

မန္တလေးမြို့

မိုးကောင်းကျောင်းတိုက်၊ ဇယဝတီကျောင်း

ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တသုဇနာဘိဝံသ

ရေးသားစီရင်တော်မူအပ်သော

ဇာတ်အဋ္ဌကထာ နိဿယ

(ကောကနိပါတ်)

(ဇာ.ဋ္ဌ.ဝါ.၁-၂၇၉)

သာသနာ
၂၅၅၈ ခုနှစ်

ကောဇာ
၁၃၇၆ ခုနှစ်

ခရစ်
၂၀၁၄ ခုနှစ်။

မန္တလေးမြို့

မိုးကောင်းကျောင်းတိုက်၊ ဇယဝတီကျောင်း

ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တသုဇနာဘိဝံသ

ရေးသားစီရင်တော်မူအပ်သော

ကတ်အဋ္ဌကထာ နိဿယ

(ကောကနိပါတ်)

(ဇ.၁၁၁-၂၇၉)

သာသနာ
၂၅၅၈ ခုနှစ်

ကောဇာ
၁၃၇၆ ခုနှစ်

ခရစ်
၂၀၁၄ ခုနှစ်။

ပုံနှိပ်ခြင်း

၂၀၁၄-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ

ရန်ကုန်မြို့၊ ကမ္ဘာအေး၊ သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန
သာသနာရေးဦးစီးဌာန၊ ညွှန်ကြားရေးမှူး ဦးဝင်းထင်အောင်
(မှတ်ပုံတင်အမှတ် - ၀၃၈၄၃/၀၂၄၀၅) က ထုတ်ဝေ၍
သာသနာရေးဦးစီးဌာနအတွက်
ဦးနိုင်လေး (မှတ်ပုံတင်အမှတ် - ၀၈၈၅၀)
သီရိတိပိဋကပုံနှိပ်တိုက်
အမှတ် - ၃၃၃၊ ဗိုလ်ဆွန်ပက်လမ်း၊
ပန်းပဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ က ပုံနှိပ်သည်။

ဇာတ်အဋ္ဌကထာ နိဿယ

(ကေနိပါတ်)
(အခန်း ၁ - ၇၉)

မာတိကာ

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

နိဿယဆရာ၏ ပဏာမနှင့် ပဋိညာဉ် -----	၁
နိဒါနကထာ -----	၅
၁။ ဒုရေနိဒါနကထာ -----	၆
၂။ အဝိဒုရေနိဒါနကထာ -----	၁၅၅
၃။ သန္တိကေနိဒါနကထာ -----	၂၄၅
၁။ အပဏ္ဏကဝဂ္ဂ	
၁။ အပဏ္ဏကဇာတကဝဏ္ဏနာ -----	၃၀၃
၂။ ဝဏ္ဏပထဇာတကဝဏ္ဏနာ -----	၃၃၂
၃။ သေရိဝဂါဏိဇာတကဝဏ္ဏနာ -----	၃၄၄
၄။ စူဠသေဋ္ဌိဇာတကဝဏ္ဏနာ -----	၃၅၃
၅။ တဏှုလနာဠိဇာတကဝဏ္ဏနာ -----	၃၇၇
၆။ ဒေဝဓမ္မဇာတကဝဏ္ဏနာ -----	၃၈၅
၇။ ကဋ္ဌဟာရိဇာတကဝဏ္ဏနာ -----	၄၀၆
၈။ ဂါမဏိဇာတကဝဏ္ဏနာ -----	၄၁၃
၉။ မဃဒေဝဇာတကဝဏ္ဏနာ -----	၄၁၆
၁၀။ သုခဝိဟာရိဇာတကဝဏ္ဏနာ -----	၄၂၃
၂။ သီလဝဂ္ဂ	
၁။ လက္ခဏမိဂဇာတကဝဏ္ဏနာ -----	၄၂၉
၂။ နိဂြောဓမိဂဇာတကဝဏ္ဏနာ -----	၄၃၇

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၃။ ကဏ္ဍိဇာတကဝဏ္ဏနာ -----	၄၅၈
၄။ ဝါတမိဂဇာတကဝဏ္ဏနာ -----	၄၆၄
၅။ ခရာဒိယဇာတကဝဏ္ဏနာ -----	၄၇၃
၆။ တိပလ္လတ္ထမိဂဇာတကဝဏ္ဏနာ -----	၄၇၆
၇။ မာလုတဇာတကဝဏ္ဏနာ -----	၄၈၈
၈။ မတကဘတ္ထဇာတကဝဏ္ဏနာ -----	၄၉၂
၉။ အာယာစိတဘတ္ထဇာတကဝဏ္ဏနာ -----	၄၉၉
၁၀။ နဠပါနဇာတကဝဏ္ဏနာ -----	၅၀၁

၃။ ကုရုဂ်ဝဂ္ဂ

၁။ ကုရုဂ်မိဂဇာတကဝဏ္ဏနာ -----	၅၀၉
၂။ ကုက္ကုရဇာတကဝဏ္ဏနာ -----	၅၁၃
၃။ ဘောဇာဇနိယဇာတကဝဏ္ဏနာ -----	၅၂၂
၄။ အာဇညဇာတကဝဏ္ဏနာ -----	၅၂၉
၅။ တိတ္ထဇာတကဝဏ္ဏနာ -----	၅၃၂
၆။ မဟိဋ္ဌာမုခဇာတကဝဏ္ဏနာ -----	၅၄၂
၇။ အဘိဏ္ဍဇာတကဝဏ္ဏနာ -----	၅၅၀
၈။ နန္ဒိဝိသာလဇာတကဝဏ္ဏနာ -----	၅၅၅
၉။ ကဏ္ဍဇာတကဝဏ္ဏနာ -----	၅၆၂
၁၀။ မုနိကဇာတကဝဏ္ဏနာ -----	၅၇၀

၄။ ကုလာဝကဝဂ္ဂ

၁။ ကုလာဝကဇာတကဝဏ္ဏနာ -----	၅၇၄
၂။ နစ္စဇာတကဝဏ္ဏနာ -----	၅၉၅
၃။ သမ္မောဒမာနဇာတကဝဏ္ဏနာ -----	၅၉၉
၄။ မစ္ဆဇာတကဝဏ္ဏနာ -----	၆၀၅
၅။ ဝဋ္ဋကဇာတကဝဏ္ဏနာ -----	၆၀၉

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၆။ သကုဏဇာတကဝဏ္ဏနာ -----	၆၁၈
၇။ တိတ္ထိရဇာတကဝဏ္ဏနာ -----	၆၂၂
၈။ ဗကဇာတကဝဏ္ဏနာ -----	၆၃၂
၉။ နန္ဒဇာတကဝဏ္ဏနာ -----	၆၄၃
၁၀။ ခဒိရဂီရဇာတကဝဏ္ဏနာ -----	၆၄၉

၅။ အတ္ထကာမဝဂ္ဂ

၁။ လောသကဇာတကဝဏ္ဏနာ -----	၆၇၁
၂။ ကပေါတဇာတကဝဏ္ဏနာ -----	၆၉၀
၃။ ဝေဠုကဇာတကဝဏ္ဏနာ -----	၆၉၇
၄။ မကသဇာတကဝဏ္ဏနာ -----	၇၀၁
၅။ ရောဟိဏီဇာတကဝဏ္ဏနာ -----	၇၀၆
၆။ အာရာမဒူသကဇာတကဝဏ္ဏနာ -----	၇၀၉
၇။ ဝါရုဏီဒူသကဇာတကဝဏ္ဏနာ -----	၇၁၄
၈။ ဝေဒဗ္ဗဇာတကဝဏ္ဏနာ -----	၇၁၈
၉။ နက္ခတ္တဇာတကဝဏ္ဏနာ -----	၇၂၈
၁၀။ ဒုမ္ပေဇာတကဝဏ္ဏနာ -----	၇၃၃
ဂါထာသုစိ -----	၇၄၁
နိဿယနှင့် အဋ္ဌကထာစာမျက်နှာအညွှန်း -----	၇၅၆

ဇာတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ

(ဧကကနိပါတ်)

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

နိဿယဆရာ၏ ပဏာမနှင့် ပဋိညာဉ်

ဗုဒ္ဓံ ဓမ္မဉ္စ သံယဉ္စ၊ ဝိပဿန္ဓေန စေတဿ။

ဝန္တိတွာ ဝန္တနာမာန- ပူဇာသက္ကာရဘာဇနံ။

အာစေရေ စာနုဂ္ဂဟန္တေ၊ ဓမ္မေန အာမိသေန ဝါ။

အဘိဒ္ဓဇမဟာရဋ္ဌ၊ ဂုရုနာ ဝသတာ အပိ။

သဇ္ဇနောဒယအာရာမေ၊ စစ်ကိုင်းပဗ္ဗတပန္နိယံ။

ဝိနိစ္ဆယံ အဘိတ္ထုတံ၊ လက္ခိတေကံ သတာမိကံ။

ကရောတာ သာသနဝရေန၊ အတီနိဝါတစေတဿ။

ယာစိတောဟံ ကရိဿာမိ၊ တမတ္ထိ ယော န နိဿယော။

ပဌမဿ ဝေ ဘာဂဿ၊ ဇာတကာ အဋ္ဌကထာယာတိ။။

အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဝန္တနာမာနပူဇာသက္ကာရဘာဇနံ၊ ရှိခိုးခြင်း မြတ်နိုးခြင်း ပူဇော်ခြင်း အရိုအသေပြုခြင်းတို့၏ တည်ရာဖြစ်တော်မူသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ တရားအလုံးစုံ အကုန်သိမြင် သဗ္ဗညုဘုရားရှင်ကိုလည်းကောင်း။ ဓမ္မဉ္စ၊ မဂ်ဖိုလ် နိဗ္ဗာန် ဓမ္မက္ခန်အားဖြင့် ဆယ်တန်သော တရားတော်မြတ်ကို လည်းကောင်း။ သံယဉ္စ၊ သီလဝန္တပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းနှင့်တကွသော အရိယာရှစ်ဖော် သံဃာတော်အပေါင်းကိုလည်းကောင်း။ ဝိပဿန္ဓေန၊ အထူး ကြည်လင်သော။ စေတဿ၊ ယုံကြည်မှု ရှေ့သွားသည့် စိတ်ထားဖြင့်။ ဝန္တိတွာ၊ ရိုသေမြတ်နိုး ရှိခိုးပြီး၍လည်းကောင်း။

ဓမ္မေန အာမိသေန ဝါ၊ သင်ပြမှု ဓမ္မဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ပစ္စည်းအာမိသဖြင့် သော်လည်းကောင်း၊ သင်ပြမှုဓမ္မ ပစ္စည်းအာမိသ ၂ မှို့လုံးဖြင့်သော်လည်းကောင်း။

အနုဂ္ဂဟန္တေ၊ ထောက်ပံ့မြှင့်တင်ပေးတော်မူကြကုန်သော။ အာစေရေ စ၊ ကျေးဇူးတော်သခင် ဆရာတော် အရှင်မြတ်တို့ကိုလည်း။ ဝန္တိတွာ၊ ရိုသေမြတ်နိုး ရှိခိုးပြီး၍လည်းကောင်း (ကရိဿာမိ၊ ကြိုးစား၍သာ ပြုစုပါအံ့၌ စပ်ပါ)။ စစ်ကိုင်း ပဗ္ဗတပန္နိယံ သဇ္ဇနောဒယအာရာမေ၊ စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး သဇ္ဇနောဒယချောင်၌။ ဝသတာ၊ အစဦးတီထွင် ပဓာန နာယကအဖြစ်ဖြင့် သီတင်းသုံးတော်မူသော။ အဘိဒ္ဓဇမဟာရဋ္ဌဂုရုနာ အပိ၊ အဘိဓဇမဟာရဋ္ဌဂုရု ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ ပဏ္ဏာသ နိဿယကျမ်းပြုအဖွဲ့ဝင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးကပင် (အဘိတ္ထုတံ၊ နှစ်လိုအားရမ်း အလွန်ချီးမွမ်းအပ်သော၌ စပ်ပါ)။ အဘိတ္ထုတံ၊ နှစ်လိုအားရမ်း အလွန်ချီးမွမ်း အပ်သော။ သတာဓိကံ၊ တစ်ရာကျော်သော။ ဝိနိစ္ဆယံ လက္ခိတေကံ၊ ဝိနိစ္ဆယ ကထာ အမှတ်(၁)ကို။ ကရောတာ သာသနဝရေန၊ ပြုစုသည့် စိန်ရတနာ ဓမ္မာစရိယ စာသင်တိုက်ဆရာတော် အရှင်သာသနဝရသည်။ အတိနိဝါတ- စေတသာ= အတိနိဝါတစေတသာ၊ နိဝါတမင်္ဂလာ ကြီးစွာပါသော စိတ်ထားဖြင့်။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍ (ကရိဿာမိ၊ ပြုစုပါအံ့၌ စပ်ပါ)။ ဇာတကာ အဋ္ဌကထာယ= ဇာတကာအဋ္ဌကထာယ၊ ဇာတ်အဋ္ဌကထာ၏။ ပဌမဿ ဘာဂဿ၊ ပဌမအဖို့အစု ပဌမအုပ်၏။ ယော နိဿယော၊ မြန်မာဘာသာ အကြင်မှီရာ နိဿယသည်။ ဝေ န အတ္ထိ၊ စင်စစ်ဧကန် မရှိ။ တံ နိဿယံ၊ ဇာတ် အဋ္ဌကထာ ပဌမအုပ်၏ မရှိရိုးမှန်စွာ ထိုမြန်မာဘာသာ မှီရာနိဿယကို။ ကရိဿာမိ၊ ကြိုးစား၍သာ ပြုစုပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤကား နိဿယဆရာ၏ ရတနတ္ထယပဏာမ စသည်ကို ဆိုရာစကားရပ် အပြီးသတ်တည်း။။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဇာတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ

(ဧကကနိပါတ်)

ဂန္ထာရမ္မကထာ

လောကနာထေန၊ သတ္တလောကဇာတိကံ၊ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော။ ယေန မဟေသိနာ၊ မြင့်မြတ်သည်ကိုသာ ရှာမှီးတော်မူသည့် အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည် (ကတံ၊ ပြုတော်မူအပ်ပြီ၌ စပ်ပါ)။ လောကဿ၊ သတ္တလောကဇာတိ။ ပမာဏာရဟိတံ ဟိတံ၊ ပမာဏကင်း လွန်မင်းစွာ ကြီးမားသည့် ကောင်းကျိုးစီးပွားကို။ ဇာတိကောဋိ သဟဿေဟိ၊ ဘဝကုဋေထောင်ပေါင်းများစွာတို့ဖြင့်။ ကတံ၊ ရထိုက်သူများ ရရှိသွားအောင် ကြိုးစားပြုတော်မူအပ်ပြီ။ တဿ၊ ရထိုက်သူများ ရရှိသွားအောင် ကြိုးစားပြုတော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒေ၊ ကြက်သရေမွှေးထုံ ခြေတော် အစုံတို့ကို။ နမဿိတွာ၊ ရိုးသမြတ်နိုး ရှိပြီး၍လည်းကောင်း။ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရား၏။ ဓမ္မဿ၊ မဂ်ဖိုလ် နိဗ္ဗာန် ဓမ္မကွန်အားဖြင့် ဆယ်တန်သော တရားတော် မြတ်အား။ အဇ္ဈလိ၊ လက်အုပ်ချီမှုကို။ ကတွာ စ၊ ပြုပြီး၍လည်းကောင်း။ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ သဗ္ဗသမ္မာနဘာဇနံ၊ မြတ်နိုးမှုအားလုံး စုရုံးတည်နေရာ ဖြစ်သော။ သံဃံ၊ သီလဝန္တ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းနှင့် တကွဖြစ်သော အရိယာ ရှစ်ဖော် သံဃာတော်ကို။ ပတိမာနေတွာ စ၊ စိတ်တွင်ရှိကျိုး မြတ်နိုးပြီး၍ လည်းကောင်း။ ရတနတ္ထယေ၊ ရတနာသုံးပါးလုံး၌။ ပဝတ္တဿ၊ ဖြစ်ခဲ့သော။ နမဿနာဒိနော၊ ရှိခိုးခြင်း၊ လက်အုပ်ချီခြင်း၊ မြတ်နိုးခြင်းဟူသော။ အဿ ပုညဿ၊ ထိုကောင်းမှု၏။ အာနုဘာဝေန၊ တန်ခိုးရှိန်စော် အာနုဘော်ဖြင့်။ သဗ္ဗေ ဥပဒ္ဒဝေ၊ အလုံးစုံကုန်သော ဘေးဥပဒ်တို့ကို။ ဆေတွာ၊ ပယ်ဖြတ်ပြီး၍။ (ဘာသိဿံ၊ ဆို ပေအံ့၌ စပ်ပါ)။ ဇုတိမတာ- ဇုတိမတာ၊ နေ့ည ထွန်းပြောင် အရောင်အလင်း ရှိတော်မူသော။ မဟေသိနာ၊ ကြီးမြတ်သည်ကိုသာ ရှာမှီးတော်မူသည့် မြတ်စွာ ဘုရားသည် (ဒေသိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်ပြီ၌ စပ်ပါ)။ တံ တံ ကာရဏံ၊

ထိုထိုအကြောင်းကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ အပဏ္ဏကာဒီနိ၊ အပဏ္ဏက အစရှိကုန်သော။
ယာနိ ပုရာ ဇာတကာနိ၊ ရှေးကဖြစ်ဟောင်း အကြင်ဇာတ်ကြောင်းတို့ကို။
ဒေသိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်ပြီ။ ယေသု၊ အကြင်ဇာတ်တို့၌။ လောက-
နိတ္ထရဏတ္ထိကော၊ လောကမှ ထွက်မြောက်တော်မူလိုသော။ နာယကော၊
ခေါင်းဆောင်ဖြစ်တော်မူသော။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနန္တေ၊ အဆုံး
အပိုင်းအခြား မရှိကုန်သော။ ဗောဓိသမ္ဘာရေ၊ ပါရမီဆယ်ပါး စွန့်ခြင်းကြီးငါးပါး
စရိယသုံးပါး သဗ္ဗညုတဉာဏ်ရကြောင်း တရားတို့ကို။ စိရံ ပရိပါစေသိ၊ ကြာမြင့်စွာ
ဖြည့်ကျင့်၍ ရင့်ကျက်စေတော်မူပြီ။ တာနိ သဗ္ဗာနိ၊ ထိုဇာတ်တော်အားလုံးတို့ကို။
ဧကန္တံ၊ တစ်ပေါင်းတည်း။ သင်္ဂဟံ အာရောပေန္တေဟိ၊ သင်္ဂါယနာတင်တော်မူကြ
ကုန်သော။ ဓမ္မသင်္ဂါဟကေဟိ၊ ဓမ္မသင်္ဂါဟကမထေရ်တို့သည်။ ယံ ဇာတကံ နာမ၊
အကြင်ဇာတ်မည်သည်ကို။ သင်္ဂီတံ၊ ပေါင်းစုရွတ်ကာ သင်္ဂါယနာတင်အပ်ပြီ။
ဗုဒ္ဓဝံသဿ၊ ဘုရားရှင်တို့၏ ဖြစ်တော်စဉ်ကို ပြဆိုရာဖြစ်သော။ ဧတဿ
ဇာတကဿ၊ ဤဇာတ်၏။ စိရဋ္ဌိတိ၊ ကြာမြင့်စွာ တည်ရှိမှုကို။ ဣစ္ဆန္တေန၊ အလို
ရှိသော။ အသံသဋ္ဌဝိဟာရေန၊ ရောယှက်ခြင်းကင်း နေထိုင်ခြင်း ရှိတော်မူသော။
သဒါ သုဒ္ဓဝိဟာရိနာ၊ အခါခပ်သိမ်း စင်ကြယ်စွာ နေလေ့ရှိတော်မူသော။ (သော-
သုံးခုကို ထေရေန အတ္ထဒဿိနာ၊ အတ္ထဒဿိဘွဲ့တော်ချီသည့် မထေရ်သည်၌
စပ်ပါ)။ ထေရေန အတ္ထဒဿိနာ၊ အတ္ထဒဿိ ဘွဲ့တော်ချီသည့် မထေရ်သည်။
အဘိဂန္ဓာန၊ ချဉ်းကပ်၍။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။
သန္တစိတ္တေန၊ ငြိမ်သက်အေးချမ်းသော စိတ်နှလုံးရှိတော်မူသော။ ဝိညုနာ၊ သိကြား
လိမ္မာတော်မူသော။ မဟိသာသကဝံသမ္ပိ၊ မဟိသာသကမျိုးနွယ်၌။ သမ္ဘူတေန၊
ကောင်းစွာ ဖြစ်သော။ နယညုနာ၊ နည်းကိုသိသော။ ဗုဒ္ဓမိတ္တေန၊ ဗုဒ္ဓမိတ္တ
မထေရ်သည်။ တထေဝ၊ ထို့အတူသာ ချဉ်းကပ်တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍
လည်းကောင်း။ သုဒ္ဓဗုဒ္ဓိနာ၊ သံသယကင်း သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော အသိဉာဏ်
ရှိတော်မူသော။ ဗုဒ္ဓဒေဝေန စ ဘိက္ခုနာ၊ ဗုဒ္ဓဒေဝ ရဟန်းတော်သည်လည်း။
တထာ၊ ထို့အတူ ချဉ်းကပ် တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။
('တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။' သုံးခုကို 'ဘာသိသံ၊ ဆိုပေအံ့'၌
စပ်ပါ)။ မဟာပုရိသစရိယာနံ၊ ဘုရားလောင်းအကျင့်တို့၏။ အစိန္တိယံ၊
မကြံစည်ထိုက် မကြံစည်နိုင်သော။ အာနုဘာဝံ၊ တန်ခိုးအာနုဘော်ကို။

ဝိဇ္ဇေတယန္တဿ၊ ထွန်းပထင်ရှားအောင် အထူးဖော်ပြသော။ တဿ ဇာတကဿ၊
 ထိုဇာတ်၏ ('အတ္ထဝဏ္ဏနံ၊ အနက်ကို ဖွင့်ဆိုရာ အဋ္ဌကထာကို'၌ စပ်ပါ)။
 မဟာဝိဟာရဝါသီနံ၊ မဟာဝိဟာရကျောင်းတိုက်ကြီးနေ ထေရ်အရှင်တို့၏။
 ဝါစနာမဂ္ဂနိဿိတံ၊ ပို့ချရိုး အစဉ်အလာကို မှီသော။ အတ္ထဝဏ္ဏနံ၊ အနက်ကို
 ဖွင့်ဆိုရာ အဋ္ဌကထာကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဘာသိဿံ၊ ဆိုပေအံ့။ ဘာသတော၊
 ဆိုသော။ မေ၊ ငါ၏။ တံ၊ အနက်ကို ဖွင့်ဆိုရာ ထိုအဋ္ဌကထာကို။ သာဓဝေါ၊
 သူတော်ကောင်းတို့သည်။ သာဓု၊ သူတော်ကောင်းပီသစွာ။ ဂဏုန္တု၊
 သင်ယူမှတ်သား ဆောင်ထားကြပါကုန်၊ သင်ယူ မှတ်သား ဆောင်ထားနိုင်ကြ
 ပါစေကုန်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤကား ဇာတ်အဋ္ဌကထာဆရာ၏ ပဏာမစသည်ကို
 ဆိုရာစကားရပ် အပြီးသတ်တည်း။ ။

နိဒါနကထာ

ပန၊ အဖို့တပါးကား။ ဇာတကဿ၊ ဇာတ်ပါဠိတော်၏။ သာ အယံ
 အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ ထိုဆိုပေအံ့ဟု ပြောခဲ့သော ယခုပြောမည့်အနက်ကို ဖွင့်ဆိုရာ
 ဤအဋ္ဌကထာကို ('ဝဏ္ဏိယမာနာ၊ ဖွင့်ဆိုအပ်သော်'၊ 'ဝိညာတာ နာမ၊ သိရာ
 ရောက်သည် မည်သည်'တို့၌ စပ်ပါ)။ ဒူရေနိဒါနံ၊ ဝေးသောအကြောင်း ဒူရေ
 နိဒါန်းလည်းကောင်း။ အဝိဒူရေနိဒါနံ၊ မနီးမဝေးသော အကြောင်း အဝိဒူရေနိဒါန်း
 လည်းကောင်း။ သန္တိကေနိဒါနံ၊ နီးသောအကြောင်း သန္တိကေနိဒါန်းလည်းကောင်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမာနိ တီဏိ နိဒါနာနိ၊ ဤအကြောင်းနိဒါန်း သုံးမျိုးတို့ကို။
 ဒဿေတွာ၊ ပြ၍။ ဝဏ္ဏိယမာနာ၊ ဖွင့်ဆိုအပ်သော် ('ဝိညာတာ နာမ၊ သိရာ
 ရောက်သည်မည်သည်'၌ စပ်ပါ)။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ နံ၊ အနက်ကို
 ဖွင့်ဆိုရာ ထိုအဋ္ဌကထာကို။ သုဏန္တိ၊ နာယူကုန်၏။ တေဟိ၊ နာယူ ကြသည့်
 ထိုသူတို့သည်။ သမုဒါဂမတော ပဌာယ၊ ဖြစ်ကြောင်းမှ စ၍။ ဝိညာတတ္တာ၊
 သိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် (တစ်နည်း) သိရခြင်းကြောင့်။ ယသ္မာ၊
 အကြင့်ကြောင့်။ သုဌ၊ ကောင်းစွာ။ ဝိညာတာ နာမ၊ သိရာရောက်သည်
 မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တာနိ နိဒါနာနိ၊ ထိုအကြောင်း

နိဒါန်းတို့ကို၊ ဒသေတွာ၊ ပြပြီး၍။ တံ၊ အနက်ကို ဖွင့်ဆိုရာ ထိုဇာတ်အဋ္ဌကထာကို။
ဝဏ္ဏယိဿာမ၊ ငါတို့ ဖွင့်ဆိုကုန်အံ့။ တတ္ထ၊ ထိုဇာတ်အဋ္ဌကထာ၌။ အာဒိတော၊
အစ၌။ တာဝ၊ နိဒါန်းမှ ရှေးဦးစွာ၊ နိဒါန်းအလျှင်။ တေသံ နိဒါနာနံ၊ ထိုနိဒါန်းတို့၏။
ပရိစ္ဆေဒေါ၊ အပိုင်းအခြားကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ် သိထိုက်၏။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။
ဒီပင်္ကရပါဒမူလသ္မိ၊ ဒီပင်္ကရ မြတ်စွာဘုရား ခြေတော်ရင်း၌။ ကတာဘိနိ-
ဟာရဿ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ဆုတောင်းခြင်းရှိသော၊ ဘုရားဖြစ်ဖို့ ဆုတောင်းပြီးသော။
မဟာသတ္တဿ၊ မြင့်မြတ်ကြီးမားသော သတ္တဝါ ဘုရားလောင်းသုမေဓာ၏။
ဝေဿန္တရတ္တဘာဝိ၊ ဝေဿန္တရာမင်းဘဝမှ။ စဝိတွာ၊ စုတေ၍။ တုသိတာပုရေ၊
တုသိတာနတ်ပြည်၌။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊
ရှိ၏။ တာဝ၊ ဘုရားဆုတောင်းပြီးသော ထိုသုမေဓာဘဝမှ စ၍ တုသိတာ
နတ်ပြည်၌ သေတကေတုနတ်သားဖြစ်သည်တိုင်အောင်။ ပဝတ္တော၊ ဖြစ်သော။
ကထာမဂ္ဂေါ၊ စကားအစဉ်သည်။ ဒုရေနိဒါနံ နာမ၊ ဝေးသောအကြောင်း
ဒုရေနိဒါန်းမည်၏။ တုသိတဘဝနတော ပန၊ တုသိတာနတ်ဘုံမှကား။ စဝိတွာ၊
စုတေပြီး၍။ ဗောဓိမဏ္ဍော၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင် ဗောဓိပင်ရင်း၌။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။
သဗ္ဗညုတ္တပ္ပတ္တိ၊ သဗ္ဗညုဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
တာဝ၊ တုသိတာနတ်ပြည်မှ စုတေ၍ သဗ္ဗညုဘုရားဖြစ်တော်မူသည့်တိုင်အောင်။
ပဝတ္တော၊ ဖြစ်သော။ ကထာမဂ္ဂေါ၊ စကားအစဉ်သည်။ အဝိဒုရေနိဒါနံ နာမ၊
မဝေးမနီးသောအကြောင်း အဝိဒုရေနိဒါန်း မည်၏။ သန္တိကေနိဒါနံ ပန၊ နီးသော
အကြောင်း သန္တိကေနိဒါန်းကိုကား။ တေသု တေသု ဌာနေသု၊ ထိုထိုဌာနတို့၌။
ဝိဟရတော၊ နေတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားမှာ။ တသ္မိ တသ္မိ ယေဝ ဌာနေ၊
နေတော်မူရာ ထိုထိုဌာန၌ပင်။ လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်ရထိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤကား နိဒါန်း
အပိုင်းအခြားတည်း။။

၁။ ဒုရေနိဒါနကထာ

တတြ၊ ထိုနိဒါန်းသုံးမျိုးတို့တွင်။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သည်ကား။ ဒုရေနိဒါနံ
နာမ၊ ဝေးသောအကြောင်း ဒုရေနိဒါန်းမည်၏။ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ။
ကပ္ပသတသဟဿာဓိကာနံ၊ ကမ္ဘာပေါင်းတစ်သိန်း အလွန်ရှိကုန်သော၊ စတုန္ဒ
အသင်္ချေယျာနံ၊ လေးအသင်္ချေတို့၏။ မတ္ထကေ၊ အထက်၌။ အမရဝတီ နာမ၊

အမရဝတီမည်သော။ နဂရံ အဟောသိ၊ မြို့သည် ရှိပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုအမရဝတီမြို့၌။
 မာတိတော စ၊ အမိဖက်မှလည်းကောင်း။ ပိတိတော စ၊ အဖဖက်မှလည်းကောင်း။
 ဥဘတော၊ နှစ်ဖက်လုံးမှ။ သုဇာတော၊ ကောင်းစွာ ဖွားမြင်သော။ ယာဝ သတ္တမာ
 ကုလပရိဝဋ္ဌာ၊ ခုနစ်ဆက်မြောက် မျိုးဆက်တိုင်အောင်။ သံသုဒ္ဓဂဟဏိဏော၊
 စင်ကြယ်သည့် မိခင်ဝမ်းတိုက်ရှိသော။ ဇာတိဝါဒေန၊ မျိုးရိုးဇာတ်ဝါဒစကား
 ကြောင့်။ အက္ခိတ္တော၊ အပစ်ပယ် မခံရသော။ အနုပကုဋ္ဌော၊ အဆဲရေး မခံရသော။
 အဘိရူပေါ၊ အလွန်အဆင်းလှသော။ ဒဿနီယော၊ ရှုကြည့်ထိုက်သော။
 ပါသာဒိကော၊ မြင်သူစိတ်ကို ကြည်လင်စေတတ်သော။ ပရမာယ ဝဏ္ဏ-
 ပေါက္ခရတာယ၊ မြင့်မြတ်သော အဆင်း၊ အမျိုးအစားကျနသည့် ကိုယ်အင်္ဂါနှင့်။
 သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ သုမေဓော နာမ၊ သုမေဓာမည်သော။ ('သော'
 ကိုးခုကို အသီးသီး 'ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်'၌ စပ်ပါ) ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။
 ပဋိဝသတိ၊ နေ၏။ သော၊ ထိုသုမေဓာပုဏ္ဏားသည်။ အညံ၊ ပုဏ္ဏားတို့ အတတ်
 ပညာကို သင်ယူခြင်းမှတခြားသော။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ အကတွာ၊ မပြုမူ၍။
 ဗြာဟ္မဏသိပ္ပမေဝ၊ ပုဏ္ဏားတို့ အတတ်ပညာကိုသာ။ ဥဂ္ဂဟိ၊ သင်ယူပြီး။ တဿ၊
 ထိုသုမေဓာပုဏ္ဏား၏။ ဒဟရကာလေယေဝ၊ ငယ်စဉ်ကာလ၌သာ။ မာတာ-
 ပိတရော၊ မိဖတို့သည်။ ကာလံ အကံသု၊ သေမှုကို ပြုကုန်ပြီ။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသုမေဓာ၏။ ရာသိဝမ္မကော၊ ပစ္စည်းစုကို ပွားစေ
 တတ်သော။ အမစ္စော၊ အတူဖြစ်ဖက် အမှုထမ်းသည်။ အာယပေါတ္ထကံ၊
 ပစ္စည်းစာရင်းစာအုပ်ကို။ အာဟရိတွာ၊ ယူဆောင်၍။ သုဝဏ္ဏရဇတမဏိ-
 မုတ္တာဒိဘရိတေ၊ ရွှေ ငွေ ပတ္တမြား ပုလဲစသည်တို့ဖြင့် ပြည့်ကုန်သော။ ဂဗ္ဘေ၊
 တိုက်ခန်းတို့ကို။ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်၍။ “ကုမာရ၊ မောင်လူလေး။ တေ၊ သင်၏။ မာတု၊
 အမိ၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကား။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှရှိ၏။ ပိတု၊ အဖ၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကား။
 ဧတ္တကံ၊ ဤမျှရှိ၏။ အယျကပယျကာနံ၊ အဘိုးအဘေးတို့၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကား။
 ဧတ္တကံ၊ ဤမျှရှိ၏”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယာဝ သတ္တမာ ကုလပရိဝဋ္ဌာ၊ ခုနစ်
 ဆက်မြောက် အမျိုးအစဉ်အဆက်တိုင်အောင်။ ခနံ၊ ဥစ္စာကို။ အာစိက္ခိတွာ၊
 ပြောကြား၍။ “ဧတံ၊ ဤပစ္စည်းအားလုံးကို။ ပဋိပဇ္ဇာဟိတံ၊ ကျင့်လော့ အသုံးပြု
 စီရင်လော့”ဟု။ အာဟ၊ ဆိုပြီ။ သုမေဓပဏ္ဍိတော၊ သုမေဓာပညာရှိသည်။” ဣမံ
 ခနံ၊ ဤမျှများပြားသည့် ပစ္စည်းကို။ သံဟရိတွာ၊ ရှာဖွေစုဆောင်းကြကုန်၍။ မယံ၊

ငါ၏။ ပိတုပိတာမဟာဒယော၊ မိဖဘိုးဘွားစသည်တို့သည်။ ပရလောကံ၊
 နောက်ဘဝသို့၊ ဂစ္ဆန္တ၊ သွားကြကုန်သော်။ ဧကံ ကဟာပဏမ္မိ၊ တစ်ကျပ်တစ်ပြား
 မျှကိုသော်လည်း။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ န ဂတာ၊ မသွားကြကုန်။ မယာ ပန၊ ငါသည်
 ကား။ ဂဟေတွာ၊ မိဘ ဘိုးဘွား အမွေပစ္စည်းတွေကို ယူ၍။ ဂမနကာရဏံ၊
 နောက်ဘဝသို့ သွားခြင်းအကြောင်းကို။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိတိ၊ သင့်၏ဟု။
 စိန္တေသိ၊ ကြံပြီ။ သော၊ 'ထိုသူမေဓာပုဏ္ဏားသည်။ ရညော၊ မင်းအား။
 အာရောစေတွာ၊ သံတော်ဦးတင်၍။ နဂရေ၊ အမရဝတီမြို့တော်၌။ ဘေရိ
 စရာပေတွာ၊ စည်ကို လှည့်လည်စေ၍၊ စည်တီးကြေညာခိုင်း၍။ မဟာဇနဿ၊
 လူအများကြီးအား။ ဒါနံ ဒတွာ၊ အလှူကို လှူပြီး၍။ တာပသပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရသေ့ရဟန်း
 အဖြစ်သို့၊ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ကပ်ရောက်ပြီ။ ပန၊ ဆက်အံ့။ ဣမဿ အတ္ထဿ၊ သုမေဓာပုဏ္ဏား
 ရသေ့ဝတ်သော ဤအကြောင်းအရာ၏။ အာဝိဘာဝတ္ထံ၊ ထင်ရှားဖြစ်ဖို့။ ဣမသ္မိ
 ဌာနေ၊ ဤနေရာ၌။ သုမေဓကဿ၊ သုမေဓနှင့် ဆက်စပ်သော စကားကို။
 ကထေတဗ္ဗာ၊ ပြောဆိုရေးသားထိုက်၏။ ပန၊ ထိုသို့ပြောဆိုရေးသားထိုက်
 သော်လည်း။ သာ ဇဿ၊ ထိုဆိုခဲ့ပြီးသည့် ဤသုမေဓကဿသည်။ ဗုဒ္ဓဝံသေ၊
 ဗုဒ္ဓဝင်ပါဠိတော်၌။ နိရန္တရံ၊ မခြားမရပ် တရစပ်။ ကိဉ္စာပိ အာဂတာယေဝ၊
 အကယ်၍ကား လာရှိသည်သာ။ ပန၊ ထိုသို့လာရှိသော်လည်း။ ဂါထာသမ္ပန္နေန၊
 ဂါထာဖွဲ့စီသဖြင့်။ အာဂတတ္တာ၊ လာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ။
 န ပါကဋ္ဌာ၊ မထင်ရှား။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ မထင်ရှားခြင်းကြောင့်။ အန္တရန္တရာ၊
 အကြားအကြား၌။ ဂါထာယ၊ ဂါထာ၏။ သမ္ပန္နဒီပကေဟိ၊ အဆက်အစပ်ကို
 ဖော်ပြတတ်ကုန်သော။ ဝစနေဟိ၊ စကားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ တံ၊ ထို သုမေဓနှင့်
 ဆက်စပ်သော စကားကို။ ကထေဿာမ၊ ငါတို့ ပြောဆိုရေးသားကုန်အံ့။

ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ ကပ္ပသတသဟဿာမိကာနံ၊ ကမ္ဘာတစ်သိန်း အလွန်ရှိကုန်သော။
 စတုန္တံ အသင်္ချေယျာနံ၊ လေးအသင်္ချေတို့၏။ မတ္ထကေ၊ အထက်၌။ ဒသဟိ
 သဒ္ဓေဟိ၊ အသံဆယ်မျိုးတို့ဖြင့်။ အဝိဝိတ္တံ၊ မကင်းဆိတ်သော။ အမရဝတီတိ စ၊
 အမရဝတီဟု လည်းကောင်း။ အမရန္တိ စ၊ အမရဟုလည်းကောင်း။ လဒ္ဓနာမံ၊
 ရအပ်သော အမည် ရှိသော၊ အမည်ရသော။ နဂရံ မြို့သည်။ အဟောသိ၊ ရှိခဲ့ပြီ။
 ယံ၊ ယင်းအမရဝတီမြို့၊ အမရမြို့ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်ရွယ်တော်မူ၍။ ဗုဒ္ဓဝံသေ၊
 ဗုဒ္ဓဝင်ပါဠိတော်၌။

“ကပ္ပေ စ သတသဟဿေ၊ စတုရော စ အသဒ္ဓိယေ။

အမရံ နာမ နဂရံ ဒဿနေယျံ မနောရမံ။

ဒသဟိ သဒ္ဓေဟိ အဝိဝိတ္တံ၊ အန္တပါနသမာယုတ”န္တိ။

“ကပ္ပေ စ သတသဟဿေ (လ) အန္တပါနသမာယုတ” ဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ ကရုဏာဉာဏ် အရင်းခံ၍ သဗ္ဗညာဏ်အား စွမ်းပကားဖြင့် ဟောကြားတော်မူအပ်ပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

ကပ္ပေ၊ မဟာကပ်တို့၏။ သတသဟဿေ စ၊ တစ်သိန်းတို့၏ လည်းကောင်း။ စတုရော စ အသဒ္ဓိယေ၊ လေးအသင်္ချေတို့၏လည်းကောင်း။ မတ္တကေ၊ အထက်၌။ ဒဿနေယျံ၊ ရှုကြည့်ထိုက်သော။ မနောရမံ၊ စိတ် ပျော်စရာဖြစ်သော။ ဒသဟိ သဒ္ဓေဟိ၊ အသံဆယ်မျိုးတို့ဖြင့်။ အဝိဝိတ္တံ၊ မကင်းဆိတ်သော။ အန္တပါနသမာယုတံ၊ အစာရေစာပေါများသော။ အမရံ နာမ၊ အမရမည်သော။ (သော ၅ ခုကို ‘နဂရံ မြို့သည်’၌ စပ်ပါ) နဂရံ မြို့သည်။ အဟောသိ၊ ရှိခဲ့ပြီ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဒသဟိ သဒ္ဓေဟိ အဝိဝိတ္တန္တိ၊ အသံဆယ်မျိုးတို့ဖြင့် မကင်းဆိတ် ဟူသည်ကား။ ဟတ္ထိသဒ္ဓေန၊ ဆင်သံလည်းကောင်း၊ ဆင်သံရယ်။ အဿသဒ္ဓေန၊ မြင်းသံလည်းကောင်း၊ မြင်းသံရယ်။ ရထသဒ္ဓေန၊ ရထားသံ လည်းကောင်း၊ ရထားသံရယ်။ ဘေရိသဒ္ဓေန၊ စည်ကြီးသံလည်းကောင်း၊ စည်ကြီးသံရယ်။ မုဒိင်္ဂသဒ္ဓေန၊ ဒိုးပတ်သံလည်းကောင်း၊ ဒိုးပတ်သံရယ်။ ဝိဏာသဒ္ဓေန၊ စောင်းသံလည်းကောင်း၊ စောင်းသံရယ်။ သမ္ပသဒ္ဓေန၊ ယကွင်းသံ လည်းကောင်း၊ ယကွင်းသံရယ်။ တာဠသဒ္ဓေန၊ မောင်းသံ ကြေးနောင်သံ လည်းကောင်း၊ မောင်းသံ ကြေးနောင်သံရယ်။ သင်္ခသဒ္ဓေန၊ ခရသင်းသံ လည်းကောင်း၊ ခရသင်းသံရယ်။ “အသ္မာထ ပိဝထ ခါဒထာ”တိ၊ စားလှည့်ကြပါ သောက်လှည့်ကြပါ ကိုက်လှည့်ကြပါဟူသော။ ဒသမေန သဒ္ဓေနာတိ၊ ဆယ်ခု မြောက်အသံလည်းကောင်းဟု၊ ဆယ်ခုမြောက် အသံရယ်ဟု။ ဣမေဟိ ဒသဟိ သဒ္ဓေဟိ၊ ဤအသံဆယ်မျိုးတို့ဖြင့် (ဝါ) ဤအသံဆယ်မျိုးတို့မှ။ အဝိဝိတ္တံ၊ မကင်းဆိတ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ ပန၊ ဆက်အံ့။ တေသံ သဒ္ဓါနံ၊ ထိုအသံ

ဆယ်မျိုးတို့တွင်။ ဧကဒေသမေဝ၊ တစ်ချို့ကိုသာလျှင်။ ဂဟေတွာ၊ ယူဆောင်
ဟောပြတော်မူလို၍။

“ဟတ္ထိသဒ္ဓံ၊ ဆင်သံလည်းကောင်း။ အဿသဒ္ဓံ၊ မြင်းသံလည်းကောင်း။
ဘေရိသင်္ခရထာနိ စ၊ စည်ကြီးသံ ခရသင်းသံ ရထားသံတို့လည်းကောင်း။
ခါဒထ ပိဝထ စေဝ၊ ခဲစားလှည့်ကြပါ သောက်လှည့်ကြပါဟု။ အန္ဓပါနေန၊
အစာရေစာဖြင့်။ ယောသိတန္တိ၊ ကြွေးကြော်ဖိတ်ခေါ်အပ်သော အသံ”

ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ ဗုဒ္ဓဝံသေ၊ ဗုဒ္ဓဝင်ပါဠိတော်၌။ ဝတွာ၊
ဟောတော်မူပြီး၍။

“နဂရံ အမရဝတီမြို့သည်။ သဗ္ဗင်္ဂသမ္ပန္နံ၊ မြို့အင်္ဂါအားလုံးနှင့် ပြည့်စုံ၏။
သဗ္ဗကမ္မမုပါဂတံ၊ အလုပ်မျိုးစုံဖြင့် ကပ်ရောက်ထိုက်၏၊ လုပ်ငန်းမျိုးစုံ ရှိ၏။
သတ္တရတနသမ္ပန္နံ၊ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏။ နာနာဇနသမာကုလံ၊
လူမျိုးကွဲတို့ဖြင့် ရောပြွမ်း၏။ ဒေဝနဂရံ၊ နတ်ပြည်ကဲ့သို့။ သမိဒ္ဓံ၊
အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းပြည့်စုံ၏။ ပုညကမ္ပိနံ၊ ဘုန်းကံရှိသူတို့၏။ အာဝါသံ၊
နေရာလည်း ဖြစ်၏။

နဂရေ အမရဝတီယာ၊ အမရဝတီမြို့၌။ သုမေဓော နာမ ဗြာဟ္မဏော၊
သုမေဓာမည်သော ပုဏ္ဏားသည်။ အနေကကောဋိသန္နိစယော၊ ကုဋေများစွာ
ရှာဖွေထားအပ်သော ဥစ္စာရှိ၏။ ပဟူတဓနဓညဝါ၊ များစွာသော
ဥစ္စာစပါးရှိ၏။ ဥစ္စာစပါး ပေါများ၏။

အဇ္ဈာယကော၊ ကျမ်းဂန်ကို ရွတ်အံသရဇ္ဈာယ်တတ်၏။ မန္တဓရော၊
မန္တန်ကို ဆောင်၏။ တိဏ္ဍံ ဝေဒါနံ၊ ဝေဒသုံးကျမ်းတို့၏။ ပါရုလူ ဟိုဖက်ကမ်းသို့
ရောက်၏။ လက္ခဏော၊ လက္ခဏာကျမ်း၌လည်းကောင်း။ ဣတိဟာသေ
စ၊ ရှေးဟောင်းရာဇဝင် ဣတိဟာသကျမ်း၌လည်းကောင်း။ သဓမ္မေ၊ ပုဏ္ဏား
တို့၏ မိမိဥစ္စာ၊ သင်ယူစရာ အတတ်ပညာတရား၊ မိမိအား သင်ပြသည့်
ဆရာဥစ္စာ အတတ်ပညာတရား၌။ ပါရမီ၊ ဟိုဖက်ကမ်းသို့။ ဂတောတိ၊
အရောက် တတ်မြောက်၏”

ဟု။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ သော သုမေဓပဏ္ဍိတော၊ ထိုသုမေဓပညာရှိသည်။ ဥပရိပါသာဒဝရတလေ၊ မြတ်သော ပြာသာဒ်၏ အထက်အပြင်၌။ ရဟောဂတော၊ ဆိတ်ကွယ်ရာ၊ အသံတိတ်ဆိတ်ရာ၊ မျက်စိ ကွယ်ရာသို့ ကပ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ပလ္လင်္ဂ၊ တင်ပလ္လင်ကို။ အာဘုဇိတွာ၊ ခွေ၍။ နိသိန္ဓော၊ ထိုင်နေလျက်။ “ပဏ္ဍိတ၊ ပညာရှိ။ ပုနဗ္ဘဝေ၊ နောက်ဘဝ၌။ ပဋိသန္ဓိဂ္ဂဟဏံ နာမ၊ ပဋိသန္ဓေနေရခြင်းမည်သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ နိဗ္ဗတ္တ- နိဗ္ဗတ္တဌာနေ၊ ဖြစ်ရာ ဖြစ်ရာဌာန၌။ သရီရဘေဒနံ၊ ခန္ဓာကိုယ်ပျက်၊ အသက် သေရခြင်းသည်။ တထာ၊ ထို့အတူ ဆင်းရဲ၏။ အဟပ္ပ၊ ငါသည်လည်း။ ဇာတိ- ဓမ္မော၊ ပဋိသန္ဓေနေရခြင်း သဘောရှိ၏။ ဇရာဓမ္မော၊ အိုရခြင်း သဘောရှိ၏။ ဗျာဓိဓမ္မော၊ နာရခြင်းသဘောရှိ၏။ မရဏဓမ္မော၊ သေရခြင်း သဘောရှိ၏။ ဧဝံဘူတေန၊ ဤသို့ သေရခြင်းစသော သဘောရှိသည်ဖြစ်သော။ မယာ၊ ငါသည်။ အဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေမနေရသော။ အဇရံ၊ မအိုရသော။ အဗျာဓိ၊ မနာရသော။ အဒုက္ခံ၊ မဆင်းရဲသော။ သုခံ၊ ချမ်းသာသော။ သီတလံ၊ အေးမြသော။ အမတ- မဟာနိဗ္ဗာနံ၊ မသေရာမြတ်သော နိဗ္ဗာန်ကို။ ပရိယေသိတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ရှာမှီးခြင်းငှာ သင့်၏၊ ရှာမှီးသင့်၏။ ဘဝတော မုစ္စိတွာ၊ ဘဝမှ လွတ်၍။ နိဗ္ဗာနဂါမိနာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်သော။ ဧကေန မဂ္ဂေန၊ လမ်းတစ်ခုသည်။ အဝဿံ၊ မချွတ်ဧကန်။ ဘဝိတဗ္ဗန္တိ၊ ဖြစ်သင့်၏ ရှိသင့်၏”ဟု။ စိန္တေသိ၊ ကြံစည်ပြီ။ တေန၊ ထိုသို့ ကြံစည်ခြင်းကြောင့်။

“တဒါ၊ သုမေဓပညာရှိဖြစ်ရာ ထိုအခါ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ ရဟော ဂတော၊ ဆိတ်ကွယ်ရာသို့ကပ်၍။ နိသိဒိတွာ၊ ထိုင်နေ၍။ ‘ပုနဗ္ဘဝေ နာမ၊ တစ်ဖန် ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ရခြင်းမည်သည်လည်းကောင်း။ သရီရဿ ဘေဒနံ စ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏ ပျက်ကာ အသက်သေရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏”ဟု လည်းကောင်း။

“ဇာတိဓမ္မော၊ ပဋိသန္ဓေနေရခြင်းသဘောရှိသော။ ဇရာဓမ္မော၊ အိုရခြင်း သဘောရှိသော။ ဗျာဓိဓမ္မော၊ နာရခြင်းသဘောရှိသော။ သော အဟံ၊ ထိုငါသုမေဓသည်။ အဇရံ၊ မအိုသော။ အမတံ၊ မသေသော။ ခေမံ၊ ဘေးကုန် ဆုံးရာဖြစ်သော။ နိဗ္ဗတိ၊ အေးငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်ကို။ ပရိယေသိဿာမိ၊ ရှာမှီးအံ့”ဟု လည်းကောင်း။

“နာနာကုဏပပူရိတံ၊ အကောင်ပုပ်အမျိုးမျိုး ပြည့်သိပ်နေသော။ ဣမံ ပူတိကာယံ၊ ဤခန္ဓာကိုယ် အပုပ်ကို။ အနပေက္ခော၊ မငဲ့မကွက်။ အနတ္ထိကော၊ မလိုလားဘဲ အားရပါးရ။ ဆဉ္စယိတွာန၊ စွန့်ပစ်၍။ ယန္တုန ဂစ္ဆေယျံ၊ သွားရ မူကား ကောင်းလေစွ” ဟုလည်းကောင်း။

“ဘဝတော၊ ဘဝမှ။ ပရိမုတ္တိယာ၊ လွတ်မြောက်ခြင်း၏။ သော မဂ္ဂေါ၊ ထိုအကျင့်လမ်းကြောင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသည်။ ဟေဟိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သော၊ ဘဝမှ လွတ်ကြောင်း ထိုလမ်းဟောင်းလမ်းမှန်သည်။ န ဟေတုယေ၊ မရှိ ခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ တံ မဂ္ဂံ၊ ဘဝမှလွတ်ကြောင်း ထို လမ်းဟောင်း လမ်းမှန်ကို။ ပရိယေသိဿာမိ၊ ရှာမှီးအံ့” ဟုလည်းကောင်း။ (ဟုလည်းကောင်း လေးခုကို စိန္တေသိ၊ ကြံစည်ပြီး၌ စပ်ပါ) ဧဝံ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိန္တိ၊ ကြံစည်ပြီ” ဟု။

ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ လောကေ၊ လောက၌။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ ပဋိပက္ခဘူတံ၊ ဆန့်ကျင်ဖက်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဆန့်ကျင်ဖက် တကယ်ဖြစ်သော။ သုခံ နာမ၊ ချမ်းသာမည်သည်။ အတ္ထိ ယထာ၊ ရှိသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဘဝေသတိ၊ ဘဝသည် ရှိသော်၊ ဘဝရှိသော်။ တပုဋိပက္ခေန၊ ထိုဘဝ၏ ဆန့်ကျင် ဖက်ဖြစ်သော။ ဝိဘဝေနာပိ၊ ဘဝကင်းမှုသည်လည်း။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ရှိသင့်၏၊ ရှိရမည်။ ဥဇ္ဈေ သတိ၊ အပူသည်ရှိသော်။ တဿ၊ ထိုအပူ၏။ ဝူပသမဘူတံ၊ ငြိမ်းခြင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ သီတဗ္ဗိ၊ အအေးသည်လည်း။ အတ္ထိ ယထာ စ၊ ရှိသကဲ့သို့လည်း။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ရာဂါဒိနံ၊ ရာဂ အစရှိကုန်သော။ အဂ္ဂီနံ၊ ကိုယ်တွင်းမီးတို့၏။ ဝူပသမေန၊ ငြိမ်းအေးရာ ဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာနေနာပိ၊ နိဗ္ဗာန်သည်လည်း။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ရှိရမည်။ ပါပဿ၊ ယုတ်မာသော။ လာမကဿ၊ ဆိုးဝါးသော။ ဓမ္မဿ၊ အကုသိုလ် တရား၏။ ပဋိပက္ခဘူတော၊ ဆန့်ကျင်မှ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော (မွန်ပြည်နယ်သုံး စကားလုံး)။ ကလျာဏော၊ ကောင်းသော။ အနဝဇ္ဇဓမ္မောပိ၊ အပြစ်မရှိသော ကုသိုလ်တရားသည်လည်း။ အတ္ထိယေဝ ယထာ စ၊ ရှိသည်သာဖြစ်သကဲ့ သို့လည်း။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ပါပိကာယ၊ ယုတ်မာသော။ ဇာတိယာ၊ ဇာတိသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ သဗ္ဗဇာတိက္ခေပနတော၊ ဇာတိအားလုံးကို ပစ်လွှင့် တတ်သောကြောင့်။ အဇာတိသင်္ခါတေန၊ ဇာတိမရှိရာဟု ခေါ်ဆိုထိုက်သော။

နိဗ္ဗာနေနာပိ၊ နိဗ္ဗာန်သည်လည်း။ ဘဝိတဗ္ဗမေဝါတိ၊ ရှိရမည်သာ”ဟု။ တတော၊
ထိုဆိုခဲ့ပြီး ကြံစည်ခြင်းထက်။ ဥတ္တရိပိ၊ ပို၍လည်း။ ဧဝံ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံစည်ပြီ။
တေန၊ ထိုသို့ကြံစည် ပြန်သောကြောင့်။

ယထာပိ ဒုက္ခေ ဝိဇ္ဇန္တေ၊ သုခံ နာမပိ ဝိဇ္ဇတိ။

ဧဝံ ဘဝေ ဝိဇ္ဇမာနေ၊ ဝိဘဝေါပိ ဣစ္ဆိတဗ္ဗကော။

ယထာပိ ဥက္ခေ ဝိဇ္ဇန္တေ၊ အပရံ ဝိဇ္ဇတိ သီတလံ။

ဧဝံ တိဝိဓဂ္ဂိ ဝိဇ္ဇန္တေ၊ နိဗ္ဗာနံ ဣစ္ဆိတဗ္ဗကံ။

ယထာပိ ပါပေ ဝိဇ္ဇန္တေ၊ ကလျာဏမပိ ဝိဇ္ဇတိ။

ဧဝမေဝ ဇာတိ ဝိဇ္ဇန္တေ၊ အဇာတိပိစ္ဆိတဗ္ဗကာ၊

“ယထာပိ ဒုက္ခေ ဝိဇ္ဇန္တေ (လ) အဇာတိ ပိစ္ဆိတဗ္ဗကာ”ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဗုဒ္ဓဝင်၌
ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

ဒုက္ခေ ဝိဇ္ဇန္တေ၊ ဒုက္ခရှိသော်။ သုခံ နာမပိ၊ သုခမည်သည်လည်း။ ဝိဇ္ဇတိ
ယထာပိ၊ ရှိသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဘဝေ ဝိဇ္ဇမာနေ၊ ဘဝရှိသော်။
ဝိဘဝေါပိ၊ ဘဝကင်းမှုကိုလည်း။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗကော၊ ရှိသည်ဟုပင် အလိုရှိထိုက်
ယူဆထိုက်၏။

ဥက္ခေ ဝိဇ္ဇန္တေ၊ အပူရှိသော်။ အပရံ၊ တစ်ခြားသော။ သီတလံ၊
အအေးသည်။ ဝိဇ္ဇတိ ယထာပိ၊ ရှိသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ တိဝိဓဂ္ဂိ၊ ရာဂ
ဒေါသ မောဟ ကိုယ်တွင်းမီး သုံးမျိုးသည်။ ဝိဇ္ဇန္တေ၊ ရှိသော်။ နိဗ္ဗာနံ၊
ကိုယ်တွင်းမီးငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်ကို။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗကံ၊ ရှိသည်ဟုပင် အလိုရှိထိုက်
ယူဆထိုက်၏။

ပါပေ ဝိဇ္ဇန္တေ၊ မကောင်းမှုရှိသော်။ ကလျာဏမပိ၊ ကောင်းမှုသည်လည်း။
ဝိဇ္ဇတိ ယထာပိ၊ ရှိသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာ။ ဇာတိ ဝိဇ္ဇန္တေ၊
ဇာတိရှိသော်။ အဇာတိပိ၊ ဇာတိမရှိရာ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗကာ၊
ရှိသည်ဟုပင် အလိုရှိထိုက် ယူဆထိုက်၏။

အပရမ္ပိ၊ တစ်ခြားလည်း။ စိန္တေသိ၊ ကြံစည်ပြန်ပြီ။ (ကိ၊ အဘယ်သို့ ကြံစည်ပြန်
သနည်း)။ ဂူထရာသိမ္မိ၊ ကျင်ကြီးစု ကျင်ကြီးတွင်း၌။ နိမုဂ္ဂေန၊ နစ်နေသော။

ပုရိသေန၊ ယောက်ျားသည်။ ဒုရတော၊ အဝေးမှပင်။ ပဉ္စဝဏ္ဏပဒုမသန္တံ၊ ကြာမိုး
 ငါးပါး ဖုံးလွှမ်းနေသော။ မဟာတဠာကံ၊ ရေအိုင်ကြီးကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ မြင်ပါ
 လျက်။ “ကတရေန မဂ္ဂေန၊ အဘယ်လမ်းဖြင့်။ ဧတ္ထ၊ ထိုမြင်သော ရေအိုင်သို့။
 ဂန္တဗ္ဗံ န ခေါတိ၊ သွားသင့်သနည်း”ဟု တွေး၍။ တံတဠာကံ၊ ထိုမြင်နေရသော
 ရေအိုင်ကို။ ဂဝေသိတုံ ယုတ္တံ၊ အရောက်သွား ရှာခြင်းငှာ သင့်၏၊ ရှာသင့်၏။
 တဿ၊ ထိုမြင်နေရသော ရေအိုင်ကို။ ယံ အဂဝေသနံ၊ အကြင်မရှာခြင်းသည်။
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုမရှာခြင်းသည်။ တဠာကဿ၊ ရေအိုင်၏။ န ဒေါသော၊
 အပြစ်မဟုတ်၊ မရှာသော ယောက်ျားအပြစ်သာ။ ဟောတိ ယထာ နာမ၊ ဖြစ်
 သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ကိလေသမလဓာဝနေ၊ ကိလေသာ
 အညစ်အကြေးကို ဆေးကြောရာဖြစ်သော။ အမတမဟာနိဗ္ဗာနတဠာကေ၊
 အမြိုက်နိဗ္ဗာန်မြတ် ရေအိုင်သည်။ ဝိဇ္ဇန္တေ၊ ရှိနေပါလျက်။ တဿ၊ ထိုအမြိုက်
 နိဗ္ဗာန်မြတ်ရေအိုင်ကို။ အဂဝေသနံ၊ မရှာခြင်းသည်။ အမတနိဗ္ဗာနမဟာ-
 တဠာကဿ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန် ရေအိုင်မြတ်၏။ န ဒေါသော၊ အပြစ်မဟုတ်။
 စောရေဟိ၊ သူ့ခိုးဓားပြတို့သည်။ သမ္ပရိဂါရိတော၊ ပတ်ပတ်လည် ထက်ဝန်းကျင်မှ
 ကောင်းစွာ ဝိုင်းရံအပ်သော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ ပလာယနမဂ္ဂေ၊
 ပြေးလမ်းထွက်ပေါက်သည်။ ဝိဇ္ဇမာနေပိ၊ ရှိနေပါလျက်လည်း။ သစေ န
 ပလာယတိ၊ အကယ်၍ မပြေးအံ့။ သော၊ ဒုက္ခတွေ့သည့် ထိုအပြစ်သည်။ မဂ္ဂဿ၊
 ပြေးလမ်းထွက်ပေါက်၏။ န ဒေါသော၊ အပြစ်မဟုတ်။ ပုရိသဿေဝ၊ ယောက်ျား
 ၏သာ။ ဒေါသော ယထာ စ၊ အပြစ်ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာ။
 ကိလေသေဟိ၊ ကိလေသာတို့သည်။ ဂဟိတဿ၊ ယူအပ်သော အယူခံရသော။
 ပုရိသဿ၊ ယောက်ျား၏။ နိဗ္ဗာနဂါမိမ္မိ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်သော။ သိဝေ၊
 အေးချမ်းသော။ မဂ္ဂေ၊ မဂ္ဂသစ္စာလမ်းသည်။ ဝိဇ္ဇမာနေယေဝ၊ ရှိနေလျက်သာ။
 မဂ္ဂဿ၊ မဂ္ဂသစ္စာလမ်းကို။ အဂဝေသနံ နာမ၊ မရှာမှီးခြင်းမည်သည်။ န မဂ္ဂဿ
 ဒေါသော၊ မဂ္ဂသစ္စာလမ်း၏ အပြစ်မဟုတ်။ ပုဂ္ဂလဿေဝ၊ မရှာသူပုဂ္ဂိုလ်၏သာ။
 ဒေါသော၊ အပြစ်တည်း။ ဗျာဓိပီဠိတော ပုရိသော၊ ရောဂါနှိပ်စက်ခံနေရသော
 ယောက်ျားသည်။ ဗျာဓိတိကိစ္ဆကေ ဝေဇ္ဇေ၊ ရောဂါကုတတ်သည့် ဆေးဆရာ
 သည်။ ဝိဇ္ဇမာနေ၊ ရှိနေပါလျက်။ တံ ဝေဇ္ဇံ၊ ထိုဆေးဆရာကို။ ဂဝေသိတွာ၊ ရှာ၍။
 ဗျာဓိ၊ ရောဂါကို။ သစေ၊ အကယ်၍။ န တိကိစ္ဆာပေတိ၊ မကုစေအံ့။ သော၊

ထိုမကုစေခြင်းသည်။ ဝေဇ္ဇဿ၊ ဆေးဆရာ၏။ န ဒေါသော၊ အပြစ်မဟုတ်။ ပုရိသဿေဝ၊ မကုစေသူ ယောက်ျား၏သာ။ ဒေါသော ယထာ စ၊ အပြစ် ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာ။ ကိလေသဗျာဓိပိဋိတော၊ ကိလေသာရောဂါ နှိပ်စက်ခံရသော။ ယော ပုရိသော၊ အကြင်ယောက်ျားသည်။ ကိလေသဝူပသမ-
မဂ္ဂကောဝိဒံ၊ ကိလေသာငြိမ်းမှုနည်းလမ်း၌ ကျွမ်းကျင်သော။ ဝိဇ္ဇမာနမေဝ
အာစရိယံ၊ ရှိနေသည်သာ ဖြစ်သည့် ဆရာကို။ န ဂဝေသတိ၊ မရှာ။ တဿေဝ၊
မရှာသူ ထိုယောက်ျား၏သာ။ ဒေါသော၊ အပြစ်တည်း။ ကိလေသဝိနာသကဿ၊
ကိလေသာအနာပျောက်အောင် ကုနိုင်သော။ အာစရိယဿ၊ ဆရာ၏။ န
ဒေါသော၊ အပြစ်မဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံစည်ပြန်ပြီ။ တေန၊ ထိုသို့
ကြံစည်ပြန်သောကြောင့်။

ယထာ ဂူထဂတော ပုရိသော၊ တဠာကံ ဒိသ္မာန ပူရိတံ။
န ဂဝေသတိ တံ တဠာကံ၊ န ဒေါသော တဠာကဿ သော။

ဧဝံ ကိလေသမလဓောဝေ၊ ဝိဇ္ဇန္တေ အမတန္တဋ္ဌေ။
န ဂဝေသတိ တံ တဠာကံ၊ န ဒေါသော အမတန္တဋ္ဌေ။

ယထာ အရိဟိ ပရိရုဒ္ဓေါ၊ ဝိဇ္ဇန္တေ ဂမနမ္ပယေ။
န ပလာယတိ သော ပုရိသော၊ န ဒေါသော အဉ္ဈသဿ သော။

ဧဝံ ကိလေသပရိရုဒ္ဓေါ၊ ဝိဇ္ဇမာနေ သိဝေ ပယေ။
န ဂဝေသတိ တံ မဂ္ဂံ၊ န ဒေါသော သိဝ မဉ္ဇသေ။

ယထာပိ ဗျာဓိတော ပုရိသော၊ ဝိဇ္ဇမာနေ တိကိစ္ဆကေ။
န တိကိစ္ဆပေတိ တံ ဗျာဓိ၊ န ဒေါသော သော တိကိစ္ဆကေ။

ဧဝံ ကိလေသဗျာဓိဟိ၊ ဒုက္ခိတော ပရိပိဋိတော။
န ဂဝေသတိ တံ အာစရိယံ၊ န ဒေါသော သော ဝိနာယကေ”တိ၊

“ယထာ ဂူထဂတော ပုရိသော (လ) န ဒေါသော သော ဝိနာယကေ”ဟူ၍။
ဂူတ္တံ၊ ဗုဒ္ဓဝင်၌ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဂါထာနုက်ကား--

ဂူထဂတော၊ မစင်တွင်း၌ ကျရောက်နေသော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ ပုရိတံ၊ ပြည့်လျှံနေသော။ တဠာကံ၊ ရေအိုင်ကို။ ဒိသ္မာန၊ မြင်နေပါလျက်။ တံ တဠာကံ၊ အဝေးမှာ မြင်နေရသည့် ထိုရေအိုင်ကို။ န ဂဝေသတိ၊ အရောက်သွားကာ မဖွေရှာ။ သော၊ ထိုအပြစ်သည်။ တဠာကဿ၊ ရေအိုင်၏။ န ဒေါသော ယထာ၊ အပြစ်မဟုတ်သကဲ့သို့။

ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ကိလေသမလဓောဝေ၊ ကိလေသာ အညစ်အကြေးကို ဆေးကြောတတ်သော။ အမတန္တဋ္ဌေ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန် တစ်ဖက် ဆည်ကန်သည်။ ဝိဇ္ဇန္တေ၊ ရှိနေပါလျက်။ တံ တဠာကံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန် ထို တစ်ဖက်ဆည်ကန်ကို။ န ဂဝေသတိ၊ မရှာဖွေ၊ ရှာဖွေရန် စိတ်မရှိ။ သော၊ ထိုအပြစ်သည်။ အမတန္တဋ္ဌေ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန် တစ်ဖက်ဆည်ကန်၏။ န ဒေါသော၊ အပြစ်မဟုတ်။

အရိဟံ၊ ခိုးသား၊ ဓားပြ၊ ရန်သူတို့သည်။ ပရိရုဒ္ဓေါ၊ ပတ်ပတ်လည်မှ ဝိုင်းရံခံနေရသော ယောက်ျားသည်။ ဂမနမ္ပထေ၊ လွတ်မြောက်ရန်တွက် ထွက်ပေါက်လမ်းသည်။ ဝိဇ္ဇန္တေ၊ ရှိနေပါလျက်။ သော ပုရိသော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ န ပလာယတိ၊ မပြေး။ သော၊ ထိုအပြစ်သည်။ အဉ္စသဿ၊ ထွက်ပေါက်ပြေးလမ်း၏။ န ဒေါသော ယထာ၊ အပြစ်မဟုတ် ယောက်ျား၏အပြစ်သာ ဖြစ်သကဲ့သို့။

ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ကိလေသပရိရုဒ္ဓေါ၊ ပတ်ပတ်လည်မှ ကိလေသာဝိုင်းရံခံနေရသူသည်။ သိဝေ ပထေ၊ နိဗ္ဗာန်သို့သွားရာ အေးမြစွာသော မဂ္ဂင်လမ်းသည်။ ဝိဇ္ဇမာနေ၊ သဘာဝအားဖြင့် ထင်ရှားရှိနေပါလျက်။ တံ မဂ္ဂံ၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း ထိုမဂ္ဂင် လမ်းဟောင်းကို။ န ဂဝေသတိ၊ ရှာဖွေဖို့ရာ စိတ်မပါ။ သော၊ ထိုအပြစ်သည်။ သိဝမဉ္စသေ၊ မဂ္ဂင်လမ်းဟောင်း နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း၏။ န ဒေါသော၊ အပြစ် မဟုတ်။

ဗျာဓိတော ပုရိသော၊ ရောဂါဖြစ်ပွား ယောက်ျားသည်။ တိကိစ္ဆကေ၊ ဆေးဆရာသည်။ ဝိဇ္ဇမာနေ၊ ရှိနေပါလျက်။ တံ ဗျာဓိ၊ ဖြစ်နေသည့် ထိုရောဂါကို။ န တိကိစ္ဆာပေတိ၊ မကုစေ။ သော၊ ထိုအပြစ်သည်။ တိကိစ္ဆကေ၊ ဆေးဆရာ၏။ န ဒေါသော ယထာပိ၊ အပြစ်မဟုတ်သကဲ့သို့။

ဧဝံ ဤအတူ။ ကိလေသဗျာဓိဟိ ဒုက္ခိတော၊ ကိလေသာရောဂါတို့ဖြင့်
ဒုက္ခ ရောက်နေသူသည်။ ကိလေသဗျာဓိဟိ ပရိပိဋိတော၊ ကိလေသာရောဂါ
တို့သည် ပတ်ပတ်လည်မှ နှိပ်စက်အပ်သူသည်။ တံ အာစရိယံ၊ ကိလေသာ
ရောဂါပျောက်အောင် ကုနိုင်သည့် ထိုဆရာကို။ န ဂဝေသတိ၊ ရှိပါလျက်သား
မရှာငြားအံ့။ သော၊ ထို အပြစ်သည်။ ဝိနာယကော၊ ကိလေသာရောဂါ
ပျောက်အောင် ကုနိုင်သည့် ဆရာ၏။ န ဒေါသော၊ အပြစ် မဟုတ်။။

“မဏ္ဍနဇာတိကော၊ တန်ဆာဆင်လေ့ရှိသော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။
ကဏ္ဍေ အာသတ္တံ ကုဏာပံ၊ လည်ပင်း၌ စွပ်ထားအပ်သော အသေကောင်ပုပ်ကို။
ဆဇ္ဈေတွာ၊ စွန့်ပစ်၍။ သုခိ၊ ကိုယ်ရော စိတ်ပါ ချမ်းသာသည်ဖြစ်၍။ ဂစ္ဆတိ ယထာ၊
သွားဘိသကဲ့သို့။ ဧဝံ ဤအတူ။ မယာပိ၊ ငါသည်လည်း။ ဣမံ ပူတိကာယံ၊
ဤအကောင်ပုပ်ကို။ ဆဇ္ဈေတွာ၊ စွန့်ပစ်၍။ အနပေက္ခေန၊ မငဲ့မကွက်(မကြည့်ဘဲ
ဒိသပေက္ခနေကို နှလုံးထား) နိဗ္ဗာနနဂရံ၊ နိဗ္ဗာန်မြို့သို့။ ပဝိသိတဗ္ဗံ၊ ဝင်ထိုက်၏။
နရနာရိယော၊ အမျိုးသား အမျိုးသမီးတို့သည်။ ဥက္ကာရဘူမိယံ၊ ကျင်ကြီးစွန့်ရာ
မြေ၌။ ဥစ္စာရပဿာပံ၊ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်ကို။ ကတွာ၊ စွန့်မပြုပြီး၍။ တံ၊ စွန့်ပြီးသည့်
ထိုကျင်ကြီး ကျင်ငယ်ကို။ ဥစ္ဆင်္ဂေန၊ ခါးပိုက်ရင်ခွင်ဖြင့်။ အာဒါယ ဝါ၊ ယူ၍သော်
လည်းကောင်း။ ဒသန္တေန၊ အဝတ်အမြိတ်အဆာအစွန်းဖြင့်။ ဝေဌေတွာ ဝါ၊
ထုပ်၍သော်လည်းကောင်း။ န ဂစ္ဆန္တိ၊ မသွားကြကုန်။ ပန၊ အဟုတ်သော်ကား။
ဇိဂ္ဂုစ္ဆမာနာ၊ ရွံ့ရွံ့ရှာရှာ။ အနပေက္ခာဝ၊ မကြည့်ကြဘဲသာ။ ဆဇ္ဈေတွာ၊ စွန့်ပစ်၍။
ဂစ္ဆန္တိ ယထာ စ၊ သွားကြကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ ဤအတူ။ မယာပိ၊ ငါသည်လည်း။
ဣမံ ပူတိကာယံ၊ ဤအကောင်ပုပ်ကို။ အနပေက္ခေန၊ မငဲ့မညာဘဲ။ ဆဇ္ဈေတွာ၊
စွန့်ပစ်၍။ အမတံ နိဗ္ဗာနနဂရံ၊ မသေရာ နိဗ္ဗာန်မြို့တော်သို့။ ပဝိသိတံ၊ ဝင်ထိုက်၊
ဝင်ခြင်းငှာ သင့်၏၊ ဝင်သင့်၏။ နာဝိကာ နာမ၊ လှေသမားတို့မည်သည်။ ဇေဇ္ဇရံ
နာဝံ၊ အိုဆွေးနေသော လှေကို၊ လှေအို လှေဆွေးကို။ အနပေက္ခာ၊ မကြည့်ကြဘဲ။
ဆဇ္ဈေတွာ ဂစ္ဆန္တိ ယထာ စ၊ စွန့်ပစ်၍သွားကြကုန်သကဲ့သို့၊ ပစ်သွားကြသကဲ့သို့။
ဧဝံ ဤအတူ။ အဟမ္ပိ၊ ငါသည်လည်း။ နဝဟိ ဝဏမုခေဟိ၊ ကိုးပေါက်ကုန်သော
အမာဝတို့မှ။ ပဏ္ဍရန္တံ ရွံ့စရာတွေ ယိုထွက်နေသော။ ဣမံ ကာယံ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်ကို။
ဆဇ္ဈေတွာ၊ စွန့်ပစ်၍။ အနပေက္ခော၊ မငဲ့ညာဘဲ။ နိဗ္ဗာနပုရံ၊ နိဗ္ဗာန်ရွှေပြည်သို့။
ပဝိသိဿာမိ၊ ဝင်တော့အံ့။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ နာနာရတနာနိ အာဒါယ၊

ရတနာအမျိုးမျိုးတို့ကို ယူ၍။ စောရေဟိ သဒ္ဓိ၊ ခိုးသားဓားပြတို့နှင့် အတူ။ မဂ္ဂ
ဂစ္ဆန္တော၊ လမ်းသို့ သွားရသော်။ အတ္တနော ရတနာသဘယေန၊ မိမိ၏ ရတနာ
ပျက်စီးမည်ကြောက်သဖြင့်။ တေ ဆဉ္ဇေတွာ၊ ထိုခိုးသူတို့ကို စွန့်ပစ်၍။ ခေမံ မဂ္ဂ၊
ဘေးကုန်ရာဖြစ်သော လမ်းကို။ ဂဏှာတိ ယထာ၊ ယူဘိသကဲ့သို့ ပြောင်းလွှဲ
သွားဘိသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ အယမ္ပိ ကရဇကာယော၊ ဤရုပ်ကိုယ်သည်
လည်း။ ရတနဝိလောပကစောရသဒိသော၊ ရတနာကို လုယက်တတ်သည့်
ခိုးသားဓားပြနှင့် ချွတ်စွပ်တူ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧတ္ထ၊ ဤရုပ်ကိုယ်၌။ တဏှံ၊
နှစ်သက်တွယ်တာမှုကို။ သစေ ကရိဿာမိ အကယ်၍ပြုအံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ရုပ်ကိုယ်၌
တွယ်တာမှုပြုသော်။ မေ အရိယမဂ္ဂကုသလဓမ္မရတနံ၊ ငါ၏ အရိယာမဂ်ကုသိုလ်
တရားရတနာသည်။ နဿိဿတိ၊ ပျက်စီးလတ္တံ့။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ မယာ၊
ငါသည်။ ဣမံ စောရသဒိသံ ကာယံ၊ ဤခိုးသားဓားပြနှင့် တူသော ရုပ်ကိုယ်ကို။
ဆဉ္ဇေတွာ၊ စွန့်၍။ နိဗ္ဗာနနဂရံ နိဗ္ဗာန်ရွှေမြို့သို့။ ပဝိသိတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ဝင်သင့်၏။”
ဣတိ အပရမ္ပိ၊ ဤသို့ တစ်မျိုးလည်း။ စိန္တေသိ၊ ကြံစည်ပြန်ပြီ။ တေန၊ ထိုကဲ့သို့
တစ်မျိုးလည်း ကြံစည်ပြန်သောကြောင့်။

ယထာပိ ကုဏပံ ပုရိသော၊ ကဏ္ဏေ ဗဒ္ဓံ ဇီရုစ္ဆိယ။

မောစယိတွာန ဂစ္ဆေယျ၊ သုခိ သေရိ သယံဝသီ။

တထေဝိမံ ပူတိကာယံ၊ နာနာကုဏပသဉ္ဇယံ။

ဆဉ္ဇယိတွာန ဂစ္ဆေယျ၊ အနပေက္ခော အနတ္ထိကော။

ယထာ ဥစ္စာရဌာနမ္ပိ၊ ကရိသံ နရနာရိယော။

ဆဉ္ဇယိတွာန ဂစ္ဆန္တိ၊ အနပေက္ခော အနတ္ထိကော။

ဧဝမေဝါဟံ ဣမံ ကာယံ၊ နာနာကုဏပပူရိတံ။

ဆဉ္ဇယိတွာန ဂစ္ဆိဿံ၊ ဝစ္စံ ကတွာ ယထာ ကုဋီ။

ယထာပိ ဇေရံ နာဝံ၊ ပလုဂ္ဂံ ဥဒကဝါဟိနံ။

သာမီ ဆဉ္ဇေတွာ ဂစ္ဆန္တိ၊ အနပေက္ခော အနတ္ထိကော။

ဧဝမေဝါဟံ ဣမံ ကာယံ၊ နဝစ္စိဒ္ဓံ ဓူဝဿဝံ။

ဆဉ္ဇယိတွာန ဂစ္ဆိဿံ၊ ဇိဏ္ဏနာဝံဝ သာမိကာ။

ယထာပိ ပုရိသော စောရေဟိ၊ ဂစ္ဆန္တော ဘဏ္ဍာ မာဒိယ။
ဘဏ္ဍာဓ္မေဒဘယံ ဒိသ္မာ၊ ဆဉ္စယိတွာန ဂစ္ဆတိ။

ဧဝမေဝ အယံ ကာယော၊ မဟာစောရသမောဝိယ။
ပလာယိမံ ဂမိဿာမိ၊ ကုသလဓ္မေဒနာဘယာ”တိ၊

“ယထာပိ ကုဏပံ ပုရိသော (လ) ကုသလဓ္မေဒနာဘယာ”ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊
ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

“ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ ကဏ္ဍေ ဗဒ္ဓံ၊ လည်ပင်း၌ ချိတ်ဆွဲအပ်သော။
ကုဏပံ၊ အသေကောင်ပုပ်ကို။ ဇိဂ္ဂန္တိယ၊ ရွံရှာ၍။ မောစယိတွာန၊ လွတ်စေ၍၊
လွတ်အောင် ဖြေဖြုတ်၍။ သုခိ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍။ သေရိ၊ စိတ်
သဘောကျ နေထိုင်ရ၍။ သယံဝသီ၊ ကိုယ်စိုး၊ ကိုယ်ပိုင်ဖြစ်၍။ ဂစ္ဆေယျ
ယထာပိ၊ သွားသကဲ့သို့။

တထေဝ၊ ထို့အတူသာ။ နာနာကုဏပသဉ္စယံ၊ အကောင်ပုပ် အမျိုးမျိုး၏
အစုအပုံဖြစ်သော။ ဣမံ ပူတိကာယံ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်ပုပ်ကို။ ဆဉ္စယိတွာန၊
စွန့်ပစ်၍။ အနပေက္ခော၊ မရှုမငဲ့ဘဲ။ အနတ္ထိကော၊ ဤရုပ်ကိုယ်ကို
လိုချင်သဘော နည်းနည်းမျှ မနှောဘဲ။ ဂစ္ဆေယျ၊ ငါသွားအံ့။

နရနာရိယော၊ အမျိုးသား အမျိုးသမီးတို့သည်။ ဥစ္စာရဌာနမ္ပိ၊
ကျင်ကြီးစွန့်သည့် နေရာ၌။ ကရိသံ၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်ကို။ ဆဉ္စယိတွာန၊
စွန့်ပစ်၍။ အနပေက္ခော၊ မရှုမငဲ့ကြဘဲ။ အနတ္ထိကာ၊ နည်းနည်းမျှပင် လိုချင်စိတ်
မရှိကုန်ဘဲ။ ဂစ္ဆန္တိ ယထာ၊ သွားကြသကဲ့သို့။

ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝစ္စံ ကတွာ၊ ကျင်ကြီးစွန့်မှုကို
ပြု၍။ ကုဋိ ယထာ၊ အိမ်သာကိုကဲ့သို့။ နာနာကုဏပပူရိတံ၊ အသေကောင်ပုပ်
အမျိုးမျိုးပြည့်နေသော။ ဣမံ ကာယံ၊ ဤရုပ်ကိုယ်ကို။ ဆဉ္စယိတွာန၊
စွန့်ပစ်၍။ ဂစ္ဆိဿံ၊ ငါသွားအံ့။

ပလုဂ္ဂံ၊ ဖရိုဖရဲ ပြိုကွဲပျက်စီးနေသော။ ဥဒဂါဟိနိ၊ ရေကို ယူတတ်သော၊
ရေမလုံသော။ ဇူရံ နာဝံ၊ အိုမင်းဆွေးမြေသည့် လှေကို။ သာမိ၊ လှေပိုင်ရှင်

တို့သည်။ ဆဋ္ဌေတွာ၊ စွန့်၍။ အနပေက္ခာ၊ မရှုငဲ့ကြဘဲ။ အနတ္ထိကာ၊ မတွယ်တာကြဘဲ။ ဂစ္ဆန္တိ ယထာပိ၊ သွားကြသကဲ့သို့။

ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာ။ အဟံ၊ ငါသည်။ သာမိကာ၊ လှေပိုင်ရှင်တို့သည်။ ဇိဏ္ဏနာဝံ၊ လှေအိုလှေဆွေး ကိုကဲ့သို့။ နဝစ္ဆိဒ္ဓံ၊ အပေါက်ကိုးခုရှိသော။ ဓုဝဿဝံ၊ ရွံစဖွယ် အမြဲယိုစီးနေသော။ ဣမံ ကာယံ၊ ဤရုပ်ကိုယ်ကို။ ဆဉ္စယိတွာန၊ စွန့်၍။ ဂစ္ဆိဿံသွားအံ့။

ဘဏ္ဍံ အာဒါယ၊ ရတနာမျိုးများစွာ ပစ္စည်းဘဏ္ဍာကို ယူ၍။ စောရေဟိ ဂစ္ဆန္တော၊ ခိုးသားဓားပြတို့နှင့် အတူသွားနေမိသော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ ဘဏ္ဍုစ္ဆေဒဘယံ၊ ပစ္စည်းလုယက်ခံ ရမည့်ဘေးကို။ ဒိသွာ၊ သိမြင်၍။ ဆဉ္စယိတွာန၊ ခိုးသားဓားပြတို့ကို စွန့်၍။ ဂစ္ဆတိ ယထာပိ၊ သွားသကဲ့သို့။

ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာ။ အယံကာယော၊ ဤရုပ်ကိုယ်သည်။ မဟာစောရသမော ဝိယ၊ ခိုးသားဓားပြကြီးနှင့် တူလှ၏။ ကုသလစ္ဆေဒနာ၊ အရိယာမဂ် ကုသိုလ်ကို ဖြတ်ပယ်အံ့သည်မှ။ ဘယာ၊ ကြောက်ခြင်းကြောင့်။ ဣမံ ပဟာယ၊ ဤရုပ်ကိုယ်ကို စွန့်၍။ ဂမိဿာမိ၊ ငါသွားအံ့။ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ သုမေဓပဏ္ဍိတော၊ သုမေဓာပညာရှိသည်။ နာနာဝိဓာဟိ ဥပမာဟိ၊ အမျိုးမျိုးကုန်သော ဥပမာတို့ဖြင့်။ နေက္ခမ္ပပသံဟိတံ၊ ကာမမှ ထွက်မြောက်ခြင်းနှင့် ယှဉ်စပ်သော။ ဣမံ အတ္ထံ၊ ဤအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို။ စိန္တေတွာ၊ တွေးတောကြံစည်၍။ သကနိဝေသနေ၊ မိမိအိမ်၌။ အပရိမိတံ၊ မတိုင်းတာအပ်သော၊ တိုင်းတာမရအောင် များလှသော။ ဘောဂက္ခန္ဓံ၊ ပစ္စည်းအစုအပုံကို။ ဟေဋ္ဌာဝုတ္တနယေန၊ ရှေးက ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်။ ကပဏာဒ္ဓိကာဒိနံ၊ ဆင်းရဲသား ခရီးသွား စသူတို့အား။ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်၍။ မဟာဒါနံ ဒတွာ၊ အလှူကြီးကို လှူ၍။ ဝတ္ထုကာမေ စ၊ လိုချင်စဖွယ် ဝတ္ထုပစ္စည်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ကိလေသကာမေ စ၊ လိုချင်တတ်သည့် ကိလေသာတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဟာယ၊ စွန့်၍ ခွါ၍။ အမရနဂရတော နိက္ခမိတွာ၊ အမရမြို့မှ ထွက်၍။ ဧကကောဝ၊ တစ်ယောက်တည်းသာ။ ဟိမဝန္တေ၊ ဟိမဝန္တာ၌။ ဓမ္မိကံ နာမ ပဗ္ဗတံ၊ ဓမ္မိကမည်သော တောင်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ အဿမံ ကတွာ၊ သင်္ခမ်းကျောင်းကို ပြု၍။ တတ္ထ၊ ထိုသင်္ခမ်းကျောင်း၌။ ပဏ္ဏသာလဉ္စ၊ သစ်ရွက်မိုးကျောင်းကိုလည်းကောင်း။

စက်မဉ္ဇ၊ စင်္ကြံကိုလည်းကောင်း။ မာပေတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍၊ ဆောက်လုပ်၍။ ပဉ္စဟိ နိဝရဏဒေါသေဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော နိဝရဏအပြစ်တို့သည်။ ဝိဝဇ္ဇိတံ၊ ကြည် အပ်သော။ (အဘိညာသင်္ခါတံ ဗလံ၊ အဘိညာဉ်ဟု ခေါ်ဆိုအပ်သော အားကို၌ စပ်ပါ)။ “ဧဝံ သမာဟိတေ စိတ္တေ”တိ အာဒိနာ နယေန၊ ဤသို့ စတုတ္ထဈာန်စိတ်ကို ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ၌ ကောင်းစွာ ထားအပ်ပြီးသော် ဤသို့စသည်နည်းဖြင့်။ ဝုတ္တေဟိ၊ ဆိုအပ်ကုန်သော။ အဋ္ဌဟိ ကာရဏဂုဏေဟိ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော အကြောင်းဂုဏ် တို့နှင့်။ သမုပေတံ၊ ကောင်းစွာ ပြည့်စုံသော။ အဘိညာသင်္ခါတံ ဗလံ၊ အဘိညာဉ်ဟု ခေါ်ဆိုအပ်သော စွမ်းအားကို။ အာဟရိတုံ၊ အရဆောင်ယူခြင်းငှာ။ တသ္မိ အဿမပဒေ၊ ထိုသင်္ခမ်းကျောင်း၌။ နဝဒေါသသမန္နာဂတံ သာဓုကံ၊ အပြစ် ကိုးမျိုးနှင့် ပြည့်စုံသော အဝတ်ကို။ ပဇဟိတွာ၊ ပယ်စွန့်၍။ ဒွါဒသဂုဏသမန္နာဂတံ ဝါကစီရံ၊ အကျိုးဂုဏ် ၁၂- မျိုးနှင့် ပြည့်စုံသော လျော်တေအဝတ်ကို။ နိဝါသေတွာ၊ ကိုယ်၌ နေစေ၍၊ ဝတ်၍။ ဣသိပဗ္ဗဇံ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်သို့။ ပဗ္ဗဇိ၊ ကပ်ရောက်ပြီ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရသေ့ဝတ်သော ဘုရားလောင်းသည်။ အဋ္ဌဒေါသ- သမာကိဏ္ဍံ တံပဏ္ဏသာလံ၊ အပြစ်ရှစ်မျိုးရောပြွမ်းနေသော ထိုသစ်ရွက်မိုး ကျောင်းကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ဒသဂုဏသမန္နာဂတံ ရုက္ခမူလံ၊ အကျိုးဂုဏ်ဆယ်မျိုး နှင့်ပြည့်စုံသော သစ်ပင်ရင်းသို့။ ဥပဂန္တာ၊ ကပ်၍၊ ကပ်ရောက်နေထိုင်၍။ သဗ္ဗ ဓညဝိကတိ၊ အလုံးစုံသော ပြုပြင်ထားအပ်သည့်ဆန်ကို ပြုပြင်ထားသော ဆန်အားလုံးကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ (ပြုပြင်ထားသော ဆန်အားလုံးကို ပယ် စွန့်လျှင် မပြုပြင်သည့် ဆန်ကိုပယ်စွန့်မှု ပြောစရာမလို ကောင်းတာ ရှောင်နိုင်မှတော့ မကောင်းတာ ရှောင်နိုင်တာ ပြောစရာမလို အဓိပ္ပါယ်မျိုးဟု ထင်သည်) ပဝတ္ထုဖလ- တောဇနော ဟုတွာ၊ အလိုလိုကြွေကျသော သစ်သီးလျှင်အစာရှိသည် ဖြစ်၍။ နိသဇ္ဇဌာနစက်မနဝသေနေဝ၊ ထိုင်ခြင်း ရပ်ခြင်း စင်္ကြံသွားခြင်း အစွမ်းဖြင့်သာ။ ပဓာနံ၊ အားထုတ်ထိုက်သည့် ပဓာနအလုပ်ကို။ ပဒဟန္တော၊ ကြိုးစားအားထုတ် သော်။ သတ္တာဟဗ္ဘန္တရေယေဝ၊ ခုနစ်ရက်အတွင်း၌သာ။ အဋ္ဌန္တံ သမာပတ္တိနံ၊ သမာပတ်ရှစ်ပါးတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဉ္စန္ဒစ္စ အဘိညာနံ၊ အဘိညာဉ်ငါးပါးတို့ကို လည်းကောင်း။ လာဘီ အဟောသိ၊ ရသည် ဖြစ်ပြီ ရပြီ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ယထာ- ပတ္ထိတံ၊ တောင့်တအပ်တိုင်းသော။ တံ အဘိညာဗလံ၊ ထို အဘိညာဉ်ဝိပဿနာ စွမ်းအားသို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်ရှိ ရရှိပြီ။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။

“ဧဝါဟံ စိန္တယိတွာန၊ နေကကောဋိသတံ ခနံ။
 နာထာ နာထာနံ ဒတွာန၊ ဟိမဝန္တမုပါဂမိ။
 ဟိမဝန္တဿာဝိဒူရေ၊ ဓမ္မိကော နာမ ပဗ္ဗတော။
 အဿမောသုကတော မယံ၊ ပဏ္ဏသာလာ သုမာပိတာ။
 စင်္ဂမံ တတ္ထ မာပေသိ၊ ပဉ္စဒေါသဝိဝဇ္ဇိတံ။
 အဋ္ဌဂုဏသမုပေတံ၊ အဘိညာဗလမာဟရိ။
 သာဠကံ ပဇဟိ တတ္ထ၊ နဝဒေါသမုပါဂတံ။
 ဝါကစီရံ နိဝါသေသိ၊ ဒွါဒသဂုဏမုပါဂတံ။
 အဋ္ဌဒေါသသမာကိဏ္ဏံ၊ ပဇဟိ ပဏ္ဏသာလကံ။
 ဥပါဂမိ ရုက္ခမူလံ၊ ဂုဏေ ဒသဟုပါဂတံ။
 ဝါပိတံ ရောပိတံ ခညံ၊ ပဇဟိ နိရဝသေသတော။
 အနေကဂုဏသမ္ပန္နံ၊ ပဝတ္တဖလမာဒိယိ။
 တတ္ထပ္ပဓာနံ ပဒဟိ၊ နိသဇ္ဇဌာနစင်္ဂမေ။
 အဗ္ဘန္တရမိ သတ္တာဟေ၊ အဘိညာဗလပါပုဏိန္ဒြိယံ။

“ဧဝါဟံ စိန္တယိတွာန (လ) အဘိညာဗလ ပါပုဏိ”ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်ပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

“ဧဝံ အဟံ စိန္တယိတွာန၊ ဤသို့ ငါသည် ကြံစည်ပြီး၍။ အနေကကောဋိ-
 သတံ ခနံ၊ ကုဋေရာပေါင်းများစွာသော ဥစ္စာကို။ နာထာနာထာနံ၊
 ကိုးကွယ်ရာ မမဲ့သူ၊ မဲ့သူတို့အား။ ဒတွာ၊ ပေးလှူပြီး၍။ ဟိမဝန္တ ဥပါဂမိ၊
 ဟိမဝန္တာသို့ ကပ်ရောက်ပြီ။

ဟိမဝန္တဿ အဝိဒူရေ ဟိမဝန္တာ၏ မနီးမဝေး၌။ ဓမ္မိကော နာမ ပဗ္ဗတော၊
 ဓမ္မိကမည်သော တောင်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဓမ္မိကတောင်၌ (ပါဌ
 သေသ)။ မယံ၊ ငါသူမေဓာသည်၊ ဝါ၊ ငါ့အတွက်။ အဿမော၊ ကျောင်း
 သင်္ခမ်းကို။ သုကတော၊ ဆောက်လုပ်အပ်ပြီ။ ပဏ္ဏသာလာ၊ သစ်ရွက်မိုး
 ကျောင်းကို။ သုမာပိတာ၊ ဖန်ဆင်းအပ်ပြီ။

တတ္ထ၊ ထိုသင်္ခမ်းကျောင်း၌။ ပဉ္စဒေါသဝိဝဇ္ဇိတံ၊ အပြစ်ငါးမျိုး ကြဉ်ဖယ် ကင်းရှင်းသော။ အဋ္ဌဂုဏသမုပေတံ၊ အကျိုးဂုဏ်ရှစ်မျိုး ပြည့်စုံသော။ စက်မ၊ စကြိုကို။ မာပေသိ၊ ဖန်ဆင်းပြုလုပ်ပြီ။ အဘိညာဗလံ အာဟရိ အဘိညာဉ် ဝိပဿနာစွမ်းအားကို ဆောင်ယူရရှိပြီ။

တတ္ထ၊ ထိုသင်္ခမ်းကျောင်း၌။ နဝဒေါသမုပါဂတံ သာဓုကံ၊ အပြစ်ကိုးမျိုးနှင့် ပြည့်စုံသော အဝတ်ကို။ ပဇဟိ၊ ပယ်စွန့်ပြီ။ ဒွါဒသဂုဏမုပါဂတံ ဝါကစီရံ၊ အကျိုး ဂုဏ် ၁၂-မျိုးနှင့် ပြည့်စုံသော လျော်တေအဝတ်ကို။ နိဝါသေသိ၊ ဝတ်ပြီ။

အဋ္ဌဒေါသသမာကိဏ္ဍံ၊ အပြစ်အနာအဆာ ရှစ်ပါးနှင့် ရောပြွမ်းနေသော။ ပဏ္ဏသာလကံ၊ သစ်ရွက်မိုးကျောင်းကို။ ပဇဟိ၊ ပယ်စွန့်ပြီ။ ဂုဏေဟိ ဒသဟုပါဂတံ၊ အကျိုးဂုဏ်ဆယ်မျိုးနှင့် ပြည့်စုံသော။ ရုက္ခမူလံ၊ သစ်ပင် ရင်းသို့။ ဥပါဂမိ၊ ကပ်ရောက်နေထိုင်ပြီ။

ဝါပိတံ ရောပိတံ ခညံ၊ ရိတ်အပ်သော စိုက်ပျိုးအပ်သော ဆန်စပါးကို။ နိရဝသေသတော၊ အကြွင်းအကျန် မရှိသောအားဖြင့်၊ မကျန်ရအောင်။ ပဇဟိ၊ ပယ်စွန့်ပြီ။ အနေကဂုဏသမ္ပန္နံ၊ အကျိုး ဂုဏ်အများနှင့် ပြည့်စုံသော။ ပဝတ္ထဖလံ၊ အလိုလိုကြွေကျသည့် သစ်သီးကို။ အာဒိယိ၊ ကောက်ယူ သုံးဆောင်ပြီ။

တတ္ထ၊ ဓမ္မကတောင်ဝှမ်း ထိုသင်္ခမ်းကျောင်း၌။ ပဓာနံ၊ အားထုတ်ထိုက်စွာ တရားထိုင်သည့် ပဓာနအလုပ်ကို။ နိသဇ္ဇဌာနစက်မေ၊ ထိုင်ရပ်သွား ဣရိယာပုတ် သုံးပါးတို့ဖြင့်။ ပဒဟိ၊ ဝီရိယထား ကြိုးစားအားထုတ်ပြီ။ အဗ္ဘန္တရိမိ သတ္တာဟေ၊ ခုနစ်ရက်အတွင်း၌။ အဘိညာဗလံ၊ အဘိညာဉ်ဝိပဿနာ ဉာဏ်စွမ်းအားကို။ ပါပုဏိ၊ ရောက်ခဲ့၊ ရခဲ့ပြီ။”

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌။ အဿမော သုကတော မယံ၊ ပဏ္ဏသာလာ သုမာပိတာ'တိ ဣမာယ ပါဠိယာ၊ သုမာပိတာ ဟူသော ဤပါဠိစကားဖြင့်။ သုမေပဏ္ဍိတေန၊ သုမေဓာပညာရှိသည်။ အဿမပဏ္ဏသာလာစက်မာ၊ သင်္ခမ်းကျောင်း၊ သစ်ရွက်မိုးကျောင်း၊ စကြိုတို့ကို။ သဟတ္တာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။

မာပိတာ ဝိယ၊ ဖန်ဆင်းအပ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်ပြီ။ ပန၊ စင်စစ်။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ဇုတ္ထ၊ ဤပါငြိ၍။ အတ္ထော၊ ဆိုလိုသော အနက် တည်း။ မဟာသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ ဟိမဝန္တံ အဇ္ဈောဂါဟေတွာ၊ ဟိမဝန္တာထဲသို့ သက်ဝင်၍။ ဓမ္မိကံ ပဗ္ဗတံ၊ ဓမ္မိကတောင်သို့။ အဇ္ဇ ပဝိသိဿာမိတံ၊ ယနေ့ဝင်တော့ မည်ဟု။ နိက္ခန္တံ တောထွက်လာသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဒေဝါနံ ဣန္ဒော၊ နတ်တို့၏ အရှင်ဖြစ်သော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ “တာတာ၊ အမောင်ဝိသကြံ။ အယံ သုမေဓပဏ္ဍိတော၊ ဤသုမေဓပညာရှိသည်။ ပဗ္ဗဒိဿာမိတံ၊ ရသေ့ရဟန်းပြု အံ့ဟု။ နိက္ခန္တော၊ တောထွက်လာ၏။ ဧတဿ၊ ဤသုမေဓပညာရှိဖို့၊ ဝသနဌာနံ၊ နေရာဌာနကို။ မာပေဟိတံ၊ ဖန်ဆင်းချေလော့”ဟု။ ဝိဿကမ္ပဒေဝပုတ္တံ၊ ဝိသကြံ နတ်သားကို။ အာမန္တေသိ၊ ပြောပြီ။ သော၊ ထိုဝိသကြံနတ်သားသည်။ တဿ၊ ထိုသိကြားမင်း၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သမ္ပုဋ္ဌိစ္ဆိတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ ရမဏီယံ၊ မွေ့လျော်ဖွယ် ကောင်းသော။ အဿမံ၊ ကျောင်းသင်္ခမ်းကိုလည်းကောင်း။ သုဂုတ္တံ ပဏ္ဏသာလံ၊ လုံခြုံရေးကောင်းသော သစ်ရွက်မိုးကျောင်းကိုလည်းကောင်း။ မနောရမံ စက်မဉ္ဇူ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်ရာ စင်္ကြံကိုလည်းကောင်း။ မာပေသိ၊ ဖန်ဆင်းပြီ။ ဘဂဝါ ပန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား။ တဒါ၊ သုမေဓဖြစ်ရာ ထိုအခါ၌။ အတ္တနော ပုညာနု- ဘာဝေန၊ မိမိ၏ ကောင်းမှုစွမ်းအားကြောင့်။ နိပ္ပန္တံ တံ အဿမပဒံ၊ ဖြစ်ပေါ် လာသော ထိုကျောင်းသင်္ခမ်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်ရွယ်တော်မူ၍။ “သာရိပုတ္တံ၊ သာရိ ပုတ္တရာ။ တသ္မိ ဓမ္မိကပဗ္ဗတေ၊ ထိုဓမ္မိကတောင်၌။

မယံ၊ ငါသုမေဓသည်။ အဿမော သုကတော၊ ကျောင်းသင်္ခမ်းကို ကောင်းစွာ ပြုအပ်ပြီ။ ပဏ္ဏသာလာ သုမာပိတာ၊ သစ်ရွက်မိုးကျောင်းကို ကောင်းစွာ ဖန်ဆင်းအပ်ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်းသင်္ခမ်း၌။ ပဉ္စဒေါသဝိဝဇ္ဇိတံ စက်မံ၊ အပြစ်ငါးပါးကင်းသော စင်္ကြံကို။ မာပေသိတံ၊ ဖန်ဆင်းပြီ”

ဟု။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ သုကတော မယန္တိ၊ သုကတော မယံ ဟူသည်။ မယာ သုကတော၊ ငါသည် ကောင်းစွာ ပြုအပ်ပြီတည်း။ ပဏ္ဏသာလာ သုမာပိတာတံ၊ သစ်ရွက်မိုးကျောင်းကို ကောင်းစွာ ဖန်ဆင်းအပ်ပြီ ဟူသည်။ ပဏ္ဏစ္ဆဒနသာလာပိ၊ သစ်ရွက်တို့ဖြင့် မိုးအပ်သော ကျောင်း ကိုလည်း။ မေ သုမာပိတာ အဟောသိ၊ ငါသုမေဓသည် ကောင်းစွာ ဖန်ဆင်း အပ်သည် ဖြစ်ပြီတည်း။

ပဉ္စဒေါသဝိဝဇ္ဇိတန္တိ၊ အပြစ်ငါးပါးကင်းသော စင်္ကြံဟူသည်။ ('တာဒိသံ တံ အဟောသိ၊ ထိုသုမေဓာစင်္ကြံသည် ရှင်မဟိန္ဒထေရ်၏ စင်္ကြံနှင့် တူသည် ဖြစ်ပြီ တည်း' အထေးမှာ လှမ်းစပ်ပါ) ထဒ္ဓဝိသမတာ၊ မြေကြမ်း၍ မညီညာခြင်း။ အန္တော- ရုက္ခတာ၊ စင်္ကြံတွင်း သစ်ပင်ရှိခြင်း။ ဂဟနစ္ဆန္တတာ၊ မြက်နွယ်စသည် အရှုပ်အထွေး ဖုံးလွှမ်းအပ်ခြင်း။ အတိသမ္မာဓတာ၊ ကျဉ်းလွန်းခြင်း။ အတိဝိသာလတာတိ၊ ကျယ်လွန်းခြင်း ဟူကုန်သော။ ဣမေ ပဉ္စ ဤငါးမျိုးတို့သည်။ စင်္ကြံမဒေါသာ နာမ၊ စင်္ကြံ၏ အပြစ်အနာအဆာတို့မည်၏။ ဟိ၊ အပြစ်အနာအဆာဖြစ်ပုံ ချဲ့ပြအံ့။ ထဒ္ဓဝိသမဘူမိတာ၊ ဂသ္တိ စင်္ကြံမေ၊ ကြမ်း၍၊ မညီညာသည့် မြေပြင်ရှိသော စင်္ကြံ၌။ စင်္ကြံမန္တဿ၊ စင်္ကြံလျှောက်သူမှာ။ ပါဒါ ရုက္ခန္တိ၊ ခြေတို့ နာကုန်၏။ ဖောဋ္ဌာ ဥဌဟန္တိ၊ ခြေဖဝါး၌ အဖုအပိမ့်တို့ ထကုန်၊ ပေါက်ကုန်၏၊ ခြေဖဝါးပေါက်၏။ စိတ္တံ ဧကဝံ န လဘတိ၊ စိတ်သည် တစ်ခုတည်းသော အာရုံကို မရ၊ (စိတ်တည်ငြိမ်မှု မရ)။ ကမ္မဋ္ဌာနံ ဝိပလ္လတိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ်သည် ပျက်စီး၏။ မုဒုသမတလေ ပန၊ နူးညံ့ညီညာသည့် မြေပြင်ရှိသော စင်္ကြံ၌ကား။ ဖာသုဝိဟာရံ ချမ်းသာစွာ နေရမှုကို (နေရမှု ချမ်းသာသည်ကို)။ အာဂမ္မ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ သမ္ပလ္လတိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း အလုပ်သည် ပြည့်စုံ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ထဒ္ဓဝိသမဘူမိတာဂတာ၊ ကြမ်းတမ်း၍ မညီညာသော မြေပြင်ရှိခြင်းကို။ ဧကော ဒေါသောတိ၊ စင်္ကြံအပြစ်တစ်မျိုးဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိထားထိုက်၏။ (ဧကော ဒေါသော အာကာရကို ငဲ့၍ 'ဝေဒိတဗ္ဗော'ဟု ပုလ္လင်နှင့်ထားသည်) စင်္ကြံမဿ၊ စင်္ကြံ၏။ အန္တော ဝါ၊ အတွင်း၌ သော်လည်းကောင်း။ မဇ္ဈေ ဝါ၊ အလယ်၌သော်လည်းကောင်း။ ကောဋိယံ ဝါ၊ အစွန်အဖျား၌သော်လည်းကောင်း။ ရုက္ခေ သတိ၊ သစ်ပင်သည် ရှိသော်။ ပမာဒံ အာဂမ္မ၊ မေ့လျော့မှုကို အကြောင်းပြု၍။ နလာဋ္ဌံ ဝါ ပဋိဟညတိ၊ နဖူးကို သော်လည်း ထိခိုက်အပ်၏ (နဖူးနှင့်သော်လည်း တိုက်မိ၏)။ သိသံ ဝါ ပဋိဟညတိ၊ ခေါင်းကိုသော်လည်း ထိခိုက်အပ်၏ (ခေါင်းနှင့်သော် လည်း တိုက်မိ၏)။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ အန္တောရုက္ခတာ၊ စင်္ကြံတွင်း သစ်ပင်ရှိခြင်း သည်။ ဒုတိယော ဒေါသာ၊ စင်္ကြံ၏ ဒုတိယအပြစ်တည်း။ တိဏာလတာဒိဂဟနစ္ဆန္တေ၊ မြက်နွယ်စသည့် အရှုပ်အထွေးဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ စင်္ကြံမေ၊ စင်္ကြံ၌။ စင်္ကြံမန္တော၊ စင်္ကြံလျှောက် သူသည်။ အန္တကာရဝေလာယံ၊ မှောင်သောအခါ၌။ ဥရဂါဒိကေ ပါဏော၊ မြွေ စကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို။ အက္ကမိတ္တာ ဝါ မာရေတိ၊ ကိုယ်က နင်း၍သော်လည်း

သတ်မိ၏။ တေဟိ၊ ထိုမြေစသော သတ္တဝါတို့သည်။ ဒဋ္ဌော ဝါ၊ ကိုက်အပ်၍
 သော်လည်း (အကိုက်ခံရ၍သော်လည်း)။ ဒုက္ခံ အာပဇ္ဇတိ၊ ဒုက္ခသို့ ရောက်ရ၏။
 ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ဂဟနစ္ဆန္တတာ၊ အရှုပ်အထွေး ဖုံးလွှမ်းအပ်ခြင်းသည်။
 တတိယော ဒေါသော၊ စင်္ကြံ၏ တတိယအပြစ်တည်း။ ဝိတ္တာရတော၊ အနံအားဖြင့်။
 ရတနိကေ ဝါ၊ တစ်တောင်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ အမရတနိကေ ဝါ၊ တစ်ထွာ
 ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ အတိသမ္မာဓေ စင်္ကြံမေ၊ အလွန်ကျဉ်းသော စင်္ကြံ၌။
 စင်္ကြံမန္တဿ၊ စင်္ကြံလျှောက်သူမှာ။ ပရိစ္ဆေဒေ၊ စင်္ကြံနံပါး အပိုင်းအခြား၌။
 ပက္ခလိတွာ၊ ချော်လဲ၍။ နခါပိ ဘိဇ္ဇန္တိ၊ ခြေသည်းတို့သည်သော်လည်း ပဲ့တတ်
 ကုန်၏။ အင်္ဂုလိယောပိ ဘိဇ္ဇန္တိ၊ လက်ချောင်းတို့သည်သော်လည်း ကျိုးတတ်
 ကုန်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ အတိသမ္မာဓတော၊ အလွန်ကျဉ်းခြင်းသည်။ စတုတ္ထော
 ဒေါသော၊ စင်္ကြံ၏ စတုတ္ထအပြစ်တည်း။ အတိဝိသာလေ စင်္ကြံမေ၊ ကျယ်
 လွန်းသော စင်္ကြံ၌။ စင်္ကြံမန္တဿ စိတ္တံ၊ စင်္ကြံလျှောက်သူ၏ စိတ်သည်။ ဝိဓာဝတိ၊
 အမျိုးမျိုးပြေးသွား၏။ ဧကဂ္ဂတံ န လဘတိ၊ အာရုံ တစ်ခုတည်းရှိမှုကို မရ
 (တည်ကြည်မှုကို မရ)။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ အတိဝိသာလတော၊ ကျယ်လွန်း
 ခြင်းသည်။ ပဉ္စမော ဒေါသော၊ စင်္ကြံ၏ ပဉ္စမအပြစ်တည်း။

ပန၊ အပြစ်ကင်းသည့် စင်္ကြံကို ဆိုအံ့။ ပုထုလတော ဒိယမရတနံ၊ အနံအားဖြင့်
 တစ်တောင်ထွာရှိသော။ ဒွိသု ပဿေသု ရတနမတ္တအနုစင်္ကြံမံ၊ ဘေးနှစ်ဖက်တို့၌
 တစ်တောင်မျှရှိ စင်္ကြံငယ်ရှိသော။ ဒိယတောသဌိဟတ္ထံ၊ အလျားအားဖြင့်
 အတောင်ခြောက်ဆယ်ရှိသော။ မုဒုတလံ၊ နူးညံ့သည့် မျက်နှာပြင်ရှိသော။
 သမဝိပ္ပကိဏ္ဍဝါလုကံ၊ ညီညာစွာ ခင်းထားသည့်သဲရှိသော။ စင်္ကြံမံ၊ စင်္ကြံသည်။
 ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်လျော်၏။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း။ စေတိယဂိရိမ္ပ၊ သီဟိုဠ်ကျွန်း
 စေတိယတောင်၌။ ဒီပပ္ပသာဒကမဟိန္ဒုတ္တေရဿ၊ သီဟိုဠ်တစ်ကျွန်းလုံးကို
 ကြည်ညိုစေတတ်သော ရှင်မဟိန္ဒုထေရ်၏။ စင်္ကြံမံ၊ စင်္ကြံသည်။ ဝဋ္ဋတိ ဝိယ၊
 သင့်လျော်သကဲ့သို့တည်း။ တံ၊ ထိုသုမေဓာစင်္ကြံသည်။ တာဒိသံ၊ ရှင်မဟိန္ဒုထေရ်၏
 စင်္ကြံနှင့်တူသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီတည်း။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ 'စင်္ကြံမံ တတ္ထ
 မာပေသိ။ ပဉ္စဒေါသဝိဝဋ္ဋိတန္တိ၊ ဝိဝဋ္ဋိတံ ဟူ၍။ အာဟ၊ ဘုရားဟောတော်မူပြီ။

အဋ္ဌဂုဏသမူပေတန္တိ၊ အကျိုးဂုဏ်ရှစ်ပါးပြည့်စုံသောဟူသည်။ အဋ္ဌဟိ
 သမဏသုခေဟိ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော ရဟန်းချမ်းသာတို့နှင့် (သမဏသုခရှစ်ပါးတို့နှင့်)။

ဥပေတံ၊ ပြည့်စုံသည်တည်း။ ဓနဓညပရိဂ္ဂဟာဘာဝေါ၊ ပစ္စည်းစားနပ်ရိက္ခာ သိမ်းဆည်းမှု မရှိခြင်းရယ် (လည်းကောင်း၏ အရပ်သုံး)။ အနဝဇ္ဇပိဏ္ဍပါတ- ပရိယေသနဘာဝေါ၊ အပြစ်ကင်းသည့် ဆွမ်းကို ရှာဖွေခြင်းရယ်။ နိဗ္ဗတပိဏ္ဍပါတ- ဘုဉ္ဇနဘာဝေါ၊ အပူပင်ကင်း အေးငြိမ်းသည့်ဆွမ်း စားရခြင်းရယ်။ ရဋ္ဌံ ပိဋေတွာ၊ တိုင်းပြည်ကို နှိပ်စက်၍။ ဓနသာရံ ဝါ၊ ဥစ္စာနှစ်ကိုသော်လည်းကောင်း။ သီသကဟာပဏာဒီနိ ဝါ၊ ခဲမဖြူ၊ ဒဂီးပြားစသည်တို့ကိုသော်လည်းကောင်း။ ရာဇကုလေသု၊ မင်းဆွေစိုးမျိုးတို့သည်။ ဂဏှန္တေသု၊ ယူကုန်သော်။ ရဋ္ဌပိဋန- ကိလေသာဘာဝေါ၊ တိုင်းပြည်ကို နှိပ်စက်လိုသည့် ကိလေသာ မရှိခြင်းရယ်။ ဥပကရဏေသု နိစ္ဆန္တရာဂဘာဝေါ၊ အဆောက်အဦတို့၌ စွဲလမ်းလမ်းမရှိခြင်းရယ်။ စောရဝိလောပေ နိဗ္ဗယဘာဝေါ၊ သူခိုးဓားပြလုယက်မှုကြောင့် ဘေးအန္တရာယ် မရှိခြင်းရယ်။ ရာဇရာဇမဟာမတ္တေဟိ အသံသဌဘာဝေါ၊ မင်း၊ မင်းအမတ်ကြီး တို့နှင့် ရောနှောမှုမရှိခြင်းရယ်။ စတုသု ဒိသာသု အပ္ပဋိဟတဘာဝေါတိ၊ အရပ် လေးမျက်နှာတို့၌ အပိတ်အပင် အဆီးအတားမရှိ ကြိုက်သလို သွားနိုင်ခြင်းရယ် ဟူကုန်သော။ ဣမာနိ အဌ၊ ဤရှစ်မျိုးတို့သည်။ သမဏသုခါနိ နာမ၊ ရဟန်း ချမ်းသာတို့မည်၏။ ယထာ၊ အကြင်ပုံစံအားဖြင့် ဖန်ဆင်းသော်။ တသ္မိ အဿမေ၊ ထိုကျောင်းသင်္ခမ်း၌။ ဝသန္တေန၊ နေသော သုမေဓာသည်။ ဣမာနိ အဌသမဏ- သုခါနိ၊ ဤရဟန်းချမ်းသာ ရှစ်မျိုးတို့ကို။ ဝိန္နိတံ၊ ရခြင်းငှာ။ သက္ကာ ဟောန္တိ၊ စွမ်း နိုင်သည် ဖြစ်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤရဟန်းချမ်းသာ ရှစ်မျိုးရနိုင်သော ပုံစံအားဖြင့်။ အဌဂုဏသမုပေတံ တံ အဿမံ၊ အကျိုးဂုဏ်ရှစ်မျိုးနှင့် ပြည့်စုံသော ထိုကျောင်း သင်္ခမ်းကို။ မာပေသိန္တိ ဣဒံ၊ ငါဖန်ဆင်းပြီဟူသော ဤအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ဆိုလိုသည် ဖြစ်၏။

အဘိညာဗလမာဟရိန္တိ၊ အဘိညာဉ် ဝိပဿနာဉာဏ်စွမ်းအားကို ဆောင်ယူ ရရှိပြီ ဟူသည်။ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌။ တသ္မိ အဿမေ၊ ထိုကျောင်းသင်္ခမ်း၌။ ဝသန္တေန၊ နေသော ငါသုမေဓာသည်။ ကသိဏပရိကမ္ပကတွာ၊ ကသိုဏ်းပရိကံကို ပြု၍။ အဘိညာနံ၊ အဘိညာဉ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သမာပတ္တိနဉ္စ၊ သမာပတ်တို့ကို လည်းကောင်း။ ဥပ္ပါဒနတ္ထာယ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှာ။ အနိစ္စတော၊ အနိစ္စဟု။ ဒုက္ခတော၊ ဒုက္ခဟု။ ဝိပဿနံ အာရဘိတွာ၊ ဝိပဿနာကို အားထုတ်၍။ ထာမပ္ပတ္တံ၊ အား

အစွမ်းသို့ ရောက်သော (စွမ်းအားကောင်းလှသော)။ ဝိပဿနာဗလံ၊ ဝိပဿနာ
ဉာဏ်စွမ်းအားကို။ အာဟရိ ဆောင်ယူရရှိပြီတည်း။

ယထာ၊ အကြင်ပုံစံအားဖြင့် ဖန်ဆင်းသော်။ တသ္မိ ဝသန္တော၊ ထိုကျောင်း
သင်္ခမ်း၌ နေသော ငါသည်။ တံ ဗလံ၊ ထိုအဘိညာဉ် ဝိပဿနာဉာဏ်စွမ်းအားကို။
အာဟရိတုံ သက္ကောမိ၊ ယူဆောင်ရရှိခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်၏။ ဧဝံ ဤယူဆောင် ရရှိနိုင်
လောက်သည့် ပုံစံအားဖြင့်။ တဿ အဘိညတ္ထာယ၊ ထိုအဘိညာဉ်ဖို့
လည်းကောင်း။ တဿ ဝိပဿနာဗလဿ၊ ထိုဝိပဿနာဉာဏ်စွမ်းအားဖို့
လည်းကောင်း။ အနုစ္စဝိကံ ကတွာ၊ သင့်လျော်သည်ကို ပြု၍။ တံ အဿမံ၊
ထိုကျောင်းသင်္ခမ်းကို။ မာပေသိ၊ ဖန်ဆင်းပြီး။ ဣတိ ဤကား။ အတ္ထော၊ ဆိုလိုရင်း
အနက်တည်း။

သာဓုကံ ပဇဟိ တတ္ထ၊ နဝဒေါသ မုပါဂတန္တိ ဧတ္ထ၊ ထိုကျောင်းသင်္ခမ်း၌
အပြစ်ကိုးမျိုးနှင့် ပြည့်စုံသော အဝတ်ကို စွန့်ပြီဟူသော ဤစကား၌။ အယံ၊
ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗိကထာ၊ အစဉ်အတိုင်းဖြစ်သော စကားတည်း။
တဒါ၊ သုမေဓာ ရသေ့ဖြစ်ရာ ထိုအခါ၌။ ကုဋိလေဏစက်မာဒိပဋိမဏ္ဍိတံ၊
ကျောင်းကုဋ်၊ လိုဏ်၊ စင်္ကြံ စသည်ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော။ ပုပ္ဖုပဂဖလူပဂ-
ရက္ခသန္တန္တံ၊ ပွင့်ပင်၊ သီးပင်တို့ ဖုံးလွှမ်းနေသော။ ရမဏီယံ၊ မွေ့လျော်ဖွယ်
ကောင်းသော။ မဓုရသလိလာသယံ၊ ချိုမြိန်သည့် ရေအိုင်ရှိသော။ အပဂတ-
ဝါဠမိဂဘိသနကသကုဏံ၊ ရဲရင့်သည့်သားကောင်၊ ကြောက်မက်ဖွယ်ငှက်တို့
ကင်းရှင်းသော။ ပဝိဝေကက္ခမံ၊ ဆိတ်ငြိမ်မှု၌ ခန့်သော (တိတ်ဆိတ်စွာ နေ၍
ရသော)။ အဿမံ၊ ကျောင်းသင်္ခမ်းကို။ မာပေတွာ၊ ဖန်ဆင်းပြီး၍။ အလင်္ကတ-
စက်မဿ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော စင်္ကြံ၏။ ဥဘောသု အန္တေသု၊ အဆုံးနှစ်ဖက်
တို့၌။ အာလမ္ပနဖလကံ၊ တံကဲပျဉ်ကို (မှီရာ ပျဉ်ပြားကို)။ သံဝိဓာယ၊ စီရင်၍။
နိသီဒနတ္ထာယ၊ ထိုင်ဖို့ရာ အကျိုးငှာ။ စက်မမဇ္ဈေ၊ စင်္ကြံလယ်၌။ သမတလံ
မုဂ္ဂဝဏ္ဏသီလံ၊ မျက်နှာပြင်ညီညာသည့် ပဲနောက်အဆင်းရှိ ကျောက်ပြားကို။
မာပေတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ အန္တော ပဏ္ဏသာယာယံ၊ သစ်ရွက်မိုး ကျောင်းအတွင်း၌။
ဇျောမဏ္ဍလဝါကစီရတိဒဏ္ဍကုဏ္ဍိကာဒိကေ၊ ဆံကျစ်ဝန်း၊ လျော်တေသင်္ကန်း၊
သုံးချောင်းထောက်၊ ရေကရား စကုန်သော။ တာပသပရိက္ခာရေ၊ ရသေ့ပရိက္ခရာ

တို့ရယ်။ မဏ္ဍပေ၊ မဏ္ဍပ်၌။ ပါနီယဃဋ္ဌပါနီယသင်္ခါနီယသရာဝါနိ၊ သောက်
 ရေအိုး၊ ရေသောက်ခရသင်း၊ ရေသောက်ခွက်တို့ရယ်။ အဂ္ဂိသာလာယံ၊ မီးတင်းကုဋ်
 ၌။ အင်္ဂါရကပလ္လဒါရအာဒိနိ၊ မီးအိုးကင်း၊ ထင်းစသည်တို့ရယ်။ ဣတိ ဧဝံ ဤသို့။
 ယံ ယံ၊ အကြင် အကြင် အရာဝတ္ထုသည်။ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ရသေ့ရဟန်းတို့အား။
 ဥပကာရာယ သံဝတ္တတိ၊ ကျေးဇူးပြုခြင်းငှာ ဖြစ်၏ (ကျေးဇူးများ၏)။ တံ တံ
 သဗ္ဗံ၊ ကျေးဇူးများသည့် ထိုထိုအရာဝတ္ထုအားလုံးကို။ မာပေတွာ၊ ဖန်ဆင်းပြီး၍။
 ပဏ္ဏသာလာယ ဘိတ္တိယံ၊ သစ်ရွက်မိုးကျောင်း၏ နံရံ၌။ “ယေ ကေစိ ပဗ္ဗဇိတု-
 ကာမာ၊ ရသေ့ရဟန်း ပြုလိုသူအားလုံးတို့သည်။ ဣမေ ပရိက္ခာရေ ဂဟေတွာ၊
 ဤပရိက္ခရာတို့ကို ယူ၍။ ပဗ္ဗဇန္တုတိ၊ ရသေ့ရဟန်းပြုကုန်လော့”ဟု။ အက္ခရာနိ
 ဆိန္ဒိတွာ၊ အက္ခရာတို့ကို ဖြတ်၍ (ရေး၍) ဒေဝလောကမေဝ၊ နတ်ပြည်သို့သာ။
 ဝိဿကဗ္ဗဒေဝပုတ္တေ ဂတေ၊ ဝိသကြံနတ်သားသည် သွားသော်။ သုမေဓ-
 ပဏ္ဍိတော၊ သုမေဓာပညာရှိသည်။ ဟိမဝန္တပဗ္ဗတပါဒေ၊ ဟိမဝန္တာတောင်ခြေ၌။
 ဂိရိကန္တရာနုသာရေန၊ တောင်ချောက်ကြားကို အစဉ်လျှောက်သဖြင့်။ အတ္တနော
 နိဝါသာနုရူပံ ဖာသုကဋ္ဌာနံ၊ မိမိဖို့ နေခြင်းငှာ လျှောက်ပတ်သော ချမ်းသာရာ
 ဌာနကို။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်ရှုသော်။ နဒီနိဝတ္တနေ၊ မြစ်ကွေ့၌။ ဝိဿကဗ္ဗ-
 နိမ္မိတံ၊ ဝိသကြံနတ်သား ဖန်ဆင်းသည်။ သက္ကဒတ္တိယံ၊ သိကြားမင်းပေးအပ်သည်။
 ရမဏီယံ အဿမံ ဒိသွာ၊ မွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်းသော ကျောင်းသင်္ခမ်းကို တွေ့၍။
 စင်္ကမနကောဋီ ဂန္ဓာ၊ စင်္ကြံစွန်းသို့ သွား၍။ ပဒဝလဉ္စ အပဿန္တော၊ ခြေရာကို
 မတွေ့ရ၍။ “ဓုဝံ ပဗ္ဗဇိတာ၊ အမြဲနေ ရသေ့ရဟန်းတို့သည်။ ဓုရဂါမေ၊ အမြဲ
 ဆွမ်းခံသည့်ရှာ၌။ ဘိက္ခံ ပရိယေသိတွာ၊ ဆွမ်းကို ရှာမှီ၍ (ဆွမ်းခံ၍)။ ကိလန္တရူပါ၊
 ပင်ပန်းသော သဘောရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ (ပင်ပန်းကြ၍)။ အာဂန္တု၊ ပြန်လာကုန်၍။
 ပဏ္ဏသာလံ ပဝိသိတွာ၊ သစ်ရွက်မိုး ကျောင်းသို့ ဝင်ကြ၍။ နိသိန္နာ ဘဝိဿန္တိတိ၊
 နေထိုင်ကြသည် ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့”ဟု။ စိန္တေတွာ၊ ကြံစည်၍။ ထောကံ အာဂမေတွာ၊
 အနည်းငယ် ဆိုင်းဝံ့၍။ “အတိဝိယ စိရာယန္တိ အလွန်ကြာကုန်၏။ ဇာနိဿာမိတိ၊
 သိအောင် ပြုအံ့”ဟုတွေး၍။ ပဏ္ဏသာလာကုဋ်ဒွါရံ ဝိဝရိတွာ၊ သစ်ရွက်မိုး
 ကျောင်းကုဋ်တံခါးကို ဖွင့်၍။ အန္တော ပဝိသိတွာ၊ ကျောင်းကုဋ် အတွင်းသို့ ဝင်၍။
 ဣတော စိတော စ၊ ထိုမှ ဤမှလည်း (ဟိုဟိုဒီဒီလည်း)။ ဩလောကေန္တော၊
 ကြည့်သော်။ မဟာဘိတ္တိယံ၊ နံရံကြီး၌ (နံရံကြီးပေါ်က)။ အက္ခရာနိ ဝါစေတွာ၊

စာလုံးတို့ကို ဖတ်ရ၍။ “ဧတေ၊ ဤပစ္စည်းတို့ကား။ မယံ ကပ္ပိယပရိက္ခရာ၊ ငါ့အတွက် အပ်စပ်သည့် ပရိက္ခရာတို့တည်း။ ဣမေ ဂဟေတွာ၊ ဤပရိက္ခရာတို့ကို ယူ၍။ ပဗ္ဗဇိဿာမိတိ၊ ရသေ့ဝတ်အံ့”ဟု တွေး၍။ အတ္တနော နိဝတ္ထပါရုတံ သာဓူကယုဂံ၊ မိမိသည် ဝတ်အပ်၊ ရုံအပ်သော အဝတ်အစုံကို။ ပဇဟိ၊ ပယ်စွန့်ပြီ။ တေန၊ ထိုသို့ ပယ်စွန့်ခြင်းကြောင့်။ သာဓူကံ ပဇဟိ တတ္ထာတိ၊ ထိုကျောင်းသင်္ခမ်း၌ အဝတ်ကို ပယ်စွန့်ပြီဟု။ ‘အာဟ၊ ဘုရားဟောတော်မူပြီ။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ ဧဝံ ပဝိဋ္ဌော၊ ဤသို့ ဟိမဝန္တာ ဝင်ပြီးသော။ အဟံ၊ ငါသုမေဓာသည်။ တဿ ပဏ္ဏသာလာယံ၊ ထိုသစ်ရွက်မိုး ကျောင်း၌။ သာဓူကံ ပဇဟိ၊ ခါးဝတ်ကိုယ်ရုံ၊ အဝတ်စုံကို ပယ်စွန့်ပြီ။

နဝဒေါသမုပါဂတန္တိ အပြစ်ကိုးမျိုးနှင့် ပြည့်စုံသည့် အဝတ်ဟူသော စကားဖြင့်။ သာဓူကံ ပဇဟန္တော၊ အဝတ်ကို ပယ်စွန့်သော်။ နဝ ဒေါသေ၊ ကိုးမျိုးကုန်သော အပြစ်တို့ကို။ ဒိသ္မာ ပဇဟိန္တိ၊ မြင်၍ ပယ်စွန့်ပြီဟူသော အဓိပ္ပါယ်ကို။ ဒိပေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ဟိ၊ ချဲ့ပြအံ့။ တာပသပဗ္ဗဇ္ဇံ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်သူတို့မှာ။ သာဓူကသ္မိ၊ အဝတ်၌။ နဝဒေါသာ၊ အပြစ်ကိုးမျိုးတို့သည်။ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ထင်မြင်လာကုန်၏။ တေသု၊ ထိုအဝတ်အပြစ် ကိုးမျိုးတို့တွင်။ တဿ မဟဂ္ဂဘာဝေါ၊ ထိုအဝတ်၏ အဖို့တန်ခြင်းသည်။ တဿ ဧကော ဒေါသေ၊ ထိုအဝတ်၏ တစ်ခုသော အပြစ်တည်း။ ပရပဋိဗဒ္ဓတာယ ဥပ္ပဇ္ဇနဘာဝေါ၊ သူတစ်ပါးနှင့် ဆက်စပ်သောအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်း၊ ရခြင်းသည်။ ဧကော၊ အပြစ်တစ်ခုတည်း။ ပရိဘောဂေန၊ ဝတ်ရုံသုံးဆောင်သဖြင့်။ လဟံ ကိလိဿနဘာဝေါ၊ လျင်မြန်စွာ ညစ်နွမ်းခြင်းသည်။ ဧကော၊ အပြစ်တစ်ခုတည်း။ ဟိ၊ အပြစ်တစ်ခုဟု ဆိုသည်မှာ မှန်၏။ ကိလိဋ္ဌော၊ ညစ်နွမ်းသော အဝတ်ကို။ ဓောဝိတဗ္ဗော စ၊ လျော်အပ် လျော်ရသည်လည်းကောင်း။ ရဇိတဗ္ဗော စ၊ ဆိုးအပ် ဆိုးရသည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရိဘောဂေန၊ ဝတ်ရုံသုံးဆောင်သဖြင့်။ ဇီရဏဘာဝေါ၊ ဆွေးမြေ့ပေါက်ပြဲခြင်းသည်။ ဧကော၊ အပြစ်တစ်ခုတည်း။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဇိဏ္ဏဿ၊ ဆွေးမြေ့ပေါက်ပြဲသည့် အဝတ်မှာ။ တုန္တံ ဝါ၊ အပ်ချုပ်မှုကိုသော်လည်းကောင်း။ အဂ္ဂဠဒါနံ ဝါ၊ တံခါးရွက်ပမာ အဖာပေးမှုကိုသော်လည်းကောင်း (ဖာထေးမှုကိုသော်လည်းကောင်း)။ ကာတဗ္ဗံ ဟောတိ၊ ပြအပ် ပြရသည် ဖြစ်၏။ ပုန ပရိယေသနာယ၊ တစ်ဖန် ရှာမှီးခြင်းငှာ။ ဒုရဘိသမ္ဘဝဘာဝေါ၊ ခဲယဉ်းစွာ ဖြစ်စေအပ်သည်၏

အဖြစ်သည်၊ ခက်ခဲခြင်းသည်။ ဧကော၊ အပြစ် တစ်ခုတည်း။ တာပသပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်နှင့် (ရသေ့ဝတ်၊ ရသေ့ဘဝနှင့်)။ အသာရပ္ပဘာဝေါ၊ မသင့်လျော်ခြင်းသည်။ ဧကော၊ အပြစ်တစ်ခုတည်း။ ပစ္စတ္ထိကာနံ၊ ရန်သူတို့နှင့်။ သာဓာရဏဘာဝေါ၊ ဆက်ဆံ ပတ်သက်ခြင်းသည်။ ဧကော၊ အပြစ်တစ်ခုတည်း။ ယထာ၊ အကြင်ပုံစံ လုံခြုံစေအပ်သော်။ နံ၊ ထိုအဝတ်ကို။ ပစ္စတ္ထိကာ၊ ရန်သူတို့သည်။ န ဂဏ္ဍန္တိ၊ မယူနိုင်ကုန်။ ဧဝံ၊ ဤမယူနိုင်သော ပုံစံအားဖြင့်။ ဂေါပတဗ္ဗော၊ လုံခြုံစေအပ်၊ လုံခြုံစေရသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရိဘုဉ္ဇန္တဿ၊ ဝတ်ရုံသုံးဆောင်သူမှာ။ ဝိဘူသနဌာနဘာဝေါ၊ သီလပျက်ကြောင်း တန်ဆာဆင်ရာရောက်ခြင်းသည်။ ဧကော၊ အပြစ်တစ်ခုတည်း။ ဂဟေတွာ ဝိစရန္တဿ၊ ယူ၍လှည့်လည်ရသူမှာ။ ခန္ဓဘာရမဟိစ္ဆဘာဝေါ၊ ခန္ဓာဝန်၌ ကြီးမားသည့် တပ်မက်မှုရှိရာရောက်ခြင်းသည်။ ဧကောတိ၊ အပြစ်တစ်ခုဟုမှတ်။

ဝါကစီရံ နိဝါသေသိန္တိ၊ လျှော်တေသင်္ကန်းကို ဝတ်ပြီဟူသည်။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အဟံ၊ ငါသူမေမာသည်။ ဣမေ နဝ ဒေါသေ၊ ဤအပြစ်ကိုးမျိုးတို့ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ သာဓူကံ ပဟာယ၊ အဝတ်ကို ပယ်စွန့်၍။ ဝါကစီရံ နိဝါသေသိ၊ လျှော်တေသင်္ကန်းကို ဝတ်ပြီ။ မုဉ္ဇတိဏံ၊ ဖြူဆံမြက်ကို။ ဟီရံ ဟီရံ ကတွာ၊ အမျှင်အမျှင်ကို ပြု၍။ ဂန္ဓေတွာ၊ ထုံး၍ ဖွဲ့၍။ ကတဝါကစီရံ ပြုအပ်သည့် လျှော်တေသင်္ကန်းကို။ နိဝါသနပါရပနတ္ထာယ၊ ဝတ်ဖို့ ရုံဖို့အကျိုးငှာ။ အာဒိယိ၊ ယူပြီတည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အဓိပ္ပါယ်နက်တည်း။

ဒွါဒသဂုဏမုပါဂတန္တိ၊ အကျိုးဂုဏ် ၁၂-မျိုးနှင့် ပြည့်စုံသော လျှော်တေသင်္ကန်းဟူသည်။ ဒွါဒသဟိ အာနိသံသေဟိ၊ ၁၂-ပါးကုန်သော အကျိုးအာနိသင်တို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော လျှော်တေသင်္ကန်းတည်း။ ဟိ၊ ချဲ့ပြအံ့။ ဝါကစီရသ္မိ၊ လျှော်တေသင်္ကန်း၌။ ဒွါဒသ အာနိသံသာ၊ ၁၂-ပါးကုန်သော အကျိုးအာနိသင်တို့ဟူသည် (ဣတိ ဤသည်တို့တည်း အဝေးမှာ လှမ်းစပ်ပါ)။ အယ္ဇ္ဈံ သုန္ဓရံ ကပ္ပိယန္တိ၊ အဖိုးနည်းခြင်း ကောင်းခြင်း အပ်စပ်ခြင်းဟူသော။ တာဝ အယံ၊ ရှေးဦးစွာ ဤသုံးမျိုးဟူသော။ ဧကော အာနိသံသော၊ တစ်ခုသော အကျိုးအာနိသင်ရယ်။ သဟတ္တာ ကာတုံ သက္ကာတိ၊ မိမိလက်ဖြင့် ပြုခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်၏ဟူသော။ အယံ ဒုတိယော၊ ဤဒုတိယအကျိုး အာနိသင်ရယ်။ ပရိဘောဂေန၊ ဝတ်ရုံသုံးဆောင်

သဖြင့်။ သဏိကံ၊ ဖြေးဖြေး။ ကိလိဿတိ၊ ညစ်နွမ်း၏။ ဓောဝိယမာနေပိ၊ ဖွတ်ရသော်လည်း။ ပပဇ္ဇော နတ္ထိ၊ ကြာမြင့်မှုသည် မရှိ။ ဣတိ အယံ တတိယော၊ ဟူသော ဤတတိယအကျိုးအာနိသင်ရယ်။ ပရိဘာဂေန၊ ဝတ်ရုံသုံးဆောင်သဖြင့်။ ဇိဏ္ဏေပိ၊ ဆွေးမြေ့ပေါက်ပြီသော်လည်း။ သိပ္ပိတဗ္ဗာဘာဝေါ၊ ချုပ်စရာမရှိခြင်း မလိုခြင်းဟူသော။ စတုတ္ထော၊ စတုတ္ထအကျိုး အာနိသင်ရယ်။ ပုန ပရိယေသန္တဿ၊ တစ်ဖန်ရှာရသူမှာ။ သုခေန ကရုဏာဘာဝေါ၊ လွယ်ကူစွာ ပြုနိုင်ခြင်းဟူသော။ ပဉ္စမော၊ ပဉ္စမအကျိုးအာနိသင်ရယ်။ တာပသပဗ္ဗဇာယ၊ ရသေ့အဖြစ်ကပ်ရောက်သူဖို့ (ရသေ့ဝတ်သူဖို့)။ သာရုပ္ပဘာဝေါ ဆဋ္ဌော၊ သင့်လျော်ခြင်းဟူသော ဆဋ္ဌအကျိုးအာနိသင်ရယ်။ ပစ္စတ္တိကာနံ နိရူပဘောဂဘာဝေါ သတ္တမော၊ ရန်သူတို့၏ အသုံးအဆောင်မဟုတ်ခြင်းဟူသော သတ္တမအကျိုးအာနိသင်ရယ်။ ပရိဘုဉ္ဇန္တဿ ဝိဘူသနဋ္ဌာနာဘာဝေါ အဋ္ဌမော၊ ဝတ်ရုံသုံးဆောင်သူမှာ သီလပျက်ကြောင်း တန်ဆာဆင်ရာ မရောက်ခြင်းဟူသော အဋ္ဌမအကျိုးအာနိသင်ရယ်။ ဓာရဏော သလ္လဟုကဘာဝေါ နဝမော၊ ဆောင်ရာ၌ ပေါ့ပါးခြင်းဟူသော နဝမအကျိုးအာနိသင်ရယ် (ဤအာနိသင်ထောက်ဆ၍ အဝတ်အပြစ်ကိုးမျိုးတွင် နဝမအပြစ်မှာ ခန္ဓဘာရမဟိစ္ဆဘာဝေါ မဟုတ်ဘဲ ခန္ဓဘာရမဟန္တဘာဝေါ၊ ခန္ဓာဝန်ကြီးမားလေးလံခြင်းဖြစ်လေမလား)။ စိဝရပစ္စယေ အပ္ပိစ္ဆဘာဝေါ ဒသမော၊ သင်္ကန်းပစ္စည်း၌ လောဘနည်းခြင်းဟူသော ဒသမအကျိုးအာနိသင်ရယ်။ ဝါကုပ္ပတ္တိယာ ဓမ္မိကအနဝဇ္ဇဘာဝေါ ဧကာဒသမော၊ လျော်တေဖြစ်ဖို့ ရဖို့ တရားမကင်း အပြစ်ကင်းခြင်းဟူသော ဧကာဒသမအကျိုးအာနိသင်ရယ်။ ဝါကစီရေနဋ္ဌေပိ အနုပေက္ခဘာဝေါ ဒွါဒသမော၊ လျော်တေသင်္ကန်းသည် ပျောက်ပျက်သော်လည်း ငဲ့ကွက်မှုမရှိဘဲ နေနိုင်ခြင်းဟူသော ဒွါဒသမအကျိုးအာနိသင်ရယ်။ ဣတိ၊ ဤသည်တို့တည်း။

‘အဋ္ဌဒေါသသမာကိဏ္ဏံ၊ ပဇဟိ ပဏ္ဏသာလက’န္တိ၊ အပြစ်ရှစ်မျိုး ရောပြွမ်းသော သစ်ရွက်မိုးကျောင်းကို ပယ်စွန့်ပြီ ဟူရာ၌။ ကထံ၊ ဘယ်ပုံ။ ပဇဟိ၊ ပယ်စွန့်ပြီနည်း၊ ပယ်စွန့်ခဲ့သနည်း။ သော၊ ထိုသူမေမာသည်။ ဝရသာဋကယူဂံ၊ ကောင်းမြတ်သည့် ဝတ်စုံကို။ ဩမုဉ္စိတွာ၊ ချွတ်၍။ စိဝရဝံသေ လဂ္ဂိတံ၊ သင်္ကန်းတန်းဝါး၌ ငြိကပ်တင်ထားသော။ အနောဇပုပ္ဖဒါမသဒိသံ၊ လိပ်ဆူးရွှေပန်းဆိုင်နှင့်တူသော။ ရတ္တံ ဝါကစီဝရံ နိသော လျော်တေသင်္ကန်းကို။ ဂဟေတွာ

နိဝါသေတွာ၊ ယူ၍ ဝတ်၍။ တဿုပရိ ထိုကိုယ်ဝတ်၏အထက်၌။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ
 အပရံ ဝါကစီရံ၊ ရွှေအဆင်းရှိသည့် အခြားလျော်တေသင်္ကန်းကို။ ပရိဒဟိတွာ၊
 ခြုံ၍။ ပုန္နာဂပ္ပသန္တရသဒိသံ ပုန်းညက်ပန်းအခင်းနှင့်တူသော။ သခုရံ အဇိနဓမ္မံ
 ခွါပါသော သစ်နက်ရေကို။ ဧကံသံ ကတွာ၊ လက်ဝဲဖက်ပခုံး၌ တင်သည်ကို
 ပြု၍။ ဇဿမဏ္ဍလံ ပဋိမုပ္ပိတွာ၊ ဆံကျစ်ဝန်းကို စွပ်၍။ စူဠာယ သဒ္ဓိ၊ ဦးစွန်းဖုတ်နှင့်
 အတူ။ နိစ္စလဘာဝကရဏတ္ထံ၊ မလှုပ်အောင် ပြုခြင်းငှာ။ သာရသုစိ ပဝေသေတွာ၊
 သစ်သားနှစ် ဆံထိုးကို ထိုးစိုက်၍။ မုတ္တဇာလသဒိသာယ သိက္ခာယ၊ ပုလဲပိုက်နှင့်
 တူသော ဆိုင်း၌။ ပဝါဠဝဏ္ဏံ ကုဏ္ဍိကံ၊ သြဒဟိတွာ၊ သန္တာအဆင်းရှိသော
 ရေကရားကို တင်ထား၍။ တီသု ဌာနေသု၊ သုံးဌာနတို့၌။ ဝက်ကာဇံ အာဒါယ၊
 ကောက်သောထမ်းပိုးကို ယူ၍။ ဧကိဿာ ကာဇကောဋိယာ၊ ထမ်းပိုးစွန်း
 တစ်ဖက်၌။ ကုဏ္ဍိကံ၊ ရေကရားကို။ ဧကိဿာ၊ ထမ်းပိုးစွန်းတစ်ဖက်၌။
 အင်္ဂီသပစ္ဆိတိဒဏ္ဍကာဒိနိ၊ ချိတ်၊ ခြင်းတောင်း၊ သုံးချောင်းထောက် စသည်တို့ကို။
 သြလဂ္ဂေတွာ၊ တွဲလွဲချိတ်ဆွဲ၍။ ခါရိဘာရံ အံသေ ကတွာ၊ ရသေ့ပရိက္ခရာ
 ဝန်ထုပ်ကို ပုခုံး၌ပြု၍ ဝန်ထုပ်ကို ထမ်း၍။ ဒက္ခိဏေန ဟတ္ထေန၊ ညာဖြစ်သော
 လက်ဖြင့်။ ကတ္တရဒဏ္ဍံ ဂဟေတွာ၊ တောင်ဝှေးကို ကိုင်၍။ ပဏ္ဏသာလတော
 နိက္ခမိတွာ၊ သစ်ရွက်မိုးကျောင်းမှ ထွက်ခဲ့၍။ သဌိဟတ္ထေ မဟာစင်္ကမေ၊ အတောင်
 ခြောက်ဆယ်ရှည်သော စင်္ကြံမြတ်၌။ အပရာပရံ စင်္ကမန္တော၊ တခြားသို့ တခြားသို့
 စင်္ကြံလျှောက်၍ (အပြန်အလှန် စင်္ကြံလျှောက်၍)။ အတ္တနော ဝေသံ
 သြလောကေတွာ၊ မိမိ၏ အသွင်အပြင်ကို ငုံ့ကြည့်၍။ “မယံ မနောရထော၊ ငါ၏
 စိတ်ဆန္ဒသည်။ မတ္ထကံ ပတ္တော၊ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ပြီ။ မေ ပဗ္ဗဇ္ဇာ
 သောဘတိ ဝတ၊ ငါ၏ ရသေ့ဘဝကပ်ရောက်ခြင်းသည် တင့်တယ်ပါပေစွ။ အယံ
 ပဗ္ဗဇ္ဇာ နာမ၊ ဤရသေ့ဘဝကပ်ရောက်ခြင်း မည်သည်ကို။ ဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓါဒိဟိ
 သဗ္ဗေဟိ ဓီရပုရိသေဟိ၊ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အစရှိကုန်သော အလုံးစုံကုန်သော
 ပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဝဏ္ဏိတာ ထောမိတာ၊ ခိုးမွမ်းအပ်၊ ထောမနာပြုအပ်၏။
 မေ ဂီဟိဗဒ္ဓနံ ပဟိနံ၊ ငါသည် လူ့အနှောင်အဖွဲ့ကို ပယ်စွန့်အပ်ပြီ။ နေက္ခမံ နိက္ခန္တော
 အသ္မိ၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ထွက်ရောက်လာသည်ဖြစ်၏။ မေ ဥတ္တမပဗ္ဗဇ္ဇာ လဒ္ဓါ၊
 ငါသည် မြင့်မြတ်သည့် ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်ကို ရအပ်ပြီ။ သမဏဓမ္မံ ကရိဿာမိ၊
 ရဟန်းတရားကို ပြုအံ့ အားထုတ်အံ့။ မဂ္ဂဖလသုခံ လဘိဿာမိတိ၊ မဂ်ဖိုလ်

ချမ်းသာကို ရတော့အံ့ဟု။ ဥဿာဟဇာတော၊ ကြိုးစားမှုဖြစ်၍။ ခါရိကာဇံ
 ဩတာရေတွာ၊ ရသေ့ပရိက္ခရာ ဝန်ဆောင်သည့် ထမ်းပိုးကို ချ၍။ စက်မဝေမရွေး
 စကြိုအလယ်၌။ မုဂ္ဂဝဏ္ဏသိလာပဋေ၊ ပဲနောက်အဆင်းရှိသည့် ကျောက်ဖျား၌။
 သုဝဏ္ဏပဋိမာဝိယ နိသိန္နော၊ ရွှေဆင်းတုကဲ့သို့ နေတော်မူ၍။ ဒိဝသဘာဝံ
 ဝိတိနာမေတွာ၊ နေအဖို့ နေပိုင်းကို ကုန်စေ၍။ သာယနသမယံ ပဏ္ဏသာလံ
 ပဝိသိတွာ၊ ညနေချမ်းအခါ၌ သစ်ရွက်မိုးကျောင်းသို့ ဝင်၍။ ဗိဒလမဉ္ဇကပဿေ
 ကဋ္ဌတ္ထရိကာယ နိပန္နော၊ ကြိမ်ဖြင့်ခက်သော ညောင်စောင်းငယ်နံဘေး၌ သစ်သား
 အခင်း၌ လျောင်းလျက်။ သရီရံ ဥတုံ ဂါဟာပေတွာ၊ ကိုယ်ကို အငွေ့ကို ယူစေ၍
 (ကိုယ်ငွေ့ရစေ၍)။ ဗလဝပစ္စုသေ ပဗုဇ္ဈိတွာ၊ လင်းအားကြီး၌ နိုး၍။ အတ္တနော
 အာဂမနံ၊ မိမိ၏ လာခဲ့ခြင်းကို။ အာဝဇ္ဇေသိ၊ ဆင်ခြင်ပြီ။ ကိ၊ အဘယ်သို့ ဆင်ခြင်
 ပြီနည်း။ အဟံ ယရာဝါသေ အာဒိနဝံ ဒိသ္မာ၊ ငါသည် အိမ်မှာနေခြင်း၌ အပြစ်ကို
 မြင်၍။ အမိတဘောဝံ အနန္တယသံ ပဟာယ၊ မတိုင်းတာနိုင်သည့်ပစ္စည်းကို
 အပိုင်းအခြားမရှိသည်သည့် အခြွေအရံကို ပယ်စွန့်၍။ အရညံ ပဝိသိတွာ၊ တောသို့
 ဝင်၍။ နေက္ခမ္မဂဝေသကော ဟုတွာ၊ ကာမမှထွက်မြောက်ကြောင်းတရားရှာသည်
 ဖြစ်၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရသေ့ရဟန်း ပြုခဲ့၏။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဣတော ပဋ္ဌာယ၊
 ဤနေ့မှ စ၍။ ပမာဒစာရံ မေမေလျော့လျော့ လှည့်လည်ခြင်းကို။ စရိတုံ န
 ဝဋ္ဋတိ၊ လှည့်လည်ခြင်းငှာ မသင့်။

ဟိ၊ မှန်၏။ ပဝိဝေကံ ပဟာယ၊ ကိလေသာ ကင်းဆိတ်ခြင်းကို ပယ်စွန့်၍။
 ဝိစရန္တံ၊ လှည့်လည်သူကို။ မိစ္ဆာဝိတက္ကမက္ခိကာ ခါဒန္တိ၊ အကြံမှား၊ အတွေးမှား
 ယင်ကောင်တို့သည် ကိုက်ခဲကုန်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မယာ ဝိဝေကံ
 အနုဠုဟေတု ဝဋ္ဋတိ၊ ငါသည် ကိလေသာ ကင်းဆိတ်မှုကို အဖန်ဖန် ပွားခြင်းငှာ
 သင့်၏။ ဟိ အဟံ ယရာဝါသံ ပလိဗောဓတော ဒိသ္မာ နိက္ခန္တော၊ မှန်၏ ငါကား
 အိမ်မှာနေခြင်းကို ဈာန်မဂ်ဖိုလ်အနှောင့်အယှက်ဟု မြင်၍ တောထွက်ခဲ့၏။ အယဉ္ဇ
 ပဏ္ဏသာလာ မနာပါ၊ ဤသစ်ရွက်မိုးကျောင်း သည်လည်း နှစ်သက်ဖွယ် ဖြစ်၏။
 ဘူမိဗေလုဝပတ္တဝဏ္ဏပရိဘဏ္ဍကတာ၊ ကျောင်းသခံမ်းဝင်းမြေကို ဥသျှစ်သီး
 မှည့်အဆင်းကဲ့သို့ ပြေပြေပြစ်ပြစ် ပြုအပ်၏။ သေတဘိတ္တိယော ရဇတဝဏ္ဏာ၊
 နံရံဖြူတို့သည် ငွေအဆင်းရှိကုန်၏။ ပဏ္ဏစ္ဆဒနံ ကပေါတပါဒဝဏ္ဏံ၊ သစ်ရွက်
 အမိုးသည် ခိုခြေထောက်အဆင်းရှိ၏။ ဗိဒလမဉ္ဇကော ဝိစိတ္တတ္ထရဏာဝဏ္ဏော၊

ကြိမ်ခက် ညောင်စောင်းငယ်သည် ဆန်းကြယ်သည့်အခင်း အဆင်းရှိ၏။
ဝသနဌာနံ နိဝါသဟာသုကံ၊ နေရာဌာနသည် နေဖို့ ချမ်းသာ၏။ မေ ဂေဟသမ္ပဒါ၊
ငါ၏ အိမ်ပြည့်စုံမှုသည်။ ဧတ္တော၊ ဤကျောင်းသင်္ခမ်းထက်။ အတိရေကတရာ
ဝိယ န ပညာယတိ၊ သာ၍ပိုသကဲ့သို့ မထင်။” ဣတိ၊ ဤသို့ တွေး၍။
ပဏ္ဏသာလာယ၊ သစ်ရွက်မိုးကျောင်း၏။ ဒေါသေ ဝိစိနန္တော၊ အပြစ်တို့ကို ရှာသော်။
အဌ ဒေါသေ ပဿိ ကိရ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော အပြစ်တို့ကို မြင်ပြီတဲ့။

ဟိ၊ ချဲ့ပြဆိုအံ့။ ပဏ္ဏသာလာပရိဘောဂသ္မိ၊ သစ်ရွက်မိုးကျောင်း နေထိုင်
သုံးဆောင်ခြင်း၌။ အဌဒေါသာ၊ အပြစ်ရှစ်ပါးတို့ကား။ မဟာသမာရဗ္ဗေန၊ ကြီးစွာ
ကောင်းကောင်း အားထုတ်မှုဖြင့်။ ဒဗ္ဗသမ္ဘာရေ သမောဓာနေတွာ၊ အသား
အဆောက်အဦတို့ကို စုဆောင်း၍။ ကရဏပရိယေသနဘာဝေါ၊ ပြုရ၊ ရှာရ
ခြင်းသည်။ ဧကော အာဒိနဝေါ၊ အပြစ်တစ်ခု။ တိဏပဏ္ဏမတ္တိကာသု ပတိတာသု၊
မြက်သစ်ရွက် မြေညက်တို့သည် ကျကုန်သော်။ တာသံ ပုနပ္ပုနံ ဌပေတဗ္ဗတာယ၊
ထိုမြက်၊ သစ်ရွက်မြေညက်တို့ကို အဖန်ဖန်ထားထိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
နိဗဒ္ဓဇ္ဇဂ္ဂနဘာဝေါ ဒုတိယော၊ အမြဲပြင်နေရခြင်းသည် ဒုတိယအပြစ်။ သေနာသနံ
နာမ၊ ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာမည်သည်။ မဟလ္လကဿ၊ အသက်ကြီးသူဖို့။
ပါပုဏ္ဏာတိ၊ ဖြစ်၏။ အဝေလာယ၊ အချိန်မဟုတ် အခါမဟုတ်၌။ ဝုဌာပိယ-
မာနဿ၊ ထစေအပ်သူမှာ (အထခိုင်းခံရသူမှာ)။ စိတ္တေကဂ္ဂတာ န ဟောတီတိ၊
စိတ်တည်ငြိမ်မှုသည် မဖြစ် ထို့ကြောင့်။ ဥဌာပနိယဘာဝေါ တတိယော၊ အထခိုင်း
ခံရခြင်းသည် တတိယအပြစ်။ သီတုဏှပဋိယာတေန၊ အအေးအပူ နှိပ်စက်သဖြင့်။
ကာယဿ သုခုမာလကရဏဘာဝေါ၊ ကိုယ်ကို နူးညံ့အောင် ပြုရာရောက်ခြင်း
သည်။ စတုတ္ထော၊ စတုတ္ထအပြစ်။ ဂေဟံ ပဝိဋ္ဌေန၊ အဆောက်အဦထဲသို့ ဝင်ပြီး
သူသည်။ ယံကိဉ္စိ ပါပံ၊ အမှတ်မထားတစ်မျိုးမျိုးသော မကောင်းမှုကို။ ကာတုံ
သက္ကာ ဣတိ၊ ပြုခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်၏ ထို့ကြောင့်။ ဂရဟာပဋိစ္စာဒနဘာဝေါ ပဉ္စမော၊
ကဲ့ရဲ့ဖွယ်၊ ဖူးလွှမ်းခြင်းသည် ပဉ္စမအပြစ်။ မယုန္တိ ပရိစ္စဟကရဏဘာဝေါ၊ ငါ့ဟာဟု
စိတ်ထည်း သိမ်းပိုက်မှုပြုခြင်းသည်။ ဆဌော၊ ဆဌအပြစ်။ ဂေဟဿ အတ္ထိဘာဝေါ
နာမ၊ နေရာအဆောက်အဦ၏ ရှိခြင်းမည်သည်။ သဒုတိယကဝါသော ဣတိ၊
အဖော်ရှိ နေခြင်းဖြစ်၏ ဤသို့ အဖော်ရှိနေရာရောက်ခြင်းသည်။ သတ္တမော၊
သတ္တမအပြစ်။ ဥကာမင်္ဂုလယရဂေါဠိကာဒိနံ သာဓာရဏတာယ၊ သန်း၊ ကြမ်းမိုး၊

အိမ်မြှောင်စသည်တို့နှင့် ဆက်ဆံပတ်သက်သောကြောင့်။ ဗဟုသာဓာရဏာ-
ဘာဝေါ အဋ္ဌမော၊ အများနှင့် ဆက်ဆံပတ်သက်ခြင်းသည် အဋ္ဌမအပြစ်တည်း။
ဣမေ အဋ္ဌ အာဒိနဝေ ဒိသွာ၊ ဤရှစ်ပါးကုန်သော အပြစ်တို့ကို မြင်၍။ မဟာ-
သတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ပဏ္ဏသာလံ ပဇဟိ၊ သစ်ရွက်မိုးကျောင်းကို
ပယ်စွန့်ပြီ။ တေန၊ ထိုသို့ပယ်စွန့် ခဲ့သောကြောင့်။ 'အဋ္ဌဒေါသသမာကိဏ္ဏံ ပဇဟိ
ပဏ္ဏသာလက'န္တိ၊ အပြစ်ရှစ်မျိုး ရောပြွမ်းသော သစ်ရွက်မိုးကျောင်းကို ပယ်စွန့်
ခဲ့ပြီဟု။ အာဟ၊ ဘုရားဟောတော်မူပြီ။

“ဥပါဂမိ ရုက္ခမူလံ ဂုဏေ ဒသဟုပါဂတန္တိ၊ အကျိုးဂုဏ်ဆယ်မျိုးတို့နှင့်
ပြည့်စုံသော သစ်ပင်သို့ ကပ်ရောက်ပြီ”ဟူသော စကားဖြင့်။ ဆန္ဒ ပဋိကိပ်တွာ၊
အမိုးကို အမိုးရှိသည့် နေရာကို ပယ်စွန့်၍။ ဒသဟိ ဂုဏေဟိ၊ အကျိုးဂုဏ် ဆယ်မျိုး
တို့နှင့်။ ဥပေတံ ရုက္ခမူလံ၊ ပြည့်စုံသော သစ်ပင်ရင်း၊ သစ်ပင်အောက်သို့။ ဥပဂတော
အသ္မိတိ၊ ကပ်ရောက်ပြီးသည် ဖြစ်၏ဟု။ ဝဒတိ၊ ဘုရားဟောတော်မူ၏။ တတြ၊
ထိုသစ်ပင်ရင်း၌။ ဣမေ ဒသဂုဏာ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ အကျိုးဂုဏ်ဆယ်မျိုးတို့ကား။
အပ္ပသမာရမ္ဘတာ၊ ကောင်းစွာအားထုတ် ပြုလုပ်စရာနည်းခြင်းသည်။ ဧကော
ဂုဏော၊ အကျိုးဂုဏ်တစ်ခု။ ဟိ၊ မှန်၏။ တတ္ထ ဥပဂမနကမတ္တမေဝ ဟောတိ၊
ထိုသစ်ပင်ရင်းသို့ ကပ်ရုံမျှသည်သာ ဖြစ်၏။ အပဋိဇ္ဈနတာ ဒုတိယော၊ ရှင်းလင်း
စရာ မလိုခြင်းသည် ဒုတိယအကျိုးဂုဏ်။ ဟိ၊ မှန်၏။ တံ၊ ထိုသစ်ပင်ရင်းသည်။
သမ္ပဋ္ဌမ္ပိ အသမ္ပဋ္ဌမ္ပိ၊ တံမြက်စည်းလှည်းအပ်သော်လည်းကောင်း၊ မလှည်းအပ်
သော်လည်းကောင်း။ ပရိဘောဂဗာသုကံ ဟောတိ ယေဝ၊ နေထိုင်သုံးဆောင်ဖို့
ချမ်းသာသည် ဖြစ်သည်သာ။ အနုဌာပရိယဘာဝေါ တတိယော၊ အထခိုင်းမခံရ
ခြင်းသည် တတိယအကျိုးဂုဏ်။ ဂရဟံ နပ္ပဋိစ္ဆာဒေတိ၊ ကဲ့ရဲ့ဖွယ်ကို မဖုံးလွှမ်းတတ်။
ဟိ၊ မှန်၏။ တတ္ထ ပါပကရောက္ခော၊ ထိုသစ်ပင်ရင်း၌ မကောင်းမှုကို ပြုသူသည်။
လဇ္ဇတီတိ၊ ရှက်တတ်၏ ထို့ကြောင့်။ ဂရဟာယ အပ္ပဋိစ္ဆန္တဘာဝေါ၊ ကဲ့ရဲ့ဖွယ်ကို
မဖုံးလွှမ်းခြင်းသည်။ စတုတ္ထော၊ စတုတ္ထအကျိုးဂုဏ်။ အဗ္ဘောကာသဝါသော ဝိယ၊
လွင်ပြင်ဝယ်နေခြင်းကဲ့သို့။ ကာယံ န သန္တမ္ဘေတီတိ၊ ကိုယ်ကို မတောင့်တင်းစေ
ထို့ကြောင့်။ ကာယဿ အသန္တမ္ဘနဘာဝေါ၊ ကိုယ်၏ မတောင့်တင်း ခြင်းသည်။
ပဗ္ဗမော၊ ပဗ္ဗမအကျိုးဂုဏ်။ ပရိဂ္ဂဟကရဏာဘာဝေါ၊ သိမ်းဆည်းမှုပြုစရာ မရှိခြင်း
သည်။ ဆဌော၊ ဆဌအကျိုးဂုဏ်။ ဂေဟာလယပဋိက္ခေပေါ၊ နေရာစွဲလမ်းမှု ပယ်ပြီး

ခြင်းသည်။ သတ္တမော၊ သတ္တမအကျိုးဂုဏ်။ ဗဟုသာဓာရဏဂေဟေ ဝိယ၊ အများနှင့်ပတ်သက်သည့် အများဆိုင်သည့် အိမ်ကဲ့သို့။ နံ ပဋိဇ္ဇိဿာမိ နိက္ခမထာတိ၊ ထိုနေရာကို ပြုပြင်မည် ထွက်ကြလော့ဟု။ နိဟရဏကာဘာဝေါ၊ နှင့်ထုတ်မှုမရှိခြင်း နှင့်ထုတ်မှု မပြုခြင်းသည်။ အဋ္ဌမော၊ အဋ္ဌမအကျိုးဂုဏ်။ ဝသန္တဿ သပ္ပိတိကဘာဝေါ၊ နေသူမှာ ပီတိဖြစ်ခြင်းသည်။ နဝမော၊ နဝမအကျိုးဂုဏ်။ ဂတဂတဌာနေ ရုက္ခမူလသေနာသနဿ သုလဘတာယ၊ ရောက်ရာ ရောက်ရာ၊ ဌာနတိုင်း၌ သစ်ပင်ရင်း ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို ရလွယ်ခြင်းကြောင့်။ အနပေက္ခဘာဝေါ၊ မရှု့ခြင်းသည်။ ဒသမော၊ ဒသမအကျိုးဂုဏ်တည်း။ ဣတိ ဒသ ဣမေ ဂုဏော ဒိသွာ၊ ဤသို့ ဆယ်ပါးကုန်သော ဤအကျိုးဂုဏ်တို့ကို တွေ့မြင်၍။ ရုက္ခမူလံ ဥပါဂတော အသ္မိတိ ဝဒတိ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့ ကပ်ရောက်ပြီးသည် ဖြစ်၏ဟု ဘုရားဟောတော်မူ၏။

ဧတ္တကာနိ ဣမာနိ ကာရဏာနိ သလ္လက္ခေတွာ၊ ဤမျှကုန်သော ဤအကြောင်းဂုဏ်တို့ကို ကောင်းစွာမှတ်သား၍။ မဟာသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ပုနဒိဝသေ ဘိက္ခာယ ဂါမံ ပါဝိသိ၊ နောက်နေ၌ ဆွမ်းအကျိုးငှာ (ဆွမ်းခံခြင်းငှာ) ရွာသို့ ဝင်ပြီ။ အထ အဿ၊ ထိုအခါ၌ ထိုဘုရားလောင်းအား။ သမ္ပတ္တဂါမေ မနုဿာ၊ ဆွမ်းခံရောက်သည့်ရွာ၌ လူတို့သည်။ မဟန္တေန ဥဿာဟေန၊ ကြီးမြတ်သော အားထုတ်မှုဖြင့် (ဝီရိယကြီးစွာဖြင့်)။ ဘိက္ခံ အဒံသု၊ ဆွမ်းကို လောင်းလှူကုန်ပြီ။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်း သည်။ ဘတ္တကိစ္စံ နိဌာပေတွာ၊ ဆွမ်းစားမှုကိစ္စကို ပြီးစေ၍။ အဿမံ အာဂမ္မ၊ ကျောင်းသင်္ခမ်းသို့ လာ၍။ “အဟံ အာဟာရံ န လဘာမိတိ န ပဗ္ဗဇိတော၊ ငါသည် အစာအာဟာရကို မရဟု တွေး၍ ရသေ့ဝတ်လာသည် မဟုတ်။ ဒသော သိနိဒ္ဓါဟာရော နာမ၊ ဤနူးညံ့သည့် အစာအာဟာရမည်သည်။ မာနမဒပုရိသမဒေ ဝမေတိ၊ မာနဖြင့် ယစ်မှူးခြင်း၊ ပုရိသဘောဖြင့် ယစ်မှူးခြင်းတို့ကို တိုးပွားစေတတ်၏။ အာဟာရမူလကဿ ဒုက္ခဿ စ၊ အာဟာရအရင်းခံရှိသော ဒုက္ခ၏လည်း။ အန္တော နတ္ထိ၊ အဆုံးသည် မရှိ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝါပိတရောပိတဓညနိဗ္ဗတ္တံ အာဟာရံ ပဇဟိတွာ၊ ရိတ်အပ် စိုက်ပျိုးအပ်သည့် စပါးမှဖြစ်သော အစာအာဟာရကို ပယ်စွန့်၍။ ပဝတ္ထဖလဘောဇနော ဘဝေယျံ ယန္တုန ဣတိ၊ အလိုလိုကြွေကျသည့် သစ်သီးအစာ ရှိသူသည် ဖြစ်ရမူကား ကောင်းလေစွ”ဟု။ နိသီဒိတွာ စိန္တေသိ၊ ထိုင်၍ စဉ်းစားပြီ။

သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ တတော ပဌာယ၊ ထိုနေ့မှ စ၍။ တထာ ကတွာ၊ ထိုစဉ်းစားသည့်အတိုင်း ပြုလုပ်၍။ ယဋ္ဌေန္တော ဝါယမန္တော၊ အားထုတ်သော် ကြိုးစားသော်။ သတ္တာဟဗ္ဘန္တရေယေဝ၊ ခုနစ်ရက်အတွင်း၌သာ။ အဋ္ဌသမာပတ္တိယော ပဉ္စ အဘိညာယော စ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော သမာပတ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ငါးပါး ကုန်သော အဘိညာဉ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ နိဗ္ဗတ္တေသိ၊ ဖြစ်စေပြီ။ တေန၊ ထို့ကြောင့်-

“ဝါပိတံ ရောပိတံ ခညံ၊ ပဇဟိ နိရဝသေသတော။

အနေက ဂုဏသမ္ပန္နံ၊ ပဝတ္တ ဖလ မာဒိယိ။

တတ္ထပ္ပဓာနံ ပဒဟိ၊ နိသဇ္ဇဌာန စက်မေ။

အဗ္ဘန္တရမိ သတ္တာဟေ၊ အဘိညာ ဗလ ပါပုဏိ”န္တိ။

‘ဝါပိတံ ရောပိတံ ခညံ (လ) အဘိညာဗလ ပါပုဏိ’ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဘုရားဟော တော်မူအပ်ပြီ။ ဂါထာနက် ရှေ့မှာ ရေးခဲ့ပြီးပြီ။

ဧဝံ အဘိညာဗလံ ပတွာ၊ ဤသို့ အဘိညာဉ်စွမ်းအားသို့ ရောက်၍။ သမာပတ္တိသုခေန၊ ဈာန်သမာပတ်ချမ်းသာဖြင့်။ သုမေဓတာပသေ ဝီတိနာမေန္တေ၊ သုမေဓာ ရသေ့သည် အချိန်ကုန်လွန်စေသော်။ ဒီပင်္ကရော နာမ သတ္တာ၊ ဒီပင်္ကရာ မည်တော်မူသော ဘုရားရှင်သည်။ လောကေ ဥဒပါဒိ၊ လောက၌ ဖြစ်တော်မူ ပွင့်တော်မူပြီ။ တဿ၊ ထိုဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား၏။ ပဋိသန္ဓိဇာတိ သမ္မောမိ- ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနေသု၊ ပဋိသန္ဓေနေတော်မူရာအခါ ဖွားတော်မူရာအခါ ဘုရားဖြစ် တော်မူရာအခါ ဓမ္မစကြာတရားဟောတော်မူရာအခါတို့၌။ သကလာပိ၊ အလုံးစုံ လည်းဖြစ်သော။ ဒသသဟဿိ လောကဓာတု၊ တစ်သောင်းသော လောက ဓာတ်သည်။ သံကမ္မိ၊ မြင့်တက် မြင့်တက်၍ ကောင်းစွာ လှုပ်ပြီ။ (တစ်နည်း) အရှေ့အနောက် မြင့်လိုက်နိမ့်လိုက် လှုပ်ပြီ။ သမ္ပကမ္မိ၊ မြင့်လိုက် နိမ့်လိုက် ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် လှုပ်ပြီ။ (တစ်နည်း) တောင်မြောက် မြင့်လိုက် နိမ့်လိုက် လှုပ်ပြီ။ သမ္ပဝေမိ၊ အရပ်လေးမျက်နှာ ယိမ်းယိုင်ကာ လွန်စွာ တုန်လှုပ်ပြီ။ (တစ်နည်း) အလယ်အဖျား မြင့်လိုက်နိမ့်လိုက် လှုပ်ပြီ။ မဟာဝိရဝံ ဝိရဝိ၊ အသံကြီးကို မြည်ပြီ။ ဒုတ္တိသ ပုဗ္ဗနိမိတ္တာနိ ပါတုရဟေသု၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ရှေ့ပြေးနိမိတ်တို့သည် ထင်ထင်ရှားရှား ဖြစ်ကုန်ပြီ။ သမာပတ္တိသုခေန

ဝီတိနာမေန္တော၊ ဈာန်ဝင်စားသည့် ချမ်းသာဖြင့် အချိန်ကုန်လွန်စေရကား။ သုမေဓတာပသော၊ သုမေဓာရှင်ရသေ့သည်။ တံ သဒ္ဓံ၊ ထိုမြေလှုပ်သံ ကြီးစွာသော အသံကို။ နေဝ အသောသိ၊ မကြားလိုက်ပြီ။ တာနိ နိမိတ္တာနိ၊ ထိုရှေ့ပြေးနိမိတ် တို့ကို။ န အဒ္ဓသ၊ မမြင်လိုက်ပြီ။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။

“ဧဝံ မေ သိဒ္ဓိပ္ပတ္တဿ၊ ဝသီဘူတဿ သာသနေ။

ဒီပင်္ကရောနာမ ဇိနော၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ လောကနာယကော။

ဥပ္ပဇ္ဇန္တေ ဇာယန္တေ၊ ဗုဇ္ဈန္တေ ဓမ္မဒေသနေ။

စတုရော နိမိတ္တေ နာဒ္ဓသံ၊ ဈာနရတိ သမပ္ပိတော”တိ၊

‘ဧဝံ မေ သိဒ္ဓိပ္ပတ္တဿ (လ) ဈာနရတိသမပ္ပိတော’ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဘုရားဟော တော်မူအပ်ပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

ဧဝံ မေ၊ ဤသို့ ငါသုမေဓာသည်။ သာသနေ၊ ဝိဝေကစိတ်ရှိတော်မူ ကြသည့် သူတော်ကောင်းတို့ အဆုံးအမ၌။ သိဒ္ဓိပ္ပတ္တဿ၊ အဘိညာဉ် ရရောက် သိဒ္ဓိပေါက်၍။ ဝသီဘူတဿ၊ ဝသီဘော်သို့ ရောက်စဉ် (ဖြစ်စေ လိုရာ ဖြစ်စေနိုင်သည့် စိတ်စွမ်းရည်ရှိသူ အစစ်အမှန်ဖြစ်စဉ်)။ လောက- နာယကော၊ ဒီပင်္ကရော နာမ ဇိနော၊ လောကရှေ့သွား ခေါင်းဆောင် ဖြစ်တော်မူသော ဒီပင်္ကရာအမည်တော် ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ ဖြစ်တော်မူ ပွင့်တော်မူပြီ။

ဥပ္ပဇ္ဇန္တေ စ၊ ပဋိသန္ဓေ နေတော်မူစဉ်၌လည်းကောင်း။ ဇာယန္တေ၊ ဖွားတော်မူစဉ်၌လည်းကောင်း။ ဗုဇ္ဈန္တေ၊ သစ္စာလေးပါး သိတော်မူစဉ်၌ လည်းကောင်း။ ဓမ္မဒေသနေ၊ ဓမ္မစကြာတရား ဟောကြားစဉ်၌ လည်းကောင်း။ စတုရော နိမိတ္တေ၊ မြေငလျင်ကြီးစွာ လှုပ်ခြင်း စသည့် လေးကြိမ်လေးခါ ဖြစ်ကုန်သော ပုဗ္ဗနိမိတ်တို့ကို။ ဈာနရတိသမပ္ပိတော၊ ကောင်းစွာ ရောက်စေအပ်သည့် ဈာန်၌မွေ့လျော်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍ (ဈာန်၌ မွေ့လျော်ခြင်းသို့ ကောင်းစွာ ရောက်သည် ဖြစ်၍)။ န အဒ္ဓသံ၊ ငါသုမေဓာ မမြင်လိုက်ပြီ။

တသ္မိ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌။ ဒီပင်္ကရဒသဗလော၊ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားသည်။ စတူဟိ ဒိဏာသဝသတသဟဿေဟိ ပရိဝုတော၊ ရဟန္တာလေးသိန်းတို့သည် ခြံရံ အပ်လျက်။ အနုပုဗ္ဗေန စာရိကံ စရမာနော၊ အစဉ်အတိုင်း ခရီးဒေသစာရိကို လှည့်လည်တော်မူသော်။ ရမ္မ နာမ နဂရံ ပတွာ၊ ရမ္မမည်သော မြို့သို့ ရောက်တော်မူ၍။ သုဒဿနမဟာဝိဟာရေ ပဋိဝသတိ၊ သုဒဿနကျောင်းတော်ကြီး၌ ပဓာနပြုနေတော်မူ၏။ ရမ္မနဂရံရဝါသိနော၊ ရမ္မမြို့နေသူတို့သည်။ “ဒီပင်္ကရာ သမဏိဿရော၊ ဒီပင်္ကရာမည်သော ရဟန်းမင်းသည်။ ပရမာဘိသမ္မောဓိ ပတွာ၊ အလွန်မြတ်သည့် အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်သို့ ရောက်၍။ ပဝတ္ထဝရဓမ္မစက္ကော၊ ဓမ္မစကြာတရားတော်မြတ် ဟောကြားပြီးသည်ဖြစ်၍။ အနုပုဗ္ဗေန စာရိကံ စရမာနော၊ အစဉ်အတိုင်း ခရီးဒေသစာရိကို လှည့်လည်တော်မူသော်။ ရမ္မနဂရံ ပတွာ၊ ရမ္မမြို့သို့ ရောက်တော်မူ၍။ သုဒဿနမဟာဝိဟာရေ ပဋိဝသတိ ကိရာတိ၊ သုဒဿနကျောင်းတော်ကြီး၌ ပဓာနပြုနေတော်မူသတဲ့”ဟု။ သုတွာ၊ ကြားကြ၍။ သပ္ပိနဝနီတာဒိနိ ဘေသဇ္ဇာနိ စေဝ၊ ထောပတ်ဆီဦး စကုန်သော ဆေးတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝတ္ထုတ္တဒနာနိ စ၊ ဝတ်ရုံဖို့ရာ အဝတ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေကြ၍။ ဂန္ဓမာလာဒိဟတ္တာ၊ နံသာပန်း စသည်လက်၌ ကိုင်စွဲကုန်လျက်။ ယေန ဗုဒ္ဓေါ၊ ယေန ဓမ္မော၊ ယေန သံဃော၊ အကြင်အရပ်၌ ဘုရားသည် အကြင်အရပ်၌ တရားသည် အကြင်အရပ်၌ သံဃာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တန္နိန္ဒာ တပေါဏာ တပုဏ္ဏရာ ဟုတွာ၊ ထိုဘုရားတရား သံဃာရှိရာ ညွတ်ကုန်သည် ထိုဘုရား တရား သံဃာရှိရာ ကိုင်းကုန်သည် ထိုဘုရား တရားသံဃာရှိရာ ရှိုင်းကုန်သည် ဖြစ်၍။ သတ္တာရံ ဥပသင်္ကမိတွာ ဝန္တိတွာ၊ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားကို ချဉ်းကပ်၍ ရှိခိုး၍။ ဂန္ဓမာလာဒိဟိ ပူဇေတွာ၊ နံသာပန်းစသည်တို့ဖြင့် ပူဇော်၍။ ဧကမန္တံ နိသိန္ဒာ၊ သင့်လျော်ရာ၌ ထိုင်နေကြ၍။ ဓမ္မဒေသနံ သုတွာ၊ ဟောကြားအပ်သည့် တရားတော်ကို နာယူကြ၍။ သွာတနာယ နိမန္တေတွာ၊ နက်ဖြန်ကုသိုလ်ဖြစ်ဖို့ ပင့်ဖိတ်ကြ၍။ အာသနာ ဥဌာယ ပတ္တမိသု၊ ထိုင်နေရာမှ ထ၍ ဖဲသွားကြပြီ။

တေ၊ ထိုရမ္မမြို့နေသူတို့သည်။ ပုနဒိဝသေ၊ နောက်နေ့၌။ မဟာဒါနံ သဇ္ဇေတွာ၊ များမြတ်သည့် လှူဖွယ်ကို စီရင်၍။ နဂရံ အလင်္ကရိတွာ၊ မြို့ကို တန်ဆာဆင်၍။ ဒသဗလဿ အာဂမနမဂ္ဂံ အလင်္ကရေန္တာ၊ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား၏ ကြွလာ

တော်မူရာလမ်းကို တန်ဆာဆင်ကုန်သော်။ ဥဒကဘိန္နဌာနေသု၊ ရေဖျက်သည့် လမ်းနေရာ တို့၌။ ပံသုံ ပက္ခိပိတ္တာ၊ မြေမုန့်ကို ထည့်၍ (မြေဖို့၍)။ သမံ ဘူမိတလံ ကတ္တာ၊ ညီညာအောင် မြေပြင်ကို ပြုပြင်၍။ ရဇတပဋ္ဌဝဏ္ဏံ ဝါလုကံ အာကိရန္တိ၊ ငွေပြားအဆင်းရှိသော သဲကို ကြံကြ ဖြန့်ခင်းကြကုန်၏။ လာဇာနိ စေဝ ပုပ္ပါနိ စ၊ ပေါက်ပေါက်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပန်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝိကိရန္တိ၊ ထူးခြားစွာ ကြံကြကုန်၏။ နာနာဝိရာဂေဟိ ဝတ္ထေဟိ၊ အရောင်အမျိုးမျိုး ထူးခြားစွာ ဆိုးထား အပ်ကုန်သော အဝတ်တို့ဖြင့်။ ဓလေဋ္ဌာကေ ဥဿာပေန္တိ၊ တံခွန်အလံတို့ကို အထက်၌ ဖြစ်စေကုန်၊ စိုက်ထောင်ကြကုန်၏။ ကဒလိယော စေဝ၊ ငှက်ပျောပင် တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပုဏ္ဏယဋ္ဌပန္နိယော စ၊ ရေပြည့်အိုး အစဉ်အတန်းတို့ကို လည်းကောင်း။ (ရေအိုးစဉ်တို့ကိုလည်းကောင်း)။ ပတိဌာပေန္တိ၊ တည်စေကုန်၏၊ တည်ထားကုန်၏။ တသ္မိ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌။ သုမေဓတာပသော၊ သုမေဓာ ရှင်ရသေ့သည်။ အတ္တနော အဿမပဒါ ဥဂ္ဂန္တာ၊ မိမိ၏ ကျောင်းသင်္ခမ်းမှ ပျံတက်၍။ တေသံ မနုဿာနံ၊ ထိုလမ်းပြင်နေသူတို့၏။ ဥပရိတာဂေန အာကာသေန ဂစ္ဆန္တော၊ အထက်အဖို့ဖြစ်သော ကောင်းကင်ဖြင့် သွားသော်။ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌေ တေ မနုဿေ ဒိသ္မာ၊ ရွှင်ပျနှစ်သက်ကုန်သော ထိုလူတို့ကို မြင်ရ၍။ ကာရဏံ ကိ န ခေါတိ၊ အကြောင်းကား ဘာနည်းဟု တွေး၍။ အာကာသတော ဩရုယျ၊ ကောင်းကင်မှ ဆင်းသက်၍။ ဧကမန္တံ ဌိတော၊ သင့်လျော်သော နေရာ၌ ရပ်လျက်။ “အဗ္ဘော၊ အမောင်တို့။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ဣမံ မဂ္ဂံ၊ ဤလမ်းကို။ ကဿ အလင်္ကရောထာတိ၊ မည်သူ့အတွက် တန်ဆာဆင်နေကြကုန်သနည်း”ဟု။ မနုဿေ ပုစ္ဆိ၊ လူတို့ကို မေးပြီ။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။

“ပစ္စန္တဒေသဝိသယေ၊ နိမန္တေတွာ တထာဂတံ။

တဿ အာဂမနံ မဂ္ဂံ၊ သောဓေန္တိ တုဋ္ဌမာနသာ။

(လ)

တုဋ္ဌဟဋ္ဌော ပမုဒိတော၊ ဝေဒဇာတော မဟာဇနော။

ကဿ သောဓီယတိ မဂ္ဂေါ၊ အဉ္စသံ ဝဋ္ဋမာယနံ”န္တိ၊

“ပစ္စန္တဒေသဝိသယေ (လ) အဉ္စသံ ဝဋ္ဋမာယနံ”ဟု။ ဝုတ္တံ၊ ဘုရားဟောတော်မူ အပ်ပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

တထာဂတံ၊ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားကို။ ပစ္စန္တဒေသဝိသယေ နိမန္တေတွာ၊
မဇ္ဈိမဒေသ အစွန်အဖျားဌာနသို့ ပင့်ဖိတ်၍။ တဿ အာဂမနံ မဂ္ဂံ၊
ထိုဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာဘုရား၏ ကြွလာတော်မူရာဖြစ်သော လမ်းကို။
တုဋ္ဌမာနဿ၊ သုခယှဉ်လျက် နှစ်သက်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။
သောဓန္တိ၊ ရှင်းလင်းကြကုန်၏။

အဟံ၊ ငါသုမေဓာသည်။ တေန သမယေန၊ ရမ္မမြို့နေလူတို့
လမ်းရှင်းကြရာ ထိုအခါ၌။ သကဿမာ နိက္ခမိတွာ၊ မိမိကျောင်းသင်္ခမ်းမှ
ထွက်၍။ ဝါကစီရာနိ ဓုနန္တော၊ လျော်တေသင်္ကန်းတို့ကို ခါလျက်။ အဗ္ဗရေ၊
ဂစ္ဆာမိ၊ ကောင်းကင်၌ ပျံသွား၏။

တဒါ၊ ကောင်းကင်၌ ပျံသွားရာ ထိုအခါ၌။ ဇနံ၊ လမ်းပြင်နေသူ လူ
အပေါင်းကို။ ဝေဒဇာတံ၊ သောမနဿဖြစ်နေကြသည်ကိုလည်းကောင်း။
တုဋ္ဌဟဋ္ဌံ၊ သုခယှဉ်လျက် နှစ်သက်နေသည်၊ ပီတိအစွမ်း ရွှင်လန်းနေသည်
ကိုလည်းကောင်း။ ပမောဒိတံ၊ ပါမောဇ္ဇအစွမ်း ဝမ်းသာနေသည်ကို
လည်းကောင်း။ ဒိသ္မာ၊ တွေ့မြင်ရ၍။ ဂဂနာ ဩရောဟိတွာန၊ ကောင်းကင်မှ
ဆင်းသက်၍။ တာဝဒေ၊ သက်ဆင်းပြီးရာ ထိုခဏ၌။

“မဟာဇနော၊ များစွာ သောင်းသောင်း လူအပေါင်းသည်။ တုဋ္ဌ ဟဋ္ဌော၊
သုခယှဉ်လျက် နှစ်သက်နေသည်၊ ပီတိအစွမ်း ရွှင်လန်းနေသည်
လည်းကောင်း။ ပမုဒိတော၊ ပါမောဇ္ဇခေါ် ပီတိငယ်အစွမ်း ဝမ်းသာနေသည်
လည်းကောင်း။ ဝေဒဇာတော၊ သောမနဿဖြစ်နေသည်လည်းကောင်း။
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ မဂ္ဂံ သောဓေတိ၊ လမ်းကို ရှင်းနေ၏။ ကိံ ကာရဏာ
သောဓေတိ၊ ဘာကြောင့် လမ်းရှင်းနေသနည်း။ ကဿ၊ ဘယ်သူ့အတွက်။
သောဓေတိ၊ လမ်းရှင်းနေသနည်း။ မဂ္ဂေါ အဉ္စသံ ဝဋ္ဋမံ အယနံ၊ မဂ္ဂ အဉ္စသ
ဝဋ္ဋမ အယန အမျိုးမျိုးခေါ် ဆိုအပ်သည့်လမ်းကို။ ကဿ သောဓီယတီတိ၊
ဘယ်သူ့အတွက် ရှင်းလင်းအပ်သနည်း” ဟု။ မနုဿေ ပုစ္ဆိ၊ လမ်းရှင်းနေသူ
လူတို့ကို မေးပြီ။

မနုဿာ၊ လမ်းရှင်းနေသူ လူတို့သည်။ “ဘန္တေ သုမေဓ၊ အရှင်ဘုရား သုမေဓာ။
တွံ န ဇာနာသိ၊ အရှင်ဘုရားသည် မသိ။ ဒီပင်္ကရဒသဗလော၊ ဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာ

ဘုရားသည်။ သမ္မာသမ္ဗောဓိ ပတွာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရရောက်၍။ ပဝတ္တိတဝရဓမ္မစက္ကော၊ ဖြစ်စေအပ်ပြီးသော မြတ်သော တရားစကြာ ရှိသည်ဖြစ်၍။ (ဓမ္မစကြာတရားမြတ် ဟောပြီး၍)။ စာရိကံ စရမာနော၊ ခရီး ဒေသစာရိကို လှည့်လည်တော်မူသော်။ အမှောက် နဂရံ ပတွာ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ ရမ္မမြို့သို့ ရောက်တော်မူ၍။ သုဒဿနမဟာဝိဟာရေ ပဋိဝသတိ၊ သုဒဿန ကျောင်းတော်ကြီး၌ ပဓာနပြုနေတော်မူ၏။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ တံ ဘဂဝန္တံ နိမန္တယိမှာ၊ ထိုဒီပင်္ကရာမြတ်စွာ ဘုရားကို ဆွမ်းစားပင့်ကုန်ပြီ။ ဘဂဝတော တဿ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသော ထိုဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား၏။ ဧတံ အာဂမနမဂ္ဂံ အလင်္ကရောမာတိ၊ ကြွလာတော်မူရာ ထိုလမ်းကို တန်ဆာဆင် ပြုပြင်နေကြကုန်၏”ဟု။ အာဟံသု၊ လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ သုမေဓတာပသော၊ သုမေဓာရှင်ရသေ့သည်။ “ဗုဒ္ဓေါတိ ခေါ ယောသမတ္တကမ္ပိ ဘုရားဟူသော အသံမျှ သည်သော်မှလည်း။ လောကေ ဒုလ္လဘံ၊ လောက၌ ကြားရဖို့ ခက်ခဲ၏။ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေါ၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူရာအခါသည်။ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲ၏ဟု။ ပဂေဝ၊ ပြောဖို့ရာ အဘယ်မှာ လိုပါတော့အံ့နည်း။ အတိဒုလ္လဘောဝ၊ ရဖို့ရာ အလွန်ခက်ခဲတော့ သည်သာတည်း။ မယာပိ၊ ငါသုမေဓာသည်လည်း။ ဣမေဟိ မနုဿေဟိ သဒ္ဓိ၊ ဤလူတို့နှင့် အတူ။ ဒသဗလဿ မဂ္ဂံ၊ ဒီပင်္ကရာဘုရားရှင်အတွက် လမ်းကို။ အလင်္ကရိတုံ ဝဋ္ဋတီတိ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းငှာ သင့်၏”ဟု။ စိန္တေသိ၊ ကြံစည်ပြီ။ သော၊ ထိုသုမေဓာ ရှင်ရသေ့သည်။ တေ မနုဿေ၊ လမ်းပြင်နေသူ ထိုလူတို့ကို။ “ဘော၊ အချင်းတို့။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ဧတံ မဂ္ဂံ၊ ဤလမ်းကို။ သစေ ဗုဒ္ဓဿ အလင်္ကရေထ၊ အကယ်၍ ဒီပင်္ကရာဘုရားရှင်အတွက် တန်ဆာဆင်ကုန်အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သော်။ မယုမ္ပိ ဧကံ ဩကာသံ ဒေထ၊ ငါ့အားလည်း တစ်ခုသော နေရာကို ပေးကုန်လော့။ အဟမ္ပိ၊ ငါသည်လည်း။ တုမေဟိ သဒ္ဓိ၊ သင်တို့နှင့် အတူ။ မဂ္ဂံ အလင်္ကရိယာမီတိ၊ လမ်းကို တန်ဆာဆင်အံ့”ဟု။ အာဟ၊ ဆိုပြီ။ တေ၊ ထိုလူ တို့သည်။ သာဓူတိ သမ္ပဋိစ္ဆိတွာ၊ ကောင်းပြီဟု ဝန်ခံ၍။ သုမေဓ- တာပသော ဣဒ္ဓိမာတိ ဇာနန္တာ၊ သုမေဓာရှင်ရသေ့သည် တန်ခိုးကြီး၏ဟု သိကြ ၍။ ဥဒကဘိန္နောကာသံ သလ္လက္ခေတွာ၊ ရေဖျက်အပ်သော အရပ်ကို (ဗွက် ပေါက်သော နေရာကို) ကောင်းစွာ မှတ်သား၍။ တံ ဣမံ ဌာနံ အလင်္ကရေဟိတိ အဒံသု၊ အရှင်ဘုရားသည် ဤနေရာကို တန်ဆာဆင်ပါဟု ပေးကြကုန်ပြီ။

သုမေဓော ဗုဒ္ဓါရမ္မဏံ ပီတိံ ဂဟေတွာ၊ သုမေဓာရှင်ရသေ့သည် ဘုရားအာရုံ ပြသော ပီတိကို ယူ၍ (သုမေဓာရှင်ရသေ့သည် ဘုရားအာရုံပြု ပီတိရ ပီတိဖြစ်၍)။ “အဟံ၊ ငါသုမေဓာသည်။ ဣမံ ဩကာသံ၊ ဤဗွက်ပေါက်သော နေရာကို။ ဣဒ္ဓိယာ အလင်္ကရိတုံ သက္ကောမိ၊ တန်ခိုးဖြင့် တန်ဆာဆင်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်၏။ ပန၊ ထိုသို့ပင် စွမ်းနိုင်သော်လည်း။ ဧဝံ အလင်္ကတော၊ ဤသို့ တန်ခိုးဖြင့် တန်ဆာ ဆင်အပ်သော်။ မမ မနံ 'န ပရိတောသေဿတိ၊ ငါ၏စိတ်ကို နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် မဖြစ်စေလတ္တံ့။ အဇ္ဇ မယာ၊ ယနေ့ ငါသည်။ ကာယဝေယျာဝစ္စံ ကာတုံ ဝဋ္ဋတိတိ၊ ကိုယ်ဖြင့် ပြုအပ်သော ဝေယျာဝစ္စကို ပြုခြင်းငှာ သင့်၏ဟု တွေး၍။ ပံသုံ အာဟရိတွာ၊ မြေမှုန့်ကို ဆောင်ယူ၍။ တသ္မိ ပဒေသေ ပက္ခိပိ၊ ထိုဗွက်ပေါက်သော နေရာ၌ လောင်းထည့်ပြီ။

တဿ၊ ထိုသုမေဓာရှင်ရသေ့သည်။ တသ္မိ ပဒေသေ၊ ထိုဗွက်ပေါက်သော နေရာကို။ အနလင်္ကတေယေဝ၊ တန်ဆာဆင်မပြီးအပ်မိသာလျှင်။ ဒီပင်္ကရော ဒသဗလော၊ ဒီပင်္ကရောအမည်တော်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ မဟာနုဘာဝါနံ ဆဠဘိညာနံ ခိဏာသဝါနံ၊ တန်ခိုးအာနုဘော်ကြီးကုန်သော အဘိညာဉ် ၆-ပါး ရကုန်သော ရဟန္တာတို့၏။ စတူဟိ သတသဟဿေဟိ ပရိဝုတော၊ လေးသိန်း တို့သည် ခြံရံအပ်လျက်။ ဒိဗ္ဗဂန္ဓမာလာဒီဟိ၊ နတ်နံသာ၊ နတ်ပန်း စသည်တို့ဖြင့်။ ဒေဝတာသု ပူဇယန္တိသု၊ နတ်တို့သည် ပူဇော်နေကုန်သော်လည်းကောင်း။ မာနုသကဂန္ဓေဟိ စေဝ မာလာဒီဟိ စ၊ လူတို့ဥစ္စာ နံသာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပန်းစသည်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ မနုဿေသု ပူဇယန္တေသု၊ လူတို့သည် ပူဇော် နေကုန်သော်လည်းကောင်း။ မနောသိလာတလေ ဝိဇ္ဇမ္မမာနော သိဟော ဝိယ၊ ဆေးဒါန်းမြင်းသိလာအပြင်၌ ကွန်မြူးသော ခြင်္သေ့ကဲ့သို့။ ဗုဒ္ဓလီလာယ အနန္တယ၊ ဘုရားရှင်၏ တင့်တယ်စံပယ်ခြင်းအနန္တဖြင့်။ အလင်္ကပဋိယတ္တံ မဂ္ဂံ ပဋိပဇ္ဇိ၊ တန်ဆာဆင်မှု ယှဉ်စပ်နေသော လမ်းသို့ ကြွတော်မူလာပြီ။ သုမေဓတာပသော၊ သုမေဓာရှင်ရသေ့သည်။ အက္ခိနိ ဥမ္မိလေတွာ၊ မျက်စိတို့ကို ဖွင့်၍။ အလင်္ကတ-မဂ္ဂေန အာဂစ္ဆန္တဿ ဒသဗလဿ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သောလမ်းဖြင့် ကြွတော်မူ လာသော ဒီပင်္ကရောမြတ်စွာဘုရား၏။ ဒွတ္တိသမဟာပုရိသလက္ခဏပဋိမဏ္ဍိတံ၊ ယောက်ျားမြတ်တို့ လက္ခဏာတော်ကြီး သုံးဆယ့်နှစ်ပါးတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်

အပ်သော။ အသီတိယာ အနုဗျူနေဟိ အနုရုဋ္ဌိတံ၊ ရှစ်ဆယ်သော ယောက်ျားမြတ်
 လက္ခဏာတော်ငယ်တို့ဖြင့် အဖန်ဖန် ဆိုးအပ်၊ ခြယ်သအပ်သော။ ဗျာမပ္ပဘာယ
 သမ္ပရိဝါရိတံ၊ တစ်လံမျှလောက် ရောင်ခြည်တော်အဝန်းအဝိုင်းဖြင့် ကောင်းစွာ
 ဝန်းကျင်ခြံရံအပ်သော။ မဏိဝဏ္ဏဂဂနတလေ နာနာပွကာရာ ဝိဇ္ဇလတာ ဝိယ၊
 ပတ္တမြားအဆင်းရှိသော ကောင်းကင်ပြင်၌ အထူးထူးအပြားပြားကုန်သော လျှပ်စစ်
 နွယ်တို့ကဲ့သို့။ အာဝေဠာဝေဠဘူတာ စေတ၊ အသွယ်လိုက် အသွယ်လိုက်လည်း
 ဖြစ်ကုန်သော။ ယုဂလယုဂလဘူတာ စ၊ အစုံလိုက် အစုံလိုက်လည်းဖြစ်ကုန်သော။
 ဆဗ္ဗဏ္ဍယနဗုဒ္ဓရသ္မိယော၊ တစ်လုံးတစ်ခဲတည်းသော ဘုရားရောင်ခြည်တော် ၆-
 ပါးတို့ကို။ ဝိဿဇ္ဇေန္တိ၊ လွတ်တော်မူသော။ ရူပဂ္ဂပတ္တံ အတ္တဘာဝံ၊ ရုပ်အဆင်း
 အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်သော ကိုယ်ကာယတော်ကို။ ဩလောကေတွာ၊
 ဖူးမဝနိုင် ဖူးတွေ့ရ၍။ “မယာ၊ ငါသုမေဓာသည်။ ဒသဗလဿ၊ ဒီပင်္ကရာ
 မြတ်စွာဘုရားအတွက်။ အဇ္ဇ ဇီဝိတပရိစ္ဆာဂံ ကာတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ယနေ့ အသက်စွန့်မှုကို
 ပြုခြင်းငှာ သင့်၏။ ဘဂဝါ ကလလံ မာ အက္ကမိ၊ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားသည်
 ညွှန်ကို မနင်းရ။ ပန၊ အဟုတ်သော်ကား။ မဏိဖလကသေတုံ အက္ကမန္တော ဝိယ၊
 ပတ္တမြားပျဉ်ခင်းတံတားကို နင်းဘိသကဲ့သို့။ စတူဟိ ခိဏာသဝသတသဟဿေဟိ
 သဒ္ဓိ၊ ရဟန္တာလေးသိန်းတို့နှင့် အတူ။ မမ ပိဋ္ဌိ မဒ္ဒမာနော ဂစ္ဆတု၊ ငါသုမေဓာ၏
 ကျောကို နင်းလျက် ကြွတော်မူပါစေ။ တံ၊ ငါ့ကျောနင်းလျက် ထိုသို့ ကြွတော်မူ
 ခြင်းသည်။ ဒိယရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော ညပတ်လုံး (အချိန်အခါ အကြာကြီး)။ မေ
 ဟိတာယ သုခါယ၊ ငါ၏ အကျိုးစီးပွားငှာ ချမ်းသာခြင်းငှာ။ ဘဝိဿတိတိ၊ ဖြစ်
 လတ္တံ”ဟု တွေး၍။ ကေသေ မောစေတွာ၊ ဆံပင်တို့ကို ဖြေ၍။ အဇိနစမ္ပ-
 ဇဏ္ဍမဏ္ဍလဝါကစီရာနိ၊ သစ်နက်ရေ၊ ဆံကျစ်ဝန်း၊ လျော်တေအပေါ် ရုံသက်န်း
 တို့ကို။ ကာဠဝဇ္ဇော ကလလေ ပတ္တရိတွာ၊ မည်းနက်သည့် အဆင်းရှိသော ညွှန်၌
 ဖြန့်ခင်း၍။ မဏိဖလကသေတု ဝိယ၊ ပတ္တမြားပျဉ်ချပ်ခင်း တံတားကဲ့သို့။
 ကလလပိဋေ နိပဇ္ဇိ ညွှန်ပျောင်းအပြင်၌ (ညွှန်ပျောင်းပေါ်၌) အလျားမှောက်
 လျောင်းပြီ။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။

“မေ ပုဋ္ဌာ တေ၊ ငါသုမေဓာသည် မေးအပ်ကုန်သော လမ်းပြင်နေသူ၊
 ထိုလူတို့သည်။ ဝိယာကံသု၊ ဖြေဆိုကုန်ပြီ။” ကိ၊ အဘယ်သို့ ဖြေဆိုကုန်

သနည်း။ ‘ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား သုမေဓာ။ ဗုဒ္ဓေါ၊ တရားအလုံးစုံကို သိတော်
မူသော။ အနုတ္တရော၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်တော်မူသော။ လောကနာယကော၊
လောကရှေ့သွား ခေါင်းဆောင် ဖြစ်တော်မူသော။ ဒီပင်္ကရာ နာမ ဇိနော၊
ဒီပင်္ကရာဘွဲ့တော် ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ လောကေ ဥပ္ပဇ္ဈိ
လောက၌ ဖြစ်တော်မူ၊ ပွင့်တော်မူပြီ။ တဿ၊ ထိုဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာဘုရား
အတွက်။ မဂ္ဂေါ အဇ္ဈသံ ဝဋ္ဋမံ အယနံ၊ မဂ္ဂ အဇ္ဈသ ဝဋ္ဋမ အယနဟု ခေါ်ဆို
အပ်သည့်လမ်းကို။ သောဓိယတိ၊ ရှင်းလင်းအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
ဖြေဆိုကုန်ပြီ။

တာဝဒေ၊ လမ်းပြင်သူတို့က ဖြေဆိုပြီးရာ ထိုအခါ၌။ ဗုဒ္ဓေါတိ သုတွာန၊
ဘုရားဟု ကြားရ၍။ မမ ပီတိ ဥပ္ပဇ္ဈိ ငါသုမေဓာမှာ တစ်ကိုယ်လုံးပျံ့နှံ့သည့်
ဖရဏာ ပီတိသည် ဖြစ်ပြီ။ ဗုဒ္ဓေါ ဗုဒ္ဓေါတိ ကထယန္တော၊ ဘုရား ဘုရားဟု
တဖွဖွ ပြောလျက်။ သောမနဿံ ပဝေဒယိ၊ စိတ်ချမ်းသာမှုကို ထပ်ကာဖြစ်ပွား
ခံစားရပြီ။

တတ္ထ ဌတွာ၊ ကောင်းကင်မှ ဆင်းသက်ရာ၊ ထိုနေရာ၌ ရပ်တည်၍။
‘ဣဓ၊ ဤဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာဘုရား၌။ ဗီဇာနိ ရောပိဿံ၊ ကုသိုလ်မျိုးစေ့တို့ကို
စိုက်ပျိုးအံ့။ ခဏော ဝေ မာ ဥပစ္စဂါ၊ ဘုရားပွင့်ရာ ခေတ်အခါသည် မကျော်
စေလင့် (ကျော်မသွားစေနှင့်) ဟု။ တုဌော သံဝိဂ္ဂမာနသော ဝိစိန္တေသိ၊
နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍ ပီတိဖြင့် အံ့ဩထိတ်လန့်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍
ကြံစည်ပြီ။

ယဒိ ဗုဒ္ဓဿ သောဓေထ၊ အကယ်၍ ဒီပင်္ကရာဘုရားရှင်အတွက်
ရှင်းလင်း ကုန်အံ့။ မေ ဧကောကာသံ ဒဒါထ၊ ငါ သုမေဓာအား တစ်နေရာကို
ပေးကြပါကုန်။ အဟမ္ပိ အဇ္ဈသံ ဝဋ္ဋမံ အယနံ သောဓယိဿာမိ၊
ငါသုမေဓာသည်လည်း အဇ္ဈသ ဝဋ္ဋမ အယန ခေါ်ဆိုအပ်သည့် လမ်းကို
ရှင်းလင်းပါအံ့။

တဒါ၊ တောင်းရာ ထိုအခါ၌။ တေ၊ လမ်းပြင်နေသူ ထိုလူတို့သည်။
သောဓေတုံ၊ ရှင်းလင်းခြင်းငှာ။ ဩကာသံ အဇ္ဈသံ၊ တစ်နေရာသော လမ်းကို။
မမ အဒံသု၊ ငါသုမေဓာအား ပေးကြကုန်ပြီ။ တဒါ၊ ပေးကြပြီးရာ ထိုအခါ၌။

ဗုဒ္ဓေါ ဗုဒ္ဓေါတိ စိန္တေန္တော၊ ဘုရား ဘုရားဟု တွေးလျက်။ အဟံ မဂ္ဂံ သောဓေမံ၊
ငါ သုမေဓာသည် လမ်းကို ရှင်းလင်း၏။

မမ ဩကာသေ အနိဋ္ဌိတေ၊ ငါသုမေဓာ၏ ရှင်းလင်းရာ လမ်းသည်
မပြီးသေးမီ။ မဟာမုနိ ဇိနော ဒီပင်္ကရော၊ ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော
မာရ်ငါးပါး အောင်မြင်တော်မူပြီးသော ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားသည်။
ဆဋ္ဌဘိညေဟိ တာဒိဟိ ဝိမလေဟိ၊ အဘိညာဉ် ၆-ပါး ရတော်မူကုန်သော
အနိဋ္ဌစသည်အတူ၊ ဣဋ္ဌ စသည်ကို ရှုတော်မူတတ်ကုန်သော ကိလေသာ
အညစ်အကြေး ကင်းဝေးတော်မူကြကုန်သော။ စတူဟိ သတသဟဿေဟိ
ခီဏာသဝေဟိ၊ လေးသိန်းကုန်သော ရဟန္တာတို့နှင့်အတူ။ အဉ္စသံ ပဋိပဇ္ဈိ
လမ်းသို့ ကြွတော်မူလာပြီ။

ပစ္စုပ္ပန်မနာ ဝတ္တန္တိ၊ ရှေးရှုချိတက်မှု၊ ခရီးဦးကြိုဆိုမှုတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။
ဗဟူ ဘေရိယော ဝဇ္ဇန္တိ၊ များစွာကုန်သော စည်ကြီးတို့သည် မတီးရဘဲ
သာယာနာပျော်ဖွယ် မြည်ကုန်၏။ အာမောဒိတာ နရမရူ သာဓုကာရံ
ပဝတ္တယံ၊ ဝမ်းသာကုန်သော လူနတ်တို့သည် သာဓုခေါ်မှုကို ဖြစ်စေကုန်၊
ပြုကုန်ပြီ။

ဒေဝါ မနုဿေ ပဿန္တိ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့သည် လူတို့ကို ကြည့်ကုန်၊
မြင်ကုန်၏။ မနုဿာပိ စ ဒေဝတာ ပဿန္တိ၊ လူတို့ကလည်း နတ်ဗြဟ္မာတို့ကို
မြင်ရကုန်၏။ တေ ဥဘောပိ ပဉ္စလိကာ၊ နတ်လူဗြဟ္မာ ထိုနှစ်ဦးတို့
သည်လည်း လက်အုပ်ချီမှီးကုန်လျက်။ တထာဂတံ အနုယန္တိ၊ ဒီပင်္ကရာ
မြတ်စွာဘုရားသို့ အစဉ်တစိုက် လိုက်ကြကုန်၏။

ဒေဝါ ဒိဗ္ဗေဟိ တူရိယေဟိ၊ နတ်တို့သည် နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော တူရိယာ
တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ မနုဿာ မာနုဿေဟိ (တူရိယေဟိ၊ လူတို့သည်
လူဥစ္စာ ဖြစ်ကုန်သော တူရိယာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ တေ ဥဘောပိ ဝဇ္ဇယန္တော၊
လူဥစ္စာ နတ်ဥစ္စာ၊ ထိုတူရိယာနှစ်ဖြာတို့ကို မြည်စေကုန်၊ တီးမှုတ်ကုန်လျက်။
တထာဂတံ အနုယန္တိ၊ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား၏နောက်၊ ကောက်ကောက်
လိုက်ကုန်၏။

အာကာသနဘဂတာ မရူ၊ အာကာသခေါ် ကောင်းကင်၌ ဖြစ်ကြ ကုန်သော နတ်တို့သည်။ ဒိဗ္ဗံ မန္တာရဝံ ပုပ္ဖံ၊ နတ်ပြည်မှာသာ ရှိသော မန္တာရဝမည်သော ပန်းကိုလည်းကောင်း။ ပဒုမံ၊ ကြာပန်းကိုလည်းကောင်း။ ပါရိဆတ္တကံ၊ ပင်လယ် ကသစ်ပန်းကိုလည်းကောင်း။ ဒိသောဒိသံ ဩကိရန္တိ၊ မိမိတို့နေရာ၊ အရပ်မျက်နှာ၊ အရပ်မျက်နှာမှ ကြံဖြန့်ကုန်၏။

ဘူမိတလဂတာ နရာ၊ မြေပြင်မှာဖြစ်ကုန်သော လူတို့သည်။ စမ္ပကံ၊ စကားပန်းကိုလည်းကောင်း။ သလလံ၊ ထင်းရှုပန်းကိုလည်းကောင်း။ နိပံ၊ ထိန်ပွင့်ကိုလည်းကောင်း။ နာဂပုန္နာဂကေတကံ၊ ကံ့ကော်ပန်း ပုန်းညက်ပန်း ဆပ်သွားပန်းကိုလည်းကောင်း။ ဒိသောဒိသံ ဥက္ခိပန္တိ၊ မိမိတို့နေရာ အရပ်မျက်နှာ အရပ်မျက်နှာမှ မြှောက်ကြ ကြံကြကုန်၏။

အဟံ၊ ငါသူမေမာသည်။ တတ္ထ၊ ငါ့အား ပြင်ရန်ပေးထားသည့် ထိုလမ်း နေရာ၌။ ကေသေ မုဗ္ဗိတွာ၊ ဆံပင်တို့ကို ဆံကျစ်မှဖြေ၍။ ဝါကစီရဉ္စ၊ အပေါ်ရုံ လျော်တေ သင်္ကန်းကိုလည်းကောင်း။ စမ္ပကံ၊ သားရေနွယ်ကိုလည်းကောင်း။ ကလလေ၊ ရွံ့ဗွက်၌။ ပတ္ထရိတွာန၊ ခင်းပြီး၍။ အဟံ၊ ငါသူမေမာသည်။ အဝကုဇ္ဇော နိပဇ္ဈိ၊ မှောက်လျက် အိပ်ပြီ။

ဗုဒ္ဓေါ သိဿေဟိ သဟ၊ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားသည် နောက်ပါ တပည့် လေးသိန်းတို့နှင့်အတူ။ မံ အတ္တမိတွာန ဂစ္ဆတု၊ ငါသူမေမာကို နင်း၍ ကြွတော် မူစေသတည်း။ ကလလေ မာ အတ္တမိတ္ထော၊ ရွံ့ဗွက်၌ မနင်းစေ၊ မဆင်းစေသတည်း။ တံ မေ ဟိတာယ ဘဝိဿတိတိ၊ ရွံ့ဗွက်မဆင်း၊ ငါ့ကိုနင်း၍၊ ထိုကြွတော်မူခြင်းသည် ငါ့အတွက် အကျိုးစီးပွားများခြင်းငှာ ဖြစ်လတ္တံ့”ဟု။

ဝုတ္တံ၊ ဘုရား ဟောတော်မူအပ်ပြီ။

သော၊ ထိုသူမေမာသည်။ ကလလပိဋေ နိပန္နကောဝ၊ ရွံ့ဗွက်အပြင်၌ မှောက် အိပ်လျက်သာလျှင်။ ပုန အက္ခိနိ ဥဗ္ဗိလေတွာ၊ တစ်ဖန် မျက်စိတို့ကို ဖွင့်ကြည့်၍။ ဒီပင်္ကရဒသဗလဿ ဗုဒ္ဓသိရိ သမ္ပဿမာနော၊ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား၏ ဘုရား အသရေတော်ကို ကောင်းစွာစေ့ငု ရှုလျက်။ “အဟံ သစေ ဣစ္ဆေယျံ၊ ငါသည်

အကယ်၍ အလိုရှိအံ့။ သဗ္ဗကိလေသေ ဈာပေတွာ၊ ကိလေသာအားလုံးတို့ကို လောင်ကျွမ်းစေ၍။ သံဃနဝကော ဟုတွာ၊ သံဃာအငယ်ဆုံးသည် ဖြစ်၍။ ရမ္မနဂရံ ပဝိသေယံ၊ ရမ္မမြို့သို့ ဝင်နိုင်၏။ ပန၊ သို့သော်လည်း။ အညာတကဝေသေန၊ မထင်ရှားသည့်အသွင်ဖြင့်။ ကိလေသေ ဈာပေတွာ၊ ကိလေသာတို့ကို လောင်ကျွမ်းစေ၍။ မေ နိဗ္ဗာနပတ္တိယာ၊ ငါ၏နိဗ္ဗာန်ရောက်ခြင်းငှာ။ မေ ကိစ္စနတ္ထိ ငါ့မှာ ပြုစုရာကိစ္စသည် မရှိ။ ဒီပင်္ကရဒသဗလော ဝိယ၊ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားကဲ့သို့။ ပရမာဘိသမ္မောဓိ ပတွာ၊ အလွန်မြတ်သည့် အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရောက်၍၊ ရ၍။ ဓမ္မနာဝံ အာရောပေတွာ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်စီးဖောင်တော်ကြီးသို့ တင်၍။ မဟာဇနံ သံသာရသာဂရာ ဥတ္တာရေတွာ၊ သတ္တဝါများကို သံသရာပြင်ကျယ်၊ ပင်လယ်မှ ကူးမြောက်စေ၍။ ပစ္ဆာ အဟံ ပရိနိဗ္ဗာယေယံ ယန္တုန၊ နောက်၌ ငါသူမေမာသည် ပရိနိဗ္ဗာန်စံရမှုကား ကောင်းလေစွ။ ဣဒံ မယံ ပတိရူပန္တိ ဤနောက်မှ ပရိနိဗ္ဗာန်စံခြင်းသည် ငါ့အား သင့်လျော်၏ဟု။ ဧဝံ စိန္တေသိ၊ ဤသို့ ကြံစည်ပြီ။ တတော၊ ထိုသို့ကြံစည်ပြီးသည်မှ စ၍။ အဋ္ဌဓမ္မေ သမောဓာနေတွာ၊ ဆုတောင်းပြည့်ကြောင်း၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ အကြောင်းအရာတို့ကို ပေါင်းစု၍။ ဗုဒ္ဓဘာဝါယ အဘိနိဟာရံ ကတွာ နိပဇ္ဈိ ဘုရားဖြစ်ခြင်းငှာ ဆုတောင်းမှုကို ပြု၍ အလျားမှောက်လျောင်းပြီ။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။

“ပထဝိယံ နိပန္နဿ မေ ဣဉ္စဉာဏ်မြေ၌ အလျားမှောက်လျောင်းသော ငါ၏။ ဧဝံ စေတသော ပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့ စိတ်၏ အကြံသည်။ အာသိ ဣတိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အဟံ ဣစ္ဆမာနော၊ ငါသည် အလိုရှိသော်။ မမ ကိလေသေ အဇ္ဇ ဈာပယေ၊ ငါ၏ ကိလေသာတို့ကို ယနေ့ပင် အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် လောင်ကျွမ်းစေနိုင်၏။

ဣဓ အညာတဝေသေန ဓမ္မံ သစ္စိကတေန၊ ဤဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားသာသနာ၌ မထင်ရှားသော၊ အသွင်ဖြင့် သစ္စာလေးပါးတရားကို မျက်မှောက်ပြုသဖြင့်။ မေ ကိ၊ ငါ့အား ဘာအကျိုးရှိအံ့နည်း။ သဗ္ဗညုတံ ပါပုဏိတွာ၊ အလုံးစုံ သိသူအဖြစ်သို့ ရောက်၍။ သဒေဝကေ ဗုဒ္ဓေါ ဟေဿံ၊ နတ်နှင့်တကွ၊ လူ့လောက၌ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်အံ့။

ထာမဒဿိနာ ပုရိသေန၊ ကိုယ်စွမ်းကိုယ်စ သိမြင်သော ယောက်ျား
သည်။ ဧကေန သမာနေန၊ တစ်ယောက်အထီးတည်းသည် ဖြစ်လျက်။
တိဏ္ဍေန၊ ကူးသဖြင့်။ မေ ကိ၊ ငါ့အား ဘာအကျိုးရှိ အံ့နည်း။ သဗ္ဗညုတံ
ပါပုဏိတွာ၊ အလုံးစုံသိသူအဖြစ်သို့ ရောက်၍။ သဒေဝကေ သန္တာရေဿ၊
နတ်နှင့်တကွ၊ လူတို့ကို ကယ်တင်အံ့။

ပုရိသုတ္တမေ မေ ကတေန၊ ယောက်ျားမြတ်စွာ၊ ဒီပင်္ကရာဘုရားရှင်၌
ငါသည် ပြုအပ်သော။ ဣမိနာ အဓိကာရေန၊ လွန်ကဲပိုမို ဤကုသိုလ်ကြောင့်။
သဗ္ဗညုတံ ပါပုဏိတွာ၊ သဗ္ဗညုဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်၍။ ဗဟံ ဇနတံ
တာရေမိ၊ များစွာသော သတ္တဝါအပေါင်းကို ကယ်တင်အံ့။

သံသာရသောတံ ဆိန္ဒိတွာ၊ သံသရာရေအလျင်ကို ဖြတ်ကူး၍။ တယော
ဘဝေ ဝိဒ္ဓံသေတွာ၊ သုံးမျိုးကုန်သော ဘဝတို့ကို ဖျက်ဆီး၍။ ဓမ္မနာဝံ
သမာရယျ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်စီး၊ တရားဖောင်တော်ကြီးသို့ ကောင်းစွာတင်၍။
သဒေဝကေ သန္တာရေဿန္တိ၊ နတ်နှင့်တကွလူတို့ကို ကယ်တင်အံ့ဟု။ (အာသိ၊
ဖြစ်ပြီ၌ စပ်ပါ) ပထဝိယံ နိပန္နဿ မေ၊ ရွံ့ဗွက်မြေ၌ အလျားမှောက်
လျောင်းသော ငါ၏။ ဧဝံ စေတသော ပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့ စိတ်၏ အကြံ
သည်။ အာသိ ဣတိ၊ ဖြစ်ပြီ”

ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဘုရားဟောတော်မူအပ်ပြီ။

ယသ္မာ ပန၊ အကြံကြောင့်ကား။ ဗုဒ္ဓတ္တံ ပတ္ထေန္တဿ၊ ဘုရားအဖြစ်၊
ဘုရားဆုကို တောင့်တသူမှာ။

မနုဿတ္တံ၊ လူသားစင်စစ်ဖြစ်ခြင်းလည်းကောင်း။ လိင်္ဂသမ္ပတ္တိ၊ ယောက်ျား
စင်စစ် ဖြစ်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဟေတု၊ အရဟတ္တဖိုလ် ရရောက်နိုင်သည့်
အကြောင်းလည်းကောင်း။ သတ္တာရဒဿနံ၊ သက်တော်ထင်ရှား ဘုရားကို
ဖူးရခြင်းလည်းကောင်း။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရသေ့၊ ရဟန်း တစ်မျိုးမျိုးဖြစ်ခြင်း
လည်းကောင်း။ ဂုဏသမ္ပတ္တိ၊ သမာပတ်ရှစ်ပါး အဘိညာဉ်ငါးပါး ဂုဏ်နှင့်
ပြည့်စုံခြင်းလည်းကောင်း။ အဓိကာရော စ၊ ဘုရားအတွက် အသက်ကိုစွန့်
လွန်ကဲပိုမို ပြုအပ်သော ကုသိုလ် လည်းကောင်း။ ဆန္ဒတာ၊ ဆန္ဒ၊ ဥဿာဟ၊

ဝီရိယ၊ ပရိယေဋ္ဌိ တရားလေးပါး ကြီးမားခြင်းလည်းကောင်း။ အဋ္ဌဓမ္မ-
သမောဓာနာ၊ တရားရှစ်ခု ပေါင်းစုမိခြင်းကြောင့်။ အဘိနိဟာရော၊ လိုရာ
ရှေးရှု စိတ်ကို ဆောင်မှုသည် (ဆုတောင်းခြင်းသည်)။ သမိဇ္ဈတိ၊ ပြီးစီး
ပြည့်စုံ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှတ်ထားပါလေ။

ဟိ၊ ချဲ့ပြအံ့။ မနုဿတ္တဘာဝသို့ယေဝ ဌတွာ၊ လူ့အတ္တဘော၌သာ တည်၍။
ဗုဒ္ဓတ္တံ ပတ္ထေန္တဿ ပတ္တနာ သမိဇ္ဈတိ၊ ဘုရားအဖြစ်ကို တောင့်တသူ၏ တောင့်တ
မှုသည် ပြီးစီးပြည့်စုံ၏။ နာဂဿ ဝါ သုပဏ္ဏဿ ဝါ ဒေဝတာယ ဝါ ပတ္တနာ န
သမိဇ္ဈတိ၊ နဂါး၏လည်းကောင်း၊ ဂဠုန်၏လည်းကောင်း၊ နတ်၏လည်းကောင်း၊
တောင့်တမှုသည် မပြီးစီး၊ မပြည့်စုံ။ မနုဿတ္တဘာဝေပိ၊ လူ့အတ္တဘော၌လည်း။
ပုရိသလိင်္ဂေ ဌိတဿေဝ ပတ္တနာ သမိဇ္ဈတိ၊ ပုရိသလိင်္ဂ၌ တည်သူ၏သာ
တောင့်တမှုသည် ပြီးစီးပြည့်စုံ၏။ ဣတ္ထိယာ ဝါ ပဏ္ဏကနပုံသကဉာတော-
ဗျုနကာနံ ဝါ ပတ္တနာ န သမိဇ္ဈတိ၊ မိန်းမ၏လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍုက်နပုံ၊ ဉာတော
ဗျည်းတို့၏လည်းကောင်း တောင့်တမှုသည် မပြီးစီး၊ မပြည့်စုံ။ ပုရိသဿပိ၊
ယောက်ျား၏လည်း။ တသ္မိ အတ္တဘာဝေ၊ ထိုယောက်ျားအတ္တဘော ၌။
အရဟတ္တပတ္တိယာ ဟေတုသမ္ပန္နဿေဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ရောက်ခြင်းငှာ အကြောင်း
ပြည့်စုံသူ၏သာ။ ပတ္တနာ သမိဇ္ဈတိ၊ ဆုတောင်းမှုသည် ပြီးစီးပြည့်စုံ၏။ ဣတရဿ
ပတ္တနာ နော သမိဇ္ဈတိ၊ ရဟန္တာဖြစ်ဖို့ရာအကြောင်း မပြည့်စုံသူ၊ သည့်ပြင်လူ၏
ဆုတောင်းမှုသည် မပြီးစီး၊ မပြည့်စုံ။ ဟေတုသမ္ပန္နဿာပိ၊ ရဟန္တာ ဖြစ်ဖို့ရာ
အကြောင်းပြည့်စုံသူ၏လည်း။ ဇီဝမာနကဗုဒ္ဓဿ သန္တိကေ ဧဝ၊ သက်တော်
ထင်ရှား၊ ရှင်တော်ဘုရား၏ အထံတော်၌သာ။ ပတ္ထေန္တဿ ပတ္တနာ သမိဇ္ဈတိ၊
ဆုတောင်းသူ၏ ဆုတောင်းသည် ပြီးစီးပြည့်စုံ၏။ ဗုဒ္ဓေ ပရိနိဗ္ဗတေ၊ ဘုရားရှင်သည်
ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပြီးသော်။ စေတိယသန္တိကေ ဝါ ဗောဓိမူလေ ဝါ၊
စေတီတော်အထံ၌လည်းကောင်း၊ ဗောဓိပင်အနီး၌လည်းကောင်း။ ပတ္ထေန္တဿ
န သမိဇ္ဈတိ၊ ဆုတောင်းသူမှာ မပြီးစီး၊ မပြည့်စုံ။ ဗုဒ္ဓါနံ သန္တိကေ ပတ္ထေန္တဿာပိ၊
ဘုရားရှင်တို့၏ အထံ၌ ဆုတောင်းသူမှာလည်း။ ပဗ္ဗဇ္ဇာလိင်္ဂေ ဌိတဿေဝ၊ ရသေ့
အသွင်၊ ရဟန်းအသွင်၌ တည်သူမှာသာ။ သမိဇ္ဈတိ၊ ပြီးစီးပြည့်စုံ၏။ ဂိဟိလိင်္ဂေ
ဌိတဿ နော သမိဇ္ဈတိ၊ လူ့အသွင်၌ တည်သူမှာ မပြီးစီး၊ မပြည့်စုံ။ ပဗ္ဗဇိတဿာပိ၊

ရသေ့ရဟန်းမှာလည်း။ ပဉ္စာဘိညဿ အဋ္ဌသမာပတ္တိလာဘိနော ယေဝ သမိဇ္ဈတိ၊
 အဘိညာဉ်ငါးပါးရသော သမာပတ်ရှစ်ပါးရသော ရသေ့ရဟန်းမှာသာ ပြီးစီး
 ပြည့်စုံ၏။ ဣမာယ ဂုဏသမ္ပတ္တိယာ ဝိရဟိတဿ န သမိဇ္ဈတိ၊ အဘိညာဉ်
 သမာပတ်ခြင်း ဤဂုဏ်ပြည့်စုံခြင်းမှ ကင်းသော ရသေ့ရဟန်းမှာ မပြီးစီး မပြည့်စုံ။
 ဂုဏသမ္ပန္နနာပိ၊ အဘိညာဉ်သမာပတ်ခြင်းဂုဏ် ပြည့်စုံသည့် ရသေ့ရဟန်း
 သည်လည်း။ ယေန၊ အကြင် ရသေ့ရဟန်းသည်။ အတ္တနော ဇီဝိတံ၊ မိမိ၏
 အသက်ကို။ ဗုဒ္ဓါနံ ပရိစ္ဆတ္တံ ဟောတိ၊ ဘုရားရှင်တို့အတွက် စွန့်လွှတ် အပ်သည်
 ဖြစ်၏။ ဣမိနာ အဓိကာရေန၊ ဘုရားအတွက် အသက်ကိုစွန့် လွန်ကဲပိုမို
 ဤပြုအပ်သော ကုသိုလ်နှင့်။ တဿ အဓိကာရသမ္ပန္နဿေဝ၊ လွန်ကဲပိုမို
 ပြုအပ်သော ကုသိုလ်ပြည့်စုံသည့် ထိုရသေ့ ရဟန်းမှာသာ။ သမိဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံ၏။
 ဣတရဿ န သမိဇ္ဈတိ၊ အဓိကာရ မပြည့်စုံသည့်ပြင် ရသေ့ရဟန်းမှာ မပြည့်စုံ။
 အဓိကာရသမ္ပန္နဿာပိ၊ ဘုရားအတွက် အသက်ကိုစွန့် လွန်ကဲပိုမို ပြုအပ်သည့်
 ကုသိုလ်ပြည့်စုံသော်လည်း။ ယဿ၊ အကြင်ရသေ့ ရဟန်းမှာ။ ဗုဒ္ဓကာရကဓမ္မာနံ
 အတ္ထာယ၊ ဘုရားဖြစ်အောင် ပြုတတ်သည့်တရားတို့၏အကျိုးငှာ။ ဆန္ဒော စ၊
 ဆန္ဒသည်လည်းကောင်း။ ဥဿာဟော စ၊ ဆင်းရဲခဲနိုင်သည့် အားထုတ်မှုသည်
 လည်းကောင်း။ ဝါယာမော စ၊ လေနှင့်တူစွာ အမြဲဖြစ်သည့် အားထုတ်မှုသည်
 လည်းကောင်း။ ပရိယေဌိ စ၊ ရှာမှီးမှုသည်လည်းကောင်း။ မဟန္တော၊ ကြီးမား
 မြင့်မြတ်၏။ တဿေဝ၊ ဆန္ဒ၊ ဥဿာဟ၊ ဝါယာမ၊ ပရိယေဌိ တရားလေးပါး
 ကြီးမားမြင့်မြတ်သည့် ထိုသူမှာသာ။ သမိဇ္ဈတိ၊ ပြီးစီးပြည့်စုံ၏။ ဣတရဿ၊
 ဆန္ဒစသား တရားလေးပါး မကြီးမား မမြင့်မြတ် သည်ပြင်လူမှာ။ န သမိဇ္ဈတိ၊
 မပြီးစီး၊ မပြည့်စုံ။

တတြ၊ ဆန္ဒစသား ထိုတရားလေးပါးတို့တွင်။ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။
 ဆန္ဒမဟန္တတာယ၊ ဆန္ဒကြီးမားမြင့်မြတ်ခြင်း၏။ ဩပမ္မံ ဥပမာတည်း။ ဟိ၊ ချဲ့ပြအံ့။
 ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဧကောဒကီဘူတံ သကလစက္ကဝါဠဂစ္ဆံ၊ ရေပြင်
 တစ်ခုတည်း ဖြစ်နေသော စကြဝဠာတိုက်တစ်ခုလုံးကို။ အတ္တနော ဗာဟုဗလေန
 ဥတ္တရိတွာ၊ မိမိ၏ လက်မောင်းအားအင်ဖြင့် ကူးခတ်၍။ ပါရံ ဂန္တံ သမတ္ထော၊
 တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ရောက်အောင်သွားခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်အံ့။ သော ဗုဒ္ဓတ္တံ ပါပုဏာတိ၊
 စကြဝဠာရေပြင် ဟိုဖက်ကမ်းသို့ ကိုယ့်လက်မောင်းအားအင်ဖြင့် ရောက်အောင်

ကူးခတ်နိုင်သော ထိုသူသည် ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်၏။ ယော ဝါ ပန၊ အကြင်သူသည်မူလည်း။ ဝေဠုဂုဗ္ဗသန္တန္တံ သကလစက္ကဝါဠဂန္တံ၊ ဝါးခြုံတို့ ကောင်းစွာဖုံးလွှမ်းအပ်သော စကြာဝဠာတိုက်တစ်ခုလုံးကို။ ဗျူဟိတွာ မဒ္ဒိတွာ ပဒသာ ဂစ္ဆန္တော၊ ယက်၍ နင်း၍ ခြေဖြင့် သွားလျက်။ ပါရံ ဂန္တံ သမတ္ထော၊ ဟိုဘက်နှုတ်ခမ်းသို့ အရောက်သွားခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်အံ့။ သော ဗုဒ္ဓတ္တံ ပါပုဏာတိ၊ ဝါးခြုံတို့ ကောင်းစွာ ဖုံးလွှမ်းအပ်သည့် စကြာဝဠာတိုက်တစ်ခုလုံးကို ယက်၍၊ နင်း၍ ခြေဖြင့် ဟိုဘက်နှုတ်ခမ်းအရောက် သွားနိုင်သော ထိုသူသည် ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်၏။ ယော ဝါ ပန၊ အကြင်သူသည်မူလည်း။ သတ္တိယော အာကောဋေတွာ၊ လုံတို့ကို အသွားအထက် ထောင်စိုက်၍။ နိရန္တရံ သတ္တိဖလသမာကိဏ္ဏံ သကလစက္ကဝါဠဂန္တံ အကြားမရှိ လုံသွားတို့ပြည့်နေသော စကြာဝဠာတိုက်တစ်ခုလုံးကို။ ပဒသာ အတ္တမမာနော၊ ခြေဖြင့် နင်းလျက်။ ပါရံ ဂန္တံ သမတ္ထော၊ ဟိုဖက်နှုတ်ခမ်းသို့ ရောက်အောင် သွားခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်အံ့။ သော၊ အကြားမရှိအောင် လုံသွားပြည့်နေသည့် စကြာဝဠာ ဟိုဘက်နှုတ်ခမ်းသို့ ရောက်အောင် ခြေဖြင့် နင်းသွားနိုင်သည့် ထိုသူသည်။ ဗုဒ္ဓတ္တံ ပါပုဏာတိ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်၏။ ယော ဝါ ပန၊ အကြင်သူသည်မူလည်း။ ဝီတစွိတဂီရဘရိတံ သကလစက္ကဝါဠဂန္တံ၊ အလျှံကင်းရဲရဲငြိသည့် မီးကျိုးခဲတို့ ပြည့်လျှံနေသော စကြာဝဠာတစ်ခုလုံးကို။ ပါဒေဟိ မဒ္ဒမာနော၊ ခြေတို့ဖြင့် နင်းလျက်။ ပါရံ ဂန္တံ သမတ္ထော၊ ဟိုဖက်နှုတ်ခမ်းသို့ အရောက်သွားခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်၏။ သော၊ ရဲရဲညီးသည့် မီးကျိုးခဲတို့ ပြည့်လျှံနေသော စကြာဝဠာတိုက် ဟိုဘက်နှုတ်ခမ်းအရောက် ခြေလျင်သွားနိုင်သည့် ထိုသူသည်။ ဗုဒ္ဓတ္တံ ပါပုဏာတိတိ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်၏”ဟု။ သစေ ဧဝံ အဿ၊ အကယ်၍ ဤသို့ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့များဖြစ်ခဲ့သော်။ ဧတေသု၊ ဤဆိုခဲ့ပြီးလေးမျိုးတို့တွင်။ ဧကမ္ပိ၊ နှစ်မျိုး၊ သုံးမျိုး၊ လေးမျိုး မဆိုထားနှင့် တစ်မျိုးကိုပင် သော်မှလည်း။ အတ္တနော ဒုက္ကရံ မိမိအတွက် ပြုရန်ခက်၏ဟု။ ယော န မညတိ၊ အကြင်သူသည် မမှတ်ထင်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧတမ္ပိ၊ ဤလေးမျိုးလုံးကိုပင်။ တရိတွာ ဝါ၊ လက်မောင်းအားဖြင့် ကူး၍လည်းကောင်း။ ဂန္တာ ဝါ၊ ခြေလျင်သွား၍လည်းကောင်း။ ပါရံ ဂဟေဿာမီတိ၊ ဟိုဘက်ကမ်း ဟိုဘက်နှုတ်ခမ်းကို ယူမည်ဟု။ ဧဝံ၊ သို့ကလောက်။ မဟန္တေန ဆန္တေန စ၊ ကြီးမားမြင့်မြတ်သော ဆန္ဒနှင့်လည်းကောင်း။ မဟန္တေန ဥဿာဟေန စ၊ ကြီးမားမြင့်မြတ်သော ဆင်းရဲ

ခံနိုင်သည့် အားထုတ်မှုနှင့်လည်းကောင်း။ မဟန္တေန ဝါယာမေန၊ ကြီးမား
မြင့်မြတ်သော လေနှင့်တူစွာ အမြဲဖြစ်သည့် အားထုတ်မှုနှင့်လည်းကောင်း။
မဟန္တိယာ ပရိယေဌိယာ စ၊ ကြီးမားမြင့်မြတ်သော ရှာမှီးမှုနှင့်လည်းကောင်း။
သမန္နာဂတော ဟောတိ၊ ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၏။ တဿ ပတ္တနာ သမိဇ္ဈတိ၊ ဆန္ဒ
စသည့်လေးပါး ပြည့်စုံသော ထိုသူ၏ ဘုရားဆုတောင်းခြင်းသည် ပြီးစီးပြည့်စုံ၏။
ဣတရဿ ပတ္တနာ န သမိဇ္ဈတိ၊ သည်ပြင်သူ၏ ဘုရားဆုတောင်းခြင်းသည်
မပြီးစီး မပြည့်စုံ။ သုမေဓတာပသော ပန၊ သုမေဓာရှင်ရသေ့သည်ကား။ ဣမေ
အဋ္ဌ ဓမ္မေ သမောဓာနေတွာ၊ ဘုရားဆုတောင်းမှုပြည့်ကြောင်း ဤတရားရှစ်ပါး
တို့ကို စုပေါင်း၍။ ဗုဒ္ဓဘာဝါယ အဘိနိဟာရံ ကတွာ နိပဇ္ဈိ၊ ဘုရားဖြစ်ခြင်းငှာ
လိုရာရှေးရှု စိတ်ကိုဆောင်မှု၊ ဆုတောင်းမှုကို ပြု၍ အလျားမှောက်လျောင်းပြီ။
ဒီပင်္ကရော ဘဂဝါပိ၊ ဒီပင်္ကရောဘွဲ့တော်ချီသော ဘုရားရှင်သည်လည်း။ အာဂန္တာ၊
လာ၍။ သုမေဓတာပသဿ သီသဘာဂေ ဌတွာ၊ သုမေဓာရှင်ရသေ့၏
ဦးခေါင်းအနီး၌ ရပ်တော်မူ လျက်။ မဏိသီဟပဉ္စရံ ဥဿိဋ္ဌေန္တော ဝိယ၊ ပတ္တမြား
လေသောက်ပြုတင်းကို ဖွင့်လှစ် တော်မူဘိသကဲ့သို့။ ပဉ္စဝဏ္ဏပဿာဒသမ္ပန္နာနိ
အက္ခိနိ ဥဗ္ဗိလေတွာ၊ အဆင်းငါးမျိုး ကြည်လင်မှုပြည့်စုံကုန်သော မျက်စိတို့ကို
ဖွင့်ကြည့်တော်မူ၍။ ကလလပိဋေ နိပန္နံ သုမေဓတာပသံ ဒိသ္မာ၊ ညွှန်အပြင်
ရွံ့ဗွက်ပေါ်၌ အလျားမှောက်အိပ်နေသော သုမေဓာရသေ့ကို မြင်တော်မူ၍။ “အယံ
တာပသော၊ ဤသုမေဓာရသေ့သည်။ ဗုဒ္ဓတ္တာယ အဘိနိဟာရံ ကတွာ နိပဇ္ဈာ၊
ဘုရားဖြစ်ခြင်းငှာ ဆုတောင်းမှုကို ပြု၍ အလျားမှောက် လျောင်းနေ၏။ ဣမဿ
ပတ္တနာ ဣဇ္ဈိယတိ န ခေါ၊ ဤရသေ့၏ ဘုရားဆုတောင်းခြင်းသည်
ပြီးစီးပြည့်စုံလတ္တံ့လော။ ဥဒါဟုနောတိ၊ ဒီလိုမဟုတ် မပြည့်စုံလတ္တံ့လော”ဟု။
အနာဂတံသဉာဏံ ပေသေတွာ ဥပဓာရေန္တော၊ နောင်ဖြစ်မည့်အကြောင်းအစုစု
သိမြင်သည့် အနာဂတံသဉာဏ်တော်ကို စေလွှတ်၍ စူးစမ်းတော်မူသော်။
“ဣတော ကပ္ပသတသဟဿာဓိကာနိ စတ္တာရိ အသင်္ချေယျာနိ အတိက္ကမိတွာ၊
ဘုရားလေးဆူပွင့်တော်မူရာ ဤသာရမဏ္ဍကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်း
အလွန်ရှိကုန်သော လေးအသင်္ချေတို့ကို ကျော်လွန်၍။ ဂေါတမော နာမ ဗုဒ္ဓေါ
ဘဝိဿတိတိ ဥ တွာ၊ ဂေါတမမည်သော ဘုရားသည် ဖြစ်လတ္တံ့”ဟု သိတော်မူ၍။
“ကလလပိဋေ နိပန္နံ၊ ရွံ့ညွှန်ဗွက်အပြင်၌ အလျားမှောက် လျောင်း နေသော။

ဥဂ္ဂတပံ ဣမံ တာပသံ၊ ပြင်းပြင်းထန်ထန်ကျင့်သော ဤရသေ့ကို။ တုမေ ပဿထ နောတိ၊ သင်တို့သည် မြင်ကြကုန်၏လော”ဟု။ ဌိတကောဝ ပရိသမဇ္ဈေ ဗျာကာသိ၊ ရပ်တော်မူလျက်ပင် ပရိသတ်အလယ်၌ မိန့်တော်မူပြီ။

ဧဝံ ဘန္တေတိ၊ မိန့်တော်မူသည့်အတိုင်း မြင်ပါကုန်၏ဘုရားဟု လျှောက်ထား ကုန်ပြီ။ “အယံ ဗုဒ္ဓတ္တာယ အဘိနိဟာရံ ကတွာ နိပန္နော၊ ဤရသေ့သည် ဘုရား ဖြစ်ခြင်းငှာ ဆုတောင်းမှုကို ပြု၍ ရွံ့ဗွက်ပေါ်အလျားမှောက်၊လျောင်းနေ၏။ ဣမဿ ပတ္ထနာ သမိဇ္ဈိဿတိ၊ ဤရသေ့၏ ဘုရားဆုတောင်းမှုသည် ပြည့်စုံ လတ္တံ့။ ဣတော ကပ္ပသတသဟဿာမိကာနံ စတုန္တံ အသင်္ချေယျာနံ မတ္ထကော၊ ဤသာရမဏ္ဍကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာတစ်သိန်းအလွန်ရှိကုန်သော လေးအသင်္ချေတို့၏ အထက်ခေါ် နောက်အနာဂတ်ကာလ၌။ ဂေါတမော နာမ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿတိ၊ ဂေါတမမည်သော ဘုရားသည် ဖြစ်လတ္တံ့။ အဿ၊ ဤရသေ့၏။ တသ္မိ ပန အတ္တဘာဝေ၊ ဂေါတမဘုရားဖြစ်ရာ ထိုအတ္တဘော ထိုဘဝ၌ကား။ ကပိလဝတ္ထု နာမ နဂရံ၊ ကပိလဝတ်မည်သော မြို့တော်သည်။ နိဝါသော ဘဝိဿတိ၊ နေတော်မူရာ မြို့သည် ဖြစ်လတ္တံ့။ မာယာ နာမ ဒေဝီ မာတာ ဘဝိဿတိ၊ မာယာမည်သော မိဖုရားကြီးသည် မယ်တော်သည် ဖြစ်လတ္တံ့။ သုဒ္ဓေါဒနော နာမ ရာဇာ ပိတာ ဘဝိဿတိ၊ သုဒ္ဓေါဒနမည်သော မင်းကြီးသည် ခမည်းတော်သည် ဖြစ်လတ္တံ့။ ဥပတိဿော နာမ ထေရော အဂ္ဂသာဝကော၊ ဥပတိဿမည်သော မထေရ်သည် အမြင့်မြတ်ဆုံးတပည့် အဂ္ဂသာဝကဖြစ်လတ္တံ့။ ကောလိတော နာမ ဒုတိယ-သာဝကော၊ ကောလိတမည်သောမထေရ်သည် ဒုတိယအမြင့်မြတ်ဆုံး တပည့် အဂ္ဂသာဝက ဖြစ်လတ္တံ့။ အာနန္ဒော နာမ ဗုဒ္ဓပဌာကော၊ အာနန္ဒာမည်သော မထေရ်သည် ဘုရားအလုပ်အကျွေး ဖြစ်လတ္တံ့။ ခေမာ နာမ ထေရီ အဂ္ဂသာဝိကာ၊ ခေမာမည်သော မထေရ်မသည် အမြင့်မြတ်ဆုံးတပည့်မ အဂ္ဂသာဝိကာ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာ နာမ ထေရီ ဒုတိယသာဝိကာ ဘဝိဿတိ၊ ဥပ္ပလဝဏ်မည်သော မထေရ်မသည် ဒုတိယအမြင့်မြတ်ဆုံး တပည့်မ အဂ္ဂသာဝိကာသည် ဖြစ်လတ္တံ့။

ပရိပတ္တညဏော မဟာဘိနိက္ခမနံ ကတွာ၊ သံဝေဂဉာဏ်၊ရင့်ကျက်သော် မြင့်မြတ်ကြီးကျယ်သည့် တောထွက်မှုကို ပြု၍။ မဟာပဓာနံ ပဒဟိတွာ၊ ကြီးကျယ်

မြင့်မြတ် အားထုတ်အပ်သည့်အလုပ်ကို အားထုတ်၍။ နိဂြောဓမူလေ ပါယာသံ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ပညောင်ပင်ရင်း၌ နို့ယနာဆွမ်းကို အလှူခံပြီး၍။ နေရဉ္စရာယ တီရေ ပရိဘုဉ္စိတွာ၊ နေရဉ္စရာမြစ်၏ ကမ်းနား၌ ဘုဉ်းပေးပြီး၍။ ဗောဓိမဏ္ဍံ အာရုယျ (အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်တို့ ကြည်လင်ရာ) ဗောဓိမဏ္ဍိုင် ခေါ် အပရာဇိတပလ္လင်သို့ တက်၍။ အဿတ္ထရုက္ခမူလေ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓိဿတိတိ၊ ဗောဓိညောင်ပင်ရင်း၌ ဘုရားဖြစ်လတ္တံ့”ဟု။ ဌိတကောဝ ပရိသမဇ္ဈေ ဗျာကာသိ၊ ရပ်တော်မူလျက်သာ ပရိသတ်အလယ်၌ ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူပြီ။ တေန၊ ထိုသို့ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူသောကြောင့်။

“အာဟုတိနံ ပဋိဂ္ဂဟော၊ လှူဖွယ်တို့ကို ခံယူတော်မူထိုက်သော။ ဒီပင်္ကီရော လောကဝိဒ္ဓ၊ ဒီပင်္ကီရာဘွဲ့တော်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ မံ ဥဿိသကေ ဌတွာန၊ ငါသူမေဓာ၏ ဦးထိပ်နား၌ ရပ်တော်မူ၍။ မံ ဣဒံ ဝစနံ အဗြဝိ၊ ငါသူမေဓာကို ဤဗျာဒိတ်ပေးစကားကို မိန့်ကြားတော်မူပြီ။ (ကိ၊ အဘယ်သို့ မိန့်ကြားတော်မူသနည်း)

‘ဇဋ္ဌိလံ ဥဂ္ဂတာပနံ ဣမံ တာပသံ ပဿထ၊ ဆံကျစ်ထုံးသော ပြင်းပြင်း ထန်ထန် ကျင့်သော ဤရသေ့ကို ကြည့်ကြကုန်လော့။ ဣတော အပရိမေယျေ ကပ္ပေ၊ ဤသာရမဏ္ဍကမ္ဘာမှ မရေတွက်နိုင်သော လေးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာ တစ်သိန်း ကာလ၌။ လောကေ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿတိ၊ လောက၌ ဘုရား စင်စစ်သည် ဧကန် ဖြစ်လတ္တံ့။

အထ၊ ဘုရားစင်စစ် ဖြစ်ရာ ထိုအခါ၌။ တထာဂတော၊ ဂေါတမဘုရား အလောင်းသည်။ ကပိလဝုဿာ ရမ္မာ နိက္ခမိတွာ၊ ကပိလဝတ်မည်သော မွေ့လျော်ဖွယ်ရာ မြို့တော်မှ တောထွက်၍။ ပဓာနံ ပဒဟိတွာန၊ ပဓာန အလုပ်ကို အားထုတ်၍။ ဒုက္ကရကာရိကံ ကတွာ၊ ပြုနိုင်ခဲ့သည့် ဒုက္ကရ- စရိယာအကျင့်ကို ကျင့်မှုပြုတော်မူ၍။

တထာဂတော၊ ဂေါတမ ဘုရားအလောင်းတော်သည်။ အဇပါလ- ရုက္ခမူလေ နိဿိဒိတွာ၊ အဇပါလညောင်ပင်ရင်း၌ ထိုင်နေ၍။ တတ္ထ ပါယာသံ ပဂ္ဂယျ၊ ထို အဇပါလညောင်ပင်ရင်း၌ နို့ယနာဆွမ်းကို အလှူခံ၍။ နေရဉ္စရံ ဥပေဟိတိ၊ နေရဉ္စရာမြစ်ကမ်းသို့ ကပ်လတ္တံ့။

သော ဇိနော၊ မာရ်ငါးပါးအောင်မြင်မည့် ထိုဂေါတမဘုရားအလောင်းသည်။ နေရုဉ္ဇရာယ တီရမ္ပိ၊ နေရုဉ္ဇရာမြစ်၏ ကမ်းနား၌။ ပါယာသံ အဒ၊ နိဗ္ဗာနာဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးပြီ။ ပဋိယတ္တဝရမဂ္ဂေန ဗောဓိမူလံ ဥပေဟိတိ၊ နတ်တို့ စီရင်သည့် လမ်းကောင်းလမ်းမြတ်ဖြင့် ဗောဓိပင်ရင်းသို့ ချဉ်းကပ်လတ္တံ့။

တတော ပစ္ဆာ၊ ထိုသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးသည်မှ နောက်၌။ မဟာယသော အနုတ္တရော၊ ကြီးမြတ်သည့် အခြွေအရံအကျော်အစော ရှိတော်မူသော အမြင့်မြတ်ဆုံးဖြစ်မည့် ဂေါတမဘုရားအလောင်းသည်။ ဗောဓိမဏ္ဍိ ပဒက္ခိဏံ ကတ္တာ၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်ခေါ် အပရာဇိတပလ္လင်ကို လက်ျာရစ်လည်သည်ကို ပြုတော်မူ၍။ အဿတ္ထရုက္ခမူလမိ ဗုဒ္ဓိဿတိ၊ ဗောဓိညောင်ပင်ရင်း၌ သစ္စာလေးပါးတရား သိလတ္တံ့ ဘုရားဖြစ်လတ္တံ့။

မာယာ နာမ ဣမဿ ဇနိကာ မာတာ ဘဝိဿတိ၊ မာယာမည်သည့် မိဖုရားကြီးသည် ဂေါတမဘုရားဖြစ်မည့် ဤသုမေဓာရသေ့ကို မွေးဖွားသော မယ်တော်သည် ဖြစ်လတ္တံ့။ သုဒ္ဓေါဒနော နာမ ပိတာ၊ သုဒ္ဓေါဒနမည်သော မင်းကြီးသည် ခမည်းတော်ဖြစ်လတ္တံ့။ အယံ ဂေါတမော ဟေဿတိ၊ ဤသုမေဓာရသေ့သည် ဂေါတမမည်သော ဘုရားသည် ဖြစ်လတ္တံ့။

ကောလိတော ဥပတိဿော စ၊ ကောလိတသည်လည်းကောင်း ဥပတိဿသည်လည်းကောင်း။ အနာသဝါ ဝိတရာဂါ သန္တစိတ္တာ သမာဟိတာ အဂ္ဂါ သာဝကာ ဟေဿန္တိ၊ အာသဝေါမရှိကုန်သော ရာဂ ကင်းကုန်သော အေးမြငြိမ်သက်သည့် စိတ်ထားရှိကုန်သော တည်ကြည် ကုန်သော အမြတ်ဆုံး ဖြစ်ကုန်သော တပည့်တို့သည် ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ တံ ဇိနံ၊ ထိုဂေါတမမြတ်စွာဘုရားကို။ အာနန္ဒော နာမ ဥပဋ္ဌာကော ဥပဋ္ဌဿတိ၊ အာနန္ဒာမည်သော အလုပ်အကျွေးရဟန်းသည် အကောင်းဆုံး၊ လုပ်ကျွေး လတ္တံ့။

ခေမာ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာ စ၊ ခေမာရဟန်းမသည်လည်းကောင်း ဥပ္ပလဝဏ် ရဟန်းမ သည်လည်းကောင်း။ အနာသဝါ ဝိတရာဂါ သန္တစိတ္တာ သမာဟိတာ အဂ္ဂါ သာဝိကာ ဟေဿန္တိ၊ အာသဝေါမရှိကုန်သော ရာဂကင်းကုန်သော ငြိမ်သက် အေးမြသည့် စိတ်နှလုံးရှိကုန်သော တည်ကြည်ကုန်သော

အမြတ်ဆုံးဖြစ်ကုန်သော တပည့်မတို့သည် ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ တဿ ဘဂဝတော ဗောဓိ အဿတ္ထောတိ ပဝုစ္ဆတိ၊ ထိုဂေါတမဘုရား၏ ပွင့်တော် မူရာအပင်ကို ညောင်ဗုဒ္ဓဟေပင်ဟူ၍ ဆိုအပ်၏။”

ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ကြားတော်မူပြီဟု။ ဝုတ္တံ၊ ဗုဒ္ဓဝင်မှာ ဘုရား ဟောတော်မူအပ်ပြီ။

သုမေဓတာပသော၊ သုမေဓာရသေ့သည်။ မယံ ပတ္တနာ သမိဇ္ဈိဿတိ ကိရ ဣတိ၊ ငါ၏ ဘုရားဆုတောင်းမှုသည် ပြည့်စုံလတ္တံ့တဲ့ဟု။ သောမနဿပုတ္တော အဟောသိ၊ စိတ်ကောင်းရှိသူ၊ နာမည်ရကြောင်း စိတ်ချမ်းသာမှု ရသည် ဖြစ်ပြီ။ မဟာဇနော ဒီပင်္ကရဒသဗလဿ ဝစနံ သုတွာ၊ လူအများသည် ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာ ဘုရား၏ ဗျာဒိတ်ပေး စကားတော်ကို ကြားရ၍။ “သုမေဓတာပသော ဗုဒ္ဓဗီဇံ ကိရ ဗုဒ္ဓကံရော ကိရ” ဣတိ၊ သုမေဓာရှင်ရသေ့သည် ဘုရားမျိုးစေ့တဲ့၊ ဘုရား အညွန့်တဲ့ဟု။ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌော အဟောသိ၊ ရွှင်လန်းနှစ်သက်သည် ဖြစ်ပြီ။ “နဒိ တရန္တော ပုရိသော၊ မြစ်ကို ကူးသော ယောက်ျားသည်။ ဥဇုကေန တိတ္ထေန၊ ဖြောင့်မတ်သော ဆိပ်ကမ်းဖြင့် (ဆိပ်ကမ်းတည့်တည့်ဖြင့်)။ ဥတ္တရိတုံ အသက္ကောန္တော၊ ကူးခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သော်။ ဟေဋ္ဌာတိတ္ထေန ဥတ္တရတိ ယထာ နာမ၊ အောက်ဆိပ်ဖြင့် ကူးဘိသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာ။ မယမ္ပိ ငါတို့သည် လည်း။ ဒီပင်္ကရဒသဗလဿ သာသနော၊ ဒီပင်္ကရာဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်၌။ မဂ္ဂဖလံ အလဘမာနာ၊ မဂ်ဖိုလ်ကို မရကုန်သော်။ အနာဂတေ ယဒါ၊ အနာဂတ် ဖြစ်သော အကြင်အခါ၌။ တံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိ၊ သင်ရှင်ရသေ့သည် ဘုရားသည် ဖြစ်လတ္တံ့။ တဒါ၊ သင်ရှင်ရသေ့ ဘုရားဖြစ်ရာ ထိုခါ၌။ တဝ သမ္ပခါ၊ သင် ရှင်ရသေ့၏ မျက်မှောက်တော်၌။ မဂ္ဂဖလံ သစ္စိကာတုံ၊ မဂ်ဖိုလ်ကို မျက်မှောက် ပြုခြင်းငှာ။ သမတ္တာ ဘဝေယျာမာတိ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သည် ဖြစ်ရပါလို့ကုန်၏”ဟု။ ပတ္တနံ ဌပယိသု၊ ဆုတောင်းမှုကို ဖြစ်စေကုန်ပြီ (ဆုတောင်းမှုပြုကြပြီ)။ ဒီပင်္ကရဒသဗလောပိ ဗောဓိသတ္တံ ပသံသိတွာ၊ ဒီပင်္ကရာဘုရားမြတ်စွာ သည်လည်း ဘုရားလောင်းကို ချီးကျူး၍။ အဋ္ဌဟိ ပုပ္ဖမုဋ္ဌိဟိ ပူဇေတွာ၊ ရှစ်ခု ကုန်သော ပန်းဆုပ်ပန်းစည်းတို့ဖြင့် ပူဇော်၍။ ပဒက္ခိဏံ ကတွာ ပက္ကာမိ၊ လက်ျာရစ်လည်သည်ကို ပြုတော်မူ၍ ဖဲကြွတော်မူပြီ။ စတုသတသဟဿ သင်္ခါတေပိ ခိဏာသဝါ၊ လေးသိန်းအရေအတွက် ရှိကုန်သော ထိုရဟန္တာတို့

သည်လည်း။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ဘုရားအလောင်းကို။ ဂန္ဓေဟိ စ မာလေဟိ စ ပူဇေတွာ၊ နံသာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပန်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း ပူဇော်၍။ ပဒက္ခိဏံ ကတွာ ပတ္တမိသု၊ လက်ျာရစ်လည်သည်ကို ပြ၍ ဖဲကြကုန်ပြီ။ ဒေဝမနုဿာ ပန တထေဝ၊ နတ်လူတို့သည်လည်း ထို့အတူသာ။ ပူဇေတွာ ဝန္တိတွာ ပတ္တန္တာ၊ ပူဇော်၍ ရှိခိုး၍ ဖဲသွားကုန်ပြီ။

ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ သဗ္ဗေသံ ပဋိက္ကန္တကာလေ၊ အလုံးစုံတို့၏ ဖဲသွားကြပြီးရာ အခါ၌။ သယနာ ဝုဋ္ဌာယ၊ အလျားမှောက်လျောင်းရာမှ ထ၍။ “ပါရမိယော ဝိစိနိဿာမိ”တိ၊ မြင့်မြတ်သူတို့ အလုပ်၊ ပါရမီတို့ကို ဇူးစမ်းရှာဖွေအံ့ဟု။ ပုပ္ဖရာသိမတ္ထကေ ပလ္လက္ခိ အာဘုဇိတွာ နိသီဒိ၊ ပူဇော်သည့်ပန်းပုံထက်၌ တင်ပလ္လင်ကို ခွေ၍ ထိုင်နေပြီ။ ဗောဓိသတ္တေ ဧဝံ နိသီန္ဓေ၊ ဘုရားလောင်းသည် ဤသို့ တင်ပလ္လင်ခွေ၍ ထိုင်နေသော်။ သကလဒသသဟဿစက္ကဝါဠဒေဝတာ သန္နိပတိတွာ၊ စကြဝဠာတစ်သောင်းလုံးနေ နတ်ဗြဟ္မာတွေသည် စုဝေးကြ၍။ သာဓုကာရံ ဒတွာ၊ သာဓုခေါ်မှုကို ပြုပေးကြ ကုန်၍။ “အယျ သုမေဓတာပဿ၊ အရှင်သုမေဓာရသေ။ ပေါရာဏဗောဓိသတ္တာနံ ပလ္လက္ခိ အာဘုဇိတွာ၊ ရှေးက ဖြစ်ပေါ်၊ ဘုရားအလောင်းတော်တို့၏ တင်ပလ္လင်ကို ခွေ၍။ ‘ပါရမိယော ဝိစိနိဿာမိ’တိ နိသီန္ဓကာလေ၊ မြင့်မြတ်သူတို့အလုပ်၊ ပါရမီတို့ကို ဇူးစမ်းရှာဖွေအံ့ဟု ထိုင်နေရာအခါ၌။ ယာနိ ပုဗ္ဗနိမိတ္တာနိ နာမ ပညာယန္တိ၊ အကြင် ရှေ့ပြေးပုဗ္ဗနိမိတ် တို့မည်သည် ထင်ကုန်၏။ တာနိ သဗ္ဗာနိပိ အဇ္ဇ ပါတုဘူတာနိ၊ ထင်နေကျ ထိုရှေ့ပြေး ပုဗ္ဗနိမိတ်အားလုံးတို့သည်လည်း ယနေ့ ထင်ရှားဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်၏။ နိဿံသယေန တွံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိ၊ သံသယမရှိ၊ မုက္ခအားဖြင့် သင်ရှင်ရသေ့သည် ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့။ ‘ယဿ ဧတာနိ နိမိတ္တာနိ ပညာယန္တိ၊ အကြင်သူမှာ ဤရှေ့ပြေးပုဗ္ဗနိမိတ်တို့သည် ထင်ကုန်၏။ ဧကန္တေန သော ဗုဒ္ဓေါ ဟောတိ၊ ဧကန္တအားဖြင့် ရှေ့ပြေးနိမိတ်ထင်သည့် ထိုသူသည် ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်၏’ဟု။ မယမ္ပိ ဧတံ ဇာနာမ၊ တပည့်တော်တို့ သည်လည်း ဤအကြောင်းကို သိပါကုန်၏။ “တွံ အတ္တနော ဝီရိယံ ဒဠိ ကတွာ ပဂ္ဂဏှာတိ၊ သင်ရှင်ရသေ့သည် မိမိ၏ ဝီရိယကို မြဲမြံသည်ကို ပြ၍ ခိုးမြှောက်ပါလော့”ဟု။ ဗောဓိသတ္တံ နာနပ္ပကာရာဟိ ထုတိဟိ အဘိတ္ထုနိသု၊ ဘုရားလောင်းကို အထူးထူးအပြားပြားကုန်သော ခိုးမွမ်းမှုတို့ဖြင့် ခိုးမွမ်းကုန်ပြီ။ တေန၊ ထိုသို့ ထူးထူးပြားပြား ခိုးမွမ်းကြခြင်းကြောင့်။

“အသမဿ မဟေသိနော၊ ဂုဏ်ရည်တူသူ ရှိတော်မူသော ဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဣဒံ ဝစနံ သုတွာန၊ ဤဗျာဒိတ်ပေးစကားတော်ကို ကြားရကုန်၍။ ‘အယံ ဗုဒ္ဓဗီဇံ ကိရ၊ ဤရသေ့ကား ဘုရားမြို့စေတဲ့’ဟု။ နရမရူ အာမောဒိတာ၊ လူနတ်တို့သည် ဝမ်းမြောက်ကုန်ပြီ။

ဥက္ကဋ္ဌိသဒ္ဓါ ဝတ္တန္တိ၊ ကြွေးကြော်သံတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။ အပ္ပေါဋ္ဌန္တိ၊ လက်ပန်း ပေါက်ခတ်ကုန်၏။ ဟသန္တိ စ၊ ရွှင်လည်း ရွှင်ကုန်၏။ ဒသသဟဿီ သဒေဝကာ၊ လောကဓာတ်တစ်သောင်း၌ ရှိကုန်သော နတ်နှင့်တကွ လူတို့သည်။ ကတဇ္ဇလီ နမဿန္တိ၊ လက်အုပ်ချီမှုပြုကုန်၍ ရှိခိုးကြကုန်၏။

ဣမဿ လောကနာထဿ သာသနံ၊ ဤဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာ တော်ကို။ ယဒိ ဝိရဇ္ဈိဿာမ၊ အကယ်၍များ လွဲသွားကုန်အံ့။ အနာဂတမ္ပိ အဒ္ဓါနော၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော နောင်အခါ၌။ ဣမံ သမ္ပုခါ ဟေဿာမ၊ ဤရသေ့၏ မျက်မှောက်၌ ဖြစ်ကုန်အံ့။

နဒိ တရန္တာ မနုဿာ၊ မြစ်ကို ကူးကုန်သော လူတို့သည်။ ပဋိတိတ္ထံ ဝိရဇ္ဈိယ၊ ရှေးရှု ရင်ဆိုင်ဆိပ်ကမ်းကို လွဲချော်ခဲ့သော်။ ဟေဋ္ဌာတိတ္ထေ ဂဟေတွာန၊ အောက်ဆိပ်ကမ်း၌ ယူ၍။ မဟာနဒိ ဥတ္တရန္တိ ယထာ၊ မြစ်ကြီးကို ကူးကုန်သကဲ့သို့။

ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာ။ သဗ္ဗေ မယံ၊ အားလုံးကုန်သော ငါတို့သည်။ ဣမံ ဇိနံ ယဒိ မုဇ္ဈာမ၊ ဤဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားကို အကယ်၍ လက်လွှတ် ကုန်အံ့။ အနာဂတမ္ပိ အဒ္ဓါနော၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော နောင်အခါ၌။ ဣမံ သမ္ပုခါ ဟေဿာမ၊ ဤရသေ့၏ မျက်မှောက်၌ ဖြစ်ကုန်အံ့။

အာဟုတီနံ ပဋိဂ္ဂဟော၊ လျှာဖြယ်တို့ကို ခံယူတော်မူထိုက်သော။ ဒီပင်္ကရာ လောကဝိဒ္ဓ၊ ဒီပင်္ကရာဘွဲ့တော်ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ မမ ကမ္ပံ ပကိတ္တေတွာ၊ ငါသုမေဓာရသေ့၏ ပွားများပြုစု၊ ကောင်းမှုကို မိန့်ကြား တော်မူပြီး၍။ ဒက္ခိဏံ ပါဒံ ဥဒ္ဓရိ၊ လက်ျာဖြစ်သော ခြေကို ကြွချီတော်မူပြီ။

တတ္ထ၊ ဗျာဒိတ်ပေးရာ ထိုနေရာ၌။ ယေ ဇိနပုတ္တာ အာသံ၊ ဒီပင်္ကရာ ဘုရားရှင်သား အကြင်ရဟန်းတော်တို့သည် ရှိကုန်ပြီ။ တေ သဗ္ဗေ၊ ထို ရဟန်းတော်အားလုံးတို့သည်။ မံ ပဒက္ခိဏံ အကံသု၊ ငါသုမေဓာကို လက်ယာရစ်လည်သည်ကို ပြုကုန်ပြီ။ နရာ နာဂါ စ ဂန္ဓဗ္ဗာ၊ လူတို့သည် လည်းကောင်း၊ နဂါးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ အဘိဝါဒေတွာန ပက္ကမံ၊ ရှိခိုး၍ ဖဲသွားကုန်ပြီ။

သသံယေ လောကနာယကေ၊ နောက်လိုက်နောက်ပါ၊ သံဃာတော်နှင့် တကွသော ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ ဒဿနံ၊ ငါသုမေဓာ၏ မြင် လောက်ရာအရပ်ကို။ အတိက္ကန္တေ၊ ကျော်လွန်သော်။ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌေန စိတ္တေန၊ ရွှင်လန်းနှစ်သက်သော စိတ်ဖြင့်။ တဒါ အာသနာ ဝုဋ္ဌဟိ၊ ထိုအခါ၌ အလျားမှောက်နေရာမှ ထပြီ။

သုခေန သုခိတော ဟောမိ၊ အပြစ်ကင်းရှင်း၊ ချမ်းသာခြင်းဖြင့် ချမ်းသာ ရသည် ဖြစ်၏။ ပါမောဇ္ဇေန ပမောဒိတော၊ အပြစ်ကင်းရှင်း၊ ဝမ်းသာခြင်းဖြင့် ဝမ်းသာရ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ပီတိယာ စ အဘိဿန္နော၊ ဖရဏာပီတိ ဖြင့်လည်း ကိုယ်လုံး ပြန့်နှံ့သည်ဖြစ်၍။ ပလ္လက္ခိ အာဘုဇိ၊ တင်ပလ္လင်ကို ခွေပြီ။

တဒါ၊ တင်ပလ္လင်ခွေပြီးရာ ထိုအခါ၌။ ပလ္လက္ခေန နိသီဒိတွာ၊ တင်ပလ္လင် ခွေဖြင့် ထိုင်နေပြီး၍။ “အဟံ ဈာနေ ဝသီဘူတော၊ ငါသည် ဈာန်အရာ၌ ဝသီဘော်မြောက် အစွမ်းရောက်၏။ အဘိညာသု ပါရမီ ဂတော၊ အဘိညာဉ် တို့၌ မြင့်မြတ်သူတို့၊ အမှုကိစ္စသို့ ရောက်၏။

သဟဿိယမ္ပိ လောကမ္ပိ လောကဓာတ်တစ်သောင်း၌။ မေ သမာ က္ကသယော နတ္ထိ၊ ငါသုမေဓာနှင့် ဂုဏ်ရည်တူကုန်သော ရသေ့တို့သည် မရှိကုန်။ ကုဒ္ဓိဓမ္မေသု အသမော၊ တန်ခိုးတရား ငါးပါးတို့၌ ဂုဏ်ရည်တူသူမရှိ (ဟုတွေး၍)။ ဤဒိသံ သုခံ အလဘိ၊ ဤသို့ရှုအပ်သော စိတ်ချမ်းသာကို ရရှိပြီ။

မယ့် ပလ္လင်္ကာဘုရား၊ ငါသုမေဓာ၏ တင်ပလ္လင်ခွေရာအခါ၌။ ဒသသဟဿာဓိဝါသိနော၊ စကြာဝဠာတိုက်တစ်သောင်းနေ နတ်ဗြဟ္မာ တွေသည်။ မဟာနာဒံ ပဝတ္ထေသုံ၊ အလွန်မြည်ဟည်းသည့်အသံကြီးကို ဖြစ်စေကုန်ပြီ။ ကိ၊ ဘယ်သို့ ဖြစ်စေကုန်သနည်း။ ပုဗ္ဗေ ဗောဓိသတ္တာနံ၊ ရှေ့၌၊ ရှေးက ဘုရားလောင်းတို့၏။ ပလ္လင်္ကဝရမာဘုရား တင်ပလ္လင်ခွေမြတ် ခွေရာအခါ၌။ ယာနိ နိမိတ္တာနိ ပဒိဿန္တိ၊ အကြင် ရှေ့ပြေးနိမိတ်တို့သည် ထင်ကုန်၏။ တာနိ အဇ္ဇ ပဒိဿရေ၊ ထင်နေကျ၊ ထိုရှေ့ပြေးနိမိတ်တို့သည် ယနေ့၌ ထင်ကုန်ပြီ။ ဓုဝံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိ၊ မချွတ်ဧကန် (သင်ရှင် ရသေ့သည်) ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့။

သီတံ ဗျပဂတံ ဟောတိ၊ အအေးသည် ကင်းပျောက်သည် ဖြစ်၏။ ဥက္ကဋ္ဌ ဥပသမ္ပတိ၊ အပူသည်လည်း ငြိမ်း၏။ တာနိ အဇ္ဇ ပဒိဿန္တိ၊ ထိုအအေး ပျောက်ကင်း၊ အပူငြိမ်းခြင်းတို့သည် ယနေ့ ထင်ကုန်၏။ ဗုဒ္ဓေါ ဓုဝံ ဘဝိဿသိ၊ ဘုရားစင်စစ်သည် ဧကန်ဖြစ်လတ္တံ့။

ဒသသဟဿိ လောကဓာတု၊ တစ်သောင်းကုန်သော လောကဓာတ် တို့သည်။ နိဿဒ္ဓါ နိရာကုလာ ဟောန္တိ၊ မြို့ရွာသံ မရှိကုန်သည်၊ ရှုပ်ထွေးမှု ကင်း ရှင်းကုန်သည် ဖြစ်ကုန်၏။ တာနိ အဇ္ဇ ပဒိဿန္တိ ဗုဒ္ဓေါ ဓုဝံ ဘဝိဿသိ၊ ထိုလောကဓာတ်တစ်သောင်း မြို့ရွာသံကင်း ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ဖြစ်ခြင်း တို့သည် ယနေ့ ထင်ကုန်၏။ ဘုရားစင်စစ်သည် ဧကန် ဖြစ်လတ္တံ့။

မဟာဝါတာ န ဝါယန္တိ၊ လေပြင်းတို့သည် မတိုက်ကုန်။ သဝန္တိယော န သန္တန္တိ၊ မြစ်တို့သည် မစီးကုန်။ တာနိ အဇ္ဇ ပဒိဿန္တိ၊ ထိုလေပြင်းမတိုက်ခြင်း၊ မြစ်ရေ မစီးခြင်းတို့သည် ယနေ့ ထင်ကုန်၏။ ဗုဒ္ဓေါ ဓုဝံ ဘဝိဿသိ၊ ဘုရား စင်စစ်သည် ဧကန် ဖြစ်လတ္တံ့။

ထလဇာ သဗ္ဗေ ပုပ္ဖ၊ ကြည်း ကုန်း၌ ဖြစ်ကုန်သော အလုံးစုံကုန်သော ပန်းတို့ သည်လည်းကောင်း။ ဒကဇာ သဗ္ဗေ ပုပ္ဖ၊ ရေ၌ဖြစ်ကုန်သော အလုံးစုံ ကုန်သော ပန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ တာဝဒေ ပုပ္ဖန္တိ၊ ရှေးဘုရားလောင်းတို့ တင်ပလ္လင်မြတ် ဖွဲ့ခွေနေရာ ထိုအခါ၌ ပွင့်ကုန်ပြီ။ တေပိ သဗ္ဗေ အဇ္ဇ ပုပ္ဖတာ၊

ထိုကုန်းပန်း ရေပန်းအားလုံးတို့သည်လည်း ယနေ့ ပွင့်ကုန်၏။ ဗုဒ္ဓေါ ဓုဝံ ဘဝိဿသိ၊ ဘုရား စင်စစ်သည် ဧကန် ဖြစ်လတ္တံ့။

လတာ ဝါ ယဒိ ဝါ ရုက္ခာ၊ နွယ်ပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သစ်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း။ တာဝဒေ၊ ရှေးဘုရားလောင်းတို့ တင်ပလွှင်မြတ် ဖွဲ့ခွေနေရာ ထိုအခါ၌။ ဖလဘာရာ ဟောန္တိ၊ အသီးဝန်ရှိကြကုန်သည် (ပင်လုံး ညွတ်အောင် သီးကြကုန်သည်) ဖြစ်ကုန်၏။ တေပိ သဗ္ဗေ အဇ္ဇ ဖလိတာ၊ ထိုနွယ်ပင်သစ်ပင်အားလုံးတို့သည်လည်း ယနေ့ ပင်လုံးညွတ်အောင် သီးကြ ကုန်၏။ ဗုဒ္ဓေါ ဓုဝံ ဘဝိဿသိ၊ ဘုရားစင်စစ်သည် ဧကန် ဖြစ်လတ္တံ့။

အာကာသဌာ ရတနာ စ၊ ကောင်းကင်မှာတည်ရှိကုန်သော ရတနာ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဘူမဌာ ရတနာ၊ မြေမှာတည်ရှိကုန်သော ရတနာ တို့သည်လည်းကောင်း။ တာဝဒေ ဇောတန္တိ၊ ရှေးဘုရားလောင်းတို့ တင်ပလွှင်မြတ် ဖွဲ့ခွေနေရာ ထိုအခါ၌ တောက်ပကုန်၏။ တေပိ ရတနာ အဇ္ဇ ဇောတန္တိ၊ ကောင်းကင်မှာ တည်၊ မြေမှာ တည်သည့် နှစ်လီကုန်သော ထိုရတနာတို့သည်လည်း ယနေ့ တောက်ပကုန်၏။ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိ ဓုဝံ၊ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်အံ့ မလွဲတည်း။

မာနုသကာ တူရိယာ စ၊ လူတို့ဥစ္စာ ဖြစ်ကုန်သော တူရိယာတို့သည် လည်းကောင်း။ ဒိဗ္ဗာ တူရိယာ စ၊ နတ်တို့ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော တူရိယာတို့သည် လည်းကောင်း။ တာဝဒေ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ရှေးဘုရားလောင်းတို့ တင်ပလွှင်မြတ် ဖွဲ့ခွေနေရာ ထိုအခါ၌ အလိုလိုမြည်ကုန်၏။ တေပိ ဥဘော အဇ္ဇ အဘိရဝန္တိ လူနတ်ဥစ္စာ ထိုတူရိယာနှစ်ဖြာတို့သည်လည်း ယနေ့ အလိုလိုမြည်ကုန်၏။ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိ ဓုဝံ၊ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်အံ့ မချွတ်တည်း။

တာဝဒေ၊ ရှေးဘုရားလောင်းတို့ တင်ပလွှင်မြတ် ဖွဲ့ခွေနေရာ ထိုအခါ၌။ ဂဂနာ ဝိစိတ္တယုပ္ပါ အဘိဝဿန္တိ၊ ကောင်းကင်မှ အဆင်း အနံ့ ဆန်းကြယ်သည့် ပန်းမိုးတို့သည် ရွာကုန်ပြီ။ တေပိ အဇ္ဇ ပဝဿန္တိ၊ အဆင်းအနံ့ ဆန်းကြယ်သည့် ထိုပန်းမိုးတို့သည်လည်း ယနေ့ ရွာကုန်၏။ ဗုဒ္ဓေါ ဓုဝံ ဘဝိဿသိ၊ ဘုရား စင်စစ် ဧကန် ဖြစ်အံ့တည်း။

မဟာသမုဒ္ဒေါ အာဘုဇတိ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာသည် ခွေသွား လိပ်သွား၏ (လှိုင်းမထဘဲ ရေကျသွား၏)။ ဒသသဟဿီ ပကမ္မတိ၊ လောကဓာတ် တစ်သောင်းသည် တုန်လှုပ်၏။ တေပိ ဥဘော အဇ္ဇ အဘိရဝန္တိ၊ မဟာ သမုဒ္ဒရာ လောကဓာတ်တစ်သောင်း ထိုနှစ်မျိုးလုံးတို့သည်လည်း ယနေ့ အသံပြုကုန်၏။ ဓုဝံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိ၊ ဧကန် ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့။

ဒသသဟဿေ၊ စကြာဝဠာတစ်သောင်း၌။ နိရယေပိ ရှိကုန်သော ငရဲတို့ ၌လည်း။ တာဝဒေ၊ ရှေးဘုရားလောင်းတို့ တင်ပလွှင်မြတ် ဖွဲ့ခွေနေရာ ထိုအခါ၌။ အဂ္ဂိ နိဗ္ဗန္တိ၊ မီးတို့သည် ငြိမ်းကုန်ပြီ။ တေပိ အဂ္ဂိ အဇ္ဇ နိဗ္ဗတာ၊ ထိုငရဲမီးတို့ သည်လည်း ယနေ့ ငြိမ်းကုန်၏။ ဓုဝံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိ၊ ဧကန် ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့။

သုရိယော ဝိမလော ဟောတိ၊ နေသည် အညစ်အကြေးကင်းသည် ဖြစ်ပြီ။ သဗ္ဗာ တာရကာ ဒိဿန္တိ၊ အလုံးစုံကုန်သော ကြယ်တာရာတို့သည် ထင်ထင်မြင်မြင် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တေပိ အဇ္ဇ ပဒိဿန္တိ၊ ထိုနေအညစ်အကြေး ကင်းမှု ကြယ်တာရာ ထင်ထင်မြင်မြင် ဖြစ်မှုတို့သည်လည်း ယနေ့ ထင်ကုန်၏။ ဓုဝံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိ၊ ဧကန် ဘုရားစင်စစ် ဖြစ်လတ္တံ့။

တာဝဒေ၊ ရှေးဘုရားလောင်းတို့ တင်ပလွှင်မြတ်ဖွဲ့ခွေနေရာ ထိုအခါ၌။ အနောဝဋ္ဌေန၊ မိုးမရွာပါဘဲ။ မဟိယာ ဥဒကံ ဥဗ္ဗိန္တိ၊ မြေမှ ရေသည် ပန်းထွက် ပြီ။ တမ္ပိ အဇ္ဇ မဟိယာ ဥဗ္ဗိန္တေ၊ ထိုရေသည်လည်း ယနေ့ မြေမှ ပန်းထွက်၏။ ဗုဒ္ဓေါ ဓုဝံ ဘဝိဿသိ၊ ဘုရားစင်စစ် ဧကန် ဖြစ်မည်တည်း။

ဂဂနမဏ္ဍလေ၊ ကောင်းကင်အဝန်း၌။ တာရာဂဏာ၊ ဂြိုဟ်အားလုံး တို့သည်လည်းကောင်း။ နက္ခတ္တာ၊ ကြယ်တာရာနက္ခတ်တို့သည် လည်းကောင်း။ ဝိရောစန္တိ၊ အထူးတင့်တယ်ကုန်၏။ ဝိသာခါ စန္ဒိမာယုတ္တာ၊ ဝိသာခါနက္ခတ်သည် စန်းနှင့်ယှဉ်၏။ ဓုဝံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိ၊ ဧကန် ဘုရားစင်စစ် ဖြစ်လတ္တံ့။

ဗိလာသယာ၊ တွင်းအောင်းသတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း။ ဒရိသယာ၊ တွင်းအောင်းကိုချန် ကျန်သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း။ သကာသယာ နိက္ခမန္တိ၊ ကိုယ့်နေရာမှ ထွက်ကြကုန်ပြီ။ တေပိ အာသယာ အဇ္ဇ ဆုဒ္ဓါ၊

ထိုနေရာအသီးသီးတို့ကိုလည်း ယနေ့ သတ္တဝါတို့ စွန့်ခွါအပ်ကုန်ပြီ။ ဓုဝံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိ၊ ဧကန် ဘုရားစင်စစ် ဖြစ်လတ္တံ့။

တာဝဒေ သတ္တာနံ အရတိ န ဟောတိ၊ ရှေးဘုရားလောင်းတို့ တင်ပလွှင်မြတ် ဖွဲ့ခွေနေရာ ထိုအခါ၌ သတ္တဝါတို့မှာ မပျော်မွေ့မှုသည် မဖြစ်ပြီ။ သန္တုဋ္ဌာ ဟောန္တိ၊ ဆန္ဒပြည့်ဝ တင်းတိမ်ရောင့်ရဲကြကုန်သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တေပိ သဗ္ဗေ အဇ္ဇ သန္တုဋ္ဌာ၊ ထိုသတ္တဝါအားလုံးတို့သည်လည်း ယနေ့ ဆန္ဒပြည့်ဝ တင်းတိမ်ရောင့်ရဲကြကုန်၏။ ဓုဝံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိ၊ ဧကန် ဘုရားစင်စစ် ဖြစ်လတ္တံ့။

တဒါ ရောဂါ ဥပသမ္ဘန္တိ ရှေးဘုရားလောင်းတို့ တင်ပလွှင်မြတ် ဖွဲ့ခွေနေရာ ထိုအခါ၌ သတ္တဝါတို့မှာ ဖြစ်ပွားသည့် ရောဂါတို့သည် ငြိမ်းအေးသက်သာ ကုန်ပြီ။ ဇိယန္တာ စ ဝိနဿတိ၊ ဆာလောင်မွတ်သိပ်မှုသည်လည်း ကင်းပျောက် ပြီ။ တာနိပိ အဇ္ဇ ပဒိဿန္တိ၊ ထိုရောဂါသက်သာမှု ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်း ပျောက်မှုတို့ သည်လည်း ယနေ့ ထင်ကုန်၏။ ဓုဝံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိ၊ ဧကန် ဘုရားစင်စစ် ဖြစ်လတ္တံ့။

တဒါ ရာဂေါ တနု ဟောတိ၊ ရှေးဘုရားလောင်းတို့ တင်ပလွှင်မြတ် ဖွဲ့ခွေ နေရာ ထိုအခါ၌ ကာမရာဂသည် သတ္တဝါတို့မှာ မထမကြွ ခေါင်းပါးသည် ဖြစ်ပြီ။ ဒေါသော မောဟော ဝိနဿတိ၊ ဒေါသသည်လည်းကောင်း၊ မောဟသည်လည်းကောင်း၊ မထမကြွ ပျက်စီးပြီ။ တေပိ သဗ္ဗေ အဇ္ဇ ဝိဂတာ၊ ထိုရာဂ ဒေါသ မောဟ အားလုံးတို့သည်လည်း ယနေ့ မထမကြွ ကင်းကြ ကုန်၏။ ဓုဝံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိ၊ ဧကန် ဘုရားစင်စစ် ဖြစ်လတ္တံ့။

ဘယံ တဒါ န ဘဝတိ၊ ကြောက်ခြင်း ကြောက်ဖွယ်အာရုံသည် ရှေး ဘုရားလောင်းတို့ တင်ပလွှင်မြတ် ဖွဲ့ခွေနေရာ ထိုအခါ၌ မဖြစ်သည် သာတည်း။ အဇ္ဇပိ ဧတံ ပဒိဿတိ၊ ယနေ့လည်း ကြောက်ခြင်း ကြောက်ဖွယ် အာရုံ ထိုနှစ်ခု မဖြစ်ခြင်းသည် ထင်၏။ ဓုဝံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိ၊ ဧကန် ဘုရားစင်စစ် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု။ တေန လိင်္ဂေန ဇာနာမ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့် ငါတို့သိကုန်၏။

ရဇော ဥဒ္ဓံ အနုဒ္ဓံသတိ၊ မြူမှုန်သည် အထက်သို့ မတက်ပြီ။ အလှုပ် ဧတံ ပဒိဿတိ၊ ယနေ့လည်း ထိုမြူမှုန်အထက်မတက်မှုကို တွေ့မြင်ရ၏။ ဓုဝံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိ၊ ဧကန် ဘုရားစင်စစ် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု။ တေန လိင်္ဂေန ဇာနာမ၊ ထို အကြောင်းကြောင့် ငါတို့သိကုန်၏။

အနိဋ္ဌဂန္ဓော ပက္ကမတိ၊ မလိုလားအပ်သောအနံသည် ဖယ်ခွါကင်းပျောက် ပြီ။ ဒိဗ္ဗဂန္ဓော ပဝါယတိ၊ နတ်တို့အနံသည် မွေးမွေးကြိုင်ကြိုင် လာရောက်ပြီ။ သောပိ ဂန္ဓော အလှူ ဝါယတိ၊ မွေးမွေးကြိုင်ကြိုင် ထိုနတ်တို့ အနံသည်လည်း ယနေ့ လာရောက်၏။ ဓုဝံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိ၊ ဧကန် ဘုရားစင်စစ် ဖြစ်လတ္တံ့။

အရူပိနော ဌပယိတွာ၊ အရူပဘုံနေ ဗြဟ္မာတွေကို ချန်ထား၍။ သဗ္ဗေ ဒေဝါ ပဒိဿန္တိ အလုံးစုံကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့ကို မြင်အပ်ကုန်ပြီ (မြင်ရ ကုန်ပြီ)။ တေပိ သဗ္ဗေ အလှူ ဒိဿန္တိ၊ အရူပဘုံသား ဗြဟ္မာများမှတစ်ပါး ထိုအခြားနတ်ဗြဟ္မာ အားလုံးတို့ကိုလည်း ယနေ့ မြင်ရကုန်၏။ ဓုဝံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိ၊ ဧကန် ဘုရားစင်စစ် ဖြစ်လတ္တံ့။

တာဝဒေ၊ ရှေးဘုရားလောင်းတို့ တင်ပလွှင်မြတ်ဖွဲ့ခွေနေရာ ထိုအခါ၌။ ယာဝတာ နိရယာ နာမ သဗ္ဗေ ဒိဿန္တိ၊ ငရဲမည်သမျှ ရှိကြကုန်သော ငရဲသူ ငရဲသား အားလုံးတို့ကို မြင်ရကုန်ပြီ။ တေပိ သဗ္ဗေ အလှူ ဒိဿန္တိ၊ ထိုငရဲသူ၊ ငရဲသားအားလုံးတို့ကိုလည်း ယနေ့ မြင်ရကုန်၏။ ဓုဝံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိ၊ ဧကန် ဘုရားစင်စစ် ဖြစ်လတ္တံ့။

တာဝဒေ၊ ရှေးဘုရားလောင်းတို့ တင်ပလွှင်မြတ် ဖွဲ့ခွေနေရာ ထိုအခါ၌။ ကုဠာ ကဝါဠာ သေလာ စ၊ နံရံတို့သည်လည်းကောင်း၊ တံခါးရွက်တို့သည် လည်းကောင်း တောင်တို့သည်လည်းကောင်း။ အာဝရဏာ န ဟောန္တိ၊ အပိတ်အပင် အတားအဆီးတို့သည် မဖြစ်ကုန်ပြီ။ တေပိ အလှူ အာကာသ- ဘူတာ၊ ထိုနံရံ၊ တံခါးရွက် တောင်တို့သည်လည်း ယနေ့ ဟာလာဟင်းလင်း ဖြစ်ခြင်းကြီး ဖြစ်ကြကုန်၏။ ဓုဝံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိ၊ ဧကန် ဘုရားစင်စစ် ဖြစ်လတ္တံ့။

တသ္မိ ခဏေ၊ ရှေးဘုရားလောင်းတို့ တင်ပလွှင်မြတ်ဖွဲ့ခွေနေသည့် ထိုခဏ၌။ စုတိ စ ဥပပတ္တိ စ န ဝိဇ္ဇတိ၊ စုတေမူသည်လည်းကောင်း၊ ပဋိသန္ဓေ

နေမှုသည် လည်းကောင်း မရှိပြီ။ တာနိပိ အရူ ပဒိဿန္တိ၊ စုတေမှု မရှိခြင်း၊ သန္ဓေနေမှု မရှိခြင်း ထိုနှစ်မျိုးတို့ကိုလည်း ယနေ့ တွေ့မြင်ရကုန်၏။ ဓုဝံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိ၊ ဧကန် ဘုရားစင်စစ် ဖြစ်လတ္တံ့။

ဒဠ္ဇံ ဝီရိယံ ပဂ္ဂဏှ၊ မြဲမြံခိုင်ခန့်သော ဝီရိယကို အပြားပြားအစားစားအားဖြင့် ယူထား လော့။ မာ နိဝတ္တ အဘိက္ကမ၊ နောက်မဆုတ်လင့် ရှေ့တက်လော့။ ဓုဝံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိ၊ ဧကန် ဘုရားစင်စစ် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု။ မယမ္ပိ ဧတံ ဇာနာမ၊ ငါတို့သည်လည်း ဤဘုရားဖြစ်မည့်အကြောင်းကို သိကုန်၏။ ဣတိတိ၊ ဤသို့ ဖြစ်စေကုန်ပြီ”

ဟု။ ဝုတ္တံ၊ ဗုဒ္ဓဝင်မှာ ဘုရားဟောတော်မူအပ်ပြီ။ (ဤ ‘ဝုတ္တံ၊ ဗုဒ္ဓဝင်မှာ ဘုရားဟော တော်မူအပ်ပြီ’ကား နှာ ၅၉ မှ ‘တေန၊ ထိုသို့ ထူးထူးပြားပြား ချီးမွမ်းကြခြင်းကြောင့်’၏ စပ်ရာ ပုဒ်တည်း)။

ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ဒီပင်္ကရဒသဗလဿ စ ဒသသဟဿ- စက္ကဝါဠဒေဝတာနဉ္စ၊ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား၏လည်းကောင်း၊ စကြဝဠာ တစ်သောင်းနေ နတ်ဗြဟ္မာတို့၏လည်းကောင်း။ ဝစနံ သုတွာ၊ စကားကို ကြားရ ၍။ မတ္တာယ ဘိယျောသော၊ အတိုင်းထက်အလွန်။ သဉ္စာတုဿာဟော ဟုတွာ၊ ပြင်းထန်စွာဖြစ်သည့် အားထုတ်လို့မရှိသည် ဖြစ်၍။ “ဗုဒ္ဓါ နာမ အမောဃဝစနာ၊ ဘုရားတို့မည်သည် အချည်းနှီးစကား မမိန့်ကြားကုန်။ ဗုဒ္ဓါနံ ကထာယ အညထတ္တံ နတ္ထိ၊ ဘုရားရှင်တို့၏ စကား၏ တစ်မျိုးတစ်မည် ဖြစ်ခြင်းသည် မရှိ။ ဟိ၊ ဥပမာဆောင် ထင်ရှားအောင် ပြရသော်။ အာကာသေ ခိတ္တလေဉ္စူဿ ပတနံ ဓုဝံ ယထာ၊ ကောင်းကင်သို့ မြှောက်ပစ်အပ်သော ခဲ၏ကျခြင်းသည် မြီသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ဇာတဿ မရဏံ ဓုဝံ ယထာ၊ မွေးဖွားလာသူ၏ သေခြင်းသည် မြီသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ အရုဏေ ဥဂ္ဂတေ သူရိယဿ ဥဌာနံ ဓုဝံ ယထာ၊ အရုဏ်သည် တက်သော် နေ၏ထွက်ခြင်းသည် မြီသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ အာသယာ နိက္ခန္တသီဟဿ သီဟနာဒနဒနံ ဓုဝံ ယထာ၊ နေရာဂူမှ ထွက်လာသော ခြင်္သေ့၏ ခြင်္သေ့သံဟိန်းဟောက်ခြင်းသည် မြီသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဂရုဂတ္တယ ဣတ္ထိယာ၊ ကိုယ်လေးလက်ဝန်ရှိသော အမျိုးသမီး၏။ ဘာရမောရောပနံ အဝဿံ ဘာဝိ ယထာ၊ ကိုယ်ဝန်ချ မွေးဖွားခြင်းသည် ဧကန် ဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။

ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာ။ ဗုဒ္ဓါနံ ဝစနံ နာမ၊ ဘုရားရှင်တို့၏ စကားတော်မည်သည်။ ဓုဝံ အမောဃံ၊ မပြောင်းမလွဲ ခိုင်မြဲ၏ အလကားမဖြစ်။ အဒ္ဓါ အဟံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿာမိတိ စိန္တေသိ၊ ဧကန် ငါသည် ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်ရလတ္တံ့”ဟု တွေးမိပြီး တေန၊ ထိုသို့တွေးမိသောကြောင့်။

ဗုဒ္ဓဿ၊ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား၏လည်းကောင်း။ ဒသသဟဿိနံ၊ လောကဓာတ်တစ်သောင်းနေ နတ်ဗြဟ္မာတွေ၏လည်းကောင်း။ ဥဘယံ ဝစနံ သုတွာ၊ စကားနှစ်မျိုးကို ကြားရ၍။ တဒါ၊ ကြားရပြီးရာ ထိုအခါ၌။ အဟံ၊ ငါသူမေဓာသည်။ တုဋ္ဌဟဋ္ဌော ပမောဒိတော ဟုတွာ၊ နှစ်သက် ရွှင်လန်းသည် ဝမ်းမြောက်သည် ဖြစ်၍။

‘ဗုဒ္ဓါ အဒ္ဓေဇ္ဈဝစနာ၊ ဘုရားရှင်တို့သည် စကားနှစ်ခွ မရှိကြကုန်။ ဇိနာ အမောဃဝစနာ၊ ငါးမာရ်အောင်မြင် ဘုရားရှင်တို့သည် အလကားစကား မပြောကြ။ ဗုဒ္ဓါနံ ဝိတထံ နတ္ထိ၊ ဘုရားရှင်တို့၏ မှားယွင်းမှုသည် မရှိ။ အဟံ ဓုဝံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝါမိ၊ ငါသည် ဧကန် ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်အံ့။

နဘော ခိတ္တံ လေဉ္စ၊ ကောင်းကင်သို့ မြောက်အပ်သော ခဲသည်။ ဘူမိယံ ဓုဝံ ပတတိ ယထာ၊ မြေသို့ ဧကန်ကျတိသကဲ့သို့။ တထေဝ၊ ထို့အတူသာ။ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌာနံ ဝစနံ၊ ဘုရားမြတ်တို့၏ စကားတော်သည်။ ဓုဝသဿတံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ ဧကန်လည်းဖြစ် မြဲလည်းမြဲ၏။

သဗ္ဗသတ္တာနံ မရဏံ ဓုဝသဿတံ ယထာပိ၊ သတ္တဝါအားလုံး၏ သေခြင်းသည် ဖြစ်လတ္တံ့ ဧကန်လည်းဖြစ် မြဲလည်းမြဲသကဲ့သို့။ တထေဝ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌာနံ ဝစနံ၊ ထို့အတူသာ ဘုရားမြတ်တို့၏ စကားတော်သည်။ ဓုဝသဿတံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ ဧကန်လည်းဖြစ် မြဲလည်းမြဲ၏။

ရတ္တိက္ခယေ ပတ္တေ၊ ညဉ့်ကုန်ခြင်းသည် ရောက်သော်။ သူရိယုဂ္ဂမနံ ဓုဝံ ယထာ၊ နေထွက်ခြင်းသည် ဧကန်ဖြစ်သကဲ့သို့။ တထေဝ၊ ထို့အတူသာ။ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌာနံ ဝစနံ ဓုဝသဿတံ၊ ဘုရားမြတ်တို့ စကားတော်သည် ဖြစ်လတ္တံ့ဧကန် မြဲမြဲ၏။

နိက္ခန္တသယနဿ သိဟဿ၊ ကိန်းစက်ရာမှ ထွက်လာသော ခြင်္သေ့၏။
နဒနံ ဓုဝံ ယထာ၊ ဟိန်းဟောက်ခြင်းသည် မြသကဲ့သို့။ ဗုဒ္ဓသေဌာနံ ဝစနံ
တထေဝ ဓုဝသဿတံ၊ ဘုရားမြတ်တို့ စကားတော်သည် ထို့အတူသာ
ဖြစ်လတ္တံ့ဧကန် မြီမြီ၏။

အာပန္နသတ္တာနံ ဘာရမောရောပနံ ဓုဝံ ယထာ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိန်းမ
တို့၏ ကိုယ်ဝန်ကိုချ မွေးဖွားခြင်းသည် ဧကန်ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဗုဒ္ဓသေဌာနံ ဝစနံ
တထေဝ ဓုဝသဿတံ၊ ဘုရားမြတ်တို့ စကားတော်သည် ထို့အတူသာ
ဖြစ်လတ္တံ့ဧကန် မြီမြီ၏'ဟု။ ဧဝံ စိန္တေသိ တိ၊ ဤသို့ ကြံစည်ပြီ”

ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဗုဒ္ဓဝင်မှာ ဘုရားဟောတော်မူအပ်ပြီ။

သော၊ ထိုသုမေဓာသည်။ ဓုဝံ အဟံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿာမိတိ၊ ဧကန် ငါသည်
ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု။ ဧဝံ ကတသန္နိဌာနော၊ ဤသို့ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို
ပြု၍။ ဗုဒ္ဓကာရကေ ဓမ္မေ ဥပဓာရေတုံ၊ ဘုရားဖြစ်အောင်ပြုတတ်ကုန်သော တရား
တို့ကို စူးစမ်းရှာဖွေခြင်းငှာ။ “ဗုဒ္ဓကာရကဓမ္မာ ကဟံ န ခေါ၊ ဘုရား ဖြစ်အောင်
ပြုတတ်သည့်တရားတို့သည် အဘယ်နေရာမှာနည်း။ ဥဒ္ဓံ ကိ၊ အထက်မှာလော။
ဥဒါဟု အဓော၊ သို့မဟုတ် အောက်မှာလား။” ဒိဿာသု ဝိဒိဿာသု၊ တည့်တည့်
အရပ်တို့မှာလား အထောင့်အရပ်တို့မှာလား။ ဣတိ အနုက္ကမေန၊ ဤသို့လျှင်
အစဉ်အားဖြင့်။ သကလံ ဓမ္မဓာတုံ ဝိစိနန္တော၊ အလုံးစုံသော တရားသဘောကို
ရှာဖွေသော်။ ပေါရာဏကဗောဓိသတ္တေဟိ အာသေဝိတနိသေဝိတံ၊ ရှေး
ဘုရားလောင်းတို့သည် မှီဝဲအပ်၊ အမြဲမှီဝဲအပ်သော။ ပဌမံ ဒါနပါရမီ ဒိသ္မာ၊
ပဌမဆုံးသော ဒါနပါရမီကို တွေ့မြင်၍။ “သုမေဓပဏ္ဍိတ၊ သုမေဓာပညာရှိ၊ တံ
ဣတော ပဌာယ၊ သင်သည် ယခုအချိန်မှ စ၍။ ပဌမံ ဒါနပါရမီ ပူရေယျာသိ၊
ပဌမဆုံးဖြစ်သော ဒါနပါရမီကို ဖြည့်ကျင့်လော့။ ဟိ၊ ထင်ရှားစေအံ့။ နိက္ကုဋ္ဌိတော
ဥဒကကုမ္ဘော၊ မှောက်အပ်သော ရေအိုးသည်။ နိဿေသံ ကတွာ၊ လက်ကျန်
မရှိသည်ကို ပြု၍။ ဥဒကံ ဝမတိယေဝ ယထာ၊ ရေကို အန်ထုတ်မှုသာ ပြသကဲ့သို့။
န ပစ္စာဟရတိ ယထာ၊ တစ်ဖန် ပြန်မဆောင်ယူသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာ။
ဓနံ ဝါ ယသံ ဝါ၊ ဥစ္စာကိုလည်းကောင်း အခြံအရံကိုလည်းကောင်း။ ပုတ္တံ ဝါ ဒါရံ
ဝါ၊ သားသမီးကိုလည်းကောင်း မယားကိုလည်းကောင်း။ အင်္ဂပစ္စင်္ဂံ ဝါ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်

ကိုလည်းကောင်း။ အနောလောကေတွာ၊ မကြည့်မှ၍။ သမ္ပတ္တယာစကာနံ၊ လာရောက်တောင်းသူတို့အား။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ ဣစ္ဆိတိစ္ဆိတံ၊ အလိုရှိအပ်၊ အလိုရှိအပ်သည်ကို (လိုချင်သမျှတိုင်းကို)။ နိဿေသံ၊ ကတွာ၊ လက်ကျန် မရှိသည်ကို ပြ၍။ ဒဒမာနော၊ ပေးလှူသော်။ ဗောဓိရုက္ခမူလေ နိသီဒိတွာ၊ ဗောဓိပင်ရင်း၌ ထိုင်နေ၍။ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသီတိ၊ ဘုရားသည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု။ ဧဝံ၊ အတ္တာနံ ဩဝဒိ၊ ဤသို့ မိမိကိုယ်ကို ဆုံးမပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆုံးမ၍။ ပဌမံ ဒါနပါရမီ၊ ပဌမဆုံး ဖြစ်သော ဒါနပါရမီကို။ ဒဠိ၊ ကတွာ အဓိဌာသိ၊ မြဲမြံသည်ကို ပြ၍ အဓိဌာန်ပြီ။ တေန၊ ထိုသို့ အဓိဌာန်ပြုသောကြောင့်။

“ဗုဒ္ဓကရေ ဓမ္မေ၊ ဘုရားဖြစ်အောင်၊ ပြုတတ်ကုန်သော တရားတို့ကို။ ဣတော စိတော၊ ထိုမှ ဤမှ ဟိုဟိုဒီဒီ အနှံ့။ ဟန္တ ဝိစိနာမိ၊ ယခုပင် ရှာဖွေအံ့။ ဗုဒ္ဓကရာ ဓမ္မာ၊ ဘုရားဖြစ်အောင်၊ ပြုတတ်ကုန်သော တရားတို့သည် (ထည့်ပါ၌နှင့် အနက်)။ ဥဒ္ဓံ၊ အစော၊ အထက်နတ်ပြည် ဗြဟ္မာ့ပြည်မှာလား၊ အောက်လူပြည်မှာလား။ ဒသ ဒိသာ၊ အရပ်ဆယ်မျက်နှာတို့မှာလား။ ယာဝတာ ဓမ္မဓာတုယာ၊ ကာမ၊ ရူပ၊ အရူပ သဘာဝတရားဖြစ်ရာ အနှံ့။ ဝိစိနာမိ၊ ရှာဖွေအံ့။

တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဝိစိနန္တော၊ ရှာဖွေသော်။ ပုဗ္ဗကေဟိ မဟေသီဟိ၊ ရှေ့၌ ဖြစ်ကုန်သော ဘုရားလောင်းတို့သည်။ အနုစိန္တံ၊ မဟာပထံ၊ အစဉ်မပြတ်၊ လေ့ကျက်အပ်သော လမ်းမြတ်ကြီးဖြစ်သော။ ပဌမံ ဒါနပါရမီ၊ အဒက္ခိ၊ ပဌမဆုံး ဖြစ်သော ဒါနပါရမီကို တွေ့မြင်ပြီ။

တွံ၊ သင် သုမေဓာသည်။ ဗောဓိ ပတ္တံ၊ ယဒိ ဣစ္ဆသိ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရခြင်းငှာ အကယ်၍ အလိုရှိအံ့။ ဣမံ ပဌမံ၊ ဤပဌမဆုံးဖြစ်သော ဒါနပါရမီကို။ တာဝ ဒဠိ၊ ကတွာ သမာဒိယ၊ ရှေ့ဦးစွာ မြဲမြံသည်ကို ပြ၍ ဆောက်တည်လော့။ ဒါနပါရမီတံ ဂစ္ဆ၊ ဒါနပါရမီသို့ အရောက်သွားလော့ (ဒါနပါရမီကို ပြည့်အောင် ဖြည့်လော့)။

ယဿ ကဿစိ သမ္ပုဏ္ဏော၊ အရည်တစ်မျိုးမျိုးဖြင့် ပြည့်နေသော။ ယဿ ကဿစိ အစောကတော၊ တစ်ဦးဦးသည် အောက်၌မျက်နှာရှိသည်ကို ပြအပ်မှောက်အပ်သော။ ကုမ္ဘော၊ ဒဦးသည်။ ဥဒကံ နိဿေသံ၊ ရေကို အကျန်

မရှိအောင်။ ဝမတေဝ ယထာပိ၊ အန်သာ အန်ချသကဲ့သို့။ တတ္ထ န ပရိရက္ခတိ ယထာပိ၊ ထိုသို့ အံချရာ၌ ထိန်းသိမ်းမှုမရှိသကဲ့သို့။

တထေဝ၊ ထို့အတူသာ။ ဟိနဥက္ကဋ္ဌမဇ္ဈိမေ ယာစကေ ဒိသွာ၊ အယုတ် အမြတ် အလတ်ဖြစ်ကုန်သော တောင်းရမ်းသူတို့ကို တွေ့မြင်သော်။ အစောကတော ကုမ္ဘော ဝိယ၊ မှောက်အပ်သော အိုးကဲ့သို့။ ဒါနံ နိဿေသံ ဒဒါဟိတိ၊ လှူဖွယ်ကို အကျန်မထားဘဲ လှူလော့”

ဟု။ ဝုတ္တံ၊ ဗုဒ္ဓဝင်မှာ ဘုရားဟောကြားတော်မူအပ်ပြီ။

အထ၊ အဓိဋ္ဌာန်ပြီးသည်မှ အခြားမဲ့၌။ “ဗုဒ္ဓကာရကဓမ္မေဟိ၊ ဘုရားဖြစ်အောင် ပြုတတ်ကုန်သော တရားတို့သည်။ ဧတ္ထကေဟေဝ၊ ဤမျှတို့သည်သာ။ န ဘဝိတဗုဒ္ဓံ မဖြစ်တန်ရာ”ဟုတွေးမိ၍။ ဥတ္တရိပိ၊ ဒါနပါရမီထက် ပိုပိုလွန်လွန်လည်း။ အဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း သုမေဓာသည်။ ဥပဓာရတော၊ စူးစမ်းရှာဖွေသော်။ ဒုတိယံ သီလပါရမီ ဒိသွာ၊ ဒုတိယဖြစ်သော သီလပါရမီကို တွေ့မြင်ရ၍။ “သုမေဓ-ပဏ္ဍိတ၊ သုမေဓာ ပညာရှိ။ တံ ဣတော ပဌာယ၊ သင်သည် ဤအချိန်မှ စ၍။ သီလပါရမီမို့ ပူရေယျာသိ၊ သီလပါရမီကိုလည်း ပြည့်စေလော့၊ ဖြည့်လော့။ ဟိ၊ သီလပါရမီဖြည့်ပုံ ဥပမာပြအံ့။ စမရိမိဂေါ နာမ၊ စမရိသားကောင်မည်သည်။ ဇီဝိတမ္ပိ အနောလောကေတွာ၊ အသက်ကိုပင်သော်လည်း မရှုမငဲ့မူ၍။ အတ္တနော ဝါလမေဝ ရက္ခတိ ယထာ၊ မိမိ၏ မြီးဆံမျှင်ကိုသာ စောင့်ရှောက်ဘိသကဲ့သို့။ ဧဝံ တွမ္ပိ၊ ဤအတူ သင်သည်လည်း။ ဣတော ပဌာယ၊ ဤအချိန်မှ စ၍။ ဇီဝိတမ္ပိ အနောလောကေတွာ၊ အသက်ကိုပင်သော်လည်း မရှုမငဲ့မူ၍။ သီလမေဝ ရက္ခန္တော၊ သီလကိုသာ စောင့်ရှောက်သော်။ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိတိ၊ ဘုရား စင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့”ဟု။ ဧတံ အဟောသိ၊ ဤသို့သော အကြံသည်ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့အကြံဖြစ်ပြီး၍။ ဒုတိယံ သီလပါရမီ၊ ဒုတိယဖြစ်သော သီလပါရမီကို။ ဒဋ္ဌံ ကတွာ အဓိဋ္ဌာသိ၊ မြဲမြံစွာ ပြု၍ဖြည့်ရန် ခံဋ္ဌာန်ပြီ။ တေန၊ ထိုသို့ အဓိဋ္ဌာန် ပြုသောကြောင့်။

“ယေ ဓမ္မာ ဗောဓိပါစနာ၊ အကြင်တရားတို့သည် သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရင့်သန် စေတတ်ကုန်၏။ ဗုဒ္ဓဓမ္မာ ဧတေ၊ ဘုရားဖြစ်ကြောင်း တရား ဖြစ်ကုန်သော ဤသဗ္ဗညုတဉာဏ် ရင့်သန်စေတတ်သည့်တရားတို့သည်။

ဧတ္တကာယေဝ န ဘဝိဿရေ ဤမျှတို့သာရှိကုန်သည် မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ အညေပိ ဝိစိနိဿာမိ၊ ဘုရားဖြစ်ကြောင်း အခြားတရားတို့ကိုလည်း ငါရှာဖွေအံ့။

တဒါ ဝိစိနန္တော၊ ထိုအခါ၌ ရှာဖွေသော်။ ပုဗ္ဗကေဟိ မဟေသီဟိ၊ ရှေးက ဖြစ်ကုန်သော ဘုရားလောင်းတို့သည်။ အာသေဝိတနိသေဝိတံ ဒုတိယံ သီလပါရမီ အဒက္ခိ၊ မှီဝဲအပ်၊ မြီစွာမှီဝဲအပ်သော ဒုတိယဖြစ်သော သီလပါရမီကို တွေ့မြင်ပြီ။

ဗောဓိ ပတ္တံ၊ ယဒိ ဣစ္ဆသိ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရခြင်းငှာ အကယ်၍ အလိုရှိအံ့။ တံ ဣမံ ဒုတိယံ တာဝ ဒဠိ ကတွာ သမာဒိယ၊ သင်သူမေဓာသည် ဤဒုတိယ သီလပါရမီကို မြီမြီစွာ ပြု၍ ဆောက်တည်လော့။ သီလပါရမီတံ ဂစ္ဆ၊ သီလပါရမီသို့ အရောက်သွားလော့။

စမရီ ကိသ္မိဉ္စိ ပဋိလဂ္ဂိတံ ဝါလံ၊ စမရီသားကောင်သည် တစ်စုံတစ်ခု၌ ငြိနေသော မြီးဆံမျှင်ကို။ န ဝိကောပေတိ ယထာပိ၊ မပျက်စီးစေ မပြတ်စေ သကဲ့သို့။ တတ္ထ မရဏံ ဥပေတိ ယထာပိ၊ မြီးဆံမျှင်ငြိသည်၊ ထိုနေရာ၌ သေခြင်းသို့ ကပ်ရောက်သကဲ့သို့။ ဝါလဓိ န ဝိကောပေတိ ယထာပိ၊ မြီးဆံဖုတ်ကို အလျော့မခံ မပျက်စီးစေဘိသကဲ့သို့။

တထေဝ၊ ထို့အတူသာ။ စတူသု ဘူမိသု သီလာနိ ပရိပ္ပရယ၊ လေးဌာနတို့၌ ရှိသောသီလတို့ကို ဖြည့်ကျင့်လော့။ စမရီ ဝါလဓိ ပရိရက္ခတိ ဝိယ၊ စမရီသား ကောင်သည် မြီးဆံဖုတ်ကို စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့။ သဗ္ဗဒါ သီလံ ပရိရက္ခာတိ၊ အခါခပ်သိမ်း သီလကို စောင့်ရှောက်လော့။

ဟု။ ဝုတ္တံ၊ ဗုဒ္ဓဝင်မှာ ဘုရားဟောတော် မူအပ်ပြီ။

အထ၊ သီလပါရမီဖြည့်ကျင့်ဖို့ရာ အဓိဋ္ဌာန်ပြီးသည့် ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုဘုရား အလောင်း သုမေဓာသည်။ “ဗုဒ္ဓကာရကဓမ္မေဟိ၊ ဘုရားဖြစ်အောင် ပြုတတ်သည့် ဘုရားတို့သည်။ ဧတ္တကေဟေဝ၊ ဤမျှတို့သာ ရှိကုန်သည်။ န ဘဝိတဗ္ဗန္တိ၊ မဖြစ်ရာ”ဟု။ ဥတ္တရိပိ၊ သီလပါရမီထက် ပိုပိုလွန်လွန်လည်း။ ဥပဓာရယတော၊ ဦးစမ်းဆင်ခြင်သော်။ တတိယံ နေက္ခမ္မပါရမီ ဒိသ္မာ၊ တတိယဖြစ်သော နေက္ခမ္မ

ပါရမီကို တွေ့မြင်ရ၍။ “သုမေဓပဏ္ဍိတာ၊ သုမေဓာပညာရှိ၊ တံ ဣတော ပဋ္ဌာယ နေက္ခမ္မပါရမိမ္ပိ ပူရေယျာသိ၊ သင်သည် ဤအချိန်မှ စ၍ နေက္ခမ္မ ပါရမီကိုလည်း ဖြည့်ကျင့်လော့။ ဟိ၊ ထင်ရှားစေအံ့။ စိရံ ဗန္ဓနာဂါရေ ဝသမာနော ပုရိသော၊ ကြာမြင့်စွာ ထောင်၍နေရသော ယောက်ျားသည်။ တတ္ထ သိနေဟံ န ကရောတိ ယထာ၊ ထိုထောင်၍ ချစ်ခင်စွဲလမ်းမှုကို မပြုသကဲ့သို့။ အထ ခေါ ဥက္ကဏ္ဍိတော ယေဝ အဝသိတုကာမော ဟောတိ ယထာ၊ စင်စစ်သော်ကား ငြီးငွေ့သည်သာ မနေလိုသည်သာ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာ။ တွမ္ပိ သဗ္ဗဘဝေ ဗန္ဓနာဂါရသဒိသေ ကတွာ၊ သင်သည်လည်း ဘဝအားလုံးတို့ကို ထောင်နှင့် တူသည်တို့ကို စိတ်မှာပြု၍။ သဗ္ဗဘဝေဟိ ဥက္ကဏ္ဍိတော မုစ္ဆိတုကာမော ဟုတွာ၊ ဘဝအားလုံးတို့မှ ငြီးငွေ့သည် လွတ်လိုသည် ဖြစ်၍။ နေက္ခမ္မာဘိမုခေါဝ ဟောဟိ၊ ထွက်မြောက်မှု နေက္ခမ္မသို့ ရှေးရှုသည်သာ ဖြစ်လော့။ ဧဝံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သော် ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့။”ဟု။ ဧတံ အဟောသိ၊ ဤအကြံသည် ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့အကြံဖြစ်ပြီး၍။ တတိယံ နေက္ခမ္မပါရမိံ ဒဠ္ဇံ ကတွာ အဓိဋ္ဌာသိ၊ တတိယဖြစ်သော နေက္ခမ္မပါရမီကို မြဲမြံစွာ ပြု၍ ဖြည့်ရန် ခိဋ္ဌာန်ပြီ။ တေန၊ ထိုသို့ ခိဋ္ဌာန်သောကြောင့်။

“ယေ ဓမ္မာ၊ အကြင် တရားတို့သည်။ ဟေမိပါစနာ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ် ရင့်သန်စေတတ်ကုန်၏။ ဗုဒ္ဓဓမ္မာ ဧတေ၊ ဘုရားဖြစ်အောင် ပြုတတ်သည့် တရားဖြစ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ် ရင့်သန်စေသည့် ထိုတရားတို့သည်။ ဧတ္ထကာယေဝ န ဘဝိဿရေ၊ ဤမျှသာရှိကုန်သည် မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ အညေပိ ဝိစိနိဿာမိ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ် ရင့်သန်စေသည့် အခြားတရား တို့ကိုလည်း ရှာဖွေအံ့။

တဒါ ဝိစိနန္တော၊ ထိုအခါ၌ ရှာဖွေသော်။ ပုဗ္ဗကေဟိ မဟေသီဟိ အာသေဝိတနိသေဝိတံ၊ ရှေး၌ ဖြစ်ကုန်သော ဘုရားလောင်းတို့သည် မှီဝဲအပ်၊ မြဲစွာမှီဝဲအပ်သော။ တတိယံ နေက္ခမ္မပါရမိံ အဒက္ခိ၊ တတိယဖြစ်သော နေက္ခမ္မပါရမီကို တွေ့မြင်ပြီ။

ယဒိ ဟေမိ ပတ္တိ၊ ဣစ္ဆသိ၊ အကယ်၍ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရခြင်းငှာ အလိုရှိအံ့။ တံ ဣမံ တတိယံ တာဝ ဒဠ္ဇံ ကတွာ သမာဒိယ၊ သင်သည် ဤ

တတိယနေက္ခမ္ပပါရမီကို ပညာစသည်မှ ရှေးဦးစွာ မြဲမြံစွာ ပြု၍ ဆောက်တည်လော့။ နေက္ခမ္ပပါရမီတံ ဂစ္ဆ၊ နေက္ခမ္ပပါရမီကို အရောက်သွားလော့။

အန္တုယရေ စိရဝုတ္တော ဒုခဋ္ဌိတော ပုရိသော၊ ထောင်ထဲ၌ ကြာမြင့်စွာ နေရသော ဒုက္ခနှိပ်စက်အပ်သော ယောက်ျားသည်။ တတ္ထ ရာဂံ န ဇနေတိ ယထာ၊ ထို ထောင်၌ စွဲလမ်းမှုကို မဖြစ်စေသကဲ့သို့။ မုတ္တိမေဝ ဂဝေသတိ ယထာ၊ လွတ်မြောက်မှုကိုသာ ရှာသကဲ့သို့။

တထေဝ၊ ထို့အတူသာ။ တံ အန္တုယရေဝိယ သဗ္ဗဘဝေ ပဿ၊ သင် သုမေဓာသည် ထောင်တို့ကိုကဲ့သို့ ဘဝအားလုံးတို့ကို ရှုလော့။ ဘဝတော ပရိမုတ္တိယာ၊ ဘဝမှ လွတ်မြောက်ခြင်းငှာ။ နေက္ခမ္မာဘိမုခေါ ဟောဟိတိ၊ တောထွက်မှု ရှေးရှုသည် ဖြစ်လော့။”

ဟု။ ဝုတ္တံ၊ ဗုဒ္ဓဝင်မှာ ဘုရားဟောတော်မူအပ်ပြီ။

အထ၊ နေက္ခမ္ပပါရမီဖြည့်ရန် အဓိဋ္ဌာန်ပြီးရာ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုဘုရား လောင်းသည်။ ဗုဒ္ဓကာရကဓမ္မေဟိ ဧတ္တကေဟေဝ န ဘဝိတဗ္ဗန္တိ ဘုရားဖြစ်အောင် ပြုတတ်သည့် တရားတို့သည် ဤမျှသာရှိကုန်သည် မဖြစ်ရာဟု။ ဥတ္တရိပိ ဥပဓာရယတော၊ နေက္ခမ္ပပါရမီထက် ပိုပိုလွန်လွန်လည်း ရှာဖွေသော်။ စတုတ္ထံ ပညာပါရမီ ဒိသွာ၊ စတုတ္ထဖြစ်သော ပညာပါရမီကို တွေ့ရ၍။ “သုမေဓပဏ္ဍိတ၊ သုမေဓာပညာရှိ။ တံ ဣတော ပဌာယ ပညာပါရမီမိ ပူရေယျာသိ၊ သင်သည် ဤအချိန်မှ စ၍ ပညာပါရမီကိုလည်း ဖြည့်ကျင့်လော့။ ဟိနမဇ္ဈိမုက္ကဋ္ဌေသု ကိစ္ဆိ အဝဇ္ဇေတွာ၊ အယုတ်အလတ်အမြတ် ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် မည်သူကိုမျှ ကြဉ်ဖယ် မထားမှု၍။ သဗ္ဗေပိ ပဏ္ဍိတေ ဥပသင်္ကမိတွာ ပဉ္စ ပုစ္ဆေယျာသိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော ပညာရှိတို့သို့ ချဉ်းကပ်၍ သိအပ်သိထိုက်သည်ကို မေးလော့။ ဟိ၊ ဥပမာပြရသော်။ ပိဏ္ဍာစာရိကော ဘိက္ခု၊ ပိဏ္ဍာပါတ် ဆွမ်းခံလှည့်လည်သော ရဟန်း သည်။ ဟိနာဒိကေသု ကုလေသု ကိစ္ဆိ အဝဇ္ဇေတွာ၊ အမျိုးယုတ် စကုန်သော အမျိုးတို့တွင် မည်သည့်အမျိုးကိုမျှ မရှောင်ကြဉ်မှု၍။ ပဋိပါဋိယာ ပိဏ္ဍာယ စရန္တော၊ အိမ်စဉ်အတိုင်း ဆွမ်းအကျိုးငှာ လှည့်လည်သော်။ ခိပ္ပံ ယာပနံ လဘတိ ယထာ၊ လျင်စွာ မျှတသောဆွမ်းကို ရသကဲ့သို့။ ဧဝံ တွမိ သဗ္ဗပဏ္ဍိတေ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ဤအတူ သင်သည်လည်း ပညာရှိအားလုံးတို့သို့ ချဉ်းကပ်၍။ ပဉ္စ ပုစ္ဆန္တော ဗုဒ္ဓေါ

ဘဝိဿသီတိ၊ သိအပ် သိထိုက်သည်ကို မေးသော် ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့” ဟု။ ဧတံ အဟောသိ၊ ဤသို့သောအကြံသည် ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့အကြံဖြစ်ပြီး၍။ စတုတ္ထံ ပညာပါရမီ ဒဠ် ကတွာ အဓိဋ္ဌာသိ၊ စတုတ္ထဖြစ်သော ပညာပါရမီကို မြဲမြံစွာ ပြု၍ ဖြည့်ကျင့်ရန် အဓိဋ္ဌာန်ပြီ။ တေန၊ ထိုသို့ အဓိဋ္ဌာန်ခြင်းကြောင့်။

“ယေ ဓမ္မာ ဟေမိပါစနာ၊ အကြင်တရားတို့သည် သဗ္ဗညုတဉာဏ် ရင့်သန်စေတတ်ကုန်၏။ ဗုဒ္ဓဓမ္မာ ဧတေ၊ ဘုရားဖြစ်ကြောင်းတရား ဖြစ်ကုန်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ် ရင့်သန်စေတတ်သည့် ထိုတရားတို့သည်။ ဧတ္တကာယေဝ န ဘဝိဿရေ၊ ဤမျှတို့သာ ရှိကုန်သည် မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ အညေပိ ဝိစိနိဿာမိ၊ အခြားတရားတို့ကိုလည်း ရှာဖွေအံ့။

တဒါ ဝိစိနန္တော၊ ထိုအခါ၌ ရှာဖွေသော်။ ပုဗ္ဗကေဟိ မဟေသီဟိ အာသေဝိတနိသေဝိတံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော ဘုရားလောင်းတို့သည် မှီဝဲအပ် မြဲမြံစွာ မှီဝဲအပ်သော။ စတုတ္ထံ ပညာပါရမီ အဒက္ခိ၊ စတုတ္ထဖြစ်သော ပညာပါရမီကို တွေ့မြင်ပြီ။

ဧတေိ ပတ္တံ၊ ယဒိ ဣစ္ဆသိ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရခြင်းငှာ အကယ်၍ အလိုရှိအံ့။ တံ ဣမံ စတုတ္ထံ၊ သင်သည် ဤစတုတ္ထပညာပါရမီကို။ တာဝ ဒဠ် ကတွာ သမာဒိယ၊ ရှေးဦးစွာ မြဲမြံစွာ ပြု၍ ဆောက်တည်လော့။ ပညာပါရမိတံ ဂစ္ဆ၊ ပညာပါရမီသို့ အရောက်သွားလော့။

ယထာပိ ဘိက္ခန္တော၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့် ဆွမ်းခံသော်။ ဟိနမုက္ကဋ္ဌမဇ္ဈိမေ ကုလာနိ န ဝိဝဇ္ဇေန္တော၊ အယုတ် အမြတ် အလတ် ဖြစ်ကုန်သော အမျိုးတို့ကို မရှောင်ကြဉ်။ ဧဝံ ဘိက္ခန္တော ဘိက္ခု၊ ဤသို့ မရှောင်ကြဉ်သောအားဖြင့် ဆွမ်းခံသော ရဟန်းသည်။ ယာပနံ လဘတိ ယထာ၊ မျှတသောဆွမ်းကို ရဘိ သကဲ့သို့။

တထေဝ၊ ထို့အတူသာ။ တံ သဗ္ဗကာလံ ဗုဓံ ဇနံ ပရိပုစ္ဆန္တော၊ သင် သုမေဓာသည် အခါခပ်သိမ်း ပညာရှိသော လူအပေါင်းကို မေးသော်။ ပညာပါရမိတံ ဂန္တာ၊ ပညာ ပါရမီကို သွားရောက် ဖြည့်ကျင့်၍။ သမ္မောဓိ ပါပုဏိဿသီတိ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရလိမ့်မည်ဟု ကြံစည်ပြီ”

ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဗုဒ္ဓဝင်မှာ ဘုရားဟောတော် မူအပ်ပြီ။

အထ၊ ပညာပါရမီဖြည့်ရန် အဓိဋ္ဌာန်ပြီးရာ ထိုအခါ၌။ “ဗုဒ္ဓကာရကဓမ္မေဟိ၊ ဘုရားဖြစ်အောင် ပြုတတ်သော တရားတို့သည်။ ဧတ္တကေဟေဝ၊ ဤမျှတို့သာ ရှိကုန် သည်။ န ဘဝိတဗ္ဗန္တိ မဖြစ်ရာ”ဟု။ ဥတ္တရိပိ၊ ပညာပါရမီထက် အပိုအလွန် လည်း။ ဥပဓာရယတော အဿ၊ ရှာဖွေသော ထိုသူမေဓာ၏။ ပဉ္စမံ ဝီရိယပါရမီ ဒိသ္မာ၊ ပဉ္စမဖြစ်သော ဝီရိယပါရမီကို တွေ့မြင်ခြင်းကြောင့်။ ဧတံ အဟောသိ၊ ဤသို့သော အကြံသည် ဖြစ်ပြီ။ (ကိ၊ ဘယ်သို့ ဖြစ်ပြီနည်း)။ “သုမေဓပဏ္ဍိတ၊ သုမေဓပညာရှိ၊ တံ ဣတော ပဌာယ၊ သင်သည် ဤအချိန်မှ စ၍။ ဝီရိယပါရမီပိ ပူရေယျာသိ၊ ဝီရိယပါရမီကိုလည်း ဖြည့်ကျင့်လော့။ ဟိ၊ ဝီရိယပါရမီဖြည့်ကျင့်ပုံ ဥပမာကား။ မိဂရာဇာ သိဟော၊ သားကောင်တို့မင်းဖြစ်သော ခြင်္သေ့သည်။ သဗ္ဗဣရိယာပထေသု ဒဠ္ဇဝီရိယော ဟောတိ ယထာ၊ လျောင်း ထိုင် ရပ် သွား ဣရိယာပုတ်အားလုံးတို့၌ မြဲမြံသော ဝီရိယရှိသည် ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ တွမ္ပိ၊ ဤအတူ သင်သုမေဓာသည်လည်း။ သဗ္ဗဘဝေသု သဗ္ဗဣရိယာပထေသု၊ ဘဝ အားလုံးတို့၌ ဣရိယာပုတ်အားလုံးတို့၌။ ဒဠ္ဇဝီရိယော အနောလီနဝီရိယော သမာနော၊ မြဲမြံသောဝီရိယရှိသည် မတွန့်မလျော့သောဝီရိယ ရှိသည်ဖြစ်သော်။ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိ၊ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လိမ့်မည်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့အကြံဖြစ်ပြီး၍။ ပဉ္စမံ ဝီရိယပါရမီ ဒဠ္ဇံ ကတွာ အဓိဋ္ဌာသိ၊ ပဉ္စမဖြစ်သော ဝီရိယပါရမီကို မြဲမြံစွာ ပြု၍ ဖြည့်ကျင့်ရန်ဓိဋ္ဌာန်ပြီ။ တေန၊ ထိုသို့ အဓိဋ္ဌာန် ပြီးခြင်းကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဗုဒ္ဓဝင်မှာ ဘုရားဟောအပ်ပြီ။ (ကိ၊ ဘယ်သို့ ဟောအပ် ပြီနည်း)။

“ယေ ဓမ္မာ ဗောဓိပါစနာ၊ အကြင်တရားတို့သည် သဗ္ဗညုတဉာဏ် ရင့်သန်စေတတ်ကုန်၏။ ဗုဒ္ဓဓမ္မာ ဧတေ၊ ဘုရားဖြစ်ကြောင်းတရား ဖြစ် ကုန်သော သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်ရင့်သန်စေတတ်သည့် ထိုတရားတို့သည်။ ဧတ္တကာယေဝ န ဘဝိဿရေ၊ ဤမျှတို့သာ ရှိကုန်သည် မဖြစ်နိုင်ကုန်။ အညေပိ ဝိစိနိဿာမိ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ် ရင့်သန်စေသည့် အခြားတရား တို့ကိုလည်း ရှာအံ့။

တဒါ ဝိစိနန္တော၊ ထိုအခါ၌ ရှာဖွေသော်။ ပုဗ္ဗကေဟိ မဟေသီဟိ အာသေဝိတနိသေဝိတံ၊ ရှေ့၌ဖြစ်ကုန်သော ဘုရားလောင်းတို့သည် မှီဝဲအပ်

မြဲမြဲစွာ မှီဝဲအပ်သော။ ပဉ္စမ ဝီရိယပါရမီ အဒက္ခိ ပဉ္စမဖြစ်သော ဝီရိယပါရမီကို တွေ့မြင်ပြီ။

ဗောဓိ ပတ္တိ ယဒိ ဣစ္ဆသိ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရခြင်းငှာ အကယ်၍ အလိုရှိအံ့။ (ဧဝံ ဤသို့ အလိုရှိခဲ့သော်) ဣမံ ပဉ္စမံ ဤပဉ္စမ ဝီရိယပါရမီကို။ တံ တာဝ၊ သင်သည် ဦးစွာ။ ဒဠိ ကတွာ သမာဒိယ၊ မြဲမြဲစွာ ပြု၍ ဆောက် တည်လော့။ ဝီရိယပါရမီတံ ဂစ္ဆ၊ ဝီရိယပါရမီကို သွားရောက်ဖြည့်ကျင့်လော့။

မိဂရာဇာ သီဟော၊ သားကောင်တို့ မင်းဖြစ်သော ခြင်္သေ့သည်။ နိသဇ္ဇ ဌာနစက်မေ အလီနဝီရိယော၊ ထိုင်ရပ်သွား ပဓာနထားသည့် ဣရိယာပုတ် လေးပါးလုံး၌ မတွန့်မလျော့သော ဝီရိယရှိသည်။ သဒါ ပဂ္ဂဟိတမနော၊ အခါ ခပ်သိမ်း မြှင့်တင်ထားအပ်သည့် စိတ်ဓာတ်ရှိသည်။ ဟောတိ ယထာပိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။

တထေဝ တံ၊ ထို့အတူသာ သင်သုမေဓာသည်။ သဗ္ဗဘဝေ ဝီရိယံ ဒဠိ ပဂ္ဂဏှ၊ ဘဝအားလုံး၌ ဝီရိယကို မြဲမြဲစွာ မြှင့်တင်ထားလော့။ ဝီရိယပါရမီတံ ဂန္တာ သမ္မောဓိ ပါပုဏိဿသိ၊ ဝီရိယပါရမီကို သွားရောက် ဖြည့်ကျင့်သော် သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရလတ္တံ့။ (ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောအပ်ပြီ)။

အထ၊ ဝီရိယပါရမီဖြည့်ရန် အဓိဋ္ဌာန်ပြီးရာ ထိုအခါ၌။ “ဗုဒ္ဓကာရကဓမ္မေဟိ ဧတ္တကေဟေဝ န ဘဝိတဗ္ဗန္တိ၊ ဘုရားဖြစ်အောင် ပြုတတ်သည့်တရားတို့သည် ဤမျှ တို့သာရှိကုန်သည် မဖြစ်တန်ရာ”ဟု။ ဥတ္တရိပိ၊ ဝီရိယပါရမီထက် အပို အလွန်ကိုလည်း။ အဿ ဥပဓာရယတော၊ ထိုသုမေဓာသည် ဣစမ်းရှာဖွေသော်။ ဆဋ္ဌ ခန္တိပါရမီ ဒိသ္မာ၊ ဆဋ္ဌဖြစ်သော ခန္တိပါရမီကို တွေ့မြင်၍။ ဧတံ အဟောသိ၊ ဤသို့သော အကြံသည် ဖြစ်ပြီ။ (ကိ၊ ဘယ်သို့ဖြစ်ပြီနည်း)။ “သုမေဓပဏ္ဍိတ၊ သုမေဓာပညာရှိ။ တံ ဣတော ပဌာယ၊ သင်သည် ဤအချိန်မှ စ၍။ ခန္တိပါရမီမှ ပူရေယျာသိ၊ ခန္တိပါရမီကိုလည်း ဖြည့်ကျင့်လော့။ သမ္မာနနေပိ အဝမာနနေပိ၊ မြတ်နိုးရာ၌လည်းကောင်း၊ မမြတ်နိုးရာ၌လည်းကောင်း။ ခမောဝ ဘဝေယျာသိ၊ သည်းခံသူသည်သာ ဖြစ်လော့။ ဟိ၊ ဥပမာပြအံ့။ ပထဝီယံ နာမ သုစိမ္ပိ အသုစိမ္ပိ ပက္ခိပန္တိ၊ မြေကြီးမည်သည်ပေါ်၌ စင်ကြယ်သည့်အရာဝတ္ထုကိုလည်းကောင်း၊ မစင်ကြယ်သည့်အရာဝတ္ထုကိုလည်းကောင်း ထားကြကုန်၏။ တေန ပထဝီ

သိနေဟံ န ကရောတိ ယထာ၊ ထိုသို့ စင်ကြယ်သည့် အရာဝတ္ထု တင်ထားခြင်းကြောင့် မြေကြီးသည် ချစ်ခင်မှုကို မပြုသကဲ့သို့။ တေန ပဋိယံ န ကရောတိ ယထာ၊ ထိုသို့ မစင်ကြယ်သည့်အရာဝတ္ထုတင်ထားမှုကြောင့် စိတ်ဆိုးမှုကို မပြုသကဲ့သို့။ ခမတိ ယထာ၊ သည်းခံသကဲ့သို့။ သဟတိ ယထာ၊ ချစ်မှုစိတ်ဆိုးမှုကို လွှမ်းမိုးသကဲ့သို့။ အဓိဝါသေတိယေဝ ယထာ၊ မိမိအပေါ် တက်နေစေသည်သာ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ တုမ္ပိ၊ ဤအတူ သင်သည်လည်း။ သမ္မာနနာဝမာနနက္ခမောဝ သမာနော၊ မြတ်နိုးမှု၊ မမြတ်နိုးမှုကို ခံနိုင်ရည်ရှိသည်သာ ဖြစ်သော်။ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိ၊ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီး၍။ ဆဌ ခန္တိပါရမီ၊ ဆဌဖြစ်သော ခန္တိပါရမီကို။ ဒဉ္စ ကတွာ အဓိဋ္ဌာသိ၊ မြဲမြံစွာ ပြု၍ ဖြည့်ရန် အဓိဋ္ဌာန်ပြီ။ တေန၊ ထိုသို့ အဓိဋ္ဌာန်ပြီးခြင်းကြောင့်။

“ယေ ဓမ္မာ ဗောဓိပါစနာ၊ အကြင်တရားတို့သည် သဗ္ဗညုတဉာဏ် ရင့်သန်စေတတ်ကုန်၏။ ဗုဒ္ဓဓမ္မာ ဧတေ၊ ဘုရားဖြစ်ကြောင်းတရား ဖြစ်ကုန်သော သဗ္ဗညုတ ဉာဏ် ရင့်သန်စေတတ်သည့် ထိုတရားတို့သည်။ ဧတ္ထကာယေဝ န ဘဝိဿရေ၊ ဤမျှတို့သာ ရှိကုန်သည် မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ အညေပိ ဝိစိနိဿာမိ၊ အခြားတရားတို့ကိုလည်း ရှာဦးအံ့။

တဒါ ဝိစိနန္တော၊ ထိုအခါ၌ ရှာသော်။ ပုဗ္ဗကေဟိ မဟေသီဟိ အာသေဝိတနိသေဝိတံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော ဘုရားလောင်းတို့သည် မှီဝဲအပ် မြဲမြံစွာ မှီဝဲအပ်သော။ ဆဌမံ ခန္တိပါရမီ အဒက္ခိ၊ ဆဌဖြစ်သော ခန္တိပါရမီကို တွေ့မြင်ပြီ။

တုံ ဣမံ ဆဌမံ၊ သင်သုမေဓာသည် ဤ ဆဌခန္တိပါရမီကို။ တာဝ ဒဉ္စ ကတွာ ဇမာဒိယ၊ ရှေးဦးစွာ မြဲမြံမြဲမြံ ပြု၍ ဆောက်တည်လော့။ တတ္ထ အဒွေဇ္ဈမာနသော၊ ထိုခန္တိပါရမီ၌ စိတ်နှစ်မျိုး မထားသော်။ သမ္မောဓိ ပါပုဏိဿသိ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရလတ္တံ့။

ပထဝီ နာမ၊ မြေကြီးမည်သည်။ သုစိမ္ပိ အသုစိမ္ပိ၊ စင်ကြယ်သော အရာဝတ္ထုကိုလည်းကောင်း၊ မစင်ကြယ်သော အရာဝတ္ထုကိုလည်းကောင်း။ သဗ္ဗ နိက္ခေပံ၊ အလုံးစုံသော တင်ထားအပ်သမျှကို။ သဟတိ ယထာပိ၊

သည်းခံသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ တာယ တာယ၊ ထိုသည်းခံမှုဖြစ် ခြင်းဖြင့်။
ပဋိယံ န ကရောတိ ယထာပိ၊ စိတ်ဆိုးမှုကို မပြုသကဲ့သို့လည်းကောင်း။

တထေဝ တွမ္ပိ၊ ထိုအတူသာ သင်သုမေဓာသည်လည်း။ သမ္မာနာဝ-
မာနက္ခမော၊ မြတ်နိုးမှု မမြတ်နိုးမှုကို ခံနိုင်ရည်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ခန္တိပါရမီတံ
ဂန္တာ၊ ခန္တိပါရမီကို သွားရောက်ဖြည့်ကျင့်သော်။ သမ္မောဓိ ပါပုဏိဿသိတိ၊
သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရလိမ့်မည်”

ဟု။ ဝုတ္တံ၊ ဗုဒ္ဓဝင်မှာ ဘုရားဟောတော်မူအပ်ပြီ။။

အထ၊ အဓိဋ္ဌာန်ပြီးရာ ထိုအခါ၌။ “ဗုဒ္ဓကာရကဓမ္မေဟိ ဧတ္ထကေဟေဝ
နဘဝိတဗ္ဗန္တိ၊ ဘုရားဖြစ်အောင်ပြုတတ်သည့် တရားတို့သည် ဤမျှတို့သာ
ရှိကုန်သည် မဖြစ်တန်ရာ”ဟု။ ဥတ္တရိပိ၊ အပိုအလွန်လည်း။ ဥပဓာရယတော
အဿ၊ ရှာဖွေသော ထိုသုမေဓာ၏။ သတ္တမံ သစ္စပါရမီ ဒိသွာ၊ သတ္တမဖြစ်သော
သစ္စပါရမီကို တွေ့မြင်ခြင်းကြောင့်။ ဧတံ အဟောသိ၊ ဤအကြံသည် ဖြစ်ပြီ။
(ကိ၊ ဘယ်သို့ဖြစ်ပြီနည်း)။ “သုမေဓ ပဏ္ဍိတ၊ သုမေဓာပညာရှိ၊ တံ ဣတော
ပဌာယ၊ သင်သည် ဤအခါမှ စ၍။ သစ္စပါရမီပွ ပူရေယျာသိ၊ သစ္စပါရမီကိုလည်း
ဖြည့်ကျင့်လော့။ မတ္ထကေ အသနိယာ ပတမာနာယပိ၊ ခေါင်းပေါ်၌ မိုးကြိုးသည်
ပစ်ခတ်ကျရောက်သော်လည်း။ ဓနာဒိနံ အတ္ထာယ၊ ပစ္စည်းစသည်တို့၏ အကျိုးငှာ။
ဆန္ဒာဒိဝသေန၊ ဆန္ဒ ဒေါသ ဘယ မောဟတို့ အစွမ်းဖြင့်။ သမ္ပဇာနမုသာဝါဒံ
နာမ မာ အကာသိ၊ သိလျက် ချွတ်ယွင်းသော စကားပြောမှု မည်သည်ကို
မပြုလင့်။ ဟိ၊ ဥပမာပြရသော်။ ဩသမိတာရကာ နာမ၊ သောကြာကြယ်
မည်သည်။ သဗ္ဗဥတုသု၊ ရာသီဥတုအားလုံးတို့၌။ အတ္တနော ဂမနဝိထိ ဇဟိတွာ၊
မိမိ၏ သွားမြဲ လမ်းကြောင်းကို စွန့်လွှတ်၍။ အညာယ ဝိထိယာ န ဂစ္ဆတိ ယထာ၊
အခြားသော လမ်းကြောင်းဖြင့် မသွားသကဲ့သို့။ သကဝိထိယာဝ ဂစ္ဆတိ ယထာ၊
မိမိသွားမြဲ လမ်းကြောင်းဖြင့်သာ သွားသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ တွမ္ပိ၊ ဤအတူသာ
သင်သည်လည်း။ သစ္စံ ပဟာယ၊ အမှန်ပြောမှုကို ပယ်စွန့်၍။ မုသာဝါဒံ နာမ
အကရောန္တောယေဝ၊ မုသားပြောမှု မည်သည်ကို မပြုသော်သာ။ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိ
ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့”။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြစ်ပြီး၍။

သတ္တမံ သစ္စပါရမီ၊ သတ္တမဖြစ်သော သစ္စပါရမီကို။ ဒဠ် ကတွာ အဓိဋ္ဌာသိ၊ မြဲမြံစွာ ပြု၍ ဖြည့်ရန်ဓိဋ္ဌာန်ပြီ။ တေန၊ ထိုသို့ ဓိဋ္ဌာန်ပြီးခြင်းကြောင့်။

“ယေ ဓမ္မာ ဗောဓိပါစနာ၊ အကြင်တရားတို့သည် သဗ္ဗညုတဉာဏ်ရင့်သန် စေတတ်ကုန်၏။ ဗုဒ္ဓဓမ္မာ ဧတေ၊ ဘုရားဖြစ်ကြောင်း တရားဖြစ်ကုန်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ် ရင့်သန်စေသည့် ထိုတရားတို့သည်။ ဧတ္ထကာယေဝ န ဘဝိဿရေ၊ ဤမျှသာ ရှိကုန်သည် မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ အညေပိ ဝိစိနိဿာမိ၊ အခြားတရားတို့ကိုလည်း ရှာမှီးအံ့။

တဒါ ဝိစိနန္တော၊ ထိုအခါ၌ ရှာဖွေသော်။ ပုဗ္ဗကေဟိ မဟေသီဟိ အာသေဝိတနိသေဝိတံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော ဘုရားလောင်းတို့သည် မှီဝဲအပ်၊ မြဲမြံစွာ မှီဝဲအပ်သော။ သတ္တမံ သစ္စပါရမီ အဒက္ခိ၊ သတ္တမဖြစ်သော သစ္စပါရမီကို တွေ့မြင်ပြီ။

တွံ ဣမံ သတ္တမံ၊ သင်သုမေဓာသည် ဤသတ္တမသစ္စပါရမီကို။ တာဝ ဒဠ် ကတွာ သမာဒိယ၊ ရှေးဦးစွာ မြဲမြံစွာ ပြု၍ ဆောက်တည်လော့။ တတ္ထ အဒွေဇ္ဈဝစနော၊ ထိုသစ္စပါရမီ၌ စကားနှစ်ခွဲ မရှိ သစ္စစကားတစ်မျိုး တည်းသာ ရှိသော်။ သမ္မောဓိ ပါပုဏိဿသိ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရလတ္တံ့။

သဒေဝကေ တုလာဘူတာ ဩသမီ နာမ၊ နတ်နှင့်တကွ လူ့လောက၌ ရာသီ ဥတုချိန်ခွင်အစစ်ဖြစ်သော သောကြာကြယ်မည်သည်။ သမယေ ဥတုဝဿေ ဝါ၊ မိုးကာလ၌လည်းကောင်း၊ ဆောင်းကာလ၊ နွေကာလ၌ လည်းကောင်း။ ဝီထိတော န ဝေါက္ကမတိ ယထာပိ၊ သွားမြဲလမ်းကြောင်းမှ မကင်းကွာသကဲ့သို့။

တထေဝ တွမ္ပိ၊ ထို့အတူသာ သင်သုမေဓာသည်လည်း။ သစ္စေသု ဝီထိတော မာ ဝေါက္ကမသိ၊ အမှန်စကား ပြောကြားမှုတို့၌ အမှန်ပြောမြဲ လမ်းမှ မပြောင်းလဲ၊ မကင်းကွာလင့်။ သစ္စပါရမီတံ ဂန္နာ သမ္မောဓိ ပါပုဏိဿသီတိ၊ သစ္စပါရမီကို သွားရောက်ဖြည့်ကျင့်သော် သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရလတ္တံ့”

ဟု။ ဝုတ္တံ၊ ဗုဒ္ဓဝင်မှာ ဘုရားဟောတော်မူအပ်ပြီ။

အထ၊ သစ္စာပါရမီဖြည့်ရန် အဓိဋ္ဌာန်ပြီးရာ ထိုအခါ၌။ “ဗုဒ္ဓကာရကဓမ္မေဟိ ဧတ္တကေဟေဝံ န ဘဝိတဗ္ဗန္တိ၊ ဘုရားဖြစ်အောင် ပြုတတ်သည့် တရားတို့သည် ဤမျှတို့သာ ရှိကုန်သည် မဖြစ်တန်ရာဟု။ အဿ၊ ထိုသုမေဓာသည်။ ဥတ္တရိပိ၊ သစ္စာပါရမီထက် အပိုအလွန်ကိုလည်း။ ဥပဓာယတော၊ ဣန္ဒြိယရှာဖွေသော်။ အဋ္ဌမံ၊ အဓိဋ္ဌာနပါရမီ ဒိသွာ၊ အဋ္ဌမဖြစ်သော အဓိဋ္ဌာန်ပါရမီကို တွေ့မြင်၍။ ဧတံ၊ အဟောသိ၊ ဤအကြံသည် ဖြစ်ပြီ။ (ကိ၊ ဘယ်သို့ဖြစ်ပြီနည်း)။ “သုမေဓပဏ္ဍိတာ၊ သုမေဓာပညာရှိ၊ တံ၊ ကုတော ပဌာယ၊ သင်သည် ဤအခါမှ စ၍။ အဓိဋ္ဌာနပါရမီမို့ ပူရေယျာသိ၊ အဓိဋ္ဌာန်ပါရမီကိုလည်း ဖြည့်ကျင့်လော့။ ယံ၊ အဓိဋ္ဌာသိ၊ အကြင် အရာကို အဓိဋ္ဌာန်၏။ တသ္မိံ၊ အဓိဋ္ဌာနေ နိစ္စလော ဘဝေယျာသိ၊ အဓိဋ္ဌာန် အပ်သည့် ထိုအရာ၌ မတုန်လှုပ်သူသည် ဖြစ်လော့။ ဟိ၊ ဥပမာပြရသော်။ ပဗ္ဗတော နာမ၊ တောင်မည်သည်။ ဝါတေဟိ ပဟဋ္ဌောပိ၊ လေတို့သည် တိုက်ခတ်အပ် သော်လည်း။ သဗ္ဗဒိသာသု န ကမ္မတိ ယထာ၊ အရပ်မျက်နှာအားလုံးတို့၌ မတုန် သကဲ့သို့။ သဗ္ဗဒိသာသု န စလတိ ယထာ၊ အရပ်မျက်နှာအားလုံးတို့၌ မလှုပ် သကဲ့သို့။ အတ္တနော ဌာနေယေဝ တိဌတိ ယထာ၊ မိမိ၏တည်နေရာ၌သာ တည်တံ့သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ တွမ္ပိ၊ ဤအတူသာ သင်သည်လည်း။ အတ္တနော အဓိဋ္ဌာနေ နိစ္စလော ဟောန္တော၊ မိမိ၏ အဓိဋ္ဌာန်မူ၌ မတုန်လှုပ်သည် ဖြစ် သော်သာ။ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိ၊ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြစ်ပြီး၍။ အဋ္ဌမံ၊ အဓိဋ္ဌာနပါရမီ၊ အဋ္ဌမဖြစ်သော အဓိဋ္ဌာန်ပါရမီကို။ ဒဉ္စံ၊ ကတွာ အဓိဋ္ဌာသိ၊ မြဲမြံစွာ ပြု၍ ဖြည့်ရန်ဓိဋ္ဌာန်ပြီ။ တေန၊ ထိုသို့အဓိဋ္ဌာန်ပြီးခြင်းကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဗုဒ္ဓဝင်မှာ ဘုရားဟောတော်မူအပ်ပြီ။ (ကိ၊ ဘယ်သို့ ဟောတော်မူအပ်ပြီနည်း)။

“ယေ ဓမ္မာ ဟေဓိပါစနာ၊ အကြင်တရားတို့သည် သဗ္ဗညုတဉာဏ် ရင့်သန်စေတတ်ကုန်၏။ ဗုဒ္ဓဓမ္မာ ဧတေ၊ ဘုရားဖြစ်ကြောင်း တရားဖြစ် ကုန်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ် ရင့်သန်စေသည့် ထိုတရားတို့သည်။ ဧတ္တကာ ယေဝ န ဘဝိဿရေ၊ ဤမျှတို့သာ ရှိကုန်သည် မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ အညေပိ ဝိစိနိဿာမိ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ် ရင့်သန်စေသည့် အခြားတရားတို့ကိုလည်း ရှာဖွေအံ့။

တဒါ ပိစိနန္တော၊ ထိုအခါ၌ ရှာဖွေသော်။ ပုဗ္ဗကေဟိ မဟေသီဟိ အာသေဝိတ နိသေဝိတံ၊ ရှေးဖြစ်ကုန်သော ဘုရားလောင်းတို့သည် မှီဝဲအပ်၊ မြဲစွာမှီဝဲအပ်သော။ အဋ္ဌမံ အဓိဋ္ဌာနပါရမီ အဒက္ခိ၊ အဋ္ဌမဖြစ်သော အဓိဋ္ဌာန် ပါရမီကို တွေ့မြင်ပြီ။

“တွံ ဣမံ အဋ္ဌမံ သင်သုမေဓာသည် ဤအဋ္ဌမအဓိဋ္ဌာန်ပါရမီကို။ တာဝ ဒဠိ ကတွာ သမာဒိယ၊ ရှေးဦးစွာ မြဲမြဲစွာ ပြု၍ ဆောက်တည်လော့။ တတ္ထ တံ အစလော ဟုတွာ၊ ထိုအဓိဋ္ဌာန်ပါရမီ၌ သင်သည် မတုန်လှုပ်သည် ဖြစ်သော်။ သမ္မောဓိ ပါပုဏိဿသိ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရလတ္တံ့။

သေလော အစလော သုပ္ပတိဋ္ဌိတော ပဗ္ဗတော၊ ကျောက်သာရှိသော မရွေ့သော ကောင်းစွာတည်သော တောင်သည်။ ဘုသဝါတေဟိ န ကမ္မတိ ယထာပိ၊ လေပြင်းတို့ကြောင့် မတုန်လှုပ် သကဲ့သို့။ သကဋ္ဌာနေဝ တိဋ္ဌတိ ယထာပိ၊ မိမိနေရာ၌သာ အမြဲတည်သကဲ့သို့။

တထေဝ တွမ္ပိ၊ ထိုအတူသာ သင်သည်လည်း။ အဓိဋ္ဌာနေ သဗ္ဗဒါ အစလော ဘဝ၊ အဓိဋ္ဌာန် ပြုရာ၌ အခါခပ်သိမ်း မတုန်လှုပ်သည် ဖြစ်လော့။ အဓိဋ္ဌာနပါရမီတံ ဂန္ဓာ၊ အဓိဋ္ဌာန်ပါရမီကို သွားရောက် ဖြည့်ကျင့်၍။ သမ္မောဓိ ပါပုဏိဿသိ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရလတ္တံ့”

ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။

အထ၊ အဓိဋ္ဌာန်ပါရမီဖြည့်ရန် အဓိဋ္ဌာန်ပြီးရာ ထိုအခါ၌။ “ဗုဒ္ဓကာရကဓမ္မေဟိ၊ ဘုရားဖြစ်အောင်ပြုတတ်သည့်တရားတို့သည်။ ဧတ္ထကေဟေဝ၊ ဤမျှတို့သာရှိကုန် သည်။ န ဘဝိတဗ္ဗန္တိ၊ မဖြစ်တန်ရာ”ဟု။ ဥတ္တရိပိ၊ အပိုအလွန်ကိုလည်း။ အဿ ဥပဓာရယတော၊ ထိုဘုရားလောင်းသုမေဓာသည် ရှာဖွေသော်။ နဝမံ မေတ္တာ- ပါရမီ ဒိသ္မာ၊ နဝမဖြစ်သော မေတ္တာပါရမီကို တွေ့မြင်ခြင်းကြောင့်၊ ဧတံ အဟောသိ၊ ဤအကြံသည် ဖြစ်ပြီ။ (ကိ၊ ဘယ်သို့ဖြစ်ပြီနည်း)။ “သုမေဓပဏ္ဍိတ၊ သုမေဓာ ပညာရှိ၊ တွံ ဣတော ပဋ္ဌာယ၊ သင်သည် ဤအချိန်မှ စ၍။ နဝမံ မေတ္တာပါရမီမှ ပူရေယျာသိ၊ နဝမဖြစ်သော မေတ္တာပါရမီကိုလည်း ဖြည့်ကျင့်လော့။ အဟိတေသုပိ ဟိတေသုပိ၊ မကောင်းကျိုးပြုသူတို့၌လည်းကောင်း၊ ကောင်းကျိုးပြုသူတို့၌ လည်းကောင်း။ ဧကစိတ္တော ဘဝေယျာသိ၊ မေတ္တာစိတ်တစ်မျိုးတည်းသာ

ရှိသူသည် ဖြစ်လေလော့။ ဟိ ဥဒကံ နာမ၊ ဥပမာပြရသော် ရေမည်သည်။ ပါပ-
ဇနဿပိ ကလျာဏဇနဿပိ၊ မကောင်းသူအားလည်းကောင်း၊ ကောင်းသူအား
လည်းကောင်း။ သီတိဘာဝံ ဧကသဒိသံ ကတွာ ဖရတိ ယထာ၊ အေးမြခြင်းကို
အတူအမျှ ပြု၍ ဖြန့်သကဲ့သို့ ပျံ့နှံ့သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ တွမ္ပိ၊ ဤအတူသာ သင်
သုမေဓာသည်လည်း။ သဗ္ဗသတ္တေသု၊ သတ္တဝါအားလုံးတို့၌။ မေတ္တစိတ္တေန
ဧကစိတ္တာဝံ ဟောန္တော၊ မေတ္တာစိတ်ဖြင့် စိတ်တစ်မျိုးတည်းသာရှိသည် ဖြစ်မူ။
ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိ၊ ဘုရားစင်စစ်သည် ဧကန်ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြစ်ပြီ။
ဣတိ၊ ဤသို့ဖြစ်ပြီး၍။ နဝမံ မေတ္တာပါရမီ၊ နဝမဖြစ်သော မေတ္တာပါရမီကို။ ဒဠ္ဇံ
ကတွာ အဓိဋ္ဌာသိ၊ မြဲမြံစွာ ပြု၍ ဖြည့်ရန်ဓိဋ္ဌာန်ပြီ။ တေန၊ ထိုသို့ မေတ္တာပါရမီ
ဖြည့်ရန် အဓိဋ္ဌာန်ပြီးခြင်းကြောင့်။

“ယေ ဓမ္မာ ဗောဓိပါစနာ၊ အကြင်တရားတို့သည် သဗ္ဗညုတဉာဏ်
ရင့်သန်စေတတ်ကုန်၏။ ဗုဒ္ဓဓမ္မာ ဧတေ၊ ဘုရားဖြစ်ကြောင်း တရားဖြစ်
ကုန်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ် ရင့်သန်စေသည့် ထိုတရားတို့သည်။ ဧတ္တကာ
ယေဝ န ဘဝိဿရေ၊ ဤမျှတို့သာ ရှိကုန်သည် မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ အညေပိ
ဝိစိနိဿာမိ၊ အခြားတရားတို့ကိုလည်း ရှာမှီးအံ့။

တဒါ ဝိစိနန္တော၊ ထိုအခါ၌ ရှာမှီးသော်။ ပုဗ္ဗကေဟိ မဟေသီဟိ
အာသေဝိတနိသေဝိတံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော ဘုရားလောင်းတို့သည် မှီဝဲအပ်၊
မြဲစွာမှီဝဲအပ်သော။ နဝမံ မေတ္တာပါရမီ အဒက္ခိ၊ နဝမဖြစ်သော မေတ္တာ
ပါရမီကို တွေ့မြင်ပြီ။

ဗောဓိ ပတ္တံ၊ ယဒိ ဣစ္ဆသိ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရခြင်းငှာ အကယ်၍
အလိုရှိအံ့။ တံ ဣမံ နဝမံ၊ သင် သုမေဓာသည် ဤနဝမမေတ္တာပါရမီကို။
တာဝ ဒဠ္ဇံ ကတွာ သမာဒိယ၊ ရှေးဦးစွာ မြဲမြံစွာ ပြု၍ ဆောက်တည်လော့။
မေတ္တာယ အသမော ဟောဟိ၊ သတ္တဝါများ အကျိုးစီးပွား လိုလားသည့်
မေတ္တာဖြင့် မည်သူနှင့်မျှ မတူသူသည် ဖြစ်လော့၊ ဖြစ်အောင် ကြိုးစားလော့။

ဥဒကံ နာမ၊ ရေမည်သည်။ ကလျာဏေ ပါပကေ ဇနေ၊ ကောင်းသူတို့ကို
လည်းကောင်း၊ မကောင်းကုန်သော သူတို့ကိုလည်းကောင်း။ သီတေန သမံ
ဖရတိ ယထာပိ၊ အအေးဓာတ်ဖြင့် အညီအမျှ တွေ့ထိပျံ့နှံ့သကဲ့သို့။

ရဇောမလံ ပဝါဟေတိ ယထာပိ၊ မြူအညစ်အကြေးကို ဆောင်ယူစေဘိသကဲ့သို့ (စင်ကြယ်စေဘိသကဲ့သို့)။

တထေဝ တွမ္ပိ၊ ထိုအတူသာ သင်သူမေမာသည်လည်း။ အဟိတဟိတေ သမံ မေတ္တာယ ဘာဝယ၊ ကောင်းကျိုး မပြုသူ၊ ပြုသူတို့ကို ညီညီမျှမျှ မေတ္တာကို ဖြစ်စေလော့၊ ပွားလော့။ မေတ္တာပါရမီတံ ဂန္ဓာ၊ မေတ္တာပါရမီကို သွားရောက် ဖြည့်ကျင့်၍။ သမ္မောဓိ ပါပုဏိဿသိတိ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရလတ္တံ့”

ဟု။ ဝုတ္တံ၊ ဗုဒ္ဓဝင်မှာ ဘုရားဟောတော်မူအပ်ပြီ။

အထ၊ မေတ္တာပါရမီဖြည့်ရန် အဓိဋ္ဌာန်ပြီးရာ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထို ဘုရား အလောင်း သုမေမာသည်။ “ဗုဒ္ဓကာရကဓမ္မေဟိ၊ ဘုရားဖြစ်အောင် ပြုတတ်သော တရားတို့သည်။ ဧတ္ထကေဟေဝ န ဘဝိတဗ္ဗန္တိ၊ ဤမျှတို့သာ ရှိကုန်သည် မဖြစ် တန်ရာ”ဟု။ ဥတ္တရိပိ၊ အပိုအလွန်လည်း။ ဥပမာရယတော၊ စူးစမ်းရှာဖွေသော်။ ဒသမံ ဥပေက္ခာပါရမီ ဒိသ္မာ၊ ဒသမဖြစ်သော ဥပေက္ခာပါရမီကို တွေ့မြင်၍။ ဧတံ အဟောသိ၊ ဤအကြံသည် ဖြစ်ပြီ။ (ကိ၊ ဘယ်သို့ဖြစ်ပြီနည်း)။ “သုမေပေဏှိတ၊ သုမေမာပညာရှိ။ တံ ဣတော ပဋ္ဌာယ၊ သင်သည် ဤအချိန်မှ စ၍။ ဥပေက္ခာပါရမီမိ ပူရေယျာသိ၊ ဥပေက္ခာပါရမီကိုလည်း ပြည့်စေလော့၊ ဖြည့်ကျင့်လော့။ သုခေပိ ဒုက္ခေပိ၊ ချမ်းသာ၌လည်းကောင်း- ချမ်းသာသော် လည်းကောင်း၊ ဆင်းရဲ၌လည်းကောင်း- ဆင်းရဲသော်လည်းကောင်း။ မဇ္ဈတ္တာဝ ဘဝေယျာသိ၊ အလယ်သဘောရှိသူသည်သာ (မထူးမခြား လျစ်လျူရှုသူ သည်သာ) ဖြစ်လော့။ ဟိ၊ ဥပမာပြရသော်။ ပထဝီ နာမ၊ မြေကြီးမည်သည်။ သုစိမ္ပိ အသုစိမ္ပိ၊ စင်ကြယ်ကောင်းမွန်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ မစင်ကြယ် မကောင်းမွန်သည်ကိုလည်းကောင်း။ ပက္ခိပမာနာ မဇ္ဈတ္တာဝ ဟောတိ ယထာ၊ ပစ်ချတင်ထားသော် ထူးခြားမှုမရှိသည်သာ ဖြစ်သကဲ့သို့။ တထေဝ တွမ္ပိ၊ ထိုအတူသာ သင်သည်လည်း။ သုခဒုက္ခေသု မဇ္ဈတ္တာဝ ဟောန္တော၊ သုခဒုက္ခ တို့၌ မထူးမခြားလျစ်လျူရှုသူသည်သာ ဖြစ်မူ။ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိ၊ ဘုရား စင်စစ်သည် ဧကန်ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြစ်ပြီး၍။ ဒသမံ ဥပေက္ခာပါရမီ၊ ဒသမဖြစ်သော ဥပေက္ခာပါရမီကို။ ဒဠ္ဇံ ကတွာ အဓိဋ္ဌာသိ၊

မြမြစွာ ပြု၍ ဖြည့်ရန်မိဋ္ဌာန်ပြီ။ တေန၊ ထိုသို့ အမိဋ္ဌာန်ပြီးခြင်းကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဘုရား ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ (ကိ၊ ဘယ်သို့ဟောတော်မူအပ်ပြီနည်း)။

“ယေ ဓမ္မာ ဗောဓိပါစနာ၊ အကြင်တရားတို့သည် သဗ္ဗညုတဉာဏ် ရင့်သန် စေကုန်၏။ ဗုဒ္ဓဓမ္မာ ဧတေ၊ ဘုရားဖြစ်ကြောင်းတရားဖြစ်ကုန်သော သဗ္ဗညုတ ဉာဏ် ရင့်သန်စေသည့် ထိုတရားတို့သည်။ ဧတ္ထကာယေဝ န ဘဝိဿရေ ဤမျှ တို့သာ ရှိကုန်သည် မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ အညေပိ ဝိစိနိဿာမိ ဘုရားဖြစ်ကြောင်း အခြားတရားတို့ကိုလည်း ရှာအံ့။

တဒါ ဝိစိနန္တော၊ ထိုအခါ၌ ရှာသော်။ ပုဗ္ဗကေဟိ မဟေသီဟိ အာသေဝိတ-
နိသေဝိတံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော ဘုရားလောင်းတို့သည် မှီဝဲအပ်၊ မြမြစွာ
မှီဝဲ အပ်သော။ ဒသမံ ဥပေက္ခာပါရမီ အဒက္ခိ၊ ဆယ်ခုမြောက်ဖြစ်သော
ဥပေက္ခာ ပါရမီကို တွေ့မြင်ပြီ။

တွံ ဣမံ ဒသမံ၊ သင်သုမေဓာသည် ဆယ်ခုမြောက် ဤဥပေက္ခာပါရမီကို။
တာဝ ဒဠိ ကတွာ သမာဒိယ၊ ရှေးဦးစွာ မြမြစွာ ပြု၍ ဆောက်တည်လော့။
တုလာဘူတော ဒဠော ဟုတွာ၊ ကောင်းဆိုးနှင့်စပ် ချိန်ခွင်ပမာ အတိအကျ
ညီညာသည် ခိုင်ခန့်သည် ဖြစ်သော်။ သမ္မောဓိ ပါပုဏိဿသိ၊ သဗ္ဗညုတ
ဉာဏ်ကို ရလတ္တံ့။

ပထဝီ နာမ၊ မြေကြီးမည်သည်။ နိက္ခိတ္တံ အသုစိ သုစိ၊ မိမိအပေါ် တင်ထား
အပ်သော မစင်ကြယ်သော အရာဝတ္ထုကိုလည်းကောင်း၊ စင်ကြယ်သော
အရာ ဝတ္ထုကိုလည်းကောင်း။ ကောပါနုနယဝဋ္ဋိတာ၊ မနှစ်သက်မှု နှစ်သက်မှု
ဖယ်ရှား ၍။ ဧတေ ဥဘောပိ၊ မစင်ကြယ် စင်ကြယ် ဤအရာဝတ္ထု နှစ်မျိုး
တို့ကိုလည်း။ ဥပေက္ခတိ ယထာပိ၊ လျစ်လျူရှုဘိသကဲ့သို့။

တထေဝ တွမ္ပိ၊ ထိုအတူသာ သင်သည်လည်း။ သုခဒုက္ခေ၊ ချမ်းသာ
ဆင်းရဲ၌။ တုလာဘူတော သဒါ ဘဝ၊ ချိန်ခွင်ပမာ အတိအကျ ညီညာသည်
အခါခပ်သိမ်း ဖြစ်လော့။ ဥပေက္ခာပါရမိတံ ဂန္ဓာ၊ ဥပေက္ခာပါရမီကို
သွားရောက်ဖြည့်ကျင့်သော်။ သမ္မောဓိ ပါပုဏိဿသိ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို
ရလတ္တံ့။”

ဣတိ ဤသို့ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။

တတော စိန္တေသိ၊ ထိုဥပေက္ခာပါရမီဖြည့်ရန် ဓိဋ္ဌာန်ပြီးနောက်၌ ကြံစည်ပြီ။
 (ကို၊ ဘယ်သို့ကြံစည်ပြီနည်း)။ “ဣမသ္မိ လောကေ၊ ဤလောက၌။ ဗောဓိသတ္တေဟိ
 ပူရေတဗ္ဗာ၊ ဘုရားလောင်းတို့သည် ဖြည့်ကျင့်ထိုက်ကုန်သော။ ဗောဓိပရိပါစနာ
 ဗုဒ္ဓကာရကဓမ္မာ ဧတ္တကာယေဝ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ် ရင့်သန်စေကုန်သော ဘုရား
 ဖြစ်အောင် ပြုတတ်သည့် တရားတို့သည် ဤမျှသာ ရှိကုန်၏။ ဣမာပိ ဒသ-
 ပါရမီယော၊ ဤပါရမီဆယ်ပါး ဆိုသည့်တရားတို့သည်လည်း။ ဥဒ္ဓံ အာကာသေပိ
 နတ္ထိ ဟေဋ္ဌာ ပထဝိယမ္ပိ၊ အထက်ကောင်းကင်၌လည်း မရှိကုန်၊ အောက်မြေ
 ထဲ၌လည်း မရှိကုန်။ ပူရတ္ထိမာဒိသု ဒိသာသုပိ နတ္ထိ၊ အရှေ့အရပ် အစရှိကုန်သော
 အရပ်မျက်နှာတို့၌လည်း မရှိကုန်။ ပန၊ အဟုတ်သော်ကား။ မယံ ဟဒယ-
 မံသဗ္ဘန္တရေ ဧဝ ပတိဋ္ဌိတာ၊ ငါ၏ နှလုံးသားအတွင်း၌သာ တည်ရှိကုန်၏။” ဣတိ၊
 ဤသို့ ကြံစည်ပြီ။ တာသံ ဟဒယေ ဧဝံ ပတိဋ္ဌိတဘာဝံ ဒိသ္မာ၊ ထိုပါရမီတို့၏
 နှလုံး၌ ဤသို့ တည်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို သိမြင်၍။ တာ သဗ္ဗာပိ၊ ထိုပါရမီအားလုံး
 တို့ကိုလည်း။ ဒဠ္ဇံ ကတွာ အဓိဋ္ဌာယ၊ မြဲမြံစွာ ပြု၍ ဖြည့်ရန် ဓိဋ္ဌာန်၍။ ပုနပျန်
 သမ္မသန္တော၊ ထပ်ကာထပ်ကာ သုံးသပ်သော်။ အနုလောမပဋိလောမံ သမ္မသတိ၊
 အနုလုံပဋိလုံ အစုန်အဆန် သုံးသပ်၏။ ပရိယန္တေ ဂဟေတွာ အာဒိ ပါပေတိ၊
 အဆုံးကို စတင်ယူ၍ အစသို့ရောက်စေ၏။ အာဒိမ္ပိ ဂဟေတွာ ပရိယန္တေ ဌပေတိ၊
 အစကို စတင်ယူ၍ အဆုံး၌ ရပ်ထား၏။ မဇ္ဈေ ဂဟေတွာ ဥဘတော
 ဩသာပေတိ၊ အလယ်ကို စတင်ယူ၍ အစအဆုံး အစွန်းနှစ်ဖက်၌ ပြီးစေ၏။
 ဥဘတော ကောဋီသု ဂဟေတွာ မဇ္ဈေ ဩသာပေတိ၊ အစအဆုံး နှစ်ဖက်မှ အစွန်
 အဖျားတို့ကို စတင်ယူ၍ အလယ်၌ ပြီးဆုံးစေ၏။ ဗာဟိရကဘဏ္ဍာပရိစ္စာဂေါ
 ဒါနပါရမီ နာမ၊ ခန္ဓာကိုယ်ပြင်ပပစ္စည်း၊ စွန့်လွှဲခြင်းသည် ဒါနပါရမီမည်၏။
 အင်္ဂပရိစ္စာဂေါ ဒါနဥပပါရမီ နာမ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်စွန့်လွှဲခြင်းသည် ဒါနဥပပါရမီ
 မည်၏။ ဇီဝိတပရိစ္စာဂေါ ဒါနပရမတ္ထပါရမီ နာမ၊ အသက်စွန့်လွှဲခြင်းသည်
 ဒါနပရမတ္ထပါရမီ မည်၏။ ဣတိ ဒသ ပါရမီယော၊ ဤသို့ ဆယ်ပါးကုန်သော
 ပါရမီတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒသ ဥပပါရမီယော၊ ဆယ်ပါးကုန်သော ဥပပါရမီ
 တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒသ ပရမတ္ထပါရမီယော၊ ဆယ်ပါးကုန်သော ပရမတ္ထပါရမီ
 တို့ကိုလည်းကောင်း။ ယန္တတေလံ ဝိနိဝဋ္ဋေန္တော ဝိယ၊ ဆီစက်ကို လည်စေဘိ

သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ မဟာမေရုံ မတ္တံ ကတွာ၊ မြင့်မိုရ်တောင်ကြီးကို မွေတန်ကို ပြု၍။ စက္ကဝါဠမဟာသမုဒ္ဒံ အာလုဠေန္တော ဝိယ စ သမ္ပဿိ၊ စကြာဝဠာ သမုဒ္ဒရာကို မွေတိသကဲ့သို့လည်းကောင်း သုံးသပ်ပြီ။ ဧဝံ ဒသပါရမီယော သမ္ပသန္တဿ တဿ၊ ဤသို့ ပါရမီဆယ်ပါးတို့ကို သုံးသပ်သော ထိုဘုရားလောင်း၏။ ဓမ္မတေဇေန၊ သုံးသပ်ဉာဏ် တရားတန်ခိုးကြောင့်။ စတုနဟုတာဓိကဒ္ဓိယောဇနသတသဟဿ-ဗဟလာ၊ ယူဇနာပေါင်း ရှစ်သိန်းလေးသောင်း အထူရှိသော။ အယံ မဟာပထဝီ၊ ဤမြေကြီးသည်။ ဟတ္ထိနာ အက္ကန္တနဠကလာပေါ ဝိယ စ၊ ဆင်သည် နင်းအပ်သည့် ကျူစည်းကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ပိဋိယမာနံ ဥဇ္ဈယန္တံ ဝိယ စ၊ ကြိတ်ညစ်အပ်သော ကြံကြိတ်စက်ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ မဟာဝိရဝံ ဝိရဝမာနာ၊ အသံကြီးကို မြည်ဟီးလျက်။ သင်္ကမ္ပိ၊ မြင့်တက်မြင့်တက်၍ ကောင်းစွာလှုပ်ပြီ (တစ်နည်း) အရှေ့အနောက်မြင့်လိုက် နိမ့်လိုက် လှုပ်ပြီ။ သမ္ပကမ္ပိ၊ မြင့်လိုက် နိမ့်လိုက် ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် လှုပ်ပြီ (တစ်နည်း) တောင်မြောက် မြင့်လိုက် နိမ့်လိုက် လှုပ်ပြီ။ သမ္ပဝေမိ၊ အရပ်လေးမျက်နှာ ယိမ်းယိုင်ကာ လွန်စွာ တုန်လှုပ်ပြီ (တစ်နည်း) အလယ် အဖျား မြင့်လိုက် နိမ့်လိုက် လှုပ်ပြီ။ ကုလာလစက္ကံ ဝိယ၊ အိုးထိန်းစက်ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ တေလယန္တစက္ကံ ဝိယ စ၊ ဆီကြိတ်ယန္တရားစက်ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ပရိဗ္ဗမိ၊ ချာချာလည်ပြီ။ တေန၊ ထိုသို့ ချာချာလည်သောကြောင့်။

“လောကေ ယေ ဓမ္မာ ဗောဓိပါစနာ၊ လောက၌ အကြင်တရားတို့သည် သဗ္ဗညုတဉာဏ်၊ ရင့်သန်စေတတ်ကုန်၏။ တေ ဇတ္ထကာယေဝ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ် ရင့်သန်စေသည့်၊ ထိုတရားတို့သည် ဤမျှဆယ်ပါးတို့သာ ရှိကုန်၏။ တတော အညတြ ဥဒ္ဓံ နတ္ထိ၊ ထိုပါရမီဆယ်ပါးတို့မှ အခြားသော အထက်အပို အလွန်သည် မရှိ။ တတ္ထ ဒဠံ ပတိဋ္ဌဟ၊ ထိုပါရမီဆယ်ပါးတို့၌ မြဲမြံစွာ တည်လော့။

ဣမေ ဓမ္မေ၊ ဤပါရမီ ဆယ်ပါးတရားတို့ကို။ သဘာဝသရသလက္ခဏေ၊ သဘာဝဟု ဆိုအပ်သည့် မိမိကိစ္စလက္ခဏာအားဖြင့်။ သမ္ပသတော၊ သုံးသပ်ဆင်ခြင် နေထိုင်စဉ်။ ဓမ္မတေဇေန၊ ပါရမီဆင်ခြင်သည့် ဉာဏ်တရားတန်ခိုးကြောင့်။ ဝသုဓာ ဒသသဟဿီ ပကမ္ပထ၊ ရတနာတို့ တည်ရာ ဖြစ်သော စကြာဝဠာ မြေကမ္ဘာတစ်သောင်းသည် တုန်လှုပ်ပြီ။

ပိဋိတံ ဥဇ္ဈယန္တံ၊ ကြိတ်ညစ်အပ်သော ကြံကြိတ်ယန္တရားစက်ကဲ့သို့၊ ပထဝီ
မြေကြီးသည်။ စလတိ၊ ရဝတိ၊ လှုပ်လည်းလှုပ်၏၊ မြည်လည်း မြည်ဟီး၏။
တေလယန္တေ စက္ကံ ယထာ၊ ကြံကြိတ်ယန္တရား၌ ဘီးကဲ့သို့။ ဧဝံ မေဒနီ
ကမ္ပတိတိ၊ ဤအတူ မြေကြီးသည် တုန်လှုပ်၏။”

ဟု။ ဝုတ္တံ၊ ဗုဒ္ဓဝင်မှာ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။

မဟာပထဝီယာ ကမ္မမာနာယ၊ မြေကြီးသည် တုန်လှုပ်သော်။ ရမ္မနဂရဝါသိနော
သဏ္ဌာတုံ အသက္ကောန္တာ၊ ရမ္မမြို့နေသူတို့သည် ကောင်းစွာရပ်တည်ခြင်းငှာ
မစွမ်းနိုင်ကုန်၍။ ယုဂန္တဝါတတ္တာဟတာ မဟာသာလာ ဝိယ၊ ကမ္ဘာဖျက်လေ ဖိစီး
နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော (ကမ္ဘာဖျက်လေ အတိုက်ခံရကုန်သော) အင်ကြင်းပင်ကြီး
တို့ကဲ့သို့။ မုစ္ဆိတမုစ္ဆိတာ၊ တွေဝေကုန် တွေဝေကုန်လျက်။ ပပတိသု၊ တုံးလုံးလဲကျ
ကုန်ပြီ။ ယဋ္ဌာဒီနိ ကုလာလဘာဇနာနိ၊ ရေအိုးအစရှိကုန်သော အိုးထိန်းသည့်
အိုးခွက်တို့သည်။ ပဝဋ္ဌန္တာနိ အညမညံ ပဟရန္တာနိ၊ လိမ့်ကုန်လျက် အချင်းချင်း
ရိုက်ခတ်ကုန်လျက်။ စုဏ္ဏဝိစုဏ္ဏာနိ အဟေသံ၊ မှန်မှန်ညက်ညက် ကျေကုန်သည်
ဖြစ်ကုန်ပြီ။ မဟာဇနော ဘီတတသိတော၊ လူအများသည် ကြောက်ရွံ့
ထိတ်လန့်၍။ သတ္တာရံ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားသို့ ချဉ်းကပ်၍။
“ဘဂဝါ၊ အိုမြတ်စွာဘုရား။ အယံ၊ ဤငလျင်ကြီးလှုပ်မှုသည်။ နာဂါဝဋ္ဌော ကိန္နု
ခေါ၊ နဂါးတို့ လှည့်စားခြင်းလေလော။ ဘူတယက္ခဒေဝတာသု၊ ဖုတ်၊ တစ္ဆေ၊
ဘီလူး၊ နတ်တို့တွင်။ အညတရာ ဝဋ္ဌော ကိန္နု ခေါ၊ တစ်မျိုးမျိုးတို့ လှည့်စားခြင်း
လေလော။ ဣတိ ဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ မယံ ဧတံ န ဇာနာမ၊ တပည့်တော်တို့သည်
ဤအကြောင်းကို မသိပါကုန်။ အပိ စ ခေါ သဗ္ဗေပိ အယံ မဟာဇနော၊ စင်စစ်
သော်ကား အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော ဤလူအများသည်။ ဥပဒ္ဒုတော၊ နှိပ်စက်ခံ
နေရပါ၏။ ကိန္နု ခေါ၊ အသို့ပါနည်း။ ဣမဿ လောကဿ ပါပကံ ဘဝိဿတိ၊
ဤလောက၏ ဆိုးကျိုးသည် ဖြစ်လတ္တံ့လော။ ဥဒါဟု ကလျာဏံ၊ သို့မဟုတ်
ကောင်းကျိုးလော။ နော ဧတံ ကာရဏံ ကထေထ၊ တပည့်တော်တို့အား ဤ
အကြောင်းကို ဟောတော်မူပါကုန်လော့။” ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြီ။
အထ၊ လျှောက်ထားပြီးရာ ထိုအခါ၌။ သတ္တာ၊ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားသည်။
တေသံ ကထံ သုတွာ၊ ထိုလူတို့၏ စကားကို ကြားရ၍။ “တုမေ မာ ဘာယထ

မာ စိန္တယိတ္ထ၊ သင်တို့သည် မကြောက်ကြကုန်လင့် မတွေးတောကြကုန်လင့်။ က္ကတော နိဒါနံ ဝေါ ဘယံ နတ္ထိ၊ ဤမြေကြီးမြည်ဟီး၊ ငလျင်ကြီးလှုပ်ခြင်းကြောင့် သင်တို့အား ဘေးသည် မရှိ။ မယာ အဇ္ဈ ငါဘုရားသည် ယနေ့။ ယော သော သုမေဓပဏ္ဍိတော၊ အကြင်သုမေဓာပညာရှိကို။ ‘အနာဂတေ ဂေါတမော နာမ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿတိတိ၊ နောင်အခါ၌ ဂေါတမမည်သော ဘုရားသည် ဖြစ်လတ္တံ့’ဟု။ ဗျာကတော၊ ဗျာဒိပ်ပေးအပ်ပြီ။ သော ဒသပါရမိယော သမ္ပသတိ၊ ထိုသုမေဓာ ပညာရှိသည် ပါရမိဆယ်ပါးတို့ကို ဆင်ခြင်၏။ ဒသပါရမိယော၊ ပါရမိဆယ်ပါး တို့ကို။ သမ္ပသန္တဿ ဝိလောဠေန္တဿ တဿ ဓမ္မတေဇေန၊ ဆင်ခြင်သော၊ အပြန် အလှန်၊ နည်းမျိုးစုံ မွေ့နှောက်ဆင်ခြင်သော ထိုသုမေဓာပညာရှိ၏ ပါရမိ ဆင်ခြင်ဉာဏ် တရားတန်ခိုးကြောင့်။ သကလဒသသဟဿိလောကဓာတု၊ လောကဓာတ်တစ်သောင်းလုံးသည်။ ဧကပ္ပဟာရေန ကမ္မတိ စေဝ ရာတိ စာတိ၊ တစ်ပဟိုရ်တည်းဖြင့် (တစ်ချိန်တည်းဖြင့်) တုန်လည်းတုန်လှုပ်၏ မြည်လည်း မြည်ဟီး၏”ဟု။ အာဟ၊ မိန့်ဇော်မူပြီ။ တေန၊ ထိုသို့ မိန့်တော်မူခြင်းကြောင့်။

“ဗုဒ္ဓဿ ပရိဝေသနေ၊ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားအား ဆွမ်းကျွေးရာ၌။ ယာဝတာ ပရိသာ အာသိ၊ အကြင်မျှလောက်သော ပရိသတ်သည် ရှိပြီ။ သာ တတ္ထ ပဝေဓမာနာ၊ ထိုဆွမ်းကျွေးရာရှိ၊ ပရိသတ်သည် ထိုအရပ်၌ တုန်လှုပ်လျက်။ မုစ္ဆိတာ ဘူမိယံ သေသိ၊ တွေဝေလျက် မြေ၌ အိပ်ပြီ။

အနေကသဟဿာနိ ယဋ္ဌာနိ၊ ထောင်ပေါင်းများစွာကုန်သော ရေအိုး တို့သည်လည်းကောင်း။ ကုမ္ဘိနံ ဗဟူ သတာ စ၊ အိုးခွက်တို့၏ များစွာ ကုန်သော အရာတို့သည်လည်းကောင်း။ တတ္ထ အညမညံ ပယဋ္ဌိတာ၊ ထိုဆွမ်းကျွေးရာအရပ်၌ အချင်းချင်း ထိခိုက်ကုန်လျက်။ သဉ္ဇုဏ္ဏမထိတာ၊ မှန်မှန်ညက်ညက် ကျေညက်ကုန်ပြီ။

ဥပ္ပိဂ္ဂါ တသိတာ ဘိတာ ဘန္တာ ဗျဓိတမာနသာ မဟာဇနာ၊ ထိတ်ကုန် လန့်ကုန်သော ကြောက်ကုန်သော ချာချာလည်ကုန်သော ဘေးနှိပ်စက်အပ်၊ ညည်းဆဲအပ်သည့် နှလုံးရှိကုန်သော လူအများတို့သည်။ သမာဂမ္မ ဒီပင်္ကရံ ဥပါဂမ္မ၊ ကောင်းစွာလာကုန်၍ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားကို ချဉ်းကပ်ကုန်ပြီ။

စက္ခုမ၊ စက္ခုငါးပါး ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။ ကိ ဘဝိဿတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ လောကဿ ကလျာဏံ ဘဝိဿတိ၊ လောက၏ ကောင်းကျိုး သည် ဖြစ်လတ္တံ့လော။ အထ ပါပကံ ဘဝိဿတိ၊ သို့မဟုတ် မကောင်းကျိုးသည် ဖြစ်လတ္တံ့လော။ သဗ္ဗော လောကော ဥပဒ္ဓုတော၊ အလုံးစုံသော လောကသည် အနှိပ်စက်ခံနေရပြီ။ တံ ဝိနောဒေဟိ၊ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်၊ နှိပ်စက်ခံနေရသည့် ထိုဘေးကို ပယ်ဖျောက်တော်မူပါလော့။

ဒီပင်္ကရော မဟာမုနိ၊ ဒီပင်္ကရာမည်တော် မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေသံ တဒါ သညာပေသိ၊ မေးလျှောက်သူ၊ ထိုလူတို့အား ထိုမေးရာအခါ၌ သိစေတော် မူပြီ။ (ကိ၊ ဘယ်သို့ သိစေတော်မူပြီနည်း) ဣမသ္မိ ပထဝိကမ္ပနေ၊ ဤမြေလှုပ်ခြင်း ကြောင့်။ ဝိဿတ္တာ ဟောထ မာဘာထ၊ ကြောက်ခြင်း၊ လန့်ခြင်း ကင်းရှင်းကြကုန်သည် ဖြစ်ကုန်လော့၊ မကြောက်ကြကုန်လင့်။

လောကေ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿတိ၊ လောက၌ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု။ အဟံ ယံ အဇ္ဇ ဗျာကာသိ၊ ငါဘုရားသည် အကြင်သူမေဓာရသေ့ကို ယနေ့ ဗျာဒိပ် ပေးခဲ့ပြီ။ ဧသော ဇိနသေဝိတံ ပုဗ္ဗကံ ဓမ္မံ သမ္မသတိ၊ ဗျာဒိပ်ရပြီး၊ ထိုသူမေဓာရသေ့သည် ဘုရားရှင်တို့ အလောင်းတော်ဖြစ်စဉ်၊ မှီဝဲအပ်သော ရှေးရိုးစဉ်လာ ဖြစ်သော ပါရမီတရားကို သုံးသပ်၏။

ဗုဒ္ဓဘူမိ ဓမ္မံ၊ ဗုဒ္ဓဘူမိဖြစ်သော ပါရမီတရားကို။ အသေသတော သမ္မသတော တဿ၊ အကြွင်းအကျန်မရှိ သုံးသပ်ဆင်ခြင်သော ထိုသူမေဓာ၏။ တေန၊ ထိုသို့ဆင်ခြင်ခြင်းကြောင့်၊ သဒေဝကေ၊ နတ်နှင့်တကွ လူ့လောက၌။ ဒသသဟဿိ၊ ထောင်ပေါင်းဆယ်လီ ရှိသော (တစ်သောင်းသော)။ အယံ ပထဝီ ကမ္မိတာ၊ ဤစကြာဝဠာ၊ မြေကမ္ဘာသည် တုန်လှုပ်ပြီ။ (ဣတိ၊ ဤသို့ သိစေတော်မူပြီ)

ဟု။ ဝုတ္တံ၊ ဗုဒ္ဓဝင်မှာ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။

မဟာဇနော တထာဂတဿ ဝစနံ သုတွာ၊ လူအများသည် ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်ကို ကြားရ၍။ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌော မာလာဂန္ဓဝိလေပနံ အာဒါယ၊ ရွှင်လန်းနှစ်သက်၍ ပန်းနံသာ၊ နံသာပျောင်းကို ယူ၍။ ရမ္မနဂရာ နိက္ခမိတွာ၊ ရမ္မာမြို့မှ ထွက်၍။ ဗောဓိသတ္တံ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ဘုရားလောင်းသို့ ချဉ်းကပ်၍။

မာလာဒီဟိ ပူဇေတွာ ဝန္တိတွာ၊ ပန်းစသည်တို့ဖြင့် ပူဇော်၍ ရှိခိုး၍။ ပဒက္ခိဏံ ကတွာ၊ လက်ယာရစ်လည်သည်ကို ပြ၍။ ရမ္မနဂရမေဝ ပါဝိသိ၊ ရမ္မာမြို့သို့သာ ဝင်သွားပြီ။ ဗောဓိသတ္တောပိ ဒသပါရမီယော သမ္ပသိတွာ၊ ဘုရားလောင်း သုမေဓာသည်လည်း ပါရမီဆယ်ပါးတို့ကို ဆင်ခြင်သုံးသပ်၍။ ဝီရိယံ ဒဠ္ဇံ ကတွာ အဓိဋ္ဌာယ၊ ဝီရိယကို မြဲမြံစွာ ပြု၍ ပါရမီဖြည့်ရန် ခိဋ္ဌာန်၍။ နိသိန္နာသနာ ဝုဋ္ဌာသိ၊ ထိုင်နေရာမှ ထပြီ။ တေန၊ ထိုသို့ ခိဋ္ဌာန်ပြီး နေရာမှ ထခြင်းကြောင့်။

“ဗုဒ္ဓဿ ဝစနံ သုတွာ၊ မနော နိဗ္ဗာယိ တာဝဒေ။

သဗ္ဗေ မံ ဥပသင်္ကမ္မ၊ ပုနာပိ အဘိဝန္တိသုံ။

သမာဒိယိတွာ ဗုဒ္ဓဂုဏံ၊ ဒဠ္ဇံ ကတွာန မာနသံ။

ဒီပင်္ကရံ နမဿိတွာ၊ အာသနာ ဝုဋ္ဌဟိ တဒါ”တိ။

“ဗုဒ္ဓဿ ဝစနံ သုတွာ (ပ) အာသနာ ဝုဋ္ဌဟိ တဒါ”ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဗုဒ္ဓဝင်မှာ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

ဗုဒ္ဓဿ ဝစနံ သုတွာ၊ ဒီပင်္ကရံမြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်ကို ကြား ရ၍။ တာဝဒေ မနော နိဗ္ဗာယိ၊ အမိန့်တော်စကား၊ ကြားရပြီးရာ ထိုအခါ၌ ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့် ပူပန်သည့်စိတ်သည် ငြိမ်းအေးပြီ။ သဗ္ဗေ မံ ဥပသင်္ကမ္မ၊ လူအားလုံးတို့သည် ငါသုမေဓာသို့ ချဉ်းကပ်၍။ ပုနာပိ မံ အဘိဝန္တိသုံ၊ တစ်ဖန်လည်း ငါ့ကို ရှိခိုးကုန်ပြီ။

ဗုဒ္ဓဂုဏံ သမာဒိယိတွာ၊ ဟေတုသမ္ပဒါ၊ ဘုရားရှင်ဂုဏ်၊ ပါရမီအလုံးစုံကို ဆောက်တည်၍။ မာနသံ ဒဠ္ဇံ ကတွာန၊ စိတ်ကို မြဲမြံစွာ ပြု၍။ ဒီပင်္ကရံ နမဿိတွာ၊ ဒီပင်္ကရံမြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးပြီး၍။ တဒါ အာသနာ ဝုဋ္ဌဟိ၊ ထိုအခါ၌ နေရာမှ ထပြီ။

အထ အာသနာ ဝုဋ္ဌဟန္တံ ဗောဓိသတ္တံ၊ ထိုအခါ၌ နေရာမှ ထသော ဘုရား လောင်းကို။ သကလဒသသဟဿစက္ကဝါဠဒေဝတာ သန္နိပတိတွာ၊ စကြဝဠာ တစ်သောင်းလုံးနေ၊ နတ်ဗြဟ္မာတွေသည် စည်းဝေးကုန်၍။ ဒိဗ္ဗေဟိ မာလာဂန္ဓေဟိ ပူဇေတွာ ဝန္တိတွာ၊ နတ်တို့ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော ပန်းနံ့သာတို့ဖြင့် ပူဇော်ကုန်၍ ရှိခိုးကုန်၍။ “အယျ သုမေဓတာပဿ၊ သခင် သုမေဓာရှင်ရသေ့။ တယာ အဇ္ဈ

သင်္ခင်ရှင်ရသေ့သည် ယနေ့။ ဒီပင်္ကရဒသဗလဿ ပါဒမူလေ၊ ဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာ ဘုရား၏ ခြေတော်ရင်း၌။ မဟာတီ ပတ္တနာ ပတ္တိတာ၊ ကြီးကျယ် မြင့်မြတ်သော ဘုရားဆုကို တောင်းအပ်ပြီ။ တေ သာ အနန္တရာယေန သမိဇ္ဈတု၊ သင်္ခင်ရှင်ရသေ့၏ ထိုဆုတောင်းသည် အန္တရာယ်မရှိ ပြီးစီးပြည့်စုံပါစေသတည်း။ တေ ဘယံ ဝါ ဆန္တိတတ္ထံ ဝါ မာ အဟောသိ၊ သင်္ခင်ရှင်ရသေ့အား ကြောက်လန့်ခြင်းသည် လည်းကောင်း ကိုယ်တုန်လှုပ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း မဖြစ်ပါစေသတည်း။ သရီရေ အပ္ပမတ္တကောပိ ရောဂေါ မာ ဥပ္ပဇ္ဈိ ခန္ဓာကိုယ်၌ အနည်းငယ်မျှလည်း ဖြစ်သော ရောဂါသည် မဖြစ်ပါစေသတည်း။ ခိပ္ပံ ပါရမိယော ပူရေတွာ၊ လျင်စွာ ပါရမီတို့ကို ပြည့်စေ၍။ သမ္မာသမ္မောဓိံ ခိပ္ပံ ပဋိဝိဇ္ဈ၊ မှန်စွာကိုယ်တိုင် သိတတ်သည့် အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို လျင်စွာ ထိုးထွင်းသိပါလော့။ ပုပ္ဖုပဂ- ဖလူပဂါ ရုက္ခာ၊ ပွင့်ပင် သီးပင်ဖြစ်ကုန်သော အပင်တို့သည်။ သမယေ ပုပ္ဖန္တိ ယထာ စေဝ ဖလန္တိ ယထာ စ၊ ပွင့်ချိန် သီးချိန်၌ ပွင့်ကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သီးကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ တထေဝ တွမ္မိ၊ ထို့အတူသာ သင်္ခင်ရှင်ရသေ့ သည်လည်း။ သမယံ အနုတိက္ကမိတွာ၊ ဘုရားဖြစ်ချိန်ကို မကျော်လွန်မူ၍။ ခိပ္ပံ ဥတ္တမံ သမ္မောဓိံ ဖုသဿ၊ လျင်စွာ မြတ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်၊ အရဟတ္တမဂ် ဉာဏ်ကို ရပါစေ။ ဣတိ အာဒိနိ ထုတိမင်္ဂလာနိ ပယိရုဒါဟံသု၊ ဤသို့ အစရှိ ကုန်သော ချီးမွမ်းမင်္ဂလာတို့ကို ပြောဆိုကုန်ပြီ။ ဧဝံ ပယိရုဒါဟိတွာ၊ ဤသို့ ပြောဆိုကြပြီး၍။ အတ္တနော အတ္တနော ဒေဝဌာနမေဝ အဂမံသု၊ မိမိ၏ မိမိ၏ နတ်ပြည်ဌာနသို့သာ သွားကုန်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တောပိ ဒေဝတာဟိ အဘိတ္ထုတော၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း နတ်ဗြဟ္မာတို့၏ အချိုးကျူးခံရပြီးသော်။ “အဟံ ဒသ- ပါရမိယော ပူရေတွာ၊ ငါသည် ပါရမီဆယ်ပါးတို့ကို ဖြည့်ကျင့်ပြီး၍။ ကပ္ပသတ- သဟဿာမိကာနံ စတုန္တံ အသင်္ချေယျာနံ၊ ကမ္ဘာတစ်သိန်း အလွန်ရှိကုန်သော လေးအသင်္ချေတို့၏။ မတ္ထကေ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿာမိတိ၊ အထက်၌ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လိမ့်မည်”ဟု။ ဝီရိယံ ဒဠ္ဋံ ကတွာ အဓိဋ္ဌာယ၊ ဝီရိယကို မြဲမြံစွာ ပြု၍ အဓိဋ္ဌာန်၍။ နဘံ အဗ္ဘဂ္ဂန္တာ၊ ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်၍။ ဟိမဝန္တမေဝ အဂမာသိ၊ ဟိမဝန္တာ သို့သာ သွားပြီ။ တေန၊ ထိုသို့သွားပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။

“ခိပ္ပံ မာနုသကံ ယံ ပုပ္ဖံ နတ်တို့၌စွာဖြစ်သော လူတို့၌စွာဖြစ်သော အကြင် ပန်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေဟိ ပုပ္ဖေဟိ၊ ထိုပန်းနှစ်မျိုးတို့ဖြင့်။ အာသနာ

ဝုဋ္ဌဟန္တဿ၊ နေရာမှ ထသော ဘုရားလောင်းအား။ ဒေဝါ မာနသကာ ဥဘော၊ နတ်လူ နှစ်မျိုးတို့သည်။ သမောကိရန္တိ၊ ကြံဖြန့်ပူဇော်ကုန်ပြီ။

ဒေဝါ မာနသကာ တေ ဥဘော၊ နတ်ဗြဟ္မာဖြစ်ကုန်သော လူဖြစ် ကုန်သော ထိုနှစ်မျိုးလုံးတို့သည်။ သောတ္ထိံ စ ဝေဒယန္တိ၊ ချမ်းသာကြောင်း ကိုလည်း သိစေကုန်၊ ပြောကြားကုန်ပြီ။ တုယံ ပတ္ထိတံ မဟန္တံ၊ သင် သုမေဓာသည် တောင်းအပ်သည့်၊ ဘုရားဆုသည်ကား ကြီးကျယ် မြင့်မြတ် ၏။ တံ ယထိစ္ဆိတံ လဘဿ၊ ထိုဘုရားဆုကို တောင်းသည့်အတိုင်း ရပါစေ။

သဗ္ဗာ ဤတိယော ဝိဝဇ္ဇန္တိ၊ ဥပဒ္ဒဝေါ အားလုံးတို့သည် ရှောင်ကြဉ်ပါစေ ကုန်သတည်း။ သောကော ရောဂေါ ဝိနဿတု၊ သောကသည် လည်းကောင်း၊ ရောဂါသည်လည်းကောင်း ကင်းပျောက်ပါစေသတည်း။ တေ အန္တရာယာ မာ ဘဝန္တိ၊ သင်ရှင်ရသေ့အား အန္တရာယ်တို့သည် မဖြစ်ပါစေကုန်သတည်း။ ဥတ္တမံ ဗောဓိံ ခိပ္ပံ ဖုဿ၊ မြတ်သော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို လျင်စွာ ရပါစေ။

သမယေ ပတ္တေ ပုပ္ဖိနော ဒုမာ၊ ချိန်အခါသည် ရောက်သော် ပွင့်တတ် ကုန်သော အပင်တို့သည်။ ပုပ္ဖန္တိ ယထာပိ၊ ပွင့်ကြကုန်သကဲ့သို့။ မဟာဝီရ တထေဝ တံ၊ ကြီးမြတ်သည့် ဝီရိယရှိသူ ရှင်ရသေ့ . . . ထို့အတူသာ သင် ရှင်ရသေ့ သည်။ ဗုဒ္ဓဉာဏေန ပုပ္ဖဿ၊ တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါး ဘုရားဉာဏ်များဖြင့် ပွင့်တော်မူလော့။

ယေကေစိ သမ္ပုဒ္ဓါ ဒသပါရမီ ပူရယံ ယထာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ဘုရားရှင် တို့သည် ပါရမီဆယ်ပါးတို့ကို ဖြည့်ကျင့်ပြီးကုန်သကဲ့သို့။ မဟာဝီရ တထေဝ တံ ဒသပါရမီ ပူရယ၊ ကြီးမြတ်သည့် ဝီရိယရှိသူ၊ ရှင်ရသေ့ . . . ထို့အတူသာ သင်ရှင်ရသေ့သည် ပါရမီဆယ်ပါးတို့ကို ဖြည့်ကျင့်လော့။

ယေကေစိ သမ္ပုဒ္ဓါ ဗောဓိမဏ္ဍိမှ ဗုဇ္ဈရေ ယထာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ဘုရားရှင်တို့သည် ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌ ပွင့်တော်မူကြကုန်သကဲ့သို့။ မဟာဝီရ တထေဝ တံ ဇိနဗောဓိယံ ဗုဇ္ဈဿ၊ ကြီးမြတ်သည့် ဝီရိယရှိသူ ရှင်ရသေ့ . . . ထို့အတူသာ သင် ရှင်ရသေ့သည် ဘုရားတို့ပွင့်တော်မူရာ ဗောဓိပင်ရင်း၌ ပွင့်တော်မူလော့။

ယေ ကေစိ သမ္ပဒ္ဓါ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တယံ ယထာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ဘုရားရှင် တို့သည် ဓမ္မစက္ကာတရားတော်ကို ဟောတော်မူကြပြီးကုန်သကဲ့သို့။ မဟာဝီရ တထေဝ တံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တယ၊ ကြီးမြတ်သော ဝီရိယရှိသူ၊ ရှင်ရသေ့... ထို့အတူသာ သင် ရှင်ရသေ့သည် ဓမ္မစက္ကာတရားတော်ကို ဟောတော် မူလော့။

ပုဏ္ဏမာယေ စန္ဒော ပရိသုဒ္ဓေါ ဝိရောစတိ ယထာ၊ လပြည့်နေ့ည၌ လသည် အစင်အကြယ် တင့်တယ်ဘိသကဲ့သို့။ တထေဝ တံ ပုဏ္ဏမနော ဒသသဟဿိယံ ဝိရောစ၊ ထို့အတူသာ သင်ရှင်ရသေ့သည် ပြည့်သော စိတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍ စကြဝဠာ ကမ္ဘာတစ်သောင်း၌ တင့်တယ်တော်မူ ပါလော့။

ရာဟုမုတ္တော သူရိယော တာပေန အတိရောစတိ ယထာ၊ ရာဟုမှ လွတ်သော နေသည် အပူရောင်ဖြင့် အလွန် တင့်တယ်ဘိသကဲ့သို့။ တထေဝ လောကာ မုစ္စိတွာ တုဝံ သိရိယာ ဝိရောစ၊ ထို့အတူသာ လောကဓံရှစ်ပါးမှ လွတ်၍ သင်ရှင်ရသေ့သည် ဘုရားအသရေတော်ဖြင့် အထူးပင် တင့်တယ် တော်မူလော့။

ယာ ကာစိ နဒိယော မဟောဒမိ သြသရန္တိ ယထာ၊ မြစ်အားလုံးတို့သည် ပင်လယ်သို့ စီးဝင်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ သဒေဝကာ လောကာ တဝ အန္တိကေ သြသရန္တိ၊ ဤအတူ နတ်ဗြဟ္မာနှင့် တကွကုန်သော လူတို့သည် အရှင် ဘုရား၏ ထံနီးပါးသို့ သက်ဝင်ချဉ်းကပ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

တေဟိ ထုတပ္ပသတ္တော သော ဒသဓမ္မေ သမာဒိယ၊ ထိုနတ်လူတို့သည် ချီးကျူးအပ်၊ ချီးမွမ်းအပ်သော ထိုသုမေဓာရသေ့သည် ပါရမီဆယ်ပါး တရားတို့ကို ကောင်းစွာဆောက်တည်၍။ တေ ဓမ္မေ ပရိပူရေန္တော၊ ထိုပါရမီ ဆယ်ပါးတရားတို့ကို ဖြည့်ကျင့်လျက်။ တဒါ ပဝနံ ပါဝိသိ၊ ထိုအခါ၌ ဓမ္မိကတောင်အနီး တောအုပ်ကြီးသို့ ဝင်သွားပြီ။

ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဗုဒ္ဓဝင်မှာ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။

သုမေဓကထာ နိဋ္ဌိတာ၊ သုမေဓာနှင့်စပ် စကားရပ်သည် ပြီးပြီ။

ရမ္မာနဂရဝါသိနောပိ ခေါ၊ ရမ္မာမြို့နေလူတို့သည်လည်း။ နဂရံ ပဝိသိတွာ၊ မြို့သို့ ဝင်၍။ ဗုဒ္ဓပမုခဿ ဘိက္ခုသံဃဿ မဟာဒါနံ အဒိသု၊ ဒီပင်္ကရာဘုရား အမှူးရှိသော ရဟန်းအပေါင်းအား အလှူကြီးကို ပေးလှူကုန်ပြီ။ သတ္တာ တေသံ ဓမ္မံ ဒေသေတွာ၊ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားသည် ရမ္မာမြို့နေ ထိုလူတို့အား တရားကို ဟောတော်မူ၍။ မဟာဇနံ သရဏာဒိသု ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ လူအများကို သရဏဂုဏ် စသည်တို့၌ တည်စေတော်မူ၍။ ရမ္မနဂရာ နိက္ခမိတွာ၊ ရမ္မာမြို့မှ ထွက်တော်မူ၍။ တတော ဥဒ္ဓမ္မိ ယာဝတာယုကံ တိဋ္ဌန္တော၊ ထိုကာလမှအထက် နောက် ကာလ၌လည်း အသက်ထက်ဆုံး တည်တော်မူလျက်။ သဗ္ဗံ ဗုဒ္ဓကိစ္စံ ကတွာ၊ အလုံးစုံသော ဘုရားကိစ္စကို ပြုတော်မူ၍။ အနုပါဒိသေသာယ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ် အကြွင်းအကျန်မရှိသော ငြိမ်းအေးခြင်းသဘောဖြင့် ငြိမ်းအေးတော်မူပြီ။ တတ္ထ ယံ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ထိုဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားအကြောင်းအရာ၌ အကြင်စကားကို ဆိုထိုက်၏။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော စကားကို။ ဗုဒ္ဓဝံသေ ဝုတ္တနယေနေဝ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဗုဒ္ဓဝင်၌ ဆိုအပ်သော နည်းဖြင့်သာ သိထိုက်၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဗုဒ္ဓဝင်၌။

“တဒါ တေ၊ သုမေဓာရသေ့ ဗျာဒိပ်ရပြီးရာ ထိုအခါ၌ ထိုရမ္မာမြို့နေ သူတို့သည်။ သသံဃံ လောကနာယကံ ဘောဇယိတွာန၊ နောက်တော်ပါ သံဃာနှင့်တကွသော ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားကို ဆွမ်းကပ်ပြီး၍။ ဒီပင်္ကရဿ တဿ သတ္ထုနော၊ ဒီပင်္ကရာ မည်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ သရဏံ ဥပဂစ္ဆံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟု ဆည်းကပ်ကုန်ပြီ။

တထာဂတော၊ ဒီပင်္ကရာဘုရားရှင်သည်။ ကဗ္ဗိ သရဏဂမနေ၊ အချို့ကို သရဏဂုဏ်၌လည်းကောင်း။ ကဗ္ဗိ ပဉ္စသု သီလေသု၊ အချို့ကို ငါးပါးကုန်သော သီလတို့၌လည်းကောင်း။ ပရံ ဒသဝိဓေ သီလေ၊ အခြားသူကို ဆယ်ပါးအပြား ရှိသော သီလ၌လည်းကောင်း။ နိဝေသေတိ၊ သွင်းထားပြီ (တည်စေပြီ)။

ကဿစိ သာမညံ စတုရော ဖလမုတ္တမေ ဒေတိ၊ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်အား မဂ် လေးပါးကိုလည်းကောင်း၊ လေးပါးကုန်သော ဖိုလ်မြတ်တို့ကိုလည်းကောင်း ပေးတော်မူပြီ။ သော ကဿစိ အသမေ ပဋိသမ္ဘိဒါဓမ္မေ ဒေတိ၊ ထိုဒီပင်္ကရာ

ဘုရားရှင်သည် အချို့ပုဂ္ဂိုလ်အား မတူထူးခြားကုန်သော ပဋိသမ္ဘိဒါ ဖြစ်ကုန်သော တရားတို့ကို ပေးတော်မူပြီ။

နရာသဘော ကဿစိ အဋ္ဌ ဝရသမာပတ္တိယော ဒေတိ၊ ဒီပင်္ကရာဘုရား မြတ်စွာသည် အချို့အား ရှစ်ပါးကုန်သော မြင့်မြတ်သည့် သမာပတ်တို့ကို ပေးတော်မူပြီ။ ကဿစိ တိဿော ဝိဇ္ဇာယော ကဿစိ ဆဋ္ဌဘိညာ ပဝေစ္ဆတိ၊ အချို့အား သုံးပါးကုန်သော ဝိဇ္ဇာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အချို့အား အဘိညာဉ် ခြောက်ပါးတို့ကိုလည်းကောင်း ပေးတော်မူပြီ။

တေန ယောဂေန မဟာမုနိ ဇနကာယံ သြဝဒတိ၊ ထိုနည်း ထိုအစဉ်ဖြင့် ဒီပင်္ကရာဘုရားမြတ်စွာသည် လူ့အပေါင်းကို ဆုံးမတော်မူပြီ။ တေန လောက- နာထဿ သာသနံ ဝိတ္ထာရိကံ အာသိ၊ ထိုသို့ဆုံးမတော်မူခြင်းကြောင့် ဒီပင်္ကရာဘုရားမြတ်စွာ၏ သာသနာတော်သည် ပြန့်ပွားထွန်းကားသည် ဖြစ်ပြီ။

မဟာဟနုသဘက္ခန္ဓော ဒီပင်္ကရသနာမကော၊ ကြီးမြတ်သော မေး၊ ဥသဘအတူ လည်ပင်းရှိတော်မူသော ဒီပင်္ကရာမိမိ ဘွဲ့မည်တော်ရှိသည့် မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗဟူ ဇနေ တာရယတိ၊ များစွာကုန်သော လူတို့ကို ကူးမြောက်စေတော်မူပြီ (ကယ်တင်တော်မူပြီ)။ ဗဟူ ဇနေ ဒုဂ္ဂတိ ပရိမောစေတိ၊ များစွာကုန်သော လူတို့ကို ဒုဂ္ဂတိမှ လွတ်စေတော်မူပြီ။

ဗောဓနေယျံ ဇနံ ဒိသွာ၊ သိစေထိုက်ကျွတ်ထိုက်သော လူကို မြင်တော် မူသော်။ သတသဟဿေ ယောဇနေပိ၊ သိန်းပေါင်းများစွာကုန်သော ယူဇနာတို့ တိုင်တိုင်လည်း။ ခဏေန ဥပဂန္နာန၊ တစ်ခဏချင်းဖြင့် ကြွရောက် ချဉ်းကပ်တော်မူ၍။ တံ မဟာမုနိ ဗောဓေတိ၊ ထိုကျွတ်ထိုက်သူကို ဒီပင်္ကရာ ဘုရားမြတ်စွာသည် သိစေတော်မူပြီ။

ပဌမာဘိသမယေ ဗုဒ္ဓေါ ကောဋိသတံ အဗောဓယိ၊ ပဌမအကြိမ် ချွတ်တော်မူရာ၊ သိစေတော်မူရာ၌ ဒီပင်္ကရာဘုရားမြတ်စွာသည် နတ် လူ ဗြဟ္မာ၊ ကုဋေတစ်ရာကို သိစေတော်မူပြီ။ ဒုတိယာဘိသမယေ နာထော နဝုတိကောဋိ အဗောဓယိ၊ ဒုတိယအကြိမ် သိစေတော်မူရာ၌ ဒီပင်္ကရာ ဘုရားမြတ်စွာသည် ကုဋေကိုးဆယ်ကို သိစေတော်မူ ချွတ်တော် မူပြီ။

ယဒါ စ ဒေဝဘဝနမိ ဗုဒ္ဓေါ ဓမ္မံ အဒေသယိ၊ အကြင်အခါ၌ကား တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ ဒီပင်္ကရာ ဘုရားမြတ်စွာသည် အဘိဓမ္မာတရားကို ဟောတော်မူပြီ။ တဒါ နဝုတိကောဋိသဟဿာနံ၊ ထိုအခါ၌ နတ်ဗြဟ္မာ ကုဋေကိုးသောင်းတို့၏။ တတိယာဘိသမယော၊ တတိယအကြိမ်၊ ကျွတ်ခြင်း၊ သိခြင်း၊ တတိယာဘိ သမယသည် ဖြစ်ပြီ။

ဒီပင်္ကရဿ သတ္ထုနော တယော သန္နိပါတာ အဟေသု၊ ဒီပင်္ကရာ မည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ သုံးကြိမ်ကုန်သော သာဝက အစည်းအဝေးတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ကောဋိသတသဟဿာနံ ပဌမော သမာဂမော အာသိ၊ ရဟန္တာကုဋေ တစ်သိန်းတို့၏ ပဌမဆုံးဖြစ်သော အညီအညွတ် အစည်းအဝေးသည် ဖြစ်ပြီ။

ပုန နာရဒကုဋမ္ပိ ဇိနေ ပဝိဝေကဂတေ၊ တစ်ဖန် နာရဒကုဋေတောင်၌ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားသည် ဆိတ်ငြိမ်ရာ ကပ်ရောက်တော်မူစဉ်။ သတကောဋိယော ဝိတမလာ ခိဏာသဝါ သမိသု၊ ကုဋေတစ်ရာကုန်သော၊ အညစ်အကြေးကင်းကုန်သော ရဟန္တာတို့သည် စည်းဝေးကုန်ပြီ။

ယမ္ပိ ကာလေ မဟာဝီရော သုဒဿနသိလုစ္စယေ ဝဿာဝါသံ ဥပဂစ္ဆိ၊ အကြင် အခါ၌ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားသည် သုဒဿနတောင်ကျောင်း၌ ဝါလပတ်လုံး နေခြင်းသို့ ကပ်ရောက်တော်မူပြီ။ တဒါ မဟာမုနိ နဝုတိကောဋိ- သဟဿေဟိ ပဝါရေသိ၊ ထိုအခါ၌ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားသည် ကုဋေကိုးသောင်းကုန်သော ရဟန္တာတို့နှင့်တကွ ပဝါရဏာပြုတော်မူပြီ။

အဟံ တေန သမယေန၊ ငါဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည် ထိုဒီပင်္ကရာ ဘုရား ပွင့်တော်မူရာအခါ၌။ ဥဂ္ဂတာပနော ဇဋ္ဌိလော၊ ပြင်းထန်စွာ ကျင့် တတ်သော ရသေ့ ဖြစ်၍။ အန္တလိက္ခမိ စရဏော၊ ကောင်းကင်၌ သွားနိုင်၏။ ပဉ္စာဘိညာသု ပါရု၊ အဘိညာဉ်ငါးပါးတို့၌ တစ်ဖက်ကမ်းရောက် နိုင်နင်း၏။

ဒသဝိသသဟဿာနံ ဓမ္မာဘိသမယော အဟု၊ တစ်သောင်း၊ နှစ်သောင်း တို့၏ သစ္စာလေးပါးတရား ထိုးထွင်းသိခြင်းသည် ဖြစ်ပြီ။ ဂဏနာတော ဧကဒ္ဒိန္နံ၊ ဂဏန်းအားဖြင့် တစ်ယောက်နှစ်ယောက်တို့၏။ အဘိသမယာ အသိဝိယာ၊ သစ္စာလေးပါး ထိုးထွင်းသိခြင်းတို့ကို မရေတွက်နိုင်ကုန်။

ဒီပင်္ကရဿ ဘဂဝတော သာသနံ၊ ဒီပင်္ကရာ မည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်သည်။ တဒါ ဝိတ္တာရိကံ၊ ထိုအခါ၌ ထွန်းကားပြန့်ပွားသည်လည်းကောင်း။ ဗာဟုဇဉ် ကုဒ္ဒံ၊ ပညာရှိသူ နတ်လူများစွာတို့ အသိအမှတ် ပြုအပ်သည်လည်းကောင်း၊ သီလပြည့်စုံသည်လည်းကောင်း။ ဖိတံ သုဝိသောဓိတံ အဟု၊ သမာဓိပညာ ကြီးပွားသည်လည်းကောင်း၊ ကောင်းစွာ သုတ်သင်အပ်သည်လည်းကောင်း ဖြစ်ပြီ။

ဒီပင်္ကရံ လောကဝိဒုံ၊ ဒီပင်္ကရာမည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။ ဆဠဘိညာ မဟိဒ္ဓိကာ၊ အဘိညာဉ်ခြောက်ပါးရကုန်သော တန်ခိုးကြီးကုန်သော။ စတ္တာရိ သတသဟဿာနိ သဗ္ဗဒါ ပရိဝါရေန္တိ ရဟန္တာလေးသိန်းတို့သည် အခါခပ်သိမ်း ခြံရံကုန်၏။

တေန သမယေန ယေ ကေဓိ၊ ထိုဒီပင်္ကရာဘုရား လက်ထက်တော်အခါ၌ အကြင်သူတို့သည်။ အပတ္တမာနသာ သေက္ခာ၊ အရဟတ္တဖိုလ် မရကုန်ဘဲ သေက္ခသာ ဖြစ်ကုန်လျက်။ မာနသံ ဘဝံ ဇဟန္တိ၊ လူဖြစ်သော ဘဝကို စွန့်ရကုန်၏။ တေ ဂရဟိတာ ဘဝန္တိ၊ ရဟန္တာမဖြစ်ဘဲ၊ လူ့ဘဝစွန့်ရသည့် ထိုသူတို့သည် အကဲ့ရဲ့ခံရကုန်သည် ဖြစ်ကုန်၏။

အရဟန္တေဟိ တာဒီဟိ၊ ပူဇော်အထူးခံတော်မူထိုက်ကုန်သော အာရုံနှင့် ကြုံ၊ မတုန်လှုပ်သည့် တာဒီဂုဏ်ရှိတော်မူကြကုန်သော။ ဝိမလေဟိ ခီဏာသဝေဟိ၊ အညစ်အကြေးကင်းကုန်သော ရဟန္တာတို့ဖြင့်။ ပါဝစနံ သုပုပ္ဖိတံ၊ ပြဇာန်းစကား ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်သည် အလွန်ကောင်းစွာ ပွင့်လင်းသည် ဖြစ်၍။ သဒေဝကေ ဥပသောဘတိ၊ နတ်နှင့်တကွ လူလောက၌ အလွန်တင့်တယ်၏။

ဒီပင်္ကရဿ သတ္ထုနော၊ ဒီပင်္ကရာဘွဲ့မည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏။ နဂရံ ရမ္မဝတီ နာမ၊ ဖွားတော်မူရာမြို့သည် ရမ္မဝတီမည်၏။ သုဒေဝေါ နာမ ခတ္တိယော ဇနကော၊ သုဒေဝမည်သော မင်းကြီးသည် ခမည်းတော်တည်း။ သုမေဓာ နာမ ဇနိကာ၊ သုမေဓာမည်သော မိဖုယားကြီးသည် မယ်တော်တည်း။ ဒီပင်္ကရဿ သတ္ထုနော၊ ဒီပင်္ကရာဘွဲ့မည်သာသော မြတ်စွာဘုရား၏။

အဂ္ဂသာဝကာ သုမင်္ဂလော စ တိဿော စ အဟေသုံ၊ အမြတ်ဆုံးတပည့်တို့ကား သုမင်္ဂလမထေရ်သည်လည်းကောင်း၊ တိဿမထေရ်သည်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်ပြီ။ သာဂတော နာမ ဥပဋ္ဌာကော၊ သာဂတမည်သော မထေရ်သည် အလုပ်အကျွေးတည်း။

နန္ဒာ စေဝ သုနန္ဒာ စ၊ နန္ဒာထေရီမသည်လည်းကောင်း၊ သုနန္ဒာထေရီမသည်လည်းကောင်း။ တဿ ဘဂဝတော အဂ္ဂသာဝိကာ အဟေသုံ၊ ထိုဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာဘုရား၏ အမြတ်ဆုံး တပည့်မတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ပိပ္ပလိ ဗောဓိ ဣတိ ပဝုစ္စတိ၊ ပိတ်ချင်းပင်ကို ပွင့်တော်မူရာအပင်၊ ဗောဓိပင်ဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်၏။

အသီတိဟတ္ထမုဗ္ဗေဓော ဒီပင်္ကရော မဟာမုနိ၊ အတောင်ရှစ်ဆယ် အရပ်တော် မြင့်သော ဒီပင်္ကရာဘွဲ့မည်သာသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒီပရုက္ခောဝ ဖုလ္လိတော သာလရာဇာဝ သောဘတိ၊ ဆီမီးတိုင်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်သော အင်ကြင်းပင်မင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း တင့်တယ်တော်မူ၏။

တဿ မဟေသိနော အာယု သတသဟဿဝဿာနိ၊ ထိုဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာ ဘုရား၏ သက်တော်ကား အနှစ်တစ်သိန်းတို့တည်း။ တာဝတာ တိဌမာနော သော ဗဟုံ ဇနတံ တာရေသိ၊ ထိုအနှစ်တစ်သိန်းတိုင် သက်တော်ရှည် တည်တော်မူသော ထိုဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားသည် များစွာသော လူအပေါင်းကို သံသရာမှ ကူးမြောက်စေတော်မူပြီ (ကယ်တင်တော်မူပြီ)။

သဒ္ဓမ္မံ ဇောတယိတွာန၊ သူတော်ကောင်းတရားကို ထွန်းလင်းတောက်ပ စေတော်မူပြီး၍။ မဟာဇနံ သန္တာရေတွာ၊ သတ္တဝါပေါင်းများစွာကို ကယ်တင်တော်မူပြီး၍။ အဂ္ဂိခန္ဓောဝ ဇလိတွာ၊ မီးပုံကြီးကဲ့သို့ ထွန်းလင်းတော်မူပြီး၍။ သဿာဝကော သော နိဗ္ဗုတော၊ တပည့်သားအပေါင်းနှင့် တကွသော ထိုဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားသည် ငြိမ်းအေးတော်မူပြီ (ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံတော်မူပြီ)။

သာ စ က္ကဒ္ဓိ သော စ ယသော၊ ထိုတန်ခိုးသည်လည်းကောင်း၊ ထိုအခြံအရံ အကျော်အစောသည်လည်းကောင်း။ ပါဒေသု တာနိ စ စက္ကရတနာနိ၊ ခြေဖဝါးတော်တို့၌ ထိုစက်လက္ခဏာရတနာတို့သည်လည်းကောင်း။ တံ သဗ္ဗံ အန္တရဟိတံ၊ ထိုအလုံးစုံသည် ကွယ်ပျောက်ပြီ။ သဗ္ဗသင်္ခါရာ ရိတ္တာ နန၊ သင်္ခါရတရားအားလုံးတို့သည် နိစ္စသာရ စသည် ကင်းကြကုန်သည် မဟုတ်လော”။

ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။

ဒီပင်္ကရာဿ ဘဂဝတော အပရဘာဂေ ပန၊ ဒီပင်္ကရာမည်တော်မူသော မြတ်စွာ ဘုရား၏ နောက်အဖို့ကာလ၌ကား။ ဧကံ အသင်္ချေယျံ အတိက္ကမိတ္တာ၊ တစ်ခုသော အသင်္ချေကို ကျော်လွန်၍။ ကောဏ္ဍညော နာမ သတ္တာ ဥဒပါဒိ၊ ကောဏ္ဍညမည် တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူပြီ။ တဿာပိ တယော သာဝက- သန္နိပါတာ အဟေသံ၊ ထိုကောဏ္ဍညမြတ်စွာဘုရား၏လည်း သုံးကြိမ်ကုန်သော ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေးတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ပဌမသန္နိပါတေ ကောဋိသတ- သဟဿံ၊ ပဌမအစည်းအဝေး၌ ရဟန္တာကုဋေတစ်သိန်းတည်း။ ဒုတိယေ ကောဋိသဟဿံ၊ ဒုတိယအစည်းအဝေး၌ ရဟန္တာကုဋေတစ်ထောင်တည်း။ တတိယေ နဝုတိကောဋိယော၊ တတိယအစည်းအဝေး၌ ရဟန္တာကုဋေ ကိုးဆယ် တို့တည်း။ တဒါ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုကောဏ္ဍညဘုရားလက်ထက်၌ ငါတို့ဘုရား အလောင်းသည်။ ဝိဇိတာဝီ နာမ စက္ကဝတ္တိ ဟုတွာ၊ ဝိဇိတာဝီမည်သော စကြာဝတေးမင်းသည် ဖြစ်၍။ ကောဋိသတသဟဿ သင်္ခဿ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခဿ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ကုဋေတစ်သိန်းအရေအတွက်ရှိသော ကောဏ္ဍညဘုရားရှင် အမျှရှိသော ရဟန်းအပေါင်းအား။ မဟာဒါနံ အဒါသိ၊ အလှူကြီးကို လှူပြီ။ သတ္တာ ဗောဓိသတ္တံ၊ ကောဏ္ဍညမြတ်စွာဘုရားသည် ငါတို့ဘုရားလောင်းကို။ ‘ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသီ’တိ ဗျာကရိတွာ၊ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု ဗျာဒိပ်ပေး တော်မူ၍။ ဓမ္မံ ဒေသေသိ၊ တရားကို ဟောတော်မူပြီ။ သော သတ္ထု ဓမ္မကထံ သုတွာ၊ ထိုဝိဇိတာဝီ စကြာဝတေးမင်းသည် ကောဏ္ဍညမြတ်စွာဘုရား၏ တရား စကားကို ကြားနာရ၍။ ရဇ္ဇံ နိယျာဒေတွာ ပဗ္ဗဇိ မင်းအဖြစ်ကို အပ်နှင်း၍ ရဟန်း ပြုပြီ။ သော တိဏိ ပိဋကနိ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ ထိုငါတို့ဘုရားလောင်း ရဟန်းသည်

ပိဋကသုံးပုံတို့ကို သင်ယူ၍။ အဋ္ဌသမာပတ္တိယော ပဉ္စ အဘိညာယော စ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ သမာပတ်ရှစ်ပါးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဘိညာဉ်ငါးပါးတို့ကို လည်းကောင်း ဖြစ်စေ၍၊ ရ၍။ အပရိဟိနဇ္ဈာနော ဗြဟ္မလောကေ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဈာန်မှမယုတ်သည်ဖြစ်၍ ဗြဟ္မာ့ပြည်၌ ဖြစ်ပြီ။ ကောဏ္ဍညဿ ဗုဒ္ဓဿ ပန၊ ကောဏ္ဍညမည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ကား။ နဂရံ ရမ္မဝတီ နာမ၊ ဖွားတော်မူရာမြို့သည် ရမ္မဝတီမည်၏။ ပိတာ သုနန္ဒော နာမ ခတ္တိယော၊ ခမည်းတော်ကား သုနန္ဒမည်သော မင်းကြီးတည်း။ မာတာ သုဇာတာ နာမ ဒေဝီ၊ မယ်တော်ကား သုဇာတာမည်သော မိဖုယားကြီးတည်း။ ဘဒ္ဒေါ စ သုဘဒ္ဒေါ စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝကာ၊ ဘဒ္ဒမထေရ်သည်လည်းကောင်း၊ သုဘဒ္ဒမထေရ်သည်လည်းကောင်း တပည့်မြတ်အစုံတို့တည်း။ အနုရုဒ္ဓေါ နာမ ဥပဋ္ဌာကော၊ အနုရုဒ္ဓါမည်သော မထေရ်သည် အလုပ်အကျွေးတည်း။ တိဿာ စ ဥပတိဿာ စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝိကာ၊ တိဿာထေရီမသည်လည်းကောင်း၊ ဥပတိဿာထေရီမသည်လည်းကောင်း တပည့်မြတ်မအစုံတို့တည်း။ သာလကလျာဏီ ဗောဓိ၊ စကြာမင်းဖျား မြတ်ဘုရားတို့ လက်ထက်တော်သာ ဖြစ်ရှိသည့် သာလကလျာဏီမည်သစ်ပင်အထူးသည် ပွင့်တော်မူရာဗောဓိပင်တည်း။ သရီရံ အဋ္ဌာသီတိဟတ္ထုဗ္ဗေဓံ၊ ကိုယ်တော်သည် အတောင်ရှစ်ဆယ့်ရှစ်တောင် မြင့်၏။ အာယုပ္ပမာဏံ ဝဿသတသဟဿံ အဟောသိ၊ အသက်အတိုင်းအရှည်သည် (အသက်တမ်းသည်) နှစ်တစ်သိန်းသည် ဖြစ်ပြီ။

အနန္တတေဇော အမိတယသော၊ မကုန်ဆုံးသည့်၊ တန်ခိုးရှိတော်မူသော မတိုင်းတာနိုင်သည့်၊ အခြွေအရံ၊ အကျော်အစော ရှိတော်မူသော။ အပ္ပမေယျော ဒုရာသဒေါ၊ မတိုင်းတာနိုင်သည့် ဂုဏ်တော်ရှိတော်မူသော လုံ့လ၊ ရည်ရွယ်ချက်၊ မကောင်းသူတို့ ချဉ်းကပ်နိုင်ခဲ့သော။ ကောဏ္ဍညော နာမ နာယကော၊ ကောဏ္ဍညမည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒီပင်္ကရဿ အပရေန ဥဒပါဒိ၊ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား၏ နောက် တစ်သင်္ချေ လွန်ရာအခါ၌ ပွင့်တော်မူပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ အကျဉ်းချုပ်မှတ်ပါလေ။

တဿ အပရဘာဂေ၊ ထိုကောဏ္ဍညမြတ်စွာဘုရား၏ နောက်ကာလအဖို့၌။ ဧကံ အသင်္ချေယုံ အတိက္ကမိတွာ၊ တစ်အသင်္ချေကို လွန်၍။ ဧကသ္မိံ ကပ္ပေယေဝ၊

တစ်ခုသော သာရမဏ္ဍကမ္ဘာ၌သာလျှင်။ မင်္ဂလော သုမနော ရေဝတော သောဘိတော၊ မင်္ဂလဘုရားလည်းကောင်း၊ သုမနဘုရားလည်းကောင်း၊ ရေဝတဘုရားလည်းကောင်း၊ သောဘိတဘုရားလည်းကောင်း။ ဣတိ စတုရော ဗုဒ္ဓါ နိဗ္ဗတ္တိသု၊ ဤသို့ လေးဆူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့သည် ပွင့်တော်မူကုန်ပြီ။ မင်္ဂလဿ ဘဂဝတော၊ မင်္ဂလမည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏။ တယော သန္နိပါတာ အဟေသံ၊ သုံးကြိမ်ကုန်သော ရဟန္တာတပည့် အစည်းအဝေးတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တေသု ပဌမသန္နိပါတေ၊ ထိုသုံးကြိမ်တို့တွင် ရဟန္တာတပည့်၊ ပဌမ အစည်းအဝေး၌။ ကောဋိသတသဟဿံ ဘိက္ခု၊ အဟေသံ၊ ကုဋေတစ်သိန်းသော ရဟန်း တို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဒုတိယေ ကောဋိသဟဿံ၊ ရဟန္တာတပည့် ဒုတိယ အစည်းအဝေး၌ကား ကုဋေတစ်ထောင်တည်း။ တတိယေ နဝုတိကောဋိယော၊ ရဟန္တာတပည့် တတိယအစည်းအဝေး၌ကား ကုဋေကိုးဆယ်တည်း။ အဿ ဝေမာတိကဘာတာ အာနန္ဒကုမာရော နာမ၊ ထိုမင်္ဂလမြတ်စွာဘုရား၏ ဖတူမိကွဲ ညီတော်ဖြစ်သော အာနန္ဒမည်သော မင်းသားသည်။ နဝုတိကောဋိသင်္ခါယ ပရိသာယ သဒ္ဓိ၊ ကုဋေကိုးဆယ် အရေအတွက်ရှိသော ပရိသတ်နှင့်တကွ။ ဓမ္မဿဝနတ္ထာယ သတ္ထု သန္တိကံ အဂမာသိ၊ တရားနာခြင်းငှာ မင်္ဂလ မြတ်စွာဘုရား၏ အထံတော်သို့ သွားပြီ။ သတ္တာ တဿ အနုပ္ပိတိ ကထံ ကထေသိ၊ မင်္ဂလမြတ်စွာဘုရားသည် ထိုအာနန္ဒမင်းသားအား အစဉ်အတိုင်းဖြစ်သော တရားစကားကို ဟောတော်မူပြီ။ သော ပရိသာယ သဒ္ဓိ၊ ထိုအာနန္ဒမင်းသားသည် ပရိသတ်နှင့်တကွ။ သဟပဋိသမ္ဘိဒါဟိ အရဟတ္တံ ပါပုဏံ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးတို့နှင့် တကွ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီ။ သတ္တာ တေသံ ကုလပုတ္တာနံ၊ မင်္ဂလမြတ်စွာ ဘုရားသည် ထိုအမျိုးကောင်းသား ကုဋေကိုးဆယ်တို့၏။ ပုဗ္ဗစရိတံ သြလော- ကေန္တော၊ ရှေး၌ပြုအပ်သည့် ကုသိုလ်ကို ကြည့်တော်မူသော်။ ဣဒ္ဓိမယပတ္တ- စိဝရဿ ဥပနိဿယံ ဒိသွာ၊ တန်ခိုးဖြင့်ဖြစ်သည့် သပိတ်သင်္ကန်း၏ အားကောင်းသည့် အကြောင်းကို မြင်တော်မူ၍။ ဒက္ခိဏဟတ္ထံ ပဿာရေတွာ၊ လက်ယာလက်ကို ဆန့်တန်းတော်မူ၍။ “ဧထ ဘိက္ခဝေါ”တိ အာဟ၊ လာ ကုန်လော့ ရဟန်းတို့ ဟူ၍ မိန့်တော်မူပြီ။ သဗ္ဗေ တင်္ခဏညေဝ ဣဒ္ဓိမယပတ္တ- စိဝရဓရာ၊ အမျိုးကောင်းသားအားလုံးတို့သည် ခေါ်တော်မူလိုက်ရာ ထိုခဏ၌ပင် တန်ခိုးဖြင့် ပြီးသည့် သပိတ်သင်္ကန်းဆောင်ကုန်လျက်။ သဌိဝဿမဟာထေရာ

ဝိယ အာကပ္ပသမ္ပန္နာ ဟုတွာ၊ ဝါခြောက်ဆယ်ရပြီး မထေရ်ကြီးတို့ကဲ့သို့ ရဟန်း အသွင်အပြင်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သည် ဖြစ်ကုန်၍။ သတ္တာရံ ဝန္တိတွာ ပရိဝါရယီသု၊ မင်္ဂလမြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုး၍ ဝန်းရံကြကုန်ပြီ။ အယံ အဿ တတိယော သာဝကသန္နိပါတော အဟောသိ၊ ဤအစည်းအဝေးသည် ထိုမင်္ဂလ မြတ်စွာ ဝဘုရား၏ တတိယဖြစ်သော တပည့်ရဟန္တာအစည်းအဝေးသည် ဖြစ်ပြီ။

ပန အညေသံ ဗုဒ္ဓါနံ သရီရပ္ပဘာ၊ ထူးခြားသည်ကား အခြားကုန်သော ဘုရားရှင်တို့၏ ကိုယ်တော်ရောင်သည် (ပကတိရောင်ခြည်တော်သည်)။ သမန္တာ အသီတိဟတ္ထပ္ပမာဏာယေဝ အဟောသိ ယထာ၊ ပတ်ပတ်လည် အတောင် ရှစ်ဆယ်ပမာဏသာ ရှိသည် ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ တဿ သရီရပ္ပဘာ န၊ ထို့အတူ ထိုမင်္ဂလဘုရားရှင်၏ ပကတိရောင်ခြည်တော်သည် မဟုတ်။ တဿ ဘဂဝတော သရီရပ္ပဘာ ပန၊ ထိုမင်္ဂလဘုရားရှင်၏ ပကတိကိုယ်တော်ရောင်သည်ကား။ နိစ္စကာလံ ဒသသဟဿိလောကဓာတုံ ဖရိတွာ အဋ္ဌာသိ၊ အမြဲတမ်း လောကဓာတ် တစ်သောင်းလုံးကို ပျံ့နှံ့၍ တည်ပြီ။ အန္တမသော ဥက္ခလိကာဒိနိ ဥပါဒါယ၊ အောက်ထစ်ဆုံးအားဖြင့် ဖိုခနောက် စသည်တို့ကို အစပြု၍။ ရုက္ခပထဝိ- ပဗ္ဗတသမုဒ္ဒါဒယော၊ သစ်ပင်၊ မြေပြင်၊ တောင်၊ သမုဒ္ဒရာ စသည်တို့သည်။ သုဝဏ္ဏပဋ္ဌပရိယောနဒ္ဓါ ဝိယ အဟောသုံ၊ ရွှေပြားကပ်ထားအပ်ကုန်သကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ အဿ အာယုပ္ပမာဏံ ပန၊ ထိုမင်္ဂလဘုရားရှင်၏ သက်တော် အတိုင်းအရှည်ကား။ နဂုတိဝဿသဟဿာနိ အဟောသိ၊ အနှစ်ကိုးသောင်း တို့သည် ဖြစ်ပြီ။ ဧတ္ထကံ ကာလံ၊ မင်္ဂလဘုရားရှင်သက်တော် ထင်ရှားရှိရာ ထိုနှစ်ပေါင်းကိုးသောင်းရှိသော ကာလပတ်လုံး။ စန္ဒိမသုရိယာ အတ္တနော ပဘာယ၊ လနေတို့သည် မိမိ၏ အရောင်ဖြင့်။ ဝိရောစိတုံ န သက္ခိယ၊ တင့်တယ်ခြင်းငှာ မတတ်နိုင်ကုန်ပြီ။ ရတ္တိန္ဒြိယပရိစ္ဆေဒေါ န ပညာယိတ္ထ၊ နေညအပိုင်းအခြားသည် မထင်ရှားပြီ။ ဒိဝါ သူရိယာလောကေန ဝိယ၊ နေအခါ၌ နေရောင်ဖြင့်ကဲ့သို့။ သတ္တာ နိစ္စံ ဗုဒ္ဓါလောကေန ဝိစရိယ၊ သတ္တဝါတို့သည် အမြဲ မင်္ဂလဘုရားရှင်ကိုယ်တော် အရောင်အလင်းဖြင့်သာ သွားလာလှည့်လည်ကုန်ပြီ။ သာယံ ပုပ္ဖိတကုသုမာနံ၊ ညနေချမ်း၌ ပွင့်ကုန်သောပန်းတို့၏လည်းကောင်း။ ပါတော ရဝနကသကုဏာဒိနဉ္စ ဝသေန၊ နံနက်ခင်း၌ မြည်တွန်တတ်သည့်ငှက် စသည်တို့၏လည်းကောင်း

အစွမ်းဖြင့်။ လောကော ရတ္တိန္ဒြိယဝိဇ္ဇာသုတ္တံ သလ္လက္ခေသိ၊ လူအပေါင်းသည် နေည အပိုင်းအခြားကို မှတ်ထားရပြီ။

ပန၊ မေးစရာရှိသည်ကား။ အညေသံ ဗုဒ္ဓါနံ အယံ အာနုဘာဝေါ၊ မင်္ဂလ ဘုရားရှင်မှ တခြားကုန်သော ဘုရားရှင်တို့မှာ လောကဓာတ်တစ်သောင်း ထွန်းလင်းစေနိုင်သည့် ဤအာနုဘော်သည်။ နတ္ထိ ကိ ဣတိ၊ မရှိသလော ဤကား အမေးတည်း။ နော နတ္ထိ၊ မရှိမဟုတ် ရှိသည်သာ။ ဟိ၊ ချဲ့ဦးအံ့။ တေပိ အာကင်္ခမာနာ၊ မင်္ဂလဘုရားရှင်မှတခြား၊ ဘုရားရှင်တို့သည်လည်း အလိုတော်ရှိ ကုန်သော်။ ဒသသဟဿိ လောကဓာတုံ ဝါ၊ တစ်သောင်းသော လောကဓာတ်ကို လည်းကောင်း။ တတော ဘိယျော ဝါ၊ ထို့ထက် လွန်စွာကိုလည်းကောင်း။ အာဘာယ ဖရေယျံ၊ ရောင်ခြည်တော်ဖြင့် နှံ့စေနိုင်ကုန်၏။ မင်္ဂလဿ ဘဂဝတော ပန၊ မင်္ဂလမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်၏ကား။ ပုဗ္ဗပတ္တနာဝသေန အညေသံ ဗျာမပ္ပဘာ ဝိယ၊ ရှေးဆုတောင်း၏အစွမ်းဖြင့် တခြားဘုရားရှင်တို့၏ တစ်လံမျှ ရောင်ခြည်တော်ဝန်းကဲ့သို့။ သရီရပ္ပဘာ နိစ္စကာလမေဝ၊ ကိုယ်တော်ရောင်သည် အမြဲတမ်းသာ။ ဒသသဟဿိလောကဓာတုံ ဖရိတွာ အဋ္ဌာသိ၊ လောကဓာတ် တစ်သောင်းလုံးကို ပျံ့နှံ့၍ တည်ပြီ။ သော ဗောဓိသတ္တစရိယကာလေ၊ ထိုမင်္ဂလ ဘုရားရှင်သည် ဘုရားလောင်းတို့အကျင့် ဖြည့်ကျင့်ရာကာလ၌။ ဝေဿန္တရ- သဒိသေ အတ္တဘာဝေ ဌိတော၊ ဝေဿန္တရာနှင့်တူသော ဘဝ၌ တည်ရှိစဉ်။ သပုတ္တဒါရော ဝင်္ကပဗ္ဗတသဒိသေ ပဗ္ဗတေ ဝသိ ကိရ၊ သားမယားနှင့်တကွ ဝင်္ကတောင်နှင့်တူသော တောင်၌ နေပြီတဲ့။ အထ ဧကော ခရဒါဌိကော နာမ ယက္ခော၊ ထိုအခါ၌ တစ်ကောင်သော ခရဒါဌိကမည်သော ဘီလူးသည်။ မဟာပုရိသဿ ဒါနဇ္ဈာသယတံ သုတွာ၊ မင်္ဂလဘုရားအလောင်းတော်၏ ဒါနမှ၌ အလိုဆန္ဒအားကြီးသည့်အဖြစ်ကို ကြားရ၍။ ဗြဟ္မဏဝဏ္ဏေန ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ပုဏ္ဏားအသွင်ဖြင့် ချဉ်းကပ်၍။ မဟာသတ္တံ ဒွေ ဒါရကေ ယာစိ၊ မင်္ဂလဘုရား အလောင်းတော်ကို သားတော်သမီးတော်တို့ကို တောင်းပြီ။ မဟာသတ္တော၊ မင်္ဂလဘုရားအလောင်းတော်သည်။ ဗြာဟ္မဏဿ ပုတ္တကေ ဒဒါမိတိ၊ ပုဏ္ဏားအား သားတော်သမီးတော်တို့ကို လှူပါ၏ဟု။ ဟဋ္ဌပဟဋ္ဌော၊ ရွှင်လန်း အပြားအားဖြင့် ရွှင်လန်းစွာ။ ဥဒကပရိယန္တံ ပထဝီ ကမ္မေန္တော၊ ရေအဆုံးရှိသော မြေကြီးကို တုန်လှုပ်စေလျက်။ ဒွေပိ ဒါရကေ အဒါသိ၊ သားတော် သမီးတော် နှစ်ယောက်လုံး

တို့ကိုလည်း လျှံပြီ။ ယကော စက်မနကောဋီယံ၊ ခရဒိဌိကဘိလူးသည် စကြံစွန်း၌။
 အာလမ္ပနဖလကံ နိဿာယ ဌတွာ၊ နောက်မှီတံကဲပျဉ်ကို မှီလျက် ရပ်၍။
 မဟာသတ္တဿ ပဿန္တဿေဝ၊ မင်္ဂလဘုရားအလောင်းတော်သည် ကြည့်နေ
 စဉ်ပင်။ ဌေ ဒါရကေ မူလကလာပေ ဝိယ၊ သားတော်သမီးတော် နှစ်ယောက်တို့ကို
 အမြစ်စည်းတို့ကိုကဲ့သို့ (မူလကလာပေ ဝိယ၊ မုံလာဥစည်းတို့ကိုကဲ့သို့ဟု
 အနက်ပေး၊ အရေးအကူးများ၍ ‘က’တစ်လုံးကျသည့်အနေ ကြံရသော်
 ပိုမကောင်းလားနော်) ခါဒိ၊ ကိုက်စားပြီ။ ယက္ခံ ဩလောကေတွာ၊ ခရဒိဌိက
 ဘိလူးကို ကြည့်၍။ မုခေ ဝိဝဋ္ဌမတ္တေ၊ ခံတွင်းကို ဖွင့်အပ်ကာမျှ ဖြစ်သော်။ အဂ္ဂိဇာလံ
 ဝိယ ဥဂ္ဂိရမာနံ လောဟိတဓာရံ၊ မီးလျှံကဲ့သို့ အံထွက်လာသော သွေးစီးကြောင်းကို
 လည်းကောင်း။ တဿ မုခံ၊ ထို ခရဒိဌိကဘိလူး၏ မျက်နှာကိုလည်းကောင်း။
 ဒိသ္မာပိ၊ မြင်ရသော်လည်း။ ကေသဂ္ဂမတ္တမ္ပိ ဒေါမနဿံ န ဥပ္ပဇ္ဈိ၊ ဆံပင်ဖျားမျှ
 သော်လည်းဖြစ်သော စိတ်ဆင်းရဲခြင်းသည် မဖြစ်ပြီ။ မေ ဒါနံ သုဒိန္နံ ဝတာတိ၊
 ငါသည် သားသမီးအလှူကို ကောင်းစွာလှူအပ်ပေစွဟု။ စိန္တယတော အဿ
 သရီရေ ပန၊ ကြံစည်သော ထိုမင်္ဂလဘုရားအလောင်းတော်၏ ကိုယ်၌ကား။ မဟန္တံ
 ပီတိသောမနဿံ ဥဒပါဒိ၊ ကြီးစွာသော ပီတိသောမနဿသည် ဖြစ်ပြီ။ “ဣမဿ
 နိဿန္တေန၊ ဤ သားသမီးအလှူ၏ အကျိုးဆက်ကြောင့်။ အနာဂတေ ဣမိနာ
 နိဟာရေနေဝ၊ နောင်ဘုရားဖြစ်ရာအခါ၌ ဤနည်းဖြင့်သာ။ မေ ရသ္မိယော
 နိက္ခမန္တု”တိ၊ ငါ၏ ရောင်ခြည်တို့သည် ထွက်ကြပါစေ”ဟု။ သော ပတ္ထနံ အကာသိ၊
 ထိုမင်္ဂလဘုရားအလောင်းသည် ဆုတောင်းမှုကို ပြုပြီ။ တံ ပတ္ထနံ နိဿာယ၊ ထို
 ဆုတောင်းမှုကို မှီ၍။ ဗုဒ္ဓဘူတဿ တဿ သရီရတော၊ ဘုရားစင်စစ် ဖြစ်၍
 ဖြစ်သော ထိုမင်္ဂလဘုရားရှင်၏ ကိုယ်တော်မှ။ ရသ္မိယော နိက္ခမိတွာ၊
 ရောင်ခြည်တော်တို့သည် ထွက်၍။ ဧတ္တကံ ဌာနံ ဖရိသု၊ ဤမျှလောကဓာတ်
 တစ်သောင်း အတိုင်းအရှည်ရှိသော ဌာနကို ပျံ့နှံ့ကုန်ပြီ။ အဿ အပရမ္ပိ ပုဗ္ဗစရိတံ
 အတ္ထိ၊ ထိုမင်္ဂလဘုရားရှင်၏ အခြားတစ်ပါးလည်းဖြစ်သော ရှေးကုသိုလ်သည်
 ရှိသေး၏။ သော ဗောဓိသတ္တကာလေ၊ ထိုမင်္ဂလဘုရားရှင်သည် ဘုရားလောင်း
 ဖြစ်ရာအခါ၌။ ဧကဿ ဗုဒ္ဓဿ စေတီယံ ဒိသ္မာ၊ တစ်ဆူသော ဘုရားရှင်၏
 စေတီတော်ကို ဖူးမြော်ရ၍။ “ဣမဿ ဗုဒ္ဓဿ မယာ၊ ဤဘုရားအတွက် ငါသည်။
 ဇိဝိတံ ပရိစ္စဇိတုံ ဝဋ္ဋတိတိ၊ အသက်ကို စွန့်ခြင်းငှာ သင့်၏”ဟု တွေး၍။ ဒဏ္ဍာ-

ဒီပိကာဝေဌနနိဿာမေန၊ ဆီမီးတိုင်ကို ရစ်ပတ်သောနည်းဖြင့်။ သကလသရီရံ
 ဝေဌာပေတွာ၊ တစ်ကိုယ်လုံးကို ရစ်ပတ်စေ၍။ ရတနမတ္တမကုဋံ သတ-
 သဟဿဋ္ဌနိကံ သုဝဏ္ဏပါတီ၊ ထိပ်အဝ တစ်တောင်မျှရှိသော (အလယ်၌
 အင်္ဂုပမာ မီးစာရစ်စရာ တစ်တောင်မျှပါရှိသော) အဖိုးတစ်သိန်းထိုက်သော
 ရွှေခွက်ကို။ သပ္ပိဿ ပူရာပေတွာ၊ ထောပတ်ဖြင့် ပြည့်စေ၍။ တတ္ထ သဟဿ-
 ဝဋ္ဋိယော ဇာလာပေတွာ၊ ထိုရွှေခွက်၌ မီးစာတစ်ထောင်တို့ကို တောက်လောင်
 စေ၍။ တံ သီသေန အာဒါယ၊ ထိုရွှေခွက်ကို ခေါင်းဖြင့် ယူ၍၊ ရွက်၍။
 သကလသရီရံ ဇာလာပေတွာ၊ တစ်ကိုယ်လုံးကို လောင်ကျွမ်းစေ၍။ စေတိယံ
 ပဒက္ခိဏံ ကရောန္တော၊ စေတီတော်ကို လက်ယာရစ်လည်သည်ကို ပြုလျက်။
 သကလရတ္တိ ဝိတိနာမေသိ၊ တစ်ညလုံးကို လွန်စေပြီ (ညလုံးပေါက် ပူဇော်ပြီ)။
 ဧဝံ ယာဝ အရုဏုဂ္ဂမနာ၊ ဤသို့ ညလုံးပေါက် အရုဏ်တက်သည်တိုင်အောင်။
 ဝါယမန္တဿာပိ အဿ၊ ဆီမီးပူဇော်မှု အားထုတ်သည်လည်းဖြစ်သော ထိုမင်္ဂလ
 ဘုရားလောင်း၏။ လောမကူပမတ္တမ္ပိ ဥသုမံ န ဂက္ခိ၊ မွေးညှင်းပေါက်ကိုမျှလည်း
 အပူငွေ့သည် မယူ၊ မစွဲပေ။ ပဒုမဂ္ဂံ ပဝိဋ္ဌကာလော ဝိယ အဟောသိ၊ ကြာတိုက်
 ကြာရုံသို့ ဝင်ရာကာလကဲ့သို့ အေးအေးချမ်းချမ်း ဖြစ်ပြီ။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဧသ ဓမ္မော
 နာမ အတ္တာနံ ရက္ခန္တံ ရက္ခတိ၊ ဤသူတော်ကောင်းတရားမည်သည် မိမိကို
 စောင့်ရှောက်သူကို ပြန်လည်စောင့်ရှောက်၏။ တေန ဘဂဝါ အာဟ၊ ထို့ကြောင့်
 မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတော်မူပြီ။ (ကိ၊ ဘယ်သို့ဟောတော်မူပြီနည်း။)

“ဓမ္မစာရီ ဓမ္မော ဟဝေ ရက္ခတိ၊ တရားကျင့်သူကို တရားသည် စင်စစ်
 ပြန်လည်စောင့်ရှောက်၏။ သုစိဏ္ဏော ဓမ္မော သုခံ အာဝဟတိ၊ ကောင်းစွာ
 ကျင့်အပ်သော တရားသည် ချမ်းသာကို ဆောင်ရွက်ပေး၏။ ဧသော
 သုစိဏ္ဏော ဓမ္မော အာနိသံသော၊ ဤ ချမ်းသာဆောင်ရွက်ပေးခြင်းသည်
 ကောင်းစွာ ကျင့်အပ်သော တရား၏ အကျိုးအာနိသင်တည်း။ ဓမ္မစာရီ ဒုဂ္ဂတိ
 န ဂစ္ဆတိ၊ တရားကျင့်သူသည် အပါယ်ဒုဂ္ဂတိသို့ မသွားရောက်ရ။”

ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူပြီ။ ဣမဿာပိ ကမ္မဿ နိဿန္တေန၊ ဤညလုံးပေါက်
 ကိုယ်ကို ဆီမီးပူဇော်သည့် ကုသိုလ်၏လည်း အကျိုးဆက်ကြောင့်။ တဿ
 ဘဂဝတော သရီရောဘာသော၊ ထိုမင်္ဂလမြတ်စွာဘုရား၏ ကိုယ်တော်အရောင်

အလင်းသည်။ ဒသသဟဿိလောကဓာတုံ ဖရိတွာ အဌာသိ၊ လောကဓာတ်တစ်သောင်းကို ပျံ့နှံ့၍ တည်ပြီ။

တဒါ အမှာကံ ဟေမိသတ္တော၊ ထိုမင်္ဂလဘုရားလက်ထက်တော်အခါ၌ ငါတို့၏ ဂေါတမဘုရားလောင်းသည်။ သုရုစိ နာမ ဗြဟ္မဏော ဟုတွာ၊ သုရုစိမည်သော ပုဏ္ဏားသည် ဖြစ်၍။ “သတ္တာရံ နိမန္တေဿာမီ”တိ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ မင်္ဂလဘုရားရှင်ကို ဆွမ်းစားပင့်အံ့ဟု ချဉ်းကပ်၍။ မဓုရဓမ္မကထံ သုတွာ၊ ချိုမြိန်သာယာသည့် တရားစကားကို ကြားနာရ၍။ သေ့ မယံ ဘိက္ခံ ဂဏှထ ဘန္တေတိ အာဟ၊ နက်ဖြန်ခါ၌ တပည့်တော်၏ ဆွမ်းကို အလှူခံတော်မူပါကုန်ဘုရားဟု လျှောက်ပြီ။ ဗြာဟ္မဏကိတ္တကေဟိ ဘိက္ခုဟိ တေ အတ္ထောတိ အဝေါစ၊ ပုဏ္ဏား အဘယ်မျှရှိကုန်သော ရဟန်းတို့ဖြင့် သင့်အား အလိုရှိသနည်းဟု မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ ဝေါ ပရိဝါရဘိက္ခု၊ ပန ကိတ္တကာတိ အာဟ၊ အရှင်ဘုရား အရှင်ဘုရားတို့၏ အခြံအရံ ရဟန်းတို့သည်ကား အဘယ်မျှရှိပါကုန်သနည်းဟု လျှောက်ထားမေးမြန်းပြီ။ တဒါ ပန သတ္တု ပဌမသန္နိပါတောယေဝ ဟောတိ၊ သုရုစိပုဏ္ဏား လျှောက်ထားရာ ထိုအခါ၌ကား မင်္ဂလဘုရားရှင်၏ ရဟန္တာတပည့် အစည်းအဝေး ပဌမအကြိမ်သည်သာ ဖြစ်၏။ တသ္မာ ကောဋိသတသဟဿန္တိ အာဟ၊ ထို့ကြောင့် ကုဋေတစ်သိန်းဟု မိန့်တော်မူပြီ။ ဘန္တေ သဗ္ဗေဟိပိ သဒ္ဓိ မယံ ဂေဟေ ဘိက္ခံ ဂဏှထာတိ အာဟ၊ မြတ်စွာဘုရား တပည့်အားလုံးတို့နှင့်လည်း အတူတကွ တပည့်တော်၏ အိမ်၌ ဆွမ်းကို အလှူခံတော်မူပါကုန်ဟု လျှောက်ပြီ။ သတ္တာ အမိဝါသေသိ၊ မင်္ဂလဘုရားရှင်သည် လက်ခံတော်မူပြီ။ ဗြာဟ္မဏော သွာတနာယ နိမန္တေတွာ ဂေဟံ ဂစ္ဆန္တော၊ သုရုစိပုဏ္ဏားသည် နက်ဖြန်ကုသိုလ်ဖြစ်ခြင်းငှာ ဆွမ်းစားပင့်ပြီး၍ အိမ်သို့ သွားနေစဉ်။ “အဟံ ဧတ္တကာနံ ဘိက္ခုနံ ယာဂုဘတ္တဝတ္ထာဒီနိ ဒါတုံ သက္ကောမိ၊ ငါသည် ဤမျှရှိကုန်သော ရဟန်းတို့အား ယာဂုဆွမ်း၊ အဝတ်စသည်တို့ကို လှူခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်၏။ နိသီဒနဌာနံ ပန ကထံ ဘဝိဿတိတိ စိန္တေသိ၊ ရဟန်းတို့ ထိုင်နေဖို့ရာဌာနသည်ကား ဘယ်ပုံဘယ်နည်း ဖြစ်လတ္တံ့နည်း”ဟု ကြံစည်ပြီ။ တဿ သာ စိန္တာ၊ ထိုသုရုစိပုဏ္ဏား၏ ထိုအကြံသည်။ စတုရာသီတိယောဇနသဟဿမတ္ထကေ ဌိတဿ ဒေဝရညော၊ ယူဇနာ ရှစ်သောင်းလေးထောင် မြင့်သည့် မြင်းမိုရ်တောင်ထိပ်၌ တည်နေသော နတ်တို့သနင်း သိကြားမင်း၏။ ပဏ္ဍုကမ္မလသိလာသနဿ ဥဏှဘာဝံ ဇနေသိ၊ ပဏ္ဍုကမ္မလာမြကျောက်ဖျာ၏

ပူသည်၏အဖြစ်ကို (ပူခြင်းကို) ဖြစ်စေပြီ။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ ကော မံ
 က္ကမမှာ ဌာနာ စာဝေတုကာမော န ခေါတိ၊ ဘယ်သူသည် ငါ့ကို ဤနေရာမှ
 ရွှေ့လျောစေလိုသနည်းဟု။ ဒိဗ္ဗစက္ခုနာ ဩလောကေန္တော၊ နတ်မျက်စိဖြင့်
 ကြည့်သော်။ မဟာပုရိသံ ဒိသွာ၊ ဘုရားလောင်း သုရုစိပုဏ္ဏားကို မြင်၍။ “သုရုစိ
 နာမ ဗြာဟ္မဏော ဗုဒ္ဓပ္ပမုခံ ဘိက္ခုသံယံ နိမန္တော၊ သုရုစိမည်သော ပုဏ္ဏားသည်
 မင်္ဂလဘုရားရှင်အမျိုးရှိသော ရဟန်းသံဃာကို ဆွမ်းစားပင့်ပြီး၍။ နိသီဒန-
 ဌာနတ္ထာယ စိန္တေသိ၊ နေရာထိုင်ခင်းအကျိုးငှာ ပူပန်ကြံစည်နေပြီ။ မယာပိ တတ္ထ
 ဂန္တာ၊ ငါသိကြားသည်လည်း ထိုဆွမ်းကျွေးရာသို့ သွားပြီး၍။ ပုညကောဌာသံ
 ဂဟေတုံ ဝဋ္ဋတိ”တိ၊ ကုသိုလ်အဖို့အစုကို ယူခြင်းငှာ သင့်၏ဟု ကြံ၍။ ဝဗ္ဗကိဝဏ္ဏံ
 နိမ္မိနိတွာ၊ လက်သမားအသွင်ကို ဖန်ဆင်း၍။ ဝါသိဖရသုဟတ္ထော မဟာပုရိသဿ
 ပုရတော ပါတုရဟောသိ၊ ပဲခွင်၊ ပုဆိန်လက်စွဲလျက် ဘုရားလောင်းသုရုစိပုဏ္ဏား၏
 ရှေ့၌ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ သော၊ ထိုသိကြားမင်း လက်သမားသည်။ ကဿစိ ဘတိယာ
 ကတ္တဗ္ဗံ အတ္ထိ န ခေါတိ အာဟ၊ ဘယ်သူမှာ အခဖြင့် လုပ်ပေးရမည့်အမှုသည်
 ရှိသနည်းဟု ပြောပြီ။ မဟာပုရိသော တံ ဒိသွာ၊ ဘုရားလောင်းသုရုစိပုဏ္ဏားသည်
 ထိုသိကြားမင်းလက်သမားကို မြင်၍။ ကိံ ကမ္မံ ကရိဿသီတိ အာဟ၊ အဘ၊
 အလုပ်ကို လုပ်မည်နည်းဟု မေးမြန်းပြောဆိုပြီ။ မမ အဇာနနသိပ္ပံ နာမ နတ္ထိ၊
 ငါသည် မတတ်သောအတတ်မည်သည် မရှိ။ ဂေဟံ ဝါ မဏ္ဍပံ ဝါ ယော ယံ
 ကာရေတိ၊ အိမ်ကိုသော်လည်းကောင်း မဏ္ဍပ်ကိုသော်လည်းကောင်း အကြင်
 သူသည် အကြင်အရာဝတ္ထုကို ပြုခိုင်း၏။ တဿ တံ ကာတုံ ဇာနာမီတိ အာဟ၊
 ထိုပြုခိုင်းသူအတွက် ထိုပြုခိုင်းအပ်သည့် အရာဝတ္ထုကို ပြုခြင်းငှာ တတ်သိ၏ဟု
 ပြောပြီ။ တေန ဟိ မယံ ကမ္မံ အတ္ထိတိ အာဟ၊ ထိုသို့တပြီးကား (ဒီလိုဆိုလျှင်)
 ငါ့မှာ ခိုင်းစရာ အလုပ်သည် ရှိ၏ဟု ပြောပြီ။ ကိံ အယျာတိ အာဟ၊ ဘာအလုပ်
 ပါလဲ အရှင်ဟု မေးပြီ။ သွာတနာယ မေ ကောဋိသတသဟဿဘိက္ခု နိမန္တိတာ၊
 နက်ဖြန်ကုသိုလ်ဖြစ်ခြင်းငှာ ငါသည် ရဟန်းတော် ကုဋေတစ်သိန်းတို့ကို ဆွမ်းစားပင့်
 ထားအပ်ကုန်ပြီ။ တေသံ နိသီဒနမဏ္ဍပံ ကရိဿသီတိ အာဟ၊ ထိုရဟန်းတော်
 ကုဋေတစ်သိန်းတို့အတွက် နေထိုင်စရာမဏ္ဍပ်ကို ပြုနိုင်အံ့လောဟု မေးပြီ။ သစေ
 မမ အတိံ ဒါတုံ သက္ခိဿထ၊ အကယ်၍ ငါ့အား လက်ခံကို ပေးခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်
 ကုန်အံ့။ အဟံ နာမ ကရေယံ၊ က္ကတိ အာဟ၊ ငါလိုလူမည်သည် ပြုစွမ်းနိုင်၏ဟု

ဖြေပြီ။ သက္ကိဿာမိ တာတာတိ၊ လက်ခပေးစွမ်းနိုင်ပါ၏ အမောင်ဟု ပြောပြီ။
 သာဓု ကရိဿာမိတိ ဂန္ဓာ၊ ကောင်းပြီ ပြုအံ့ဟု ပြောသွား၍။ ဧကံ ပဒေသံ
 ဩလောကေသိ၊ တစ်ခုသော နေရာကို ကြည့်ပြီ။ ဒွါဒသတေရသ-
 ယောဇနပ္ပမာဏော ပဒေသော၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ယူဇနာ တစ်ဆယ့်သုံးယူဇနာ
 ပမာဏရှိသော အရပ်သည်။ ကသိဏမဏ္ဍလံ ဝိယ သမတလော အဟောသိ၊
 ပထဝီကသိုဏ်းဝန်းကဲ့သို့ ညီညာသော အပြင်ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ ဧတ္တကေ ဌာနေ၊
 ဤမျှအတိုင်းအတာရှိသော ဌာန၌။ သတ္တရတနမယော မဏ္ဍပေါ ဥဌဟတူတိ
 စိန္တေတွာ၊ ရတနာခုနစ်ပါးဖြင့်ပြီးသော မဏ္ဍပ်သည် ပေါ်ပေါက်စေသတည်းဟု
 ကြံ၍။ သော ဩလောကေသိ၊ ထိုသိကြားမင်းသည် ကြည့်ပြီ။ တာဝဒေဝ ပထဝီ
 ဘိန္နိတွာ၊ ထိုခဏ၌ပင် မြေကို ဖောက်ခွဲ၍။ မဏ္ဍပေါ ဥဌဟံ၊ မဏ္ဍပ်သည် ပေါ်ပေါက်
 ပြီ။ တဿ သောဝဏ္ဏမယေသု ထမ္ဘေသု၊ ထိုမဏ္ဍပ်၏ ရွှေဖြင့်ပြီးကုန်သော
 တိုင်တို့၌။ ရတမယာ ယဋ္ဌကာ အဟေသံ၊ ငွေဖြင့်ပြီးကုန်သော ကြာသွတ်အိုး
 တို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ရတမယေသု သောဝဏ္ဏမယာ၊ ငွေဖြင့်ပြီးကုန်သော တိုင်တို့၌
 ရွှေဖြင့်ပြီးသော ကြာသွတ်အိုးတို့သည်လည်းကောင်း။ မဏိထမ္ဘေသု ပဝါဠမယာ၊
 ပတ္တမြားတိုင်တို့၌ သန္တာဖြင့်ပြီးသော ကြာသွတ်အိုးတို့သည်လည်းကောင်း။
 ပဝါဠတ္ထမ္ဘေသု မဏိမယာ၊ သန္တာတိုင်တို့၌ ပတ္တမြားဖြင့်ပြီးသော ကြာသွတ်အိုး
 တို့သည်လည်းကောင်း။ သတ္တရတနမယေသု သတ္တရတနမယာဝ ယဋ္ဌကာ
 အဟေသံ၊ ရတနာခုနစ်ပါးဖြင့်ပြီးသော တိုင်တို့၌ ရတနာခုနစ်ပါးဖြင့်ပြီးသည်သာ
 ဖြစ်ကုန်သော ကြာသွတ်အိုးတို့သည်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်ပြီ။ မဏ္ဍပဿ
 အန္တရန္တရေန၊ မဏ္ဍပ်၏ အကြားအကြား၌။ ကိင်္ကီဏိကဇာလံ ဩလမ္ပတူတိ၊
 ရွှေခြူကွန်ရက်သည် တွဲရဲ့ဆွဲဆွဲဆွဲသတည်းဟု တွေး၍။ တတော ဩလောကေသိ၊
 ထိုမဏ္ဍပ်ဖန်ဆင်းပြီးသည့်နောက်၌ ကြည့်ပြီ။ ဩလောကနေန သဟ ဧဝ၊
 ကြည့်သည်နှင့် အတူတကွသာလျှင်။ ကိင်္ကီဏိကဇာလံ ဩလမ္ပ၊ ရွှေခြူ
 ကွန်ရက်သည် တွဲရဲ့ဆွဲဆွဲပြီ။ ပဉ္စဂီကဿ တူရိယဿ မဓုရသဒ္ဓေါ ဣဝ၊ အင်္ဂါ
 ငါးပါးရှိသော တူရိယာ၏ ချို့သာသောအသံကဲ့သို့။ မန္တဝါတေရိတဿ ယဿ၊
 လေပြေလေညင်း တိုက်ခတ်အပ်သော ယင်းရွှေခြူကွန်ရက်၏။ မဓုရသဒ္ဓေါ
 နိဂ္ဂစ္ဆတိ၊ ချို့သာသောအသံသည် ထွက်၏။ ဒိဗ္ဗသင်္ဂီတိဝတ္တနကာလော ဝိယ
 ဟောတိ၊ နတ်တို့သံပြိုင်၊ သီဆိုရာကာလကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ အန္တရန္တရာ ဂန္ဓဒါမ-

မာလာဒါမာနိ ဩလမ္ပန္တတိ စိန္တေသိ၊ အကြားအကြား၌ နံသာပန်းဆိုင်း အပွင့်
 ပန်းဆိုင်းတို့သည် တွဲရရွဲဆွဲစေကုန်သတည်းဟု ကြံပြီ။ ဒါမာနိ ဩလမ္ပိသု၊
 ပန်းဆိုင်းတို့သည် တွဲရရွဲဆွဲကုန်ပြီ။ ကောဋိသတသဟဿသင်္ခါနံ ဘိက္ခုနံ၊
 ကုဋေတစ်သိန်းအရေအတွက်ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ အာသနာနိ စ
 အာဓာရကာနိ စ၊ နေရာတို့သည်လည်းကောင်း သပိတ်ခြေတို့သည်လည်းကောင်း။
 ပထဝီ ဘိန္ဒိုဝ္တာ ဥဌဟန္တတိ စိန္တေသိ၊ မြေကို ဖောက်ခွဲ၍ ပေါ်ပေါက်စေကုန်
 သတည်းဟု ကြံစည်ပြီ။ တာဝဒေဝ ဥဌဟိသု၊ ထိုကြံစည်ရာခဏ၌ပင် ပေါ်ပေါက်
 လာကုန်ပြီ။ ကောဏေ ကောဏေ၊ ထောင့်တိုင်း ထောင့်တိုင်း၌။ ဧကေကာ
 ဥဒကစာဋိယော ဥဌဟန္တတိ စိန္တေသိ၊ တစ်လုံးတစ်လုံးကုန်သော ရေအိုး
 စရည်းကြီးတို့သည် ပေါ်ပေါက်စေကုန်သတည်းဟု ကြံစည်ပြီ။ ဥဒကစာဋိယော
 ဥဌဟိသု၊ ရေအိုးစရည်းကြီးတို့သည် ပေါ်ပေါက်ကုန်ပြီ။

ဧတ္တကံ မာပေတွာ ဗြာဟ္မဏဿ သန္တိကံ ဂန္ဓာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသည်ကို
 ဖန်ဆင်းပြီး၍ သုရုစိပုဏ္ဏား၏ အထံသို့ သွား၍။ ဧဟိ အယျ၊ လာပါ အရှင်။
 တဝ မဏ္ဍပ်ံ ဩလောကေတွာ၊ အရှင်၏ မဏ္ဍပ်ကို ကြည့်၍။ မယံ ဘတိ ဒေဟိတိ
 အာဟ၊ အကျွန်ုပ်အား လက်ခံကို ပေးပါလော့ဟု ပြောပြီ။ မဟာပုရိသော ဂန္ဓာ
 မဏ္ဍပ်ံ ဩလောကေသိ၊ ဘုရားလောင်းသည် သွား၍ မဏ္ဍပ်ကို ကြည့်ပြီ။
 ဩလောကေန္တဿေဝ အဿ သကလသရီရံ၊ ကြည့်နေစဉ်သာလျှင် ထိုဘုရား
 လောင်း၏ တစ်ကိုယ်လုံးသည်။ ပဉ္စဝဏ္ဏာယ ပီတိယာ နိရန္တရံ ဖုဋ္ဌံ အဟောသိ၊
 ငါးမျိုးရှိသော ပီတိဖြင့် အကြားအလပ်မရှိအောင် ပျံ့နှံ့သည် ဖြစ်ပြီ။ အထ မဏ္ဍပ်ံ
 ဩလောကယတော အဿ ဧတံ အဟောသိ၊ ထိုအခါ၌ မဏ္ဍပ်ကို ကြည့်နေသော
 ထိုဘုရားလောင်းမှာ ဤအတွေးသည် ဖြစ်ပြီ။ (ကိ၊ ဘယ်သို့ဖြစ်ပြီနည်း။) အယံ
 မဏ္ဍပေါ မနုဿဘူတေန န ကတော၊ ဤမဏ္ဍပ်ကို လူဖြစ်၍ဖြစ်သူသည် (လူသား
 စစ်စစ်သည်) ဆောက်လုပ်အပ်သည်မဟုတ်။ ပန မယံ အဇ္ဈာသယံ မယံ ဂုဏံ
 အာဂမ္မ၊ စင်စစ်ကား ငါ၏ အလိုဆန္ဒကို ငါ၏ ဂုဏ်ကို အကြောင်းပြု၍။ အဒ္ဓါ
 သက္ကဘဝနံ ဥဏှံ အဟောသိ၊ ဧကန် သိကြားမင်း ဘုံဗိမာန်သည် ပူလောင်သည်
 ဖြစ်ပြီ။ တတော သက္ကေန ဒေဝရညာ၊ ထို့ကြောင့် စွမ်းနိုင်သော နတ်ဘုရင်သည်။
 အယံ မဏ္ဍပေါ ကာရိတော ဘဝိဿတိ၊ ဤမဏ္ဍပ်ကို ပြုခိုင်း အပ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့။
 ဣတိ၊ ဤသို့ဖြစ်ပြီ။ ဧဝရူပေ မဏ္ဍပေ မေ၊ ဤသို့သဘော ရှိသော မဏ္ဍပ်၌

ငါသည်။ ဧကဒိဝသံယေဝ ဒါနံ ဒါတုံ န ခေါ ပန ယုတ္တံ၊ တစ်နေ့တည်း၌သာ အလှူကို လှူခြင်းငှာ မသင့်လျော်။ သတ္တာဟံ ဒဿာမီတိ စိန္တေသိ၊ ခုနစ်ရက် ပတ်လုံး လှူအံ့ဟု တွေးပြီ။ ဟိ၊ မှန်လှပေ၏။ ဗာဟိရကဒါနံ ကိတ္တကံ သမာနမ္ပိ၊ ခန္ဓာကိုယ်ပြင်ပ၊ ပစ္စည်းအလှူသည် အဘယ်မျှရှိသည် ဖြစ်သော်လည်း။ ဗောဓိသတ္တာနံ တုဋ္ဌိ ကာတုံ န သက္ကောတိ၊ ဘုရားလောင်းတို့အား နှစ်သက်အားရ ခြင်းကို ပြုခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်။ ပန အလင်္ကတသီသံ ဆိန္နိတွာ၊ အဟုတ်သော်ကား တန်ဆာဆင်ထားသည့် ခေါင်းကို ဖြတ်၍။ အဗ္ဗိတအက္ခိနိ ဥပ္ပါဋေတွာ၊ မျက်စဉ်းညှိ ကွင်းထားသည့်မျက်လုံးတို့ကို ထုတ်၍။ ဟဒယမံသံ ဝါ ဥဗ္ဗဋေတွာ၊ နှလုံးသား ကိုသော်လည်း ခွဲထုတ်၍။ ဒိန္နကာလေ ဗောဓိသတ္တာနံ၊ ပေးလှူရာကာလ၌ ဘုရားလောင်းတို့မှာ။ စာဂံ နိဿာယ တုဋ္ဌိနာမ ဟောတိ၊ စွန့်ကြဲမှုကို အမှီပြု၍ နှစ်သက်အားရခြင်းမည်သည် ဖြစ်၏။ ဟိ အမှာကံ ဗောဓိသတ္တဿပိ၊ ချဲ့ပြအံ့ ငါတို့၏ ဂေါတမဘုရားလောင်းသည်လည်း။ သိဝိဇာတကေ ဒေဝသိကံ ပဉ္စ ကဟာပဏသတသဟဿာနိ ဝိဿဇေတွာ၊ သိဝိဇာတ်တော်၌ နေတိုင်း အသပြာ ငါးသိန်းတို့ကို စွန့်လွှတ်၍။ စတူသု ဒွါရေသု နဂရမဇ္ဈေ စ ဒါနံ ဒေန္တဿ၊ လေးပေါက်ကုန်သော မြို့တံခါးတို့၌လည်းကောင်း၊ မြို့လယ်၌လည်းကောင်း အလှူကို ပေးလှူသော်။ တံ ဒါနံ စာဂတုဋ္ဌိ ဥပ္ပါဒေတုံ နာသက္ခိ၊ ထိုအလှူသည် စွန့်လွှတ်မှုကြောင့်ဖြစ်သည်၊ နှစ်သက်အားရခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်။ ယဒါ ပန ပြာဟ္မဏာဝဏ္ဏေန အာဂန္နာ၊ အကြင်အခါ၌ကား ပုဏ္ဏားအသွင်ဖြင့် လာ၍။ ဒေဝရာဇာ သက္ကော အဿ အက္ခိနိ ယာစိ၊ နတ်မင်းဖြစ်သော သိကြားသည် ထိုဘုရားလောင်း သိဝိမင်းအား မျက်စိတို့ကို တောင်းပြီ။ တဒါ တာနိ ဥပ္ပါဋေတွာ၊ ထိုတောင်းရာအခါ၌ ထိုမျက်စိတို့ကို ထုတ်၍။ ဒေမာနဿေဝ ဟာသော ဥပ္ပဇ္ဈိ ပေးလှူနေသော ဘုရားလောင်းမှာသာ ရွှင်ပျမှုသည် ဖြစ်ပြီ။ ကေသဂ္ဂမတ္တမိ စိတ္တဿ အညထတ္တံ နာဟောသိ၊ ဆံပင်အဖျားမျှသော်လည်း စိတ်၏ တစ်မျိုး တစ်မည်ဖြစ်ခြင်းသည် မဖြစ်မရှိပြီ။ ဒါနံ နိဿာယ၊ အလှူကို မှီ၍။ ဧဝံ ဗောဓိသတ္တာနံ တိတ္ထိ နာမ နတ္ထိ၊ ဤကဲ့သို့ ဘုရားလောင်းတို့၏ တင်းတိမ်ခြင်း မည်သည် မရှိ။ တသ္မာ သောပိ မဟာပုရိသော၊ ထို့ကြောင့် ထိုဘုရားလောင်း သုရုစိပုဏ္ဏားသည်လည်း။ မယာ သတ္တာဟံ၊ ငါသည် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ကောဋိသတသဟဿသင်္ခါနံ ဘိက္ခုနံ၊ ကုဋေတစ်သိန်းအရေအတွက် ရှိကုန်သော

ရဟန်းတို့အား။ ဒါနံ ဒါတုံ ဝဋ္ဋတိတိ စိန္တေတွာ၊ အလှူကို လှူခြင်းငှာ သင့်၏ဟု ကြံစည်၍။ တသ္မိ မဏ္ဍပေ ဗုဒ္ဓပုဗ္ဗံ ဘိက္ခုသံဃံ နိဿိဒါပေတွာ၊ ထိုမဏ္ဍပ်၌ မင်္ဂလဘုရားရှင် အမှူးရှိသော ရဟန်းအပေါင်းကို နေစေ၍။ သတ္တာဟံ ဂဝပါနံ နာမ ဒါနံ အဒါသိ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး နိဿနာဆွမ်းမည်သော ဒါနဝတ္ထုကို ပေးလှူပြီ။ မဟန္တေ မဟန္တေ ကောလဓမ္မေ၊ ကြီးကုန်ကြီးကုန်သော ဖျဉ်းအိုးတို့ကို။ ခီရဿ ပူရေတွာ ဥဒ္ဓနေသု အာရောပေတွာ၊ နို့ဖြင့် ပြည့်စေ၍ ခုံလောက်တို့၌ တင်၍။ ခီရေ ယနပါကပက္ကေ၊ နို့သည် ပျစ်ပျစ်ခဲခဲ ကျက်သော်။ ထောကေ တဏှုလေ ပက္ခိပိတွာ၊ အနည်းငယ်ကုန်သော ဆန်တို့ကို ထည့်၍။ ပက္ကမဓုသက္ကရဇုဏ္ဏသပ္ပိဟိ အဘိသင်္ခတံ ဘောဇနံ၊ ချက်ပြီးသည့် ပျားရည်၊ သကာမှုန့်၊ ထောပတ်တို့ဖြင့် ပြုပြင်စီရင်အပ်သော ဘောဇနကို။ ဂဝပါနန္တိ ဝုစ္စတိ၊ ဂဝပါနဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်၏။ ပန မနုဿာယေဝ ပရိဝိသိတုံ နာသက္ခိသု၊ ထူးခြားသည်ကား လူတို့ သက်သက်သာ ပြုစုခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ ဒေဝါပိ ဧကန္တရိကာ ဟုတွာ ပရိဝိသိသု၊ နတ်တို့သည်လည်း တစ်ယောက်ခြားတို့သည် ဖြစ်ကုန်၍ လုပ်ကျွေးပြုစုကုန်ပြီ။ ဒွါဒသတေရသယောဇနပုမာဏံ ဌာနမ္ပိ၊ ၁၂-ယူဇနာ ၁၃-ယူဇနာပမာဏရှိသော နေရာဌာနသည်လည်း။ ဘိက္ခု ဂဏိတုံ နပ္ပဟောသိယေဝ၊ ရဟန်းတို့ကို ယူခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သည်သာ (ဝါ) ရဟန်းတို့ မနေလောက်သည်သာ။ တေ ဘိက္ခု ပန အတ္တနော အတ္တနော အာနုဘာဝေန နိဿိဒိသု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်ကား မိမိမိ၏ အာနုဘော်ဖြင့် ထိုင်တော်မူကြကုန်ပြီ။ ပရိယောသာနဒိဝသေ၊ ဆွမ်းကပ်ပွဲပြီးသည့် နောက်ဆုံးနေ့၌ကား။ သဗ္ဗဘိက္ခုနံ ပတ္တာနိ ဓောဝါပေတွာ၊ ရဟန်းတော်အားလုံးတို့၏ သပိတ်တို့ကို ဆေးကြောစေ၍။ ဘေသဇ္ဇတ္ထာယ သပ္ပိနဝနီတမဓု ဖာဏိတာဒိနိ ပူရေတွာ၊ ဆေးအကျိုးငှာ ထောပတ်၊ ဆီဦး၊ ပျား၊ တင်လဲစသည်တို့ကို ပြည့်စေ၍။ တိစိဝရေန သဒ္ဓိ အဒါသိ၊ သင်္ကန်းသုံးထည်နှင့်တကွ လှူပြီ။ သံဃနဝကဘိက္ခုနာ လဒ္ဓစိဝရသာဓူကာ၊ သံဃာအငယ်ဆုံးရဟန်းသည် ရအပ်သည့် သင်္ကန်းလျာအဝတ်တို့သည်။ သတသဟဿဋ္ဌနကာ အဟေသုံ၊ တန်ဖိုးတစ်သိန်းထိုက်ကုန်သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။

သတ္တာ အနုမောဒနံ ကရောန္တော၊ မင်္ဂလမြတ်စွာဘုရားသည် ဆွမ်း အနုမောဒနာ တရားကို ဟောမူပြုသော်။ အယံ ပုရိသော ဧဝရူပံ မဟာဒါနံ အဒါသိ၊ ဤယောက်ျားသည် ဤသို့သဘောရှိသော အလှူကြီးကို လှူပြီ။ ကော

ဘဝိဿတိ န ခေါတိ ဥပဓာရေန္တော၊ အဘယ်သူသည် ဖြစ်လတ္တံ့နည်းဟု ဆင်ခြင်
တော်မူသော်။ အနာဂတေ ကပ္ပသတသဟဿာဓိကာနံ ဒွိန္နံ အသင်္ချေယျာနံ
မတ္ထကေ၊ နောင်အခါ၌ ကမ္ဘာတစ်သိန်းအလွန်ရှိကုန်သော နှစ်သင်္ချေတို့၏
အထက်၌။ ဂေါတမော နာမ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿတိတိ ဒိသ္မာ၊ ဂေါတမမည်သော
ဘုရားသည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု မြင်တော်မူ၍။ မဟာပုရိသံ အာမန္တေတွာ၊ ဘုရားလောင်း
သုရိယုဏ္ဏားကို ခေါ်တော်မူ၍။ တံ ဧတ္တကံ နာမ ကာလံ အတိက္ကမိတွာ၊ သင်သည်
ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသည်မည်သော ကာလကို ကျော်လွန်၍။ ဂေါတမော
နာမ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသီတိ ဗျာကာသိ၊ ဂေါတမမည်သောဘုရားသည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု
ဗျာဒိပ်ပေးတော်မူပြီ။ မဟာပုရိသော ဗျာကရဏံ သုတွာ၊ ဘုရားလောင်းသည်
ဗျာဒိပ်ပေးစကားတော်ကို ကြားရ၍။ မေ ယရာဝါသေန ကော အတ္ထော၊ ငါ့အား
အိမ်မှာ နေခြင်းဖြင့် ဘာအကျိုးရှိအံ့နည်း။ ပဗ္ဗဇိဿာမိတိ စိန္တေတွာ၊ ရဟန်းပြုအံ့ဟု
ကြံ၍။ တထာရူပံ သမ္ပတ္တိ ခေဠပိဏ္ဍံ ဝိယ ပဟာယ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော
ပြည့်စုံမှုကို တံထွေးပေါက်ကိုကဲ့သို့ ပယ်စွန့်၍။ သတ္ထု သန္တိကေ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ မင်္ဂလ
ဘုရားရှင်၏ အထံတော်၌ ရဟန်းပြု၍။ ဗုဒ္ဓဝစနံ ဥဂ္ဂဟိတွာ၊ ဘုရားစကားတော်ကို
သင်ယူ၍။ အဘိညာ စ သမာပတ္တိယော စ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ အဘိညာဉ်တို့ကို
လည်းကောင်း၊ သမာပတ်တို့ကိုလည်းကောင်း ဖြစ်စေ၍။ အာယုပရိယောသာနေ
ဗြဟ္မလောကေ နိဗ္ဗတ္တိ၊ အသက်အဆုံး၌ ဗြဟ္မာ့ပြည်၌ ဖြစ်ပြီ။

မင်္ဂလဿ ဘဂဝတော နဂရံ ပန ဥတ္တရံ နာမ အဟောသိ၊ မင်္ဂလမည်တော်မူ
သော ဘုရားရှင်၏ ဖွားတော်မူရာမြို့သည်ကား ဥတ္တရမည်သည် ဖြစ်ပြီ။ ပိတာပိ
ဥတ္တရော နာမ ခတ္တိယော၊ ခမည်းတော်သည်လည်း ဥတ္တရမည်သော မင်းကြီး
တည်း။ မာတာပိ ဥတ္တရော နာမ ဒေဝီ၊ မယ်တော်သည်လည်း ဥတ္တရမည်သော
မိဖုရားကြီးတည်း။ သုဒေဝေါ စ ဓမ္မသေနော စ၊ သုဒေဝထေရ်သည်လည်းကောင်း
ဓမ္မသေနမထေရ်သည်လည်းကောင်း။ ဒွေ အဂ္ဂသာဝကာ၊ နှစ်ပါးကုန်သော
အမြတ်ဆုံးတပည့်တို့တည်း။ ပါလိတော နာမ ဥပဋ္ဌာကော၊ ပါလိတ မည်သော၊
မထေရ်သည်ကား အလုပ်အကျွေးတည်း။ သီဝလိ စ အသောကာ စ ဒွေ
အဂ္ဂသာဝိကာ၊ သီဝလိထေရီမသည်လည်းကောင်း၊ အသောကာထေရီမသည်
လည်းကောင်း နှစ်ပါးကုန်သော အမြတ်ဆုံးတပည့်တို့တည်း။ နာဂရုက္ခော ဗောဓိ၊
ကံ့ကော်ပင်ကား ဗောဓိပင်တည်း။ သရီရံ အဋ္ဌာသီတိဟတ္ထုဗ္ဗေဓံ အဟောသိ၊

ကိုယ်တော်သည် ၈၈-တောင် အမြင့်ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ နဂုတိဝဿသဟဿာနိ
ဌတ္တာ၊ နှစ်ပေါင်းကိုးသောင်းတို့တိုင်တိုင် သက်တော်ရှည်တည်နေပြီး၍။ တသ္မိ
ဘဂဝတိ ပရိနိဗ္ဗုတေ ပန၊ ထိုမင်္ဂလဘုရားရှင်သည် ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသော်ကား။
ဒသစက္ကဝါဠသဟဿာနိ ဧကပ္ပဟာရေနဝ၊ စကြာဝဠာတစ်သောင်းတို့သည်
တစ်ပဟိုရ်တည်းဖြင့်သာ။ ဧကန္တကာရာနိ အဟေသုံ၊ တစ်ခုတည်းသောအမှောင်ရှိ
ကုန်သည် (တစ်ပြိုင်နက် မှောင်ကျကုန်သည်) ဖြစ်ကုန်ပြီ။ သဗ္ဗစက္ကဝါဠေသု
မနုဿာနံ၊ စကြာဝဠာအားလုံးတို့၌ လူတို့၏။ မဟန္တံ အာရောဒနပရိဒေဝနံ
အဟောသိ၊ ကြီးစွာသော ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းသည်ဖြစ်ပြီ။

ကောဏ္ဍညဿ အပရေန၊ ကောဏ္ဍညဘုရားရှင်၏ နောက်၌။ မင်္ဂလော
နာမ နာယကော၊ မင်္ဂလ မည်တော်မူသော ဘုရားရှင်သည်။ လောကေ
တမံ နိဟန္တာန၊ လောက၌ မောဟ အမှောင်ကို ပယ်ဖျောက်၍။ ဓမ္မောက္ကံ
အဘိဓာရယိ ဣတိ၊ တရားမီးတိုင်ကို ညှိထွန်းတော်မူပြီ ဤကား မင်္ဂလဗုဒ္ဓဝင်
အပြီးသတ်တည်း။

ဧဝံ ဒသသဟဿိလောကဓာတုံ အန္တကာရံ ကတ္တာ၊ ဤသို့ လောကဓာတ်
တစ်သောင်းကို အမှိုက်မှောင်ကို ပြုတော်မူ၍။ ပရိနိဗ္ဗုတဿ တဿ ဘဂဝတော
အပရဘာဂေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသော ထိုမင်္ဂလဘုရားရှင်၏ နောက်အဖို့၌။
သုမနော နာမ သတ္တာ ဥဒပါဒိ၊ သုမနမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်သည် ပွင့်တော်
မူပြီ။ တဿာပိ တယော သာဝကသန္နိပါတာ အဟေသုံ၊ ထိုသုမနဘုရားရှင်
၏လည်း သုံးကြိမ်ကုန်သော ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေးတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။
ပဌမသန္နိပါတေ ကောဋိသတသဟဿဘိက္ခု၊ အဟေသုံ၊ ပထမအစည်းအဝေး၌
ရဟန္တာရဟန်း ကုဋေတစ်သိန်းတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဒုတိယေ ကဉ္စနပဗ္ဗတမိ
နဂုတိကောဋိသဟဿာနိ၊ ဒုတိယအစည်းအဝေး၌ ရွှေတောင်၌ ကုဋေကိုးသောင်း
တို့တည်း။ တတိယေ အသီတိကောဋိသဟဿာနိ၊ တတိယအစည်းအဝေး၌
ကုဋေရှစ်သောင်းတို့တည်း။ တဒါ မဟာသတ္တော၊ ထိုသုမနဘုရားလက်ထက်
တော်၌ ငါတို့ဂေါတမဘုရားလောင်းသည်။ မဟိဒ္ဓိကော မဟာနုဘာဝေါ၊
ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော ကြီးသောအစွမ်းအာနုဘော်ရှိသော။ အတုလော နာမ
နာဂရာဇာ အဟောသိ၊ အတုလမည်သော နဂါးမင်းသည် ဖြစ်ပြီ။ သော ဗုဒ္ဓေါ

ဥပ္ပန္နောတိ သုတ္တာ၊ ထိုအတုလနဂါးမင်းသည် ဘုရားသည် ပွင့်တော်မူပြီဟု ကြားရ၍။ ဉာတိသံဃပရိဝုတော နာဂဘဝနာ နိက္ခမိတ္တာ၊ ဆွေမျိုးအပေါင်း ခြံရံလျက် နဂါးပြည်မှ ထွက်ခဲ့၍။ ကောဋိသတသဟဿဘိက္ခုပရိဝါရဿ တဿ ဘဂဝတော၊ ကုဋေတစ်သိန်းရဟန်းအခြံအရံရှိတော်မူသော ထိုသုမနဘုရားရှင် အား။ ဒိဗ္ဗတူရိယေဟိ ဥပဟာရံ ကာရေတွာ၊ နတ်တူရိယာတို့ဖြင့် ပူဇော်မှုကို ပြုစေ၍။ မဟာဒါနံ ပဝုတ္တတ္တာ၊ အလှူကြီးကို ဖြစ်စေ၍။ ပစ္စေကံ ဒုဿယုဂါနိ ဒတ္တာ၊ အသီးအသီး သင်္ကန်းလျှာ ဝတ်စုံတို့ကို လှူဒါန်း၍။ သရဏောသု ပတိဋ္ဌာသိ၊ သရဏဂုံသုံးပါးတို့၌ တည်ပြီ။ သောပိ သတ္တာ န၊ ထိုသုမနဘုရားရှင်သည်လည်း ထိုဘုရားလောင်းနဂါးမင်းကို။ အနာဂတေ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသီတိ ဗျာကာသိ၊ နောင်အခါ၌ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ဗျာဒိပ်ပေးတော်မူပြီ။ တဿ ဘဂဝတော နဂရံ ခေမံ နာမ အဟောသိ၊ ထိုသုမနဘုရားရှင်၏ ဖွားတော်မူရာ မြို့သည် ခေမာမြို့တော်မည်သည် ဖြစ်ပြီ။ သုဒတ္တော နာမ ရာဇာ ပိတာ၊ သုဒတ္တ မည်သော မင်းကြီးကား ခမည်းတော်တည်း။ သိရိမာ နာမ မာတာ၊ သိရိမာ မည်သော မိဖုရားကြီးကား မယ်တော်တည်း။ သရဏော စ ဘာဝိတတ္တော စ၊ သရဏမထေရ်သည်လည်းကောင်း၊ ဘာဝိတတ္တမထေရ်သည်လည်းကောင်း။ ဒွေ အဂ္ဂသာဝကာ၊ နှစ်ပါးကုန်သော အမြတ်ဆုံးတပည့်တို့တည်း။ ဥဒေနော နာမ ဥပဋ္ဌာကော၊ ဥဒေနမည်သော မထေရ်ကား အလုပ်အကျွေးတည်း။ သောဏာ စ ဥပသောဏာ စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝိကာ၊ သောဏာထေရီမလည်းကောင်း၊ ဥပသောဏာထေရီမလည်းကောင်း၊ ထေရီမနှစ်ပါးတို့ကား အမြတ်ဆုံးတပည့်မ တို့တည်း။ နာဂရုက္ခော ဗောဓိ၊ ကံ့ကော်ပင်ကား ဗောဓိပင်တည်း။ သရီရံ နဂုတိဟတ္ထုဗ္ဗေဓံ၊ ကိုယ်တော်သည် အတောင်ကိုးဆယ်အမြင့်ရှိ၏။ အာယုပ္ပမာဏံ နဂုတိယေဝ ဝဿသဟဿာနိ အဟောသိ၊ သက်တော်ပမာဏကား နှစ်ပေါင်း ကိုးသောင်းတို့သည်ပင် ဖြစ်ပြီ။

မင်္ဂလဿ အပရေန၊ မင်္ဂလဘုရားရှင်၏ နောက် ကာလ၌။ သဗ္ဗမဓ္မေဟိ အသမော၊ သီလစသော တရားအားလုံးတို့ဖြင့် မည်သူနှင့်မျှ တူတော် မမူသော။ သဗ္ဗသတ္တာနံ ဥတ္တမော၊ သတ္တဝါအားလုံးတို့ထက် မြင့်မြတ်တော် မူသော။ သုမနော နာမ နာယကော ဥပ္ပန္နော၊ သုမနမည်တော်မူသော ဘုရား ရှင်သည် ပွင့်တော်မူပြီ။ ဣတိ၊ ဤကား သုမနဗုဒ္ဓဝင် အပြီးသတ်တည်း။

တဿ အပရဘာဂေါ၊ ထိုသုမနဘုရားရှင်၏ နောက်အဖို့၌။ ရေဝတော နာမ သတ္တာ ဥဒပါဒိ၊ ရေဝတမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်သည် ပွင့်တော်မူပြီ။ တဿာပိ တယော သာဝကသန္နိပါတာ အဟေသုံ၊ ထိုရေဝတဘုရားရှင်၏လည်း သုံးကြိမ် ကုန်သော ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေးတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ပဌမသန္နိပါတေ ဂဏနာ နတ္ထိ၊ ပဌမရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေး၌ အရေအတွက်သည် မရှိ။ ဒုတိယေ ကောဋိသတသဟဿဘိက္ခု၊ အဟေသုံ၊ ဒုတိယရဟန္တာတပည့် အစည်းအဝေး၌ ကုဋေတစ်သိန်းသော ရဟန္တာရဟန်းတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တတိယေ တထာ၊ တတိယရဟန္တာတပည့် အစည်းအဝေး၌ ထို့အတူ ကုဋေ တစ်သိန်းတည်း။ တဒါ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုရေဝတဘုရားရှင်လက်ထက်တော်၌ ငါတို့ ဂေါတမဘုရားလောင်းသည်။ အတိဒေဝေါ နာမ ဗြာဟ္မဏော ဟုတွာ၊ အတိဒေဝမည်သော ပုဏ္ဏားသည် ဖြစ်၍။ သတ္ထု ဓမ္မဒေသနံ သုတွာ၊ ရေဝတ ဘုရားရှင်၏ တရားဒေသနာကို ကြားနာရ၍။ သရဏေသု ပတိဌာယ၊ သရဏဂုံသုံးပါးတို့၌ တည်၍။ သိရသ္မိ အဗ္ဗလိ ဌပေတွာ၊ ဦးခေါင်း၌ လက်အုပ်ကို ထား၍။ တဿ သတ္ထုနော ကိလေသပ္ပဟာနေ ဝဏ္ဏံ ဝတွာ၊ ထိုရေဝတ ဘုရားရှင်၏ ကိလေသာပယ်မှု၌ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောဆို၍။ ဥတ္တရာသင်္ဂေန ပူဇံ အကာသိ၊ အပေါ်ရုံအဝတ်ဖြင့် ပူဇော်မှုကို ပြုပြီ။ သောပိ န၊ ထိုရေဝတဘုရားရှင် သည်လည်း ထိုငါတို့ဘုရားလောင်း အတိဒေဝပုဏ္ဏားကို။ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိတိ ဗျာကာသိ၊ ဘုရား စင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု ဗျာဒိပ်ပေးတော်မူပြီ။ တဿ ဘဂဝတော နဂရံ ပန၊ ထိုရေဝတ ဘုရားရှင်၏ ဖွားတော်မူရာမြို့ကား။ ဓညဝတီ နာမ အဟောသိ၊ ဓညဝတီမည်သည် ဖြစ်ပြီ။ ပိတာ ဝိပုလော နာမ ခတ္တိယော၊ ခမည်းတော်ကား ဝိပုလမည်သော မင်းကြီးတည်း။ မာတာပိ ဝိပုလာ နာမ ဒေဝီ၊ မယ်တော်သည်လည်း ဝိပုလာမည်သော မိဖုယားကြီးတည်း။ ဝရုဏော စ ဗြဟ္မဒေဝေါ စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝကာ၊ ဝရုဏထေရ်လည်းကောင်း ဗြဟ္မဒေဝထေရ် လည်းကောင်း မထေရ်နှစ်ပါးတို့ကား အမြတ်ဆုံးတပည့်တို့တည်း။ သမ္ဘဝေါ နာမ ဥပဌာကော၊ သမ္ဘဝမည်သော မထေရ်ကား အလုပ်အကျွေးတည်း။ ဘဒ္ဒါ စ သုဘဒ္ဒါ စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝိကာ၊ ဘဒ္ဒါထေရီမလည်းကောင်း၊ သုဘဒ္ဒါထေရီမ လည်းကောင်း၊ ထေရီမနှစ်ပါးတို့ကား အမြတ်ဆုံးတပည့်မတို့တည်း။ ဗောဓိ နာဂရုက္ခော၊ ဗောဓိပင်ကား ကံ့ကော်ပင်သာတည်း။ သရီရံ အသိတိဟတ္ထုဗ္ဗေဓံ

အဟောသိ၊ ကိုယ်တော်သည် အတောင်ရှစ်ဆယ်အမြင့်ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ အာယု
ပန သဌိဝဿသဟဿာနီတိ၊ သက်တော်ကား နှစ်ပေါင်းခြောက်သောင်းတို့
တည်းဟု မှတ်။

သုမနဿ အပရေန၊ သုမနဘုရားရှင်၏ နောက်ကာလ၌။ အနုပမော
အသဒိသော၊ နိုင်စရာ ဥပမာ မရှိသော မည်သူနှင့်မျှတူတော်မမူသော။
အတုလော ဥတ္တမော ဇိနော၊ ပြင်ဖက်ရှိတော်မမူသော အမြတ်ဆုံး ဖြစ်တော်
မူသော မာရ်ငါးပါး အောင်မြင်တော်မူပြီးသော။ ရေဝတော နာမ နာယကော၊
ရေဝတမည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ပွင့်တော်မူပြီ။ ဣတိ၊
ဤကား ရေဝတဗုဒ္ဓဝင်အပြီးတည်း။

တဿ အပရဘာဂေါ၊ ထိုရေဝတဘုရားရှင်၏ နောက်အဖို့၌။ သောဘိတော
နာမ သတ္တာ ဥဒပါဒိ၊ သောဘိတမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်သည် ပွင့်တော်မူပြီ။
တဿာပိ တယော သာဝကသန္နိပါတာ အဟေသုံ၊ ထိုသောဘိတဘုရားရှင်
၏လည်း သုံးကြိမ်ကုန်သော ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေးတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။
ပဌမသန္နိပါတေ ကောဋိသတဘိက္ခု အဟေသုံ၊ ပထမရဟန္တာတပည့် အစည်း
အဝေး၌ ကုဋေတစ်ရာသော ရဟန်းတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဒုတိယေ နဝတိ-
ကောဋိယော၊ ဒုတိယရဟန္တာတပည့် အစည်းအဝေး၌ ကုဋေကိုးဆယ်တို့တည်း။
တတိယေ အသိတိကောဋိယော၊ တတိယ ရဟန္တာတပည့် အစည်းအဝေး၌ ကုဋေ
ရှစ်ဆယ်တို့တည်း။ တဒါ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုသောဘိတဘုရားရှင် လက်ထက်တော်
အခါ၌ ငါတို့ဂေါတမဘုရားလောင်းသည်။ အဇိတော နာမ ဗြာဟ္မဏော ဟုတွာ၊
အဇိတမည်သော ပုဏ္ဏားသည်ဖြစ်၍။ သတ္ထု ဓမ္မဒေသနံ သုတွာ၊ သောဘိတ
ဘုရားရှင်၏ တရားဒေသနာကို ကြားနာရ၍။ သရဏေသု ပတိဌာယ၊
သရဏဂုံတို့၌ တည်၍။ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခဿ ဘိက္ခုသံဃဿ မဟာဒါနံ အဒါသိ၊
သောဘိတဘုရားရှင် အမှူးရှိသော ရဟန်းအပေါင်းအား အလှူကြီးကို ပေးလှူပြီ။
သောပိ နံ “ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသီ”တိ ဗျာကာသိ၊ ထိုသောဘိတဘုရားရှင်သည်လည်း
ထိုအဇိတပုဏ္ဏားကို “ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့”ဟု ဗျာဒိပ်ပေး တော်မူပြီ။ တဿ
ဘဂဝတော ပန နဂရံ၊ ထိုသောဘိတဘုရားရှင်၏ ဇာတိမြို့သည်ကား။ သုဓမ္မံ
နာမ အဟောသိ၊ သုဓမ္မမည်သည် ဖြစ်ပြီ။ ပိတာပိ သုဓမ္မော နာမ ရာဇာ၊

ခမည်းတော်သည်လည်း သုဓမ္မမည်သော မင်းကြီးတည်း။ မာတာပိ သုဓမ္မာ နာမ ဒေဝီ၊ မယ်တော်သည်လည်း သုဓမ္မာမည်သော မိဖုရားကြီး တည်း။ အသမော စ သုနေတ္တော စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝကာ၊ အသမထေရ်လည်းကောင်း သုနေတ္တထေရ် လည်းကောင်း မထေရ်နှစ်ပါးတို့သည် အမြတ်ဆုံး တပည့်တို့တည်း။ အနောမော နာမ ဥပဋ္ဌာကော၊ အနောမမည်သော မထေရ်ကား အလုပ်အကျွေးတည်း။ နကုလာ စ သုဇာတာ စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝိကာ၊ နကုလာထေရီမလည်းကောင်း၊ သုဇာတာထေရီမလည်းကောင်း ထေရီမနှစ်ပါးတို့ကား အမြတ်ဆုံး တပည့်မ တို့တည်း။ နာဂရုက္ခောဝ ဗောဓိ၊ ကံ့ကော်ပင်သည်ပင် ဗောဓိပင်တည်း။ အဋ္ဌ ပဏ္ဏာသဟတ္ထုဗ္ဗေဓံ သရီရံ အဟောသိ၊ ငါးဆယ့်ရှစ်တောင်အမြင့်ရှိသော ကိုယ်တော်သည် ဖြစ်ပြီ။ နဂုတိဝဿသဟဿာနိ အာယုပ္ပမာဏန္တိ၊ အနှစ် ကိုးသောင်းတို့ကား အသက်တော် ပမာဏတည်းဟု မှတ်။

ရေဝတဿ အပရေန၊ ရေဝတဘုရားရှင်၏ နောက်ကာလ၌။ သမာဟိတော သန္တစိတ္တော၊ အလွန် တည်ကြည်တော်မူသော ငြိမ်းအေးသော စိတ်ရှိတော်မူသော။ အသမော အပ္ပဋိပုဂ္ဂလော၊ မည်သူနှင့်မျှ တူတော် မမူသော ပြိုင်ဖက်ပုဂ္ဂိုလ် ရှိတော်မမူသော။ သောဘိတော နာမ နာယကော၊ သောဘိတမည်သော ဘုရားရှင်သည်။ ဥပ္ပန္နော ဣတိ၊ ပွင့်တော်မူပြီ ဤကား သောဘိတဗုဒ္ဓဝင်တည်း။

တဿ အပရဘာဂေ ဧကံ အသင်္ချေယျံ အတိက္ကမိတွာ၊ ထိုသောဘိတ ဘုရားရှင်၏ နောက်အဖို့၌ တစ်ခုသော အသင်္ချေကို လွန်၍။ ဧကသ္မိံ ကပ္ပေယေဝ၊ တစ်ခုသော ဝရကမ္ဘာ၌ပင်။ အနောမဒဿိ ပဒုမော နာရဒေါတိ၊ အနောမဒဿိ ဘုရားလည်းကောင်း၊ ပဒုမဘုရားလည်းကောင်း၊ နာရဒဘုရားလည်းကောင်း ဤသို့။ တယော ဗုဒ္ဓါ နိဗ္ဗတ္တိသု၊ သုံးဆူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့သည် ပွင့်တော်မူ ကုန်ပြီ။ အနောမဒဿိဿ ဘဂဝတော တယော သာဝကသန္နိပါတာ အဟေသု၊ အနောမဒဿိမြတ်စွာဘုရား၏ သုံးကြိမ်ကုန်သော ရဟန္တာတပည့် အစည်းအဝေး တို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ပဌမသန္နိပါတေ ဘိက္ခု၊ အဋ္ဌသတသဟဿာနိ အဟေသု၊ ပထမရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေး၌ ရဟန်းတို့သည် ရှစ်သိန်းတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဒုတိယေ သတ္တ (သတသဟဿာနိ)၊ ဒုတိယရဟန္တာတပည့် အစည်းအဝေး၌

ခုနစ်သိန်းတို့တည်း။ တတိယေ ဆ (သတသဟဿာနိ)၊ တတိယရဟန္တာ တပည့် အစည်းအဝေး၌ ခြောက်သိန်းတို့တည်း။ တဒါ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအနောမဒဿီ ဘုရားလက်ထက်ကာလ၌ ငါတို့ဂေါတမဘုရားလောင်းသည်။ မဟိဒ္ဓိကော မဟာနုဘာဝေါ၊ တန်ခိုးကြီးသော အစွမ်းအာနုဘော်ကြီးသော။ အနေကကောဋိ သတသဟဿာနံ ယက္ခာနံ အဓိပတိ၊ ကုဋေသိန်းပေါင်းများစွာရှိသော ဘီလူးတို့၏ အကြီးအကဲဖြစ်သော။ ဧကော ယက္ခသေနာပတိ အဟောသိ၊ တစ်ကောင်သော ဘီလူးစစ်သူကြီးသည် ဖြစ်ပြီ။ ဗုဒ္ဓေါ ဥပ္ပန္နောတိ သုတ္တာ အာဂန္တာ၊ ဘုရားသည် ပွင့်တော်မူပြီဟု ကြား၍ လာ၍။ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခဿ ဘိက္ခုသံဃဿ မဟာဒါနံ အဒါသိ၊ အနောမဒဿီဘုရားအမျှရှိသော ရဟန်းအပေါင်းအား အလှူကြီးကို လှူပြီ။ သတ္တာပိ နံ၊ အနောမဒဿီဘုရားရှင်သည်လည်း ထိုဘီလူးစစ်သူကြီးကို။ အနာဂတေ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသီတိ ဗျာကာသိ၊ နောင်အခါ၌ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူပြီ။ အနောမဒဿိဿ ဘဂဝတော နဂရံ ပန၊ အနောမဒဿိမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်၏ ဇာတိမြို့သည်ကား။ စန္ဒဝတီ နာမ အဟောသိ၊ စန္ဒဝတီမည်သည် ဖြစ်ပြီ။ ယသဝါ နာမ ရာဇာ ပိတာ၊ ယသဝါ မည်သော မင်းကြီးသည်ကား ခမည်းတော်တည်း။ ယသောဓရာ နာမ မာတာ၊ ယသော်ဓရာမည်သော မိဖုယားကြီးသည်ကား မယ်တော်တည်း။ ဒွေ အဂ္ဂသာဝကာ နိသဘော စ အနောမော စ၊ နှစ်ပါးကုန်သော တပည့်အမြတ်ဆုံးတို့ကား နိသဘာ ထေရ်လည်းကောင်း၊ အနောမထေရ်လည်းကောင်းတည်း။ ဥပဋ္ဌာကော ဝရုဏော နာမ၊ အလုပ်အကျွေးသည်ကား ဝရုဏမည်သော မထေရ်တည်း။ အဂ္ဂသာဝိကာ ဒွေ သုန္တရီ စ သုမနာ စ၊ အမြတ်ဆုံးတပည့်မ ဖြစ်ကုန်သော ထေရီမနှစ်ပါးတို့ကား သုန္တရီထေရီမလည်းကောင်း၊ သုမနာထေရီမလည်းကောင်း တည်း။ အဇ္ဈနရုက္ခော ဗောဓိ၊ ထောက်ကြန့်ပင်သည် ဗောဓိပင်တည်း။ အဋ္ဌပဏ္ဏာသဟတ္ထုဗ္ဗေဓံ သရီရံ အဟောသိ၊ ငါးဆယ့်ရှစ်တောင်အမြင့် ရှိသော ကိုယ်တော်သည် ဖြစ်ပြီ။ ဝဿသတသဟာသံ အာယု ဣတိ၊ နှစ်ပေါင်း တစ်သိန်းသည် သက်တော် တည်းဟု မှတ်။

သောဘိတဿ အပရေန၊ သောဘိတဘုရားရှင်၏ နောက်ကာလ၌။
ဒွိပဒုတ္တမော အမိတယသော၊ နတ်လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော မတိုင်းတာ
နိုင်သည့်အခြံအရံအကျော်အစောရှိတော်မူသော။ တေဇဿိ ဒုရတိက္ကမော၊

တန်ခိုးကြီးတော်မူသော မည်သူမျှသာလွန်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သော။ အနောမဒဿိ သဗ္ဗဒွေ၊ ဥပ္ပန္နော ဣတိ၊ အနောမဒဿိမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်သည် ပွင့်တော်မူပြီ ဤကား အနောမဒဿိဗုဒ္ဓဝင်တည်း။

တဿ အပရဘာဂေ ပဒုမော နာမ သတ္တာ ဥဒပါဒိ၊ ထိုအနောမဒဿိ ဘုရားရှင်၏ နောက်အဖို့၌ ပဒုမမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်သည် ပွင့်တော်မူပြီ။ တဿာပိ တယော သာဝကသန္နိပါတာ အဟေသုံ၊ ထိုပဒုမဘုရားရှင်၏လည်း သုံးကြိမ်ကုန်သော ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေးတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ပဌမသန္နိပါတေ ကောဋိသတသဟဿဘိက္ခု၊ အဟေဟုံ၊ ပထမရဟန္တာတပည့် အစည်းအဝေး၌ ကုဋေတစ်သိန်းကုန်သော ရဟန်းတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဒုတိယေ တီဏိ သတသဟဿာနိ၊ ဒုတိယရဟန္တာတပည့် အစည်းအဝေး၌ သုံးသိန်းတို့ တည်း။ တတိယေ၊ တတိယရဟန္တာတပည့် အစည်းအဝေး၌။ အဂါမကေ အရညေ၊ ရွာမနီးသော တော၌။ မဟာဝနသဏ္ဌာဝါသီနံ ဘိက္ခုနံ ဒွေ သတသဟဿာနိ၊ တောအုပ်ကြီး၌၊ နေလေ့ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့၏ နှစ်သိန်းတို့တည်း။ တဒါ တထာဂတေ တသ္မိ ဝနသဏ္ဌေ ဝသန္တေ၊ ထိုပဒုမဘုရားရှင် လက်ထက်တော်၌ ပဒုမဘုရားရှင်သည် ထိုတောအုပ်၌ နေတော်မူသော်။ ဗောဓိသတ္တော သီဟော ဟုတွာ၊ ငါတို့ဂေါတမဘုရားအလောင်းတော်သည် ခြင်္သေ့သည် ဖြစ်၍။ သတ္တာရံ နိရောဓသမာပတ္တိ သမာပန္နံ ဒိသ္မာ၊ ပဒုမဘုရားရှင်ကို နိရောဓသမာပတ်ကို ဝင်စားတော်မူသည်ကို ဖူးမြင်ရ၍။ ပသန္နစိတ္တော ဝန္တိတွာ ပဒက္ခိဏံ ကတွာ၊ ကြည်ညိုစိတ်ရှိ၍ ရှိခိုး၍ လက်ယာရစ်လည်သည်ကို ပြု၍။ ပီတိသောမနဿဇာတော တိက္ခတ္တုံ သီဟနာဒံ နဒိတွာ၊ ပီတိသောမနဿဖြစ်၍ သုံးကြိမ် ခြင်္သေ့တို့ ဟိန်းဟောက်သံကို ဟိန်းဟောက်၍။ သတ္တာဟံ ဗုဒ္ဓါရမ္မဏာပီတိ အဝိဇဟိတွာ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ဘုရားလျှင်အာရုံရှိသော ပီတိကို မစွန့်မူ၍။ ပီတိသုခေနေဝ ဂေါစရာယ အပက္ကမိတွာ၊ ပီတိနှင့်ယှဉ်တွဲသော၊ ချမ်းသာဖြင့်သာလျှင် အစာရှာခြင်းငှာ မဖဲသွားမူ၍။ ဇီဝိတပရိစ္စာဂံ ကတွာ၊ အသက်စွန့်မှုကို ပြု၍။ ပယိရုပါသမာနော အဋ္ဌာသိ၊ ဆည်းကပ်လျက် တည်ပြီ။ သတ္တာ သတ္တာဟစွယေန နိရောဓာ ဝုဋ္ဌိတော၊ ပဒုမဘုရားရှင်သည် ခုနစ်ရက်ကျော်လွန်သဖြင့် နိရောဓသမာပတ်မှ ထတော်မူသော်။ သီဟံ ဩလောကေတွာ၊ ငါတို့ဘုရားလောင်း ခြင်္သေ့ကို ကြည့်၍။ ဘိက္ခုသံယေပိ စိတ္တံ ပသာဒေတွာ၊ ရဟန်းသံဃာ၌လည်း စိတ်ကို ကြည်ညိုစေ၍။

သံဃံ ဝန္တိဿတီတိ၊ သံဃာတော်ကို ရှိခိုးလတ္တံ့ဟု သိတော်မူ၍။ ဘိက္ခုသံဃော
 အာဂစ္ဆတူတိ စိန္တေသိ၊ ရဟန်းအပေါင်းသည် လာစေသတည်းဟု ကြံတော်မူပြီ။
 ဘိက္ခု တာဝဒေဝ အာဂမိသု၊ ရဟန်းတို့သည် ထိုခဏ၌ပင် ကြွလာကုန်ပြီ။
 သီဟော သံဃေ စိတ္တံ ပဿာဒေသိ၊ ငါတို့ဘုရားလောင်း ခြင်္သေ့သည် သံဃာ၌
 စိတ်ကို ကြည်ညိုစေပြီ။ သတ္တာ တဿ မနံ ဩလောကေတွာ၊ ပဒုမဘုရားရှင်သည်
 ထိုငါတို့ဘုရားလောင်း ခြင်္သေ့၏ စိတ်နေစိတ်ထားကို ကြည့်တော်မူ၍။ အနာဂတေ
 ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသီတိ ဗျာကာသိ၊ နောင်အခါ၌ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု
 ဗျာဒိပ်ပေးတော်မူပြီ။ ပဒုမဿ ဘဂဝတော နဂရံ ပန၊ ပဒုမမည်တော်မူသော
 ဘုရားရှင်၏ ဖွားရာဇာတိမြို့ကား။ စမ္ပကံ နာမ အဟောသိ၊ စမ္ပကမြို့တော်
 မည်သည် ဖြစ်ပြီ။ အသမော နာမ ရာဇာ ပိတာ၊ အသမမည်သော မင်းကြီးသည်
 ခမည်းတော်တည်း။ အသမာ နာမ ဒေဝီ မာတာ၊ အသမာမည်သော မိဖုရား
 ကြီးသည် မယ်တော်တည်း။ သာလော စ ဥပသာလော စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝကာ၊
 သာလထေရ်လည်းကောင်း၊ ဥပသာလထေရ်လည်းကောင်း မထေရ်နှစ်ပါး
 တို့သည် အမြတ်ဆုံးတပည့်တို့တည်း။ ဝရုဏော နာမ ဥပဌာကော၊ ဝရုဏ
 မည်သောမထေရ်သည် အလုပ်အကျွေးတည်း။ ရာမာ စ သုရာမာ စ ဒွေ
 အဂ္ဂသာဝိကာ၊ ရာမာထေရီမလည်းကောင်း၊ သုရာမာထေရီမလည်းကောင်း
 ထေရီမနှစ်ပါးတို့သည် အမြတ်ဆုံးတပည့်မတို့တည်း။ သောဏရက္ခော နာမ ဗောဓိ၊
 ကြောင်လျှာပင်မည်သည် ဗောဓိပင်တည်း။ သရီရံ အဋ္ဌပဏ္ဏာသဟတ္ထုဗ္ဗေဓံ
 အဟောသိ၊ ကိုယ်တော်သည် ၅၈-တောင်အမြင့်ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ အာယု
 ဝဿသတသဟဿန္တိ၊ သက်တက်ကား နှစ်ပေါင်းတစ်သိန်းတည်းဟု မှတ်။

အနောမဒဿိဿ အပရေန၊ အနောမဒဿိဘုရားရှင်၏ နောက်
 ကာလ၌။ ဒွိပဒုတ္တမော အသမော အပ္ပဋိပ္ပက္ခလော၊ နတ်လူတို့ထက် မြတ်တော်
 မူသော မည်သူနှင့် မျှတူတော်မမူသော ပြိုင်ဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ရှိတော် မမူသော။
 နာမေန ပဒုမော နာမ သမ္ပုဒ္ဓေါတိ၊ အမည်တော်အားဖြင့် ပဒုမ မည်တော်
 မူသော ဘုရားရှင်သည် ကောင်းစွာပွင့်တော်မူပြီဟု မှတ်။

တဿ အပရဘာဂေ၊ ထိုပဒုမဘုရားရှင်၏ နောက်ကာလအဖို့၌။ နာရဒေါ
 နာမ သတ္တာ ဥဒပါဒိ၊ နာရဒမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်သည် ပွင့်တော်မူပြီ။

တဿာပိ တယော သာဝကသန္နိပါတာ အဟေသံ၊ ထိနာရဒဘုရားရှင်၏လည်း
သုံးကြိမ်ကုန်သော ရဟန္တာတပည့် အစည်းအဝေးတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။
ပဌမသန္နိပါတေ ကောဋိသတသဟဿဘိက္ခု အဟေသံ၊ ပဌမရဟန္တာ တပည့်
အစည်းအဝေး၌ ကုဋေတစ်သိန်းသော ရဟန်းတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဒုတိယေ
နဝုတိကောဋိသဟဿာနိ၊ ဒုတိယရဟန္တာတပည့် အစည်းအဝေး၌ ကုဋေ
ကိုးသောင်းတို့တည်း။ တတိယေ အသိတိကောဋိသဟဿာနိ၊ တတိယရဟန္တာ
တပည့်အစည်းအဝေး၌ ကုဋေရှစ်သောင်းတို့တည်း။ တဒါ ဗောဓိသတ္တော
ဣသိပဗ္ဗန္တံ ပဗ္ဗန္တိတွာ၊ ထိနာရဒဘုရားလက်ထက်တော်ကာလ၌ ငါတို့
ဘုရားလောင်းသည် ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်၍။ ပဉ္စသု အဘိညာသု
အဋ္ဌသု သမာပတ္တိသု စ၊ ငါးပါးကုန်သော အဘိညာဉ်တို့၌လည်းကောင်း
ရှစ်ပါးကုန်သော သမာပတ်တို့၌လည်းကောင်း။ စိဏ္ဏဝသီ ဟုတွာ၊ အဝါးဝစွာ၊
လေ့လာအပ်ပြီးသည် ဖြစ်၍။ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခဿ ဘိက္ခုသံဃဿ မဟာဒါနံ ဒတွာ၊
နာရဒဘုရားရှင်အမျိုးရှိသော ရဟန်းအပေါင်းအား အလှူကြီးကို ပေးလှူ၍။
လောဟိတစန္ဒနေန ပူဇံ အကာသိ၊ စန္ဒကူးနီဖြင့် ပူဇော်မှုကို ပြုပြီ။ အနာဂတေ
ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသီတိ၊ နောင်အခါ၌ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု။ သောပိ နံ
ဗျာကာသိ၊ ထိနာရဒဘုရားရှင်သည်လည်း ထိုငါတို့ဘုရားလောင်းရသေ့ကို
ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူပြီ။ တဿ ဘဂဝတော နဂရံ၊ ထိနာရဒဘုရားရှင်၏ ဇာတိ
မြို့သည်။ ခညဝတီ နာမ အဟောသိ၊ ခညဝတီမည်သည် ဖြစ်ပြီ။ သုဒေဝေါ
နာမ ခတ္တိယော ပိတာ၊ သုဒေဝမည်သော မင်းကြီးသည် ခမည်းတော်တည်း။
မာတာ အနောမာ နာမ၊ မယ်တော်သည် အနောမာမည်သော မိဖုယားကြီး
တည်း။ အဂ္ဂသာဝကာ ဘဒ္ဒသာလော စ ဇိတမိတ္တော စ ဒွေ၊ အမြတ်ဆုံးတပည့်
တို့ကား ဘဒ္ဒသာလမထေရ်လည်းကောင်း၊ ဇိတမိတ္တမထေရ်လည်းကောင်း
နှစ်ပါးတို့တည်း။ ဥပဋ္ဌာကော ဝါသေဋ္ဌော နာမ၊ အလုပ်အကျွေးမထေရ်ကား
ဝါသေဋ္ဌထေရ်မည်၏။ ဥတ္တရာ စ ဖဂ္ဂနီ စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝိကာ၊ ဥတ္တရာထေရီမ
လည်းကောင်း၊ ဖဂ္ဂနီထေရီမလည်းကောင်း ထေရီမနှစ်ပါးတို့သည် အမြတ်ဆုံး
တပည့်မတို့တည်း။ မဟာသောဏရက္ခော နာမ ဗောဓိ၊ ကြောင်လျှာပင်ကြီး
မည်သည် ဗောဓိပင်တည်း။ သရီရံ အဋ္ဌာသီတိဟတ္ထုဗ္ဗေဓံ အဟောသိ၊

ကိုယ်တော်သည် ၈၈-တောင် အမြင့်ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ နဝုတိဝဿသဟဿာနိ အာယူတိ၊ နှစ်ပေါင်း ကိုးသောင်းတို့ကား သက်တော်တည်းဟု မှတ်။

ပဒုမဿ အပရေန၊ ပဒုမဘုရားရှင်၏ နောက် ကာလ၌။ ဒွိပဒုတ္တမော အသမော အပွင့်ပုဂ္ဂလော၊ နတ်လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော မည်သူနှင့်မျှ တူတော်မမူသော ပြိုင်ဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ရှိတော်မမူသော။ နာမေန နာရဒေါ နာမ သမ္ပဒွေါ ဣတိ၊ ဘွဲ့တော်အားဖြင့် နာရဒမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်တည်း ဤကား နာရဒဗုဒ္ဓဝင်အကျဉ်းချုပ်တည်း။

နာရဒဗုဒ္ဓဿ အပရဘာဂေ ဧကံ အသင်္ချေယံ အတိက္ကမိတွာ၊ နာရဒ ဘုရားရှင်၏ နောက်အဖို့၌ တစ်ခုသော အသင်္ချေကို လွန်၍။ ဣတော သတ- သဟဿကပ္ပမတ္ထကေ ဧကသ္မိံ ကပ္ပေ၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ နောက်ပြန်ရေတွက်၊ အထက်ကမ္ဘာတစ်သိန်းဖြစ်သော တစ်ခုသော သာရကမ္ဘာ၌။ ဧကောဝ ပဒုမုတ္တရဗုဒ္ဓေါ နာမ ဥဒပါဒိ၊ တစ်ဆူတည်းသာလျှင်ဖြစ်တော်သော ပဒုမုတ္တရ မည်တော်မူသော ဘုရားရှင်သည် ပွင့်တော်မူပြီ။ တဿာပိ တယော သာဝက- သန္နိပါတာ အဟေသံ၊ ထိုပဒုမုတ္တရဘုရားရှင်၏လည်း သုံးကြိမ်ကုန်သော ရဟန္တာ တပည့်အစည်းအဝေးတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ပဌမေ ကောဋိသတသဟဿဘိက္ခု အဟေသံ၊ ပထမရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေး၌ ကုဋေတစ်သိန်းသော ရဟန်း တို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဒုတိယေ ဝေဘာရပဗ္ဗတေ နဝုတိကောဋိသဟဿာနိ၊ ဒုတိယ ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေး၌ ဝေဘာရတောင်၌ ကုဋေကိုးသောင်းတို့တည်း။ တတိယေ အသီတိသဟဿာနိ၊ တတိယရဟန္တာ တပည့်အစည်းအဝေး၌ ကုဋေ ရှစ်သောင်းတို့တည်း။ တဒါ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုပဒုမုတ္တရဘုရားလက်ထက်တော်၌ ငါတို့ဘုရားလောင်းသည်။ ဇဋ္ဌိလော နာမ မဟာဇဋ္ဌိယော ဟုတွာ၊ ဇဋ္ဌိလမည်သော တိုင်းကြပ်မင်းသည် ဖြစ်၍။ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခဿ ဘိက္ခုသံဃဿ သစီဝရံ ဒါနံ အဒါသိ၊ ပဒုမုတ္တရဘုရားရှင်အမျိုးရှိသော ရဟန်းအပေါင်းအား သင်္ကန်းနှင့်တကွသော လှူဖွယ်ကို ပေးလှူပြီ။ သောပိ နံ၊ ထိုပဒုမုတ္တရဘုရားရှင်သည်လည်း ထိုငါတို့ ဘုရားလောင်း တိုင်းကြပ်မင်းကို။ အနာဂတော ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသီတိ ဗျာကာသိ၊ နောင်အခါ၌ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု ဗျာဒိပ်ပေးတော်မူပြီ။ ပန ပဒုမုတ္တရဿ ဘဂဝတော ကာလေ၊ ထူးခြားသည်ကား ပဒုမုတ္တရမည်တော်မူသော

ဘုရားရှင်၏ လက်ထက်တော်ကာလ၌။ တိတ္ထိယာ နာမ နာဟေသံ၊ တိတ္ထိတို့ မည်သည် မရှိကုန်ပြီ။ သဗ္ဗေ ဒေဝမနုဿာ ဗုဒ္ဓမေဝ သရဏံ အဂမံသု၊ အလုံးစုံ ကုန်သော နတ်လူတို့သည် ပဒုမုတ္တရဘုရားရှင်ကိုသာ ကိုးကွယ်ရာဟု ဆည်းကပ် ကုန်ပြီ။ တဿ နဂရံ ဟံသဝတီ နာမ အဟောသိ၊ ထို ပဒုမုတ္တရဘုရားရှင်၏ ဇာတိမြို့တော်သည် ဟံသာဝတီမည်သည် ဖြစ်ပြီ။ ပိတာ အာနန္ဒော နာမ ခတ္တိယော၊ ခမည်းတော်ကား အာနန္ဒာမည်သော မင်းကြီးတည်း။ မာတာ သုဇာတာ နာမ ဒေဝီ၊ မယ်တော်ကား သုဇာတာမည်သော မိဖုရားကြီးတည်း။ ဒေဝလော စ သုဇာတော စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝကာ၊ ဒေဝလမထေရ်လည်းကောင်း၊ သုဇာတမထေရ်လည်းကောင်း မထေရ်နှစ်ပါးတို့ကား အမြတ်ဆုံး တပည့်တို့တည်း။ သုမနော နာမ ဥပဌာကော၊ သုမနမည်သော မထေရ်ကား အလုပ်အကျွေးတည်း။ အမိတာ စ အသမာ စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝိကာ၊ အမိတာထေရီမလည်းကောင်း၊ အသမာထေရီမလည်းကောင်း ထေရီမနှစ်ပါးတို့ကား အမြတ်ဆုံးတပည့်မဟုတ် တည်း။ သလလရက္ခော ဗောဓိ၊ ထင်းရှုပင်သည် ဗောဓိပင်တည်း။ သရီရံ အဋ္ဌပဏ္ဏာသဟတ္ထုဗ္ဗေဝံ အဟောသိ၊ ကိုယ်တော်သည် ငါးဆယ့်ရှစ်တောင် အမြင့် ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ သရီရပ္ပဘာ သမန္တတော ခွါဒသယောဇနာနိ ဂဏှိ၊ ကိုယ်တော် အရောင်အလင်းသည် ထက်ဝန်းကျင် တစ်ဆယ့်နှစ်ယူဇနာတို့ကို ယူပြီ (၁၂-ယူဇနာတို့ကို ယူပြီဟူသည် ၁၂-ယူဇနာအထိ လင်းနေပြီဟု ဆိုလိုသည်)။ ဝဿသတသဟဿံ အာယူတိ၊ နှစ်ပေါင်းတစ်သိန်းကား သက်တော်ဟု မှတ်။

နာရဒဿ အပရေန၊ နာရဒဘုရားရှင်၏ နောက်ကာလ၌။ ဒွိပဒုတ္တမော အက္ခောဘော သာဂရူပမော၊ နတ်လူတို့ထက်မြတ်တော်မူသော မည်သူမျှ မလှုပ်ရှားစေနိုင်သော သမုဒ္ဒရာလျှင် နှိုင်းခိုင်းစရာ ဥပမာရှိတော်မူသော။ သမ္မုဒ္ဓေါ ပဒုမုတ္တရော နာမ ဇိနော၊ အလုံးစုံကိုကိုယ်တိုင်သိမြင်တော်မူသော ပဒုမုတ္တရမည်တော်မူသော ငါးမာရ်အောင်မြင် ဘုရားရှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤကား ပဒုမုတ္တရ ဗုဒ္ဓဝင်တည်း။

တဿ အပရဘာဂေ၊ ထိုပဒုမုတ္တရဘုရားရှင်၏ နောက်အဖို့၌။ သတ္တတိ ကပ္ပသဟဿာနိ အတိတ္တမိတ္တာ၊ အလီပေါင်းခုနစ်ဆယ်သော ကမ္ဘာအထောင်တို့ကို ကျော်လွန်၍ (အလီပေါင်းခုနစ်ဆယ်သော ကမ္ဘာအထောင်ဟူသည်

ကမ္ဘာခုနစ်သောင်းတည်း)။ ဧကသ္မိံ ကပ္ပေ၊ တစ်ခုသော မဏ္ဍကမ္ဘာ၌။ သုမေဓော သုဇာတော ဣတိ ဒွေ ဗုဒ္ဓါ နိဗ္ဗတ္တိသု၊ သုမေဓဘုရားရှင်လည်းကောင်း၊ သုဇာတဘုရားရှင်လည်းကောင်း၊ ဤသို့ နှစ်ဆူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့သည် ပွင့်တော်မူကုန်ပြီ။ သုမေဓဿာပိ တယော သာဝကသန္နိပါတာ အဟေသု၊ သုမေဓဘုရားရှင်၏လည်း သုံးကြိမ်ကုန်သော ရဟန္တာတပည့် အစည်းအဝေးတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ပဌမသန္နိပါတေ သုဒဿနနဂရေ ကောဋိသတခိဏာသဝါ အဟေသု၊ ပထမ ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေး၌ သုဒဿနမြို့တော်၌ ကုဋေတစ်ရာသော ရဟန္တာတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဒုတိယေ ပန နဂုတိကောဋိယော၊ ဒုတိယအကြိမ်၊ ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေး၌ကား ကုဋေကိုးဆယ်တို့တည်း။ တတိယေ အသီတိကောဋိယော၊ တတိယအကြိမ် ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေး၌ ကုဋေရှစ်ဆယ်တို့တည်း။ တဒါ ဗောဓိသတ္တော ဥတ္တရော နာမ မာဏဝေါ ဟုတွာ၊ ထိုသုမေဓဘုရားလက်ထက်တော်ကာလ၌ ငါတို့ဘုရားလောင်းသည် ဥတ္တရမည်သော လူလင်သည် ဖြစ်၍။ နိဒဟိတွာ ဌပိတံ ယေဝ အသီတိကောဋိဓနံ ဝိဿဇေတွာ၊ မြုပ်၍ ထားအပ်သည်သာဖြစ်သော ကုဋေရှစ်ဆယ်သောဥစ္စာကို စွန့်လွှတ်၍။ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခဿ ဘိက္ခုသံဃဿ မဟာဒါနံ ဒတွာ၊ သုမေဓဘုရားရှင် အမျိုးရှိသော ရဟန်းအပေါင်းအား အလှူကြီးကို ပေးလှူ၍။ ဓမ္မံ သုတွာ သရဏောသု ပတိဋ္ဌာယ နိက္ခမိတွာ ပဗ္ဗဇိ တရားကို နာ၍ သရဏဂုဏ်တို့၌ တည်၍ လူ့ဘောင်မှထွက်၍ ရဟန်းပြုပြီ။ သောပိ န၊ ထိုသုမေဓဘုရားရှင်သည်လည်း ထိုငါတို့ဘုရားလောင်း ရဟန်းကို။ အနာဂတေ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသီတိ ဗျာကာသိ၊ နောင်အခါ၌ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု ဗျာဒိပ်ပေးတော်မူပြီ။ သုမေဓဿ ဘဂဝတော နဂရံ၊ သုမေဓမည်သောဘုရားရှင်၏ ဇာတိမြို့သည်။ သုဒဿနံ နာမ အဟောသိ၊ သုဒဿနမြို့တော်မည်သည် ဖြစ်ပြီ။ သုဒတ္တော နာမ ရာဇာ ပိတာ၊ သုဒတ္တမည်သော မင်းကြီးသည် ခမည်းတော်တည်း။ မာတာပိ သုဒတ္တာ နာမ၊ မယ်တော်သည်လည်း သုဒတ္တာမည်သော မိဖုယားကြီးတည်း။ သရဏော စ သဗ္ဗကာမော စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝကာ၊ သရဏမထေရ်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗကာမ မထေရ်လည်းကောင်း မထေရ်နှစ်ပါးတို့သည် အမြတ်ဆုံးတပည့်တို့တည်း။ သာဂရော နာမ ဥပဋ္ဌာကော၊ သာဂရမည်သော မထေရ်သည် အလုပ်အကျွေးတည်း။ ရာမာ စ သုရာမာ စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝိကာ၊ ရာမာထေရီမလည်းကောင်း၊ သုရာမာထေရီမ

လည်းကောင်း ထေရီမနှစ်ပါးတို့သည် အမြတ်ဆုံးတပည့်မတို့တည်း။ မဟာနိပ-
ရုက္ခော ဗောဓိ၊ မအူပင်ကြီးကား ဗောဓိပင်တည်း။ သရီရံ အဋ္ဌာသီတိဟတ္ထုဗွေဓံ
အဟောသိ၊ ကိုယ်တော်သည် ၈၈-တောင် အမြင့်ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ အာယု
နဂုတိဝဿသဟဿာနီတိ၊ သက်တော်ကား နှစ်ပေါင်းကိုးသောင်းတို့ဟု မှတ်။

ပဒုမုတ္တရဿ အပရေန၊ ပဒုမုတ္တရဘုရားရှင်၏ နောက်ကာလ၌။
ဒုရာသဒေါ ဥဂ္ဂတေဇော၊ ချဉ်းကပ်နိုင်ခဲ့သော မြင့်မြတ်ထက်မြတ်သော၊
တန်ခိုးရှိတော်မူသော။ သဗ္ဗလောကုတ္တမော မုနိ၊ တစ်လောကလုံးတွင်၊
အမြတ်ဆုံး ဖြစ်တော်မူသော တရားအလုံးစုံ၊ အကုန်သိတော်မူသော။
သုမေဓော နာမ နာယကော၊ သုမေဓမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်တည်း။
ဣတိ၊ ဤကား သုမေဓာဗုဒ္ဓဝင်တည်း။

တဿ အပရဘာဂေ၊ ထိုသုမေဓာဘုရားရှင်၏ နောက်အဖို့၌။ သုဇာတော
နာမ သတ္တာ ဥဒပါဒိ၊ သုဇာတမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်သည် ပွင့်တော်မူပြီ။
တဿာပိ တယော သာဝကသန္နိပါတာ အဟေသုံ၊ ထိုသုဇာတဘုရားရှင်၏လည်း
သုံးကြိမ်ကုန်သော ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေးတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။
ပဌမသန္နိပါတေ သဌိ ဘိက္ခုသတသဟဿာနိ အဟေသုံ၊ ပထမအကြိမ် ရဟန္တာ
တပည့်အစည်းအဝေး၌ ရဟန်းခြောက်သန်းတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဒုတိယေ
ပညာသံ ဘိက္ခုသတသဟဿာနိ၊ ဒုတိယအကြိမ်ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေး၌
ရဟန်းငါးသန်းတို့တည်း။ တတိယေ စတ္တာလီသံ ဘိက္ခုသတသဟဿာနိ၊
တတိယအကြိမ်ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေး၌ ရဟန်းလေးသန်းတို့တည်း။ တဒါ
ဗောဓိသတ္တော စက္ကဝတ္တိရာဇာ ဟုတွာ၊ ထိုသုဇာတ ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်၌
ငါတို့ဘုရားလောင်းသည် စကြာဝတေးမင်းသည် ဖြစ်၍။ ဗုဒ္ဓေါ ဥပ္ပန္နောတိ သုတွာ
ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ဘုရားသည် ပွင့်တော်မူပြီဟု ကြား၍ ချဉ်းကပ်၍။ ဓမ္မံ သုတွာ၊
တရားတော်ကို နာယူ၍။ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခဿ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ သုဇာတဘုရားရှင်
အမျှရှိသော ရဟန်းအပေါင်းအား။ သတ္တဟိ ရတနေဟိ သဒ္ဓိ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော
ရတနာတို့နှင့်တကွ။ စတုမဟာဒီပရန္တံ ဒတွာ၊ လေးကျွန်းလုံး အစိုးရသောမင်း
အဖြစ်ကို ပေးလှူ၍။ သတ္တု သန္တိကေ ပဗ္ဗဇိ၊ သုဇာတဘုရားရှင်၏ အထံတော်၌
ရဟန်းပြုပြီ။ သကလရဋ္ဌဝါသိနော ရဋ္ဌုပ္ပါဒံ ဂဟေတွာ၊ တိုင်းသူပြည်သားအားလုံး

တို့သည် တိုင်းပြည်မှထွက်သမျှအခွန်အတုတ်ကို ယူ၍။ အာရာမိကကိစ္စ သာဓေန္တာ၊ အာရာမိစောင့်ကိစ္စကို ပြီးစေကြဆောင်ရွက်ကြလျက်။ ဗုဒ္ဓပုဂ္ဂိုလ် သံဃဿ၊ သုဇာတဘုရားရှင်အမှူးရှိသော ရဟန်းအပေါင်းအား။ နိစ္စ မဟာဒါနံ အံသု၊ အမြဲ အလှူကြီးကို ပေးလှူကုန်ပြီ။ သောပိ သတ္တာ နံ၊ ထိုသုဇာတဘုရားရှင်သည်လည်း ထိုငါတို့ဘုရားလောင်းရဟန်းကို။ အနာဂတေ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသီတိ ဗျာကာသိ၊ နောင်အခါ၌ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု ဗျာဒိပ်ပေးတော်မူပြီ။ တဿ ဘဂဝတော နဂရံ သုမင်္ဂလံ နာမ အဟောသိ၊ ထိုသုဇာတဘုရားရှင်၏ ဇာတိမြို့သည် သုမင်္ဂလမြို့တော်မည်သည် ဖြစ်ပြီ။ ဥဂ္ဂတော နာမ ရာဇာ ပိတာ၊ ဥဂ္ဂတမည်သော မင်းကြီးသည် ခမည်းတော်တည်း။ ပဘာဝတီ နာမ မာတာ၊ ပဘာဝတီမည်သော မိဖုရားကြီးသည် မယ်တော်တည်း။ သုဒဿနော စ သုဒေဝေါ စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝကာ၊ သုဒဿနမထေရ်လည်းကောင်း၊ သုဒေဝမထေရ်လည်းကောင်း မထေရ်နှစ်ပါးတို့သည် အမြတ်ဆုံးတပည့်တို့တည်း။ နာရဒေါ နာမ ဥပဋ္ဌာကော၊ နာရဒမည်သော မထေရ်ကား အလုပ်အကျွေးတည်း။ နာဂါ စ နာဂသမာလာ စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝိကာ၊ နာဂါထေရီမလည်းကောင်း၊ နာဂသမာလာထေရီမလည်းကောင်း ထေရီမနှစ်ပါးတို့သည် အမြတ်ဆုံး တပည့်မ တို့တည်း။ မဟာဝေဠုရက္ခော ဗောဓိ၊ ဝါးရုံပင်ကြီးသည် ဗောဓိပင်တည်း။ သော မန္တုဒ္ဓေါ ယနက္ခန္ဓော၊ ထိုဝါးရုံပင်ကြီးသည် အပေါက်အခေါင်းသေးငယ်သည် ဖြစ်၍ လုံးလုံးခဲခဲ ပင်စည်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥပရိ နိဂ္ဂတာဟိ မဟာသာခါဟိ၊ အထက်ပိုင်း၌ ထွက်ကုန်သော အခက်အလက်ကြီးတို့ဖြင့်။ မောရပိစ္ဆကလာပေါ ဝိယ ဝိရောစိတ္တ ကိရ ဥဒေါင်းမြီးစည်းကဲ့သို့ တင့်တယ်ပြီတဲ့။ တဿ ဘဂဝတော သရီရံ ပဏ္ဏာသဟတ္ထုဗ္ဗေဓံ အဟောသိ၊ ထိုသုဇာတဘုရားရှင်၏ကိုယ်တော်သည် အတောင်ငါးဆယ်အမြင့်ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ အာယု နဝုတိဝဿသဟဿာနီတိ၊ သက်တော်ကား နှစ်ပေါင်းကိုးသောင်းတို့ တည်းဟူမှတ်။

တတ္ထေဝ မဏ္ဍကပ္ပမ္ပိ၊ သုမေဓဘုရားရှင်ပွင့်တော်မူရာ ထိုမဏ္ဍကပ္ပာ၌ပင်။ သီဟဟနုသဘက္ခန္ဓော၊ ခြင်္သေ့မေးနှင့်တူသောမေး၊ ဥသဘပနံနှင့်တူသော ပနံရှိတော်မူသော။ အပ္ပမေယျော ဒုရာသဒေါ၊ မနှိုင်းယှဉ်ထိုက်သော ချဉ်းကပ်နိုင်ခဲ့သော။ သုဇာတော နာမ နာယကော ဥပ္ပန္နော၊ သုဇာတ

မည်တော်မူသော ဘုရားရှင်သည် ပွင့်တော်မူပြီ။ ဣတိ၊ ဤကား သုဇာတ ဗုဒ္ဓဝင်တည်း။

တဿ အပရဘာဂေါ၊ ထိုသုဇာတဘုရားရှင်၏ နောက်အဖို့၌။ ဣတော အဋ္ဌာရသကပ္ပသတမတ္ထကေ ဧကသ္မိံ ကပ္ပေ၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ နောက်ပြန်ရေတွက် အထက်ကမ္ဘာ၊ တစ်ထောင်ရှစ်ရာဖြစ်သော တစ်ခုသော ဝရကမ္ဘာ၌။ ပိယဒဿိ အတ္ထဒဿိ ဓမ္မဒဿိတိ၊ ပိယဒဿိ အတ္ထဒဿိ ဓမ္မဒဿိဟူကုန်သော။ တယော ဗုဒ္ဓေါ နိဗ္ဗတ္တိသု၊ သုံးဆူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့သည် ပွင့်တော်မူကုန်ပြီ။ ပိယဒဿိဿာပိ တယော သာဝကသန္နိပါတာ အဟေသံ၊ ပိယဒဿိဘုရားရှင် ၏လည်း သုံးကြိမ်ကုန်သော ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေးတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ပဌမေ ကောဋိသတသဟဿာ ဘိက္ခု အဟေသံ၊ ပထမအကြိမ် ရဟန္တာတပည့် အစည်းအဝေး၌ ကုဋေတစ်သိန်းကုန်သော ရဟန်းတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဒုတိယေ နဝတိကောဋိယော၊ ဒုတိယအကြိမ်ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေး၌ ကုဋေကိုးဆယ် တို့တည်း။ တတိယေ အသိတိကောဋိယော၊ တတိယအကြိမ် ရဟန္တာတပည့် အစည်းအဝေး၌ ကုဋေရှစ်ဆယ်တို့တည်း။ တဒါ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုပိယဒဿိ ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်၌ ငါတို့ဘုရားလောင်းသည်။ တိဏ္ဍံ ဝေဒါနံ ပါရံ ဂတော၊ သုံးပုံကုန်သော ဝေဒကျမ်းတို့၏ တစ်ဖက်ကမ်းအရောက် တတ်မြောက်သော။ ကဿပေါ နာမ မာဏဝေါ ဟုတွာ၊ ကဿပမည်သော လူလင်သည် ဖြစ်၍။ သတ္ထုဓမ္မဒေသနံ သုတွာ၊ ပိယဒဿိဘုရားရှင်၏ တရားဒေသနာတော်ကို ကြားနာရ၍။ ကောဋိသတသဟဿဓနပရိစ္စာဂေန သံဃာရာမံ ကာရေတွာ၊ ကုဋေတစ်သိန်းသော ဥစ္စာကို စွန့်လှူခြင်းဖြင့် သံဃာ့အာရာမံကို ပြုလုပ်စေ၍။ သရဏေသု စ သီလေသု စ ပတိဋ္ဌာသိ၊ သရဏဂုဏ်တို့၌လည်းကောင်း၊ သီလ တို့၌လည်းကောင်း တည်ပြီ။ အထ နံ သတ္တာ၊ ထိုအခါ၌ ထိုငါတို့ဘုရားလောင်း ကဿပလူလင်ကို ပိယဒဿိဘုရားရှင်သည်။ အဋ္ဌာရသကပ္ပသတစွယေန ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသီတိ ဗျာကာသိ၊ ၁၁၈-ကမ္ဘာ ကျော်လွန်ရာ အခါ၌ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူပြီ။ (နှာ-၁၂၈- မှာ ကမ္ဘာရေတွက် စဉ်းစားရန်)။ တဿ ဘဂဝတော နဂရံ၊ ထိုပိယဒဿိ ဘုရားရှင်၏ ဇာတိမြို့သည်။ အနောမံ နာမ အဟောသိ၊ အနောမမြို့တော် မည်သည် ဖြစ်ပြီ။ ပိတာ သုဒိန္နော နာမ ရာဇာ၊ ခမည်းတော်သည် သုဒိန္နမည်သော မင်းကြီးတည်း။ မာတာ စန္ဒာ နာမ

ဒေဝီ မယ်တော်သည် စန္ဒာမည်သော မိဖုရား ကြီးတည်း။ ပါလိတော စ သဗ္ဗဒဿီ စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝကော၊ ပါလိတမထေရ်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗဒဿီမထေရ်လည်းကောင်း နှစ်ပါးကုန်သောမထေရ်တို့သည် အမြတ်ဆုံးတပည့်တို့တည်း။ သောဘိတော နာမ ဥပဌာကော၊ သောဘိတမည်သော မထေရ်ကား အလုပ်အကျွေးတည်း။ သုဇာတာ စ ဓမ္မဒိန္နာ စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝကော၊ သုဇာတာထေရီမလည်းကောင်း၊ ဓမ္မဒိန္နာထေရီမလည်းကောင်း နှစ်ပါးကုန်သော ထေရီမတို့သည် အမြတ်ဆုံးတပည့်မတို့တည်း။ ကကုဓရက္ခော ဗောဓိ၊ ရေခံတက်ပင်သည် ဗောဓိပင်တည်း။ သရီရံ အသီတိဟတ္ထုဗ္ဗေဓံ အဟောသိ၊ ကိုယ်တော်သည် အတောင်ရှစ်ဆယ်အမြင့်ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ နဂုတိဝဿသဟဿာနိ အာယူတိ၊ နှစ်ပေါင်းကိုးသောင်းတို့သည် သက်တော်တည်းဟု မှတ်။

သုဇာတဿ အပရေန၊ သုဇာတဘုရားရှင်၏ နောက်ကာလ၌။ သယမ္ဘူလောကနာယကော၊ ကိုယ်တိုင်မှန်စွာသိ၍ဖြစ်တော်မူတတ်သော သတ္တလောက ခေါင်းဆောင်အစစ်ဖြစ်တော်မူသော။ ဒုရာသဒေါ အသမသမော၊ ချဉ်းကပ်နိုင်ခဲ့သော မည်သူနှင့်မျှ မတူသည့်၊ ရှေးဘုရားတို့နှင့်သာ၊ တူတော်မူသော။ မဟာယသော ပိယဒဿီ ဥပ္ပန္နော၊ များသော အခြံအရံ အကျော်အစော ရှိတော်မူသော ပိယဒဿီဘုရားရှင်သည် ပွင့်တော်မူပြီ။ ဣတိ ဤကား ပိယဒဿီ ဗုဒ္ဓဝင်တည်း။

တဿ အပရဘာဂေ အတ္ထဒဿီ နာမ သတ္တာ ဥဒပါဒိ၊ ထိုပိယဒဿီဘုရားရှင်၏ နောက်အဖို့ အတ္ထဒဿီမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်သည် ပွင့်တော်မူပြီ။ တဿာပိ တယော သာဝကသန္နိပါတာ အဟေသုံ၊ ထိုအတ္ထဒဿီဘုရားရှင်၏လည်း သုံးကြိမ်ကုန်သော ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေးတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ပဌမေ အဋ္ဌနဂုတိ ဘိက္ခုသတသဟဿာနိ အဟေသုံ၊ ပထမအကြိမ် ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေး၌ ကိုးသန်းရှစ်သိန်းသောရဟန်းတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဒုတိယေ အဋ္ဌာသီတိသတသဟဿာနိ၊ ဒုတိယအကြိမ် ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေး၌ ရှစ်သန်းရှစ်သိန်းတို့တည်း။ တတိယေ တထာ၊ တတိယအကြိမ် ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေး၌ ထို့အတူ၊ ရှစ်သန်းရှစ်သိန်းပင်တည်း။ တဒါ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအတ္ထဒဿီဘုရားလက်ထက်တော်၌ ငါတို့ဘုရားလောင်းသည်။ သုသီမော နာမ မဟိဒ္ဓိကော တာပသော ဟုတွာ၊ သုသီမမည်သော တန်ခိုး

ကြီးသော ရသေ့သည် ဖြစ်၍။ ဒေဝလောကတော မန္တာရဝပုပ္ဖတ္တံ အာဟရိတွာ၊
 နတ်ပြည်မှ မန္တာရဝပန်းထီးကို ဆောင်ယူ၍။ သတ္တာရံ ပူဇေသိ၊ အတ္ထဒဿီ
 ဘုရားရှင်ကို ပူဇော်ပြီ။ သောပိ နံ၊ ထိုအတ္ထဒဿီဘုရားရှင်သည်လည်း ထိုငါတို့
 ဘုရားလောင်း၊ သုသီမရသေ့ကို။ အနာဂတေ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသီတိ ဗျာကာသိ၊
 နောင်အခါ၌ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု ဗျာဒိပ်ပေးတော်မူပြီ။ တဿ
 ဘဂဝတော နဂရံ သောဘိတံ နာမ အဟောသိ၊ ထိုအတ္ထဒဿီဘုရားရှင်၏
 ဇာတိမြို့တော်သည် သောဘိတမြို့တော်မည်သည် ဖြစ်ပြီ။ သာဂရော နာမ ရာဇာ
 ပိတာ၊ သာဂရမည်သော မင်းကြီးသည် ခမည်းတော်တည်း။ သုဒဿနာ နာမ
 မာတာ၊ သုဒဿနာမည်သော မိဖုယားကြီးသည် မယ်တော်တည်း။ သန္တော စ
 ဥပသန္တော စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝကာ၊ သန္တမထေရ်လည်းကောင်း၊ ဥပသန္တမထေရ်
 လည်းကောင်း မထေရ်နှစ်ပါးတို့သည် အမြတ်ဆုံးတပည့်တို့တည်း။ အဘယော
 နာမ ဥပဌာကော၊ အဘယမည်သော မထေရ်ကား အလုပ်အကျွေးတည်း။ ဓမ္မာ
 စ သုဓမ္မာ စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝိကာ၊ ဓမ္မာထေရီမလည်းကောင်း၊ သုဓမ္မာထေရီမ
 လည်းကောင်း ထေရီမနှစ်ပါးတို့သည် အမြတ်ဆုံးတပည့်မတို့တည်း။ စမ္ပကရက္ခော
 ဗောဓိ၊ စကားပင်သည် ဗောဓိပင်တည်း။ သရီရံ အသီတိဟတ္ထုဗ္ဗေဓံ အဟောသိ၊
 ကိုယ်တော်သည် အတောင်ရှစ်ဆယ်အမြင့်ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ သဗ္ဗကာလံ သရီရပ္ပဘာ
 သမန္တတော ယောဇနမတ္တံ ဖရိတွာ အဌာသိ၊ အခါခပ်သိမ်း ကိုယ်တော်အရောင်
 အလင်းသည် ကိုယ်တော်ပတ်ပတ်လည်မှ တစ်ယူဇနာမျှသော အရပ်ကို ပြန့်နှံ့၍
 တည်ပြီ။ အာယု ဝဿသတသဟဿန္တိ၊ သက်တော်ကား နှစ်ပေါင်းတစ်သိန်း
 တည်းဟုမှတ်။

တတ္ထ မဏ္ဍကပ္ပမ္ပိ ဧဝ၊ ကြည်လင်သော ထိုဝရကမ္ဘာ၌ပင်။ အတ္ထဒဿီ
 နရာသဘော၊ အတ္ထဒဿီမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်သည်။ မဟာတမံ
 နိဟန္တာန၊ အဝိဇ္ဇာမှောင်ကြီးကို ဖျက်ဆီးတော်မူ၍။ ဥတ္တမံ သမ္မောဓိ ပတ္တော၊
 မြတ်လှစွာသော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရတော်မူပြီ။ ဣတိ
 ဤကား အတ္ထဒဿီ ဗုဒ္ဓဝင်တည်း။

တဿ အပရဘာဂေ ဓမ္မဒဿီ နာမ သတ္တာ ဥဒပါဒိ၊ ထိုအတ္ထဒဿီဘုရားရှင်၏
 နောက်အဖို့၌ ဓမ္မဒဿီမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်သည် ပွင့်တော်မူပြီ။ တဿာပိ

တယော သာဝကသန္နိပါတာ အဟောသုံ၊ ထိုဓမ္မဒဿီဘုရားရှင်၏လည်း သုံးကြိမ်
 ကုန်သော ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေးတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ပဌမေ ကောဋိသတံ
 တိက္ခ။ အဟောသုံ၊ ပထမအကြိမ် ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေး၌ ကုဋေ
 တစ်ရာသော ရဟန်းတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဒုတိယေ သတ္တတိကောဋိယော၊ ဒုတိယ
 အကြိမ်ရဟန္တာတပည့် အစည်းအဝေး၌ ကုဋေခုနစ်ဆယ်တို့တည်း။ တတိယေ
 အသီတိကောဋိယော၊ တတိယအကြိမ် ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေး၌
 ကုဋေရှစ်ဆယ်တို့တည်း။ တဒါ ဗောဓိသက္ကော ဒေဝရာဇာ သက္ကော ဟုတွာ၊ ထို
 ဓမ္မဒဿီဘုရားရှင်လက်ထက်တော်၌ ငါတို့ ဘုရားလောင်းသည် နတ်တို့ဘုရင်
 ဖြစ်သော သိကြားမင်းသည် ဖြစ်၍။ ဒိဗ္ဗဂန္ဓပုပ္ဖဟိ စ ဒိဗ္ဗတူရိယေဟိ စ ပူဇံ
 အကာသိ၊ နတ်နံ့သာ၊ နတ်ပန်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နတ်တူရိယာတို့ဖြင့်
 လည်းကောင်း ပူဇော်မှုကို ပြုပြီ။ သောပိ နံ၊ ထိုဓမ္မဒဿီဘုရားရှင်သည်လည်း
 ထိုငါတို့ဘုရားလောင်းကို။ အနာဂတေ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသီတိ ဗျာကာသိ၊ နောင်
 အခါ၌ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူပြီ။ တဿ ဘဂဝတော
 နဂရံ သရဏံ နာမ အဟောသိ၊ ထိုဓမ္မဒဿီဘုရားရှင်၏ ဇာတိမြို့တော်သည်
 သရဏမြို့တော် မည်သည် ဖြစ်ပြီ။ ပိတာ သရဏော နာမ ရာဇာ၊ ခမည်းတော်သည်
 သရဏမည်သော မင်းကြီးတည်း။ မာတာ သုနန္ဒာ နာမ၊ မယ်တော်သည်
 သုနန္ဒာမည်သော မိဖုရားကြီးတည်း။ ပဒုမော စ ဖုဿဒေဝေါ စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝကာ၊
 ပဒုမမထေရ်လည်းကောင်း၊ ဖုဿဒေဝမထေရ်လည်းကောင်း မထေရ်နှစ်ပါး
 တို့သည် အမြတ်ဆုံးတပည့်တို့တည်း။ သုနေတ္တော နာမ ဥပဌာကော၊ သုနေတ္တ
 မည်သော မထေရ်သည် အလုပ်အကျွေးတည်း။ ခေမာ စ သဗ္ဗနာမာ စ ဒွေ
 အဂ္ဂသာဝိကာ၊ ခေမာထေရီမလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗနာမာထေရီမလည်းကောင်း
 ထေရီမနှစ်ပါးတို့သည် အမြတ်ဆုံးတပည့်မတို့တည်း။ ရတ္တက္ခီရရက္ခော ဗောဓိ၊
 သံသတ်ပင်သည် (သိသာစွာ အညွန့်နီသော အပင်သည်) ဗောဓိပင်တည်း။
 ဗိမ္ဗိဇာလောတိပိ ဝုစ္စတိ၊ မျက်နှာပန်းပင်ဟူ၍လည်း ဆိုအပ်၏။ ပန အဿ သရီရံ
 အသီတိဟတ္ထုဗ္ဗေဓံ အဟောသိ၊ အထူးကား ထိုဓမ္မဒဿီဘုရားရှင်၏
 ကိုယ်တော်သည် အတောင်ရှစ်ဆယ်အမြင့်ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ ဝဿသတသဟဿံ
 အာယူတိ၊ နှစ်ပေါင်းတစ်သိန်းသည် သက်တော်တည်းဟု မှတ်။

တတ္ထ မဏ္ဍကပ္ပမိဒေဝ မဟာယသော ဓမ္မဒဿီ၊ ကြည်လင်သော ထိုဝရ
ကမ္ဘာ၌ပင် များသော အခြံအရံအကျော်အစောရှိုတော်မူသော ဓမ္မဒဿီ
ဘုရားရှင်သည်။ တမန္တကာရံ ဝိဓမ္မိတွာ၊ မောဟအမှောင်ကြီးကို ဖျက်ဆီး
တော်မူ၍။ သဒေဝကေ အတိရောစတိ၊ နတ်နှင့်တကွ လူ့လောက၌ အလွန်
တင့်တယ်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤကား ဓမ္မဒဿီဗုဒ္ဓဝင်တည်း။

တဿ အပရဘာဂေ၊ ထိုဓမ္မဒဿီဘုရားရှင်၏ နောက်အဖို့၌။ ဣတော
စတုနဂ္ဂတိကပ္ပမတ္ထကေ ဧကသ္မိံ ကပ္ပေ၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ နောက်ပြန်ရေတွက်
အထက် ကိုးဆယ့်လေးကမ္ဘာဖြစ်သော တစ်ခုသော သာရကမ္ဘာ၌။ ဧကောဝ
သိဒ္ဓတ္ထော နာမ ဗုဒ္ဓေါ ဥဒပါဒိ၊ တစ်ဆူသာဖြစ်သော သိဒ္ဓတ္ထမည်တော်မူသော
ဘုရားရှင်သည် ပွင့်တော်မူပြီ။ တဿာပိ သာဝကသန္နိပါတာ တယော အဟေသုံ၊
ထိုသိဒ္ဓတ္ထဘုရားရှင်၏လည်း ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေးတို့သည် သုံးကြိမ်
တို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ပဌမသန္နိပါတေ ကောဋိသတသဟဿံ ဘိက္ခု၊ အဟေသုံ၊
ပထမအကြိမ်ရဟန္တာတပည့် အစည်းအဝေး၌ ကုဋေတစ်သိန်းသော ရဟန်း
တို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဒုတိယေ နဂ္ဂတိကောဋိယော၊ ဒုတိယအကြိမ်ရဟန္တာတပည့်
အစည်းအဝေး၌ ကုဋေကိုးဆယ်တို့တည်း။ တတိယေ အသီတိကောဋိယော၊
တတိယအကြိမ်ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေး၌ ကုဋေရှစ်ဆယ်တို့တည်း။ တဒါ
ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုသိဒ္ဓတ္ထဘုရားရှင်လက်ထက်တော်၌ ငါတို့ဘုရားလောင်းသည်။
ဥဂ္ဂတေဇော အဘိညာဗလသမ္ပန္နော၊ ထက်မြက်မြင့်မြတ်သော၊ တန်ခိုးရှိသော
အဘိညာဉ်စွမ်းအားနှင့်ပြည့်စုံသော။ မင်္ဂလော နာမ တာပသော ဟုတွာ၊ မင်္ဂလ
မည်သော ရသေ့သည် ဖြစ်၍။ မဟာဇမ္ဗူဖလံ အာဟရိတွာ၊ ဇမ္ဗူသပြေသီးကြီးကို
ဆောင်ယူခဲ့၍။ တထာဂတဿ အဒါသိ၊ သိဒ္ဓတ္ထဘုရားရှင်အား လှူပြီ။ သတ္တာ
တံ ဖလံ ပရိဘုဉ္ဇိတွာ၊ သိဒ္ဓတ္ထဘုရားရှင်သည် ထိုဇမ္ဗူသပြေသီးကြီးကို ဘုဉ်းပေး
တော်မူ၍။ စတုနဂ္ဂတိကပ္ပမတ္ထကေ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသီတိ၊ ဤမှနောက် ကိုးဆယ့်
လေးကမ္ဘာထက်၌ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု။ ဗောဓိသတ္တံ ဗျာကာသိ၊
ငါတို့ဘုရားလောင်းမင်္ဂလရသေ့ကို ဗျာဒိပ်ပေးတော်မူပြီ။ တဿ ဘဂဝတော နဂရံ
ဝေဘာရံနာမ အဟောသိ၊ ထိုသိဒ္ဓတ္ထဘုရားရှင်၏ ဇာတိမြို့တော်သည် ဝေဘာရ
မြို့တော်မည်သည် ဖြစ်ပြီ။ ပိတာ ဇယသေနော နာမ ရာဇာ၊ ခမည်းတော်သည်
ဇယသေနမည်သော မင်းကြီးတည်း။ မာတာ သုဖဿာ နာမ၊ မယ်တော်သည်

သုဗဿာမည်သော မိဖုယားကြီးတည်း။ သမ္ပလော စ သုမိတ္တာ စ ဒွေ
 အဂ္ဂသာဝကာ၊ သမ္ပလမထေရ်လည်းကောင်း၊ သုမိတ္တမထေရ်လည်းကောင်း
 မထေရ်နှစ်ပါးတို့သည် အတော်ဆုံးတပည့်တို့တည်း။ ရေဝတော နာမ ဥပဌာကော၊
 ရေဝတ မည်သော မထေရ်သည် အလုပ်အကျွေးတည်း။ သီဝလီ စ သုရာမာ စ
 ဒွေ အဂ္ဂသာဝကာ၊ သီဝလီထေရ်မလည်းကောင်း၊ သုရာမာထေရ်မလည်းကောင်း
 ထေရ်နှစ်ပါးတို့သည် အတော်ဆုံးတပည့်တို့တည်း။ ကဏိကာရရက္ခော ဗောဓိ၊
 မဟာလှေကားပင်သည် ဗောဓိပင်တည်း။ သရီရံ သဌိဟတ္ထုဗ္ဗေမံ အဟောသိ၊
 ကိုယ်တော်သည် အတောင်ခြောက်ဆယ်အမြင့်ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ ဓဿသတ-
 သဟဿံ အာယူတိ၊ နှစ်ပေါင်းတစ်သိန်းကား သက်တော်တည်းဟူမှတ်။

ဓမ္မဒဿိဿ အပရေန သိဒ္ဓတ္ထော နာမ နာယကော၊ ဓမ္မဒဿိဘုရားရှင်၏
 နောက် ကာလ၌ သိဒ္ဓတ္ထမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်သည်။ သဗ္ဗံ တမံ
 နိဟနိတွာ၊ အလုံးစုံသော မောဟအမှောင်ကို ပယ်ဖျောက်တော်မူ၍။
 သူရိယော ယထာ အဗျဂ္ဂတော၊ နေမင်းကဲ့သို့ ထွန်းလင်းပျံ့နှံ့တက်တော်မူပြီ။
 ဣတိ၊ ဤကား သိဒ္ဓတ္ထဗုဒ္ဓဝင်တည်း။

တဿ အပရဘာဂေါ၊ ထိုသိဒ္ဓတ္ထဘုရားရှင်၏ နောက်အဖို့။ ဣတော ဒွါနဝုတိ-
 ကပ္ပမတ္ထကေ၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ နောက်ပြန်ရေတွက်၊ ကိုးဆယ့်နှစ်ကမ္ဘာထက်၌။
 ဧကသ္မိံ ကပ္ပေ၊ တစ်ခုသော မဏ္ဍကမ္ဘာ၌။ တိဿော ဖုဿော ဣတိ ဒွေ ဗုဒ္ဓါ
 နိဗ္ဗတ္တိသု၊ တိဿဘုရားရှင်လည်းကောင်း၊ ဖုဿဘုရားရှင်လည်းကောင်း ဤသို့
 နှစ်ဆူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့သည် ပွင့်တော်မူကုန်ပြီ။ တိဿဿ ဘဂဝတော
 သာဝကသန္နိပါတာ တယော အဟေသု၊ တိဿဘုရားရှင်၏ ရဟန္တာတပည့်
 အစည်းအဝေးတို့သည် သုံးကြိမ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ပဌမသန္နိပါတေ ဘိက္ခုနံ
 ကောဋိသတံ အဟောသိ၊ ပထမအကြိမ်ရဟန္တာတပည့် အစည်းအဝေး၌ ရဟန်း
 တို့၏ ကုဋေတစ်ရာသည် ဖြစ်ပြီ။ ဒုတိယေ နဝုတိကောဋိယော၊ ဒုတိယ ရဟန္တာ
 တပည့်အစည်းအဝေး၌ ကုဋေကိုးဆယ်တို့တည်း။ တတိယေ အသီတိ-
 ကောဋိယော၊ တတိယအကြိမ် ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေး၌ ကုဋေ ရှစ်ဆယ်
 တို့တည်း။ တဒါ ဗောဓိသတ္ထော၊ ထိုတိဿဘုရားရှင်လက်ထက်တော်၌ ငါတို့
 ဘုရားလောင်းသည်။ မဟာဘောဂေါ မဟာယသော သုဇာတော နာမ ခတ္တိယော

ဟုတွာ၊ များသောစည်းစိမ်ရှိသော များသောအခြံအရံအကျော်အစော ရှိသော သုဇာတမည်သော မင်းသည် ဖြစ်၍။ ဣသိပဗ္ဗန္တံ ပဗ္ဗဇိတွာ မဟိဒ္ဓိကဘာဝံ ပတွာ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်၍ တန်ခိုးကြီးသည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်၍။ ဗုဒ္ဓေါ ဥပ္ပန္နောတိ သုတွာ၊ ဘုရားသည် ပွင့်တော်မူပြီဟု ကြား၍။ ဒိဗ္ဗမန္တာရဝ ပဒုမပါရိစ္ဆတ္တကပုပ္ဖါနိ အာဒါယ၊ မန္တာရဝနတ်ပန်း၊ ကြာပန်း၊ ပင်လယ် ကသစ်ပန်း တို့ကို ယူခဲ့၍။ စတုပရိသမဇ္ဈေ ဂစ္ဆန္တံ တထာဂတံ ပူဇေသိ၊ ပရိသတ် လေးပါး အလယ်၌ ကြွသွားတော်မူသော တိဿဘုရားရှင်ကို ပူဇော်ပြီ။ အာကာသေ ပုပ္ဖဝိတာနံ အကာသိ၊ ကောင်းကင်၌ ပန်းမျက်နှာကြက်ကို ပြုပြီ။ သောပိ သတ္တာနံ၊ ထိုတိဿဘုရားရှင်သည်လည်း ထိုငါတို့ဘုရားလောင်း သုဇာတရသေ့ကို။ ဣတော ဒွါနုဂုတိကပ္ပေ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသီတိ ဗျာကာသိ၊ ဤ မဏ္ဍကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်နှစ်ကမ္ဘာ၌ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု ဗျာဒိပ်ပေးတော်မူပြီ။ တဿ ဘဂဝတော နဂရံ ခေမံ နာမ အဟောသိ၊ ထိုတိဿဘုရားရှင်၏ ဇာတိမြို့တော် သည် ခေမာမြို့တော်မည်သည် ဖြစ်ပြီ။ ပိတာ ဇနသန္ဓော နာမ ခတ္တိယော၊ ခမည်းတော်သည် ဇနသန္ဓမည်သော မင်းကြီးတည်း။ မာတာ ပဒုမာ နာမ၊ မယ်တော်သည် ပဒုမာမည်သော မိဖုယားကြီးတည်း။ ဗြဟ္မဒေဝေါ စ ဥဒယော စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝကာ၊ ဗြဟ္မဒေဝမထေရ်လည်းကောင်း၊ ဥဒယမထေရ်လည်းကောင်း မထေရ်နှစ်ပါးတို့သည် အတော်ဆုံးတပည့်တို့တည်း။ သမင်္ဂေါ နာမ ဥပဋ္ဌာကော၊ သမင်္ဂမည်သော မထေရ်သည် အလုပ်အကျွေးတည်း။ ဖုဿာ စ သုဒတ္တာ စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝိကာ၊ ဖုဿာထေရီမလည်းကောင်း၊ သုဒတ္တာထေရီမလည်းကောင်း ထေရီမနှစ်ပါးတို့သည် အတော်ဆုံးတပည့်မတို့တည်း။ အသနရက္ခော ဗောဓိ၊ ပိတောက်ပင်သည် ဗောဓိပင်တည်း။ သရီရံ သဌိဟတ္ထုဗ္ဗေဓံ အဟောသိ၊ ကိုယ်တော်သည် အတောင်ခြောက်ဆယ်အမြင့်ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ ဝဿသတ- သဟဿံ အာယူတိ၊ နှစ်ပေါင်းတစ်သိန်းသည် သက်တော်တည်းဟု မှတ်။

သိဒ္ဓတ္ထဿ အပရေန၊ သိဒ္ဓတ္ထဘုရားရှင်၏ နောက်ကာလ၌။ အသမော အပ္ပဋိပုဂ္ဂလော၊ မည်သူနှင့်မျှ တူတော်မမူသော ပြိုင်ဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ရှိတော် မမူသော။ အနန္တသီလော အမိတယသော၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိသည့်၊ သီလရှိတော် မူသော မတိုင်းတာနိုင်သည့် အခြံအရံအကျော်အစော ရှိတော်

မူသော။ တိဿော လောကဂ္ဂနာယကော၊ တိဿမည်တော်မူသော လောက၌ အမြတ်ဆုံးဘုရားရှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤကား တိဿဗုဒ္ဓဝင်တည်း။

ဇာဿ အပရဘာဂေ ဖူသော နာမ သတ္တာ ဥဒပါဒိ၊ ထိုတိဿဘုရားရှင်၏ နောက်အဖို့၌ ဖူဿမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်သည် ပွင့်တော်မူပြီ။ တဿာပိ သာဝကသန္နိပါတာ တယော အဟေသုံ၊ ထိုဖူဿဘုရားရှင်၏လည်း ရဟန္တာ တပည့်အစည်းအဝေးတို့သည် သုံးကြိမ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ပဌမသန္နိပါတေ သဌိဘိက္ခုသတသဟဿာနိ အဟေသုံ၊ ပထမအကြိမ် ရဟန္တာတပည့် အစည်း အဝေး၌ ခြောက်သန်းကုန်သော ရဟန်းတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဒုတိယေ ပဏ္ဏာသ- ဘိက္ခုသတသဟဿာနိ၊ ဒုတိယအကြိမ်ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေး၌ ရဟန်း ငါးသန်းတို့တည်း။ တတိယေ ဒွတ္တိသ ဘိက္ခုသတသဟဿာနိ၊ တတိယအကြိမ် ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေး၌ ရဟန်းသုံးသန်းနှစ်သိန်းတို့တည်း။ တဒါ ဗောဓိသတ္တော ဝိဇိတာဝိ နာမ ခတ္တိယော ဟုတွာ၊ ထိုဖူဿဘုရားရှင် လက်ထက် တော်၌ ငါတို့ဘုရားလောင်းသည် ဝိဇိတာဝိမည်သော မင်းသည် ဖြစ်၍။ မဟာရဇ္ဇံ ပဟာယ၊ ကြီးစွာသော မင်းစည်းစိမ်ကို ပယ်စွန့်၍။ သတ္ထု သန္တိကေ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ဖူဿဘုရားရှင်၏ ထံတော်၌ ရဟန်းပြု၍။ တီဏိ ပိဋကာနိ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ သုံးပုံကုန်သော ပိဋကတို့ကို သင်ယူ၍။ မဟာဇနဿ ဓမ္မကထံ ကထေသိ၊ လူအများအား တရားစကားကို ဟောပြောပြီ။ သီလပါရမိဉ္စ ပူရေသိ၊ သီလပါရမိ ကိုလည်း ဖြည့်ကျင့်ပြီ။ သောပိ နံ၊ ထိုဖူဿဘုရားရှင်သည်လည်း ထိုငါတို့ ဘုရားလောင်း ဝိဇိတာဝိရဟန်းတော်ကို။ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသီတိ တထေဝ ဗျာကာသိ၊ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ထိုတိဿဘုရားရှင်အတူသာ ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူပြီ။ တဿ ဘဂဝတော နဂရံ ကာသိ နာမ အဟောသိ၊ ထို ဖူဿဘုရားရှင်၏ ဇာတိမြို့တော်သည် ကာသိမြို့တော်မည်သည် ဖြစ်ပြီ။ ဇယသေနော နာမ ရာဇာ ပိတာ၊ ဇယသေနမည်သော မင်းကြီးသည် ခမည်းတော် တည်း။ သိရိမာ နာမ မာတာ၊ သိရိမာမည်သော မိဖုယားကြီးသည် မယ်တော် တည်း။ သုရက္ခိတော စ ဓမ္မသေနော စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝကာ၊ သုရက္ခိတမထေရ် လည်းကောင်း ဓမ္မသေနမထေရ်လည်းကောင်း မထေရ်နှစ်ပါးတို့သည် အတော်ဆုံး တပည့်တို့တည်း။ သဘိယော နာမ ဥပဌာကော၊ သဘိယမည်သော မထေရ်ကား အလုပ်အကျွေးတည်း။ စာလာ စ ဥပစာလာ စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝိကာ၊ စာလာထေရီမ

လည်းကောင်း၊ ဥပစာလာထေရီမလည်းကောင်း ထေရီမနှစ်ပါးတို့သည် အတော်ဆုံး
တပည့်မတို့တည်း။ အာမလကရက္ခော ဗောဓိ၊ သျှစ်သျှားပင်သည် ဗောဓိပင်
တည်း။ သရီရံ အဋ္ဌပဏ္ဏာသဟတ္ထုဗွေဓံ အဟောသိ၊ ကိုယ်တော်သည် ငါးဆယ့်
ရှစ်တောင်အမြင့်ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ နဂုတိ ဝဿသဟဿာနိ အာယူတိ၊ နှစ်ပေါင်း
ကိုးသောင်းတို့သည် သက်တော်တည်းဟုမှတ်။

တတ္ထေဝ မဏ္ဍကပ္ပမ္ပိ၊ တိဿ ဘုရားရှင်ပွင့်တော်မူရာ ထိုမဏ္ဍကမ္ဘာ၌ပင်။
သတ္တာ အနုတ္တရော၊ နတ်လူတို့ ဆရာဖြစ်တော်မူသော အမြတ်ဆုံး
ဖြစ်တော်မူသော။ အနုပမော အသမသမော၊ နှိုင်းစရာ ဥပမာရှိတော်
မမူသော မည်သူနှင့်မျှမတူသည့် ဘုရားတို့နှင့်သာ တူတော်မူသော။ ဖုဿော
လောကဂ္ဂနာယကော အဟု၊ ဖုဿမည်တော်မူသော လောက အမြတ်ဆုံး
ဘုရားရှင်သည် ပွင့်တော်မူပြီ။ ဣတိ၊ ဤကား ဖုဿဗုဒ္ဓဝင်တည်း။

တဿ အပရဘာဂေ၊ ထိုဖုဿဘုရားရှင်၏ နောက်အဖို့၌။ ဣတော
ဧကနဂုတိကပ္ပေ ဝိပဿီ နာမ ဘဂဝါ ဥဒပါဒိ၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ နောက်ပြန်ရေတွက်
ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာမြောက် သာရကမ္ဘာ၌ ဝိပဿီမည်တော်မူသော ဘုရား
ရှင်သည် ပွင့်တော်မူပြီ။ တဿာပိ သာဝကသန္နိပါတာ တယော အဟောသု၊ ထို
ဝိပဿီဘုရားရှင်၏လည်း ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေးတို့သည် သုံးကြိမ်တို့သည်
ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ပဌမသန္နိပါတေ အဋ္ဌသဌိဘိက္ခုသတသဟဿံ အဟောသိ၊ ပထမ
အကြိမ် ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေး၌ ရဟန်းခြောက်သန်းရှစ်သိန်းသည် ဖြစ်ပြီ။
ဒုတိယေ ဧကသတသဟဿံ၊ ဒုတိယအကြိမ် ရဟန္တာတပည့် အစည်းအဝေး၌
တစ်သိန်းတည်း။ တတိယေ အသီတိသဟဿာနိ၊ တတိယအကြိမ် ရဟန္တာတပည့်
အစည်းအဝေး၌ ရှစ်သောင်းတို့တည်း။ တဒါ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုဝိပဿီဘုရားရှင်
လက်ထက်တော်၌ ငါတို့ဘုရားလောင်းသည်။ မဟိဒ္ဓိကော မဟာနုဘာဝေါ
အတုလော နာမ နာဂရာဇာ ဟုတွာ၊ တန်ခိုးကြီးသော အစွမ်းအာနုဘော်ကြီးသော
အတုလမည်သော နဂါးမင်းသည် ဖြစ်၍။ သတ္တရတနခစိတံ သောဝဏ္ဏမယံ
မဟာပိဋံ၊ ရတနာခုနစ်ပါးစီခြယ်အပ်သော ရွှေဖြင့်ပြီးသော အင်းယျဉ်ကြီးကို။
ဘဂဝတော အဒါသိ၊ ဝိပဿီဘုရားရှင်အား လျှူပြီ။ သောပိ နံ၊ ထိုဝိပဿီဘုရားရှင်
သည်လည်း ထိုငါတို့ဘုရားလောင်း အတုလနဂါးမင်းကို။ ဣတော ဧကနဂုတိ-

ကပ္ပေ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသီတိ ဗျာကာသိ၊ ဤသာရကမ္ဘာမှ နောက်ကိုးဆယ့် တစ်ကမ္ဘာမြောက် ဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု ဗျာဒိပ်ပေးတော် မူပြီ။ တဿ ဘဂဝတော နဂရံ ဗန္ဓုမတီ နာမ အဟောသိ၊ ထိုဝိပဿီဘုရားရှင်၏ လာတိမြို့တော်သည် ဗန္ဓုမတီမြို့တော်မည်သည် ဖြစ်ပြီ။ ဗန္ဓုမာ နာမ ရာဇာ ပိတာ၊ ဗန္ဓုမန္တုမည်သော မင်းကြီးသည် ခမည်းတော်တည်း။ ဗန္ဓုမတီ နာမ မာတာ၊ ဗန္ဓုမတီမည်သောမိဖုယားကြီးသည် မယ်တော်တည်း။ ခဏ္ဍော စ တိဿော စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝကာ၊ ခဏ္ဍမထေရ်လည်းကောင်း၊ တိဿမထေရ်လည်းကောင်း မထေရ်နှစ်ပါးတို့သည် အတော်ဆုံးတပည့်တို့တည်း။ အသောကော နာမ ဥပဌာကော၊ အသောကမည်သော မထေရ်သည် အလုပ်အကျွေးတည်း။ စန္ဒာ စ စန္ဒမိတ္တာ စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝိကာ၊ စန္ဒာထေရီမလည်းကောင်း၊ စန္ဒမိတ္တာထေရီမ လည်းကောင်း ထေရီမနှစ်ပါးတို့သည် အတော်ဆုံးတပည့်မတို့တည်း။ ပါဠိ- ရုက္ခော ဗောဓိ၊ သခွတ်ပင်သည် ဗောဓိပင်တည်း။ သရီရံ အသီတိဟတ္ထုဗ္ဗေဓံ အဟောသိ၊ ကိုယ်တော်သည် အတောင်ရှစ်ဆယ် အမြင့်ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ သရီရပ္ပဘာ သတ္တယောဇနာနိ သဒါ ဖရိတ္တာ အဌာသိ၊ ကိုယ်တော်အရောင် အလင်းသည် ခုနစ်ယူဇနာတို့တိုင်တိုင် အခါခပ်သိမ်း ပြန့်နှံ့၍ တည်ပြီ။ အသီတိ- ဝဿသဟဿာနိ အာယူတိ၊ နှစ်ပေါင်းရှစ်သောင်းတို့သည် သက်တော် တည်းဟုမှတ်။

ဖုဿဿ စ အပရေန၊ ဖုဿဘုရားရှင်၏ နောက်ကာလ၌။ နာမေန ဝိပဿီနာမ၊ ဘွဲ့တော်အားဖြင့် ဝိပဿီမည်တော်မူသော။ သမ္ပုဒ္ဓေါ ဒွိပဒုတ္တမော စက္ခုမာ၊ တရားအလုံးစုံ ကိုယ်တိုင်သိတော်မူသော နတ်လူ တို့ထက် မြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ လောကေ ဥပ္ပဇ္ဈိ လောက၌ ပွင့်တော်မူပြီ။ ဣတိ၊ ဤကား ဝိပဿီ ဗုဒ္ဓဝင်တည်း။

တဿ အပရဘာဂေ၊ ထိုဝိပဿီဘုရားရှင်၏ နောက်အဖို့၌။ ဣတော ဧကတိသကပ္ပေ၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ နောက်ပြန်ရေတွက်သုံးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာမြောက် မဏ္ဍကမ္ဘာ၌။ သိခီ စ ဝေဿဘူ စ ဣတိ ဒွေ ဗုဒ္ဓါ အဟေသုံ၊ သိခီဘုရားရှင် လည်းကောင်း၊ ဝေဿဘူဘုရားရှင်လည်းကောင်း ဤသို့ နှစ်ဆူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့သည် ပွင့်တော်မူကုန်ပြီ။ သိခီဿ ဘဂဝတောပိ သာဝကသန္နိပါတာ

တယော အဟောသုံ၊ သိခိဘုရားရှင်၏လည်း ရဟန္တာတပည့် အစည်းအဝေး
 တို့သည် သုံးကြိမ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ပဌမသန္နိပါတေ ဘိက္ခုသတသဟဿံ
 အဟောသိ၊ ပထမအကြိမ်ရဟန္တာ တပည့်အစည်းအဝေး၌ ရဟန်းတစ်သိန်းသည်
 ဖြစ်ပြီ။ ဒုတိယေ အသီတိသဟဿာနိ၊ ဒုတိယအကြိမ်ရဟန္တာတပည့် အစည်း
 အဝေး၌ ရှစ်သောင်းတို့တည်း။ တတိယေ သတ္တတိသဟဿာနိ၊ တတိယအကြိမ်
 ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေး၌ ခုနစ်သောင်းတို့တည်း။ တဒါ ဗောဓိသတ္တော၊
 ထိုသိခိဘုရားရှင်လက်ထက်တော်၌ ငါတို့ဘုရားလောင်းသည်။ အရိန္ဒမော နာမ
 ရာဇာ ဟုတွာ၊ အရိန္ဒမမည်သော မင်းသည် ဖြစ်၍။ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခဿ ဘိက္ခုသံဃဿ
 သစီဝရံ မဟာဒါနံ ပဝတ္တေတွာ၊ သိခိဘုရားရှင်အမှူးရှိသော ရဟန်းသံဃာအား
 သင်္ကန်းနှင့်တကွသော အလှူကြီးကို ဖြစ်စေ၍ လှူပြီး၍။ သတ္တရတနပဋိမဏ္ဍိတံ
 ဟတ္ထိရတနံ ဒတွာ၊ ရတနာခုနစ်ပါးဆင်ယင်အပ်သော ဆင်ရတနာကို ပေးလှူ
 ပြီး၍။ ဟတ္ထိပ္ပမာဏံ ကတွာ ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ အဒါသိ၊ ဆင်ပမာဏကို ပြု၍
 အပ်စပ်သော ပစ္စည်းကို ပေးလှူပြီ။ သောပိ နံ၊ ထိုသိခိဘုရားရှင်သည်လည်း ထို
 ငါတို့ ဘုရားလောင်းအရိန္ဒမမင်းကို။ ဣတော ဧကတိသကပ္ပေ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသီတိ
 ဗျာကာသိ၊ ဤမဏ္ဍကမ္ဘာမှ နောက်သုံးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာမြောက် ဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ ဘုရား
 စင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူပြီ။ တဿ ဘဂဝတော နဂရံ
 အရုဏဝတီ နာမ အဟောသိ၊ ထိုသိခိဘုရားရှင်၏ ဇာတိမြို့တော်သည်
 အရုဏဝတီမြို့တော်မည်သည် ဖြစ်ပြီ။ အရုဏော နာမ ခတ္တိယော ပိတာ၊ အရုဏ
 မည်သော မင်းကြီးသည် ခမည်းတော်တည်း။ ပဘာဝတီ နာမ မာတာ၊ ပဘာဝတီ
 မည်သော မိဖုရားကြီးသည် မယ်တော်တည်း။ အဘိဘူ စ သမ္ဘဝေါ စ ဒွေ
 အဂ္ဂသာဝကာ၊ အဘိဘူမထေရ်လည်းကောင်း၊ သမ္ဘဝမထေရ်လည်းကောင်း
 မထေရ်နှစ်ပါးတို့သည် အတော်ဆုံးတပည့်တို့တည်း။ ခေမင်္ဂရော နာမ
 ဥပဌာကော၊ ခေမင်္ဂရမည်သော မထေရ်သည် အလုပ်အကျွေးတည်း။ သခိလာ
 စ ပဒုမာ စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝိကာ၊ သခိလာထေရီမလည်းကောင်း၊ ပဒုမာထေရီမ
 လည်းကောင်း ထေရီမနှစ်ပါးတို့သည် အတော်ဆုံးတပည့်မတို့တည်း။ ပုဏ္ဏရိက-
 ရုက္ခော ဗောဓိ၊ သရက်ဖြူပင်သည် ဗောဓိပင်တည်း။ သရီရံ သတ္တတိဟတ္ထုဗ္ဗေဓံ
 အဟောသိ၊ ကိုယ်တော်သည် အတောင်ခုနစ်ဆယ် အမြင့်ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။
 သရီရပ္ပဘာ ယောဇနတ္ထယံ ဖရိတွာ အဌာသိ၊ ကိုယ်တော်အရောင် အလင်းသည်

သုံးယူနာတိုင်တိုင် ပြန်နှံ၍ တည်ပြီ။ သတ္တတိဝဿသဟဿာနိ အာယူတိ၊ နှစ်ပေါင်း ခုနစ်သောင်းတို့သည် သက်တော်တည်းဟူမှတ်။

ဝိပဿိဿ အပရေန၊ ဝိပဿီဘုရားရှင်၏ နောက်၌။ သမ္ပုဒ္ဓေါ ဒွိပဒုတ္တမော၊ တရားအလုံးစုံကို ကိုယ်တိုင်. . သိတော်မူသော နတ်လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော။ အသမော အပ္ပဋိပက္ခလော၊ မည်သူနှင့်မျှတူတော်မမူသော ပြိုင်ဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ရှိတော်မမူသော။ သိခိဝ္ဗယော နာမ ဇိနော၊ သိခိဘွဲ့တော် ရှိသည်ဖြစ်၍ သိခိမည်တော်မူသော ငါးမာရ် အောင်မြင် ဘုရားရှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤကား သိခိဗုဒ္ဓဝင်တည်း။

တဿ အပရဘာဂေ ဝေဿဘူ နာမ သတ္တာ ဥဒပါဒိ၊ ထိုသိခိဘုရားရှင်၏ နောက်အဖို့၌ ဝေဿဘူမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်သည် ပွင့်တော်မူပြီ။ တဿာပိ သာဝကသန္နိပါတာ တယော အဟေသုံ၊ ထိုဝေဿဘူဘုရားရှင်၏လည်း ရဟန္တာ တပည့် အစည်းအဝေးတို့သည် သုံးကြိမ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ပဌမသန္နိပါတေ အသီတိဘိက္ခုသဟဿာနိ အဟေသုံ၊ ပထမအကြိမ် ရဟန္တာတပည့် အစည်း အဝေး၌ ရှစ်သောင်းသော ရဟန်းတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဒုတိယေ သတ္တတိ ဘိက္ခု- သဟဿာနိ၊ ဒုတိယအကြိမ် ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေး၌ ခုနစ်သောင်းသော ရဟန်းတို့တည်း။ တတိယေ သဌိ ဘိက္ခုသဟဿာနိ၊ တတိယအကြိမ် ရဟန္တာ တပည့် အစည်းအဝေး၌ ခြောက်သောင်းသော ရဟန်းတို့တည်း။ တဒါ ဗောဓိ- သတ္တော၊ ထိုဝေဿဘူဘုရားရှင်လက်ထက်တော်၌ ငါတို့ ဘုရားလောင်းသည်။ သုဒဿနော နာမ ရာဇာ ဟုတွာ၊ သုဒဿနမည်သော မင်းသည် ဖြစ်၍။ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခဿ ဘိက္ခုသံဃဿ သစီဝရံ မဟာဒါနံ ဒတွာ၊ ဝေဿဘူဘုရားရှင် အမျိုးရှိသော ရဟန်းသံဃာအား သင်္ကန်းနှင့်တကွသော အလှူကြီးကို ပေးလှူ၍။ တဿ သန္တိကေ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ထိုဝေဿဘူဘုရားရှင်၏ အထံတော်၌ ရှင်ရဟန်းပြု၍။ အာစာရဂုဏသမ္ပန္နော ဗုဒ္ဓရတနေ စိတ္တိကာရပီတိဗဟုလော အဟောသိ၊ အကျင့် ဂုဏ်ပြည့်စုံသည် ဘုရားရတနာ၌ အလေးဂရုပြုတတ်သည့်ပီတိများစွာရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ သောပိ ဘဂဝါ နံ၊ ထိုဝေဿဘူဘုရားရှင်သည်လည်း ထိုငါတို့ ဘုရား အလောင်း သုဒဿနရဟန်းကို။ ဣတော ဧကတိသကပ္ပေ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသီတိ ဗျာကာသိ၊ ဤမဏ္ဍကမ္ဘာမှ သုံးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာမြောက် ဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ ဘုရား

စင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူပြီ။ တဿ ဘဂဝတော နဂရံ ပန အနောမံ နာမ အဟောသိ၊ ထိုဝေဿဘူဘုရားရှင်၏ ဇာတိမြို့တော်သည်ကား အနောမမြို့တော်မည်သည် ဖြစ်ပြီ။ သုပ္ပတိတော နာမ ရာဇာ ပိတာ၊ သုပ္ပတိတ မည်သော မင်းကြီးသည် ခမည်းတော်တည်း။ ယသဝတိ နာမ မာတာ၊ ယသဝတိ မည်သောမိဖုရားကြီးသည် မယ်တော်တည်း။ သောဏော စ ဥတ္တရော စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝကာ၊ သောဏမထေရ်လည်းကောင်း၊ ဥတ္တရမထေရ်လည်းကောင်း မထေရ် နှစ်ပါးတို့သည် အတော်ဆုံးတပည့်တို့တည်း။ ဥပသန္တော နာမ ဥပဌာကော၊ ဥပသန္တမည်သောမထေရ်သည် အလုပ်အကျွေးတည်း။ ဒါမာ စ သမာလာ စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝိကာ၊ ဒါမာထေရီမလည်းကောင်း၊ သမာလာထေရီမလည်းကောင်း ထေရီမနှစ်ပါးတို့သည် အတော်ဆုံးတပည့်မတို့တည်း။ သာလရက္ခော ဗောဓိ၊ အင်ကြင်းပင်သည် ဗောဓိပင်တည်း။ သရီရံ သဌိဟတ္ထုဗ္ဗေဓံ အဟောသိ၊ ကိုယ်တော်သည် အတောင်ခြောက်ဆယ်အမြင့်ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ သဌိဝဿ သဟဿာနိ အာယူတိ၊ နှစ်ပေါင်းခြောက်သောင်းတို့သည် သက်တော်တည်း ဟုမှတ်။

တတ္ထေဝ မဏ္ဍကပ္ပမိ၊ ထိုမဏ္ဍကမ္ဘာ၌ပင်။ အသမော အပ္ပဋိပုဂ္ဂလော၊ မည်သူနှင့်မျှတူတော်မမူသော ပြိုင်ဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ရှိတော်မမူသော။ နာမေန ဝေဿဘူ နာမ၊ ဘွဲ့တော်အားဖြင့် ဝေဿဘူ မည်တော်မူသော။ သော ဇိနော လောကေ ဥပ္ပဇ္ဇိ ထိုမာရ်ငါးပါး အောင်မြင် ဘုရားရှင်သည် လောက၌ ပွင့်တော်မူပြီ။ ဣတိ၊ ဤကား ဝေဿဘူ ဗုဒ္ဓဝင်တည်း။

တဿ အပရဘာဂေ၊ ထိုဝေဿဘူဘုရားရှင်၏ နောက်အဖို့၌။ ဣမသ္မိ ကပ္ပေ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌။ ကကုသန္ဓော ကောဏာဂမနော ကဿပေါ အမှောက် ဘဂဝါ ဣတိ စတ္တာရော ဗုဒ္ဓါ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ကကုသန်ဘုရားရှင်လည်းကောင်း၊ ကောဏာဂုံ ဘုရားရှင်လည်းကောင်း၊ ကဿပဘုရားရှင်လည်းကောင်း၊ ငါတို့၏ ဂေါတမ ဘုရားရှင်လည်းကောင်း ဤသို့ လေးဆူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့သည် ပွင့်တော်မူ ကုန်ပြီ။ ကကုသန္ဓဿ ဘဂဝတော သာဝကသန္နိပါတော ဧကောဝ၊ ကကုသန် ဘုရားရှင်၏ ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေးသည် တစ်ကြိမ်သာတည်း။ တတ္ထ စတ္တာလီသဘိက္ခုသဟဿာနိ အဟောသုံ၊ ထိုတစ်ကြိမ်တည်းသော ရဟန္တာတပည့် အစည်းအဝေး၌ လေးသောင်းကုန်သော ရဟန်းတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။

တဒါ ဗောဓိသတ္တော ခေမော နာမ ရာဇာ ဟုတွာ၊ ထိုကကုသန်ဘုရားရှင် လက်ထက်တော်၌ ငါတို့ဘုရားလောင်းသည် ခေမမည်သော မင်းသည် ဖြစ်၍။ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခဿ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ကကုသန်ဘုရားရှင်အမှူးရှိသော ရဟန်းသံဃာ အား။ သပတ္တစိဝရံ မဟာဒါနဉ္စေဝ၊ သပိတ်သင်္ကန်းနှင့်တကွသော လှူဖွယ်များစွာ ကိုလည်းကောင်း။ အဉ္စနာဒိဘေသဇ္ဇာနိ စ ဒတွာ၊ မျက်စဉ်းစသော ဆေးတို့ကို လည်းကောင်း ပေးလှူ၍။ သတ္ထု ဓမ္မဒေသနံ သုတွာ ပဗ္ဗဇိ၊ ကကုသန်ဘုရားရှင်၏ တရားဒေသနာကို ကြားနာရ၍ ရှင်ရဟန်းပြုပြီ။ သောပိ သတ္တာ နံ ဗျာကာသိ၊ ထိုကကုသန်ဘုရားရှင်သည်လည်း ထိုငါတို့ဘုရားလောင်းခေမရဟန်းကို ဘုရားဖြစ် လိမ့်မည်ဟု၊ ဗျာဒိပ်ပေးတော်မူပြီ။ ကကုသန္ဓဿ ဘဂဝတော နဂရံပန ခေမံ နာမ အဟောသိ၊ ကကုသန်ဘုရားရှင်၏ ဇာတိမြို့တော်သည်ကား ခေမာမြို့တော် မည်သည် ဖြစ်ပြီ။ အဂ္ဂိဒတ္တော နာမ ဗြာဟ္မဏော ပိတာ၊ အဂ္ဂိဒတ္တ မည်သော ပုဏ္ဏားသည် ခမည်းတော်တည်း။ ဝိသာခါ နာမ ဗြာဟ္မဏီ မာတာ၊ ဝိသာခါ မည်သော ပုဏ္ဏေးမသည် မယ်တော်တည်း။ ဝိဓုရော စ သဠိဝေါ စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝကာ၊ ဝိဓုရမထေရ်လည်းကောင်း သဠိမထေရ်လည်းကောင်း မထေရ် နှစ်ပါးတို့သည် အတော်ဆုံးတပည့်တို့တည်း။ ဗုဒ္ဓိဇော နာမ ဥပဋ္ဌာကော၊ ဗုဒ္ဓိဇမည်သော မထေရ်သည် အလုပ်အကျွေးတည်း။ သာမာ စ စမ္ပကာ စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝိကာ၊ သာမာထေရီမလည်းကောင်း၊ စမ္ပကာထေရီမလည်းကောင်း ထေရီမနှစ်ပါးတို့သည် အတော်ဆုံးတပည့်မတို့တည်း။ မဟာသိရိသရုက္ခော ဗောဓိ ကုက္ကိပင်ကြီးသည် ဗောဓိပင်တည်း။ သရီရံ စတ္တာလီသဟတ္ထုဗ္ဗေမံ အဟောသိ၊ ကိုယ်တော်သည် အတောင်လေးဆယ်အမြင့်ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ စတ္တာလီသဝဿ သဟဿာနိ အာယူတိ၊ နှစ်ပေါင်းလေးသောင်းတို့သည် သက်တော်တည်းဟုမှတ်။

ဝေဿဘုဿ အပရေန၊ ဝေဿဘူဘုရားရှင်၏ နောက်ကာလ၌။ ဒွိပဒုတ္တမော အပ္ပမေယျော ဒုရာသဒေါ သမ္ပဒေါ၊ နတ်လူတို့ထက် မြတ်တော် မူသော မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော ချဉ်းကပ်နိုင်ခဲ့သော ဘုရားရှင်ကား။ နာမေန ကကုသန္ဓော နာမ၊ ဘွဲ့တော်အားဖြင့် ကကုသန်မည်တော်မူသော ဘုရားရှင် တည်း။ ဣတိ၊ ဤကား ကကုသန်ဗုဒ္ဓဝင်တည်း။

တဿ အပရဘာဂေ ကောဏာဂမနော နာမ သတ္တာ ဥဒပါဒိ၊ ထိုကကုသန် ဘုရားရှင်၏ နောက်အဖို့၌ ကောဏာဂုံမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်သည် ပွင့်တော်မူပြီ။ တဿာပိ သာဝကသန္တိပါတော ဧကော၊ ထိုကောဏာဂုံဘုရားရှင် ၏လည်း ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေးသည် တစ်ကြိမ်သာတည်း။ တတ္ထ တိသဘိက္ခုသဟဿာနိ အဟေသုံ၊ ထိုတစ်ကြိမ်သော ရဟန္တာတပည့် အစည်း အဝေး၌ ရဟန်းသုံးသောင်းတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တဒါ ဗောဓိသတ္တော ပဗ္ဗတော နာမ ရာဇာ ဟုတွာ၊ ထိုကောဏာဂုံဘုရားရှင်လက်ထက်တော်၌ ငါတို့ဘုရား အလောင်းသည် ပဗ္ဗတမည်သော မင်းသည် ဖြစ်၍၊ အမစ္စဂဏပရိဝတော သတ္တု သန္တိကံ ဂန္တာ၊ အမတ်အပေါင်းခြံရံအပ်လျက် ကောဏာဂုံဘုရားရှင်၏ အထံ တော်သို့ သွား၍၊ ဓမ္မဒေသနံ သုတွာ၊ တရားဒေသနာတော်ကို နာယူ၍၊ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခံ ဘိက္ခုသံဃံ နိမန္တေတွာ၊ ကောဏာဂုံဘုရားရှင်အမှူးရှိသော ရဟန်းသံဃာကို ပင့်ဖိတ်၍၊ မဟာဒါနံ ပဝတ္တေတွာ၊ အလှူကြီးကို ဖြစ်စေ၍။ ပဋ္ဌုဏ္ဏ- စိနပဋ္ဌကောသေယျကမ္မလဒုကူလာနိ စေဝ၊ ပဋ္ဌုဏ္ဏတိုင်းဖြစ် အထည်၊ စိနတိုင်းဖြစ် အထည်၊ ပိုးခြည်အထည်၊ သကလပ်အထည်၊ ဘွဲ့ဖြူပုဆိုးတို့ကိုလည်းကောင်း။ သုဝဏ္ဏပါဒုကဉ္စ ဒတွာ၊ ရွှေခြေနင်းကိုလည်းကောင်း ပေးလှူ၍။ သတ္တု သန္တိကေ ပဗ္ဗဇိ ကောဏာဂုံဘုရားရှင်၏ အထံတော်၌ ရှင်ရဟန်းပြုပြီ။ သောပိ နံ ဗျာကာသိ၊ ထိုကောဏာဂုံဘုရားရှင်သည်လည်း ထိုငါတို့ဘုရားလောင်းပဗ္ဗတရဟန်းကို ဘုရားဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ဗျာဒိပ်ပေးတော်မူပြီ။ တဿ ဘဂဝတော နဂရံ သောဘဝတီ နာမ အဟောသိ၊ ထိုကောဏာဂုံဘုရားရှင်၏ ဇာတိမြို့တော်သည် သောဘဝတီ မြို့တော် မည်သည် ဖြစ်ပြီ။ ယညဒတ္တော နာမ ဗြာဟ္မဏော ပိတာ၊ ယညဒတ္တ မည်သော ပုဏ္ဏားသည် ခမည်းတော်တည်း။ ဥတ္တရာ နာမ ဗြာဟ္မဏီ မာတာ၊ ဥတ္တရာမည်သော ပုဏ္ဏေးမသည် မယ်တော်တည်း။ ဘိယျသော စ ဥတ္တရော စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝကာ၊ ဘိယျသမထေရ်လည်းကောင်း၊ ဥတ္တရမထေရ်လည်းကောင်း မထေရ်နှစ်ပါးတို့သည် အတော်ဆုံးတပည့်တို့တည်း။ သောတ္ထိဇော နာမ ဥပဌာကော၊ သောတ္ထိဇမည်သော မထေရ်သည် အလုပ်အကျွေးတည်း။ သမုဒ္ဒါ စ ဥတ္တရာ စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝိကာ၊ သမုဒ္ဒါထေရီမလည်းကောင်း၊ ဥတ္တရာ ထေရီမလည်းကောင်း၊ ထေရီမနှစ်ပါးတို့သည် အတော်ဆုံးတပည့်မတို့တည်း။ ဥဒ္ဓမ္မရရက္ခော ဗောဓိ ရေသဖန်းပင်သည် ဗောဓိပင်တည်း။ သရီရံ တိသဟတ္ထုဗွေခံ

အဟောသိ၊ ကိုယ်တော်သည် အတောင်သုံးဆယ်အမြင့်ရှိသည်ဖြစ်ပြီ။
တိသဝဿသဟဿာနိ အာယူတိ၊ နှစ်ပေါင်းသုံးသောင်းတို့သည် သက်တော်
တည်းဟု မှတ်။

ကကုသန္ဓဿ အပရေန၊ ကကုသန်ဘုရားရှင်၏ နောက်၌။ သမ္ပုဒ္ဓေါ
ဒွိပဒုတ္တမော၊ တရားအလုံးစုံ အကုန်၊ ကိုယ်တိုင်သိမြင်တော်မူသော
နတ်လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော။ လောကဇေဋ္ဌာ နရာသဘော၊
လောကအကြီးအမှူးဖြစ်တော်မူသော အမြင့် မြတ်ဆုံးလူ ဖြစ်တော်မူသော။
ကောဏာဂမနော နာမ ဇိနော၊ ကောဏာဂုံ မည်တော်မူသော ငါးမာရ်
အောင်မြင် ဘုရားရှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤကား ကောဏာဂုံဗုဒ္ဓဝင်တည်း။

တဿ အပရဘာဂေ ကဿပေါ နာမ သတ္တာ ဥဒပါဒိ၊ ထိုကောဏာဂုံ
ဘုရားရှင်၏ နောက်အဖို့၌ ကဿပမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်သည် ပွင့်တော်
မူပြီ။ တဿာပိ သာဝကသန္နိပါတော ဧကော၊ ထိုကဿပဘုရားရှင်၏လည်း
ရဟန္တာတပည့်အစည်းအဝေးသည် တစ်ကြိမ်သာတည်း။ တတ္ထ ဝိသတိဘိက္ခု-
သဟဿာနိ အဟေသုံ၊ ထိုရဟန္တာတပည့် အစည်းအဝေးတစ်ကြိမ်၌
နှစ်သောင်းသော ရဟန်းတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တဒါ ဗောဓိသတ္တော ဇောတိပါလော
နာမ မာဏဝေါ ဟုတွာ၊ ထိုကဿပဘုရားရှင်လက်ထက်တော်၌ ငါတို့
ဘုရားလောင်းသည် ဇောတိပါလမည်သော လုလင်သည် ဖြစ်၍။ တိဏ္ဍံ ဝေဒါနံ
ပါရဂူ၊ သုံးပုံကုန်သော ဝေဒကျမ်းတို့၏ တစ်ဖက်ကမ်းရောက် တတ်မြောက်
သူသည်။ ဘူမိယဉ္စ အန္တလိက္ခေ စ ပါကဋ္ဌော၊ ဘူမိသျှတ္တရကျမ်းအရာ၌
လည်းကောင်း၊ အာကာသသျှတ္တရကျမ်းအရာ၌လည်းကောင်း ထင်ရှားသူသည်။
ယဋိကာရဿ ကုမ္ဘကာရဿ မိတ္တော အဟောသိ၊ ယဋိကာရမည်သော အိုးထိန်း
သည်၏ မိတ်ဆွေသည် ဖြစ်ပြီ။ သော တေန သဒ္ဓိ သတ္တာရံ ဥပသင်္ကမိတွာ၊
ထိုငါတို့ဘုရားလောင်း ဇောတိပါလလုလင်သည် ထိုယဋိကာရအိုးထိန်းသည်နှင့်
အတူတကွ ကဿပဘုရားရှင်သို့ ချဉ်းကပ်၍။ ဓမ္မကထံ သုတွာ ပဗ္ဗဇိတွာ၊
တရားစကားကို နာယူ၍ ရှင်ရဟန်းပြု၍။ အာရဒ္ဓဝီရိယော တိဏိ ပိဋကာနိ
ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ အားထုတ်အပ်သော ဝီရိယရှိလျက် သုံးပုံကုန်သော ပိဋကတို့ကို
သင်ယူ၍။ ဝတ္တာဝတ္တသမ္ပတ္တိယာ ဗုဒ္ဓဿ သာသနံ သောဘေသိ၊ ဝတ်ကြီး

ဝတ်ငယ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းဖြင့် ကဿပဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်ကို တင့်တယ်
စေပြီ။ သောပိ နံ ဗျာကာသိ၊ ထိုကဿပဘုရားရှင်သည်လည်း ထိုငါတို့
ဘုရားလောင်း ဇောတိပါလရဟန်းကို ဘုရားဖြစ်လတ္တံ့ဟု ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူပြီ။
တဿ ဘဂဝတော ဇာတနဂရံ ဗာရာဏသီ နာမ အဟောသိ၊ ထိုကဿပ
ဘုရားရှင်၏ ဇာတိမြို့တော်သည် ဗာရာဏသီမြို့တော်မည်သည် ဖြစ်ပြီ။
ဗြဟ္မဒတ္တော နာမ ဗြာဟ္မဏော ပိတာ၊ ဗြဟ္မဒတ္တမည်သော ပုဏ္ဏားသည် ခမည်း
တော်တည်း။ ဓနဝတိ နာမ ဗြာဟ္မဏီ မာတာ၊ ဓနဝတိမည်သော ပုဏ္ဏားမသည်
မယ်တော် တည်း။ တိဿော စ ဘာရဒွါဇော စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝကာ၊ တိဿ
မထေရ်လည်းကောင်း၊ ဘာရဒွါဇမထေရ်လည်းကောင်း မထေရ်နှစ်ပါးတို့သည်
အတော်ဆုံးတပည့်တို့တည်း။ သဗ္ဗမိတ္တော နာမ ဥပဋ္ဌာကော၊ သဗ္ဗမိတ္တ မည်သော
မထေရ်သည် အလုပ်အကျွေးတည်း။ အနုဋ္ဌာ စ ဥရုဝေဋ္ဌာ စ ဒွေ အဂ္ဂသာဝိကာ၊
အနုဋ္ဌာထေရီမလည်းကောင်း၊ ဥရုဝေဋ္ဌာထေရီမလည်းကောင်း ထေရီမနှစ်ပါး
တို့သည် အတော်ဆုံးတပည့်မတို့တည်း။ ဗောဓိ နိဂြောဓရက္ခော၊ ဗောဓိပင်သည်
ပညောင်ပင်တည်း။ သရီရံ ဝိသတိဟတ္ထုဗ္ဗေဓံ အဟောသိ၊ ကိုယ်တော်သည်
အတောင်နှစ်ဆယ်အမြင့်ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ ဝိသတိ ဝဿသဟဿာနိ အာယူတိ၊
နှစ်ပေါင်းနှစ်သောင်းတို့သည် သက်တော်တည်းဟုမှတ်။

ကောဏာဂမနဿ အပရေန၊ ကောဏာဂုံဘုရားရှင်၏ နောက်၌။
သမ္ဗုဒ္ဓေါ ဒွိပဒုတ္တမော၊ တရားအလုံးစုံကို ကိုယ်တိုင်သိတော်မူသော နတ်လူ
တို့ထက် မြတ်တော်မူသော။ ဓမ္မရာဇာ၊ တရားမင်းဖြစ်တော်မူသော။ ဂေါတ္တေန
ကဿပေါ နာမ ပဘင်္ဂရော၊ အနွယ်တော်အားဖြင့် ကဿပမည်တော်
မူသော ရောင်ခြည်တော်ပြုတတ်၊ ဘုရားမြတ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤကား
ကဿပဗုဒ္ဓဝင်တည်း။

ယသ္မိံ ပန ကပ္ပေ၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ နောက်ပြန်ရေတွက် အထက်လေးသင်္ချေ
ကမ္ဘာတစ်သိန်းမြောက် အကြင်သာရမဏ္ဍကမ္ဘာ၌။ ဒီပင်္ကရော ဒသဗလော
ဥဒပါဒိ၊ ဒီပင်္ကရာမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်သည် ပွင့်တော်မူပြီ။ တသ္မိံ အညေပိ
တယော ဗုဒ္ဓါ အဟောသုံ၊ ဒီပင်္ကရာဘုရားရှင်ပွင့်တော်မူရာ၊ ထိုသာရမဏ္ဍကမ္ဘာ၌
ဒီပင်္ကရာဘုရားရှင်မှ အခြားလည်းဖြစ်ကုန်သော သုံးဆူကုန်သော ဘုရားရှင်

တို့သည် ပွင့်တော်မူကုန်ပြီ။ တေသံ သန္တိကာ ဗောဓိသတ္တဿ ဗျာကရဏံ နတ္ထိ၊
 ထိုဘုရားရှင်သုံးဆူတို့၏ အထံတော်မှ ငါတို့ဘုရားလောင်းအား ဗျာဒိပ်ပေးမှုသည်
 မရှိ။ တသ္မာ တေ ဣဓ န ဒဿိတာ၊ ထိုသို့ ဗျာဒိပ်ပေးမှု၊ မရှိခြင်းကြောင့် ထို
 ဘုရားရှင် သုံးဆူတို့ကို ဤဇာတ်အဋ္ဌကထာ၌ မပြအပ်ကုန်။ အဋ္ဌကထာယံ ပန
 တမှာ ကပ္ပိ ပဌာယ၊ ရှေးအဋ္ဌကထာ၌ကား တဏှာကံရာ စသော ဘုရားရှင်
 လေးဆူတို့ ပွင့်တော်မူရာ ထိုသာရမဏ္ဍကမ္ဘာမှ စ၍။ သဗ္ဗေပိ ဗုဒ္ဓေ ဒဿေတုံ၊
 အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော ဘုရားရှင်တို့ကို ပြခြင်းငှာ။

“တဏှာကံရာ မေဓကံရာ၊ အထောပိ သရဏကံရာ။

ဒီပကံရာ စ သမ္ပဒွေ၊ ကောဏ္ဍညော ဒွိပဒုတ္တမော။

မင်္ဂလော စ သုမနော စ၊ ရေဝတော သောဘိတော မုနိ။

အနောမဒဿိ ပဒုမော၊ နာရဒေါ ပဒုမုတ္တရော။

သုမေဓော စ သုဇာတော စ၊ ပိယဒဿိ မဟာယသော။

အတ္ထဒဿိ ဓမ္မဒဿိ၊ သိဒ္ဓတ္ထော လောကနာယကော။

တိဿော ဖုဿော စ သမ္ပဒွေ၊ ဝိပဿိ သိခိ ဝေဿဘူ။

ကကုသန္ဓော ကောဏာဂမနော၊ ကဿပေါ စာပိ နာယကော။

ဧတေ အဟေသုံ သမ္ပဒွေ၊ ဝီတရာဂါ သမာဟိတာ။

သတရံသီဝ ဥပ္ပန္နာ၊ မဟာတမဝိနောဒနာ။

ဇလိတွာ အဂ္ဂိခန္ဓာဝ၊ နိဗ္ဗတာ တေ သသာဝကာ”တိ၊

တဏှာကံရာ မေဓကံရာ ။ပ။ နိဗ္ဗတာ တေ သသာဝကာဟူသော။ ဣဒံ
 ဝုတ္တံ၊ ဤပဇ္ဇာအဖွဲ့ကို ရှေးအဋ္ဌကထာ ဆရာမိန့်ဆိုအပ်ပြီ။ ဂါထာများ အနက်ကား-

တဏှာကံရာ မေဓကံရာ၊ တဏှာကံရာဘုရားရှင်လည်းကောင်း၊
 မေဓကံရာ ဘုရားရှင်လည်းကောင်း။ အထောပိ သရဏကံရာ၊ ထို့ပြင်
 သရဏကံရာ ဘုရားရှင်လည်းကောင်း။ ဒီပကံရာ သမ္ပဒွေ၊ စ၊ ဒီပကံရာ
 မည်တော်မူသော ဘုရားရှင်လည်းကောင်း။ ဒွိပဒုတ္တမော ကောဏ္ဍညော၊
 နတ်လူတို့ထက် မြတ်တော် မူသော ကောဏ္ဍညဘုရားရှင်လည်းကောင်း။

မင်္ဂလော စ သုမနော စ၊ မင်္ဂလဘုရားရှင်လည်းကောင်း၊ သုမနဘုရားရှင်လည်းကောင်း။ ရေဝတော သောဘိတော မုနိ၊ ရေဝတဘုရားရှင်လည်းကောင်း၊ သောဘိတမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်လည်းကောင်း။ အနောမဒဿီ ပဒုမော၊ အနောမဒဿီဘုရားရှင်လည်းကောင်း၊ ပဒုမဘုရားရှင်လည်းကောင်း။ နာရဒေါ ပဒုမုတ္တရော၊ နာရဒဘုရားရှင်လည်းကောင်း၊ ပဒုမုတ္တရဘုရားရှင်လည်းကောင်း။

သုမေဓော စ သုဇာတော စ၊ သုမေဓာဘုရားရှင်လည်းကောင်း၊ သုဇာတဘုရားရှင်လည်းကောင်း။ မဟာယသော ပိယဒဿီ၊ များမြတ်သောအခြံအရံအကျော်အစော ရှိတော်မူသော ပိယဒဿီဘုရားရှင်လည်းကောင်း။ အတ္ထဒဿီ ဓမ္မဒဿီ၊ အတ္ထဒဿီဘုရားရှင်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဒဿီဘုရားရှင်လည်းကောင်း။ လောကနာယကော သိဒ္ဓတ္ထော၊ လောကရှေ့သွားခေါင်းဆောင်ဖြစ်တော်မူသော သိဒ္ဓတ္ထဘုရားရှင်လည်းကောင်း။

တိဿော ဖုဿော သမ္ဗုဒ္ဓေါ စ၊ တိဿဘုရားရှင် လည်းကောင်း၊ ဖုဿမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်လည်းကောင်း။ ဝိပဿီသိခိဝေဿဘူ၊ ဝိပဿီဘုရားရှင်လည်းကောင်း၊ သိခိဘုရားရှင်လည်းကောင်း၊ ဝေဿဘူဘုရားရှင်လည်းကောင်း။ ကကုသန္ဓော ကောဏာဂမနော၊ ကကုသန် ဘုရားရှင်လည်းကောင်း၊ ကောဏာဂုံဘုရားရှင်လည်းကောင်း။ နာယကော ကဿပေါ စာပိ၊ ရှေ့သွားခေါင်းဆောင်ဖြစ်တော်မူသော ကဿပဘုရားရှင်လည်းကောင်း။

ဧတေ သမ္ဗုဒ္ဓါ ဝိတရာဂါ သမာဟိတာ၊ ဤနှစ်ကျိပ်ခုနစ်ဆူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့သည် ရာဂကင်းကုန်သည်လည်းကောင်း၊ တည်ကြည်ကုန်သည်လည်းကောင်း။ မဟာတမဝိနောဒနာ၊ မောဟအမှောင်ကြီး ဖျက်ဆီးတော်မူကုန်လျက်။ သတရံသီဝ ဥပ္ပန္နာ၊ နေမင်းတို့ကဲ့သို့ ပွင့်တော်မူကြကုန်သည်လည်းကောင်း။ အဟေသံ၊ ဖြစ်တော်မူကြကုန်ပြီ။ သသာဝကာ တေ၊ တပည့်သာဝကတို့နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော ထိုနှစ်ကျိပ်ခုနစ်ဆူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့သည်။ အဂ္ဂိခန္ဓာဝ ဇလိတွာ နိဗ္ဗုတာ၊ မီးပုံကြီးတို့ကဲ့သို့ ထွန်းလင်းတောက်ပတော်မူ ကြကုန်ပြီး၍ ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံတော် မူကြကုန်ပြီ။

အမှာကံ ဟေမိသတ္တော၊ ငါတို့၏ ဂေါတမဘုရားအလောင်းသည်။ တတ္ထ ဒီပင်္ကရာဒိနံ စတုဝိသတိယာ ဗုဒ္ဓါနံ သန္တိကေ၊ ထိုနှစ်ကျိပ်ခုနစ်ဆူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့တွင် ဒီပင်္ကရာအစရှိကုန်သော နှစ်ကျိပ်လေးဆူသော ဘုရားရှင်တို့၏ အထံတော်၌။ အဓိကာရံ ကရောန္တော၊ လွန်ကဲသောကောင်းမှုကို ပြုလျက်။ ကပ္ပသတသဟဿာမိကာနိ စတ္တာရိ အသင်္ချေယျာနိ အာဂတော၊ ကမ္ဘာတစ်သိန်း အပိုအလွန်ရှိကုန်သော လေးခုကုန်သော အသင်္ချေတို့ပတ်လုံး လာခဲ့ပြီ။ ကဿပဿ ဘဂဝတော ဩရဘာဂေ ပန၊ ကဿပမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်၏ ဤဖက်အဖို့၌ကား။ ဣမံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ ဌပေတွာ၊ ဤငါတို့ဂေါတမဘုရားရှင်ကို ထား၍။ အညော ဗုဒ္ဓေါ နာမ နတ္ထိ၊ အခြားသော ဘုရားရှင်မည်သည် မရှိ။ ဣတိ ဒီပင်္ကရာဒိနံ စတုဝိသတိယာ ဗုဒ္ဓါနံ သန္တိကေ၊ ဤသို့ ဒီပင်္ကရာအစရှိ ကုန်သော နှစ်ကျိပ်လေးဆူသော ဘုရားရှင်တို့၏ အထံတော်၌။ လဒ္ဓဗျာကရဏော ဟေမိသတ္တော ပန၊ ဗျာဒိပ်ရပြီးသော ငါတို့ဂေါတမဘုရားလောင်းသည်ကား (အာဂမိ၊ လာပြီ၌ စပ်ပါ။ ယေနေနကိုလည်း ယေ+အနေန ပုဒ်ဖြတ်ပြီး 'ယေ ဗုဒ္ဓကာရကဓမ္မာ အနေန ဒိဋ္ဌာ'ဟု အသီးသီး တွဲစပ်ရမည်ကိုလည်း ကြိုတင်သိထား ပါ။)

မနုဿတ္တံ လိင်္ဂသမ္ပတ္တိ၊ လူ့အဖြစ်လူ့ဇာတ်၊ လူ့ဘဝလည်းကောင်း ပုရိသလိင် ပြည့်စုံခြင်း ယောက်ျားဖြစ်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဟေတုသတ္တာရ ဒဿနံ၊ ဘုရားဆု တောင်းသည့်ဘဝ၌ပင် ရဟန္တာဖြစ်နိုင်သည့်အကြောင်း လည်းကောင်း၊ သက်တော်ထင်ရှားဘုရားကို ဖူးတွေ့ရခြင်းလည်းကောင်း။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ ဂုဏသမ္ပတ္တိ၊ ရသေ့ရဟန်း ဖြစ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဈာန်အဘိညာဉ် သမာပတ်ဂုဏ် ပြည့်စုံခြင်းလည်းကောင်း။ အဓိကာရော စ ဆန္ဒတာ၊ ဘုရားအတွက်၊ အသက်စွန့်ပြုလုပ်အပ်သည့်၊ လွန်ကဲသော ကုသိုလ် လည်းကောင်း၊ ပါရမီဖြည့်ရန်၊ ပြင်းထန်အားကြီးသည့်၊ သမ္မာဆန္ဒ လည်းကောင်း။ အဋ္ဌဓမ္မသမောဓာနာ၊ တရားရှစ်ပါး ပေါင်းဆုံ မိခြင်းကြောင့်။ အဘိနိဟာရော သမိဇ္ဈတံ၊ ဘုရားဖြစ်ရန် ဆုပန်ခြင်းသည် ပြည့်စုံ၏။

ဣတိ အဋ္ဌ ဣမေ ဓမ္မေ သမောဓာနေတွာ၊ ဤသို့ ရှစ်ပါးကုန်သော ဤတရားတို့ကို ပေါင်း၍။ ဒီပင်္ကရာဒိနံ၊ ဒီပင်္ကရာဘုရားရှင် ခြေတော်ရင်း၌။ ကတာဘိနိ-

ဟာရေန အနေန၊ ဘုရားဖြစ်ရန်ဆုပန်ပြီးသော ဤငါတို့ဂေါတမဘုရား အလောင်းသည်။ ဗုဒ္ဓကရေ ဓမ္မေ ဣတော စိတော ဟန္တ ဝိစိနာမိ ဣတိ၊ ဘုရားဖြစ်အောင် ပြုတတ်ကုန်သော တရားတို့ကို ထိုမှဤမှ ယခုပင် ရှာဖွေအံ့ဟု။ ဥဿာဟံ ကတွာ၊ အားထုတ်မှုကို ပြု၍။ “ဝိစိနန္တော တဒါ ဒက္ခိ။ ပဌမံ ဒါနပါရမိန္ဒြိယံ ဝိစိနန္တော တဒါ ဒက္ခိ။ ပဌမံ ဒါနပါရမိဟု။ ဝုတ္တာ ဒါနပါရမိတာဒယော ယေ ဗုဒ္ဓကာရကဓမ္မာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော ဒါနပါရမိ အစရှိကုန်သော ဘုရားဖြစ်အောင် ပြုတတ်သည့် အကြင်တရားတို့ကို။ ဒိဌာ၊ သိမြင်အပ်ကုန်ပြီ။ တေ ပူရေန္တောယေဝ၊ ဘုရားဖြစ်အောင်ပြုတတ်သည့်၊ ထိုတရားတို့ကို ဖြည့်ကျင့် လျက်သာ။ ယာဝ ဝေဿန္တရတ္တဘာဝါ အာဂမိ၊ ဝေဿန္တရာမင်းဖြစ်ရာ၊ ဘဝတိုင်အောင် လာပြီ။ အာဂစ္ဆန္တော စ၊ လာသော်လည်း။ ကတာဘိနိဟာရာနံ ဗောဓိသတ္တာနံ၊ ဘုရားဆုပန်၍ ဗျာဒိတ်ရပြီးကုန်သော ဘုရားလောင်းတို့၏ (ယေ တေ အာနိသံသာ၊ အကြင်အကျိုးအာနိသင်တို့ကို၌ စပ်)။

ဧဝံ သဗ္ဗင်္ဂသမ္ပန္နာ၊ ဤသို့ လူ့ဘဝစသော အင်္ဂါအားလုံးပြည့်စုံ ဗျာဒိတ်ရပြီး ကုန်သော။ ဗောဓိယာ နိယတာ နရာ၊ သမ္မာသမ္မောဓိဉာဏ်ကို ရဖို့မြဲကြ ကုန်သော ဘုရားလောင်းတို့သည်။ ကပ္ပကောဋိသတေဟိပိ၊ ကမ္ဘာကုဋေ ရာပေါင်းများစွာတို့ဖြင့်လည်း။ ဒီဃံ အဒ္ဓါနံ သံသရံ၊ ရှည်စွာသော ကာလပတ်လုံး ကျင်လည်ရကုန်သော်။

အဝီစိမ္ပိ တထာ လောကန္တရေသု စ နုပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ အဝီစိငရဲ၌လည်းကောင်း၊ ထိုမှတစ်ပါး လောကန္တရိက်ငရဲတို့၌လည်းကောင်း မဖြစ်ကြကုန်။ နိဇ္ဈာမ တဏှာ ခုပ္ပိပါသာ ကာလကဉ္စကာ န ဟောန္တိ၊ နိဇ္ဈာမတဏှာကပြိတ္တာတို့သည် လည်းကောင်း၊ ခုပ္ပိပါသပြိတ္တာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကာလကဉ္စကပြိတ္တာ တို့သည်လည်းကောင်း မဖြစ်ကုန်။

ဒုဂ္ဂတိ ဥပ္ပဇ္ဇန္တပိ၊ အပါယ်လေးဘုံ၌ ဖြစ်ကြကုန်သော်လည်း။ ခုဒ္ဒကာ ပါဏာ န ဟောန္တိ၊ ဗီလုံးငှက်အောက်ငယ်ကုန်သော တိရစ္ဆာန်သတ္တဝါ တို့သည် မဖြစ်ကုန်။ တေ မနုဿေသု ဇာယမာနာ၊ ထို ဗျာဒိပ်ရပြီး ဘုရား အလောင်းတို့သည် လူတို့၌ ဖြစ်ကုန်သော်။ ဇစ္စန္တော န ဘဝန္တိ၊ ပဋိသန္ဓေ နေ့စဉ်ကပင် ကန်းသူတို့သည် မဖြစ်ကုန်။

သောတဝေကလ္လတာ နတ္ထိ၊ ပဋိသန္ဓေနေစဉ်ကပင် နားချိတဲ့ခြင်း၊ နားကန်းခြင်းသည် မရှိ။ မူဂပက္ခိကာ န ဘဝန္တိ၊ အဖျင်း၊ အအ ဆွံ့သူတို့သည် မဖြစ်ကုန်။ ဣတ္ထိဘာဝံ န ဂစ္ဆန္တိ၊ အမ၊ အဖြစ်သို့ မရောက်ကုန်။ ဥဘတောဗျူနပဏ္ဏကာ န ဘဝန္တိ၊ ဥဘတောဗျည်း ပဏ္ဏုက်တို့သည် မဖြစ်ကုန်။

ဗောဓိယာ နိယတာ နရာ၊ သမ္မာသမ္ဗောဓိဉာဏ်ကို ရဖို့ မြဲကုန်၊ သေချာကုန်သော ဘုရားလောင်းတို့သည်။ ပရိယာပန္နာ န ဘဝန္တိ၊ လိင် မပါသည့် ဗြဟ္မာဖြစ်သော်လည်း ပဏ္ဏုက်၌ပါဝင်ကုန်သည် မဖြစ်ကုန်။ အာနန္တရိကေဟိ မုတ္တာ၊ မိခင်ရင်းသတ်မှုစသော ပဉ္စာနန္တရိယကံတို့မှ လွတ်ကင်းကြကုန်၏။ သဗ္ဗတ္ထ သုဒ္ဓဂေါစရာ၊ အဝအားလုံးတို့၌ ကာယ၊ ဝေဒနာ၊ စိတ်၊ ဓမ္မတို့ဝယ် အသုဘ စသည်ရှုခြင်းဖြင့် စင်ကြယ်သော၊ အာရုံရှိကြကုန်၏။

ကမ္မကိရိယဒဿနာ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ န သေဝန္တိ၊ ကံရှိ၏၊ ကြိယာရှိ၏ဟု သိမြင်ခြင်းကြောင့် နတ္ထိကဒိဋ္ဌိ၊ အဟေတုကဒိဋ္ဌိ၊ အကိရိယဒိဋ္ဌိဟူသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ သုံးပါးကို မမှီဝဲကုန်။ သဂ္ဂေသု ဝသမာနာပိ အသည် နှုပပဇ္ဇရေ၊ နတ်ဘုံ၊ ဗြဟ္မာဘုံတို့၌ ဖြစ်နေကုန်သော်လည်း အသည်သတ်ဘုံ၌ မဖြစ်ကုန်။

သုဒ္ဓါဝါသေသု ဒေဝေသု ဟေတု နာမ န ဝိဇ္ဇတိ၊ သုဒ္ဓါဝါသမည်ကုန်သော ဗြဟ္မာဘုံတို့၌ ဖြစ်ကြောင်း အနာဂါမိဖိုလ်မည်သည် မရှိ။ သပ္ပရိသာ နေက္ခမ္ပနိန္နာ၊ ဗျာဒိတ်ချပြီး ဘုရားလောင်းတို့သည် ကာမမှထွက်မြောက်ရာ၊ ရသေ့ရဟန်းဘဝသို့ ညွှတ်ကိုင်းကြကုန်၏။ ဘဝါဘဝေ ဝိသံယုတ္တာ၊ ဘဝငယ်၊ ဘဝကြီး အသီးသီး၌ မတွယ်မတာ၊ မယှဉ်ကြကုန်သော၊ ဘုရားလောင်းတို့သည်။ လောကတ္ထစရိယာယော စရန္တိ၊ သတ္တလောကကောင်းကျိုးတို့ကို ကျင့်ကုန်၏။ သဗ္ဗပါရမီ ပူရေန္တိ၊ ပါရမီအားလုံးတို့ကို ဖြည့်ကျင့်ကုန်၏။

ဣတိ ယေ တေ အာနိသံသာ သံဝဏ္ဏိတာ၊ ဤသို့ အကြင် အကျိုးအာနိသင်တို့ကို ဟောအပ်ကုန်ပြီ။

တေ အာနိသံသေ အဓိဂန္တာဝ အာဂတော၊ ထိုအကျိုးအာနိသင်တို့ကို ရ၍ သာလျှင် လာခဲ့ပြီ။ ပါရမီယော ပူရေန္တဿ စ အဿ၊ ပါရမီတို့ကို ဖြည့်ကျင့်သည်လည်း ဖြစ်သော ထိုဘုရားလောင်း၏။ (ပူရိတတ္တဘာဝါနံ၊ ဖြည့်ကျင့်သော

ဘဝကိုယ်တို့၏'၌ စပ်ပါ) အကိတ္တိဗြာဟ္မဏကာလေ၊ အကိတ္တိပုဏ္ဏား ဖြစ်ရာအခါ
လည်းကောင်း၊ သင်္ခဗြာဟ္မဏကာလေ၊ သင်္ခပုဏ္ဏားဖြစ်ရာ အခါလည်းကောင်း။
ဓနဉ္စယရာဇကာလေ၊ ဓနဉ္စယမင်းဖြစ်ရာအခါလည်းကောင်း။ မဟာသုဒဿန-
ကာလေ၊ မဟာသုဒဿန မင်းဖြစ်ရာအခါလည်းကောင်း။ မဟာဂေါဝိန္ဒကာလေ၊
မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားဖြစ်ရာ အခါလည်းကောင်း။ နိမိမဟာရာဇကာလေ၊ နေမိ
မင်းကြီးဖြစ်ရာအခါလည်းကောင်း။ စန္ဒကုမာရကာလေ၊ စန္ဒကုမာရမင်းသား
ဖြစ်ရာအခါလည်းကောင်း။ ဝိသယုသေဋ္ဌိကာလေ၊ ဝိသယုသုဌေးဖြစ်ရာအခါ
လည်းကောင်း။ သိဝိရာဇကာလေ၊ သိဝိမင်းဖြစ်ရာအခါလည်းကောင်း။
ဝေဿန္တရကာလေ၊ ဝေဿန္တရာမင်းဖြစ်ရာအခါလည်းကောင်း။ ဣတိ
ဒါနပါရမိတာယ၊ ဤသို့ ဒါနပါရမီကို။ ပူရိတတ္တဘာဝါနံ ပရိမာဏံ နာမ နတ္ထိ၊
ဖြည့်ကျင့် သောဘဝကိုယ်တို့၏ အတိုင်းအတာမည်သည် မရှိ။

ဘိက္ခုာယ ဥပဂတံ ဒိသွာ၊ ဆွမ်းအကျိုးငှာ မိမိအနားကပ်လာသော၊
ပုဏ္ဏားကို တွေ့မြင်ရ၍။ သကတ္တာနံ ပရိစ္စင်္ဃာ မိမိကိုယ်အသက်ကို စွန့်လှူပြီ။
မေ ဒါနေန သမော နတ္ထိ၊ ငါနှင့် ဒါနအားဖြင့် တူသောသူသည် မရှိ။ ဧသာ
မေ ဒါနပါရမီ၊ ဤကိုယ် အသက်ကို စွန့်လွှတ်လှူဒါန်းခြင်းသည် ငါ၏
ဒါနပရမတ္ထပါရမီတည်း။

ဣတိ ဧဝံ သသပဏ္ဍိတဇာတကေ၊ ဤသို့ ယုန်ပညာရှိဇာတ်တော်၌။
အတ္တပရိစ္စာဂံ၊ ကိုယ်အသက်စွန့်လွှတ်လှူဒါန်းခြင်းကို။ ဧကန္တေန ပန ကရောန္တဿ
အဿ၊ ဧကန္တအားဖြင့် ထူးထူးခြားခြားပြုသော ထိုဘုရားလောင်း၏။
ဒါနပါရမိတာ ပရမတ္ထပါရမီ နာမ ဇာတာ၊ ဒါနပါရမီသည် ပရမတ္ထပါရမီမည်သည်
ဖြစ်ပြီ။ တထာ သီလဝရာဇကာလေ စမ္ပေယျနာဂရာဇကာလေ၊ ထိုမှတစ်ပါး
သီလဝဆင်မင်း ဖြစ်ရာ အခါလည်းကောင်း၊ စမ္ပေယျနဂါးမင်းဖြစ်ရာ အခါ
လည်းကောင်း။ ဘူရိဒတ္တနာဂရာဇကာလေ ဆဒ္ဒန္တနာဂရာဇကာလေ၊ ဘူရိဒတ်
နဂါးမင်းဖြစ်ရာ အခါ လည်းကောင်း၊ ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်းဖြစ်ရာအခါလည်းကောင်း။
ဇယဒ္ဓိသရာဇပုတ္တကာလေ အလိနသတ္တကုမာရကာလေ၊ ဇယဒိသမင်းသားဖြစ်ရာ
အခါ လည်းကောင်း၊ အလိနသတ္တမင်းသားငယ်ဖြစ်ရာ အခါလည်းကောင်း။ ဣတိ
သီလပါရမိတာယ၊ ဤသို့ သီလပါရမီကို။ ပူရိတတ္တဘာဝါနံ ပရိမာဏံ နာမ နတ္ထိ၊

ဖြည့်ကျင့်သော ဘဝခန္ဓာကိုယ်တို့၏ အတိုင်းအတာ မည်သည် မရှိ၊ ပန၊ ထူးခြားသည်ကား။

သူလေဟိ ဝိဇ္ဈိယန္တောပိ၊ တံကျင်တို့ဖြင့် ရှစ်ဌာနဝယ်၊ ကြိမ်နွယ်လျှိုရန်၊ ထိုးဖောက်အပ်သော်လည်းကောင်း။ သတ္တိဟိ ကောဋိယန္တောပိ၊ လုံ့မတို့ဖြင့် အားနည်းဖို့ရာ၊ ထိုထိုဌာန၊ ထိုးဆွအပ်သော်လည်းကောင်း။ ဘောဇပုတ္တေ န ကုပ္ပါမိ၊ မုဆိုးတစ်ကျိပ်ခြောက်ယောက်တို့ကို စိတ်မဆိုး။ ဒဿ မေ သီလ ပါရမီတိ၊ ဤဒေါသမထွက်၊ သီလမပျက်ခြင်းသည် ငါ၏ သီလပရမတ္ထပါရမီ တည်းဟူ၍။

ဧဝံ သင်္ခပါလဇာတကေ၊ ဤသို့ သင်္ခပါလဇာတ်၌။ ဧကန္တေန အတ္တပရိစ္စာဂံ၊ ဧကန္တအားဖြင့် ကိုယ်အသက်စွန့်လွှတ်ခြင်းကို။ ကရောန္တဿ အဿ၊ ပြုသော ထိုဘုရားလောင်း၏။ သီလပါရမီတာ ပရမတ္ထပါရမီ နာမ ဇာတာ၊ သီလပါရမီ သည် ပရမတ္ထပါရမီမည်သည် ဖြစ်ပြီ။ တထာ သောမနဿကုမာရကာလေ၊ ထိုမှတစ်ပါး သောမနဿမင်းသားငယ်ဖြစ်ရာအခါလည်းကောင်း။ ဟတ္ထိပါလကုမာရကာလေ အယောဃရပဏ္ဍိတကာလေ၊ ဟတ္ထိပါလ မင်းသားငယ်ဖြစ်ရာ အခါလည်းကောင်း၊ အယောဃရပညာရှိဖြစ်ရာ အခါ လည်းကောင်း။ ဣတိ မဟာရဇ္ဇံ ပဟာယ၊ ဤသို့ ကြီးစွာသောမင်းစည်းစိမ်ကို ပယ်စွန့်၍။ နေက္ခမ္မပါရမီတာယ ပူရိတတ္တဘာဝါနံ၊ နေက္ခမ္မပါရမီကို ဖြည့်ကျင့်သော၊ ဘဝခန္ဓာကိုယ်တို့၏။ ပရိမာဏံ နာမ နတ္ထိ၊ အတိုင်းအတာမည်သည် မရှိ၊ ပန၊ အထူးဆိုအံ့။

မဟာရဇ္ဇံ ဟတ္ထဂတံ၊ မင်းစည်းစိမ်ကြီးကို လက်ထဲရောက်လာသည်ကို။ ခေဠပိဏ္ဍဝံ ဆဉ္စယိ၊ တံတွေးပေါက်ကိုကဲ့သို့ စွန့်လွှတ်ခဲ့ပြီ။ စဇတော လဂ္ဂံ န ဟောတိ၊ မင်းစည်းစိမ် စွန့်လွှတ်သော၊ ငါ့မှာ တစ်စုံတစ်ရာ တွယ်တာ ကပ်ငြိမှုသည် မရှိ၊ ဒဿ မေ နေက္ခမ္မပါရမီတိ၊ မင်းစည်းစိမ်ကြီးကို မတွယ် မတာ၊ ဤစွန့်လွှတ်နိုင်ခြင်းသည် ငါ၏ နေက္ခမ္မပရမတ္ထပါရမီတည်းဟူ၍။

ဧဝံ နိဿင်္ဂတာယ၊ ဤသို့ ငြိကပ်မှုမရှိသူ၏ အဖြစ်ဖြင့်။ စူဠသုတသောမဇာတကေ ဧကန္တေန၊ စူဠသုတသောမဇာတ်၌ ဧကန်အားဖြင့်။ ရဇ္ဇံ ဆဉ္စေတွာ၊ မင်းစည်းစိမ်ကို စွန့်လွှတ်၍။ နိက္ခမန္တဿ အဿ၊ တောထွက်သော ဘုရားလောင်း၏။ နေက္ခမ္မ

ပါရမီတာ ပရမတ္ထပါရမီ နာမ ဇာတာ၊ နေက္ခမ္မပါရမီသည် ပရမတ္ထပါရမီမည်သည် ဖြစ်ပြီ။ တထာ ဝိဓုရပဏ္ဍိတကာလေ၊ ထိုမှတစ်ပါး ဝိဓုရပညာရှိ ဖြစ်ရာအခါ လည်းကောင်း။ မဟာဂေါဝိန္ဒပဏ္ဍိတကာလေ ကုဒ္ဒါလပဏ္ဍိတကာလေ၊ မဟာ ဂေါဝိန္ဒပညာရှိဖြစ်ရာ အခါလည်းကောင်း၊ ကုဒ္ဒါလပညာရှိဖြစ်ရာအခါ လည်းကောင်း။ အရကပဏ္ဍိတကာလေ ဗောဓိပရိဗ္ဗာဇကကာလေ၊ အရကပညာရှိ ဖြစ်ရာအခါလည်းကောင်း၊ 'ဗောဓိပရိဗိုဇ်' ဖြစ်ရာအခါလည်းကောင်း။ မဟောသဓ- ပဏ္ဍိတကာလေ၊ မဟောသဓပညာရှိဖြစ်ရာ အခါလည်းကောင်း။ ဣတိ ပညာပါရမီတာယ ပူရိတတ္တဘာဝါနံ၊ ဤသို့ ပညာပါရမီကို ဖြည့်ကျင့်သော ဘဝခန္ဓာကိုယ်တို့၏။ ပရိမာဏံ နာမ နတ္ထိ၊ အတိုင်းအတာမည်သည် မရှိ။ ပန၊ အထူးကား။ သတ္တုဘသ္မဇာတကေ အဿ၊ သတ္တုဘသ္မဇာတ်၌ ထိုဘုရားလောင်း ၏။ ဧကန္တေန သေနကပဏ္ဍိတကာလေ၊ ဧကန္တအားဖြင့် သေနကပညာရှိ ဖြစ်ရာ အခါ၌။

အဟံ ပညာယ ဝိစိနန္တော၊ ငါသေနကပညာရှိသည် ပညာဖြင့် စူးစမ်း ဆင်ခြင်၍။ ဗြာဟ္မဏံ ဒုခါ ပမောစယိ၊ ပုဏ္ဏားအိုကို သေရမည်ဆင်းရဲမှ လွတ်စေပြီ။ ပညာယ မေ သမော နတ္ထိ၊ ပညာအားဖြင့် ငါနှင့် တူသော သူသည် လောက၌မရှိ။ ဧသာ မေ ပညာပါရမီတိ၊ ဤသို့ပညာဖြင့် ဆင်ခြင်၍ ပုဏ္ဏားအိုကို သေဘေးမှ လွတ်စေခြင်းသည် ငါ၏ ပညာပရမတ္ထပါရမီတည်း ဟူ၍။

အန္တောဘသ္မဂတံ သပုံ ဒသေန္တဿ၊ အိတ်အတွင်းရောက်နေသော မြွေကို ပြသောဘုရားလောင်း သေနကပညာရှိ၏။ ပညာပါရမီတာ ပရမတ္ထပါရမီ နာမ ဇာတာ၊ ပညာပါရမီသည် ပရမတ္ထပါရမီမည်သည် ဖြစ်ပြီ။ တထာ ဝိရိယ- ပါရမီတာဒိနမ္မိ၊ ထိုမှတစ်ပါး ဝိရိယပါရမီ စသည်တို့ကိုလည်း။ ပူရိတတ္တဘာဝါနံ ပရိမာဏံ နာမ နတ္ထိ၊ ဖြည့်ကျင့်သော ဘဝခန္ဓာကိုယ်တို့၏ အတိုင်းအတာ မည်သည် မရှိ။ ပန၊ အထူးကား။

သဗ္ဗေဝ မာနုဿ၊ အလုံးစုံသာဖြစ်ကုန်သော မကြီးစားသည့် သဘောသား ခုနစ်ရာတို့သည်။ အတီရဒဿီ လေမဇ္ဈေ ဟတာ၊ သမုဒ္ဒရာတစ်ဖက်ကမ်းကို မမြင်ကုန်၍ သမုဒ္ဒရာရေအလယ်၌ ငါး လိပ်၊ မကရ်တို့၏ သတ်ဖြတ်ညှဉ်းဆဲ

ခံရကုန်ပြီ။ စိတ္တဿ အညထာ နတ္ထိ၊ သမုဒ္ဒရာကူးသည့် ငါ၏ စိတ်ထဲမှာ ကူးလိုသည်မှ တစ်ပါး၊ အခြားသောအခြင်းအရာသည် မရှိခဲ့၊ မဖြစ်ခဲ့။ ဒေသာ မေ ဝီရိယပါရမီတိ၊ ဤခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ စိတ်ဓာတ်မကျ ကူးခပ်အားထုတ် ခြင်းသည် ငါ၏ ဝီရိယပရမတ္ထပါရမီတည်းဟူ၍။

ဧဝံ မဟာဇနကဇာတကေ၊ ဤသို့ မဟာဇနကဇာတ်၌။ မဟာသမုဒ္ဒံ ဧကန္တေန၊ သမုဒ္ဒရာကြီးကို ဧကန်အားဖြင့်။ တရန္တဿ အဿ၊ ကူးသော ထိုဘုရားလောင်း မှာ။ ပဝတ္တာ ဝီရိယပါရမီတာ ပရမတ္ထပါရမီ နာမ ဇာတာ၊ ဖြစ်သော ဝီရိယ ပါရမီသည် ပရမတ္ထဝီရိယပါရမီမည်သည် ဖြစ်ပြီ။ ခန္တိဝါဒီဇာတကေ၊ ခန္တိဝါဒီဇာတ်၌။

မမံ တိဏှေန ဖရသုနာ၊ ငါ့ကို ထက်လှစွာသော ပုဆိန်ဖြင့်။ အစေတနံဝ ကောဋေန္တေ၊ စိတ်စေတနာမရှိသူကိုကဲ့သို့ ခုတ်ဖြတ်စေသော။ ကာသိရာဇေန ကုပ္ပါမိ၊ ကာသိတိုင်းရှင်၊ ကလာဗုဘုရင်၌ စိတ်မဆိုး။ ဒေသာ မေ ခန္တိပါရမီတိ၊ ဤစိတ်မဆိုးခြင်းသည် ငါ၏ ခန္တိပရမတ္ထပါရမီတည်းဟူ၍။

ဧဝံ အစေတနဘာဝေန၊ ဤသို့ စိတ်စေတနာမရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အဓိဝါသေန္တော ဝိယ၊ သည်းခံသူကဲ့သို့။ မဟာဒုက္ခံ အဓိဝါသေန္တဿ၊ ကြီးစွာသော ဆင်းရဲကို သည်းခံသော ဘုရားလောင်း၏။ ခန္တိပါရမီတာ ပရမတ္ထပါရမီ နာမ ဇာတာ၊ ခန္တိပါရမီသည် ခန္တိပရမတ္ထပါရမီမည်သည် ဖြစ်ပြီ။

မမ ဇိဝိတံ စဇိတွာ၊ ငါ၏ အသက်ကို စွန့်၍။ သစ္စဝါစံ အနုရက္ခန္တော၊ သစ္စာစကားကို စောင့်သောငါသည်။ ဧကသတံ ခတ္တိယေ မောစေသိ၊ တစ်ရာ တစ်ပါးသော မင်းတို့ကို သေဘေးမှ လွတ်စေပြီ။ ဒေသာ မေ သစ္စပါရမီတိ၊ ဤအသက်စွန့် သစ္စာစောင့်ခြင်းသည် ငါ၏ သစ္စာပရမတ္ထပါရမီတည်းဟူ၍။

ဧဝံ မဟာသုတသောမဇာတကေ၊ ဤသို့ မဟာသုတသောမဇာတ်၌။ ဇိဝိတံ စဇိတွာ သစ္စံ အနုရက္ခန္တဿ၊ အသက်ကို စွန့်၍ သစ္စာစကားကို စောင့်သော ဘုရားလောင်း၏။ သစ္စပါရမီတာ ပရမတ္ထပါရမီ နာမ ဇာတာ၊ သစ္စာပါရမီသည် သစ္စာပရမတ္ထပါရမီမည်သည် ဖြစ်ပြီ။

မာတာ ပိတာ မေ န ဒေဿ၊ မယ်တော်ကိုလည်းကောင်း၊ ခမည်းတော် ကိုလည်းကောင်း ငါသည် မမုန်းအပ်ကုန်။ မဟာယသံ မေ နပိ ဒေဿ၊

ကြီးစွာသောစည်းစိမ်ကို ငါသည် မမုန်းအပ်ပါ။ သဗ္ဗညုတံ မယံ ပိယံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ငါသည် သာ၍ ချစ်မြတ်နိုးအပ်၏။ တသ္မာ ဝတံ အဓိဋ္ဌဟိ၊ ထို့ကြောင့် အယောင်၊ ဆွံ့ယောင်၊ နားပင်းယောင် ဆောင်သော အကျင့်ကို အဓိဋ္ဌာန်မြှောက် ဆောက်တည်ပြီ။

ဣတိ ဧဝံ မူဂပက္ခဇာတကေ၊ ဤသို့ တေမိဇာတ်ခေါ်၊ မူဂပက္ခဇာတ်၌။ ဇိဝိတမ္ပိ စဇိတွာ၊ အသက်ကိုပင်သော်လည်း စွန့်၍။ ဝတံ အဓိဋ္ဌဟန္တဿ အဓိဋ္ဌာန ပါရမီတာ၊ အယောင်၊ ဆွံ့ယောင်၊ နားပင်းယောင်ဆောင်သော အကျင့်ကို အဓိဋ္ဌာန်မြှောက် ဆောက်တည်သော ဘုရားလောင်း၏ အဓိဋ္ဌာန်ပါရမီသည်။ ပရမတ္ထပါရမီ နာမ ဇာတာ၊ အဓိဋ္ဌာန်ပရမတ္ထပါရမီမည်သည် ဖြစ်ပြီ။ ဧကရာဇဇာတကေ၊ ဧကရာဇဇာတ်၌ (သုဝဏ္ဏသာမဇာတ်၌)။

ကောစိ မံ န ဥတ္တသတိ၊ မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါသည်မျှ ငါ့ကို မထိတ်လန့်။ ကဿစိ အဟံ နပိ ဘာယာမိ၊ မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါကိုမျှ ငါသည် မကြောက်။ မေတ္တာဗလေန ဥပတ္တဒ္ဓေါ၊ မေတ္တာစွမ်းအားသည် ထောက်ပံ့အပ်သည်ဖြစ်၍။ တဒါ ပဝနေ ရမာမိ၊ ထိုအခါ၌ တောကြီးထဲ၌ မွေ့လျော်၏။

ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဇိဝိတမ္ပိ အနောလောကေတွာ၊ အသက်ကိုပင် မရှုငဲ့ဘဲ။ မေတ္တာယန္တဿ မေတ္တာပါရမီတာ၊ မေတ္တာပွားသော ဘုရားလောင်း၏ မေတ္တာ ပါရမီသည်။ ပရမတ္ထပါရမီ နာမ ဇာတာ၊ မေတ္တာပရမတ္ထပါရမီ မည်သည် ဖြစ်ပြီ။ လောမဟံသဇာတကေ၊ လောမဟံသဇာတ်၌။

သုသာနေ ဆဝဋ္ဌိကံ ဥပဓာယ၊ သုသာန်တည်း၌ လူသေကောင်အဖို့ကို ခေါင်းအုံ့ပြု၍။ အဟံ သေယံ ကပ္ပေမိ၊ ငါသည် အိပ်ခြင်းကို ပြု၏။ ဂါမဏ္ဍလာ ဥပါဂန္တာ၊ ရွာသားသူငယ်တို့သည် အနီးသို့လာ၍။ အနပ္ပကံ ရှပ်၊ တံထွေးဖြင့် ထွေးခြင်း၊ ကျင်ငယ်ဖြင့် ပန်းခြင်း၊ ပန်းနံသာဖြင့် ပူဇော်ခြင်းစသည်များစွာသော ဖောက်ပြန်မှုကို။ ဒဿေန္တိ၊ ပြကြကုန်၏။

ဣတိ ဧဝံ ဂါမဒါရကေသု၊ ဤသို့ ရွာသားသူငယ်တို့သည်။ နိဋ္ဌဘနာဒိဟိ စေဝ မာလာဂန္ဓူပဟာရာဒိဟိ စ၊ တံထွေးဖြင့် ထွေးခြင်း စသည်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊

ပန်းနံသာဖြင့် ပူဇော်ခြင်း စသည်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ သုခဒုက္ခံ ဥပ္ပါဒေန္တေသုပိ၊
ချမ်းသာဆင်းရဲကို ဖြစ်စေကုန်သော်လည်း။ ဥပေက္ခံ အနတိဝန္တဿ
ဥပေက္ခာပါရမိတာ၊ လျစ်လျူရှုခြင်းကို မလွန်သောဘုရားလောင်း၏ ဥပေက္ခာ
ပါရမိသည်။ ပရမတ္ထပါရမိ နာမ ဇာတာ၊ ဥပေက္ခာပရမတ္ထပါရမိမည်သည် ဖြစ်ပြီ။
အယံ ဇတ္ထ သင်္ခေပေါ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား ဤဇာတ်အဋ္ဌကထာ၌ အကျဉ်း
တည်း။ ဝိတ္ထာရတော ပန ဧသ အတ္ထော စရိယာပိဋကတော ဂဟေတဗ္ဗော၊
အကျယ်အားဖြင့်ကား ဤအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို စရိယာပိဋကပါဠိတော်မှ ယူအပ်
၏။ ဧဝံ ပါရမိယော ပူရေတွာ၊ ဤသို့ ပါရမိတို့ကို ဖြည့်ကျင့်၍။ ဝေဿန္တရတ္တဘာဝေ
ဌိတော၊ ဝေဿန္တရာမင်းဘဝ၌ တည်သော ဘုရားလောင်းသည်။

သုခံ ဒုခံ အဝိညာယ အစေတနာ၊ ချမ်းသာကိုလည်းကောင်း၊ ဆင်းရဲကို
လည်းကောင်း မသိ၍ စိတ်စေတနာ မရှိသော။ သာပိ အယံ ပထဝီ၊
ထိုဆိုပြီးသည် ဤမြေကြီးသည်သော်မှလည်း။ မယံ ဒါနဗလာ၊
ငါဝေဿန္တရာ၏ ဒါနစွမ်းအားကြောင့်။ သတ္တက္ခတ္တံ၊ ပကမ္မထ၊ ခုနစ်ကြိမ်၊
ခုနစ်ခါ၊ ဝဲယာရှေ့နောက်၊ ထက်အောက်ခြောက်ထွေ တုန်လှုပ်လေပြီ။

ဣတိ ဧဝံ မဟာပထဝီကမ္ပနာဒိနိ မဟာပုညာနိ ကတွာ၊ ဤသို့ မြေကြီးတုန်လှုပ်စေ
တတ်သည် အစရှိကုန်သော ကြီးကျယ်များမြတ်သောကုသိုလ်တို့ကို ပြုပြီး၍။
အာယုပရိယောသာနေ တတော စုတော၊ အသက်အဆုံး၌ ထိုဝေဿန္တရာမင်း
ဘဝမှ စုတေသော်။ တုသိတပုရေ နိဗ္ဗတ္တိ၊ တုသိတာနတ်ပြည်၌ ဖြစ်ပြီ။ ဇတ္တကံ
ဌာနံ ဒူရေနိဒါနံ နာမာတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ အကြောင်း
အရာကို ဒူရေနိဒါန်း မည်၏ဟူ၍ သိအပ်၏။

ဒူရေနိဒါနကထာ နိဌိတာ၊ ဇာတ်ဟောတော်မူခြင်း၏ ဝေးသော
အကြောင်းအရာနှင့် စပ်သော စကားသည် ပြီးပြီ။

၂။ အဝိဒူရေနိဒါနကထာ

ပန၊ အဝိဒူရေနိဒါန်းကို ဆိုအံ့။ ဗောဓိသတ္တေ တုသိတပုရေ ဝသန္တေယေဝ၊
ဘုရားလောင်းသည် တုသိတာနတ်ပြည်၌ စံစားနေစဉ်ပင်။ ဗုဒ္ဓကောလာဟလံနာမ

ဥဒပါဒိ၊ ဘုရားပွင့်မည်တဲ့ဟူသော၊ ကောလာဟလမည်သည် ဖြစ်ပြီ။ ဟိ၊ အကျယ်ပြအံ့။ လောကသို့ လောက၌။ ကပ္ပကောလာဟလံ ဗုဒ္ဓကောလာဟလံ စက္ကဝတ္တိကောလာဟလံ၊ ကမ္ဘာပျက်မည်တဲ့ဟူသော၊ ကပ္ပကောလာဟလ လည်းကောင်း၊ ဘုရားပွင့်မည်တဲ့ ဟူသော၊ ဗုဒ္ဓကောလာဟလလည်းကောင်း၊ စကြာမင်းပေါ်မည်တဲ့ဟူသော စက္ကဝတ္တိကောလာဟလလည်းကောင်း။ ဣတိ တိဏိ ကောလာဟလာနိ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဤသို့ သုံးမျိုးကုန်သော ကောလာဟလ တို့သည် ဖြစ်ကုန်ရှိကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုကောလာဟလ သုံးမျိုးတို့တွင်။ ဝဿသတသဟဿဿ အစွယေန၊ နှစ်ပေါင်းတစ်သိန်းကို ကျော်လွန်ရာအခါ၌။ ကပ္ပဌာနံ ဘဝိဿတိတိ၊ ကမ္ဘာပျက်ခြင်းသည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု။ လောကဗျူဟာ နာမ ကာမာဝစရဒေဝါ၊ လောကဗျူဟာမည်ကုန်သော ကာမာဝစရနတ်တို့သည်။ မုတ္တသိရာ ဝိကိဏ္ဏကေသာရဒမုခါ၊ သျှောင်ထုံးပြေကျသော ဦးခေါင်းရှိကုန်သည် ဖရိုဖရဲကျသော ဆံပင်ရှိကုန်သည် ငိုသောမျက်နှာရှိကုန်သည်။ အဿုနိ ဟတ္ထေဟိ ပုဗ္ဗမာနာ၊ မျက်ရည်တို့ကို လက်တို့ဖြင့် သုတ်ကုန်သည်။ ရတ္တဝတ္ထနိဝတ္တာ အတိဝိယ ဝိရူပဝေသဓာရိနော ဟုတွာ၊ နိမြန်းသော အဝတ်ဝတ်ကုန်သည် အလွန်လျှင် ဖောက်ပြန်သော အသွင်ဆောင်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ('--ကုန်သည်' (၆-ခု)ကို ဖြစ်၍နှင့် တွဲစပ်ပါ)။ မနုဿပထေ ဝိစရန္တာ၊ လူ့ပြည်လမ်းခရီး၌ လှည့်လည် ကုန်လျက်။ မာရိသာ ဣတော ဝဿသတသဟဿဿ အစွယေန၊ အချင်းတို့ ဤနေမှ နှစ်ပေါင်းတစ်သိန်းကို ကျော်လွန်ရာအခါ၌။ ကပ္ပဌာနံ ဘဝိဿတိ၊ ကမ္ဘာ ပျက်ခြင်းသည် ဖြစ်လတ္တံ့။ အယံ လောကော ဝိနဿိဿတိ၊ ဤကမ္ဘာ လောကသည် ပျက်စီးလတ္တံ့။ အယဉ္စ မဟာပထဝီ သိနေရ ပဗ္ဗတရာဇာ စ၊ ဤ မြေကြီးသည်လည်းကောင်း၊ မြင်းမိုရ်မည်သော တောင်မင်းသည်လည်းကောင်း။ ဥဗ္ဘယိဿန္တိ ဝိနဿိဿန္တိ၊ လောင်မြိုက်ကုန်လတ္တံ့ ပျက်စီးကုန်လတ္တံ့။ ယာဝ ဗြဟ္မလောကာ လောကဝိနာသော ဘဝိဿတိ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်တိုင်အောင် ကမ္ဘာလောကပျက်စီးခြင်းသည် ဖြစ်လတ္တံ့။ မာရိသာ မေတ္တံ ဘာဝေတ၊ အချင်းတို့ မေတ္တာကို ပွားများကြကုန်လော့။ ကရုဏံ ဘာဝေတ၊ ကရုဏာကို ပွားများကြ ကုန်လော့။ မုဒိတံ ဘာဝေတ၊ ချမ်းသာသူ အာရုံပြု၍၊ ဝမ်းသာသည့်၊ မုဒိတာကို ပွားများကြကုန်လော့။ မာရိသာ ဥပေက္ခံ ဘာဝေတ၊ အချင်းတို့ မုန်းချစ်မပြု၊ ကံအတိုင်းသာဟု ရှုသည့်၊ ဥပေက္ခာကို ပွားများကြကုန်လော့။ မာတရံ ဥပဋ္ဌဟထ၊

အမိကို လုပ်ကျွေးကြကုန်လော့။ ပိတရံ ဥပဋ္ဌဟထ၊ အဖကို လုပ်ကျွေးကြကုန်လော့။ ကုလေ ဇေဋ္ဌာပဓာယိနော ဟောထာတိ၊ အမျိုးထဲ၌ ကြီးသူကို ရိုသေကုန်သည် ဖြစ်ကုန်လော့ဟု။ ဧဝံ အာရောစေန္တိ၊ ဤသို့ ပြောကြားကြကုန်၏။ ဣဒံ ကပ္ပကောလာဟလံ နာမ၊ ဤလောကဗျူဟာနတ်တို့ ကြွေးကြော်ခြင်းသည် ကမ္ဘာပျက်မည်တဲ့ဟူသော ကပ္ပကောလာဟလမည်၏။

ဝဿသဟဿဿ အစ္စယေန ပန၊ နှစ်ပေါင်း တစ်ထောင်ကို ကျော်လွန်ရာ အခါ၌ကား။ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓေါ လောကေ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတီတိ၊ သဗ္ဗညုဘုရားရှင်သည် လောက၌ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့ဟု။ လောကပါလဒေဝတာ၊ လောကပါလနတ်တို့သည်။ “မာရိသာ ဣတော ဝဿသဟဿဿ အစ္စယေန၊ အချင်းတို့ ဤနေမှ နှစ်ပေါင်းတစ်ထောင်ကို ကျော်လွန်ရာအခါ၌။ ဗုဒ္ဓေါ လောကေ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတီတိ၊ ဘုရားရှင်သည် လောက၌ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့ဟု”။ ဥဠေါသေန္တာ အာဟိဏ္ဏန္တိ၊ ကြွေးကြော်ကုန်လျက် လှည့်လည်ကုန်၏။ ဣဒံ ဗုဒ္ဓကောလာဟလံ နာမ၊ ဤလောကပါလနတ်တို့ လှည့်လည်ကြွေးကြော်ခြင်းသည် ဘုရားပွင့်မည်တဲ့ဟူသော ဗုဒ္ဓကောလာဟလ မည်၏။

ဝဿသတဿ အစ္စယေန၊ နှစ်ပေါင်းတစ်ရာကို ကျော်လွန်ရာ အခါ၌။ စက္ကဝတ္တိ ရာဇာ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတီတိ၊ စကြာရတနာလည်စေတတ်သော စကြာမင်းသည် ပေါ်ပေါက်လတ္တံ့ဟုပြောသင့်ရာအခါ၌။ “မာရိသာ ဣတော ဝဿသတဿ အစ္စယေန၊ အချင်းတို့ ဤနေရက်မှ နှစ်ပေါင်းတစ်ရာကို ကျော်လွန်ရာ အခါ၌။ စက္ကဝတ္တိ ရာဇာ လောကေ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတီတိ၊ စကြာရတနာလည်စေတတ်သော စကြာမင်းသည် လူ့လောက၌ ဖြစ်လတ္တံ့ ပေါ်ပေါက်လတ္တံ့ဟု”။ ဒေဝတာ ဥဠေါသေန္တိယော အာဟိဏ္ဏန္တိ၊ နတ်တို့သည် ကြွေးကြော်၍ လှည့်လည်ကုန်၏။ ဣဒံ စက္ကဝတ္တိကောလာဟလံ နာမ၊ ဤနတ်တို့ ကြွေးကြော်လှည့်လည်ခြင်းသည် စကြာမင်းပေါ်မည်တဲ့ဟူသော စက္ကဝတ္တိကောလာဟလမည်၏။ တီဏိ ဣမာနိ ကောလာဟလာနိ၊ သုံးပါးကုန်သော ဤကောလာဟလတို့သည်။ မဟန္တာနိ ဟောန္တိ၊ ကြီးကျယ်ကုန်သည် ဖြစ်ကုန်၏။

တေသု ဗုဒ္ဓကောလာဟလသဒ္ဓံ သုတွာ၊ ထိုကောလာဟလသုံးမျိုးတို့တွင် ဘုရားပွင့်မည်တဲ့ဟူသော ကောလာဟလအသံကို ကြားကုန်၍။ သကလ-

ဒသသဟဿစက္ကဝါဠဒေဝတာ ဧကတော သန္နိပတိတွာ၊ စကြာဝဠာတစ်သောင်း
 လုံး၌ နေကုန်သောနတ်ဗြဟ္မာတို့သည် တပေါင်းတည်း ကောင်းစွာကျရောက်
 ကုန်၍ (စည်းဝေးကုန်၍)။ အသုကော နာမ သတ္တော၊ ထိုမည်သော သတ္တဝါသည်။
 ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿတီတိ ဥ တွာ၊ ဘုရားသည် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု သိ၍။ တံ
 ဥပသင်္ကမိတွာ အာယာစန္တိ၊ ထိုဘုရားဖြစ်မည့်သူကို ချဉ်းကပ်၍ လာရောက်
 တောင်းပန်ကုန်၏။ အာယာစမာနာ စ၊ လာရောက်တောင်းပန်ကုန်သော်လည်း။
 ပုဗ္ဗနိမိတ္တေသု ဥပ္ပန္နေသု အာယာစန္တိ နတ်သက်ကြွေမည့် ပုဗ္ဗနိမိတ်ငါးပါးတို့သည်၊
 ဖြစ်ကုန်သော် (ဖြစ်ကုန်မှသာ) လာရောက်တောင်းပန်ကုန်၏။ တဒါ ပန သဗ္ဗာပိ
 ဒေဝတာ၊ ထိုအခါ၌ကား အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်။
 ဧကေကစက္ကဝါဠေ စတုမဟာရာဇသက္ကသုယာမသန္တသိတသုနိမ္မိတဝသဝတ္တိ-
 မဟာဗြဟ္မေဟိ သဒ္ဓိ၊ စကြာဝဠာတစ်ခုတစ်ခု၌ (စကြာဝဠာတစ်ခုတစ်ခုက)
 စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီးလေးယောက် သိကြားမင်း သုယာမနတ်မင်း သန္တသိတ
 နတ်မင်း သုနိမ္မိတနတ်မင်း ဝသဝတ္တိနတ်မင်း မဟာဗြဟ္မာကြီးတို့နှင့်တကွ။
 ဧကစက္ကဝါဠေ သန္နိပတိတွာ၊ စကြာဝဠာတစ်ခု၌ ကောင်းစွာကျရောက်ကုန်
 စည်းဝေးကုန်၍။ တုသိတဘဝနေ ဗောဓိသတ္တဿ သန္တိကံ ဂန္တာ၊ တုသိတာဘုံ၌
 (တုသိတာဘုံက)ဘုရားလောင်းနတ်သား၏ အထံသို့ သွားကြကုန်၍။ မာရိသ
 ဒသပါရမိယော ပူရေန္တေဟိ တုမေဟိ၊ အချင်း ပါရမီဆယ်ပါးတို့ကို ဖြည့်ကျင့်
 ကုန်သော သင်တို့သည်။ သက္ကသမ္ပတ္တိ ပတ္ထေန္တေဟိ န ပူရိတာ၊ သိကြားစည်းစိမ်ကို
 တောင့်တကုန်လျက် မဖြည့်ကျင့်အပ်ကုန်။ မာရသမ္ပတ္တိ ပတ္ထေန္တေဟိ န ပူရိတာ၊
 မာရ်နတ်မင်း စည်းစိမ်ကို တောင့်တကုန်လျက် မဖြည့်ကျင့်အပ်ကုန်။ ဗြဟ္မသမ္ပတ္တိ
 ပတ္ထေန္တေဟိ ပူရိတာ န၊ ဗြဟ္မာစည်းစိမ်ကို တောင်းတကုန်လျက် ဖြည့်ကျင့်အပ်
 ကုန်သည် မဟုတ်ကုန်။ စက္ကဝတ္တိသမ္ပတ္တိ ပတ္ထေန္တေဟိ ပူရိတာ န၊ စကြာမင်း
 စည်းစိမ်ကို တောင့်တကုန်လျက် ဖြည့်ကျင့်အပ်ကုန်သည် မဟုတ်ကုန်။ ပန
 လောကနိတ္ထရဏတ္တာယ သဗ္ဗညုတံ ပတ္ထေန္တေဟိ ပူရိတာ၊ အဟုတ်သော်ကား
 လောကမှထွက်မြောက်ရန်အကျိုးငှာ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို တောင့်တကုန်လျက်
 ဖြည့်ကျင့်အပ်ကုန်၏။ မာရိသာ ဝေါ၊ အချင်းတို့ (တစ်ယောက်တည်းဖြစ်
 သော်လည်း အလေးဂရုပြုလျက် ‘အချင်းတို့’ဟု ဗဟုဝစ်ဖြင့် သုံးနှုံးခေါ်ဆိုသည်)
 သင်တို့၏။ ဗုဒ္ဓတ္တာယ သော သမယော၊ ဘုရားဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ (ဘုရား

ဖြစ်ခြင်းငှာ) ထိုအခါကား။ ဣဒါနိ ကာလော၊ ယခုအခါ၌ အချိန်ရောက်ပြီတည်း။ မာရိသာ ဗုဒ္ဓတ္တာယ သမယောတိ ယာစိသု၊ အချင်းတို့ ဘုရားဖြစ်ခြင်းငှာ အချိန်ရောက်ပြီတည်းဟု တောင်းပန်ကုန်ပြီ။

အထ မဟာသတ္တော၊ ထိုတောင်းပန်ရာအခါ၌ ဘုရားလောင်းသည်။ ဒေဝတာနံ ပဋိညံ အဒတွာဝ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့အား ဝန်ခံခြင်းကို မပေးသေးမူ၍။ ကာလဒီပဒေသကုလဇနေတ္ထိအာယုပရိစ္ဆေဒဝသေန၊ ဘုရားပွင့်ချိန်၊ ဘုရားပွင့်ရာကျွန်း၊ ဘုရားပွင့်ရာ အရပ်ဒေသ၊ ဘုရားပွင့်ရာ မျိုးရိုး၊ မယ်တော်အသက်အပိုင်းအခြားတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဉ္စ မဟာဝိလောကနံ နာမ ဝိလောကေသိ၊ ကြည့်ခြင်းကြီးငါးပါး မည်သည်ကို ကြည့်တော်မူပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုကြည့်ခြင်းကြီးငါးပါးတို့တွင်။ ကာလော န ခေါ၊ ဘုရားပွင့်ရာ ကာလဟုတ်သလော။ အကာလော န ခေါတိ၊ ဘုရားပွင့်ရာ ကာလမဟုတ်သလောဟု။ ပဌမံ ကာလံ ဝိလောကေသိ၊ ရှေးဦးစွာ အချိန်ကာလကို ကြည့်ပြီ။ တတ္ထ ဝဿသတသဟဿဏော ဥဒ္ဓံ၊ ထိုအချိန်ကာလ၌ လူတို့ သက်တမ်းနှစ်ပေါင်းတစ်သိန်းမှ အထက်၌။ ဝဓိတ-အာယုကာလော ကာလော နာမ န ဟောတိ၊ တိုးပွားသောအသက်တမ်းရှိရာ ကာလသည် ဘုရားပွင့်ရာ ကာလမည်သည် မဖြစ်။ ကဿ၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်း။ ဟိ တဒါ သတ္တာနံ၊ အကြံကြောင့် တစ်သိန်းထက်သက်တမ်းရှည်ရာ ထိုအခါ၌ သတ္တဝါတို့အား။ ဇာတိဇရာမရဏာနိ န ပညာယန္တိ၊ ပဋိသန္ဓေနေမှု၊ အိုမှု၊ သေမှုတို့သည် မထင်ရှားကုန်။ ဗုဒ္ဓါနံ ဓမ္မဒေသနာ စ၊ ဘုရားရှင်တို့၏ တရားဒေသနာသည်လည်း။ တိလက္ခဏမုတ္တာ နာမ နတ္ထိ၊ လက္ခဏာရေးသုံးပါးမှ အလွတ်သပ်သပ် မည်သည် မရှိ။ တေသံ၊ အသက်ရှည်သူ ထိုလူတို့အား။ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနတ္တာတိ၊ မမြဲပေ၊ ကြောက်စရာပေ၊ အတ္တမဟုတ်ဟု။ ကထေန္တာနံ၊ ဟောတော်မူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့၏ တရားကို။ ကိ နာမ ဧတံ ကထေန္တိတိ၊ အဘယ်မည်သော ဤတရားကို ဟောကုန်သနည်းဟု တွေး၍။ သောတဗ္ဗံ နေဝ မညန္တိ၊ နာယူထိုက်၏ဟု မထင်မှတ်ကုန်။ သဒ္ဓါတဗ္ဗံ န မညန္တိ၊ ယုံကြည်ထိုက်၏ဟု မထင်မှတ်ကုန်။ တတော အဘိသမယော န ဟောတိ၊ ထိုသို့ မထင်မှတ်ခြင်းကြောင့် သစ္စာလေးပါး ထိုးထွင်းသိခြင်းသည် မဖြစ်။ တသ္မိ အသတိ၊ ထိုသို့ သစ္စာလေးပါး၊ ထိုးထွင်းသိခြင်းသည် မရှိခဲ့သော်။ သာသနံ အနိယျာနိကံ ဟောတိ၊ ဘုရားအဆုံးအမ သာသနာတော်သည် ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ကြောင်း

မဟုတ်သည် ဖြစ်၏။ တသွာ သော အကာလော၊ ထို့ကြောင့် ထိုလူတို့သက်တမ်း တစ်သိန်းအထက် အချိန်ကာလသည် ဘုရားပွင့်ရာ အခါမဟုတ်။ ဝဿ သတတော ဦးနအာယုကာလောပိ၊ လူ့သက်တမ်းနှစ်ပေါင်း တစ်ရာအောက် ယုတ်လျော့သော သက်တမ်းရှိသော ကာလသည်လည်း။ ကာလော န ဟောတိ၊ ဘုရားပွင့်ရာအချိန်သည် မဖြစ်။ ကသွာ၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်း။ တဒါ သတ္တာ၊ တစ်ရာအောက် သက်တမ်းတို့သော၊ ထိုအခါ၌ သတ္တဝါတို့သည်။ ဥဿန္တ ကိလေသာ ဟောန္တိ၊ ထူထပ်များပြားသော၊ ကိလေသာရှိကုန်သည် ဖြစ်ကုန်၏။ ဥဿန္တကိလေသာနံ ဒိန္နော ဩဝါဒေါ စ၊ ထူထပ်များပြားသော ကိလေသာရှိသူ တို့အား ပေးအပ်သော အဆုံးအမသည်လည်း။ ဩဝါဒဌာနေ န တိဌတိ၊ အဆုံးအမအရာ၌ မတည်။ ဥဒကေ ဒဏ္ဍရာဇိ ဝိယ၊ ရေပေါ်၌ ဒုတ်ဖြင့် ရေးသော၊ အရေးအကြောင်းကဲ့သို့။ ခိပ္ပံ ဝိဂစ္ဆတိ၊ လျင်စွာ ကွယ်ပျောက်၏။ တသွာ သောပိ အကာလော၊ ထို့ကြောင့် တစ်ရာအောက်သက်တမ်းတို့သော ထိုအခါသည်လည်း ဘုရားပွင့်ရာအခါ မဟုတ်။ ပန ဝဿသတသဟဿတော ပဌာယ ဟေဌာ၊ အဟုတ် သော်ကား လူ့သက်တမ်းနှစ်ပေါင်းတစ်သိန်းမှ စ၍ အောက်ဖြစ်သော။ အာယုကာလော၊ သက်တမ်းကာလသည်လည်းကောင်း။ ဝဿသတတော ပဌာယ ဥဒ္ဓံ၊ လူ့သက်တမ်း နှစ်ပေါင်းတစ်ရာမှ စ၍ အထက်ဖြစ်သော။ အာယုကာလော ကာလော နာမ၊ သက်တမ်းကာလသည်လည်းကောင်း၊ ဘုရားပွင့်ရာကာလ မည်၏။ တဒါ စ ဝဿသတကာလော၊ ထိုအလောင်းတော်ကြည့်ရာ၊ ကာလ ၌လည်း လူ့သက်တမ်းနှစ်ပေါင်းတစ်ရာကာလတည်း။ အထ မဟာသတ္တော၊ ထိုအခါ၌ ဘုရားလောင်းသည်။ နိဗ္ဗတ္တိတဗ္ဗကာလောတိ ကာလံ ပဿိ၊ ဘုရား ပွင့်ထိုက်ရာ ကာလတည်းဟု ကာလကို မြင်သိလေပြီ။

တတော ဒီပံ ဝိလောကေန္တော၊ ထို့နောင်မှ ဘုရားပွင့်ရာကျွန်းကို ကြည့်လတ် သော်။ သပရိဝါရေ စတ္တာရော ဒီပေ ဩလောကေတွာ၊ အခြံအရံ၊ ကျွန်းငယ် နှစ်ထောင်နှင့် တကွဖြစ်ကုန်သော ကျွန်းကြီးလေးကျွန်းတို့ကို ကြည့်ပြီး၍။ တီသု ဒီပေသု ဗုဒ္ဓါ န နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ အရှေ့၊ အနောက်၊ မြောက်သုံးပါးကုန်သော ကျွန်းတို့၌ ဘုရားတို့သည် မပွင့်ကုန်။ ဇမ္ဗုဒီပေယေဝ နိဗ္ဗတ္တန္တိတိ၊ ဇမ္ဗုဒီပတောင်ကျွန်း၌သာ ပွင့်တော်မူကုန်၏ဟု။ ဒီပံ ပဿိ၊ ဘုရားပွင့်ရာကျွန်းကို မြင်သိပြီ။

တတော၊ ထို့နောင်မှ။ ဇမ္ဗုဒီပေါ နာမ မဟာ ဒသယောဇနသဟဿ-
 ပရိမာဏော၊ ဇမ္ဗုဒီပင်ကျွန်းမည်သည် ကျယ်ဝန်း၏ ယူဇနာတစ်သောင်းပမာဏရှိ၏။
 ကတရသ္မိ ပဒေသေ ဗုဒ္ဓါ နိဗ္ဗတ္တန္တိ န ခေါတိ၊ အဘယ်မည်သော အရပ်၌ ဘုရား
 တို့သည် ပွင့်တော်မူကုန်သနည်းဟု။ ဩကာသံ ဝိလောကေန္တော၊ ဘုရားပွင့်ရာ
 အရပ်ဒေသကို ကြည့်သော်။ မဇ္ဈိမဒေသံ ပဿိ၊ မဇ္ဈိမဒေသအရပ်ကို မြင်ပြီ။
 မဇ္ဈိမဒေသော နာမ၊ မဇ္ဈိမဒေသမည်သည်။ ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ၊ အရှေ့ဖြစ်သော
 အရပ်မျက်နှာ၌။ ဂဇိလံ နာမ နိဂမော၊ ဂဇိလမည်သော နိဂုံးရှိ၏။ တဿ
 အပရေန မဟာသာလော၊ ထိုဂဇိလနိဂုံး၏ အရှေ့ဖက်ပြင်ဖက်၌ အင်ကြင်းပင်ကြီး
 ရှိ၏။ တတော ပရံ ပစ္စန္နိမာ ဇနပဒါ၊ ထိုအင်ကြင်းပင်ကြီးမှ အရှေ့ဖက်ပြင်ဖက်သည်
 ပစ္စန္နရစ်ဖြစ်ကုန်သော ဇနပုဒ်တို့တည်း။ ဩရတော မဇ္ဈေ၊ အတွင်းအနောက် ဖက်မှ
 အရပ်သည် မဇ္ဈိမဒေသတည်း။ ပုဗ္ဗဒက္ခိဏာယ ဒိသာယ၊ အရှေ့တောင်
 ထောင့်ဖြစ်သော အရပ်မျက်နှာ၌။ သလ္လဝတီ နာမ နဒါ၊ သလ္လာဝတီမည်သော
 မြစ်ရှိ၏။ တတော ပရံ ပစ္စန္နိမာ ဇနပဒါ၊ ထိုသလ္လာဝတီမြစ်မှ အရှေ့တောင်ထောင့်
 ပြင်ဖက်သည် ပစ္စန္နရစ်ဖြစ်ကုန်သော ဇနပုဒ်တို့တည်း။ ဩရတော မဇ္ဈေ၊
 သလ္လာဝတီမြစ်အနောက်မြောက်ဖက်အတွင်းအရပ်သည် မဇ္ဈိမဒေသတည်း။
 ဒက္ခိဏာယ ဒိသာယ၊ တောင်မျက်နှာဖြစ်သောအရပ်၌။ သေတကဏ္ဍိကံ နာမ
 နိဂမော၊ သေတကဏ္ဍိကမည်သော နိဂုံးရွာကြီးရှိ၏။ တတော ပရံ၊ ထို
 သေတကဏ္ဍိကနိဂုံးရွာ ကြီးမှ ပြင်ဖက်တောင်အရပ်သည်။ ပစ္စန္နိမာ ဇနပဒါ၊
 ပစ္စန္နရစ်ဖြစ်ကုန်သော ဇနပုဒ်တို့တည်း။ ဩရတော မဇ္ဈေ၊ သေတကဏ္ဍိက နိဂုံး
 ရွာကြီးတောင်ဖက်မှ၊ ဤအတွင်းဖက်အရပ်သည် မဇ္ဈိမဒေသတည်း။ ပစ္စိမာယ
 ဒိသာယ၊ အနောက်မျက်နှာဖြစ်သော အရပ်၌။ ထူဏံ နာမ ဗြာဟ္မဏဂါမော၊
 ထူဏမည်သော ပုဏ္ဏားရွာရှိ၏။ တတော ပရံ ပစ္စန္နိမာ ဇနပဒါ၊ ထိုထူဏပုဏ္ဏားရွာမှ
 ပြင်ဖက်အနောက်အရပ်သည် ပစ္စန္နရစ်ဖြစ်ကုန်သော ဇနပုဒ်တို့တည်း။ ဩရတော
 မဇ္ဈေ၊ ထူဏပုဏ္ဏားရွာမှ ဤအတွင်းဖက် အရပ်သည် မဇ္ဈိမဒေသတည်း။ ဥတ္တရာယ
 ဒိသာယ၊ မြောက်မျက်နှာဖြစ်သော အရပ်၌။ ဥသီရဒ္ဒဇော နာမ ပဗ္ဗတော၊
 ဥသီရဒ္ဒဇမည်သော တောင်ရှိ၏။ တတော ပရံ ပစ္စန္နိမာ ဇနပဒါ၊ ထိုဥသီရဒ္ဒဇ
 တောင်မှ ပြင်ဖက်မြောက်အရပ်သည် ပစ္စန္နရစ်ဖြစ်ကုန်သော ဇနပုဒ်တို့တည်း။
 ဩရတော မဇ္ဈေတိ၊ ဥသီရဒ္ဒဇတောင်မှ ဤအတွင်းဖက်အရပ်သည် မဇ္ဈိမဒေသ

တည်းဟူ။ ဧဝံ ဝိနယေ ဝုတ္တော ပဒေသော၊ ဤသို့ ဝိနည်း၌ ဟောတော်
မူအပ်သော အရပ်ရှိ၏။ သော အာယာမတော၊ ထိုဝိနည်း၌ဟောအပ်သော
အရပ်သည် အလျားအားဖြင့်။ တိဏိ ယောဇနသတာနိ၊ ယူဇနာသုံးရာတို့တည်း။
ဝိတ္တာရတော၊ အနံအားဖြင့်။ အမတေယျာနိ ယောဇနသတာနိ၊ ယူဇနာ နှစ်ရာ
ငါးဆယ်တို့တည်း။ ဣတိ ဧတသ္မိံ ပဒေသေ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဤမဇ္ဈိမ
ဒေသအရပ်၌။ ဗုဒ္ဓါ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
တို့သည်လည်းကောင်း။ အဂ္ဂသာဝကာ အသီတိမဟာသာဝကာ၊ ဘုရား၏
အမြတ်ဆုံး အတော်ဆုံး တပည့်အဂ္ဂသာဝကတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဘုရား
တပည့်ကြီး မဟာသာဝကရှစ်ဆယ်တို့သည်လည်းကောင်း။ စက္ကဝတ္တိရာဇာ၊
စကြာဝတေးမင်းသည်လည်းကောင်း။ အညေ မဟေသက္ခာ၊ အခြားကုန်သော
ဘုန်းတန်ခိုးကြီးကုန်သော။ ခတ္တိယဗြာဟ္မဏဂဟပတိမဟာသာလာ စ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊
မင်းမျိုးလူချမ်းသာကြီး ပုဏ္ဏားမျိုးလူချမ်းသာကြီး သူကြွယ်မျိုး လူချမ်းသာကြီး
တို့သည်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏။ စ၊ ဆက်အံ့။ ဧတ္ထ ဣဒံ ကပိလဝတ္ထု နာမ
နဂရံ၊ ဤမဇ္ဈိမဒေသအရပ်၌ ဤကပိလဝတ္ထုမည်သော မြို့ရှိ၏။ တတ္ထ မယာ
နိဗ္ဗတ္တိတဗ္ဗန္တိ၊ ထိုကပိလဝတ္ထုမြို့၌ ငါသည် ဖြစ်ထိုက်၏ဟု။ နိဋ္ဌံ အဂမာသိ၊
ဆုံးဖြတ်ချက်ချခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။

တတော ကုလံ ဝိလောကေန္တော၊ ထို့နောင်မှ ဘုရားဖြစ်ရာအမျိုးကို ကြည့်သော်။
ဗုဒ္ဓါ နာမ ဝေဿကုလေ ဝါ၊ ဘုရားတို့မည်သည် သူကြွယ်မျိုး၌လည်းကောင်း။
သုဒ္ဓကုလေ ဝါ န နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ဆင်းရဲသားမျိုး၌လည်းကောင်း မဖြစ်ကုန်။ ပန
လောကသမ္ပတေ၊ အဟုတ်သော်ကား လူလောကသည် အထွတ်အမြတ်ဟု
သမုတ်အပ်သော။ ခတ္တိယကုလေ ဝါ ဗြာဟ္မဏကုလေ ဝါ၊ မင်းမျိုးလည်းကောင်း၊
ပုဏ္ဏားမျိုးလည်းကောင်း။ ဣတိ ဒွိသုယေဝ ကုလေသု နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ဤသို့ နှစ်ပါးသာ
ဖြစ်ကုန်သော အမျိုးတို့၌ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣဒါနိ စ ခတ္တိယကုလံ လောကသမ္ပတံ၊
ယခုအခါ၌လည်း မင်းမျိုးကို လူလောကသည် အထွတ်အမြတ်ဟု သမုတ်အပ်၏။
တတ္ထ နိဗ္ဗတ္တိဿာမိ၊ ထိုမင်းမျိုး၌ ဖြစ်အံ့။ သုဒ္ဓေါဒနော နာမ ရာဇာ၊ သုဒ္ဓေါဒန
မည်သော မင်းကြီးသည်။ မေ ပိတာ ဘဝိဿတိတိ၊ ငါ၏ ခမည်းတော်သည်
ဖြစ်လတ္တံ့ဟု။ ကုလံ ပဿိ၊ ဘုရားဖြစ်ရာ အမျိုးကို မြင်ပြီ။

တတော မာတရံ ဝိလောကေန္တော၊ ထို့နောက်မှ မယ်တော်ကို ကြည့်သော်။
ဗုဒ္ဓမာတာ နာမ၊ ဘုရားမယ်တော်မည်သည်။ လောလာ၊ လျှပ်ပေါ်သည်။
သုရာဓုတ္တာ န ဟောတိ၊ သေသောက်ကြသည် မဖြစ်။ ပန ကပ္ပသတသဟဿံ
ပူရိတပါရမီ၊ အဟုတ်သော်ကား ကမ္ဘာတစ်သိန်းပတ်လုံး ဖြည့်ကျင့်အပ်ပြီးသော
ပါရမီရှိသူမသည်။ ဇာတိတော ပဌာယ အဓဏ္ဍပဉ္စသီလာယေဝ ဟောတိ၊ မွေးဖွား
သည်မှ စ၍ ငါးပါးသီလမကျိုးပျက်သူမသည်သာ ဖြစ်၏။ အယဉ္စ မဟာမာယာ
နာမ၊ ဤမဟာမာယာ မည်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဒေဝိ ဧဒိသိ၊ မိဖုယားကြီးသည်
ဤငါးပါးသီလ မကျိုးပျက်သူမအလား ရှေးအပ်သူမပင်တည်း။ အယံ မေ မာတာ
ဘဝိဿတိ၊ ဤမဟာမာယာ မိဖုယားကြီးသည် ငါ၏ မယ်တော်သည် ဖြစ်လတ္တံ့။
အဿာ အာယု ပန ကိတ္တကန္တိ၊ ထိုမဟာမာယာ မိဖုယားကြီး၏ အသက်ကြွင်း
သည်ကား အဘယ်မျှရှိသနည်းဟု ရှုသော်။ ဒသန္တံ မာသာနံ ဥပရိ ဆယ်လတို့၏
အထက်အပိုအလွန်။ သတ္တံ ဒိဝသာနီတိ ပဿိ၊ ခုနစ်ရက်တို့တည်းဟု မြင်ပြီ။

ဣတိ ဣမံ ပဉ္စမဟာဝိလောကနံ ဝိလောကေတွာ၊ ဤသို့ ဤကြည့်ခြင်းကြီး
ငါးပါးကို ကြည့်ပြီး၍။ မေ ဗုဒ္ဓဘာဝါယ ကာလော မာရိသာတိ၊ ငါ၏ ဘုရားဖြစ်ဖို့
အချိန်ရောက်ပြီ အချင်းတို့ဟု။ ဒေဝတာနံ သင်္ဂဟံ ကရောန္တော၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့အား
သင်္ဂြိုဟ်ခိုးမြှောက်မှုကို ပြုလျက်။ ပဋိညံ ဒတွာ၊ ဝန်ခံမှုကို ပေး၍။ တုမေ ဂစ္ဆတာတိ၊
သင်တို့သည် သွားကြကုန်ဟု။ တာ ဒေဝတာ ဥယျောဇေတွာ၊ ထိုတောင်းပန်သော
နတ်ဗြဟ္မာတို့ကို လွှတ်လိုက်၍။ တုသိတဒေဝတာဟိ ပရိဝုတော၊ တုသိတာနတ်
တို့သည် ခြံရံအပ်လျက်။ တုသိတပုရေ နန္ဒနဝနံ ပါဝိသိ၊ တုသိတာနတ်ပြည်က
နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်သို့ ဝင်ပြီ။ ဟိ၊ မှန်၏။ သဗ္ဗဒေဝလောကေသု နန္ဒနဝနံ အတ္ထိယေဝ၊
နတ်ပြည်အားလုံးတို့၌ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်သည် ရှိသည်ချည်းသာတည်း။ တတ္ထံ နံ
ဒေဝတာ၊ ထိုတုသိတာနတ်ပြည် နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်၌ ထိုဘုရားလောင်းနတ်သားကို
တုသိတာနတ်တို့သည်။ “ဣတော စုတော သုဂတိံ ဂစ္ဆ၊ ဤတုသိတာနတ်ပြည်မှ
စုတေသော သင်နတ်သားသည် ကောင်းရာလူ့ဘုံသို့ သွားလော့။ ဣတော စုတော
သုဂတိံ ဂစ္ဆာတိ၊ ဤတုသိတာနတ်ပြည်မှ စုတေသောသင်နတ်သည် ကောင်းရာ
လူ့ဘုံသို့ သွားလော့”ဟု။ ပုဗ္ဗေ ကတကုသလကမ္မောကာသံ၊ ရှေး၌ ပြုအပ်သော
ကုသိုလ်ကံ အကျိုးပေးခွင့်ကို။ သာရယမာနာ ဝိစရန္တိ၊ အမှတ်ရစေကုန်လျက်
လှည့်လည် ကုန်၏။ ဧဝံ ကုသလံ သာရယမာနာဟိ ဒေဝတာဟိ၊ ဤသို့ ကုသိုလ်ကို

အမှတ်ရစေကုန်သော တုသိတာနတ်တို့သည်။ ပရိဝုတော သော၊ ခြံရံအပ်သော
ထို ဘုရားလောင်းနတ်သားသည်။ တတ္ထ ဝိစရန္တော စဝိတွာ၊ ထိုတုသိတာ
နတ်ပြည်၌ လှည့်လည်စဉ် စုတေ၍။ မဟာမာယာယ ဒေဝိယာ၊ မဟာမာယာ
မည်သော မိဖုယားကြီး၏။ ကုဏ္ဍိသိ ပဋိသန္ဓိ ဂက္ခိ၊ ဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေကို ယူပြီး။

တဿ အာဝိဘာဝတ္ထံ အယံ အနုပုဗ္ဗိကထာ၊ ထိုပဋိသန္ဓေယူမှု၏ သိသာ
ထင်ရှားစွာဖြစ်ခြင်းငှာ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား အစဉ်အတိုင်းဖြစ်သော စကား
တည်း။ တဒါ ကပိလဝတ္ထုနဂရေ အာသဠိနက္ခတ္တံ၊ ထိုအလောင်းတော်၊
ပဋိသန္ဓေယူရာအခါ၌ ကပိလဝတ်မြို့၌ အာသဠိနက္ခတ်ပွဲသဘင်ကို။ သယံဋ္ဌံ
အဟောသိ ကိရ၊ ကြွေးကြော်အပ်သည် ဖြစ်ပြီတဲ့။ မဟာဇနော နက္ခတ္တံ ကိဋ္ဌတိ၊
လူအများသည် အာသဠိနက္ခတ်ပွဲကို ကစား၏။ မဟာမာယာ ဒေဝီယံ၊ မဟာမာယာ
မည်သော မိဖုယားကြီးသည်လည်း။ ပုရေ ပုဏ္ဏမာယ၊ ဝါဆိုလမပြည့်မီ။
သတ္တမဒိဝသတော ပဌာယ၊ ဝါဆိုလဆန်းခုနစ်ရက်နေ့မှ စ၍။ ဝိဂတသုရာပါနံ
မာလာဂန္ဓဝိဘူတိသမ္ပန္နံ၊ သေသောက်မှုကင်းရှင်းသော ပန်းနံ့သာတို့ဖြင့် တန်ဆာ
ဆင်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော။ နက္ခတ္တကိဋ္ဌံ အနုဘဝမာနာ၊ နက္ခတ်ပွဲကစားမှုကို
ခံစားလျက်။ သတ္တမေ ဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်ပြည့်ကြောင်း ဝါဆိုလပြည့်နေ့၌။
ပါတောဝ ဥဌာယ၊ စောစောကသာ ထ၍။ ဂန္ဓောဒကေန နှာယိတွာ၊ နံ့သာရေဖြင့်
ရေခိုးပြီး၍။ စတ္တာရိ သတသဟဿာနိ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ ငွေလေးသိန်းတို့ကို
စွန့်လှူပြီး၍။ မဟာဒါနံ ဒတွာ၊ အလှူကြီးကို ပေးလှူ၍။ သဗ္ဗာလင်္ကာရ-
ဝိဘူသိတာ၊ အဆင်တန်ဆာမျိုးစုံ ဆင်မြန်း၍။ ဝရဘောဇနံ ဘုဉ္ဇိတွာ၊
ကောင်းမြတ်သော ဘောဇဉ်ကို စားသုံးပြီး၍။ ဥပေါသထဂီနိ အဓိဌာယ၊ ဥပုသ်
အင်္ဂါတို့ကို ဆောက်တည်ပြီး၍။ အလင်္ကာတပဋိယတ္တံ သိရိဂဏ္ဌံ ပဝိသိတွာ၊
တန်ဆာဆင်မှုနှင့်စပ်ယှဉ်သော ကျက်သရေတိုက်ခန်းသို့ ဝင်၍။ သိရိသယနေ
နိပန္နာ၊ ကျက်သရေရှိသောအိပ်ရာ၌ လျောင်းလျက်။ နိဗ္ဗံ ဩက္ကမမာနာ၊ အိပ်ပျော်
ခြင်းသို့ သက်ရောက်လတ်သော်။ ဣမံ သုပိနံ အဒ္ဓသ၊ ဤဆိုမည့် အိပ်မက်ကို
မြင်မက်ပြီ။ (ကိ၊ ဘယ်သို့ မြင်မက်ပြီနည်း)။ နံ စတ္တာရေ မဟာရာဇာဇနော၊ ထို
မဟာမာယာမိဖုယားကြီးကို စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီးလေးပါးတို့သည်။
သယနေနေဝ သဒ္ဓိ ဥက္ခိပိတွာ၊ အိပ်ရာနှင့်သာ တကွ မ၊ချီ၍။ ဟိမဝန္တာ နေတွာ၊
ဟိမဝန္တာသို့ ဆောင်ယူ၍။ သဌိယောဇနိကေ မနောသိလာတလေ၊ ယူဇနာ

ခြောက်ဆယ်ရှိသော ဆေးဒါန်းမြင်းသီလာ ကျောက်ဖျာအနီး၌။ သတ္တ
ယောဇနိကဿ မဟာသာလရက္ခဿ၊ ခုနစ်ယူဇနာရှိသော အင်ကြင်းပင်ကြီး၏။
ဟေဌာ ဌပေတွာ ဧကမန္တံ အဌံသု၊ အောက်၌ထား၍ သင့်လျော်သောနေရာ၌
တည်နေကုန်ပြီ။ အထ နေသံ၊ ထိုအခါ၌ ထိုစတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီးတို့၏။
ဒေဝိယော အာဂန္တာ၊ နတ်မိဖုယားတို့သည် လာကုန်၍။ ဒေဝီ အနောတတ္တဒဟံ
နေတွာ၊ မဟာမာယာ မိဖုယားကြီးကို အနဝတတ်အိုင်သို့ ဆောင်ယူ၍။ မနုဿ-
မလဟရဏတ္ထံ နှာပေတွာ၊ လူ့အညစ်အကြေး ဆောင်ယူဖယ်ရှားဖို့ ရေခိုးစေ၍။
ဒိဗ္ဗဝတ္ထံ နိဝါသာပေတွာ၊ နတ်အဝတ်အစားကို ဝတ်ဆင်စေ၍။ ဂန္ဓေဟိ
ဝိလိမ္မာပေတွာ၊ နတ်နံ့သာတို့ဖြင့် ကိုယ်ကိုလိမ်းကျံစေ၍။ ဒိဗ္ဗပုဗ္ဗာနိ ပိဋန္တာပေတွာ၊
နတ်ပန်းတို့ကို ပန်ဆင်စေ၍။ တတော အဝိဒူရေ ထိပ်နံဆင်ရာအရပ်မှ မနီးမဝေး၌။
ဧကော ရဇတပဗ္ဗတော အတ္ထိ၊ တစ်လုံးသော ငွေတောင်သည် ရှိ၏။ တဿ
အန္တော ကနကဝိမာနံ အတ္ထိ၊ ထိုငွေတောင်၏ အတွင်း၌ ရွှေဗိမာန်သည် ရှိ၏။
တတ္ထ ပါစီနသီသကံ ဒိဗ္ဗသယနံ၊ ထိုရွှေဗိမာန်၌ အရှေ့ခေါင်းထားသော
နတ်အိပ်ရာခုတင်ကို။ ပညာပေတွာ နိပဇ္ဇာပေသု၊ ခင်းထားစေ၍ အိပ်စေကုန်ပြီ။
အထ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအိပ်စေရာ အခါ၌ ဘုရားလောင်းသည်။ သေတဝရ-
ဝါရဏော ဟုတွာ၊ ဆင်ဖြူမြတ်သည် ဖြစ်၍။ တတော အဝိဒူရေ ထိုငွေတောင်မှ
မနီးမဝေး၌။ ဧကော သုဝဏ္ဏပဗ္ဗတော အတ္ထိ၊ တစ်လုံးသော ရွှေတောင်သည်
ရှိ၏။ တတ္ထ ဝိစရိတွာ၊ ထိုရွှေတောင်၌ လှည့်လည် ကျက်စား၍။ တတော ဩရုယု၊
ထိုရွှေတောင်ပေါ်မှ ဆင်းသက်၍။ ရဇတပဗ္ဗတံ အဘိရုဟိတွာ၊ ငွေတောင်ပေါ်သို့
တက်၍။ ဥတ္တရဒိသတော အာဂမ္မ၊ မြောက်အရပ်မှ လာ၍။ ရဇတဒါမဝဏ္ဏာယ
သောဏ္ဏာယ၊ ငွေပန်းဆိုင်အဆင်းရှိသော နှာမောင်းဖြင့်။ သေတပဒုမံ ဂဟေတွာ၊
ပဒုမ္မာကြာဖြူကို ယူ၍။ ကောဉ္ဇနာဒံ နဒိတွာ၊ ကြီးကြာသံကို မြည်၍။ ကနကဝိမာနံ
ပဝိသိတွာ၊ ရွှေဗိမာန်သို့ ဝင်၍။ မာတုသယနံ တိက္ခတ္ထံ၊ မယ်တော်၏အိပ်ရာကို
သုံးကြိမ်။ ပဒက္ခိဏံ ကတွာ၊ လက်ယာရစ်လည်သည်ကို ပြု၍။ ဒက္ခိဏပဿံ
ဖာလေတွာ၊ လက်ယာနံပါးကို ဖောက်ခွဲ၍။ ကုစ္ဆိ ပဝိဌသဒိသော အဟောသိ၊
ဝမ်းကြာတိုက်သို့ ဝင်သည်နှင့်တူသည် ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မြင်မက်ပြီ။ ဧဝံ
ဥတ္တရာသာဠနက္ခတ္တေန၊ ဤသို့ ဥတ္တရာသာဠနက္ခတ်ဖြင့်။ ပဋိသန္ဓိ ဂဏှိ၊
ပဋိသန္ဓေကို ယူတော်မူပြီ။

ပုနဒိဝသေ ပဗုဒ္ဓါ၊ နောက်နေ့၌ နိုးလတ်သော်။ ဒေဝီ တံ သုပိနံ၊ မဟာမာယာ မိဖုယားကြီးသည် ထိုအိပ်မက်ကို။ ရညော အာရောစေသိ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးအား လျှောက်ထားပြီ။ ရာဇာ စတုသဌိမတ္ထေ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် ခြောက်ကျိပ် လေးယောက်အတိုင်းအရည်ရှိကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာပါမောက္ခေ ပက္ခောသာ-
ပေတွာ၊ ပါမောက္ခဖြစ်ကုန်သော၊ ပုဏ္ဏားတို့ကို ခေါ်စေ၍။ ဂေါမယဟရိတူပ-
လိတ္တာယ၊ နွားချေးအစုံဖြင့် လိမ်းကျံအပ်သော။ လာဇာဒီဟိ ကတမင်္ဂလ-
သက္ကာရာယ ဘူမိယာ၊ ပေါက်ပေါက်စသည်တို့ဖြင့် မင်္ဂလာမှု၊ ကောင်းစွာ ပြုအပ်
ပြီးသော မြေပေါ်၌။ မဟာရဟာနိ အာသနာနိ ပညာပေတွာ၊ မြင့်မြတ်သူတို့
အားသာ ထိုက်တန်ကုန်သော နေရာတို့ကို ခင်းထားစေ၍။ တတ္ထ နိသိန္နာနံ
ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ထိုမြင့်မြတ်သောနေရာတို့၌ ထိုင်နေကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့အတွက်။
သပ္ပိမဓုသက္ကရာဘိသင်္ခတဿ ဝရပါယာသဿ၊ ထောပတ်၊ ပျား၊ သကာတို့ဖြင့်
ကောင်းစွာပြုပြင်အပ်သော နိဗ္ဗာနာမြတ်ဖြင့်။ သုဝဏ္ဏရဇတပါတိယော ပူရေတွာ၊
ရွှေခွက်၊ ငွေခွက်တို့ကို ပြည့်စေ၍။ သုဝဏ္ဏရဇတပါတိဟိယေဝ ပဋိကုဋိတွာ
အဒါသိ၊ ရွှေခွက်ငွေခွက်တို့ဖြင့်သာ ဖုံးအုပ်၍ ပေးလှူပြီ။ အညေဟိ စ၊ အခြား
လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အဟတဝတ္ထကပိလဂါဝိဒါနာဒီဟိ၊ အဝတ်သစ်ပေးလှူခြင်း၊
အကြောင်အကြား နွားမပေးလှူခြင်း စသည်တို့ဖြင့်။ တေ သန္တပ္ပေသိ၊ ထိုပါမောက္ခ
ပုဏ္ဏားခြောက်ကျိပ်လေးယောက်တို့ကို တင်းတိမ်ရောင့်ရဲစေပြီ။ အထ သဗ္ဗကာမေဟိ၊
ထိုအခါ၌ လိုလားဖွယ်အားလုံး တို့ဖြင့်။ သန္တပ္ပိတာနံ နေသံ၊ တင်းတိမ်ရောင့်ရဲ
စေအပ်ပြီးကုန်သော ထိုပုဏ္ဏားခြောက်ကျိပ်လေးယောက်တို့အား။ သုပိနံ
အာရောစာပေတွာ၊ အိပ်မက်ကို ပြောကြားစေ၍။ ကိ ဘဝိဿတိတိ ပုစ္ဆိ၊
အဘယ်သို့ ဖြစ်မည်နည်းဟု မေးပြီ။ ဗြာဟ္မဏာ အာဟံသု၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်
ပြောကုန်ပြီ။ (ကိ၊ ဘယ်သို့ ပြောကုန်ပြီ နည်း။) မာစိန္တယိ မဟာရာဇ၊ မဇ္ဇိရိမ်ပါလင့်
မင်းကြီး။ တေ ဒေဝိယာ ကုစ္ဆိမ္မိ၊ သင်မင်းကြီး၏ မိဖုယားကြီးမဟာမာယာ၏
ဝမ်းကြာတိုက်၌။ ဂဗ္ဘော ပတိဌိတော၊ ကိုယ်ဝန်သည် တည်ပြီ။ သော စ ခေါ
ပုရိသဂဗ္ဘော၊ ထိုကိုယ်ဝန်သည်လည်း ယောက်ျားလေးတည်း။ န ဣတ္ထိဂဗ္ဘော၊
မိန်းကလေးကိုယ်ဝန်မဟုတ်။ တေ ပုတ္တော ဘဝိဿတိ၊ သင်မင်းကြီးမှာ သားသည်
ဖြစ်လတ္တံ့။ သော သစေ အဂါရံ အဇ္ဈာဝသိဿတိ၊ ထိုသားသည် အကယ်၍
အိမ်၌ နေအံ့။ စက္ကဝတ္တိ ရာဇာ ဘဝိဿတိ၊ စကြာဝတေးမင်းသည် ဖြစ်လတ္တံ့။

သစေ အဂါရာ နိက္ခမ္ပ ပဗ္ဗဇိဿတိ၊ အကယ်၍ အိမ်မှထွက်၍ ရဟန်းပြုအံ့။
လောကေ ဝိဝဋ္ဌတ္တဒေါ၊ လောက၌ ကိလေသာအမိုးအကာ ဖွင့်ခွါပြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ
ဘဝိဿတိ၊ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောကုန်ပြီ။

ဗောဓိသတ္တဿ ပန မာတုကုဏ္ဍိမ္မိ၊ ဘုရားလောင်း၏ကား မယ်တော်ဝမ်း၌။
ပဋိသန္ဓိဂ္ဂဟဏက္ခဏေ ဧကပ္ပဟာရေနေဝ၊ ပဋိသန္ဓေယူရာခဏ၌ တစ်ဗဟိုရာတည်း
ဖြင့်ပင်။ သကလဒဿသဟဿီ လောကဓာတု၊ တစ်သောင်းလုံးဖြစ်သော လောက
ဓာတ်သည်။ သင်္ကမ္ပိ သမ္ပကမ္ပိ သမ္ပဝေဓိ၊ တက်၍တက်၍ ကောင်းစွာ လှုပ်ပြီ၊
မြင့်လိုက်နိမ့်လိုက် ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့်လှုပ်ပြီ၊ အရပ်လေးမျက်နှာ
ယိမ်းယိုင်ကာ လွန်စွာလှုပ်ပြီ။ (တစ်နည်း) အရှေ့အနောက် မြင့်လိုက်နိမ့်လိုက်
လှုပ်ပြီ၊ တောင်မြောက် မြင့်လိုက် နိမ့်လိုက် လှုပ်ပြီ၊ အလယ်နှင့်နှုတ်ခမ်း မြင့်လိုက်
နိမ့်လိုက် လှုပ်ပြီ။ ဗာတ္တိသပုဗ္ဗနိမိတ္တာနိ ပါတုရဟေသု၊ ဘုရားဖြစ်မည့် ရှေ့ပြေးနိမိတ်
သုံးဆယ့်နှစ်ပါးတို့သည် ထင်ရှားဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဒသသု စက္ကဝါဠသဟဿေသု၊
စကြဝဠာ တစ်သောင်းတို့၌။ အပ္ပမာဏော ဩဘာသော ဖရိ တိုင်းတာမရသော
အရောင်အလင်းသည် ပြန့်နှံ့ပြီ။ တဿ တံ သိရိ ဒဠကာမာ ဝိယ၊ တိုင်းတာ
မရသော ထိုအရောင်အလင်း၏ ထိုကျက်သရေကို ကြည့်ရှုလိုကုန်သကဲ့သို့။ အန္ဓာ
စက္ခုနိ ပဋိလဘိသု၊ ကန်းသူတို့သည် မြင်နိုင်သည့် မျက်စိတို့ကို ရကုန်ပြီ။ ဗမိရာ
သဒ္ဓံ သုဏိသု၊ နားကန်းသူတို့သည် အသံကို ကြားရကုန်ပြီ။ မူဂါ သမာလပိသု၊
ဖျင်းအ၊သူတို့သည် ကောင်းစွာပြောတတ်ကုန်ပြီ။ ခုဇ္ဇာ ဥဇုဂတ္တာ အဟေသု၊
ခါးကုန်းသူတို့သည် ဖြောင့်မတ်သောကိုယ် ရှိကုန်သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ပင်္ဂလာ ပဒသာ
ဂမနံ ပဋိလဘိသု၊ ဆွံသူတို့သည် ခြေဖြင့် သွားနိုင်ခြင်းကို ရကုန်ပြီ။ ဗန္ဓနဂတာ
သဗ္ဗသတ္တာ၊ အနှောင်အဖွဲ့ခံရကုန်သော သတ္တဝါအားလုံးတို့သည်။ အန္တုဗန္ဓနာဒိဟိ
မုစ္ဆိသု၊ ထိပ်တုံးအနှောင်အဖွဲ့စသည်တို့မှ လွတ်ကုန်ပြီ။ သဗ္ဗနရကေသု အဂ္ဂိ နိဗ္ဗာယိ၊
ငရဲအားလုံးတို့၌ ငရဲမီးသည် ငြိမ်းအေးပြီ။ ပေတ္တိဝိသယေ ခုပ္ပိပါသာ ဝူပသမိ၊
ပြိတ္တာဘုံ၌ ဆာလောင်မွတ်သိပ်မှုသည် ငြိမ်းအေးကင်းပျောက်ပြီ။ တိရုတ္တာနာနံ
ဘယံ နာဟောသိ၊ တိရုတ္တာန်တို့အား တစ်စုံတစ်ရာဘေးသည် မဖြစ်ပြီ။ သဗ္ဗ-
သတ္တာနံ ရောဂေါ ဝူပသမိ သတ္တဝါအားလုံးတို့မှာ ရောဂါသည် ကင်းပျောက်ပြီ။
သဗ္ဗသတ္တာ ပိယံဝဒါ အဟေသု၊ သတ္တဝါအားလုံးတို့သည် ချစ်ချင်ခင်ခင် ပြောကြ

ကုန်သည်ဖြစ် ကုန်ပြီ။ မဇ္ဇရေန အာကာရေန အဿာ ဟသီသု၊ နှစ်သက်ဖွယ်သော အခြင်းအရာဖြင့် မြင်းတို့သည် ဟီကုန်ပြီ။ ဝါရဏာ ဂဇ္ဇိသု၊ ဆင်တို့သည် နှစ်သက်ဖွယ်ရာ၊ အစ်ကုန်ပြီ။ သဗ္ဗတူရိယာနိ သကသကနိန္ဒာဒံ မုဉ္ဇိသု၊ တူရိယာအားလုံးတို့သည် မိမိမိတို့ဥစ္စာ သာယာဖွယ်၊ မြည်ဟိန်းသံကို လွှတ်ကုန် ထွက်ကုန်ပြီ။ မနုဿာနံ ဟုတ္ထုပဂါဒိနိ အာဘရဏာနိ၊ လူတို့၏ လက်ဝတ်တန်ဆာ အစရှိကုန်သော အဆင်တန်ဆာတို့သည်။ အယဉ္ဇိတာနိယေဝ ဝိရိဝိသု၊ မထိခိုက် အပ်ကုန်ဘဲသာ အလိုလိုမြည်ကုန်ပြီ။ သဗ္ဗဒိသာ ဝိပ္ပသန္တာ အဟေသု၊ အရပ်မျက်နှာအားလုံးတို့သည် အထူးကြည်လင်ကုန်သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ သတ္တာနံ သုခံ ဥပ္ပါဒယမာနာ၊ သတ္တဝါတို့၏ ချမ်းသာကို ဖြစ်စေလျက်။ မုဒုသီတလဝါတော ဝါယံ၊ ဖြည်းညှင်းအေးမြသောလေသည် သာသာယာယာ တိုက်ခတ်ပြီ။ အကာလမေယော ဝဿိ၊ အခါမဲ့မိုးသည် ရွာပြီ။ ပထဝိတောပိ ဥဒကံ၊ မြေမှလည်း ရေသည်။ ဥဗ္ဗိဇ္ဇိတွာ ဝိဿန္တိ၊ ပေါ်ထွက်၍ စီးသွားပြီ။ ပက္ခိနော အာကာသဂမနံ ဝိဇဟိသု၊ ငှက်တို့သည် ကောင်းကင်ယံသွားမှုကို စွန့်ကုန်ပြီ (မပြုကုန်ပြီ)။ နဒိယော အသန္တမာနာ အဋ္ဌသု၊ မြစ်ရေတို့သည် မစီးကုန်ဘဲ ရပ်တန့်တည်နေကုန်ပြီ။ မဟာသမုဒ္ဒေ ဥဒကံ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာက ရေသည်။ မဇ္ဇရံ အဟောသိ၊ ချိုသည် ဖြစ်ပြီ။ သဗ္ဗတ္ထကမေဝ ပဉ္စဝဏ္ဏေဟိ ပဒုမေဟိ၊ ရေပြင်အားလုံး၌ပင် အဆင်းငါးမျိုး ရှိကုန်သော ကြာတို့ဖြင့်။ သစ္ဆန္တတလော အဟောသိ၊ ကောင်းစွာဖုံးအပ်သော၊ အပြင်သည် ဖြစ်ပြီ။ ထလဇလဇာဒိနိ သဗ္ဗပုပ္ပါနိ ပုပ္ဖိသု၊ ကုန်းပန်း၊ ရေပန်း စကုန်သော ပန်းအားလုံးတို့သည် ပွင့်ကုန်ပြီ။ ရုက္ခာနံ ခန္ဓေသု ခန္ဓပဒုမာနိ၊ သစ်ပင် တို့၏ ပင်စည်တို့၌ ပင်စည်ကြာပွင့်တို့သည်လည်းကောင်း။ သာခါသု သာခါ- ပဒုမာနိ၊ အကိုင်းအခက်တို့၌ အကိုင်းအခက် ကြာပွင့်တို့သည်လည်းကောင်း။ လတာသု လတာပဒုမာနိ ပုပ္ဖိသု၊ အနွယ်တို့၌ အနွယ်ကြာပွင့်တို့သည်လည်းကောင်း ပွင့်ကုန်ပြီ။ ထလေ သိလာတလာနိ ဘိန္ဒိတွာ၊ ကုန်းပေါ်၌ ကျောက်ဖျာအပြင်တို့ကို ဖောက်ခွဲ၍။ ဥပရူပရိ သတ္တသတ္တ ဟုတွာ၊ အထက် အထက်၌ ခုနစ်ပွင့်၊ ခုနစ်ပွင့် တို့သည် ဖြစ်ကုန်၍။ ဒဏ္ဍပဒုမာနိ နာမ နိက္ခမိသု၊ ကြာပန်းတိုင်တို့မည်သည် ပေါ်ထွက်ကုန်ပြီ။ အာကာသေ ဩလမ္ပကပဒုမာနိ နာမ၊ ကောင်းကင်၌ တွဲရရွဲ ဆွဲသော ကြာပန်းတို့မည်သည်။ နိဗ္ဗတ္တိသု၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ သမန္တတော ပုပ္ပဝဿာ ဝဿိသု၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပန်းမိုးတို့သည် ရွာကုန်ပြီ။ အာကာသေ ဒိဗ္ဗတူရိယာနိ

ဝဋီသု၊ ကောင်းကင်၌ နှုတ်တူရိယာသံတို့သည် မြည်ကုန်ပြီ။ သကလ-
ဒသသဟဿိလောကဓာတု၊ လောကဓာတ်တစ်သောင်းလုံးသည်။ ဝဋ္ဋေတွာ
ဝိဿဋ္ဌမာလာဂုဠောဝိယ၊ လုံး၍ ဝိုင်း၍ ပစ်လွှတ်လိုက်သော ပန်းကုံးကဲ့သို့
လည်းကောင်း။ အလင်္ကတပဋိယတ္တံ မာလာသနံ ဝိယ စ၊ တန်ဆာဆင်မှုနှင့်
စပ်ယှဉ်သော ပန်းခင်းထားသော နေရာကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဧကမာလမာလိနီ၊
ပန်းတစ်မျိုးတည်းသာ ရှိသည်။ ဝိပ္ပုရန္တဝါဠဗိဇနီ၊ တလွဲလွဲ ခပ်နေသော သားမြီးယပ်
ရှိသည်။ ပုပ္ဖဓူမဂန္ဓပရိဝါသိတာ၊ ပန်းအခိုးအထုံအနံ့တို့ဖြင့် ထက်ဝန်းကျင်
ထုံမွမ်းအပ်သည်။ ပရမသောဘဂ္ဂပတ္တာ အဟောသိ၊ အလွန် တင့်တယ်ခြင်း၊
အထွတ်အထိပ်သို့ရောက်သည် ဖြစ်ပြီ။

ဧဝံ ဂဟိတပဋိသန္ဓိကဿ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဤသို့ ယူအပ်ပြီးသော ပဋိသန္ဓေ
ရှိသော ဘုရားလောင်းမှာ။ ပဋိသန္ဓိတော ပဌာယ၊ ပဋိသန္ဓေနေသည်မှ စ၍။
ဗောဓိသတ္တဿ စေဝ ဗောဓိသတ္တမာတုယာ စ၊ ဘုရားလောင်း၏လည်းကောင်း
ဘုရားလောင်းမယ်တော်၏လည်းကောင်း။ ဥပဒ္ဒဝနိဝါရဏတ္ထံ၊ ဘေးရန်ဥပဒ္ဒဝေါ
တားမြစ်ခြင်းငှာ။ စတ္တာရော ဒေဝပုတ္တာ၊ လေးယောက်ကုန်သော နတ်သား
တို့သည်။ ခဂ္ဂဟတ္တာ အာရက္ခံ ဂဏှိသု၊ သန်လျက်လက်စွဲကုန်လျက် အစောင့်
အရှောက်ကို ယူကုန်ပြီ။ ပန ပုရိသေသု၊ အထူးကား ယောက်ျားတို့အပေါ်၌။
ဗောဓိသတ္တမာတု ရာဂစိတ္တံ နုပ္ပဇ္ဈိ၊ ဘုရားလောင်းမယ်တော်၏ ရာဂစိတ်သည်
မဖြစ်ပြီ။ လာဘဂ္ဂယသဂ္ဂပတ္တာ စ အဟောသိ၊ လာဘ်လာဘအထွတ်အထိပ်
ကျော်စောမှု အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်သည်လည်း ဖြစ်ပြီ။ သုခိနီ အင်္ဂုလန္တ-
ကာယာ၊ စိတ်ချမ်းသာမှုရှိပြီ မပင်ပန်းသောကိုယ်ရှိပြီ။ အန္တောကုစ္ဆိဂတံ
ဗောဓိသတ္တဉ္စ၊ ဝမ်းအတွင်း၌တည်ရှိနေသော ဘုရားလောင်းကိုလည်း။ ဝိပ္ပသန္ဓေ
မဏိရတနေ၊ အထူးကြည်လင်သော ပတ္တမြားရတနာ၌။ အာဝုတပဏ္ဍာသုတ္တံ ဝိယ
ပဿတိ၊ သိအပ်သည့် ဖျော့တော့သော ချည်ကြိုးကိုကဲ့သို့ မြင်ရ၏။ ယသ္မာ စ
ဗောဓိသတ္တေန ဝသိတကုစ္ဆိ နာမ၊ အကြင့်ကြောင့်လည်း ဘုရားဖြစ်မည့်ဘဝ ဘုရား
လောင်းသည် ကိန်းအောင်းရာမယ်တော်ဝမ်းတိုက်မည်သည်။ စေတိယဂဗ္ဘ-
သဒိသာ ဟောတိ၊ စေတီတော်တိုက်ခန်းနှင့်တူသည် ဖြစ်၏။ အညေန သတ္တေန၊
အခြားသော သတ္တဝါသည်။ အာဝသိတုံ ဝါ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ ဝါ န သတ္တာ၊ နေခြင်းငှာ
လည်းကောင်း၊ အသုံးပြုခြင်းငှာလည်းကောင်း မတတ်ကောင်း။ တသ္မာ

ဗောဓိသတ္တမာတာ၊ ထိုသို့ အခြားသူနေဖို့ အသုံးပြုဖို့ မတတ်ကောင်းသောကြောင့် ဘုရားဖြစ်မည့်ဘဝ ဘုရားလောင်းမယ်တော်သည်။ ဗောဓိသတ္တေ သတ္တာဟ-
 ဇာတေ၊ ပစ္ဆိမဘဝကဘုရားလောင်းသည် မွေးဖွား၍ ခုနစ်ရက်ရှိသော်။ ကာလံ
 ကတွာ၊ သေခြင်းကို ပြု၍။ တုသိတပုရေ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ တုသိတာနတ်ပြည်၌ ဖြစ်၏။
 ၈ အညာ ဣတ္ထိယော၊ သည်သာမကသေး အခြားကုန်သော အမျိုးသမီးတို့သည်။
 ဒသမာသေ အပတွာပိ အတိတ္တမိတွာပိ၊ ဆယ်လတို့ကို မရောက်မပြည့်မူ၍သော်
 လည်းကောင်း၊ ကျော်လွန်၍သော်လည်းကောင်း။ နိသိန္နာပိ နိပန္နာပိ ဝိဇာယန္တိ
 ယထာ၊ ထိုင်လျက်သော်လည်းကောင်း၊ အိပ်လျက်သော်လည်းကောင်း မွေးဖွား
 ကုန်သကဲ့သို့။ ဗောဓိသတ္တမာတာ ဧဝံ န၊ ပစ္ဆိမဘဝကဘုရားလောင်း မယ်တော်
 သည်ကား ဤကဲ့သို့ မဟုတ်။ ပန သာ ဗောဓိသတ္တံ၊ အဟုတ်သော်ကား ထိုပစ္ဆိမ
 ဘဝကဘုရားလောင်းမယ်တော်သည် ပစ္ဆိမဘဝက ဘုရားလောင်းကို။ ဒသမာသေ
 ကုစ္ဆိနာ ပရိဟရိတွာ၊ ဆယ်လတို့ပတ်လုံး ဝမ်းဖြင့် လွယ်၍။ ဌိတာဝ ဝိဇာယိ၊
 ရပ်လျက်သာ ဖွားမြင်ပြီ။ အယံ ဗောဓိသတ္တမာတုဓမ္မတာ၊ ဤဝမ်းဖြင့် ဆယ်လ
 လွယ်ခြင်း စသည်ကား ပစ္ဆိမဘဝကဘုရားလောင်းမယ်တော်တို့ ဓမ္မတာတည်း။

မဟာမာယာ ဒေဝီပိ၊ မဟာမာယာမည်သော မိဖုရားကြီးသည်လည်း။ ပတ္တေန
 တေလံ ပရိဟရတိဝိယ၊ သပိတ်ဖြင့် ဆီကို ဆောင်ယူသကဲ့သို့။ ဒသမာသေ ကုစ္ဆိနာ၊
 ဆယ်လတို့ပတ်လုံး ဝမ်းဖြင့်။ ဗောဓိသတ္တံ ပရိဟရိတွာ၊ ပစ္ဆိမဘဝက ဘုရား
 အလောင်းကို ရွက်ဆောင်၍။ ပရိပုဏ္ဏဂဏ္ဌာ ဉာတိယရံ ဂန္တုကာမာ၊ ပြည့်သော
 ကိုယ်ဝန်ရှိလတ်သော် ဆွေမျိုးတို့အိမ်သို့ သွားလို၍။ ဒေဝ အဟံ၊ အရှင်မင်းကြီး
 ကျွန်တော်မသည်။ ကုလသန္တကံ ဒေဝဒဟနဂရံ ဆွေမျိုးတို့စွာဖြစ်သော ဒေဝဒဟ
 မြို့သို့။ ဂန္တု ဣစ္ဆာမိ ဣတိ၊ သွားခြင်းငှာ အလိုရှိပါ၏ဟု။ သုဒ္ဓေါဒနမဟာရာဇဿ
 အာရောစေသိ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးအား သံတော်ဦးတင်ပြီ။ ရာဇာ သာဓူတိ
 သမ္ပဋိစ္စိတွာ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် ကောင်းပြီဟု ဝန်ခံ၍။ ကပိလဝတ္ထုတော
 ယာဝ ဒေဝဒဟနဂရာ၊ ကပိလဝတ်မြို့မှ ဒေဝဒဟမြို့တိုင်အောင်။ မဂ္ဂံ သမံ
 ကာရေတွာ၊ လမ်းကို ညီညာအောင် ပြုပြင်စေ၍။ ကဒလိပုဏ္ဏယဋ္ဌဓဇ-
 ပဋ္ဌာကာဒိဟိ၊ ငှက်ပျောပင်ရှင်၊ ရေပြည့်အိုး၊ တံခွန်၊ အလံစသည်တို့ဖြင့်။
 အလင်္ကာရာပေတွာ၊ တန်ဆာဆင်စေ၍။ ဒေဝီ သုဝဏ္ဏသိဝိကာယ နိသိဒါပေတွာ၊
 မဟာမာယာမိဖုရားကြီးကို ရွှေထမ်းစင်၌ နေစေ၍။ အမစ္စသဟဿေန

ဥက္ခိပါပေတွာ၊ အမတ်တစ်ထောင်ကို ထမ်းစေ၍။ မဟန္တေန ပရိဝါရေန ပေသေသိ၊
 များစွာသော အခြံအရံဖြင့် ပို့စေပြီ။ ခွံနံ နဂရာနံ အန္တရေ ပန၊ ကပိလဝတ်၊ ဒေဝဒဟ
 မြို့နှစ်မြို့တို့၏ အကြား၌ကား။ ဥဘယနဂရဝါသီနမ္ပိ၊ နှစ်မြို့သားလုံးတို့အတွက်
 လည်း။ လုမ္ဗိနီဝနံ နာမ၊ လုမ္ဗိနီဥယျာဉ်မည်သော။ မင်္ဂလသာလဝနံ အတ္ထိ၊
 မင်္ဂလာရှိသော အင်ကြင်းတောဥယျာဉ်သည် ရှိ၏။ တသ္မိ သမယေ၊ မဟာမာယာ
 မိဖုယားကြီး ဒေဝဒဟမြို့ထွက်လာရာ ထိုကဆုန်လပြည့်အခါ၌။ မူလတော
 ပဌာယ ယာဝ အဂ္ဂသာခါ၊ အကိုင်းရင်းမှ စ၍ အကိုင်းဖျားတိုင်အောင်။ သဗ္ဗံ
 ဧကပါလိဖုလ္လံ အဟောသိ၊ အင်ကြင်းပင်အလုံးစုံသည် ပင်းလုံးကျွတ်ပွင့်သည်
 ဖြစ်ပြီ။ သာခန္တရေဟိ စေဝ ပုပ္ဖန္တရေဟိ စ၊ ကိုင်းကြားတို့မှလည်းကောင်း အပွင့်ကြား
 တို့မှ လည်းကောင်း။ ပဉ္စဝဏ္ဏာ ဘမရုဏာ၊ အဆင်းငါးမျိုးရှိကုန်သော ပိတုံးအုပ်
 တို့သည်လည်းကောင်း။ နာနပ္ပကာရာ သကုဏသံယာ စ၊ အမျိုးမျိုးအစားစား
 ကုန်သော ငှက်အုပ်တို့သည်လည်းကောင်း။ မဓုရဿရေန ဝိကုဇန္တာ ဝိစရန္တိ၊
 သာယာစွာသော အသံဖြင့် မြည်တွန်ကုန်လျက် လှည့်လည်ကုန်၏။ သကလံ
 လုမ္ဗိနီဝနံ စိတ္တလတာဝနသဒိသံ၊ အလုံးစုံသော လုမ္ဗိနီဥယျာဉ်သည် စိတ္တလတာ
 ဥယျာဉ်နှင့်တူ၏။ မဟာနုဘာဝဿ ရညော သုသဇ္ဇိတံ၊ တန်ခိုးကြီးသော မင်းသည်
 ကောင်းစွာစီရင်အပ်သော။ အာပါနမဏ္ဍလံ ဝိယ အဟောသိ၊ အရက်ဝိုင်းကဲ့သို့
 ဖြစ်ပြီ။ တံ ဒိသွာ ဒေဝိယာ၊ ထိုသာယာဖွယ်ကို တွေ့မြင်ရ၍ မဟာမာယာ မိဖုယား
 ကြီး၏။ သာလဝနကီဠံ ကီဠိတုကာမတာ စိတ္တံ ဥဒပါဒိ၊ အင်ကြင်းဥယျာဉ်
 ကစားခြင်းကို ကစားလိုသောစိတ်သည် ဖြစ်ပြီ။ အမစ္စာ ဒေဝီ ဂဟေတွာ၊ အမတ်
 တို့သည် မဟာမာယာမိဖုယားကြီးကို ထမ်းယူ၍။ သာလဝနံ ပဝိသိသု၊ လုမ္ဗိနီ
 အင်ကြင်းဥယျာဉ်သို့ ဝင်ကုန်ပြီ။ သာ မင်္ဂလသာလမူလံ ဂန္တာ၊ ထိုမဟာမာယာ
 မိဖုယားကြီးသည် မင်္ဂလာအင်ကြင်းပင်အနီးသို့ သွား၍။ သာလသာခံ
 ဂက္ခိတုကာမာ အဟောသိ၊ အင်ကြင်းကို ကိုင်လိုသည် ဖြစ်ပြီ။ သာလသာခါ
 သုသေဒိတဝေတ္တဂ္ဂံ ဝိယ၊ အင်ကြင်းကိုကိုင်သည် ကောင်းစွာ နွေးအပ်သော၊ ကြိမ်နွယ်
 အဖျားကဲ့သို့။ ဩနမိတွာ၊ ညွတ်ကိုင်း၍။ ဒေဝိယာ ဟတ္ထပထံ ဥပဂစ္ဆိ၊
 မဟာမာယာမိဖုယားကြီး၏ လက်လှမ်းမီသို့ ကပ်ရောက်ပြီ။ သာ ဟတ္ထံ
 ပသာရေတွာ၊ ထိုမဟာမာယာမိဖုယားကြီးသည် လက်ကို ဆန့်တန်း၍။ သာခံ
 အဂ္ဂဟေသိ၊ အင်ကြင်းကို ကိုင်လိုက်ပြီ။ စ၊ ဆက်ဦးအံ့။ တာဝဒေဝ အဿာ၊

ကိုင်လိုက်ရာ ထိုခဏ၌ပင် ထိုမဟာမာယာမိဖုယားကြီးမှာ။ ကမ္မဇဝါတာ စလီသု၊ ကံကြောင့်ဖြစ်သော လေတို့သည် လှုပ်ရှားကုန်ပြီ။ အထ အဿာ၊ ကမ္မဇလေတို့ လှုပ်ရှားရာထိုအခါ၌ ထိုမဟာမာယာ မိဖုယားကြီးဖို့။ သာဏီ ပရိက္ခိပိတ္တာ၊ တင်းတိမ်ကို ကာရံ၍။ မဟာဇနော ပဋိက္ကမိ၊ လူအများသည် ဖယ်ရှားပြီ။ သာလသာခံ ဂဟေတွာ တိဌမာနာယ ဧဝ၊ အင်ကြင်းကိုင်းကို ကိုင်၍ ရပ်လျက် သာလျှင်။ အဿာ ဂဗ္ဘဓုဌာနံ အဟောသိ၊ ထိုမဟာမာယာမိဖုယားကြီး၏ ကိုယ်ဝန်မှ ထခြင်း၊ မီးဖွားခြင်းသည် ဖြစ်ပြီ။ တခံဏံယေဝ သုဝဏ္ဏဇာလံ အာဒါယ၊ ထိုမီးဖွားရာ ခဏ၌ပင် ရွှေကွန်ရက်ကို ယူ၍။ သမ္ပတ္တာ ဝိသုဒ္ဓစိတ္တာ၊ ကောင်းစွာ ရောက်လာကုန်သော ကာမရာဂစိတ် စင်ကြယ်ကုန်သော။ စတ္တာရော မဟာဗြဟ္မာနော၊ လေးယောက်ကုန်သော သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာကြီးတို့သည်။ တေန သုဝဏ္ဏဇာလေန၊ ထိုရွှေကွန်ရက်ဖြင့်။ ဗောဓိသတ္တံ သမ္ပဋိစ္စိတ္တာ၊ ပစ္စိမဘဝိက ဘုရားလောင်းကို ခံယူ၍။ မာတု ပုရတော ဌပေတွာ၊ မယ်တော်မဟာမာယာ မိဖုယားကြီး၏ ရှေ့၌ ထား၍။ အတ္တမနာ ဟောဟိ ဒေဝိ ဝမ်းသာသည် ဖြစ်လော့ ရှင်မိဖုယား။ မဟေသက္ခော ပုတ္တော၊ ဘုန်းတော်ကြီးမားလှသော သားတော်သည်။ တေ ဥပ္ပန္နောတိ အာဟံသု၊ သင်မိဖုယားမှာ ဖွားတော်မူပြီဟု ပြောကုန်ပြီ။

ပန အညေ သတ္တာ၊ အထူးကား အခြားကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။ မာတု ကုစ္ဆိတော နိက္ခမန္တာ၊ မိခင်ဝမ်းမှ ထွက်လာကုန်သော်။ ပဋိကူလေန အသုစိနာ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်သော မစင်မကြယ် ရွံစဖွယ်ဖြင့်။ မက္ခိတာ နိက္ခမန္တိ ယထာ၊ လိမ်းကျံအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ထွက်လာကုန်သကဲ့သို့။ ဗောဓိသတ္တော ဧဝံ န၊ ပစ္စိမဘဝိကဘုရားလောင်းကား ဤကဲ့သို့ မဟုတ်။ ပန သော ဓမ္မာသနတော၊ အဟုတ်သော်ကား ထိုပစ္စိမဘဝိကဘုရားလောင်းသည် တရားဟောပလ္လင်ပေါ်မှ။ ဩတရန္တော ဓမ္မကထိကော ဝိယ၊ ဆင်းလာသော၊ ဓမ္မကထိကရဟန်းတော်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ နိဿေဏိတော ဩတရန္တော ပုရိသော ဝိယ စ၊ ထန်းတက် လှေကားမှ ဆင်းလာသော ယောက်ျားကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဒွေ ဟတ္ထေ စ ဒွေ ပါဒေ စ ပသာရေတွာ၊ လက်နှစ်ဖက်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ခြေနှစ်ဖက်တို့ကို လည်းကောင်း ဆန့်တန်း၍။ ဌိတကောဝ၊ ရပ်လျက်သာ။ မာတုကုစ္ဆိသမ္ပဝေန ကေနစိ အသုစိနာ၊ မယ်တော်ဝမ်း၌ဖြစ်သော တစ်စုံတစ်ခုသော ရွံစဖွယ်ဖြင့်။ အမက္ခိတော သုဒ္ဓေါ ဝိသဒေါ၊ မလိမ်းကျံအပ်ဘဲ စင်စင်ကြယ်ကြယ် သန့်သန့်

ရှင်းရှင်း။ ကာသိကဝတ္ထေန၊ ကာသိတိုင်းဖြစ်အဝတ်ဖြင့်။ နိက္ခိတ္တမဏိရတနံ ဝိယ၊ ထုပ်ထားအပ်သော ပတ္တမြားရတနာကဲ့သို့။ ဇောတယန္တော၊ ဝင်းစက်ကြည်လင်စွာ။ မာတုကုန္တိတော နိက္ခမိ၊ မယ်တော်ဝမ်းမှ ဖွားမြင်တော်မူပြီ။ ဧဝံ သန္တေပိ၊ ဤသို့ သန့်ရှင်းကြည်လင်စွာ ဖွားမြင်လာပါသော်လည်း။ ဗောဓိသတ္တဿ စ ဗောဓိသတ္တမာတုယာ စ၊ ဘုရားလောင်းအားလည်းကောင်း၊ ဘုရားလောင်းမယ်တော်အားလည်းကောင်း။ သက္ကာရတ္ထံ၊ ကောင်းစွာပြု ပူဇော်ခြင်းငှာ။ အာကာသတော၊ ကောင်းကင်မှ။ ဒွေ ဥဒကဓာရာ နိက္ခမိတွာ၊ အအေးအပူ၊ ရေအလျဉ်နှစ်ခုတို့သည် ထွက်လာကုန်၍။ ဗောဓိသတ္တဿ စ မာတုယာ စ၊ ဘုရားလောင်း၏လည်းကောင်း၊ မယ်တော်၏လည်းကောင်း။ သရီရေ ဥတုံ ဂါဟာပေသုံ၊ ခန္ဓာကိုယ်၌ အေးသင့်ရာအေး၊ နွေးသင့်ရာနွေး၊ အအေးအနွေး ဥတုကို ယူစေကုန်၊ ဖြစ်စေကုန်ပြီ။

အထ နံ၊ ထိုအခါအခြားမဲ့၌ ထိုဘုရားလောင်းကို။ သုဝဏ္ဏဇာလေန ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ရွှေကွန်ရက်ဖြင့် ခံယူ၍။ ဌိတာနံ ဗြဟ္မာနံ ဟတ္ထတော၊ တည်ကုန်သော သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာကြီးတို့၏ လက်မှ။ စတ္တာရော မဟာရာဇာနော၊ စာတု မဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီးလေးပါးတို့သည်။ မင်္ဂလသမ္ပတာယ သုခသမ္ပဿာယ၊ မင်္ဂလာရှိ၏ဟု သမုတ်အပ်သော ကောင်းမွန်နူးညံ့သော အတွေ့အထိရှိသော။ အင်္ဂုပ္ပဝေဏိယာ ဂဏှိသု၊ သစ်နက်ရေဖြင့် ခံယူကုန်ပြီ။ တေသံ ဟတ္ထတော၊ ထိုစာတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီးတို့၏ လက်မှ။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဒုကုလ-စုဗ္ဗကုဋေန ဂဏှိသု၊ ခံယူကုန်ပြီ။ မနုဿာနံ ဟတ္ထတော မုစ္ဆိတွာ၊ လူတို့၏ လက်မှ လွတ်၍။ ပထဝီယံ ပတိဋ္ဌာယ၊ မြေပေါ်၌ ရပ်၍။ ပုရတ္ထိမဒိသံ ဩလောကေသိ၊ အရှေ့အရပ်မျက်နှာကို ကြည့်ပြီ။ အနေကာနိ စက္ကဝါဠသဟဿာနိ၊ များစွာကုန်သော စကြာဝဠာထောင်ပေါင်းတို့သည်။ ဧကင်္ဂဏာနိ အဟေသုံ၊ တစ်ပြင်တည်းတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တတ္ထ ဒေဝမနုဿာ၊ ထိုအရှေ့အရပ်မျက်နှာက ဗြဟ္မာ နတ်လူတို့သည်။ ဂန္ဓမာလာဒီဟိ ပူဇယမာနာ၊ ပန်းနံ့သာစသည်တို့ဖြင့် ပူဇော်ကုန်လျက်။ မဟာပုရိသ ဣဓ၊ အလောင်းတော်မြတ် ဤအရှေ့အရပ်မျက်နှာ၌။ တုမေဟိ သဒိသော၊ သင်အလောင်းတော်မြတ်တို့နှင့် တူသော။ အညော နတ္ထိ၊ အခြားသူသည် မရှိပါ။ ဧတ္ထ ဥတ္တရိတရော၊ ဤအရှေ့မျက်နှာအရပ်၌ အလောင်းတော်မြတ်ထက် သာလွန်သူသည်။ ကုတောတိ အာဟံသု၊ အဘယ်မှာ ရှိပါအံ့

နည်းဟု ပြောဆိုကုန်ပြီ။ ဧဝံ စတသော ဒိသာ၊ ဤသို့ အရပ်လေးမျက်နှာတို့ လည်းကောင်း။ စတသော အနုဒိသာ၊ ထောင့်လေးမျက်နှာတို့လည်းကောင်း။ ဟေဋ္ဌာ ဥပရိ အောက်အရပ်မျက်နှာလည်းကောင်း၊ အထက်အရပ်မျက်နှာ လည်းကောင်း။ ဣတိ ဒသဒိသာ၊ ဤသို့ အရပ်ဆယ်မျက်နှာတို့ကို။ အနု-
ဝိလောကေတွာ၊ အစဉ်အတိုင်း လှည့်လည်ကြည့်တော်မူ၍။ အတ္တနာ သဒိသံ၊
မိမိနှင့် တူသော။ ကဗ္ဗိ အံဒိသွာ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်ကို မတွေ့မြင်သည် ဖြစ်၍။
အယံ ဥတ္တရာဒိသာတိ၊ ဤအရပ်ကား မြောက်မျက်နှာအရပ်ဟု နှလုံးပြု၍။
မဟာဗြဟ္မနာ သေတစ္ဆတ္တံ ဓာရိယမာနော၊ ဗြဟ္မာမင်းကြီးသည် ထီးဖြူကို
ဆောင်းမိုးအပ်သည်ဖြစ်၍။ (ဗြဟ္မာမင်းကြီး၏ ထီးဖြူဆောင်းမိုးမှ ခံယူ၍)။
သုဿာမေန ဝါလဗီဇနိ ဓာရိယမာနော၊ သုဿာမနတ်မင်းသည် စမရီသားမြီး
ယပ်ကို တဖြတ်ဖြတ် ခပ်ဆောင်ယူအပ်သည်ဖြစ်၍ (သုဿာမနတ်မင်း၏ စမရီ
သားမြီးယပ် တဖြတ်ဖြတ် ခတ်မှုကို ခံယူ၍)။ သေသရာဇကကုဓာဏ္ဍဟတ္ထေဟိ၊
ကြွင်းကျန်သော မင်းမြှောက်တန်ဆာလက်စွဲကုန်သော။ အညာဟိ ဒေဝတာဟိ
စ၊ အခြားကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်လည်း။ အနုဂမ္မမာနော၊ အစဉ်လိုက်ပါ
ပို့ဆောင်အပ်သည်ဖြစ်၍။ သတ္တပဒဝိတိဟာရေန အဂမာသိ၊ ခုနစ်ဖဝါးလှမ်း
ခြင်းဖြင့် သွားပြီ။ တတော သတ္တမပဒေ ဌိတော၊ ထို စ၍လှမ်းရာ နေရာမှ ခုနစ်ဖဝါး
မြောက်၌ ရပ်လျက်။ အဂ္ဂေါဟမသ္မိ လောကဿာတိ အာဒိကံ၊ အဂ္ဂေါဟမသ္မိ
လောကသ ဤသို့အစရှိသော။ အာသဘိ ဝါစံ နိစ္ဆာရေန္တော၊ ရဲတင်းသော
စကားကို မြွက်ဆိုလျက်။ သီဟနာဒံ နဒိ၊ ခြင်္သေ့ဟောက်သကဲ့ သို့သော စကားကို
ဟိန်းဟောက်ပြောဆိုပြီ။

ဟိ၊ ချဲ့ဦးအံ့။ မဟောသဓတ္တဘာဝေ၊ မဟော်သဓာပညာရှိဘဝလည်းကောင်း။
ဝေဿန္တရတ္တဘာဝေ၊ ဝေဿန္တရာမင်းဘဝလည်းကောင်း။ ဣမသ္မိ အတ္တဘာဝေ၊
ဤဘုရားဖြစ်တော်မူရာဘဝလည်းကောင်း။ ဣတိ တီသု အတ္တဘာဝေသု၊ ဤသို့
သုံးပါးကုန်သော ဘဝတို့၌။ ဗောဓိသတ္တော၊ ငါတို့ဘုရားလောင်းသည်။
မာတုကုဏ္ဍိတော နိက္ခန္တမတ္တော၊ မယ်တော်ဝမ်းမှ ဖွားမြင်ကာစမျှ ဖြစ်၍ပင်။ ဝါစံ
နိစ္ဆာရေသိ၊ စကားကို ပြောပြီ။ မဟောသဓတ္တဘာဝေ၊ မဟောသဓာပညာရှိဘဝ၌။
မာတုကုဏ္ဍိတော နိက္ခန္တမတ္တသေဝ၊ မယ်တော်ဝမ်းမှ ဖွားမြင်ကာစမျှသာ ဖြစ်သော။

အဿ ဟတ္ထေ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏ လက်၌။ ဒေဝရာဇာ သင်္ခက္ကာ အာဂန္တာ၊
 နတ်တို့ဘုရင်ဖြစ်သော သိကြားမင်းသည် လာ၍။ စန္ဒနသာရံ ဌပေတွာ ဂတော၊
 စန္ဒကူးနှစ်ကို ထား၍ သွားပြီ။ သော တံ၊ ထိုဘုရားလောင်းမဟော်သဓာသည်
 ထိုစန္ဒကူးနှစ်ကို။ မဋ္ဌိယံ ကတွာဝ နိက္ခန္တော၊ လက်သီးဆုပ်ထည်း၌ ဆုပ်မှုပြု၍သာ
 ဖွားလာပြီ။ အထ နံ မာတာ၊ ထိုအခါ၌ ထိုဘုရားလောင်းမဟော်သဓာကို
 မယ်တော် သုမနဒေဝီသည်။ တာတ ကိ ဂဟေတွာ၊ ချစ်သား ဘာကို ယူ၍။
 အာဂတော အသိ ဣတိ ပုဏ္ဏိ လာသည် ဖြစ်သနည်းဟု မေးပြီ။ ဩသဓံ အမ္မာဣတိ
 ဝိဿန္တိ၊ ဆေးကို အမေဟု ဖြေပြီ။ ဣတိ ဩသဓံ ဂဟေတွာ အာဂတတ္တာ၊ ဤသို့
 ဆေးကို ယူ၍ လာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အဿ နာမံ၊ ထိုကလေး၏ နာမည်ကို။
 ဩသဓကုမာရောတွေဝ အကံသု ကိရ၊ သူငယ်ဩသဓဟူ၍သာ ပြုကြ မှည့်ကြ
 ကုန်ပြီတဲ့။ တံ ဩသဓံ ဂဟေတွာ၊ ထိုဆေးကို ယူ၍။ စာဋိယံ ပက္ခိပိသု၊
 အိုးစရည်း၌ ထည့်ကြကုန်ပြီ။ အာဂတာဂတာနံ အန္ဓဗဓိရာဒိနံ၊ လာတိုင်းလာတိုင်း
 ကုန်သော ကန်းသူ၊ နားထိုင်းသူစသည်တို့၏။ တဒေဝ သဗ္ဗရောဂဝူပသမာယ၊
 ထိုယူခဲ့သော စန္ဒကူးနှစ်သည်ပင် ရောဂါအားလုံးပျောက်ကင်းဖို့။ ဘေသန္တံ
 အဟောသိ၊ ဆေးသည် ဖြစ်ပြီ။ တတော၊ ထို့နောင်မှ။ ဣဒံ မဟန္တံ ဩသဓံ၊
 ဤဆေးကား မြင့်မြတ်သော ဆေးတည်း။ ဣဒံ မဟန္တံ ဩသဓန္တိ၊ ဤ ဆေးကား
 မြင့်မြတ်သော ဆေးတည်းဟု။ ဥပ္ပန္နဝစနံ ဥပါဒါယ၊ ဖြစ်ပေါ်လာသော စကားကို
 အစွဲပြု၍။ အဿ နာမံ၊ ထိုသူငယ်ဩသဓ၏ နာမည်သည်။ မဟောသဓောတွေဝ
 ဇာတံ ကိရ၊ မဟော်သဓာဟူ၍သာ ဖြစ်ပြန်ပြီတဲ့။ ဝေဿန္တရတ္တဘာဝေ ပန၊
 ဝေဿန္တရာမင်းဘဝ၌ကား။ မာတုကုစ္ဆိတော နိက္ခန္တော၊ မယ်တော်ဝမ်းမှ
 ထွက်လာသော်။ ဒက္ခိဏဟတ္ထံ ပဿာရေတွာ၊ ညာဖက်လက်ကို ဆန့်တန်း၍။
 အမ္မ ဂေဟသ္မိ၊ အမေ အိမ်၌။ ကိပ္ပိ အတ္ထိ န ခေါ၊ တစ်စုံတစ်ခုသည် ရှိပါ၏လော။
 ဒါနံ ဒဿာမိတိ၊ အလှူကို လှူအံ့ဟု။ ဝဒန္တော နိက္ခမိ၊ ပြောဆိုလျက် ဖွားလာပြီ။
 အထ အဿ မာတာ၊ ထိုအခါ၌ ထိုဝေဿန္တရာမင်း၏ မိခင် ဖုဿတီ မိဖုယား
 ကြီးသည်။ တာတ သဓနေ ကုလေ၊ ချစ်သား ပစ္စည်းရှိသော အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တော
 အသိ ဣတိ၊ ဖြစ်လာသည် ဖြစ်၏ဟု ပြော၍။ ပုတ္တဿ ဟတ္ထံ၊ သားတော်
 ဝေဿန္တရာ၏ ညာဖက်လက်ကို။ အတ္တနော ဟတ္ထတလေ ကတွာ၊ မိမိ၏
 လက်ဝါးပြင်၌ ထားမှုပြု၍။ သဟဿတ္ထဝိကံ ဌပေသိ၊ ငွေတစ်ထောင်အိပ်ကို

ထားပြီ။ ဣမသ္မိ အတ္တဘာဝေ ပန၊ ဤဘုရားဖြစ်မည့်ဘဝ၌ကား။ ဣမံ သီဟနာဒံ
 နဒီတိ၊ အဂ္ဂေါဟ မသ္မိ လောကဿ စသော ဤသီဟနာဒကို ဟိန်းဟောက်
 ပြောဆိုပြီဟု။ ဧဝံ ဗောဓိသတ္တော၊ ဤသို့ ငါတို့ဘုရားလောင်းသည်။ တီသု
 အတ္တဘာဝေသု၊ သုံးခုကုန်သော ဘဝတို့၌။ မာတုကုစ္ဆိတော နိက္ခန္တမတ္တောဝ၊
 မယ်တော်ဝမ်းမှ ထွက်ခါစမျှဖြစ်၍သာ။ ဝါစံ နိစ္ဆာရေသိ၊ စကားကို ပြောပြီ။
 ပဋိသန္ဓိဂ္ဂဟဏေ ယထာ စ၊ ပဋိသန္ဓေယူရာ ခဏ၌ကဲ့သို့ပင်။ အဿ
 ဇာတက္ခဏေပိ၊ ထိုငါတို့ဘုရားလောင်း၏ ဖွားတော်မူရာခဏ၌လည်း။ ဒွတ္တိသ
 ပုဗ္ဗနိမိတ္တာနိ ပါတုရဟေသု၊ ရှေ့ပြေးနိမိတ်သုံးဆယ့်နှစ်ပါးတို့သည် ထင်ထင်ရှားရှား
 ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ယသ္မိ သမယေပန၊ အကြင်အခါ၌ကား။ အမှာကံ ဗောဓိသတ္တော၊
 ငါတို့၏ ဂေါတမဘုရားလောင်းသည်။ လုမ္ဗိနီဝနေ ဇာတော၊ လုမ္ဗိနီအင်ကြင်း
 တော၌ ဖွားတော်မူပြီ။ တသ္မိယေဝ သမယေ၊ ဘုရားလောင်း ဖွားတော်မူရာ
 ထိုအခါ၌ပင်။ ရာဟုလမာတာ ဒေဝီ၊ ရာဟုလာမယ်တော်ဖြစ်သော မိဖုရားသည်
 လည်းကောင်း။ အာနန္ဒတ္ထေရာ ဆန္ဒော အမစ္စော၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်
 လည်းကောင်း၊ ဆန္ဒမည်သော အမတ်သည်လည်းကောင်း။ ကာဠုဒါယီ အမစ္စော၊
 ကာဠုဒါယီအမတ်သည်လည်းကောင်း။ ကဏ္ဍကော အဿရာဇာ၊ ကဏ္ဍက
 မည်သော မြင်းမင်းသည်လည်းကောင်း။ မဟာဗောဓိရုက္ခော၊ မဟာဗောဓိပင်သည်
 လည်းကောင်း။ စတသော နိဓိကုမ္ဘိယော၊ လေးလုံးကုန်သော ရွှေအိုးကြီးတို့သည်
 လည်းကောင်း။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်ပေါ်ကုန်ပြီ။ တတ္ထ ဧကာ၊ ထိုရွှေအိုးကြီးလေးလုံး
 တို့တွင် တစ်လုံးသည်။ ဂါဝုတပ္ပမာဏာ၊ တစ်ဂါဝုတ်ပမာဏရှိသည် လည်းကောင်း။
 ဧကာ၊ တစ်လုံးသည်။ အမုယောဇနပ္ပမာဏာ၊ ယူဇနာဝက် ပမာဏရှိသည်
 လည်းကောင်း။ ဧကာ တိဂါဝုတပ္ပမာဏာ၊ တစ်လုံးသည် သုံးဂါဝုတ်ပမာဏ
 ရှိသည်လည်းကောင်း။ ဧကာ ယောဇနပ္ပမာဏာ၊ တစ်လုံးသည် တစ်ယူဇနာ
 ပမာဏရှိသည်လည်းကောင်း။ အဟောသိ ဣတိ၊ ဖြစ်ပြီဟု မှတ်။ ဣမေ သတ္တ၊
 ယသော်ဓရာ အာနန္ဒာ ဆန္ဒ ကာဠုဒါယီ ကဏ္ဍကမြင်း ဗောဓိပင် ရွှေအိုးကြီး
 လေးလုံး ဤခုနစ်မျိုးတို့သည်။ သဟဇာတာ နာမ၊ ဖွားဖက်တော်တို့မည်၏။

ဥဘယနဂရဝါသိနော၊ ကပိလဝတ် ဒေဝဒဟနှစ်မြို့နေကြသူတို့သည်။
 ဗောဓိသတ္တံ ဂဟေတွာ၊ ဘုရားလောင်းကို ယူ၍။ ကပိလဝတ္ထုနဂရမေဝ အဂမံသု၊
 ကပိလဝတ်မြို့သို့သာ သွားကြကုန်ပြီ။ စ တံ ဒိဝသံယေဝ၊ ဆက်ပြောအံ့ ထို

ဘုရားလောင်း ဖွားရာနေ၌ပင်။ “ကပိလဝတ္ထုနဂရေ သုဒ္ဓေါဒနမဟာရာဇဿ၊ ကပိလဝတ်မြို့၌ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးမှာ။ ပုတ္တော ဇာတော၊ သားတော်သည် ဖွားတော်မူလာပြီ။ အယံ ကုမာရော ဗောဓိတလေ နိဿိဒိတွာ၊ ဤမင်းသားသည် ဗောဓိရင်ပြင်၌ နေ၍။ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿတိတိ၊ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့”ဟု။ တာဝတိသဘဝနေ ဟဋ္ဌတုဌာ၊ တာဝတိသာနတ်ပြည်၌ ရွှန်လန်းနှစ်သက်ကြ ကုန်သော။ ဒေဝသံဃာ၊ နတ်အပေါင်းတို့သည်။ စေလုက္ခေပါဒီနိ ပဝတ္တေန္တာ ကိဋ္ဌိသု၊ အဝတ်မြှောက်ခြင်း စသည်တို့ကို ဖြစ်စေကုန်လျက် ကစားကြကုန်ပြီ။ တသ္မိ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ သုဒ္ဓေါဒနမဟာရာဇဿ ကုလူပကော၊ သုဒ္ဓေါဒန မင်းကြီး၏ နန်းတော်ကြွရောက်တတ်သော။ အဋ္ဌသမာပတ္တိလာဘီ ကာဠ-ဒေဝီလော နာမ တာပသော၊ သမာပတ်ရှစ်ပါးရသော ကာဠဒေဝီလမည်သော ရသေ့သည်။ ဘတ္တကိစ္စံ ကတွာ၊ ဆွမ်းကိစ္စကို ပြု၍။ ဒိဝါဝိဟာရတ္တာယ တာဝတိသဘဝနံ ဂန္ဓာ၊ နေသန့်နေခြင်းအကျိုးငှာ တာဝတိသာနတ်ပြည်သို့ ကြွ၍။ တတ္ထ ဒိဝါဝိဟာရံ နိဿိန္နော၊ ထိုတာဝတိသာနတ်ပြည်၌ နေသန့်နေခြင်းကို နေသော်။ တာ ဒေဝတာ ကိဋ္ဌမာနာ ဒိသ္မာ၊ ထိုနတ်တို့ကို ကစားနေသည်တို့ကို မြင်၍။ တုမေ ဧဝံ တုဌမာနသာ၊ သင်တို့သည် ဤသို့ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိကြ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကိ ကာရဏာ ကိဋ္ဌထ၊ အဘယ်ကြောင့် ကစားကြကုန်သနည်း။ ဧတံ ကာရဏံ မယုမ္ပ၊ ဤနှစ်ခြိုက်စွာ ကစားခြင်းအကြောင်းကို ငါ့အားလည်း။ ကထေထာတိ ပုစ္ဆိ ပြောကြကုန်လော့ဟု မေးပြီ။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ မာရိယ၊ ကျွန်ုပ်တို့အလား ရှုစားအပ်သည့် ရှင်ရသေ့။ သုဒ္ဓေါဒနရညော ပုတ္တော ဇာတော၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးမှာ သားတော်သည် ဖွားမြင်ပြီ။ သော ဗောဓိတလေ နိဿိဒိတွာ၊ ထို မင်းသားသည် ဗောဓိအပြင်၌ ထိုင်နေ၍။ ဗုဒ္ဓေါ ဟုတွာ၊ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်၍။ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တေဿတိ၊ ဓမ္မစကြာတရားတော်ကို ဟောလတ္တံ့။ တဿ အနန္တံ၊ ထိုဘုရားရှင်၏ အဆုံးအပိုင်းအခြား မရှိသော။ ဗုဒ္ဓလီလံ ဒဋ္ဌံ စ၊ ဘုရားတို့ တင့်တယ်စံပယ်ခြင်းကို ဖူးမြင်ခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ဓမ္မံ သောတုံ စ၊ တရား တော်ကို နာကြားခြင်းငှာလည်းကောင်း။ လတ္ထမာတိ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ရကုန် လိမ့်မည်ဟူသော ဤအကြောင်းကြောင့်။ တုဌာ အမှာတိ အာဟံသု၊ နှစ်ခြိုက် ကုန်သည် ဖြစ်ကုန်ပြီဟု ပြောကုန်ပြီ။ တာပသော တာသံ ဝစနံ သုတွာ၊ ကာဠ-ဒေဝီလရသေ့သည် ထိုနတ်တို့၏ စကားကို ကြားရ၍။ ခိပ္ပံ ဒေဝလောကတော

ဩရုယျ၊ လျင်မြန်စွာ နတ်ပြည်မှ ဆင်းခဲ့၍။ ရာဇနိဝေသနံ ပဝိသိတွာ၊ သုဒ္ဓေါဒန မင်းနန်းတော်သို့ ဝင်၍။ ပညတ္တာသနေ နိသိန္နော၊ ခင်းထားအပ်သော နေရာ၌ ထိုင်လျက်။ မဟာရာဇ တေ၊ မင်းမြတ် သင့်မှာ။ ပုတ္တော ဇာတော ကိရ၊ သားတော်သည် ဖွားမြင်ပြီတဲ့ဟု ကြားခဲ့ရပြီ။ နံ ပဿိဿာမိ ဣတိ အာဟ၊ ထိုသားတော်ကို ကြည့်မည် ဤသို့ ပြောပြီ။ ရာဇာ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည်။ အလင်္ကာတပဋိယတ္တံ ကုမာရံ အာဟရာပေတွာ၊ တန်ဆာဆင်မှုနှင့်စပ်ယှဉ်သော မင်းသားကို ဆောင်ယူစေ၍။ တာပသံ ဝန္တာပေတုံ၊ ကာဠဒေဝီလရသေ့ကို ရှိခိုး စေခြင်းငှာ။ အဘိဟရိ၊ ရှေးရှုဆောင်ယူပြီ။ ဗောဓိသတ္တဿ ပါဒါ ပရိဝတ္တိတွာ၊ ဘုရားလောင်း၏ ခြေတော်တို့သည် လည်၍။ တာပသဿ ဇောသု ပတိဌဟိသု၊ ကာဠဒေဝီလရသေ့၏ ဆံကျပ်တို့၌ တည်ကုန်ပြီ။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဗောဓိသတ္တဿ တေန အတ္တဘာဝေန၊ ဘုရားလောင်း၏ ထိုခန္ဓာကိုယ်ဖြင့်။ ဗောဓိသတ္တဿ ဝန္တိတဗ္ဗယုတ္တကော၊ ဘုရားလောင်း၏ ရှိခိုးထိုက်မှုအား သင့်လျော်သော။ အညော နာမ နတ္ထိ၊ အခြားပုဂ္ဂိုလ်မည်သည် မရှိတော့။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဗောဓိသတ္တဿ သိသံ၊ ဘုရားလောင်း၏ ဦးခေါင်းကို။ တာပသဿ ပါဒမူလေ၊ ကာဠဒေဝီလရသေ့၏ ခြေရင်း၌။ အဇာနန္တာ သစေ ဌပေယျံ၊ မသိသူတို့သည် အကယ်၍ ထားကုန်အံ့။ တဿ မုဒ္ဒါ၊ ထိုကာဠဒေဝီလရသေ့၏ဦးခေါင်းသည်။ သတ္တဓာ ဖလေယျ၊ ခုနစ်စိတ် အားဖြင့် ကွဲလေရာ၏။ တာပသော၊ ကာဠဒေဝီလရသေ့သည်။ အတ္တာနံ နာသေတုံ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ။ မေ န ယုတ္တန္တိ၊ ငါသည် မသင့်ဟု တွေး၍။ အာသနာ ဥဌာယ၊ နေရာမှ ထ၍။ ဗောဓိသတ္တဿ အဇ္ဈလီ ပဂ္ဂဟေသိ၊ ဘုရားလောင်းအား လက်အုပ်ကို ချီပြီ။ ရာဇာ တံ အတ္ထရိယံ ဒိသွာ၊ သုဒ္ဓေါဒန မင်းကြီးသည် ထိုအံ့ဖွယ်ကို တွေ့မြင်ရ၍။ အတ္တနော ပုတ္တံ ဝန္တိ မိမိ၏ သားတော်ကို ရှိခိုးပြီ။

တာပသော၊ ကာဠဒေဝီလရသေ့သည်။ အတိတေ စတ္တာလီသကပ္ပေ၊ အတိတ်၌ ကမ္ဘာလေးဆယ်တို့လည်းကောင်း။ အနာဂတေ စတ္တာလီသကပ္ပေ၊ အနာဂတ်၌ ကမ္ဘာလေးဆယ်တို့လည်းကောင်း။ ဣတိ အသီတိကပ္ပေ၊ အနုဿရတိ၊ ဤသို့ ကမ္ဘာရှစ်ဆယ်တို့ကို အစဉ်အောက်မေ့နိုင်၏။ ဗောဓိသတ္တဿ လက္ခဏသမ္ပတ္တိံ ဒိသွာ၊ ဘုရားလောင်း၏ ယောက်ျားမြတ်တို့လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံမှုကို မြင်၍။ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿတိ န ခေါ၊ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လိမ့်မည်လော။ ဥဒါဟု နောက်၊

သို့မဟုတ် မဖြစ်လိမ့်မည်လောဟု။ အာဝဇ္ဇေတွာ ဥပဓာရေန္တော၊ စဉ်းစားပြီး၍ ဆင်ခြင် လတ်သော်။ ဗုဒ္ဓေါ နိဿံသယံ၊ ဘုရားစင်စစ်သည် သံသယမရှိ ဧကန်။ ဘဝိဿတိတိ ဥတွာ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ဟု သိ၍။ အယံ အတ္ထရိယပုရိသောတိ၊ ဤ မင်းသားကား အံ့ဖွယ်ယောက်ျားပေတကားဟု တွေး၍။ သိတံ အကာသိ၊ ပြီးမှုကို ပြုပြီ။ တတော၊ ထို့နောင်မှ။ အဟံ ဣမံ၊ ငါကာဠဒေဝီလရသေ့သည် ဤ မင်းသားငယ်ကို။ ဗုဒ္ဓဘူတံ ဒဠ္ဗံ လဘိဿာမိ န ခေါ၊ ဘုရားစင်စစ်ဖြစ်သည်ကို ဖူးမြင်ခြင်းငှာ ရအံ့လော။ နောတိ ဥပဓာရေန္တော၊ မရအံ့လောဟု ဆင်ခြင် လတ်သော်။ န လဘိဿာမိ၊ ဖူးမြင်ဖို့ မရလတ္တံ့။ အန္တရာယေဝ၊ ဘုရားမပွင့်မီ ကြား၌ပင်။ ကာလံ ကတွာ၊ သေမှုကို ပြု၍။ ဗုဒ္ဓသတေနပိ ဗုဒ္ဓသဟဿေနပိ ဂန္တာ၊ ဘုရားရာပေါင်းများစွာသည်လည်းကောင်း၊ ဘုရားထောင်ပေါင်းများစွာသည် လည်းကောင်း ကြွရောက်၍။ ဟေဓေတုံ အသက္ကုဏေယျ၊ သစ္စာလေးပါး သိစေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သော။ အရူပဘဝေ နိဗ္ဗတ္တိဿာမိတိ ဒိသ္မာ၊ အရူပဘုံ၌ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု သိမြင်၍။ ဧဝရူပံ နာမ အတ္ထရိယပုရိသံ၊ ဤသို့ ငယ်စဉ်ကပင် ငါ့ဆံကျစ်တို့၌၊ ခြေထောက်တင်ထားသော၊ သဘောရှိသည်မည်သော အံ့ဖွယ် ယောက်ျားကို။ ဗုဒ္ဓဘူတံ ဒဠ္ဗံ န လဘိဿာမိ၊ ဘုရားစင်စစ်ဖြစ်သည်ကို ဖူးမြင် ခြင်းငှာ မရလတ္တံ့။ မေ မဟတီ ဇာနိ၊ ငါ၏ ကြီးစွာသော ဆုံးရှုံးမှုသည်။ ဘဝိဿတိ ဝတာတိ ပရောဒိ၊ ဖြစ်လိမ့်မည်တကားဟု တွေး၍ ပြင်းစွာငိုပြီ။

မနုဿာ ဒိသ္မာ၊ လူတို့သည် မြင်၍။ “အမှာကံ အယျော၊ ငါတို့၏ အရှင်ရသေ့ သည်။ ဣဒါနေဝ ဟသိတွာ၊ ယခုပင် ပြီးရယ်၍။ ပုန ပရောဒိ၊ တစ်ဖန် ငိုပြီ။ ကိ န ခေါ ဘန္တေ၊ ဘယ်လိုပါလဲ အရှင်ဘုရား။ အမှာကံ အယျပုတ္တဿ၊ တပည့်တော် တို့၏ အရှင်သခင်မင်းသားကလေး၏။ ကောစိ အန္တရာယော၊ တစ်စုံတစ်ရာသော အန္တရာယ်သည်။ ဘဝိဿတိတိ ပုတ္တိသု၊ ဖြစ်လတ်လားဟု မေးလျှောက်ကြကုန်ပြီ။ ဧတဿ အန္တရာယော နတ္ထိ၊ သင်တို့သခင်၊ ဤမင်းသားကလေးမှာ အန္တရာယ် သည် မရှိပါ။ နိဿံသယေန ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿတိတိ၊ သံသယမရှိ ဧကန် ဘုရား စင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု ပြောပြီ။ အထ ကဿာ ပရောဒိတ္တာတိ၊ ဒီလိုဆိုလျှင် ဘာကြောင့် အရှင်ဘုရားတို့ ငိုကြွပါသလဲဟု မေးလျှောက်ကုန်ပြီ။ ဧဝရူပံ ပုရိသံ ဗုဒ္ဓဘူတံ၊ ဤသို့ အံ့ဖွယ်သဘောရှိသော ယောက်ျားကို ဘုရားစင်စစ်ဖြစ်သည်ကို။ ဒဠ္ဗံ န လဘိဿာမိ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ မရလတ္တံ့။ ဝတ မေ၊ စင်စစ် ငါ့မှာ။ မဟတီ

ဇာနိ ဘဝိဿတီတိ၊ ကြီးစွာသော ဆုံးရှုံးမှုသည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု။ အတ္တာနံ အနုသောစန္ဒော၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အဖန်ဖန်စိုးရိမ်လျက်။ ရောဒါမိတိ အာဟ၊ ငိုကြွေး၏ဟု ပြောပြီ။ တတော သော၊ ထိုနောင်မှ ထိုကာဠဒေဝီလရသေသည်။ မေ ဉာတကေသု ကောစိ၊ ငါ၏ ဆွေမျိုးတို့တွင် တစ်စုံတစ်ယောက်သည်။ ဧတံ ဗုဒ္ဓဘူတံ၊ ထိုမင်းသားငယ်ကို ဘုရားစင်စစ်ဖြစ်သည်ကို။ ဒဠ္ဗ လဘိဿတိ ကိ န ခေါ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ ရအံ့လော။ န လဘိဿတီတိ ဥပဓာရေန္တော၊ မရအံ့လောဟု စူးစမ်းဆင်ခြင်သော်။ အတ္တနော ဘာဂိနေယျံ၊ မိမိ၏ တူတော်ဖြစ်သော။ နာဠကဒါရကံ အဒ္ဓသ၊ နာဠကသူငယ်ကို မြင်ပြီ။ သော ဘဂိနိယာ ဂေဟံ ဂန္ဓာ၊ ထိုကာဠဒေဝီလရသေသည် နှမ၏ အိမ်သို့ သွား၍။ တေ ပုတ္တော နာဠကော၊ သင်၏ သားဖြစ်သော နာဠကသည်။ ကဟံတိ ပုစ္ဆိ၊ ဘယ်မှာနည်းဟု မေးပြီ။ ဂေဟေ အတ္ထိ အယျာတိ၊ အိမ်၌ ရှိပါ၏ အရှင်ဘုရားဟု လျှောက်ပြီ။ နံ ပက္ခောသာဟီတိ၊ ထိုနာဠကကို ခေါ်လိုက်ဟု ပြော၍။ ပက္ခောသာပေတွာ အတ္တနော သန္တိကံ၊ ခေါ်ခိုင်း၍ မိမိ၏အထံသို့။ အာဂတံ ကုမာရံ၊ လာသော နာဠကသူငယ်ကို။ တာတ သုဒ္ဓေါဒနမဟာရာဇဿ ကုလေ၊ အမောင်. . သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး၏ အမျိုး၌။ ပုတ္တော ဇာတော၊ သားတော်သည် မွေးဖွားပြီ။ ဧသော ဗုဒ္ဓကိုရော၊ ထိုမင်းသားသည် ဘုရားလောင်းတည်း။ ပဉ္စတိသဝဿာနိ အတိက္ကမိတွာ၊ သုံးဆယ့်ငါးနှစ်တို့ကို ကျော်လွန်၍။ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿတိ၊ ဘုရား စင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့။ တံ ဧတံ ဒဠ္ဗ လဘိဿသိ၊ သင်နာဠကသည် ထိုဘုရားကို ဖူးမြင်ခြင်းငှာ ရလတ္တံ့။ အဇ္ဈေ ပဗ္ဗဇာဟီတိ၊ ယနေပင် ရဟန်းပြုလော့ ဟုပြောပြီ။ သတ္တာသီတိကောဋီမနေ ကုလေ၊ ရှစ်ဆယ့်ခုနစ်ကုဋေဥစ္စာရှိသော အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တဒါရကောပိ၊ ဖြစ်သော သူငယ်ပင်ဖြစ်သော်လည်း။ “မ မာတုလော အနတ္ထေ ငါ့ကို ဦးရီးတော်သည် ကောင်းကျိုးမရှိသည်၌။ န နိယောဇေဿတီတိ စိန္တေတွာ၊ မတိုက်တွန်းလတ္တံ့ဟု ကြံ၍။ တာဝဒေဝ အန္တရာပဏတော၊ ထိုတိုက်တွန်းရာ ခဏ၌ပင် ဈေးအတွင်းမှ။ ကာသာယာနိ စေဝ မတ္တိကာပတ္တဉ္စ အာဟရာပေတွာ၊ ဖန်ရေစွန်းသော အဝတ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ မြေသပိတ်ကိုလည်းကောင်း ဆောင်ယူစေ၍။ ကေသမဿံ ဩဟာရေတွာ၊ ဆံပင်မုတ်ဆိတ်ကျင်စွယ်ကို ဖယ်ရှားစေ၍ (ရိတ်၍)။ ကာသာယာနိ ဝတ္ထာနိ အတ္ထာဒေတွာ၊ ဖန်ရေစွန်းကုန်သော အဝတ်တို့ကို ဖုံးလွှမ်းဝတ်ရုံ၍။ ယော လောကေ ဥတ္တမပုဂ္ဂလော၊ အကြင်

ပုဂ္ဂိုလ်သည် လောက၌ အမြတ်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ တံ ဥဒ္ဓိဿ၊ လောက၌အမြတ်ဆုံး
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ဆရာဟု၊ ရည်ရွယ်၍။ မယံ ပဗ္ဗဇ္ဇာတိ၊ ငါ၏ ရဟန်းပြုခြင်းတည်း
 ဟုဆို၍။ ဗောဓိသတ္တဘိမုခံ အဗ္ဗလီ ပဂ္ဂယ၊ ဘုရားလောင်းသို့ ရှေးရှုလက်အုပ်ကို
 ချီမိုး၍။ ပဉ္စပတိဌိတေန ဝန္တိတွာ၊ တည်ခြင်းငါးမျိုးဖြင့် ရှိခိုး၍။ ပတ္တံ ထဝိကာယ
 ပက္ခိပိတွာ၊ သပိတ်ကို အိတ်၌ ထည့်၍။ အံသကုဋေ လဂ္ဂေတွာ၊ ပန်းစွန်း၌ ချိတ်၍။
 ဟိမဝန္တံ ပဝိသိတွာ၊ ဟိမဝန္တာသို့ ဝင်၍။ သမဏဓမ္မံ အကာသိ၊ ရဟန်းတရားကို
 ပြုလုပ်အားထုတ်ပြီ။ သော ပရမာဘိသမ္မောဓိ ပတ္တံ၊ ထိုရှင်နာဠကသည် အလွန်
 မြတ်သော၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သို့ ရောက်တော်မူသော။ တထာဂတံ ဥပသင်္ကမိတွာ၊
 ဘုရားရှင်သို့ ချဉ်းကပ်၍။ နာဠကပဋိပဒံ ကထာပေတွာ၊ မောနေယျအကျင့်ကို
 ဟောတော်မူစေ၍။ ပုန ဟိမဝန္တံ ပဝိသိတွာ၊ တစ်ဖန် ဟိမဝန္တာသို့ ဝင်၍။ ဥက္ကဋ္ဌ-
 ပဋိပဒံ ပဋိပန္နော၊ အမြင့်ဆုံးမောနေယျအကျင့်ကို ကျင့်သော်။ သတ္တမာသေ ဧဝ
 အာယံ ပါလေတွာ၊ ခုနစ်လတို့ပတ်လုံးသာ အသက်ကို စောင့်ရှောက်၍။ သုဝဏ္ဏ-
 ပဗ္ဗတံ နိဿာယ၊ ရွှေတောင်ကို မှီ၍။ ဌိတကောဝ အနုပါဒိသေသာယ၊ ရပ်လျက်သာ
 ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ် အကြွင်းမရှိသော။ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ငြိမ်းအေးခြင်း
 သဘောဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူပြီ။

ဗောဓိသတ္တမ္ပိ ခေါ ပဉ္စမေ ဒိဝသေ၊ ဘုရားလောင်းကိုလည်း ဖွားသည်ကစ
 ငါးရက်ရသော နေ့၌။ သီသံ နှာပေတွာ၊ ဦးခေါင်းကို ရေခိုးစေ၍။ နာမဂ္ဂဟဏံ
 ဂက္ခိဿာမာတိ၊ မှည့်သင့်သော နာမည်ကို မှည့်ကုန်အံ့ဟု။ ရာဇဘဝနံ
 စတုဇ္ဇာတိကဂန္ဓေဟိ ဝိလိမ္ပိတွာ၊ မင်းနန်းတော်ကို ကံ့ကမံ၊ လေးညှင်း၊ တောင်
 ဇလပ်၊ လောဗန်း နံသာလေးမျိုးတို့ဖြင့် လိမ်းကျံ၍။ လာဇာပဉ္စမကာနိ ပုပ္ပါနိ
 ဝိကိရိတွာ၊ မုလေးပန်း မုန်ညှင်းပန်း၊ ဆန်ပန်း၊ မြေဇာပန်း၊ ပေါက်ပေါက်ပန်းလျှင်
 ငါးခုမြောက်ရှိကုန်သော ပန်းတို့ကို ကြံဖြန့်၍။ အသမ္ဘိန္နပါယာသံ ပစာပေတွာ၊
 ရေမရောသော နို့ဃနာကို ကျိုချက်စေ၍။ တိဏ္ဍံ ဝေဒါနံ ပါရိတေ၊ ဝေဒသုံးကျမ်း
 တို့ကို တစ်ဖက်ကမ်းရောက် တတ်မြောက်ကုန်သော။ အဋ္ဌသတဗြာဟ္မဏေ
 နိမန္တေတွာ၊ တစ်ရာရှစ်ယောက်သော ပုဏ္ဏားတို့ကို ဖိတ်ကြား၍။ ရာဇဘဝနေ
 နိသီဒါပေတွာ၊ မင်းနန်းတော်၌ နေစေ၍။ သုဘောဇနံ ဘောဇေတွာ၊ ကောင်းသော
 ဘောဇဉ်ကို ကျွေးမွေး၍။ မဟာသက္ကာရံ ကတွာ၊ ကြီးစွာသော ပူဇော်မှုကို ပြု၍။
 ကိ န ခေါ ဘဝိဿတိတိ၊ ဘယ်သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်နည်းဟု။ လက္ခဏာနိ ပရိဂ္ဂဟာ-

ပေသုံ၊ လက္ခဏာတို့ကို ဖတ်စေကုန်ပြီ။ တေသု၊ ထိုပုဏ္ဏား တစ်ရာရှစ်ယောက် တို့တွင်။

ရာမော ဓဇော လက္ခဏော စာပိ မန္တိ၊ ရာမလည်းကောင်း၊ ဓဇလည်းကောင်း၊ လက္ခဏလည်းကောင်း၊ မန္တိလည်းကောင်း။ ကောဏ္ဍညော စ ဘောဇော သုယာမော သုဒတ္တော၊ ကောဏ္ဍညလည်းကောင်း၊ ဘောဇလည်းကောင်း၊ သုယာမလည်းကောင်း၊ သုဒတ္တလည်းကောင်း။ တဒါ၊ အလောင်းတော်၏ လက္ခဏာကို ဖတ်ရာ ထိုအခါ၌။ ဧတေ အဋ္ဌ ဗြာဟ္မဏာ၊ ဤပုဏ္ဏားရှစ်ယောက်တို့သည်။ ဆဠှဝါ အဟေသုံ၊ ကပ္ပ၊ ဗျာကရဏ၊ ဇောတိသတ္တ၊ သိက္ခာ၊ နိရုတ္တိ၊ ဆန္ဒောဝိစိတိ ဝေဒင်္ဂံ (၆)ပါးကို တတ်သိ ကုန်သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ မန္တိ ဝိယာကရိယ၊ ဝေဒကျမ်းဂန် မန္တန်ကို ပြောဆိုကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။

ဣမေ အဋ္ဌေဝ ဗြာဟ္မဏာ၊ ဤပုဏ္ဏားရှစ်ယောက်တို့သည်သာ။ လက္ခဏ-
ပရိဂ္ဂါဟကာ အဟေသုံ၊ ဘုရားလောင်းလက္ခဏာ ဖတ်ကြကုန်သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။
ပဋိသန္ဓိဂ္ဂဟဏဒိဝသေ သုပိနေပိ၊ ဘုရားလောင်း ပဋိသန္ဓေနေရာနေ၌ အိပ်မက်
ကိုလည်း။ ဧတေဟေဝ ပရိဂ္ဂဟိတော၊ ဤပုဏ္ဏားရှစ်ယောက်တို့သည်သာ
ဖတ်အပ်ပြီ။ တေသု သတ္တဇနာ၊ ထိုပုဏ္ဏားရှစ်ယောက်တို့တွင် ကောဏ္ဍညမှ တစ်ပါး
ပုဏ္ဏားခုနစ်ယောက်တို့သည်။ ဒွေ အင်္ဂုလိယော ဥက္ခိပိတွာ၊ လက်ချောင်း
နှစ်ချောင်းတို့ကို ထောင်၍။ ဣမေဟိ လက္ခဏေဟိ သမန္နာဂတော၊ ဤလက္ခဏာ
တို့နှင့် ပြည့်စုံသူသည်။ အဂါရံ အဇ္ဈာဝသမာနော၊ အိမ်၌ နေသော်။ စက္ကဝတ္တိ
ရာဇာ ဟောတိ၊ စကြဝတေးမင်းသည် ဖြစ်၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇမာနော ဗုဒ္ဓေါ ဟောတိ၊
ရဟန်းပြုသော် ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်၏။ ဣတိ ဒွေဓာ ဗျာကရိယ၊ ဤသို့ နှစ်မျိုး
ဟောကုန်ပြီ။ စက္ကဝတ္တိရညော၊ စကြဝတေးမင်း၏။ သဗ္ဗံ သိရိဝိဘဝံ အလုံးစုံသော
ကျက်သရေစည်းစိမ်ကို။ အာစိက္ခိယ၊ ပြောကြကုန်ပြီ။ ပန တေသံ သဗ္ဗဒဟရော၊
တစ်မျိုးကား ထိုပုဏ္ဏား ရှစ်ယောက်တို့တွင် အကုန်လုံးအောက် အငယ်ဆုံး
ဖြစ်သော။ ဂေါတ္တတော ကောဏ္ဍညော နာမ မာဏဝေါ၊ အနွယ်အားဖြင့်
ကောဏ္ဍညမည်သော ပုဏ္ဏားလုလင်သည်။ ဗောဓိသတ္တဿ ဝရလက္ခဏနိပ္ပတ္တိ
ဩလောကေတွာ၊ ဘုရားလောင်း၏ လက္ခဏာမြတ်တို့ဖြင့် အထွတ်အထိပ်

ပြီးစီးပြည့်စုံမှုကို ကြည့်၍။ အဂါရမဇ္ဈေ ဣမဿ ဌာနကာရဏံ နတ္ထိ၊
 အိမ်၏အလယ်၌ ဤမင်းသားငယ်၏ တည်နေကြောင်းသည် မရှိ။ ဧကန္တေန
 ဧသော၊ ဧကန်အားဖြင့် ဤမင်းသားငယ်သည်။ ဝိဝဋ္ဌတ္ထဒေါ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿတိတိ၊
 ဝဋ်နှင့် ကိလေသာအမှီ ကင်းကွာတော်မူပြီးသော ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု။
 ဧကမေဝ အင်္ဂုလီ ဥက္ခိပိတွာ၊ တစ်ချောင်းသာဖြစ်သော လက်ချောင်းကို ထောင်၍။
 ဧကန္တဗျာကရဏံ ဗျာကာသိ၊ တစ်ထစ်ချဟောပြောမှုကို ဟောပြောပြီ။ ဟိ အယံ
 မှန်၏ ဤ ကောဏ္ဍညပုဏ္ဏား သည်။ ကတာဓိကာရော ပစ္ဆိမဘဝိကသတ္တော၊
 ပြုအပ်ပြီးသော အဓိကရကုသိုလ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ကျွတ်တမ်းဝင်မည့် နောက်ဆုံးဘဝ
 ရှိသူ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၍။ ဣတရေ သတ္တဇနော၊ ဤမိမိမှ တခြားကုန်သော ပုဏ္ဏား
 ခုနစ်ယောက်တို့ကို။ ပညာယ အဘိဘဝိတွာ၊ ပညာဖြင့် လွမ်းမိုး၍။ ဣမေဟိ
 လက္ခဏေဟိ သမန္နာဂတဿ၊ ဤလက္ခဏာတို့နှင့် ပြည့်စုံသော မင်းသားငယ်၏။
 အဂါရမဇ္ဈေ ဌာနံ နာမ နတ္ထိ၊ အိမ်၏အလယ်၌ တည်နေခြင်းမည်သည် မရှိ။
 အသံသယံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿတိတိ၊ သံသယမရှိ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု။
 ဧကမေဝ ဂတိ အဒ္ဓဿ၊ တစ်မျိုးတည်းသာ ဖြစ်သော ဖြစ်ခြင်းကို မြင်ပြီ။ တသ္မာ
 ဧကံ အင်္ဂုလီ ဥက္ခိပိတွာ၊ ထို့ကြောင့် တစ်ခုသော လက်ချောင်းကို ထောင်၍။ ဧဝံ
 ဗျာကာသိ၊ ဤသို့ တစ်ထစ်ချ ဟောပြီ။ အထ အဿ နာမံ ဂဏန္တာ၊ ထိုလက္ခဏာ
 ဟောပြီးနောက်၌ ထိုမင်းသားငယ်၏ နာမည်ကို ယူကြမည်ကြသော်။
 သဗ္ဗလောကဿ အတ္ထသိဒ္ဓိကရတ္တာ၊ သတ္တဝါအားလုံး၏ ကောင်းကျိုးပြီးမှု ပြုတတ်
 သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သိဒ္ဓတ္ထောတိ နာမံ အကံသု၊ သိဒ္ဓတ္ထ ဟူသောနာမည်ကို
 ပြုကြမည်ကြကုန်ပြီ။

အထ တေ ဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုနာမည်မှည့်ပြီးသည့်နောက်၌ ထိုလက္ခဏာဖတ်
 ပုဏ္ဏားတို့သည်။ အတ္တနော ယရာနိ ဂန္ဓာ၊ မိမိ၏ အိမ်တို့သို့ သွား၍။ တာတာ
 အမေ့ မဟလ္လကာ၊ သားတို့ ငါတို့ကား ကြီးကုန်ပြီ။ သုဒ္ဓေါဒနမဟာရာဇဿ ပုတ္တံ၊
 သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး၏ သားတော်ကို။ သဗ္ဗညုတံ ပတ္တံ၊ သဗ္ဗညုဘုရားအဖြစ်သို့
 ရောက်တော်မူသည်ကို။ မယံ သမ္ဘဝေယျာမ ဝါ နော ဝါ၊ ငါတို့သည် မိချင်လည်း
 မိကြမည်၊ မမိချင်လည်း မမိကြရာ။ တသ္မိ ကုမာရေ သဗ္ဗညုတံ ပတ္တော၊ သုဒ္ဓေါဒန
 မင်းကြီး၏ထိုသားတော်သည် သဗ္ဗညုဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသော်။
 တဿ သာသနော၊ ထိုဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်၌။ တုမေ့ ပဗ္ဗဇေယျာထာတိ၊

သင်တို့သည် ရဟန်းပြုကုန်လော့ဟု။ ပုတ္တေ အာမန္တယီသု၊ သားတို့ကို ပြောဆို
 မှာထားကုန်ပြီ။ သတ္တပိ တေ ဇနာ၊ ခုနစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ကုန်သော ထိုပုဏ္ဏား
 တို့သည်။ ယာဝတာယုကံ ဌတွာ၊ အသက်ရှည်သမျှ ကာလပတ်လုံး တည်ကြ
 ကုန်၍။ ယထာကမ္ပံ ဂတာ၊ ကံအားလျော်စွာ လားရောက်ကြကုန်ပြီ။
 ကောဏ္ဍညမာဏဝေါ၊ အရောဂေါ အဟောသိ၊ ကောဏ္ဍညလုလင်သည်သာ
 ရောဂါမထိ ကျန်ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ သော၊ ထိုကောဏ္ဍညလုလင်သည် ('သုတွာ၊
 ကြား၍'၌ 'ထိုကောဏ္ဍညလုလင်သည် ကြား၍'ဟု ဆက်စပ်ပါ)။ မဟာသတ္တေ၊
 ဘုရားလောင်းသည် (ဥပဂတေ၊ ကပ်ရောက်သော်၌ 'ဘုရားလောင်းသည်
 ကပ်ရောက်သော်'ဟု ဆက်စပ်ပါ)။ ဝုဇ္ဇိ အန္ဓာယ၊ အရွယ်ကြီးမှုကို အစွဲပြု၍။
 မဟာဘိနိက္ခမနံ အဘိနိက္ခမိတွာ၊ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သောတောထွက်မှုကို
 ထွက်မှုပြု၍။ အနုက္ကမေန ဥရုဝေလံ ဂန္ဓာ၊ အစဉ်အားဖြင့် ဥရုဝေလတောသို့
 သွား၍။ အယံ ဘူမိဘာဂေါ ရမဏီယော ဝတ၊ ဤမြေအရပ်သည်ကား မွေ့လျော်
 ဖွယ်ရှိစွတကား။ ဣဒံ၊ ဤနေရာသည်။ ပဓာနတ္ထိကဿ ကုလပုတ္တဿ၊ ပဓာန
 ဖြစ်သည့် ကမ္မဌာန်းအလုပ်အားထုတ်လိုသော အမျိုးကောင်းသားအတွက်။
 ပဓာနာယ အလံ ဝတ၊ ပဓာနအလုပ် အားထုတ်ခြင်းငှာ သင့်လျော်ပါပေစွ။ ဣတိ
 စိတ္တံ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဤသို့ စိတ်ကို ဖြစ်စေ၍။ တတ္ထ ဝါသံ ဥပဂတေ၊ ထိုဥရုဝေလ
 တော၌ နေခြင်းသို့ ကပ်ရောက်သော်။ မဟာပုရိသော ပဗ္ဗဇိတောတိ သုတွာ၊
 ဘုရားလောင်းသည် ရဟန်းပြုပြီဟု ကြား၍။ တေသံ ဗြာဟ္မဏာနံ ပုတ္တေ
 ဥပသင်္ကမိတွာ၊ လက္ခဏာဖတ်ထိုပုဏ္ဏားခုနစ်ယောက်တို့၏ သားတို့သို့ ချဉ်းကပ်
 ၍။ သိဒ္ဓတ္ထကုမာရော ပဗ္ဗဇိတော ကိရ၊ သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည် ရဟန်းပြုပြီတဲ့။
 သော နိဿံသယံ၊ ထိုသိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည် ဧကန်။ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿတိ၊ ဘုရား
 စင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့။ တုမှာကံ ပိတရော၊ သင်တို့၏ ဖခင်တို့သည်။ အရောဂါ
 သစေ အဿု၊ ရောဂါမထိ ရှိကုန်သည် အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်အံ့။ ဧဝံ အဇ္ဈ ဤသို့
 ရောဂါမထိ အသက်ထင်ရှားရှိကုန်သော် ယနေ့ပင်။ နိက္ခမိတွာ ပဗ္ဗဇေယျံ၊
 တောထွက်၍ ရဟန်းပြုကုန်ရာ၏။ သစေ တုမှေပိ ဣစ္ဆေယျာထ၊ အကယ်၍
 သင်တို့သည်လည်း ရဟန်းပြုလိုကုန်အံ့။ ဧဝံ ဧထ၊ ဤသို့ ရဟန်းပြုလိုကုန်သော်
 လာကြလော့။ အဟံ တံ ပုရိသံ၊ ငါကောဏ္ဍညသည် ထိုယောက်ျားမြတ်ကို။
 အနုပဗ္ဗဇိဿာမိတိ၊ အတုလိုက်ရဟန်းပြုမည်ဟု။ ဧဝံ အာဟ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။

တေ သဗ္ဗေ ဧကစ္ဆန္တာ၊ ထိုခုနစ်ယောက်လုံးတို့သည် တူညီသော ဆန္ဒရှိကုန်သည်။
ဘဝိတုံ နာသက္ခိယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကုန်ပြီ။ တယော ဇနာ နပဗ္ဗဇိယ၊ ပုဏ္ဏား
သုံးယောက်တို့သည် ရဟန်းမပြုကုန်ပြီ။ ကောဏ္ဍညဗြာဟ္မဏံ ဇေဋ္ဌကံ ကတွာ၊
ကောဏ္ဍညပုဏ္ဏားကို အကြီးအမှူးကို ပြု၍။ ဣတရေ စတ္တာရော ပဗ္ဗဇိယ၊
သည့်ပြင် ပုဏ္ဏားလေးယောက်တို့သည် ရဟန်းပြုကုန်ပြီ။ တေ ပဉ္စပိ ဓနာ၊ ထိုရဟန်း
ငါးပါးတို့သည်လည်း။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယတ္ထေရာ နာမ ဇာတာ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိမထေရ်တို့မည်
ကုန်သည်ဖြစ်ကုန်ပြီ။

တဒါ ပန ရာဇာ၊ ထိုအခါ၌ကား သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည်။ ကိံ ဒိသွာ၊ အဘယ်ကို
တွေ့မြင်၍။ မယံ ပုတ္တော၊ ငါ၏ သားတော်သည်။ ပဗ္ဗဇိဿတီတိ ပုစ္ဆိ၊ ရဟန်းပြုမည်
နည်းဟု မေးပြီ။ စတ္တာရိ ပုဗ္ဗနိမိတ္တာနီတိ၊ လေးပါးကုန်သော ရှေ့ပြေးနိမိတ်တို့ကိုဟု
ဖြေပြီ။ ကတရဉ္စ ကတရဉ္စာတိ၊ ဘာကိုလည်းကောင်းနည်း ဘာကိုလည်းကောင်း
နည်း ဟုမေးပြီ။ ဇရာဇိဏ္ဏံ ဗျာဓိတံ ကာလကတံ ပဗ္ဗဇိတန္တိ သူအိုကိုလည်းကောင်း၊
သူနာကိုလည်းကောင်း၊ သူသေကိုလည်းကောင်း ရဟန်းကိုလည်းကောင်းဟု
ဖြေပြီ။ ရာဇာ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည်။ ဣတော ပဌာယ၊ ဤနေ့မှ စ၍။ မမ
ပုတ္တဿ သန္တိကံ၊ ငါ၏ သား၏ အနီးသို့။ ဧဝရူပါနံ ဥပသင်္ကမိတုံ မာ အဒတ္ထ၊
ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော သူအို စသူတို့အား ချဉ်းကပ်ခြင်းငှာ မပေးကုန်လင့်။
မယံ ပုတ္တဿ ဗုဒ္ဓဘာဝေန၊ ငါ၏ သား၏ ဘုရားအဖြစ်ဖြင့်။ ကမ္ပံ နတ္ထိ၊ ပြုဖွယ်
ကိစ္စသည် မရှိ။ မမ ပုတ္တံ၊ ငါ၏သားကို။ ဒွိသဟဿဒီပပရိဝါရာနံ စတုန္နံ
မဟာဒီပါနံ၊ ကျွန်းငယ်နှစ်ထောင်အခြံအရံရှိကုန်သော လေးခုကုန်သော ကျွန်းကြီး
တို့ကို။ ဣဿရိယာဓိပစ္စံ ရဇ္ဇံ ကာရေန္တိ၊ အဖိုးရသူအဖြစ် အကြီးအကဲအဖြစ်ရှိသော
မင်းအဖြစ်ကို ပြုနေသည်ကို။ ဆတ္တိသယောဇနပရိမဏ္ဍလာယ ပရိသာယ ပရိဂုတံ၊
သုံးဆယ့်ခြောက်ယူဇနာ အဝန်းအဝိုင်းရှိသော ပရိသတ်သည် ခြံရံအပ်လျက်။
ဂဂနတလေ ဝိစရမာနံ၊ ကောင်းကင်ပြင်၌ လှည့်လည်သွားလာနေသည်ကို။
ပဿိတုကာမောတိ၊ မြင်လို၏ဟု ပြောပြီ။ ဧဝပ န ဝတ္တာ၊ ဤသို့သာလျှင် ပြောဆို
ပြီး၍။ ကုမာရဿ စက္ခုပထေ၊ ဘုရားလောင်းသိဒ္ဓတ္ထမင်းသား၏ မျက်စိ
လမ်းကြောင်း (မျက်စိရှေ့)၌။ စတုပ္ပကာရာနံ ဣမေသံ နိမိတ္တာနံ၊ လေးမျိုးအပြား
ရှိကုန်သော ဤသူအို၊ သူနာ၊ သူသေ၊ ရဟန်း နိမိတ်တို့၏။ အာဂမနနိဝါရဏတ္ထံ

စတူသု ဒိသာသု၊ ရောက်လာမှုကို တားမြစ်ခြင်းငှာ အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌။
 ဂါဇုတေ ဂါဇုတေ၊ တစ်ဂါဇုတ် တစ်ဂါဇုတ်တိုင်း၌။ အာရက္ခံ ဌပေသိ၊ အစောင့်
 အရှောက်ကို ထားပြီ။ တံ ဒိဝသံ ပန၊ လက္ခဏာဖတ်ရာ ကင်ပွန်းတပ်ရာ ထိုနေ
 ၌ကား။ မင်္ဂလဌာနေ သန္နိပတိတေသု၊ မင်္ဂလာပြုရာဌာန၌ စုဝေးကြကုန်သော။
 အသီတိယာ ဉာတိကုလသဟဿေသု၊ ဆွေတော်မျိုးတော် ရှစ်သောင်းတို့တွင်။
 ဧကေကော၊ တစ်ယောက်တစ်ယောက်သည်။ “အယံ ဤ သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည်။
 ဗုဒ္ဓေါ ဝါ ဟောတု၊ ဘုရားသော်လည်း ဖြစ်စေ။ ရာဇာ ဝါ ဟောတု၊ စကြာမင်း
 သော်လည်း ဖြစ်စေ။ မယံ ဧကေကံ ပုတ္တံ ဒဿာမ၊ ငါတို့သည် တစ်ယောက်
 တစ်ယောက်သော သားကို ပေးကုန်အံ့။ သစေပိ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿတိ၊ အကယ်၍
 မူလည်း ဘုရားသည် ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ၊ ဤကဲ့သို့ ဘုရားဖြစ်ခဲ့သော်။ ခတ္တိယ-
 သမဏေဟေဝ၊ မင်းမျိုးရဟန်းတို့သည်သာ။ ပုရက္ခတပရိဝါရိတော ဝိစရိဿတိ၊
 ရှေ့သွားပြုအပ်၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍ သွားလာလှည့်လည်ရလတ္တံ့။ သစေပိ ရာဇာ
 ဘဝိဿတိ၊ အကယ်၍မူလည်း စကြာမင်းသည် ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ စကြာမင်း
 ဖြစ်ခဲ့သော်။ ခတ္တိယကုမာရေဟေဝ၊ မင်းမျိုးမင်းသားတို့သည်သာ။ ပုရက္ခတ-
 ပရိဝါရိတော ဝိစရိဿတိတိ၊ ရှေ့သွားပြုအပ်၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍ သွားလာ
 လှည့်လည်ရလတ္တံ့”ဟု ပြော၍။ ဧကေကံ ပုတ္တံ ပဋိဇာနိ၊ တစ်ယောက်
 တစ်ယောက်သော သားကို တာဝန်ခံပြီ။ ရာဇာပိ ဗောဓိသတ္တဿ၊ သုဒ္ဓေါဒန
 မင်းကြီးသည်လည်း ဘုရားလောင်းအား။ ဥတ္တမရူပသမ္ပန္နာ ဝိဂတသဗ္ဗဒေါသာ၊
 မြတ်သောအဆင်းနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော ဝလွန်းခြင်းစသည် အပြစ်အားလုံး
 ကင်းကုန်သော။ ဓာတိယော ပစ္စုပ္ပဌာပေသိ၊ အထိန်းတော်တို့ကို လုပ်ကျွေးပြုစု
 စေပြီ။ ဗောဓိသတ္တော အနန္တေန ပရိဝါရေန၊ ဘုရားလောင်းသည် များပြားလှ
 စွာသော အခြံအရံဖြင့်။ မဟန္တေန သိရိသောဘဂ္ဂေန ဝဇ္ဇတိ၊ များမြတ်လှစွာသော၊
 ကျက်သရေအစု၊ တင့်တယ်မှုအစုဖြင့် ကြီးထွား၏။

အထ ဧကဒိဝသံ၊ ထိုသို့ကြီးထွားရာ၌ တစ်နေ့သ၌။ ရညော ဝပ္ပမင်္ဂလံ နာမ
 အဟောသိ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး၏ လယ်ထွန်မင်္ဂလာမည်သည် ဖြစ်ပြီ။ တံ ဒိဝသံ
 သကလနဂရံ၊ လယ်ထွန်မင်္ဂလာပြုရာ ထိုနေ့၌ ကပိလဝတ်တစ်မြို့လုံးကို။
 ဒေဝဝိမာနံ ဝိယ အလင်္ကာရောန္တိ၊ နတ်ဝိမာန်ကဲ့သို့ တန်ဆာဆင်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ
 ဒါသကမ္မကရာဒယော၊ အလုံးစုံကုန်သော ကျွန်၊ အလုပ်သမား စသည်တို့သည်။

အဟတဝတ္ထနိဝတ္ထာ ဂန္ဓမာလာဒိပဋိမဏ္ဍိတာ၊ အဝတ်သစ်ဝတ်ကုန်လျက်၊ နံသာပန်း စသည်ဖြင့် အလှဆင် ကုန်၍။ ရာဇကုလေ သန္နိပတန္တိ မင်းနန်းတော်၌ ကောင်းစွာကျရောက် စုဝေးကုန်၏။ ရညော ကမ္မန္တေ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး၏ လယ်ထွန်လုပ်ငန်း၌။ နင်္ဂလသဟဿံ ယောဇီယတိ၊ ထွန်တစ်ထောင်ကို ယှဉ်အပ် သုံးစွဲအပ်၏။ တသ္မိံ ပန ဒိဝသေ၊ လယ်ထွန်မင်္ဂလာပြုရာ ထိုနေ့၌ကား။ ဧကေန ဥနအဋ္ဌသတနင်္ဂလာနိ၊ တစ်ရှဉ်းဖြင့် လျော့သော ထွန်ရှစ်ရာတို့ကို၊ ထွန်ခုနစ်ရာ ကိုးဆယ့်ကိုးရှဉ်းတို့ကို။ ဗလိဗဒ္ဓရသ္မိယောတ္တေဟိ သဒ္ဓိ၊ ထွန်ရုန်းမည့် နွားလား ဖွဲ့ကြီး၊ ထွန်ကိုင်ကြီးတို့နှင့် တကွ။ ရဇတပရိက္ခတာနိ ဟောန္တိ၊ ငွေကွပ်ထားအပ် ကုန်သည် ဖြစ်ကုန်၏။ ရညော အာလမ္ပနနင်္ဂလံ ပန၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် စီးနင်းမောင်းနှင်မည့် မင်္ဂလာထွန်တော်ကိုကား။ ရတ္တသုဝဏ္ဏပရိက္ခတံ ဟောတိ၊ ရွှေနီကွပ်ထားအပ်သည် ဖြစ်၏။ ဗလိဗဒ္ဓါနံ သင်္ဂီရသ္မိပတောဒါပိ၊ ထွန်ရုန်းနွားလား တို့၏ ဦးချို၊ ကြိုး၊ နှင်တံတို့ကိုလည်း။ သုဝဏ္ဏပရိက္ခတာဝ ဟောန္တိ၊ ရွှေကွပ်ထားအပ် ကုန်သည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်၏။ ရာဇာ မဟတာ ပရိဝါရေန နိက္ခန္တော၊ သုဒ္ဓေါဒန မင်းကြီးသည် များစွာသော အခြံအရံဖြင့် လယ်ထွန်မင်္ဂလာ ထွက်တော်မူသော်။ ပုတ္တံ ဂဟေတွာ အဂမာသိ၊ သားတော်ဘုရားလောင်းကို ယူဆောင်၍ သွားပြီ။ ကမ္မန္တဌာနေ ဧကော ဇမ္ဗုရုက္ခော၊ လယ်ထွန်မင်္ဂလာ ကျင်းပရာဌာန၌ သပြေပင် တစ်ပင်သည်။ ဗဟလပလာသော သန္တုတ္တယော အသောသိ၊ ထူထဲပြည့်သိပ်သည့် အရွက်ရှိသည် အေးမြသည့် အရိပ်ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ တဿ ဟေဌာ၊ ထိုသပြေပင်၏ အောက်၌။ ကုမာရဿ သယနံ ပညပါပေတွာ၊ အလောင်းတော်မင်းသားငယ် အတွက် အိပ်ရာကို ခင်းထားစေပြီး၍။ ဥပရိ သုဝဏ္ဏတာရကခစိတံ ဝိတာနံ ဗန္ဓာပေတွာ၊ အပေါ်၌ (အပေါ်က) ရွှေကြယ်တို့ စီခြယ်အပ်သော မျက်နှာကြက်ကို ဖွဲ့ယှက်စေ၍။ သာဏိပါကာရေန ပရိက္ခိပါပေတွာ၊ တင်းတိမ်ကန့်လန့်ကာဖြင့် ထက်ဝန်းကျင် ကာရံစေ၍။ အာရက္ခံ ဌပါပေတွာ၊ အစောင့်အရှောက်ကို ထားစေ၍။ ရာဇာ သဗ္ဗာလင်္ကာရံ အလင်္ကာရိတွာ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် အလုံးစုံသော အဆင်တန်ဆာကို ဆင်မြန်း၍။ အမစ္စဂဏပရိဝုတော နင်္ဂလ- ကရဏဌာနံ အဂမာသိ၊ အမတ်ပေါင်းခြံရံအပ်လျက် လယ်ထွန်မင်္ဂလာ ပြုရာ ဌာနသို့ သွားပြီ။ တတ္ထ ရာဇာ၊ ထိုလယ်ထွန်မင်္ဂလာပွဲ၌ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည်။ သုဝဏ္ဏနင်္ဂလံ ဂဏှာတိ၊ ရွှေကွပ်ထွန်ကို ယူ၏(စီးနင်း)၏။ အမစ္စာ ဧကေန

ဦးဌသတရဇတနင်္ဂလာနိ ဂဏန္တိ၊ အမတ် ၇၉၉-ယောက်တို့သည် ငွေကွပ်ထွန် ၇၉၉-စီးတို့ကို ယူကုန်(စီးနင်းကုန်)၏။ ကဿကာ သေသနင်္ဂလာနိ ဂဏန္တိ၊ လယ်တော်သားတို့သည် ကျန်ထွန်ရိုးရိုးတို့ကို ယူကုန်(စီးနင်း)ကုန်၏။ တေ တာနိ ဂဟေတွာ၊ ထိုလယ်တော်သားတို့သည် ထိုနှစ်ရာတစ်ရှဉ်းတို့ကို ယူကုန် (စီးနင်းကုန်)၍။ ဣတော စိတော စ ကသန္တိ၊ ထိုမှ ဤမှလည်း လူးလာ တုံ့ခေါက် ထွန်ကြကုန်၏။ ရာဇာ ပန၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည်ကား။ ဩရတော ဝါ ပါရံ ဂစ္ဆတိ၊ လယ်တော်ဤဖက်မှလည်း လယ်တော်ဟိုဖက်သို့ ထွန်တော်စီးနင်း သွား၏။ ပါရတော ဝါ ဩရံ လယ်တော်ဟိုဖက်မှလည်း လယ်တော်ဤဖက်သို့ ထွန်တော်စီးနင်းလာ၏။ ဧတသ္မိ ဌာနေ မဟာသမ္ပတ္တိ အဟောသိ၊ ထိုလယ်ထွန် မင်္ဂလာပြုရာဌာန၌ ကြီးစွာသောပြည့်စုံမှုသည် ဖြစ်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တံ ပရိဝါရေတွာ၊ ဘုရားလောင်းကို ခြံရံ၍။ နိသိန္နာဓာတိယော၊ နေကြကုန်သော အထိန်းတော်မ တို့သည်။ ရညော သမ္ပတ္တိ ပဿိဿာမာတိ၊ မင်းကြီး၏ ပြည့်စုံမှုကျက်သရေကို ကြည့်ကြမည်ဟု တွေး၍။ အန္တောသာဏိတော ဗဟိနိက္ခန္တာ၊ တင်းတိမ်တွင်းမှ ပြင်ဖက်သို့ ထွက်ကြကုန်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော ဣတော စိတော စ ဩလောကေန္တော၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုမှဤမှလည်း ကြည့်သော်။ ကဉ္စိ အဒိသွာ၊ တစ်စုံ တစ်ယောက်ကိုမျှ မမြင်၍။ ဝေဂေန ဥဌာယ၊ အဟုန်ဖြင့် ထ၍။ ပလ္လင်္ဂ အာဘုဇိတွာ၊ တင်ပလ္လင်ကို ခွေ၍။ အာနာပါနေ ပရိဂ္ဂဟေ၊ ဝင်သက်၊ ထွက်သက် တို့ကို စီးဖြန်းသိမ်းဆည်းတော်မူ၍။ ပဌမဇ္ဈာနံ နိဗ္ဗတ္တေသိ၊ ပဌမဈာန်ကို ဖြစ်စေပြီ(ရပြီ)။ ဓာတိယော၊ အထိန်းတော်မတို့သည်။ ခဇ္ဇဘောဇ္ဈန္တရေ ဝိစရမာနာ၊ ခဲဖွယ်စားဖွယ် အကြား၌ သွားလာလှည့်လည်ကြကုန်သော်။ ထောကံ စိရာယိသု၊ အတန်ငယ် ကြာသွားကုန်ပြီ။ သေသရက္ခာနံ ဆာယာ နိဝတ္တာ၊ ကြွင်းကျန် ကုန်သော အပင်တို့၏ အရိပ်သည် ပြောင်းရွှေ့ဆုတ်နစ်ပြီ။ တဿ ရက္ခဿ ဆာယာ ပန၊ အလောင်းတော်ကို သိပ်ထားရာ ထိုသပြေပင်၏ အရိပ်သည်ကား။ ပရိမဏ္ဍလာ ဟုတွာ အဌာသိ၊ မပြောင်းမရွှေ့ ဝန်းဝိုင်းသည် ဖြစ်၍ တည်ပြီ။ ဓာတိယော၊ အထိန်းတော်မတို့သည်။ အယျပုတ္တော ဧကကောတိ၊ အရှင့် သားတော်သည် တစ်ယောက်တည်းဟု သတိရ၍။ ဝေဂေန သာဏိ ဥက္ခိပိတွာ၊ အဟုန်ဖြင့် တင်းတိမ်ကို မ၍။ အန္တော ပဝိသမာနာ၊ တင်းတိမ်အတွင်းသို့ ဝင်ကြ ကုန်သော်။ ဗောဓိသတ္တံ သယနေ၊ ဘုရားလောင်းကို အိပ်ရာပေါ်၌။ ပလ္လင်္ဂေန

နိသိန္နံ တင်ပလ္လင်ခွေဖြင့် ထိုင်နေသည်ကိုလည်းကောင်း။ တဉ္စ ပါဠိဟာရိယံ ဒိသ္မာ ဂန္ဓာ၊ သပြေပင်ရိပ် မပြောင်းရွှေ့သည် ထိုတန်ခိုးပြာဋိဟာကိုလည်းကောင်း တွေ့မြင် ရ၍ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးထံ သွားရောက်ကြ၍။ ဒေဝ ကုမာရော ဧဝံ နိသိန္နော၊ အရှင်မင်းကြီး . . . သားတော်မင်းသားငယ်သည် ဤသို့ တင်ပလ္လင်ခွေ အံ့ဩဖွယ် ထိုင်နေပါ၏။ အညေသံ ရုက္ခာနံ ဆာယာ နိဝတ္တာ၊ အခြားကုန်သော အပင်တို့၏ အရိပ်သည်ကား ဆုတ်နစ်ပြောင်းရွှေ့ပြီ။ ဇမ္ဗုရုက္ခဿ ဆာယာ ပန၊ အရှင် သားတော် သိပ်ထားရာ သပြေပင်၏ အရိပ်သည်ကား။ ပရိမဏ္ဍလာ ဌိတာတိ၊ မပြောင်းမရွှေ့ ဝန်းဝန်းဝိုင်းဝိုင်းဖြစ်၍ တည်နေပါ၏ဟု။ ရညော အာရောစေသံ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးအား သံတော်ဦးတင်ကုန်ပြီ။ ရာဇာ ဝေဂေန အာဂန္ဓာ၊ သုဒ္ဓေါဒန မင်းကြီးသည် အဟုန်ဖြင့် လာ၍။ ပါဠိဟာရိယံ ဒိသ္မာ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို မြင်ရ၍။ တာတ ဣဒံ တေ ဒုတိယံ ဝန္တနန္တိ၊ ချစ်သားတော် ဤရှိခိုးခြင်းသည်ကား သင် ချစ်သားတော်အား ဒုတိယအကြိမ် ရှိခိုးခြင်းတည်းဟု ပြော၍။ ပုတ္တံ ဝန္တံ သားတော် ဘုရားလောင်းကို ရှိခိုးပြီ။

အထ အနုက္ကမေန ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုမှနောက်၌ အစဉ်အားဖြင့် ဘုရားလောင်း သည်။ သောဠသဝဿုဒ္ဓေသိကော ဇာတော၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်အရွယ်ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ ရာဇာ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ခမည်းတော်သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် သားတော် ဘုရားလောင်း သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားအတွက်။ တိဏ္ဍံ ဥတုနံ အနုစ္ဆဝိကော၊ ဥတုသုံးပါး တို့အား လျှောက်ပတ်ကုန်သော။ နဝဘူမကံ ဧကံ၊ ကိုးထပ်ရှိသော ပြာသာဒ် တစ်ဆောင်လည်းကောင်း။ သတ္တဘူမကံ ဧကံ၊ ခုနစ်ထပ်ရှိသော ပြာသာဒ် တစ်ဆောင်လည်းကောင်း။ ပဉ္စဘူမကံ ဧကံ၊ ငါးထပ်ရှိသော ပြာသာဒ်တစ်ဆောင် လည်းကောင်း။ တယော ပါသာဒေ ကာရေသိ၊ ပြာသာဒ်သုံးဆောင်တို့ကို ဆောက်လုပ်စေပြီ။ စတ္တာလီသသဟဿာ နာဋကိတ္တိယော စ ဥပဋ္ဌာပေသိ၊ လေးသောင်းကုန်သော ကချေသည်မတို့ကိုလည်း ပြုစုလုပ်ကျွေးစေပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည်။ အစ္ဆရာသံဃပရိဝုတော ဒေဝေါဝိယ၊ နတ်သမီးအပေါင်းခြံရံအပ်သော နတ်သားကဲ့သို့။ အလင်္ကာတ- နာဋကပရိဝုတော၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော ကချေသည်မတို့ ခြံရံအပ်လျက်။ နိပ္ပူရိသေဟိ တူရိယေဟိ၊ အမျိုးသားမပါ အမျိုးသမီးသာ ကိုင်စွဲကုန်သော တူရိယာ တို့ဖြင့် ပရိစာရိယမာနော၊ ဖျော်ဖြေအပ်သည်ဖြစ်၍။ မဟာသမ္ပတ္တိံ အနုဘဝန္တော၊

ကြီးစွာသော စည်းစိမ်ကို ခံစားတော်မူ၍။ ဥတုဝါရေန၊ ဆောင်း မိုး နွေ အလှည့် အကြိမ်အားဖြင့်။ တေသု ပါသာဒေသု ဝိဟရတိ၊ ထိုကိုးထပ်၊ ခုနစ်ထပ်၊ ငါးထပ် ရှိသော ပြာသာဒ်တို့၌ နေ၏။ ရာဟုမာတာ ဒေဝီ ပန၊ ရာဟုလာမယ်တော် ဖြစ်သော မိဖုယားသည်ကား။ အဿ အဂ္ဂမဟေသီ အဟောသိ၊ ထိုဘုရားလောင်း သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား၏ မိဖုယားကြီးသည် ဖြစ်ပြီ။

ဧဝံ မဟာသမ္ပတ္တိ၊ ဤသို့ ကြီးစွာသော စည်းစိမ်ကို။ တဿ အနုဘဝန္တဿ၊ ထိုဘုရားလောင်းသိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည် ခံစားစဉ်။ ဉာတိသံဃဿ အဗ္ဘန္တရေ ဆွေမျိုးအပေါင်း၏ အတွင်း၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့သ၌။ သိဒ္ဓတ္ထော ကိဠာ-ပသုတောဝ ဝိစရတိ၊ သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည် ကစားမှုအားထုတ်၍သာ သွားလာ လှည့်လည်နေ၏။ ကိစ္ဆိ သိပ္ပံ န သိက္ခတိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော အတတ်ကို မသင်ယူ။ သင်္ဂါမေ ပစ္စုပ္ပိတေ၊ စစ်ပွဲသည် တည်ရှိသော်။ ကိ ကရိဿတိတိ၊ ဘယ်လို လုပ်မည်နည်းဟု။ အယံ ကထာ ဥဒပါဒိ၊ ဤစကားသည် ဖြစ်ပေါ်လာပြီ။ ရာဇာ ဗောဓိသတ္တံ ပက္ခောသာပေတွာ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် သားတော်ဘုရား အလောင်းကို ခေါ်စေ၍။ တာတ တဝ ဉာတကာ၊ သားတော် သင် သားတော်၏ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့သည်။ သိဒ္ဓတ္ထော ကိစ္ဆိ သိပ္ပံ အသိက္ခိတွာ၊ သိဒ္ဓတ္ထ မင်းသားသည် တစ်စုံတစ်ခုသော အတတ်ပညာကို မသင်ယူမူ၍။ ကိဠာ-ပသုတောဝ ဝိစရတိတိ ဝဒန္တိ၊ ကစားမှု၌ အားထုတ်၍သာ သွားလာလှည့်လည် နေ၏ဟု ပြောဆိုကုန်၏။ ဧတ္ထ ပတ္တကာလေ ကိ မညသီတိ၊ ဤဆွေတော် မျိုးတော်တို့ ပြောစကား၌ ပြုဖွယ်ကိစ္စရောက်ရှိလာသောအခါ၌ အဘယ်ကဲ့သို့ သဘောရသနည်းဟု ပြောပြီ။ ဒေဝ မမ သိပ္ပံ သိက္ခနကိစ္စံ နတ္ထိ၊ ခမည်းတော် မင်းကြီး အကျွန်ုပ်မှာ အတတ်ပညာကို သင်ယူဖွယ်ကိစ္စသည် မရှိပါ (မလိုပါ)။ နဂရေ မမ သိပ္ပဒဿနတ္ထိ၊ ကပိလဝတ်မြို့တော်၌ အကျွန်ုပ်၏ အတတ်ပညာကို ပြခြင်း (ကြည့်ခြင်းငှာ)။ ဣတော သတ္တမေ ဒိဝသေ၊ ဤနေ့မှ ခုနစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌။ ဉာတကာနံ သိပ္ပံ ဒဿေဿာမိတိ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့အား အတတ် ပညာကို ပြမည်ဟု။ ဘေရိ စရာပေထ၊ စည်ကို လှည့်လည်စေကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဘုရားအလောင်းတော်က ပြောပြီ။ ရာဇာ တထာံ အကာသိ၊ သုဒ္ဓေါဒန မင်းကြီးသည် ထိုသားတော်ဘုရားလောင်းပြောသည့်အတိုင်း ပြုပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည်။ အက္ခဏဝေဓိဝါလဝေဓိ-

ဓနုဂ္ဂဟေ၊ လျှပ်တပြက်တွင် ချက်ပေါင်းများစွာ တည့်တည့်မှန်အောင် ပစ်စွမ်းနိုင်သော လေးသမား၊ ခါးရမ်းသီးစသည် အမှတ်အသားဖြင့် သားမြီးမျှင်ကိုပင် အလယ်တည့်တည့် မှန်၍ ဖောက်ခွဲအောင် ပစ်စွမ်းနိုင်သော လေးသမားတို့ကို။ သန္နိပါတာပေတွာ၊ စည်းဝေးစေ၍။ မဟာဇနဿ မဇ္ဈေ၊ လူအများ၏ အလယ်၌။ အညေဟိ ဓနုဂ္ဂဟေဟိ အသာဓာရဏံ၊ အခြားကုန်သော လေးသမားတို့နှင့် မဆက်ဆံ မပတ်သက်သော။ ဒွါဒသဝိဓံ သိပ္ပံ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးအပြားရှိသော မြားရေးငယ်အတတ်ကို။ ဉာတကာနံ ဒဿေတိ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့အား ပြပြီ။ (မြားရေးငယ်အတတ် ၁၂-ရပ်စသည်ကို သိလိုက မဟာဗုဒ္ဓဝင် ဒုတိယတွဲ နှာ ၁၄၀ မှ ၁၄၅ ထိ ကြည့်ပါ)။ သရဘင်္ဂဇာတကေ အာဂတနယေနေဝ၊ သရဘင်္ဂဇာတ်၌ လာသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ တံ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ထိုမြားရေးငယ်အတတ် ၁၂-ရပ်ကို သိအပ်၏၊ သိရမည်။ တဒါ ဉာတိသံယော၊ မြားအတတ်ပြပြီးရာ၊ ထိုအခါ၌ ဆွေတော်မျိုးတော်အပေါင်းသည်။ အဿ နိက္ကဓီ၊ အဟောသိ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏အပေါ်၌ သံသယမရှိသည် (ယုံကြည်မှု ပြည့်ဝသည်) ဖြစ်ပြီ။

အထ ဧကဒိဝသံ၊ ထိုအခါ တစ်နေ့သ၌။ ဗောဓိသတ္တော ဥယျာနဘူမိ ဂန္တုကာမော၊ ဘုရားလောင်းသိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည် ဥယျာဉ်တော်သို့ သွားလို၍။ သာရထိ အာမန္တေတွာ၊ ရထားထိန်းကို ခေါ်၍။ ရထံ ယောဇဟိတိ အာဟ၊ ရထားကို စီစဉ်လော့ဟု ပြောပြီ။ သော သာဓူတိ ပဋိဿုဏိတွာ၊ ထိုရထားထိန်းသည် ကောင်းပါပြီဟု ဝန်ခံပြီး၍။ မဟာရဟံ ဥတ္တမရထံ၊ ကြီးမြတ်သူတို့သာ၊ စီးထိုက်သော ရထားမြတ်ကို။ သဗ္ဗာလင်္ကာရေန အလင်္ကရိတွာ၊ အဆင်တန်ဆာအားလုံးဖြင့် တန်ဆာဆင်ပြီး၍။ ကုမုဒပတ္တဝဇ္ဇော စတ္တာရော မင်္ဂလသိန္ဓဝေ၊ ကုမုဒြာကြာရွက်အဆင်း ရှိကုန်သော လေးစီးကုန်သော မင်္ဂလာသိန္ဓောမြင်းတို့ကို။ ယောဇေတွာ ဗောဓိသတ္တဿ ပဋိဝေဒေသိ၊ ကပြီး၍ ဘုရားလောင်း သိဒ္ဓတ္ထမင်းအား ပြင်ဆင်ပြီးကြောင်း သိစေပြီ။ ဗောဓိသတ္တော ဒေဝဝိမာနသဒိသံ ရထံ အဘိရဟိတွာ၊ ဘုရားလောင်းသိဒ္ဓတ္ထမင်းသည် နတ်ဗိမာန်နှင့်တူသော ရထားကို တက်စီး၍။ ဥယျာနဘူမိခေါ် အဂမာသိ၊ ဥယျာဉ်တော်သို့ရှေးရှု သွားပြီ။ သိဒ္ဓတ္ထကုမာရဿ အဘိသမ္ပုဇ္ဈနကာလော အာသန္နော၊ သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား၏ ဘုရားဖြစ်ရာကာလသည် နီးကပ်ပြီ။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ ဒဿေဿာမာတိ၊ နောင်ဧကန်ဖြစ်မည့် ရှေးပြေးပုဗ္ဗနိမိတ်ကို ပြကုန်အံ့ဟု ကြံ၍။ ဒေဝတာ ဧကံ ဒေဝပုတ္တံ၊

နတ်တို့သည် နတ်သားတစ်ယောက်ကို။ ဇရာဇုရံ ခဏ္ဍဒန္တံ ပလိတကေသံ၊
 ဇရာကြောင့် အိုကြီးအိုနေသည်ကို သွားကျိုးနေသည်ကို ဆံပင်ဖြူနေသည်ကို။
 ဝဏံ ဩဘဂ္ဂသရီရံ၊ လက်ခြေကောက်ကွေးနေသည်ကို ကျိုးကျသောကိုယ်
 ရှိသည်ကို။ ဒဏ္ဍဟတ္ထံ ပဝေဓမာနံ ကတွာ ဒသေသံ၊ ဒုတ်လက်စွဲနေရသည်ကို
 တုန်တုန်ရီရီ ဖြစ်နေသည်ကို ပြ၍ ပြကြကုန်ပြီ။ တံ ဗောဓိသတ္တော စေဝ သာရထိ
 စ ပဿန္တိ၊ ထိုသူအိုနိမိတ်ကို ဘုရားလောင်းသည်လည်းကောင်း၊ ရထားထိန်း
 သည်လည်းကောင်း မြင်ကုန်၏။ တတော ဗောဓိသတ္တော သာရထိ၊ ထိုသူအို
 နိမိတ်ကို တွေ့မြင်ခြင်းကြောင့် ဘုရားလောင်းသည် ရထားထိန်းကို “သမ္ပ ဧသော
 ပုရိသော ကော နာမ၊ အချင်းရထားထိန်း တွေ့မြင်ရသော ဤယောက်ျားသည်
 အဘယ်မည်သော ယောက်ျားနည်း။ အဿ ကေသာပိ၊ ထိုယောက်ျား၏ ဆံပင်
 တို့သည်လည်း။ အညေသံ န ကေသာ ယထာ၊ အခြားသူတို့၏ ဆံပင်ကဲ့သို့
 မဟုတ်ကုန်။” ဣတိ မဟာပဓာနေ၊ ဤသို့ မဟာပဓာနသုတ်၌။ အာဂတနယေန
 ပုစ္ဆိတွာ၊ လာသောနည်းဖြင့် မေး၍။ တဿ ဝစနံ သုတွာ၊ ထိုရထားထိန်း၏
 အဖြေစကားကို ကြားရ၍။ “ဘော ဇာတိ ဓိ အတ္ထု ဝတ၊ အချင်းတို့ ပဋိသန္ဓ
 တည်နေမှု ဇာတိသည် စက်ဆုပ်ဖွယ်သည် ဖြစ်ပေစွတကား။ ဇာတဿ ယတြဟိ
 ဇရာ ပညာယိဿတိ နာမ၊ ပဋိသန္ဓေတည်နေသူ၏ အကြင်အိုမင်းမှုသည်
 ထင်ရှားတုံ့ဘိ၏။” ဣတိ သံဝိဂ္ဂဟဒယော၊ ဤသို့ ထိတ်လန့်သော စိတ်နှလုံး
 ရှိသည် ဖြစ်၍။ တတောဝ နိဝတ္တိတွာ၊ ထိုသူအိုနိမိတ်မြင်ရာအရပ်မှပင် နောက်ပြန်
 ဆုတ်၍။ ပါသာဒမေဝ အဘိရုဟိ၊ နန်းပြာသာဒသို့သာ တက်သွားပြီ။ ကိ
 ကာရဏာ မမ ပုတ္တော ပဋိနိဝတ္တိတံ ဘာကြောင့် ငါ၏ သားတော်သည် နောက်ပြန်
 ဆုတ်သနည်းဟု။ ရာဇာ ပုစ္ဆိ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် မေးပြီ။ ဇိဏ္ဌကံ ပုရိသံ
 ဒိသွာ ဒေဝါတိ၊ အိုမင်းသော ယောက်ျားကို မြင်၍ပါ မင်းကြီးဟု လျှောက်ထား
 ကုန်ပြီ။ ဇိဏ္ဌကံ ဒိသွာ ပဗ္ဗဇိဿတိတိ အာဟံသု၊ သူအိုကို မြင်ရ၍ ရဟန်းပြု
 လိမ့်မည်ဟု လျှောက်ကုန်ပြီ။ ကသ္မာ မံ နာသေထ၊ အဘယ့်ကြောင့် ငါ့ကို ဖျက်ဆီး
 ကုန်သနည်း။ သီယံ ပုတ္တဿ နာဋကာနိ သဇ္ဇေထ၊ လျင်မြန်စွာ သားတော်သိဒ္ဓတ္ထ
 အတွက် ကချေသည်မတို့ကို စီရင်ကြကုန်လော့။ သမ္ပတ္တိ အနုဘဝန္တော၊ မင်း
 စည်းစိမ်ကို ခံစားလျက်။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ သတိံ န ကရိဿတိ၊ ရဟန်းပြုခြင်းငှာ သတိကို
 မပြုလတ္တံ၊ ဣတိ ဝတွာ အာရက္ခံ ဝမေတွာ၊ ဤသို့ ပြော၍ အစောင့်အရှောက်ကို

တိုး၍။ သဗ္ဗဒိသာသု အမယောဇနော အမယောဇနော ဌပေသိ၊ အရပ်မျက်နှာ အားလုံးတို့၌ ယူဇနာဝက် ယူဇနာဝက်တိုင်း၌ ထားပြီ။

ပုန ဧကဒိဝသံ၊ တစ်ဖန် တစ်နေ့သ၌။ ဗောဓိသတ္တော တထေဝ ဥယျာနံ ဂစ္ဆန္တော၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုရှေးနည်းအတူသာ ဥယျာဉ်တော်သို့ သွားသော်။ ဒေဝတာဟိ နိမ္မိတံ ဗျာဓိတံ ပုရိသံ ဒိသ္မာ၊ နတ်တို့သည် ဖန်ဆင်းပြအပ်သော နာသော ယောက်ျားကို တွေ့မြင်ရ၍။ ပုရိမနယေနော ပုစ္ဆိတွာ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာ မေး၍။ သံဝိဂ္ဂဟဒယော နိဝတ္တိတွာ၊ ထိတ်လန့်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ နောက်ပြန် ဆုတ်၍။ ပါသာဒံ အဘိရုဟိ၊ ပြာသာဒ်သို့ တက်ပြီ။ ရာဇပိ ပုစ္ဆိတွာ၊ သုဒ္ဓေါဒန မင်းကြီးသည်လည်း မေး၍။ ဟေဋ္ဌာ ဝုတ္တနယေနော သံဝိဒဟိတွာ၊ အောက်ခေါ် ရှေ့၌ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်သာ စီရင်၍။ ပုန ဝဗေတွာ၊ တစ်ဖန် အစောင့် အရှောက်တိုးစေ၍။ သမန္တာ တိဂါဝုတပ္ပမာဏော ပဒေသေ၊ ထက်ဝန်းကျင် (ပတ်ပတ်လည်) သုံးဂါဝုတ်ပမာဏရှိသော အရပ်၌။ အာရက္ခံ ဌပေသိ၊ အစောင့်အရှောက်ကို ထားပြီ။ အပရံ ဧကဒိဝသံ၊ အခြားသော တစ်နေ့သ၌။ ဗောဓိသတ္တော တထေဝ ဥယျာနံ ဂစ္ဆန္တော၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုရှေးနည်း အတူသာ ဥယျာဉ်တော်သို့ ထွက်တော်မူသော်။ ဒေဝတာဟိ နိမ္မိတံ ကာလကတံ ဒိသ္မာ၊ နတ်တို့သည် ဖန်ဆင်းပြအပ်သော သူသေကို တွေ့မြင်ရ၍။ ပုရိမ- နယေနော ပုစ္ဆိတွာ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာ မေး၍။ သံဝိဂ္ဂဟဒယော ပုန နိဝတ္တိတွာ၊ ထိတ်လန့်သောစိတ်ရှိ၍ တစ်ဖန် နောက်ပြန်ဆုတ်၍။ ပါသာဒံ အဘိရုဟိ၊ ပြာသာဒ်သို့ တက်ပြီ။ ရာဇပိ ပုစ္ဆိတွာ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည်လည်း မေး၍။ ဟေဋ္ဌာ ဝုတ္တနယေနော သံဝိဒဟိတွာ၊ အောက်ခေါ် ရှေ့၌ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်း ဖြင့်သာ စီရင်၍။ ပုန ဝဗေတွာ၊ တစ်ဖန် အစောင့်အရှောက်တိုးစေ၍။ သမန္တာ ယောဇနပ္ပမာဏော ပဒေသေ၊ ထက်ဝန်းကျင် (ပတ်ပတ်လည်) တစ်ယူဇနာပမာဏ ရှိသော အရပ်၌။ အာရက္ခံ ဌပေသိ၊ အစောင့်အရှောက်ကို ထားပြီ။ အပရံ ဧကဒိဝသံ ပန၊ အခြားသော တစ်နေ့၌ကား။ ဥယျာနံ ဂစ္ဆန္တော၊ ဥယျာဉ်တော်သို့ သွားသော်။ တထေဝ ဒေဝတာဟိ နိမ္မိတံ၊ ထို့အတူသာ နတ်တို့ဖန်ဆင်း ပြ အပ်သော။ သုနိဝတ္ထံ သုပါရုတံ ပဗ္ဗဇိတံ ဒိသ္မာ၊ ကောင်းစွာ ဝတ်ထားသော ကောင်းစွာရုံထားသော ရဟန်းကို တွေ့မြင်ရ၍။ ဧသော ကော နာမ သမ္မာတိ၊ ဤသူကား အဘယ်အမည်ရှိသူနည်း အချင်းဟု။ သာရထိ ပုစ္ဆိ၊ ရထားထိန်းကို

မေးပြီ။ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒဿ အဘာဝါ၊ ဘုရားပွင့်တော်မူရာကာလ၏ မဖြစ်သေးခြင်း (မဟုတ်သေးခြင်းကြောင့်)။ ပဗ္ဗဇိတံ ဝါ ပဗ္ဗဇိတဂုဏေ ဝါ၊ ရဟန်းကိုလည်းကောင်း ရဟန်းဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကိုလည်းကောင်း။ သာရထိ ကိဉ္ဇာပိ န ဇာနာတိ၊ ရထား ထိန်းသည် အကယ်၍ကား မသိ။ ပန ဒေဝတာနုဘာဝေန၊ ထိုသို့မသိသော်လည်း နတ်တို့တန်ခိုး အာနုဘော်ကြောင့်။ အယံ ပဗ္ဗဇိတော နာမ ဒေဝါတိ ဝတ္တာ၊ ဤသူကား ရဟန်းမည်၏ အရှင်မင်းကြီးဟု လျှောက်ထား၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ ဂုဏေ ဝဏ္ဏေသိ၊ ရဟန်းပြုခြင်း၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို ခိုးမွမ်းပြီ။ ဗောဓိသတ္တော ပဗ္ဗဇ္ဇာယ ရုစိ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဘုရားလောင်းသည် ရဟန်းပြုခြင်း၌ နှစ်သက်မှုကို ဖြစ်စေ၍။ တံ ဒိဝသံ ဥယျာနံ အဂမာသိ၊ ထိုနေ့၌ ဥယျာဉ်တော်သို့ သွားတော်မူပြီ။ စတ္တာရိ နိမိတ္တာနိ၊ သူအို၊ သူနာ၊ သူသေ၊ ရဟန်း နိမိတ်ကြီး လေးပါးတို့ကို။ ဧကဒိဝသေနေဝ ဒိသွာ အဂမာသိတိ၊ တစ်နေ့တည်းဖြင့်သာ (တစ်နေ့တည်း၌သာ) တွေ့မြင်ရ၍ တောထွက်သွားပြီဟု။ ဒီဃဘာဏကာ ပန အာဟု၊ ဒီဃဘာဏကမထေရ်တို့သည် ထူးထူးခြားခြား မိန့်ဆိုကုန်ပြီ။

သော တတ္ထ ဒိဝသဘာဝံ ကိဉ္ဇိတွာ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် ထိုဥယျာဉ်တော်၌ နေ့အဖို့ပတ်လုံး ဥယျာဉ်ကစားတော်မူ၍။ မင်္ဂလပေါက္ခရဏိယံ နှာယိတွာ၊ မင်္ဂလာ ကန်တော်၌ ရေချိုး၍။ သူရိယေ အတ္တင်္ဂတေ၊ နေသည် ဝင်လတ်သော်။ အတ္တာနံ အလင်္ကာရာပေတုကာမော၊ မိမိကိုယ်ကို တန်ဆာဆင်ပေးစေလို၍။ မင်္ဂလသိလာ- ပဋေ နိသီဒိ၊ မင်္ဂလာကျောက်ဖျာပြင်၌ ထိုင်နေတော်မူပြီ။ အထ အဿ ပရိစာရက- ပုရိသာ၊ ထိုအခါ ထိုဘုရားလောင်း၏ အလုပ်အကျွေးယောက်ျားတို့သည်။ နာနာဝဏ္ဏာနိ ဒုဿာနိ၊ အဆင်းအမျိုးမျိုးရှိကုန်သော အဝတ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ နာနပ္ပကာရာ အာဘရဏဝိကတိယော၊ အထူးထူးအပြားပြားကုန်သော အဆင် တန်ဆာအထူးတို့ကိုလည်းကောင်း။ မာလာဂန္ဓဝိလေပနာနိ စ အာဒါယ၊ ပန်း၊ နံ့သာ၊ နံ့သာပျောင်းတို့ကိုလည်းကောင်း ယူကုန်၍။ သမန္တာ ပရိဝါရေတွာ အဋ္ဌသု၊ ထက်ဝန်းကျင်(ပတ်ပတ်လည်)မှ ဝိုင်းဝန်းခြံရံ၍ တည်ကုန်ပြီ။ တသ္မိ ခဏေ သက္ကဿ နိသိန္နာသနံ၊ ထိုခဏ၌ သိကြားမင်း၏ နေရာသည်။ ဥဏှံ အဟောသိ၊ ပူသည် ဖြစ်ပြီ။ ကော မံ၊ ဘယ်သူသည် ငါ့ကို။ ဣမမ္မာ ဌာနာ စာဝေတုကာမော န ခေါတိ၊ ဤဌာနမှ ရွှေ့လျောစေလိုသနည်းဟု။ သော ဥပဓာရေန္တော၊ ထို သိကြားမင်းသည် စူးစမ်းသော်။ ဗောဓိသတ္တဿ အလင်္ကာရေတုကာမတံ ဥ တွာ၊

ဘုရားလောင်း၏ တန်ဆာဆင်ပေးစေလိုသည်၏ အဖြစ်ကို သိ၍။ ဝိဿကမ္ပ
 အာမန္တေသိ၊ ဝိသင်္ကြန်နတ်သားကို ခေါ်ပြောပြီ။ (ကိ၊ ဘယ်သို့ ခေါ်ပြောပြီနည်း)။
 သမ္ပ ဝိဿကမ္ပ၊ အမောင်ဝိသင်္ကြန်နတ်သား။ သိဒ္ဓတ္ထကုမာရော အဇ္ဇ အမရတ္တ-
 သမယေ၊ သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည် ယနေ့သန်းခေါင်အချိန်၌။ မဟာဘိနိက္ခမနံ
 နိက္ခမိဿတိ၊ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော တောထွက်မှုကို ထွက်လိမ့်မည်။ အယံ
 အဿ ပစ္ဆိမော အလင်္ကာရော၊ ဤတန်ဆာဆင်ခြင်းသည် ထိုသိဒ္ဓတ္ထမင်းသား၏
 နောက်ဆုံးဖြစ်သော တန်ဆာဆင်ခြင်းတည်း။ ဥယျာနံ ဂန္ဓာ၊ ဥယျာဉ်တော်သို့
 သွား၍။ မဟာပုရိသံ ဒိဗ္ဗာလင်္ကာရေဟိ၊ ဘုရားလောင်းယောက်ျားမြတ်ကို
 နတ်အဆင်တန်ဆာတို့ဖြင့်၊ အလင်္ကာရေဟိတိ၊ တန်ဆာဆင်ချေလော့ဟု ပြောပြီ။
 သော သာဓူတိ ပဋိသုဏိတွာ၊ ထိုဝိသင်္ကြန်နတ်သားသည် ကောင်းပါပြီဟု ဝန်ခံ၍။
 ဒေဝတာနုဘာဝေန တခံဏံယေဝ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ နတ်တို့တန်ခိုးဖြင့် ထိုခဏ၌ပင်
 ဘုရားလောင်းထံကပ်ရောက်၍။ တဿေဝ ကပ္ပကသဒိသော ဟုတွာ၊ ထို
 ဘုရားလောင်း၏ပင် အလှပြင်ပေးသူနှင့်တူသည် ဖြစ်၍။ ကပ္ပကဿ ဟတ္ထတော၊
 အလှပြင်ပေးသူ၏ လက်မှ။ ဝေဠုနဒုဿံ ဂဟေတွာ၊ ရစ်ပတ်ဖို့ ခေါင်းပေါင်းကို
 ယူ၍။ ဗောဓိသတ္တဿ သီသံ ဝေဠေသိ၊ ဘုရားလောင်း၏ ဦးခေါင်းကို ရစ်ပတ်ပြီ။
 ဗောဓိသတ္တော ဟတ္ထသမ္ပဿေနေဝ၊ ဘုရားလောင်းသည် လက်အတွေ့အထိ
 ဖြင့်ပင်။ အယံ န မနုဿော၊ ဤ ခေါင်းပေါင်း၊ ပေါင်းပေးသူကား လူမဟုတ်။
 ဒေဝော ဒေဝပုတ္တောတိ အညာသိ၊ ဤခေါင်းပေါင်း၊ ပေါင်းပေးသူကား နတ်သား
 တည်းဟု သိပြီ။ ဝေဠုနေန သီသေ ဝေဠိတမတ္တော၊ ခေါင်းပေါင်းဖြင့် ခေါင်းကို
 ပေါင်းအပ်ပြီးကာမျှ ဖြစ်သော်။ မောဠိယံ မဏိရတနာကာရေန၊ ဦးစွန်းတော်၌
 ပတ္တမြားရတနာပုံစံဖြင့်။ ဒုဿသဟဿံ အဗ္ဗဂ္ဂန္တိ၊ ပုဆိုးတစ်ထောင်သည်
 ပေါ်ထွက်လာပြီ။ ပုန ဝေဠေန္တဿ ဒုဿသဟဿ၊ တစ်ဖန် ခေါင်းပေါင်းသော
 ဝိသင်္ကြန်နတ်သား၏ ပုဆိုးတစ်ထောင်။ ဣတိ ဒသက္ခတ္တံ၊ ဝေဠေန္တဿ၊ ဤသို့
 ဆယ်ကြိမ် ခေါင်းပေါင်းသော ဝိသင်္ကြန်နတ်သား၏။ ဒသဒုဿသဟဿာနိ
 အဗ္ဗဂ္ဂန္တိသု၊ ပုဆိုးတစ်သောင်းတို့သည် ပတ္တမြားရတနာပုံစံ ပေါ်ထွက်လာကုန်ပြီ။
 ကထံ အဗ္ဗဂ္ဂတာနီတိ န စိန္တေတဗ္ဗံ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ (ဘယ်နှယ်လုပ်) ပေါ်ထွက်
 ကုန်ပြီနည်းဟု မတွေးရာ။ ဟိ တေသု သဗ္ဗမဟန္တံ အာမလကပ္ပပ္ပမာဏံ၊ မှန်၏
 ထိုပုဆိုးတစ်သောင်းတို့တွင် အကြီးဆုံးပုဆိုးသည် ဇိဖြူပွင့်ပမာဏသာ ရှိ၏။

အဝသေသာနိ ကုသုမ္ပကပုပ္ဖုပ္ပမာဏာနိ အဟေသံ၊ ကျန်သော ပုဆိုးတို့သည် ဝတ်ပန်းပွင့်ပမာဏရှိကုန်သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တဿ သီသံ၊ ဘုရားလောင်း၏ ဦးခေါင်းသည်။ ကိဉ္ဇကွဂဝစ္ဆိတံ ကုယျကပုပ္ဖံ ဝိယ အဟောသိ၊ ကြာဝတ်ဆံဖြင့်၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော ဆူးရစ်ပွင့်ကဲ့သို့ ဖြစ်ပြီ။

အထ သဗ္ဗာလင်္ကာရပဋိမဏ္ဍိတဿ အဿ၊ ထိုအခါ၌ အဆင်တန်ဆာ အားလုံးတို့ဖြင့်၊ တန်ဆာဆင်အပ်ပြီးသော ထိုဘုရားလောင်းအား။ သဗ္ဗ-တာလာဝစရေသု သကာနိသကာနိ ပဋိဘာနာနိ ဒဿယန္တေသု၊ အတီးအမှုတ်၊ မိုးစုံပြုသူတို့သည် မိမိဆိုင်ရာ မိမိဆိုင်ရာဖြစ်ကုန်သော ဉာဏ်အား ထင်မြင် လာသည့် ချီးကျူးဖွဲ့ဆိုမှုတို့ကို ပြကြကုန်သော်။ ဗြာဟ္မဏေသု ဇယနန္ဒာတိ- အာဒိဝစနေဟိ၊ ပုဏ္ဏားတော်တို့သည် အောင်မြင်တော်မူပါစေ၊ နှစ်သက်တော် မူပါစေ၊ ဤသို့စသော စကားတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ သူတမာဂဓာဒီသု နာနပ္ပကာရေဟိ မင်္ဂလဝစနတ္ထုတိယောသေဟိ၊ ရထားထိန်း၊ ဧချင်း၊ မော်ကွန်းစီကုံး ရွတ်ဖတ်သူစသည်တို့သည် အထူးထူးအပြားပြားကုန်သော မင်္ဂလာစကား ချီးမွမ်းကြွေးကြော်ခြင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ သမ္ဘာဝေန္တေသု၊ ကောင်းစွာ ဖြစ်စေ ကုန်လတ်သော် (ထင်ရှားစွာပြုကုန်လတ်သော်)။ သဗ္ဗာလင်္ကာရပဋိမဏ္ဍိတံ ရထဝရံ အဘိရုဟိ၊ အလုံးစုံသောအဆင်တန်ဆာတို့ဖြင့်၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော ရထားမြတ်ကို တက်စီးတော်မူပြီ။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ ရာဟုလမာတာ၊ ရာဟုလမယ်တော်သည်။ ပုတ္တံ ဝိဇာတာတိ၊ သားကို ဖွားမြင်ပြီဟု။ သုတွာ၊ ကြားရ၍။ “မေ ပုတ္တဿ၊ ငါ၏ သားတော် သိဒ္ဓတ္ထအား။ တုဋ္ဌိ နိဝေဒေထာတိ၊ ငါနှစ်သက်ခြင်းကို သိစေကြလောဟု။ သုဒ္ဓေါဒနမဟာရာဇာ သာသနံ ပဟိဏိ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် သတင်းကို ပို့ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော တံ သုတွာ၊ ဘုရားလောင်း သည် ထိုသတင်းကို ကြားရ၍။ “ရာဟု ဇာတော၊ ငါ့ဖမ်းမည့် ရာဟုသည် ဖြစ်ပြီ။ ဗန္ဓနံ ဇာတန္တိ အာဟ၊ ငါ၏အနှောင်အဖွဲ့သည် ဖြစ်ပြီ”ဟု ပြောပြီ။ “ကိ မေ ပုတ္တော အဝစာတိ၊ ဘာကို ငါ၏သားတော် သိဒ္ဓတ္ထသည် ပြောသနည်း”ဟု။ ရာဇာ ပုစ္ဆိတွာ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် မေးပြီး၍။ တံ ဝစနံ သုတွာ၊ ‘ရာဟု ဇာတော၊ ဗန္ဓနံ ဇာတံ’ ဟူသော ထိုစကားကို ကြားရ၍။ “ဣတော ပဋ္ဌာယ၊ ဤနေ့မှ စ၍။ မေ နတ္တာ၊ ငါ၏မြေးတော်သည်။ ရာမာလကုမာရောယေဝ နာမ၊ ရာဟုလမင်းသား မည်သည်သာ။ ဟောတူတိ အာဟ၊ ဖြစ်စေ”ဟု ပြောပြီ။

ဗောဓိသတ္တောပိ ခေါ် ရထဝရံ အာရယျ၊ ဘုရားလောင်းသိဒ္ဓတ္ထမင်းသည်လည်း မြင်းရထားမြတ်ထက်သို့ တက်စီး၍။ မဟန္တေန ယသေန၊ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ် လှသော အခြံအရံဖြင့်။ အတိမနောရမေန သိရိသောဘဂ္ဂေန၊ စိတ်နှလုံးကို လွန်စွာ မွေ့လျော်စေတတ်သော ကျက်သရေအစု၊ တင့်တယ်မှုအစုဖြင့်။ နဂရံ ပါဝိသိ၊ ကပိလဝတ်မြို့တော်သို့ ဝင်ပြီ။ တသ္မိံ သမယေ ကိသာဂေါတမိ နာမ ခတ္တိယ-ကညာ၊ ထိုအခါ၌ ကိသာဂေါတမိမည်သော မင်းမျိုးသတို့သမီးသည်။ ဥပရိ-ပါသာဒဝရတလဂတာ၊ မြတ်သော ပြာသာဒ်အပြင်ထက် နေလျက်။ နဂရံ ပဒက္ခိဏံ၊ ကပိလဝတ်မြို့တော်ကို လက်ယာရစ်လှည့်လည်သည်ကို။ ကုရုမာနဿ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ပြုတော်မူသော ဘုရားလောင်းသိဒ္ဓတ္ထမင်း၏။ ရူပသိရိံ ဒိသ္မာ သောမနဿဇာတာ၊ ရုပ်အဆင်းတော် ကျက်သရေကို တွေ့မြင်ရ၍ ပီတိ သောမနဿဖြစ်လှသည်ဖြစ်၍။

“သာ မာတာ နိဗ္ဗုတာ နူန၊ သိဒ္ဓတ္ထမင်းအလား၊ ရှုစားအပ်သည့် သားရတနာရှိသူ ထိုမိခင်သည် နှလုံးစိတ်ဝမ်း အေးချမ်းလှပါပေစွတကား။ သော ပိတာ နိဗ္ဗုတော နူန၊ သိဒ္ဓတ္ထမင်းအလား ရှုစားအပ်သည့် သားရတနာ ရှိသူ ထိုဖခင်သည် နှလုံးစိတ်ဝမ်း အေးချမ်းလှပါပေစွတကား။ ဤဒိသော အယံ ပတိ၊ ဤသိဒ္ဓတ္ထမင်းအလား ရှုစားအပ်သော ဤအိမ်ထောင်ရှင် မျိုးသည်။ ယဿာ အတ္ထိ၊ အကြင်အမျိုးသမီးမှာ ရှိ၏။ သာ နာရိ နိဗ္ဗုတာ နူန၊ သိဒ္ဓတ္ထမင်းအလား ရှုစားအပ်သည့် အိမ်ထောင်ရှင်ရှိသူ ထိုအမျိုးသမီး သည် နှလုံးစိတ်ဝမ်းအေးချမ်းလှပါပေစွတကား။

ဣတိ ဣမံ ဥဒါနံ ဥဒါနေသိ၊ ဤသို့ ဤဥဒါန်းကို ကျူးရင့်ပြီ။

ဗောဓိသတ္တော တံ သုတ္တာ စိန္တေသိ၊ ဘုရားလောင်း သိဒ္ဓတ္ထမင်းသည် ထိုဥဒါန်း ကျူးသံကို ကြားရ၍ တွေးတောပြီ။ (ကိ၊ ဘယ်ကဲ့သို့ တွေးတောပြီနည်း)။ ဧဝရူပံ အတ္တဘာဝံ၊ ဤသို့ ကျက်သရေရှိသောသဘောရှိသော ခန္ဓာကိုယ်ကို။ ပဿန္တိယာ မာတု၊ တွေ့မြင်ရသော မိခင်၏။ ဟဒယံ နိဗ္ဗာယတိ၊ စိတ်နှလုံးသည် ငြိမ်းအေး၏။ ပိတုဟဒယံ နိဗ္ဗာယတိ၊ ဖခင်၏ စိတ်နှလုံးသည် ငြိမ်းအေး၏။ ပဇာပတိယာ ဟဒယံ နိဗ္ဗာယတိတိ၊ အိမ်ရှင်မ၏ စိတ်နှလုံးသည် ငြိမ်းအေး၏ဟု။ အယံ ဧဝံ အာဟ၊ ဤကိသာဂေါတမိသည် ဤသို့ ဆိုပြီ။ ကိသ္မိံ နိဗ္ဗုတေ၊ အဘယ်သည်

ငြိမ်းအေးသော်။ ဟဒယံ နိဗ္ဗုတံ နာမ ဟောတိ န ခေါ၊ နှလုံးစိတ်ဝမ်းသည် ငြိမ်းအေးသည် မည်သည် ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့တွေးတောပြီ။ အထ ကိလေသေသု ဝိရတ္တမာနသဿ အဿ၊ ထိုသို့တွေးတောရာအခါ၌ ကိလေသာ တို့အပေါ်၌ တပ်မက်မှုကင်းသော စိတ်ထားရှိသော ထိုဘုရားလောင်း၏သန္တာန်၌။ “ရာဂဂ္ဂိမ္မိ နိဗ္ဗုတေ နိဗ္ဗုတံ နာမ ဟောတိ၊ ရာဂမီးသည် ငြိမ်းအေးသော် ငြိမ်းချမ်းသည် မည်သည် ဖြစ်၏။ ဒေါသဂ္ဂိမ္မိ နိဗ္ဗုတေ နိဗ္ဗုတံ နာမ ဟောတိ၊ ဒေါသမီးသည် ငြိမ်းအေးသော် ငြိမ်းချမ်းသည် မည်သည် ဖြစ်၏။ မောဟဂ္ဂိမ္မိ နိဗ္ဗုတေ နိဗ္ဗုတံ နာမ ဟောတိ၊ မောဟမီးသည် ငြိမ်းအေးသော် ငြိမ်းချမ်းသည် မည်သည် ဖြစ်၏။ မာနဒိဋ္ဌိအာဒိသု သဗ္ဗကိလေသဒရထေသု နိဗ္ဗုတေသု နိဗ္ဗုတံ နာမ ဟောတိ၊ မာနဒိဋ္ဌိအစရှိကုန်သော အလုံးစုံသောကိလေသာအပူတို့သည် ငြိမ်းအေးကုန်သော် ငြိမ်းချမ်းသည် မည်သည် ဖြစ်၏။ အယံ မေ သုဿဝနံ သာဝေသိ၊ ဤကိသာဂေါတမီသည် ငါ့အား သတင်းကောင်းကို ကြားစေပြီ။ ဟိ အဟံ နိဗ္ဗာနံ ဂဝေသန္တော စရာမိ၊ မှန်၏ ငါသည် ငြိမ်းချမ်းမှုကို ရှာဖွေလျက် လှည့်လည်၏။ အဇ္ဈေဝ မယာ ယရာဝါသံ ဆဉ္ဇေတွာ၊ ယနေ၌ပင် ငါသည် အိမ်ဟူသော နေရာကို စွန့်ပစ်၍။ နိက္ခမ္မ ပဗ္ဗဇိတွာ နိဗ္ဗာနံ ဂဝေသိတုံ ဝဋ္ဋတိတိ၊ အိမ်မှထွက်၍ ရဟန်းပြု၍ နိဗ္ဗာန်ကို ရှာမှီးခြင်းငှာ သင့်၏”ဟု။ ဧတံ အဟောသိ၊ ဤအတွေးအတောသည် ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ တွေးတောပြီး၍။ အယံ ဣမိဿာ အာစရိယဘာဂေါ ဟောတူတိ၊ ဤပုလဲသွယ်သည် ဤကိသာဂေါတမီအတွက် ဆရာအဖို့အစုဆရာခသည် ဖြစ်စေဟု ပြော၍။ ကဏ္ဍတော ဩမုဗ္ဗိတွာ၊ လည်မှ ချွတ်၍။ ကိသာဂေါတမိယာ သတသဟဿဂ္ဂနကံ မုတ္တာဟာရံ ပေသေသိ၊ ကိသာဂေါတမီ၏ထံသို့ အဖိုးတစ်သိန်းထိုက်သော ပုလဲသွယ်ကို ပို့စေပြီ။ သိဒ္ဓတ္ထ ကုမာရော မယိ ပဋိဗဒ္ဓစိတ္တော ဟုတွာ၊ သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည် ငါ၌ စွဲမက်သောစိတ် ရှိသည် ဖြစ်၍။ ပဏ္ဏာကာရံ ပေသေသိတိ၊ ချစ်လက်ဆောင်ကို ပို့စေပြီဟု တွေး၍။ သာ သောမနဿဇာတာ အဟောသိ၊ ထိုကိသာဂေါတမီသည် သောမနဿ ဖြစ်လျက်ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။

ဗောဓိသတ္တောပိ မဟန္တေန သိရိသောဘဂ္ဂေန၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း ကြီးကျယ်များမြတ်သော ကျက်သရေအစု တင့်တယ်မှုအစုဖြင့်။ အတ္တနော ပါသာဒံ အဘိရုဟိတွာ၊ မိမိ၏ ပြာသာဒ်သို့တက်၍။ သိရိသယနေ နိပဇ္ဈိ ကျက်သရေ

ရှိသော အိပ်ရာ၌ လျောင်းပြီ။ တာဝဒေဝ စ နံ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင် ထိုဘုရား
 လောင်းကို။ သဗ္ဗာလင်္ကာရပဋိမဏ္ဍိတာ နစ္စဂီတာဒိသု သုသိက္ခိတာ၊ တန်ဆာမျိုးစုံ
 ဆင်မြန်းထားအပ်ကုန်သော ကမ္မသီဆိုမှု စသည်တို့၌ ကောင်းစွာ သင်ယူပြီး
 တတ်မြောက်ပြီးဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝကညာ ဝိယ ရူပသောဘဂ္ဂပတ္တာ ဣတ္ထိယော၊
 နတ်ကညာကဲ့သို့ ရုပ်ရည်တင့်တယ်မှု၊ အထွတ်အထိပ်ရောက်ကုန်သော
 အမျိုးသမီးတို့သည်။ နာနာတူရိယာနိ ဂဟေတွာ သမ္ပရိဝါရယိတွာ၊ တူရိယာ
 အမျိုးမျိုးတို့ကို ယူကုန်၍ ခြံရံကုန်ပြီး၍။ အဘိရမာပေန္တိယော၊ အလွန်ပျော်မွေ့
 စေကုန်လျက်။ နစ္စဂီတဝါဒိတာနိ ပယောဇယိသု၊ ကမ္မ သီဆိုမှု တီးမှုတ်မှုတို့ကို
 ယှဉ်စေကုန်ပြီ ပြုကုန်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော ကိလေသေသု ဝိရတ္တစိတ္တတာယ၊
 ဘုရားလောင်းသည် ကိလေသာတို့၌ တပ်မက်မှုကင်းသော စိတ်ရှိသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်။ နစ္စာဒိသု အနဘိရတော၊ ကမ္မစသည်တို့၌ မပျော်မွေ့၍။ မုဟုတ္တံ
 နိဒ္ဒံ ဩက္ကမိ၊ တစ်မုဟုတ်မျှ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့ သက်ရောက်ပြီ။ တာပိ ဣတ္ထိယော၊
 ကကြ သီဆိုကြ တီးမှုတ်ကြသော ထိုအမျိုးသမီးတို့သည်လည်း။ “ယဿ
 အတ္တာယ မယံ နစ္စာဒိနိ ပယောဇမေ၊ အကြင်သိဒ္ဓတ္ထမင်း၏အကျိုးငှာ ငါတို့သည်
 ကမ္မစသည်တို့ကို ယှဉ်စေကြ ပြုလုပ်ကြကုန်၏။ သော နိဒ္ဒံ ဥပဂတော၊ ထိုသိဒ္ဓတ္ထ
 မင်းသည် အိပ်ပျော်ခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ဣဒါနိ ကိမတ္ထံ ကိလမာမာတိ၊ ယခု
 ဘယ်သူ့အတွက် ပင်ပန်းခဲရ ကုန်အံ့နည်း ဟုတွေး၍။ ဂဟိတဂ္ဂဟိတာနိ တူရိယာနိ၊
 ကိုင်ထားအပ် ကိုင်ထားအပ်ကုန်သော တူရိယာတို့ကို။ အဇ္ဈောတ္တရိတွာ နိပဋ္ဌိသု၊
 လွမ်းဖိ၍ အိပ်ကြကုန်ပြီ။ ဂန္ဓတေလပ္ပဒိပါ ဈာယန္တိ နံသာဆီမီးတို့သည် လင်းလင်း
 ပြောင်ပြောင် တောက်လောင်ကုန်၏။ ဗောဓိသတ္တော ပဗုဇ္ဈိတွာ၊ ဘုရား
 လောင်းသည် နိုး၍။ သယနပိဋေ ပလ္လင်္ကေန နိသိန္နော၊ အိပ်ရာပြင်ထက်၌
 တင်ပလ္လင်ခွေဖြင့် ထိုင်နေတော်မူလျက်။ တူရိယဘဏ္ဍာနိ အဝတ္ထရိတွာ၊ တီးမှုတ်
 ပစ္စည်းတို့ကို လွမ်းဖိ၍။ နိဒ္ဒါယန္တိယော တာ ဣတ္ထိယော၊ အိပ်ပျော်နေကုန်သော
 ထိုအမျိုးသမီးတို့ကို။ ပဏ္ဍရိတခေဌာ လာလာကိလိန္နဂတ္တာ ဧကစ္စာ၊ အာပုပ်ရည်
 ယိုစီးကုန်လျက် တံတွေးစို့သော ကိုယ်ရှိကုန်သော အမျိုးသမီးအချို့တို့ကို
 လည်းကောင်း။ ဒန္တေ ခါဒန္တိယော ဧကစ္စာ၊ သွားတို့ကို ကြိတ်ကုန်သော အမျိုးသမီး
 အချို့တို့ကိုလည်းကောင်း။ ကာကစ္ဆန္တိယော ဧကစ္စာ၊ ကျီးသာနေသကဲ့သို့
 ကလောက်ကလောက်မြည်လျက်၊ အိပ်နေကုန်သော အမျိုးသမီးအချို့တို့ကို

လည်းကောင်း။ ဝိပုလပန္နိယော ဧကစ္စာ၊ ယောင်ယမ်းမြည်တမ်းကုန်သော
 အမျိုးသမီးအချို့တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝိဝဋ္ဌမုခါ ဧကစ္စာ၊ ပါးစပ်ကြီးဟနေကုန်သော
 အမျိုးသမီး အချို့တို့ကိုလည်းကောင်း။ အပဂတဝတ္ထာ ပါကဋ္ဌဗိဘတ္တသမ္မာဓဌာနာ
 ဧကစ္စာ၊ အဝတ်ကင်းကွာကုန်လျက် ရွံရှာဖွယ်ကျဉ်းမြောင်းရာဌာနာ ထင်ရှား
 ကုန်သော အမျိုးသမီးအချို့တို့ကိုလည်းကောင်း။ အဒ္ဓသ၊ မြင်ပြီ။ သော တာသံ
 တံ ဝိပုကာရံ ဒိသ္မာ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် ထိုအခြံအရံအမျိုးသမီးတို့၏ ထို
 ဖောက်ပြန်သော အခြင်းအရာကို မြင်ရ၍။ ဘိယျောသော မတ္တာယ၊ အတိုင်းထက်
 အလွန်။ ကာမေသု ဝိရတ္တစိတ္တော အဟောသိ၊ ကာမတို့၌ တပ်မက်မှုကင်းသော
 စိတ်ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ အလင်္ကတပဋိယတ္တံ သက္ကဘဝနသဒိသမ္ပိ တံ မဟာတလံ
 တဿ၊ တန်ဆာဆင်မှုနှင့် စပ်ယှဉ်သော သိကြားမင်းဗိမာန်နှင့် တူသည်လည်း
 ဖြစ်သော ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်လှသည့် ထိုနန်းကြမ်းပြင်သည် ထိုဘုရားလောင်း
 သိဒ္ဓတ္ထမင်းစိတ်ထဲ၌။ အပဝိဒ္ဓနာနာကုဏပဘရိတံ အာမကသုသာနံ ဝိယ
 ဥပဌာသိ၊ စွန့်ပစ်ထားသည့် အကောင်ပုပ်အမျိုးမျိုး ပြည့်သိပ်နေသော အစိမ်းသေ
 ပစ်ရာ သုသာန်ကဲ့သို့ ထင်မြင်လာပြီ။ တယော ဘဝါ အာဒိတ္တဂေဟသဒိသာ
 ခါယိသု၊ ကာမရူပအရူပဘဝသုံးမျိုးတို့သည် အလျှံပြောင်ပြောင် တောက်လောင်
 နေသော အိမ်နှင့်တူကုန်၍ ထင်မြင်လာကုန်ပြီ။ ဘော ဥပဒ္ဓုတံ ဝတ၊ အိုအချင်းတို့
 နှိပ်စက်လှချည့်စွတကား။ ဘော ဥပဿဌံ ဝတာတိ၊ အို အချင်းတို့ ညည်းပမ်းလှချည့်
 တကားဟု။ ဥဒါနံ ပဝတ္ထေသိ၊ ဥဒါန်းကျူးမှုကို ဖြစ်စေပြီ ပြုပြီ။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ စိတ္တံ
 အတိဝိယ နမိ၊ တောထွက်ရဟန်းပြုခြင်းငှာ စိတ်တော်သည် အလွန်အကဲ
 ညွတ်တော်မူပြီ။

အဇ္ဇေဝ မယာ မဟာဘိနိက္ခမနံ နိက္ခမိတုံ ဝဋ္ဋတီတိ၊ ယနေပင် ငါသည်
 ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သည့်တောထွက်မှုကို တောထွက်ခြင်းငှာ သင့်၏ ဟု
 ကြံတော်မူ၍။ သော သယနာ ဥဌာယ ဒွါရသမိပံ ဂန္ဓာ၊ ထိုဘုရားလောင်း သိဒ္ဓတ္ထ
 မင်းသားသည် အိပ်ရာအပြင်မှ ထ၍ တံခါးအနီးသို့ သွား၍။ ဧတ္ထ ကောတိ
 အာဟ၊ ဤနေရာ၌ ဘယ်သူလဲဟု ပြောဆိုမေးမြန်းပြီ။ ဥမ္မာရေ သီသံ ကတွာ
 နိပန္နော ဆန္နော၊ တံခါးခုံ၌ ခေါင်းကို ပြု၍ ထား၍ အိပ်နေသော ဆန္ဒအမတ်
 သည်။ အယျပုတ္တ အဟံ ဆန္နောတိ အာဟ၊ အရှင်သား ကျွန်တော်မျိုးကား
 ဆန္ဒပါဟု လျှောက်ပြီ။ အဟံ အဇ္ဇ မဟာဘိနိက္ခမနံ နိက္ခမိတုကာမော၊ ငါသည်

ယနေ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သည့် တောထွက်မှုကို တောထွက်လို၏။ မေ ဧကံ အသံ
 ကပ္ပေဟီတိ အာဟ၊ ငါ့အတွက် မြင်းတစ်ကောင်ကို ပြင်လော့ဟု မိန့်တော်မူပြီ။
 သော သာဓု ဒေဝါတိ၊ ထိုဆန္ဒအမတ်သည် ကောင်းပါပြီ အရှင်သားဟု လျှောက်
 ထား၍။ အဿဘဏ္ဍိကံ ဂဟေတွာ၊ မြင်းအဆင်တန်ဆာပစ္စည်းကို ယူ၍။
 အဿသာလံ ဂန္တာ၊ မြင်းတင်းကုပ်သို့ သွား၍။ ဂန္ဓတေလပဒီပေသု ဇလန္တေသု၊
 နံသာဆီမီးတို့သည် တောက်လောင်ထွန်းလင်းနေ ကုန်သော်။ သုမနပဋ္ဌဝိတာနဿ
 ဟေဋ္ဌာ၊ မြတ်လေးပန်းမျက်နှာကျက်ပြား၏ အောက်၌။ ရမဏီယေ ဘူမိဘာဂေ
 ဌိတံ၊ မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိသော မြေအပြင်၌ ရပ်တည်နေသော။ ကဏ္ဍကံ အဿ-
 ရာဇာနံ ဒိသွာ၊ ကဏ္ဍကမည်သော မြင်းမင်းကို မြင်၍။ အဇ္ဇ မယာ ဣမမေဝ
 ကပ္ပေတုံ ဝဋ္ဋတိတိ၊ ယနေ ငါဆန္ဒသည် ဤကဏ္ဍကမြင်းတော်ကိုသာ ပြင်ခြင်းငှာ
 သင့်၏ဟုကြံ၍။ ကဏ္ဍကံ ကပ္ပေသိ၊ ကဏ္ဍကမြင်းတော်ကို ပြင်ပြီ။ သော
 ကပ္ပိယမာနောဝ အညာသိ၊ ထိုကဏ္ဍကမြင်းတော်သည် ပြင်နေစဉ်မှာပင် သိပြီ။
 (ကိံ ဘယ်သို့ သိပြီနည်း)။ “အယံကပ္ပနာ အတိဂါဠာ ဤပြင်မှုသည် အလွန်မြင့်၏။
 အညေသု ဒိဝသေသု ဥယျာနကီဠာဒိဂမနေ ကပ္ပနာဝိယ နဟောတိ၊ အခြားနေတို့၌
 ဥယျာဉ်ကစားရန် စသည်သွားရာအခါ၌ ပြင်ဆင်ခြင်းကဲ့သို့ မဟုတ်။ မယံ
 အယုပုတ္တော၊ ငါကဏ္ဍက၏ အရှင်သားသိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည်။ အဇ္ဇ ယနေ။
 မဟာဘိနိက္ခမနံ နိက္ခမိတုကာမော ဘဝိဿတိ၊ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သည့်
 တောထွက်ခြင်းကို ထွက်တော်မူလိုသည် ဖြစ်လတ္တံ့” ဣတိ၊ ဤသို့သိပြီ။ တတော
 တုဋ္ဌမာနသော မဟာဟသိတံ ဟသိ၊ ထိုသို့ သိခြင်းကြောင့် နှစ်သက်သောစိတ်ရှိ၍
 မြင့်မြတ်သောဟိမူကို ဟိပြီ။ သော သဒ္ဓေါ သကလနဂရံ ပတ္ထရိတွာ ဂစ္ဆေယျ၊
 ကဏ္ဍကမြင်းတော်၏ ထိုမြင့်မြတ်သည့်ဟိသံသည် ကပိလဝတ်တစ်မြို့လုံးကို
 ပျံ့နှံ့လွှမ်းခြုံ၍ သွားလောက်၏။ ပန ဒေဝတာ တံ သဒ္ဓံ နိရုဏ္ဏိတွာ ကဿစိ သောတုံ
 န အဒံသု၊ သို့သော်လည်း နတ်တို့သည် ကဏ္ဍကမြင်း၏ ထိုဟိသံကို ပိတ်ပင်
 တားမြစ်ထားကြ၍ မည်သူ့အားမျှ ကြားဖို့ရာ မပေးကုန်။

ဗောဓိသတ္တောပိ ခေါ ဆန္ဒံ ပေသေတွာပိ၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း
 ဖွားဖက်တော် ဆန္ဒကို မြင်းယူစေလွှတ်ပြီး၍လည်း။ တာဝ ပုတ္တံ ပဿိဿာမိတိ
 စိန္တေတွာ၊ တောမထွက်မီအလျှင် သားတော်ကို ရှုစားမည်ဟု ကြံ၍။ နိသိန္န-
 ပလ္လင်္ကတော ဥဋ္ဌာယ၊ ထိုင်နေတော်မူရာ ပလ္လင်မှ ထ၍။ ရာဟုလမာတုယာ

ဝသနဌာနံ ဂန္ဓာ၊ ရာဟုလာမယ်တော်၏ နေရာသို့ သွား၍။ ဂဟ္တဒါရံ ဝိဝရိ တိုက်ခန်း တံခါးကို ဖွင့်တော်မူပြီ။ တသ္မိ ခဏေ အန္တောဂဗ္ဘေ၊ ထိုအခါ၌ တိုက်ခန်းအတွင်း၌။ ဂန္ဓတေလပဒီပေါ ဈာယတိ၊ နံသာဆီမီးသည် တောက်လောင်ထွန်းလင်းနေ၏။ ရာဟုလမာတာ သုမနမလ္လိကာဒီနံ ပုပ္ပါနံ၊ ရာဟုလာ မယ်တော်သည် မြတ်လေး၊ ကြက်ရုံး အစရှိကုန်သော ပန်းတို့၏။ အဗ္ဗဏမတ္တေန အဘိပ္ပကိဏ္ဍသယနေ၊ တစ်အဗ္ဗဏ (၁၁-စိတ်သား) မျှဖြင့် ကြံဖြန့်အပ်သော အိပ်ရာပေါ်၌။ ပုတ္တဿ မတ္ထကေ ဟတ္ထံ ဌပေတွာ နိဒ္ဒါယတိ၊ သားတော်ရာဟုလာ၏ ထိပ်ထက်၌ လက်ကို ထား၍ အိပ်ပျော်နေ၏။ ဗောဓိသတ္တော ဥမ္မာရေ ပါဒံ ဌပေတွာ၊ အလောင်းတော် သိဒ္ဓတ္ထမင်းသည် တံခါးခုံ၌ ခြေတော်ကို ထား၍။ ဌိတကောဝ ဩလောကေတွာ၊ ရပ်တော်မူလျက်သာ ကြည့်တော်မူ၍။ “သစေ အဟံ ဒေဝိယာ ဟတ္ထံ အပနေတွာ၊ အကယ်၍ ငါသည် ယသော်ဓရာမိဖုယား၏ လက်ကို ဖယ်ရှား၍။ မမ ပုတ္တံ ဂဏှိဿာမိ၊ ငါ၏ သားတော်ကို ယူလိုက်အံ့။ ဒေဝီ ပဗုဇ္ဈိဿတိ၊ ယသော်ဓရာ မိဖုယားသည် နိုးလိမ့်မည်။ ဧဝံ မေ ဂမနန္တရာယော ဘဝိဿတိ၊ ဤသို့ ယသော်ဓရာမိဖုယား နိုးသော် ငါ၏ တောထွက်ခြင်းအန္တရာယ်သည် ဖြစ်လိမ့်မည်။ ဗုဒ္ဓေါ ဟုတွာဝ အာဂန္ဓာ၊ ဘုရားသည် ဖြစ်ပြီး၍သာ လာ၍။ ပုတ္တံ ပဿိဿာမိတိ၊ သားတော်ကို ရှုမည်ဟု တွေးတော်မူ၍။ ပါသာဒတလတော ဩတရိ နန်းတော် ပြာသာဒ်အပြင်မှ ဆင်းသက်တော်မူပြီ။ ပန၊ အထူးကား။ တဒါ ရာဟုလကုမာရေ သတ္တာဟဇာတော ဟောတီတိ၊ တောထွက်တော်မူရာ ထိုအခါ၌ ရာဟုလာ မင်းသားသည် ခုနစ်ရက်သားရှိသည် ဖြစ်၏ဟု။ ဇာတကဋ္ဌကထာယံ ယံ ဝုတ္တံ၊ ဇာတ်အဋ္ဌကထာဟောင်း၌ အကြင်စကားကို ဆိုအပ်ပြီ။ တံ သေသဋ္ဌကထာသု နတ္ထိ၊ ဇာတ်အဋ္ဌကထာဟောင်း၌ ဆိုအပ်သော ထိုစကားသည် ကြွင်းကျန်သော အဋ္ဌကထာတို့၌ မရှိ။ တသ္မာ ဣဒမေဝ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ထိုသို့မရှိသောကြောင့် ရာဟုလမင်းသား ဖွားရာနေ့၌ပင် တောထွက်၏ဟူသော ဤစကားကိုသာ မြဲမြံစွာ မှတ်ယူရမည်။

ဧဝံ ဗောဓိသတ္တော ပါသာဒတလာ ဩတရိတွာ၊ ဤသို့ ဘုရားလောင်းသည် နန်းပြာသာဒ်အပြင်မှ ဆင်းတော်မူခဲ့၍။ အဿသမိပံ ဂန္ဓာ ဧဝံ အာဟ၊ ကဏ္ဍက မြင်းတော်အနီးသို့ သွား၍ ဤသို့ ပြောပြီ။ (ကိ၊ ဘယ်သို့ပြောပြီနည်း)။ “တာတ ကဏ္ဍက တံ အဇ္ဇ ဧကရတ္ထိ မံ တာရယ၊ အမောင်ကဏ္ဍက သင်ကဏ္ဍကသည်

ယနေ တစ်ညဉ့်ပတ်လုံး ငါကိုယ်တော်မြတ်ကို ကူးမြောက်စေပါလော့။ အဟံ
 တံ နိဿာယ ဗုဒ္ဓေါ ဟုတ္တာ၊ ငါကိုယ်တော်မြတ်သည် သင်ကဏ္ဍကကို အမှီပြု၍
 ဘုရားသည် ဖြစ်၍။ သဒေဝကံ လောကံ တာရေဿာမိ၊ နတ်နှင့်တကွသော
 လောကကို ကူးမြောက်စေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောပြီ။ တတော ဥလ္လဂီတွာ၊ ထိုသို့
 ပြောပြီးနောက် ခုန်၍။ ကဏ္ဍကဿ ပိဋ္ဌိ အဘိရဟံ၊ ကဏ္ဍကမြင်းတော်၏
 ကျောပေါ်သို့ တက်မိပြီ။ ကဏ္ဍကော ဂီဝတော ပဌာယ၊ ကဏ္ဍကမြင်းတော်သည်
 လည်ပင်းမှ စ၍။ အာယာမေန အဌာရသဟတ္ထော ဟောတိ၊ အလျားအားဖြင့်
 တစ်ဆယ့်ရှစ်တောင်ရှိသည် ဖြစ်၏။ တဒန္တုဝိကေန ဥဗ္ဗေဓေန သမန္နာဂတော၊
 ထိုအလျားနှင့်သင့်လျော်သော အရပ်အမြင့်နှင့် ပြည့်စုံ၏။ ထာမလဝသမ္ပန္နော
 သဗ္ဗသေတော ဓောတသင်္ခသဒိသော၊ ခွန်အား၊ အဟုန်နှင့်ပြည့်စုံ၏၊ တစ်ကိုယ်လုံး
 ဖြူ၏၊ ပွတ်တိုက်ထားသော ခရုသင်းနှင့်တူ၏။ သော သစေ ဟသေယျ ဝါ၊ ထို
 ကဏ္ဍကမြင်းတော်သည် အကယ်၍ ဟိမူလည်း ဟိအံ့။ ပဒသဒ္ဓံ ဝါ ကရေယျ၊
 ခွါသံကိုမူလည်း ပြုအံ့။ သဒ္ဓေါ သကလနဂရံ အဝတ္ထရေယျ၊ ဟိသံ၊ ခွါသံသည်
 ကပိလဝတ်တစ်မြို့လုံးကို လွှမ်းမိုးသွားလောက်၏။ တသ္မာ ဒေဝတာ၊ ထို့ကြောင့်
 နတ်တို့သည်။ အတ္တနော အာနုဘာဝေန၊ မိမိတို့၏ တန်ခိုးအာနုဘော်ဖြင့်။ ယထာ
 ကောစိ န သုဏ္ဍာတိ၊ အကြင်သို့တားမြစ်ထားသော် မည်သူသည်မျှ မကြား။
 ဧဝံ တဿ ဟသိတသဒ္ဓံ သန္နိရုပ္ပိတွာ၊ ဤသို့ မည်သူမျှမကြားအောင် ထိုကဏ္ဍက
 မြင်းတော်၏ ရယ်ရွှင်မြည်ဟီးသံကို ကောင်းစွာတားမြစ်၍။ အတ္တမနအတ္တမန-
 ပဒဝါရေ နင်းတိုင်းနင်းတိုင်းသော ခြေလှမ်းအကြိမ်၌။ ဟတ္ထတလာနိ ဥပနာမေသုံ၊
 လက်ဝါးအပြင်တို့ကို ခံထားကုန်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော အဿဝရဿ ပိဋ္ဌိဝေမဇ္ဈ-
 ဂတော၊ ဘုရားလောင်းသည် ကဏ္ဍကမြင်းတော်မြတ်၏ ကျောလယ်၌ နေတော်
 မူလျက်။ ဆန္တံ အဿဿ ဝါလဓိ ဂါဟာပေတွာ၊ ဖွားဖက်တော်ဆန္ဒကို ကဏ္ဍက
 မြင်းတော်၏ မြီးထူးကို ကိုင်စေ၍။ (ဤစကားအရ ဆန္ဒသည် မြင်းအမြီးကို
 ဆွဲကိုင်သည်မဟုတ် မြင်းနောက်ပိုင်း အမြီးရင်းနားမှာထိုင်လျက် မြီးထူးကို
 နောက်ပြန် ကိုင်ထားသည်ဟု အဓိပ္ပာယ်ယူရလျှင် မကောင်းလော့)။ အမရတ္တ-
 သမယေ မဟာဒွါရသမိပံ ပတ္တော၊ သန်းခေါင်အခါ၌ ကပိလဝတ်မြို့တော်
 တံခါးကြီးအနီးသို့ ရောက်တော်မူပြီ။ ပန တဒါ၊ အထူးပြောရသော် ထိုအခါ၌။
 ရာဇာ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည်။ “ဧဝံ ဗောဓိသတ္တော၊ ဤသို့ပြုလုပ်စေသော်

ဘုရားလောင်းသည်။ ယာယ ကာယစိ ဝေလာယ၊ တစ်ချိန်ချိန်၌။ နဂရဒွါရံ
 ဝိဝရိတွာ၊ မြို့တော်တံခါးကို ဖွင့်၍။ နိက္ခမိတုံ နသက္ခိဿတိတိ၊ ထွက်ခြင်းငှာ
 မစွမ်းနိုင်လတ္တံ့ဟု တွေးတော၍။ ဒွိသု ဒွါရကဝါဋေသု ဧကေကံ၊ တံခါးနှစ်ရွက်
 တို့တွင် တစ်ရွက်တစ်ရွက်ကို။ ပုရိသသဟဿေန ဝိဝရိတဗ္ဗံ ကာရာပေသိ၊
 ယောက်ျားတစ်ထောင်သည် ဖွင့်အပ်သည်ကို (ဖွင့်မှ ရသည်ကို) ပြုစေပြီ။
 ဗောဓိသတ္တော ထာမဗလသမ္ပန္နော၊ ဘုရားလောင်းသည် ခွန်အားထက် ခွန်အားနှင့်
 ပြည့်စုံ၏ (အလွန်ကြီးမားသောခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံ၏)။ ဟတ္ထိဂဏနာယ
 ကောဋိသဟဿဟတ္ထိနံ ဗလံ ဓာရေတိ၊ ကာဠာဝကဆင်အရေအတွက်အားဖြင့်
 ကုဋေတစ်ထောင်ကုန်သော ကာဠာဝကဆင်တို့၏ ခွန်အားကို ဆောင်နိုင်၏။
 ပုရိသဂဏနာယ ဒသကောဋိသဟဿပုရိသာနံ ဗလံ ဓာရေတိ၊ ယောက်ျား
 အရေအတွက်အားဖြင့် ယောက်ျားပေါင်းကုဋေတစ်သောင်းတို့၏ ခွန်အားကို
 ဆောင်နိုင်၏။ သစေ ဒွါရံ န ဝိဝရိယတိ၊ အကယ်၍ တံခါးသည် ပွင့်မနေအံ့၊ အဇ္ဇ
 ကဏ္ဍကဿ ပိဋေ နိသိန္နောဝ၊ ယနေ့ ကဏ္ဍကမြင်းတော်၏ ကျောပေါ်၌ ထိုင်
 လျက်ပင်။ ဝါလဓီ ဂဟေတွာ ဌိတေန ဆန္နေန သဒ္ဓိယေဝ၊ မြင်းတော်မြီးထူးကို
 ကိုင်၍ တည်နေသော ဖွားဖက်တော်ဆန္ဒနှင့် အတူသာ။ ကဏ္ဍကံ ဥရုဟိ
 နိပ္ပိဋေတွာ၊ ကဏ္ဍကမြင်းတော်ကို ပေါင်တို့ဖြင့် ညှပ်၍။ အဋ္ဌာရသဟတ္ထုဗ္ဗေဓံ
 ပါကာရံ၊ တစ်ဆယ့်ရှစ်တောင်မြင့်သော တံတိုင်းကို။ ဥပ္ပတိတွာ၊ ခုန်ပျံ့၍။
 အတိက္ကမေဿာမိတိ၊ ကျော်လွန်စေအံ့ဟု။ သော စိန္တေသိ၊ ထို ဘုရားလောင်း
 သည် ကြံစည်ပြီ။ ဆန္နောပိ စိန္တေသိ၊ ဖွားဖက်တော် ဆန္ဒအမတ်သည်လည်း
 ကြံစည်ပြီ။ (ကိ၊ ဘယ်သို့ ကြံစည်ပြီနည်း)။ “သစေ ဒွါရံ န ဝိဝရိယတိ၊ အကယ်၍
 တံခါးသည် ပွင့်မနေအံ့။ အဟံ အယျပုတ္တံ ခန္ဓေ နိသိဒါပေတွာ၊ ငါဆန္ဒသည်
 အရှင်သားကို ပခုံးပေါ်၌ ထိုင်နေစေ၍။ ကဏ္ဍကံ ဒက္ခိဏေန ဟတ္ထေန၊
 ကဏ္ဍကမြင်းတော်ကို လက်ယာဖြစ်သော လက်ဖြင့်။ ကုစ္ဆိယံ ပရိက္ခိပန္တော၊
 ဝမ်းဗိုက်၌ ထက်ဝန်းကျင်မှ ရစ်ပတ်လျက်။ ဥပကစ္ဆန္တရေ ကတွာ၊ ချင်းကြားအနီး၌
 ပြု၍။ ပါကာရံ ဥပ္ပတိတွာ အတိက္ကမေဿာမိ၊ တံတိုင်းကို ခုန်ပျံ့၍ ကျော်လွန်
 စေအံ့”။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံစည်ပြီ။ ကဏ္ဍကောပိ စိန္တေသိ၊ ကဏ္ဍကမြင်းတော်
 သည်လည်း ကြံပြီ။ (ကိ၊ ဘယ်သို့ ကြံပြီနည်း)။ “သစေ ဒွါရံ န ဝိဝရိယတိ၊
 အကယ်၍ တံခါးသည် ပွင့်မနေအံ့။ အဟံ အတ္တနော သာမိကံ ပိဋိယံ ယထာ

နိသိန္နမေဝ၊ ငါကဏ္ဍကသည် မိမိ၏ သခင်ဘုရားလောင်းကို ကျောပေါ်၌ ထိုင်နေသည့်အတိုင်းပင်။ ဝါလဓိ ဂဟေတွာ ဌိတေန ဆန္နေန သဒ္ဓိယေဝ၊ ငါမြီးထူးကို နောက်ပြန်ကိုင်၍ တည်နေ သော ဆန္ဒအမတ်နှင့် အတူသာ။ ဥက္ခိပိတွာ ပါကာရံ ဥပ္ပတိတွာ အတိက္ကမိဿာမိ ဣတိ၊ မြှောက်ချီ၍ တံတိုင်းကို ခုန်ယှဲ၍ ကျော်လွန်အံ့” ဤသို့ကြံပြီ။ သစေ ဒွါရံ န အဝါပုရီယိတ္ထ၊ အကယ်၍ တံခါးကို တံခါးစောင့်နတ် မဖွင့်အပ်သည် ဖြစ်အံ့။ ယထာစိန္တိတမေဝ တေသု တီသု ဇနေသု အညတရော သမ္မာဒေယျ၊ ကြံသည့်အတိုင်းသာ ထိုသူသုံးယောက်တို့တွင် တစ်ယောက်ယောက် သည် မြို့တော်ပြင်ဖက် ထွက်မှုကိစ္စကို ပြီးစေရ၏။ ပန အဓိဝတ္ထာ ဒေဝတာ ဒွါရံ ဝိဝရိ သို့သော်လည်း တံခါးကိုစောင့်သော နတ်သည် တံခါးကို ဖွင့်ထားပြီ။

တသ္မိယေဝ ခဏေ မာရော၊ ကပိလဝတ်မြို့တော်မှ ထွက်မည့်ဆဲဆဲ ထိုခဏ၌ပင် မာရ်နတ်သည်။ ဗောဓိသတ္တံ နိဝတ္တေဿာမိတိ အာဂန္နာ၊ ဘုရားလောင်းကို နစ်စေအံ့ နောက်ပြန်ဆုတ်စေအံ့ဟု လာ၍။ အာကာသေ ဌိတော အာဟ၊ ကောင်းကင်၌ ရပ်တည်လျက် ပြောပြီ။ (ကိ၊ ဘယ်သို့ပြောပြနည်း)။ “မာရိသ မာ နိက္ခမ၊ အချင်းသိဒ္ဓတ္ထ သင်တောမထွက်လင့်။ ဣတော သတ္တမေ ဒိဝသေ၊ ဤနေ့မှ နောက်ခုနစ်ရက်မြောက်နေ့၌။ တေ စက္ကရတနံ ပါတုဘဝိဿတိ၊ သင့်အတွက် စကြာရတနာသည် ထင်ရှားဖြစ်လတ္တံ့။ ဒွိသဟဿပရိတ္တဒီပပရိဝါရာနံ စတုန္ဒ မဟာဒီပါနံ၊ ကျွန်းငယ်နှစ်ထောင် အခြံအရံရှိကုန်သော ကျွန်းကြီးလေးကျွန်းတို့ကို။ ရဇ္ဇံ ကာရေဿသိ၊ စကြာမင်းအဖြစ်ကို ပြုရလတ္တံ့။ နိဝတ္တ မာရိသ ဣတိ၊ နစ်ပါ နောက်ပြန်ဆုတ်ပါ အချင်းသိဒ္ဓတ္ထ” ဤသို့ပြောပြီ။ တံ ကော အသိ ဣတိ၊ သင်သည် ဘယ်သူသည် ဖြစ်သနည်း ဤသို့ ဘုရားလောင်းက မေးပြီ။ အဟံ ဝသဝတ္တိ ဣတိ၊ ငါကား ဝသဝတ္တိမာရ်နတ်တည်း ဤသို့မာရ်နတ်က ပြန်ပြောပြီ။ “မာရ မယံ စက္ကရတနဿ ပါတုဘာဝံ အဟံ ဇာနာမိ၊ အိုမာရ်နတ် ငါ့အတွက် စကြာရတနာ၏ ထင်ရှားဖြစ်မည်ကို ငါသည် သိ၏။ အဟံ ရဇ္ဇေန အနတ္ထိကော၊ ငါသည် မင်းအဖြစ်ဖြင့် အလိုမရှိ။ ဒသသဟဿိလောကဓာတု ဥန္နာဒေတွာ၊ လောကဓာတ်တစ်သောင်းကို ပဲ့တင်ထပ်စေ၍။ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿာမိ ဣတိ အာဟ၊ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်အံ့” ဤသို့ ဘုရားလောင်းက ပြောပြီ။ “ဣဒါနိ ဣတော ပဋ္ဌာယ၊ ယခုအခါ၌ ဤအချိန်မှ စ၍။ ကာမဝိတက္ကံ ဝါ ဗျာပါဒဝိတက္ကံ ဝါ ဝိဟိသာဝိတက္ကံ ဝါ၊ ကာမဝိတက်ကိုဖြစ်စေ ဗျာပါဒဝိတက်ကို ဖြစ်စေ ဝိဟိသာ

ဝိတက်ကို ဖြစ်စေ။ တေ စိန္တိတကာလေ ဇာနိဿာမိ သင်သိဒ္ဓတ္ထ၏ ကြံစည်ရာ ကာလ၌ သိရလိမ့်မည်။ ဣတိ ဩတာရာပေက္ခော၊ ဤသို့ အခါအခွင့် ရှုကြည့် လျက်။ ဆာယာ ဝိယ အနုပဂစ္ဆန္တော အနုဗန္ဓိ၊ အရိပ်ကဲ့သို့ ဖဲခွါမသွားဘဲ အစဉ်တစိုက် လိုက်ပြီ။

ဗောဓိသတ္တောပိ ဟတ္ထဂတံ စက္ကဝတ္တိရန္တံ၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း လက်တွင်းသို့ ရောက်လုနီးဖြစ်သော စကြဝတေးမင်းအဖြစ်ကို။ ခေဠပိဏ္ဍံ ဝိယ အနုပေက္ခော ဆဋ္ဌေတွာ၊ တံတွေးပေါက်ကဲ့သို့ မငဲ့ကွက်ဘဲ စွန့်ပစ်၍။ မဟန္တေန သက္ကာရေန၊ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော ပူဇော်သက္ကာရဖြင့်။ အာသာဠိပုဏ္ဏမာယ၊ ဝါဆိုလပြည့်နေ့၌။ ဥတ္တရာသာဠေနက္ခတ္တေ ဝတ္တမာနေ၊ ဥတ္တရာသာဠေနက္ခတ်သည် မွန်းတည့်ဖြစ်လတ်သော်။ နဂရာ နိက္ခမိ၊ ကပိလဝတ်မြို့တော်မှ ထွက်တော်မူပြီ။ စ နိက္ခမိတွာ ပုန နဂရံ ဩလောကေတု ကာမော ဇာတော၊ ဆက်ပြောရသော် မြို့တော်မှ ထွက်တော်မူပြီး၍ တစ်ဖန် ကပိလဝတ်မြို့တော်ကို ကြည့်လိုသည် ဖြစ်ပြီ။ စ ပန ဧဝံ အဿ စိတ္တေ ဥပ္ပန္နမတ္တေယေဝ၊ ဆက်၍ အထူးပြောရသော် ဤသို့ ထိုဘုရားလောင်း၏ မြို့တော်ကြည့်လိုစိတ်သည် ဖြစ်ကာမျှဖြစ်သော် သာလျှင်။ “မဟာပုရိသ တယာ နိဝတ္တိတွာ၊ ယောက်ျားမြတ် သင်ယောက်ျား မြတ်သည် နောက်ပြန်လှည့်၍။ ဩလောကနကမ္မံ န ကတံ၊ ကြည့်ရမည့် ကုသိုလ် ကံမျိုးကို ပြုခဲ့သည်မဟုတ်။” ဣတိ ဝဒမာနာ ဝိယ၊ ဤသို့ ပြောဘိသကဲ့သို့။ မဟာပထဝီ ကုလာလစက္ကံ ဝိယ ဘိဇ္ဇိတွာ ပရိဝတ္တိ၊ မြေကြီးသည် အိုးထိန်းစက်ကဲ့သို့ ပြိုကွဲ၍ ချာချာလည်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော နဂရာဘိမုခေါ ဌတွာ၊ ဘုရားလောင်းသည် ကပိလဝတ်မြို့တော်သို့ ရှေးရှု တန့်ရပ်တော်မူ၍။ နဂရံ ဩလောကေတွာ၊ ကပိလဝတ်မြို့တော်ကို ကြည့်တော်မူ၍။ တသ္မိ ပထဝီပွဒေသေ ကဏ္ဍကနိဝတ္တန စေတိယဌာနံ ဒေသေတွာ၊ တန့်ရပ်ကြည့်တော်မူရာထိုမြေအရပ်၌ ကဏ္ဍက မြင်းတော်ရပ်တန့်ရာ စေတီတည်ဖို့ဌာနကို ဖွားဖက်တော်ဆန္ဒကို ပြ၍။ ဂန္ထဗ္ဗ-မဂ္ဂါဘိမုခံ ကဏ္ဍကံ ကတွာ၊ သွားသင့်သောလမ်းသို့ရှေးရှု ကဏ္ဍကမြင်းတော်ကို ပြုတော်မူပြီး၍။ မဟန္တေန သက္ကာရေန၊ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်လှစွာသော ပူဇော် သက္ကာရဖြင့်။ ဥဠာရေန သိရိသောဘဂ္ဂေန ပါယာသိ၊ ကြီးမြတ်ပြန့်ပြောသော ကျက်သရေ ရှိလှစွာသော တင့်တယ်မှုအစုဖြင့် ထွက်သွားတော်မူပြီ။ ကိရ တဒါ အဿ ဒေဝတာ၊ တစ်ဆင့်စကား ကြားရူးသည်ကား ထိုအခါ၌ ထိုဘုရားလောင်း

အတွက် နတ်တို့သည်။ ပုရတော သဌိ ဥက္ကာသဟဿာနိ၊ ရှေ့မှ မီးတိုင်
 ခြောက်သောင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပစ္ဆတော သဌိ ဥက္ကာသဟဿာနိ၊ နောက်မှ
 မီးတိုင်ခြောက်သောင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒက္ခိဏပဿတော သဌိ
 ဥက္ကာသဟဿာနိ၊ လက်ျာနံပါးမှ မီးတိုင်ခြောက်သောင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။
 ဝါမပဿတော သဌိ ဥက္ကာသဟဿာနိ၊ လက်ဝဲနံပါးမှ မီးရှူးမီးတိုင်
 ခြောက်သောင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဓာရယီသု၊ ဆောင်ယူကြကုန်ပြီ။ အပရာ
 ဒေဝတာ၊ အခြားကုန်သော နတ်တို့သည်။ စက္ကဝါဠမုခဝဋ္ဋိယံ၊ စကြဝဠာ နှုတ်ခမ်း၌။
 အပရိမာဏာ ဥက္ကာ ဓာရယီသု၊ အတိုင်းအရှည်မရှိကုန်သော မီးရှူးမီးတိုင်တို့ကို
 ဆောင်ယူကြကုန်ပြီ။ အပရာ ဒေဝတာ စ နာဂသုပဏ္ဏာဒယော စ၊ အခြား
 နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ နဂါးဂဠုန် စသည်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဒိဗ္ဗေဟိ
 ဂန္ဓေဟိ မာလာဟိ စုဏ္ဏေဟိ ဓူမေဟိ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော နံ့သာတို့ဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ပန်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အမှုန့်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အခိုးအထုံ
 တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပူဇယမာနာ ဂစ္ဆန္တိ၊ ပူဇော်ကုန်လျက် သွားကုန်၏။
 ပါရိစ္ဆတ္တကပုပ္ဖေဟိ စေဝ မန္တရဝပုပ္ဖေဟိ စ၊ ပင်လယ်ကသစ်ပန်းတို့ဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ မန္တာရဝပန်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ယနမေယဝုဋ္ဌိကာလေ ဓာရာဟိ
 ဝိယ၊ တိမ်ခဲကြီးမှ မိုးရွာချရာကာလ၌ မိုးရေစီးကြောင်းတို့ဖြင့်ကဲ့သို့။ နဘံ နိရန္တရံ
 အဟောသိ၊ ကောင်းကင်သည် အကြားအလပ်မရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ ဒိဗ္ဗာနိ သံဂီတာနိ
 ပဝတ္တိသု၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော သီချင်းသံတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ သမန္တတော
 အဋ္ဌသဌိတူရိယသတသဟဿာနိ ပဝဋ္ဋိသု၊ ပတ်ပတ်လည်မှ တူရိယာပေါင်း
 တစ်သိန်းခြောက်သောင်းရှစ်ထောင်တို့သည် အလိုလိုမြည်ကုန်ပြီ။ သမုဒ္ဒကုစ္ဆိယံ
 မေယတ္ထနိတကာလော ဝိယ၊ သမုဒ္ဒရာအလယ်၌ မိုးချုန်းသောကာလကဲ့သို့
 လည်းကောင်း။ ယုဂန္ဓရကုစ္ဆိယံ သာဂရနိဂ္ဂေါသကာလော ဝိယ ဝတ္တတိ၊ ယုဂန်ဓိရံ
 တောင်ခါးပန်း၌ သမုဒ္ဒရာသံကြွေးကြော်ရာကာလကဲ့သို့လည်းကောင်း ဖြစ်၏။

ဣမိနာ သိရိသောဘဂ္ဂေန ဂစ္ဆန္တော ဗောဓိသတ္တော၊ ကျက်သရေရှိလှစွာသော
 ဤတင့်တယ်မှုအစုဖြင့် သွားသော ဘုရားလောင်းသည်။ ဧကရတ္တေနဝ တိဏိ
 ရဇ္ဇာနိ အတိက္ကမ္မ၊ တစ်ညတည်းဖြင့်ပင် သာကိယ ကောဠိယ မလ္လ သုံးနိုင်ငံတို့ကို
 ကျော်လွန်၍။ တိသယောဇနမတ္ထကေ အနောမာနဒိတိရံ ပါပုဏိ၊ ယူဇနာ
 သုံးဆယ်ထက်၌ အနောမာဖြစ်ကမ်းသို့ ဆိုက်ရောက်တော်မူပြီ။ ကိ ပန၊

ဘယ်လိုလဲ။ အသော၊ ကဏ္ဍကမြင်းတော်သည်။ တတော ပရံ ဂန္တံ န သက္ကောတိ
 ဣတိ၊ ထိုယူဇနာ သုံးဆယ်ထက်အလွန် သွားခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သလော ဤကား
 အမေးတည်း။ န သက္ကောတိ နော၊ မစွမ်းနိုင်သည် မဟုတ်။ ဟိ သော ဧကံ
 စက္ကဝါဠဂန္တံ၊ အကျယ်တဝင့် ဖြေရသော် ထိုကဏ္ဍကမြင်းတော်သည် တစ်ခုသော
 စကြဝဠာတိုက်ကို။ နာဘိယာ ဌိတစက္ကဿ၊ ပုံးတောင်းဖြင့် တည်ရှိသော
 ဘီးဝိုင်း၏။ နေမိဝဋ္ဋိ မဒ္ဒန္တော ဝိယ၊ အကွပ်တကူဝန်းကို နင်းဘိသကဲ့သို့။ အန္တန္တေန
 စရိတွာ၊ စကြဝဠာအစွန်ဖျား၊ အစွန်ဖျားဖြင့် လှည့်လည်၍။ ပုရေပါတရာသမေဝ
 အာဂန္တာ၊ နံနက်စာမစားမီသာ ပြန်လာ၍။ အတ္တနော သမ္ပါဒိတံ ဘတ္တံ၊ မိမိအတွက်
 ပြင်ဆင်ထားအပ်သော အစာကို။ ဘုဒ္ဓိတုံ သမတ္ထော၊ စားခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်၏ (စွမ်းနိုင်
 လောက်အောင် လျင်မြန်သော အဟုန်ရှိ၏)။ ပန တဒါ ဒေဝ၊ နာဂသုပဏ္ဏာဒိဟိ၊
 သို့သော်လည်း ထိုအခါ၌ နတ်နဂါးဂဠုန် စသည်တို့သည်။ အာကာသေ ဌတွာ
 ဩဿဌေဟိ ဂန္ဓမာလာဒိဟိ၊ ကောင်းကင်၌ တည်၍ ပစ်လွှတ်ပူဇော်အပ်
 ကုန်သော နံ့သာပန်း စသည်တို့ဖြင့်။ ယာဝ ဥရုပ္ပဒေသာ သဉ္ဇန္တံ သရီရံ
 အာကမိတွာ၊ ပေါင်အရပ်တိုင်အောင် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော မိမိကိုယ်ကို ဆွဲငင်၍။
 ဂန္ဓမာလာဇဉ်၊ ဆိန္နန္တဿ၊ နံ့သာပန်းအရုပ်အထွေးကို ဖြတ်ကျော်နေရသော
 ကဏ္ဍကမြင်းတော်အား။ အတိပ္ပပဉ္စော အဟောသိ၊ အလွန်ကြာမြင့်မှုသည် ဖြစ်ပြီ။
 တသ္မာ တိသယောဇနမတ္တမေဝ အဂမာသိ၊ ထို့ကြောင့် ယူဇနာသုံးဆယ်မျှကိုသာ
 ရောက်အောင်သွားနိုင်ပြီ။ အထ ဗောဓိသတ္တော နဒီတီရေ ဌတွာ၊ ယူဇနာသုံးဆယ်
 ရောက်ရာ ထိုအခါ၌ ဘုရားလောင်းသည် မြစ်ကမ်းနား၌ ရပ်တန့်၍။ အယံ နဒီ
 ကိန္နာမာတိ၊ ဤမြစ်သည် အဘယ်အမည်ရှိသနည်းဟု။ ဆန္တံ ပုဏ္ဏံ နောက်တော်ပါ
 ဆန္တုကို မေးတော်မူပြီ။ အနောမာ နာမ ဒေဝါတိ၊ အနောမာမည်ပါ၏ အရှင်
 မင်းမြတ်ဟု လျှောက်ပြီ။ အမှာကံ ပဗ္ဗဇ္ဇာပိ၊ ငါတို့၏ ရဟန်းပြုမှုသည်လည်း။
 အနောမာ ဘဝိဿတီတိ၊ မယုတ်မညံ့၊ မြင့်မြတ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု တွေးတော
 တော်မူ၍။ ပဏှိယာ ယဇ္ဇေန္တော၊ ဖနောင့်တော်ဖြင့် ခတ်လျက်။ အဿဿ သည်
 အဒါသိ၊ ကဏ္ဍကမြင်းတော်အား အမှတ်သညာကို ပေးတော်မူပြီ။ အသော
 ဥပ္ပတိတွာ၊ ကဏ္ဍကမြင်းတော်သည် ခုန်၍။ အဋ္ဌသဘဝိတ္တာရာယ နဒိယာ၊
 ရှစ်ဥသဘကျယ်သော အနောမာမြစ်၏။ ပါရိမတီရေ အဋ္ဌာသိ၊ ဟိုဘက်ကမ်း၌
 တည်ပြီ။

ဗောဓိသတ္တော အဿပိဋ္ဌိတော ဩရုယျ၊ ဘုရားလောင်းသည် ကဏ္ဍက မြင်းတော်ကျောပေါ်မှ ဆင်း၍။ ရဇတပဋ္ဌသဒိသေ ဝါလိကာပုလိနေ ဌတွာ၊ ငွေပြားနှင့်တူသော သဲသောင်ပြင်၌ ရပ်တော်မူ၍။ “သမ္ပ ဆန္န တံ မယံ၊ ဖွားဖက်တော် ဆန္န . . . သင်ဆန္နသည် ငါ၏။ အာဘရဏာနိ စေဝ ကဏ္ဍကဉ္စ အာဒါယ ဂစ္ဆ၊ အဆင်တန်ဆာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကဏ္ဍကမြင်းတော်ကို လည်းကောင်း ယူ၍ ပြန်သွားလော့။ အဟံ ပဗ္ဗဇိဿာမိတိ၊ ငါသည် ရဟန်း ပြုတော့မည်” ဟူ၍။ ဆန္န အာမန္တေသိ၊ ဖွားဖက်တော် ဆန္နကို ပြောပြီ။ ဒေဝ အဟမ္ပိ ပဗ္ဗဇိဿာမိတိ၊ အရှင်မင်းမြတ် အကျွန်ုပ်ဆန္နသည်လည်း ရဟန်း ပြုအံ့ဟု လျှောက်ထားပြီ။ “တယာ ပဗ္ဗဇိတုံ န လတ္တာ၊ သင်ဆန္နသည် ရဟန်းပြုခြင်းငှာ အခွင့်မရ။ တံ ဂစ္ဆ ဣတိ၊ သင်ဆန္နသည် ပြန်သွားလော့” ဤသို့။ ဗောဓိသတ္တော တိက္ခတ္တံ၊ ပဋိဗာဟိတွာ၊ ဘုရားလောင်းသည် သုံးကြိမ် တားပြီး၍။ အာဘရဏာနိ စေဝ ကဏ္ဍကဉ္စ ပဋိစ္စာပေတွာ၊ အဆင်တန်ဆာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကဏ္ဍက မြင်းတော်ကိုလည်းကောင်း လက်ခံစေ၍ (အပ်နှံ၍)။ “မယံ ဣမေ ကေသာ သမဏသာရူပိ န ဟောန္တိ ဣတိ စိန္တေသိ၊ ငါ၏ ဤဆံပင်တို့သည် ရဟန်းအား လျှောက်ပတ်ကုန်သည် မဖြစ်ကုန်” ဤသို့ ကြံစည်တော်မူပြီ။ ဗောဓိသတ္တဿ ကေသေ ဆိန္ဒိတုံ ယုတ္တရူပေါ အညော နတ္ထိ၊ ဘုရားလောင်း၏ ဆံတော်တို့ကို ရိတ်ခြင်းငှာ သင့်လျော်သော၊ သဘောရှိသော အခြားသူသည် မရှိ။ တတော၊ ထိုသို့မရှိခြင်းကြောင့်။ ခဂ္ဂေန၊ သန်လျက်ဖြင့်။ သယမေဝ ဆိန္ဒိဿာမိတိ၊ ကိုယ်တော်တိုင်ပင် ရိတ်ဖြတ်မည်ဟု တွေးတော်မူ၍။ ဒက္ခိဏေန ဟတ္ထေန အသိ ဂဟေတွာ၊ လက်ယာဖြစ်သော လက်တော်ဖြင့် သန်လျက်ကို ကိုင်တော်မူ၍။ ဝါမဟတ္ထေန မောဠိယာ သဒ္ဓိ၊ လက်ဝဲလက်တော်ဖြင့် သျှောင်ထုံးနှင့် တကွ။ စူဠ ဂဟေတွာ ဆိန္ဒိ၊ ဦးစွန်းဖုတ်တော်ကို ကိုင်၍ ရိတ်ဖြတ်တော်မူပြီ။ ကေသာ ဒွင်္ဂုလ-မတ္တာ ဟုတွာ၊ ဆံတော်တို့သည် လက်နှစ်သစ်ပမာဏရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဒက္ခိဏတော အာဝတ္တမာနာ၊ လက်ယာအားဖြင့် လည်ကုန်၊ ရစ်ကုန်လျက်။ သီသံ အလ္လိယိသု၊ ခေါင်းတော်၌ ကပ်ငြိကုန်ပြီ။ ယာဝဇီဝံ တေသံ တဒေဝ ပမာဏံ အဟောသိ၊ သက်တော်ရှိသမျှ ကာလပတ်လုံး ထိုဆံတော်တို့၏ ထိုလက်နှစ်သစ် ပမာဏသည်သာ ဖြစ်ပြီ။ မဿု စ တဒနုရူပံ၊ မုတ်ဆိတ်ကြင်စွယ်သည်လည်း ထိုဆံတော်နှင့် လျော်စွာပင် ဖြစ်၏။ ပုန ကေသမဿုဩဟာရဏကိစ္စံ နာမ

နာဟောသိ၊ တစ်ဖန် ဆံမုတ်ဆိတ်ကြင်စွယ်ရိတ်ဖွယ်ကိစ္စမည်သည် မရှိပြီ။
 ဗောဓိသတ္တော မောဠိယာ သဟ စဉ် ဝဟေတွာ၊ ဘုရားလောင်းသည် သျှောင်ထုံး
 နှင့်တကွ ဦးစွန်းဖုတ်တော်ကို ကိုင်၍။ “သစေ အဟံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿာမိ၊ အကယ်၍
 ငါသည် ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်အံ့။ အာကာသေ တိဌတု၊ ကောင်းကင်၌
 တည်ပါစေ။ စေ နော ဘူမိယံ ပတတု၊ အကယ်၍ မဖြစ်အံ့ မြေ၌ကျစေသတည်း”။
 ဣတိ အန္တလိက္ခေ ဒိပိ၊ ဤသို့ အဓိဋ္ဌာန်၍ ကောင်းကင်သို့ ပစ်မြှောက်လိုက်ပြီ။
 တံ စူဠာမဏိဝေဌနံ၊ ပတ္တမြားဆံထိုးရစ်ပတ်ရာ ထိုသျှောင်ထုံးတော်သည်။
 ယောဇနပုမာဏံ ဌာနံ ဝန္တာ၊ တစ်ယူဇနာပမာဏရှိသော ကောင်းကင်ဌာနသို့
 တက်သွား၍။ အာကာသေ အဌာသိ၊ ကောင်းကင်၌ တည်နေပြီ။ ဒေဝရာဇာ
 သတ္တော၊ နတ်ဘုရင်ဖြစ်သော သိကြားမင်းသည်။ ဒိဗ္ဗစက္ခုနာ ဩလောကေတွာ၊
 နတ်မျက်စိဖြင့် မြင်၍။ ယောဇနိယရတနစင်္ကောဋကေန သမ္ပုဋိစ္ဆိတွာ၊
 တစ်ယူဇနာရှိ ရတနာပန်းတောင်းဖြင့် ကောင်းစွာခံယူ၍။ တာဝတိံသဘဝနေ
 စူဠာမဏိစေတီယံ နာမ ပတိဌာပေသိ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ စူဠာမဏိဘွဲ့တော်
 ရှိသော စေတီကို တည်ထားပြီ။

အဂ္ဂပုဂ္ဂလော၊ လောကတွင် အမြတ်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်သော ပစ္ဆိမဘဝိက
 ဘုရားလောင်းသည်။ ဝရဂန္ဓဝါသိတံ မောဠိ ဆေတွာန၊ အကောင်းစား
 နံ့သာတို့ ထုံထားအပ်သော ဥသျှောင်တော်ကို ဖြတ်၍။ ဝေဟာသံ ဥက္ခိပိ၊
 ကောင်းကင်သို့ ပစ်မြှောက်လိုက်ပြီ။ သဟဿနေတ္တော ဝါသဝေါ၊ မျက်စိ
 တစ်ထောင်ရှိသော သိကြားမင်းသည်။ သိရသာ သုဝဏ္ဏစင်္ကောဋဝရေန
 ပဋိဂ္ဂဟိ၊ ဦးခေါင်းဖြင့် ရွက်ထားသော ရွှေပန်းတောင်းမြတ်ဖြင့် ခံယူပြီ။ ဣတိ၊
 ဤကား တိုတိုထွာထွာမှတ်ရန် ကဗျာတည်း။

“မယံ ဣမာနိ ကာသိကဝတ္ထာနိ၊ ငါ၏ ဤကာသိတိုင်းဖြစ် အဝတ်တို့သည်။
 န သမဏသာရပ္ပိနိ၊ သမဏသာရပ္ပမဖြစ်ကုန်။ ဣတိ ဗောဓိသတ္တော ပုန စိန္တေသိ၊
 ဤသို့ ဘုရားလောင်းသည် နောက်ထပ် တွေးတောမိပြီ။ အထ ကဿပဗုဒ္ဓ
 ကာလေ၊ ကြံတော်မူရာ ထိုအခါ၌ ကဿပဘုရားလက်ထက်တော်က။ အဿ
 ပုရာဏသဟာယကော ယဋိကာရမဟာဗြဟ္မာ၊ ထိုဘုရားအလောင်းတော်၏
 သူငယ်ချင်းဟောင်းဖြစ်သော ယဋိကာရဗြဟ္မာကြီးသည်။ ဧကံ ဗုဒ္ဓန္တရံ၊ ဘုရားနှစ်ဆူ

တို့၏ တစ်ခုသောကြားကာလပတ်လုံး။ ဇရံ အပတ္တေန မိတ္တဘာဝေန၊ ဆွေးမြေ့ခြင်းသို့ မရောက်သော မိတ်ဆွေဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ “အဇ္ဇ မေ သဟာယကော၊ ယနေ့ ငါ၏ သူငယ်ချင်းသည်။ မဟာဘိနိက္ခမနံ နိက္ခန္တော၊ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော တောထွက်မှုကို ထွက်လာပြီ။ အဿ သမဏပရိက္ခာရံ၊ ထိုသူငယ်ချင်းအတွက် ရဟန်းပရိက္ခရာကို။ ဂဟေတွာ ဂစ္ဆိဿာမိ ဣတိ စိန္တေသိ၊ ယူ၍ သွားအံ့” ဤသို့ ကြံစည်ပြီ။

တိစိဝရော၊ သင်းပိုင်ဧကသီသင်္ကန်းကြီး သင်္ကန်းသုံးထည်လည်းကောင်း။ ပတ္တော စ၊ သပိတ်လည်းကောင်း။ ဝါသိ သူစိ စ ဗန္ဓနံ၊ သင်တုံးခါးလည်းကောင်း၊ အပ်လည်းကောင်း၊ ခါးပန်းကြိုးလည်းကောင်း။ ပရိဿာဝနေန ဧတေ အဌ၊ ရေစစ်နှင့်တကွ ဤရှစ်မျိုးတို့သည်။ ယုတ္တယောဂဿ ဘိက္ခုနော ဣတိ၊ အားထုတ်သင့်သည်ကို၊ အားထုတ်သော၊ ရဟန်း၏ ဥစ္စာတို့တည်းဟူကုန်သော။

ဣမေ အဌသမဏပရိက္ခာရေ ဤရဟန်းပရိက္ခရာ ရှစ်မျိုးတို့ကို။ အာဟရိတွာ အဒါသိ၊ ယူဆောင်လာ၍ လှူပြီ။ ဗောဓိသတ္တော အရဟဒ္ဓင်္ဂံ နိဝါသေတွာ၊ ဘုရားလောင်းသည် ရဟန္တာတို့အလံတံခွန်သင်္ကန်းကို ဝတ်ရုံပြီး၍။ ဥတ္တမ-ပဗ္ဗဇ္ဇာဝေသံ ဂဟေတွာ၊ မြင့်မြတ်လှစွာသော ရဟန်းအသွင်ကို ယူတော်မူပြီး၍။ “ဆန္ဒ မမ ဝစနေန၊ အိပ္ပာဒဖက်တော်ဆန္ဒ ငါ၏ စကားဖြင့်၊ မာတာပိတုနံ အာရောဂျံ ဝဒေဟိ၊ မယ်တော် ခမည်းတော်တို့အား ကျန်းမာကြောင်းကို လျှောက်ထားလိုက်လော့”။ ဣတိ ဝတွာ ဥယျောဇေသိ၊ ဤသို့ ပြော၍ ပြန်လွတ်လိုက်ပြီ။ ဆန္ဒော ဗောဓိသတ္တံ ဝန္တိတွာ၊ ဆန္ဒသည် ဘုရားလောင်းကို ရှိခိုး၍။ ပဒက္ခိဏံ ကတွာ ပက္ကာမိ၊ အရိုအသေကို ပြု၍ ဖဲခွါပြီ။ ပန ကဏ္ဍကော ဆန္ဒေန သဒ္ဓိ၊ ထူးခြားသည်ကား ကဏ္ဍကမြင်းတော်သည် ဖွားဖက်တော် ဆန္ဒနှင့် တကွ။ မန္တယမာနဿ ဗောဓိသတ္တဿ ဝစနံ၊ ပြောဆိုနေသော ဘုရားလောင်း၏ စကားကို။ သုဏန္တော ဌတွာ၊ နားထောင်လျက် ရပ်၍။ “ဒါနိ မယံ သာမိနော ပုန ဒဿနံ နတ္ထိ၊ ယခု ငါ၏ သခင်ကို တစ်ဖန် တွေ့မြင်ရခြင်းသည် မရှိပြီ။” ဣတိ စက္ခုပထံ ဝိဇဟန္တော၊ ဤသို့တွေး၍ မျက်စိမြင်လောက်ရာကို စွန့်သော်။ သောကံ အဓိဝါသေတုံ အသက္ကောန္တော၊ ပူဆွေးသောကကို သည်းခံခြင်းငှာ

မစွမ်းနိုင်ရကား။ ဖာလိတေန ဟဒယေန ကာလံ ကတ္တာ၊ ကွေသောနုလုံးဖြင့် (နုလုံးကွဲ၍) သေမှုကို ပြု၍။ တာဝတိံသဘဝနေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌။ ကဏ္ဍကော နာမ ဒေဝပုတ္တော ဟုတွာ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ကဏ္ဍကမည်သော နတ်သားသည် ဖြစ်၍ ဖြစ်ပြီ။ ဆန္ဒဿ ပဌမံ ဧကောဝ သောကော အဟောသိ၊ ဆန္ဒမှာ ပထမတစ်ခုသာ ဖြစ်သော သခင်နှင့်ကွေကွင်းရခြင်း သောကသည် ဖြစ်ပြီ။ ကဏ္ဍကဿ ကာလကိရိယာယ ပန၊ ကဏ္ဍကမြင်းတော်၏ သေလွန်မှု ကြောင့်ကား။ ဒုတိယေန သောကေန ပိဋိတော၊ ဒုတိယသောကသည် နိပ်စက် အပ်သည် ဖြစ်၍။ ရောဒန္တော ပရိဒေဝန္တော၊ ငိုကြွေးလျက် မြည်တမ်းလျက်။ နဂရံ အဂမာသိ၊ ကပိလဝတ်မြို့တော်သို့ ပြန်သွားပြီ။

ဗောဓိသတ္တောပိ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း ရဟန်းပြု၍။ တသ္မိ ယေဝ ပဒေသေ၊ ထိုအရပ်၌ပင်။ အနုပိယံ နာမ အဗ္ဗဝနံ အတ္ထိ တတ္ထ၊ အနုပိယ မည်သော သရက်တောသည် ရှိ၏၊ ထိုအနုပိယသရက်တော၌။ သတ္တာဟံ ပဗ္ဗဇာသုခေန ဝိတိနာမေတွာ၊ ခုနစ်ရက်ကို ရဟန်းပြုရခြင်းချမ်းသာဖြင့် ကုန်လွန် စေ၍။ ဧကဒိဝသေနဝ တိသယောဇနမဂ္ဂံ၊ တစ်ရက်တည်းဖြင့်သာ ယူဇနာ သုံးဆယ်ခရီးကို။ ပဒသာ ဂန္ဓာ၊ ခြေဖြင့် သွား၍။ ရာဇဂဟံ ပါဝိသိ၊ ရာဇဂြိုဟ် မြို့သို့ ဝင်ပြီ။ ပဝိသိတွာ သပဒါနံ ပိဏ္ဍာယ စရိ၊ ဝင်ပြီး၍ အိမ်စဉ်အတိုင်း ဆွမ်း အကျိုးငှာ လှည့်လည်ပြီ။ သကလနဂရံ ဗောဓိသတ္တရူပဒဿနေန၊ ရာဇဂြိုဟ် တစ်မြို့လုံးသည် ဘုရားလောင်း၏ ရုပ်အဆင်းဖူးမြင်ခြင်းကြောင့်။ ဓနပါလကေန ပဝိဋ္ဌရာဇဂဟံ ဝိယ၊ ဓနပါလအမည်ရသော နာဠာဂိရိဆင်သည် ဝင်လာအပ်သော ရာဇဂြိုဟ်မြို့ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ အသုရိန္ဒေန ပဝိဋ္ဌဒေဝနဂရံ ဝိယ စ၊ အသုရာ နတ်မင်းသည် ဝင်လာအပ်သော တာဝတိံသာနတ်ပြည်ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ သင်္ခေါဘံ အဂမာသိ၊ လှုပ်ရှားချောက်ချားခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ရာဇပုရိသာ ဂန္ဓာ၊ မင်းချင်းယောက်ျားတို့သည် သွားကုန်၍။ “ဒေဝ ဧဝရူပေါ နာမ သတ္တော၊ အရှင်မင်းမြတ် ဤသို့သဘောရှိသည် မည်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နဂရေ ပိဏ္ဍာယ စရတိ၊ မြို့တော်၌ ဆွမ်းအကျိုးငှာ လှည့်လည်နေ၏။ ဒေဝေါ ဝါ မနုဿော ဝါ၊ နတ်လေလော လူလေလော။ နာဂေါ ဝါ သုပဏ္ဏော ဝါ၊ နဂါးလေလော ဂဠုန် လေလော။ ဧသော ကော နာမ ဣတိ၊ ဤဆွမ်းခံလှည့်လည်သော သူကား အဘယ်မည်သော သူနည်းဟူ၍။ န ဇာနာမာတိ အာရောစေသုံ၊ မသိပါကုန်ဟု

လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ ရာဇာ ပါသာဒတလေ ဌတာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည် ပြာသာဒ် အပြင်၌ တည်၍။ မဟာပုရိသံ ဒိသွာ၊ အလောင်းတော် ယောက်ျားမြတ်ကို ဖူးမြင်ရ၍။ အစ္ဆရိယဗျူတော၊ အံ့ဖွယ်သရဲ မဖြစ်ဖူးမြဲ ဖြစ်၍။ “ဂစ္ဆထ ဘဏေ ဝိမံသထ၊ သွားကြ၊ အချင်းတို့ စုံစမ်းကြ။ သစေ အမနုဿော ဘဝိဿတိ၊ အကယ်၍ ဘီလူးသည် ဖြစ်အံ့။ နဂရာ နိက္ခမိတွာ အန္တရဓာယိဿတိ၊ မြို့တော်မှ ထွက်၍ ကွယ်ပျောက်လတ္တံ့။ သစေ ဒေဝတာ ဘဝိဿတိ၊ အကယ်၍ နတ်သည် ဖြစ်အံ့။ အာကာသေန ဂစ္ဆိဿတိ၊ ကောင်းကင်ဖြင့် သွားလတ္တံ့။ သစေ နာဂေါ ဘဝိဿတိ၊ အကယ်၍ နဂါးသည် ဖြစ်အံ့။ ပထဝီယံ နိမုဇ္ဈိက္ခာ ဂမိဿတိ၊ မြေ၌ ငုပ်လျှိုး၍ သွားလတ္တံ့။ သစေ မနုဿော ဘဝိဿတိ၊ အကယ်၍ လူသည် ဖြစ်အံ့။ ယထာလဒ္ဓံ ဘိက္ခံ ဘုဒ္ဓိဿတိတိ၊ ရအပ်သမျှသော ဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးလတ္တံ့”ဟု ပြော၍။ ပုရိသေ အာဏာပေသိ၊ အမှုထမ်းယောက်ျားတို့ကို အမိန့်ပေးပြီ။

မဟာပုရိသောပိ မိဿကဘတ္တံ သံဟရိတွာ၊ အလောင်းတော်ယောက်ျားမြတ် သည်လည်း အကောင်းအဆိုး၊ နှစ်မျိုးရောသောဆွမ်းကို ကောင်းစွာဆောင်ယူ၍။ “ဧတ္တကံ မေ ယာပနာယ အလံတိ ဥ တွာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော ဆွမ်းသည် ငါ့အား မျှတခြင်းငှာ သင့်လျော်၏ဟု သိတော်မူ၍။ ပဝိဋ္ဌဒ္ဓါရေနေဝ နဂရာ နိက္ခမိတွာ၊ ဝင်တော်မူခဲ့ရာတံခါးဖြင့်ပင် ရာဇဂြိုဟ်မြို့မှ ထွက်တော်မူခဲ့၍။ ပဏ္ဏဝပဗ္ဗတစ္ဆာယာယ ပုရတ္ထာဘိမုခေါ နိသီဒိတွာ၊ ပဏ္ဏဝတောင်ရိပ်၌ အရှေ့ ဖက်လှည့် ထိုင်တော်မူ၍။ အာဟာရံ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ အာရဒ္ဓေါ၊ ကောင်းဆိုးနုကြမ်း ရောပြွမ်းသော၊ အာဟာရကို ဘုဉ်းပေးခြင်းငှာ အားထုတ်ပြီ (ပြင်ဆင်ပြီ)။ အထ အဿ အန္တာနိ ပရိဝတ္တိတွာ၊ ဆွမ်းစားဖို့ အားထုတ်ရာ ထိုအခါ၌ ထိုငါတို့ ဘုရားလောင်း၏ အူတို့သည် ချာချာလည်ကုန်၍။ မုခေန နိက္ခမနာကာရပ္ပတ္တာနိ ဝိယ အဟေသုံ၊ ခံတွင်းမှ ထွက်အံ့သောအခြင်းအရာသို့ ရောက်ကြသကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တတော တေန အတ္တဘာဝေန၊ ထို့ကြောင့် ထိုခန္ဓာကိုယ်ဖြင့်။ ဧဝရူပဿ အာဟာရဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော အာဟာရကို။ စက္ခုနာပိ အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗတာယ၊ စားဖို့မဆိုထားဘိ၊ မျက်စိဖြင့်သော်မှလည်း မမြင်ဖူးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တေန ပဋိကူလာဟာရေန အဋ္ဌိယမာနော၊ ထိုစဉ် ပိဖွယ်၊ အာဟာရကြောင့် စိတ်ထဲနာကျင်သကဲ့သို့ဖြစ်၍။ “သိဒ္ဓတ္ထ တံ သုလေ နိဗ္ဗာနံ ပါနေ ကုလေ၊ အို သိဒ္ဓတ္ထ သင်သည် စားဖွယ်သောက်ဖွယ် ရလွယ်သော အမျိုး၌။

တိဝဿိကဂန္ဓသာလိဘောဇနံ နာနဂ္ဂရသေဟိ၊ သုံးနှစ်ခို့၊ နံသာ၊ သလေးဆန်
ဘောဇနံကို ကောင်းမြတ်သော အရသာ အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့်၊ ဘုရားနဌာနေ နိဗ္ဗတ္တိတွာပိ
စားရသည့် ဌာန၌ ဖြစ်နေပြီး၍လည်း။ ဧကံ ပံသုကူလိကံ ဒိသွာ၊ ပံသုကူဆောင်
ရဟန်းတော်တစ်ပါးကို တွေ့မြင်ရ၍။ အဟမ္ပိ ဧဝရူပေါ ဟုတွာ၊ ငါသိဒ္ဓတ္ထ
မင်းသည်လည်း ဤသို့သဘောရှိသော ပံသုကူဆောင်ရဟန်းသည် ဖြစ်၍။
ပိဏ္ဍာယ စရိတွာ၊ ဆွမ်းအကျိုးငှာ လှည့်လည်၍။ ကဒါ ဘုဒ္ဓိဿာမိ န ခေါ၊
ဘယ်အခါ၌ စားနိုင်ပါအံ့နည်း။ မေ သော ကာလော ဘဝိဿတိ န ခေါ၊ ငါ
သိဒ္ဓတ္ထမင်းမှာ ထိုပိဏ္ဍာပါတ်ဆွမ်း စားနိုင်သော ကာလသည် အဘယ်အခါ ဖြစ်ပါ
အံ့နည်း။ ဣတိ စိန္တေတွာ နိက္ခန္ဓော နန၊ ဤသို့ကြံစည်၍ တောထွက်ခဲ့သည်
မဟုတ်လော။ ဣဒါနိ ကိ နာမ ဧတံ ကရောသိ၊ လက်တွေ့စားရမည့်ယခုအခါ၌
အဘယ်မည်သော စိတ်နာကျင်သကဲ့ ဖြစ်သော ဤအမှုကို ပြုရဘိသနည်း။”
ဣတိ အတ္တနာဝ အတ္တာနံ ဩဝဒိ၊ ဤသို့ ကိုယ်တိုင်ပင် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဆုံးမပြီ။
ဧဝံ အတ္တနာဝ အတ္တာနံ ဩဝဒိတွာ၊ ဤသို့ ကိုယ်တိုင်ပင် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဆုံးမ၍။
နိဗ္ဗိကာရော ဟုတွာ အာဟာရံ ပရိဘုဉ္ဇိ၊ ရွံရှာဖောက်ပြန်မှုမရှိသည် ဖြစ်၍
ကောင်းဆိုးနုကြမ်း ရောပြွမ်းအာဟာရကို ဘုဉ်းပေးတော်မူပြီ။

ရာဇပုရိသာ တံ ပဝတ္တိ ဒိသွာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်း၊ အမှုထမ်းယောက်ျားတို့သည်
ထိုအကြောင်းကို တွေ့မြင်ရ၍။ ဂန္ဓာ ရညော အာရောစေသုံ၊ သွား၍ ဗိမ္ဗိသာရ
မင်းအား လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ ရာဇာ ဒုတဝစနံ သုတွာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်
တမန်လျှောက်ထားသည့် စကားကို ကြားရ၍။ ဝေဂေန နဂရာ နိက္ခမိတွာ၊
အဟုန်ဖြင့် ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်မှ ထွက်ခဲ့၍။ ဗောဓိသတ္တဿ သန္တိကံ ဂန္ဓာ၊
ဘုရားလောင်း၏ အနီးသို့ သွားရောက်၍။ ဣရိယာပထသ္မိယေဝ ပသီဒိတွာ၊
ဣရိယာပုတ်၌ပင် ကြည်ညို၍။ ဗောဓိသတ္တဿ သဗ္ဗံ ဣဿရိယံ နိယျာဒေသိ၊
ဘုရားလောင်းအား အစိုးရမှုအားလုံးကို အပ်နှင်းပြီ။ “မဟာရာဇ မယံ ဝတ္ထု-
ကာမေဟိ ဝါ ကိလေသကာမေဟိ ဝါ၊ မင်းကြီး ငါ့အား လိုလားဖွယ်ရာ ဝတ္ထုတို့ဖြင့်
လည်းကောင်း လိုလားတတ်သော စိတ်ထားတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ အတ္ထော နတ္ထိ၊
အလိုသည် မရှိ။ အဟံ ပရမာဘိသမ္မောဓိံ ပတ္ထယန္တော နိက္ခန္ဓော၊ ငါသည်
အမြတ်ဆုံးသမ္မောဓိကို လိုလားလျက် တောထွက်ခဲ့၏။” ဣတိ ဗောဓိသတ္တော
အာဟ၊ ဤသို့ ဘုရားလောင်းသည် ပြောပြီ။ ရာဇာ အနေကပ္ပကာရံ ယာစန္ဒောပိ၊

ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည် အထူးထူးအပြားပြား များစွာ တောင်းပန်သော်လည်း။ တဿ စိတ္တံ အလဘိတွာ၊ ထိုငါတို့ဘုရားလောင်း၏ စိတ်ကို ကိုယ့်အလိုကျ မရ၍။ “အဒ္ဓါ တံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿသိ၊ ဧကန်မလွဲ အရှင်ဘုရားသည် ဘုရားစင်စစ် ဖြစ်လတ္တံ့။ တေ ဗုဒ္ဓဘူတေန ပန၊ အရှင်ဘုရားသည် ဘုရားစင်စစ်ဖြစ်တော်မူသော်ကား။ ပဌမံ မမ ဝိဇိတံ အာဂန္တု၊ ပထမဆုံး တပည့်တော်၏ တိုင်းပြည်သို့ ကြွလာရမည်”။ ဣတိ ပဋိညံ ဂဏှိ၊ ဤသို့ ဝန်ခံမှုကို အရယူပြီ။ အယံ ဧတ္ထ သင်္ခေပေါ၊ ဤဆိုအပ် ခဲ့ပြီးသည်ကား ဤဇာတ်အဋ္ဌကထာ၌ အကျဉ်းချုပ်တည်း။ ဝိတ္တာရော ပန၊ အကျယ်ကိုကား။ “ပဗ္ဗဇ္ဇံ ကိတ္တယိဿာမိ၊ ယထာ ပဗ္ဗဇ္ဇံ စက္ခုမာ”တိ ဣမံ ပဗ္ဗဇ္ဇာ- သုတ္တံ၊ ‘ပဗ္ဗဇ္ဇံ ကိတ္တယိဿာမိ၊ ယထာ ပဗ္ဗဇ္ဇံ စက္ခုမ’စသော ဤပဗ္ဗဇ္ဇာသုတ်ကို။ အဋ္ဌကထာယ သဒ္ဓိ ဩလောကေတွာ ဝေဒိတဗျော၊ အဋ္ဌကထာနှင့်အတူ ကြည့်၍ သိပါလေ။

ဗောဓိသတ္တောပိ ရညော ပဋိညံ ဒတွာ၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း ဗိမ္ဗိသာရမင်းအား ကြွလာမည်ဟု ဝန်ခံမှုကို ယေ၍။ အနုပုဗ္ဗေန စာရိကံ စရမာနော၊ အစဉ်အားဖြင့် ဒေသစာရိကို လှည့်လည်တော်မူသော်။ ကာလာမံ အာဠာရဉ္စ၊ ကာလာမမျိုးဖြစ်သော အာဠာရရသေ့ထံသို့လည်းကောင်း။ ရာမပုတ္တံ ဥဒကဉ္စ၊ ရာမသားဖြစ်သော ဥဒကရသေ့ထံသို့လည်းကောင်း။ ဥပသင်္ကမိတွာ သမာပတ္တိယော နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍ လောကီဈာန်သမာပတ်တို့ကို ဖြစ်စေ၍။ “အယံ ဗောဓာယ န မဂ္ဂေါ၊ ဤအကျင့်လမ်းစဉ်သည် နိဗ္ဗာန်သိခြင်းငှာ အကျင့် လမ်းစဉ်မဟုတ်”။ ဣတိ တမ္ပိ သမာပတ္တိဘာဝနံ အနုလင်္ကရိတွာ၊ ဤသို့ သိ၍ ထိုလောကီသမာပတ်ပွားများခြင်းကိုလည်း မဆင်မြန်းမူ၍။ သဒေဝကဿ လောကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော သတ္တလောကအား။ အတ္တနော ထာမဝီရိယ- သန္တဿနတ္ထံ၊ မိမိ၏ စွမ်းအားဝီရိယ ကောင်းစွာပြခြင်းငှာ။ မဟာပဓာနံ ပဒဟိတုကာမော၊ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သူတို့သာ၊ အားထုတ်နိုင်သော၊ အကျင့်ကို ကျင့်ကြံ အားထုတ်လို၍။ ဥရုဝေလံ ဂန္ဓာ၊ ဥရုဝေလာတောသို့ သွား၍။ “အယံ ဘူမိဘာဂေါ ရမဏီယော ဝတ၊ ဤမြေအဖို့သည် ဓမ္မလျော်ဖွယ် ကောင်းပေစွ တကား”။ ဣတိ တတ္ထေဝ ဝါသံ ဥပဂန္ဓာ၊ ဤသို့တွေးတောသဘောကျ၍ ထို ဥရုဝေလတော၌သာ နေခြင်းသို့ ကပ်ရောက်၍။ မဟာပဓာနံ ပဒဟိ၊ ကြီးကျယ် မြင့်မြတ်သူတို့သာ အားထုတ်နိုင်သော ဒုက္ကရစရိယာအကျင့်ကို အားထုတ်တော်

မူပြီ။ ကောဏ္ဍညပ္ပမုခါ တေပိ ခေါ ပဉ္စ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရှင်ကောဏ္ဍညအမှူးရှိကုန်သော ထိုပဉ္စဝဂ္ဂီရဟန်းငါးပါးတို့သည်လည်း။ ဂါမနိဂမရာဇာနီသု ဘိက္ခုာယ စရန္တာ၊ ရွာနိဇံမင်းနေပြည်တို့၌ ဆွမ်းအကျိုးငှာ လှည့်လည်ကုန်လျက်။ တတ္ထ ဗောဓိသတ္တံ သမ္မာပုဏိသု၊ ထိုဥရုဝေလာတော၌ ဘုရားလောင်းကို ကောင်းစွာမိကုန်ပြီ။ အထ ဆဗ္ဗဿာနိ၊ မိရာထိုအခါ၌ ခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ မဟာပဓာနံ ပဒဟန္တံ နံ၊ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သူတို့သာ ကျင့်နိုင်သော ဒုက္ကရစရိယာ အကျင့်ကို ကျင့်နေသော ထိုဘုရားလောင်းကို။ “ဣဒါနိ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿတိ၊ ယခုပင် ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣဒါနိ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿတိတိ၊ ယခုပင် ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့”ဟု ထင်မှတ်၍။ ပရိဝေဏသမ္ပဇ္ဇနာဒိကာယ ဝတ္ထပဋိပတ္တိယာ၊ ပရိဝုဏ်တိုက်ခန်းကို တံမြက်စည်းလှည်းခြင်း စသော ဝတ်အကျင့်ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌဟမာနာ၊ လုပ်ကျွေးပြုစု ကုန်လျက်။ အဿ သန္တိကာဝစရာဝ အဟေသု၊ ထိုဘုရားလောင်း၏ အနီးအနား ကျက်စားကုန်သည်သာ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တောပိ ခေါ၊ ဘုရားလောင်းသည် လည်း။ “ကောဋိပ္ပတ္တံ ဒုက္ကရကာရိယံ ကရိဿာမိတိ၊ အထွတ်အထိပ်ရောက်သော ခက်ခဲစွာပြုရမည့်အမှု ပြုခြင်းကို ငါပြုမည်ဟုတွေး၍။ ဧကတိလတဏှာလာဒိဟိပိ ဝိတိနာမေသိ၊ နှမ်းတစ်လုံး၊ ဆန်တစ်စေ့ စသည်တို့ဖြင့်လည်း စားသောက်ချိန်ကို ကုန်လွန်စေပြီ။ သဗ္ဗသောပိ အာဟာရူပစ္ဆေဒံ အကာသိ၊ လုံးလုံးလည်း အစာ အာဟာရ ဖြတ်ခြင်းကို ပြုတော်မူပြီ။ လောမက္ကပေဟိ သြဇံ ဥပသံဟရမာနာ ဒေဝတာပိ ပဋိက္ခိပိ၊ မွေးညှင်းပေါက်တို့မှ နတ်ဩဇာကို အနီးကပ် ကောင်းစွာ ဆောင်ယူကုန်၊ သွင်းကုန်သော နတ်တို့ကိုလည်း ပယ်မြစ်ပြီ။

အထ တာယ နိရာဟာရတာယ၊ ပယ်မြစ်ရာ ထိုအခါ၌ ထိုအာဟာရ မရှိ သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပရမကသိမာနပ္ပတ္တကာယဿ အဿ၊ အလွန်ပိန်ခြင်းသို့ ရောက်သော ကိုယ်ရှိသော ထိုငါတို့ဘုရားလောင်း၏။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော ကာယော၊ ရွှေအဆင်းရှိသော ကိုယ်တော်သည်။ ကာဠဝဏ္ဏော အဟောသိ၊ မည်းနက်သော အဆင်းရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ ဗာတ္တိသ မဟာပုရိသလက္ခဏာနိ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ယောက်ျားမြတ်လက္ခဏာတို့သည်။ ပဋိစ္ဆန္တာနိ အဟေသု၊ ပိန်ကြုံမှု ဖုံးကွယ် ခံရကုန်သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ အပေကဒါ အပ္ပါဏကံ ဈာနံ ဈာယန္တော၊ တစ်ရံရော အခါ၌ အသက်ရှူရိုက်မှု ထိန်းချုပ်သော အားထုတ်မှုကို အားထုတ်တော်မူသော်။ မဟာဝေဒနာဟိ အဘိတုန္တော၊ ကြီးစွာသော ဝေဒနာတို့သည် လွန်စွာထိုးဆွ

အပ်ရကား။ ဝိသညီဘူတော စက်မနကောဋိယံ ပတတိ၊ အမှတ်သညာကင်း သတိလစ်သည်ဖြစ်၍ စင်္ကြံအစွန်အဖျား၌ ထိုင်လျက်သား တိမ်းလဲသွားတော် မူ၏။ အထ နံ ဧကစ္စာ ဒေဝတာ၊ ထိုအခါ၌ ထိုဘုရားလောင်းကို နတ်အချို့ တို့သည်။ “သမဏော ဂေါတမော ကာလကတောတိ ဝဒန္တိ ရဟန်းဂေါတမသည် သေပြီ”ဟု ပြောကုန်၏။ ဧကစ္စာ၊ နတ်အချို့တို့သည်။ ဧသော အရဟတံ ဝိဟာရော၊ “ဤသည်ကား ရဟန္တာတို့၏ နေခြင်းသာတည်း”။ ဣတိ အာဟံသု၊ ဤသို့ ပြောကုန်ပြီ။ တတ္ထ ယာသံ၊ ထိုနတ်နှစ်မျိုးတွင် အကြင်နတ်တို့မှာ။ ကာလကတောတိ အဟောသိ၊ သေပြီဟု မှတ်ထင်မှုဖြစ်ပြီ။ တာ ဂန္ဓာ၊ သေပြီ ထင်သော ထိုနတ်တို့သည် သွားကုန်၍။ တုမှာကံ ပုတ္တော ကာလကတောတိ၊ သင်သုဒ္ဓေါဒန မင်းကြီးတို့၏ သားတော်သိဒ္ဓတ္ထသည် သေပြီ”ဟု။ သုဒ္ဓေါဒန- မဟာရာဇဿ အာရောစေသုံ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးအား ပြောကြားကုန်ပြီ။ မမ ပုတ္တော၊ ငါ၏ သားသည်။ ဗုဒ္ဓေါ ဟုတွာ ကာလကတော၊ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်ပြီး၍ သေသလော။ အဟုတွာ ကာလကတော ဣတိ၊ မဖြစ်ဘဲ သေသလော” ဤသို့ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးမေးပြီ။ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိတုံ နာသက္ခိ၊ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်ဖို့ မစွမ်းနိုင်ပြီ။ ပဓာနဘူမိယံယေဝ၊ တရားအားထုတ်ရာ မြေပေါ်၌ပင်။ ပတိတွာ ကာလကတော ဣတိ၊ တိမ်းလဲ၍ သေပြီ ဤသို့နတ်တို့က ပြောကြပြီ။ ဣဒံ သုတွာ၊ ဘုရားမဖြစ်ဘဲ သေပြီဟူသော ဤစကားကို ကြား၍။ အဟံ န သဒ္ဓဟာမိ၊ ငါသုဒ္ဓေါဒနသည် မယုံ။ မမ ပုတ္တဿ၊ ငါသုဒ္ဓေါဒန၏သားဖြစ်သူ သိဒ္ဓတ္ထ၏။ ဗောဓိ အပ္ပတွာ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို မရမူ၍။ ကာလကိရိယာ နာမ နတ္ထိတိ၊ သေမှုပြုခြင်းမည်သည် မရှိဟု ပြော၍။ ရာဇာ ပဋိက္ခိပိ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် ပယ်ပြီ။ ကဿာ ပန ရာဇာ န သဒ္ဓဟတိတိ၊ အဘယ့်ကြောင့်ကား သုဒ္ဓေါဒန မင်းကြီးသည် မယုံသနည်း ဤကားအမေးတည်း။ ကာဠဒေဝီလတာပသဿ၊ ကာဠဒေဝီလရသေ့ကို။ ဝန္တာပနဒိဝသေ၊ ရှိခိုးခိုင်းရာနေ၌လည်းကောင်း။ ဇမ္ဗုရက္ခမူလေ စ၊ သပြေပင်အနီး၌လည်းကောင်း။ ပါဠိဟာရိယာနံ ဒိဋ္ဌတ္တာ၊ တန်ခိုး ပြာဋိဟာတို့ကို မြင်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။

ပုန ဗောဓိသတ္တေ သညံ ပဋိလဘိတွာ ဥဋ္ဌိတေ၊ တစ်ဖန် ဘုရားလောင်းသည် အမှတ်သညာကို ရ၍ ထလတ်သော်။ တာ ဒေဝတာ ဂန္ဓာ၊ ထိုနတ်တို့သည် သွားကြ၍။ မဟာရာဇ တေ ပုတ္တော၊ မင်းကြီး သင်သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး၏ သားတော်

သိဒ္ဓတ္ထသည်။ အရောဂေါတိ အာရောစေန္တိ ကျန်းမာ၏ဟု ပြောကြကုန်၏။ အဟံ ပုတ္တဿ အမရဏဘာဝံ၊ ငါသည် သားတော်သိဒ္ဓတ္ထ၏ မသေမှန်းကို။ ဇာနဓိ ဣတိ ရာဇာ ဝဒတိ၊ သိ၏ဟု သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် ပြော၏။ ဆဗ္ဗဿာနိ ဒုက္ကရကာရိယံ၊ ခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး ခဲယဉ်းစွာပြုရသည့်အမှု ပြုခြင်းကို။ ကရောန္တဿ မဟာသတ္တဿ၊ ပြုကျင့်တော်မူသော ဘုရားလောင်းအတွက်။ အာကာသေ ဂဏ္ဍိကရဏကာလော ဝိယ အဟောသိ၊ ဘာမျှမရှိသည့် ကောင်းကင်၌ အထုံးအဖွဲ့ပြုရာကာလကဲ့သို့ ဖြစ်ပြီ။ အယံ ဒုက္ကရကာရိကာ နာမ၊ ခဲယဉ်းစွာပြုကျင့်ရသည့်အမှု ဤပြုခြင်းမည်သည်။ ဗောဓာယ မဂ္ဂေါ န ဟောတိ၊ သိမြင်ခြင်း၏ အကျင့်လမ်းကြောင်းသည် မဖြစ်။ ဣတိ သော ဩဠာရိကံ အာဟာရံ၊ ဤသို့သိ၍ ထိုဘုရားလောင်းသည် ကြမ်းသော အာဟာရကို။ အာဟာရေတုံ၊ စားမျိုးခြင်းငှာ။ ဂါမနိဂမေသု ပိဏ္ဍာယ စရိတွာ၊ ရွာနိဇံတို့၌ ဆွမ်း အကျိုးငှာ လှည့်လည်၍။ အာဟာရံ အာဟရိ၊ အာဟာရကို စားမျိုးပြီ။ အထ အဿ၊ စားမျိုးရာ၊ ထိုအခါ၌ ထိုဘုရားလောင်း၏။ ဗာတ္တိသ မဟာပုရိသ လက္ခဏာနိ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ယောက်ျားမြတ်လက္ခဏာတို့သည်။ ပါကတိကာနိ အဟောသုံ၊ ပင်ကိုအတိုင်းဖြစ်ကုန်သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ကာယော သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော အဟောသိ၊ ကိုယ်တော်သည် ရွှေအဆင်းရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာ ဘိက္ခု၊ ကောဏ္ဍည၊ ဝပ္ပ၊ ဘဒ္ဒိယ၊ မဟာနာမ်၊ အဿဇိ ပဉ္စဝဂ္ဂီ ရဟန်းငါးပါး တို့သည်။ အယံ ဆဗ္ဗဿာနိ၊ ဤရဟန်းဂေါတမသည် ခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဒုက္ကရကာရိကံ ကရောန္တောပိ၊ ဒုက္ကရစရိယာအကျင့်ကို ပြုလုပ်အားထုတ် သော်လည်း။ သဗ္ဗညုတံ ပဋိဝိဇ္ဇိတုံ နာသက္ခိ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ထိုးထွင်း သိခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်။ ဣဒါနိ ဂါမာဒိသု၊ ယခုအခါ၌ ရွာစသည်တို့၌။ ပိဏ္ဍာယ စရိတွာ၊ ဆွမ်းအကျိုးငှာ လှည့်လည်၍။ ဩဠာရိကံ အာဟာရံ၊ ကြမ်းသော အစာအာဟာရကို။ အာဟရိယမာနော ကိ သက္ခိဿတိ၊ စားမျိုးသော် အဘယ်မှာ သဗ္ဗညုတဉာဏ် ထိုးထွင်းသိရန် စွမ်းနိုင်လတ္တံ့နည်း။ ဧသော ဗာဟုလ္လိကော ပဓာနဝိဇ္ဇန္တော၊ ဤရဟန်းဂေါတမသည် ပစ္စည်းများဖို့ လှည့်လည်၏၊ ပဓာနအလုပ် ချာချာလည်၏။ ဧတဿ သန္တိကာ၊ ဤရဟန်းဂေါတမ၏ အထံမှ။ အမှာကံ ဝိသေသတက္ကနံ၊ ငါတို့၏ တရားထူးရဖို့ ကြံဆခြင်းသည်။ သီသံ နှာယိတုကာမဿ၊ ခေါင်းကို ရေခိုးလိုသူ၏။ ဥဿာဝဗိန္နတက္ကနံ ဝိယ၊ နှင်းရေ ပေါက်ရဖို့ ကြံဆခြင်း

ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ဣမိနာ နော ကိ တိ၊ ဤရဟန်းဂေါတမဖြင့် ပဉ္စဝဂ္ဂီ၊ ငါတို့အား ဘာအကျိုး ရှိအံ့နည်းဟု တွေး၍။ မဟာပုရိသံ ပဟာယ၊ ဘုရားလောင်းကို ပယ်စွန့်၍။ အတ္တနော အတ္တနော၊ မိမိ မိမိ၏။ ပတ္တစီဝရံ ဂဟေတွာ၊ သပိတ် သင်္ကန်းကို ယူ၍။ အဌာရသယောဇနမဂ္ဂံ ဂန္ဓာ၊ တစ်ဆယ့်ရှစ်ယူဇနာခရီးကို သွား၍။ ဣသိပတနံ ပဝိသိသု၊ ဣသိပတနတောသို့ ဝင်ကုန်ပြီ။

တေန ခေါ ပန သမယေန ဥရုဝေလာယံ၊ ထိုအခါ၌ ဥရုဝေလာအရပ်၌။ သေနာနိဂမနေ သေနာနိကုဠုမ္ဗိကဿ ဂေဟေ၊ သေနာနိဌံ၌ သေနာနိသူကြွယ်၏ အိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တာ သုဇာတာ နာမ ဒါရိကာ၊ ဖြစ်သော သုဇာတာမည်သော သူငယ် မသည်။ ဝယပတ္တာ ဧကသ္မိ နိဂြောဓရက္ခေ၊ အရွယ်ရောက်သော် တစ်ခုသော ပညောင်ပင်၌။ သစေ သမာနဇာတိကံ ကုလယရံ ဂန္ဓာ၊ အကယ်၍ ဇာတ်တူသော အမျိုးအိမ်သို့ ရောက်၍။ ပဌမဂဗ္ဘေ ပုတ္တံ လဘိဿာမိ၊ ပထမကိုယ်ဝန်၌ သားကို ရအံ့။ အနုသံဝစ္ဆရံ သတသဟဿပရိစ္စာဂေန၊ နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း တစ်သိန်း စွန့်လွှတ်ခြင်းဖြင့်။ တေ ဗလိကမ္ပံ ကရိဿာမိတိ၊ သင်နတ်မင်းအား ပူဇော်မှုကို ပြုအံ့ဟု။ ပတ္တနံ အကာသိ၊ ဆုတောင်းမှုကို ပြုပြီ။ တဿာ သာ ပတ္တနာ သမိဇ္ဈိ၊ ထိုသုဇာတာအား ထိုဆုတောင်းသည် ပြည့်စုံပြီ။ ဒုက္ကရကာရိကံ ကရောန္တဿ မဟာသတ္တဿ၊ ဒုက္ကရစရိယာအကျင့်ကို ပြုလုပ်အားထုတ်သော ဘုရားလောင်း အဖို့။ ဆဋ္ဌေဝသေယ ပရိပုဏ္ဏေ၊ ခြောက်ခုမြောက်ဖြစ်သော နှစ်သည်ပြည့်လတ် သော်။ သာ ဝိသာခပုဏ္ဏမာယံ၊ ထိုသုဇာတာသည် ကဆုန်လပြည့်နေ့၌။ ဗလိကမ္ပံ ကာတုကာမာ ဟုတွာ၊ နတ်ပူဇော်မှုကို ပြုလိုသည် ဖြစ်၍။ ပုရောရံ ဓေနသဟဿံ၊ ကြိုတင်ခါ နို့စားနွားမတစ်ထောင်ကို။ လဌိမဓုကဝနေ စရာပေတွာ၊ နွယ်ချိုတော၌ ကျက်စားစေ၍။ တာသံ ဒီရံ၊ ထိုနို့စားနွားမတစ်ထောင်တို့၏ နို့ရည်ကို။ ပဉ္စ ဓေနသတာနိ ပါယေတွာ၊ နို့စားနွားမငါးရာတို့ကို သောက်စေ၍ တိုက်၍။ တာသံ ဒီရံ အမတေယျာနိ၊ ထိုနို့စားနွားမငါးရာတို့၏ နို့ရည်ကို နှစ်ရာငါးဆယ် သောနို့စားနွားမတို့ကို။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤဆိုခဲ့ပြီးနည်းအတိုင်း။ ယာဝ သောဠသန္တ ဓေနနံ ဒီရံ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်ကောင်တိုင်အောင်ကုန်သော နို့စားနွားမတို့၏ နို့ရည်ကို။ အဌ ဓေနယော ပိဝန္တိ ရှစ်ကောင်ကုန်သော နို့စားနွားမတို့သည် သောက် ကုန်၏။ တာဝ၊ ထိုကဲ့သို့ဖြစ်အောင်။ ဒီရဿ ဗဟလတဉ္စ၊ နို့ရည်၏ ပျစ်ခွဲသည်၏

အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ မဇုရတဉ္စ ဩဇနတဉ္စ ပတ္တယမာနာ၊ ချီဆိမ့်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အဆီအနှစ် ဩဇာရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း တောင့်တလျက်။ ခီရပရိဝတ္တနံ နာမ အကာသိ၊ နွားနို့ဆင့်ကဲ လဲလှယ်မှု မည်သည်ကို ပြုပြီ။ သာ ဝိသာခပုဏ္ဏမဒိဝသေ၊ ထိုသူဇာတာသည် ကဆုန် လပြည့်နေ့၌။ ပါတောဝ ဗလိကဗွံ ကရိဿာမိတိ၊ နံနက်စောစောပင် ဗလိနတ်စာ ကျွေးမှုကို ပြုမည်ဟု ကြံ၍။ ရတ္တိယာ ပစ္စုသသမယံ ပစ္စုဋ္ဌာယ၊ ည၏ လင်းအားကြီးအခါ၌ စောစောထ၍။ တာ အဋ္ဌ ဓေနယော ဒုဟာပေသိ၊ ထိုနို့စား နွားမရှစ်ကောင်တို့ကို နို့ညှစ်စေပြီ။ ဝစ္ဆကာ ထနမူလံ နာဂမိသု၊ နို့စို့နွားငယ် တို့သည် နို့တိုင်အနီးသို့ မလာကုန်ပြီ။ ထနမူလေ နဝဘာဇနေ ဥပနိတမတ္တေ ပန၊ နို့တိုင်အနီးသို့ နို့ထည့်စရာအိုးသစ်ကို ကပ်အပ်ကာမျှ ဖြစ်သော်ကား။ အတ္တနော ဓမ္မတာယ၊ မိမိတို့၏သဘောဖြင့်။ ခီရဓာရာ ပဝတ္တိသု၊ နို့ရည်အလျင် နို့ရည်စီးကြောင်းတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တံ အစ္ဆရိယံ ဒိသွာ၊ ထိုအံ့ဖွယ်ကို မြင်ရ၍။ သုဇာတာ သဟတ္ထေနော၊ သုဇာတာသည် မိမိလက်ဖြင့်ပင်။ ခီရံ ဂဟေတွာ၊ နို့ရည်ကို ယူ၍။ နဝဘာဇနေ ပက္ခိပိတွာ၊ အိုးသစ်၌ထည့်၍။ သဟတ္ထေနော အဂ္ဂိ ကတွာ၊ မိမိလက်ဖြင့်ပင် မီးကို မွှေးမှုပြု၍။ ပစိတုံ အာရတိ၊ ကျိုချက်ခြင်းမှာ အားထုတ်ပြီ။

တသ္မိ ပါယာသေ ပစ္စမာနေ၊ ထိုနို့ယနာကို ကျိုချက်အပ်သော်။ မဟန္တမဟန္တာ ပုဗ္ဗုဋ္ဌာ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ ကြီးကုန်ကြီးကုန်သော အမြှုပ်တို့သည် တက်၍ထ၍။ ဒက္ခိကာဝတ္တာ ဟုတွာ သဉ္စရန္တိ၊ လက်ျာရစ်လည်ကုန်သည် ဖြစ်၍ ကောင်းစွာ လှည့်လည်ကုန်၏။ ဧကဖုသိတမ္ပိ ဗဟိ န ပတတိ၊ တစ်ပေါက်မျှသည်လည်း အိုးပြင်ဖက်သို့ မကျ။ ဥဒ္ဓနတော အပ္ပမတ္တကောပိ ဓူမော န ဥဋ္ဌဟတိ၊ ဖိုခုံလောက် အတွင်းမှ အနည်းငယ်မျှလည်း ဖြစ်သော မီးခိုးသည် မထွက်။ တသ္မိ သမယေ၊ နို့ယနာကျိုချက်ရာ ထိုအခါ၌။ စတ္တာရော လောကပါလာ အာဂန္တာ၊ လေးယောက် ကုန်သော စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီးတို့သည် လာကုန်၍။ ဥဒ္ဓနေ အာရက္ခံ ဂက္ခိသု၊ ခုံလောက်၌ အစောင့်အရှောက်ကို ယူကုန်ပြီ။ မဟာဗြဟ္မာ ဆတ္တံ ဓာရေသိ၊ မဟာဗြဟ္မာမင်းသည် ထီးကို မိုးပေးပြီ။ သက္ကော အလာတာနိ၊ သိကြား မင်းသည် မီးစတို့ကို။ သမာနေန္တော အဂ္ဂိ ဇာလေသိ၊ ကောင်းစွာထိုး၍ မီးကို တောက်စေပြီ။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ ဒွိသဟဿဒိပပရိဝါရေသု စတုသု

မဟာဒီပေသု၊ ကျွန်းငယ်နှစ်ထောင် အခြံအရံရှိကုန်သော ကျွန်းကြီးလေးကျွန်း တို့၌။ ဒေဝါနဉ္စ မနုဿာနဉ္စ ဥပကပ္ပနဩဇံ နတ်တို့၏လည်းကောင်း၊ လူတို့၏ လည်းကောင်း သုံးစွဲကောင်းသည် အဆီအနှစ်ဩဇာကို၊ အတ္တနော ဒေဝါနုဘာဝေန၊ မိမိတို့၏ နတ်တန်ခိုးဖြင့်။ ဒဏ္ဍကဗဒ္ဓံ မဓုပဋ္ဌလံ ပိဋေတွာ၊ ဒုတ်တံ၌ စွဲနေသော ပျားလဘို့ကို ညှစ်၍။ မဓု ဂဏ္ဍမာနာ ဝိယ၊ ပျားရည်ကို ယူကြသကဲ့သို့။ သံဟရိတွာ တတ္ထ ပက္ခိပိသု၊ ကောင်းစွာဆောင်ယူ၍ ထိုနို့ယနာ၌ ထည့်ကြကုန်ပြီ။ ဟိ အညေသု ကာလေသု ဒေဝတာ၊ ချဲ့ပြောရသော် အခြားအခါတို့၌ နတ်တို့သည်။ ကဗဠေ ကဗဠေ၊ ဆွမ်းလုပ်တိုင်း ဆွမ်းလုပ်တိုင်း၌။ ဩဇံ ပက္ခိပန္တိ၊ နတ်ဩဇာကို ထည့်ကုန်၏။ စ ပန၊ ဆက်၍ အထူးပြောရသော်။ သမ္မောဓိဒိဝသေ ပရိနိဗ္ဗာန- ဒိဝသေ စ၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူရာ နေ၌လည်းကောင်း၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူရာ နေ၌ လည်းကောင်း။ ဥက္ခလိယံယေဝ ပက္ခိပန္တိ၊ ကျီချက်သောအိုး၌ပင် ထည့်ကုန်၏။ သုဇာတာ ဧကဒိဝသေယေဝ၊ သုဇာတာသည် တစ်နေ့တည်း၌ပင်။ တတ္ထ အတ္တနော ပါကဋ္ဌာနိ၊ ထိုကျီချက်ရာဌာန၌ မိမိဖို့ ထင်ရှားကုန်သော။ အနေကာနိ အစ္ဆရိယာနိ ဒိသွာ၊ များစွာကုန်သော အံ့ဩဖွယ်တို့ကို မြင်ရ၍။ ပုဏ္ဏံ ဒါသိ၊ မိပြည့်မည်သော ကျွန်မကို။ အဗ္ဗ ပုဏ္ဏော သမီးမိပြည့်။ အမှာကံ ဒေဝတာ၊ ငါတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ နတ်မင်းသည်။ အဇ္ဇ အမှာကံ၊ ယနေ့ ငါတို့အား။ အတိဝိယ ပသန္နာ၊ အလွန်ပင် ကြည်ညို၏။ မယာ ဧတ္တကေ ကာလေ၊ ငါသုဇာတာသည် ဤမျှ လောက်သော အခါ၌။ ဧဝရူပံ အစ္ဆရိယံ နာမ န ဒိဋ္ဌပုပ္ဖံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော အံ့ဖွယ်မည်သည်ကို မမြင်ဖူးပေ။ ဝေဂေန ဂန္ဓာ၊ အလျင်အမြန်၊ အရှိန်အဟုန်ဖြင့် သွား၍။ ဒေဝဌာနံ ပဋိဇဂ္ဂါဟိ၊ နတ်မင်းနေရာကို ရှင်းလင်းပါချေ။ ဣတိ အာမန္တေသိ၊ ဤသို့ ခေါ်၍ခိုင်းပြီ။ သာ သာဓု အယျာတိ၊ ထိုကျွန်မ မိပြည့်သည် ကောင်းပါပြီ သခင်မဟု။ တဿာ ဝစနံ သမ္ပဋိစ္ဆိတွာ၊ ထိုသုဇာတာ၏ စကားကို နာယူ၍။ တုရိတတုရိတာ ရုက္ခမူလံ အဂမာသိ၊ အမြန်အမြန် ပညောင်ပင်ရင်းသို့ သွားပြီ။

ဗောဓိသတ္တောပိ ခေါ် တသို့ ရတ္တိဘာဂေ၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း ထိုည အဖို့၌။ ပဉ္စ မဟာသုပိနေ၊ ငါးမျိုးကုန်သော အိပ်မက်ကြီးတို့ကို။ ဒိသွာ ပရိဂ္ဂဏန္တော၊ မြင်မက် တော်မူ၍ စူးစမ်းဆင်ခြင်တော်မူသော်။ နိဿံသယေန အဟံ၊ ဧကန် သံသယမရှိသောအားဖြင့် ငါသည်။ အဇ္ဇ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿာမိတိ၊ ယနေ့ ဘုရား

စင်စစ်သည် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု။ ကတသန္နိဋ္ဌာနော၊ ပြုအပ်ပြီးသော သန္နိဋ္ဌာန် ရှိတော်မူ၍ (ဆုံးဖြတ်ချက်ချတော်မူ၍)။ တဿာ ရတ္တိယာ အစွယေန၊ ထိုညကို ကျော်လွန်ရာအခါ၌။ ကတသရီရပဋိဇ္ဇေနော၊ ကိုယ်လက်သုတ်သင်မှု ပြုတော် မူ၍။ ဘိက္ခာစာရဝေလံ အာဂမယမာနော၊ ဆွမ်းခံသွားရာအခါကို ငုံ့လင့်တော် မူလျက်။ ပါတောဝ အာဂန္တာ၊ စောစောပင် လာတော်မူ၍။ အတ္တနော ပဘာယ၊ မိမိ၏ ကိုယ်တော်ရောင်ဖြင့်။ သကလရက္ခံ ဩဘာသယမာနော၊ ပညောင်ပင် တစ်ပင်လုံးကို ထွန်းလင်းတောက်ပစေလျက်။ တသ္မိ ရုက္ခမူလေ နိသီဒိ၊ ထိုပညောင်ပင်အနီး၌ ထိုင်နေတော်မူပြီ။ အထ ခေါ သာ ပုဏ္ဏာ အာဂန္တာ၊ ဘုရားလောင်း ထိုင်နေရာ ထိုအခါ၌ ထိုကျွန်မ မိပြည့်သည် လာ၍။ ရုက္ခမူလေ ပါစိနလောကဓာတုံ၊ ပညောင်ပင်အနီး၌ အရှေ့လောကဓာတ်ကို။ ဩလောကယ-မာနံ နိသီန္တံ ဗောဓိသတ္တံ၊ ကြည့်လျက် ထိုင်နေသော ဘုရားလောင်းကို လည်းကောင်း။ အဿ သရီရတော၊ ထိုဘုရားလောင်း၏ ကိုယ်တော်မှ။ နိက္ခန္တာဟိ ပဘာဟိ၊ ထွက်ပေါ်ကုန်သော ရောင်ခြည်တော်တို့ဖြင့်။ သကလရက္ခံ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ စ အဒ္ဓဿ၊ ပညောင်ပင်တစ်ပင်လုံးကို ရွှေအဆင်းရှိသည်ကိုလည်းကောင်း မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာ တဿာ၊ မြင်ရ၍ ထိုကျွန်မ မိပြည့်အား။ အဇ္ဇ အမှောက် ဒေဝတာ၊ ယနေ့ ငါတို့၏ ပညောင်ပင်စောင့်နတ်မင်းသည်။ ရုက္ခတော ဩရုယ၊ ပညောင်ပင်၌ ဆင်း၍။ သဟတ္ထေနဝ ဗလိကမ္ပ၊ မိမိလက်ဖြင့်သာ ဗလိနတ်စာကို။ သမ္ပဋိစ္စိတုံ နိသိန္တာ မညေတိ၊ ခံယူခြင်းငှာ ထိုင်နေသည် ထင်၏ဟု။ ဧတံ အဟောသိ ဣတိ၊ ဤအကြံသည် ဖြစ်ပြီ ဤသို့ကြံပြီး၍။ ဥဗ္ဗေဂပ္ပတ္တာ ဟုတွာ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ ရောက်သည် ဖြစ်၍။ ဝေဂေန အာဂန္တာ၊ အလျင်အမြန်အဟုန်ဖြင့် လာ၍။ သုဇာတာယ ဧတမတ္ထံ အာရောစေသိ၊ သုဇာတာအား ဤအကြောင်းကို ပြောပြီ။

သုဇာတာ တဿာ ဝစနံ သုတွာ၊ သုဇာတာသည် ထိုကျွန်မ၊ မိပြည့်၏ စကားကို ကြားရ၍။ တုဋ္ဌမာနသာ ဟုတွာ၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ အဇ္ဇ ဒါနိ ပဋ္ဌာယ၊ ယနေ့ ယခုအချိန်မှ စ၍။ မမ ဇေဋ္ဌမိတုဋ္ဌာနေ တိဋ္ဌာဟိတိ၊ ငါ၏ သမီးကြီး အရာ၌ တည်နေလော့ဟု ပြော၍။ ဓိတု အနုစ္ဆဝိကံ၊ သမီးအား လျှောက် ပတ်သော။ သဗ္ဗာလင်္ကာရံ အဒါသိ၊ အလုံးစုံသော အဆင်တန်ဆာကို ပေးပြီ။ ပန ဗုဒ္ဓဘာဝံ ပါပုဏနဒိဝသေ၊ အထူးကား ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်ရာနေ၌။ သတသဟဿဂ္ဂနိကံ သုဝဏ္ဏပါတိ၊ အဖို့တစ်သိန်းထိုက်သော ရွှေခွက်ကို။ ယသ္မာ

လဒ္ဓိ ဝဋ္ဋတိ၊ အကြင်ကြောင့် ရခြင်းငှာ သင့်၏။ တသွာ သာ၊ ဘုရားဖြစ်ရာ နေ့မှာ သိန်းထိုက်ရွှေခွက်၊ ထိုသို့ရသင့်သောကြောင့် ထိုသုဇာတာသည်။ သုဝဏ္ဏပါတိယံ ပါယာသံ၊ ရွှေခွက်၌ နိဗ္ဗာနကို။ ပက္ခိပိဿာမိတိ စိတ္တံ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ထည့်အံ့ဟု စိတ်ကို ဖြစ်စေ၍။ သတသဟဿဋ္ဌနိကံ သုဝဏ္ဏပါတီ နိဟရာပေတွာ၊ တန်ဖိုးတစ်သိန်းထိုက်သော ရွှေခွက်ကို ထုတ်ဆောင်စေ၍။ တတ္ထ ပါယာသံ ပက္ခိပိတုကာမာ၊ ထိုရွှေခွက်၌ နိဗ္ဗာနကို ထည့်လို၍။ ပတ္တဘာဇနံ အာဝဇ္ဇေသိ၊ နိဗ္ဗာနချက်ရာအိုးကို စောင်းငဲ့လိုက်ပြီ။ သဗ္ဗော ပါယာသော၊ အလုံးစုံသော နိဗ္ဗာနသည်။ ပဒုမပတ္တာ ဥဒကံ ဝိယ၊ ကြာရွက်ပေါ်မှ ရေကဲ့သို့။ ဝိနိဝတ္တိတွာ ပါတိယံ ပတိဋ္ဌာသိ၊ လိမ့်ကျ၍ ရွှေခွက်၌ တည်ပြီ။ ဧကပါတိပူရမတ္တောဝ အဟောသိ၊ တစ်ခွက်ပြည့်ရုံမျှ ရှိသည်သာ ဖြစ်ပြီ။ သာ တံ ပါတိ၊ ထိုသုဇာတာသည် နိဗ္ဗာနပြည့်နေသော၊ ထိုရွှေခွက်ကို။ အညာယ သုဝဏ္ဏပါတိယာ ပဋိကုဋ္ဌိတွာ၊ အခြားသော ရွှေခွက်ဖြင့် ဖုံးအုပ်၍။ ဩဒါတဝတ္ထေန ဝေဌေတွာ၊ ဖြူစင်သော အဝတ်ဖြင့် ရစ်ပတ်၍။ သဗ္ဗာလင်္ကာရေဟိ အတ္တဘာဝံ အလင်္ကာရိတွာ၊ အဆင် တန်ဆာအားလုံးတို့ဖြင့် မိမိကိုယ်ကို တန်ဆာဆင်၍။ တံ ပါတိ၊ အတ္တနော သီသေ ဌပေတွာ၊ ထိုနိဗ္ဗာနခွက်ကို မိမိ၏ ခေါင်းပေါ်၌ ထား၍(ရွက်၍)။ မဟန္တေန အာနုဘာဝေန၊ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်စွာ သော အခမ်းအနားဖြင့်။ နိဂြောဓရက္ခမူလံ ဂန္ဓာ၊ ပညောင်ပင်အနီးသို့ သွား၍။ ဗောဓိသတ္တံ ဩလောကေတွာ၊ ဘုရား လောင်းကို ကြည့်၍။ ဗလဝသောမနဿဇာတာ၊ ဝမ်းသာမှု အားကြီးစွာ ဖြစ်၍။ ရုက္ခဒေဝတာတိ သညာယ၊ ပညောင်ပင်စောင့်နတ်ဟူသော အမှတ်ဖြင့်။ ဒိဋ္ဌဌာနတော ပဌာယ၊ မြင်ရာအရပ်မှ စ၍။ ဩနတောနတာ ဂန္ဓာ၊ ငုံ့လျက် ငုံ့လျက် သွား၍။ သီသတော ပါတိ၊ ခေါင်းပေါ်မှ နိဗ္ဗာနခွက်ကို။ ဩတာရေတွာ ဝိဝရိတွာ၊ ချခိုင်း၍ ဖွင့်ပြီး၍။ သုဝဏ္ဏဘိက္ကာရေန၊ ရွှေကရားဖြင့်။ ဂန္ဓပုပ္ဖဝါသိတံ ဥဒကံ ဂဟေတွာ၊ နံသာပန်းတို့ဖြင့်ထုံအပ်သော ရေကို ယူ၍။ ဗောဓိသတ္တံ ဥပဂန္ဓာ အဌာသိ၊ ဘုရားလောင်းသို့ ချဉ်းကပ်၍ တည်ပြီ။ ယဋိကာရမဟာဗြဟ္မာနာ ဒိန္နော၊ ယဋိကာရဗြဟ္မာ ကြီးသည် ပေးလှူအပ်သော။ မတ္တိကာပတ္တော ဧတ္တကံ အဒ္ဓါနံ၊ မြေသပိတ်သည် ဤမျှသောကာလပတ်လုံး။ ဗောဓိသတ္တံ အဝိဇ္ဇဟိတွာ၊ ဘုရား လောင်းကို မစွန့်မူ၍။ တသ္မိ ခဏေ အဒဿနံ ဂတော၊ နိဗ္ဗာနအလှူခံမည် ထိုအခါ၌ မမြင်ကွယ်ပျောက်ခြင်းသို့ ရောက်လေပြီ။ ဗောဓိသတ္တော ပတ္တံ

အပဿန္တော၊ ဘုရားလောင်းသည် သပိတ်ကို မတွေ့မြင်ရ၍။ ဒက္ခိဏဟတ္ထံ ပဿာရေတွာ၊ လက်ယာလက်တော်ကို ဆန့်တန်းတော်မူ၍။ ဥဒကံ သမ္ပဋိစ္ဆိ၊ ရေစက်ကို ခံယူတော်မူလေပြီ။ သုဇာတာ ပါတိယာ သဟော၊ သုဇာတာသည် ရွှေခွက်နှင့် အတူသာ။ ပါယာသံ မဟာပုရိသဿ ဟတ္ထေ ဌပေသိ၊ နိဗ္ဗာန်ကို ဘုရားလောင်း၏ လက်တော်၌ ထားလေ၊ ကပ်လေပြီ။ မဟာပုရိသော သုဇာတံ ဩလောကေသိ၊ ဘုရားလောင်းသည် သုဇာတာကို ကြည့်တော်မူပြီ။ သာ အာကာရံ သလ္လက္ခေတွာ၊ ထိုသုဇာတာသည် ကြည့်ပုံအခြင်းအရာကို ကောင်းစွာ ရိပ်မိ၍။ အယျ မယာ တုမ္ဘာကံ ပရိစ္စတ္တံ၊ အိုအရှင် တပည့်တော်မသည် အရှင်တို့အား အားလုံး စွန့်လှူအပ်ပါပြီ။ ဂဏှိတွာ ယထာရုစိ ဂစ္ဆထ၊ ယူ၍ အလိုရှိရာသို့ ကြွတော်မူပါ။ ဣတိ ဝန္တိတွာ၊ ဤသို့လျှောက်ထားရှိခိုးပြီး၍။ မယံ မနောရထော နိပ္ပန္နော ယထာ၊ တပည့်တော်မ၏ နှလုံးအလိုသည် ပြီးစီးပြည့်စုံသကဲ့သို့။ ဧဝံ တုမ္ဘာကမ္ပိ၊ ဤအတူ အရှင်ဘုရားတို့၏ နှလုံးအလိုသည်လည်း။ နိပ္ပဇ္ဇတူတိ ဝတွာ၊ ပြီးစီးပြည့်စုံပါစေဟု လျှောက်ထား၍။ သတသဟဿဋ္ဌနိကာယ သုဝဏ္ဏပါတိယာ၊ အဖိုးတစ်သိန်းထိုက်သော ရွှေခွက်၌။ ပုရာဏပဏ္ဏေ ဝိယ၊ သစ်ရွက်ဟောင်း၊ သစ်ရွက်ခြောက်၌ကဲ့သို့။ အနပေက္ခာ ဟုတွာ ပက္ကာမိ၊ မငဲ့ကွက်သည်ဖြစ်၍ ထွက်ခွါသွားပြီ။

ဗောဓိသတ္တောပိ ခေါ နိသိန္နဌာနာ ဥဌာယ၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း ထိုင်ရာမှ ထတော်မူ၍။ ရုက္ခံ ပဒက္ခိဏံ ကတွာ၊ ပညောင်ပင်ကို အရိုအသေကို ပြု၍။ ပါတိ အာဒါယ၊ ရွှေခွက်ကို ယူ၍။ နေရဉ္စရာယ တီရံ ဂန္တာ၊ နေရဉ္စရာမြစ်၏ ကမ်းနားသို့ ကြွသွားတော်မူ၍။ အနေကေသံ ဗောဓိသတ္တသဟဿာနံ၊ ဘုရားလောင်းထောင်ပေါင်းများစွာတို့၏။ အဘိသမ္ပုဇ္ဈနဒိဝသေ၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူရာ နေ၌။ ဩတရိတွာ နှာနဌာနံ၊ သက်ဆင်းတော်မူ၍ ရေသပ္ပာယ်ရာဖြစ်သော။ သုပ္ပတိဌိတတိတ္ထံ နာမ အတ္ထိ၊ သုပ္ပတိဌိတမည်သော ဆိပ်ကမ်းသည် ရှိ၏။ တဿ တီရေ၊ ထိုသုပ္ပတိဌိတဆိပ်ကမ်း၏ ကမ်းနား၌။ ပါတိ ဌပေတွာ၊ ရွှေခွက်ကို ထားတော်မူ၍။ ဩတရိတွာ နှတွာ၊ သက်ဆင်းတော်မူ၍ ရေသပ္ပာယ်တော်မူ၍။ အနေကဗုဒ္ဓသတသဟဿာနံ နိဝါသနံ၊ ဘုရားရှင် သိန်းပေါင်းများစွာတို့၏ အဝတ် ဖြစ်တော်မူသော။ အရဟဒ္ဓဇံ နိဝါသေတွာ၊ ရဟန္တာတို့ တံခွန်သင်္ကန်းကို ဝတ်တော်

မူ၍။ ပုရတ္တာဘိမုခေါ နိသီဒိတွာ၊ အရှေ့အရပ်မျက်နှာပြု ထိုင်တော်မူ၍။
 ဧကဋ္ဌိတာလပက္ကပ္ပမာဏော၊ တစ်စေ့သာရှိသည့် ထန်းသီးမည်ပမာဏ ရှိကုန်သော။
 ဧကူနပညာသပိဏ္ဏော ကတွာ၊ လေးဆယ့်ကိုးလုပ်တို့ကို ပြုတော်မူ၍။ သဗ္ဗံ
 အပ္ပေါဒကံ၊ အလုံးစုံသော ရေမရောသော။ မဓုပါယာသံ ပရိဘုဉ္ဇိ၊ ချိုဆိမ့်လှ
 စွာသော နို့ယနာကို ဘုဉ်းပေးတော်မူပြီ။ ဟိ သာ ဧဝ၊ မှန်၏ လေးဆယ့်ကိုး
 လုပ်သော ထိုနို့ယနာသည်ပင်။ ဗုဒ္ဓဘူတဿ အဿ၊ ဘုရားစင်စစ် ဖြစ်၍
 ဖြစ်တော် မူသော ထိုဘုရားလောင်းသည်။ သတ္တသတ္တာဟံ ဗောဓိမဏ္ဍော
 ဝသန္တဿ၊ ခုနစ်ရက် ခုနစ်လီပတ်လုံး ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဧကူနပညာသ
 ဒိဝသာနိ၊ လေးဆယ့်ကိုးရက်တို့တိုင်တိုင်။ အာဟာရော အဟောသိ၊ အာဟာရ
 သည် ဖြစ်ပြီ။ ဧတ္တကံ ကာလံ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော လေးဆယ့်ကိုးရက်ကြာ
 ကာလပတ်လုံး။ အညော အာဟာရော နေဝ အတ္ထိ၊ အခြားသော အာဟာရ
 သည် မရှိ။ န နှာနံ၊ ရေချိုးတော်မမူ။ န မုခဓောဝနံ၊ မျက်နှာသစ်တော်မမူ။ န
 သရီရဝဠုဉ္ဇော၊ ကိုယ်လက်သုတ်သင်တော်မမူ။ စာနသုခေန မဂ္ဂသုခေန
 ဖလသုခေန စ ဝိတိနာမေသိ၊ စာနချမ်းသာဖြင့်လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂချမ်းသာဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ဖိုလ်ချမ်းသာဖြင့်လည်းကောင်း အချိန်ကုန်စေတော်မူပြီ။ တံ
 ပါယာသံ ပရိဘုဉ္ဇိတွာ ပန၊ ထိုနို့ယနာကို ဘုဉ်းပေးပြီး၍ ကား။ သုဝဏ္ဏပါတိ
 ဂဟေတွာ၊ ရွှေခွက်ကို ယူတော်မူ၍။ သစေ အဟံ အဇ္ဇ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိတုံ သက္ခိယာမိ
 အကယ်၍ ငါသည် ယနေ့ ဘုရားစင်စစ်သည် ဖြစ်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်အံ့။ အယံ
 ပါတိ ပဋိသောတံ ဂစ္ဆတု၊ ဤရွှေခွက်သည် ရေညာသို့ ဆန်တက်သွားစေသတည်း။
 စေ နော သက္ခိယာမိ၊ အကယ်၍ မစွမ်းနိုင်အံ့။ အနုသောတံ ဂစ္ဆတူတိ ဝတွာ၊
 ရေစုန်သို့ သွားစေသတည်းဟု အဓိဋ္ဌာန်စကားပြောကြား၍။ နဒီသောတေ ပက္ခိပိ၊
 မြစ်ရေအလျင် မြစ်ရေစီးကြောင်း၌ ပစ်ချတော်မူပြီ။ သာ သောတံ ဆိန္ဒုမာနာ၊
 ထိုရွှေခွက်သည် မြစ်ရေအလျင်ကို ဖြတ်ကူးလျက်။ နဒီမဇ္ဈံ ဂန္တာ၊ မြစ်လယ်သို့
 သွား၍။ မဇ္ဈမဇ္ဈဌာနေနေဝ၊ ရေလယ်ရေလယ်အရပ်ဖြင့်သာ။ ဇဝသမ္ပန္နော
 အဿော ဝိယ၊ အလျင်အဟုန်နှင့် ပြည့်စုံသော မြင်းကဲ့သို့။ အသီတိဟတ္ထမတ္တဌာနံ
 ပဋိသောတံ ဂန္တာ၊ အတောင်ရှစ်ဆယ်အတိုင်းအရှည်ရှိ ဌာနဖြစ်သော ရေညာသို့
 ဆန်တက်သွားပြီး၍။ ဧကသ္မိ အာဝဠေ နိမုဇ္ဈိတွာ၊ ဝဲတစ်ခု၌ နစ်မြုပ်၍။
 ကာဠနာဂရာဇာဝနံ ဂန္တာ၊ ကာဠနဂါးမင်း၏ဘုံမိမာန်သို့ ရောက်၍။ တိဏ္ဍံ ဗုဒ္ဓါနံ၊

ကကုသံ ကောဏာဂုဗ် ကဿပ ရှေးဘုရားသုံးဆူတို့၏။ ပရိဘောဂပါတိယော၊ အသုံးအဆောင်ရွှေခွက်တို့ကို။ ကိလိ ကိလိတိ ရဝံ၊ ကျလိ ကျလိဟူသော အသံကို။ ကာရယမာနာ ပဟရိတွာဝ၊ ပြုစေလျက် ထိခိုက်ပြီး၍သာ။ တာသံ သဗ္ဗဟေဋ္ဌိမာ ဟုတွာ အဌာသိ၊ ထိုရှေးရွှေခွက်သုံးလုံးတို့၏ အောက်ဆုံးအလုံးသည် ဖြစ်၍ တည်နေလေပြီ။ ကာဠော နာဂရာဇာ၊ ကာဠုနဂါးမင်းသည်။ တံ သဒ္ဓံ သုတွာ၊ ထိုရွှေခွက်ချင်း ထိသံကို ကြားရ၍။ ဟိယျော ဧကော ဗုဒ္ဓေါ နိဗ္ဗတ္တော၊ မနေ့က တစ်ဆူသော ဘုရားရှင်သည် ပွင့်တော်မူသွားပြီ။ အဇ္ဇ ပုန ဧကော နိဗ္ဗတ္တောတိ ဝတ္တာ၊ ယခု တစ်ဖန် တစ်ဆူသည် ပွင့်ပြန်ပြီဟု ပြော၍။ အနေကေဟိ ပဒသတေဟိ၊ များစွာကုန်သော ရာပေါင်းအလီလီ ပုဒ်တို့ဖြင့်။ ထုတိယော ဝဒမာနော ဥဌာသိ၊ ချီးမွမ်းစကားတို့ကို ပြောဆိုလျက် ထပြီ။ မဟာပထဝိယာ၊ မြေကြီး၏။ ဧကယောဇနတိဂါဝုတပ္ပမာဏံ နဘံ ပူရေတွာ၊ တစ်ယူဇနာသုံးဂါဝုတ် ပမာဏ ရှိသော ကောင်းကင်ကို ပြည့်စေ၍။ အာရောဟနကာလော၊ တက်ရာ ကာလသည်။ တဿ၊ ထိုကာဠုနဂါးမင်းအဖို့။ အဇ္ဇ ဝါ ဟိယျော ဝါတိ၊ ယနေ့ ဖြစ်သည် နက်ဖန် ဖြစ်သည်ဟု။ သဒိသော အဟောသိ၊ တူသည် ဖြစ်ပြီ။

ဗောဓိသတ္တောပိ နဒိတီရမ္ပ၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း နေရဉ္စရာမြစ်ကမ်းနား၌။ သုပုပ္ဖိတသာလဝနေ ဒိဝါဝိဟာရံ ကတွာ၊ ကောင်းစွာပွင့်သော အင်ကြင်းတော၌ နေ့သန့်တော်မူခြင်းကို ပြု၍။ သာယန္တသမယေ၊ ညနေချမ်းအခါ၌။ ပုပ္ဖိနံ ဝဏ္ဏတော မုစ္စနကာလေ၊ အင်ကြင်းစသော အပွင့်တို့၏ အညှာမှ ကြွေကျရာ အချိန်၌။ ဒေဝတာဟိ အလင်္ကတေန၊ နတ်တို့သည် တန်ဆာဆင်ပေးအပ်သော။ အဌသဘဝိတ္တာရေန မဂ္ဂေန၊ ရှစ်ဥသဘကျယ်သော လမ်းဖြင့်။ သီဟော ဝိယ ဝိဇ္ဇမ္မမာနော၊ ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ မကြောက်မရွံ့ တင့်တယ်စမ္ပယ်လျက်။ ဗောဓိရုက္ခာ-ဘိမုခေါ ပါယာသိ၊ ဗောဓိညောင်ပင်သို့ ရှေးရှုကြွတော်မူပြီ။ နာဂယက္ခ-သုပဏ္ဏာဒယော၊ နဂါး ဘီလူး ဂဠုန်စသည်တို့သည်။ ဒိဗ္ဗေဟိ ဂန္ဓပုပ္ဖိဒိဟိ ပူဇယိသု၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော နံ့သာပန်းစသည်တို့ဖြင့် ပူဇော်ကုန်ပြီ။ ဒိဗ္ဗသင်္ဂီတာဒိနိ ပဝတ္တယိသု၊ နတ်သီချင်းသံစသည်တို့ကို (ဆိုင်ရာတို့က) ဖြစ်စေ ကုန်ပြီ။ ဒသသဟဿီလောကဓာတု၊ တစ်သောင်းသော လောကဓာတ်သည်။ ဧကဂန္ဓာ ဧကမာလာ၊ အနံ့ကောင်းတစ်ခုတည်း ရှိသည်၊ အလှဆုံးပန်း တစ်မျိုး သာရှိသည်။ ဧကသာဓုကာရာ အဟောသိ၊ သာဓုခေါ်မှုတစ်မျိုးတည်းသာ ရှိသည်။

ဖြစ်ပြီ။ တသို့ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ သောတ္ထိယော နာမ တိဏဟာရကော၊ သောတ္ထိယမည်သော မြက်ထမ်းသမားသည်။ တိဏံ အာဒါယ၊ မြက်ကို (ထမ်း၍) ယူ၍။ ပဋိပထေ အာဂစ္ဆန္တော၊ ခရီးရင်ဆိုင်၌ လာလတ်သော်။ မဟာပုရိသဿ အကာရံ ဥ တွာ၊ ဘုရားလောင်း၏ အမှုအရာကို သိရှိ၍။ အဋ္ဌတိဏမုဋ္ဌိယော အဒါသိ၊ မြက်ရှစ်ဆုပ်တို့ကို လှူဒါန်းပြီ။ ဗောဓိသတ္တော တိဏံ ဂဟေတွာ၊ ဘုရားလောင်းသည် မြက်ရှစ်ဆုပ်ကို အလှူခံယူ၍။ ဗောဓိမဏ္ဍံ အာရုယ၊ မဟာဗောဓိကုန်းအရပ်သို့ တက်တော်မူ၍။ ဒက္ခိဏဒိဿဘာဂေ ဥတ္တရာဘိမုခေါ အဋ္ဌာသိ၊ တောင်မျက်နှာအဖို့၌ မြောက်အရပ်သို့ ရှေ့ရု ရပ်တော်မူပြီ။ တသို့ ခဏေ ဒက္ခိဏစက္ကဝါဠံ ဩသီဒိတွာ၊ ရပ်တော်မူရာထိုခဏ၌ တောင်စကြဝဠာသည် အောက်သို့ နစ်၍။ ဟေဋ္ဌာ အဝိစိသမ္ပတ္တံ ဝိယ အဟောသိ၊ အောက်အဝိစိရောက်အံ့ သကဲ့သို့ ဖြစ်ပြီ။ ဥတ္တရစက္ကဝါဠံ ဥလ္လယီတွာ၊ မြောက်စကြဝဠာသည် အထက်ခုံ၍။ ဥပရိဘဝဂ္ဂပ္ပတ္တံ ဝိယ အဟောသိ၊ အထက်ဘဝဂ်ရောက်အံ့သကဲ့သို့ ဖြစ်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ဣဒံ သမ္မောဓိ၊ ဤအရပ်သည် အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့။ ပါပုဏနဋ္ဌာနံ န ဘဝိဿတိ မညေတိ၊ ရောက်ရာအရပ်သည် ဖြစ်လိမ့်မည်မထင်ဟု တွေးတော်မူမိ၍။ ပဒက္ခိဏကရောန္တော၊ ဗောဓိပင်ကို လက်ယာရစ်လှည့်လည်သည်ကို ပြုလျက်။ ပစ္ဆိမဒိဿဘာဂံ ဂန္တာ၊ ဗောဓိပင်အနောက်ဖက်အရပ်အဖို့သို့ သွား၍။ ပုရတ္တာဘိမုခေါ အဋ္ဌာသိ၊ အရှေ့ဖက်သို့ မျက်နှာတော်လှည့်၍ ရပ်တော်မူပြီ။ တတော ပစ္ဆိမစက္ကဝါဠံ ဩသီဒိတွာ၊ ထိုသို့ရပ်တော်မူခြင်းကြောင့် အနောက်ဖက် စကြဝဠာသည် အောက်သို့ နစ်၍။ ဟေဋ္ဌာ အဝိစိသမ္ပတ္တံ ဝိယ အဟောသိ၊ အောက်အဝိစိရောက်အံ့သကဲ့သို့ ဖြစ်ပြီ။ ပုရိမစက္ကဝါဠံ ဥလ္လယီတွာ၊ အရှေ့စကြဝဠာသည် အထက်ခုံ၍။ ဥပရိဘဝဂ္ဂပ္ပတ္တံ ဝိယ အဟောသိ၊ အထက်ဘဝဂ် ရောက်အံ့သကဲ့သို့ ဖြစ်ပြီ။ အဿ ဌိတဌိတဋ္ဌာနေ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏ ရပ်ရာရပ်ရာဌာန တိုင်း၌။ မဟာပထဝီ၊ မြေကြီးသည်။ နေမိဝဋ္ဋိပရိယန္တေ အက္ကန္တေ၊ အကွပ်အစွန်အဖျားကို နင်းအပ်သော်။ နာဘိယာ ပတိဌိတမဟာသကဋ္ဌစက္ကံ ဝိယ၊ ပုံတောင်းဖြင့် တည်နေသော လှည်းဘီးကြီးကဲ့သို့။ ဩနတုန္နတာ အဟောသိ၊ နိမ့်လိုက် မြင့်လိုက်သည် ဖြစ်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ဣဒမ္ပိ သမ္မောဓိ၊ ဗောဓိညောင်ပင် ဤအနောက်ဖက်အရပ်သည်လည်း အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့။

ပါပုဏနဌာနံ န ဘဝိဿတိ မညေတိ၊ ရောက်ရာအရပ်သည် ဖြစ်လိမ့်မည် မထင်ဟု
 တွေးတော်မူမိ၍။ ပဒက္ခိဏံ ကရောန္တော၊ ဗောဓိညောင်ပင်ကို လက်ယာရစ်
 လှည့်လည်သည်ကို ပြုလျက်။ ဥတ္တရဒိသာဘာဂံ ဂန္ဓာ၊ မြောက်အရပ်အဖို့သို့
 ကြွတော်မူ၍။ ဒက္ခိဏာဘိမုခေါ အဌာသိ၊ တောင်ဖက်ရှေးရှု မျက်နှာတော်ပြု၍
 ရပ်တော်မူပြီ။ တတော ဥတ္တရစက္ကဝါဠံ ဩသီဒိတွာ၊ ထိုသို့ရပ်တော်မူခြင်းကြောင့်
 မြောက်စကြဝဠာသည် အောက်နစ်၍။ ဟေဌာ အဝီစိသမ္ပတ္တံ ဝိယ အဟောသိ၊
 အောက်အဝီစိ ရောက်အံ့သကဲ့သို့ ဖြစ်ပြီ။ ဒက္ခိဏစက္ကဝါဠံ ဥလ္လုယီတွာ၊ တောင်ဖက်
 စကြဝဠာသည် ခုန်တက်၍။ ဥပရိဘဝဂ္ဂပ္ပတ္တံ ဝိယ အဟောသိ၊ အထက်ဘဝဂ်
 ရောက်အံ့သကဲ့သို့ ဖြစ်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ဣဒမ္ပိ သမ္မောဓိ၊
 ဗောဓိညောင်ပင် ဤမြောက်ဖက်အရပ်သည်လည်း အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတ
 ဉာဏ်သို့။ ပါပုဏနဌာနံ န ဘဝိဿတိ မညေတိ၊ ရောက်ရာအရပ်သည် ဖြစ်လိမ့်
 မည်မထင်ဟု တွေးတော်မူမိ၍။ ပဒက္ခိဏံ ကရောန္တော၊ ဗောဓိညောင်ပင်ကို
 လက်ယာရစ်သည်ကို ပြုတော်မူလျက်။ ပုရတ္ထိမဒိသာဘာဂံ ဂန္ဓာ၊ အရှေ့
 အရပ်ဖက်သို့ ကြွတော်မူ၍။ ပစ္ဆိမာဘိမုခေါ အဌာသိ၊ အနောက်ဖက် မျက်နှာပြု
 တော်မူ၍ ရပ်တော်မူပြီ။ ပန ပုရတ္ထိမဒိသာဘာဂေါ၊ ထူးခြားလှသည်ကား
 ဗောဓိညောင်ပင် အရှေ့ဖက် အဖို့၌။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ ပလ္လင်္ကဌာနံ၊ ဘုရားရှင်အားလုံး
 တို့၏ အပရာဇိတပလ္လင် တည်ရာဌာန ဖြစ်၏။ တံ နေဝ ဆမ္ဘတိ န ကမ္မတိ၊ ထို
 အပရာဇိတပလ္လင် တည်ရာဌာနသည် မတောင့်တင်း၊ မခက်မာ၊ မတုန်လှုပ်။
 မဟာသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ဣဒံ၊ ဗောဓိပင်အရှေ့ဖက် ဤအရပ်
 သည်ကား။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ အဝိဇဟိတံ၊ ဘုရားရှင်အားလုံးတို့သည် မစွန့်လွှတ်
 အပ်သော။ အစလဌာနံ၊ မတုန်လှုပ်သော ဌာနတည်း။ ကိလေသပဉ္စရ-
 ဝိဒ္ဓသနဌာနန္တိ ဥ တွာ၊ ကိလေသာနှောင်အိမ် ဖျက်ဆီးရာ ဌာနတည်းဟု သိတော်
 မူ၍။ တာနိ တိဏာနိ၊ ထို မြက်ရှစ်ဆုပ်တို့ကို။ အဂ္ဂေ ဂဟေတွာ စာလေသိ၊
 အဖျား၌ ကိုင်၍ ကြံဖြန့်တော်မူပြီ။ တာဝဒေဝ စုဒ္ဒသဟတ္ထော၊ ကြံဖြန့်ရာ
 ထိုခဏ၌ပင် ၁၄-တောင်ရှိသော။ ပလ္လင်္ကော အဟောသိ၊ အပရာဇိတပလ္လင်သည်
 ဖြစ်ပေါ်လာပြီ။ ယထာရူပံ၊ အကြင်သို့ သဘောရှိသော ပလ္လင်ကို။ သုကုသလောပိ၊
 သူမတူအောင် အလွန်ထူးခြား ကျွမ်းကျင်သည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တကာရော
 ဝါ ပေါတ္တကာရော ဝါ၊ ပန်းချီဆရာသည်လည်းကောင်း၊ ပန်းပုဆရာသည်

လည်းကောင်း။ အာလိခိတုမ္ပိ သမတ္ထော နတ္ထိ၊ ရေးသားထုဆစ်ခြင်းငှာလည်း စွမ်းနိုင်သူသည် မဖြစ်။ တထာရူပေန သဏ္ဌာနေန၊ ထိုသို့ ထူးခြားကျွမ်းကျင် လှသည့် မည်သည့်ပန်းချီဆရာ၊ ပန်းပုဆရာမျှ ရေးသားထုဆစ်ရန် မစွမ်းနိုင်သော သဘောရှိသော ပုံသဏ္ဌာန်ဖြင့်။ တာနိပိ ခေါ် တိဏာနိ သဏ္ဌဟိသု၊ ထိုကြံဖြန့် အပ်သော မြက်ရှစ်ဆုပ်တို့သည်လည်း ကောင်းစွာတည်ကုန်ပြီ။ ဗောဓိသတ္ထော ဗောဓိက္ခန္ဓ၊ ဘုရားလောင်းသည် ဗောဓိပင်ပင်စည်ပင်လုံးကို။ ပိဋိတော ကတွာ၊ ကျောဖက်မှပြုတော်မူ၍။ ပုရတ္တာဘိမုခေါ၊ အရှေ့ဖက်ရှေ့ရှု မျက်နှာတော်လှည့်၍။ ဒဠမာနသော ဟုတွာ၊ အလွန် မြဲမြံခိုင်ခန့်သောစိတ် ရှိတော်မူသည် ဖြစ်၍။

ကာမံ တစော စ နှာရု စ၊ အဋ္ဌိ စ အဝသိဿတု၊ စင်စစ် အရေသည် လည်းကောင်း၊ အကြောသည်လည်းကောင်း၊ အရိုးသည်လည်းကောင်း ကြွင်းကျန်ပါစေ။ သရီရေ မံသလောဟိတံ၊ ခန္ဓာကိုယ်၌ အသွေးအသားသည်။ နိဿေသံ ဥပသုဿတု၊ အကြွင်းအကျန်မရှိအောင် ခန်းခြောက်ပါစေ။

အဟံ သမ္မာသမ္မောဓိ အပတွာ၊ ငါသည် မှန်စွာ ကိုယ်တိုင်သိတတ်သော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို မရ၊ မရောက်ဘဲ။ ဣမံ ပလ္လက္ခိ န ဘိန္နိဿာမိတိ၊ ဤတင်ပလ္လင်ခွေကို မဖျက်အံ့ဟု အဓိဋ္ဌာန်တော်မူ၍။ အသနိသတသန္နိပါတေနပိ အဘေဇ္ဇရူပံ၊ မိုးကြိုးအကြိမ်ရာပေါင်းများစွာ၊ ပစ်ချ သော်လည်း မပျက်စီးနိုင်သောသဘောရှိသော။ အပရာဇိတပလ္လက္ခိ အာဘုဇိတွာ နိသိဒိ၊ အပရာဇိတင်ပလ္လင်ခွေကို ဖွဲ့ခွေတော်မူ၍ ထိုင်နေတော်မူပြီ။

တသ္မိံ သမယေ မာရော ဒေဝပုတ္တော၊ ထိုအခါ၌ မာရ်နတ်သားသည်။ သိဒ္ဓတ္ထကုမာရော မယံ ဝသံ အတိက္ကမိတုကာမော၊ သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည် ငါမာရ်နတ်၏ အလိုနိုင်ငံကို ကျော်လွန်လို၏။ ဣဒါနိ အတိက္ကမိတု၊ ယခုအခါ၌ ငါ့အလို ကျော်လွန်ခြင်းငှာ။ အဿ န ဒဿာမိတိ၊ ထိုသိဒ္ဓတ္ထမင်းသားအား မပေးအံ့ဟု တွေး၍။ မာရဗလဿ သန္တိကံ ဂန္ဓာ၊ မာရ်မင်းစစ်သည်ဗိုလ်ပါ၏ အထံသို့ သွား၍။ ဧတမတ္ထံ အာရောစေတွာ၊ ဤအကြောင်းကို ပြောကြား၍။ မာရယောသနံ နာမ ယောသာပေတွာ၊ မာရ်နတ်ကြွေးကြော်သံမည်သည်ကို ကြွေးကြော်စေ၍။ မာရဗလံ အာဒါယ နိက္ခမိ၊ မာရ်မင်းစစ်သည်ဗိုလ်ပါကို ခေါ်ယူ၍ ထွက်လာပြီ။ သာ မာရသေနာ၊ ထိုမာရ်နတ်မင်း စစ်တပ်သည်။ မာရဿ

ပုရတော၊ မာရ်နတ်မင်း၏ ရှေ့၌။ ဒွါဒသယောဇနာ ဟောတိ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ယူဇနာ ရှိသည် ဖြစ်၏။ ဒက္ခိဏတော စ ဝါမတော စ ဒွါဒသယောဇနာ၊ ညာဘက်၌ လည်းကောင်း၊ ဘယ်ဘက်၌လည်းကောင်း တစ်ဆယ့်နှစ်ယူဇနာရှိ၏။ ပစ္ဆတော ယာဝ စက္ကဝါဠပရိယန္တံ ကတွာ ဌိတာ၊ နောက်၌ စကြာဝဠာတိုင်အောင် အပိုင်း အခြားကို ပြု၍ တည်ရှိ၏။ ဥဒ္ဓံ နဝယောဇနဗ္ဗေဓာ၊ အထက်၌ ကိုးယူဇနာအမြင့် ရှိ၏။ ယဿာ ဥန္နဒန္တိယာ' ဥန္နာဒသဒ္ဓေါ၊ ယင်းကြွေးကြော်သော မာရ်နတ်မင်း စစ်တပ်၏ ကြွေးကြော်သံကို။ ယောဇနသဟဿတော ပဌာယ၊ ယူဇနာ တစ်ထောင်မှ စ၍။ ပထဝိဥန္တိယသဒ္ဓေါ ဝိယ သုယျတိ၊ မြေပြိုသော အသံကဲ့သို့ ကြားရ၏။ အထ မာရော ဒေဝပုတ္တော၊ ထိုအခါ၌ မာရ်နတ်သားသည်။ ဒိယဗ-ယောဇနသတိကံ ဂိရိမေခလံ နာမ၊ ယူဇနာတစ်ရာင်းဆယ်ရှိသော ဂိရိမေခလာ မည်သော။ ဟတ္ထိ အဘိရုဟိတွာ၊ ဆင်ကို စီး၍။ ဗာဟုသဟဿံ မာပေတွာ၊ လက်ရုံးတစ်ထောင် ဖန်ဆင်း၍။ နာနာဝုဓာနိ အဂ္ဂဟေသိ၊ လက်နက်အမျိုးမျိုး တို့ကို ကိုင်စွဲပြီ။ အဝသေသာယ မာရပရိသာယပိ၊ ကြွင်းကျန်သော မာရ်နတ် ပရိသတ်၌လည်း။ ဒွေ ဇနာ ဧကသဒိသံ၊ နှစ်ယောက်တို့သည် တစ်မျိုးတည်း တူနေသော။ အာဝုဓံ န ဂက္ခိယု၊ လက်နက်ကို မကိုင်ကြကုန်ပြီ။ နာနပ္ပကာရဝဏ္ဏာ၊ အဆင်းပုံဟန် အမျိုးမျိုး ရှိကုန်သည်။ နာနပ္ပကာရမုခါ ဟုတွာ၊ မျက်နှာအမျိုးမျိုး ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ မဟာသတ္တံ အဇ္ဈောတ္ထရမာနာ အာဂမိယု၊ ဘုရားအလောင်း တော်ကို လွှမ်းမိုးဖိစီးလိုကုန်လျက် လာကုန်ပြီ။

ပန ဒသသဟဿစက္ကဝါဠဒေဝတာ၊ ထူးခြားသည်ကား စကြာဝဠာ တစ်သောင်းရှိ နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်။ မဟာသတ္တဿ ထုတိယော၊ ဘုရား လောင်းအား ခိုးမွမ်းစကားတို့ကို။ ဝဒမာနာ အဋ္ဌံယု၊ ပြောဆိုကုန်လျက် တည်နေ ကုန်ပြီ။ ဒေဝရာဇာ သက္ကော၊ နတ်တို့ဘုရင်ဖြစ်သော သိကြားမင်းသည်။ ဝိဇယုတ္တရသဒ္ဓိ မေမာနော အဋ္ဌာသိ၊ ဝိဇယုတ္တရခရုသင်းကို မှတ်လျက် တည်ပြီ။ သော သင်္ခေါ၊ ထိုဝိဇယုတ္တရခရုသင်းသည်။ ဝိသဟတ္ထသတိကော ဟောတိ ကိရ၊ အတောင်တစ်ရာနှစ်ဆယ်ရှိသည် ဖြစ်သတဲ့။ သက္ခိ ဝါတံ ဂါဟာပေတွာ မေန္တော၊ တစ်ကြိမ် လေကို ယူစေ၍ မှတ်သော်။ စက္ကာရော မာသေ သဒ္ဓံ ကရိတွာ၊ လေးလ တို့ပတ်လုံး အသံကို ပြုပြီး၍။ နိဿဒ္ဓေါ ဟောတိ၊ အသံမထွက်သည် ဖြစ်၏။ မဟာကာဠနာဂရာဇာ အတိရေကပဒသတေန၊ ကာဠနဂါးမင်းကြီးသည် ပုဒ်ပေါင်း

တစ်ရာကျော်ဖြင့်။ ဝဏ္ဏံ ဝဒန္တော အဋ္ဌာသိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောဆိုလျက် တည်ပြီ။ မဟာဗြဟ္မာ သေတစ္ဆတ္တံ၊ ဗြဟ္မာကြီးသည် ထီးဖြူကို။ ဓာရယမာနော အဋ္ဌာသိ၊ ဆောင်မှီးလျက် တည်ပြီ။ ဗောဓိမဏ္ဍံ မာရဗလေ ဥပသင်္ကမန္တေ ပန၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်သို့ မာရ်နတ်မင်းငိုလ်ပါသည် ချဉ်းကပ်သော်ကား။ တေသံ ဧကောပိ၊ ထိုနတ်ဗြဟ္မာစသည်တို့တွင် တစ်ယောက်သော်မျှလည်း။ ဌာတုံ နာသက္ခိ၊ တည်နေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပြီ။ သမ္မုခသမ္မုခဌာနေနေဝ ပလာယိသု၊ ဦးတည်ရာ ဦးတည်ရာဌာနဖြင့်သာ ပြေးသွားကြကုန်ပြီ။ ကာဠော နာဂရာဇာ၊ ကာဠုနဂါးမင်းသည်။ ပထဝီယံ နိမုဇ္ဈိတွာ၊ မြေ၌ ငုပ်၍။ ပဉ္စယောဇနသတိကံ မဉ္ဇေရိကနာဂဘဝနံ ဂန္ဓာ၊ ယူဇနာငါးရာရှိသော မဉ္ဇေရိကနဂါးဘုံဗိမာန်သို့ သွား၍။ ဥဘောဟိ ဟတ္ထေဟိ၊ လက်နှစ်ဖက်တို့ဖြင့်။ မုခံ ပိဒဟိတွာ နိပန္နော၊ မျက်နှာကို ဖုံးအုပ်၍ အိပ်ပြီ။ သက္ကော ဝိဇယုတ္တရသင်္ခါ၊ သိကြားမင်းသည် ဝိဇယုတ္တရခရသင်းကို။ ပိဋိယံ ကတွာ၊ ကျော၌ ပိုးမှုပြု၍။ စက္ကဝါဠမုခဝဋ္ဋိယံ အဋ္ဌာသိ၊ စကြဝဠာအနားရေး၌ တည်ပြီ။ မဟာဗြဟ္မာ သေတစ္ဆတ္တံ၊ ဗြဟ္မာကြီးသည် ထီးဖြူကို။ စက္ကဝါဠကောဋိယံ ဌပေတွာ၊ စကြဝဠာတိုက် အစွန်အဖျား၌ ထား၍။ ဗြဟ္မလောကမေဝ အဂမာသိ၊ ဗြဟ္မာပြည်သို့သာ သွားလေပြီ။ ဧကာ ဒေဝတာပိ၊ တစ်ယောက်သော နတ်ဗြဟ္မာသည်သော်မျှလည်း။ ဌာတုံ သမတ္တာ နာဟောသိ၊ တည်နေခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သည် မဖြစ်ပြီ။ မဟာပုရိသော ဧကကောဝ၊ နိသီဒိ၊ ဘုရားလောင်းသည် တစ်ယောက်တည်းသာ ထိုင်နေတော်မူပြီ။

တာတာ၊ အမောင်တို့။ သုဒ္ဓေါဒနပုတ္တေန သိဒ္ဓုတ္တေန သဒိသော၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသားတော်ဖြစ်သော သိဒ္ဓုတ္တမင်းသားနှင့် တူသော။ အညော ပုရိသော နာမ နတ္ထိ၊ အခြားသောယောက်ျားမည်သည် မရှိ။ သမ္မုခါ ယုဒ္ဓံ ဒါတုံ၊ ရှေ့တည့်တည့်မှ စစ်တိုက်မှုကို ပေးခြင်းငှာ။ မယံ န သက္ခိဿာမ၊ ငါတို့သည် စွမ်းနိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ကုန်။ ပစ္ဆာဘာဂေန ဒဿာမာတိ၊ နောက်အဖို့မှ စစ်တိုက်မှု ပေးကြစို့ဟု။ အတ္တနော ပရိသံ၊ မိမိ၏ ပရိသတ်ကို။ မာရောပိ အာဟ၊ မာရ်နတ်မင်းကလည်း ပြောထားပြီ။ မဟာပုရိသောပိ၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း။ တိဏိ ပဿာနိ ဩလောကေတွာ၊ ရှေ့၊ ဝဲယာ၊ နံပါး သုံးဖက်တို့ကို ကြည့်၍။ သဗ္ဗဒေဝတာနံ ပလာတတ္တာ၊ နတ်ဗြဟ္မာအားလုံးတို့၏ ပြေးကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သုညာနိ အဒ္ဓုသ၊ ကင်းဆိတ်နေသည်တို့ကို မြင်တော်မူပြီ။ ဥတ္တရပဿေန

ပုန အဇ္ဈောတ္တရမာနံ၊ မြောက်ဖက်နံပါးမှ တစ်ဖန် လွမ်းမိုးလာသော။ မာရဗလံ ဒိသွာ၊ မာရ်နတ်မင်းဗိုလ်ပါကို မြင်တော်မူရ၍။ ဧတ္တကော အယံ ဇနော၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ဤရန်သူအပေါင်းသည်။ ဧကကံ မံ သန္ဓာယ၊ တစ်ယောက်တည်းသော ငါ့ကို ရည်ရွယ်၍။ မဟန္တံ ဝါယာမံ၊ ကြီးမားသော အားထုတ်မှုကို။ ပရက္ကမံ ကရောတိ၊ တစ်ဆင့်တက်ကာ အားထုတ်မှုကို ပြု၏။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ မယံ မာတာ'ဝါ၊ ဤနေရာ၌ ငါ၏ မယ်တော်သည်လည်းကောင်း။ ပိတာ ဝါ ဘာတာ ဝါ၊ ခမည်းတော်သည်လည်းကောင်း၊ ညီအစ်ကိုမောင်နှမသည် လည်းကောင်း။ အညော ကောစိ ဉာတကော ဝါ နတ္ထိ၊ အခြားသော တစ်စုံ တစ်ယောက်သော ဆွေမျိုးသည်လည်းကောင်း မရှိ။ ပန ဣမာ ဒသ ပါရမိယောဝ၊ အဟုတ်သော်ကား ဤပါရမီဆယ်ပါးတို့သည်သာ။ ဒီယရတ္တံ၊ ရှည်လျားစွာသော နေ့ညပတ်လုံး။ မယံ ပုဋ္ဌပရိဇနသဒိသာ၊ ငါသည် ကျွေးမွေးထားအပ်သည့် အခြွေအရံများနှင့် တူကုန်၏။ တသ္မာ ပါရမိယောဝ၊ ထို့ကြောင့် ပါရမီတို့ကိုသာ။ ဖလကံ ကတွာ၊ အကာအကွယ်ကို ပြု၍။ ပါရမိသတ္ထေနေဝ ပဟရိတွာ၊ ပါရမီ လက်နက်ဖြင့်သာ ပုတ်ခတ်တိုက်ခိုက်၍။ အယံ ဗလကာယော၊ မာရ်နတ်မင်းနှင့် တကွ ဤစစ်သည်ဗိုလ်ပါအပေါင်းကို။ မယာ ဝိဒ္ဓံသေတုံ ဝဋ္ဋတီတိ၊ ငါသည် ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ သင့်၏ဟု ကြံတော်မူ၍။ ဒသပါရမိယော၊ ပါရမီဆယ်ပါး တို့ကို။ အာဝဇ္ဇမာနော နိသီဒိ၊ ဆင်ခြင်တော်မူလျက် ထိုင်နေတော်မူပြီ။

အထ ခေါ် မာရော ဒေဝပုတ္တော၊ ထိုအခါ၌ မာရ်နတ်သားသည်။ ဧတေနော သိဒ္ဓတ္ထံ ပလာပေဿာမိတိ၊ ဤလေပွေဖြင့်သာ သိဒ္ဓတ္ထကို ထပြေးစေအံ့ဟု ကြံ၍။ ဝါတမဏ္ဍလံ သမုဋ္ဌာပေသိ၊ လေပွေကြီးကို ဖြစ်စေပြီ။ တင်္ခဏံယေဝ ပုရတ္ထိမာဒိ ဘေဒါ၊ ထိုခဏ၌ပင် အရှေ့လေ စသည်အပြားရှိကုန်သော။ ဝါတာ သမုဋ္ဌဟိတွာ၊ လေတို့သည် ပြင်းထန်စွာ ထလာကုန်၍။ အမယောဇနဧကယောဇနဒ္ဓိယောဇန- တိယောဇနပ္ပမာဏာနိ၊ ယူဇနာဝက်၊ တစ်ယူဇနာ၊ နှစ်ယူဇနာ၊ သုံးယူဇနာ ပမာဏ ရှိကုန်သော။ ပဗ္ဗတကုဋ္ဌာနိ ပဒါလေတွာ၊ တောင်ထွတ်တို့ကို ဖြိုခွဲဖောက်ထွင်း၍။ ဝနဝစ္ဆရက္ခာဒိနိ ဥမ္မူလေတွာ၊ တော၊ ခြံ၊ သစ်ပင်စသည်တို့ကို အမြစ်ချွမ်း ထောင်အောင် ပြု၍။ သမန္တာ ဂါမနိဂမေ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ရွာနိဂုံးတို့ကို။ စုဏ္ဏ- ဝိစုဏ္ဏံ ကာတုံ သမတ္တာပိ၊ မုန့်မုန့်ညက်ညက်ကို ပြုခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော်လည်း။ မဟာပုရိသဿ ပုညတေဇေန၊ ဘုရားလောင်း၏ ကောင်းမှုတန်ခိုးကြောင့်။

ဝိဟတာနုဘာဝါ၊ တန်ခိုးအစွမ်း ကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဗောဓိသတ္တံ ပတွာ၊ ဘုရားလောင်းထံသို့ ရောက်သော်။ စိဝရကဏ္ဍမတ္တမ္ပိ စာလေတုံ နာသက္ခိယ၊ သင်္ကန်းစွန်းမျှကိုသော်လည်း လှုပ်ရှားစေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကုန်ပြီ။ တတော၊ ထို့နောင်မှ။ ဥဒကေန နံ အရွှေ့ထွေရိတွာ မာရေဿာမိတိ၊ ရေဖြင့် ထိုသိဒ္ဓတ္ထကို လွှမ်းမိုး၍ သတ်အံ့ဟု တွေး၍။ မဟာဝဿံ သမုဋ္ဌာပေသိ၊ မိုးကြီးကို သည်းစွာ ဖြစ်စေပြီ။ တဿ အာနုဘာဝေန၊ ထိုမာရ်နတ်၏ တန်ခိုးအာနုဘော်ကြောင့်။ ဥပရူပရိ သတပဋ္ဌလသဟဿပဋ္ဌလာဒိဘေဒါ၊ အထက်အထက်၌ အစိုင်အခဲ တစ်ရာ အစိုင်အခဲတစ်ထောင် စသည်ပြားကုန်သော။ ဝလာဟကာ ဥဋ္ဌဟိတွာ ဝဿိယ၊ မိုးတိမ်တို့သည် တက်လာ၍ ရွာကုန်ပြီ။ ဝုဋ္ဌိဓာရာဝေဂေန၊ မိုးရေ စီးကြောင်း အရှိန်အဟုန်ကြောင့်။ ပထဝီ ဆိဒ္ဓါ အဟောသိ၊ မြေကြီးသည် ပေါက်ကွဲသည် ဖြစ်ပြီ။ ဝနရုက္ခာဒိနံ ဥပရိဘာဂေန၊ တော၊ သစ်ပင် စသည်တို့၏ အထက်အဖို့ဖြင့်။ မဟာမေယော အာဂန္တာ၊ မိုးရေများသည် စီးဆင်းလာ၍။ မဟာသတ္တဿ စိဝရေ၊ ဘုရားလောင်း၏ သင်္ကန်းတော်၌။ ဥဿာဝဗိန္နုဋ္ဌာန-မတ္တမ္ပိ တေမေတုံ နာသက္ခိ နှင်းပေါက်စိုစွတ်ရာ နေရာကလေးလောက်ကိုမျှလည်း စိုစွတ်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပြီ။ တတော ပါသာဏာဝဿံ သမုဋ္ဌာပေသိ၊ ထို့နောင်မှ ကျောက်ခဲ မိုးကို ဖြစ်စေ ရွာစေပြီ။ မဟန္တာနိ မဟန္တာနိ ပဗ္ဗတကုဋ္ဌာနိ၊ ကြီးကုန် ကြီးကုန်သော တောင်ထွတ်တို့သည်။ ဓူမာယန္တာနိ ပဇ္ဇလန္တာနိ၊ အခိုးထွက် ကုန်လျက် တောက်လောင်ကုန်လျက်။ အာကာသေန အာဂန္တာ၊ ကောင်းကင်ဖြင့် လာကုန်၍။ ဗောဓိသတ္တံ ပတွာ၊ ဘုရားလောင်းထံသို့ ရောက်၍။ ဒိဗ္ဗမာလာ-ဂုဋ္ဌဘာဝံ အာပဇ္ဇိယ၊ နတ်ပန်းကုံးအဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်ပြီ။ တတော ပဟရဏာဝဿံ သမုဋ္ဌာပေသိ၊ ထို့နောင်မှ လက်နက်မိုးကို ကောင်းစွာဖြစ်စေ၊ ရွာစေပြီ။ ဧကတောဓာရာ ဥဘတောဓာရာ အသိသတ္တိဓုရပ္ပေါဒယော၊ တစ်ဖက်သွား ရှိ နှစ်ဖက်သွားရှိကုန်သော သန်လျက် လှံ မြား အစရှိသည်တို့သည်။ ဓူမာယန္တာ ပဇ္ဇလန္တာ၊ အခိုးထွက်ကုန်လျက် တောက်လောင်ကုန်လျက်။ အာကာသေန အာဂန္တာ၊ ကောင်းကင်ဖြင့် လာ၍။ ဗောဓိသတ္တံ ပတွာ၊ ဘုရားလောင်းထံသို့ ရောက်၍။ ဒိဗ္ဗပုပ္ဖိနိ အဟောသံ၊ နတ်ပန်းတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တတော အင်္ဂါရ-ဝဿံ သမုဋ္ဌာပေသိ၊ ထို့နောင်မှ မီးကျိုးမိုးကို ဖြစ်စေ ရွာစေပြီ။ ကိသုကဝဏ္ဏာ အင်္ဂါရာ၊ ပေါက်ပွင့်အဆင်းရှိကုန်သော မီးကျိုးခဲတို့သည်။ အာကာသေန အာဂန္တာ၊

ကောင်းကင်ဖြင့် လာ၍။ ဗောဓိသတ္တဿ ပါဒမူလေ၊ ဘုရားလောင်း၏ ခြေတော် ရင်း၌။ ဒိဗ္ဗပုပ္ဖါနိ ဟုတွာ၊ နတ်ပန်းတို့သည် ဖြစ်ကုန်၍။ ဝိကီရိသု၊ ဖရိုဖရဲ ပြန်ကြ ကုန်ပြီ။ တတော ကုက္ကုဠဝဿံ သမုဋ္ဌာပေသိ၊ ထို့နောင်မှ ပြာပူမိုးကို ဖြစ်စေပြီ။ အစူဏှော အဂ္ဂိဝဏှော ကုက္ကုဠော၊ အလွန်ပူပြင်းသော မီးအဆင်းရှိသော ပြာပူသည်။ အာကာသေန အာဂန္တာ၊ ကောင်းကင်ဖြင့် လာ၍။ ဗောဓိသတ္တဿ ပါဒမူလေ၊ ဘုရားလောင်း၏ ခြေတော်ရင်း၌။ ဒိဗ္ဗစန္ဒနုဇ္ဈာံ ဟုတွာ နိပတိ၊ နတ်စန္ဒကူးမွန်သည် ဖြစ်၍ ကျလာပြီ။ တတော ဝါလုကာဝဿံ သမုဋ္ဌာပေသိ၊ ထို့နောင်မှ သဲမိုးကို ဖြစ်စေပြီ။ အတိသုခမဝါလုကာ ဓူမာယန္တာ ပဇ္ဇလန္တာ၊ အလွန် သိမ်မွေ့ကုန်သော သဲတို့သည် အခိုးထွက်ကုန်လျက် တောက်လောင်ကုန်လျက်။ အာကာသေန အာဂန္တာ၊ ကောင်းကင်ဖြင့် လာကုန်၍။ ဗောဓိသတ္တဿ ပါဒမူလေ၊ ဘုရားလောင်း၏ ခြေတော်ရင်း၌။ ဒိဗ္ဗပုပ္ဖါနိ ဟုတွာ နိပတိသု၊ နတ်ပန်းပွင့်တို့သည် ဖြစ်ကုန်၍ ကျလာကုန်ပြီ။ တတော ကလလဝဿံ သမုဋ္ဌာပေသိ၊ ထို့နောင်မှ ရွှံ့ညွန်မိုးကို ဖြစ်စေပြီ။ တံ ကလလံ၊ ထိုရွှံ့ညွန်သည်။ ဓူမာယန္တံ ပဇ္ဇလန္တံ၊ အခိုး ထွက်လျက် တောက်လောင်လျက်။ အာကာသေန အာဂန္တာ၊ ကောင်းကင်ဖြင့် လာ၍။ ဗောဓိသတ္တဿ ပါဒမူလေ၊ ဘုရားလောင်း၏ ခြေတော်ရင်း၌။ ဒိဗ္ဗ-ဝိလေပနံ ဟုတွာ နိပတိ၊ နတ်နံ့သာပျောင်းသည် ဖြစ်၍ ကျလာပြီ။ တတော၊ ထို့နောင်မှ။ ဣမိနာ ဘိသေတွာ၊ ဤအမှောင်ဖြင့် ချောက်လှန့်၍။ သိဒ္ဓတ္ထံ ပလာပေဿာမိတိ၊ သိဒ္ဓတ္ထကို ဗောဓိညောင်ပင်အောက်မှ ထွက်ပြေးစေအံ့ဟု တွေး၍။ အန္ဓကာရံ သမုဋ္ဌာပေသိ၊ အမှောင်ကို ဖြစ်စေပြီ။ တံ၊ မာရ်နတ် ဖန်ဆင်းသည့် ထိုအမှောင်သည်။ စတုရင်္ဂသမန္တာဂတံ မဟာတမံ ဝိယ ဟုတွာ၊ လကွယ်၊ မိုးမှောင်၊ သန်းခေါင်၊ တောလယ် အင်္ဂါလေးသွယ်ရှိသော အမှောင်ကြီး ကဲ့သို့ ဖြစ်၍။ ဗောဓိသတ္တံ ပတွာ၊ ဘုရားလောင်းထံသို့ ရောက်သော်။ သူရိယပ္ပတာ-ဝိဟတံ၊ နေရောင်သည်ပယ်ဖျောက်အပ်သော။ အန္ဓကာရံ ဝိယ အန္တရဓာယိ၊ အမှောင်ကဲ့သို့ ကွယ်ပျောက်ပြီ။

ဧဝံ မာရော နဝဟိ၊ ဤသို့ မာရ်နတ်မင်းသည် ကိုးမျိုးကုန်သော။ ဝါတဝဿ-ပါဉာဏပဟရဏအင်္ဂါရကုက္ကုဠဝါလုကာကလလအန္ဓကာရဝုဋ္ဌိဟိ၊ လေ၊ မိုး၊ ကျောက်ခဲ၊ လက်နက်၊ မီးကျိုး၊ ပြာပူ၊ သဲ၊ ညွန်၊ အမှောင်မိုးတို့ဖြင့်။

ဗောဓိသတ္တံ ပလာပေတုံ၊ ဘုရားလောင်းကို ထွက်ပြေးစေခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မစွမ်းနိုင်လတ်သော်။ “ကိံ ဘဏော တိဋ္ဌထ၊ ဘာကြောင့် အချင်းတို့ ရပ်နေကြရသလဲ။ ဣမံ သိဒ္ဓတ္ထကုမာရံ ဂဏှထ၊ ဤသိဒ္ဓတ္ထမင်းသားကို ဖမ်းကြ။ ဟနထ ပလာပေထာတိ၊ သတ်ကြ ထွက်ပြေးအောင် လုပ်ကြ”ဟု။ ပရိသံ အာဏာပေတွာ၊ ပရိသတ်ကို ခိုင်း၍။ သယမ္ပိ ဂိရိမေခလဿ ဟတ္ထိနော၊ ကိုယ်တိုင်လည်း ဂိရိမေခလာမည်သော ဆင်၏။ ခန္ဓေ နိသိန္နော၊ ပန်းပေါ်၌ ထိုင်လျက်။ စက္ကာဝုဓံ အာဒါယ၊ စက်လက်နက်ကို ကိုင်စွဲ၍။ ဗောဓိသတ္တံ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ဘုရားလောင်းသို့ ချဉ်းကပ်၍။ “သိဒ္ဓတ္ထ ဧတသ္မာ ပလ္လင်္ကာ ဥဌာဟိ၊ အို သိဒ္ဓတ္ထ ဤ ပလ္လင်မှ တလော့။ အယံ တုယံ န ပါပုဏာတိ၊ ဤပလ္လင်သည် သင့်အား မရောက်။ မယံ ဧဝ ပါပုဏာတိတိ အာဟ၊ ငါ့အားသာ ရောက်၏”ဟု ပြောပြီ။ တဿ ဝစနံ၊ ထိုမာရ်နတ်၏ စကားကို။ မဟာသက္ကော သုတွာ၊ ဘုရားလောင်းသည် ကြားရ၍။ “မာရ တယာ၊ အိုမာရ်နတ် သင်သည်။ ဒသ ပါရမိယော နေဝ ပူရိတာ၊ ပါရမိဆယ်ပါးတို့ကို မဖြည့်ကျင့်အပ်ကုန်။ ဥပပါရမိယော န၊ ဥပပါရမိ ဆယ်ပါးတို့ကို မဖြည့်ကျင့်အပ်ကုန်။ ပရမတ္ထပါရမိယော န၊ ပရမတ္ထပါရမိဆယ်ပါးတို့ကို မဖြည့်ကျင့်အပ်ကုန်။ ပဉ္စမဟာပရိစ္စာဂါပိ န ပရိစ္စတ္တာ၊ စွန့်ခြင်းကြီး ငါးပါးတို့ကိုလည်း မစွန့်အပ်ကုန်။ ဉာတတ္ထစရိယာ န၊ ဉာတတ္ထစရိယကို မဖြည့်ကျင့်အပ်။ လောကတ္ထစရိယာ န၊ လောကတ္ထစရိယကို မဖြည့်ကျင့်အပ်။ ဗုဒ္ဓိစရိယာ န ပူရိတာ၊ ဗုဒ္ဓတ္ထစရိယကို မဖြည့်ကျင့်အပ်။ တာ သဗ္ဗာ မယာယေဝ ပူရိတာ၊ ထိုအလုံးစုံတို့ကို ငါသည်သာ ဖြည့်ကျင့်အပ်ကုန်ပြီ။ တသ္မာ အယံ ပလ္လင်္ကော၊ ထို့ကြောင့် ဤ အပရာဇိတပလ္လင်သည်။ တုယံ န ပါပုဏာတိ၊ သင်မာရ်နတ်အား မရောက်။ ဧသော မယုမေဝ၊ ဤအပရာဇိတပလ္လင်သည် ငါ့အားသာ။ ပါပုဏာတိတိ အဝေါစ၊ ရောက်၏”ဟု မိန့်တော်မူပြီ။။

မာရော ကုဒ္ဓေါ၊ မာရ်နတ်သည် စိတ်ဆိုး၍။ ကောဓေဝေဝံ အသဟန္တော၊ စိတ်ဆိုးမှုအဟုန်ကို ထိန်းရန် မစွမ်းနိုင်ရကား။ မဟာပူရိသဿ စက္ကာဝုဓံ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ဘုရားလောင်းထံသို့ စက်လက်နက်ကို ပစ်လွှတ်ပြီ။ တံ ဒသ-ပါရမိယော၊ ထိုစက်လက်နက်သည် ပါရမိတော်ဆယ်ပါးတို့ကို။ အာဝဇ္ဇေန္တဿ တဿ ဥပရိတာဂေ၊ ဆင်ခြင်တော်မူနေသော ထိုဘုရားလောင်း၏ အထက်အဖို့၌။ မာလာဝိတာနံ ဟုတွာ အဌာသိ၊ ပန်းမျက်နှာကြက်သည် ဖြစ်၍ တည်လေပြီ။

တံ ခုရဓာရစက္ကာဝုခံ၊ ထိုသင်တုံးဓားသွား စက်လက်နက်သည်။ အညဒါ တေန ကုဒ္ဓေန ဝိဿဌံ၊ အခြားအခါ၌ ထိုမာရ်နတ်သည် စိတ်ဆိုးသဖြင့် ပစ်လွှတ် အပ်သော်။ ဧကယနပါသာဏတ္ထဓမ္မ ဝံသကဠိရေ ဝိယ၊ တလုံးတခဲတည်းသော ကျောက်သားတိုင်တို့ကို ဝါးညှောင့်မျှစ်နုတို့ကိုကဲ့သို့။ ဆိန္နန္တံ ဂစ္ဆတိ၊ ဖြတ်လျက် သွား၏။ ဣဒါနိ ပန တသ္မိ၊ ယခုအခါ၌ကား ထိုသင်တုံးဓားသွား စက်လက်နက် သည်။ မာလာဝိတာနံ ဟုတ္တာ ဌိတေ၊ ပန်းမျက်နှာကြက်သည် ဖြစ်၍ တည်လတ် သော်။ အဝသေသာ မာရပရိသာ၊ ကြွင်းကျန်ကုန်သော မာရ်နတ်ပရိသတ်တို့ သည်။ ဣဒါနိ ပလ္လင်္ကတော၊ ယခုအခါ၌ ပလ္လင်မှ။ ဝုဋ္ဌာယ ပလာယိဿတိတိ၊ ထ၍ ပြေးလိမ့်မည်ဟု တွေးကြ၍။ မဟန္တမဟန္တာနိ သေလကူဌာနိ ဝိဿဇ္ဇေသုံ၊ ကြီးကုန် ကြီးကုန်သော တောင်ထွတ်တို့ကို ပစ်လွှတ်ကုန်ပြီ။ တာနိပိ၊ ထို တောင်ထွတ်တို့သည်လည်း။ ဒသ ပါရမိယော၊ ပါရမီတော်ဆယ်ပါးတို့ကို။ အာဝဇ္ဇေန္တဿ မဟာပုရိသဿ၊ ဆင်ခြင်တော်မူသော ဘုရားလောင်း၏ထံ၌။ မာလာဂုဠဘာဝံ အာပဋိတွာ၊ ပန်းကုံးအဖြစ်သို့ ရောက်၍။ ဘူမိယံ ပတိသု၊ မြေ၌ ကျကုန်ပြီ။ ဒေဝတာ စက္ကဝါဠမုခဝဋ္ဋိယံ ဌိတာ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့သည် စကြဝဠာ အနားရေး၌ တည်ကြကုန်လျက်။ ဂီဝံ ပသာရေတွာ၊ လည်ပင်းကို ဆန့်တန်း၍။ သီသံ ဥက္ခိပိတွာ၊ ဦးခေါင်းကို မော့၍။ ဘော သိဒ္ဓတ္ထကုမာရဿ၊ အချင်းတို့ သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား၏။ ရူပဂ္ဂပ္ပတ္တော အတ္တဘာဝေါ၊ ရုပ်အဆင်း အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်သော ခန္ဓာကိုယ်သည်။ နဌော ဝတ၊ ပျက်လေစွတကား။ ကိ န ခေါ ကရိဿတိတိ ဩလောကေန္တိ၊ ဘယ်သို့လျှင် ပြုလိမ့်မည်နည်းဟု ကြည့်နေကုန်၏။

တတော မဟာပုရိသော၊ ထို့နောင်မှ ဘုရားလောင်းသည်။ ပူရိတပါရမီနံ ဗောဓိသတ္တာနံ၊ ဖြည့်ကျင့်အပ်ပြီးသောပါရမီရှိကုန်သော ဘုရားလောင်းတို့၏။ အဘိသမ္မုဇ္ဈနဒိဝသေ ပတ္တပလ္လင်္ကော၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူရာနေ့၌ ရရောက် ထိုက်သော ပလ္လင်သည်။ မယံဝ ပါပုဏ္ဏာတိတိ၊ ငါ့အားသာ ရောက်၏ဟု။ ဝတွာ ဌိတံ မာရံ၊ ပြောဆို၍ တည်နေသော မာရ်နတ်ကို။ “မာရ တုယံ ဒါနဿ၊ အိုမာရ်နတ် သင်၏အလှူကို။ ဒိန္နဘာဝေ ကော၊ လှူအပ်သည်၏အဖြစ်၌ အဘယ် သူသည်။ သက္ခိတိ အာဟ၊ သက်သေလဲ”ဟု ပြောဆိုမေးမြန်းတော်မူပြီ။ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်။ ဧတ္တကာ ဣမေ ဇနာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော ဤသူတို့သည်။ သက္ခိနောတိ၊ သက်သေတို့တည်းဟု ပြော၍။ မာရဗလာဘိမုခံ၊

မာရ်နတ်ငိုလ်ပါအပေါင်းသို့ ရှေးရှု။ ဟတ္ထံ ပဿာရေသိ၊ လက်ကို ဆန့်တန်းလိုက်ပြီ။ တသို့ ခဏော မာရပရိသာယ၊ ထိုခဏ၌ မာရ်နတ်ပရိသတ်၏။ အဟံ သက္ကိ အဟံ သက္ကိတိ၊ ငါသည် သက်သေတည်း၊ ငါသည် သက်သေတည်းဟူ။ ပဝတ္ထသဒ္ဓေါ၊ ဖြစ်သောအသံသည်။ ပထဝိဥန္တိယနသဒ္ဓသဒ္ဓိသော အဟောသိ၊ မြေပြိုသံနှင့် တူသည် ဖြစ်ပြီ။ အထ မာရော၊ ထို့နောက်၌ မာရ်နတ်သည်။ “သိဒ္ဓတ္ထ တုယံ၊ အိုသိဒ္ဓတ္ထ သင်သိဒ္ဓတ္ထ၏။ ဒါနဿ ဒိန္နဘာဝေ၊ အလှူကို ပေးလှူအပ်သည်၏ အဖြစ်၌။ ကော သက္ကိတိ၊ ဘယ်သူသည် သက်သေနည်းဟူ၍။ မဟာပုရိသံ အာဟ၊ ဘုရားလောင်းကို မေးပြီ”။ မဟာပုရိသော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ တာဝ တုယံ၊ ရှေးဦးစွာ သင်မာရ်နတ်၏။ ဒါနဿ ဒိန္နဘာဝေ၊ အလှူကို ပေးလှူအပ်သည်၏ အဖြစ်၌။ သက္ကိနော သစေတနာ၊ သက်သေတို့သည် စိတ်စေတနာ ရှိသူတို့တည်း။ မယံ ပန ဣမသ္မိ ဌာနေ၊ ငါ၏ကား ဤဌာန၌။ သစေတနော ကောစိ၊ စိတ်စေတနာရှိသော တစ်စုံတစ်ယောက်သော။ သက္ကိ နာမ နတ္ထိ၊ သက်သေမည်သည် မရှိ။ အဝသေသတ္တဘာဝေသု မေ ဒိန္နဒါနံ၊ ကြွင်းကျန်သော ဘဝတို့၌ ငါသိဒ္ဓတ္ထသည် လှူအပ်သောအလှူသည်။ တာဝ တိဌတု၊ တည်ရှိစေ ဦးတော့။ ဝေဿန္တရတ္တဘာဝေ ဌတ္တာ ပန၊ ဝေဿန္တရာမင်းဘဝ၌ တည်၍ကား။ မယံ သတ္တသတကမဟာဒါနဿ၊ ငါသိဒ္ဓတ္ထသည် တစ်မျိုးတစ်မျိုး၊ ခုနစ်ရာစီ အလှူကြီးကို။ ဒိန္နဘာဝေ အစေတနာ၊ လှူအပ်သည်၏အဖြစ်၌ စိတ်စေတနာ မရှိသော။ အယံ ယနမဟာပထဝီပိ သက္ကိတိ၊ ဤတစ်ခဲနက်သော မြေကြီး သည်လည်း သက်သေတည်းဟု ပြော၍။ စိဝရဂဗ္ဘန္တရတော ဒက္ခိဏဟတ္ထံ အဘိနိဟရိတွာ၊ သင်္ကန်းရုံအတွင်းမှ လက်ယာလက်တော်ကို ထုတ်တော်မူ၍။ ဝေဿန္တရတ္တဘာဝေ ဌတ္တာ၊ ဝေဿန္တရာမင်းဘဝ၌ တည်၍။ မယံ သတ္တသတကမဟာဒါနဿ၊ ငါသည် တစ်မျိုးတစ်မျိုး၊ ခုနစ်ရာစီအလှူကြီးကို။ ဒိန္နဘာဝေ တံ၊ လှူအပ်သည်၏အဖြစ်၌ သင်မြေကြီးသည်။ သက္ကိ န သက္ကိတိ၊ သက်သေ ဟုတ်သလော သက်သေမဟုတ်သလောဟု မေးတော်မူ၍။ ပထဝိအဘိမုခံ ဟတ္ထံ ပဿာရေသိ၊ မြေကြီးသို့ရှေးရှု လက်ယာလက်တော်ကို ဆန့်တန်းတော်မူပြီ။ မဟာပထဝီ၊ မြေကြီးသည်။ အဟံ တေ၊ ငါမြေကြီးသည် သင်သိဒ္ဓတ္ထ၏။ တဒါ သက္ကိတိ၊ ထိုဝေဿန္တရာမင်းကြီးဘဝ၊ လှူစဉ်ကာလ၌ သက်သေတည်းဟူ။ ဝိရဝသတေန ဝိရဝသဟဿေန၊ ရာပေါင်းများစွာ အသံဖြင့်လည်းကောင်း၊ ထောင်ပေါင်းများစွာ

အသံဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိရဝသတသဟဿေန မာရဗလံ၊ သိန်းပေါင်းများစွာ
အသံဖြင့်လည်းကောင်း။ မာရ်နတ်စစ်သည်အပေါင်းကို။ အဝတ္ထရမာနာဝိယ ဥန္နဒိ၊
လွှမ်းမိုးဘိသကဲ့သို့ မြည်ဟီးပြီ။

တတော မဟာပုရိသေ၊ ထို့နောင်မှ ဘုရားလောင်းသည်။ “သိဒ္ဓတ္ထ တေ၊ အို
သိဒ္ဓတ္ထ သင်သိဒ္ဓတ္ထသည်။ မဟာဒါနံ ဥတ္တမဒါနံ၊ အလှူမြတ်ကို။ ဒိန္နံတိ၊ လှူအပ်
ပြီးပြီ”ဟု။ ဝေဿန္တရဒါနံ သမ္မသန္တေ၊ ဝေဿန္တရာမင်းကြီးအလှူကို သုံးသပ်
ဆင်ခြင်တော်မူသော်။ ဒိယဗုဒ္ဓောဇနသတိကော ဂိရိမေခလဟတ္ထိ၊ ယူဇနာ
တစ်ရာငါးဆယ်ရှိသော ဂိရိမေခလာဆင်ကြီးသည်။ ဇဏ္ဍုကေဟိ ပထဝိယံ
ပတိဌာသိ၊ ဒူးဆစ်တို့ဖြင့် မြေ၌ တည်ပြီ။ မာရပရိသာ ဒိသာဝိဒိသာ ပလာယိ၊
မာရ်နတ်ပရိသတ်သည် တည့်တည့်အရပ် အထောင့်အရပ်တို့သို့ ထွက်ပြေးပြီ။
ဒေ ဧကမဂ္ဂေန၊ နှစ်ယောက်တို့သည် တစ်လမ်းတည်းဖြင့်။ ဂတာ နာမ နတ္ထိ၊
ထွက်ပြေးကြသည် မည်သည် မရှိကုန်။ သီသာဘရဏာနိ စေဝ နိဝတ္ထဝတ္ထာနိ စ
ပဟာယ၊ ဦးခေါင်းတန်ဆာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ်သောအဝတ်တို့ကို
လည်းကောင်း ပယ်စွန့်၍။ သမ္ပဓသမ္ပဓဒိသာဟိယေဝ ပလာယိသု၊ မျက်နှာတည့်ရာ
မျက်နှာတည့်ရာ အရပ်တို့ဖြင့်သာ ထွက်ပြေးကုန်ပြီ။ တတော ဒေဝသံဃာ၊
ထို့နောင်မှ နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့သည်။ ပလာယမာနံ မာရဗလံ ဒိသွာ၊
ထွက်ပြေးသော မာရ်နတ်စစ်သည်အပေါင်းကို မြင်၍။ မာရဿ ပရာဇယော
ဇာတော၊ မာရ်နတ်၏ နှူးမူသည် ဖြစ်ပြီ။ သိဒ္ဓတ္ထကုမာရဿ ဇယော၊ သိဒ္ဓတ္ထ
မင်းသား၏ အောင်မြင်ခြင်း ဖြစ်ပြီ။ ဇယပူဇံ ကရိဿာမာတိ၊ အောင်မြင်မှု
ပူဇော်ခြင်းကို ပြုကုန်အံ့ဟု တွေးကြ၍။ နာဂါ နာဂါနံ၊ နဂါးတို့သည် နဂါးတို့အား
လည်းကောင်း။ သုပဏ္ဏာ သုပဏ္ဏာနံ၊ ဂဠုန်တို့သည် ဂဠုန်တို့အားလည်းကောင်း။
ဒေဝတာ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့သည် နတ်တို့အားလည်းကောင်း။ ဗြဟ္မာနော ဗြဟ္မာနံ
ဥဠေါသေတွာ၊ ဗြဟ္မာတို့သည် ဗြဟ္မာတို့အားလည်းကောင်း အသိပေး ကြွေးကြော်
ကြ၍။ ဂန္ဓမာလာဒိဟတ္ထာ၊ နံသာပန်းစသည်လက်စွဲကုန်လျက်။ မဟာပုရိသဿ
သန္တိကံ၊ ဘုရားလောင်း၏အထံသို့။ ဗောဓိပလ္လင်္ဂံ အဂမံသု၊ ဗောဓိပင်အနီး၊
အပရာဇိတပလ္လင်သို့ သွားကြကုန်ပြီ။ စ ပန တေသု၊ ဆက်၍ အထူးပြောစရာကား
ထိုနဂါး ဂဠုန် နတ် ဗြဟ္မာတို့သည်။ ဧဝံ ဂတေသု၊ ဤသို့ သွားကြသော်။ (ဤသို့

သွားကြသော်'ကို ဂါထာလေးခုအနက် နောက်က 'အဋ္ဌံသု၊ တည်ကုန်ပြီ' ဌ လှမ်းစပ်ပါ။ ဂါထာလေးခုအနက်ကား-)

အယံ ကြံရဖို့ ကြားရဖို့ အလွန်ခက်ခဲသည့် ဤအောင်ပွဲအထူးသည်ကား။ သိရီမတော၊ ဗြဟ္မာနတ်လူ မည်သူနှင့်မျှ နှိုင်းမရအောင် ကျက်သရေရှိလှစွာသော။ ဗုဒ္ဓဿ ဟိ၊ တရားအလုံးစုံ အကုန်သိမြင် ဘုရားရှင်စင်စစ် ဖြစ်တော်မူမည့် အလောင်းတော်၏သာ။ ဇယော၊ သတ္တဝါအများ ချမ်းသာပွားဖို့ ထင်ရှားဖြစ်လာ အောင်မြင်တော်မူခြင်းပါပေတည်း။ ပါပိမတော၊ ယုတ်မာလှစွာသော။ မာရဿ စ၊ သူရောအပါ သတ္တဝါတွေကို သေစေတတ်သော မာနတ်၏ကား။ ပရာဇယော၊ အရှုံးသာတည်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့)။ တဒါ၊ ထိုမဟာသက္ကရာဇ် ၁၀၃-ခုနှစ် ကဆုန်လပြည့်အခါ၌။ ဗောဓိမဏ္ဍော၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်အနီး၌။ ပမောဒိတာ၊ ဝမ်းမြောက်ကြကုန်သော။ နာဂဂဏာ၊ နတ်နဂါးအပေါင်းတို့သည်။ မဟေသိနော၊ အမြတ်ရှာငြား ဘုရားစင်စစ် ဧကန်ဖြစ်မည့် အလောင်းတော်၏။ ဇယံ၊ သတ္တဝါအများ ချမ်းသာပွားဖို့ ထင်ရှားဖြစ်ပေါ် အောင်မြင်တော်မူခြင်းကို။ ဥဇ္ဈေါသယံ၊ စကြာဝဠာ သောင်းလုံး နှံ့အောင် ကြွေးကြော်ကုန်ပြီ။

အယံ ကြံကြားဖို့ခက်ခဲ ဤအောင်ပွဲအထူးသည်ကား။ သိရီမတော၊ မည်သူ နှင့်မျှ တူနှိုင်းမရ ကျက်သရေရှိလှစွာသော။ ဗုဒ္ဓဿ ဟိ၊ ဘုရားဖြစ်မည့် အလောင်းတော်၏သာ။ ဇယော၊ အများအတွက် အောင်မြင်ချက်ပါပေတည်း။ ပါပိမတော၊ မကောင်းမှုများသော။ မာရဿ စ၊ မာရ်နတ်၏ကား။ ပရာဇယော၊ အရှုံးသာတည်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့)။ တဒါ၊ မဟာသက္ကရာဇ် ၁၀၃-ခုနှစ် ထိုကဆုန်လပြည့်အခါ၌။ ဗောဓိမဏ္ဍော၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်နီး၌။ ပမောဒိတာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သော။ သုပဏ္ဏသံဃာပိ၊ နတ်ဂဠုန်အပေါင်းတို့သည်လည်း။ မဟေသိနော၊ ဘုရားဖြစ်မည့်အလောင်းတော်၏။ ဇယံ၊ အောင်မြင်တော်မူခြင်းကို။ ဥဇ္ဈေါသယံ၊ စကြာဝဠာ သောင်းလုံးနှံ့အောင် ကြွေးကြော်ကုန်ပြီ။

အယံ ကြံကြားဖို့လွန်ခက်ခဲသည့် ဤအောင်ပွဲသည်ကား။ သိရီမတော၊ အစဉ် ထာဝရ ကြက်သရေရှိလှစွာသော။ ဗုဒ္ဓဿ ဟိ၊ ဘုရားဖြစ်မည့် အလောင်းတော် ၏သာ။ ဇယော၊ အများအတွက် အောင်မြင်ချက်တည်း။

ပါပိမတော၊ ယုတ်မာမှုများသော။ မာရဿ စ၊ မာရ်နတ်၏ကား။
 ပရာဇယော၊ အရှုံးသာတည်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့)။ တဒါ၊ ဘုရားဖြစ်မည့်
 ထိုကဆုန်လပြည့်နေ့အခါ၌။ ဗောဓိမဏ္ဍေ၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်အနီး၌။ ပမောဒိတာ၊
 ဝမ်းမြောက်ကုန်သော။ ဒေဝဂဏာပိ၊ နတ်အပေါင်းတို့သည်လည်း။ (ပါဠိမှာ
 ‘ပိ’မပါသော်လည်း ရွှေ့နောက်လျော်အောင် ထည့်လိုက်သည်)။
 မဟေသိနော၊ ဘုရားဖြစ်မည့် အလောင်းတော်၏။ ဇယံ၊ အောင်မြင်မှုကို။
 ဥဠေါသယံ၊ တစ်သောင်း စကြဝဠာ နှ့်အောင် ကြွေးကြော် ကြကုန်ပြီ။

အယံ၊ ကြုံရဖို့၊ ကြားရဖို့ အလွန်ခက်ခဲသည့် ဤအောင်ပွဲတော်အထူး
 သည်ကား။ သိရိမတော၊ ဗြဟ္မာနတ်လူမည်သူနှင့်မျှ တုမရအောင်
 ကျက်သရေရှိလှစွာသော။ ဗုဒ္ဓဿ ဟိ၊ တရားအလုံးစုံ အကုန်သိမည့် ဘုရား
 အလောင်းတော်၏သာ။ ဇယော၊ သတ္တဝါအများ ကောင်းကျိုးပွားဖို့ ထင်ရှား
 ဖြစ်ပေါ် အောင်တော်မူခြင်းပါပေတည်း။ ပါပိမတော မာရဿ စ၊ ယုတ်မာမှု
 များပြားသော မာရ်နတ်သား၏ကား။ ပရာဇယော၊ အရှုံးသာတည်း။ (ဣတိ၊
 ဤသို့)။ တဒါ၊ ဘုရားဖြစ်မည့် ထိုကဆုန်လပြည့်အခါ၌။ ဗောဓိမဏ္ဍေ၊
 ဗောဓိမဏ္ဍိုင်အနီး၌။ ပမောဒိတာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သော။ ဗြဟ္မဂဏာပိ၊
 ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့သည်လည်း။ တဒိနော၊ အကောင်းအဆိုး အာရုံနှစ်မျိုးကို
 ရွှင်ညှိုးကင်းပ အညီအမျှ ရှုတော်မူနိုင်မည့် ဘုရားအလောင်းတော်၏။ ဇယံ၊
 ဘာကြောင့် ဘယ်ခါ ဘယ်နေရာမျှ အရှုံးမဖြစ် အောင်တော်မူခြင်းအစစ်ကို။
 ဥဠေါသယံ၊ စက္ကဝါတိုက် သောင်းလုံးခိုက်အောင် ကျူးရိုက်ထွေငေါ်
 ကြွေးကြော်ကြလေကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤကား ကဗျာဖွဲ့ကာ ကြွေးကြော်ခြင်း
 ပါတည်း။

ဒသသု စက္ကဝါဠသဟဿေသု၊ တစ်သောင်းသော စကြဝဠာတို့၌။ အဝသေသာ
 ဒေဝတာ၊ ကြွင်းကျန်ကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်။ မာလာဂန္ဓဝိလေပနေဟိ၊
 ပန်းနံသာ နံသာပျောင်းတို့ဖြင့်။ ပူဇယမာနာ စ၊ ပူဇော်ကုန်လျက်လည်းကောင်း။
 နာနပ္ပကာရာ ထုတိယော၊ အမျိုးမျိုးအပြားပြားကုန်သော ချီးမွမ်းစကားတို့ကို။
 ဝဒမာနာ စ အဋ္ဌသု၊ ပြောဆိုကုန်လျက်လည်းကောင်း တည်ကုန်ပြီ။ ဧဝံ သူရိယေ
 အနတ္ထင်္ဂတေယေဝ၊ ဤသို့ နေမဝင်မီသာလျှင်။ မဟာပုရိသော မာရဗလံ

ဝိဓမေတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းသည် မာရ်နတ်ဗိုလ်ပါကို ဖျက်ဆီးအောင်မြင်တော်မူ၍။ စိဝရူပရိပတမာနေဟိ၊ သင်္ကန်းတော်အပေါ်၌ ကျရောက်နေကုန်သော။ ရတ္တ-
ပဝါဠပလ္လဝေဟိဝိယ ဗောဓိရုက္ခက္ခရေဟိ ပူဇိယမာနော၊ သန္တာရွက်ညွန့်နီတို့ကဲ့သို့
ဗောဓိညောင်အညွန့်တို့သည် ပူဇော်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ပဌမယာမေ ပုဗ္ဗေနိဝါသ-
ဉာဏံ အနုဿရိတွာ၊ ပထမယံ၌ ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်ကို အောက်မေ့ရရှိတော်မူ၍။
မဇ္ဈိမယာမေ ဒိဗ္ဗစက္ခု ဝိသောဓေတွာ၊ မဇ္ဈိမယံ၌ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ကို သုတ်သင်
ရရှိတော်မူ၍။ ပစ္ဆိမယာမေ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေ၊ ပစ္ဆိမယံ၌ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌။ ဉာဏံ
ဩတာရေသိ၊ မဟာဝဇီရဝိပဿနာဉာဏ်တော်ကို ချသွင်းတော်မူပြီ။ အထ၊
ချသွင်းရာ ထိုအခါ၌။ ဒွါဒသပဒိကံ ပစ္စယာကာရံ တစ်ဆယ့်နှစ်ပုဒ်ရှိသော ကျေးဇူး
ပြုပုံ အခြင်းအရာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို။ ဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋဝသေန အနုလောမပဋိလောမတော၊
ဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋအစွမ်းအားဖြင့် အစုန်အဆန်။ အဿ သမ္မသန္တဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း
သည် သုံးသပ်တော်မူသော်။ ဒသသဟဿီ လောကဓာတု၊ တစ်သောင်းသော
လောကဓာတ်သည်။ ဥဒကပရိယန္တံ ကတွာ၊ ရေအဆုံးရှိသည်ကို ပြ၍။ ဒွါဒသ-
က္ခတ္တံ၊ သမ္ပကမ္ပိ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ကြိမ် ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့်လှုပ်ပြီ။

ပန၊ ထူးခြားပုံကား။ ဒသသဟဿီလောကဓာတု ဥန္နာဒေတွာ၊ လောကဓာတ်
တစ်သောင်းကို ပဲ့တင်ထပ်စေ၍။ အရုဏ္ဍမနဝေလာယ မဟာပုရိသေ၊ အရုဏ်
တက်ချိန်၌ ဘုရားလောင်းသည်။ သဗ္ဗညုတညာဏံ ပဋိဝိဇ္ဇန္တေ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို
ထိုးထွင်းသိတော်မူသော်။ သကလဒသသဟဿီ လောကဓာတု၊ တစ်သောင်းသော
လောကဓာတ်သည်။ အလင်္ကတပဋိယတ္တာ အဟောသိ၊ တန်ဆာဆင်မှုနှင့် ယှဉ်
စပ်သည် ဖြစ်ပြီ။ ပါစိနစက္ကဝါဠမုခဝဋ္ဋိယံ ဥဿာပိတာနံ၊ အရှေ့စကြဝဠာ
နှုတ်ခမ်းရေး၌ စိုက်ထောင်အပ်ကုန်သော။ ဓဇာနံ ပဋ္ဌာကာနံ ရံသိယော၊
အလံတို့၏လည်းကောင်း၊ တံခွန်တို့၏လည်းကောင်း အရောင်အလင်းတို့သည်။
ပစ္ဆိမစက္ကဝါဠမုခဝဋ္ဋိယံ ပဟရန္တိ၊ အနောက်စကြဝဠာနှုတ်ခမ်းရေး၌ ရိုက်ခတ်
ကုန်၏။ တထာ ပစ္ဆိမစက္ကဝါဠမုခဝဋ္ဋိယံ၊ ထို့အတူ အနောက်စကြဝဠာနှုတ်ခမ်းရေး
၌။ ဥဿာပိတာနံ၊ စိုက်ထောင်အပ်ကုန်သော အလံတံခွန်တို့၏။ (ရံသိယော၊
အရောင်အလင်းတို့သည်။) ပါစိနစက္ကဝါဠမုခဝဋ္ဋိယံ၊ အရှေ့ စကြဝဠာနှုတ်ခမ်းရေး၌
လည်းကောင်း။ ဒက္ခိဏစက္ကဝါဠမုခဝဋ္ဋိယံ၊ တောင်စကြဝဠာနှုတ်ခမ်းရေး၌။
ဥဿာပိတာနံ၊ စိုက်ထောင်အပ်ကုန်သော အလံတံခွန်တို့၏။ (ရံသိယော၊

အရောင်အလင်းတို့သည်။ ဥတ္တရစက္ကဝါဠမုခဝဋ်ယံ၊ မြောက်စကြဝဠာနှုတ်ခမ်းရေ
 ဌ်လည်းကောင်း။ ဥတ္တရစက္ကဝါဠမုခဝဋ်ယံ၊ မြောက်စကြဝဠာနှုတ်ခမ်းရေဌ်။
 ဥဿာပိတာနံ၊ စိုက်ထောင်အပ်ကုန်သော အလံတံခွန်တို့၏။ (ရံသိယော၊
 အရောင်အလင်းတို့သည်) ဒက္ခိဏစက္ကဝါဠမုခဝဋ်ယံ၊ တောင်စကြဝဠာနှုတ်ခမ်း
 ရေဌ်လည်းကောင်း။ ပဟရန္တိ၊ ရိုက်ခတ်ကုန်၏။ ပထဝိတလေ ဥဿာပိတာနံ၊
 မြေအပြင်၌ စိုက်ထောင်အပ်ကုန်သော။ ဇေနံ ပဋ္ဌာကာနံ၊ အလံတို့၏
 လည်းကောင်း၊ တံခွန်တို့၏လည်းကောင်း။ (ရံသိယော ပန၊ အရောင်အလင်းတို့
 သည်ကား)။ ဗြဟ္မလောကံ အာဟစ္စ အဌ်သု၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်ကို ထိ၍၊ ဆိုက်ရောက်
 ၍ တည်ကုန်ပြီ။ ဗြဟ္မလောကေ ဗဒ္ဒါနံ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်၌ ဖွဲ့ချည်အပ်ကုန်သော
 အလံတံခွန်တို့၏။ (ရံသိယော၊ အရောင်အလင်းတို့သည်)။ ပထဝိတလေ
 ပတိဌဟိသု၊ မြေအပြင်၌ ဆိုက်ရောက်တည်ရှိကုန်ပြီ။ ဒသသဟဿစက္ကဝါဠေသု
 ပုပ္ဖုပဂရုက္ခာ၊ စကြဝဠာတစ်သောင်းတို့၌ ပွင့်သော အပင်တို့သည်။ ပုပ္ဖံ ဂဏှိသု၊
 အပွင့်ကို ယူကုန်ပြီ၊ ပွင့်ကြပြီ။ ဖလူပဂရုက္ခာ၊ အသီးသီးသော အပင်တို့သည်။
 ဖလပိဏှိဘာရဘရိတာ အဟေသု၊ အသီးခိုင်၊ ဝန်ဖြင့်ပြည့်ကုန်သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။
 ခန္ဓေသု ခန္ဓပဒုမာနိ ပုပ္ဖိသု၊ ပင်စည်ပင်လုံးတို့၌ ပင်စည်ကြာတို့သည် ပွင့်ကုန်ပြီ။
 သာခါသု သာခါပဒုမာနိ၊ အကိုင်းအခက်တို့၌ အကိုင်းအခက်ကြာတို့သည်
 လည်းကောင်း။ လတာသု လတာပဒုမာနိ၊ နွယ်တို့၌ အနွယ်ကြာတို့သည်
 လည်းကောင်း။ အာကာသေ ဩလမ္ပကပဒုမာနိ၊ ကောင်းကင်၌ တွဲရရွဲဆွဲသော
 ကြာတို့သည်လည်းကောင်း။ သိလာတလာနိ ဘိန္ဒိတွာ၊ ကျောက်ဖျာတို့ကို
 ဖောက်ခွဲ၍။ ဥပရူပရိ၊ အဆင့်ဆင့်။ သတ္တ သတ္တ ဟုတွာ၊ ခုနစ်ထပ် ခုနစ်ထပ်စီ
 တို့သည် ဖြစ်၍။ ဒဏ္ဍကပဒုမာနိ ဥဌဟိသု၊ အရွက်မပါ ရိုးတန်ကြာတို့သည်
 လည်းကောင်း ပေါ်ကုန် ပွင့်ကုန်ပြီ။ ဒသသဟဿိ လောကဓာတု တစ်သောင်းသော
 လောကဓာတ်သည်။ ဝဋ္ဋေတွာ ဝိဿဌမာလာဂုဠာ ဝိယ၊ လုံး၍ ပစ်အပ်သော
 ပန်းကုံးကဲ့သို့လည်းကောင်း။ သုသန္တတပုပ္ဖသန္တာရော ဝိယ စ အဟောသိ၊
 ကောင်းစွာ ခင်းအပ်သော ပန်းမွေ့ရာကဲ့သို့လည်းကောင်း ဖြစ်ပြီ။ စက္ကဝါဠန္တရေသု၊
 စကြဝဠာအကြားတို့၌။ အဋ္ဌယောဇနသဟဿလောကန္တရိကာ၊ ယူဇနာ
 ရှစ်ထောင်ရှိ လောကန္တရိက်ငရဲတို့သည်။ သတ္တသုရိယပဘာယပိ၊ နေခုနစ်စင်း

အရောင်ဖြင့်သော်မှလည်း။ အနောဘာသိတပုဗ္ဗာ၊ မလင်းဖူးပါကုန်လျက်။
 ဧကောဘာသာ အဟေသုံ၊ တစ်ပြိုင်တည်း အရောင်အလင်းရှိကုန်၊ ရကုန်သည်
 ဖြစ်ကုန်ပြီ။ စတုရာသီတိ ယောဇနသဟဿဂမ္ဘီရော မဟာသမုဒ္ဒေါ၊ ယူဇနာ
 ရှစ်သောင်းလေးထောင် နက်သော မဟာသမုဒ္ဒရာသည်။ မရုရောဒကော
 အဟောသိ၊ ချုံမြိန်သော ရေရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ နဒိယော န ပဝတ္တိသု၊ မြစ်တို့သည်
 မဖြစ်ကုန် မစီးကုန်။ ဇစ္စန္ဒာ ရူပါနိ ပဿိသု၊ သန္ဓေကန်းတို့သည် အဆင်းတို့ကို
 မြင်ကုန်ပြီ။ ဇာတိဗဓိရာ သဒ္ဓံ သုဏှိသု၊ မွေးရာပါ နားကန်းသူတို့သည် အသံကို
 ကြားကုန်ပြီ။ ဇာတိပိဌသပ္ပိနော၊ မွေးရာပါ ခြေဆွံ့သူတို့သည်။ ပဒသာ ဂစ္ဆိသု၊
 ခြေဖြင့် သွားနိုင်ကုန်ပြီ။ အန္ဓုဗန္ဓနာဒီနိ ဆိဇ္ဇိတွာ ပတိသု၊ လက်ထိတ်ကြိုး၊
 အနှောင်အဖွဲ့ စသည်တို့သည် ပြတ်၍ ကျကုန်ပြီ။ ဧဝံ အပရိမာဏေန၊ ဤသို့
 မတိုင်းတာနိုင်သော။ သိရိဝိဘဝေန ပူဇိယမာနော မဟာပုရိသော၊ ကျက်သရေ
 စည်းစိမ်ဖြင့် ပူဇော်အပ်သော ဘုရားလောင်းသည်။ အနေကပ္ပကာရေသု၊
 များစွာသော အပြားရှိကုန်သော။ အစ္ဆရိယဓမ္မေသု ပါတုဘူတေသု၊ အံ့ဩဖွယ်ရာ
 တရားတို့သည် ထင်ရှားဖြစ်ကုန်လတ်သော်။ သဗ္ဗညုတညာဏံ ပဋိဝိဇ္ဈိတွာ၊
 သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို ထိုးထွင်းသိတော်မူပြီး၍။

အနေကဇာတိသံသာရံ သန္ဓာဝိဿံ အနိဗ္ဗိသံ။

ဂဟကာရံ ဂဝေသန္တော၊ ဒုက္ခာ ဇာတိ ပုနပ္ပုနံ။

ဂဟကာရက ဒိဋ္ဌောသိ၊ ပုန ဂေဟံ န ကာဟသိ။

သဗ္ဗာ တေ ဖာသုကာ ဘဂ္ဂါ၊ ဂဟကူဋံ ဝိသင်္ခိတံ။

ဝိသင်္ခါရဂတံ စိတ္တံ၊ တဏှာနံ ခယ မဇ္ဈဂါတိ၊

‘အနေကဇာတိသံသာရံ (လ)ခယ မဇ္ဈဂါ’ဟူသော။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ အဝိဇ္ဇဟိတံ၊
 ဘုရားရှင်အားလုံးတို့သည် မစွန့်လွှတ်အပ်သော။ ဥဒါနံ ဥဒါနေသိ၊ ဥဒါန်းကို
 ကျူးရင့်တော်မူပြီ။ ဥဒါန်းဂါထာတော်အနက်ကား--

ပုနပ္ပုနံ၊ ထပ်ကာထပ်ကာလျှင်။ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေတည်နေဖြစ်ပွားရခြင်း
 သည်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲလှဘိ၏။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်)။ ဂဟကာရံ၊ ခန္ဓာအိမ်
 တည်ဆောက်သည့် တဏှာလက်သမားကို။ ဂဝေသန္တော၊ ဣစမ်းရှာဖွေသော

ဘုရားအလျာ သူမြတ်ငါသည်။ အနိဗ္ဗိသံ၊ တဏှာလက်သမားကို ပိုင်းခြား
မြင်သည့် သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို မရသေးသည်ဖြစ်၍။ အနေကဇာတိသံသာရံ
ဘဝများစွာ သံသရာကာလပတ်လုံး။ သန္တာဝိသံ၊ မရပ်မနား ပြေးသွား
ကျင်လည်ခဲ့ရလေပြီ။

ဂဟကာရက၊ ခန္ဓာအိမ် တည်ဆောက်သည့် ဟယ်တဏှာလက်သမား။
(ဣဒါနိ၊ ဘုရားဖြစ်ရာ ယခုအခါ၌)။ ဒိဋ္ဌော၊ သင်တဏှာလက်သမားကို
ငါဘုရား မြင်အပ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပေ၏။ ဂေဟံ၊ ဒုက္ခပွေလိမ် ခန္ဓာအိမ်ကို။
ပုန န ကာဟသိ၊ သင်တဏှာလက်သမား တစ်ဖန် ပြုလုပ်တည်ဆောက်
နိုင်တော့မည် မဟုတ်ပေ။ တေ၊ သင်တဏှာလက်သမား၏။ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံ
ကုန်သော။ ဖာသုကာ၊ ထုပ်လျောက်၊ ဒိုင်း၊ မြှား ကိလေသာတရားတို့ကို။
ဘဂ္ဂါ၊ ဝါသနာနှင့်တကွ ချိုးဖျက်အပ်ကုန်ပြီ။ ဂဟကုဋံ၊ အဝိဇ္ဇာအိမ်
အထွတ်ကို။ ဝိသင်္ခတံ၊ ငါဘုရား ဖျက်ချအပ်လေပြီ။ စိတ္တံ၊ ငါဘုရားစိတ်တော်
အစဉ်သည်။ ဝိသင်္ခါရဂတံ၊ သင်္ခါရကင်းရာ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသို့ အာရုံပြုလျက်
ဆိုက်ရောက်တော်မူပြီ။ တဏှာနံ ခယံ၊ တဏှာဟူသမျှတို့၏ ကုန်ခန်းရာ
အာသဝက္ခယဉာဏ်သို့၊ အဇ္ဈဂါ၊ အကျင့် ချမ်းသာ ဉာဏ်လျင်စွာဖြင့် ငါဘုရား
ဆိုက်ရောက်ခဲ့လေပြီ။

ဣတိ တုသိတပုရတော ပဌာယ၊ ဤသို့ တုသိတာနတ်ပြည်မှ စ၍။ ယာဝ
ဗောဓိမဏ္ဍေ၊ အကြင်မျှလောက် ဗောဓိမဏ္ဍိုင်အနီး၌။ အယံ သဗ္ဗညုတပုတ္တိ၊ ဤ
သဗ္ဗညုတဉာဏ်ရတော်မူခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏)။ ဧတ္တကံ ဌာနံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်
ရတော်မူခြင်းတိုင်အောင် အတိုင်းအရှည်ရှိသော ဤအကြောင်းအရာကို။
အဝိဒူရေနိဒါနံ နာမာတိ၊ အဝိဒူရေနိဒါန်းမည်၏ဟူ၍ ထိုထိုဇာတ် ဟောတော်
မူခြင်း၏ မဝေးလှသောအကြောင်းဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိထိုက်၏။

အဝိဒူရေနိဒါနကထာ နိဋ္ဌိတာ၊ ဇာတ်ဟောတော်မူခြင်း၏ မဝေးသော
အကြောင်းအရာနှင့် စပ်သော စကားသည် ပြီးပြီ။

၃။ သန္တိကေနိဒါနကထာ

“ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိမြို့အနီး၌။ အနာထ-
 ပိတ္တိကဿ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏။ ဇေတဝနေ အာရာမေ၊ ဇေတဝန်မည်သော
 ဥယျာဉ်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီမြို့အနီး၌။ မဟာဝနေ
 ကုဋ္ဌာဂါရသလာယံ၊ မဟာဝန်တော၌ စုလစ်မွန်းချွန် အထွတ်တပ်သော ဇရပ်
 ကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။” ဣတိ ဧဝံ ဤသို့။ တေသု တေသု ဌာနေသု၊
 ထိုထိုဌာနတို့၌။ ဝိဟရတော၊ နေတော်မူသောဘုရားရှင်မှာ။ တသ္မိံ တသ္မိံ
 ဌာနေယေဝ၊ ထိုထိုဌာန၌သာ။ သန္တိကေနိဒါနံ ပန၊ သန္တိကေနိဒါန်းကိုကား။
 လဗ္ဘတီတိ၊ ရထိုက်၏ဟု။ ဝုတ္တံ၊ ငါအဋ္ဌကထာဆရာ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီ။ ဧဝံ ကိစ္ဆာပိ
 ဝုတ္တံ၊ ဤသို့ အကယ်၍ဆိုအပ်၏။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ပင် ဆိုအပ်ပါသော်လည်း။
 ပန၊ စင်စစ်ကား။ တမ္ပိ အာဒိတော ပဌာယ၊ ထိုသန္တိကေနိဒါန်းကိုလည်း အစမှ
 စ၍။ ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဤသို့ သိထိုက်၏။ (ကိ၊ အဘယ်သို့ သိထိုက်သနည်း) ဟိ၊
 အကျယ်သိထိုက်ဖွယ်ကား။ ဥဒါနံ ဥဒါနေတွာ၊ ဥဒါန်းကို ကျူးရင့်တော်မူပြီး၍။
 ဇယပလ္လကေ၊ အပရာဇိတပလ္လင်တော်ပေါ်၌။ နိသိန္နဿ ဘဂဝတော၊ ထိုင်နေ
 တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားမှာ။ “အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ကပ္ပသတသဟဿာ-
 မိကာနိ၊ ကမ္ဘာပေါင်းတစ်သိန်း ပိုလွန်ကုန်သော။ စတ္တာရိ အသင်္ချေယျာနိ၊
 လေးအသင်္ချေတို့ကာလပတ်လုံး။ ဣမဿ ပလ္လင်္ကဿ၊ ဤ အပရာဇိတပလ္လင်၏။
 ကာရဏာ သန္တာဝိ၊ အကြောင်းကြောင့် ကျင်လည်ခဲ့ရလေပြီ။ ဧတ္တကံ ကာလံ၊
 ဤလေးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်း အတိုင်းအရှည်ရှိသော ကာလပတ်လုံး။
 ဣမဿေဝ ပလ္လင်္ကဿ၊ ဤအပရာဇိတပလ္လင်၏ပင်။ ကာရဏာ၊ အကြောင်း
 ကြောင့်။ မေ အလင်္ကတသီသံ၊ ငါ၏ တန်ဆာဆင်ထားအပ်သော ခေါင်းကို။
 ဂီဝါယ ဆိန္ဒိတွာ ဒိန္နံ၊ လည်ပင်းမှ ဖြတ်၍ လှူအပ်ပြီ။ သုအဉ္စိတာနိ အက္ခိန္နိ၊
 မျက်စင်းညှို့ ကောင်းစွာ ကွင်းထားအပ်ကုန်သော မျက်လုံးတို့ကိုလည်းကောင်း။
 ဟဒယမံသဉ္စ၊ နှလုံးသားကိုလည်းကောင်း။ ဥဗ္ဗဋ္ဌေတွာ ဒိန္နံ ထုတ်နုတ်၍ လှူအပ်ပြီ။
 ဇာလီကုမာရသဒိသာ ပုတ္တာ၊ ဇာလီမင်းသားနှင့် တူကုန်သော သားတော်တို့ကို
 လည်းကောင်း။ ကဏ္ဍာဇိနကုမာရိသဒိသာ ဓိတရော၊ ကဏ္ဍာဇိန် မင်းသမီးနှင့်
 တူကုန်သော သမီးတော်တို့ကိုလည်းကောင်း။ မဒ္ဒိဒေဝိသဒိသာ ဘရိယာယော

စ၊ မဒ္ဒိမိဖုယားနှင့်တူကုန်သော မယားတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပရေသံ ဒါသတ္တာယ၊ သူတစ်ပါးတို့၏ ကျွန်အကျိုးငှာ။ ပရေသံ ဒိန္နာ၊ သူတစ်ပါးတို့အား ပေးလှူအပ် ကုန်ပြီ။ အယံ ပလ္လင်္ကော၊ ဤအပရာဇိတပလ္လင်သည်။ မေ ဇယပလ္လင်္ကော ဝရပလ္လင်္ကော စ၊ ငါဘုရားအဖို့ အောင်ပလ္လင်အစစ်လည်းဖြစ်၏၊ အမြတ်ဆုံးပလ္လင် အစစ်လည်း ဖြစ်၏။ ဧတ္ထ နိသိန္နဿ မေ၊ ဤအပရာဇိတပလ္လင်၌ ထိုင်နေသော ငါဘုရား၏။ သင်္ကပ္ပိ ပရိပုဏ္ဏာ၊ ကောင်းမြတ်သော အကြံတို့သည် ပြည့်စုံကုန်ပြီ။ ဣတော န တာဝ ဥဋ္ဌဟိဿာမိတိ၊ ဤအပရာဇိတပလ္လင်မှ မထ သေးအံ့” ဟူသော။ ဧတံ အဟောသိ၊ ဤအကြံတော်သည် ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့အကြံတော် ဖြစ်ပြီး၍။ အနေကကောဋိသတသဟဿာ၊ ကုဋေသိန်းပေါင်းများစွာကုန်သော။ သမာပတ္တိယော သမာပဋိတွာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာပတ်တို့ကို ဝင်စားတော်မူပြီး၍။ သတ္တာဟံ တတ္ထေဝ နိသိဒ္ဓိ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ထိုအပရာဇိတပလ္လင်တော်၌သာ ထိုင်နေတော်မူပြီ။ ယံ သန္ဓာယ၊ ယင်းအရဟတ္တဖိုလ်သမာပတ် ဝင်စားနေတော်မူ ခြင်းကို ရည်ရွယ်၍။ အထ ခေါ ဘဂဝါ၊ ဥဒါန်းကျပြီးရာ ထိုအခါ၌ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ သတ္တာဟံ ဧကပလ္လင်္ကေန၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး တင်ပလ္လင်ခွေ တစ်ခုတည်းဖြင့်။ ဝိမုတ္တိသုခပဋိသံဝေဒီ နိသိဒ္ဓိ ဣတိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာ ခံစားတော်မူလျက် ထိုင်နေတော်မူပြီဟူသော စကားကို။ (အာယသ္မတာ ဥပါလိတ္ထေရေန၊ ရှင်ဥပါလိမထေရ်သည်။) ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်ပြီ။

အထ ဧကစွာနံ ဒေဝတာနံ၊ ထိုပလ္လင်သတ္တာဟနေတော်မူရာအခါ၌ အချို့ ကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့မှာ။ “အဇ္ဇာပိ သိဒ္ဓတ္ထဿ၊ ယနေ့တိုင်အောင်လည်း သိဒ္ဓတ္ထမှာ။ ကတ္တဗ္ဗကိစ္စံ အတ္ထိ န ခေါ၊ ပြုထိုက်သော ကိစ္စသည် ရှိသေးယောင် တကား။ ဟိ ပလ္လင်္ကသ္မိ၊ မှန်၏ အပရာဇိတပလ္လင်တော်၌။ အာလယံ န ဝိဇဟတီတိ၊ နှစ်သက်မှုကို မစွန့်သေး”ဟု။ ပရိဝိတက္ကော ဥဒပါဒိ၊ အကြံသည် ဖြစ်ပြီ။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒေဝတာနံ ပရိဝိတက္ကံ ဥ တွာ၊ နတ်ဗြဟ္မာ တို့၏ အကြံကို သိတော်မူ၍။ တာသံ ဝိတက္ကဝုပသမနတ္ထံ၊ ထိုနတ်ဗြဟ္မာတို့၏ အတွေးအကြံငြိမ်းအေးခြင်းငှာ။ ဝေဟာသံ အဗျဂ္ဂန္နာ၊ ကောင်းကင်သို့ ပျံတက် တော်မူ၍။ ယမကပါဋိဟာရိယံ ဒသေသိ၊ ရေမီး အစုံအစုံ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို ပြတော်မူပြီ။ ဟိ မဟာဗောဓိမဏ္ဍာသ္မိ၊ မှန်၏ မဟာဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌။ ကတ- ပါဋိဟာရိယဉ္စ၊ ပြုအပ်ပြုအပ်သော တန်ခိုးပြာဋိဟာသည်လည်းကောင်း။ ဉာတိ-

သမာဂမေ ကတပါဋိဟာရိယဉ္စ၊ ဆွေတော်မိုးတော်တို့ပေါင်းဆုံမိရာ ကပိလဝတ် ပြည်၌ ပြုအပ်၊ ပြုအပ်သော တန်ခိုးပြာဋိဟာသည်လည်းကောင်း။ ပါထိကပုတ္တ-
သမာဂမေ ကတပါဋိဟာရိယဉ္စ၊ ပါထိကပုတ္တတက္ကတွန်း အကြောင်းပြု ဖြစ်သော
အစည်းအဝေး၌ ပြုအပ်၊ ပြုအပ်သော တန်ခိုးပြာဋိဟာသည်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗ
တန်ခိုးပြာဋိဟာအားလုံးသည်။ ကဏ္ဍမ္မရက္ခမူလေ၊ ကဏ္ဍဥယျာဉ်စောင့် စိုက်သည့်
သရက်ပင်အနီး၌။ ကတပါဋိဟာရိယသဒိသံ အဟောသိ၊ ပြုအပ်၊ ပြုအပ်သော
တန်ခိုးပြာဋိဟာနှင့်တူသည် ဖြစ်ပြီ။

ဧဝံ သတ္တာ၊ ဤသို့ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမိနာ ပါဋိဟာရိယေန၊ ဤရေမီး
အစုံအစုံ တန်ခိုးပြာဋိဟာဖြင့်။ ဒေဝတာနံ ဝိတက္ကံ ဝူပသမေတွာ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့၏
အတွေးအကြံကို ငြိမ်းအေးစေတော်မူပြီး၍။ ပလ္လင်္ကတော ဤသင်္က၊ အပရာဇိတ
ပလ္လင်တော်မှ အနည်းငယ်။ ပါစီနနိသသိတေ ဥတ္တရဒိသာဘာဂေ ဌတွာ၊ အရှေ့ဖက်
မီသော အရှေ့ဖက်ပါသော မြောက်အရပ်၌ ရပ်တော်မူ၍။ “ဣမသ္မိံ ပလ္လင်္ကေ
မေ၊ ဤအပရာဇိတပလ္လင်၌ ငါဘုရားသည်။ သဗ္ဗညုတညာဏံ ပဋိဝိဒ္ဓံ ဝတ၊
သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို ထိုးထွင်း၍ သိအပ်ပါပေစွတကား”။ ဣတိ၊ ဤသို့ တွေးတော်
မူ၍။ စတ္တာရိ အသင်္ချေယျာနိ၊ လေးအသင်္ချေတို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း။
ကပ္ပသတသဟဿဉ္စ၊ ကမ္ဘာတစ်သိန်းပတ်လုံးလည်းကောင်း။ ပူရိတာနံ ပါရမီနံ၊
ဖြည့်ကျင့်တော်မူအပ် ကုန်သော ပါရမီတို့၏။ ဖလာဓိဂမဋ္ဌာနံ ပလ္လင်္ကံ ဗောဓိရက္ခဉ္စ၊
အကျိုးကိုရရာဖြစ်သော အပရာဇိတပလ္လင်တော်ကိုလည်းကောင်း၊ ဗောဓိပင်ကို
လည်းကောင်း။ အနိမိသေဟိ အက္ခိဟိ ဩလောကယမာနေ၊ မမှိတ်ကုန်သော
မျက်လုံးတော်တို့ဖြင့် ကြည့်ရှုတော်မူလျက်။ သတ္တာဟံ ဝိတိနာမေသိ၊ ခုနစ်ရက်ကို
ကုန်လွန်စေတော်မူပြီ။ တံ ဌာနံ အနိမိသစေတီယံ နာမ ဇာတံ၊ ထိုရပ်ကြည့်တော်
မူရာဌာနသည် အနိမိသစေတီ မည်သည် ဖြစ်ပြီ။ အထ၊ ထိုအနိမိသသတ္တာဟ၏
အခြားမဲ့၌။ ပလ္လင်္ကဿ စ ဌိတဌာနဿ စ အန္တရာ၊ အပရာဇိတပလ္လင်တော်၏
လည်းကောင်း၊ ရပ်တော်မူရာဌာန၏လည်းကောင်း အကြား၌။ စင်္ကမံ မာပေတွာ၊
စင်္ကြံကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၍။ ပုရတ္ထိမပစ္ဆိမတော အာယတေ၊ အရှေ့အနောက်
အားဖြင့် ရှည်လျားသော။ ရတနစင်္ကမေ စင်္ကမန္တော၊ ရတနာစင်္ကြံတော်၌ စင်္ကြံ
ကြွတော်မူ၍။ သတ္တာဟံ ဝိတိနာမေသိ၊ ခုနစ်ရက်ကို ကုန်လွန်စေပြီ။ တံ ဌာနံ၊

စင်္ကြံကြွတော်မူရာ ထိုဌာနသည်။ ရတနစင်္ကမစေတီယံ နာမ ဇာတ်၊ ရတနာစင်္ကြံ စေတီမည်သည် ဖြစ်ပြီ။

စတုတ္ထေ သတ္တာဟေ ပန၊ စတုတ္ထသတ္တာဟဉ္စိကာ။ ဗောဓိတော ပစ္ဆိမတ္ထရ-
ဒိသာဘာဂေ၊ ဗောဓိညောင်ပင်မှ အနောက်မြောက်ထောင့်အရပ်၌။ ဒေဝတာ
ရတနဃရံ မာပယိသု၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့သည် ရတနာစင်္ကမကို ဖန်ဆင်းလှူဒါန်းကြပြီ။
တတ္ထ ပလ္လင်္ကေန နိသီဒိတွာ၊ ထိုရတနာစင်္ကမ၌ တင်ပလ္လင်ခွေဖြင့် ထိုင်နေ
တော်မူ၍။ အဘိဓမ္မပိဋကံ ဝိသေသတော စ၊ အဘိဓမ္မပိဋကကို အထူးအား
ဖြင့်ကား။ ဧတ္ထ အနန္တနယံ၊ ဤအဘိဓမ္မပိဋက၌ မကုန်ဆုံးနိုင်သောနည်း ရှိသော။
သမန္တပဌာနံ ဝိစိနန္တော၊ သမန္တပဌာန်းကျမ်းကြီးကို သုံးသပ်ဆင်ခြင်တော်မူလျက်။
သတ္တာဟံ ဝီတိနာမေသိ၊ ခုနစ်ရက်ကို ကုန်လွန်စေတော်မူပြီ။ ရတနဃရံ နာမ၊
ရတနာဃရမည်သည်။ သတ္တရတနမယံ န ဂေဟံ၊ ရတနာခုနစ်ပါးဖြင့်ပြီးသော
အိမ်မဟုတ်။ ပန သတ္တန္တံ ပကရဏာနံ၊ အဟုတ်သော်ကား အဘိဓမ္မာခုနစ်ကျမ်း
တို့ကို။ သမ္မသိတဌာနံ၊ သုံးသပ်တော်မူရာဌာနကို။ ရတနဃရန္တိ ဝုစ္စတီတိ၊
ရတနာဃရမည်၏ဟု ဆိုအပ်၏ဟု။ အဘိဓမ္မိကာ ပန အာဟု၊ အဘိဓမ္မာတတ်
မထေရ်မြတ်တို့သည် ထူးခြားစွာ မိန့်ဆိုကုန်ပြီ။ ယသ္မာ ပန ဧတ္ထ၊ အကြင့်
ကြောင့်ကား ဤနေရာ၌။ ဥဘောပိ၊ နှစ်မျိုးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဧတေ
ပရိယာယာ၊ ဤအကြောင်းတို့သည်။ ယုဇ္ဇန္တိ၊ သင့်လျော်ကုန်၏။ တသ္မာ၊
ထို့ကြောင့်။ ဧတံ ဥဘယမ္ပိ၊ ဤအကြောင်းနှစ်မျိုးလုံးကိုလည်း။ ဂဟေတဗ္ဗမေဝ၊
ယူထိုက်သည်သာတည်း။ တတော ပဌာယ ပန၊ ထိုနေ့မှ စ၍ကား။ တံ ဌာနံ၊
အဘိဓမ္မာခုနစ်ကျမ်း သုံးသပ်ရာ ထိုဌာနသည်။ ရတနဃရစေတီယံ နာမ ဇာတ်၊
ရတနာဃရစေတီမည်သည် ဖြစ်ပြီ။ ဧဝံ ဗောဓိသမိပေယေဝ၊ ဤသို့ ဗောဓိ
ညောင်ပင်အနီး၌သာလျှင်။ သတ္တာဟာနိ စတ္တာရိ ဝီတိနာမေတွာ၊ ခုနစ်ရက်
လေးလီတို့ကို ကုန်လွန်စေတော်မူ၍။ ပဉ္စမေ သတ္တာဟေ၊ ပဉ္စမဖြစ်သော သတ္တာဟ
၌။ ဗောဓိရုက္ခမူလာ၊ ဗောဓိညောင်ပင်အနီးမှ။ ယေန အဇပါလနိဂြောဓော၊
အကြင်အရပ်၌ အဇပါလပညောင်ပင်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏)။ တေန ဥပသင်္ကမိ၊
ထိုအဇပါလညောင်ပင်ရှိရာ အရပ်သို့ ချဉ်းကပ်တော်မူပြီ။ တတြာပိ၊ ထိုအဇပါလ
ပညောင်ပင်အနီး၌လည်း။ ဓမ္မံ ဝိစိနန္တောယေဝ၊ တရားကို ဆင်ခြင်တော်မူ

လျက်သာ။ ဝိမုတ္တိသုခံ ပဋိသံဝေဒေန္တော နိသီဒိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာကို ခံစားတော်မူလျက် ထိုင်နေတော်မူပြီ။

တသ္မိ သမယေ မာရော ဒေဝပုတ္တော၊ ထိုအခါ၌ မာရ်နတ်သားသည်။ “ဧတ္တကံ ကာလံ၊ ဤမျှသော ကာလပတ်လုံး။ အနုဗန္ဓန္တော ဩတာရာပေက္ခာပိ၊ အစဉ် လိုက်လျက် နှောင့်ယှက်ဖို့အခွင့်အလမ်း ရှာပါသော်လည်း။ ဣမဿ ကိဉ္စိ ခလိတံ၊ ဤသိဒ္ဓတ္ထ၏ အနည်းငယ် ချို့ယွင်းချက်ကို။ န အဒ္ဓသံ၊ မတွေ့မြင်ရပြီ။ ဣဒါနိ ဧသော၊ ယခုအခါ၌ ဤသိဒ္ဓတ္ထသည်။ မမ ဝသံ အတိက္ကန္တောတိ၊ ငါမာရ်နတ်၏ အလိုနိုင်ငံကို ကျော်သွားပြီဟု တွေး၍။ ဒေါမနဿပုတ္တော၊ စိတ်ဆင်းရဲသို့ ရောက်၍။ မဟာမဂ္ဂေ နိသီဒိတွာ၊ နတ်လမ်းမကြီးပေါ်၌ ထိုင်၍။ သောဠသ ကာရဏာနိ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်ပါးကုန်သော အကြောင်းတို့ကို။ စိန္တေန္တော၊ ကြံစည် လျက်။ ဘူမိယံ၊ မြေပေါ်၌။ သောဠသ လေခါ ကမ္မိ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်မျိုးကုန်သော အရေးအကြောင်းတို့ကို ရေးခြစ်ဆွဲငင်ပြီ။ (ကိ၊ အဘယ်သို့ ရေးခြစ်ဆွဲငင်ပြီနည်း။) အဟံ ဧသော ဝိယ၊ ငါသည် ဤသိဒ္ဓတ္ထကဲ့သို့။ ဒါနပါရမီ န ပူရေသိ၊ ဒါနပါရမီကို မဖြည့်ကျင့်ခဲ့မိ။ တေန ဣမိနာ သဒိသော၊ ထိုသို့ဒါနပါရမီ မဖြည့်ကျင့်ခဲ့မိ သောကြောင့် ဤသိဒ္ဓတ္ထနှင့် တူသူသည်။ န ဇာတော အမှီတိ၊ မဖြစ်သည် ဖြစ်၏ ဟု တွေး၍။ ဧကံ လေခံ ကမ္မိ၊ အရေးအကြောင်း တစ်ခုကို ဆွဲငင်ရေးခြစ်ပြီ။ တထာ အဟံ ဧသော ဝိယ၊ ထိုနည်းအတူ ငါသည် ဤသိဒ္ဓတ္ထကဲ့သို့။ သီလပါရမီ နေက္ခမ္ပပါရမီ၊ သီလပါရမီကိုလည်းကောင်း၊ နေက္ခမ္ပပါရမီကိုလည်းကောင်း။ ပညာပါရမီ ဝီရိယပါရမီ၊ ပညာပါရမီကိုလည်းကောင်း၊ ဝီရိယပါရမီကို လည်းကောင်း။ ခန္တီပါရမီ သစ္စပါရမီ၊ ခန္တီပါရမီကိုလည်းကောင်း၊ သစ္စပါရမီ ကိုလည်းကောင်း။ အဓိဋ္ဌာနပါရမီ မေတ္တာပါရမီ၊ အဓိဋ္ဌာန်ပါရမီကိုလည်းကောင်း၊ မေတ္တာပါရမီကိုလည်းကောင်း။ ဥပေက္ခာပါရမီ န ပူရေသိ၊ ဥပေက္ခာပါရမီကို လည်းကောင်း မဖြည့်ကျင့်ခဲ့မိ။ တေန ဣမိနာ သဒိသော၊ ထိုသို့ သီလပါရမီ စသည် မဖြည့်ကျင့်ခဲ့မိသောကြောင့် ဤသိဒ္ဓတ္ထနှင့် တူသူသည်။ န ဇာတော အမှီတိ၊ မဖြစ်သည် ဖြစ်၏”ဟု တွေး၍။ ဒသမံ လေခံ ကမ္မိ၊ ဒသမ တိုင်အောင်သော အရေးအကြောင်းကို ဆွဲငင်ရေးခြစ်ပြီ။ တထာ အဟံ ဧသော ဝိယ၊ ထို့အတူ ငါမာရ်နတ်သည် ဤသိဒ္ဓတ္ထကဲ့သို့။ အသာဓာရဏဿ၊ တပည့် သာဝကတို့နှင့် မဆက်ဆံ၊ မပတ်သက်သော။ ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တဉာဏဿ၊

သတ္တဝါတို့၏ ပညိန္ဒြေအနုအရင့်သိသော ဉာဏ်ကို။ ပဋိဝေဓာယ ဥပနိဿယ-
ဘူတာ၊ ထိုးထွင်းသိခြင်း၏ အားကြီးသော အကြောင်းအစစ် ဖြစ်ကုန်သော။
ဒသပါရမိယော န ပူရေသိ၊ ပါရမိဆယ်ပါးတို့ကို မဖြည့်ကျင့်ခဲ့မိ။ တေန ဣမိနာ
သဒိသော၊ ထို့ကြောင့် ဤသိဒ္ဓတ္ထနှင့် တူသူသည်။ န ဇာတော အမှီတိ၊ ငါမဖြစ်သည်
ဖြစ်၏ဟု တွေး၍။ ဧကာဒသမံ လေခံ ကမ္မိ၊ တစ်ဆယ့်တစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော
အရေးအကြောင်းကို ဆွဲငင်ရေးခြစ်ပြီ။ တထာ အဟံ ဧသော ဝိယ၊ ထို့အတူ
ငါမာရ်နတ်သည် ဤသိဒ္ဓတ္ထကဲ့သို့။ အသာဓာရဏဿ၊ တပည့်သာဝကတို့နှင့်
မဆက်ဆံ၊ မပတ်သက်သော။ အာသယာနုသယဉာဏဿ၊ အာသယာနုသယ
ဉာဏ်ကိုလည်းကောင်း။ မဟာကရုဏာသမာပတ္တိဉာဏဿ၊ မဟာကရုဏာ
သမာပတ္တိဉာဏ်ကိုလည်းကောင်း။ ယမကပါဋိဟိရဉာဏဿ၊ ယမကပါဋိဟာရိယ
ဉာဏ်ကိုလည်းကောင်း။ အနာဝရဏဉာဏဿ၊ အနာဝရဏဉာဏ်ကို
လည်းကောင်း။ သဗ္ဗညုတညာဏဿ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကိုလည်းကောင်း။
ပဋိဝေဓာယ ဥပနိဿယဘူတာ၊ ထိုးထွင်းသိခြင်း၏ အားကြီးသော၊ မှီရာ
အကြောင်းအစစ် ဖြစ်ကုန်သော။ ဒသပါရမိယော န ပူရေသိ၊ ပါရမိဆယ်ပါးတို့ကို
မဖြည့်ကျင့်ခဲ့မိ။ တေန ဣမိနာ သဒိသော၊ ထို့ကြောင့် ဤ သိဒ္ဓတ္ထနှင့် တူသူသည်။
န ဇာတော အမှီတိ၊ ငါမဖြစ်သည် ဖြစ်၏ဟု တွေး၍။ သောဠသမံ လေခံ ကမ္မိ၊
တစ်ဆယ့်ခြောက်ခုမြောက်တိုင်အောင်သော အရေးအကြောင်းကို ဆွဲငင်
ရေးခြစ်ပြီ။ ဧဝံ၊ ဤသို့ (ဤ‘ဧဝံ၊ ဤသို့’ကား ရှေးက အမေး ‘ကိ’ အဖြေတည်း။)
ဣမေဟိ ကာရဏေဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ကြောင့်။ မဟာမဂ္ဂေ သောဠသ လေခါ၊
နတ်လမ်းမကြီးပေါ်၌ အရေးအကြောင်း တစ်ဆယ့်ခြောက်ခုတို့ကို။ ကမ္မမာနော
နိသီဒိ၊ ဆွဲငင်ရေးခြစ်လျက် ထိုင်နေပြီ။

တသ္မိ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ တဏှာ အရတိ ရဂါတိ၊ တဏှာ၊ အရတိ၊ ရဂါ၊
ဟူကုန်သော။ တိဿော မာရဓိတရော၊ သုံးယောက်ကုန်သော မာရ်နတ်မင်း၏
သမီးတို့သည်။ နော ပိတာ န ပညာယတိ၊ ငါတို့၏ ဖခင်မာရ်နတ်မင်းသည်
မထင်ရှား မတွေ့ရ။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ကဟံ န ခေါတိ ဩလောကယမာနာ၊
ဘယ်မှာနည်းဟု ကြည့်ရှုကုန်လတ်သော်။ တံ ဒေါမနဿပုတ္တံ၊ ထိုဖခင် မာရ်နတ်
မင်းကို စိတ်ဆင်းရဲရောက် နေသည်ကို။ ဘူမိံ ဝိလေခမာနံ၊ မြေကြီးကို
ရေးခြစ်လျက်။ နိသိန္နံ ဒိသ္မာ၊ ထိုင်နေသည်ကို တွေ့မြင်ရ၍။ ပိတု သန္တိကံ ဂန္ဓာ၊

ဖခင်မာရ်နတ်မင်း၏ အထံသို့ သွားကြ၍။ တာတ ကသွာ၊ အိုဖခင် အဘယ့်ကြောင့်။ ဒုက္ခိ ဒုမ္မနောတိ ပုစ္ဆိသု၊ စိတ်ဆင်းရဲသနည်း စိတ်မကောင်းသနည်းဟု မေးကြပြီ။ အမ္မာ အယံ မဟာသမဏော၊ အိုချစ်သမီးတို့ ဤရဟန်းကြီးသည်။ မယံ ဝသံ အတိက္ကန္တော၊ ငါ၏ အလိုနိုင်ငံကို ကျော်လွန်သွားပြီ။ ဧတ္တကံ ကာလံ သြလောကေန္တော၊ ဤခြောက်နှစ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော ကာလပတ်လုံး ကြည့်နေလျက်။ အဿ သြတာရံ၊ ဤရဟန်းကြီး၏ အကြားအပေါက်ကို။ ဒဠှ နာသက္ခိ၊ တွေ့မြင်ခြင်းငှာ ငါမစွမ်းနိုင်ပြီ။ တေန အဟံ၊ ထို့ကြောင့် ငါဖခင် မာရ်နတ်သည်။ ဒုက္ခိ ဒုမ္မနောတိ၊ စိတ်ဆင်းရဲ၏ စိတ်မကောင်းဟုပြောပြီ။ မယံ ဧတံ၊ သမီးဖြစ်ကြသောကျွန်မတို့သည် ထိုရဟန်းကြီးကို။ အတ္တနော ဝသေ ဇာတွာ၊ မိမိတို့၏ အလိုနိုင်ငံ၌ ပြု၍။ အာဒါယ အာဂမိဿာမာတိ၊ ခေါ်ယူ၍ လာကြ ပါမည်ဟု ပြောကုန်ပြီ။ အမ္မာ ဧသော ကေနစိ၊ အိုချစ်သမီးတို့ ဤ ရဟန်းကြီးကို မည်သူသည်မျှ။ ဝသေ ကာတုံ န သက္ကာ၊ မိမိအလိုနိုင်ငံ၌ ပြုခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်။ ဧသော ပုရိသော၊ ဤယောက်ျားသည်ကား။ အစလာယ သဒ္ဓါယ ပတိဌိတောတိ၊ မတုန်လှုပ်သော သဒ္ဓါ၌ တည်ပြီဟု ပြောပြီ။ တာတ မယံ ဣတ္ထိယော နာမ၊ အိုဖခင် သမီးတို့ အမျိုးသမီးတို့မည်သည်။ ဣဒါနေဝ န၊ ယခုပင် ထိုရဟန်းကြီးကို။ ရာဂပါသာဒိဟိ၊ ရာဂကျော့ကွင်းစသည်တို့ဖြင့်။ ဗန္ဓိတွာ အာနေဿာမ၊ ဖွဲ့ချည်၍ ဆောင်ယူခဲ့ပါကုန်အံ့။ တုမေ၊ သင်ဖခင် မာရ်နတ်မင်းတို့သည်။ မာ စိန္တယိတ္တာတိ၊ မတွေးကြ၊ မပူပန်ပါကုန်လင့်ဟု ပြောကြ၍။ ဘဂဝန္တံ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ဘုရားရှင်သို့ ချဉ်းကပ်၍။ သမဏ တေ ပါဒေ၊ အိုရှင်ရဟန်း အရှင်ရဟန်း၏ ခြေတို့ကို။ ပရိစာရေမာတိ အာဟံသု၊ ပြုစုပါကုန်အံ့ဟု လျှောက်ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ တာသံ ဝစနံ၊ ထိုမာရ်နတ်မင်းသမီးတို့၏ စကားကို။ မနသိ နေဝ အကာသိ၊ စိတ်၌ ပြုတော်မမူ (ထားတော်မမူပြီ)။ အက္ခိနိ ဥပ္ပိလေတွာ၊ မျက်စိတို့ကို ဖွင့်၍။ န သြလောကေသိ၊ ကြည့်တော်မမူပြီ။ အနုတ္တရေ ဥပမိသင်္ခယေ၊ မိမိထက်မြတ်သော တရားမရှိသော ဥပမိတို့ ကောင်းစွာကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်၌။ ဝိမုတ္တမာနသော၊ ကိလေသာမှလွတ်သောစိတ် ရှိတော်မူ၍။ ဝိဝေကသုခညေဝ အနုဘဝန္တော နိသီဒိ၊ သင်္ခါရကင်းဆိတ်သည့် နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကိုသာ ခံစားလျက် ထိုင်နေတော်မူပြီ။

ပုန မာရဓိတရော၊ တစ်ဖန် မာရ်နတ်မင်းသမီးတို့သည်။ ပုရိသာနံ အဓိပ္ပါယာ ဥစ္စာဝစာ ခေါ်၊ ယောက်ျားတို့၏ အလိုဆန္ဒတို့သည် အမြတ်အယုတ်၊ အဖြာဖြာ ရှိကုန်၏။ ကေသဗ္ဗိ ကုမာရိကာသု၊ အချို့ယောက်ျားတို့မှာ တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်အရွယ် သတို့သမီးငယ်တို့၌။ ပေမံ ဟောတိ၊ ချစ်ခင်မှုသည် ဖြစ်၏။ ကေသဗ္ဗိ ပဌမဝယေ ဌိတာသု၊ အချို့ယောက်ျားတို့မှာ ပထမအရွယ်၌ တည်ရှိသော အမျိုးသမီးတို့၌ လည်းကောင်း။ ကေသဗ္ဗိ မဇ္ဈိမဝယေ ဌိတာသု၊ အချို့ယောက်ျားတို့မှာ မဇ္ဈိမ အရွယ်၌ တည်ရှိသော အမျိုးသမီးတို့၌လည်းကောင်း။ (ပေမံ ဟောတိ၊ ချစ်ခင် မှုသည် ဖြစ်၏)။ မယံ၊ မာရ်နတ်မင်းသမီး ငါတို့သုံးယောက်သည်။ နာနပ္ပကာရေဟိ ရူပေဟိ၊ အထူးထူးအပြားပြားကုန်သော ရုပ်အဆင်းတို့ဖြင့်။ ပလောဘောယျာမ၊ ဖြားယောင်းရပါကုန်မှုကား။ ယန္တုန ဣတိ၊ ကောင်းလေစွတကားဟု တွေး၍။ ဧကမေကာ ကုမာရိဝဏ္ဏာဒိဝသေန၊ မာရ်နတ်မင်းသမီး တစ်ယောက် တစ်ယောက်သည် ကုမာရိအရွယ်ပုံစံသည် အစွမ်းအားဖြင့်။ သတံ သတံ အတ္တဘာဝေ၊ တစ်ရာ တစ်ရာသော ခန္ဓာကိုယ်တို့ကို။ အဘိနိမ္မိနိတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ ကုမာရိယော အဝိဇာတာ၊ ကုမာရိအရွယ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ မမွေးဖူး သေးသည့် အရွယ်တို့သည်လည်းကောင်း။ သကိဝိဇာတာ ဒုဝိဇာတာ၊ တစ်ကြိမ်မွေးဖူးသော အရွယ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ နှစ်ကြိမ်မွေးဖူးသော အရွယ် တို့သည်လည်းကောင်း။ မဇ္ဈိမိတ္ထိယော မဟိတ္ထိယော စ ဟုတွာ၊ မိန်းမလတ် အရွယ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ မိန်းမကြီးအရွယ်တို့သည်လည်းကောင်း ဖြစ်ကြ၍။ ဆက္ခတ္တံ၊ ဘဝဝန္တံ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ခြောက်ကြိမ်တိုင်တိုင် ဘုရားရှင်သို့ ချဉ်းကပ်၍။ သမဏ တေ ပါဒေ၊ အိုရဟန်း အရှင်ရဟန်း၏ ခြေတို့ကို။ ပရိစာရေမာတိ အာဟံသု၊ ပြုစုပါကုန်အံ့ဟု လျှောက်ကုန်ပြီ။ တမ္ပိ ဘဂဝါ၊ ထိုစကားကိုလည်း မြတ်စွာဘုရားသည်။ န မနသာကာသိ၊ နှလုံးသွင်းတော်မမူ။ အနုတ္တရေ ဥပဓိသင်္ခယေဝ၊ မိမိထက်မြတ်သော တရားမရှိသော ဥပဓိကောင်းစွာကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်၌သာ။ ဝိမုတ္တာ ယထာ၊ အာရုံပြု လွတ်မြောက်ပြီးသူကဲ့သို့တည်း။ (တံ၊ အနက်မရှိ)။ မဟိတ္ထိဘာဝေန ဥပဂတာ၊ မိန်းမကြီးအဖြစ်ဖြင့် ကပ်ရောက်ကုန်သော မာရ်နတ်သမီးတို့ကို။ ဒိသွာ ဘဂဝါ၊ မြင်တော်မူ၍ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧဝမေဝံ ဧတာ၊ ဤအတူ ဤအတူ ဤမာရ်နတ်သမီးတို့သည်။ ခဏ္ဍဒန္တာ ပလိတကေသာ၊ သွားကျိုးကုန်သည် ဆံဖြူကုန်သည်။ ဟောန္တုတိ အဓိဋ္ဌာသီတိ၊ ဖြစ်ကြပါစေဟု

အဓိဋ္ဌာန်တော်မူပြီဟု။ ကေစိ အာစရိယာ၊ အချို့ကုန်သော ဆရာတို့သည်။ ပန ဝဒန္တိ၊ ထူးခြားစွာ မိန့်ဆိုကြကုန်၏။ တံ န ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ထိုကေစိဆရာတို့စကားကို အမှန်ဟု မယူထိုက်။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဧဝဇ္ဈပံ အဓိဋ္ဌာန်၊ ဤသို့သဘောရှိသော အဓိဋ္ဌာန်မူကို။ သတ္တာ န ကရေတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဘာကြောင့် ဘယ်ခါ၊ ဘယ်နေရာမျှ၊ ပြုတော်မမူ။ ပန ဘဂဝါ၊ အဟုတ်သော်ကား မြတ်စွာဘုရားသည်။ တုမေ အပေထ၊ သင်တို့သည် ဖယ်ကြကုန်။ ကိ ဒိသွာ၊ အဘယ်ကို မြင်၍။ ဧဝံ ဝါယမထ၊ ဤသို့ အားထုတ်ကြသနည်း။ ဧဝဇ္ဈပံ နာမ ကာတုံ၊ ဤသို့ သဘော ရှိသော၊ အမှုမည်သည်ကို ပြုခြင်းငှာ။ အဝိတရာဂါဒိနံ ပုရတော ယုတ္တံ၊ ရာဂမကင်းသူ စသည်တို့၏ ရှေ့၌ သင့်လျော်၏။ တထာဂတဿ ပန၊ ငါဘုရား သည်ကား။ ရာဂေါ ပဟိနော၊ ရာဂကိုလည်း ပယ်အပ်ပြီ။ ဒေါသော ပဟိနော၊ ဒေါသကိုလည်း ပယ်အပ်ပြီ။ မောဟော ပဟိနောတိ၊ မောဟကိုလည်း ပယ်အပ် ပြီဟု မိန့်တော်မူပြီး၍။ အတ္တနော ကိလေသပ္ပဟာနံ အာရဗ္ဗ၊ ကိုယ်တော်၏ ကိလေသာ ပယ်ပြီးခြင်းကို အကြောင်းပြုတော်မူ၍။

ယဿ ဇိတံ နာဝဇီယတိ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည် အောင်နိုင်အပ်ပြီး၊ ကိလေသာကို ထပ်မံအောင်ဖွယ် မလို။ အဿ ဇိတံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် အောင်နိုင်အပ်ပြီးကိလေသာသည်။ လောကေ ကောစိ နော ယာတိ၊ လောက၌ တစ်စုံတစ်ခုမျှ အစဉ်မလိုက်။ (အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။) အနန္တဂေါစရံ အာရုံအနန္တရှိသည့် သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ရှင် ဖြစ်သော။ အပဒံ၊ ရာဂစသော အကြောင်း မရှိသော။ တံ ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုဘုရားရှင်ကို။ ကေန ပဒေန နေဿထ၊ ဘယ်အကြောင်းဖြင့် မိမိအလိုဆောင်ကုန်အံ့နည်း။

ကုဟိဉ္စိ နေတဝေ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော လောကသို့ ဆောင်ခြင်းငှာ။ ယဿ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားမှာ။ ဇာလိနိ ဝိသတ္တိကာ တဏှာ နတ္ထိ၊ ကွန်ရက်နှင့် တူသော အထူးကပ်ငြိတတ်သော တဏှာသည် မရှိ။ အနန္တဂေါစရံ အပဒံ၊ အာရုံအနန္တရှိသည့် သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ရှင်ဖြစ်သော ရာဂစသော အကြောင်း မရှိသော။ တံ ဗုဒ္ဓံ ကေန ပဒေန နေဿထ၊ ထိုဘုရားရှင်ကို အဘယ်အကြောင်းဖြင့် မိမိအလို ဆောင်ကုန်အံ့နည်း။

ဣတိ ဓမ္မပဒေ ဗုဒ္ဓဝဂ္ဂေ၊ ဤသို့ ဓမ္မပဒ၌ ဗုဒ္ဓဝဂ်၌။ ဣမာ ဒွေ ဂါထာ ဝဒန္တော၊ ဤနှစ်ဂါထာတို့ကို မိန့်တော်မူလျက်။ ဓမ္မံ ကထေသိ၊ တရားကို ဟောတော်မူပြီ။ တာ၊ ထိုမာရ်နတ်မင်းသမီးသုံးယောက်တို့သည်။ နော ပိတာ၊ ငါတို့၏ဖခင် မာရ်နတ်မင်းသည်။ သစ္စံ အဝေါစ ကိရ၊ အမှန်ကို ပြောခဲ့ပြီတကား။ လောကေ အရဟံ သုဂတော၊ လောကသုံးပါး၌ ပူဇော်အထူးခံတော်မူထိုက်သော မြတ်စွာဘုရားကို။ ရာဂေန န သုဝါနယော၊ ရာဂဖြင့် ဆောင်ယူ၍ မရ။ ဣတိ အာဒိနိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့စသည်တို့ကို ပြောဆိုကြ၍။ ပိတု သန္တိကံ အဂမံသု၊ ဖခင် မာရ်နတ်မင်း၏ အထံသို့ သွားကြကုန်ပြီ။

ဘဂဝါပိ တတ္ထ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း ထိုအဇပါလပညောင်ပင်အနီး၌။ သတ္တာဟံ ဝီတိနာမေတွာ၊ ခုနစ်ရက်ကို လွန်စေတော်မူ၍။ မုစလိန္တမူလံ အဂမာသိ၊ ကျည်းပင်ရင်းသို့ ကြွတော်မူပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုကျည်းပင်ရင်း၌။ သတ္တာဟဝဒ္ဓလိကာယ ဥပ္ပန္နာယ၊ ခုနစ်ရက်မိုးစွေခြင်းသည် ဖြစ်လတ်သော်။ သီတာဒိပဋိဗာဟနတ္ထံ၊ ချမ်းအေးမှုစသည် ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှာ။ မုစလိန္တေန နာဂရာဇေန၊ မုစလိန္တမည်သော နဂါးမင်းသည်။ သတ္တကုတ္တံ၊ ခုနစ်ကြိမ်။ ဘောဂေဟိ ပရိက္ခိတ္တော၊ အခွေတို့ဖြင့် ကာရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ အသမ္မာဓာယ ဂန္ဓကုဋိယံ၊ မကျဉ်းမြောင်းသော ဂန္ဓကုဋိတိုက်ခန်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော ဝိယ၊ နေတော်မူရဘိသကဲ့သို့။ ဝိမုတ္တိသုခံ ပဋိသံဝေဒိယမာနော၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာကို ခံစားတော်မူလျက်။ သတ္တာဟံ ဝီတိနာမေတွာ၊ ခုနစ်ရက်ကို ကုန်လွန်စေတော်မူ၍။ ရာဇာယတနံ ဥပသင်္ကမိ၊ လင်းလွန်းပင်သို့ ချဉ်းကပ်တော်မူပြီ။ တတ္ထာပိ ဝိမုတ္တိသုခံ၊ ထိုလင်းလွန်းပင်ရင်း၌လည်း အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာကို။ ပဋိသံဝေဒိယမာနောယေဝ နိသီဒိ၊ ခံစားလျက်သာ နေတော်မူပြီ။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော စကားဖြင့်။ သတ္တ သတ္တာဟာနိ ပရိပုဏ္ဏာနိ၊ ခုနစ်ရက်ခုနစ်လီတို့သည် ပြည့်ကုန်ပြီ။ ဧတ္တန္တရေ ဤခုနစ်ရက်ခုနစ်လီအတွင်း၌။ မုခဓောဝနံ၊ မျက်နှာတော်သစ်ခြင်းသည်။ နေဝ အဟောသိ၊ မဖြစ်ပြီ။ သရီရပဋိဇဂ္ဂနံ၊ ကိုယ်လက်သုတ်သင်ခြင်းသည်။ န အဟောသိ၊ မဖြစ်ပြီ။ အာဟာရကိစ္စံ၊ စားသောက်မှုကိစ္စသည်။ န အဟောသိ၊ မဖြစ်ပြီ။ ဈာနသုခဖလသုခေနော ဝီတိနာမေသိ၊ စတုတ္ထဈာန်ချမ်းသာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာဖြင့်သာ ကုန်လွန်စေတော်မူပြီ။

အထ အဿ၊ လင်းလွန်းပင်ရင်း နေတော်မူရာ ထိုအခါ၌ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ သတ္တသတ္တာဟမတ္တကေ၊ ခုနစ်ရက်ခုနစ်လီ၏ နောက်ပိတ်၊ ထိပ်ဆုံး ဖြစ်သော။ ဧကူနပညာသတိမေ တသ္မိ ဒိဝသေ၊ လေးဆယ့်ကိုးရက်မြောက် ဖြစ်သော ထိုဝါဆိုလဆန်း ငါးရက်နေ့၌။ တတ္ထ နိသိန္နဿ၊ ထိုလင်းလွန်းပင်ရင်း၌ နေတော်မူစဉ်။ မုခံ ဓောဝိဿာမိတိ၊ မျက်နှာကို သစ်အံ့ဟု။ စိတ္တံ ဥဒပါဒိ၊ စိတ်တော်သည် ဖြစ်ပြီ။ ဒေဝါနံ ဣန္ဒော သက္ကော၊ နတ်တို့၏ အရှင်ဖြစ်သော သိကြားမင်းသည်။ အဂဒဟရီဋ္ဌကံ အာဟရိတွာ အဒါသိ၊ ဆေးကြူသီးကို ဆောင်ယူ၍ ဆက်ကပ်ပြီ။ သတ္တာ တံ ပရိဘုဉ္ဇိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုဆေးကြူသီးကို ဘုဉ်းပေးတော်မူပြီ။ တေန အဿ၊ ထိုဆေးကြူသီး ဘုဉ်းပေးတော်မူ ခြင်းကြောင့် ထိုမြတ်စွာဘုရားမှာ။ သရီရဝဠု အဟောသိ၊ ကိုယ်လက် သုတ်သင်မှု၊ ကျင်ကြီး၊ ကျင်ငယ်မှုသည် ဖြစ်ပြီ။ အထ အဿ သက္ကောယေဝ၊ ကိုယ်လက် သုတ်သင်ပြီးရာ ထိုအခါ၌ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား သိကြားမင်းသည်ပင်။ နာဂလတာဒန္တကဋ္ဌဇ္ဇေဝ၊ နဂါးပြည်ဖြစ် ကွမ်းရိုးဒန်ပူကိုလည်းကောင်း။ မုခဓောဝနဥဒကဉ္စ အဒါသိ၊ မျက်နှာတော်သစ်ရန် အနောတတ်အိုင်ရေကို လည်းကောင်း ကပ်လှူပြီ။ သတ္တာ တံ ဒန္တ ကဋ္ဌ ခါဒိတွာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုကွမ်းရိုးဒန်ပူကို စားတော်မူ၍။ အနောတတ္ထ ဒဟောဒကေန၊ အနောတတ်အိုင် ရေဖြင့်။ မုခံ ဓောဝိတွာ၊ မျက်နှာကို သစ်တော်မူ၍။ တတ္ထေဝ ရာဇာယတနမူလေ နိသိဒိ၊ ထိုလင်းလွန်းပင်ရင်း၌သာ ထိုင်နေတော်မူပြီ။

တသ္မိ သမယေ တပုဿဘလ္လိကာ နာမ၊ လင်းလွန်းပင်ရင်း ထိုင်နေတော် မူရာ ထိုအခါ၌ တပုဿဘလ္လိက မည်ကုန်သော။ ဒွေ ဝါဏိဇာ၊ ကုန်သည်ညီနောင် တို့သည်။ ပဉ္စဟိ သကဋသတေဟိ၊ လှည်းငါးရာတို့ဖြင့်။ ဥက္ကလာ ဇနပဒါ၊ ဥက္ကလာဇနပုဒ်မှ။ မဇ္ဈိမဒေသံ ဂစ္ဆန္တ၊ မဇ္ဈိမဒေသသို့ သွားကြကုန်သော်။ အတ္တနော ဉာတိသာလောဟိတာယ ဒေဝတာယ၊ မိမိတို့၏ ဆွေမျိုးသားချင်းတော်ခဲ့ဖူးသော နတ်သည်။ သကဋာနိ သန္တိရမ္ဘိတွာ၊ လှည်းတို့ကို ကိုယ်ထင်ပြ ပိတ်ဆို၍။ သတ္ထု အာဟာရသမ္ပာဒနေ ဥဿာဟိတာ၊ မြတ်စွာဘုရားကို အာဟာရပြည့်စုံစေခြင်း၌ တိုက်တွန်းအပ်၍။ မန္တဝ မဓုပိဏ္ဍိကဉ္စ အာဒါယ၊ မုန့်ကြွက်ကျစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဖျားဆုပ်မုန့်ကိုလည်းကောင်း ယူ၍။ ဘန္တေ ဘဂဝါ၊ အိုရှင်တော်မြတ်ဘုရား ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်။ နော ဣမံ အာဟာရံ၊ တပည့်တော်တို့၏ ဤ

မုန့်ကြွက်ကျစ်၊ ပျားဆုပ်မုန့်အာဟာရကို။ နော အနုကမ္ပ ဥပါဒါယ၊ တပည့်တော်
 တို့အား အစဉ်သနားခြင်းကို အကြောင်းပြု၍။ ပဋိဂ္ဂဏှာတူတိ၊ အလှူခံတော်
 မူပါဟု လျှောက်၍။ သတ္တာရံ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ဘုရားရှင်သို့ ချဉ်းကပ်၍။ အဌသု၊
 တည်ကုန်ပြီ။ ပါယာသပဋိဂ္ဂဟဏဒိဝသေယေဝ၊ နိဗ္ဗာနအလှူခံရာ နေ၌ပင်။
 ပတ္တဿ အန္တရဟိတတ္တာ၊ ရဟန်းပြုရာနေ့က ယဋိကာဓြေဟ္မာလှူသော သပိတ်၏
 ကွယ်ပျောက်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တထာဂတာ ဟတ္ထေသု န ခေါ ပဋိဂ္ဂဏှန္တိ
 ဘုရားရှင်တို့သည် လက်တို့ဖြင့် အလှူမခံကုန်။ ကိမိ အဟံ ပဋိဂ္ဂဏှေယျံ န ခေါတိ၊
 အဘယ်ဖြင့် ငါဘုရားသည် အလှူခံရအံ့နည်းဟု။ ဘဂဝါ စိန္တေသိ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည် ကြံတော်မူပြီ။ အထ အဿ စိတ္တံ ဥ တွာ၊ ထိုအခါ၌ ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရား၏ စိတ်အကြံတော်ကို သိ၍။ စတူဟိ ဒိသာဟိ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့မှ။
 စတ္တာရော မဟာရာဇာနော၊ စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့သည်။
 ဣန္ဒနီလမဏိမယေ ပတ္ထေ ဥပနာမေသု၊ ဣန္ဒနီလာကျောက်ညိုဖြင့်ပြီးကုန်သော
 သပိတ်တို့ကို ဆက်ကပ်ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ တေ ပဋိက္ခိပိ၊ ဘုရားရှင်သည် ထိုဣန္ဒနီလာ
 ကျောက်ညိုသပိတ်တို့ကို ပယ်တော်မူပြီ။ ပုန မုဂ္ဂဝဏ္ဏသေလမယေ၊ တစ်ဖန်
 ပဲနောက်အဆင်းရှိသော ကျောက်ဖြင့် ပြီးကုန်သော။ စတ္တာရော ပတ္ထေ
 ဥပနာမေသု၊ သပိတ်လေးလုံးတို့ကို ဆက်ကပ်ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ စတုန္နမ္ပိ ဒေဝပုတ္တာနံ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည် လေးယောက်လည်းဖြစ်ကုန်သော နတ်သားတို့အား။
 အနုကမ္မာယ၊ အစဉ်သနားတော်မူခြင်းဖြင့်။ စတ္တာရောပိ ပတ္ထေ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊
 လေးလုံးလည်းဖြစ်ကုန်သော သပိတ်တို့ကို အလှူခံတော်မူ၍။ ဥပရူပရိ ဌပေတွာ၊
 အထက်အထက်၌ လေးလုံးဆင့် ထားတော်မူ၍။ ဧကော ဟောတူတိ အဓိဋ္ဌာသိ၊
 တစ်လုံးတည်း ဖြစ်စေဟု အဓိဋ္ဌာန်တော်မူပြီ။ စတ္တာရောပိ၊ သပိတ်လေးလုံး
 တို့သည်လည်း။ မုခဝဋ္ဋိယံ၊ နှုတ်ခမ်းရေး၌။ ပညာယမာနလေခါ ဟုတွာ၊
 ထင်ရှားသော အနားရစ်ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ မဇ္ဈိမေန ပမာဏေန၊ အလယ်
 အလတ်ဖြစ်သော ပမာဏအားဖြင့်။ ဧကတ္တံ ဥပဂမိသု၊ တစ်လုံးတည်းအဖြစ်သို့
 ကပ်ရောက်ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားရှင်သည်။ ပစ္စဋ္ဌေ သေလမယေ တသ္မိ ပတ္ထေ၊
 အသစ်စက်စက်ဖြစ်သော ပဲနောက်အဆင်းရှိ ကျောက်ဖြင့်ပြီးသော ထိုသပိတ်ဖြင့်။
 အာဟာရံ ပဋိဂ္ဂဏှိတွာ၊ မုန့်ကြွက်ကျစ်၊ ပျားဆုပ်မုန့်အာဟာရကို အလှူခံတော်
 မူ၍။ ပရိဘုဉ္ဇိတွာ အနုမောဒနံ အကာသိ၊ ဘုဉ်းပေးတော်မူပြီး၍ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်၊

အနုမောဒနာတရားကို ဟောကြားမှု ပြုတော်မူပြီ။ ဘာတရော ဒွေ ဝါဏီလာ၊ ညီနောင်ဖြစ်ကုန်သော ကုန်သည်နှစ်ယောက်တို့သည်။ ဗုဒ္ဓဉ္စ ဓမ္မဉ္စ၊ ဘုရားကို လည်းကောင်း၊ တရားကိုလည်းကောင်း။ သရဏံ ဂန္ဓာ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ကုန်၍။ ဒွေဝါစိကာ ဥပါသကာ အဟေသံ၊ ဘုရား၊ တရား နှစ်ခွန်းသာ ဆိုခြင်းရှိကုန်သော (ဘုရားတရား နှစ်မျိုးတို့ကိုသာ ဆိုခြင်းရှိကုန်သော ရတနာ နှစ်ရပ် ဆည်းကပ်တတ်သော ဥပါသကာတို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ အထ၊ ဥပါသကာ ဖြစ်ပြီးရာ ထိုအခါ၌။ ဘန္တေ နော၊ အို... မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော်တို့ ညီနောင်အား။ ဧကံ ပရိစရိတဗ္ဗဌာနံ၊ တစ်ခုသော ဆည်းကပ်ထိုက်သော ဌာနကို။ ဒေသာတိ ဝဒန္တာနံ နေသံ၊ ပေးသနားတော်မူပါကုန်ဟု လျှောက်ထားကုန်သော ထိုကုန်သည်ညီနောင်တို့အား။ အတ္တနော သိသံ၊ ကိုယ်တော်၏ ဦးခေါင်းကို။ ဒက္ခိဏဟတ္ထေန ပရာမသိတွာ၊ ညာလက်တော်ဖြင့် သုံးသပ်တော်မူ၍။ ကေသဓာတုယော အဒါသိ၊ ဆံတော်ရှင်ဓာတ်တို့ကို ပေးသနားတော်မူပြီ။ တေ အတ္တနော နဂရေ၊ ထိုတပုဿ၊ ဘလ္လိက ကုန်သည်ညီနောင်တို့သည် မိမိတို့၏ ပေါက္ခရဝတီမြို့၌။ တာ ဓာတုယော၊ ထိုဆံတော်ရှင်ဓာတ်တို့ကို။ သုဝဏ္ဏသမုဂ္ဂဿ အန္တော ပက္ခိပိတွာ၊ ရွှေကြုတ်၏အတွင်း၌ ထည့်၍။ စေတိယံ ပတိဌာပေသံ၊ စေတီတော်ကို တည်ထားကုန်ပြီ။

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါပိ ခေါ တတော ဥဌာယ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း ထိုလင်းလွန်းပင် ရင်းမှ ထတော်မူ၍။ ပုန အဇပါလနိဂြောဓမေဝ ဂန္ဓာ၊ တစ်ဖန် အဇပါလ ပျောင်ပင်သို့သာ ကြွတော်မူ၍။ နိဂြောဓမူလေ နိသီဒိ၊ အဇပါလပျောင်ပင်ရင်း၌ ထိုင်နေတော်မူပြီ။ အထ တတ္ထ၊ ထိုအခါ၌ ထိုအဇပါလပျောင်ပင်ရင်း၌။ နိသိန္နမတ္တဿေဝ အဿ၊ ထိုင်နေကာမျှသာဖြစ်သော ထိုဘုရားရှင်သည်။ အတ္တနာ အဓိဂတဿ ဓမ္မဿ၊ မိမိသည် ရအပ်သိအပ်သော တရားတော်၏။ ဂမ္ဘီရတံ ပစ္စဝေက္ခန္တဿ၊ နက်နဲသည်၏အဖြစ်ကို ဆင်ခြင်တော်မူစဉ်။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ အာစိဏ္ဏော၊ ဘုရားရှင်အားလုံးတို့၏ အလေ့အကျင့် ဖြစ်သော။ အဓိဂတောခေါ မှာယံ ဓမ္မောတိ၊ အဓိဂတော ခေါ မှာယံ ဓမ္မော စသည်ဖြင့်။ ပရေသံ၊ သူတစ်ပါး တို့အား။ ဓမ္မံ အဒေသေတုကမျတာကာရပဝတ္တော၊ တရားကို မဟောလိုသော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သော။ ဝိတက္ကော ဥဒပါဒိ၊ အကြံတော်သည် ဖြစ်ပြီ။ အထ သဟမ္ပတိ ဗြဟ္မာ၊ အကြံတော်ဖြစ်ရာ ထိုအခါ၌ သဟမ္ပတိမည်သော

ဗြဟ္မာမင်းသည်။ ဘော လောကော နဿတိ ဝတ၊ အိုအချင်းတို့ လောကသည် ပျက်စီးစွတကား။ ဘော လောကော နဿတိ ဝတာတိ၊ အိုအချင်းတို့ လောကသည် ပျက်စီးစွတကားဟု ကြွေးကြော်၍။ ဒသဟိ စက္ကဝါဠသဟဿေဟိ၊ စကြာဝဠာတစ်သောင်းတို့မှ။ သက္ကသုယာမသန္တသိတသုနိမ္မိတဝသဝတ္ထိ-မဟာဗြဟ္မာနော အာဒါယ၊ သိကြားမင်း၊ သုယာမနတ်မင်း၊ သန္တသိတနတ်မင်း၊ သုနိမ္မိတနတ်မင်း၊ ဝသဝတ္ထိနတ်မင်း၊ ဗြဟ္မာမင်းကြီးတို့ကို ခေါ်ယူ၍။ သတ္ထု သန္တိကံ ဂန္တာ၊ ဘုရားရှင်၏ အထံသို့ သွား၍။ ဘန္တေ ဘဂဝါ၊ အိုရှင်တော်ဘုရား ရှင်တော် ဘုရားသည်။ ဓမ္မံ ဒေသေတု ဣတိ၊ တရားကို ဟောတော်မူပါ ဤသို့။ အာဒိနာ နယေန၊ စသော နည်းဖြင့်။ ဓမ္မဒေသနံ အာယာစိ၊ တရားဟောတော်မူခြင်းငှာ ရှေးရှုတဲ့တိုး တောင်းပန်ပြီ။

သတ္တာ တဿ ပဋိညံ ဒတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ထိုသဟမ္ပတိဗြဟ္မာမင်းအား တရားဟောအံ့ဟူသော ဝန်ခံမှုကို ပေးတော်မူပြီး၍။ ကဿ အဟံ၊ အဘယ်သူအား ငါဘုရားသည်။ ပဌမံ ဓမ္မံ၊ ပထမဆုံး တရားတော်ကို။ ဒေသေယံ န ခေါတိ စိန္တေန္တော၊ ဟောရအံ့နည်းဟု ကြံစည်တော်မူသော်။ အာဠာရော ပဏ္ဍိတော၊ အာဠာရရသေသည် ပညာရှိ၏။ သော ဣမံ ဓမ္မံ ထိုအာဠာရရသေသည် ငါဘုရား ဟောမည့် ဤတရားကို။ ခိပ္ပံ အာဇာနိဿတိတိ၊ လျင်စွာ သိလတ္တံဟု။ စိတ္တံ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ စိတ်ကို ဖြစ်စေတော်မူပြီး၍။ ပုန ဩလောကေန္တော၊ တစ်ဖန် ဉာဏ်ဖြင့်ကြည့်တော်မူသော်။ တဿ သတ္တာဟကာလကတဘာဝံ ဥ တွာ၊ ထို အာဠာရရသေ၏ သေပြီးခုနစ်ရက်ရှိသည့်အဖြစ်ကို သိတော်မူ၍။ ဥဒကံ အာဝဇ္ဇေသိ၊ ဥဒကရသေကို စဉ်းစားတော်မူပြီ။ တဿာပိ အဘိဒေါသ-ကာလကတဘာဝံ ဥ တွာ၊ ထိုဥဒကရသေ၏လည်း ညဦးက သေပြီးသည့် အဖြစ်ကို သိတော်မူ၍။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာ ဘိက္ခု၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိမည်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ မေ ခေါ ဗဟုပကာရာ၊ ငါဘုရားအား စင်စစ် ကျေးဇူးများကုန်၏။ ဣတိ ပဉ္စဝဂ္ဂိယေ အာရဇ္ဈ၊ ဤသို့ ပဉ္စဝဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို အာရုံပြု၍။ မနသိကာရံ ကတွာ၊ နှလုံးသွင်းမှုကို ပြု၍။ တေ ဧတရဟိ၊ ထိုပဉ္စဝဂ္ဂိရဟန်းတို့သည် ယခုအခါ၌။ ကဟံ ဝိဟရန္တိ န ခေါတိ အာဝဇ္ဇေန္တော၊ အဘယ်အရပ်၌ နေကုန်သနည်းဟု ဆင်ခြင်တော်မူသော်။ ဗာရာဏသိယံ ဣသိပတနေ၊ ဗာရာဏသိမြို့အနီး၌ ဣသိပတနမည်သော။ မိဂဒါယေတိ ဥ တွာ၊ မိဂဒါဝုန်တော၌ဟု သိတော်မူ၍။ တတ္ထ ဂန္တာ၊ ထိုမိဂဒါဝုန်

တောသို့ ကြွ၍။ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တေဿာမိတိ၊ ဓမ္မစက္ကာကို ဟောတော်မူအံ့ဟု
 ကြံတော်မူ၍။ ကတိပါဟံ ဗောဓိမဏ္ဍာသာမန္တာယေဝ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်ပတ်လုံး
 ဗောဓိမဏ္ဍိုင်အနီးပတ်ဝန်းကျင်၌သာ။ ပိဏ္ဍာယ စရန္တော ဝိဟရိတွာ၊ ဆွမ်း
 အကျိုးငှာ လှည့်လည်လျက် နေတော်မူ၍။ အာသာဠိပုဏ္ဏမာသိယံ၊ ဝါဆိုလပြည့်
 နေ့၌။ ဗာရာဏသီ ဂမိဿာမိတိ၊ ဗာရာဏသီမြို့သို့ သွားအံ့ဟုကြံတော်မူ၍။
 စာတုဒ္ဒသိယံ ပစ္စုသသမယေ၊ ဝါဆိုလဆန်း ဆယ့်လေးရက်နေ့၌ လင်းအားကြီး
 အခါ၌။ ရတ္တိယာ ဝိဘာတာယ ကာလဿေဝ၊ ညသည် လင်းလတ်သော်
 စောစော၌ပင်။ ပတ္တစိဝရံ အာဒါယ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို ယူတော်မူ၍။
 အဋ္ဌာရသယောဇနမဂ္ဂံ ပဋိပန္နော၊ တစ်ဆယ့်ရှစ်ယူဇနာခရီးကို ကြွတော်မူသော်။
 အန္တရာမဂ္ဂေ ဥပကံနာမ၊ လမ်းခရီးအကြား၌ ဥပကမည်သော။ အာဇီဝကံ ဒိသွာ၊
 တက္ကတွန်းကို တွေ့မြင်ရ၍။ အတ္တနော ဗုဒ္ဓဘာဝံ၊ မိမိ၏ ဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို။
 တဿ အာစိက္ခိတွာ၊ ထိုဥပကတက္ကတွန်းအား ပြောကြားပြီး၍။ တံ ဒိဝသံယေဝ
 သာယနသမယေ၊ ထိုဝါဆိုလပြည့်နေ့၌ပင် ညနေချမ်းအခါ၌။ ဣသိပတနံ
 အဂမာသိ၊ ဣသိပတနမည်သော မိဂဒါဝုန်တောသို့ အရောက် ကြွတော်မူပြီ။

ပဉ္စဝဂ္ဂိယာ ထေရာ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိမည်ကုန်သော မထေရ်တို့သည်။ တထာဂတံ
 ဒူရတောဝ အာဂစ္ဆန္တိ ဒိသွာ၊ ဘုရားရှင်ကို အဝေးမှသာ ကြွလာနေသည်ကို မြင်၍။
 အာဝုသော အယံ သမဏော ဂေါတမော၊ ငါ့ရှင်တို့ ဤရဟန်းဂေါတမသည်။
 ပစ္စယဗာဟုလ္လာယ အာဝတ္တိတွာ၊ ပစ္စည်းပေါများခြင်းငှာ လှည့်လည်၍။
 ပရိပုဏ္ဏကာယော ပီဏိန္ဒြိယော၊ ပြည့်စုံသောကိုယ်ရှိသည် ပြည့်ဖြိုးသော ဣန္ဒြေ
 ရှိသည်။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော ဟုတွာ အာဂစ္ဆတိ၊ ရွှေအဆင်းရှိသည် ဖြစ်၍ လာနေ၏။
 ဣမဿ အဘိဝါဒနာဒီနိ န ကရိဿာမ၊ ဤရဟန်းဂေါတမအား ရှိခိုးခြင်း
 စသည်တို့ကို မပြုကုန်အံ့။ ခေါ ပန ဧသော မဟာကုလပသုတော၊ စင်စစ်
 သော်ကား ဤရဟန်း ဂေါတမသည် အမျိုးကြီးမှမွေးဖွား၍။ အာသနာဘိဟာရံ
 အရဟတိ၊ နေရာခင်းပေးခြင်းငှာ ထိုက်၏။ တေန အဿ၊ ထို့ကြောင့် ဤရဟန်း
 ဂေါတမဖို့။ အာသနမတ္တံ ပညာပေဿာမာတိ၊ နေရာမျှကို ခင်းထားကုန်အံ့ဟု။
 ကတိကံ အကံသု၊ ကတိကဝတ်ကို ပြုကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ သဒေဝကဿ လောကဿ
 စိတ္တာစာရံ ဘုရားရှင်သည် နတ်နှင့် တကွသော သတ္တလောက၏ စိတ်အလိုကို။
 ဇာနနသမတ္ထေန ဉာဏေန၊ သိစွမ်းနိုင် သော ပရစိတ္တဝိဇာနနအဘိညာဏ်ဖြင့်။

ကိ ဣမေ စိန္တယီသု န ခေါတိ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ အဘယ်ကို ဤပဉ္စဝဂ္ဂီတို့သည် ကြံကုန်ပြီနည်းဟု ဆင်ခြင်တော်မူ၍။ စိတ္တံ အညာသိ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂီတို့စိတ်ထားကို သိတော်မူပြီ။ အထ၊ သိတော်မူပြီးရာ ထိုအခါ၌။ သဗ္ဗဒေဝမနုဿေသု အနောဒိဿကဝသေန၊ နတ်လူအားလုံးတို့အပေါ်၌ မရည်ရွယ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဖရဏသမတ္တံ မေတ္တာစိတ္တံ သဘိပိတွာ၊ ဖြန့်စွမ်း နိုင်သော မေတ္တာစိတ်ကို အကျဉ်းချုံးတော်မူ၍။ နေ ဩဒိဿကဝသေန၊ ထိုပဉ္စဝဂ္ဂီတို့ကို ရည်ရွယ်သည့် အစွမ်းဖြင့်။ မေတ္တာစိတ္တေန ဖရံ၊ မေတ္တာစိတ်ဖြင့် ဖြန့်တော်မူပြီ။ တေ ဘဂဝတာ၊ ထိုပဉ္စဝဂ္ဂီရဟန်းတို့သည် ဘုရားရှင်က။ မေတ္တာ စိတ္တေန ဖဋ္ဌာ၊ ရည်ရွယ်ပို့သသော မေတ္တာစိတ်ဖြင့် တွေ့ထိအပ်ကုန်သော် (အထိခံရကုန်သော်)။ တထာဂတေ ဥပသင်္ကမန္တေ၊ ဘုရားရှင်သည် ချဉ်းကပ်တော်မူသော်။ သကာယ ကတိကာယ၊ မိမိတို့ပြုထားသော ကတိကဝတ်၌။ သဏ္ဌာတုံ အသက္ကောန္တာ၊ တည်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကုန်ရကား။ အဘိဝါဒနပစ္စုပ္ပန်နာဒိနိ၊ ရှိခိုးခြင်း၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်း အစရှိကုန်သော။ သဗ္ဗကိစ္စာနိ အကံသု၊ ကိစ္စအားလုံးတို့ကို ပြုကုန်ပြီ။ အဿ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဘာဝံ ပန၊ ထိုဘုရားရှင်၏ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဘုရားဖြစ်ကြောင်းကိုကား။ အဇာနမာနာ ကေဝလံ၊ မသိကြကုန်၍ ရှိခိုးခြင်းစသည်မဖက် သက်သက်။ နာမေန စ အာဝုသောဝါဒေန စ သမုဒါစရန္တိ၊ ဂေါတမအမည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာဝုသော အသုံးအနှုန်းဖြင့်လည်းကောင်း ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုကြကုန်၏။

အထ နေ ဘဂဝါ၊ ထိုအခါ၌ ထိုပဉ္စဝဂ္ဂီတို့ကို ဘုရားရှင်သည်။ ဘိက္ခဝေ ဝေါ တထာဂတံ၊ အိုရဟန်းတို့ သင်တို့သည် ငါဘုရားကို။ နာမေန စ အာဝုသောဝါဒေန စ မာ သမုဒါစရထ၊ ဂေါတမအမည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာဝုသော အသုံးအနှုန်းဖြင့်လည်းကောင်း မခေါ်ကုန်လင့်။ ဘိက္ခဝေ အရဟံ တထာဂတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါတိ၊ အိုရဟန်းတို့ ပူဇော်အထူးကို ခံယူထိုက်သော ဘုရားတည်း၊ ရှေးဘုရားတို့အတူလာတော်မူသော ဘုရားတည်း၊ မှန်စွာကိုယ်တိုင် အကုန်သိတော်မူသော ဘုရားတည်းဟု။ အတ္တနော ဗုဒ္ဓဘာဝံ သညာပေတွာ၊ မိမိ၏ ဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို ကောင်းစွာသိစေတော်မူ၍။ ပညတ္တေ ဝရဗုဒ္ဓါသနေ နိသိန္နော၊ ခင်းထားအပ်သော မြတ်သောဘုရားနေရာ၌ ထိုင်နေတော်မူလျက်။ ဥတ္တရာသာဠ-နက္ခတ္တယောဂေ ဝတ္တမာနေ၊ လနှင့် ဥတ္တရာသာဠနက္ခတ် ယှဉ်ခြင်းသည် ဖြစ်လတ်သော်။ အဋ္ဌာရသဟိ ဗြဟ္မကောဋီဟိ ပရိဝုတော၊ ဗြဟ္မာပေါင်း တစ်ဆယ့်ရှစ်ကုဋေ

တို့သည် ခြံရံအပ်၍။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယေ ထေရေ အာမန္တေတွာ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိမည်ကုန်သော
 မထေရ်တို့ကို ခေါ်တော်မူ၍။ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနသုတ္တန္တံ ဒေသေသိ၊ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တန
 သုတ္တန်ကို ဟောကြားတော်မူပြီ။ တေသု အညာသိကောဏ္ဍညဉ္စေတီရော၊
 ထိုပဉ္စဝဂ္ဂိငါးပါးတို့တွင် အညာသိကောဏ္ဍညမထေရ်သည်။ ဒေသနာနုသာရေန
 ဉာဏံ ပေသေန္တော၊ တရားအစဉ်လျောက်သဖြင့် ဝိပဿနာဉာဏ်ကို စေလွှတ်
 သော်။ သုတ္တပရိယောသာနေ၊ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနသုတ် အဆုံး၌။ အဋ္ဌာရသဟိ
 ဗြဟ္မကောဋီဟိ သဒ္ဓိ၊ ဗြဟ္မာတစ်ဆယ့်ရှစ်ကုဋေတို့နှင့်တကွ။ သောတာပတ္တိဖလေ
 ပတိဋ္ဌာသိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်ပြီ။ သတ္တာ တတ္ထေဝ ဝဿံ ဥပဂန္တာ၊
 ဘုရားရှင်သည် ထိုမဂဒါဝုန်တော၌ပင် ဝါသို့ ကပ်တော်မူ၍။ ပုနဒိဝသေ ဝပ္ပတ္ထေရံ
 ဩဝဒန္တော၊ နောက်နေ့၌ ဝပ္ပမထေရ်ကို ဆုံးမတော်မူလျက်။ ဝိဟာရေယေဝ နိသီဒိ၊
 ကျောင်းတော်၌ပင် နေတော်မူပြီ။ သေသာ စက္ကာရော ပိဏ္ဍာယ စရိသု၊ ဝပ္ပထေရ်မူ
 ကြွင်းကျန်ကုန်သော ထေရ်လေးပါးတို့သည် ဆွမ်းအလို့ငှာ လှည့်လည်ကုန်ပြီ။
 ဝပ္ပတ္ထေရော ပုဗ္ဗဏှေ ယေဝ၊ ဝပ္ပထေရ်သည် ဝါဆို လဆုတ်တစ်ရက်နေ့ နံနက်
 အခါ၌ပင်။ သောတာပတ္တိဖလံ ပါပုဏိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ရောက်ပြီ။
 ဧတေနဝ ဥပါယေန၊ ဤနည်းဖြင့်သာ။ ပုနဒိဝသေ ဘဒ္ဒိယတ္ထေရံ နောက်နေ့၌
 ဘဒ္ဒိယထေရ်ကိုလည်းကောင်း။ ပုနဒိဝသေ မဟာနာမတ္ထေရံ၊ နောက်နေ့၌
 မဟာနာမထေရ်ကိုလည်းကောင်း။ ပုနဒိဝသေ အဿဇိတ္ထေရံ၊ နောက်နေ့၌
 အဿဇိထေရ်ကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ သဗ္ဗေ ဤသို့ ပဉ္စဝဂ္ဂိထေရ်အားလုံးတို့ကို။
 သောတာပတ္တိဖလေ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်စေတော်မူပြီး၍။
 ပက္ခဿ ပဉ္စမိယံ၊ ဝါဆိုလဆုတ်ဖက်၏ ငါးရက်နေ့၌။ ပဉ္စပိ ဇနေ သန္နိပါတေတွာ၊
 ပဉ္စဝဂ္ဂိထေရ်ငါးပါးတို့ကိုလည်း စုဝေးစေ၍။ အနတ္တလက္ခဏသုတ္တန္တံ ဒေသေသိ၊
 အနတ္တလက္ခဏသုတ္တန်ကို ဟောကြားတော်မူပြီ။ ဒေသနာပရိယောသာနေ
 ပဉ္စပိ ထေရော၊ အနတ္တလက္ခဏသုတ် တရားဒေသနာ အဆုံး၌
 ပဉ္စဝဂ္ဂိထေရ်ငါးပါးတို့သည်လည်း။ အရဟတ္တဖလေ ပတိဋ္ဌဟိသု၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌
 တည်ကုန်ပြီ။ အထ သတ္တာ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိထေရ်တို့၊ ရဟန္တာဖြစ်ပြီးရာ ထိုအခါ၌
 ဘုရားရှင်သည်။ ယသကုလပုတ္တဿ ဥပနိဿယံ ဒိသွာ၊ ယသအမျိုးသား၏
 ရဟန္တာဖြစ်ဖို့ အားကြီးသော အကြောင်းကို မြင်တော်မူ၍။ တံ ရတ္တိဘာဂေ
 နိဗ္ဗိတိတွာ၊ ထိုယသအမျိုးသားကို ညဖက်၌ ငြီးငွေ့၍။ ဂေဟံ ပဟာယ နိက္ခန္တံ၊

အိမ်ကို စွန့်၍ ထွက်လာသည်ကို။ ဧဟိ ယသာတိ ပက္ခောသိတွာ၊ လာလော့
ယသဟု ခေါ်တော်မူ၍။ တသ္မိယေဝ ရတ္တိတာဂေ သောတာပတ္တိဖလေ၊ ထိုညဖက်
၌ပင် သောတာပတ္တိဖိုလ်၌လည်းကောင်း။ ပုနဒိဝသေ အရဟတ္တေ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊
နောက်နေ၌ အရဟတ္တဖိုလ်၌လည်းကောင်း တည်စေတော်မူပြီး၍။ တဿ
သဟာယကေ၊ ထိုယသထေရ်၏ သူငယ်ချင်းဖြစ်ကုန်သော။ စတုပဏ္ဏာသ
အပရေပိ ဇနေ၊ ငါးကျိပ်ငလးယောက်သော အခြား သူဌေးသားတို့ကိုလည်း။
ဧဟိဘိက္ခုပဗ္ဗဇာယ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ ဧဟိဘိက္ခုရဟန်း ပြုခြင်းဖြင့် ရဟန်းပြုပေး
တော်မူ၍။ အရဟတ္တံ ပါပေသိ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်စေတော်မူပြီ။

ဧဝံ လောကေ ဧကသဋ္ဌိယာ၊ ဤသို့ လူ့လောက၌ ခြောက်ကျိပ်တစ်ပါးသော။
အရဟန္တေသု ဇာတေသု၊ လူသားရဟန္တာတို့သည် ဖြစ်ကုန်၊ ရှိကုန်လတ်သော်။
သတ္တာ ဝုတ္တဝသော ပဝါရေတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဝါကျွတ်သော် ပဝါရဏာ
ပြုတော်မူပြီး၍။ ဘိက္ခဝေ စာရိကံ စရထာတိ၊ အိုရဟန်းတို့ ခရီးဒေသစာရိကို
သွားကြကုန်လော့ဟု။ သဋ္ဌိဘိက္ခု၊ ဒိသာသု ပေသေတွာ၊ ခြောက်ကျိပ်သော
ရဟန်းတို့ကို အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌ စေလွှတ်တော်မူပြီး၍။ သယံ ဥရုဝေလံ
ဂစ္ဆန္တော၊ ကိုယ်တိုင်ကား ဥရုဝေလတောသို့ ကြွတော်မူသော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ
ကပ္ပါသိကဝနသက္ခော၊ လမ်းခရီးအကြားဖြစ်သော ကပ္ပါသိကမည်သော
တောအုပ်၌။ ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိယကုမာရေ၊ ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိမင်းသားဖြစ်ကုန်သော။ တိသ ဇနေ
ဝိနေသိ၊ နောင်ညီ သုံးကျိပ်တို့ကို ဆုံးမတော်မူပြီ။ တေသု၊ ထိုဘဒ္ဒဝဂ္ဂိ
နောင်ညီသုံးကျိပ်တို့တွင်။ သဗ္ဗပစ္ဆိမကော သောတာပန္နော၊ အားလုံး၏နောက်ဆုံး
ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပန်သည်။ သဗ္ဗတ္တမော အနာဂါမိ အဟောသိ၊
အားလုံးထက် အမြတ်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ်သည် အနာဂါမိသည် ဖြစ်ပြီ။ တေပိ သဗ္ဗေ၊
ထိုဘဒ္ဒဝဂ္ဂိ ရဟန်းသုံးကျိပ်လုံးတို့ကိုလည်း။ ဧဟိဘိက္ခုဘာဝေနော ပဗ္ဗာဇေတွာ၊
ဧဟိဘိက္ခုရဟန်းအဖြစ်ဖြင့်သာ ရဟန်းပြုပေးတော်မူ၍။ ဒိသာသု ပေသေတွာ၊
အရပ်မျက်နှာတို့၌ စေလွှတ်တော်မူပြီး၍။ ဥရုဝေလံ ဂန္တာ၊ ဥရုဝေလတောသို့
ကြွတော်မူ၍။ အဗျမာနိ ပါဠိဟာရိယသဟဿာနိ ဒသေတွာ၊ သုံးထောင့်ငါးရာ
ကုန်သော တန်ခိုးပြာဋိဟာတို့ကို ပြတော်မူ၍။ ဥရုဝေလကဿပါဒယော
သဟဿဇဋိလပရိဝါရေ၊ ဥရုဝေလကဿပ အစရှိကုန်သော ရသေ့တစ်ထောင်
အခြံအရံရှိကုန်သော။ တေဘာတိကဇဋိလေ ဝိနေတွာ၊ ရသေ့ညီနောင်

သုံးယောက်တို့ကို ဆုံးမတော်မူပြီး၍။ ဧဟိဘိက္ခုဘာဝေနော ပဗ္ဗာလေတွာ၊ ဧဟိ
 ဘိက္ခု ရဟန်းအဖြစ်ဖြင့်သာ ရဟန်းပြုပေးတော်မူ၍။ ဂယာသီသေ နိသီဒါပေတွာ၊
 ဂယာသီသကျောက်ဖျာ၌ နေစေ၍။ အာဒိတ္တပရိယာယဒေသနာယ၊ အာဒိတ္တ
 ပရိယာယသုတ်တရားဖြင့်။ အရဟတ္တေ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌
 တည်စေတော်မူ၍။ တေန အရဟန္တသဟဿေန ပရိဝုတော၊ ထို ဥရုဝေလ
 ကဿပ စသော ရဟန္တာတစ်ထောင်သည် ခြံရံအပ်လျက်။ ဗိမ္ဗိသာရရညော ဒိန္နံ၊
 ဗိမ္ဗိသာရမင်းအား ပေးထားခဲ့သော။ ပဋိညံ မောစေသာမီတိ၊ ဝန်ခံမှုကို
 လွတ်စေအံ့ဟု။ ရာဇဂဟံ ဂန္တာ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့ ကြွတော်မူ၍။ နဂရူပစာရေ
 လဋ္ဌိဝနယျာနံ အဂမာသိ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့ဥပစာ၌ ထန်းတောဥယျာဉ်သို့ ကြွတော်
 မူပြီ။ ရာဇာ ဥယျာနပါလဿ သန္တိကာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည် ဥယျာဉ်စောင့်၏
 အထံမှ။ သတ္တာ အာဂတောတိ သုတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ကြွလာ၏ဟု ကြားရ၍။
 ဒွါဒသနဟုတေဟိ၊ တစ်သိန်း နှစ်သောင်းကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကေဟိ
 ပရိဝုတော၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့သည် ခြံရံအပ်လျက်။ သတ္တာရံ ဥပသင်္ကမိတွာ၊
 ဘုရားရှင်သို့ ချဉ်းကပ်၍။ သုဝဏ္ဏပဋ္ဌဝိတာနံဝိယ၊ ရွှေပြားမျက်နှာကျက်ကဲ့သို့။
 ပဘာသမုဒယံ ဝိဿဇ္ဇန္တေသု၊ အရောင်အပေါင်းကို လွတ်လျက် နေကုန်သော။
 တထာဂတဿ စက္ကဝိစိတ္တတလေသု ပါဒေသု၊ ဘုရားရှင်၏ စက်လက္ခဏာတို့ဖြင့်
 ဆန်းကြယ်သော အပြင်ရှိကုန်သော ခြေတော်တို့၌။ သိရသာ နိပတိတွာ၊
 ဦးခေါင်းဖြင့် ဝပ်လျှိုး၍။ ပရိသာယ သဒ္ဓိ၊ ပရိသတ်နှင့် တကွ။ ဧကမန္တံ နိသီဒိ၊
 သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌ ထိုင်နေပြီ။

အထ ခေါ် တေသံ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာနံ၊ ထိုအခါ၌ ထိုတစ်သိန်းနှစ်သောင်း
 ကုန်သော ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့မှာ။ “မဟာသမဏော ဥရုဝေလကဿပေ၊ ရဟန်း
 ကြီးသည် ဥရုဝေလကဿပရသေ့ထံ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ စရတိ န ခေါ၊ မြတ်သော
 အကျင့်ကို ကျင့်လေသလော။ ဥဒါဟု ဥရုဝေလကဿပေါ မဟာသမဏေတိ၊
 ထိုသို့မဟုတ် ဥရုဝေလကဿပရသေ့သည် ရဟန်းကြီးထံ၌လော”ဟု။ ဧတံ
 အဟောသိ၊ ဤအကြံသည် ဖြစ်ပြီ။ ဘဂဝါ တေသံ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊ ဘုရားရှင်
 သည် ထိုပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့၏ စိတ်အကြံကို။ စေတသာ အညာယ၊ ကိုယ်တော်
 စိတ်ဖြင့် သိတော်မူ၍။ “ကိမေဝ ဒိသွာ ဥရုဝေလဝါသိ၊ ပဟာသိ အဂ္ဂိ
 ကိသကောဝဒါနော၊ ပုဏ္ဏမိ တံ ကဿပ ဧတမတ္ထံ၊ ကထံ ပဟိနံ တဝ အဂ္ဂိဟုတ္တံ”

‘ကိမေဝ ဒိသွာ (လ) တဝ အဂ္ဂိဟုတ္တံ’ ဟူသော။ ဂါထာယ ထေရံ အဇ္ဈဘာသိ၊ ဂါထာဖြင့် ဥရုဝေလကဿပထေရ်ကို မိန့်ကြားမေးမြန်းတော်မူပြီ။ ဂါထာ အနက်ကား--

ဥရုဝေလဝါသိ၊ ဥရုဝေလတောအုပ်၌ နေလေ့ရှိသော အိုကဿပ။ ကိသကောဝဒါနော၊ ခန္ဓာကိုယ်ကြုံလိုသော ရသေ့တို့ကို ဆုံးမသူ ဆရာကြီး ဖြစ်လျက်။ ကိမေဝ ဒိသွာ၊ အဘယ်အပြစ်ကို တွေ့မြင်၍။ အဂ္ဂိ ပဟာသိ၊ မီးပူဇော်မှုကို ပယ်ရှားစွန့်ပစ်သနည်း။ ကဿပ တံ၊ အိုကဿပ သင့်ကို။ ဧတံ အတ္ထံ ပုတ္တမိ၊ ထိုအကြောင်းကို ငါဘုရားမေးတော်မူ၏။ တဝ အဂ္ဂိဟုတ္တံ သင်၏ မီးပူဇော်မှုကို။ ကထံ တဝ ပဟိနံ၊ အဘယ့်ကြောင့် သင်ကဿပသည် စွန့်ပစ်အပ်သနည်း။

ထေရောပိ ဘဂဝတော အဓိပ္ပါယံ ဝိဒိတွာ၊ ဥရုဝေလကဿပထေရ်သည်လည်း ဘုရားရှင်၏ အလိုတော်ကို သိ၍။

ယညာ၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကြောင့်။ ကာမာ ဣတ္ထိယော စ အဘိဝဒန္တိ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အမျိုးသမီးတို့သည်လည်းကောင်း ပြည့်စုံကုန်၏ဟု ယဇ်ဆရာတို့ ဆိုကြကုန်၏။ ရူပေ စ သဒ္ဓေ စ အထော ရသေ စ၊ အဆင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အသံတို့ကိုလည်းကောင်း ထို့ပြင် အနံ့ အရသာ အတွေ့အထိတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဥပဓိသု ဧတံ မလန္တိ ခန္ဓုပမိ တို့၌ ဤဆိုခဲ့ပြီးအလုံးစုံကို အညစ်အကြေးသာ ဟူ၍။ (ယသွာ ဇာနာမိ၊ အကြင်ကြောင့် တပည့်တော်သိ၏)။ တသ္မာ ဥ တွာ၊ ထိုသို့ သိသောကြောင့်။ ယိဌေ န အရိဋ္ဌိ၊ ယဇ်ကြီးပူဇော်မှု၌ မမွေ့လျော်ပြီ။ ဟုတေ န အရိဋ္ဌိ၊ နေ့စဉ် ယဇ်ပူဇော်မှု၌ မမွေ့လျော်ပြီ။

ဣတိ ဣမံ ဂါထံ ဝတွာ၊ ဟူသော ဤဂါထာကို ရွတ်ဆို လျှောက်ထားပြီး၍။ အတ္တနော သာဝကဘာဝပကာသနတ္ထံ၊ မိမိ၏ တပည့် ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားပြ ခြင်းငှာ။ တထာဂတဿ ပါဒပိဌေ၊ ဘုရားရှင်၏ ခြေဖမိုးပေါ်၌။ သီသံ ဌပေတွာ၊ ဦးခေါင်းကို တင်ထား၍။ ဘန္တေ ဘဂဝါ မေ သတ္ထာ၊ အိုရှင်တော်ဘုရား ရှင်တော် ဘုရားသည် တပည့်တော် ဥပရုဝေလကဿပ၏ ဆရာပါတည်း။ အဟံ သာဝကော၊ တပည့်တော် ဥရုဝေလကဿပသည် တပည့်သည်။ အသ္မိတိ ဝတွာ၊

ဖြစ်ပါ၏ဟု လျှောက်ထား၍။ ဧကတာလံ ဒွိတာလံ တိတာလန္တိ၊ ထန်းတစ်ဆင့် ထန်းနှစ်ဆင့် ထန်းသုံးဆင့် ဤသို့။ ယာဝသတ္တတာလပ္ပမာဏံ၊ ထန်းခုနစ်ဆင့် ပမာဏတိုင်အောင်။ သတ္တက္ခတ္တံ၊ ဝေဟာသံ အဗ္ဘဂန္တာ ဩရယု၊ ခုနစ်ကြိမ် ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်ပြီးသော် သက်ဆင်း၍။ တထာဂတံ ဝန္တိတွာ ဧကမန္တံ နိသီဒိ၊ ရှင်တော်ဘုရားကို ရှိခိုး၍ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောနေရာ၌ ထိုင်နေပြီ။ တံ ပါဠိဟာရိယံ ဒိသွာ မဟာဇနော၊ ထိုတန်ခိုးပြာဋိဟာကို ဖူးမြင်ရ၍ လူအများ သည်။ ဗုဒ္ဓါ အဟော မဟာနုဘာဝါ၊ ဘုရားရှင်တို့သည် ဪ တန်ခိုးကြီးပါပေ ကုန်စွ။ ဧဝံ ထာမဂတဒိဋ္ဌိကော၊ ဤသို့ ခိုင်မြဲမှုရောက်သည့် အယူမှားရှိသော။ အရဟာတိ မညမာနော၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ရဟန္တာဟု ထင်မှတ်နေသော။ ဥရုဝေလကဿပေါ နာမပိ၊ ဥရုဝေလကဿပမည်သော ရသေ့ကိုသော်မှလည်း။ ဒိဋ္ဌိဇာလံ ဘိန္တိတွာ၊ အယူမှားကွန်ရက်ကို ဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးတော်မူ၍။ တထာဂတေန ဒမိတောတိ၊ ဘုရားရှင်သည် ဆုံးမတော်မူနိုင်ပါပေ၏ဟု။ သတ္ထု ဂုဏကထံယေဝ ကထေသိ၊ ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်နှင့်စပ်သော စကားကိုသာ ပြောဆိုပြီ။ အဟံ ဣဒါနိယေဝ၊ ငါဘုရားသည် ယခုအခါ၌သာ။ ဥရုဝေလကဿပံ န ဒမေမိ၊ ဥရုဝေလကဿပ ရသေ့ကို ဆုံးမသည်မဟုတ်သေး။ အတီတေပိ ဧသော မယာ ဒမိတော ယေဝါတိ၊ ရှေးလွန်လေပြီးသော အခါ၌လည်း ဤ ဥရုဝေလကဿပကို ငါဘုရားသည် ဆုံးမတော်မူအပ်ဖူးပြီဟု။ ဘဂဝါ ဝတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် မိန့်တော်မူ၍။ ဣမိဿာ အဋ္ဌပ္ပတ္တိယာ၊ ဤအကြောင်းအတ္ထပ္ပတ် ကြောင့် (စာကိုယ်ပါဠိမှာ “ဣမိဿာ” ရှိသည်။ နိမိတ္တသတ္တမိဖြစ်၍ ဣမာယ ဖြစ်သင့်ဟု ထင်)။ မဟာနာရဒကဿပဇာတကံ ကထေတွာ၊ မဟာနာရဒ ကဿပဇာတ်ကို ဟောတော်မူ၍။ စတ္တာရိ သစ္စာနိ ပကာသေသိ၊ သစ္စာလေးပါး တို့ကို ပြတော်မူပြီ။ မဂဓရာဇာ၊ မဂဓတိုင်းရှင် ဗိမ္ဗိသာရဘုရင်သည်။ ဧကာဒသဟိ နဟုတေဟိ သဒ္ဓိ၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ် တစ်သိန်းတစ်သောင်းတို့နှင့် တကွ။ သောတာပတ္တိဖလေ ပတိဋ္ဌာသိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်ပြီ။ ဧကံ နဟုတံ ဥပါသကတ္တံ ပဋိဝေဒေသိ၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ် တစ်သောင်းသည် ရတနာသုံးပါး ဆည်းကပ်တတ်သည့် ဥပါသကာဖြစ်ကြောင်းကို လျှောက်ထားသိစေပြီ။ ရာဇာ သတ္တုသန္တိကေ နိသိန္နောယေဝ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည် ဘုရားရှင်၏ အထံတော်၌ ထိုင်လျက်သာ။ ပဉ္စအဿာသကေ ပဝေဒေတွာ၊ တောင့်တချက် ငါးမျိုးတို့ကို

လျှောက်ထားပြီး၍။ သရဏံ ဂန္ဓာ၊ ကိုးကွယ်ရာဟု ဆည်းကပ်၍။ သွာတနာယ နိမန္တေတွာ၊ နက်ဖြန်ကုသိုလ်ဖြစ်ဖို့ ဆွမ်းစားပင့်၍။ အာသနာ ဝုဋ္ဌာယ၊ နေရာမှ ထ၍။ ဘဂဝန္တံ ပဒေက္ခိဏံ ကတွာ ပက္ကာမိ၊ ဘုရားရှင်ကို လက်ယာရစ် လှည့်လည် သည်ကို ပြု၍ ဖဲသွားပြီ။

ပုန ဒိဝသေ ယေဟိ စ ဘဂဝါ ဒိဋ္ဌော၊ နောက်နေ့၌ အကြင်သူတို့သည်လည်း ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြင်အပ်ဖူးပြီ။ ယေဟိ စ အဒိဋ္ဌော၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း မဖူးမြင်အပ်ဖူးပေ။ ရာဇဂဟဝါသိနော သဗ္ဗေပိ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့နေ အားလုံးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အဋ္ဌာရသကောဋီသင်္ခါ မနုဿာ၊ တစ်ဆယ့်ရှစ်ကုဋေ အရေအတွက်ရှိကုန်သော လူတို့သည်။ တထာဂတံ ဒဋ္ဌကာမာ၊ ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြင်လိုကုန်၍။ ပါတောဝ ရာဇဂဟတော၊ စောစော၌သာ ရာဇဂြိုဟ်မြို့မှ။ လဋ္ဌိဝနယျာနံ အဂမံသု၊ ထန်းတောဥယျာဉ်သို့ သွားကြကုန်ပြီ။ တိဂါဝုတော မဂ္ဂေါ နပ္ပဟောသိ၊ သုံးဂါဝုတ်ရှိသော လမ်းသည် မလောက်ပြီ။ သကလလဋ္ဌိဝနယျာနံ နိရုန္တရံ၊ ထန်းတောဥယျာဉ်တစ်ခုလုံးသည် အကြားအလပ် မရှိအောင်။ ဖုဋ္ဌံ အဟောသိ၊ လူပြည့်ကျပ် ထိစပ်နေသည် ဖြစ်ပြီ။ မဟာဇနော ဒသဗလဿ၊ လူအများသည် ရှင်တော်ဘုရား၏။ ရူပသောဘဂ္ဂပတ္တံ အတ္တဘာဝံ ပဿန္တော၊ ရုပ်အဆင်းတင့်တယ်မှုအစုသို့ ရောက်တော်မူသော ရူပကာယတော်ကို ဖူးမြင်လျက်။ တိတ္ထိ ကာတုံ နာသက္ခိ၊ ဖူးမြင်၍ အားရတင်းတိမ်မှုကို ပြုခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပြီ။ ဧသာ ဝဏ္ဏဘူမိ နာမ၊ ဤနေရာမျိုးသည်ကား အကျယ်တဝင့် ဖွင့်ဆိုရမည့် နေရာမျိုးမည်၏။ ဟိ ဧဝရူပေသု ဌာနေသု၊ မှန်၏ ဤသို့သဘော ရှိကုန်သော ဌာနတို့၌။ တထာဂတဿ လက္ခဏာနုဗျဉ္ဇနာဒိပ္ပဘေဒါ၊ ရှင်တော် ဘုရား၏ လက္ခဏာတော်ကြီး သုံးဆယ့်နှစ်ပါး၊ လက္ခဏာတော်ငယ် ရှစ်ဆယ် စသည်အပြားရှိသော။ ရူပကာယသိရိ သဗ္ဗာပိ၊ ရူပကာယတော်၏ ကျက်သရေ အားလုံးကို။ ဝဏ္ဏေတဗ္ဗာ၊ ချီးကျူးဖွင့်ဆိုထိုက်၏။ ဒသဗလဿ ရူပသောဘဂ္ဂပတ္တံ သရီရံ၊ ရှင်တော်ဘုရား၏ ရုပ်အဆင်းတင့်တယ်မှုအစုသို့ရောက်သော ကာယ တော်ကို။ ပဿမာနေန မဟာဇနေန၊ ဖူးမြော်သော လူအများဖြင့်။ ဥယျာနေ စ မဂ္ဂေ စ၊ ထန်းတောဥယျာဉ်သည်လည်းကောင်း၊ သုံးဂါဝုတ်ရှိ လမ်းသည် လည်းကောင်း။ ဧဝံ နိရုန္တရံ ဖုဋ္ဌေ၊ ဤသို့ အကြားအလပ်မရှိအောင် လူပြည့်ကျပ်

ထိစပ်နေသော်။ ဧကဘိက္ခုဿပိ နိက္ခမနောကာသော နာဟောသိ၊ ရဟန်း တစ်ပါး၏သော်မှလည်း ထွက်ဖို့နေရာသည် မဖြစ်ပြီ၊ မရှိပြီ။ တံ ဒိဝသံ ဘဂဝါ၊ တို့နေ၌ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ ဆိန္ဒုဘတ္တော ဘဝေယျ ကိရ၊ ပြတ်သော ဆွမ်း ရှိသည် (ဆွမ်းမစားရသည်)ဖြစ်လောက်သတဲ့။ တံ မာဟောသီတိ၊ ထို ပြတ်သော ဆွမ်းရှိမှုသည် မဖြစ်ပါစေလင့်ဟု အကြောင်းပြု၍။ သက္ကဿ နိသိန္ဒာသနံ၊ သိကြားမင်း၏ ထိုင်နေရာ မြကျောက်ဖျာသည်။ ဥဏှာကာရံ ဒသေသိ၊ ပူသောအခြင်းအရာကို ပြုပြီ။ သော အာဝဇ္ဇမာနော၊ ထို သိကြားမင်းသည် ဆင်ခြင်သော်။ တံ ကာရဏံ ဥ တွာ၊ ထိုအကြောင်းကို သိ၍။ မာဏဝကဝဏ္ဏံ၊ အဘိနိမ္မိနိတွာ၊ လုလင်ငယ်အသွင်ကို ဖန်ဆင်း၍။ ဗုဒ္ဓဓမ္မသံဃပဋိသံယုတ္တာ ထုတိယော ဝဒမာနော၊ ဘုရား၊တရား၊သံဃာနှင့် ဆက်စပ်ကုန်သော ချီးမွမ်းဖွယ် တို့ကို ရွတ်ဆိုလျက်။ ဒသဗလဿ ပုရတော ဩတရိတွာ၊ ရှင်တော်ဘုရား၏ ရှေ့တော်၌ သက်ဆင်း၍။ ဒေဝတာနုဘာဝေန ဩကာသံ ကတွာ၊ နတ်တို့တန်ခိုးဖြင့် ကြွချီလောက်သောအရပ်ကို ပြုလုပ်၍။

ဒန္တော ဒန္တေဟိ သဟ ပုရာဏဇဋ္ဌိလေဟိ၊ ဝိပ္ပမုတ္တော ဝိပ္ပမုတ္တေဟိ။
သိက္ခိနိက္ခသဝဏ္ဏော၊ ရာဇဂဟံ ပါဝိသိ ဘဂဝါ။

မုတ္တော မုတ္တေဟိ သဟ ပုရာဏဇဋ္ဌိလေဟိ၊ ဝိပ္ပမုတ္တော ဝိပ္ပမုတ္တေဟိ။
သိက္ခိနိက္ခသဝဏ္ဏော၊ ရာဇဂဟံ ပါဝိသိ ဘဂဝါ။

တိဏ္ဏော တိဏ္ဏေဟိ သဟ ပုရာဏဇဋ္ဌိလေဟိ၊ ဝိပ္ပမုတ္တော ဝိပ္ပမုတ္တေဟိ။
သိက္ခိနိက္ခ သဝဏ္ဏော၊ ရာဇဂဟံ ပါဝိသိ ဘဂဝါ။

ဒသဝါသော ဒသဗလော၊ ဒသဓမ္မဝိဒ္ဓ ဒသဟိ စုပေတော။
သော ဒသသတပရိဝါရော၊ ရာဇဂဟံ ပါဝိသိ ဘဂဝါတိ။

‘ဒန္တော ဒန္တေဟိ (လ) သော ဒသသတပရိဝါရော။ ရာဇဂဟံ ပါဝိသိ ဘဂဝါ’ ဟူကုန်သော။ ဣမာဟိ ဂါထာဟိ၊ ဤလေးဂါထာတို့ဖြင့်။ သတ္ထု ဝဏ္ဏံ ဝဒမာနော၊ ဘုရားရှင်ဂုဏ်တော်များကို ပြောဆိုချီးမွမ်းလျက်။ ပုရတော ပါယာသိ၊ ရှေ့တော်မှ သွားပြီ။ (ဝိ၊၃၊၄၈၊၅၁ အရ သန္တော သန္တေဟိ စသော စတုတ္ထတစ်ဂါထာ ကျနေဟန် တူသည်) ဂါထာများအနက်ကား--

သိင်္ဂီနိက္ခသဝဏ္ဏော၊ အကောင်းဆုံး သိင်္ဂီနိက္ခရွှေနှင့်တူသော အဆင်းရှိ
တော်မူသော။ ဘဂဝါ၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေးတော်မူပြီး
ဖြစ်၍။ ဒန္တောဟိ၊ ယဉ်ကျေးပြီးဖြစ်ကုန်သော။ ဝိပ္ပမုတ္တော၊ ကျွတ်လွတ်တော်မူ
ပြီးဖြစ်၍။ ဝိပ္ပမုတ္တောဟိ၊ ကျွတ်လွတ်ပြီးဖြစ်ကုန်သော။ ပုရာဏဇဋိလေဟိ
သဟ၊ ရသေ့ဖြစ်ဟောင်း၊ ရဟန္တာ ပေါင်းတစ်ထောင်တို့နှင့် အတူတကွ။
ရာဇဂဟံ ပါဝိသိ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်သို့ ကြွဝင်တော်မူလာပြီ။

သိင်္ဂီနိက္ခသဝဏ္ဏော၊ အကောင်းဆုံး သိင်္ဂီနိက္ခရွှေနှင့်တူသော အဆင်းရှိ
တော်မူသော။ ဘဂဝါ၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ မုတ္တော၊ ကိလေသာမှ
လွတ်တော်မူပြီး ဖြစ်၍။ မုတ္တောဟိ၊ ကိလေသာမှလွတ်ပြီး ဖြစ်ကုန်သော။
ဝိပ္ပမုတ္တော၊ ဝဋ်သုံးပါးမှ ကျွတ်လွတ်တော်မူပြီးဖြစ်၍။ ဝိပ္ပမုတ္တောဟိ၊ ဝဋ်သုံးပါးမှ
ကျွတ်လွတ်ပြီး ဖြစ်ကုန်သော။ ပုရာဏဇဋိလေဟိ သဟ၊ ရသေ့ဖြစ်ဟောင်း၊
ရဟန္တာပေါင်း တစ်ထောင်တို့နှင့် အတူတကွ။ ရာဇဂဟံ ပါဝိသိ၊ ရာဇဂြိုဟ်
မြို့တော်သို့ ကြွဝင်တော်မူလာပြီ။

သိင်္ဂီနိက္ခသဝဏ္ဏော၊ အကောင်းဆုံး သိင်္ဂီနိက္ခရွှေနှင့်တူသော အဆင်းရှိ
တော်မူသော။ ဘဂဝါ၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ တိဏ္ဏော၊ ဩဃလေးခန်းကို
ကူးသန်းလွန်မြောက်တော်မူပြီးဖြစ်၍။ တိဏ္ဏောဟိ၊ ဩဃလေးခန်း ကူးသန်း
လွန်မြောက်ပြီးဖြစ်ကုန်သော။ ဝိပ္ပမုတ္တော၊ ဝဋ်သုံးပါးမှ ကျွတ်လွတ်တော်
မူပြီး၍။ ဝိပ္ပမုတ္တောဟိ၊ ဝဋ်သုံးပါးမှ ကျွတ်လွတ်ပြီးဖြစ်ကုန်သော။ ပုရာဏ-
ဇဋိလေဟိ သဟ၊ ရသေ့ဖြစ်ဟောင်း၊ ရဟန္တာပေါင်းတစ်ထောင်တို့နှင့်
အတူတကွ။ ရာဇဂဟံ ပါဝိသိ၊ ရာဇဂြိုဟ်တော်သို့ ကြွဝင်တော်မူလာပြီ။

ဒသဝါသော ဒသဗလော၊ အရိယာတို့ စံအိမ်တရား ဆယ်ပါးရှိတော်
မူသော၊ ကိုယ်အားဉာဏ်အား ဆယ်ပါးလည်း ရှိတော်မူသော။ ဒသဓမ္မဝိဒ္ဓ၊
ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးကိုလည်း ပိုင်းခြားသိမြင်တော်မူသော။ ဒသဟိ စ
ဥပေတော၊ အသေကွအင်္ဂါ ဆယ်ဖြာတို့နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူသော။ သော
ဘဂဝါ၊ ထိုရှင်တော်ဘုရားသည်။ ဒသသတပရိဝါရော၊ ရသေ့ဖြစ်ဟောင်း
ရဟန္တာပေါင်းတစ်ထောင် ခြံရံလျက်။ ရာဇဂဟံ ပါဝိသိ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်သို့
ကြွဝင်တော်မူလာပြီ။

တဒါ။ သိကြားမင်း၊ လုလင်ယောင်ဆောင်၍ ဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆိုကာ ဘုရား ရှေ့တော်မှသွားရာ ထိုအခါ၌။ မဟာဇနော မာဏဝကဿ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့သူမြို့သား လူအများသည် လုလင်ငယ်၏။ ရူပသီရိ ဒိသွာ၊ ရုပ်အဆင်းကျက်သရေကို တွေ့မြင် ရ၍။ အယံ မာဏဝကော အတိဝိယ အဘိရူပေါ၊ ဤလုလင်ငယ်သည် အလွန် အဆင်းလှပါပေ၏။ အမှေဟိ န ခေါ ပန ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗောတိ စိန္တေတွာ၊ ငါတို့သည် မမြင်ဖူးဟု ကြံစည်ကုန်၍။ အယံ မာဏဝကော ကုတော၊ ဤ လုလင်ငယ်ကား ဘယ်ကလဲ။ အယံ ကဿ ဝါတိ အာဟ၊ ဤလုလင်ငယ်ကား ဘယ်သူ၏ ဟာလဲဟု ပြောပြီ။ တံ သုတွာ မာဏဝေါ၊ လူအများပြောသည့် ထို စကားကို ကြားရ၍ လုလင်ယောင်ဆောင် သိကြားမောင်သည်။

ယော ဓိရော သဗ္ဗမိ ဒန္တော၊ အကြင်ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည် ဉာဏ်ကြီးရှင် ဖြစ်တော်မူ၏၊ ဣန္ဒြေအားလုံးတို့၌ ယဉ်ကျေးတော်မူပြီးလည်း ဖြစ်တော် မူ၏။ သုဒ္ဓေါ အပ္ပဋိပုဂ္ဂလော၊ ကိလေသာဟူက၊ ဝါသနာမျှမကျန်ရ အောင်လည်း၊ စင်ကြယ်တော်မူ၏၊ တုပြိုင်နိုင်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်လည်း ရှိတော် မူ။ လောကေ အရဟံ သုဂတော၊ လောက၌ ပူဇော်အထူးကိုလည်း ခံတော် မူထိုက်၏၊ ကောင်းသောစကားကိုလည်း ဆိုတော်မူတတ်၏။ အဟံ တဿ ပရိစာရကောတိ၊ ငါကား ထိုဆိုခဲ့ပြီး ဂုဏ်တော်တို့သခင် ဘုရားရှင်၏ အလုပ်အကျွေးပါတည်း ဟူသော။

ဂါထံ အာဟ၊ ဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ သတ္တာ သက္ကေန ကတောကာသံ၊ ဘုရားရှင်သည် သိကြားမင်းသည် သွားလို့ရအောင် ပြုလုပ်အပ်သော။ မဂ္ဂံ ပဋိပဋိတွာ၊ လမ်းသို့ (လမ်းအတိုင်း) ကြွတော်မူ၍။ ဘိက္ခုသဟဿပရိဝုတော ရာဇဂဟံ ပါဝိသိ၊ ရဟန်းတစ်ထောင်ခြံရံအပ်လျက် ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်သို့ ကြွဝင် တော်မူပြီ။ ရာဇာ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခဿ သံဃဿ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည် ဘုရားအများရှိသော သံဃာအား။ မဟာဒါနံ ဒတွာ၊ အလှူကြီးကို ပေးလှူ၍။ ဘန္တေ အဟံ တိဏိ ရတနာနိ၊ အိုရှင်တော်ဘုရား တပည့်တော်ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည် ရတနာသုံးပါးတို့ကို၊ ဝိနာ ဝတ္ထိတုံ န သက္ခိဿာမိ၊ ကင်း၍ ဖြစ်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပါ။ ဝေလာယ ဝါ အဝေလာယ ဝါ၊ သင့်လျော်သောအချိန်၌သော်လည်းကောင်း၊ မသင့်လျော်သော အချိန်၌သော်လည်းကောင်း။ ဘဂဝတော သန္တိကံ အာဂမိဿာမိ၊ ဘုရားရှင်၏

အထံတော်သို့ လာပါအံ့။ လဠိဝနုယျာနံ နာမ အတိဒ္ဓရေ ထန်းတော ဥယျာဉ် မည်သည် မြို့နှင့် အလွန်ဝေး၏။ အမှောက် ဝေဠုဝန် နာမ၊ တပည့်တော်တို့၏ ဝေဠုဝန်မည်သော။ ဣဒံ ပန ဥယျာနံ နာတိဒ္ဓရေ နာစွာသန္ဓေ၊ ဤ ဥယျာဉ် သည်ကား ဝေးလည်းမဝေး၊ နီးလည်းမနီးပါ။ ဂမနာဂမနသမ္ပန္နံ၊ သွားမှုလာမှု လွယ်ကူ၏။ ဗုဒ္ဓါရဟံ သေနာသနံ၊ ဘုရားတို့နှင့်ထိုက်တန်သော ကျောင်း အိပ်ရာ နေရာပါတည်း။ မေ ဣဒံ၊ တပည့်တော်၏ ဤဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်ကို။ ဘဂဝါ ပဋိဂ္ဂဏှာတူတိ၊ ရှင်တော်ဘုရားသည် အလှူခံတော်မူပါဟု လျှောက်၍။ သုဝဏ္ဏဘိက္ခာရေန ပုပ္ဖဂန္ဓဝါသိတံ၊ ရွှေကရားဖြင့် ပန်းနံ့သာတို့ ထုံအပ်သော။ မဏိဝဏ္ဏံ ဥဒကံ အာဒါယ၊ မြကျောက်အဆင်းရှိသော ရေကို ယူ၍။ ဝေဠုဝနုယျာနံ ပရိစ္စဇန္ဓော၊ ဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်တော်ကို စွန့်လှူလျက်။ ဒသဗလဿ ဟတ္ထေ၊ အားဆယ်ပါးသခင်၊ ဘုရားရှင်၏ လက်တော်၌။ ဥဒကံ ပါတေသိ၊ ရေကို ကျစေပြီ။ တသ္မိ အာရာမပဋိဂ္ဂဟဏော၊ ဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်ကို အလှူခံတော်မူရာ ထိုအခါ၌။ ဗုဒ္ဓသာသနဿ မူလာနိ၊ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်၏ အမြစ်အရင်းတို့သည်။ ဩတိဏ္ဏာနီတိ၊ သက်ဝင်စွဲမြဲကုန်ပြီဟု ပြောသကဲ့သို့ ဖြစ်၍။ မဟာပထဝီ ကမ္ပိ၊ မြေကြီးသည် တုန်လှုပ်ပြီ။ ဟိ မှန်၏။ ဇမ္ဗုဒိပသ္မိ ဝေဠုဝန် ဌပေတွာ၊ ဇမ္ဗုဒိပကျွန်း၌ ဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်ကို ချန်ထား၍။ မဟာပထဝီ ကမ္ပေတွာ၊ မြေကြီးကို တုန်လှုပ်စေ၍။ အညံ ဂဟိတသေနာသနံ နာမ နတ္ထိ၊ အခြားသော အလှူခံအပ်သည့် ကျောင်း အရာမည်သည် မရှိပါပေ။ သတ္တာ ဝေဠုဝနာရာမံ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်ခြံကို အလှူခံတော်မူပြီး၍။ ရညော အနုမောဒနံ ကတွာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းအား ဝမ်းမြောက်ဖွယ် အနုမောဒနာတရားကို ဟောကြားမှု ပြုတော် မူ၍။ အာသနာ ဥဋ္ဌာယ၊ နေရာမှ ထ၍။ ဘိက္ခုသံဃပရိဝုတော ဝေဠုဝန် အဂမာသိ၊ ရဟန်းအပေါင်းခြံရံအပ်လျက် ဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်သို့ ကြွတော်မူပြီ။

တသ္မိ ခေါ ပန သမယေ၊ ဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်ဝယ် ဘုရားရှင်နေတော်မူရာ ထို အခါ၌။ သာရိပုတ္တော စ မောဂ္ဂလ္လာနော စ၊ သာရိပုတ္တရာလည်းကောင်း၊ မောဂ္ဂလာန်လည်းကောင်း။ ဣတိ ဒွေ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ ဤသို့ ပရိဗိုဇ်နှစ်ယောက် တို့သည်။ အမတံ ပရိယေသမာနာ၊ မသေတရားကို ရှာကုန်လျက်။ ရာဇဂဟံ ဥပနိဿာယ ဝိဟရန္တိ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့ကို အမှီပြု၍ နေကုန်၏။ တေသု သာရိပုတ္တော အဿဇိတ္ထေရံ၊ ထိုပရိဗိုဇ်နှစ်ယောက်တို့တွင် သာရိပုတ္တရာပရိဗိုဇ်သည် အဿဇိ

ထေရ်ကို။ ပိဏ္ဍာယ ပဝိဋ္ဌံ ဒိသ္မာ၊ ဆွမ်းအကျိုးငှာ ရာဇဂြိုဟ်မြို့တွင်းဝင်သည်ကို ဖူးမြင်ရ၍။ ပသန္တစိတ္တော ပယိရုပါသိတွာ၊ ကြည်ညိုစိတ်ရှိ၍ ချဉ်းကပ်၍။ “ယေ ဓမ္မာ ဟေတုပ္ပဘဝါ”တိ ဂါထံ သုတွာ၊ ယေ ဓမ္မာ ဟေတုပ္ပဘဝါ စသော ဂါထာကို နာယူရ၍။ သောတာပတ္တိဖလေ ပတိဋ္ဌာယ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်၍။ အတ္တနော သဟာယကဿ မောဂ္ဂလ္လာနပရိဗ္ဗာဇကဿပိ၊ မိမိ၏သူငယ်ချင်း ဖြစ်သော မောဂ္ဂလာန်ပရိဗိုဇ်အားလည်း။ တမေဝ ဂါထံ အဘာသိ၊ ထိုယေ ဓမ္မာ စသော ဂါထာကိုပင် ဟောပြီ။ သောပိ သောတာပတ္တိဖလေ ပတိဋ္ဌာသိ၊ ထို မောဂ္ဂလာန်ပရိဗိုဇ်သည်လည်း သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်ပြီ။ တေ ဥဘောပိ ဇနာ၊ ထိုသာရိပုတ္တရာမောဂ္ဂလာန် ပရိဗိုဇ်နှစ်ယောက်တို့သည်လည်း။ သဗ္ဗယံ ဩလောကေတွာ၊ သိဗ္ဗည်းပရိဗိုဇ်ကို ကြည်ရူပန်ကြား၍။ အတ္တနော ပရိသာယ သဒ္ဓိ၊ မိမိတို့၏ ပရိသတ်နှင့် တကွ။ ဘဂဝတော သန္တိကေ ပဗ္ဗဇိသု၊ ဘုရားရှင်၏ အထံတော်၌ ရဟန်းပြုကုန်ပြီ။ တေသု မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် ရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်။ သတ္တာဟေန အရဟတ္တံ ပါပုဏိ၊ ခုနစ်ရက်တည်းဖြင့် ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီ။ သာရိပုတ္တတ္ထေရော အမုမာသေန၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ ထေရ်ကား လဝက် ၁၅ ရက်ဖြင့်။ အရဟတ္တံ ပါပုဏိ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီ။ စ နေ ဥဘောပိ သတ္တာ၊ ဆက်ပြောရသော် ထိုနှစ်ပါးတို့ကိုလည်း ဘုရားရှင်သည်။ အဂ္ဂသာဝကဌာနေ ဌပေသိ၊ အဂ္ဂသာဝက ရာထူး၌ ထားတော်မူပြီ။ သာရိပုတ္တ-တ္ထေရေန အရဟတ္တပ္ပတ္တဒိဝသေယေဝ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်သည် ရဟန္တာအဖြစ် ရောက်ရာနေ့၌ပင်။ သာဝကသန္နိပါတံ အကာသိ၊ သာဝကအစည်းအဝေးကို ပြုတော်မူပြီ။

တသ္မိ ယေဝ ဝေဠုဝနယျာနေ၊ ထိုဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်၌ပင်။ တထာဂတေ ဝိဟရန္တေ ပန၊ ဘုရားရှင်သည် နေတော်မူသော်ကား။ သုဒ္ဓေါဒနမဟာရာဇာ၊ သုဒ္ဓေါဒန မင်းကြီးသည်။ “မေ ပုတ္တော၊ ငါ၏ သားတော်သည်။ ဆဗ္ဗဿာနိ ဒုက္ကရကာရိကံ စရိတွာ၊ ခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး ခဲခဲယဉ်းယဉ်းပြုရသည့် ပြုမှုဟူသော ဒုက္ကရစရိယာ အကျင့်ကို ကျင့်ပြီး၍။ ပရမာဘိသမ္မောဓိံ ပတွာ၊ မြတ်လှစွာသော အရဟတ္တ မဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရ၍။ ပဝတ္တဝရဓမ္မစက္ကော၊ ဓမ္မစကြာတရား တော်မြတ် ဟောကြားပြီး၍။ ရာဇဂဟံ ဥပနိဿာယ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့ကို အမှီပြု၍။ ဝေဠုဝနေ ဝိဟရတိ ကိရ၊ ဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်၌ နေသတဲ့”။ ဣတိ သုတွာ၊ ဤသို့

ကြားသိ၍။ အညတရံ အမစုံ၊ မထင်ရှားသော အမတ်တစ်ယောက်ကို။ “ဧဟိ ဘဏေ၊ လာလော့ အိုအချင်း။ ပုရိသသဟဿပရိဝါရော၊ ယောက်ျားတစ်ထောင် ခြံရံ၍။ ရာဇဂဟံ ဂန္ဓာ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့ သွား၍။ မမ ဝစနေန၊ ငါသုဒ္ဓေါဒနမင်း၏ စကားဖြင့်။ ဝေါ ပိတာ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏ ခမည်းတော်ဖြစ်သော။ သုဒ္ဓေါဒန-မဟာရာဇာ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည်။ ဒဠကာမောတိ ဝတ္တာ၊ ဖူးမြင်တော်မူလို၏ဟု လျှောက်ထား၍။ မေ ပုတ္တံ၊ ငါ၏ သားတော်ဘုရားကို။ ဂဏှိတွာ ဧဟိတိ အာမန္တေသိ၊ ပင့်ဆောင်၍ လာခဲ့လော့”ဟု ခေါ်ပြောပြီ။ (အဋ္ဌကထာပါဠိ၌ ကျောင်းစာရေးအမှား အာဟ ပိုနေ)။ သော ဧဝံ ဒေဝါတိ၊ ထိုအမတ်သည် ကောင်း ပါပြီ အရှင်မင်းကြီးဟု။ ရညော ဝစနံ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး၏ စကားကို။ သိရသာ သမ္ပဋိစ္ဆိတွာ၊ ဦးခေါင်းဖြင့် ခံယူ၍။ ပုရိသသဟဿပရိဝါရော၊ ယောက်ျား တစ်ထောင်ခြံရံ၍။ ခိပ္ပမေဝ သဌိယောဇန မဂ္ဂံ ဂန္ဓာ၊ လျင်စွာသာ ယူဇနာ ခြောက် ဆယ်ခရီးကို သွား၍။ ဒသဗလဿ စတုပရိသမဇ္ဈေ နိသီဒိတွာ၊ ဘုရားရှင်၏ ပရိသတ်လေးပါး အလယ်၌ ထိုင်တော်မူ၍။ ဓမ္မဒေသနာဝေလာယ ဝိဟာရံ ပါဝိသိ၊ တရားဟောတော်မူချိန်၌ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်သို့ ဝင်သွားပြီ။ ရညော ပဟိတသာသနံ တိဌတု တာဝါတိ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် မှာထားလိုက်သော သတင်းစကားသည် ရှိစေဦးတော့ဟု နှလုံးပြု၍။ ပရိယန္တေ ဌိတော၊ ပရိသတ် အစွန်၌ တည်၍။ သတ္ထု ဓမ္မဒေသနံ သုတ္တာ၊ ဘုရားရှင်၏ တရားဒေသနာကို ကြားနာရ၍။ ယထာဌိတောဝ၊ တည်နေသည့် အတိုင်းပင်။ ပုရိသသဟဿေသန သဒ္ဓိ၊ အခြံအရံယောက်ျားတစ်ထောင်နှင့် အတူတကွ။ အရဟတ္တံ ပတွာ ပဗ္ဗဇ္ဇံ ယာစိ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်၍ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်ကို တောင်းပန်ပြီ။ ဘဂဝါ ဧထ ဘိက္ခဝေါတိ၊ ရှင်တော်ဘုရားသည် ‘လာကြ ရဟန်းတို့’ဟု မိန့်တော်မူ၍။ ဟတ္ထံ ပသာရေသိ၊ လက်တော်ကို ဆန့်တန်းတော်မူပြီ။ သဗ္ဗေ တင်္ခဏံယေဝ၊ ရှေ့ဆောင်အမတ်နှင့် အခြံအရံယောက်ျားအားလုံးတို့သည် မိန့်တော်မူရာ ထိုခဏ ၌ပင်။ ဣဒ္ဓိမယပတ္တစိဝရဓရာ၊ တန်ခိုးဖြင့်ပြီးသော သပိတ်ကိုလွယ် သင်္ကန်းကို ဝတ်ရုံကုန်၍။ သဌိဝဿတ္ထေရာ ဝိယ အဟေသံ၊ ဝါတော်ခြောက်ဆယ်ရှိ မထေရ် တို့ကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ အရဟတ္တံ ပတ္တကာလတော ပဋ္ဌာယ ပန၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ရာကာလမှ စ၍ကား။ အရိယာ နာမ မဇ္ဈတ္တာဝ ဟောန္တိ၊ အရိယာတို့ မည်သည် လူမှုရေးလျစ်လျူရှုကုန်သည်သာ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ သော၊ ထို့ကြောင့်

ထိုအမတ်ဟောင်း ရဟန္တာထေရ်သည်။ ရညာ ပဟိတသာသနံ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် ပို့စေအပ်သော သတင်းစကားကို။ ဒသဗလဿ န ကထေသိ၊ ဘုရားရှင်အား မလျှောက်ပြီ။ ရာဇာ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည်။ ဂတော နေဝ အာဂစ္ဆတိ၊ သွားသူသည်လည်း ပြန်မလာ။ သာသနံ န သုယျတီတိ၊ သတင်းစကားကိုလည်း မကြားရဟု တွေး၍။ ဧဟိ ဘဏော၊ လာလော့ အိုအချင်း။ တွံ ဂစ္ဆာဟီတိ၊ သင်သည် သွားလော့ဟု။ တေနေဝ နိယာမေန၊ ထိုနည်းဖြင့်သာ။ အညံ အမစ္စံ ပေသေသိ၊ အခြားသော အမတ်ကို စေလွှတ်ပြန်ပြီ။ သောပိ ဂန္ဓာ ပုရိမနယေနော၊ နောက်စေလွှတ်သော ထိုအမတ်သည်လည်း ဘုရားထံတော်သွား၍ ရှေးနည်းဖြင့်သာ။ ပရိသာယ သဒ္ဓိ၊ ပရိသတ်နှင့် အတူ။ အရဟတ္တံ ပတွာ တုဏှိ အဟောသိ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်၍ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်ပြန်ပြီ။ ရာဇာ ဧတေနော နိယာမေန၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် ဤနည်းဖြင့်သာ။ ပုရိသသဟဿပရိဝါရေ နဝ အမစ္စေ ပေသေသိ၊ ယောက်ျားတစ်ထောင် အခြံအရံရှိကုန်သော အမတ်ကိုးယောက်တို့ တိုင်တိုင် စေလွှတ်ပြီ။ သဗ္ဗေ အတ္တနော ကိစ္စံ နိဋ္ဌာပေတွာ၊ အခြံအရံနှင့် အမတ်ကိုးယောက်လုံးတို့သည် မိမိတို့၏ မက်ကိစ္စကို ပြီးစေ၍။ တုဏှိဘူတာ တတ္ထေဝ ဝိဟရိသု၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်ကုန်လျက် ထိုဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်၌သာ နေကုန်ပြီ။

ရာဇာ သာသနမတ္တမ္ပိ အာဟရိတွာ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် သတင်းစကားမျှ ကိုသော်လည်း ဆောင်ယူခဲ့၍။ အာစိက္ခန္တံ အလဘိတွာ၊ ပြောသည့်သူကို မရ၍။ ဧတ္တကာ ဇနာ မယိ၊ ဤမျှတစ်သောင်းကျော်အရေအတွက်ရှိကုန်သော လူတို့သည် ငါသုဒ္ဓေါဒနမင်းအပေါ်၌။ သိနေဟာဘာဝေန၊ ချစ်ခင်မှုမရှိခြင်းကြောင့်။ သာသနမတ္တမ္ပိ န ပစ္စာဟရိသု၊ သတင်းစကားမျှကိုသော်လည်း တုံ့ပြန်မဆောင်ယူကုန်။ ကော မမ ဝစနံ၊ အဘယ်သူသည် ငါသုဒ္ဓေါဒန၏ စကားကို။ ကရိဿတိ န ခေါတိ၊ လိုက်နာပြုလိမ့်မည်နည်းဟု တွေး၍။ သဗ္ဗံ ရာဇဗလံ ဩလောကေန္တော၊ အလုံးစုံသော မင်းမှုထမ်း ဗိုလ်ပါကို ကြည့်ရှုစူးစမ်းသော်။ ကာဠုဒါယိ အဒ္ဓသ၊ ကာဠုဒါယိအမတ်ကို တွေ့မြင်ပြီ။ ရညော သဗ္ဗတ္ထသာဓကော၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး၏ အမှုအားလုံးကို ပြီးစေတတ်သော။ အဗ္ဘန္တရိကော အတိဝိဿာသိကော၊ အတွင်းသားဖြစ်သော အလွန်အကျွမ်းဝင်သော။ သော အမစ္စော၊ ထိုကာဠုဒါယိ အမတ်သည်။ ဗောဓိသတ္တေန သဒ္ဓိ၊ ဘုရားလောင်းနှင့် အတူတကွ။ ဧကဒိဝသေ ဇာတော၊ တစ်နေ့တည်း၌ မွေးဖွားသော။ သဟပံသုကီဠကော သဟာယော ကိရု

မြေမုန့်အတူ ကစားဖက်ဖြစ်သော သူငယ်ချင်းဖြစ်သတဲ့။ အထ နံ ရာဇာ ထိုအခါ၌ ထိုကာဠုဒါယီအမတ်ကို သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည်။ “တာတ ကာဠုဒါယီ အဟံ၊ အမောင်ကာဠုဒါယီ ငါမည်းတော်သည်။ မမ ပုတ္တံ ပဿိတုကာမော၊ ငါ၏ သားတော်ဘုရားကို ဖူးမြင်လို၍။ နဝ ပုရိသသဟဿာနိ ပေသေသိ၊ ယောက်ျား ကိုးထောင်တို့ကို စေလွှတ်ပြီ။ ဧကပုရိသောပိ အာဂန္တာ၊ ယောက်ျားတစ်ယောက် သည်သော်မှလည်း လာ၍။ သာသနမတ္တံ အာရောစေန္တောပိ နတ္ထိ၊ သတင်း ကလေးမျှကို ပြောဖော်ရသည့်သူသည်သော်မှလည်း မရှိခဲ့။ ဇိဝိတန္တရာယော ပန ဒုဇ္ဇာနော ခေါ၊ အသက်၏အန္တရာယ်ကိုကား သိနိုင်ခဲ့သည်သာ။ အဟံ ဇီဝမာနောဝ၊ ငါမည်းတော်သည် အသက်ရှင်စဉ်ပင်။ ပုတ္တံ ဒဉ္ဇံ ဣတ္ထမိ သားတော် ဘုရားကို ဖူးမြင်ခြင်းငှာ အလိုရှိ၏။ မေ ပုတ္တံ မေ ဒေသေတုံ၊ ငါ၏ သားတော် ဘုရားကို ငါမည်းတော်အား ပြခြင်းငှာ။ သက္ခိဿသိ န ခေါတိ အာမန္တေသိ၊ စွမ်းနိုင်အံ့လော”ဟု ခေါ်ပြောပြီ။ သစေ ပဗ္ဗဇိတုံ လဘိဿာမိ၊ အကယ်၍ ရဟန်း ပြုခြင်းငှာ ကျွန်တော်မျိုး အခွင့်ရအံ့။ သက္ခိဿာမိ ဒေဝါတိ၊ စွမ်းနိုင်ပါလိမ့်မည် အရှင်မင်းကြီးဟု လျှောက်ပြီ။ တာတ တံ၊ ချစ်သား ကာဠုဒါယီ သင်သည်။ ပဗ္ဗဇိတွာ ဝါ အပဗ္ဗဇိတွာ ဝါ၊ ရဟန်းပြု၍ဖြစ်စေ ရဟန်း မပြုမူ၍ဖြစ်စေ။ မယံ ပုတ္တံ ဒေသေဟိတိ၊ ငါ့အား သားတော်ဘုရားကို ပြလော့ဟု မိန့်ပြီ။ သော သာဓု ဒေဝါတိ၊ ထိုကာဠုဒါယီအမတ်သည် ကောင်းပါပြီ အရှင်မင်းကြီးဟု ဝန်ခံ၍။ ရညော သာသနံ အာဒါယ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး၏ သတင်းစကားကို ဆောင်ယူ၍။ ရာဇဂဟံ ဂန္တာ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့ သွား၍။ သတ္ထု ဓမ္မဒေသနာဝေလာယ၊ ဘုရားရှင်၏ တရားဟောတော်မူချိန်၌။ ပရိသပရိယန္တေ ဌိတော၊ ပရိသတ်အစွန်၌ တည်လျက်။ ဓမ္မံ သုတွာ၊ တရားတော်ကို နာယူ၍။ သပရိဝါရော အရဟတ္တဖလံ ပတွာ၊ အခြံအရံနှင့်တကွ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၍။ ဧဟိဘိက္ခုဘာဝေ ပတိဌာသိ၊ ဧဟိဘိက္ခုရဟန်းအဖြစ်၌ တည်ပြီ။

သတ္တာ ဗုဒ္ဓေါ ဟုတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဘုရားဖြစ်ပြီး၍။ ပဌမံ အန္တောဝဿံ၊ ပထမဖြစ်သော ဝါတွင်း၌။ ဣသိပတနေ ဝသိတွာ၊ ဣသိပတနမိဂဒါဝုန်တော၌ ဝါကပ်တော်မူ၍။ ဝုတ္ထဝဿော ပဝါရေတွာ၊ ဝါကျွတ်ပြီးသော် ပဝါရဏာ ပြုတော်မူ၍။ ဥရုဝေလံ ဂန္တာ၊ ဥရုဝေလတောသို့ ကြွတော်မူ၍။ တတ္ထ တယော

မာသေ ဝသန္တော၊ ထိုဥရုဝေလတော၌ သုံးလတို့ပတ်လုံးနေတော်မူလျက်။
 တေဘာတိကဇဋိလေ ဝိနေတွာ၊ ရသေ့ညီနောင်သုံးယောက်တို့ကို ဆုံးမတော်မူ
 ပြီး၍။ ဘိက္ခုသဟဿပရိဝါရော၊ ရဟန်းတစ်ထောင် အခြံအရံရှိ၍။ ဖုဿမာသ-
 ပုဏ္ဏမာယံ ရာဇဂဟံ ဂန္ဓာ၊ ပြာသိုလပြည့်နေ၌ ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့ ကြွတော်မူ၍။
 ဒွေ မာသေ ဝသိ၊ နှစ်လတို့ပတ်လုံး နေတော်မူပြီ။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှ အတိုင်း
 အရှည် ရှိသော တပေါင်းလပြည့်နေ့တိုင်အောင်သော ကာလဖြင့်။ ဗာရာဏသီတော
 နိက္ခန္တဿ၊ ဗာရာဏသီမြို့မှ ထွက်ခွါတော်မူခဲ့သော ဘုရားရှင်မှာ။ ပဉ္စမာသာ
 ဇာတာ၊ ငါးလတို့သည် ဖြစ်ကုန်၊ ရှိကုန်ပြီ။ သကလော ဟေမန္တော အတိက္ကန္တော၊
 အလုံးစုံသော ဆောင်းကာလသည် (ဆောင်းကာလအားလုံးသည်) ကုန်လွန်
 သွားပြီ။ ကာဠဒါယိတ္ထေရဿ အာဂတဒိဝသတော၊ ကာဠဒါယိထေရ်၏ ဘုရားထံ
 ရောက်ရာနေ့မှ။ သတ္တဌဒိဝသာ ဝိတိဝတ္တာ၊ ခုနစ်ရက်ရှစ်ရက်တို့သည် ကျော်လွန်
 ကုန်ပြီ။ သော ဖဂ္ဂဏီပုဏ္ဏမာသိယံ၊ ထိုကာဠဒါယိထေရ်သည် တပေါင်းလပြည့်
 နေ့၌။ “ဟေမန္တော အတိက္ကန္တော၊ ဆောင်းကာလသည် ကျော်လွန်သွားပြီ။ ဝသန္တ-
 သမယော အနုပ္ပတ္တော၊ နွေဦးပေါက်၊ ဝသန္တအခါသည် ရောက်လာပြီ။ မနုဿေဟိ
 သဿာနိ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ လယ်သမားတို့သည် ကောက်စပါးတို့ကို ထုတ်နုတ်ကြ၍။
 သမ္ပဓသမ္ပဓဌာနေဟိ မဂ္ဂါ ဒိန္နာ၊ ဦးတည့်ရာ၊ ဦးတည့်ရာအရပ်တို့ဖြင့် သွားလမ်း
 လာလမ်းတို့ကို ဖွင့်ပေးအပ်ကုန်ပြီ။ ပထဝီ ဟရိတတိဏသစ္ဆန္နာ၊ မြေပြင်သည်
 စိမ်းစိုသော မြက်တို့ဖုံးလွှမ်းနေ၏။ ဝနသဏ္ဍာ သုပုပ္ဖိတာ၊ တောအုပ်သစ်ပင်
 တို့သည် ကောင်းစွာဖူးပွင့်ကုန်ပြီ။ မဂ္ဂါ ပဋိပဇ္ဇနက္ခမာ၊ သွားလမ်းလာလမ်းတို့သည်
 သွားလာရန် ခံကုန် ကောင်းကုန်ပြီ။ ဉာတိသင်္ဂဟံ ကာတုံ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်
 သဂြိုဟ်ချီးမြှောက်မှုကို ပြုတော်မူခြင်းငှာ။ ဒသဗလဿ ကာလော၊ အားတော်
 ဆယ်ပါးသခင် ဘုရားရှင်အဖို့ သင့်လျော်သော အချိန်တည်း။” ဣတိ စိန္တေသိ၊
 ဤသို့ ကြံစည်ပြီ။ အထ ဘဂဝန္တံ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကြံစည်ပြီးရာ ထိုအခါ၌ ဘုရား
 ရှင်သို့ ချဉ်းကပ်၍။

အင်္ဂါရိနော ဒါနိ ဒုမာ ဘဒန္တေ၊ ဖလေသိနော ဆဒနံ ဝိပ္ပဟာယ။

တေ အစွိမန္တောဝ ပဘာသယန္တိ၊ သမယော မဟာဝီရ အင်္ဂီရသာနံ။

(လ)

နာတိသီတံ နာတိ ဥဏှံ၊ နာတိ ဒုဗ္ဗိက္ခု ဆာတကံ။
သဒ္ဓလာ ဟရိတာ ဘူမိ၊ ဧသ ကာလော မဟာမုနိတိ၊

‘အင်္ဂါရိနော ဒါနိ ဒုမာ ဘဒန္တေ (လ) ဧသ ကာလော မဟာမုနိ’ဟူကုန်သော။
သဋ္ဌိမတ္တာဟိ ဂါထာဟိ၊ ခြောက်ဆယ် အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော ဂါထာတို့ဖြင့်။
ဒသဗလဿ ကုလနဂရံ၊ ဂမနတ္ထာယ၊ ဘုရားရှင်သည် ဆွေတော်မျိုးတော်တို့
ကပိလဝတ်မြို့သို့ ကြွတော်မူခြင်းအကျိုးငှာ။ ဂမနဝဏ္ဏံ ဒသဗလဿ ဝဏ္ဏေသိ၊
ကြွတော်မူခြင်းဂုဏ်ကျေးဇူးကို ဘုရားရှင်အား ခိုးမွမ်းလျှောက်ထားပြီ။ ဂါထာ
နက်ကား--

ဘဒန္တေ အိုရှင်တော်မြတ်ဘုရား။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဒုမာ၊ သစ်ပင်
ဟူသမျှတို့သည်။ ဆဒနံ ဝိပ္ပဟာယ၊ အရွက်ဟောင်းကို ပယ်စွန့်ချေချ၍။
ဖလေသိနော၊ အသီးသစ်ကို ရှာသကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၍။ အင်္ဂါရိနော၊ ရွက်နုစသည်
တို့ဖြင့် မီးကိုအသွင်နီမြန်းကုန်၏။ တေ၊ ထိုသစ်ပင်ဟူသမျှတို့သည်။ အစွိမန္တောဝ
ပဘာသယန္တိ၊ အရောင်ရှိကုန်၍သာလျှင် ထွန်းလင်းတောက်ပ ကုန်၏။
မဟာဝီရ၊ လုံ့လကြီးမား အိုရှင်တော်မြတ်ဘုရား။ အင်္ဂီရသာနံ သမယော၊
ရောင်ခြည်တော်တလက်လက် ထွက်တော်မူကုန်သော ဘုရားရှင် တို့၏
မွေးရပ်ဌာနီ ကြွချီတော်မူရန် လျော်ကန်သင့်မြတ်သော အခါပါဘုရား။ (လ)။

မဟာမုနိ၊ ရဟန်းမြတ်ဖြစ်တော်မူသော အိုရှင်တော်ဘုရား။ နာတိသီတံ
နာတိဥဏှံ၊ မအေးလွန်းသောအခါလည်း ဖြစ်ပါသည် ဘုရား၊ မပူလွန်းသော
အခါလည်းဖြစ်ပါသည် ဘုရား။ နာတိဒုဗ္ဗိက္ခုဆာတကံ၊ လမ်းခရီးမှာ စားစရာ
ပေါများ၍ ဒုဗ္ဗိက္ခုဘေး ဆာလောင်ဘေးမှ ကင်းဝေးသည့်အခါလည်း
ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။ သဒ္ဓလာ ဘူမိ ဟရိတာ၊ နေဇာမြက်ညွန့်ရှိသော မြေ
အပြင်သည် စိမ်းလည်းစိမ်းစိုနေပါသည်ဘုရား။ ဧသော ကာလော၊
ဤအချိန်ကား ရှင်တော်ဘုရား ဖွားရပ်ဌာနီ ကြွချီရန်သင့်လျော်သည့်
အချိန်တော်ပါဘုရား။

အထ နံ သတ္တာ၊ လျှောက်ထားရာ ထိုအခါ၌ ထိုကာဠုဒါယီထေရ်ကို ရှင်တော်
ဘုရားသည်။ “ဥဒါယိ ကိ န ခေါ၊ ကာဠုဒါယိ အဘယံကြောင့်သာလျှင်။
မဓုရဿရေန ဂမနဝဏ္ဏံ၊ သာယာသောအသံဖြင့် ကြွချီတော်မူခြင်း၏ကျေးဇူးကို။

ဝဏ္ဏေသီတိ အာဟ၊ သင်ခိုးမွမ်းလျှောက်ထားသနည်း”ဟု မေးမြန်းမိန့်ဆိုတော်မူပြီ။
 ဘန္တေ တုမှာကံ ပိတာ၊ အိုရှင်တော်ဘုရား ရှင်တော်ဘုရားတို့၏ ခမည်းတော်
 ဖြစ်သော။ သုဒ္ဓေါဒနမဟာရာဇာ တုမှာကံ ပဿိတုကာမော၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်း
 ကြီးသည် ရှင်တော်ဘုရားတို့အား ဖူးမြင်လိုနေပါသည် ဘုရား။ ဉာတကာနံ သင်္ဂဟံ
 ကရောထာတိ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့အား သင်္ဂြိုဟ်ခိုးမြှောက်မှုကို ပြုတော်မူကုန်
 ဟု လျှောက်ထားပြီ။ သာဓု ဥဒါယိ၊ ကောင်းပြီ ချစ်သားကာဠုဒါယိ။ ကရိဿာမိ
 ဉာတကာနံ သင်္ဂဟံ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့အား ခိုးမြှောက်မှုကို ငါဘုရား
 ပြုတော်မူအံ့ ။ ဘိက္ခုသံဃဿ အာရောစေဟိ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား ခရီးသွားမည့်
 အကြောင်း ပြောကြားလော့။ ဂမိကဝတ္တံ ပူရေသန္တိတိ၊ ခရီးသွားရဟန်းတို့ ပြုရမည့်
 ကျင့်ဝတ်ကို ပြုကျင့်ကုန်လတ္တံ့ဟု မိန့်တော်မူပြီ။ သာဓု ဘန္တေတိ၊ ကောင်းပါပြီ
 ရှင်တော်ဘုရားဟုလျှောက်၍။ ထေရော တေသံ အာရောစေသိ၊ ကာဠုဒါယိ
 ထေရ်သည် ထိုရဟန်းတို့အား လျှောက်ထားပြီ။

ဘဂဝါ အင်္ဂမဂဓဝါသီနံ၊ ရှင်တော်ဘုရားသည် အင်္ဂတိုင်း၊ မဂဓတိုင်း၌နေ
 ကုန်သော။ ကုလပုတ္တာနံ ဒသဟိ သဟဿေဟိ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့၏
 တစ်သောင်းတို့လည်းကောင်း။ ကပိလဝတ္ထုဝါသီနံ ဒသဟိ သဟဿေဟိ၊
 ကပိလဝတ်မြို့နေ အမျိုးကောင်းသားတို့၏ တစ်သောင်းတို့လည်းကောင်း။ ဣတိ
 သဗ္ဗေဟေဝ ဝိသတိသဟဿေဟိ၊ ဤသို့ အလုံးစုံ နှစ်သောင်းသာလျှင်
 ဖြစ်ကုန်သော။ ခိဏာသဝဘိက္ခုဟိ ပရိဝုတော၊ ရဟန္တာရဟန်းတို့သည် ခြံရံ
 အပ်လျက်။ ရာဇဂဟာ နိက္ခမိတွာ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့မှ ထွက်တော်မူ၍။ ဒိဝသေ ဒိဝသေ
 ယောဇနံ ဂစ္ဆတိ၊ တစ်နေ့တစ်နေ့၌ တစ်ယူဇနာခရီးကို ကြွတော်မူ၏။ ရာဇဂဟာတော
 သဌိယောဇနံ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့မှ ယူဇနာခြောက်ဆယ်ရှိသော။ ကပိလဝတ္ထု၊ ဒွိဟိ
 မာသေဟိ၊ ကပိလဝတ္ထုမြို့သို့ နှစ်လတို့ဖြင့်။ ပါပုဏိဿာမိတိ၊ ရောက်လိမ့်မည်ဟု
 တွေးတော်မူ၍။ အတုရိတစာရိကံ ပက္ကာမိ၊ ဖြေးညှင်းသက်သာ သွားလာမှုကို
 ဖဲကြွတော်မူပြီ။ ထေရောပိ၊ ကာဠုဒါယိထေရ်သည်လည်း။ ဘဂဝတော
 နိက္ခန္တဘာဝံ၊ ရှင်တော်ဘုရား၏ ထွက်ကြွလာတော်မူကြောင်းကို။ ရညော
 အာရောစေဿာမိတိ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးအား ပြောကြားအံ့ဟု တွေး၍။ ဝေဟာသံ
 အဗ္ဘဂ္ဂန္တာ၊ ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်၍။ ရညော နိဝေသနေ ပါတုရဟောသိ၊
 သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး၏ နန်းဘော်၌ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ ရာဇာ ထေရံ ဒိသွာ၊ သုဒ္ဓေါဒန

မင်းကြီးသည် ကာဠုဒါယီထေရ်ကို ဖူးမြင်ရ၍။ တုဋ္ဌစိတ္တော မဟာရဟော၊ နှစ်သက်သောစိတ် ရှိ၍ မြင့်မြတ်သူတို့အားသာ ထိုက်တန်သော။ ပလ္လင်္ကေ နိသီဒါပေတွာ၊ ပလ္လင်၌ ထိုင်နေစေ၍။ အတ္တနော ပဋိယာဒိတဿ၊ မိမိအတွက် စီမံအပ်သော။ နာနဂ္ဂရသဘောဇနဿ၊ မြတ်သော အရသာအမျိုးမျိုးရှိသော ဘောဇဉ်ဖြင့်။ ပတ္တံ ပူရေတွာ အဒါသိ၊ သပိတ်ကို ပြည့်စေ၍ လှူပြီ။ ထေရော ဥဌာယ ဂမနာကာရံ ဒေသေသိ၊ ကာဠုဒါယီထေရ်သည် ထ၍ ကြွမည် အခြင်းအရာကို ပြပြီ။ နိသီဒိတွာ ဘုဉ္ဇထ တာတာတိ၊ ထိုင်၍ ဘုဉ်းပေးပါကုန် ချစ်သားတို့ဟု လျှောက်ပြီ။ သတ္ထု သန္တိကံ ဂန္ဓာ ဘုဉ္ဇိဿာမိ မဟာရာဇာတိ၊ ဘုရားရှင်၏ အထံတော်သို့ သွား၍ ဘုဉ်းပေးအံ့ မင်းကြီးဟု မိန့်ပြီ။ တာတ သတ္တာ ကဟံ ပနာတိ၊ ချစ်သားကာဠုဒါယီ ဘုရားရှင်သည် အဘယ်မှာနည်းဟု မေးပြီ။ ဝိသတိသဟဿဘိက္ခုပရိဝါရော တုမှာကံ ဒဿနတ္ထာယ စာရိကံ နိက္ခန္ဓော မဟာရာဇာတိ၊ ရဟန်းနှစ်သောင်း အခြံအရံရှိ၍ သင်မင်းကြီးတို့အား ကြည့်ရှုတော် မူခြင်းငှာ ခရီးဒေသစာရိကို ထွက်ကြတော်မူလာပြီ မင်းကြီးဟု ဖြေကြားပြီ။ ရာဇာ တုဋ္ဌမာနသော၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် နှစ်သက်သောစိတ် ရှိ၍။ “တုမေ ဣမံ ပရိဘုဉ္ဇိတွာ၊ သင်တို့သည် ဤဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေး၍။ ယာဝ မမ ပုတ္တော၊ အကြင် မျှလောက် ငါသုဒ္ဓေါဒနမင်း၏ သားတော်ဘုရားသည်။ ဣမံ နဂရံ ပါပုဏာတိ၊ ဤကပိလဝတ်မြို့သို့ ရောက်၏။ တာဝ အဿ ပိဏ္ဏပါတံ၊ ကပိလဝတ်မြို့သို့ ရောက်ရာ ထိုအချိန်တိုင်အောင် ထိုသားတော်ဘုရားဖို့ ဆွမ်းကို။ ဣတောဝ ဟရထာတိ အာဟ၊ ဤကပိလဝတ် နန်းတော်မှသာ ဆောင်ယူပါကုန်”ဟု လျှောက်ထားပြီ။ ထေရော အဓိဝါသေသိ၊ ကာဠုဒါယီထေရ်သည် လက်ခံသာယာ ပြီ။ ရာဇာ ထေရံ ပရိဝိသိတွာ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် ကာဠုဒါယီထေရ်ကို ဆွမ်းကျွေးပြီး၍။ ပတ္တံ ဂန္ဓစုဏ္ဏေန ဥဗ္ဗဋ္ဌေတွာ၊ သပိတ်ကို နံသာမူန့်ဖြင့် ပွတ်တိုက် ဆေးကြော၍။ ဥတ္တမဘောဇနဿ ပူရေတွာ၊ မြင့်မြတ်သောဘောဇဉ်ဖြင့် ပြည့်စေ၍။ တထာဂတဿ ဒေထာတိ၊ ရှင်တော်ဘုရားအား ပေးလှူပါကုန်ဟု လျှောက်၍။ ထေရဿ ဟတ္ထေ ပတိဌာပေသိ၊ ကာဠုဒါယီထေရ်၏ လက်၌ တည် စေပြီ၊ လှူလိုက်ပြီ။ ထေရော သဗ္ဗေသံ ပဿန္တာနံယေဝ၊ ကာဠုဒါယီထေရ်သည် လူအားလုံးတို့သည် ကြည့်ကုန်စဉ်ပင်။ ပတ္တံ အာကာသေ ခိပိတွာ၊ သပိတ်ကို ကောင်းကင်သို့ ပစ်လိုက်၍။ သယမ္ပိ ဝေဟာသံ အဗ္ဗဂ္ဂန္တာ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း

ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်၍။ ပိဏ္ဍပါတ် အာဟရိတွာ၊ ဆွမ်းကို ဆောင်ယူ၍။ သတ္တု
ဟတ္ထေ ဌပေသိ၊ ရှင်တော်ဘုရား၏ လက်တော်၌ ထားပြီ (ကပ်ပြီ)။ သတ္တာ တံ
ပရိဘုရိ၊ ဘုရားရှင်သည် ထိုနန်းတော်က ပို့သည့်ဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးတော်မူပြီ။
ဧတေနုပါယေန ထေရော၊ ဤနည်းဖြင့် ကာဠဒါယီထေရ်သည်။ ဒိဝသေ ဒိဝသေ
အာဟရိ၊ နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း ဆွမ်းယူပြီ။ သတ္တာပိ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ဘုရားရှင်
သည်လည်း ရာဇဂြိုဟ် ကပိလဝတ်လမ်းခရီးအကြား၌။ ရညောယေဝ ပိဏ္ဍပါတ်
ပရိဘုရိ၊ ခမည်းတော် သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး၏သာ ဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးတော်မူပြီ။
ထေရောပိ ဘတ္တကိစ္စာဝသာနေ ဒိဝသေ ဒိဝသေ၊ ကာဠဒါယီထေရ်သည်လည်း
ဆွမ်းကိစ္စအပြီး၌ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၌။ အဇ္ဇ ဧတ္တကံ ဘဂဝါ အာဂတော၊ ယနေ့
ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသောအရပ်သို့ ဘုရားရှင်သည် ကြွတော်မူလာပြီ။ အဇ္ဇ
ဧတ္တကန္တိယနေ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော အရပ်သို့ စသည်ဖြင့်။ သတ္ထုဂုဏ-
ပဋိသံယုတ္တာယ ကထာယ၊ ဘုရားဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် စပ်ယှဉ်သော စကားဖြင့်။
သကလံ ရာဇကုလံ၊ အလုံးစုံသော သာကီဝင်မင်းမျိုးကို။ သတ္ထုဒဿနံ ဝိနာယေဝ၊
ရှင်တော်ဘုရားအား ဖူးမြင်ရခြင်းကို ကြဉ်ဖယ်ထား၍သာလျှင်။ သတ္ထရိ
သဗ္ဗာတပ္ပသာဒံ အကာသိ၊ ဘုရားရှင်အပေါ်၌ ကြည်ညိုမှုကောင်းစွာ ဖြစ်ရှိ
သည်ကို ပြုပြီ။ တေနေဝ နံ ဘဂဝါ၊ ထို့ကြောင့်ပင် ထိုကာဠဒါယီထေရ်ကို ရှင်တော်
ဘုရားသည်။ “ဘိက္ခဝေ မမ ကုလပ္ပသာဒကာနံ၊ အိုရဟန်းတို့ ငါဘုရား၏
ဆွေမျိုးတို့ကို ကြည်ညိုစေတတ်ကုန်သော၊ သာဝကာနံ ဘိက္ခုနံ၊ တပည့်ဖြစ်
ကုန်သော ရဟန်းတို့တွင်။ ယဒိဒံ ကာဠဒါယီ၊ အကြင် ကာဠဒါယီသည်။ (အတ္ထိ၊
ရှိ၏။) ဧတံ အဂ္ဂတိ၊ ဤကာဠဒါယီသည် အမြတ်ဆုံး အသာဆုံးပေတည်းဟု။
ဧတဒဂ္ဂေ ဌပေသိ၊ ဧတဒဂ်ရာထူး၌ ထားတော်မူပြီ။

သာကိယာပိ ခေါ၊ သာကီဝင်မင်းမျိုးတို့သည်လည်း။ ဘဂဝတိ အနုပ္ပတ္တေ၊
ဘုရားရှင်သည် အစဉ်အားဖြင့်ရောက်တော်မူလတ်သော်။ အမှာကံ ဉာတိသေဌံ၊
ငါတို့၏ ဆွေမျိုးမြတ်ကို။ ပဿိဿာမာတိ သန္နိပတိတွာ၊ ဖူးကုန်အံ့ဟု စုဝေး၍။
ဘဂဝတော ဝသနဌာနံ ဝိမံသမာနာ၊ ဘုရားရှင်အတွက် နေရာဌာနကို စူးစမ်း
ကုန်သော်။ နိဂြောဓသက္ကဿ အာရာမော ရမဏီယောတိ၊ နိဂြောဓသာကီဝင်
မင်း၏ အရာမ်ခြံသည် မွေလျော်ဖွယ်ရှိ၏ဟု။ သလ္လက္ခေတွာ တတ္ထ၊ ကောင်းစွာ
မှတ်သား၍ ထိုနိဂြောဓအရာမ်ခြံ၌။ ပဋိဇ္ဇေနဝိဓိံ ကာရေတွာ၊ ရှင်းလင်းမှု အစီ

အရင်ကို ပြုစေ၍။ ဂန္ဓပုပ္ဖဟတ္တာ ပဗ္ဗဂ္ဂမနံ ကရောန္တာ၊ နံသာပန်းလက်စွဲကုန်လျက် ခရီးဦးကြိုဆိုမှုကို ပြုကုန်သော်။ သဗ္ဗာလင်္ကာရပဋိမဏ္ဍိတေ ဒဟရဒဟရေ အဆင် တန်ဆာအလုံးစုံ ဆင်မြန်းအပ်ကုန်သော ငယ်ကုန်ငယ်ကုန်သော။ နာဂရဒါရကေ စ နာဂရဒါရိကာယော စ၊ မြို့သားသူငယ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ မြို့သူ သူငယ်မတို့ကို လည်းကောင်း။ ပဌမံ ပဟိဏီသု၊ ရှေးဦးစွာ စေလွှတ်ကုန်ပြီ။ တတော ရာဇကုမာရေ စ ရာဇကုမာရိကာယော စ၊ ထို့နောင်မှ မင်းသားငယ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ မင်းသမီး ငယ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ (ပဟိဏီသု၊ စေလွှတ်ကုန်ပြီ)။ တေသံ အနန္တရာ၊ ထိုမင်းသားငယ်၊ မင်းသမီးငယ်တို့၏ အခြားမဲ့၌။ သာမံ ဂန္ဓပုပ္ဖဟတ္တာဒိဟိ ပူဇယမာနာ၊ ကိုယ်တိုင် နံသာပန်း၊ နံသာမှုန့်စသည်တို့ဖြင့် ပူဇော်ကုန်လျက်။ ဘဂဝန္တံ ဂဟေတွာ၊ ဘုရားရှင်ကို ပင့်ယူ၍။ နိဂြောဓာရာမမေဝ အဂမံသု၊ နိဂြောဓရုံကျောင်းတော်သို့သာ သွားကြကုန်ပြီ။ တတြ ဘဂဝါ ဝိသတိသဟဿ- ခိဏာသဝပရိဝုတော၊ ထိုနိဂြောဓရုံကျောင်းတော်၌ ရှင်တော်ဘုရားသည် ရဟန္တာနှစ်သောင်း ခြံရံအပ်လျက်။ ပညတ္တဝရဗုဒ္ဓါသနေ နိသီဒိ၊ ခင်းထားအပ်သော ဘုရားနေရာတော်မြတ်၌ ထိုင်နေတော်မူပြီ။ သာကီယာ နာမ မာနဇာတိကာ မာနတ္ထဒ္ဓါ၊ သာကီဝင်တို့မည်သည် ဝမ်းတွင်းမာန်ရှိကုန်၏၊ မာနထန်ကုန်၏။ သိဒ္ဓတ္ထကုမာရော အမေဟိ ဒဟရတရော၊ သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည် ငါတို့ထက် အထူးငယ်၏။ အမှာကံ ကနိဋ္ဌော ဘာဂိနေယျော ပုတ္တော နတ္တာ၊ ငါတို့၏ ညီငယ်တည်း၊ တူတည်း၊ သားတည်း၊ မြေးတည်း။ ဣတိ တေ စိန္တေတွာ၊ ဤသို့ ထိုသာကီဝင်တို့သည် တွေးကုန်၍။ ဒဟရဒဟရေ ရာဇကုမာရေ၊ ငယ်ကုန် ငယ်ကုန်သော မင်းသားတို့ကို။ “တုမေ ဝန္တထ၊ သင်မင်းသားငယ်တို့သည် ရှိခိုး ကြကုန်။ တုမှာကံ ပိဋိတော၊ သင် မင်းသားငယ်တို့၏ နောက်ကျောနောက်မှ။ မယံ နိသီဒိဿာမ၊ ငါတို့သည် ထိုင်နေကုန်အံ့”။ ဣတိ အာဟံသု၊ ဤသို့ ပြောကုန်ပြီ။

တေသု ဧဝံ အဝန္တိတွာ နိသီန္တေသု၊ ထိုသာကီဝင်တို့သည် ဤသို့ ရှိမခိုးမူ၍ နေကုန်လတ်သော်။ တေသံ အဇ္ဈာသယံ၊ ထိုသာကီဝင်တို့၏ ဇာတိမာန်ကြီးသည် အတွင်းဆန္ဒကို။ ဘဂဝါ ဩလောကေတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ကြည့်ရှုသိမြင် တော်မူ၍။ “မံ ဉာတယော န ဝန္တန္တိ၊ ငါဘုရားကို ဆွေတော်မျိုးတော်တို့သည် ရှိမခိုးကုန်။ ဟန္တ ဒါနိ နေ ဝန္တာပေဿာမိ၊ ယခု ထိုဆွေတော်မျိုးတော်တို့ကို ရှိခိုး

စေအံ့။ ဣတိ အဘိညာပါဒကံ၊ ဤသို့ကြံတော်မူ၍ အဘိညာဉ်၏ အခြေခံ ဖြစ်သော။ စတုတ္ထဇ္ဈာန် သမာပဇ္ဇိတွာ၊ စတုတ္ထဈာန်ကို ဝင်စားတော်မူ၍။ တတော ဝုဋ္ဌာယ၊ ထိုစတုတ္ထဈာန်မှ ထတော်မူ၍။ အာကာသံ အဗ္ဗုဂ္ဂန္တာ၊ ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်၍။ တေသံ သီသေ၊ ထိုသာကီဝင်တို့၏ ခေါင်းပေါ်၌။ ပါဒပံသု ဩကိရမာနော ဝိယ၊ ခြေမှုန့်ကို ကြံချဘိသကဲ့သို့။ ကဏ္ဍမ္ပရက္ခမူလေ ယမက- ပါဋိဟာရိယသဒိသံ၊ ကဏ္ဍသရက်ပင်ရင်း၌ ရေမီးအစုံ တန်ခိုးပြာဋိဟာနှင့် တူသော။ ပါဋိဟာရိယံ အကာသိ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို ပြုတော်မူပြီ။ ရာဇာ တံ အတ္ထရိယံ ဒိသွာ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် ထိုအံ့ဩဖွယ်ကို ဖူးမြင်ရ၍။ “ဘဂဝါ တုမှာကံ ဇာတဒိဝသေ၊ အိုရှင်တော်ဘုရား အရှင်ဘုရားတို့၏ ဖွားတော်မူရာနေ့၌။ ကာဠဒေဝီလဿ ဝန္တနတ္ထံ၊ ကာဠဒေဝီလရသေ့အား ရှိခိုးခြင်းငှာ။ တုမှာကံ ဥပနီတာနံ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို နီးနီးကပ်ကပ်ဆောင်ယူအပ်ကုန်သော်။ ဝေါ ပါဒေ ပရိဝတ္တိတွာ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏ ခြေတော်တို့ကို ချာချာလည်၍။ ဗြာဟ္မဏဿ မတ္ထကေ၊ ကာဠဒေဝီလရသေ့၏ ထိပ်ထက်၌။ ပတိဋ္ဌိတေ ဒိသွာပိ၊ တည်သည် တို့ကို ဖူးမြင်ရ၍လည်း။ အဟံ တုမေ ဝန္တိ၊ တပည့်တော်သုဒ္ဓေါဒနသည် သားတော် ဘုရားတို့ကို ရှိခိုးခဲ့ပါပြီ။ အယံ မေ ပဌမဝန္တနာ၊ ရသေ့ခေါင်းပေါ် ခြေထောက် တည်စဉ်က ဤရှိခိုးမှုသည် တပည့်တော်သုဒ္ဓေါဒန၏ အစဆုံးရှိခိုးခြင်းပါတည်း။ ဝပ္ပမင်္ဂလဒိဝသေ ဇမ္ဗုတ္ထာယာယ၊ လယ်ထွန်မင်္ဂလာနေ့၌ သပြေပင်ရိပ်၌။ သိရိသယနေ နိသိန္နာနံ ဝေါ၊ ကျက်သရေရှိသော အိပ်ရာ၌ ထိုင်နေကုန်သော အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဇမ္ဗုတ္ထာယာယ အပရိဝတ္တနံ၊ သပြေပင်ရိပ်၏ မပြောင်းလဲမှုကို။ ဒိသွာပိ ဝန္တိ၊ တွေ့မြင်၍လည်း ရှိခိုးခဲ့ပါပြီ။ အယံ မေ ဒုတိယဝန္တနာ၊ လယ်ထွန် မင်္ဂလာနေ့ ဤရှိခိုးခြင်းသည် တပည့်တော် သုဒ္ဓေါဒန၏ ဒုတိယရှိခိုးခြင်းပါတည်း။ ဣဒါနိ အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗံ၊ ယခုအခါ၌ လုံးလုံးမမြင်ဖူးသော။ ဣမံ ပါဋိဟာရိယံ ဒိသွာပိ၊ ဤတန်ခိုးပြာဋိဟာကို ဖူးမြင်ရ၍လည်း။ အဟံ တုမှာကံ ပါဒေ ဝန္တာမိ၊ တပည့်တော် သုဒ္ဓေါဒနသည် သားတော်ဘုရားတို့၏ ခြေတော်တို့ကို ရှိခိုးပါ၏။ အယံ မေ တတိယဝန္တနာ၊ ဤရှိခိုးခြင်းသည် တပည့်တော် သုဒ္ဓေါဒန၏ တတိယ ရှိခိုးခြင်း ပါတည်း။” ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြီ။ ရညာ ဝန္တိတေ ပန၊ သုဒ္ဓေါဒန မင်းကြီးသည် ရှိခိုးအပ်သော်ကား။ ဘဂဝန္တံ အဝန္တိတွာ ဌာတုံ၊ ဘုရားရှင်ကို ရှိမခိုးမူ၍ တည်နေခြင်းငှာ။ သမတ္ထော ဧကသာကိယောပိ နာမ နာဟောသိ၊

စွမ်းနိုင်သော သာကီဝင်တစ်ဦးတစ်ယောက်မည်သည်လည်း မဖြစ်ပြီ၊ မရှိပြီ။ သဗ္ဗေ ဝန္တိသုယေဝ၊ သာကီဝင်အားလုံးတို့သည် ရှိခိုးပြီးသော ဖြစ်ကုန်ပြီ။

ဣတိ ဘဂဝါ ဉာတယော ဝန္တာပေတွာ၊ ဤသို့ ဘုရားရှင်သည် ဆွေတော် မျိုးတော်တို့ကို ရှိခိုးစေ၍။ အာကာသတော ဩတရိတွာ၊ ကောင်းကင်မှ ဆင်းသက် တော်မူ၍။ ပညတ္တာသနေ နိသီဒိ၊ ခင်းထားအပ်သောနေရာ၌ ထိုင်နေတော်မူပြီ။ ဘဂဝတိ နိသိန္နော၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုင်နေတော်မူပြီးသော်။ သိခါပတ္တော ဉာတိသမာဂမော အဟောသိ၊ အထွတ်အထိပ်ရောက်သော ဆွေတော် မျိုးတော်များ တွေ့ကြုံပေါင်းဆုံမှုသည် ဖြစ်ပြီ။ သဗ္ဗေ ဧကဂ္ဂစိတ္တာ ဟုတွာ နိသီဒိသု၊ ဆွေတော်မျိုးတော်အားလုံးတို့သည် ဘုရားအာရုံပြုသောစိတ် တစ်ခုသာ ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍ ထိုင်နေကုန်ပြီ။ တတော မဟာမေယော၊ ထို့နောင်မှ မိုးကြီး သည်။ ပေါက္ခရဝဿံ ဝဿိ၊ ကြာတော၌ ရွာသော မိုးကဲ့သို့ စိုလိုသူစို၊ မစိုလိုသူ မစိုသော မိုးကို ရွာပြီ။ တမ္ပဝဏ္ဏံ ဥဒကံ၊ နီမြန်းသော ရေသည်။ ဟေဌာ ဝိရဝန္တံ ဂစ္ဆတိ၊ အောက်မြေပြင်၌ တဝေါဝေါ မြည်လျက် စီးသွား၏။ တေမိတုကာမောဝ တေမေတိ၊ စိုလိုသူသည်သာ စို၏။ အတေမိတုကာမဿ သရီရေ၊ မစိုလိုသူ၏ ကိုယ်၌။ ဧကဗိန္ဒုမတ္တမ္ပိ န ပတတိ၊ တစ်ပေါက်သည်မျှသော်လည်း မကျ။ တံ ဒိသွာ၊ ထိုဖြစ်ပုံကို တွေ့မြင်ရ၍။ သဗ္ဗေ အစ္ဆရိယဗျတစိတ္တဇာတာ၊ သာကီဝင် အားလုံးတို့သည် အံ့ဖွယ်သရဲ မဖြစ်ဖူးမြဲသော စိတ်ရှိကုန်၍။ အဟော အစ္ဆရိယံ၊ ဪ အံ့ဩဖွယ် ကောင်းပါပေစွ။ အဟော အဗျတံ၊ ဪ မဖြစ်စဖူး အဖြစ်ထူး ပါပေစွ။ ဣတိ ကထံ သမုဋ္ဌာပေသု၊ ဤသို့ စကားကို ဖြစ်စေကုန်ပြီ။ သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ မယံ ဉာတိသမာဂမေ၊ ငါဘုရား၏ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့နှင့် ပေါင်းဆုံမိရာ၌။ ဣဒါနေဝ ပေါက္ခရဝဿံ န ဝဿတိ၊ ယခုအခါ၌သာ ပေါက္ခရဝဿမိုးကြီးသည် ရွာသည်မဟုတ်သေး။ အတိတေပိ ဝဿိ၊ ရှေ့၌လည်း ရွာဖူးပြီ။ ဣတိ ဣမာယ အဋ္ဌပုတ္တိယာ၊ ဤသို့ ဤအကြောင်းအတ္ထုပ္ပတ်ကြောင့်။ (အဋ္ဌကထာမှာ ကျောင်းစာရေးအများ “ဣမိဿာ”ဟု ရှိနေသည်။) ဝေဿန္တရဇာတကံ ကထေသိ၊ ဝေဿန္တရာဇာတ်တော်ကို ဟောတော်မူပြီ။ ဓမ္မဒေသနံ သုတွာ၊ တရားဒေသနာကို နာယူပြီး၍။ သဗ္ဗေ ဥဌာယ၊ သာကီဝင်အားလုံးတို့သည် ထ၍။ ဝန္တိတွာ ပက္ကမိသု၊ ရှိခိုး၍ ဖဲသွားကုန်ပြီ။ ရာဇာ ဝါ ရာဇမဟာမတ္တော ဝါ ဧကောပိ၊ မင်းသည်သော်လည်းကောင်း၊ မင်းအမတ်ကြီးသည်သော်လည်းကောင်း

ကောင်း၊ တစ်ယောက်သည်သော်မှလည်း။ သွေ အမှာကံ ဘိက္ခု ဂဏှထာတိ
ဝတ္တာ၊ နက်ဖြန်၌ တပည့်တော်တို့၏ ဆွမ်းကို အလှူခံတော်မူပါဟု လျှောက်ထား
၍။ ဂတော နာမ နတ္ထိ၊ သွားသူ မည်သည် မရှိ။

သတ္တာ ပုန ဒိဝသေ၊ ဘုရားရှင်သည် နောက်နေ့၌။ ဝိသတိသဟဿဘိက္ခု-
ပရိဝုတော ကပိလဝတ္ထံ၊ ရဟန္တာနှစ်သောင်းခြံရံအပ်လျက် ကပိလဝတ်မြို့သို့။
ပိဏ္ဍာယ ပါဝိသိ၊ ဆွမ်းအကျိုးငှာ ဝင်တော်မူပြီ။ တံ ကောစိ ဂန္တာ န နိမန္တေသိ၊
ထိုဘုရားရှင်ကို မည်သူသည်မျှ သွား၍ မပင့်ဖိတ်ပြီ။ ပတ္တံ ဝါ န အဂ္ဂဟေသိ၊
သပိတ်တော်ကိုသော်လည်း မယူပြီ။ ဘဂဝါ ဣန္ဒဒီလေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
ကပိလဝတ်မြို့တံခါးခံ၌။ ဌိတောဝ၊ ရပ်တော်မူလျက်သာ။ “ပုဗ္ဗဗုဒ္ဓါ ကုလနဂဓရေ
ရှေးဘုရားရှင်တို့သည် ဆွေတော်မျိုးတော်တို့မြို့၌။ ကထံ န ခေါ ပိဏ္ဍာယ စရိသု၊
အဘယ်သို့လျှင် ဆွမ်းအကျိုးငှာ လှည့်လည်ကုန်သနည်း။ ဥပ္ပဋိပါဋိယာ
ဣဿရဇနာနံ၊ အစဉ်အတိုင်းမဟုတ်ဘဲ အစိုးရသူ လူတို့၏။ ယရာနိ အဂမံသု
ကိ၊ အိမ်တို့သို့ ကြွကုန်သလော။ ဥဒါဟု သပဒါနစာရိကံ စရိသု ကိ၊ ထိုသို့မဟုတ်
အိမ်စဉ်လှည့်လည်ခြင်းကို လှည့်လည်ကုန်သလော”။ ဣတိ အာဝဇ္ဇေသိ၊ ဤသို့
ဆင်ခြင်တော်မူပြီ။ တတော ဧကဗုဒ္ဓဿပိ၊ ထို့နောင်မှ တစ်ဆူသော ဘုရားရှင်၏
သော်လည်း။ ဥပ္ပဋိပါဋိယာ ဂမနံ အဒိသွာ၊ အိမ်စဉ်မဟုတ်သော အားဖြင့်
ဆွမ်းခံကြွမှုကို မြင်တော်မူ၍။ “မယာပိ ဣဒါနိ၊ ငါဘုရားသည်လည်း ယခုအခါ၌။
အယမေဝ ဝံသော အယမေဝ ပဝေဏီ ပဂ္ဂဟေတဗ္ဗာ၊ ဤဘုရားရှင်တို့အနွယ်
ကိုသာ ဤဘုရားရှင်တို့ အစဉ်အဆက်ကိုသာ ခိုးမြှောက်ထိုက်၏။ စ အာယတိ
မေ သာဝကာပိ၊ သည်သာမကသေး နောင်အခါ၌ ငါဘုရား၏တပည့်တို့
သည်လည်း။ မမညေဝ အနုသိက္ခန္တာ၊ ငါဘုရားကိုသာ အတုလိုက် ကျင့်ကုန်
လျက်။ ပိဏ္ဍာစာရိကဝတ္ထံ ပရိပူရေသန္တိတိ၊ ဆွမ်းခံကျင့်ဝတ်ကို ဖြည့်ကျင့်ကုန်
လတ္တံ”ဟု မြင်တော်မူ၍။ ကောဋိယံ နိဝိဋ္ဌဂေဟတော ပဌာယ၊ အစွန်ဆုံး၌
တည်သော အိမ်မှ စ၍။ သပဒါနံ ပိဏ္ဍာယ စရိ၊ အိမ်စဉ်မပျက် ဆွမ်းအကျိုးငှာ
လှည့်လည်ပြီ။ အယော သိဒ္ဓတ္ထကုမာရော၊ အရှင်သခင်ဖြစ်ခဲ့သော သိဒ္ဓတ္ထ
မင်းသားသည်။ ပိဏ္ဍာယ စရတိ ကိရ၊ ဆွမ်းအကျိုးငှာ လှည့်လည်သတဲ။ ဣတိ
ဒွိဘူမကတိဘူမကာဒိသု ပါသာဒေသု၊ ဤသို့ပြောကြ၍ နှစ်ထပ်သုံးထပ်
အစရှိကုန်သော ပြာသာဒ်တို့၌။ သိဟပဉ္စရေ ဝိဝရိတ္တာ၊ ပြုတင်းပေါက်တို့ကို ဖွင့်၍။

မဟာဇနော ဒဿနဗျာဝဋ္ဌော အဟောသိ၊ လူအများသည် ကြည့်ရှုရန် အားထုတ်သည် ဖြစ်ပြီ။

ရာဟုလမာတာ ဒေဝီပိ၊ ရာဟုလာမယ်တော်ဖြစ်သော မိဖုယားသည်လည်း။
 “အယျပုတ္တော ဣမသ္မိယေဝ နဂဓေ၊ အရှင်သားသည် ဤကပိလဝတ်မြို့တော်
 ၌ပင်။ မဟန္တေန ရာဇာနုဘာဝေန၊ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်လှစွာသော မင်းအာနုဘော်
 ဖြင့်။ သုဝဏ္ဏသိဝိကာဒီဟိ ဝိစရိတွာ၊ ရွှေထမ်းစင်စသည်တို့ဖြင့် လှည့်လည်တော်
 မူပြီး၍။ ဣဒါနိ ကေသမဿံ ဩဟာရေတွာ၊ ယခုအခါ၌ ဆံ့မှတ်ဆိတ်ကို
 ပယ်ဖြတ်ရိတ်လှီး၍။ ကာသာယဝတ္ထဝသနော ကပါလဟတ္တော၊ ဖန်ရည်စွန်း
 အဝတ်ဝတ်လျက် ခွက်လက်စွဲလျက်။ ပိဏ္ဍာယ စရတိ ကိရ၊ ဆွမ်းအကျိုးငှာ
 လှည့်လည်သတဲ။ သောဘတိ န ခေါ ဣတိ၊ တင့်တယ်ပါ၏လော” ဤသို့
 တွေး၍။ သီဟပဉ္စရံ ဝိစရိတွာ၊ ပြုတင်းပေါက်ကို ဖွင့်၍။ ဩလောကယမာနာ၊
 ဖူးမြင်သော်။ ဘဂဝန္တံ၊ ရှင်တော်ဘုရားကို။ နာနာဝိရာဂသမုဇ္ဈလာယ
 သရိရပ္ပဘာယ၊ အသီးသီး ထူးခြားနှစ်သက်ဖွယ်ရာ ကောင်းစွာတောက်ပသော
 ကိုယ်တော်အရောင်ဖြင့်။ နဂရီထိယော ဩဘာသေတွာ၊ မြို့လမ်းအသွယ်သွယ်
 တို့ကို ထွန်းလင်းတောက်ပစေ၍။ ဗျာမပ္ပဘာပရိက္ခေပသမင်္ဂီဘူတာယ၊ တလံမျှ
 လောက်သော ရောင်ခြည်တော်ဝန်းနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ အသီတိ-
 အနုဗျဉ္စနာဝဘာသိတာယ၊ လက္ခဏာတော်ငယ်ရှစ်ဆယ်တို့ဖြင့် ထွန်းလင်းစေ
 အပ်သော။ ဒွတ္တိသမဟာပုရိသလက္ခဏပဋိမဏ္ဍိတာယ၊ ယောက်ျားမြတ်တို့
 လက္ခဏာတော်ကြီးသုံးဆယ့်နှစ်ပါးတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော။ အနော၊ မာယ
 ဗုဒ္ဓသိရိယာ၊ နှိုင်းခိုင်းစရာ ဥပမာမရှိသော ဘုရားရှင်တို့ အသရေတော်ဖြင့်။
 ဝိရောစမာနံ ဒိသ္မာ၊ တင့်တယ်လှသည်ကို ဖူးမြင်ရ၍။ ဥဏှိသတော ပဌာယ၊
 နဖူးသင်းကျစ်တော်မှ စ၍။ ယာဝ ပါဒတလာ၊ ခြေဖဝါးတော်ပြင်တိုင်အောင်။

“သိနိဒ္ဓနီလမုဒုကုဉ္စိတကေသော၊ သူရိယနိမ္မလတလာဘိနလာဋ္ဌော။
 ယုတ္တတုဂ်မုဒုကာယတနာသော၊ ရံသိဇာလဝိတတော နရသီဟော။
 (လ)။

ဂစ္ဆန္တော နိလပထေဝိယ စန္ဒော၊ တာရာဂဏပရိဝမိတရူပေါ။
 သာဝက မဇ္ဈဂတော သမဏိန္ဒော၊ ဧသ ဟိ တုယံ ပိတာ နရသီဟောတိ။

‘သိနိဒ္ဓနီလမုဒုကုဋ္ဌိတကေသော (လ) ဧသ ဟိ တုယံ ပိတာ နရသီဟော’ဟု။ ဧဝံ ဒသဟိ၊ ဤသို့ ဆယ်မျိုးကုန်သော။ ဣမာဟိ နရသီဟဂါထာဟိ နာမ အဘိတ္ထဝိတ္တာ၊ ဤနရသီဟဂါထာမည်သည်တို့ဖြင့် လွန်စွာရွှင်လန်း ခိုးမွမ်းပြီး၍ တုမှာကံ ပုတ္တော၊ သင်မင်းကြီးတို့၏ သားတော်ဘုရားသည်။ ဣဒါနိ ပိဏ္ဍာယ စရတိ ကိရ၊ ယခုအခါ၌ ဆွမ်းအကျိုးငှာ လှည့်လည်သတဲ့။ ဣတိ ရညော အာရောစေသိ၊ ဤသို့ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးအား လျှောက်ထားပြီ။ နရသီဟ ဆယ်ဂါထာအနက်ကား၊

သိနိဒ္ဓနီလမုဒုကုဋ္ဌိတကေသော၊ ပြေပြစ်မည်းနက် ပျော့ပြောင်းလျက် လက်ယာခွေပတ် အဖျားညွတ်သော ဆံတော်ရှိတော်မူသော။ သူရိယ- နိမ္မလတလာဘိနလာဇော၊ အညစ်အကြေးမရှိသည့် နေလုလင်အသွင် နဖူးပြင်လည်း ရှိတော်မူသော။ ယုတ္တတုဂ်မုဒုကာယတနာသော၊ တင့်တယ်ရုံ မြင့်မောက်မှုနှင့် ယှဉ်လျက် နူးညံ့ရည်သွယ် နှာတံတော်လည်း ရှိတော်မူသော။ ရံသိဇာလဝိတတော၊ ရောင်ခြည်တော်ကွန်ရက်ကို ဖြန့်ကြက်သော ကိုယ်တော်လည်းရှိတော်မူသော။ နရသီဟော၊ လူတို့ အထွတ် ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ကြီးပါတကား။

စက္ကဝရကီတရတ္တသုပါဒေါ၊ စက်လက္ခဏာမြတ်ဖြင့် မှတ်သားအပ်သည့် နီတွေးကောင်းမြတ်သော ခြေဖဝါးတော်ရှိတော်မူသော။ လက္ခဏမဏ္ဍိတ- အာယတပဏှိ၊ လက္ခဏာတော်မြတ်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သည် ရှည်သွယ်သော ဖနောင့်တော်လည်း ရှိတော်မူသော။ စာမရိဟတ္ထ- ဝိဘူသိတပဏှော၊ စာမရိသားမြီးယပ်ပုံဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သည့် ဖနောင့် တော်လည်းရှိတော်မူသော။ ဧသော ဟိ နရသီဟော၊ လူတို့အထွတ် ထိုပုဂ္ဂိုလ်မြတ်သည်ကား။ တုယံ ပိတာ၊ သင်သားတော် ရာဟုလာ၏ ခမည်းတော်ပါပေတည်း။

သကျကုမာရော၊ သာကီဝင်မင်းသားစစ်ဖြစ်တော်မူသော။ ဝရဒေါ၊ အမြတ်တရားကိုလည်းပေးတော်မူတတ်သော။ သုခမာလော၊ နူးညံ့ သိမ်မွေ့လည်း နူးညံ့သိမ်မွေ့တော်မူသော။ လက္ခဏဝိစိတ္တပသန္နသရီရော၊ လက္ခဏာတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်၊ ကြည်ညိုဖွယ်သော ကိုယ်တော်လည်း ရှိတော်

မူထသော။ လောကဟိတာယ အာဂတော၊ လောကအစီးအပွားငှာလည်း
ကြွလာတော်မူထသော။ နရဝီရော၊ ဝီရိယအရှိဆုံး လူလည်းဖြစ်တော်မူ
ထသော။ ဒေသော ဟိ နရသီဟော၊ လူတို့အထွတ် ထိုပုဂ္ဂိုလ်မြတ်သည်ကား။
တုယံ ပိတာ၊ သင်သားတော် ရာဟုလာ၏ ခမည်းတော်ပါပေတည်း။

အာယတယုတ္တသုသဏ္ဌိတသောတော၊ သင့်လျော်ရုံ ရှည်သွယ်မှုနှင့်
ယှဉ်၍ ကောင်းစွာတည်သော နားလည်းရှိတော်မူထသော။ ဂေါပမုခေါ၊
ဖွားသစ်စန္ဒားကလေး မျက်တောင်မွေးပမာ နူးညံ့သောမျက်တောင်မွေးလည်း
ရှိတော်မူထသော။ အဘိနီလနေတ္ထော၊ ညိုသော မျက်နက်ဝန်းလည်း ရှိတော်
မူထသော။ ဣန္ဒုဓနုအဘိနီလဘမုကော၊ စို့သက်တင်ရေးကဲ့သို့ ညွတ်ကိုင်း၍
စိမ်းညိုသော မျက်ခုံးတော်လည်း ရှိတော်မူထသော။ ဒေသော ဟိ
နရသီဟော၊ လူတို့အထွတ် ထိုပုဂ္ဂိုလ်မြတ်သည်ကား။ တုယံ ပိတာ၊ သင်
သားတော်ရာဟုလာ၏ ခမည်းတော်ပါပေတည်း။

(ယဿ၊ အကြင်ရဟန်းတော်မြတ်၏) မုခဝဏ္ဏော၊ မျက်နှာတော်အဆင်း
သည်။ ပုဏ္ဏစန္ဒနိဘော၊ လပြည့်ဝန်းနှင့်တူ၏။ ဒေဝနရာနံ ပိယော၊ ဗြဟ္မာ
နတ် လူတို့သည် ချစ်ခင်လည်း ချစ်ခင်အပ်တော်မူထသော။ နရနာဂေါ၊
လူ့ပြောင်မာတင်ကြီးလည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ မတ္တဂဇိန္ဒုဝိလာသိတဂါမိ၊
အမုန်ယစ်သော ဆင်မင်းအတူ တင့်တယ်စွာလည်း ကြွသွားတော်မူတတ်
ထသော။ ဒေသော ဟိ နရသီဟော၊ လူတို့အထွတ် ထိုပုဂ္ဂိုလ်မြတ်သည်ကား။
တုယံ ပိတာ၊ သင်သားတော်ရာဟုလာ၏ ခမည်းတော်ပါပေတည်း။

သိနိဒ္ဓသုဂမ္ဘိရမဉ္ဇသယောသော၊ ပြေပြစ်နက်နဲ သာယာချိုမြိန်သော အသံ
ရှိတော်မူထသော။ ဟိဂုံလဝဏ္ဏရတ္တသုဇိဝေါ၊ ဟင်္သာပြဒါးအဆင်း နီမြန်း
ကောင်းမွန်သော လျှာတော်ရှိတော်မူထသော။ ဝိသတိ ဝိသတိ သေတ-
သုဒန္တော၊ အထက်နှစ်ဆယ်၊ အောက်နှစ်ဆယ် ကောင်းစွာဖြူသော
သွားတော်လည်း ရှိတော်မူထသော။ ဒေသော ဟိ နရသီဟော၊ လူတို့အထွတ်
ထိုပုဂ္ဂိုလ်မြတ်သည်ကား။ တုယံ ပိတာ၊ သင်သားတော် ရာဟုလာ၏
ခမည်းတော်ပါပေတည်း။

ခတ္တိယသမ္ဘဝအဂ္ဂကုလိန္ဒော၊ ခတ္တိယမိုးကောင်းစွာဖြစ်၍ အမိုးမြတ် အရှင်သခင် ဖြစ်တော်မူထသော။ ဒေဝမနုဿမနုဿိတပါဒေါ၊ နတ်လူတို့ ရှိခိုးထိုက်၊ ရှိခိုးခံရသော ခြေတော်ရှိတော်မူထသော။ သီလသမာဓိပတိဋ္ဌိတ- စိတ္တော၊ ကိုယ်နှုတ် မကောင်းရှောင်၊ အကောင်းဆောင်သည့်သီလ၊ ကောင်းမြတ်သော အာရုံ၌ ကောင်းစွာ စိတ်ကိုထားမှု သမာဓိတို့ဖြင့် မြဲမြံစွာ တည်ရှိသည် စိတ်ထားလည်း ရှိတော်မူထသော။ ဧသော ဟိ နရသီဟော၊ လူတို့အထွတ် ထိုပုဂ္ဂိုလ်မြတ်သည်ကား။ တုယံ ပိတာ၊ သင်သားတော် ရာဟုလာ၏ ခမည်းတော်ပါပေတည်း။

ဝဋ္ဋသုဝဋ္ဋသုသဏ္ဌိတဂီဝေါ၊ လုံးဝန်းသည်ထက် ကောင်းစွာလုံးဝန်း၍ ကောင်းသော သဏ္ဌာန်ရှိသော လည်ပင်လည်းရှိတော်မူထသော။ သီဟဟနု- မိဂရာဂသရီရော၊ ခြင်္သေ့မင်းမေးကဲ့သို့ မေးတော်ရှိ၍ ခြင်္သေ့မင်းရှေးပိုင်း ကိုယ်ကဲ့သို့ပြည့်ဖြိုးသော ကိုယ်တော်လည်း ရှိတော်မူထသော။ ကဉ္စနသုဏ္ဍဝိ- ဥတ္တမဝဏ္ဏော၊ ဇဗ္ဗုရာဇ်ရွှေကဲ့သို့ ကောင်းသောအရေတော်ရှိ၍ မြတ်သော အဆင်းလည်း ရှိတော်မူထသော။ ဧသော ဟိ နရသီဟော၊ လူတို့အထွတ် ထိုပုဂ္ဂိုလ်မြတ်သည်ကား။ တုယံ ပိတာ၊ သင်သားတော် ရာဟုလာ၏ ခမည်းတော်ပါပေတည်း။

အဉ္စနသမဝဏ္ဏသုနီလကေသော၊ မျက်စဉ်းညိုအဆင်းရှိ၍ ကောင်းမြတ် စိမ်းညိုသော ဆံတော်လည်းရှိတော်မူထသော။ ကဉ္စနပဋ္ဌဝိသုဒ္ဓနလာဋ္ဌော၊ ရွှေပြား ကဲ့သို့ စင်ကြယ်ပြန့်ပြူးသော နဖူးအပြင်လည်းရှိတော်မူထသော။ ဩသဓိပဏ္ဍရသုဒ္ဓသုဥဏ္ဏော၊ သောက်ရှူးကြယ်ကဲ့သို့ ဖြူဖွေးစင်ကြယ် ကောင်းမြတ်သော ဥဏ္ဏလုံမွေးရှင်တော်လည်း ရှိတော်မူထသော။ ဧသော ဟိ နရသီဟော၊ လူတို့အထွတ် ထိုပုဂ္ဂိုလ်မြတ်သည်ကား။ တုယံ ပိတာ၊ သင်သားတော်ရာဟုလာ၏ ခမည်းတော်ပါပေတည်း။

တာရာဂဏပရိဝမိတရူပေါ၊ ကြယ်တာရာအပေါင်းတို့ဖြင့် အလင်းရောင် တိုးပွား သော သဘောရှိသော။ စန္ဒော၊ လမင်းသည်။ အနီလပထေ ဂစ္ဆန္တော ဝိယ၊ လေလမ်းတခွင် ကောင်းကင်ပြင်၌ သွားဘိသကဲ့သို့။ သာဝက- မဇ္ဈဂတော၊ တပည့်တို့ အလယ်၌ ကြွတော်မူသော။ သမဏိန္ဒော ဧသော

ဟိ နရသီဟော၊ ရဟန်းမင်းတရားဖြစ်တော်မူသော လူတို့အထွတ်
ထိုပုဂ္ဂိုလ်မြတ်သည်ကား။ တုယံ ပိတာ၊ သင်သားတော် ရာဟုလာ၏
ခမည်းတော်ပါပေတည်း။

ရာဇာ သံဝိဂ္ဂဟဒယော၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် ထိတ်လန့်သောစိတ် ရှိ၍။
ဟတ္ထေန သာဓုကံ သဏ္ဌာပေန္တော၊ လက်ဖြင့် ဝတ်လဲတော်ကို ကောင်းစွာ
တည်စေလျက် (မ၊လျက်) တုရိတတုရိတံ နိက္ခမိတွာ၊ လျင်စွာ လျင်စွာ ထွက်၍။
ဝေဂေန ဂန္ဓာ၊ အဟုန်ဖြင့် သွား၍။ ဘဂဝတော ပုရတော ဌတွာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏
ရှေ့တော်၌ ရပ်၍။ “ဘန္တေ ကိံ အမေ လဇ္ဇာပေထ၊ အရှင်ဘုရား အဘယံကြောင့်
တပည့်တော်တို့ကို အရှက်ရစေကုန်ဘိသနည်း။ ကိမတ္ထံ ပိဏ္ဍာယ စရထ၊
အဘယ်အကျိုးငှာ ဆွမ်းအတွက် လှည့်လည်ရကုန်ဘိသနည်း။ ဧတ္တကာနံ
ဘိက္ခုနံ၊ ဤမျှနှစ်သောင်းအရေအတွက် ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့အတွက်။ ဘတ္တံ
လဒ္ဓံ န သက္ကာတိ၊ ဆွမ်းကို ရခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ဟု။ သညံ ကိံ ကရိတ္ထ၊ အမှတ်
သညာကို အဘယံကြောင့် ပြုကုန်ဘိသနည်း။” ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ လျှောက်
ထားပြီ။ မဟာရာဇ ဧတံ၊ မင်းကြီး ဤဆွမ်းခံလှည့်လည်ခြင်းသည်။ အမှာကံ
ဝံသစာရိတ္တန္တံ ငါဘုရားတို့၏ အနွယ်တော် အကျင့်တည်းဟု မိန့်ပြီ။ ဘန္တေ အမှာကံ
ဝံသော၊ အရှင်ဘုရား တပည့်တော်တို့၏ အနွယ်သည်။ မဟာသမ္ပတခတ္တိယ-
ဝံသော နာမ နန၊ မဟာသမ္ပတခတ္တိယအနွယ် မည်သည် မဟုတ်ပါလော။
ဧကခတ္တိယောပိ ဘိက္ခာစရော နာမ၊ တစ်ပါးသော မင်းသည်သော်မှလည်း ထမင်း
အတွက်လှည့်လည်သည် မည်သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိပါဟု လျှောက်ပြီ။ မဟာရာဇ
အယံ ရာဇဝံသော နာမ၊ မင်းကြီး ဤမင်းမျိုးအဆက်အနွယ် မည်သည်။ တဝ
ဝံသော၊ သင်မင်းကြီး၏ အဆက်အနွယ်တည်း။ ဒီပင်္ကရာ၊ ဒီပင်္ကရာဘုရား
လည်းကောင်း။ ကောဏ္ဍညော၊ ကောဏ္ဍညဘုရားလည်းကောင်း ။ပ။ ကဿပေါ၊
ကဿပဘုရားလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အမှာကံ အယံ ပန၊ ငါတို့၏ ဤ
အနွယ်တော်သည်ကား။ ဗုဒ္ဓဝံသော နာမ၊ ဘုရားရှင်တို့အနွယ် မည်၏။ ဧတေ စ၊
ဒီပင်္ကရာစသော ဤဘုရားရှင်တို့သည်လည်းကောင်း။ အညေ အနေက-
သဟဿသင်္ခါ၊ အခြားကုန်သော ထောင်ပေါင်းများစွာ အရေအတွက်ရှိ
ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ စ ဘိက္ခာစရာ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်လည်းကောင်း ဆွမ်းအတွက်

လှည့်လည်ကုန်၏။ ဘိက္ခုာစာရေနေဝ ဇီဝိကံ ကပ္ပေသန္တိ၊ ဆွမ်းခံလှည့်လည်ခြင်း ဖြင့်သာ အသက်မွေးမှုကို ပြုတော်မူကုန်ပြီဟု။ အန္တရဝီထိယံ ဌိတောဝ၊ လမ်း အကြား၌ ရပ်တော်မူလျက်ပင်။

“ဥတ္တိဋ္ဌေ နပ္ပမဇ္ဇေယျ၊ ဓမ္မံ သုစရိတံ စရေ။
ဓမ္မစာရီ သုခံ သေတိ၊ အသ္မိ လောကေ ပရမိ စာ”တိ၊

“ဥတ္တိဋ္ဌေ နပ္ပမဇ္ဇေယျ (လ) ပရမိ စ” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ဟောတော် မူပြီ။ ဂါထာပရိယောသာနေ ရာဇာ၊ ဂါထာအဆုံး၌ သုဒ္ဓေါဒန မင်းကြီးသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ ပတိဋ္ဌာသိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်ပြီ။

“ဓမ္မံ စရေ သုစရိတံ၊ န နံ ဒုစရိတံ စရေ။
ဓမ္မစာရီ သုခံ သေတိ၊ အသ္မိ လောကေ ပရမိ စာ”တိ၊

“ဓမ္မံ စရေ သုစရိ တံ (လ) အသ္မိ လောကေ ပရမိ စ”ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ သုတ္တာ၊ ဤဂါထာကို ကြားနာရ၍ကား။ သကဒါဂါမိဖလေ ပတိဋ္ဌာသိ၊ သကဒါဂါမိဖိုလ်၌ တည်ပြီ။ ၂-ဂါထာအနက်ကား-

ဥတ္တိဋ္ဌေ နပ္ပမဇ္ဇေယျ၊ ဆွမ်းခံရအပ်သော ဆွမ်း၌ မမေ့မလျော့ရာ။ သုစရိတံ ဓမ္မံ စရေ၊ ကောင်းစွာကျင့်အပ်သော ဆွမ်းခံလှည့်လည်ခြင်း အကျင့်ကို ကျင့်ရာ၏။ ဓမ္မစာရီ၊ ဆွမ်းခံအကျင့် မချွတ်ပြုကျင့်လေ့ ရှိသော ရဟန်းသည်။ အသ္မိ လောကေ ပရမိ စ၊ ဤဘဝ၌လည်းကောင်း၊ နောက်ဘဝ၌ လည်းကောင်း။ သုခံ သေတိ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာစွာ အိပ်စက်နေထိုင် ရ၏။

သုစရိတံ ဓမ္မံ စရေ၊ ကောင်းစွာကျင့်အပ်သော ဆွမ်းခံ လှည့်လည်ခြင်း အကျင့်ကို ကျင့်ရာ၏။ နံ ဒုစရိတံ န စရေ၊ ထိုဆွမ်းခံအကျင့်ကို အပျိုကြီး၊ ပဏ္ဍုက်၊ သေတုင်းကုပ်၊ ပြည့်တန်ဆာမ၊ မုဆိုးမ၊ ရဟန်းမတို့ထံ အကျွမ်းတဝင် လှည့်လည်သောအားဖြင့် မကောင်းကျင့်ခြင်းကို မကျင့်ရာ။ ဓမ္မစာရီ၊ ဆွမ်းခံအကျင့် မချွတ်ပြုကျင့်လေ့ရှိသော ရဟန်းသည်။ အသ္မိ လောကေ ပရမိ စ၊ ဤဘဝ၌လည်းကောင်း၊ နောက်ဘဝ၌လည်းကောင်း။ သုခံ သေတိ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာစွာ အိပ်စက်နေထိုင်ရ၏။

မဟာဓမ္မပါလဇာတကံ သုတွာ၊ မဟာဓမ္မပါလဇာတ်ကို ကြားနာရ၍။
 အနာဂါမိဖလေ ပတိဋ္ဌာသိ၊ အနာဂါမိဖိုလ်၌ တည်ပြီ။ မရဏသမယေ
 သေတစ္ဆတ္တဿ ဟေဋ္ဌာ၊ သေခါနီးကာလ၌ ထီးဖြူတော်၏ အောက်၌။
 သိရိသယနေ နိပဇ္ဇာယေဝ၊ ကျက်သရေရှိသောအိပ်ရာ၌ လျောင်းလျက်ပင်။
 အရဟတ္တံ ပါပုဏိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ပြီ။ ပန အရညဝါသေန ပဓာနာ-
 နုယောဂကိစ္စံ၊ အထူးကား တောထဲနေခြင်းဖြင့် ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်မှုကိစ္စသည်။
 ရညော နာဟောသိ၊ ခမည်းတော်သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးအား မဖြစ်ပြီ။ သောတာပတ္တိ
 ဖလံ သစ္စိကတွာယေဝ ပန၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုပြီးသော်
 သာလျှင်။ ဘဂဝတော ပတ္တံ ဂဟေတွာ၊ ဘုရားရှင်၏ သပိတ်တော်ကို ယူ၍။
 သပရိသံ ဘဂဝန္တံ၊ ရဟန်းပရိသတ်နှစ်သောင်းနှင့်တကွသော ရှင်တော်ဘုရားကို။
 မဟာပါသာဒံ အာရောပေတွာ၊ နန်းပြာသာဒ်မြတ်ပေါ်သို့ ပင့်တင်၍။ ပဏီတေန
 ခါဒနီယေန ဘောဇနီယေန ပရိဝိသိ၊ မွန်မြတ်လှစွာသော ခဲဖွယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊
 ဘောဇဉ်ဖြင့်လည်းကောင်း ပြုစုပြီ။ ဘတ္တကိစ္စပရိယောသာနေ၊ ဆွမ်းကိစ္စအဆုံး၌။
 ရာဟုလမာတရံ ဌပေတွာ၊ ရာဟုလာမယ်တော်ကို ချန်ထား၍။ သဗ္ဗ ဣတ္ထာဂါရံ
 အာဂန္တာ၊ မောင်းမဆောင် တစ်ခုလုံးသည် လာရောက်၍။ ဘဂဝန္တံ ဝန္တိ၊
 ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုးပြီ။ သာ ပန၊ ထိုရာဟုလာမယ်တော်သည်ကား။ “ဂစ္ဆ အယျပုတ္တံ
 ဝန္တာဟိတိ၊ သွားပါ အရှင်သားကို ရှိခိုးပါ”ဟု။ ပရိဇနေန ဂုစ္စမာနာပိ၊ အခြွေအရံ
 များက ပြောဆိုအပ်သော်လည်း။ “သစေ မယံ ဂုဏော အတ္ထိ၊ အကယ်၍
 ငါရာဟုလာ မယ်တော်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးသည် ရှိအံ့။ သယမေဝ မမ သန္တိကံ၊
 ကိုယ်တော်တိုင်သာ ငါ၏အထံသို့။ အယျပုတ္တော အာဂမိဿတိ၊ အရှင်သား
 တော်သည် ကြွလာတော်မူလိမ့်မည်။ အာဂတမေဝ နံ ဝန္တိဿာမိ၊ ကြွလာတော်မူ
 သော်သာ ထိုအရှင်သားတော်ကို ရှိခိုးအံ့”။ ဣတိ ဝတွာ န အဂမာသိ၊ ဤသို့
 ပြော၍ ရှိခိုးမသွားပြီ။

ဘဂဝါ ရာဇာနံ ပတ္တံ ဂါဟာပေတွာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ခမည်းတော်
 မင်းကြီးကို သပိတ်တော်ကို ကိုင်ယူစေ၍။ ဒွိဟိ အဂ္ဂသာဝကေဟိ သဒ္ဓိ၊ အရှင်
 သာရိပုတ္တရာ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် အဂ္ဂသာဝကနှစ်ပါးတို့နှင့်တကွ။
 ရာဇမိတုယ သိရိဂပ္ပံ ဂန္တာ၊ ယသော်ဓရာမင်းသမီး၏ ကျက်သရေတိုက်ခန်းသို့

ကြွမြန်းတော်မူ၍ (ရာဇဓိတာယဟု စာမှားနေ ရာဇဓိတုယာဟု ရှိသင့်)။ ယထာရူစိ ဝန္တမာနာ ရာဇဓိတာ၊ အလိုရှိသလို ရှိခိုးသော ယသောဓရာမင်းသမီးကို။ ကိဉ္စိ န ဝတ္တဗ္ဗာ၊ ဘာကိုမျှ မပြောရ။ ဣတိ ဝတ္တာ ပညတ္တာသနေ နိသီဒိ၊ ဤသို့မိန့်တော် မူ၍ ခင်းထားအပ်သောနေရာ၌ ထိုင်တော်မူပြီ။ သာ ဝေဂေန အာဂန္တာ၊ ထို ယသော်ဓရာမင်းသမီးသည် အဟုန်ဖြင့် လာတည့်၍။ ဂေါပ္ပကေသု ဂဟေတွာ၊ ဖျောက်တော်တို့ကို ကိုင်ယူ၍။ ယထာအဇ္ဈာသယံ ဝန္တိ၊ အလိုရှိသည်အားလျော်စွာ ရှိခိုးပြီ။ ရာဇာ ရာဇဓိတုယာ ဘဂဝတိ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် ယသော်ဓရာ မင်းသမီး၏ ဘုရားရှင်၌။ သိနေဟဗဟုမာနာဒိဂုဏသမ္ပတ္တိယော၊ ချစ်ခင်မှု များစွာမြတ်နိုးမှု စသော ဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံမှုတို့ကို။ “ဘန္တေ မမ ဓိတာ၊ မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော်၏ သမီးတော်သည်။ တုမေဟိ ကာသာယာနိ ဝတ္တာနိ နိဝါသိတာနိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည် ဖန်ရည်ဆိုးအပ်ကုန်သော အဝတ်တို့ကို ဝတ်အပ်ကုန်ပြီ။ ဣတိ သုတ္တာ တတော ပဌာယ၊ ဤသို့ကြား၍ ထိုကြားသည်မှ စ၍။ ကာသာယ- ဝတ္တနိဝတ္တာ ဇာတာ၊ ဖန်ရည်စွန်းအဝတ်ဝတ်သူသည် ဖြစ်ပြီ။ တုမ္မာကံ ဧကဘတ္တိကဘာဝံ သုတ္တာ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏ တစ်ထပ်သာ စားကြောင်းကို ကြားရ၍။ ဧကဘတ္တိကာဝ ဇာတာ၊ တစ်ထပ်သာစားသူသည် ဖြစ်ပြီ။ တုမေဟိ မဟာသယနဿ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည် မြတ်သောနေရာကို။ ဆဋ္ဌိတဘာဝံ သုတ္တာ၊ စွန့်ပစ်ကြောင်းကို ကြားသိရသော်။ ပဋိကာမဉ္စကေယေဝ နိပန္နာ၊ ကြိုးပြားခင်း၊ ညောင်စောင်းငယ်၌သာ အိပ်ပါပြီ။ တုမ္မာကံ မာလာဂန္ဓာဒိဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏ ပန်းနံ့သာစသည်တို့မှ။ ဝိရတဘာဝံ ဥတ္တာ၊ ရှောင်ကြဉ် ကြောင်းကို သိရသော်။ ဝိရတမာလာဂန္ဓာဝ ဇာတာ၊ ရှောင်ကြဉ်အပ်သော၊ ပန်းနံ့သာရှိသူသည်သာ ဖြစ်ပါပြီ။ အတ္တနော ဉာတကေဟိ၊ ယသောဓရာဟူသော မိမိ၏ ဆွေမျိုးတို့သည်။ မယံ ပဋိဇ္ဇိဿာမာတိ၊ ငါတို့သည် ပြုစုကုန်အံ့ဟု။ သာသနေ ပေသိတေပိ သတင်းစကားကို ပေးပို့အပ်ပါသော်လည်း။ ဧကဉာတကမ္ပိ န ဩလောကေသိ၊ တစ်ယောက်သော ဆွေမျိုးကိုသော်မျှလည်း မကြည့်မဝံ့ပါ။ မေ ဓိတာ၊ တပည့်တော်၏ သမီးတော်သည်။ ဧဝံ ဂုဏသမ္ပန္နာ ဘဂဝါတိ ကထေသိ၊ ဤသို့ ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံပါ၏ မြတ်စွာဘုရား”ဟု လျှောက်ထားပြီ။ မဟာရာဇ ဣဒါနိ၊ ခမည်းတော်မင်းကြီး ယခုအခါ၌။ တယာ ရက္ခိယမာနာ ရာဇဓိတာ၊ သင်ခမည်းတော်မင်းကြီးသည် စောင့်ရှောက်နေအပ်ဆဲဖြစ်သော

ယသော်ဓရာမင်းသမီးသည်။ ဉာဏေ ပရိပက္ခေ၊ အသိဉာဏ်သည် ရင့်ကျက်သော်။ အတ္တာနံ ယံ ရက္ခေယျ၊ မိမိကိုယ်ကို အကြင်စောင့်ရှောက်နိုင်၏။ (ဧတံ၊ ယခုအခါ မိမိကိုယ်ကို ဤစောင့်ရှောက်နိုင်ခြင်းသည်)။ အနစ္စရိယံ၊ အံ့ဩဖွယ် မဟုတ်သေးပါ။ ဧသာ၊ ဤယသော်ဓရာမင်းသမီးအလောင်းအလျာသည်။ ပုဗ္ဗေ အနာရက္ခာ၊ လွန်လေပြီး ရှေးအခါ၌ စောင့်ရှောက်မည့်သူ မရှိဘဲ။ ပဗ္ဗတပါဒေ ဝိစရမာနာ၊ တောင်ခြေ၌ သွားလာနေသည့် ကိန္နရာဖြစ်စဉ်။ ဉာဏေ အပရိပက္ခေ၊ အသိဉာဏ်သည် မရင့်ကျက်မီ။ အတ္တာနံ ရက္ခိတိ ဝတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို စောင့်ရှောက် ဖူးပြီဟု မိန့်တော်မူ၍။ စန္ဒကိန္နရီဇာတကံ ကထေတွာ၊ စန္ဒကိန္နရီဇာတ်ကို ဟောတော်မူ၍။ အာသနာ ဥဌာယ ပက္ကာမိ၊ နေရာမှထ၍ ဖဲကြွတော်မူပြီ။

ဒုတိယဒိဝသေ ပန နန္ဒဿ ရာဇကုမာရဿ၊ ဒုတိယနေ့၌ကား နန္ဒမင်းသား၏။ အဘိသေကဂေဟပ္ပဝေသနဝိဝါဟမင်္ဂလေသု ဝတ္တမာနေသု၊ အဘိသိက်သွန်းမှု၊ အိမ်တက်မှု၊ ထိမ်းမြားမှု၊ မင်္ဂလာတို့သည် ဖြစ်ကုန်လတ်သော်။ တဿ ဂေဟံ ဂန္ဓာ၊ ထိုနန္ဒမင်းသား၏ အိမ်တော်သို့ ကြွတော်မူ၍။ ကုမာရံ ပတ္တံ ဂါဟာပေတွာ၊ နန္ဒမင်းသားကို သပိတ်တော်ကို ကိုင်စေ၊ ယူစေတော်မူ၍။ ပဗ္ဗာဇေတုကာမော မင်္ဂလံ ဝတ္တာ၊ ရှင်ရဟန်းပြုစေတော်မူလို၍ မင်္ဂလာတရားကို ဟောတော်မူ၍။ အာသနာ ဥဌာယ ပက္ကာမိ၊ နေရာမှ ထ၍ ဖဲကြွတော်မူပြီ။ ဇနပဒကလျာဏီ ကုမာရံ ဂစ္ဆန္တံ ဒိသွာ၊ ဇနပဒကလျာဏီသည် နန္ဒမင်းသားကို ဘုရားနောက် လိုက်သွားရသည်ကို မြင်၍။ အယျပုတ္တ တုဝဋံ ခေါ အာဂစ္ဆေယျာသိ၊ အို အရှင်သား မြန်မြန်သာ ပြန်လာခဲ့ပါလော့။ ဣတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့ မှာ၍။ ဂိဝံ ပဿာရေတွာ ဩလောကေသိ၊ လည်ကို ဆန့်၍ ကြည့်ပြီ။ သောပိ ဘဂဝန္တံ၊ ထိုနန္ဒမင်းသားသည်လည်း ရှင်တော်ဘုရားကို။ ပတ္တံ ဂဏှထာတိ၊ သပိတ်တော်ကို ယူတော်မူပါဟု။ ဝတ္တံ၊ အဝိသဟမာနော၊ လျှောက်ထားခြင်းငှာ မရဲဝံ့၍။ ဝိဟာရံယေဝ အဂမာသိ၊ နိဂြောဓာရုံကျောင်းတော်သို့သာ လိုက်ပါသွားပြီ။ အနိစ္စမာနံယေဝ တံ၊ ရဟန်းမပြုလိုသည်သာဖြစ်သော ထိုနန္ဒမင်းသားကို။ ဘဂဝါ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ရှင်ရဟန်းပြုစေပြီ။ ဣတိ ဘဂဝါ၊ ဤသို့ ဘုရားရှင် သည်။ ကပိလဝတ္ထံ ဂန္ဓာ၊ ကပိလဝတ်မြို့သို့ ကြွရောက်တော်မူ၍။ တတိယဒိဝသေ နန္ဒံ သုံးရက်မြောက်နေ့၌ နန္ဒမင်းသားကို။ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရှင်ရဟန်း ပြုစေတော်မူပြီ။

သတ္တမေ ဒိဝသေ ရာဟုလမာတာ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်နေ့၌ ရာဟုလမယ်တော်သည်။ ကုမာရံ အလင်္ကရိတွာ၊ ရာဟုလမင်းသားကို တန်ဆာဆင်၍။ ဘဂဝတော သန္တိကံ၊ ဘုရားရှင်၏ အထံတော်သို့။ “ဝိသတိသဟဿသမဏပရိဝုတံ၊ ရဟန်းနှစ်သောင်းခြံရံအပ်သော။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ ဗြဟ္မဇ္ဈပဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းကဲ့သို့အဆင်းရှိတော်မူသော ဗြဟ္မာမင်းကဲ့သို့ရုပ်ပုံသဏ္ဌာန်ရှိတော်မူသော။ ဧတံ သမဏံ ပဿတာတ၊ ထိုရဟန်းတော်ကို ကြည့်လော့၊ ချစ်သားရာဟုလာ။ အယံ တေ ပိတာ၊ ဤရဟန်းတော်သည် သင်ချစ်သား ရာဟုလ၏ ခမည်းတော်တည်း။ ဧတဿ မဟန္တာ နိဓယော အဟေသံ၊ ဤရဟန်းတော်မှာ ရွှေအိုးကြီးတို့သည် ဖြစ်ကုန်ရှိကုန်ပြီ။ တေ အဿ နိက္ခမနကာလတော၊ ထိုရွှေအိုးကြီးတို့သည် ထို သင့်ဖခင်၏ တောထွက်ရာကာလမှ။ ပဌာယ န ပဿာမ၊ စ၍ မမြင်ရတော့ကုန်။ ဂစ္ဆ နံ ဒါယန္တံ၊ သွားချေ ထိုရဟန်းကို ရွှေအိုးကြီးလေးလုံးအမွေကို။ ‘တာတ အဟံ ကုမာရော၊ အိုဖခင် တပည့်တော်မင်းသားသည်။ အဘိသေကံ ပတွာ၊ အဘိသိက်သွန်းခြင်းသို့ ရောက်၍။ စက္ကဝတ္တိ ဘဝိဿာမိ၊ စကြာမင်းသည် ဖြစ်အံ့။ ဓနေ န မေ အတ္ထော၊ ဥစ္စာဖြင့် တပည့်တော်အား အလိုရှိ၏။ မေ ဓနံ ဒေဟိ၊ တပည့်တော်အား ဥစ္စာကို ပေးပါလော့။ ဟိ ပုတ္တော၊ မှန်၏ သားဟူသည်။ ပိတု သန္တကဿ၊ ဖခင်၏ ဥစ္စာ၏။ သာမိကောတိ ယာစာဟိ၊ ပိုင်ရှင်ပါ’ဟု လျှောက်၍ တောင်းချေလော့”။ ဣတိ ပေသေသိ၊ ဤသို့သင်ပြ၍ စေလွှတ်ပြီ။ ကုမာရော စ ဘဂဝတော သန္တိကံ ဂန္တာ၊ ရာဟုလာမင်းသားသည်လည်း ဘုရားရှင်၏ အထံတော်သို့ သွား၍။ ပိတုသိနေဟံ ပဋိလဘိတွာ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌော၊ အဖဟူသော ချစ်ခြင်းကို အဖန်ဖန်ရ၍ ရွှင်လမ်းနှစ်သက်၍။ သမဏ တေ ဆာယာ၊ အိုရဟန်းတော် အရှင်ဘုရား၏ အရိပ်တော်သည်။ သုခါတိ ဝတွာ၊ ချမ်းသာလှ၏ဟု လျှောက်၍။ အညံ ဗဟံ၊ အခြားသော များစွာသော။ အတ္တနော အနုရူပံ စ၊ မိမိအား သင့်လျော်သော စကားကိုလည်း။ ဝဒန္တော အဋ္ဌာသိ၊ ပြောဆိုလျက် တည်ပြီ။ ဘဂဝါ ကတဘတ္တကိစ္စော၊ ဘုရားရှင်သည် ဆွမ်းကိစ္စပြုပြီးသော်။ အနုမောဒနံ ကတွာ၊ အနုမောဒနာတရားကို ဟောမူပြု၍။ အာသနာ ဥဌာယ ပက္ကာမိ၊ နေရာမှ ထ၍ ဖဲကြွတော်မူပြီ။ ကုမာရောပိ၊ ရာဟုလမင်းသားသည်လည်း။ သမဏ မေ ဒါယန္တံ ဒေဟိ၊ အိုရဟန်းတော် တပည့်တော်အား အမွေကို ပေးတော်မူပါ။ သမဏ မေ ဒါယန္တံ ဒေဟိတိ၊ အိုရဟန်းတော်

တပည့်တော်အား အမွေကို ပေးတော်မူပါဟု လျှောက်၍။ ဘဂဝန္တံ အနုဗန္ဓိ၊ ဘုရားရှင်သို့ အစဉ်တစိုက် လိုက်ပြီ။ ဘဂဝါ ကုမာရံ န နိဝတ္တာပေသိ၊ ဘုရားရှင်သည် ရာဟုလမင်းသားကို မနစ်စေပြီ (ပြန်မသွားစေပြီ)။ ပရိဇနောပိ ဘဂဝတာသဒ္ဓိံ ဂစ္ဆန္တိ၊ အခြွေအရံများသည်လည်း ဘုရားရှင်နှင့်အတူ လိုက်သွားနေသော ရာဟုလမင်းသားကို။ နိဝတ္တေတံ နာသက္ခိ၊ ပြန်နစ်စေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပြီ။ ဣတိ သော၊ ဤသို့လျှင် ထိုရာဟုလမင်းသားသည်။ ဘဂဝတာ သဒ္ဓိံ အာရာမမေဝ အဂမာသိ၊ ဘုရားရှင်နှင့်အတူ နိဂြောဓာရုံကျောင်းတော်အရာမသို့သာ လိုက်ပါသွားပြီ။

တတော ဘဂဝါ၊ ထိုသို့ လိုက်ပါလာခြင်းကြောင့် ဘုရားရှင်သည်။ “ပိတု သန္တကံ၊ အဖ၏ဥစ္စာဖြစ်သော။ ယံ ဓနံ အယံ ဣစ္ဆတိ၊ အကြင်ပစ္စည်းကို ဤရာဟုလာသည် အလိုရှိ၏။ တံ ဝဋ္ဋာနုဂတံ သဝိဃာတံ၊ ထိုပစ္စည်းသည် ဝဋ်ဆင်းရဲသို့ အစဉ်လိုက်၏ ပင်ပန်းခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်၏။ ဟန္တု အဿ၊ ယခု ဤရာဟုလာအား။ ဟေမိမဏ္ဍေ ပဋိလဒ္ဓံ၊ ဟေမိမဏ္ဍိုင်၌ ရအပ်သော။ သတ္တဝိဓံ အရိယဓနံ ဒေမိ၊ သဒ္ဓါ သီလ ဟိရိ ဩတ္တပ သုတ စာဂ ပညာခုနစ်ပါးအပြားရှိသော အရိယာတို့ဥစ္စာကို ငါဘုရား ပေးအံ့။ နံ လောကုတ္တရဒါယဇ္ဇဿ၊ ထိုရာဟုလာကို လောကုတ္တရာအမွေ၏။ သာမိကံ ကရောမိ၊ ပိုင်ရှင်ကို ငါဘုရားပြုအံ့”။ ဣတိ စိန္တေသိ၊ ဤသို့ ကြံတော်မူပြီ။ ဣတိ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ ဤသို့ ကြံတော်မူပြီး၍ အရှင်သာရိပုတ္တရာကို။ “သာရိပုတ္တ တေန ဟိ၊ အို သာရိပုတ္တရာ ထိုသို့ အမွေတောင်းသောကြောင့်သာ။ တံ ရာဟုလကုမာရံ၊ သင်သာရိပုတ္တရာသည် ရာဟုလမင်းသားကို။ ပဗ္ဗာဇေဟိတိ အာမန္တေသိ၊ ရှင်ပြုပေးလော့”ဟု မိန့်တော်မူပြီ။ ထေရော တံ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်သည် ထိုရာဟုလမင်းသားကို ရှင်ပြုပေးပြီ။ ကုမာရေ ပဗ္ဗဇိတေ ပန၊ ရာဟုလာမင်းသားကို ရှင်ပြုပေးအပ်သော်ကား။ ရညော အဓိမတ္တံ ဒုက္ခံ ဥပ္ပဇ္ဈိ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးအား လွန်ကဲသော စိတ်ဆင်းရဲသည် ဖြစ်ပြီ။ တံ အဓိဝါသေတံ အသက္ကောန္တော၊ ထိုစိတ်ဆင်းရဲကို အောင့်အည်းခြင်းငှာ မတတ်နိုင်ရကား။ ဘဂဝတော နိဝေဒေတွာ၊ ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားပြီး၍။ သာဓု ဘန္တေ၊ တောင်းပန်ပါ၏ဘုရား။ မာတာပိတူဟိ အနုညာတံ ပုတ္တံ၊ မိဖတို့သည် ခွင့်မပြုအပ်သော သားသမီးကို။ အယျာ န ပဗ္ဗာဇေယျန္တိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည် ရှင်ရဟန်းမပြုပါကုန်လင့်ဟု။ ဝရံ

ယာစိ၊ ဆုကို တောင်းပြီ။ ဘဂဝါ တဿ တံ ဝရံ ဒတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ထို သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးအား မိဖုတ်ခွင့်မပြုသည့် သားသမီးကို ရှင်ရဟန်းမပြုရဟူသော ထိုဆုကို ပေးတော်မူပြီး၍။ ပုနဒိဝသေ ရာဇနိဝေသနေ၊ နောက်နေ့၌ မင်းနန်းတော် ၌။ ကတပါတရာသော၊ နံနက်ဆွမ်းကိစ္စ ပြုပြီး၍။ ဧကမန္တံ နိသိန္နေန ရညာ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်စွာ ထိုင်နေသော သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည်။ “ဘန္တေ တုမှာကံ ဒုက္ကရကာရိကကာလေ၊ အရှင်ဘုရား အရှင်ဘုရားတို့၏ ဒုက္ကရစရိယာကျင့်ရာ အခါ၌။ ဧကာ ဒေဝတာ မံ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ နတ်သားတစ်ယောက်သည် တပည့်တော်သို့ ချဉ်းကပ်၍။ တေ ပုတ္တော၊ သင် သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး၏ သားတော် သိဒ္ဓတ္ထသည်။ ကာလကတောတိ အာဟ၊ သေပြီဟု ပြောပြီ။ တဿာ ဝစနံ အသဒ္ဓဟန္တော၊ ထိုနတ်သား၏ ပြောစကားကို မယုံကြည်၍။ မယံ ပုတ္တော၊ ငါသုဒ္ဓေါဒနမင်း၏ သားတော်သိဒ္ဓတ္ထသည်။ ဗောဓိ အပ္ပတွာ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို မရမူ၍။ ကာလံ န ကရောတိတိ၊ သေမှုကို မပြုနိုင်ဟု။ တံ ပဋိက္ခိပိန္နံ ထိုနတ်သား ပြောစကားကို ပယ်ခဲ့ပါပြီ”ဟု။ ဝုတ္တော၊ လျှောက်ထားအပ်သော်။ “ယေ တုမေ ပုဗ္ဗေပိ၊ အကြင်သင်မင်းကြီးတို့သည် ရှေးအခါ၌လည်း။ အဋ္ဌိကာနိ ဒသေတွာ၊ အရိုးတို့ကို ပြ၍။ တေ ပုတ္တော၊ သင်၏သား မဟာဓမ္မပါလသည်။ မတောတိ ဝုတ္တော၊ သေပြီဟု ပြောဆိုအပ်သော်။ န သဒ္ဓဟိတ္ထ၊ မယုံဖူးကုန်။ ဣဒါနိ ကိ သဒ္ဓဟိဿထ၊ ယခုအခါ၌ အဘယ်မှာလျှင် ယုံကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ ဣမာယ အဋ္ဌပုတ္တိယာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍ ဤအကြောင်းအတ္ထုပ္ပတ်ကြောင့်။ မဟာဓမ္မပါလဇာတကံ ကထေသိ၊ မဟာဓမ္မပါလဇာတ်ကို ဟောတော်မူပြီ။ ကထာပရိယောသာနေ၊ တရားစကားအဆုံး၌။ ရာဇာ အနာဂါမိဖလေ ပတိဋ္ဌာသိ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် အနာဂါမိဖိုလ်၌ တည်ပြီ။

ဣတိ ဘဂဝါ ပိတရံ ဤသို့လျှင် ဘုရားရှင်သည် ခမည်းတော်သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးကို။ တီသု ဖလေသု ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ သုံးပါးကုန်သော ဖိုလ်တို့၌ တည်စေ၍။ ဘိက္ခုသံဃပရိဝုတော၊ ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံအပ်လျက်။ ပုနဒေဝ ရာဇဂဟံ ဂန္တာ၊ တစ်ဖန်သာလျှင် ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့ ကြွတော်မူ၍။ ဝေဠုဝနေ ဝိဟာသိ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူပြီ။ တသ္မိံ သမယေ အနာထပိဏ္ဍိကော ဂဟပတိ၊ ထိုအခါ၌ မှီခိုရာမဲ့တို့အား အစာပေးတတ်၍ အနာထပိဏ္ဍိကမည်သော သူကြွယ်သည်။ ပဗ္ဗဟိ သကဋသတေဟိ ဘဏ္ဍံ အာဒါယ၊ လှည်းငါးရာတို့ဖြင့်

ရောင်းစရာကုန်ပစ္စည်းကို ယူခဲ့၍။ ရာဇဂဟေ အတ္တနော၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ မိမိ၏။
 ပိယသဟာယကဿ သေဌိနော၊ သူငယ်ချင်းချစ် ဖြစ်သော သူဌေး၏။ ဂေဟံ
 ဂန္ဓာ၊ အိမ်သို့ ရောက်သွားသော်။ တတ္ထ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော၊ ထိုသူငယ်ချင်း
 ချစ်သူဌေးအိမ်၌ တရားအလုံးစုံ အကုန်သိတော်မူသော ဘုရားရှင်၏။ ဥပ္ပန္နဘာဝံ
 သုတွာ၊ ဖြစ်တော်မူကြောင်း ပွင့်တော်မူကြောင်းကို ကြားသိရ၍။ ဗလဝပစ္စုသ-
 သမယေ ဒေဝတာနုဘာဝေန၊ မိုးသောက်ထန်း လင်းအားကြီးအခါ၌ နတ်တို့
 တန်ခိုး အာနုဘော်ကြောင့်။ ဝိဝဋ္ဌေန ခွါရေန၊ ပွင့်နေသော တံခါးဖြင့်။ သတ္တာရံ
 ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ဘုရားရှင်သို့ ချဉ်းကပ်၍။ ဓမ္မံ သုတွာ၊ တရားတော်ကို နာရ၍။
 သောတာပတ္တိဖလေ ပတိဋ္ဌာယ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်၍။ ဒုတိယဒိဝသေ
 ဗုဒ္ဓပ္ပမုခဿ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ သောတာပန်ဖြစ်ပြီး ဒုတိယနေ့၌ ဘုရားအမျှရှိသော
 ရဟန်းအပေါင်းအား။ မဟာဒါနံ ဒတွာ၊ အလှူကြီးကို ပေးလှူ၍။ သာဝတ္ထိ
 အာဂမနတ္ထာယ၊ သာဝတ္ထိမြို့သို့ ကြွလာခြင်းအကျိုးငှာ။ သတ္ထု ပဋိညံ ဂဟေတွာ၊
 ဘုရားရှင်၏ ဝန်ခံမှုကို ယူ၍။ အန္တရာမဂ္ဂေ ပဉ္စစတ္တာလိသယောဇနဌာနေ၊
 လမ်းခရီးအကြား၌ ၄၅-ယူဇနာရှိသော ဌာန၌။ သတသဟဿံ သတသဟဿံ
 ဒတွာ၊ တစ်သိန်းကို တစ်သိန်းကို ပေး၍။ ယောဇနိကေ ယောဇနိကေ ဝိဟာရေ
 ကာရေတွာ၊ တစ်ယူဇနာအကွာရှိကုန်သော တစ်ယူဇနာအကွာရှိကုန်သော
 ကျောင်းတို့ကို ဆောက်လုပ်စေ၍။ ဇေတဝနံ ကောဋိသန္တာရေန၊ ဇေတဝန်
 ဥယျာဉ်ကို အသပြာအစွန်းချင်းထိ အောင် ခင်းခြင်းဖြင့်။
 အဌာရသဟိရညကောဋိဟိ ကိဏိတွာ၊ ၁၈-ကုဋေသော ငွေတို့ဖြင့် ဝယ်၍။ နဝကမ္ပံ
 ပဌပေသိ၊ ကျောင်းဆောက် သည့်အမှုသစ်ကို ဖြစ်စေပြီ။ သော မဇ္ဈေ၊
 ထိုအနာထပိဏ်သူဌေးသည် ကျောင်း အလယ်၌။ ဒသဗလဿ ဂန္ဓကုဋီ
 ကာရေသိ၊ ဘုရားရှင်အတွက် ဂန္ဓကုဋီကို ဆောက်လုပ်စေပြီ။ တံ ပရိဝါရေတွာ၊
 ထို ဂန္ဓကုဋီကို ဝိုင်းရံ၍။ အသီတိ မဟာထေရောနံ၊
 တပည့်ကြီးရှစ်ကျိပ်မဟာထေရ်တို့၊ ပါဠိယေက္ကသန္နိဝေသနေ အာဝါသေ၊ သီးသန့်
 ကောင်းစွာနေ ရာဖြစ် ကုန်သော ကျောင်းတို့လည်းကောင်း။
 ဧကကုဋ္ဌာဂါရိန္ဒကုဋ္ဌာဂါရဟံသဝဋ္ဌကဒိယသာလာမဏ္ဍပါဒိဝသေန၊ အထွတ်တစ်ခု
 ပါသောကျောင်း၊ အထွတ်နှစ်ခုပါသောကျောင်း၊ ဟင်္သာတောင်လည်၍ မိုးသော
 ကျောင်း၊ ဇရပ်ရှည်၊ မဏ္ဍပ်စသည်တို့အစွမ်းဖြင့်။ သေသသေနာသနာနိ၊

ကြွင်းကျန်သော ကျောင်းအိပ်ရာနေရာတို့လည်းကောင်း။ ပေါက္ခရဏိစက်မန-
ရတ္တိဌာနဒိဝါဌာနာနိ စ၊ လေးထောင့်ကန်၊ စင်္ကြံကျောင်း၊ ညသန်ရာဌာန၊ နေသန်ရာ
ဌာနတို့လည်းကောင်း။ ဣတိ အဌာရသကောဋိပရိစ္စာဂေန၊ ဤသို့ ၁၈-ကုဋေ
စွန့်လွှတ်ခြင်းဖြင့်။ ရမဏိယေ ဘူမိဘာဂေါ မွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်းသော မြေအဖို့။
မနောရမံ ဝိဟာရံ ကာရာပေတွာ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ရာဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း
တော်ကို ဆောက်လုပ်စေ၍။ ဒသဗလဿ အာဂမနတ္ထာယ၊ မြတ်စွာဘုရား၏
ကြွလာတော်မူခြင်းအကျိုးငှာ။ ဒူတံ ပေသေသိ၊ တမန်ကို စေလွှတ်ပြီ။ သတ္တာ
ဒူတဿ ဝစနံ သုတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် တမန်၏လျှောက်ထားစကားကို ကြားတော်
မူ၍။ မဟာဘိက္ခုသံဃပရိဝုတော၊ များစွာသော ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံအပ်လျက်။
ရာဇဂဟာ နိက္ခမိတွာ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့မှ ထွက်တော်မူ၍။ အနုပုဗ္ဗေန သာဝတ္ထိနဂရံ
ပါပုဏိ၊ အစဉ်အားဖြင့် သာဝတ္ထိမြို့သို့ ရောက်ပြီ။

မဟာသေဌိပိ ခေါ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးသည်လည်း။ ဝိဟာရမဟံ
သဇ္ဇေတွာ၊ ကျောင်းလွှတ်ပူဇော်ပွဲကို စီစဉ်၍။ တထာဂတဿ ဇေတဝနပ္ပဝိသန-
ဒိဝသေ၊ ရှင်တော်ဘုရား၏ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ဝင်ရာနေ၍။ ပုတ္တံ
သဗ္ဗာလင်္ကာရပဋိမဏ္ဍိတံ ကတွာ၊ သားကို အဆင်တန်ဆာအားလုံးဖြင့် တန်ဆာ
ဆင်အပ်သည်ကို ပြု၍။ အလင်္ကာတပဋိယတ္တေဟေဝ၊ တန်ဆာဆင်မှုနှင့် စပ်ယှဉ်
သည်သာ ဖြစ်ကုန်သော။ ပဉ္စဟိ ကုမာရသတေဟိ၊ သူဌေးသားငယ်ငါးရာတို့နှင့်။
သဒ္ဓိံ ပေသေသိ၊ အတူ စေပြီ။ သော သပရိဝါရော၊ ထိုအနာထပိဏ် သူဌေးသား
သည် အခြံအရံနှင့်တကွ။ ပဉ္စဝဏ္ဏဝတ္ထသမုဇ္ဈလာနိ ပဉ္စဇေသတာနိ ဂဟေတွာ၊
အဆင်းငါးမျိုးရှိ အဝတ်ဖြင့် ကောင်းစွာ တောက်ပြောင်ကုန်သော အလံတံခွန်
ငါးရာတို့ကို ယူ၍။ ဒသဗလဿ ပုရတော အဟောသိ၊ ဘုရားရှင်၏ ရှေ့တော်မှ
ဖြစ်ပြီ။ တေသံ ပစ္ဆတော၊ ထိုသူဌေးသား ငါးရာတို့၏ နောက်မှ။ မဟာသုဘဒ္ဒါ
စူဠသုဘဒ္ဒါ၊ မဟာသုဘဒ္ဒါလည်းကောင်း စူဠသုဘဒ္ဒါလည်းကောင်း။ ဣတိ ဒွေ
သေဌိမီတရော၊ ဤသို့နှစ်ယောက်ကုန်သော အနာထပိဏ်သူဌေးသမီးတို့သည်။
ပဉ္စဟိ ကုမာရိကာသတေဟိ သဒ္ဓိံ၊ သူဌေးသမီးငါးရာတို့နှင့် အတူ။ ပုဏ္ဏယဋေ
ဂဟေတွာ နိက္ခမိသု၊ ရေပြည်အိုးတို့ကို ရွက်ဆောင်ယူ၍ ထွက်လာကုန်ပြီ။ တာသံ
ပစ္ဆတော၊ ထိုသူဌေးသမီးငါးရာတို့၏ နောက်မှ။ သေဌိဘရိယာ သဗ္ဗာလင်္ကာရ-
ပဋိမဏ္ဍိတာ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးကတော် ပုညလက္ခဏာဒေဝီသည် အဆင်

တန်ဆာအားလုံးဆင်မြန်းအပ်သည်ဖြစ်၍။ ပဉ္စဟိ မာတုဂါမသတေဟိ သဒ္ဓိ၊ သူဌေးကတော်ငါးရာတို့နှင့် အတူ။ ပုဏ္ဏပါတိယော ဂဟေတွာ နိက္ခမိ၊ နံသာရေ စသည်ပြည့်သော ရွှေခွက်၊ ငွေခွက်တို့ကို ကိုင်ဆောင်၍ ထွက်ပြီ။ သဗ္ဗေသံ ပစ္ဆိတော သယံ၊ အလုံးစုံသော သူတို့၏နောက်မှ ကိုယ်တိုင်။ မဟာသေဌိ အဟတဝတ္ထနိဝတ္ထော၊ အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးသည် အဝတ်သစ်ဝတ်လျက်။ အဟတဝတ္ထနိဝတ္ထဟေဝ ပဉ္စဟိ သေဌိသတေဟိ သဒ္ဓိ၊ အဝတ်သစ် ဝတ်ကုန် သည်သာ ဖြစ်ကုန်သော သူဌေးငါးရာတို့နှင့် အတူ။ ဘဂဝန္တံ အဗ္ဗုဂ္ဂန္တိ၊ ဘုရားရှင်ကို ခရီးဦးကြိုဆိုပြီ။ ဘဂဝါ ဣမံ ဥပါသကာပရိသံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် အနာထပိဏ် သူဌေးခေါင်းဆောင်သော ဤဥပါသကာပရိသတ်ကို။ ပုရတော ကတွာ၊ ရှေ့မှ ပြုတော်မူ၍။ မဟာဘိက္ခုသံဃပရိဝုတော၊ များစွာသော ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံအပ်လျက်။ အတ္တနော သရီရပ္ပဘာယ၊ မိမိ၏ ကိုယ်တော်ရောင်ဖြင့်။ ဝနန္တရာနိ သုဝဏ္ဏရသသေကပိဉ္စရာနိဝိယ ကုရုမာနော၊ တောကြိုတောကြားတို့ကို ရွှေရည် သွန်းလောင်းအပ်ကုန်သော၊ ဆေးဒန်းရွှေဝါတို့ကဲ့သို့ ပြုတော်မူလျက်။ အနန္တယ ဗုဒ္ဓလီလာယ၊ ပြောမဆုံးသော (အဆုံးအပိုင်းအခြားရှိသော) ဘုရားတို့တင့်တယ် စံပယ်ခြင်းဖြင့်။ အပ္ပဋိသမာယ ဗုဒ္ဓသိရိယာ၊ နှိုင်းစရာအတူမရှိသော ဘုရား အသရေတော်ဖြင့်။ ဇေတဝနဝိဟာရံ ပါဝိသိ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ဝင်တော်မူပြီ။

အထ နံ၊ ဝင်တော်မူပြီးရာ ထိုအခါ၌ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ “ဘန္တေ ကထံ အဟံ၊ မြတ်စွာဘုရား အဘယ်သို့လျှင် တပည့်တော်အနာထပိဏ်သည်။ ဣမသ္မိံ ဝိဟာရေ ပဋိပဇ္ဇာမိတိ၊ ဤဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ပြုကျင့်ရပါမည်နည်း”ဟု။ အနာထပိဏ္ဍိကော ပုစ္ဆိ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးသည် မေးမြန်းလျှောက်ထားပြီ။ ဂဟပတိ တေန ဟိ၊ သူကြွယ် ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ ဣမံ ဝိဟာရံ အာဂတာနာဂတဿ၊ ဤဇေတဝန်ကျောင်းကို ရောက်ပြီး၊ ရောက်ဆဲ၊ ရောက်လတ္တံ့ဖြစ်သော။ စာတုဒ္ဓိသဿ ဘိက္ခုသံဃဿ ဒေဟိတိ၊ အရပ်လေးမျက်နှာ၌ရှိသော ရဟန်း အပေါင်းအား လှူလော့ဟု မိန့်တော်မူပြီ။ သာဓု ဘန္တေတိ၊ ကောင်းပါပြီ မြတ်စွာ ဘုရားဟု လျှောက်၍။ မဟာသေဌိ သုဝဏ္ဏဘိက္ခံရံ အာဒါယ၊ အနာထပိဏ် သူဌေးကြီးသည် ရွှေကရားကို ယူ၍။ ဒသဗလဿ ဟတ္ထေ၊ ဘုရားရှင်၏ လက်တော်၌။ ဥဒကံ ပါဏေတွာ၊ ရေကို ကျစေ၍၊ ချ၍။ ဣမံ ဇေတဝနဝိဟာရံ

ဤဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကို။ အာဂတာနာဂတဿ စာတုဒ္ဓိသဿ၊ ရောက်ပြီး၊ ရောက်ဆဲ၊ ရောက်လတ္တံ့ဖြစ်သော အရပ်လေးမျက်နှာ၌ရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃဿ ဒဗ္ဗိတိ အဒါသိ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား လှူပါ၏ဟုလျှောက်၍ လှူပြီ။ သတ္တာ ဝိဟာရံ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကို အလှူခံတော် မူပြီး၍။ အနုမောဒနံ ကရောန္တော၊ ကျောင်းအနုမောဒနာတရားကို ပြုတော်မူ လိုရကား-

“သီတံ ဥဏှံ ပဋိဟန္တိ၊ တတော ဝါဠမိဂါနိ စ။ (လ)

ယံ သော ဓမ္မံ ဣဉ္ဇညာယ၊ ပရိနိဗ္ဗာတိ အနာသဝေါ”တိ။

“သီတံ ဥဏှံ ပဋိဟန္တိ၊ တတော ဝါဠ မိဂါနိ စ။ (လ) ယံ သော ဓမ္မံ ဣဉ္ဇညာယ၊ ပရိနိဗ္ဗာတိ အနာသဝေါ” ဟူသော။ ဝိဟာရနိသံသံ ကထေသိ၊ ကျောင်းအကျိုး အာနိသင်ကို ဟောတော်မူပြီ။ ဂါထာများအနက်ကား-

(ဝိဟာရော၊ ငါတို့လှူဒါန်း ကျောင်းသင်္ခမ်းသည်)။ သီတံ၊ အအေးကို လည်းကောင်း။ ဥဏှံ၊ မီးပူကိုလည်းကောင်း။ တတော၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ဝါဠမိဂါနိ စ၊ ခြင်္သေ့ သစ်ကျား စသည့် သားရဲတို့ကိုလည်းကောင်း။ သရီသပေ စ မကသေ၊ မြွေ၊ ကင်း၊ သန်းတို့ကိုလည်းကောင်း မှက်၊ ခြင်၊ ယင်တို့ကို လည်းကောင်း။ သိသိရေ စာပိ ဝုဋ္ဌိယော၊ အလွန်အေးသည့် အတွေ့တို့ကို လည်းကောင်း ရွာသွန်းသော မိုးတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဋိဟန္တိ၊ ပယ်ဖျောက် နိုင်၏။

တတော၊ ထိုမှတစ်ပါး။ သဇ္ဇာတော ယောရော၊ အကြောင်းသင့်၍ ဖြစ်ပွားလာသော အဟုန်ပြင်း၍ ကြမ်းတမ်းစွာသော။ ဝါတာတပေါ ပဋိဟညတိ၊ လေပြင်း၊ နေပြင်းဒဏ်ကို ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ လေဏတ္ထဉ္စ သုခတ္ထဉ္စ၊ ကိန်းအောင်းခြင်းငှာလည်းကောင်း ချမ်းသာခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ဈာယိတုံ စ ဝိပဿိတုံ၊ ဈာန်ဝင်စားခြင်းငှာလည်းကောင်း ဝိပဿနာရှုခြင်းငှာ လည်းကောင်း။

သံဃဿ ဝိဟာရဒါနံ၊ သံဃာတော်အား ကျောင်းအလှူကို။ အဂ္ဂံ ဗုဒ္ဓေန ဝဏ္ဏိတံ၊ မြတ်၏ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ တသ္မာဟိ

အတ္တနော အတ္တံ၊ ထို့ကြောင့်သာ မိမိ၏ ကောင်းကျိုးကို၊ သမ္ပဿံ ပဏ္ဍိတော ပေါသော၊ ကောင်းစွာမြင်သိသော ပညာရှိသော အမျိုးသားသည်။

ရမ္မေ ဝိဟာရေ ကာရယေ၊ မွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်းကုန်သော ကျောင်း သင်္ခမ်းတို့ကို ဆောက်လုပ်စေရာ၏။ ဧတ္ထ ဗဟုဿုတေ ဝါသယေ၊ မိမိတို့ လှူဒါန်းသည့် ဤကျောင်းသင်္ခမ်းတို့၌ အကြားအမြင်များကုန်သော ရဟန်း တို့ကို အကြီးအမှူးပြုကာ နေထိုင်စေရာ၏။ ဥဇ္ဇဘူတေသု တေသံ၊ အတွင်း စိတ်ဓာတ် အဖြောင့်မတ်ကြီး ဖြောင့်မတ်ကုန်သော အကြားအမြင်များသည့် ထိုကျောင်းနေရဟန်းတို့အား။ အန္တဉ္စ ပါနဉ္စ ဝတ္ထသေနာသနာနိ စ၊ ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ အဖျော်ကိုလည်းကောင်း၊ သင်္ကန်းအိပ်ရာနေရာတို့ကို လည်းကောင်း။ ဝိပ္ပသန္နေန စေတသာ ဒဒေယျ၊ ရတနာသုံးတန်၊ ကံ၊ ကံ၏အကျိုး ယုံကြည်သော စိတ်ဖြင့် ပေးလှူရာ၏။

တေ တဿ၊ အကြားအမြင်များသည့် ထိုကျောင်းနေ ရဟန်းတို့သည် ထိုကျောင်း ဒါယကာအား။ သဗ္ဗဒုက္ခာပန္နဒနံ ဓမ္မံ ဒေသေန္တိ၊ ဒုက္ခအားလုံး ကုန်ဆုံးအောင် ပယ်ဖျောက်ကြောင်းဖြစ်သော တရားကို ဟောကုန်၏။ သော ဣမ၊ ထိုကျောင်းဒါယကာသည် ဤသာသနာတော်၌။ ယံ ဓမ္မံ အညာယ၊ ကျောင်းနေရဟန်းတို့ ဟောကြားသည့် ယင်းတရားကို သိ၍။ အနာသဝေါ ပရိနိဗ္ဗာတိ၊ ရဟန္တာဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံရ၏။

အနာထပိဏ္ဍိကော ဒုတိယဒိဝသတော ပဋ္ဌာယ၊ အနာထပိဏ္ဍိသူဌေးသည် ဒုတိယနေ့မှ စ၍။ ဝိဟာရမဟံ အာရဘိ၊ ကျောင်းတိုက်ရေစက်ချအောင်ပွဲကို အားထုတ်ကျင်းပပြီ။ ဝိသာခါယ ပါသာဒမဟော၊ ဝိသာခါ၏ ပုဗ္ဗာရုံပြာသာဒ် ကျောင်း ရေစက်ချအောင်ပွဲသည်။ စတူဟိ မာသေဟိ နိဋ္ဌိတော၊ လေးလတို့ဖြင့် (လေးလကြာမှ) ပြီးစီး၏။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ ဝိဟာရမဟော ပန၊ အနာထပိဏ္ဍိ သူဌေး၏ ဇေတဝန်ကျောင်းရေစက်ချအောင်ပွဲသည်ကား။ နဝဟိ မာသေဟိ နိဋ္ဌာသိ၊ ကိုးလတို့ဖြင့်၊ ကိုးလတို့ကြာမှ ပြီးစီး၏။ ဝိဟာရမဟေပိ အဋ္ဌာရသေဝ ကောဋီယော၊ ဇေတဝန်ကျောင်း ရေစက်ချအောင်ပွဲ၌လည်း ၁၈-ကုဋေသော ဥစ္စာ တို့သည်။ ပရိစ္စာဂံ အဂမံသု၊ လှူဒါန်းစွန့်ကြဲခြင်းသို့ ရောက်ကုန်ပြီ။ ဣတိ

ကေသိယေဝ ဝိဟာရေ ဤသို့ ဇေတဝန်တစ်ကျောင်းတည်း၌ပင်။ စတုပဏ္ဏာသ-
ကောဋိသင်္ချီ ခနံ ပရိစ္ဆေဓိ ၅၄-ကုဋေအရေအတွက်ရှိသော ဥစ္စာကို စွန့်လှူပြီ။

ပန အတီတေ၊ ဆက်ပြောရသော် လွန်လေပြီးကာလ၌။ ဝိပဿိဿ
ဘဂဝတော ကာလေ၊ ဝိပဿိမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်၏ လက်ထက်တော်၌။
ပုနဗ္ဗသုမိတ္တာ နာမ သေဌိ၊ ပုနဗ္ဗသုမိတ္တမည်သော သူဌေးသည်။ သုဝဏ္ဏိဌကာ-
သန္တာရေန ကိဏိတွာ၊ ရွှေအုတ်ချပ်ချင်းထိအောင် ခင်းခြင်းဖြင့် ဝယ်ယူ၍။
တသိယေဝ ဌာနေ၊ ထိုဇေတဝန်ကျောင်းနေရာ၌ပင်။ ယောဇနပ္ပမာဏံ သံဃာရာမံ
ကာရေသိ၊ တစ်ယူဇနာပမာဏရှိသော သံဃာ့အရာမံကို ဆောက်လုပ်စေပြီ။
သိခိဿ ဘဂဝတော ကာလေ၊ သိခိမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်၏ လက်ထက်
တော်၌။ သိရိဝဇော နာမ သေဌိ၊ သိရိဝဇမည်သော သူဌေးသည်။ သုဝဏ္ဏဟာလ-
သန္တာရေန ကိဏိတွာ၊ ရွှေထွန်သွားချင်းထိအောင် ခင်းခြင်းဖြင့် ဝယ်ယူ၍။
တသိယေဝ ဌာနေ၊ ထိုဇေတဝန်ကျောင်းနေရာ၌ပင်။ တိဂါဝုတပ္ပမာဏံ သံဃာရာမံ
ကာရေသိ၊ သုံးဂါဝုတ်ပမာဏရှိသော သံဃာ့အရာမံကို ဆောက်လုပ်စေပြီ။
ဝေဿဘုဿ ဘဂဝတော ကာလေ၊ ဝေဿဘူမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်၏
လက်ထက်တော်၌။ သောတ္ထိဇေ နာမ သေဌိ၊ သောတ္ထိဇမည်သော သူဌေးသည်။
သုဝဏ္ဏဟတ္ထိပဒသန္တာရေန ကိဏိတွာ၊ ဆင်ခွါပုံစံ၊ ရွှေချပ်ချင်းထိအောင်
ခင်းခြင်းဖြင့် ဝယ်ယူ၍။ တသိယေဝ ဌာနေ၊ ထိုဇေတဝန်ကျောင်းနေရာ၌ပင်။
အမုယောဇနပ္ပမာဏံ သံဃာရာမံ ကာရေသိ၊ ယူဇနာဝက်ပမာဏရှိသော
သံဃာ့အရာမံကို ဆောက်လုပ်စေပြီ။ ကကုသန္ဓဿ ဘဂဝတော ကာလေ၊
ကကုသန်မည်တော်မူသော ဘုရားရှင်၏ လက်ထက်တော်၌။ အဗ္ဗတော နာမ
သေဌိ၊ အဗ္ဗတမည်သော သူဌေးသည်။ သုဝဏ္ဏိဌကာသန္တာရေန ကိဏိတွာ၊
ရွှေအုတ်ချပ်ချင်း ထိအောင်ခင်းခြင်းဖြင့် ဝယ်ယူ၍။ တသိယေဝ ဌာနေ၊
ထိုဇေတဝန်ကျောင်းတော်နေရာ၌ပင်။ ဂါဝုတပ္ပမာဏံ သံဃာရာမံ ကာရေသိ၊
တစ်ဂါဝုတ်ပမာဏရှိသော သံဃာ့အရာမံကို ဆောက်လုပ်စေပြီ။ ကောဏာဂမနဿ
ဘဂဝတော ကာလေ၊ ကောဏာဂုံမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်၏ လက်ထက်
တော်၌။ ဥဂ္ဂေါ နာမ သေဌိ၊ ဥဂ္ဂမည်သော သူဌေးသည်။ သုဝဏ္ဏကစ္ဆပသန္တာရေန
ကိဏိတွာ၊ ရွှေလိပ်ရုပ်ချင်းထိအောင် ခင်းခြင်းဖြင့် ဝယ်ယူ၍။ တသိယေဝ ဌာနေ၊
ထိုဇေတဝန်ကျောင်းတော်နေရာ၌ပင်။ အမုဂါဝုတပ္ပမာဏံ သံဃာရာမံ ကာရေသိ၊

ဂါဝုတ်ဝက်ပမာဏရှိသော သံဃာ့အရာမ်ကို ဆောက်လုပ်စေပြီ။ ကဿပဿ ဘဂဝတော ကာလေ၊ ကဿပမည်တော်မူသော ဘုရားရှင်၏ လက်ထက်ပေါ်၌။ သုမင်္ဂလော နာမ သေဌ၊ သုမင်္ဂလမည်သော သူဌေးသည်။ သုဝဏ္ဏကဋ္ဌိသန္တာရေန ကိဏိတွာ၊ ထိစပ်အောင်ခင်းအပ်သော ရွှေကပ်ပဲ့ ရွှေတုံးဖြင့် ဝယ်ယူ၍။ တသ္မိယေဝ ဌာနေ၊ ထိုဇေတဝန်ကျောင်းနေရာ၌ပင်။ သောဠသကရီသပ္ပမာဏံ သံဃာရာမံ ကာရေသိ၊ မင်းတို့ပယ်အားဖြင့် ၁၆-ပယ်ပမာဏရှိသော သံဃာ့ အရာမ်ကို ဆောက်လုပ်စေပြီ။ အမှာကံ ဘဂဝတော ကာလေ ပန၊ ငါတို့၏ ဂေါတမဘုရားရှင်၏ လက်ထက်တော်၌ကား။ အနာထပိဏ္ဍိကော နာမ သေဌ၊ အနာထပိဏ်မည်သောသူဌေးသည်။ ကဟာပဏကောဋ္ဌိသန္တာရေန ကိဏိတွာ၊ အစွန်းချင်းထိစပ်အောင် ခင်းအပ်သော ရွှေဒင်္ဂါးဖြင့် ဝယ်ယူ၍။ တသ္မိယေဝ ဌာနေ၊ ရှေးဘုရားတို့လက်ထက် ကျောင်းဆောက်ခဲ့သော ထိုနေရာ၌ပင်။ အဋ္ဌ- ကရီသပ္ပမာဏံ သံဃာရာမံ ကာရေသိ၊ မင်းတို့ပယ် ရှစ်ပယ်ပမာဏရှိသော သံဃာ့ အရာမ်ကို ဆောက်လုပ်စေပြီ။ ဣဒံ ဌာနံ၊ ဤဇေတဝန်ကျောင်းနေရာသည်။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်အားလုံးတို့သည်။ အဝိဇ္ဇဟိတဌာနမေဝ ကိရ၊ မပယ်စွန့် အပ်သော နေရာသာ ဖြစ်သတဲ့။

ဣတိ မဟာဗောဓိမဏ္ဍေ၊ ဤသို့လျှင် မဟာဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌။ သဗ္ဗညုတ- ပုတ္တိတော ယာဝ မဟာပရိနိဗ္ဗာနမဉ္ဇာ၊ သဗ္ဗညုဘုရားအဖြစ်ရောက်သည်မှ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူရာ ညောင်စောင်းမြတ်တိုင်အောင်။ ယသ္မိ ယသ္မိ ဌာနေ၊ အကြင်အကြင် နေရာ၌။ ဘဂဝါ ဝိဟာသိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် နေတော်မူပြီ။ ဣဒံ သန္တိကေ နိဒါနံ နာမ၊ ဘုရားဖြစ်ပြီး နေတော်မူရာ ဤနေရာတိုင်းသည် သန္တိကေနိဒါန်းမည်၏။ တဿ ဝသေန၊ ထိုသန္တိကေနိဒါန်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ သဗ္ဗဇာတကာနိ ဝဏ္ဏယိဿာမိ၊ ဇာတ်အားလုံးတို့ကို ငါအဋ္ဌကထာဆရာတို့ ဖွင့်ပြ ကုန်အံ့။

နိဒါနကထာ နိဌိတာ၊ ဇာတ်နိဒါန်းစကားသည် ပြီးပြီ။

ကောကနိပါတ်

၁။ အပဏ္ဏကဝဂ္ဂ

၁။ အပဏ္ဏကဇာတကဝဏ္ဏနာ

တာဝ ဣမံ အပဏ္ဏကဓမ္မဒေသနံ ဘဂဝါ။ ရှေးဦးစွာ ဤအပဏ္ဏကတရား
ဒေသနာကို ဘုရားရှင်သည်။ သာဝတ္ထိ ဥပနိသာယ၊ သာဝတ္ထိမြို့ကို အမှီပြု၍။
ဇေတဝန်မဟာဝိဟာရေ ဝိဟရန္တော ကထေသိ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကြီး၌
နေတော်မူစဉ် ဟောတော်မူပြီ။ ကံ အာရဗ္ဗပန၊ အဘယ်သူကို အကြောင်းပြု
၍ကား။ အယံ ကထာ သမုဋ္ဌိတာ ဣတိ၊ ဤအပဏ္ဏကတရားဒေသနာ
စကားသည် ဖြစ်လာသနည်း ဤသို့ မေးငြားအံ့။ သေဋ္ဌိဿ သဟာယကေ၊
အနာထပိဏ်သူဌေး၏ သူငယ်ချင်းဖြစ်ကုန်သော။ ပဉ္စသတေ တိတ္ထိယသာဝကေ၊
ငါးရာကုန်သော တိတ္ထိတပည့်တို့ကိုတည်း။ ဟိ ဧကသ္မိ ဒိဝသေ၊ ချဲ့ပြောအံ့
တစ်ခုသော နေ၌။ အနာထပိဏ္ဍိကော သေဋ္ဌိ၊ ခိုးကိုးရာမဲ့တို့အား စားနပ်ရိက္ခာ
ပေးတတ်၍ အနာထပိဏ်မည်သော သူဌေးသည်။ အတ္တနော သဟာယကေ
ပဉ္စသတေ၊ မိမိ၏သူငယ်ချင်းဖြစ်ကုန်သော ငါးရာကုန်သော။ အညတိတ္ထိယ-
သာဝကေ အာဒါယ၊ သာသနာတော်မှ တစ်ပါးသော အယူရှိကြသည့် တိတ္ထိ
တပည့်တို့ကို ခေါ်ယူ၍။ ဗဟုံ မာလာဂန္ဓဝိလေပနဉ္စေ၊ များစွာသော ပန်းနံသာ
နံသာပျောင်းကိုလည်းကောင်း။ သပ္ပိတေလမရုဇာဏိတဝတ္ထုတ္တာဒနာနိ စ၊
ထောပတ် ဆီ ပျားရည် တင်လဲ အဝတ်အထည်တို့ကိုလည်းကောင်း။
ဂါဟာပေတွာ ဇေတဝန် ဂန္ဓာ၊ ယူစေ၍ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ သွား၍။
ဘဂဝန္တံ ဝန္တိတွာ၊ ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုး၍။ ဂန္ဓမာလာဒိဟိ ပူဇေတွာ၊ နံသာပန်းစသည်
တို့ဖြင့် ပူဇော်၍။ ဘေသဇ္ဇာနိ စေဝ ဝတ္ထာနိ စ၊ ဆေးပစ္စည်းတို့ကိုလည်းကောင်း
အဝတ်အထည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဘိက္ခုသံဃဿ ဝိဿဇေတွာ၊ ရဟန်း
သံဃာအား စွန့်လှူပြီး၍။ ဆ နိသဇ္ဇဒေါသေ ဝဇ္ဇေတွာ၊ အနီး၊ အဝေး၊ အမြင့်၊
လေညာ၊ ရှေ့တည့်တည့်၊ နောက်၌ နေခြင်းဟူသော ထိုင်နေမှုအပြစ် ၆-မျိုးတို့ကို
ရှောင်ကြဉ်၍။ ဧကမန္တံ နိသီဒိ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ် တစ်ခုသောအရပ်အဖို့၌
ထိုင်နေပြီ။ တေပိ အညတိတ္ထိယသာဝကာ၊ သာသနာတော်မှ တစ်ပါးသော အယူ

ရှိကုန်သော တိတ္ထိတို့၏ ထိုတပည့်တို့သည်လည်း။ တထာဂတံ ဝန္တိတွာ၊ ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုး၍။ သတ္ထု ပုဏ္ဏစန္ဒသဿိရိကံ မုခံ၊ ဘုရားရှင်၏ ပြည့်သော လက်သို့ ကျက်သရေရှိတော်မူသော မျက်နှာတော်ကိုလည်းကောင်း။ လက္ခဏာ- နုဗျဉ္ဇနပဋိမဏ္ဍိတံ ဗျာမပ္ပဘာပရိက္ခိတ္တံ ဗြဟ္မကာယံ၊ လက္ခဏာတော်ကြီးငယ်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော တစ်လံမျှသော ရောင်ခြည်တော်ဝန်းဖြင့် ကာရံအပ်သော ရူပကာယတော်မြတ်ကိုလည်းကောင်း။ အာဝေဠာဝေဠာ ယမကယမကာ ဟုတွာ၊ အသွယ်အသွယ်တို့သည် အစုံအစုံတို့သည် ဖြစ်ကုန်၍။ နိစ္ဆရန္တိယော ဃနဗုဒ္ဓ- ရသ္မိယော စ၊ ကွန်မြူထွက်ကြကုန်သော တလုံးတခဲသော ဘုရား ရောင်ခြည်တော် တို့ကိုလည်းကောင်း။ သြလောကယမာနာ၊ ဖူးမြော်ကြကုန်လျက်။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ သမိပေယေဝ နိသီဒိသု၊ အနာထပိဏ္ဍိကသွေး၏ အနီး၌သာ ထိုင်နေကုန်ပြီ။

အထ နေသံ သတ္တာ၊ ထိုအခါ၌ ထိုတိတ္ထိတပည့်တို့အား ဘုရားရှင်သည်။ မနောသိလာတလေ သီဟနာဒံ၊ ဆေးဒန်းမြင်းသီလာကျောက်ဖျာအပြင်၌ ခြင်္သေ့ ဟောက်သံကို။ နဒန္တော တရုဏသီဟော ဝိယ၊ ဟိန်းဟောက်သော ခြင်္သေ့ပျိုကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ဂဇန္တော ပါဝုဿကမေယော ဝိယ စ၊ ထစ်ချုန်းလျက် ပြင်းစွာ ရွာသော မိုးကဲ့သို့လည်းကောင်း။ အာကာသဂီ ဩတာရေန္တော ဝိယ စ၊ နတ်မြစ် ထဲသို့ သက်ဆင်းစေဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ရတနဒါမံ ဂန္ဓေန္တော ဝိယ စ၊ ရတနာပန်းကုံးကို သီကုံးသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ အဋ္ဌင်္ဂသမန္နာဂတေန သဝနီယေန၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော နာယူဖွယ်ကောင်းသော။ ကမနီယေန ဗြဟ္မဿရေန၊ နှစ်သက်ဖွယ်ဖြစ်သော မြတ်သော အသံတော်ဖြင့်။ နာနာနယဝိစိတ္တံ မဓုရဓမ္မကထံ ကထေသိ၊ နည်းအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော ချို့မြိန်သော တရားစကားကို ဟောကြားတော်မူပြီ။ တေ သတ္ထု ဓမ္မဒေသနံ သုတွာ၊ ထိုတိတ္ထိ တပည့်တို့သည် ဘုရားရှင်၏ တရားဒေသနာကို ကြားနာရ၍။ ပသန္တစိတ္တာ ဥဌာယ၊ ကြည်ညိုစိတ်ရှိကြ၍ ထ၍။ ဒသဗလံ ဝန္တိတွာ၊ ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုးကြ၍။ အညတိတ္ထိယသရဏံ ဘိန္တိတွာ၊ တိတ္ထိတို့ကိုးကွယ်မှုကို ဖျက်၍။ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ အဂမံသု၊ ဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာဟု ဆည်းကပ်ကုန်ပြီ။ တေ တတော ပဌာယ၊ ထိုဘုရားကိုးကွယ်သူတို့သည် ထိုကိုးကွယ်သောနေ့မှ စ၍။ နိစ္စကာလံ အနာထ- ပိဏ္ဍိကေန သဒ္ဓိ၊ အချိန်အမြဲ အနာထပိဏ္ဍိကသွေးနှင့် အတူ။ ဂန္ဓမာလာဒိဟတ္တာ

ဝိဟာရံ ဂန္ဓာ၊ နံသာပန်းစသည်လက်စွဲကုန်လျက် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ သွားကြ၍။ ဓမ္မံ သုဏန္တိ၊ တရားတော်ကို နာယူကုန်၏။ ဒါနံ ဒေန္တိ၊ အလှူကို လှူကုန်၏။ သီလံ ရက္ခန္တိ၊ သီလကို စောင့်ကုန်၏။ ဥပေါသထကမ္ပံ ကရေန္တိ၊ ဥပုသ်စောင့်မှုကို ပြုကုန်၏။

အထ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိတော၊ ထိုအခါ၌ ဘုရားရှင်သည် သာဝတ္ထိမြို့မှ။ ပုနဒေဝ ရာဇဂဟံ အဂမာသိ၊ တစ်ဖန်သာ ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့ ကြွတော်မူပြီ။ တေ တထာဂတဿ ဂတကာလေ၊ ထိုဘုရားကိုးကွယ်သူတို့သည် ဘုရားရှင်၏ ရာဇဂြိုဟ်ကြွရာအခါ၌။ တံ သရဏံ ဘိန္နိတွာ၊ ထိုဘုရားကိုးကွယ်မှုကို ဖျက်၍။ ပုန အညတိတ္ထိယသရဏံ ဂန္ဓာ၊ တစ်ဖန် တိတ္ထိတို့ကို ကိုးကွယ်ရာဟု ဆည်းကပ် ကြ၍။ အတ္တနော မူလဌာနေယေဝ ပတိဌိတာ၊ မိမိတို့၏ မူရင်းကိုးကွယ်ရာ ဌာန၌သာ တည်ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါပိ သတ္တဌမာသေ ဝီတိနာမေတွာ၊ ဘုရားရှင် သည်လည်း ခုနစ်လ ရှစ်လတို့ကို ကုန်လွန်စေ၍။ ပုန ဇေတဝနမေဝ အဂမာသိ၊ တစ်ဖန်ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့သာ ကြွလာပြီ။ အနာထပိဏ္ဍိကော ပုနပိ တေ အာဒါယ၊ အနာထပိဏ္ဍိသုဌေးသည် တစ်ဖန်လည်း မူရင်းကိုးကွယ်ရာ ပြန် ကိုးကွယ်သည့် ထိုသူတို့ကို ခေါ်ယူ၍။ သတ္ထု သန္တိကံ ဂန္ဓာ၊ ဘုရားရှင်၏ အထံ တော်သို့ သွား၍။ သတ္ထာရံ ဂန္ဓမာလာဒီဟိ၊ ဘုရားရှင်ကို နံသာပန်း စသည်တို့ဖြင့်။ ပူဇေတွာ ဝန္တိတွာ၊ ပူဇော်၍ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ နိသီဒိ၊ သင့်တင့် လျှောက်ပတ်သော နေရာ၌ ထိုင်နေပြီ။ တေပိ ဘဂဝန္တံ ဝန္တိတွာ၊ မူရင်းကိုးကွယ်ရာ ပြန်ကိုးကွယ်သည့် ထိုသူတို့သည်လည်း ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ နိသီဒိသု၊ သင့်လျော်သော အရပ်၌ ထိုင်နေကုန်ပြီ။ အထ တထာဂတေ၊ ထိုအခါ၌ ဘုရား ရှင်သည်။ စာရိကံ ပတ္တန္တေ၊ ဒေသစာရိကို ဖဲကြွသော်။ နေသံ ဂဟိတသရဏံ ဘိန္နိတွာ၊ မူရင်း ကိုးကွယ်ရာ ပြန်ကိုးကွယ်သည့် ထိုသူတို့၏ ယူအပ်ပြီးကိုးကွယ်ရာကို ဖျက်ဆီး၍။ ပုန အညတိတ္ထိယသရဏမေဝ ဂဟေတွာ၊ တစ်ဖန် တစ်ပါးသော တိတ္ထိတို့ကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍သာ ယူ၍။ မူလေ ပတိဌိတဘာဝံ၊ မူရင်းကိုးကွယ်ရာ၌ တည်ကြောင်းကို။ ဘဂဝတော အာရောစေသိ၊ ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားပြီ။

ဘဂဝါ အပရိမိတကပ္ပကောဋိယော၊ ရှင်တော်ဘုရားသည် မရေတွက်နိုင်သော ကမ္ဘာပေါင်းကုဋေတို့ပတ်လုံး။ နိရန္တရံ ပဝတ္ထိတဝစီသုစရိတာနုဘာဝေန၊ အမြဲမပြတ်

ဖြစ်စေအပ်သော ဝစီသုစရိုက်တန်ခိုးကြောင့်။ ဒိဗ္ဗဂန္ဓဂန္ဓိတံ မုခပဒုမံ၊ နတ်၌ ဖြစ်သော အနံတို့ဖြင့် ကောင်းမွန်မွှေးကြိုင်သောအနံရှိသော နှုတ်တော်ကြာပဒံ ကို။ နာနာဂန္ဓပူရိတံ ရတနကရဏ္ဍကံ ဝိဝရန္တောဝိယ၊ နံသာအမျိုးမျိုး ပြည့်သိပ် နေသော ရတနာကြူတ်ကို ဖွင့်ဘိသကဲ့သို့။ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်တော်မူ၍။ မဓုရဿရံ နိစ္ဆာရေန္တော၊ သာယာချိုမြိန်သော အသံတော်ကို ထွက်စေလျက်။ “ဥပါသကာ တုဗ္ဗေ၊ အို ဥပါသကာတို့ သင်တို့သည်။ တိဏိံ သရဏာနိ ဘိန္နိတွာ၊ ရတနာသုံးပါး ကိုးကွယ်မှု တို့ကို ဖျက်၍။ အညတိတ္ထိယသရဏံ ဂတာ ကိရ၊ တိတ္ထိတို့ကို ကိုးကွယ် ခြင်းသို့ ရောက်ကြသတဲ့။ ဣတိ သစ္စံ၊ ဤသို့ကြားရသည်ကား မှန်သလော”။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ အထ ပဋိစ္ဆာဒေတုံ၊ မေးတော်မူရာထိုအခါ၌ ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တေဟိ တေဟိ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်သော ထိုဥပါသကာ တို့သည်။ သစ္စံ ဘဂဝါတိ ဂုတ္တေ၊ မှန်ပါသည် ဘုရားဟု လျှောက်အပ်သော်။ သတ္တာ၊ နတ်လူတို့ဆရာ ဘုရားရှင်သည်။ “ဥပါသကာ၊ အိုဥပါသကာတို့။ ဟေဋ္ဌာ အဝီစိ ဥပရိ ဘဝဂ္ဂံ၊ အောက်၌ အဝီစိကို အထက်၌ ဘဝဂ်ကို။ ပရိစ္ဆေဒံ ကတွာ၊ အပိုင်းအခြားကို ပြု၍။ တိရိယံ အပရိမာဏာသု လောကဓာတုသု၊ ဖီလာ ကန့်လန့်၌ မတိုင်းတာနိုင်ကုန်သော လောကဓာတ်တို့၌။ သီလာဒီဟိ ဂုဏေဟိ၊ သီလ စကုန်သော ဂုဏ်တို့ဖြင့်။ ဗုဒ္ဓေန သဒိသော နာမ နတ္ထိ၊ ဘုရားနှင့် တူသူ မည်သည်ပင် မရှိ။ အဓိကတရော ကုတောတိ၊ သာသုကား ဘယ်မှာရှိအံ့နည်းဟု လည်းကောင်း။ ဘိက္ခဝေ အပဒါ ဝါ ဒွိပဒါ ဝါ၊ အိုရဟန်းတို့ ခြေမရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော ခြေနှစ်ချောင်းရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ စတုပ္ပဒါ ဝါ ဗဟုပ္ပဒါ ဝါ၊ ခြေလေးချောင်းရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော ခြေများစွာ ရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ယာဝတာ သတ္တာ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏)။ တေသံ တထာဂတော၊ ထိုရှိရှိသမျှ သတ္တဝါတို့ထက် ဘုရားကို။ အဂ္ဂံ အက္ခာယတိ၊ အမြတ်ဆုံးဟု ဆိုအပ်၏ဟု လည်းကောင်း။ ဣဓ ဝါ ဟုရံ ဝါ ဝိတ္တံ ယံ ကိဗ္ဗိ၊ ဤလူ့ပြည်၌လည်းကောင်း ဟိုနဂါးပြည် ဂဠုန်ပြည်၌လည်းကောင်း နှစ်သက်အပ်သော အမှတ်မထား ရတနာတစ်ပါးပါးသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏)။ (လ) အဂ္ဂတော ဝေ ပသန္နာနန္တိ၊ အမြတ်ဆုံးရတနာသုံးပါး၌ စင်စစ် ကြည်ညိုသူတို့အားဟု လည်းကောင်း။ ဣတိအာဒီဟိ သုတ္တေဟိ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော သုတ်တို့ဖြင့်။ ပကာသိတေ ရတနတ္တယဂုဏေ ပကာသေတွာ၊ ပြသင့်ကုန်သော ရတနာ

သုံးပါးလုံးဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို ပြတော်မူ၍။ ဧဝံ ဥတ္တမဂုဏေဟိ သမန္နာဂတံ၊ ဤသို့ မြင့်မြတ်သောဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ ရတနတ္ထယံ သရဏံ ဂတာ၊ ရတနာသုံးပါး လုံးတို့ ကိုးကွယ်ရာဟု ကပ်ရောက်ကုန်သော။ ဥပါသကာ ဝါ ဥပါသိကာ ဝါ၊ ဥပါသကာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥပါသိကာမတို့သည်လည်းကောင်း။ နိရယာ- ဒီသု နိဗ္ဗတ္တကာ နာမ နတ္ထိ၊ ငရဲစသည်တို့၌ ဖြစ်သူတို့မည်သည် မရှိကုန်။ ပန အပါယနိဗ္ဗတ္တိ၊ တော မုစ္ဆိတွာ၊ အဟုတ်ကား အပါယ်၌ဖြစ်ခြင်းမှ လွတ်၍။ ဒေဝလောကေ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်၍။ မဟာသမ္ပတ္တိ အနာဘဝန္တိ၊ ကြီးစွာသော စည်းစိမ်ကို ခံစားရကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဧဝရူပံ သရဏံ ဘိန္နိတွာ၊ ဤသို့ မြင့်မြတ်သော သဘောရှိသော ရတနာသုံးပါးကိုးကွယ်မှုကို ဖျက်၍။ အညတိတ္ထိယသရဏံ ဂစ္ဆန္တေဟိ တုမေဟိ၊ တိတ္ထိတို့ကိုကိုးကွယ်မှုသို့ ကပ်ရောက် ကုန်သော သင်ဥပါသကာတို့သည်။ အယုတ္တံ ကတန္တိ အာဟ၊ မသင့်လျော်သည်ကို ပြုအပ်ပြီ”ဟု မိန့်တော်မူပြီ။

စ ဧတ္ထ တိဏိ ရတနာနိ၊ ဆက်ဦးအံ ဤနေရာ၌ ရတနာသုံးပါးတို့ကို။ မောက္ခဝသေန ဥတ္တမဝသေန၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ လွတ်မြောက်ကြောင်း၏အစွမ်းဖြင့် အမြင့်မြတ်ဆုံး၏အစွမ်းဖြင့်။ သရဏဂတာနံ၊ ကိုးကွယ်မှုကပ်ရောက်သူတို့၏။ အပါယေသု နိဗ္ဗတ္တိယာ အဘာဝဒီပနတ္ထံ၊ အပါယ်လေးပါးတို့၌ ဖြစ်မှု၏ မရှိကြောင်း ပြခြင်းငှာ။ ဣမာနိ သုတ္တာနိ ဒသေတဗ္ဗာနိ၊ ဤဆိုမည့်ဘုရားဟော သုတ်တော် တို့ကို ပြထိုက်ကုန်၏။ (ကာနိ၊ အဘယ်သုတ်တော်တို့နည်းဟူမူကား)။

ယေ ကေစိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂတာသေ၊ အကြင်သူတို့သည် ဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာဟု ဆည်းကပ်ကုန်၏။ တေ အပါယဘူမိံ န ဂမိဿန္တိ၊ ဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာဟု ဆည်းကပ်ကြသော ထိုသူတို့သည် အပါယ်လေးဘုံသို့ မရောက်ကြကုန်လတ္တံ့။ မာနုသံ ဒေဟံ ပဟာယ၊ လူ၌ဖြစ်သော ကိုယ်ကို ပယ်စွဲဝန်သော်။ ဒေဝကာယံ ပရိပူရေဿန္တိ၊ နတ်အပေါင်းကို ပြည့်သိပ်စေ ကုန်လတ္တံ့။

ယေ ကေစိ ဓမ္မံ သရဏံ ဂတာသေ၊ အကြင်သူတို့သည် မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် ဓမ္မက္ခန်တရားကို ကိုးကွယ်ရာဟု ဆည်းကပ်ကုန်၏။ တေ အပါယဘူမိံ န ဂမိဿန္တိ၊ ထိုသူတို့သည် အပါယ်လေးဘုံသို့ မရောက်ကြကုန်လတ္တံ့။ မာနုသံ

ဒေဟံ ပဟာယ၊ လူ၌ဖြစ်သော ကိုယ်ကို ပယ်စွန့်သော်။ ဒေဝကာယံ ပရိပူရေဿန္တိ၊ နတ်အပေါင်းကို ပြည့်သိပ်စေကုန်လတ္တံ့။

ယေ ကေစိ သံဃံ သရဏံ ဂတာသေ၊ အကြင်သူတို့သည် အရိယာ သံဃာတော်ကို ကိုးကွယ်ရာဟု ဆည်းကပ်ကုန်၏။ တေ အပါယဘူမိံ န ဂမိဿန္တိ၊ ထိုသူတို့သည် အပါယ်လေးဘုံသို့ မရောက်ကုန်လတ္တံ့။ မာနသံ ဒေဟံ ပဟာယ၊ လူ၌ဖြစ်သော ကိုယ်ကို ပယ်စွန့်သော်။ ဒေဝကာယံ ပရိပူရေဿန္တိ၊ နတ်အပေါင်းကို ပြည့်သိပ်စေကုန်လတ္တံ့။

ဘယတဋ္ဌိတာ မနုဿာ၊ ကြောက်ဖွယ်အာရုံ ကြောက်စိတ် အနှိပ်စက်ခံရ ကုန်သော လူတို့သည်။ ပဗ္ဗတာနိ ဝနာနိ စ၊ တောင်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ တောအုပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ အာရာမ ရုက္ခစေတျာနိ၊ အရာမ်၊ သစ်ပင်၊ စေတီနတ်ကွန်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဗဟုံ ဝေ သရဏံ ယန္တိ၊ များစွာကို စင်စစ် ကိုးကွယ်ရာဟု ဆည်းကပ်ကုန်၏။

သရဏံ ဧတံ ခေါ န ခေမံ၊ တောင်စသည်ကို ကိုးကွယ်ရာဟု ဤ ဆည်းကပ်မှုသည် စင်စစ် ဘေးကုန်ရာ မဟုတ်။ သရဏံ ဧတံ န ဥတ္တမံ၊ တောင်စသည်ကို ကိုးကွယ်ရာဟု ဤဆည်းကပ်မှုသည် မမြတ်။ သရဏံ ဧတံ အာဂမ္မ၊ တောင်စသည်ကို ကိုးကွယ်ရာဟု ဤဆည်းကပ်မှုကို အကြောင်း ပြု၍။ သဗ္ဗဒုက္ခာ န ပမုစ္စတိ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲအားလုံးမှ မလွတ်မြောက်နိုင်။

ယော စ ဗုဒ္ဓဉ္စ ဓမ္မဉ္စ သံဃဉ္စ သရဏံ ဂတော၊ အကြင်သူသည်ကား ဘုရားကိုလည်းကောင်း၊ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ဓမ္မကွန်တရားတော်ကိုလည်းကောင်း၊ အရိယာသံဃာတော်ကိုလည်းကောင်း ကိုးကွယ်ရာဟု ဆည်းကပ်၏။ ဒုက္ခံ ဒုက္ခသမုပ္ပါဒံ ဒုက္ခဿ အတိတ္တမံ စ၊ ဒုက္ခသစ္စာလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခ ဖြစ်ကြောင်း သမုဒယသစ္စာလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခကို လွန်မြောက်ရာ နိရောဓ သစ္စာလည်းကောင်း။ ဒုက္ခံ ပသမဂါမိနံ အရိယံ အဋ္ဌကိကံ မဂ္ဂံ စ၊ ဒုက္ခငြိမ်းရာ ရောက်စေတတ်သော မြတ်သော အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော မဂ္ဂသစ္စာ လည်းကောင်း။ စတ္တာရိ အရိယသစ္စာနိ သမ္ပပ္ပညာယ ပဿတိ၊ လေးပါး ကုန်သော အရိယသစ္စာတို့ကို ကောင်းမွန်မှန်ကန်သော ပညာဖြင့် သိမြင်၏။

(တဿ၊ ထိုသူ၏)။ သရဏံ ဧတံ ခေါ ခေမံ၊ ရတနာမြတ်သုံးပါးကို ကိုးကွယ်ရာဟု ဤဆည်းကပ်မှုသည် စင်စစ် ဘေးကုန်ရာဖြစ်၏။ သရဏံ ဧတံ ဥတ္တမံ၊ ရတနာမြတ်သုံးပါးကို ကိုးကွယ်ရာဟု ဤဆည်းကပ်မှုသည် မြင့်မြတ်၏။ သရဏံ ဧတံ အာဂမ္မ၊ ရတနာမြတ်သုံးပါးကို ကိုးကွယ်ရာဟု ဤဆည်းကပ်မှုကို အကြောင်းပြု၍။ သဗ္ဗဒုက္ခာ ပမုစ္ဆတိ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ အားလုံးမှ လွတ်မြောက်နိုင်၏။

ဣတိ၊ ဤ စ-ဂါထာ ပါသော သုတ်တော်တို့တည်း။

စ ကေဝလံ၊ သည်သာမကသေး ဗုဒ္ဓါနုဿတိစသည်နှင့် မရောမယှက် သက် သက်။ နေသံ သတ္တာ၊ ထိုဥပါသကာတို့အား မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧတ္တကံယေဝ ဓမ္မံ န ဒေသေသိ၊ ဤရှစ်ဂါထာမျှသာ အတိုင်းအရှည်ရှိသော တရားကို ဟောသည် မဟုတ်ပြီ။ အပိ စ ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ “ဥပါသကာ ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာနံ နာမ၊ အိုဥပါသကာတို့ ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းမည်သည်။ ဓမ္မာနုဿတိကမ္မဋ္ဌာနံ နာမ၊ ဓမ္မာနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းမည်သည်။ သံဃာနုဿတိကမ္မဋ္ဌာနံ နာမ၊ သံဃာနုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းမည်သည်။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂံ ဒေတိ၊ သောတာပတ္တိမဂ် အကျိုးကို ပေးနိုင်၏။ သောတာပတ္တိဖလံ ဒေတိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်အကျိုးကို ပေးနိုင်၏။ သကဒါဂါမိမဂ္ဂံ ဒေတိ၊ သကဒါဂါမိမဂ်အကျိုးကို ပေးနိုင်၏။ သကဒါဂါမိဖလံ ဒေတိ၊ သကဒါဂါမိဖိုလ်အကျိုးကို ပေးနိုင်၏။ အနာဂါမိမဂ္ဂံ ဒေတိ၊ အနာဂါမိမဂ်အကျိုးကို ပေးနိုင်၏။ အနာဂါမိဖလံ ဒေတိ၊ အနာဂါမိဖိုလ်အကျိုးကို ပေးနိုင်၏။ အရဟတ္တမဂ္ဂံ ဒေတိ၊ အရဟတ္တဖလံ ဒေတိ၊ အရဟတ္တမဂ်အကျိုးကို ပေးနိုင်၏။ အရဟတ္တဖိုလ်အကျိုးကို ပေးနိုင်၏။” ဣတိဧဝမာဒိဟိ နယေဟိ၊ ဤသို့ အစရှိကုန်သော နည်းတို့ဖြင့်။ ဓမ္မံ ဒေသေတွာ၊ တရားကို ဟောတော်မူပြီး၍။ ဧဝရူပံ နာမ သရဏံ၊ ဤသို့ ကောင်းကျိုးအထွတ်အထိပ်ပေးသော သဘောရှိသည် မည်သော ကိုးကွယ်မှုကို။ ဘိန္ဒုန္တေဟိ တုမ္ပေဟိ၊ ဖျက်ဆီးကုန်သော သင်ဥပါသကာ တို့သည်။ အယုတ္တံ ကတံ၊ မသင့်လျော်သည်ကို ပြုအပ်ပြီ။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူပြီ။ စ ဧတ္တ၊ ဆက်ဦးအံ့ ဤနေရာ၌။ ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာနာဒိနံ သောတာပတ္တိမဂ္ဂါဒိပ္ပဒါနံ၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိစသောကမ္မဋ္ဌာန်းတို့၏ သောတာပတ္တိမဂ် စသော အကျိုးပေးခြင်းကို။ “ဘိက္ခဝေ ဧကဓမ္မော၊ အိုရဟန်းတို့ တရား

တစ်ပါးသည်။ ဘာဝိတော ဗဟုလိကတော၊ ပွားအပ်ဖြစ်စေအပ်သော် ကြိမ်ဖန်
 များစွာ ပြုအပ်သော်။ ဧကန္တနိဗ္ဗိဒါယ ဝိရာဂါယ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ စင်စစ် ငြိမ့်ခြင်းငှာ
 တပ်မက်မှုကင်းခြင်းငှာ။ နိရောဓာယ ဥပသမာယ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ ချုပ်ခြင်းငှာ
 ကိလေသာငြိမ်းခြင်းငှာ။ အဘိညာယ သမ္မောဓာယ၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့်သိခြင်းငှာ
 သစ္စာလေးပါးကို သိခြင်းငှာ။ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တတိ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲငြိမ်းခြင်းငှာ ဖြစ်၏။
 ကတမော ဧကဓမ္မော၊ အဘယ်မည်သော တရားတစ်ပါးနည်း။ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ၊
 ဗုဒ္ဓါနုဿတိတရားတစ်ပါးတည်း။ ကုတိ ဧဝမာဒိဟိ သုတ္တေဟိ ဒိပေတဗ္ဗံ ဤသို့
 အစရှိကုန်သော သုတ်တို့ဖြင့် ပြသင့်၏။ ဧဝံ ဘဂဝါ နာနာပွကာရေဟိ၊ ဤသို့
 ဘုရားရှင်သည် အထူးထူးအပြားပြားတို့ဖြင့်။ ဥပါသကေ ဩဝဒိတွာ၊ ဥပါသကာ
 တို့ကို ဆုံးမတော်မူ၍။ “ဥပါသကာ ပုဗ္ဗေပိ မနုဿာ၊ အို ဥပါသကာတို့ ရှေးက
 လည်း လူတို့သည်။ အသရဏံ သရဏန္တိ၊ ကိုးကွယ်ရာမဟုတ်သည်ကို
 ကိုးကွယ်ရာဟု။ တက္ကဂ္ဂါဟေန ဝိရဒ္ဓဂ္ဂါဟေန ဂဟေတွာ၊ ကြံဆယူမှုဖြင့်
 အလွဲယူမှုဖြင့် ယူသောကြောင့်။ အမနုဿပရိဂ္ဂဟိတေ ကန္တာရေ ဘီလူးတို့
 သိမ်းပိုက်အပ်သော ခရီးခဲ၌။ ယက္ခဘက္ခာ ဟုတွာ၊ ဘီလူးအစာတို့သည် ဖြစ်
 ကုန်၍။ မဟာဝိနာသံ ပတ္တာ၊ ကြီးစွာသောပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ဖူးကုန်ပြီ။
 အပဏ္ဏကဂ္ဂါဟံ ဧကံသိကဂ္ဂါဟံ၊ မချွတ်ယွင်းသောယူမှုကို ဧကန်အမှန်ယူမှုကို။
 အဝိရဒ္ဓဂ္ဂါဟံ ဂဟိတမနုဿာ ပန၊ မလွဲသောယူမှုကို ယူကုန်သော လူတို့သည်
 ကား။ တသ္မိယေဝ ကန္တာရေ သောတ္ထိဘာဝံ ပတ္တာတိ၊ ဘီလူးတို့သိမ်းပိုက်အပ်သည့်
 ထိုခရီးခဲ၌ပင် ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်ကုန်ပြီ”ဟု။ ဝတွာ တုဏှိ အဟောသိ၊
 မိန့်တော်မူ၍ ဆိတ်ဆိတ် ဖြစ်တော်မူပြီ။

အထ ခေါ် အနာထပိဏ္ဍိကော ဂဟပတိ၊ ထိုအခါ၌ အနာထပိဏ်မည်သော
 သူကြွယ်သည်။ အာသနာ ဥဋ္ဌာယ၊ နေရာမှ ထ၍။ ဘဂဝန္တံ ဝန္တိတွာ၊ ဘုရားရှင်ကို
 ရှိခိုးပြီး၍။ အဘိတ္ထဝိတွာ၊ ချီးမွမ်းပြီး၍။ သိရသ္မိ အဉ္စလိ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊
 ခေါင်းပေါ်၌ လက်အုပ်ကို တည်စေ၍ တင်ထား၍။ “ဘန္တေ ဣဒါနိ တာဝ၊ အရှင်
 ဘုရား ယခုအခါ၌ ရှေးဦးစွာ။ ဣမေသံ ဥပါသကာနံ ဥတ္တမသရဏံ ဘိန္နိတွာ၊
 ဤဥပါသကာတို့၏ မြင့်မြတ်သော ကိုးကွယ်မှုကို ဖျက်ဆီး၍။ တက္ကဂ္ဂဟဏံ
 အမှာကံ ပါကဋံ၊ ကြံဆယူမှုသည် တပည့်တော်တို့အား ထင်ရှားပါ၏။ ပုဗ္ဗေ
 အမနုဿပရိဂ္ဂဟိတေ ကန္တာရေ ရှေးအခါ၌ ဘီလူးတို့သိမ်းပိုက်အပ်သော ခရီးခဲ

၌။ တက္ကိကာနံ ဝိနာသော ပန၊ အကြိသမားတို့၏ ပျက်စီးခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အပဏ္ဏကဂ္ဂါဟံ ဂဟိတမနုဿာနံ သောတ္ထိဘာဝေါ စ၊ အယုမ္မန်ကို ယူကြသူ လူတို့၏ ချမ်းသာခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အမှာကံ ပဋိစ္စန္ဓော၊ တပည့်တော် တို့အား ဖုံးကွယ်နေပါ၏။ တုမှာကမေဝ ပါကဋ္ဌော၊ ရှင်တော်ဘုရားတို့အားသာ ထင်ရှားပါ၏။ သာဓု ဝတ နော ဘဂဝါ၊ တောင်းပန်ပါ၏ စင်စစ် တပည့်တော် တို့အား မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာကာသေ ပုဏ္ဏစန္ဒံ ဥဌာပေန္တော ဝိယ၊ ကောင်းကင်၌ လပြည့်ဝန်းကို တက်စေ ထွက်စေဘိသကဲ့သို့။ ဣမံ ကာရဏံ ပါကဋ္ဌံ ကရောတူတိ၊ အကြိသမားပျက်စီး အမှန်သမားချမ်းသာ ဤအကြောင်း အရာကို ထင်ရှားသည်ကို ပြုတော်မူပါ”ဟု။ ဧဝံ အာဟ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြီး။ အထ ဘဂဝါ၊ လျှောက်ထားပြီးရာ ထိုအခါ၌ ဘုရားရှင်သည်။ “ဂဟပတိ မယာ ခေါ၊ အိုသူကြွယ် ငါဘုရားသည် စင်စစ်။ အပရိမိတကာလံ၊ တိုင်းတာမရနိုင်သော ကာလပတ်လုံး။ ဒသ ပါရမိယော ပူရေတွာ၊ ပါရမိဆယ်ပါးတို့ကို ဖြည့်ကျင့်သော်။ လောကဿ ကဇံစ္ဆေဒနတ္ထမေဝ၊ သတ္တလောကသားများ၏ ယုံမှားအဖြာဖြာ ပယ်ဖြတ်နိုင်ခြင်းအကျိုးငှာသာ။ သဗ္ဗညုတညာဏံ ပဋိဝိဒ္ဓံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို ထိုးထွင်း သိတော်မူအပ်ပြီ။ သီဟဝဿယ သုဝဏ္ဏနာဋိ ပူရေန္တော ဝိယ၊ ခြင်္သေ့ဆီဖြင့် ရွှေဆီဗူးကို ပြည့်စေဘိသကဲ့သို့။ သက္ကစ္စံ သောတံ၊ ရိုသေစွာ နားကို။ သြဒဟိတွာ သုဏောဟိတိ၊ ချထား၍ နာယူလော့”ဟု။ သေဌိနော သတုပ္ပါဒံ ဇနေတွာ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးကို သတိထားမှုကို ဖြစ်စေတော်မူ၍။ ဟိမဂဗ္ဘံ ပဒါလေတွာ၊ နှင်းခန်း၊ နှင်းခဲကို ခွဲ၍။ ပုဏ္ဏစန္ဒံ နိဟရန္တော ဝိယ၊ လပြည့်ဝန်းကို ထုတ်ဆောင်ဘိသကဲ့သို့။ ဘဝန္တရေန ပဋိစ္စန္ဒကာရဏံ၊ ဘဝတစ်ပါးသည် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော အကြောင်းအရာကို။ ပါကဋ္ဌံ အကာသိ၊ ထင်ရှားသည်ကို ပြုတော်မူပြီ။

အတီတေ ကာသိရဌေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌ ကာသိတိုင်း၌။ ဗာရာဏသိ-
နဂရေ ဗာရာဏသိမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော နာမ ရာဇာ အဟောသိ၊ ဗြဟ္မဒတ်မည်သော
မင်းသည် ဖြစ်ပြီ။ တဒါ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအခါ၌ ငါတို့ဘုရားလောင်းသည်။
သတ္ထဝါဟကုလေ ပဋိသန္ဓိ ဂဟေတွာ၊ လှည်းဖြင့် ခရီးဝေးသွား အရောင်းအဝယ်
ပြုသည့် လှည်းကုန်သည်မျိုး၌ ပဋိသန္ဓေကို ယူ၍။ ဒသမာသစ္စယေန မာတု
ကုစ္ဆိတော နိက္ခမိတွာ၊ ဆယ်လလွန်ရာအခါ၌ အမိဝမ်းမှ ထွက်ခွါမွေးဖွား၍။

အနုပုဗ္ဗေန ဝယပ္ပတ္တော၊ အစဉ်အားဖြင့် အရွယ်ရောက်သော်။ ပဉ္စဟိ သကဋ္ဌ-
သတေဟိ၊ ငါးလီကုန်သော လှည်းအရာတို့ဖြင့်။ ဝဏိဇ္ဇံ ကရောန္တော ဝိစရတိ၊
ရောင်းဝယ်မှုကို ပြုလျက် လှည့်လည်နေ၏။ သော ကဒါစိ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်
တစ်ရံတစ်ခါ၌။ ပုဗ္ဗန္တတော အပရန္တံ၊ အရှေ့ဖျားမှ အနောက်ဖျားသို့လည်းကောင်း။
ကဒါစိ အပရန္တတော ပုဗ္ဗန္တံ၊ တစ်ရံတစ်ခါ၌ အနောက်ဖျားမှ အရှေ့ဖျားသို့
လည်းကောင်း။ ဂစ္ဆတိ၊ ကုန်ရောင်းသွား၏။ ဗာရာဏသီယံယေဝ၊ ဗာရာဏသီမြို့
၌ပင်။ ဗာလော အဗျတ္တော အနုပါယကုသလော၊ အ၊သော ဈေးရောင်းနည်း
မရသော ဈေးရောင်းနည်း မကျွမ်းကျင်သော။ အညော သတ္တဝါဟပုတ္တောပိ အတ္ထိ၊
အခြားသော လှည်းကုန်သည်သားသည်လည်း ရှိ၏။ တဒါ ဗောဓိသတ္တော၊
ထိုအခါ၌ ဘုရားလောင်းသည်။ ဗာရာဏသီတော မဟာဂ္ဂံ ဘန္တံ ဂဟေတွာ၊
ဗာရာဏသီမြို့မှ တန်ဖိုးကြီးသော ပစ္စည်းကို ယူ၍။ ပဉ္စသကဋ္ဌသတာနိ ပူရေတွာ၊
လှည်းငါးရာတို့ကို အပြည့်တင်၍။ ဂမနသဇ္ဇာနိ ကတွာ ဌပေသိ၊ သွားမည့်
အစီအမံတို့ကို ပြု၍ ထားပြီ။ သောပိ ဗာလသတ္တဝါဟပုတ္တော တထေဝ၊ လှည်း
ကုန်သည်၏ ထိုသားအ၊သည်လည်း ထို့အတူသာ။ ပဉ္စသကဋ္ဌသတာနိ ပူရေတွာ၊
လှည်းငါးရာတို့ကို အပြည့်တင်၍။ ဂမနသဇ္ဇာနိ ကတွာ ဌပေသိ၊ သွားမည့်
အစီအမံတို့ကို ပြု၍ ထားပြီ။

တဒါ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအခါ၌ ဘုရားလောင်းသည်။ အယံ ဗာလသတ္တဝါဟ-
ပုတ္တော၊ “ဤလှည်းကုန်သည် သားအ၊သည်။ မယာ သဒ္ဓိယေဝ၊ ငါနှင့် အတူသာ။
သစေ ဂမိဿတိ၊ အကယ်၍ သွားအံ့။ သကဋ္ဌသဟဿေ ဧကတော၊
လှည်းတစ်ထောင်သည် တပေါင်းတည်း။ မဂ္ဂံ ဂစ္ဆန္တေ၊ လမ်းသို့ သွားသော်။ မဂ္ဂေါပိ
န ပဟောဿတိ၊ လမ်းသည်လည်း မလောက်လတ္တံ့။ မနုဿာနံ ဒါရုဒကာဒိနိပိ၊
လူတို့အတွက် ထင်းရေစသည်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဗလီဗဒ္ဓါနံ တိဏာနိပိ၊
ဝန်ဆောင်နွားတို့အတွက် မြက်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဒုလ္လဘာနိ ဘဝိဿန္တိ၊
ရဲခဲကုန်သည် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ဧတေန ဝါ မယာ ဝါ၊ လှည်းကုန်သည်သား
ထိုအ၊အ အမိုက်သည်သော်လည်းကောင်း ငါသည်သော်လည်းကောင်း။
ပူရတော ဂန္တံ ဝဋ္ဋတိ၊ ရှေ့မှ သွားခြင်းငှာ သင့်၏။” ဣတိ စိန္တေသိ၊ ဤသို့ ကြံပြီ။
သော တံ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် လှည်းကုန်သည်သား
ထိုအ၊အ အမိုက်ကို အခေါ်ခိုင်း၍။ ဧတမတ္ထံ အာရောစေတွာ၊ လှည်းတစ်ထောင်

အတူမသွားသင့်သော ထိုအကြောင်းကို ပြောကြားပြီး၍။ ဒွိဟိပိ အမှေဟိ၊ “နှစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ကုန်သော ငါတို့သည်။ ဧကတော ဂန္တု န သက္ကာ၊ အတူ သွားခြင်းငှာ မတတ်ကောင်း မဖြစ်နိုင်။ ကိံ တံ ပုရတော ဂမိဿသိ၊ ဘယ်လိုလဲ မင်းသည် ရှေ့မှ သွားမည်လော။ ဥဒါဟု ပစ္ဆတော၊ သို့မဟုတ် နောက်မှ သွားမည်လော”။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ မယိ ပုရတော ဂစ္ဆန္တေ၊ “ငါသည် ရှေ့မှ သွားသော်။ အာနိသံသာ ဗဟူ၊ အကျိုးတို့သည် များကုန်၏။ အဘိန္နေနေဝ မဂ္ဂေန ဂမိဿာမ၊ မပျက်ဘဲကောင်းသည်သာ ဖြစ်သော လမ်းဖြင့် ငါတို့ သွားရ လိမ့်မည်။ ဂေါဏာ အနာမဋ္ဌတိဏံ ခါဒိဿန္တိ၊ နွားတို့သည် ဦးဦးဖျားဖျား မြက်ကို စားကြရလိမ့်မည်။ မနုဿာနံ အနာမဋ္ဌ သူပေယျပဏ္ဍံ ဘဝိဿတိ၊ လူတို့အတွက် ဦးဦးဖျားဖျားသော ဟင်းချက်ဖို့ ဟင်းရွက်သည် ဖြစ်လိမ့်မည်။ ပသန္တံ ဥဒကံ ဘဝိဿတိ၊ ကြည်လင်သောရေသည် ဖြစ်လတ်။ ယထာရစိ အပ္ပံ ဌပေတွာ၊ ကြိုက်သလို တန်ဖိုးကို ထား၍။ ဘဏ္ဍံ ဝိက္ကိဏိဿာမိတိ၊ ပစ္စည်းကို ရောင်းမည်” ဟု။ သော စိန္တေသိ၊ လှည်းကုန်သည်သား ထိုမှိုက်အသူသည် ကြံတွေးပြီ။ သော၊ လှည်းကုန်သည်သား ထိုမှိုက်အသူသည်။ “သမ္ပ အဟံ ပုရတော ဂမိဿာမိ”တိ အာဟ၊ အို သူငယ်ချင်း ငါသည် ရှေ့မှ သွားမည်ဟု ပြောပြီ။ ဗောဓိသတ္တောပိ ပစ္ဆတော ဂမနေ၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း နောက်မှ သွားခြင်း၌။ ဗဟူ အာနိသံသေ အဒ္ဓဿ၊ များစွာကုန်သော အကျိုးတို့ကို မြင်ပြီ။ ဟိ၊ မှန်၏။ “ပုရတော ဂစ္ဆန္တာ၊ ရှေ့မှ သွားသူတို့သည်။ မဂ္ဂေ ဝိသမဋ္ဌာနံ၊ လမ်း၌ မညီသည့်နေရာကို။ သမံ ကရိဿန္တိ၊ ညီအောင် ပြုကုန်လတ္တံ့။ အဟံ တေဟိ၊ ငါသည် ထိုရှေ့က သွားသော လှည်းကုန်သည်တို့သည်။ ဂတမဂ္ဂေန ဂမိဿာမိ၊ ပြုပြင်၍ သွားအပ်ပြီး လမ်းဖြင့် သွားအံ့။ ပုရတော ဂတေဟိ ဗလိဗဒ္ဓေဟိ၊ ရှေ့မှ သွားကုန်သော ဝန်ဆောင်နွားတို့သည်။ ပရိဏာတထဒ္ဓတိဏေ ခါဒိတေ၊ ရင့်၍ ကြမ်းတမ်းသော မြက်ကို စားအပ်ပြီးသော်။ မမ ဂေါဏာ၊ ငါ၏ ဝန်ဆောင်နွားတို့သည်။ ပုန ဥဋ္ဌိတာနိ၊ အသစ်ပေါက်ကုန်သော။ မဓုရတိဏာနိ ခါဒိဿန္တိ၊ ချိုဆိမ့်သော အရသာရှိ မြက်တို့ကို စားရကြလိမ့်မည်။ မနုဿာနံ၊ လူတို့အတွက်။ ဂဟိတပဏ္ဏဌာနတော ဥဋ္ဌိတံ မဓုရံ သူပေယျပဏ္ဍံ၊ ရှေ့လူတို့ ဟင်းရွက်ခူးပြီးရာ ဌာနမှ အသစ်ပေါက်လာသော ချိုဆိမ့်သော အရသာရှိသော ဟင်းချက်ဖို့ ဟင်းရွက်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လိမ့်မည်။ အနုဒကေ ဌာနေ၊ ရေမရှိသော

နေရာ၌။ အာဝါဋ် ခနိတွာ၊ ရေတွင်းကို တူး၍။ ဧတေ ဥဒကံ ဥပ္ပါဒေဿန္တိ ရှေ့က
သွားသူ ဤလူတို့သည် ရေကို ဖြစ်စေကုန်လတ္တံ့ ရှိအောင် လုပ်ကုန်လတ္တံ့။ တေဟိ
ကတေသု အာဝါဋေသု၊ ရှေ့ကသွားသူ ထိုလူတို့သည် ပြုအပ်ပြီး တူးအပ်ပြီး
ဖြစ်ကုန်သော ရေတွင်းတို့၌။ မယံ ဥဒကံ ပိဝိဿာမ၊ ငါတို့သည် ရေကို ချမ်းသာ
လွယ်ကူစွာ သောက်ကုန်အံ့။ အပ္ပဋ္ဌပနံ နာမ၊ ရောင်းမည့်ပစ္စည်း တန်ဖိုးထား
ရခြင်း မည်သည်။ မနုဿာနံ ဇီဝိတာ ဝေါရောပနသဒိသံ၊ လူတို့ကို အသက်မှ
ချရခြင်းနှင့် တူ၏။ အဟံ ပစ္ဆတော ဂန္တာ၊ ငါသည် နောက်မှ သွား၍။ ဧတေဟိ
ဌပိတဋ္ဌေန၊ ထိုရှေ့ကသွားသူတို့ ထားအပ်ခဲ့သော တန်ဖိုးဖြင့်။ ဘဏ္ဍံ
ဝိက္ကိဏိဿာမိတိ၊ ပစ္စည်းကို ရောင်းမည်ဟု။ ဧဝံ အဿ အဟောသိ၊ ဤသို့သော
အကြံသည် ထိုဘုရားလောင်းအား ဖြစ်ပြီ။ အထ သော၊ အကြံဖြစ်ပြီးရာ ထိုအခါ၌
ထို ဘုရားလောင်းသည်။ ဧတ္တကေ အာနိသံသေ ဒိသွာ၊ ဤမျှကုန်သော အကျိုး
တို့ကို သိမြင်၍။ သမ္ပ တံ ပုရတော ဂစ္ဆာဟိတိ အာဟ၊ သူငယ်ချင်း မင်းသည်
ရှေ့မှ သွားလော့ဟု ပြောပြီ။ သာဓု သမ္မာတိ၊ ကောင်းပြီ သူငယ်ချင်းဟု ပြော၍။
ဗာရာဏသီသတ္တဝါဟော သကဋ္ဌာနိ၊ ဗာရာဏသီမြို့သား မိုက်အသော လှည်းကုန်
သည်သည် လှည်းတို့ကို။ ယောဇေတွာ နိက္ခန္တော၊ ယှဉ်ကစေ၍ ထွက်သွားသော်။
အနုပုဗ္ဗေန မနုဿာဝါသံ အတိက္ကမိတွာ၊ အစဉ်အားဖြင့် လူတို့ရှိရာနေရာကို
ကျော်လွန်၍။ ကန္တာရမုခံ ပါပုဏိ၊ ခရီးခဲအဝသို့ (သွားလာရခက်ခဲသည့် ခရီး
အစသို့) ရောက်သွားပြီ။

စောရကန္တာရံ ဝါဠကန္တာရံ၊ သူခိုးဓားပြကြောင့် သွားလာခက်သော ခရီးခဲ
လည်းကောင်း၊ ခြင်္သေ့သစ်ကျား စသော သားရဲကြောင့် သွားလာရခက်ခဲသော
ခရီးခဲလည်းကောင်း။ နိရုဒကကန္တာရံ အမနုဿကန္တာရံ၊ ရေမရှိ၍ သွားလာရ
ခက်ခဲသော ခရီးခဲလည်းကောင်း၊ ဘီလူးတို့ကြောင့် သွားလာရ ခက်ခဲသော
ခရီးခဲလည်းကောင်း။ အပ္ပဘက္ခကန္တာရံ ဣတိ၊ ဓားရေရိက္ခာ မရှိသောကြောင့်
သွားလာရ ခက်ခဲသော ခရီးခဲလည်းကောင်း ဤသို့။ ကန္တာရံ နာမ ပဉ္စဝိဓံ၊
ခရီးခဲမည်သည် ငါးမျိုးရှိ၏။ တတ္ထ စောရေဟိ၊ ထိုခရီးခဲငါးမျိုးတို့တွင် သူခိုးဓားပြ
တို့သည်။ အဓိဋ္ဌိတမဂ္ဂေါ စောရကန္တာရံ နာမ၊ စွဲမြဲစွာတည်ရှိရာ ခရီးသည်
သူခိုးဓားပြအတွက်ကြောင့် ခရီးခဲမည်၏။ သီဟာဒိဟိ အဓိဋ္ဌိတမဂ္ဂေါ ဝါဠကန္တာရံ
နာမ၊ ခြင်္သေ့စသည်တို့သည် စွဲမြဲစွာတည်ရှိရာခရီးသည် သားရဲတို့အတွက်ကြောင့်

ခရီးခဲမည်၏။ ယတ္ထ နှာယိတုံ ဝါ ပါတုံ ဝါ ဥဒကံ နတ္ထိ၊ အကြင်ခရီး၌ ချိုးရန် လည်းကောင်း၊ သောက်ရန်လည်းကောင်း ရေသည် မရှိ။ ဣဒံ နိရုဒကကန္တာရံ နာမ၊ ချိုးဖို့သောက်ဖို့ ရေမရှိရာ ဤခရီးသည် ရေမရှိသည့်အတွက်ကြောင့် ခရီးခဲ မည်၏။ အမနုဿာမိဋ္ဌိတံ အမနုဿကန္တာရံ နာမ၊ ဘီလူးတို့စွဲမြဲစွာ တည်ရှိရာ ခရီးသည် ဘီလူးတို့အတွက်ကြောင့် ခရီးခဲမည်၏။ မူလခါဒနိယာဒိဝိရဟိတံ အပ္ပဘက္ခကန္တာရံ နာမ၊ အမြစ်ခဲဖွယ် စသည်တို့မရှိ ကင်းရှင်းသည့်ခရီးသည် စားရေရိက္ခာအတွက်ကြောင့် ခရီးခဲမည်၏။ ပဉ္စဝိဓေ ဣမသ္မိံ ကန္တာရေ ငါးမျိုး ရှိသော ဤခရီးခဲတွင်။ တံ ကန္တာရံ ဘုရားလောင်းလှည်းကုန်သည်တို့ သွားရမည့် ထိုခရီးခဲသည်။ နိရုဒကကန္တာရဉ္စေဝ အမနုဿကန္တာရဉ္စ၊ နိရုဒကကန္တာရလည်း ဟုတ်၏၊ အမနုဿကန္တာရလည်း ဟုတ်၏။ တသ္မာ သော ဗာလသတ္ထဝါဟ- ပုတ္တော၊ ထို့ကြောင့် လှည်းကုန်သည်သား ထိုမိုက်အသူသည်။ သကဋေသု မဟန္တမဟန္တာ၊ လှည်းတို့၌ ကြီးကုန်ကြီးကုန်သော။ စာဋိယော ဌပေတွာ၊ အိုးစရည်းတို့ကို (အိုးတုတ်ကြီးတို့ကို) တင်၍။ ဥဒကဿ ပူရာပေတွာ၊ ရေဖြင့် ပြည့်စေ၍ (ရေအပြည့်ထည့်၍)။ သဋ္ဌိယောဇနိကံ ကန္တာရံ ပဋိပဋိ ယူဇနာ ခြောက်ဆယ်ရှိသော ခရီးခဲကို သွားပြီ။

အထ အဿ၊ သွားရာထိုအခါ၌ လှည်းကုန်သည်သား ထိုမိုက်အသူ၏။ ကန္တာရမဇ္ဈံ ဂတကာလေ၊ ခရီးခဲအလယ်၌ သွားနေရာအခါ၌။ ကန္တာရေ အဓိဝတ္ထယက္ခော၊ ခရီးခဲ၌ စွဲမြဲဖို့အုပ်နေသော ဘီလူးသည်။ ဣမေဟိ မနုဿေဟိ ဂဟိတံ၊ ဤလူတို့သည် ယူခဲ့သော။ ဥဒကံ ဆဉ္စာပေတွာ၊ ရေကို အစွန့်ခိုင်း၍။ ဒုဗ္ဗလေ ကတွာ၊ အားနည်းသည်တို့ကို ပြု၍။ သဗ္ဗေဝ နေ ခါဒိဿာမိတံ၊ အကုန်လုံး သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော ထိုလှည်းကုန်သည်တို့ကို စားအံ့ဟု ကြံ၍။ သဗ္ဗသေတ- တရုဏဗလိဗဒ္ဒယုတ္တံ၊ တကိုယ်လုံးဖြူသည့် ခိုင်းနွားပျိုတစ်စုံ ကယှဉ်အပ်သော။ မနောရမံ ယာနကံ မာပေတွာ၊ စိတ်ပျော်မွေ့ဖွယ်ရာဖြစ်သော လှည်းယာဉ် ကလေးကို ဖန်ဆင်း၍။ ဓနုကလာပဖလကာဝုဓဟတ္ထေဟိ၊ လေး၊ မြား ကျည်တောက်၊ ကာ၊ လက်နက်လက်စွဲကုန်သော။ ဒသဟိ ဒွါဒသဟိ၊ ဆယ်ယောက် တစ်ဆယ့်နှစ်ယောက်ကုန်သော။ အမနုဿေဟိ ပရိဝုတော၊ ဘီလူးတို့သည် ခြံရံ အပ်လျက်။ ဥပ္ပလကုမုဒါနိ ပိဋန္နိတွာ၊ အခြားကြာပန်း ကုမုဒြာကြာပန်းတို့ကို ပန်ဆင်၍။ အလ္လဝတ္ထော အလ္လကေသော၊ စိုသော အဝတ်ရှိ၍ စိုသော ဆံပင်ရှိ၍။

ဣဿရပုရိသော ဝိယ၊ အရာရှိကြီးတစ်ယောက်ကဲ့သို့။ တသ္မိ ယာနကေ နိသီဒိတွာ၊ ထိုလှည်းယာဉ်ကလေးပေါ်၌ ထိုင်နေ၍။ ကဒ္ဒမမက္ခိတေဟိ စက္ကေဟိ၊ ရွံ့ညွန်လူးပေနေကုန်သော လှည်းဘီးတို့ဖြင့်။ ပဋိပထံ အဂမာသိ၊ ရင်ဆိုင်ခရီးသို့ သွားပြီ။ အဿ ပရိဝါရအမနုဿာပိ၊ ထိုဘီလူး၏ အခြွေအရံဘီလူးတို့သည် လည်း။ ပုရတော စ ပစ္ဆတော စ ဂစ္ဆန္တာ၊ ရှေ့မှလည်းကောင်း နောက်မှ လည်းကောင်း သွားကုန်သော်။ အလ္လကေသာ အလ္လဝတ္ထာ၊ စိုသောဆံပင် ရှိကြ၍ စိုသောအဝတ် ရှိကြ၍။ ဥပ္ပလကုမုဒမာလာ ပိဋန္တိတွာ၊ အခြားကြာပန်း ကုမုဒြာ ကြာပန်းတို့ကို ပန်ဆင်၍။ ပဒုမ ပုဏ္ဏရိကကလာပေ ဂဟေတွာ၊ ပဒုမ္မာကြာစည်း၊ ကြာဖြူစည်းတို့ကို ကိုင်ယူ၍။ ဘိသမုဠာလာနိ ခါဒန္တာ၊ ကြာစွယ် ကြာရင်းတို့ကို ကိုက်စားကုန်လျက်။ ပဋ္ဌရန္တေဟိ ဥဒကဗိန္နုဟိ စေဝ၊ ယိုစီးကုန်သော ရေပေါက် တို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ ကလလေဟိ စ အဂမံသု၊ ညွှန်ရေတို့ဖြင့်လည်းကောင်း သွားကုန်၏။ သတ္ထဝါဟာ စ နာမ ယဒါ၊ လှည်းကုန်သည်များတို့မည်သည်လည်း အကြင်အခါ၌။ ဓုရဝါတော ဝါယတိ၊ လှည်းဦးမှလေသည် လာ၏ (တိုက်ခတ်၏)။ တဒါ ယာနကေ နိသီဒိတွာ၊ လှည်းဦးမှ လေလာရာ ထိုအခါ၌ လှည်းယာဉ်ကလေး ပေါ်၌ ထိုင်နေ၍။ ဥပဋ္ဌာကပရိဝုတာ၊ ပြုစုသူများ ခြံရံအပ်ကုန်လျက်။ ရဇံ ပရိဟရန္တာ၊ မြူမှုန်ကို ဖယ်ရှားကုန်လျက်။ ပုရတော ဂစ္ဆန္တိ၊ လှည်းများရှေ့မှ သွား ကုန်၏။ ယဒါ ပစ္ဆတော ဝါတော ဝါယတိ၊ အကြင်အခါ၌ နောက်မှ လေသည် လာ၏ (တိုက်ခတ်၏)။ တဒါ တေနေဝ နယေန၊ နောက်မှ လေလာရာ ထိုအခါ၌ လှည်းယာဉ်ကလေးပေါ်ထိုင်သော ထိုနည်းဖြင့်ပင်။ ပစ္ဆတော ဂစ္ဆန္တိ၊ နောက်မှ လိုက်သွားကုန်၏။ တဒါ ပန ဓုရဝါတော အဟောသိ၊ ထိုအခါ၌ကား လှည်းဦးမှ လေလာသည် ဖြစ်ပြီ။ တသ္မာ သော သတ္ထဝါဟပုတ္တော၊ ထို့ကြောင့် ထို လှည်းကုန်သည်သား မိုက် အ,သူသည်။ ပုရတော အဂမာသိ၊ ရှေ့မှ သွားပြီ။

ယက္ခော တံ အာဂစ္ဆန္တိ ဒိသွာ၊ ဘီလူးသည် ထိုလှည်းကုန်သည်သား မိုက်အ,သူကို လာနေသည်ကို မြင်၍။ အတ္တနော ယာနကံ၊ မိမိ၏ လှည်းယာဉ် ကလေးကို။ မဂ္ဂါ ဩက္ကမာပေတွာ၊ လမ်းမှ ဖယ်စေ၍ (ဘေးချ၍)။ ကဟံ ဂစ္ဆတာတိ၊ အဘယ်သို့ သွားကြမှာလဲဟု။ တေန သဒ္ဓိ၊ ထိုလှည်းကုန်သည် သားမိုက် နှင့်အတူ။ ပဋိသန္တာရံ အကာသိ၊ ပျူငှာလောကဝတ်ကို ပြုပြီ။ သတ္ထဝါဟောပိ အတ္တနော ယာနကံ၊ လှည်းကုန်သည်မိုက်သည်လည်း မိမိ၏ လှည်းယာဉ်

ကလေးကို။ မဂ္ဂါ ဩက္ကမာပေတွာ၊ လမ်းမှ ဖယ်စေ၍ (ဘေးချ၍)။ သကဋ္ဌာနံ
 ဂမနောကာသံ ဒတွာ၊ နောက်ပါလှည်းတို့အား သွားခွင့်ကို ပေး၍။ ဧကမန္တေ
 ဌိတော၊ သင့်လျော်သောအရပ်၌ ရပ်တည်လျက်။ တံ ယက္ခံ၊ ထို ဘိလူးကို။ ဘော
 အမေ တာဝ ဗာရာဏသိတော အာဂစ္ဆမ၊ အိုအမောင် ငါတို့သည် ရှေးဦးစွာ
 ဗာရာဏသိမြို့မှ လာကုန်၏။ တုမေ ပန ဥပ္ပလကုမုဒါနိ ပိဋန္တိတွာ၊ သင်တို့
 သည်ကား အခြားကြာပန်း၊ ကုမုဒြာကြာပန်းတို့ကို ပန်ဆင်၍။ ပဒုမပုဏ္ဏရိက
 ဟတ္တာ၊ ပဒုမ္မာကြာ၊ ကြာပုဏ္ဏရိကတို့ လက်စွဲကုန်၍။ ဘိသမုဋ္ဌာလာနိ ခါဒန္တာ၊
 ကြာစွယ်၊ ကြာရင်းတို့ကို ကိုက်စားကုန်လျက်။ ကဒ္ဒမမက္ခိတာ၊ လိမ်းကျံအပ်သော
 ရွှံ့ညွန့် ရှိကုန်လျက်။ ပဏ္ဍရန္တေဟိ ဥဒကဗိန္ဓုဟိ အာဂစ္ဆထ၊ တစ်ပေါက်ပေါက်
 ယိုကျကုန်သော ရေပေါက်တို့ဖြင့် လာကြကုန်၏။ ကိ န ခေါ၊ ဘယ်လိုလဲ။ တုမေဟိ
 အာဂတမဂ္ဂေ သင်တို့သည် လာအပ်သော ခရီးလမ်း၌။ ဒေဝေါ ဝဿတိ၊ မိုးသည်
 ရွာသလော။ ဥပ္ပလာဒိသဉ္ဇန္တာနိ၊ ကြာစသည် ကောင်းစွာ ဖုံးလွှမ်းပေါက်ရောက်
 အပ်ကုန်သော။ သရာနိ ဝါ အတ္တိတိ၊ ရေအိုင်တို့သည်မူလည်း ရှိကုန်သလော”ဟု။
 အဝေါစ ပုတ္တိ၊ ပြောလည်းပြော မေးလည်းမေးပြီ။ (ကြိယာတစ်ခု ပိုနေဟန် တူသည်၊
 ဆီလျော်အောင် မြန်မာပြန်မှုသာ)။ ယက္ခော တဿ ကထံ သုတွာ၊ ဘိလူးသည်
 ထိုလှည်းကုန်သည်မိုက်၏ စကားကို ကြားရ၍။ သမ္ပ ကိ နာမ ဧတံ ကထေသိ၊
 သူငယ်ချင်း အဘယ်မည်သော ဤစကားကို ပြောဘိသနည်း။ ဧသာ နိလဝနရာဇိ
 ပညာယတိ၊ ဟိုစိမ်းညိုသော တောရေးတောတန်းသည် ထင်ရှား၏။ တတော
 ပဋ္ဌာယ၊ ထိုတောရေးတောတန်းမှ စ၍။ သကလံ အရည် ဧကောဒကံ၊
 အလုံးစုံသော တောအုပ်သည် ရေတပြင်တည်းဖြစ်၏။ နိဗဒ္ဓံ ဒေဝေါ ဝဿတိ၊
 အမြဲ မိုးသည် ရွာနေ၏။ ကန္တရာ ပူရာ၊ ချောက်ကြားတို့သည် ရေပြည်နေကုန်၏။
 တသ္မိ တသ္မိ ဌာနေ ပဒုမာဒိသဉ္ဇန္တာနိ၊ ထိုထိုဌာန၌ ကြာစသည် ကောင်းစွာ
 ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော။ သရာနိ အတ္တိတိ ဝတွာ၊ ရေအိုင်တို့သည် ရှိကုန်၏ ဟု
 ပြော၍။ သကဋေသု ပဋိပါဋိယာ ဂစ္ဆန္တေသု၊ နောက်ပါ လှည်းတို့သည်
 အစဉ်အတိုင်း မောင်းသွားကုန်သော်။ ဣမာနိ သကဋ္ဌာနိ အာဒါယ၊ ဤလှည်း
 တို့ကို ယူ၍။ ကဟံ ဂစ္ဆတာတိ ပုတ္တိ၊ ဘယ်သို့ သွားကြမည်နည်းဟု မေးပြီ။ အသုက-
 ဇနပဒံ နာမာတိ၊ ဤမည်သော ဇနပုဒ်သို့ ဟူ၍ဖြေပြီ။ ဣမသ္မိ စိမသ္မိပ္ပ သကဋေ၊
 ဤမည်ဤမည်သော လှည်း၌။ ကိ နာမ ဘဏ္ဍန္တိ၊ အဘယ်မည်သော ပစ္စည်း

နည်းဟု မေးပြီ။ အသုကဗ္ဗ အသုကဗ္ဗာတိ၊ ဤမည် ဤမည်သောပစ္စည်းဟု ဖြေပြီ။ ပစ္စတော အာဂစ္ဆန္တံ သကဋံ၊ နောက်က လာသော လှည်းသည်။ အတိဝိယ ဂရုကံ ဟုတွာ အာဂစ္ဆတိ၊ အလွန်လျှင် လေးလံသည် ဖြစ်၍ လာ၏။ ဧတသ္မိံ ကိံ ဘဏ္ဍန္တိ ဤလှည်း၌ ဘာပစ္စည်းနည်းဟု မေးပြီ။ ဧတ္ထ ဥဒကံ ဣတိ၊ ဤလှည်း၌ ရေတည်း ဟု ဖြေပြီ။ တာဝ ပရတော၊ ရှေးဦးစွာ ဟိုဘက်မှ။ ဥဒကံ အာနေန္တေဟိ ဝေါ၊ ရေကို ဆောင်ယူကုန်သော သင်တို့သည်။ မနာပံ ကတံ၊ နှစ်သက်ဖွယ်ကို ပြု အပ်ပြီ။ ဣတော ပဌာယ ပန၊ ဤနေရာမှ စ၍ကား။ ဥဒကေန ကိစ္စံ နတ္ထိ၊ ရေဖြင့် တကူးတကပြုဖွယ်ကိစ္စသည် မရှိ။ ပုရတော ဥဒကံ ဗဟု၊ ရှေ့၌ ရေသည် ပေါများ၏။ စာဋိယော ဘိန္ဒိတွာ၊ အိုးစရည်း အိုးတုတ်ကြီးတို့ကို ရိုက်ခွဲ၍။ ဥဒကံ ဆဉ္ဇေတွာ၊ ရေကို စွန့်ပစ်၍ သွန်ပစ်၍။ သုခေန ဂစ္ဆထာတိ အာဟ၊ ချမ်းသာစွာ သွားကြလော့ဟု ပြောပြီ။ ဧဝံ ပန ဝတွာ၊ ဤသို့လျှင် ထူးခြားစွာ ပြောဆိုပြီး၍။ တုမေ ဂစ္ဆထ၊ သင်တို့သည် သွားကြကုန်လော့။ အမှာကံ ပပဉ္စော ဟောတီတိ၊ ငါတို့အား ခရီးကြန့်ကြာမှုသည် ဖြစ်၏ဟု ပြော၍။ ထောက် ဂန္တာ၊ အတန်ငယ် သွား၍။ တေသံ အဒဿနံ ပတွာ၊ ထိုလှည်းကုန်သည်တို့၏ မမြင်ခြင်းသို့ ရောက်လတ်သော်။ အတ္တနော ယက္ခနဂရမေဝ အဂမာသိ၊ မိမိ၏ ဘီလူးမြို့သို့သာ သွားပြီ။

သောပိ ဗာလသတ္တဝါဟပုတ္တော၊ လှည်းကုန်သည်၏ ထိုသားမိုက်သည်လည်း။ အတ္တနော ဗာလတာယ၊ မိမိ၏ မိုက်အသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ယက္ခဿ ဝစနံ ဂဟေတွာ၊ ဘီလူး၏စကားကို အမှန်ယူ၍။ စာဋိယော ဘိန္ဒာပေတွာ၊ အိုးစရည်း တို့ကို ရိုက်ခွဲစေ၍။ ပသတမတ္တမ္ပိ ဥဒကံ အနဝသေသေတွာ၊ တစ်လက်ဆွမ်း မျှလည်း ဖြစ်သော ရေကို မကျန်စေမူ၍။ သဗ္ဗံ ဆဉ္ဇာပေတွာ၊ ရေအားလုံးကို စွန့်သွန်စေ၍။ သကဋာနိ ပါဇာပေသိ၊ လှည်းတို့ကို မောင်းစေပြီ။ ပုရတော အပ္ပမတ္တကမ္ပိ၊ ရှေ့၌ အနည်းငယ်မျှလည်းဖြစ်သော။ ဥဒကံ နာဟောသိ၊ ရေသည် မဖြစ်ပြီ မရှိပြီ။ မနုဿာ ပါနီယံ အလဘန္တာ ကိလမိသု၊ လူတို့သည် သောက်ရေကို မရကုန်သော် ပင်ပန်းကုန်ပြီ။ တေ ယာဝ သူရိယတ္ထိမနာ ဂန္တာ၊ ထိုလှည်းကုန်သည် တို့သည် နေဝင်သည်တိုင်အောင် သွားကြ၍။ သကဋာနိ မောစေတွာ၊ လှည်းတို့ကို လွှတ်စေ၍ ဖြုတ်၍။ ပရိဝဋ္ဋကေန ဌပေတွာ၊ အလုံးအဝိုင်းဖြင့် ထား၍။ ဂေါဏေ စက္ကေသု ဗဒ္ဓိသု၊ နွားတို့ကို လှည်းဘီးတို့၌ ချည်ထားကုန်ပြီ။ ဂေါဏာနံ ဥဒကံ

နေဝ အဟောသိ၊ နွားတို့အတွက် ရေသည် မရှိပြီ။ မနုဿာနံ ယာဂုဘတ္တံ ဝါ န၊ လူတို့အတွက် ယာဂုထမင်းသည် မရှိပြီ။ ဒုဗ္ဗလမနုဿာ တတ္ထ တတ္ထ၊ အားအင် နည်းသည် လူတို့သည် ထိုထိုနေရာ၌။ နိပဇ္ဇိတွာ သယံသု၊ လျောင်း၍ အိပ်ကုန်ပြီ။ ရတ္တိဘာဂသမနန္တရေ ယက္ခာ၊ ညအဖို့အခြားမဲ့၌ (ညတွင်းချင်း၌) ဘီလူးတို့သည်။ ယက္ခနဂရတော အာဂန္တာ၊ ဘီလူးတို့မြို့မှ လာကြ၍။ သဗ္ဗေပိ ဂေါဏေ စ မနုဿေ စ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော နွားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ လူတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဇီဝိတက္ခယံ ပါပေတွာ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်စေ၍။ မံသံ ခါဒိတွာ၊ အသားကို စား၍။ အဋ္ဌိနိ အဝသေသေတွာ၊ အရိုးတို့ကို ကျန်စေ၍ ချန်ထား၍။ အဂမံသု၊ သွားကုန်ပြီ။ ဧဝံ ဧကံ ဗလသတ္ထဝါဟပုတ္တံ နိဿာယ၊ ဤသို့လျှင် တစ်ယောက်သော လှည်းကုန်သည်သားမိုက်ကို မှီ၍။ သဗ္ဗေပိ တေ၊ အလုံးစုံ လည်းဖြစ်ကုန်သော ထိုလူနှင့် နွားတို့သည်။ ဝိနာသံ ပါပုဏီသု၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကုန်ပြီ။ ဟတ္ထဌိကာဒိနိ ဒိသာဝိဒိသာသု၊ လက်ရိုး စသည်တို့သည် တည့်တည့်အရပ်၊ အထောင့်အရပ်တို့၌။ ဝိပုကိဏ္ဏာနိ အဟောသု၊ ဖရိုဖရဲ ကြနေ ကုန်သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ပဉ္စသကဋသတာနိ ယထာပူရိတာနေဝ အဋ္ဌံသု၊ လှည်းငါးရာ တို့သည် ပြည့်မြီတိုင်းသာလျှင် တည်ကုန်ပြီ။

ခေါ ဗောဓိသတ္တောပိ၊ စင်စစ် ငါတို့ဘုရားလောင်းသည်လည်း။ ဗာလ-သတ္ထဝါဟပုတ္တဿ နိက္ခန္တဒိဝသတော၊ လှည်းကုန်သည်သားမိုက်၏ ထွက်သွားရာ နေ့မှ။ မာသမမာသံ ဝိတိနာမေတွာ၊ တစ်လ၊ လဝက်ကို ကုန်လွန်စေ၍။ ပဉ္စဟိ သကဋသတေဟိ၊ လှည်းငါးရာတို့ဖြင့်။ နဂရာ နိက္ခမ္မ၊ ဗာရာဏသီမြို့မှ ထွက်၍။ အနုပုဗ္ဗေန ကန္တာရမုခံ ပါပုဏီ၊ အစဉ်အားဖြင့် ခရီးခဲအဝသို့ ရောက်ပြီ။ သော တတ္ထ၊ ထိုဘုရားလောင်း လှည်းကုန်သည်သည် ထိုခရီးခဲအဝ၌။ ဥဒကစာဋိယော ပူရေတွာ၊ ရေအိုးစရည်းတို့ကို ပြည့်စေ၍။ ဗဟံ ဥဒကံ အာဒါယ၊ များစွာသော ရေကို ယူ၍။ ခန္ဓာဝါရေ ဘေရိ စရာပေတွာ၊ စတည်းချသည့် လှည်းတပ်၌ စည်ကို လှည့်လည်စေ၍။ မနုဿေ သန္နိပါတာပေတွာ၊ လူတို့ကို စုဝေးစေ၍။ “တုမေ့ မံ အနာပုစ္ဆိတွာ၊ သင်တို့သည် ငါ့ကို မပန်ကြားမှု၍။ ပသတမတ္တမ္ပိ ဥဒကံ မာ ဝဠုယိတ္ထ၊ တစ်လက်ဆွမ်းမျှလည်းဖြစ်သော ရေကို မသုံးကြကုန်လင့်။ ကန္တာရေ ဝိသရက္ခာ နာမ ဟောန္တိ၊ ခရီးခဲ၌ အဆိပ်ပင်တို့ မည်သည် ဖြစ်တတ် ရှိတတ် ကုန်၏။ တုမေ့ဟိ ပူရေ အခါဒိတပုဋ္ဌံ၊ သင်တို့သည် ရှေး၌ မစားအပ်ဖူးသော။

ပတ္တံ ဝါ ပုပ္ဖံ ဝါ ဖလံ ဝါ။ အရွက်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ အပွင့်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ အသီးကိုသော်လည်းကောင်း။ မံ အနာပုစ္ဆိတွာ၊ ငါ့ကို မပန်ကြားမူ၍။ မာ ခါဒိတ္တာတိ ဧဝမာဟ၊ မစားကြလင့်”ဟု ဤသို့ ကြံပြောထားပြီ။ ဧဝံ မနုဿာနံ ဩဝါဒံ ဒတွာ၊ ဤသို့ လူတို့အား အဆုံးအမကို ပေးပြီး၍။ ပဉ္စဟိ သကဋသတေဟိ၊ လှည်းငါးရာတို့ဖြင့်။ ကန္တာရံ ပဋိပဇ္ဇိ၊ ခရီးခဲသို့ သွားပြီ။ တသ္မိံ ကန္တာရမဇ္ဈေ သမ္ပတ္တေ၊ ထိုဘုရားလောင်းလှည်းကုန်သည်သည် ခရီးခဲအလယ် ခေါင်သို့ ရောက်လတ်သော်။ သော ယက္ခော ပုရိမနယေနဝ၊ ထိုဘီလူးသည် ရှေးနည်းဖြင့်ပင်။ ပဋိပထေ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ခရီးရင်ဆိုင်၌ ဘုရားလောင်းအား။ အတ္တာနံ ဒဿေသိ၊ မိမိ ကိုယ်ကို ပြုပြီ။ ဗောဓိသတ္တော တံ ဒိသ္မာဝ၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုဘီလူးကို မြင်၍ပင်။ “ဣမသ္မိံ ကန္တာရေ ဥဒကံ နတ္ထိ၊ ဤခရီးခဲ၌ ရေသည် မရှိ။ ဧသော နိရုဒကကန္တာရော နာမ၊ ဤခရီးခဲသည် ရေမရှိသော ခရီးခဲမည်၏။ အယဉ္စ နိဗ္ဗယော ရတ္တနေတ္တော၊ ယခုပြောနေသော ဤသူသည်လည်း အကြောက်မရှိ နိသောမျက်စိ ရှိ၏။ အဿ ဆာယပိ န ပညာယတိ၊ ဤသူ၏ အရိပ်သည်လည်း မထင်မထွက်။ နိဿံသယံ ဣမိနာ၊ ဧကန် ဤဘီလူးသည်။ ပုရတော ဂတော ဗာလသတ္တဝါဟပုတ္တော၊ ရှေ့မှ သွားသော လှည်းကုန်သည်သားမိုက်ကို။ သဗ္ဗံ ဥဒကံ ဆဉ္စာပေတွာ၊ ရေအားလုံးကို စွန့်ပစ်စေ၍။ ကိလမေတွာ၊ ပင်ပန်းစေ၍။ သပရိသော ခါဒိတော ဘဝိဿတိ၊ နောက်လိုက် ပရိသတ်အပါအဝင်ကို စားအပ်ပြီးသည် ဖြစ်လတ္တံ့။ မယံ ပဏ္ဍိတဘာဝံ ပန၊ ငါ၏ ပညာရှိကြောင်းကိုကား။ ဥပါယကောသလ္လံ ပန၊ နည်းပရိယာယ်၌ လိမ်မာကြောင်းကိုကား။ န ဇာနာတိ မညေတိ အညာသိ၊ မသိဖူး ထင်၏”ဟု တွေးသိပြီ။ တတော နံ၊ ထိုသို့ တွေးသိခြင်းကြောင့် ထိုဘီလူးကို။ “တုမေ ဂစ္ဆထ၊ သင်တို့သည် သွားကုန်လော့။ မယံ ဝါဏိဇာ နာမ၊ ငါတို့ကုန်သည်တို့မည်သည်။ အညံ ဥဒကံ အဒိသ္မာ၊ အခြားသောရေကို မမြင်ရဘဲ။ ဂဟိတဥဒကံ န ဆဉ္စေမ၊ ယူလာအပ်သော ရေကို မစွန့်ကုန်။ ဒိဋ္ဌဌာနေ ပန ဆဉ္စေတွာ၊ ရေတွေ့ရာဌာန၌ကား ယူလာသော ရေကို စွန့်၍။ သကဋာနိ သလ္လဟုကာနိ ကတွာ၊ လှည်းတို့ကို ပေါ့ပါးသည်တို့ကို ပြု၍။ ဂမိဿာမာတိ အာဟ၊ သွားကုန်အံ့”ဟု ပြောပြီ။ ယက္ခော ထောက် ဂန္တာ၊ ဘီလူးသည် အတန်ငယ် သွား၍။ အဒဿနံ ဥပဂမ္မ၊ မမြင်ခြင်းသို့ ရောက်၍။ အတ္တနော ယက္ခနဂရမေဝ ဂတော၊ မိမိ၏ ဘီလူးမြို့သို့သာလျှင် သွားပြီ။

ယက္ခေ ဂတေ ပန၊ ဘိလူးသည် သွားသော်ကား။ မနုဿာ ဗောဓိသတ္တံ၊
 နောက်ပါလူတို့သည် ဘုရားလောင်းကို။ “အယျ ဧတေ မနုဿာ၊ အရှင်
 ခေါင်းဆောင်ကြီး ဟိုသွားသောလူတို့သည်။ ဧသာ နိလဝနရာဇိ ပညာယတိ၊
 ဟိုစိမ်းညိုသော တောရေးတောတန်းသည် ထင်ရှား၏။ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထို
 နေရာမှ စ၍။ နိဗ္ဗံ ဒေဝေါ ဝဿတီတိ ဝတ္တာ၊ မပြတ် မိုးသည် ရွာ၏ဟု ပြော၍။
 ဥပ္ပလကုမုဒမာလာဓာရိနော၊ အခြားကြာပန်း ကုမုဒြာကြာပန်းတို့ကို ဆင်မြန်း
 ကုန်၍။ ပဒုမပုဏ္ဏရိကကလာပေ အာဒါယ၊ ပဒုမ္မာကြာစည်း ပုဏ္ဏရိက်ကြာစည်း
 တို့ကို ယူ၍။ ဘိသမုဋ္ဌာလာနိ ခါဒန္တာ၊ ကြာစွယ်ကြာရင်းတို့ကို ကိုက်စားကုန်လျက်။
 အလ္လဝတ္တာ အလ္လကေသာ၊ စိုသောအဝတ်ရှိကုန်၍ စိုသောဆံပင် ရှိကုန်၍။
 ပုပ္ဖရန္တေဟိ ဥဒကဗိန္နုဟိ အာဂတာ၊ တစက်စက်ယိုနေကုန်သော ရေပေါက်တို့ဖြင့်
 လာကြကုန်၏။ ဥဒကံ ဆဉ္ဇေတွာ၊ ရေကို စွန့်ပစ်၍။ သလ္လဟုကေဟိ သကဋေဟိ၊
 ပေါ့ပါးကုန်သော လှည်းတို့ဖြင့်။ ခိပ္ပံ ဂစ္ဆာမာတိ အာဟံသု၊ လျင်စွာ သွားကုန်အံ့”ဟု
 ပြောကြကုန်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော တေသံ ကထံ သုတွာ၊ ဘုရားလောင်းသည်
 ထိုနောက်လိုက်လူတို့၏ ပြောစကားကို ကြားရ၍။ သကဋ္ဌာနိ ဌပါပေတွာ၊
 လှည်းတို့ကို ရပ်တန့်စေ၍။ သဗ္ဗေ မနုဿေ သန္နိပါတာပေတွာ၊ အလုံးစုံကုန်သော
 လူတို့ကို စုဝေးစေ၍။ ဣမသ္မိံ ကန္တာရေ သရောဝါ ပေါက္ခရဏီဝါ အတ္ထိတိ၊
 ဤခရီးခဲ၌ ရေအိုင်သည်သော်လည်းကောင်း၊ လေးထောင့်ကန်သည်သော်
 လည်းကောင်း ရှိ၏ဟု။ တုမေဟိ ကဿစိ သုတပုဗ္ဗန္တိ ပုစ္ဆိ၊ သင်တို့သည်
 တစ်ယောက်ယောက်သည် ကြားဖူးပါသလားဟု မေးပြီ။ အယျ န သုတပုဗ္ဗန္တိ
 သခင်ကြီး မကြားဖူးပါဟု ဖြေကုန်ပြီ။ ဧသော နိရုဒကကန္တာရော နာမ၊ ဤ
 ခရီးခဲသည် ရေမရှိသော ခရီးခဲမည်၏။ ဣဒါနိ ဧကစ္စေ မနုဿာ၊ ယခုအခါ၌
 အချို့ကုန်သော လူတို့သည်။ ဧတာယ နိလဝနရာဇိယာ ပုရတော၊ ဟိုစိမ်းညိုသော
 တောရေးတောတန်းမှ ရှေ့၌။ ဒေဝေါ ဝဿတီတိ ဝဒန္တိ၊ မိုးသည် ရွာ၏ဟု
 ပြောကုန်၏။ ဝုဋ္ဌိဝါတော နာမ ကိတ္တကံ ဌာနံ၊ မိုးသက်လေမည်သည် အဘယ်မျှ
 အတိုင်းအရှည်ရှိသော အရပ်တိုင်တိုင်။ ဝါယတီတိ၊ တိုက်ခတ်သနည်းဟု မေးပြီ။
 ယောဇနမတ္တံ အယျာတိ၊ တစ်ယူဇနာတိုင်တိုင်ပါ သခင်ကြီးဟု ဖြေကုန်ပြီ။ ကစ္စိ
 ပန၊ ဘယ်လိုလဲ။ ဝေါ ဧကဿာပိ သရီရံ၊ သင်တို့တွင် တစ်ယောက်ယောက်၏
 သော်လည်း ကိုယ်ကို။ ဝုဋ္ဌိဝါတော ပဟရတီတိ၊ မိုးသက်လေသည် ထိခိုက်ပါ

သလောဟု မေးပြီ။ နတ္ထိ အယျာတိ၊ ထိခိုက်သူမရှိပါ သခင်ကြီးဟု ဖြေကုန်ပြီ။
 မေဃသီသံ နာမ ကိတ္တကေ ဌာနေ ပညာယတီတိ၊ မိုးတိမ်ထွတ်မည်သည်
 အဘယ်မျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော အရပ်၌ ထင်ရှားသနည်းဟု မေးပြီ။
 တိယောဇနမတ္ထေ အယျာတိ၊ သုံးယူဇနာအတိုင်းအရှည်ရှိသော အရပ်၌ပါ
 သခင်ကြီးဟု ဖြေကုန်ပြီ။ ဝေါ ကေနစိ ဒိဋ္ဌ၊ သင်တို့တွင် တစ်ယောက်ယောက်သည်
 မြင်အပ်သော။ ဧကမ္ပိ မေဃသီသံ အတ္ထိ ပန ဣတိ၊ တစ်ခုသော်မျှလည်းဖြစ်သော
 မိုးတိမ်ထွတ်သည် ရှိပါသလောဟု မေးပြီ။ နတ္ထိ အယျာတိ၊ မရှိပါ သခင်ကြီးဟု
 ဖြေကုန်ပြီ။ ဝိဇ္ဇလတာ နာမ ကိတ္တကေ ဌာနေ ပညာယတီတိ၊ လျှပ်စစ်မည်သည်
 အဘယ်မျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော အရပ်၌ ထင်ရှားသနည်းဟု မေးပြီ။ စတုပ္ပဉ္စ-
 ယောဇနမတ္ထေ အယျာတိ၊ လေးငါးယူဇနာ အတိုင်းအရှည်ရှိသော အရပ် ၌ပါ
 ခေါင်းဆောင်ကြီးဟု ဖြေကုန်ပြီ။ ဝေါ ကေနစိ ဒိဋ္ဌော၊ သင်တို့တွင် တစ်စုံ
 တစ်ယောက်သည် မြင်တွေ့အပ်သော။ ဝိဇ္ဇလတောဘာသော အတ္ထိ ပန ဣတိ၊
 လျှပ်စစ်အရောင်အလင်းသည် ရှိပါသလော ဤသို့မေးပြီ။ နတ္ထိ အယျာတိ၊ မရှိပါ
 ခေါင်းဆောင်ကြီးဟု ဖြေကုန်ပြီ။ မေဃသဒ္ဓေါ နာမ ကိတ္တကေ ဌာနေ၊ မိုးချန်းသံ
 မည်သည်ကို အဘယ်မျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော အရပ်က။ သုယုတီတိ၊ ကြားရ
 သနည်းဟု မေးပြီ။ ဧကဒ္ဓိယောဇနမတ္ထေ အယျာတိ၊ တစ်ယူဇနာ နှစ်ယူဇနာ
 အတိုင်းအရှည်ရှိသော အရပ်ကပါ ခေါင်းဆောင်ကြီးဟု ဖြေကြပြီ။ ဝေါ ကေနစိ
 သုတော၊ သင်တို့တွင် တစ်ယောက်ယောက်သည် ကြားအပ်သော။ မေဃသဒ္ဓေါ
 အတ္ထိ ပန ဣတိ၊ မိုးချန်းသံသည် ရှိသလော ဤသို့မေးပြီ။ နတ္ထိ အယျာတိ၊
 မရှိပါ ခေါင်းဆောင်ကြီးဟု ဖြေကြပြီ။ ဧတေ န မနုဿာ၊ ခရီးရင်ဆိုင်တွေ့ ပြော
 သွားသည့် ထိုသူတို့ကား လူမဟုတ်ကုန်။ ဧတေ ယက္ခာ၊ ထိုသူတို့ကား ဘီလူး
 တွေတည်း။ အမေ ဥဒကံ ဆဇ္ဈာပေတွာ၊ ငါတို့ကို ရေကို အစွန့်အသွန်ခိုင်း၍။
 ဒုဗ္ဗလေ ကတွာ၊ အားနည်းသည်တို့ကို ပြုကြ၍။ ခါဒိတုကာမာ အာဂတာ
 ဘဝိဿန္တိ၊ စားလိုကုန်၍ လာကြသည် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ပုရတော ဂတော၊ ရှေ့မှ
 သွားနှင့်သော။ ဗာလသတ္ထဝါဟပုတ္တော န ဥပါယကုသလော၊ လှည်းကုန်သည်
 သားမိုက်သည် နည်းလမ်း၌ မလိမ္မာ။ အဒ္ဓါ သော၊ ဧကန် ထိုလှည်းကုန်သည်
 သားမိုက်ကို။ ဧတေဟိ ဥဒကံ ဆဇ္ဈာပေတွာ၊ ထိုဘီလူးတို့သည် ရေကို အစွန့်
 အသွန်ခိုင်း၍။ ကိလမေတွာ ခါဒိတော ဘဝိဿတိ၊ ပင်ပန်းအောင်ပြု၍ စားအပ်

ပြီးသည် ဖြစ်လိမ့်မည်။ ပဉ္စသကဋသတာနိ ယထာပူရိတာနေဝ၊ လှည်းငါးရာ တို့သည် ပြည့်မြဲတိုင်းတို့သာ ဖြစ်ကြ၍။ ဌိတာနိ ဘဝိဿန္တိ၊ တည်ကုန်သည် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ အဇ္ဇ မယံ တာနိ ပဿိဿာမ၊ ယနေ့ ငါတို့သည် ထိုပြည့်မြဲတိုင်း လှည်းတို့ကို တွေ့ကြရလိမ့်မည်။ ပသတမတ္တမ္ပိ ဥဒကံ အဆဉ္စေတွာ၊ တစ်လက်ဆွမ်း မျှလည်းဖြစ်သော ရေကို မစွန့်မသွန်မူ၍။ သီဃသီဃံ ပါဇေထာတိ ပါဇာပေသိ၊ မြန်မြန် မြန်မြန် မောင်းကြဟု ပြော၍ မောင်းစေပြီ။

သော ဂစ္ဆန္တော၊ ထိုဘုရားလောင်း လှည်းကုန်သည်သည် အစဉ်တစိုက် သွားသော်။ ယထာပူရိတာနေဝ ပဉ္စသကဋသတာနိ၊ ပြည့်မြဲတိုင်းသာ ဖြစ်ကုန်သော လှည်းငါးရာတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဂေါဏမနုဿာနံ ဟတ္ထဌိကာဒိနိ စ၊ နွားလူတို့၏ လက်ရိုးစသည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒိဿာဝိဒိဿာသု ဝိပ္ပကိဏ္ဏာနိ ဒိသွာ၊ အရပ်ရှစ်မျက်နှာတို့၌ ဖရိုဖရဲပြန့်ကြဲနေသည်တို့ကိုလည်းကောင်း တွေ့မြင်ရ၍။ သကဋာနိ မောစာပေတွာ၊ လှည်းတို့ကို ချွတ်စေ၍။ သကဋပရိဝဋ္ဋကေန ခန္ဓာပေတွာ၊ လှည်းဝိုင်းဖြင့် လှည်းတပ်မြို့ ဖွဲ့စေ၍။ ကာလဿေဝ မနုဿေ စ ဂေါဏေ စ၊ စောစောပင် လူတို့ကိုလည်းကောင်း၊ နွားတို့ကိုလည်းကောင်း။ သာယမာသဘတ္တံ ဘောဇာပေတွာ၊ ညနေစာကို စားစေ၍။ မနုဿာနံ မဇ္ဈေ၊ လူတို့၏ အလယ်၌။ ဂေါဏေ နိပဇ္ဇာပေတွာ၊ နွားတို့ကို အိပ်စေ၍ သိပ်၍။ သယံ ဗလနာယကော ဟုတွာ၊ ကိုယ်တိုင် တပ်မှူးသည် ဖြစ်၍။ တိယာမရတ္တိ ခဂ္ဂဟတ္ထော၊ ညဉ့်သုံးယံပတ်လုံး သန်လျက်လက်စွဲ၍။ အာရက္ခံ ဂဟေတွာ၊ အစောင့်အရှောက်ကို ယူ၍။ ဌိတကောဝ အရုဏံ ဥဌာပေသိ၊ ရပ်လျက်သာ အရုဏ်ကို တက်စေပြီ။ ပုနဒိဝသေ ပန ပါတောဝ၊ နောက်နေ့၌ကား နံနက် စောစောပင်။ သဗ္ဗကိစ္စာနိ နိဌာပေတွာ၊ ကိစ္စအားလုံးတို့ကို ပြီးအောင်ပြု၍။ ဂေါဏေ ဘောဇေတွာ၊ နွားတို့ကို ကျွေး၍။ ဒုဗ္ဗလသကဋာနိ ဆဉ္စာပေတွာ၊ မခိုင်ခန့်သော လှည်းတို့ကို စွန့်ပစ်စေ၍။ ထိရာနိ ဂါဟာပေတွာ၊ ခိုင်ခန့်သော လှည်းတို့ကို ယူစေ၍။ အပ္ပဉ္စံ ဘဏ္ဍံ ဆဉ္စာပေတွာ၊ တန်ဖိုးနည်းသော ပစ္စည်းကို စွန့်ပစ်စေ၍။ မဟဉ္စံ ဘဏ္ဍံ အာရောပါပေတွာ၊ တန်ဖိုးကြီးသော ပစ္စည်းကို တင်စေ၍။ ယထာဓိပ္ပေတံ ဌာနံ ဂန္ဓာ၊ အလိုရှိရာ ဖြစ်သော ဌာနသို့ သွား၍။ ဒိဂုဏတိဂုဏေန မူလေန၊ နှစ်ဆသုံးဆသော တန်ဖိုးဖြင့်။ ဘဏ္ဍံ ဝိက္ကိဏိတွာ၊ ပစ္စည်းကို ရောင်းချ၍။ သဗ္ဗံ ပရိသံ အာဒါယ၊ အလုံးစုံသော မိမိပရိသတ်ကို

ခေါ်ယူ၍။ ပုန အတ္တနော နဂရမေဝ အဂမာသိ၊ တစ်ဖန် မိမိ၏ နေရာ ဗာရာဏသီမြို့သို့သာ သွားပြီ။

သတ္တာ ဣမံ ဓမ္မကထံ ကထေတွာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤတရားစကားကို ဟောတော်မူ၍။ “ဂဟပတိ ဧဝံ ပုဗ္ဗေ တက္ကဂ္ဂါဟဂါဟိနော၊ အိုသူကြွယ် ဤသို့ ရှေးက ကြံဆယူမှု၊ ယူကြသူတို့သည်။ မဟာဝိနာသံ ပတ္တာ၊ ကြီးစွာသော ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြကုန်ပြီ။ အပဏ္ဏကဂ္ဂါဟဂါဟိနော ပန၊ မချွတ်ဧကန် အမှန်ယူမှု၊ ယူကြသူတို့သည်ကား။ အမနုဿာနံ ဟတ္ထတော မစွံတွာ၊ ဘီလူး တို့၏လက်မှ လွတ်၍။ သောတ္ထိနာ ဣစ္ဆိတဌာနံ ဂန္ဓာ၊ ချမ်းသာစွာ အလိုရာဌာန သို့ သွားကြ၍။ ပုန သကဌာနံ၊ တစ်ဖန် မိမိနေရင်းဌာနသို့။ ပစ္စာဂမိသုတိ ဝတွာ၊ ပြန်လာကြပြီဟု မိန့်တော်မူ၍။ ဒွေပိ ဝတ္ထုနိ ယဋေတွာ၊ နှစ်မျိုးလည်း ဖြစ်ကုန်သော ဝတ္ထုကြောင်းတို့ကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ အဘိသမ္ပုဒ္ဓေါ ဟုတွာ၊ ဘုရားသည် ဖြစ်တော်မူ၍။ ဣမိဿာ အပဏ္ဏကဓမ္မ ဒေသနာယ၊ ဤမချွတ်ဧကန် အမှန်တရား ဟောကြားသည့် တရားတော်၌။

၁။ “အပဏ္ဏကံ ဌာနမေကေ၊ ဒုတိယံ အာဟု တက္ကိကာ။
ဧတဒညာယ မေဓာဝိ၊ တံ ဂဏှေ ယဒပဏ္ဏက”န္တိ။

“အပဏ္ဏကံ ဌာနမေကေ (လ) တံ ဂဏှေ ယဒပဏ္ဏကံ” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

၁။ ဧကေ၊ အချို့ပညာရှိတို့သည်။ အပဏ္ဏကံ ဌာနံ၊ ချို့ယွင်းမှုမရှိသော ကြီးပွား ချမ်းသာကြောင်းကို။ ဂဏှိသု၊ ယူကြကျင့်သုံးကြကုန်ပြီ။ (ယေ၊ အကြင် မိုက်အသူတို့သည်)။ တက္ကိကာ အာဟု၊ ကြံဆမှုရှိကြ၍ ပြောကြကုန်ပြီ။ (တေ၊ ကြံဆမှုရှိကြ၍ပြောဆိုကြသည့် ထိုအကြံသမား တို့သည်)။ ဒုတိယံ၊ မှန်သည်မှထောက် ဒုတိယမြောက်ဖြစ်သည့် မမှန်သော အကြောင်းကို။ အဂ္ဂဟေသု၊ ယူကြ ကျင့်သုံးကြကုန်ပြီ။ မေဓာဝိ ဧတံ အညာယ၊ ပညာရှိသည် ချွတ်ယွင်းမှုရှိမရှိ၊ အကျင့်နှစ်မျိုး၌ ထိုဂုဏ်အပြစ်၊ အတိုးအလျော့၊ ကျိုးရှိ ကျိုးမဲ့ကို သိ၍။ ယံ အပဏ္ဏကံ၊ အကြင် အကြောင်းသည် ချွတ်ယွင်းမှုမရှိ။ တံ ဂဏှေ၊ ချွတ်ယွင်းမှုမရှိသော ထိုအကြောင်းကို ယူရာ၊ ကျင့်သုံးရာ၏။

တတ္ထ၊ အပဏ္ဏကံစသော ထိုဂါထာ၌။ အပဏ္ဏကန္တိ၊ ချွတ်ယွင်းမှုမရှိသော ဟူသည်။ ဧကံသိကံ အဝိရဒ္ဓံ၊ ဧကန် ချွတ်ယွင်းမှုမရှိသော။ နိယျာနိကံ၊ ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ကြောင်းတည်း။ ဌာနန္တိ ကာရဏံ၊ ဌာနဟူသည် အကြောင်းတည်း။ ဟိ၊ မှန်၏။ တဒါယတ္တဝုတ္တိတာယ၊ ထိုအကြောင်းနှင့်ဆက်စပ်၍ဖြစ်မှုရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဖလံ ယသ္မာ တိဌတိ နာမ၊ အကျိုးသည် အကြံကြောင့် တည်သည် မည်၏။ တသ္မာ ကာရဏံ၊ ထို့ကြောင့် အကြောင်းကို။ ဌာနန္တိ ဝုစ္စတိ၊ ဌာနဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်၏။ ဌာနဉ္စ ဌာနတော၊ အကြောင်းဟုတ်သည်ကိုလည်း အကြောင်းဟုတ်သောအားဖြင့်။ အဌာနဉ္စ အဌာနတော၊ အကြောင်းမဟုတ်သည် ကိုလည်း အကြောင်းမဟုတ်သောအားဖြင့်။ ဣတိ အာဒိသု စ၊ ဤသို့စသော နေရာတို့၌လည်း။ အဿ ပယောဂေါ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ထိုဌာနသဒ္ဓါ၏ အကြောင်း အဖြစ် သုံးစွဲမှုကို သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ အပဏ္ဏကံ ဌာနန္တိ ပဒဒ္ဒယေနပိ၊ အပဏ္ဏကံ ဌာနဟူသော ပုဒ်တစ်စုံလုံးဖြင့်လည်း။ “ယံ ဧကန္တဟိတသုခါဝဟတ္တာ၊ အကြင်အရာသည် ဧကန်စီးပွားချမ်းသာကို ဆောင်ရွက်ပေးတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဏ္ဍိတေဟိ ပဋိပန္နံ၊ ပညာရှိတို့သည် ကျင့်သုံးအပ်သော။ ဧကံသိကကာရဏံ အဝိရဒ္ဓကာရဏံ၊ တစ်ဖို့ တစ်မျိုးသာ ရှိသော၊ အကြောင်း မှန်သည် ချွတ်ယွင်းမှုမရှိသော၊ အကြောင်းမှန်သည်။ နိယျာနိကကာရဏံ၊ ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ကြောင်း၊ အကြောင်းမှန်သည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏)။ တံ၊ စီးပွားချမ်းသာ ဆောင်တတ်သော ထိုအရာဟူသည်။ ဣဒန္တိ ဒီပေတိ၊ ဤ အကြောင်းမှန်ပင်တည်း”ဟု ဖော်ပြ၏။ အယံ ဧတ္ထ သင်္ခေပေါ၊ ဤဆိုအပ် ခဲ့ပြီးသည်ကား ဤနေရာ၌ အကျဉ်းချုပ်တည်း။ ပဘောဒတော ပန၊ အပြား အားဖြင့်သော်ကား။ တိဏိ သရဏဂမနာနိ ပဉ္စသီလာနိ၊ သရဏဂုံသုံးပါး တို့လည်းကောင်း ငါးပါးသီလတို့လည်းကောင်း။ ဒသသီလာနိ ပါတိမောက္ခသံဝရော၊ ဆယ်ပါးသီလတို့လည်းကောင်း ပါတိမောက္ခသံဝရသီလလည်းကောင်း။ ဣန္ဒြိယသံဝရော အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိ၊ ဣန္ဒြေစောင့်စည်းမှုလည်းကောင်း အသက်မွေးစင်ကြယ်မှုလည်းကောင်း။ ပစ္စယပဋိသေဝနံ သဗ္ဗမ္ပိ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ ပစ္စည်း ဆင်ခြင်သုံးဆောင်မှုလည်းကောင်း စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလ လေးပါးလုံး လည်းကောင်း။ ဣန္ဒြိယေသု ဂုတ္တဒ္ဓါရတာ ဘောဇနေ မတ္တညုတာ၊ ဣန္ဒြေတို့၌ လုံခြုံသော သတိတံခါးရှိခြင်းလည်းကောင်း အစာ၌ အတိုင်းအရှည် သိမှု

လည်းကောင်း။ ဇာဂရိယာနုယောဂေါ။ နိးကြားမှုကို အားထုတ်ခြင်းလည်းကောင်း။
 ဈာန် ဝိပဿနာ၊ ဈာန်ရှစ်မျိုး၊ ကိုးမျိုး လည်းကောင်း ဝိပဿနာဉာဏ်လည်းကောင်း။
 အဘိညာ သမာပတ္တိ၊ အဘိညာဉ်ငါးပါးလည်းကောင်း သမာပတ်ရှစ်ပါး၊ ကိုးပါး
 လည်းကောင်း။ အရိယမဂ္ဂေါ အရိယဖလံ၊ အရိယာမဂ်လေးပါးလည်းကောင်း၊
 အရိယာဖိုလ် လေးပါး လည်းကောင်း။ ဧတံ သဗ္ဗမ္မိ၊ ဤအလုံးစုံသည်လည်း။
 အပဏ္ဏကဌာနံ အပဏ္ဏကပဋိပဒါ၊ စီးပွားချမ်းသာ၏ မချွတ်ယွင်းသော
 အကြောင်းတည်း၊ မချွတ်ယွင်းသော အကျင့်တည်း။ နိယျာနိကပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲမှ
 ထွက်မြောက်ကြောင်းတည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အပဏ္ဏကံ ဌာနံ၏
 အကျယ်အနက်တည်း။

ယသ္မာ စ ပန ဧတံ၊ အကြံ့ကြောင့်သာလျှင်လည်း အပဏ္ဏကဌာနဟူသော
 ဤအမည်သည်။ နိယျာနိကပဋိပဒါယ နာမံ၊ ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ကြောင်း
 အကျင့်၏ အမည်တည်း။ တသ္မာယေဝ ဘဂဝါ၊ ထို့ကြောင့်သာ ရှင်တော်
 ဘုရားသည်။ အပဏ္ဏကပဋိပဒံ ဒသေန္နော၊ မချွတ်ယွင်းသော အကျင့်ကို
 ပြတော်မူသော်။

“ဘိက္ခဝေ တီဟိ ဓမ္မေဟိ၊ အိုရဟန်းတို့ တရားသုံးပါးတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော
 ဘိက္ခု၊ ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်။ အပဏ္ဏကပဋိပဒံ ပဋိပန္နော ဟောတိ၊
 မချွတ်ယွင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်သူသည် ဖြစ်၏။ အာသဝါနံ ခယာယ၊
 အာသဝေါတရားတို့၏ ကုန်ခြင်းငှာ။ အဿ ယောနိ စ အာရဒ္ဓါ ဟောတိ၊ ထို
 ရဟန်းသည် သင့်လျော်သောအကြောင်းကိုလည်း အားထုတ်အပ်ပြီးသည် ဖြစ်၏။
 ကတမေဟိ တီဟိ၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နှင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ ဣဓ ဘိက္ခု၊ အိုရဟန်းတို့
 ဤသာသနာတော်က ရဟန်းသည်။ ဣန္ဒြိယေသု ဂုတ္တဒ္ဓါရော ဟောတိ၊ မျက်စိ
 နား နှာ လျှာ ကိုယ် စိတ် ဣန္ဒြေတို့၌ စောင့်ရှောက်အပ်သော သတိတံခါးရှိသည်
 ဖြစ်၏။ ဘောဇနေ မတ္တညူ ဟောတိ၊ အစာ၌ ရှာမှု၊ ခံယူမှု အတိုင်းအတာကို
 သိသည် ဖြစ်၏။ ဇာဂရိယံ အနုယုတ္တော ဟောတိ၊ နိးကြားမှုကို အဖန်ဖန်
 အားထုတ်သည် ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ ကထဉ္စ ဘိက္ခု၊ အိုရဟန်းတို့ အဘယ်သို့လျှင်
 ရဟန်းသည်။ ဣန္ဒြိယေသု ဂုတ္တဒ္ဓါရော ဟောတိ၊ ဣန္ဒြေ ၆-ပါးတို့၌ လုံခြုံသော
 သတိတံခါးရှိသည် ဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ ဣဓ ဘိက္ခု၊ အိုရဟန်းတို့ ဤသာသနာ

တော်က ရဟန်းသည်။ စက္ခုနာ ရှပ် ဒိသ္မာ၊ မျက်စိဖြင့် အဆင်းကို မြင်၍။ နိမိတ္တဂ္ဂါဟိ န ဟောတိ၊ ကျား၊မ တင့်တယ်၊ မတင့်တယ်ဟူသော အရိပ်နိမိတ်ယူလေ့ရှိသည် မဖြစ် ။(လ)။ ဘိက္ခဝေ ဧဝံ ခေါ၊ အိုရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင်။ ဘိက္ခု ဣန္ဒြိယေသု ဂုတ္တဒ္ဓါရော ဟောတိ၊ ရဟန်းသည် ဣန္ဒြေ ၆-ပါးတို့၌ လုံခြုံသော သတိတံခါးရှိသည် ဖြစ်၏။”

“ဘိက္ခဝေ ကထဉ္စ ဘိက္ခု၊ အိုရဟန်းတို့ အဘယ်သို့လျှင် ရဟန်းသည်။ ဘောဇနေ မတ္တည၊ ဟောတိ၊ အစာ၌ ရှာမှု၊ ခံယူမှုအတိုင်းအတာသိသည် ဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ ဣဓ ဘိက္ခု၊ အိုရဟန်းတို့ ဤသာသနာတော်က ရဟန်း သည်။ ယောနိသော ပဋိသင်္ခါယ၊ အသင့်အားဖြင့် ဆင်ခြင်၍။ အာဟာရံ အာဟာရေတိ၊ အာဟာရကို စားမျိုး၏။ ဒဝါယ နေဝ အာဟာရေတိ၊ ရယ်မြူးခြင်းငှါ မစားမျိုး။ မဒါယ န အာဟာရေတိ၊ မာန်ယစ်ခြင်းငှါ မစားမျိုး။ (ပ) ဘိက္ခဝေ ဧဝံ ခေါ ဘိက္ခု၊ အိုရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ရဟန်းသည်။ ဘောဇနေ မတ္တည၊ ဟောတိ၊ အစာ၌ ရှာမှု၊ ခံယူမှုအတိုင်းအတာသိသည် ဖြစ်၏။”

“ဘိက္ခဝေ ကထဉ္စ ဘိက္ခု၊ အိုရဟန်းတို့ အဘယ်သို့လျှင် ရဟန်းသည်။ ဇာဂရိယံ အနုယုတ္တော ဟောတိ၊ နိုးကြားမှုကို အဖန်ဖန် အားထုတ်သည် ဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ ဣဓ ဘိက္ခု၊ အို ရဟန်းတို့ ဤသာသနာတော်က ရဟန်းသည်။ ဒိဝသံ စင်္ဂမေန နိသဇ္ဇာယ၊ နေ့အခါ၌ စကြိုသွားမှုဖြင့်လည်းကောင်း ထိုင်မှုဖြင့် လည်းကောင်း။ (လ) ။ ဘိက္ခဝေ ဧဝံ ခေါ ဘိက္ခု၊ အိုရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ရဟန်း သည်။ ဇာဂရိယံ အနုယုတ္တော ဟောတိတိ၊ နိုးကြားမှုကို အဖန်ဖန်အားထုတ်သည် ဖြစ်၏”ဟူသော။ ဣမံ သုတ္တံ အာဟ၊ ဤအပဏ္ဏကသုတ်ကို ဟောတော်မူပြီ။

ဣမသ္မိံ စာပိ သုတ္တေ တယောဝ၊ ဤအပဏ္ဏကသုတ်၌လည်း ဣန္ဒြေစောင့်မှု၊ အစာအတိုင်းအတာသိမှု၊ နိုးကြားခြင်း အဖန်ဖန်အားထုတ်မှု၊ သုံးခုသာ ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ ဝုတ္တာ၊ တရားတို့ကို အပဏ္ဏကပဋိပဒါဟု ဟောအပ်ကုန်ပြီ။ ပန အယံ အပဏ္ဏကပဋိပဒါ၊ သို့သော်လည်း ဤအပဏ္ဏကပဋိပဒါကို။ ယာဝ အရဟတ္တဖလံ လဗ္ဘတေဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်အောင် ရအပ်သည်သာတည်း (ရသင့်သည်သာတည်း)။ တတ္ထ အရဟတ္တဖလမ္ပ၊ ထိုသို့ အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်အောင် ရထိုက်ရာ၌ အရဟတ္တဖိုလ်သည်လည်း။ ဖလသမာပတ္တိဝိဟာရဿ စေဝ

အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနဿ စ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာပတ် ဝင်စားနေခြင်း၏ လည်းကောင်း၊ ဝိပါက်နာမက္ခန္ဓာ၊ ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းအကျန် မရှိသော ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံခြင်း၏လည်းကောင်း။ ပဋိပဒါယေဝ နာမ ဟောတိ၊ အကျင့်မည်သည်သာ ဖြစ်၏။

ဧကေတိ၊ အချို့သူတို့သည် ဟူသည်။ ဧကဓမ္မေ ပဏ္ဍိတမနုဿာ၊ အချို့ ကုန်သော ပညာရှိသူလူတို့တည်း။ တတ္ထ၊ ထို ဧကပါဠိ၌။ အသုကာနာမာတိ၊ ဤအမည် ရှိသူတို့ ဟူ၍။ နိယမော ကိဉ္ဇာပိ နတ္ထိ၊ သတ်မှတ်ချက်သည် အကယ်၍ကား မရှိ။ ပန သပရိသံ၊ ထိုသို့ပင် မရှိသော်လည်း ပရိသတ်နှင့် တကွသော။ ဗောဓိသတ္တံ ယေဝ သန္ဓာယ၊ ဘုရားအလောင်း လည်းကုန်သည် ကိုသာ ရည်ရွယ်၍။ ဣဒံ ဝုတ္တန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ ဤဧကေကို ဆိုအပ်၏ဟူ၍ သိထိုက်၏။ ဒုတိယံ အာဟု တက္ကိကာတိ၊ ဒုတိယံ အာဟု တက္ကိကာ ဟူသော ပါဠိ၌။ ဒုတိယန္တိ၊ ဒုတိယ ဟူသည်ကား။ ပဌမတော အပဏ္ဏကဌာနတော၊ ပထမ ဖြစ်သော မချွတ်ယွင်းသော အကြောင်းမှ။ နိယျာနိကကာရဏတော ဒုတိယံ၊ ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ကြောင်း အကြောင်းမှ ဒုတိယဖြစ်သော။ တက္ကဂ္ဂါဟ- ကာရဏံ အနိယျာနိကကာရဏံ၊ ကြံဆယူသော အကြောင်းတည်း ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ကြောင်း မဟုတ်သော အကြောင်းတည်း။ အာဟု တက္ကိကာတိ ဧတ္ထ ပန၊ အာဟု တက္ကိကာ ဟူသော ဤပါဠိ၌ကား။ ပုရိမပဒေန သဒ္ဓိ၊ အပဏ္ဏကဌာနမေကေ ဟူသော ရှေ့ပုဒ်နှင့်အတူ။ အယံ ယောဇနာ၊ ဤ ဆိုလတ္တံ့ကား ယောဇနာခြင်းတည်း (စကားဆက်စပ် ပြခြင်းတည်း)။ အပဏ္ဏကဌာနံ ဧကံသိကကာရဏံ၊ မချွတ်ယွင်းသော အကြောင်းကို အမှန်တစ်ဖို့သာရှိသောအကြောင်းကို။ အဝိရဒ္ဓကာရဏံ နိယျာနိကကာရဏံ၊ ချွတ်ယွင်းမှုမရှိသော အကြောင်းကို ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက် တတ်သော အကြောင်းကို။ ဗောဓိသတ္တပုဗ္ဗေ ဧကေ၊ ဘုရားလောင်း လည်းကုန်သည် အမှူးရှိကုန်သော အချို့ကုန်သော။ ပဏ္ဍိတမနုဿာ ဂဏှိယု၊ ပညာရှိသူတို့သည် ယူကုန်ကျင့်သုံးကုန်ပြီ။ ဗာလသတ္တဝါဟပုတ္တပုဗ္ဗေ ယေ ပန တက္ကိကာ အာဟု၊ လည်းကုန်သည်သားမိုက် အမှူးရှိကုန်သော အကြင် အကြံသမားတို့သည် ဆိုကုန်ပြီ။ တေ ဒုတိယံ၊ ထိုလည်းကုန်သည် သားမိုက် အမှူးရှိသော၊

အကြံသမားတို့သည် ဒုတိယဖြစ်သော။ သာပရာဓံ အနေကံသိက-ဌာနံ၊ အပြစ်နှင့်တကွဖြစ်သော အမှန်တစ်ဖို့သာ ရှိသည်မဟုတ်သော အကြောင်း ကို။ ဝိရဒ္ဓကာရဏံ အနိယျာနိကကာရဏံ အဂ္ဂဟေသုံ၊ ချွတ်ယွင်းသော အကြောင်းကို ဆင်းရဲမှုထွက်မြောက်ကြောင်း မဟုတ်သောအကြောင်းကို ယူကုန် ကျင့်သုံးကုန်ပြီ။ တေသု ယေ၊ ထိုသူနှစ်မျိုးတို့တွင် အကြင်သူတို့သည်။ အပဏ္ဏက-ဌာနံ အဂ္ဂဟေသုံ၊ မချွတ်ယွင်းသော အကြောင်းကို ယူကုန်ကျင့်သုံးကုန်ပြီ။ တေ သုက္ကပဋိပဒံ ပဋိပန္နာ၊ မချွတ်ယွင်းသော အကျင့် ယူကျင့်သုံးသည့် ထိုသူတို့သည် ဖြူစင်သော အကျင့်ကို ကျင့်သူတို့တည်း။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ပုရတော ဥဒကေန ဘဝိတဗ္ဗတံ၊ ရွှေ၌ ရေသည် ဖြစ်တန်ရှိတန်ရာ၏ဟု။ ဒုတိယံ တက္ကဂ္ဂါဟ- သင်္ခါတံ၊ ဒုတိယဖြစ်သော ကြံဆယူခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ အနိယျာနိကကာရဏံ အဂ္ဂဟေသုံ၊ ဆင်းရဲမှု ထွက်မြောက်ကြောင်းမဟုတ်သောအကြောင်းကို ယူကျင့်သုံး ကုန်ပြီ။ တေ ကဏ္ဍပဋိပဒံ ပဋိပန္နာ၊ ချွတ်ယွင်းသောအကျင့်၊ ယူကျင့်သုံးသော ထိုသူတို့သည် မဖြူစင်သည့် အကျင့်မည်းကို ကျင့်သုံးသူတို့တည်း။

တတ္ထ သုက္ကပဋိပဒါ အပရိဟာနိပဋိပဒါ၊ ထိုအကျင့်နှစ်မျိုးတို့တွင် ဖြူစင်သော အကျင့်သည် မဆုတ်ယုတ်ကြောင်း အကျင့်တည်း။ ကဏ္ဍပဋိပဒါ ပရိဟာနိပဋိပဒါ၊ မည်းနက်သောအကျင့်သည် ဆုတ်ယုတ်ကြောင်းအကျင့်တည်း။ တသ္မာ ယေ သုက္ကပဋိပဒံ ပဋိပန္နာ၊ ထို့ကြောင့် အကြင်သူတို့သည် ဖြူစင်သောအကျင့်ကို ကျင့်ကုန်၏။ တေ အပရိဟိနာ၊ ထိုဖြူစင်အကျင့် ကျင့်သူတို့သည် မဆုတ်ယုတ် ကုန်မူ၍။ သောတ္ထိဘာဝံ ပတ္တာ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်ကြကုန်၏။ ယေ ပန ကဏ္ဍပဋိပဒံ ပဋိပန္နာ၊ အကြင်သူတို့သည်ကား မည်းနက်သောအကျင့်ကို ကျင့် ကုန်၏။ တေ ပရိဟိနာ၊ ထိုမည်းနက်အကျင့် ကျင့်သူတို့သည် ဆုတ်ယုတ်ကုန်၍။ အနယဗျသနံ အာပန္နာတိ၊ အကျိုးမဲ့ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏ဟု။ ဣမံ အတ္ထံ ဘဂဝါ၊ ဤအနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ဘုရားရှင်သည်။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ ဂဟပတိနော ဝတ္တာ၊ အနာထပိဏ်မည်သော သူကြွယ်အား ဟောတော်မူ၍။ 'ဧတဒညာယ မေဓာဝီ။ တံ ဂဏှေ ယ ဒပဏ္ဏက'န္တိ၊ ဧတဒညာယ ဓောဝီ၊ တံ ဂဏှေ ယဒပဏ္ဏကံ ဟု။ ဥတ္တရိဣဒံ အာဟ၊ အထက်ဖြစ်သော ဤတရားစကားကို ဟောတော်မူပြီ။

တတ္ထ ဧတဒညာယ မေဓာဝီတိ၊ ထိုအထက်တရားစကား၌ ဧတဒညာယ မေဓာဝီဟူသည်ကား။ မေဓာတိ လဒ္ဓနာမာယ၊ မေဓာဟု ရအပ်သော အမည် ရှိသော။ ဝိပုလာယ ဝိသုဒ္ဓါယ၊ ပြန့်ပြောသော စင်ကြယ်သော။ ဥတ္တမာယ ပညာယ၊ မြတ်သော ပညာနှင့်။ သမန္နာဂတော ကုလပုတ္တော၊ ပြည့်စုံသော အမျိုးကောင်း သားသည်။ အပဏ္ဏကေ စေဝ သပဏ္ဏကေ စ ဣတိ၊ အပဏ္ဏကလည်းကောင်း သပဏ္ဏကလည်းကောင်း ဤသို့။ အတက္ကဂ္ဂါဟတက္ကဂ္ဂါဟသင်္ခါတေသု ဒွိသု ဌာနေသု၊ ကြံဆမယူခြင်း၊ ကြံဆယူခြင်းဟု ဆိုအပ်ကုန်သော အကြောင်းနှစ်မျိုး တို့၌။ ဧတံ ဂုဏဒေါသံ ဧတံ ဂုဒ္ဓိဟာနိ၊ ဤဂုဏ်အပြစ်ကို ဤတိုးပွားမှု၊ ဆုတ်ယုတ် မှုကို။ ဧတံ အတ္ထာနတ္ထံ ဥတ္တာ၊ ဤအကျိုးရှိ၊ အကျိုးမဲ့ကို သိ၍။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား ဧတဒညာယ မေဓာဝီ၏ အနက်တည်း။ တံ ဂဏှေ ယ ဒပဏ္ဏကန္တိ၊ တံ ဂဏှေ ယဒပဏ္ဏကံဟူသည်ကား။ ယံ အပဏ္ဏကံ၊ အကြင်အကြောင်းသည် မချွတ်ယွင်း။ ဧကံသိကံ၊ အမှန်တစ်ဖို့သာရှိ၏။ သုက္ကပဋိပဒါ အပရိဟာနိယ-ပဋိပဒါသင်္ခါတံ၊ ဖြူစင်သောအကျင့် မဆုတ်ယုတ်ကြောင်း အကျင့်ဟုဆိုအပ်သော။ နိယျာနိကကာရဏံ၊ ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်တည်း။ တဒေဝ ဂဏှေယျ၊ ထိုမချွတ်ယွင်းသောအကြောင်းကိုသာ ယူငင်ကျင့်သုံး ရာ၏။ ကသ္မာ၊ ဘာကြောင့်နည်း။ အနေကံသိကာဒိဘာဝတောယေဝ၊ အမှန် တစ်ဖို့သာ မရှိစသည်တို့၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဟိ အယံ အပဏ္ဏကပဋိပဒါနာမ၊ ချဲ့ပြောအံ့ ဤမချွတ်ယွင်းသော အကျင့်မည်သည်။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓပုတ္တာနံ ပဋိပဒါ၊ ဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားတပည့်သားတို့၏ အကျင့်တည်း။ ဟိ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါ၊ မှန်၏ ဘုရားရှင်အားလုံးတို့သည်။ အပဏ္ဏက-ပဋိပဒါယမေဝ ဌတ္တာ၊ မချွတ်ယွင်းသော အကျင့်၌သာ ရပ်တည်တော်မူကုန်၍။ ဒဠေန ဝီရိယေန၊ မြဲမြန်သော ဝီရိယဖြင့်။ ပါရမိယော ပူရေတွာ၊ ပါရမီတို့ကို ဖြည့်ကျင့်တော်မူကြ၍။ ဗောဓိမူလေ ဗုဒ္ဓါ နာမ ဟောန္တိ၊ ဗောဓိပင်ရင်း၌ ဘုရားတို့ မည်သည် ဖြစ်တော်မူကြကုန်၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ပစ္စေကဗောဓိ ဥပ္ပါဒေန္တိ၊ ပစ္စေက-ဗုဒ္ဓါတို့သည် ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ကို ဖြစ်စေကုန်၏။ ဗုဒ္ဓပုတ္တာ သာဝကပါရမီဉာဏံ ပဋိဝိဇ္ဇန္တိ၊ ဘုရားတပည့်သားတို့သည် သာဝကပါရမီ ဉာဏ်ကို ထိုးထွင်းသိကြ ကုန်၏။

ဣတိ ဘဂဝါ၊ ဤသို့လျှင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေသံ ဥပါသကာနံ တိသော ကုလသမ္ပတ္တိယော စ၊ ထိုဥပါသကာငါးရာတို့အား မင်းပုဏ္ဏားသူကြွယ်၊ အမျိုးသုံးပါး ပြည့်စုံမှုတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဆ ကာမသဂ္ဂေ၊ ကာမနတ်ပြည် ခြောက်ထပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဗြဟ္မလောကသမ္ပတ္တိယော စ ဒတ္တာပိ၊ ဗြဟ္မာပြည် စည်းစိမ်တို့ကိုလည်းကောင်း ပေးပြီး၍လည်း။ ပရိယောသာနေ၊ ဘဝအဆုံး၌။ အရဟတ္တမဂ္ဂဖလဒါယိကာ အပဏ္ဏကပဋိပဒါ နာမ၊ အရဟတ္တမဂ်၊ အရဟတ္တဖိုလ် တိုင်အောင် အကျိုးပေးတတ်သော အကျင့်သည် မချွတ်ယွင်းသောအကျင့်မည်၏။ စတုသု အပါယေသု၊ အပါယ်လေးဘုံတို့၌လည်းကောင်း။ ပဉ္စသု နိစကုလေသု စ၊ ဒွန်းစက္ကာ၊ မုဆိုးတံငါ၊ ဒေါင်းရွှေ့ ရထားလုပ်၊ ဘင်ကုံးအားဖြင့် ငါးမျိုးကုန်သော အမျိုးညံ့တို့၌လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗတ္တိဒါယိကာ သပဏ္ဏကပဋိပဒါ နာမာတိ၊ ဖြစ်ခြင်း အကျိုးကို ပေးတတ်သောအကျင့်သည် ချွတ်ယွင်းမှုရှိသောအကျင့်မည်၏ဟု။ ဣမံ အပဏ္ဏကဓမ္မဒေသနံ ဒဿေတွာ၊ ဤအပဏ္ဏကတရားဒေသနာတော်ကို ဟောပြောတော်မူ၍။ ဥတ္တရိ စတ္တာရိ သစ္စာနိ၊ အထက်၌ လေးပါးကုန်သော သစ္စာတို့ကို။ သောဠသဟိ အာကာရေဟိ ပကာသေသိ၊ ၁၆-ပါးကုန်သော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ပြတော်မူပြီ။ စတုသစ္စပရိယောသာနေ၊ သစ္စာလေးပါးပြုပြီးသည့် အဆုံး၌။ သဗ္ဗေပိ ပဉ္စသတာ တေ ဥပါသကာ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော ငါးရာကုန်သော ထိုဥပါသကာတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလေ ပတိဋ္ဌဟိသု၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်ကုန်ပြီ။

သတ္တာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ ဒဿေတွာ၊ ပြတော်မူ၍။ ဒွေ ဝတ္ထုနိ ကထေတွာ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်နှစ်ခုကုန်သော ဝတ္ထုကြောင်းတို့ကို ဟောတော်မူ၍။ အနုသန္ဓိ ယဇ္ဇေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ “တသ္မိ သမယေ ဗာလသတ္ထဝါဟပုတ္တော၊ ထိုအခါက လှည်းကုန်သည်သားမိုက်သည်။ ဒေဝဒတ္တော အဟောသိ၊ ဒေဝဒတ်သည် ဖြစ်လာပြီ။ တဿ ပရိသာ၊ ထိုလှည်းကုန်သည် သားမိုက်၏ ပရိသတ်သည်။ ဒေဝဒတ္တပရိသာဝ၊ ဒေဝဒတ်ပရိသတ်သည်သာ။ (အဟောသိ၊ ဖြစ်လာပြီ)။ ပဏ္ဍိတသတ္ထဝါဟပုတ္တပရိသာ ဗုဒ္ဓပရိသာ၊ လှည်းကုန်သည်သား ပညာရှိ၏ ပရိသတ်သည် ဘုရားပရိသတ်သည်။ (အဟောသိ၊ ဖြစ်လာပြီ)။ ပဏ္ဍိတသတ္ထဝါဟပုတ္တော ပန အဟမေဝ အဟောသိန္နိ၊ လှည်းကုန်သည်သား

ပညာရှိသည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ”ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေတွာ ဒဿေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်း၍ ပြတော်မူပြီ။ ဣတိ ဒေသနံ နိဋ္ဌာပေသိ၊ ဤသို့ ဇာတ်ပေါင်းပြပြီး၍ တရားဒေသနာကို ပြီးဆုံးစေတော်မူပြီ။

ပဌမာ အပဏ္ဏကဇာတကဝဏ္ဏနာ၊ ပထမဆုံးဖြစ်သော အပဏ္ဏကဇာတ် အဖွင့်တည်း။

၂။ ဝဏ္ဏပထဇာတကဝဏ္ဏနာ

အင်္ဂါလာသုနောတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ ဘဂဝါ။ အင်္ဂါလာသုနော စသော ဤတရားဒေသနာကို ဘုရားရှင်သည်။ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရန္တော ကထေသိ၊ သာဝတ္ထိမြို့အနီး၌ နေတော်မူစဉ် ဟောတော်မူပြီ။ ကံ ပန အာရဗ္ဗ ဣတိ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို အကြောင်းပြု၍နည်း ဤသို့မေးငြားအံ့။ ဩဿဌဝီရိယံ ဧကံ ဘိက္ခု၊ စွန့်လွှတ်အပ်သော၊ ဝီရိယရှိသော တစ်ပါးသော ရဟန်းကိုတည်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေရာ၏)။ တထာဂတေ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိမြို့အနီး၌ နေတော်မူသော်။ ဧကော သာဝတ္ထိဝါသီ ကုလပုတ္တော၊ တစ်ယောက်သော သာဝတ္ထိ မြို့၌နေသော အမျိုးကောင်းသားသည်။ ဇေတဝနံ ဂန္ဓာ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ သွား၍။ သတ္ထု သန္တိကေ၊ ဘုရားရှင်၏ အထံတော်၌။ ဓမ္မဒေသနံ သုတွာ ပသန္နစိတ္တော၊ ဟောကြားအပ်သော တရားကို နာယူရ၍ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိ၍။ ကာမေသု အာဒိနဝံ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ အပြစ်အနာအဆာကို။ ဒိသ္မာ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ မြင်၍ ရှင်ရဟန်းပြု၍။ ဥပသမ္ပဒါယ ပဉ္စဝဿိကော ဟုတွာ၊ ရဟန်းဖြစ်သည်မှ ငါးဝါရသည် ဖြစ်၍။ ဒွေ မာတိကာ ဥဂ္ဂဏှိတွာ၊ ပါတိမောက်နှစ်စောင်တို့ကို သင်ယူ၍။ ဝိပဿနာစာရံ သိက္ခိတွာ၊ ဝိပဿနာအကျင့်ကို သင်ယူ၍။ သတ္ထု သန္တိကေ၊ ဘုရားရှင်၏ အထံတော်၌။ အတ္တနော စိတ္တရူပိယံ မိမိ၏ စိတ်၌နှစ်သက်သော။ ကမ္မဋ္ဌာနံ ဂဟေတွာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ယူ၍။ ဧကံ အရည် ပဝိသိတွာ၊ တစ်ခုသော တောအုပ်သို့ ဝင်၍။ ဝဿံ ဥပဂန္ဓာ၊ ဝါသို့ ကပ်၍။ တေမာသံ ဝါယမန္တောပိ၊ သုံးလပတ်လုံး အားထုတ် ပါသော်လည်း။ ဩဘာသမတ္တံ ဝါ နိမိတ္တမတ္တံ ဝါ၊ အရောင်အလင်းမျှကိုသော် လည်းကောင်း

အရိပ်နိမိတ်မျှကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပါဒေတုံ နာသက္ခိ ဖြစ်စေ ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပြီ။

အထ အဿ၊ မစွမ်းနိုင်ရာ ထိုအခါ၌ ထိုရဟန်းမှာ။ “စတ္တာရော ပုဂ္ဂလာ၊ လေးမျိုးကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ သတ္တာရာ ကထိတာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဟောတော်မူအပ်ကုန်ပြီ။ တေသု မယာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုးတို့တွင် ငါသည်။ ပဒပရမေန ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ပုဒ်မျှသာ၊ အမြတ်ဆုံးရှိသူသည် (သင်ယူသည့်စာ၊ ရရုံမျှသာ စံချိန်ရှိသူသည်) ဖြစ်တန်ရာ၏။ မယံ ဣမသ္မိ အတ္တဘာဝေ၊ ငါ့မှာ ဤဘဝ၌။ မဂ္ဂေါ ဝါ ဖလံ ဝါ နတ္ထိ မညေ၊ မဂ်သည်လည်းကောင်း၊ ဖိုလ်သည်လည်းကောင်း ရဖို့မရှိ၊ ထင်၏။ အရညဝါသေန ကိံ ကရိဿာမိ၊ တော၌နေခြင်းဖြင့် ဘာလုပ်အံ့နည်း။ သတ္ထု သန္တိကံ ဂန္ဓာ၊ ဘုရားရှင်၏ အထံတော်သို့ သွား၍။ ရူပသောဘဂ္ဂပတ္တံ ဗုဒ္ဓသရီရံ ဩလောကေန္တော၊ ရုပ်တင့်တယ်မှု အစုသို့ရောက်သော ဘုရားရှင် ရုပ်တော်ကို ဖူးမျှော်လျက်။ မဓုရံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ချီးမြှင့်သော တရားဒေသနာတော်ကို။ သုဏန္တော ဝိဟရိဿာမိတိ၊ နာယူလျက် နေအံ့”ဟု။ ဧတံ အဟောသိ၊ ဤအကြံသည် ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ ပုန၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီး၍ တစ်ဖန်။ ဇေတဝနမေဝ ပစ္စာဂမာသိ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့သာ ပြန်လာပြီ။ အထ နံ၊ ပြန်လာရာ ထိုအခါ၌ ထိုရဟန်းကို။ “အာဝုသော တံ၊ ငါ့ရှင် သင်သည်။ သတ္ထု သန္တိကေ၊ ဘုရားရှင်၏ အထံတော်၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ ဂဟေတွာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ယူ၍။ သမဏဓမ္မ ကရိဿာမိတိ ဂတော၊ ရဟန်းတရားကို ပြုလုပ်မည် အားထုတ်မည်ဟု သွားခဲ့ပြီ မဟုတ်လော။ ဣဒါနိ ပန အာဂန္ဓာ၊ ယခုအခါ၌ကား ပြန်လာ၍။ သင်္ဂဏိကာယ အဘိရမမာနော စရသိ၊ အပေါင်းအဖော်၌ မွေ့လျော်လျက် လှည့်လည်၏။ ကိ န ခေါ တေ၊ အသို့နည်း သင့်အား။ ပဗ္ဗဇိတကိစ္စံ မတ္ထကံ ပတ္တံ၊ ရဟန်းကိစ္စသည် အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ပြီလော။ အပ္ပဋိသန္တိကော ဇာတော အသီတိ၊ တစ်ဖန် ပဋိသန္ဓေနေမှု မရှိသူသည် ဖြစ်သည် ဖြစ်ပြီလော”ဟု။ သန္တိဋ္ဌသမ္ဘတ္တာ အာဟံသု၊ မျက်နှာသိမိတ်ဆွေ၊ အကျွမ်းဝင်သော မိတ်ဆွေတို့သည် ပြောကုန်ပြီ။ အာဝုသော အဟံ၊ ငါ့ရှင်တို့ ငါသည်။ မဂ္ဂံ ဝါ ဖလံ ဝါ အလဘိတွာ၊ မဂ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဖိုလ်ကိုလည်းကောင်း မရ၍။ မယာ အဘဗ္ဗပုဂ္ဂလေန ဘဝိတဗ္ဗန္တိ၊ ငါသည်ကား မကျွတ်ထိုက်သူသည် ဖြစ်တန်ရာ၏ဟု တွေး၍။ ဝီရိယံ ဩဿဇိတွာ၊ ဝီရိယကို စွန့်လွှတ်၍။ အာဂတော အမှီတိ၊ ပြန်လာသည် ဖြစ်၏ဟု ပြောပြီ။ အာဝုသော၊

ငါ့ရှင်။ ဒဠဝီရိယဿသတ္ထု၊ မြီမြီသော ဝီရိယရှိတော်မူသော ဘုရားရှင်၏။ သာသနော ပဗ္ဗဇိတွာ၊ သာသနာတော်၌ ရှင်ရဟန်းပြု၍။ ဝီရိယံ ဩဿဇန္တေန တေ၊ ဝီရိယကို စွန့်လွှတ်သော သင်သည်။ အကာရဏံ ကတံ၊ မလျော်သော အကြောင်းကို ပြုအပ်ပြီ။ အယုတ္တံ တေ ကတံ၊ မသင့်လျော်သည်ကို သင်သည် ပြုအပ်ပြီ။ ဧဟိ တထာဂတဿ ဒဿေမာတိ၊ လာလော့ ဘုရားရှင်အား ပြကုန် အံ့ဟု ပြောကြ၍။ တံ အာဒါယ၊ ထိုရဟန်းကို ခေါ်ယူ၍။ သတ္ထု သန္တိကံ အဂမံသု ဘုရားရှင်၏ အထံတော်သို့ သွားကုန်ပြီ။

သတ္တာ တံ ဒိသွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ထိုရဟန်းကို မြင်တော်မူ၍။ “ဘိက္ခဝေ တုမေ၊ အိုရဟန်းတို့ သင်တို့သည်။ ဧတံ ဘိက္ခု အနိစ္ဆမာနံ၊ ထိုရဟန်းကို မလိုက်လို ဘဲလျက်။ အာဒါယ အာဂတာ၊ ခေါ်ယူ၍ လာကြကုန်၏။ ဣမိနာ ကိံ ကတံတိ၊ ဤရဟန်းသည် ဘာကို ပြုအပ်သနည်း”ဟု။ ဧဝံ အာဟ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ “ဘန္တေ အယံ ဘိက္ခု၊ အိုရှင်တော်ဘုရား ဤရဟန်းသည်။ ဧဝရူပေ နိယျာနိက- သာသနော ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ကြောင်း သာသနာတော်၌ ရှင်ရဟန်းပြု၍။ သမဏဓမ္မံ ကရောန္တော၊ ရဟန်းတရားကို ပြုလုပ်အားထုတ်သော်။ ဝီရိယံ ဩဿဇိတွာ၊ ဝီရိယကို စွန့်လွှတ်၍။ အာဂတောတိ အာဟံသု၊ ပြန်လာပါပြီ”ဟု လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ အထ နံ၊ ရဟန်းတို့ လျှောက်ပြီးရာ ထိုအခါ၌ ထိုရဟန်းကို။ “ဘိက္ခု တယာ၊ အိုရဟန်း သင်သည်။ ဝီရိယံ ဩဿဋ္ဌံ ကိရ၊ ရဟန်းတရားအားထုတ်မှု ဝီရိယကို စွန့်လွှတ်အပ်ပြီတဲ့။ ဣတိ သစ္စံတိ၊ ဤသို့ကြားရသည်ကား မှန်သလော”ဟု။ သတ္တာ အာဟ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် မေးတော်မူပြီ။ သစ္စံ ဘဂဝါတိ၊ မှန်ပါ၏ မြတ်စွာဘုရားဟု လျှောက်ထားပြီ။ “ဘိက္ခု တံ ကိံ ပန၊ အိုရဟန်း သင်သည် အဘယ်ကြောင့်လျှင်။ မမ ဧဝရူပေ သာသနော ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ငါဘုရား၏ ဤသို့သဘောရှိသော သာသနာတော်၌ ရှင်ရဟန်းပြု၍။ အပ္ပိစ္ဆောတိ ဝါ သန္တုဋ္ဌောတိ ဝါ၊ လောဘနည်းသူဟူ၍လည်းကောင်း ကိုယ်ပိုင် လက်ရှိ သင့်လျော်ရုံမျှဖြင့် ရောင့်ရဲသူဟူ၍လည်းကောင်း။ ပဝိဝိစ္ဆောတိ ဝါ အာရဒ္ဓဝီရိယောတိ ဝါ၊ ကိလေသာမှ ကင်းဆိတ်သူဟူ၍လည်းကောင်း အားထုတ် အပ်သော ဝီရိယရှိသူဟူ၍လည်းကောင်း။ ဧဝံ အတ္တာနံ အဇာနာပေတွာ၊ ဤသို့ နာမည်ကောင်းဖြင့် မိမိကိုယ်ကို မသိစေမူ၍ (သိအောင် မပြုမူဘဲ)။ ဩဿဋ္ဌ- ဝီရိယော ဘိက္ခုတိ ဇာနာပေသိ၊ စွန့်လွှတ်အပ်သော ဝီရိယရှိသော ရဟန်းဟု

သိစေဘိသနည်း။ ပုဗ္ဗေ တံ၊ ရှေးတုန်းက သင်သည်။ ဝီရိယဝါ အဟောသိ နနု၊ ဝီရိယရှိသူသည် ဖြစ်ခဲ့သည် မဟုတ်လော။ ဧကေန တယာ ကတံ၊ တစ်ယောက် တည်းသော သင်သည် ပြုလုပ်အပ်သော။ ဝီရိယံ နိဿာယ၊ ဝီရိယကို အမှီပြု၍။ မရုက္ခန္တာရေ ပဉ္စသု သကဋသတေသု၊ သဲကန္တာရထဲ၌ လှည်းငါးရာတို့၌။ မနုဿာ စ ဂေါဏာ စ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း နွားတို့သည်လည်းကောင်း။ ပါနီယံ လဘိတွာ၊ သောက်ရေကို ရကြ၍။ သုခိတာ ဇာတာ၊ ချမ်းသာရောက်ကြ ကုန်သည် ဖြစ်ဖူးကုန်ပြီ။ ဣဒါနိ ကသွာ၊ ယခုအခါ၌ အဘယ့်ကြောင့်။ ဝီရိယံ ဩဿဇေသိတိ၊ ဝီရိယကို စွန့်လွှတ်ရသနည်း”ဟု မိန့်တော်မူပြီ။ သော ဘိက္ခု ဧတ္တကေန ဝစနေန၊ ထိုရဟန်းသည် ဤမျှသော စကားတော်ဖြင့်။ ဥပတ္တမ္ဘိတော အဟောသိ၊ ဘုရားထောက်ခံချက်ရ အားရှိသူသည် ဖြစ်ပြီ။

တံ ကထံ သုတွာ ပန၊ ထိုစကားတော်ကို ကြားရ၍ကား။ “ဘန္တေ ဣဒါနိ၊ အိုရှင်တော်ဘုရား ယခုအခါ၌။ ဣမိနာ ဘိက္ခုနာ ဝီရိယဿ၊ ဤရဟန်းသည် ရဟန်းတရားအားထုတ်မှုကို။ ဩဿဋ္ဌဘာဝေါ အမှောက် ပါကဋေ၊ စွန့်လွှတ် ကြောင်းသည် တပည့်တော်တို့အား ထင်ရှားပါ၏။ ပန ပုဗ္ဗေ၊ အဟုတ်သော်ကား ရှေးအခါက။ ဧကဿ အဿ၊ တစ်ယောက်သော ထိုရဟန်း၏။ ဝီရိယံ နိဿာယ၊ ဝီရိယကို အမှီပြု၍။ မရုက္ခန္တာရေ ဂေါဏမနုဿာနံ၊ သဲကန္တာရ၌ နွားလူတို့၏။ ပါနီယံ လဘိတွာ၊ သောက်ရေကို ရကြ၍။ သုခိတဘာဝေါ ပဋိစ္စန္ဓော၊ ချမ်းသာ ရောက်ကြောင်းသည် ဖုံးကွယ်နေပါ၏။ တုမှာကံ သဗ္ဗညုတညာဏသေဝ ပါကဋေ၊ ရှင်တော်ဘုရားတို့၏ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်အားသာ ထင်ရှားပါ၏။ အမှာကမ္ပိ ဧတံ ကာရဏံ ကထေထာတိ၊ တပည့်တော်တို့အားလည်း ဤ အကြောင်းကို ဟောတော်မူကုန်ပါလော့”ဟု။ ဘိက္ခု ဘဂဝန္တံ ယာစိသု၊ ခေါ်လာ ကြသောရဟန်းတို့သည် ဘုရားရှင်ကို တောင်းပန်ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ တေန ဟိ သုဏာထာတိ၊ အိုရဟန်းတို့ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် နားထောင်ကြဟု။ တေသံ ဘိက္ခုနံ ဘဂဝါ၊ ထိုရဟန်းတို့အား ဘုရားရှင်သည်။ သတုပ္ပါဒံ ဇနေတွာ၊ သတိထားမှုကို ဖြစ်စေတော်မူ၍။ ဘဝန္တရေန ပဋိစ္စန္ဓကာရဏံ၊ ဘဝတစ်ပါးဖြင့် ဖုံးကွယ်အပ်သော အကြောင်းအရာကို။ ပါကဋံ အကာသိ၊ ထင်ရှားသည်ကို ပြုတော်မူပြီ။

အတီတေ ကာသိရဋ္ဌေ ဗာရာဏသီယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌ ကာသိတိုင်း၌ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗောဓိသတ္တော သတ္ထဝါဟကုလေ၊ ဘုရားလောင်းသည်

လှည်းကုန်သည်မိုး၌။ ပဋိသန္ဓိ ဂဟေတွာ ဝယပ္ပတ္တော၊ ပဋိသန္ဓေကို ယူ၍ ဖွေးဖွား အရွယ်ရောက်လတ်သော်။ ပဉ္စဟိ သကဋသတေဟိ ဝဏိဇ္ဇံ၊ လှည်းငါးရာတို့ဖြင့် ကုန်ရောင်းဝယ်မှုကို။ ကရောန္တော ဝိစရတိ၊ ပြုလုပ်လျက် လှည့်လည်၏။ သော ဧကဒါ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် အခါတစ်ခု၌။ သဌိယောဇနိကံ မရုက္ခန္တာရံ ပဋိပဇ္ဇိ ယူဇနာ ၆၀-ရှိသော သဲကန္တာရသို့ အရောင်းအဝယ်သွားပြီ။ တသ္မိ ကန္တာရေ သုခုမဝါလုကာ၊ ထိုသဲကန္တာရ၌ နူးညံ့သောသဲသည်။ မုဌိနာ ဂဟိတာ၊ လက်ဆုပ်ဖြင့် ယူအပ်သော်။ ဟတ္ထေ န တိဌတိ၊ လက်ထဲ၌ မတည်၊ ယိုကျ၏။ သူရိယုဂ္ဂမနတော ပဌာယ၊ နေထွက်သည်မှ စ၍။ အင်္ဂါရရာသိ ဝိယ ဥဏှာ ဟောတိ၊ မီးကိုးပုံကဲ့သို့ ပူပြင်းသည် ဖြစ်၏။ အတ္တမိတုံ န သက္ကာ၊ နင်းခြင်းငှာ မတတ်နိုင်။ တသ္မာ တံ ပဋိပဇ္ဇန္တာ၊ ထို့ကြောင့် ထိုသဲကန္တာရသို့ သွားသူတို့သည်။ ဒါရုဒကတိလတဏှုလာဒိနိ သကဋေဟိ အာဒါယ၊ ထင်း၊ ရေ၊ နှမ်း၊ ဆန် စသည် တို့ကို လှည်းတို့ဖြင့် ယူကြ၍။ ရတ္တိမေဝ ဂန္တာ၊ ည၌သာ သွားကြ၍။ အရုက္ခမနေ သကဋာနိ၊ အရုဏ်တက်သော် လှည်းတို့ကို။ ပရိဝဋ္ဋံ ကတွာ၊ လှည်းဝိုင်းကို ပြု၍။ မတ္ထကေ မဏ္ဍပံ ကာရေတွာ၊ ထိပ်ထက်၌ မဏ္ဍပ်ကို ပြုစေ၍။ ကာလသေဝ အာဟာရကိစ္စံ နိဌာပေတွာ၊ စောစောသာလျှင် နံနက်စာကိစ္စကို ပြီးစေ၍။ ဆာယာယ နိသိန္နာ၊ အရိပ်၌ နေကုန်လျက်။ ဒိဝသံ ခေပေတွာ၊ နေ့အခါကို ကုန်စေ ၍။ သူရိယေ အတ္တင်္ဂတေ၊ နေသည် ဝင်လတ်သော်။ သာယမာသံ ဘုဒ္ဓိတွာ၊ ညစာကို စား၍။ ဘူမိယာ သီတလာယ ဇာတာယ၊ မြေသည် အေးသည် ဖြစ်လတ် သော်။ သကဋာနိ ယောဇေတွာ ဂစ္ဆန္တိ၊ လှည်းတို့ကို ယှဉ်ကစေ၍ သွားကုန်၏။ သမုဒ္ဒဂမနသဒိသမေဝ၊ ပင်လယ်ခရီးသွားခြင်းနှင့် တူသည်သာ ဖြစ်သော။ ဂမနံ ဟောတိ၊ သွားခြင်းသည် ဖြစ်၏။ ထလနိယာမကော နာမ လဒ္ဓံ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ကုန်းလမ်းပြသူ မည်သည်ကို ရခြင်းငှာ သင့်၏။ သော တာရကသညာယ၊ ထို ကုန်းလမ်းပြသည် ကြယ်တာရာအမှတ်အသားဖြင့်။ သတ္တံ တာရေတိ၊ ကုန်သည် အပေါင်းကို သဲကန္တာရကို လွန်မြောက်စေ၏။

သောပိ သတ္ထဝါဟော တသ္မိ ကာလေ၊ ထိုဘုရားလောင်း လှည်းကုန်သည် သည်လည်း ထိုအခါ၌။ ဣမိနာဝ နိယာမေန၊ ဤနည်းဖြင့်သာ။ တံ ကန္တာရံ ဂစ္ဆန္တော၊ ထိုသဲကန္တာရသို့ သွားသော်။ ဧကုနသဌိ ယောဇနာနိ ဂန္တာ၊ ၅၉-ယူဇနာ တို့တိုင်တိုင် သွားပြီး၍။ “ဣဒါနိ ဧကရတ္ထေနေဝ၊ ယခုအခါ၌ တစ်ညတည်း

ဖြင့်သာ။ မရုက္ခာရာ နိက္ခမနံ ဘဝိဿတိတိ၊ သဲကန္တာရမှ ထွက်မြောက်ခြင်းသည် ဖြစ်လတ္တံ့”ဟု။ သာယမာသံ ဘုရိတွာ၊ ညစာကို စားပြီး၍။ သဗ္ဗံ ဒါရုဒကံ ခေပေတွာ၊ အလုံးစုံသော ထင်းရေကို ကုန်စေ၍ (အကုန်သုံး၍)။ သကဋ္ဌာနိ ယောဇေတွာ ပါယာသိ၊ လှည်းတို့ကို ယှဉ်ကစေ၍ သွားပြီး နိယာမကော ပန၊ လမ်းပြသည်ကား။ ပုရိမသကဋေ အာသနံ ပတ္တရာပေတွာ၊ ရွှေဆုံးလှည်း၌ နေရာကို ခင်းစေ၍။ အာကာသေ တာရကံ ဩလောကေန္တော၊ ကောင်းကင်၌ ကြယ်တာရာကို ကြည့်လျက်။ ဣတော ပါဇေထ ဣတော ပါဇေထာတိ၊ ဤဖက်မှ မောင်းကြ ဤဖက်မှ မောင်းကြဟု။ ဝဒမာနော နိပဇ္ဇိ ပြောလျက် လျောင်းပြီ။ သော ဒိယမဒ္ဓါနံ၊ ထိုလမ်းပြသည် ရှည်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ အနိဒ္ဓါယနဘာဝေန ကိလန္တော၊ အိပ်ရေးပျက်ခြင်းကြောင့် ပင်ပန်း၍။ နိဒ္ဓံ ဩက္ကမိ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့ သက်ရောက်ပြီ။ ဂေါဏော နိဝတ္တိတွာ၊ နွားတို့ကို ပြန်လှည့်၍။ အာဂတမဂ္ဂမေဝ ဂဏှန္တေ န အညာသိ၊ လာလမ်းကိုသာ ယူနေသည်ပြန်သွားနေသည်တို့ကို မသိပြီ။ ဂေါဏာ သဗ္ဗရတ္တိ အဂမံသု၊ နွားတို့သည် တစ်ညလုံး သွားကုန်ပြီ။ နိယာမကော၊ လမ်းပြသည်။ အရုက္ခဂ္ဂမနဝေလာယ၊ အရုဏ်တက်ချိန်၌။ ပဗုဒ္ဓေါ နက္ခတ္တံ ဩလောကေတွာ၊ နိုး၍ ကြယ်တာရာနက္ခတ်ကို ကြည့်၍။ သကဋ္ဌာနိ နိဝတ္တေထ နိဝတ္တေထာတိ အာဟ၊ လှည်းတို့ကို နောက်ပြန်လှည့်ကြ နောက်ပြန် လှည့်ကြဟု ပြောပြီ။ သကဋ္ဌာနိ နိဝတ္တေတွာ၊ လှည်းတို့ကို နောက်ပြန်လှည့်၍။ ပဋိပါဋိ ကရောန္တာနညေဝ၊ လှည်းတန်းကို ပြုလုပ် စီတန်းနေကုန်စဉ်ပင်။ အရုဏော ဥဂ္ဂတော၊ အရုဏ်သည် တက်သွားပြီ။ မနုဿာ၊ လှည်းကုန်သည်တို့သည်။ “ဧတံ၊ ဤနေရာကား။ ဟိယျော အမှာကံ၊ မနေ့က ငါတို့၏။ နိဝိဋ္ဌခန္ဓာဝါရဌာနမေဝ၊ စခန်းချနေခဲ့ရာ လှည်းစခန်းပင်တည်း။ နော ဒါရုဒကမ္ပိ ဒီဏံ၊ ငါတို့၏ ထင်းရေ သည်လည်း ကုန်ခဲ့ပြီ။ ဣဒါနိ နဌာ အမှာတိ၊ ယခု ပျက်စီးရမည့်သူတို့သည် ငါတို့ဖြစ်ကုန်၏”ဟု တွေးကြ၍။ သကဋ္ဌာနိ မောစေတွာ၊ လှည်းတို့ကို ဖြုတ်၍။ ပရိဝဋ္ဋကေန ဌပေတွာ၊ အဝန်းအဝိုင်းဖြင့် ထား၍။ မတ္ထကေ မဏ္ဍပံ ကတွာ၊ အထက်၌ မဏ္ဍပ်ကို ထိုးမှုပြု၍။ အတ္တနော အတ္တနော သကဋ္ဌဿ ဟေဌာ၊ မိမိ မိမိတို့၏ လှည်းအောက်၌။ အနုသောစန္ဒာ နိပဇ္ဇိသု၊ တွေးတောပူပန်ကုန်လျက် အိပ်ကုန်၊ လွဲကုန်ပြီ။

ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ “မယိ ဝီရိယံ ဩဿဇန္တေ၊ ငါသည် ဝီရိယကို စွန့်လွှတ်သော်။ သဗ္ဗေ ဝိနဿိဿန္တိတိ၊ လူနွားအားလုံးတို့သည် ပျက်စီး ကြလိမ့်မည်”ဟု တွေး၍။ ပါတော သီတလဝေလာယမေဝ အာဟိဏ္ဏန္တော၊ စောစော အေးသောအချိန်၌ပင် လှည့်လည်သော်။ ဧကံ ဒဗ္ဗတိဏဂစ္ဆံ ဒိသ္မာ၊ တစ်ခုသော သမန်းမြက်ခုံကို တွေ့မြင်ရ၍။ “ဣမာနိ တိဏာနိ ဟေဌာ၊ ဤ သမန်းမြက်တို့သည် အောက်က။ ဥဒကသိနေဟေန ဥဌိတာနိ ဘဝိဿန္တိတိ စိန္တေတွာ၊ ရေဟူသော အစေးကြောင့် ပေါက်ရောက်ကြသည် ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့”ဟု ကြံ၍။ ကုဒ္ဒါလံ ဂါဟာပေတွာ၊ ပေါက်တူးကို ယူစေ၍။ တံ ပဒေသံ ခဏာပေသိ၊ ထိုနေရာကို အတူးခိုင်းပြီ။ တေ သဌိဟတ္ထဌာနံ ခဏိသု၊ ထိုလှည်းကုန်သည်တို့သည် အတောင် ၆၀-အရပ်တိုင်တိုင် တူးကုန်ပြီ။ ဧတ္တကံ ဌာနံ ခဏိတွာ၊ ဤမျှအတောင် ၆၀-ရှိသော ဌာနကို တူးကြ၍။ ပဟရန္တာနံ ကုဒ္ဒါလော၊ တူးနေကြသူတို့၏ ပေါက်တူးသည်။ ဟေဌာပါသာဏေ ပဋိဟညိ၊ အောက်က ကျောက်ဖျာ၌ ထိခိုက်ပြီ။ ပဟဋမတ္တေ သဗ္ဗေ၊ ပေါက်တူးနှင့်ကျောက်ဖျာထိကာမျှ ဖြစ်သော် လှည်းကုန်သည် အားလုံးတို့သည်။ ဝီရိယံ ဩဿဇိသု၊ ဝီရိယကို စွန့်ကုန်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော ပန၊ ဘုရားလောင်းသည်ကား။ “ဣမဿ ပါသာဏဿ ဟေဌာ၊ ဤကျောက်ဖျာ၏ အောက်၌။ ဥဒကေန ဘဝိတဗ္ဗန္တိ ဩတရိတွာ၊ ရေသည် ဖြစ်လောက်၏ဟု သက်ဆင်း၍။ ပါသာဏေ ဌိတော ဩဏမိတွာ၊ ကျောက်ဖျာ၌ တည်လျက် ကုန်းညွတ်၍။ သောတံ ဩဒဟိတွာ၊ နားကို ထောင်၍ (ကျောက်ဖျာ နားကပ် နားထောင်၍)။ သဒ္ဓံ အာဝဇ္ဇေန္တော၊ အသံကို ဆင်ခြင်သော်။ ဟေဌာ ဥဒကဿ၊ အောက်၌ ရေ၏။ ပဝတ္တနသဒ္ဓံ သုတွာ ဥတ္တရိတွာ၊ ဖြစ်နေ စီးနေသော အသံကို ကြားရ၍ တက်လာ၍။ “တာတ တယာ၊ အိုအမောင် သင်သည်။ ဝီရိယေ ဩဿဌေ၊ ဝီရိယကို စွန့်အပ်သော်။ သဗ္ဗေ ဝိနဿိဿာမ၊ အားလုံး ကုန်သော ငါတို့သည် ပျက်စီးကြရတော့မည်။ တံ ဝီရိယံ အနောဿဇန္တော၊ သင်သည် ဝီရိယကို မစွန့်လွှတ်ဘဲ။ ဣမံ အယကုဋ် ဂဟေတွာ၊ ဤသံတူကို ယူ၍။ အာဝါဋ် ဩတရိတွာ၊ အတောင် ၆၀-သဲတွင်းသို့ ဆင်း၍။ ဧတသ္မိ ပါသာဏေ၊ ထိုကျောက်ဖျာ၌။ ပဟာရံ ဒေဟိတိ၊ ပုတ်ခတ်မှု ထူမှုကို ပေးလော့ ပြုလော့”ဟု။ စူဠပဌာကံ အာဟ၊ အလုပ်အကျွေးငယ်ကို ပြောပြီ။ သော တဿ၊ ထိုအလုပ်အကျွေးလူငယ်သည် ထိုဘုရားလောင်း၏။ ဝစနံ သမ္ပုဋိန္တိတွာ၊ စကားကို

လက်ခံနာယူ၍။ သဗ္ဗေသု ဝီရိယံ၊ လှည်းကုန်သည် အားလုံးတို့သည် ဝီရိယကို။
 ဩဿဇိတွာ ဌိတေသုပိ၊ စွန့်လွှတ်၍ တည်ကုန်သော်လည်း။ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယကို။
 အနောဿဇန္တော၊ မစွန့်ဘဲ။ ဩတရိတွာ ပါသာဏော၊ ဆင်း၍ ကျောက်ဖျာ၌။
 ပဟာရံ အဒါသိ၊ ရိုက်ထုမှုကို ပေးပြီ၊ ပြုပြီ။ ပါသာဏော မဇ္ဈေ ဘိဇ္ဇိတွာ၊
 ကျောက်ဖျာသည် အလယ်၌ ကွဲ၍။ သောတံ သန္နိဇ္ဈိတွာ အဌာသိ၊ ရေအလျဉ်ကို
 (ရေစီးကြောင်းကို) ကန့်လန့်ပိတ်ဆို့၍ တည်ပြီ။ တာလက္ခန္ဓပ္ပမာဏာ ဥဒကဝဋ္ဋိ
 ဥဂ္ဂဋ္ဌိ၊ ထန်းလုံးပမာဏရှိသော ရေလုံးသည် တက်လာပြီ။ သဗ္ဗေ ပါနီယံ ပိဝိတွာ
 နှာယိသု၊ လူနွားအားလုံးတို့သည် သောက်ရေကို သောက်၍ ချိုးကုန်ပြီ။
 အတိရေကာနိ အက္ခယုဂါဒီနိ ဖာလေတွာ၊ ပိုကုန်သော ဝန်ရိုးထမ်းပိုးစသည်တို့ကို
 ခွဲ၍။ ယာဂုဘတ္တံ ပစိတွာ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ ယာဂုနှင့် ထမင်းကို ချက်ကြ၍ စားကြ၍။
 ဂေါဏေ စ ဘောဇေတွာ၊ နွားတို့ကိုလည်း စားစေ၍ ကျွေး၍။ သူရိယေ
 အတ္ထင်္ဂတေ၊ နေသည် ဝင်လတ်သော်။ ဥဒကာဝါဋ္ဌ သမိပေ ဓဇံ ဗန္ဓိတွာ၊ ရေတွင်း
 အနီးအနား၌ အလံတံခွန်ကို ဖွဲ့ချည်၍။ ဣစ္ဆိတဌာနံ အဂမံသု၊ အလိုရှိရာဌာနသို့
 သွားကုန်ပြီ။ တေ တတ္ထ၊ ထိုလှည်းကုန်သည်တို့သည် ထိုရောက်ရာအရပ်၌။ ဘဏ္ဍံ
 ဝိက္ကိဏိတွာ၊ ကုန်ပစ္စည်းကို ရောင်းချ၍။ ဒိဂုဏံ တိဂုဏံ စတုဂ္ဂုဏံ၊ နှစ်ဆသော
 သုံးဆသော လေးဆသော။ လာဘံ လဘိတွာ၊ ရောင်းကြေးလာဘ်ကို ရကြ၍။
 အတ္တနော ဝသနဌာနမေဝ အဂမံသု၊ မိမိတို့၏ နေရာဌာနသို့သာ သွားကုန်ပြီ။
 တေ တတ္ထ၊ ထိုလှည်းကုန်သည်တို့သည် ထိုမိမိတို့ နေရာဌာန၌။ ယာဝတာယုကံ
 ဌတွာ၊ အသက်ရှည်သမျှကာလပတ်လုံး တည်နေကြ၍။ ယထာကမ္ဘံ ဂတာ၊
 ကံအားလျော်စွာ လားကုန်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တောပိ ဒါနာဒီနိ၊ ဘုရားလောင်း
 လှည်းကုန်သည်သည်လည်း ဒါနအစရှိကုန်သော။ ပုညာနိ ကတွာ၊ ပါရမီကုသိုလ်
 တို့ကို ပြုကျင့်၍။ ယထာကမ္မမေဝ ဂတာ၊ ကံအားလျော်စွာသာ လားပြီ။

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ ကထေတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရား
 ဒေသနာကို ဟောတော်မူ၍။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီးမှသာ။

၂။ “အင်္ဂါလာသုနော ဝဏ္ဏပထေ ခဏန္တာ၊ ဥဒင်္ဂဏေ တတ္ထ ပပံ အဝိန္နံ။
 ဧဝံ မုနိ ဝီရိယဗလူပပန္နော၊ အင်္ဂါလာသု ဝိန္နေ ဟဒယဿ သန္တိန္တိ။”

“အကိလာသုနော ဝဏ္ဏုပထေ ခဏန္တာ (လ) အကိလာသု ဝိန္ဓေ ဟဒယဿ သန္တိ”ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

၂။ အကိလာသုနော ဝဏ္ဏုပထေ ခဏန္တာ၊ မပျင်းမရိ ဝီရိယရှိသူတို့သည် သဲလမ်းခရီး၌ တူးကြကုန်သော်။ ဥဒင်္ဂဏေ တတ္ထ၊ လူတို့သွားလာရာဖြစ်၍ ရေတွင်းမရှိ ကွင်းပြင်ဖြစ်သော ထိုသဲလမ်းခရီး၌။ ပပံ အဝိန္နံ၊ သောက်ရေကို ရကုန်ပြီ၊ ဝါ ရေများစွာကို ရကုန်ပြီ။ ဧဝံ မုနိ၊ ဤအတူ ရဟန်းသည်။ ဝီရိယဗလူပပန္နော အကိလာသု၊ ဝီရိယ ကိုယ်အား၊ ဉာဏ်အားနှင့် ပြည့်စုံ၍ မပျင်းမရိသော်။ ဟဒယဿ သန္တိ ဝိန္ဓေ၊ စိတ်နှလုံး၏ ငြိမ်းအေးမှုပြုတတ်သော ဈာန်၊ ဝိပဿနာဉာဏ်၊ အဘိညာဉ်၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကို ရ၏ ရနိုင်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အကိလာသုနောတိ၊ မပျင်းမရိသူတို့ ဟူသည်။ နိက္ခောသဇ္ဇာ အာရဒ္ဓဝီရိယာ၊ ပျင်းရိမှုမရှိကုန်ဘဲ အားထုတ်အပ်သော ဝီရိယရှိသူ တို့တည်း။ ဝဏ္ဏုပထေတိ၊ ဝဏ္ဏုပထေဟူသော ပါဠိ၌။ ဝါလုကာ ဝဏ္ဏု ဝုစ္စတိ၊ သဲကို ဝဏ္ဏုဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်၏။ ဝါလုကာမဂ္ဂေ ဣတိ အတ္ထော၊ သဲလမ်းခရီး၌ ဤကား ဝဏ္ဏုပထေ၏ အနက်တည်း။ ခဏန္တာတိ ဘူမိ ခဏမာနာ၊ တူးကုန်သော် ဟူသည်ကား သဲမြေကို တူးကုန်သော်တည်း။ ဥဒင်္ဂဏေတိ ဧတ္ထ ဥဒါတိ နိပါတော၊ ဥဒင်္ဂဏေဟူသော ဤပါဠိ၌ ဥဒဟူသည် အနက်မရှိ နိပါတ်သာတည်း။ အင်္ဂဏေတိ မနုဿာနံ သဗ္ဗရဏဌာနေ၊ ကွင်းပြင်၌ဟူသည်ကား လူတို့၏ သွား လာရာဌာန၌။ အနာဝါဇေ ဘူမိဘာဂေ၊ သောက်ရေတွင်းမရှိသော သဲမြေအဖို့၌။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အင်္ဂဏေ၏အနက်တည်း။ တတ္ထာတိ တသ္မိ ဝဏ္ဏုပထေ၊ ထို၌ဟူသည်ကား ထိုသဲလမ်းခရီး၌တည်း။ ပပံ အဝိန္နန္တိ ဥဒကံ ပဋိလဘိသု၊ ပပံ အဝိန္နဟူသည်ကား ရေကို ရကုန်ပြီတည်း။ ဟိ ဥဒကံ၊ မှန်၏ ရေကို။ ပပီယန- ဘာဝေန ပပါတိ ဝုစ္စတိ၊ သောက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ပပဟူ၍ ခေါ်ဆို အပ်၏။ ဝါ ပဝဒ္ဓံ အာပံ ပပံ၊ တစ်နည်းကား အပြားအားဖြင့် သဲမြေအတွင်း ကြီးရင့်နေသော ရေကို၊ အပြားအားဖြင့်သဲမြေအတွင်းကြီးရင့်နေသောရေကို။ မဟောဒကံ ဣတိ အတ္ထော၊ များစွာသောရေကို ဤကား ပပံ၏ အဓိပ္ပါယ် နက်တည်း။

ဧဝန္တိ ဩပမ္ပပဋိပါဒနံ၊ ဧဝံ ဟူသည်ကား ဥပမာကို ဥပမေယျနှင့် နှိုင်းနှိုင်း
 တိုက်ဆိုင်စေခြင်းတည်း။ မုနီတိ ဉာဏံ၊ မုနီဟူသော စကားရပ်၌ ဉာဏ်ကို
 လည်းကောင်း၊ ကာယမောနေယျာဒိသု အညတရံ၊ ကာယမောနေယျ စသည်
 တို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးကိုလည်းကောင်း၊ မောနံ ဝုစ္စတိ၊ မောနဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်၏။
 တေန သမန္နာဂတတ္တာ၊ ထိုမောနနှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပုဂ္ဂလော
 မုနီတိ ဝုစ္စတိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မုနီဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်၏။ သော ပန ဧသော၊ ထိုဆိုခဲ့
 ပြီးသော ဤမုနီသည်ကား။ အဂါရိယမုနိ အနဂါရိယမုနိ၊ အဂါရိယမုနိ
 လည်းကောင်း၊ အနဂါရိယမုနိလည်းကောင်း။ သေက္ခမုနိ အသေက္ခမုနိ၊ သေက္ခ
 မုနိလည်းကောင်း၊ အသေက္ခမုနိလည်းကောင်း။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓမုနိ မုနိမုနိ၊ ပစ္စေက
 ဗုဒ္ဓမုနိလည်းကောင်း၊ မုနိမုနိလည်းကောင်း။ ဣတိ အနေကဝိဓော၊ ဤသို့
 များသောအပြား ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုမုနိတို့တွင်။ အာဂတဖလော ဝိညာတ-
 သာသနော၊ လာပြီးသော ဖိုလ်ရှိသော (ဖိုလ်ရပြီးသော) ဘုရားအဆုံးအမ သိပြီး
 သော။ ဂိဟီ အဂါရိယမုနိတိ၊ လူဝတ်ကြောင်သည် အဂါရိယမုနိမည်၏။
 တထာရူပေါပ ပဗ္ဗဇိတော၊ ထိုသို့မဂ်ဖိုလ်ရပြီး ဘုရားအဆုံးအမသိပြီးသောသဘော
 ရှိသည်သာ ဖြစ်သော ရဟန်းသာမဏေသည်။ အနဂါရိယမုနိတိ၊ အနဂါရိယမုနိ
 မည်၏။ သတ္တသေက္ခာ သေက္ခမုနိတိ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ် (၇) ယောက်တို့သည် သေက္ခ
 မုနိမည်၏။ ဒိဏာသဝေါ အသေက္ခမုနိတိ၊ ရဟန္တာသည် အသေက္ခမုနိမည်၏။
 ပစ္စေကသမ္ပုဒ္ဓေါ ပစ္စေကဗုဒ္ဓမုနိတိ၊ ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည် ပစ္စေကဗုဒ္ဓမုနိမည်၏။
 သမ္မာသမ္ပုဒ္ဓေါ မုနိမုနိတိ၊ ဘုရားရှင်သည် မုနိမုနိမည်တော်မူ၏။ ဣမသ္မိ ပန
 အတ္ထေ၊ ဤအနက်အရာ၌ကား။ သဗ္ဗသင်္ဂါဟကဝသေန၊ အားလုံးပေါင်းယူသည့်
 အစွမ်းအားဖြင့်၊ မောနေယျသင်္ခါတာယ ပညာယ၊ မောနေယျဟု ခေါ်ဆိုအပ်သော
 ပညာနှင့်။ သမန္နာဂတော မုနီတိ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ပြည့်စုံသူကို မုနီဟူ၍ သိအပ်
 သိထိုက်၏။ ဝီရိယဗလူပပန္နောတိ၊ ဝီရိယနှင့်၊ အားနှင့်ပြည့်စုံသူဟူသည်။
 ဝီရိယေန စေဝ၊ ဝီရိယနှင့်လည်းကောင်း။ ကာယဗလဉာဏဗလေန၊ စ
 သမန္နာဂတော၊ ကိုယ်အား ဉာဏ်အားနှင့်လည်းကောင်း ပြည့်စုံသူတည်း။
 အင်္ဂါလာသုတိ နိက္ကောသဇ္ဇော၊ အင်္ဂါလာသုဟူသည်ကား ယင်းရိမ္မ မရှိသူတည်း။

ကာမံ တစော စ နှာရု စ၊ စင်စစ်အရေသည်လည်းကောင်း အကြောသည်လည်းကောင်း။ အဋ္ဌိ စ အဝသိဿတု၊ အရိုးသည်လည်းကောင်း ကြွင်းကျန်ပါစေ။ သရီရေ မံသလောဟိတံ၊ ခန္ဓာကိုယ်၌ အသားအသွေးသည်။ နိဿေသံ ဥပသုဿတု၊ အကြွင်းအကျန်မရှိအောင် ခန်းခြောက်ပါစေ။

ဣတိ ဧဝံ ဝုတ္တေန၊ ဤသို့ ဟောတော်မူအပ်သော။ စတုရင်္ဂသမန္နာဂတေန ဝီရိယေန၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ဝီရိယနှင့်။ သမန္နာဂတတ္တာ အနလသော၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့် မပျင်းရိသူတည်း။ ဝိန္ဒေ ဟဒယဿ သန္တိန္တိ၊ စိတ်နှလုံး၏ ငြိမ်းအေးမှု ပြုတတ်သည်ကို ရ၏ဟူသည်ကား။ စိတ္တဿပိဟဒယရူပဿပိ၊ စိတ်၏လည်းကောင်း၊ နှလုံးရုပ်၏လည်းကောင်း။ သီတလဘာဝကရဏေန၊ ငြိမ်းအေးသည်ကို ပြုတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သန္တိန္တိ သင်္ခဂတံ၊ ငြိမ်းအေးမှုပြုသည်ဟုခေါ်ထိုက်သည့်အဖြစ်သို့ ရောက်သော။ ဈာနဝိပဿနာဘိညာအရဟတ္တမဂ္ဂဉာဏသင်္ခါတံ အရိယဓမ္မံ၊ ဈာန်၊ ဝိပဿနာဉာဏ်အဘိညာဉ်၊ အရဟတ္တမဂ္ဂဉာဏ်ဟု ဆိုအပ်သော အရိယာတို့ တရားကို။ ဝိန္ဒတိ ပဋိလဘတိ ဣတိ အတ္ထော၊ ရ၏ ဤကား ဝိန္ဒေ ဟဒယဿ သန္တိ၏ အနက်တည်း။

ဟိ ဘဂဝတာ၊ မှန်၏ ဘုရားရှင်သည်။ “ဘိက္ခဝေ ကုသိတော၊ အိုရဟန်းတို့ ပျင်းရိသူသည်။ ပါပကေဟိ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ယုတ်မာကုန်သော အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော တရားတို့နှင့်။ ဝေါကိဏ္ဏော ဒုက္ခံ ဝိဟရတိ၊ ရောပြွမ်းလျက် ဆင်းရဲစွာ နေရ၏။ မဟန္တံ သဒတ္ထံ စ ပရိဟာပေတိ၊ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော ကိုယ်ကျိုးကိုလည်း ဆုတ်ယုတ်စေ၏။ ဘိက္ခဝေ အာရဒ္ဓဝီရိယော စ ခေါ၊ အိုရဟန်းတို့ အားထုတ်အပ်သော ဝီရိယရှိသူသည်ကား။ ပါပကေဟိ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ယုတ်မာကုန်သော အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော တရားတို့မှ။ ပဝိဝိတ္တော သုခံ ဝိဟရတိ၊ ကင်းဆိတ်လျက် ချမ်းသာစွာ နေရ၏။ မဟန္တံ သဒတ္ထံ စ ပရိပူရေတိ၊ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော ကိုယ်ကျိုးကိုလည်း ပြည့်စုံစေ၏။ ဘိက္ခဝေ ဟိနေန၊ အိုရဟန်းတို့ ညံ့ဖျင်းသော သဒ္ဓါ ဝီရိယ သတိ သမာဓိ ပညာဖြင့်။ အဂ္ဂဿ ပတ္တိန ဟောတီတိ၊ မြင့်မြတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်းမည်သည် မဖြစ်”ဟု။ ဧဝံ အနေကေဟိ သုတ္တေဟိ၊ ဤသို့ များစွာကုန်သော သုတ်တို့ဖြင့်။ ကုသိတဿ ဒုက္ခဝိဟာရော၊ ဝီရိယညံ့ဖျင်းသူ၏ ဆင်းရဲစွာနေခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အာရဒ္ဓ-

ဝီရိယဿ သုခဝိဟာရော စ သံဝဏ္ဏိတော၊ အားထုတ်အပ်သော ဝီရိယရှိသူ၏
 ချမ်းသာစွာနေခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကောင်းစွာ ဖွင့်ဆိုဟောကြားအပ်ပြီ။
 ဣဓာပိ အာရဒ္ဓဝီရိယဿ၊ ဤဂါထာ၌လည်း အားထုတ်အပ်သော ဝီရိယရှိသော။
 အကတာဘိနိဝေသဿ ဝိပဿကဿ၊ နှလုံးသွင်းမှု မပြုဖူးသော ဝိပဿနာရှု
 သူသည်။ ဝီရိယဗလေန အဓိဂန္တဗ္ဗံ၊ ဝီရိယစွမ်းအားဖြင့် ရထိုက်သော။ တမေဝ
 သုခဝိဟာရံ ဒဿေန္တော၊ ထိုချမ်းသာစွာနေမှုကိုပင် ပြတော်မူလိုသော ဘုရား
 ရှင်သည်။ “ဧဝံ မုနီ ဝီရိယဗလူပပန္နော။ အကိလာသု ဝိန္နေ ဟဒယဿ သန္တိန္တိ”
 အာဟ၊ ဧဝံ မုနီ ဝီရိယဗလူပပန္နော။ အကိလာသု ဝိန္နေ ဟဒယဿ သန္တိဟု
 ဟောတော်မူပြီ။ “တေ ဝါဏိဇာ အကိလာသုနော၊ ထိုလည်းကုန်သည်တို့သည်
 မပျင်းရိကုန်ဘဲ။ ဝဏ္ဏပထေ ခဏန္တာ၊ သဲလင်းခရီးအနီး၌ တူးကြကုန်သော်။ ဥဒကံ
 လဘိသု ယထာ၊ ရေကို ရကြကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ ဣမသ္မိမ္မိ သာသနေ၊ ဤအတူ
 ဤငါဘုရားသာသနာတော်၌လည်း။ အကိလာသု ဟုတွာ၊ မပျင်းရိသည် ဖြစ်၍။
 ဝါယမမာနော ပဏ္ဏိတော ဘိက္ခု၊ အားထုတ်သော ပဋိသန္ဓေပညာရှိသော ရဟန်း
 သည်။ ဟဒယဿ သန္တိ၊ စိတ်နှလုံးကို ငြိမ်းအေးစေတတ်သော။ ဣမံ ဈာနာဒိ-
 ဘေဒံ လဘတိ၊ ဤဈာန်စသော တရားထူးကို ရ၏၊ ရနိုင်၏။ ဘိက္ခု သော တံ
 ပုဗ္ဗေ၊ အိုရဟန်း ထိုသင်ရဟန်းသည် ရှေး၌၊ ရှေးက။ ဥဒကမတ္တဿ အတ္ထာယ၊
 ရေကလေးမျှလောက်၏ အကျိုးငှာ။ ဝီရိယံ ကတွာ၊ ဝီရိယကို ပြုပြီး၍။ ဣဒါနိ
 ဧဝံပေ၊ ယခုအခါ၌ ဤသို့တွေ့ကြုံရခဲ့သောသဘောရှိသော။ မဂ္ဂဖလဒါယကေ
 နိယျာနိကသာသနေ၊ မဂ်ဖိုလ်ကျိုးပေးတတ်သော ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ကြောင်း
 သာသနာတော်၌။ ကသ္မာ ဝီရိယံ ဩဿဇသီတိ၊ အဘယ့်ကြောင့် ဝီရိယကို စွန့်
 သနည်း”ဟု။ ဣဒံ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ဤအနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ရှင်တော်ဘုရား
 ဆိုတော်မူလိုသည် ဖြစ်၏။ ဧဝံ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ ဒဿေတွာ၊ ဤသို့ ဤတရား
 ဒေသနာတော်ကို ပြတော်မူပြီး၍။ စတ္တာရိ သစ္စာနိ ပကာသေသိ၊ လေးပါး
 ကုန်သော သစ္စာတို့ကို ပြတော်မူပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ ဩဿဌဝီရိယော ဘိက္ခု၊
 သစ္စာလေးပါးပြုပြီးသည့်အဆုံး၌ စွန့်လွှတ်အပ်သော ဝီရိယရှိသော ရဟန်းသည်။
 အဂ္ဂဖလေ အရဟတ္တေ ပတိဌာသိ၊ အမြတ်ဆုံးဖိုလ်ဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်၌
 တည်ပြီ။

သတ္တာပိ ဒွေ ဝတ္ထုနိ ကထေတွာ၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်လည်း အတိတ်ပစ္စုပ္ပန် ဝတ္ထုကြောင်းနှစ်မျိုးတို့ကို ဟောတော်မူပြီး၍။ အနုသန္တိ ယဋ္ဌေတွာ၊ အနုသန္တေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ “တသ္မိံ သမယေ ဝီရိယံ အနောဿဇိတွာ၊ ငါဘုရား လှည်းကုန်သည်ဖြစ်ရာ ထိုအခါ၌ ဝီရိယကို မစွန့်မူ၍။ ပါသာဏံ ဘိန္နိတွာ၊ ကျောက်ဖျာကို တူဖြင့် ရိုက်ခွဲ၍။ မဟာဇနဿ ဥဒကဒါယကော စူဠပဋ္ဌာကော၊ လူအများအား ရေရအောင်လုပ်ပေးသော အလုပ်အကျွေးလူငယ်သည်။ ဩဿဋ္ဌ- ဝီရိယော အယံ ဘိက္ခု အဟောသိ၊ စွန့်လွှတ်အပ်သော ဝီရိယရှိသော ဤ ရဟန်းသည် ဖြစ်လာပြီ။ အဝဿေသပရိသာ ဣဒါနိ၊ လှည်းကုန်သည်ဘဝက ကြွင်းကျန်သော ပရိသတ်တို့သည် ယခုဘုရားဖြစ်ရာအခါ၌။ ဗုဒ္ဓပရိသာ ဇာတာ၊ ငါဘုရားပရိသတ်တို့သည် ဖြစ်လာကုန်ပြီ။ သတ္ထဝါဟဇဋ္ဌေကော ပန၊ ထိုအခါက လှည်းကုန်သည်ကြီးသည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ”ဟု။ ဇာတကံ သမောနေတွာ ဒဿေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်း၍ ပြတော်မူပြီ။ ဣတိ ဒေသနံ နိဋ္ဌာပေသိ၊ ဤသို့ဇာတ်ပေါင်းပြပြီး၍ တရားဒေသနာတော်ကို ပြီးဆုံးစေတော်မူပြီ။

ဝဏ္ဏပထဇာတကဝဏ္ဏနာ ဒုတိယာ၊ နှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော
ဝဏ္ဏပထဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၃။ သေရိဝဝါဏိဇဇာတကဝဏ္ဏနာ

ဣဓ စေ နံ ဝိရာဓေသီတိ ဣမမ္ပိ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဣဓ စေ နံ ဝိရာဓေသိ စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကိုလည်း။ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရား ရှင်သည် သာဝတ္ထိမြို့တော်အနီး၌ နေတော်မူစဉ်။ ဧကံ ဩဿဋ္ဌဝီရိယံ ဘိက္ခု ဧဝ၊ တစ်ပါးသော စွန့်လွှတ်အပ်သောဝီရိယရှိသော ရဟန်းကိုပင်။ အာရဗ္ဗ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဟိ ပုရိမနယေနေဝ၊ ‘ခွဲပြောအံ့ ရှေးနည်းဖြင့်ပင်။ ဘိက္ခုဟိ အာနီတံ၊ ရဟန်းတို့သည် ခေါ်ဆောင်အပ်ခဲ့သော။ တံ ဒိသွာ၊ ထို ရဟန်းကို မြင်တော်မူ၍။ “ဘိက္ခု တွံ၊ အိုရဟန်း သင်သည်။ ဧဝရူပေ မဂ္ဂဖလဒါယကော၊ ဤသို့မြင့်မြတ်သော သဘောရှိသော မဂ်ဖိုလ်ကျိုး ပေးတတ်သော။ သာသနေ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ သာသနာတော်၌ ရှင်ရဟန်းပြု၍။ ဝီရိယံ

ဩဿဇန္တော၊ ဝိရိယကို စွန့်လွှတ်သော်။ သတသဟဿဋ္ဌနိကာယ ကဉ္စန-
 ပါတိယာ၊ အဖိုးတစ်သိန်းထိုက်သော ရွှေခွက်မှ။ ပရိဟိနော သေရိဝဂါဏိဇော
 ဝိယ၊ ဆုတ်ယုတ်ဆုံးရှုံးသော သေရိဝကုန်သည်ကဲ့သို့။ စိရံ သောစိဿသိတိ၊
 ကြာမြင့်စွာပတ်လုံး ပူပန်ရလတ္တံ့ဟု။ သတ္တာ အာဟ၊ ဘုရားရှင်သည် မိန့်တော်
 မူပြီ။ ဘိက္ခု တဿ အတ္တဿ၊ ရဟန်းတို့သည် ထိုသေရိဝကုန်သည်အကြောင်း၏။
 အာဝိဘာဝတ္ထံ ဘဂဝန္တံ ယာစိသု၊ ထင်စွာဖြစ်ခြင်းအကျိုးငှာ ဘုရားရှင်ကို ဟောဖို့
 တောင်းပန်ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ ဘဂန္တရေန၊ ဘုရားရှင်သည် ဘဝတစ်ပါးဖြင့်။ ပဋိစ္စန္ဓ-
 ကာရဏံ ပါကဋံ အကာသိ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော သေရိဝကုန်သည်အကြောင်းကို
 ထင်ရှားသည်ကို ပြုတော်မူပြီ။

အတီတေ ဣတော ပဉ္စမေ ကပ္ပေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ
 နောက်ပြန်ရေတွက်သော် ငါးခုမြောက်ဖြစ်သော ကမ္ဘာ၌။ ဗောဓိသတ္တော
 သေရိဝရဋ္ဌေ၊ ဘုရားလောင်းသည် သေရိဝတိုင်း၌။ ကစ္ဆပုဋ္ဌဝါဏိဇော အဟောသိ၊
 လည်ဆွဲတန်ဆာ ရောင်းသူသည် (ရွဲကုန်သည်သည်) ဖြစ်ပြီ။ သော သေရိဝ-
 နာမကေန၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် သေရိဝအမည်ရှိသော။ ဧကေန လောလ-
 ကစ္ဆပုဋ္ဌဝါဏိဇေန သဒ္ဓိ၊ တစ်ယောက်သော လော်လည်သည့် လည်ဆွဲတန်ဆာ
 ရောင်းသူနှင့် တကွ။ ဝေါဟာရတ္ထာယ ဂစ္ဆန္တော၊ အရောင်းအဝယ်အကျိုးငှာ
 သွားသော်။ နီလဝါဟံ နာမ နဒီ ဥတ္တရိတွာ၊ နီလဝါဟမည်သော မြစ်ကို ကူး၍။
 အရိဋ္ဌပုရံ နာမ နဂရံ ပဝိသန္တော၊ အရိဋ္ဌပုရမည်သော မြို့သို့ ဝင်သော်။ နဂရ-
 ဝိထိယော ဘာဇေတွာ၊ မြို့လမ်းမတို့ကို ခွဲဝေကြ၍။ အတ္တနော ပတ္တဝီထိယာ၊
 မိမိအတွက် ကျရောက်ရာလမ်း၌။ ဘဏ္ဍံ ဝိက္ကိဏန္တော ဝိစရိ၊ လည်ဆွဲတန်ဆာ
 ဘဏ္ဍာကို ရောင်းချလျက် လှည့်လည်ပြီ။ ဣတရောပိ အတ္တနော ပတ္တဝီထိ ဂဏှိ၊
 ဤဘုရားလောင်းမှတစ်ပါး သေရိဝကုန်သည်သည်လည်း မိမိအတွက် ကျ
 ရောက်ရာလမ်းကို ယူပြီ၊ ယူ၍အရောင်းအဝယ်ပြုပြီ။ တသ္မိ စ နဂရေ ဧကံ
 သေဌိကုလံ၊ ထိုအရိဋ္ဌပုရမြို့၌လည်း တစ်မြို့သော သူဌေးမျိုးသည်။ ပရိဇိဏ္ဍံ
 အဟောသိ၊ ယိုယွင်းပျက်စီးသည် ဖြစ်ပြီ။ သဗ္ဗေ ပုတ္တဘာတိကာ စ နေဉ္စ၊ သားသမီး
 မောင်နှမအားလုံးတို့သည်လည်းကောင်း၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာသည်လည်းကောင်း။
 ပရိက္ခယံ အဂမံသု၊ ကုန်ခန်းပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကုန်ပြီ။ ဧကာ ဒါရိကာ၊
 တစ်ယောက်သော သူငယ်မသည်။ အယျိကာယ သဒ္ဓိ၊ ဘွားအေနှင့်တကွ။

အဝသေသာ အဟောသိ၊ ကျန်နေသည် ဖြစ်ပြီ။ တာ ဒွေပိ ပရေသံ၊ ထိုမြေး၊ အဖွား နှစ်ယောက်တို့သည်လည်း သူတစ်ပါးတို့၏။ ဘတိ ကတွာ ဇီဝန္တိ၊ လက်ခစားကို ပြုလုပ်၍ အသက်မွေးရကုန်၏။ တာသံ ဂေဟေ ပန၊ ထိုမြေးအဖွားတို့၏ အိမ်၌ ကား။ မဟာသေဌိနာ ပရိဘုတ္တပုဗ္ဗာ၊ သူဌေးကြီးသည် အသုံးပြုခဲ့သော။ ဘာဇနန္တရေ နိက္ခိတ္တာ သုဝဏ္ဏပါတိ၊ အိုးခွက်တို့အကြား၌ ထားအပ်သော ရွှေခွက် သည်။ ဒီဃရတ္တံ အဝလဉ္စိယမာနာ၊ ရှည်စွာသောညဉ့်ပတ်လုံး အသုံးမပြု အပ်သော်။ မလဂ္ဂဟိတာ အဟောသိ၊ အညစ်အကြေးစွဲယူအပ်သည်၊ အညစ် အကြေးအလိမ်းလိမ်းကပ်သည် ဖြစ်ပြီ။ တာ တဿာ၊ ထိုမြေး၊ အဖွားတို့သည် ထိုရွှေခွက်၏။ သုဝဏ္ဏပါတိဘာဝမ္ပိ န ဇာနန္တိ၊ ရွှေခွက်ဖြစ်ကြောင်းကိုပင်လည်း မသိကြကုန်။ သော လောလဝါဏိဇော တသ္မိ သမယေ၊ ထိုလော်လည်သော လည်ဆွဲကုန်သည်သည် ထိုအခါ၌။ “မဏိကေ ဂဏှထ၊ လည်ဆွဲတန်ဆာတို့ကို ဝယ်ယူကြကုန်လော့။ မဏိကေ ဂဏှထာတိ ဝိစရန္တော၊ လည်ဆွဲတန်ဆာတို့ကို ဝယ်ယူကြကုန်လော့”ဟု လှည့်လည်ရောင်းချလျက်။ တံ ဃရဒ္ဓါရံ ပါပုဏိ၊ မြေးအဖွားတို့၏ ထိုအိမ်တံခါးပေါက်သို့ ရောက်လာပြီ။ သာ ကုမာရိကာ တံ ဒိသွာ၊ ထိုမြေး သူငယ်မသည် ထိုလော်လည်သော လည်ဆွဲတန်ဆာကုန်သည်ကို မြင်၍။ “အမ္မ မယံ၊ အိုအဖွား ကျွန်မအတွက်။ ဧကံ ပိဋန္တနံ ဂဏှာတိ၊ တစ်ခုသော လည်ဆွဲတန်ဆာကို ဝယ်ယူပေးပါလော့”ဟု။ အယျိကံ အာဟ၊ အဖွားကို ပြောပြီ။ အမ္မ မယံ ဒုဂ္ဂတာ၊ အိုငါ့မြေး ငါတို့သည် ဆင်းရဲကုန်၏။ ကိ ဒတွာ ဂဏှိဿာမာတိ၊ ဘာကို ပေး၍ ဝယ်ယူကြကုန်အံ့နည်းဟု ပြောပြီ။ နော အယံ ပါတိ အတ္ထိ၊ ကျွန်မတို့အား ဤခွက်သည် ရှိ၏။ အမှာကံ နော စ ဥပကာရာ၊ ကျွန်မတို့အား ကျေးဇူးလည်း မများပါ။ ဣမံ ဒတွာ ဂဏှာတိ၊ ဤခွက်ကို ပေး၍ ဝယ်ယူပါလော့ ဟု ပြောပြီ။ သာ ဝါဏိဇံ ပက္ခော သာပေတွာ၊ ထိုအဖွားသည် လည်ဆွဲတန်ဆာ ကုန်သည်ကို ခေါ်စေ၍ (အခေါ်ခိုင်း၍)။ အာသနေ နိသီဒါပေတွာ၊ နေရာ၌ ထိုင်စေ၍။ တံ ပါတိ ဒတွာ၊ ထိုရွှေခွက်ကို ပေး၍။ “အယျ ဣမံ ဂဟေတွာ၊ အိုအမောင် ဤခွက်ကို ယူ၍။ တဝ ဘဂိနိယာ၊ အမောင်၏ နှမအား။ ကိဉ္စိဒေဝ ဒေဟိတိ အာဟ၊ လည်ဆွဲတန်ဆာတစ်စုံတစ်ခုကို ပေးပါလော့”ဟု ပြောပြီ။ ဝါဏိဇော ပါတိ၊ လည်ဆွဲတန်ဆာကုန်သည် ကိုလော်လည်သည် ခွက်ကို။ ဟတ္ထေန ဂဟေတွာဝ၊ လက်ဖြင့် ကိုင်ပြီး၍ပင်။ သုဝဏ္ဏပါတိ ဘဝိဿတိတိ၊ ရွှေခွက်သည်

ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ထင်၍။ ပရိဝတ္တေတွာ ပါတိပိဋိယံ၊ အထက်အောက် ချာချာ လှည့်၍ ခွက်ကျော၊ ခွက်ဖင်၌။ သူစိယာ လေခံ ကမိတွာ၊ အပ်ဖြင့် အကြောင်း ကလေးကို ဆွဲကြည့်သော်။ သုဝဏ္ဏဘာဝံ ဥတွာ၊ ရွှေဖြစ်ကြောင်းကို သိ၍။ ဣမာသံ ကိဉ္စိ အဒတွာဝ၊ “ဤမြေးအဖွားတို့အား တစ်စုံတစ်ခုကို မပေးမူ၍သာ။ ဣမံ ပါတိ ဟရိဿာမိတိ၊ ဤခွက်ကို ဆောင်ယူအံ့”ဟု တွေး၍။ “အယံ ကိ အဋ္ဌတိ၊ ဤခွက်သည် ဘာတန်လို့လဲ။ အဿာ မူလံ၊ ဤခွက်၏ တန်ဖိုးသည်။ အမုမာသကောပိ န ဟောတီတိ၊ ပဲဝက်သည်လည်း မဖြစ်မရှိ”ဟု ပြော၍။ ဘူမိယံ ခိပိတွာ၊ မြေပေါ်၌ ပစ်ချ၍။ အာသနာ ဥဌာယ ပက္ကာမိ၊ နေရာမှ ထ၍ ဖဲသွားပြီ။ ဧကေန ပဝိသိတွာ နိက္ခန္တဝီထိ၊ တစ်ယောက်သည် ဝင်ရောင်းပြီး၍ ထွက် သွားသော လမ်းသို့။ ဣတရော ပဝိသိတုံ လဘတိ၊ သည့်ပြင်တစ်ယောက်သည် ဝင်ခြင်းငှာ (ဝင်ရောင်းခြင်းငှာ) အခွင့်ရ၏။ ဣတိ ဗောဓိသတ္တော၊ ထို့ကြောင့် ဘုရားလောင်းသည်။ တံ ဝီထိ ပဝိသိတွာ၊ မြေးအဖွားတို့နေရာ ထိုလမ်းသို့ ဝင်၍။ “မဏိကေ ဂဏှထ၊ လည်ဆွဲတန်ဆာတို့ကို ဝယ်ယူကြကုန်လော့။ မဏိကေ ဂဏှထာတိ ဝိစရန္တော၊ လည်ဆွဲတန်ဆာတို့ကို ဝယ်ယူကုန်လော့”ဟု လှည့်လည် ရောင်းလျက်။ တမေဝ ယရဒ္ဓါရံ ပါပုဏိ၊ မြေးအဖွားတို့နေရာ ထိုအိမ်တံခါးပေါက် သို့ပင် ရောက်ပြီ။

ပုန သာ ကုမာရိကာ၊ တစ်ဖန် ထိုမြေးသူငယ်မသည်။ တထေဝ အယျိကံ အာဟ၊ ထိုရှေးအတူပင် အဖွားကို ပူဆာစကားပြောပြီ။ အထ နံ အယျိကာ၊ ထိုအခါ၌ ထိုမြေးမကို အဖွားသည်။ “အမ္မ ပဌမံ အာဂတဝါဏိဇော၊ အိုငါ့မြေး ရှေးဦးစွာ လာသောလည်ဆွဲတန်ဆာကုန်သည်သည်။ ပါတိ ဘူမိယံ၊ ခွက်ကို မြေ၌။ ခိပိတွာ ဂတော၊ ပစ်ချ၍ သွားပြီ။ ဣဒါနိ ကိ ဒတွာ၊ ယခုအခါ၌ အဘယ်ကို ပေး၍။ ဂဏှိဿာမာတိ အာဟ၊ ဝယ်ယူကုန်အံ့နည်းဟု ပြောပြီ။ အမ္မ သော ဝါဏိဇော ဖရုသဝါစော၊ အိုအဖွား ထိုထွက်သွားသော ကုန်သည်သည် ကြမ်းတမ်းသော စကားရှိ၏။ အယံ ပန ပိယဒဿနော မုဒုသလ္လာပေါ၊ ဤ ကုန်သည် သည်ကား ချစ်ခင်ဖွယ်ရှိကြည့်မှုရှိ၏၊ နူးညံ့သောအပြောအဆို ရှိ၏။ နံ အပ္ပေဝ နာမ ဂဏှေယျာတိ၊ ထိုခွက်ကို ယူမှု၊ ယူတန်ရာပါ၏ဟု ပြောပြီ။ အမ္မ တေန ဟိ ပက္ခောသာဟီတိ၊ အို ငါ့မြေး ထိုသို့ဖြစ်လျှင် ခေါ်လော့ဟု ပြောပြီ။ သာ တံ ပက္ခောသိ၊ ထိုမြေးငယ်မသည် ထိုဘုရားလောင်း လည်ဆွဲတန်ဆာကုန်သည်ကို

ခေါ်ပြီ။ အထ၊ ခေါ်ပြီးရာ ထိုအခါ၌။ ဂေဟံ ပဝိသိတွာ၊ အိမ်သို့ ဝင်၍။ နိသိန္နဿ အဿ၊ ထိုင်နေသော ထိုဘုရားလောင်း လည်ဆွဲတန်ဆာကုန်သည်အား။ တံ ပါတိ အဒံသု၊ ထိုခွက်ကို ပေးကုန်ပြီ။ သော တဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း လည်ဆွဲတန်ဆာကုန်သည်သည် ထိုခွက်၏။ သုဝဏ္ဏပါတိဘာဝံ ဥတွာ၊ ရွှေခွက် ဖြစ်ကြောင်းကို သိ၍။ “အဗ္ဗ အယံ ပါတိ၊ အို မိခင် ဤရွှေခွက်သည်။ သတသဟဿံ အတ္တတိ၊ တစ်သိန်းကို ထိုက်တန်၏။ သတသဟဿတ္တနကဘဏ္ဍံ၊ တစ်သိန်းတန်လည်ဆွဲတန်ဆာပစ္စည်းသည်။ မယံ ဟတ္ထေ၊ ကျွန်တော်၏ လက်၌။ နတ္ထိတိ အာဟ၊ မရှိပါ”ဟု ပြောပြီ။ အယျ ပဌမံ အာဂတဝါဏိဇော၊ အိုအမောင် ရှေးဦးစွာ လာသော လည်ဆွဲတန်ဆာကုန်သည်သည်။ “အယံ အဗမာသကမ္ပိ၊ ဤခွက်သည် ပဲဝက်ကိုမျှလည်း။ န အတ္တတိတိ ဝတွာ၊ မထိုက်တန်ဟု ပြော၍။ ဘူမိယံ ခိပိတွာ ဂတော၊ မြေ၌ ပစ်ချ၍ သွားပြီ။ တဝ ပုညေန၊ သင်အမောင်၏ ကုသိုလ်ကံကြောင့်။ အယံ ပန သုဝဏ္ဏပါတိ၊ ဤခွက်သည်ကား ရွှေခွက်သည်။ ဇာတာ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လာသည် ဖြစ်လတ္တံ့။ မယံ ဣမံ၊ မြေးအဖွားငါတို့သည် ဤခွက်ကို။ တုယံ ဒေမ၊ သင်အမောင်အား ပေးကုန်၏။ နော ကိဉ္စိဒေဝ ဒတွာ၊ မြေးအဖွားငါတို့အား တစ်စုံတစ်ခုကိုသာ ပေး၍။ ဣမံ ဂဟေတွာ ယာဟိတိ၊ ဤခွက်ကို ယူ၍ သွားလော့”ဟု ပြောကုန်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော တသ္မိံ ခဏေ၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုအခါ၌။ ဟတ္ထဂတာနိ ပဉ္စကဟာပဏသတာနိ၊ လက်၌ ရှိနေကုန်သော ငွေငါးရာတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဉ္စသတဠှနကံ၊ ငါးရာတန်သော။ သဗ္ဗံ ဘဏ္ဍာဉ္စ ဒတွာ၊ အလုံးစုံသော လည်ဆွဲတန်ဆာပစ္စည်းကိုလည်းကောင်း ပေးပြီး၍။ “မယံ ဣမံ တုလဉ္စ၊ ကျွန်တော်အား ဤချိန်ခွက်ကိုလည်းကောင်း။ ဣမံ ပသိဗ္ဗကဉ္စ အဋ္ဌကဟာပဏေ စ၊ ဤအိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ငွေရှစ်ကျပ်တို့ကို လည်းကောင်း။ ဒေထာတိ ဧတ္တကံ ယာစိတွာ၊ ပေးပါကုန်လော့”ဟု ဤမျှကို တောင်း၍။ အာဒါယ ပဏ္ဏာမိ၊ ယူ၍ ဖယ်သွားပြီ။ သော သိဃမေဝ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် လျင်မြန်စွာသာ။ နဒီတီရံ ဂန္ဓာ၊ မြစ်ကမ်းသို့ သွား၍။ နာဝိကဿ အဋ္ဌကဟာပဏေ ဒတွာ၊ ကူးတို့သမားအား ငွေရှစ်ကျပ်တို့ကို ပေး၍။ နာဝံ အဘိရုဟိ၊ လှေကို တက်စီးပြီ။

တတော လောလဝါဏိဇောပိ၊ ထို့နောက်မှ လော်လည်သော လည်ဆွဲတန်ဆာကုန်သည်သည်လည်း။ ပုန တံ ဂေဟံ ဂန္ဓာ၊ တစ်ဖန် မြေးအဖွားတို့၏ ထိုအိမ်သို့

သွား၍။ “တံ ပါတိ အာဟရထ၊ ထိုခွက်ကို ဆောင်ခဲ့ကြကုန်လော့။ တုမှာကံ ကိစ္စိဒေဝ၊ သင်တို့အား တစ်စုံတစ်ခုသော လည်ဆွဲတန်ဆာကိုသာ။ ဒဿာမိတိ အာဟ၊ ပေးအံ့”ဟု ပြောပြီ။ သာ တံ ပရိဘာသိတွာ၊ ထိုမြေးငယ်မသည် ထို လော်လည်သော လည်ဆွဲတန်ဆာကုန်သည်ကို ရွှေ့စုတ်မောင်းမဲ၍။ “တွံ အမှာကံ၊ သင်သည် ငါတို့၏။ သတသဟဿဋ္ဌနိကံ သုဝဏ္ဏပါတိ၊ အဖိုးတစ်သိန်း ထိုက်သော ရွှေခွက်ကို။ အမမာသဋ္ဌနိကမ္ပိ န အကာသိ၊ ပဲဝက်တန်ဖိုးရှိသည် ကိုသော်လည်း မပြုပြီ။ တုယံ သာမိကသဒိသော၊ သင်၏ သခင်နှင့်တူသော။ ဧကော ဓမ္မိကော ဝါဏိဇော ပန၊ တစ်ယောက်သော တရားရှိသော လည်ဆွဲ တန်ဆာကုန်သည်သည်ကား။ အမှာကံ သဟဿံ ဒတွာ၊ ငါတို့အား တစ်ထောင် ကို ပေး၍။ တံ အာဒါယ၊ ထိုခွက်ကို ယူ၍။ ဂတောတိ အာဟ၊ သွားပြီ”ဟု ပြောပြီ။ တံ သုတွာဝ၊ ထိုစကားကို ကြား၍သာလျှင်။ သတသဟဿဋ္ဌနိကာယ သုဝဏ္ဏပါတိယာ၊ အဖိုးတစ်သိန်းထိုက်သော ရွှေခွက်မှ။ ပရိဟိနော အမှီ၊ ဆုတ်ယုတ်ဆုံးရှုံးသည် ဖြစ်၏။ အယံ မေ၊ ဤသူကား ငါ၏။ ဝတ မဟာဇာနိ- ကရောတိ၊ စင်စစ် အနွှဲကြီးကိုပြုတတ်သူတည်းဟု တွေး၍။ သဉ္ဇာတဗလဝ- သောကော၊ ကောင်းစွာ ဖြစ်သော သောကအားရှိ၍။ သတိ ပစ္စုပဋ္ဌာပေတုံ အသက္ကောန္တော၊ သတိကို ရှေးရှုတည်စေခြင်းငှာ (ထားခြင်းငှာ) မစွမ်းနိုင်ရကား။ ဝိသညီ ဟုတွာ၊ အမှတ်သညာကင်းသူသည် ဖြစ်၍။ အတ္တနော ဟတ္ထဂတေ၊ မိမိ၏ လက်၌ ရှိနေကုန်သော။ ကဟာပဏေ စေဝ ဘဏ္ဍိကဉ္စ၊ ငွေတို့ကို လည်းကောင်း လည်ဆွဲတန်ဆာပစ္စည်းစုကိုလည်းကောင်း။ ယရဒ္ဒါရေယေဝ ဝိကိရိတွာ၊ အိမ်တံခါး၌သာ ဖြန့်ကြဲ၍။ နိဝါသနပါရုပနံ ပဟာယ၊ ခါးဝတ် ကိုယ်ရုံကို ပယ်စွန့်၍ (ချွတ်၍)။ တုလာဒဏ္ဍံ မုဂ္ဂရံ ကတွာ အာဒါယ၊ ချိန်ခွင်ရိုးကို ဆောက်ပုတ်သဖွယ်ကို ပြု၍ ယူ၍။ ဗောဓိသတ္တဿ အနုပဒံ ပတ္တန္တော၊ ဘုရားလောင်း၏ ခြေရာအစဉ်အတိုင်း ဖဲသွားသော်။ နဒိတီရံ ဂန္ဓာ၊ မြစ်ကမ်းသို့ ရောက်သွား၍။ ဗောဓိသတ္တံ ဂစ္ဆန္တံ ဒိသွာ၊ ဘုရားလောင်းကို လှေစီးသွားနေ သည်ကို မြင်၍။ “အမ္ဘော နာဝိက နာဝံ၊ အို အမောင်လှေသမား လှေကို။ နိဝတ္တေဟိတိ အာဟ၊ နစ်လော့ နောက်ပြန် လာလော့”ဟု ပြောပြီ။ ဗောဓိသတ္တော ပန၊ ဘုရားလောင်းသည်ကား။ “တာတ မာ နိဝတ္တယိတိ ပဋိသေဓေသိ၊ အို အမောင် မနစ်လင့်”ဟု တားမြစ်ပြီ။ ဂစ္ဆန္တံ ဗောဓိသတ္တံ၊ လှေစီးသွားနေသော

ဘုရားလောင်းကို။ ပဿန္တဿေဝ ဣတရဿပိ၊ မြင်နေရသည်သာဖြစ်သော သည်ပြင် လော်လည်သော လည်ဆွဲတန်ဆာကုန်သည်အားလည်း။ ဗလဝ-
သောကော ဥဒပါဒိ၊ အားကောင်းသော ပူပန်မှုသည် သိသာထင်ရှားစွာ ဖြစ်ပြီ။
ဟဒယံ ဥဏှံ အဟောသိ၊ နှလုံးသားသည် ပူသည် ဖြစ်ပြီ။ မုခတော လောဟိတံ
ဥဂ္ဂဉ္စိ၊ ခံတွင်းမှ သွေးသည် အန်ပြီ။ ဝိပိကဒ္ဒမော ဝိယ ဟဒယံ ဖလိ၊ ရေအိုင်မှ
ရွှံ့ညွန်ကဲ့သို့ နှလုံးသားသည် ကွဲပြီ။ သော ဗောဓိသတ္တေ၊ ထိုလော်လည်သော
လည်ဆွဲတန်ဆာကုန်သည်သည် ဘုရားလောင်း၌။ အာယာတံ ဗန္ဓိတွာ၊ ရန်ငြိုးကို
ဖွဲ့၍။ တတ္ထေဝ ဇီဝိတက္ခယံ ပါပုဏိ၊ ထိုမြစ်ကမ်း၌ပင် အသက်ကုန်ခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တေ ဒေဝဒတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်းအပေါ်၌ ဒေဝဒတ်၏။
ဣဒံ၊ ဤရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းသည်။ ပဌမံ အာယာတဗန္ဓနံ၊ အစဆုံးသော ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်း
တည်း။ ဗောဓိသတ္တော ဒါနာဒီနိ၊ ဘုရားလောင်းသည် ဒါနအစရှိကုန်သော။
ပုညာနိ ကတွာ၊ ကောင်းမှုတို့ကို ပြု၍။ ယထာကမ္ပံ ဂတော၊ ကံအားလျော်စွာ
လားပြီ။

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ ကထေတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရား
ဒေသနာတော်ကို ဟောတော်မူပြီး၍။

၃။ “ဣဓ စေ နံ ဝိရာဓေသိ၊ သဒ္ဓမ္မဿ နိယာမတံ။

စိရံ တံ အနုတပ္ပေသိ၊ သေရိဝါယံဝ ဝါဏိဇော”တိ။

“ဣဓ စေ နံ ဝိရာဓေသိ၊ (လ)သေရိဝါယံဝ ဝါဏိဇော”ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊
ဤဂါထာကို။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ ကထေသိ၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီး၍သာ (ဘုရား
ဖြစ်တော်မူပြီးမှသာ) ဟောတော်မူပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

၃။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ သဒ္ဓမ္မဿ၊ သူတော်ကောင်းတရား၏။
နံ နိယာမတံ၊ ထိုမြဲသည်၏အဖြစ်ကို။ စေ ဝိရာဓေသိ၊ အကယ်၍ ချွတ်ယွင်း
စေအံ့။ (ဧဝံ၊ ဤသို့ ချွတ်ယွင်းစေသော်)။ သေရိဝေါ၊ သေရိဝမည်သော။
အယံ ဝါဏိဇော ဣဝံ၊ ဤလည်ဆွဲတန်ဆာကုန်သည်ကဲ့သို့။ စိရံ တံ
အနုတပ္ပေသိ၊ ကြာမြင့်စွာ သင်ရဟန်းသည် အဖန်ဖန် ပူရလတ္တံ့ ပင်ပန်းရ
လတ္တံ့။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဣဓ စေ နံ ဝိရာဇေသိ၊ သဒ္ဓမ္မဿ နိယာမတန္တိ 'ဣဓ
 စေ နံ ဝိရာဇေသိ၊ သဒ္ဓမ္မဿ နိယာမတံ' ဟူသည်ကား။ ဣမသ္မိ သာသနော၊ ဤ
 သာသနာတော်၌။ သဒ္ဓမ္မဿ နိယာမတာသင်္ခါတံ၊ သူတော်ကောင်းတရား၏
 မြဲသည်၏အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော။ ဧတံ သောတာပတ္တိမဂ္ဂံ ဝိရာဇေသိ၊ ထို
 သောတာပတ္တိမဂ်ကို ချွတ်ယွင်းစေအံ့။ ယဒိ ဝိရာဇေသိ၊ အကယ်၍ ချွတ်ယွင်း
 စေအံ့။ ဝီရိယံ ဩဿဇန္တော၊ ဝီရိယကို စွန့်သောကြောင့်။ နာဓိဂစ္ဆသိ၊ မရောက်အံ့။
 န ပဋိလဘသိ၊ မရအံ့။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား ဝိရာဇေသိအဖွင့် နာဓိဂစ္ဆသိ
 အနက်တည်း။ စိရံ တံ အနုတပ္ပေသီတိ၊ စိရံ တံ အနုတပ္ပေသိ ဟူသည်ကား။
 ဧဝံ သန္တေ၊ ဤသို့ ချွတ်ယွင်းစေမှု ဖြစ်လတ်သော်။ တံ ဒီယံ အဒ္ဓါနံ၊ သင်ရဟန်းသည်
 ရှည်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ သောစန္တော ပရိဒေဝန္တော၊ စိုးရိမ်လျက် ငိုကြွေး
 လျက်။ အနုတပ္ပေဿသိ၊ အဖန်ဖန် ပူပန်ရလတ္တံ့။ အထ ဝါ ဩဿဋ္ဌဝီရိယတာယ၊
 တစ်နည်းကား စွန့်လွှတ်အပ်ပြီးသော ဝီရိယရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အရိယ-
 မဂ္ဂဿ ဝိရာဓိတတ္တာ၊ အရိယာမဂ်ကို ချွတ်ယွင်းစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
 ဒီယရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော ညဉ့်ပတ်လုံး။ နိရယာဒိသု ဥပ္ပန္နော၊ ငရဲစသည်တို့၌ ဖြစ်၍။
 နာနပ္ပကာရာနိ ဒုက္ခာနိ အနုဘဝန္တော၊ အထူးထူးအပြားပြားကုန်သော ဆင်းရဲတို့ကို
 ခံစားရလျက်။ အနုတပ္ပိဿသိ ကိလမိဿသိ၊ အဖန်ဖန်ပူပန်ရလတ္တံ့ ပင်ပန်း
 ရလတ္တံ့။ ဣတိ အယံ ဧတ္ထ အတ္ထော၊ ဤကား ဤစိရံ တံ အနုတပ္ပေသိပါ၌
 အနက်တည်း။ ကထံ၊ ဘယ်သူကဲ့သို့နည်း။ သေရိဝါယံဝ ဝါဏိဇောတိ၊
 သေရိဝါယံဝ ဝါဏိဇော ဟူသည်ကား။ သေရိဝါတိ ဧဝံ နာမကော၊ သေရိဝဟု
 ဤသို့ နာမည်ရှိသော။ အယံ ဝါဏိဇော ယထာ၊ ဤလည်ဆွဲတန်ဆာကုန်သည်
 ကဲ့သို့တည်း။ "ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ သေရိဝနာမကော ဝါဏိဇော၊ သေရိဝအမည်ရှိသော
 လည်ဆွဲတန်ဆာကုန်သည်သည်။ သတသဟဿဂ္ဂနိကံ သုဝဏ္ဏပါတီ လဘိတွာ၊
 အဖိုး တစ်သိန်းထိုက်သော ရွှေခွက်ကို ရသလိုဖြစ်ပါလျက်။ တဿာ
 ဂဟဏက္ကာယ၊ ထိုရွှေခွက်ကို ယူခြင်းငှာ။ ဝီရိယံ အကတွာ၊ မှန်ကန်သော ဝီရိယကို
 မပြုသောကြောင့်။ တတော ပရိဟိနော အနုတပ္ပိ ယထာ၊ ထိုရွှေခွက်မှ ဆုတ်ယုတ်
 ဆုံးရှုံး၍ အဖန်ဖန်ပူပင်ရရှာသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ တွမ္ပိ၊ ဤအတူသာ သင်ရဟန်း
 သည်လည်း။ ဣမသ္မိ သာသနော၊ ဤသာသနာတော်၌။ ပဋိယတ္တသုဝဏ္ဏပါတီ-
 သဒိသံ အရိယမဂ္ဂံ စိရင်အပ်သောရွှေခွက်နှင့်တူသော အရိယာမဂ်ကို။ ဩဿဋ္ဌ-

ဝီရိယတာယ အနဓိဂစ္ဆန္တော၊ စွန့်လွှတ်အပ်သော ဝီရိယရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် မရသော်။ တတော ပရိဟိနော၊ ထိုအရိယာမဂ်မှ ဆုတ်ယုတ်ဆုံးရှုံး၍။ ဒိဃရတ္တံ အနုတပ္ပိဿသိ၊ ရှည်စွာ သောညဉ့်ပတ်လုံး အဖန်ဖန်ပူပင်ရလတ္တံ့။ သစေ ပန ဝီရိယံ န ဩဿဇိဿသိ၊ အကယ်၍ ထူးထူးခြားခြား ဝီရိယကို မစွန့်လွှတ်အံ့။ ပဏ္ဍိတဝါဏိဇော သုဝဏ္ဏပါတိ အလဘိ ဝိယ၊ ပညာရှိလည်ဆွဲတန်ဆာ ကုန်သည်သည် ရွှေခွက်ကို ရရှိသွားသကဲ့သို့။ မမ သာသနော၊ ငါဘုရား၏ သာသနာတော်၌။ နဝရိဓမ္မိ လောကုတ္တရဓမ္မံ ကိုးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော လောကုတ္တရာ တရားကို။ ပဋိလဘိဿသိတိ၊ ရလိမ့်မည်”ဟု။ ဣဒံ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ဤအဓိပ္ပါယ်ကို ရှင်တော်ဘုရား ဆိုလိုသည် ဖြစ်၏။

ဧဝံ အဿ၊ ဤသို့ ထိုရဟန်းအား။ သတ္တာ အရဟတ္တေန၊ ဘုရားရှင်သည် အရဟတ္တဖိုလ်ဖြင့်။ ကုဋံ ဂဏှန္တော၊ အထွတ်အထိပ်ကို ယူလျက်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ ဒဿေတွာ၊ ဤတရားဒေသနာတော်ကို ပြတော်မူ၍။ စတ္တာရိ သစ္စာနိ ပကာသေသိ၊ သစ္စာလေးပါးတို့ကို ပြတော်မူပြီ။ သစ္စပရိယောသာနော၊ သစ္စာ လေးပါးပြတော်မူပြီး သည် အဆုံး၌။ ဩဿဋ္ဌဝီရိယော ဘိက္ခု၊ စွန့်လွှတ်အပ်သော ဝီရိယရှိသော ရဟန်းသည်။ အဂ္ဂဖလေ အရဟတ္တေ ပတိဌာသိ၊ အမြတ်ဆုံး အကျိုးဖြစ်သော ရဟန္တာဘဝ၌ တည်ပြီ။

သတ္တာပိ ဒွေ ဝတ္ထုနိ ကထေတွာ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း အတိတ်ပစ္စုပ္ပန် ဝတ္ထုကြောင်းနှစ်ခုတို့ကို ဟောတော်မူပြီး၍။ အနုသန္တိ ယဋေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ “တဒါ ဗာလဝါဏိဇော၊ ထိုရှေးအခါက လည်ဆွဲတန်ဆာ ကုန်သည် မိုက်သည်။ ဒေဝဒတ္တော အဟောသိ၊ ယခုအခါဒေဝဒတ်သည် ဖြစ် လာပြီ။ ပဏ္ဍိတဝါဏိဇော ပန၊ ထိုအခါက လည်ဆွဲတန်ဆာကုန်သည် ပညာရှိ သည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္နိ ယခုအခါ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ”ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေတွာ ဒဿေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်း၍ ပြတော်မူပြီ။ ဣတိ ဒေသနံ နိဌာပေသိ၊ ဤသို့ဇာတ်ပေါင်းပြ၍ တရားဒေသနာတော်ကို ပြီးဆုံး စေတော်မူပြီ။

တတိယာ သေရိဝဝါဏိဇောတကဝဏ္ဏနာ၊ သုံးခုမြောက်ဖြစ်သော သေရိဝဝါဏိဇော အဖွင့်တည်း။

၄။ ဓူဠသေဋ္ဌိဇာတကဝတ္ထနာ

အပ္ပကေနာပိ မေဓာဝီတိ၊ ‘အပ္ပကေနပိ မေဓာဝီ’ စသော။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤ တရားဒေသနာတော်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရာဇဂဟံ ဥပနိဿာယ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့ကို အမှီပြု၍။ ဇီဝကမ္မဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဇီဝကသရက်ဥယျာဉ်ကျောင်း၌ နေတော်မူစဉ်။ စူဠပန္နကတ္ထေရံ အာရဟ္တ ကထေသိ၊ စူဠပန္နကထေရ်ကို အကြောင်း ပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။

တတ္ထ၊ ထိုသို့ဟောတော်မူရာ၌။ စူဠပန္နကဿ နိဗ္ဗတ္တိ၊ စူဠပန္နကထေရ်၏ အဖြစ် အပျက်ကို။ တာဝ ကထေတဗ္ဗာ၊ ရှေးဦးစွာ ဆိုသင့်ဆိုထိုက်၏။ ရာဇဂဟေ နေသေဋ္ဌိကုလဿ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ ပစ္စည်းရှိသူဌေးမိုး၏။ ဓိတာ၊ သမီးသည်။ အတ္တနော ဒါသေနော သဒ္ဓိ၊ မိမိ၏ ကျွန်နှင့်သာ အတူတကွ။ သန္တဝံ ကတွာ၊ ပေါင်းဖော်မှုကို ပြု၍။ အညေပိ မေ၊ အခြားသူတို့သည်လည်း ငါသူဌေးသမီး၏။ ဣမံ ကမ္မံ ဇာနိယန္တိ ဘိတာ၊ ဤကျွန်နှင့်ပေါင်းဖော်မှုကို သိကုန်ရာ၏ဟု ကြောက်၍။ “အမေဟိ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ငါတို့သည် ဤအရပ်၌။ ဝသိတုံ န သက္ကာ၊ နေခြင်းငှာ မတတ်ကောင်း။ သစေ မေ မာတာပိတရော၊ အကယ်၍ ငါ၏ မိဖ တို့သည်။ ဣမံ ဒေါသံ ဇာနိယန္တိ၊ ကျွန်နှင့် ပေါင်းဖော်သည့် ဤအပြစ်ကို သိကုန်အံ့။ ခဏ္ဍာခဏ္ဍံ ကရိယန္တိ၊ အပိုင်းငယ် အပိုင်းကြီးကို ပြုကုန်လတ္တံ့။ ဝိဒေသံ ဂန္ဓာ ဝသိဿာမာတိ၊ အရပ်တစ်ပါးသို့ သွား၍ နေကုန်အံ့”ဟု။ ဧဝံ အာဟ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ ဤသို့ပြောပြီး၍။ ဟတ္ထသာရံ ဂဟေတွာ၊ လက်ထဲ၌ ရှိသော အဖိုတန်ပစ္စည်းကို ယူ၍။ အဂ္ဂဒ္ဓါရေန နိက္ခမိတွာ၊ မြတ်သောတံခါးဖြင့် ထွက်၍။ “ယတ္ထ ဝါ တတ္ထ ဝါ၊ အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသောအရပ်၌ အကြင် ထိုအတိအကျ မပြောနိုင်သောအရပ်၌။ အညေဟိ အဇာနနဌာနံ၊ အခြားသူတို့သည် မသိ အပ်သော အရပ်သို့။ ဂန္ဓာ ဝသိဿာမာတိ၊ သွား၍ နေကုန်အံ့”ဟု တွေးကြ၍။ ဥဘောပိ အဂမံသု၊ ချစ်သူနှစ်ယောက်တို့သည်လည်း သွားကုန်ပြီ။

ဧကသ္မိံ ဌာနေ ဝသန္တာနံ တေသံ၊ တစ်ခုသောဌာန၌ နေကြကုန်သော ထိုကျွန်နှင့်သူဌေးသမီးတို့၏။ သံဝါသံ အန္ဓာယ၊ ပေါင်းဖော်မှုကို စွဲ၍။ တဿာ ကုဏ္ဍိယံ၊ ထိုသူဌေးသမီး၏ ဝမ်း၌။ ဂဟော ပတိဌာသိ၊ ကိုယ်ဝန်သည် တည်ပြီ။ သာ ဂဟ္တပရိပါကံ အာဂမ္မ၊ ထိုသူဌေးသမီးသည် ကိုယ်ဝန်ရင့်မှုကို အကြောင်းပြု၍။

“မေ ဂစ္ဆော၊ ငါ၏ ကိုယ်ဝန်သည်။ ပရိပါကံ ဂတော၊ ရင့်ကျက်မှုသို့ ရောက်ပြီ။ ဉာတိဗန္ဓုရိဟိတေ ဌာနေ၊ ဆွေမျိုးမိတ်ဆွေကင်းသော နေရာ၌။ ဂဟ္တဝုဋ္ဌာနံ နာမ၊ ကိုယ်ဝန်မှထခြင်း မီးဖွားခြင်းမည်သည်။ ဥဘိန္နမ္ပိ အမှာကံ ဒုက္ခမေဝ၊ နှစ်ယောက် လည်းဖြစ်ကုန်သော ငါတို့အား ဆင်းရဲသည်သာတည်း။ ကုလဂေဟမေဝ ဂစ္ဆာမာတိ၊ မိဘဆွေမျိုးအိမ်သို့သာ သွားကုန်အံ့”ဟု။ သာမိကေန သဒ္ဓိ မန္တေသိ၊ ကျွန်လင်ယောက်ျားနှင့် အတူ တိုင်ပင်ပြီ။ သော၊ ထိုကျွန်ယောက်ျားသည်။ “သစေ အဟံ ဂမိဿာမိ၊ အကယ်၍ ငါသည် သွားအံ့။ မေ ဇီဝိတံ နတ္ထိတိ စိန္တေတွာ၊ ငါ၏ အသက်သည် မရှိတော့”ဟု ကြံ၍။ အဇ္ဇ ဂစ္ဆာမ၊ ယနေ့ သွားကုန်အံ့။ သေ ဂစ္ဆာမာတိ၊ နက်ဖြန် သွားကုန်အံ့ဟု။ ဒိဝသေ အတိက္ကာမေသိ၊ နေ့ရက်တို့ကို ကျော်လွန်စေပြီ။ သာ၊ ထိုသူဌေးသမီးသည်။ “အယံ ဗာလော၊ ဤ လူမိုက်သည်။ အတ္တနော ဒေါသမဟန္တတာယ၊ မိမိ၏ အပြစ်ကြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဂန္တံ န ဥဿဟတိ၊ သွားခြင်းငှာ မဝံ့။ မာတာပိတရော နာမ ဧကန္တဟိတာ၊ မိဖုရားမည်သည် ဧကန်အကျိုးစီးပွားလိုလားကုန်၏။ အယံ ဂစ္ဆတု ဝါ မာ ဝါ၊ ဤလင်ယောက်ျားသည် သွားသည်ဖြစ်စေ မသွားသည်ဖြစ်စေ။ မယာ ဂန္တံ ဝဋ္ဋတိတိ၊ ငါသည် သွားခြင်းငှာ သင့်၏”ဟု။ စိန္တေသိ၊ ကြံပြီ။ သာ တသ္မိံ ဂေဟာ နိက္ခန္တေ၊ ထိုသူဌေးသမီးသည် ထိုလင်ဖြစ်သူသည် အိမ်မှ ထွက်သော်။ ဂေဟပရိက္ခာရံ ပဋိသာမေတွာ၊ အိမ်ရှိ ပစ္စည်းကို သိုမှီးသိမ်းဆည်း၍။ အတ္တနော ကုလဃရံ မိမိ၏ မိဖုရားအိမ်သို့။ ဂတဘာဝံ၊ သွားကြောင်းကို။ အနန္တရဂေဟဝါသိနံ အာရောစေတွာ၊ အိမ်နီးချင်း တို့အား ပြောကြား၍။ မဂ္ဂံ ပဋိပဇ္ဈိ၊ လမ်းသို့ သွားပြီ။

အထ သော ပုရိသော၊ အိမ်ရှင်မပြန်သွားရာထိုအခါ၌ ထိုယောက်ျားသည်။ ယရံ အာဂတော၊ အိမ်သို့ ပြန်လာသော်။ တံ အဒိသ္မာ၊ ထိုအိမ်ရှင်မကို မမြင်၍။ ပဋိဝိဿကေ ပုစ္ဆိတွာ၊ အိမ်နီးချင်းတို့ကို မေး၍။ ကုလဃရံ ဂတာတိ သုတွာ၊ မိဖုရားအိမ်သို့ ပြန်သွား၏ဟု ကြားရ၍။ ဝေဂေန အနုဗန္ဓိတွာ၊ အရှိန်အဟုန်ဖြင့် အစဉ်လိုက်၍။ အန္တရာမဂ္ဂေ သမ္မာပုဏိ၊ လမ်းခရီးအကြား၌ ကောင်းစွာမိပြီ။ တဿာပိ တတ္ထေဝ၊ ထိုသူဌေးသမီး၏လည်း ထိုမိရာအရပ်၌ပင်။ ဂဟ္တဝုဋ္ဌာနံ အဟောသိ၊ ကိုယ်ဝန်မှ ထခြင်းမီးဖွားခြင်းသည် ဖြစ်ပြီ။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ ဘဒ္ဒေ ဣဒံ ကိန္တိ ပုစ္ဆိ၊ နှမ ဤသည်ကား ဘာလဲဟု မေးပြီ။ သာမိ ဧကော ပုတ္တော ဇာတောတိ၊ အိုအရွှင် တစ်ယောက်သော သားသည် ဖွားပြီဟု ပြောပြီ။

ဣဒါနိ ကိံ ကရိဿာမာတိ၊ ယခုအခါ၌ ဘာကို ပြုကုန်အံ့နည်းဟု မေးပြီ။ “ယဿ အတ္တာယ၊ အကြင်မီးဖွားမှု၏ အကျိုးငှာ။ မယံ ကုလယရံ ဂစ္ဆေယျာမ၊ ငါတို့သည် မိဖဆွေမျိုးအိမ်သို့ သွားကုန်ရာ၏။ တံ ကမ္မံ အန္တရာဝ နိပ္ပန္နံ၊ ထိုမီးဖွားမှုသည် မိဘထံ မရောက်မီလမ်းအကြား၌ပင် ပြီးစီးပြီ။ တတ္ထ ဂန္တာ၊ ထိုမိဖဆွေမျိုးအိမ်သို့ သွား၍။ ကိံ ကရိဿာမ နိဝတ္တာမာတိ၊ ဘာကို ပြုကုန်အံ့နည်း နစ်ကုန်အံ့ (ပြန် ဆုတ်ကုန်အံ့)ဟု ပြော၍။ ဒွေပိ ဧကစိတ္တာ ဟုတ္တာ နိဝတ္တိသု၊ နှစ်ယောက်လုံး တို့သည်လည်း တူသောစိတ်ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍ ပြန်ဆုတ်ကုန်ပြီ။ တဿ ဒါရကဿ နာမံ စ၊ ထိုကလေး၏ အမည်ကိုလည်း။ ပန္နေ ဇာတတ္တာ၊ လမ်း၌ မွေးဖွားသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပန္နကောတိ အကံသု၊ ပန္နကဟု ပြုကုန်၊ မှည့် ကုန်ပြီ။ တဿာ နစိရဿေဝ၊ ထိုသူဌေးသမီးအား မကြာမြင့်မီ၌ပင်။ အပရောပိ ဂစ္ဆော ပတိဌဟိ၊ နောက်တစ်ဦးလည်းဖြစ်သော ကိုယ်ဝန်သည် တည်ပြီ။ သဗ္ဗံ ပုရိမနယေနေဝ ပိတ္တာရေတဗ္ဗံ၊ တိုင်ပင်မှု စသော အလုံးစုံကို ရှေးနည်းဖြင့်သာ အကျယ်ချဲ့ သိပါလေ။ တဿာပိ ဒါရကဿ ပန္နေ ဇာတတ္တာ၊ ထိုနောက်မွေးသော သူငယ်၏လည်း လမ်း၌ မွေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပဌမဇာတဿ နာမံ၊ ပထမ မွေးကလေး၏ အမည်ကို။ မဟာပန္နကောတိ ကတ္တာ၊ မဟာပန္နကဟု ပြု၍၊ မှည့်၍။ ဣတရဿ နာမံ၊ သည့်ပြင်နောက်မွေးကလေး၏ အမည်ကို။ ဝုဠပန္နကောတိ အကံသု၊ ဝုဠပန္နကဟု ပြုကြ မှည့်ကြကုန်ပြီ။ တေ ဒွေပိ ဒါရကေ ဂဟေတွာ၊ ထိုလင်မယားတို့သည် ကလေးနှစ်ယောက်တို့ကိုလည်း ယူ၍။ အတ္တနော ဝသနဌာနမေဝ အာဂတာ၊ မိမိတို့၏ နေရာဌာနသို့သာ ပြန်လာကုန်ပြီ။

တတ္ထ ဝသန္တာနံ၊ ထိုအရပ်တစ်ပါး၌ နေကုန်သော။ တေသံ အယံ မဟာပန္နက- ဒါရကော၊ ထိုလင်မယားတို့၏ ဤမဟာပန္နကသူငယ်သည်။ အညေ ဒါရကေ၊ အခြားကုန်သော သူငယ်တို့ကို။ ဝုဠပိတာ မဟာပိတာတိ၊ ဘထွေး ဘကြီးဟုလည်း ကောင်း။ အယျကော အယျိကာတိ စ၊ အဖိုး အဖွားဟုလည်းကောင်း။ ဝဒန္တေ သုတွာ၊ ခေါ်သည်တို့ကို ကြားရ၍။ “အဗ္ဗ အညေ ဒါရကာ၊ အိုအမေ အခြား ကုန်သော ကလေးတို့သည်။ ဝုဠပိတာ မဟာပိတာတိပိ ဝဒန္တိ၊ ဘထွေး ဘကြီး ဟုလည်း ခေါ်ကြကုန်၏။ အယျကော အယျိကာတိပိ ဝဒန္တိ၊ အဖိုးအဖွားဟုလည်း ခေါ်ကြကုန်၏။ အမှာကံ ဉာတကာ နတ္ထိတိ၊ ကျွန်တော်တို့၏ ဆွေမျိုးတို့သည် မရှိကုန်သလော”ဟု။ မာတရံ ပုဏ္ဏိ မိခင်ကို မေးပြီ။ အာမ တာတာ၊ မှန်၏ ငါ့သား။

ဧတ္ထ တုမှာကံ ဉာတကာ နတ္ထိ၊ ဤအရပ်၌ သင်ချစ်သားတို့၏ ဆွေမျိုးတို့သည် မရှိကုန်။ ရာဇဂဟနဂရေ ပန ဓနသေဌိ နာမ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ကား ဓနသေဌိ မည်သောသူဌေးသည်။ ဝေါ အယျကော၊ သင်ချစ်သားတို့၏ အဖိုးတည်း။ တတ္ထ တုမှာကံ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ သင်ချစ်သားတို့၏။ ဉာတကာ ဗဟူတိ၊ ဆွေမျိုးတို့ကား များကုန်၏ဟု ပြောပြီ။ ကသ္မာ တတ္ထ၊ အဘယ့်ကြောင့် ထိုရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့။ န ဂစ္ဆထ အဗ္ဗာတိ၊ မသွားကုန်သနည်း အမေဟု မေးပြီ။ သာ အတ္တနော အဂမန- ကာရဏံ၊ ထိုအမျိုးသမီးသည် မိမိ၏မသွားခြင်းအကြောင်းကို။ ပုတ္တဿ အကထေတွာ၊ သားမဟာပန္နကအား မပြောကြားမှု၍။ ပုတ္တေသု ပုနပျုန် ကထေန္တေသု၊ သားနှစ်ယောက်တို့သည် ထပ်ခါထပ်ခါ ပြောကြကုန်သော်။ “ဣမေ ဒါရကာ မံ၊ ဤသားငယ်တို့သည် ငါ့ကို။ အတိဝိယ ကိလမေန္တိ၊ အလွန်လျှင် စိတ်ပင်ပန်းစေကုန်၏။ နော မာတာပိတရော၊ ငါတို့၏ မိဖတို့သည်။ နော ဒိသ္မာ၊ ငါတို့ကို တွေ့မြင်၍။ မံသံ ခါဒိဿန္တိ ကိ၊ အသားကို စားကြအံ့လော။ ဧဟိ ဒါရကာနံ၊ လာပါရှင် သားသူငယ်တို့အား။ အယျကကုလံ ဒသေသသာမာတိ၊ အဖိုးအမျိုးကို ပြကြပါစို့ဟု ပြောပြီ။ အဟံ သမ္ပါခါ ဘဝိတုံ န သက္ခိဿာမိ၊ ငါသည် သင့်ဖခင် မျက်မှောက်၌ ဖြစ်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်လတ္တံ့။ တံ ပန တတ္ထ နယိဿာမိတိ၊ နင့်ကိုကား ထိုဖခင်မြို့သို့ ပို့ပေးအံ့ ဟုပြောပြီ။ “သာဓု အယျ၊ ကောင်းပြီအရှင်။ ယေန ကေနစိ ဥပါယေန၊ တစ်မျိုးမျိုးသော နည်းလမ်းဖြင့်။ ဒါရကာနံ အယျက- ကုလမေဝ၊ သားငယ်တို့အား အဖိုးအမျိုးကိုသာ။ ဒဠှ ဝဋ္ဋတီတိ၊ တွေ့မြင်ရခြင်း ငှာသင့်၏”ဟု ပြော၍။ ဒွေပိ ဇနာ ဒါရကေ အာဒါယ၊ လင်မယားနှစ်ယောက် တို့သည်လည်း သားငယ်တို့ကို ခေါ်ယူ၍။ အနုပုဗ္ဗေန ရာဇဂဟံ ပတွာ၊ အစဉ် အားဖြင့် ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့ ရောက်၍။ နဂရဒ္ဓါရေ ဧကိဿာ၊ မြို့တံခါး၌ တစ်ဆောင်သော။ သာလာယ နိဝါသံ ကတွာ၊ ဇရပ်၌နေမှုကို ပြု၍။ ဒါရကမာတာ ဒွေ ဒါရကေ ဂဟေတွာ၊ သူငယ်တို့မိခင်သည် သားနှစ်ယောက်တို့ကို ခေါ်ယူ၍။ အာဂတဘာဝံ မာတာပိတုနံ၊ အာရောစာပေသိ၊ လာကြောင်းကို မိဖတို့အား ပြောကြားစေပြီ။

တေ တံ သာသနံ သုတွာ၊ ထိုမိဖတို့သည် ထိုသတင်းစကားကို ကြားရ၍။ “သံသာရေ ဝိစရန္တာနံ၊ သံသရာ၌ လည်ရသူတို့အား။ ပုတ္တော နာမ နတ္ထိ န၊ သားမည်သည် မရှိဖူးသည် မဟုတ်။ ဧတာ နာမ နတ္ထိ န၊ သမီးမည်သည် မရှိ

ဖူးသည် မဟုတ်။ တေ အမှာကံ မဟာပရာမိကာ၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် ငါတို့၏အပေါ်၌ ကျူးလွန်ပြစ်၊ ကြီးမားများပြားကုန်၏။ တေဟိ အမှာကံ စက္ခုပထေ၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် မိဖဖြစ်သူငါတို့၏ မျက်စိလမ်းကြောင်း၌ (မျက်စိမြင်လောက်ရာ၌)။ ဌာတုံ န သက္ကာ၊ တည်ခြင်းငှာ မတတ်ကောင်းကုန်။ ဧတ္တကံ ခနံ ပန ဂဟေတွာ၊ ဤမျှလောက်သော ဥစ္စာကိုကား ယူ၍။ ဒွေပိ ဇနာ ဖာသုကဌာနံ၊ လင်မယားနှစ်ယောက်တို့သည်လည်း ချမ်းသာရာဌာနသို့။ ဂန္ဓာ ဇီဝန္တ၊ သွား၍ အသက်မွေးကြကုန်။ ဒါရကေ ပန ဣဓ ပေသေန္တုတိ၊ ကလေး တို့ကိုကား ဤဖိုးဖွားအိမ်သို့ ပို့လိုက်ကြကုန်”ဟု ပြောကုန်ပြီ။ သေဋ္ဌိဓီတာ မာတာပိတူဟိ၊ သူဌေးသမီးသည် မိဖတို့သည်။ ပေသိတံ ခနံ ဂဟေတွာ၊ ပို့စေ အပ်သော ပစ္စည်းကို ယူ၍။ ဒါရကေ အာဂတဒ္ဓတာနံယေဝ၊ သားငယ်နှစ်ယောက် တို့ကို လာသောတမန်တို့၏သာ။ ဟတ္ထေ ဒတွာ ပေသေသိ၊ လက်၌ ပေး၍ ပို့လိုက်ပြီ။ ဒါရကာ အယျကကုလေ ဝဗန္တိ၊ သူငယ်တို့သည် အဖိုးအဖွားအမျိုး ထံ၌ ကြီးပြင်းကုန်၏။ တေသု ဓူဠပန္တကော အတိဒဟရော၊ ထိုသူငယ်တို့တွင် ဓူဠပန္တကသည် အလွန်ငယ်သေး၏။ မဟာပန္တကော ပန အယျကေန သဒ္ဓိ၊ မဟာပန္တကသည်ကား အဖိုးနှင့် အတူ။ ဒသဗလဿ ဓမ္မကထံ၊ ဘုရားရှင်၏ တရားစကားကို။ သောတုံ ဂစ္ဆတိ၊ နာယူခြင်းငှာ သွား၏။ သတ္ထု သမ္ပုခါ ဓမ္မ၊ ဘုရားရှင်၏ မျက်မှောက်တော်၌ တရားကို။ နိစ္စံ သုဏန္တဿ တဿ၊ အမြဲ နာယူသော ထိုမဟာပန္တက၏။ စိတ္တံ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ နမိ၊ စိတ်သည် ရှင်ပြုခြင်းငှာ ညွတ်ပြီ။ သော အယျကံ၊ ထိုမဟာပန္တကသည် အဖိုးကို။ “သစေ တုမေ သမ္ပဋိစ္ဆယ၊ အကယ်၍ သင်အဖိုးတို့သည် လက်ခံကုန်အံ့။ အဟံ ပဗ္ဗဇေယျန္တိ၊ ကျွန်တော် ရှင်ပြုပါအံ့”ဟု။ အာဟ၊ ပြောပြီ။ ကိ ဝဒေသိ တာတ၊ ဘယ်လို ပြောသနည်း ငါ့မြေး။ သကလလောကဿ ပဗ္ဗဇ္ဇာတောပိ၊ တစ်လောကလုံး၏ ရှင်ပြုခြင်း ထက်လည်း။ တဝ ပဗ္ဗဇ္ဇာ ဧဝ၊ သင်ငါ့မြေး၏ ရှင်ပြုခြင်းသည်သာ။ မယံ ဘဒ္ဒိကာ၊ ငါအဖိုးအတွက် ကောင်းမြတ်၏။ သစေ သက္ကောသိ၊ အကယ်၍ စွမ်းနိုင်အံ့။ ပဗ္ဗဇ္ဇ တာတာတိ သမ္ပဋိစ္ဆိတွာ၊ ရှင်ပြုလော့ ငါ့မြေးဟု လက်ခံ၍။ သတ္ထု သန္တိကံ ဂတော၊ ဘုရားရှင်၏ အထံသို့ ခေါ်သွားပြီ။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “မဟာသေဋ္ဌိ ဒါရကော၊ အိုသူဌေးကြီး ကလေးငယ်ကို။ တေ လဒ္ဓေါ ကိတိ၊ သင် သူဌေးကြီးသည် ရအပ်ပြီလောဟု မေးတော်မူပြီ။ အာမ ဘန္တေ အယံ ဒါရကော၊

မှန်ပါဘုရား ဤကလေးငယ်သည်ကား။ မယံ နတ္တာ၊ တပည့်တော်၏ မြေးပါ
တည်း။ တုမှာကံ သန္တိကေ၊ ရှင်တော်ဘုရားတို့၏ အထံတော်၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇာမီတိ
ဝဒတီတိ အာဟ၊ ရှင်ပြုမည်ဟု ပြောနေပါ၏ဟု လျှောက်ထားပြီ။ သတ္တာ
အညတရံ၊ ဘုရားရှင်သည် တစ်ပါးသော။ ပိဏ္ဍစာရိကံ ဘိက္ခု၊ ဆွမ်းခံ
လှည့်လည်သော ရဟန်းကို။ “ဣမံ ဒါရကံ ပဗ္ဗာဇေဟီတိ အာဏာပေသိ၊ ဤ
သူငယ်ကို ရှင်ပြုပေးလော့ဟု ခိုင်းတော်မူပြီ။ ထေရော တဿ၊ ဘုရားခိုင်းစေ
အပ်သော မထေရ်သည် ထိုမဟာပန္နကအား။ တစပဉ္စကကမ္မဋ္ဌာနံ အာစိက္ခိတွာ
ပဗ္ဗာဇေသိ၊ အရေလျှင်ငါးခုမြောက်ရှိသော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ဟောကြား၍ ရှင်ပြုပေးပြီ။
သော ဗဟံ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ထိုကိုရင်မဟာပန္နကသည် များစွာသော ဘုရားစကား
တော်ကို။ ဥဂ္ဂဏိတွာ ပရိပုဏ္ဏဝသော၊ သင်ယူ၍ အသက်ပြည့်သော်။ ဥပသမ္ပဒံ
လဘိ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို ရပြီ။ ဥပသမ္ပန္နော ဟုတွာ၊ ရဟန်းသည် ဖြစ်၍။
ယောနိသော မနသိကာရေ၊ အသင့်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းမှု၌။ ကမ္မံ ကရောန္တော၊
အလုပ်ကို ပြုလုပ်သော်။ အရဟတ္တံ ပါပုဏိ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီ။

သော ဈာနသုခေန မဂ္ဂသုခေန၊ ထိုမဟာပန္နကထေရ်သည် ဈာန်ချမ်းသာဖြင့်
လည်းကောင်း မဂ်ချမ်းသာဖြင့်လည်းကောင်း။ ဖလသုခေန ဝီတိနာမေန္တော၊
ဖိုလ်ချမ်းသာဖြင့်လည်းကောင်း ကုန်လွန်စေလျက်။ ဣမံ သုခံ စူဠပန္နကဿ၊
ဤဈာန်မဂ်ဖိုလ် ချမ်းသာကို စူဠပန္နကအား။ ဒါတုံ သက္ကာ န ခေါတိ စိန္တေသိ၊
ပေးခြင်းငှာ တတ်ကောင်းအံ့လောဟု တွေးပြီ။ တတော အယျကသေဌိဿ၊ ထိုသို့
တွေးခြင်းကြောင့် အဖို့သူဌေး၏။ သန္တိကံ ဂန္ဓာ၊ အထံသို့ သွား၍။ “မဟာသေဌိ
သစေ၊ အိုသူဌေးကြီး အကယ်၍။ တုမေ သမ္ပဋိစ္ဆယ၊ သင်သူဌေးကြီးတို့သည်
လက်ခံကုန်အံ့။ အဟံ စူဠပန္နကံ၊ ငါသည် စူဠပန္နကကို။ ပဗ္ဗာဇေယျန္တိ အာဟ၊
ရှင်ပြုပေးအံ့”ဟုပြောပြီ။ ပဗ္ဗာဇေထ ဘန္တေတိ၊ ရှင်ပြုပေးတော်မူပါကုန်ဘုရားဟု
လျှောက်ထားပြီ။ ထေရော စူဠပန္နကဒါရကံ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ မဟာပန္နကထေရ်သည်
စူဠပန္နကညီသူငယ်ကို ရှင်ပြုပေးပြီး၍။ ဒသသု သီလေသု ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ ဆယ်ပါး
ကုန်သော သီလတို့၌ တည်စေပြီ။ စူဠပန္နကသာမဏေရော ပဗ္ဗဇိတွာဝ၊ စူဠပန္နက
သာမဏေသည် ရှင်ပြုပြီး၍သာ။ ဒန္တော အဟောသိ၊ ဉာဏ်လေးသည် ဖြစ်ပြီ။

သိယာ ပါတော၊ ရံခါ နံနက်စောစော၌။ ဖုလ္လံ အဝိတဂန္ဓံ၊ ပွင့်သော
မကင်းသော အနံ့ရှိသော။ သုဂန္ဓံ ကောကနဒံ၊ ကောင်းသောအနံ့ရှိသော
ကောကနဒ မည်သော။ ပဒုမံ ယထာ၊ ပွင့်ချပ်တစ်ရာရှိ ကြာနီကိုကဲ့သို့
လည်းကောင်း။ အန္တလိက္ခေ တပန္နံ၊ ကောင်းကင်၌ ထွန်းလင်းတောက်ပ
နေသော။ အာဒိစ္စံ ဣဝ၊ နေမင်းကိုကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဝိရောစမာနံ၊
တင့်တယ်တော်မူသော။ အင်္ဂီရသံ ပဿ၊ ကိုယ်တော်မှ ထွက်သော
တလက်လက် ရောင်ခြည်တော်ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို လွန်စွာ
လေးနက်ယုံကြည်ချက်ဖြင့်၊ နှစ်သက်ပျော်ရွှင်၊ ဖူးမြင်ပါလော့။ (ဥပမာန
ဥပမေယျ ပဒနုဗ္ဗိပါး စသော နိယံအားကိုး၍ ဤဂါထာနက်ကို ရေး
လိုက်သည်။)

ဣမံ ဧကဂါထံ၊ ဤတစ်ဂါထာကို။ စတူဟိ မာသေဟိ၊ လေးလတို့ဖြင့်။ ဂဏှိတုံ
နာသက္ခိ၊ ရအောင်သင်ယူခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပြီ။

သော ကဿပသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကာလေ၊ ထိုရှင်စူဠပန္နကသည် ကဿပဘုရားရှင်
လက်ထက်တော်၌။ ပဗ္ဗဇိတွာ ပညဝါ ဟုတွာ၊ ရှင်ရဟန်းပြု၍ ဉာဏ်ရှိသူသည်
ဖြစ်၍။ အညတရဿ ဒန္ဓဘိက္ခုနော၊ တစ်ပါးသော ဉာဏ်လေးသော ရဟန်းအား။
ဥဒ္ဒေသဂ္ဂဟဏကာလေ၊ ပါဠိတော်သင်ယူရာအခါ၌။ ပရိဟာသကေဋ္ဌိ အကာသိ
ကိရ၊ ပြက်ရယ်ပြောင်လှောင်မှုကို ပြုခဲ့သတဲ့။ သော ဘိက္ခု တေန ပရိဟာသေန၊
ထိုဉာဏ်လေးသော ရဟန်းသည် ထိုပြက်ရယ်ပြုမှုကြောင့်။ လဇ္ဇိတော ဥဒ္ဒေသံ
နေဝ ဂဏှိ၊ ရှက်၍ ပါဠိတော်ကို မသင်ယူပြီ။ သဇ္ဈာယံ န အကာသိ၊ ပြန်လှန်
ရွတ်ဆိုမှုကို မပြုပြီ။ တေန ကမ္မေန အယံ၊ ထိုပြက်ရယ်ပြောင်လှောင်မှုကြောင့်
ဤ ရှင်စူဠပန္နကသည်။ ပဗ္ဗဇိတွာဝ ဒန္ဓော ဇာတော၊ ရှင်ပြုပြီး၍ပင် ဉာဏ်
လေးသည် ဖြစ်ပြီ။ ဂဟိတဂဟိတံ ပဒံ၊ သင်ယူအပ်ပြီးသင်ယူအပ်ပြီးသော ရှေးခေါ်
အောက်အောက်ပုဒ်သည်။ ဥပရိဥပရိ ပဒံ၊ နောက်ခေါ် အထက်အထက် ပုဒ်ကို။
ဂဏ္ဌန္တဿ နဿတိ၊ သင်ယူနေစဉ် မေ့ပျောက်သွား၏။ ဣမမေဝ ဂါထံ ဂဟေတုံ၊
ပဒုမံယထာစသော ဤဂါထာကိုပင် အရသင်ယူခြင်းငှာ။ ဝါယမန္တဿ တဿ၊
အားထုတ်နေဆဲဖြစ်သော ထိုရှင်စူဠပန္နကအား။ စတ္တာရော မာသာ အတိက္ကန္တာ၊
လေးလတို့သည် လွန်ကုန်ပြီ။

အထ နံ၊ လေးလလွန်ရာထိုအခါ၌ ထိုရှင်စူဠပန္နကကို။ စူဠပန္နက တံ၊
 အိုစူဠပန္နက သင်သည်။ ဣမသ္မိ သာသနော အဘဗ္ဗော၊ ဤသာသနာတော်၌
 ကျွတ်ထိုက်သူမဟုတ်။ စတုဟိ မာသေဟိ ဧကမ္ပိ ဂါထံ၊ လေးလတို့ဖြင့် တစ်ဂါထာ
 ကိုပင်လည်း။ ဂဟေတုံ န သက္ကောသိ၊ ရအောင်သင်ယူခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်။ ပဗ္ဗဇိတ-
 ကိစ္စံ ပန တံ၊ ရဟန်းကိစ္စကိုကား သင်သည်။ ကထံ မတ္ထကံ ပါပေဿသိ၊ အဘယ်
 မှာလျှင် အထွဋ်အထိပ်သို့ ရောက်စေနိုင်အံ့နည်း။ ဣတော နိက္ခမ ဣတိ အာဟ
 ဣတိ၊ ဤကျောင်းမှ ထွက်လော့ဟု ပြောပြီ ဤသို့ပြောပြီး၍။ ဝိဟာရာ နိက္ကမိ၊
 ကျောင်းမှ နှင်ထုတ်ပြီ။ စူဠပန္နကော၊ ရှင်စူဠပန္နကသည်။ ဗုဒ္ဓသာသနော သိနေဟေန၊
 ဘုရားသာသနာတော်၌ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းကြောင့်။ ဂိဟိဘာဝံ န ပတ္ထေတိ၊
 လူ့အဖြစ်ကို မတောင့်တ၊ မလိုချင်။ တသ္မိ စ ကာလေ မဟာပန္နကော၊ ထိုအခါ
 ၌လည်း မဟာပန္နကထေရ်သည်။ ဘတ္တုဒ္ဒေသကော ဟောတိ၊ ဆွမ်းညွှန်း
 ရဟန်းသည် ဖြစ်နေ၏။ ကောမာရဘဇ္ဇော ဇီဝကော၊ အဘယ်မင်းသား မွေးစား
 အပ်သော ဇီဝကသည်။ ဗဟုံ ဂန္ဓမာလံ အာဒါယ၊ များစွာသော နံ့သာပန်းကို
 ယူ၍။ အတ္တနော အမွဝနံ ဂန္ဓာ၊ မိမိ၏ သရက်ဥယျာဉ်ကျောင်းသို့ သွား၍။
 သတ္တာရံ ပူဇေတွာ၊ ဘုရားရှင်ကို ပူဇော်၍။ ဓမ္မံ သုတွာ၊ တရားတော်ကို နာယူ၍။
 အာသနာ ဥဌာယ၊ နေရာမှ ထ၍။ ဒသဗလံ ဝန္တိတွာ၊ ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုး၍။
 မဟာပန္နကံ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ မဟာပန္နကထေရ်သို့ ချဉ်းကပ်၍။ ဘန္တေ သတ္တု-
 သန္တိကေ၊ “အိုအရှင်ဘုရား ဘုရားရှင်၏အထံတော်၌။ ဘိက္ခု ကိတ္တကာတိ ပုစ္ဆိ၊
 ရဟန်းတို့သည် အဘယ်မျှ ရှိပါကုန်သနည်းဟု မေးလျှောက်ပြီ။ ပဉ္စမတ္တာနိ
 ဘိက္ခုသတာနိတိ၊ ရဟန်းငါးရာတို့တည်း ဟုဖြေပြီ။ “ဘန္တေ သေ ဗုဒ္ဓပုဗ္ဗခါနိ၊
 အိုအရှင်ဘုရား နက်ဖြန်၌ ဘုရားအမျှရှိကုန်သော။ ပဉ္စဘိက္ခုသတာနိ အာဒါယ၊
 ရဟန်းငါးရာတို့ကို ပင့်ယူ၍။ အမှာကံ နိဝေသနေ၊ တပည့်တော်ဇီဝကတို့၏ အိမ်၌။
 ဘိက္ခံ ဂဏှထာတိ၊ ဆွမ်းကို ခံယူတော်မူပါကုန်” ဟု ပင့်လျှောက်ပြီ။ “ဥပါသက
 စူဠပန္နကော နာမ ဘိက္ခု၊ အို ဥပါသကာ ဇီဝက စူဠပန္နကမည်သော ရဟန်းသည်။
 ဒန္တော အဝိရုဠိဓမ္မော၊ ဉာဏ်လေး၏ မစည်ပင်ခြင်းသဘော ရှိ၏။ တံ ဌပေတွာ၊
 ထိုစူဠပန္နကကို ချန်ထား၍။ သေသာနံ နိမန္တနံ သမ္ပဋိဏ္ဍာမီတိ၊ ကြွင်းကျန်သော
 ရဟန်းတို့အား ပင့်ဖိတ်ခြင်းကို လက်ခံ၏” ဟု။ ထေရော အာဟ၊ မဟာပန္နက
 ထေရ်သည် မိန့်ပြီ။ တံ သုတွာ စူဠပန္နကော၊ မဟာပန္နကထေရ်၏ ထိုစကားကို

ကြားရ၍ ဓူဠပန္နကသည်။ “ထေရော ဧတ္တကာနံ ဘိက္ခုနံ၊ ငါ့အစ်ကိုထေရ်သည် ဤမျှငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ နိမန္တနံ သမ္ပဋ္ဌိန္ဒြေန္တော၊ ပဋိမိတ်မှုကို လက်ခံသော်။ မံ ပရိဗာဟိရံ ကတွာ သမ္ပဋ္ဌိန္ဒြေတိ၊ ငါ့ကို ဘေးဖယ် သည်ကို ပြု၍ လက်ခံ၏။ နိဿံသယံ မယံ၊ မချွတ် ငါ၏။ ဘာတိကဿ စိတ္တံ၊ အစ်ကို မဟာပန္နက၏ မေတ္တာစိတ်သည်။ မယိ ဘိန္နံ ဘဝိဿတိ၊ ငါ့အပေါ်၌ ပျက်စီးသည် ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣဒါနိ မယံ၊ ယခုအခါ၌ ငါ့အား။ ဣမိနာ သာသနေန ကိ၊ ဤသာသနာတော်ဖြင့် ဘာအကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဂိဟိ ဟုတွာ၊ လူသည် ဖြစ်၍။ ဒါနာဒိနိ ပုညာနိ၊ ဒါနစကုန်သော ကောင်းမှုတို့ကို။ ကရောန္တော ဇီဝိဿာမိတိ စိန္တေသိ၊ ပြုလျက် အသက်မွေးအံ့”ဟု ကြံပြီ။

သော ပုနဒိဝသေ ပါတောဝ၊ ထိုဓူဠပန္နကသည် နောက်နေ့၌ စောစောပင်။ ဂိဟိ ဘဝိဿာမိတိ ပါယာသိ၊ လူသည် ဖြစ်အံ့ဟု သွားပြီ။ သတ္တာ ပစ္စုသကာလေ ယေဝ၊ ဘုရားရှင်သည် လင်းအားကြီးကာလ၌ပင်။ လောကံ ဩလောကေန္တော၊ သတ္တလောကကို ကြည့်တော်မူသော်။ ဣမံ ကာရဏံ ဒိသ္မာ၊ ဤအကြောင်းကို သိမြင်တော်မူ၍။ ပဌမတရံ ဂန္ဓာ၊ အထူးရှေးဦးစွာ ကြံတော်မူ၍။ ဓူဠပန္နကဿ ဂမနမဂ္ဂေ၊ ဓူဠပန္နက၏ သွားရာလမ်း၌။ ဒွါရကောဌကေ စက်မန္တော အဌာသိ၊ တံခါးမုခ်၌ စင်္ကြံလျှောက်လျက် တည်တော်မူပြီ။ ဓူဠပန္နကော ယရံ ဂစ္ဆန္တော၊ ဓူဠပန္နကသည် အဖိုးအိမ်သို့ သွားသော်။ သတ္တာရံ ဒိသ္မာ၊ ဘုရားရှင်ကို မြင်၍။ ဥပသင်္ကမိတွာ ဝန္တိ၊ ချဉ်းကပ်၍ ရှိခိုးပြီ။ အထ နံ သတ္တာ၊ ရှိခိုးရာထိုအခါ၌ ထိုဓူဠပန္နကကို ဘုရားရှင်သည်။ “ဓူဠပန္နက တံ ပန၊ အိုဓူဠပန္နက သင်သည်ကား။ ဣမာယ ဝေလာယ ကဟံ၊ ဤအချိန်၌ ဘယ်သို့။ ဂစ္ဆသိတိ အာဟ၊ သွားအံ့ နည်း”ဟု မိန့်တော်မူပြီ။ ဘန္တေ မံ၊ အိုရှင်တော်ဘုရား တပည့်တော်ကို။ ဘာတာ နိက္ကမတိ၊ အကိုမဟာပန္နကထေရ်သည် နှင်ထုတ်၏။ တေန အဟံ၊ ထိုသို့ နှင်ထုတ်ခြင်းကြောင့် တပည့်တော်သည်။ ဝိဗ္ဗမိတုံ ဂစ္ဆာမိတိ၊ လူထွက်ခြင်းငှာ သွားပါ၏ဟု လျှောက်ပြီ။ “ဓူဠပန္နက တဝ ပဗ္ဗဇ္ဇာ နာမ၊ အိုဓူဠပန္နက သင်၏ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်မည်သည်။ မမ သန္တကာ၊ ငါဘုရား၏ ပစ္စည်းတည်း။ ဘာတရာ နိက္ကမိတော၊ အစ်ကိုသည် နှင်ထုတ်အပ်သော်။ ကသ္မာ မမ သန္တိကံ နာဂဗ္ဗိ၊ အဘယ့်ကြောင့် ငါဘုရား၏အထံတော်သို့ မလာသနည်း။ ဧဟိ တေ ဂိဟိဘာဝေန ကိ၊ လာလော့ သင့်အား လူ့အဖြစ်ဖြင့် ဘာအကျိုးရှိအံ့နည်း။ မမ သန္တိကေ

ဘဝိဿသီတိ၊ ငါဘုရား၏ အထံတော်၌ ဖြစ်ရလတ္တံ့”ဟု မိန့်တော်မူ၍။ ဘဂဝါ စူဠပန္နကံ၊ ဘုရားရှင်သည် စူဠပန္နကကို။ အာဒါယ ဂန္ဓာ၊ ခေါ်ယူ၍ ကြွတော်မူ၍။ ဂန္ဓကုဋိပ္ပမုခေ နိသီဒါပေတွာ၊ ဂန္ဓကုဋိဦး၌ ထိုင်စေ၍။ “စူဠပန္နက တံ၊ အိုစူဠပန္နက သင်သည်။ ပုရတ္တာဘိမုခေါ ဟုတွာ၊ အရှေ့အရပ်ရှေးရှုသော မျက်နှာရှိသည် ဖြစ်၍။ ဣမံ ပိလောတိကံ၊ ဤအဝတ်ကြမ်းကို။ ရဇောဟရဏံ ရဇောဟရဏန္တိ၊ ရဇောဟရဏံ ရဇောဟရဏံ ဟုဆို၍။ ပရိမဇ္ဇန္တော ဣဓေဝ ဟောဟိတိ၊ ဆုပ်နယ် လျက် ဤနေရာ၌ပင် ဖြစ်လော့”ဟုမိန့်၍။ ဣဒ္ဓိယာ အဘိသင်္ခတံ၊ တန်ခိုးဖြင့် ဖန်ဆင်းအပ်သော။ ပရိသုဒ္ဓံ ပိလောတိကာခဏ္ဍံ ဒတွာ၊ စင်ကြယ်သော အဝတ်ကြမ်းပိုင်းကို ပေးတော်မူ၍။ ကာလေ အာရောစိတေ၊ ဆွမ်းစားချိန်ကို လျှောက်ထားအပ်သော်။ ဘိက္ခုသံယပရိဝုတော၊ ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံအပ်၍။ ဇီဝကဿ ဂေဟံ ဂန္ဓာ၊ ဇီဝက၏ အိမ်သို့ ကြွတော်မူ၍။ ပညတ္တာသနေ နိသီဒိ၊ ခင်းထားအပ်သောနေရာ၌ ထိုင်နေတော်မူပြီ။

စူဠပန္နကောပိ သူရိယံ ဩလောကေန္တော၊ စူဠပန္နကသည်လည်း နေကို ကြည့်၍။ တံ ပိလောတိကာခဏ္ဍံ၊ ထိုအဝတ်ကြမ်းပိုင်းကို။ ရဇောဟရဏံ ရဇောဟရဏန္တိ၊ ရဇောဟရဏံ ရဇောဟရဏံဟု ဆို၍။ ပရိမဇ္ဇန္တော နိသီဒိ၊ ဆုပ်နယ် လျက် ထိုင်နေပြီ။ ပရိမဇ္ဇန္တဿ ပရိမဇ္ဇန္တဿ တဿ၊ ဆုပ်နယ်သော ဆုပ်နယ်သော ထိုစူဠပန္နက၏။ တံ ပိလောတိကာခဏ္ဍံ ကိလိဋ္ဌံ အဟောသိ၊ ထိုအဝတ်ကြမ်း ပိုင်းသည် ညစ်နွမ်းသည် ဖြစ်ပြီ။ တတော၊ ထို့နောင်မှ။ “ဣဒ္ဓံ ပိလောတိကာခဏ္ဍံ၊ ဤအဝတ်ကြမ်းပိုင်းသည်။ အတိဝိယ ပရိသုဒ္ဓံ၊ အလွန်တရာပင် စင်ကြယ်၏။ ပန ဣမံ အတ္တဘာဝံ နိဿာယ၊ သို့သော်လည်း ဤခန္ဓာကိုယ်ကို မှီ၍။ ပုရိမ-ပကတိံ ဝိဇဟိတွာ၊ အလွန်စင်ကြယ်သော ရှေ့သဘောကို စွန့်၍။ ဧဝံ ကိလိဋ္ဌံ ဇာတံ၊ ဤသို့ ညစ်နွမ်းသည် ဖြစ်ပြီ။ သင်္ခါရာ အနိစ္စာ ဝတာတိ၊ သင်္ခါရတို့သည် မမြဲကုန်စွတကားဟု။ ခယဝယံ ပဌပေန္တော၊ ကုန်မှုပျက်မှု သိသော ဝိပဿနာ ဉာဏ်ကို ဖြစ်စေလျက်။ ဝိပဿနံ ဝဇေသိ၊ ဝိပဿနာကို ပွားစေပြီ။ သတ္တာ၊ ဘုရား ရှင်သည်။ “စူဠပန္နကဿ စိတ္တံ၊ စူဠပန္နက၏ စိတ်သည်။ ဝိပဿနံ အာရုဋ္ဌံ၊ ဝိပဿနာသို့ တက်ပြီ။” ဣတိ ဥ တွာ၊ ဤသို့ သိတော်မူ၍။ “စူဠပန္နက တံ၊ အို စူဠပန္နက သင်သည်။ ဧတံ ပိလောတိကာခဏ္ဍမေဝ၊ ဤအဝတ်ကြမ်းပိုင်း သည်သာ။ သံကိဋ္ဌံ ရဇော ရရှိတံ၊ ညစ်နွမ်းသည် မြူဖြင့်ဆိုးအပ်သည်။ ဇာတန္တိ၊

ဖြစ်၏ဟု။ သည် မာ ကရိ အမှတ်သညာကို မပြုလင့်။ ပန တေ အဗ္ဘန္တရေ အဟုတ်
သော်ကား သင်၏ ကိုယ်တွင်း၌။ ရာဂရဇာဒယော အတ္ထိ ရာဂမြူစသည်တို့သည်
ရှိကုန်၏။ တေ ဟရာဟိတံ ဝတွာ၊ ထိုရာဂမြူစသည်တို့ကို ပယ်ရှားလော့”ဟု
မိန့်တော်မူ၍။ ဩဘာသံ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ ကိုယ်တော်အရောင်အလင်းကို
လွှတ်တော်မူ၍။ ပုရတော နိသိန္နောဝိယ၊ စူဠပန္နကရှေ့၌ ထိုင်နေတော်မူဘိ
သကဲ့သို့။ ပညာယမာနရူပေါ ဟုတွာ၊ ထင်ရှားသောသဘောရှိသည် ဖြစ်၍။

ရာဂေါ ရဇော ဝုစ္စတိ၊ ရာဂကို ရဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်၏။ ရေဏု န စ ပန
ဝုစ္စတိ၊ မြူမှုန်ကို ရဟူ၍ မခေါ်ဆိုအပ်။ ရဇောတိ ဧတံ၊ ရဟူသော ဤ
နာမည်သည်။ ရာဂဿ အဓိဝစနံ၊ ရာဂ၏ နာမည်တည်း။ ဧတံ ရဇံ
ဝိပ္ပဇဟိတွာ၊ ဤရာဂမြူကို အကြွင်းမဲ့ပယ်စွန့်ခြင်းကြောင့်။ ဘိက္ခဝေါ တေ၊
ရဟန်းဖြစ်တော်မူကြကုန်သော ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဝိဂတရဇဿ သာသနေ
ဝိဟရန္တိ၊ ရာဂမြူ အကြွင်းမဲ့ ကင်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာ
တော်၌ နေတော်မူကြကုန်၏။

ဒေါသော ရဇော ဝုစ္စတိ၊ ဒေါသကို ရဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်၏။ ရေဏု န
စ ပန ဝုစ္စတိ၊ မြူမှုန်ကို ရဟူ၍ မခေါ်ဆိုအပ်။ ရဇောတိ ဧတံ၊ ရဟူသော
ဤအမည်သည်။ ဒေါသဿ အဓိဝစနံ၊ ဒေါသ၏ နာမည်တည်း။ ဧတံ ရဇံ
ဝိပ္ပဇဟိတွာ၊ ဤဒေါသမြူကို အကြွင်းမဲ့ ပယ်စွန့်ခြင်းကြောင့်။ ဘိက္ခဝေါ တေ၊
ရဟန်းဖြစ်တော်မူကြကုန်သော ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဝိဂတရဇဿ သာသနေ
ဝိဟရန္တိ၊ ဒေါသမြူအကြွင်းမဲ့ကင်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာ
တော်၌ နေတော်မူကြကုန်၏။

မောဟော ရဇော ဝုစ္စတိ၊ မောဟကို ရဟူ၍ ခေါ်ဆို အပ်၏။ ရေဏု
န စ ပန ဝုစ္စတိ၊ မြူမှုန်ကို ရဟူ၍ မခေါ်ဆိုအပ်။ ရဇောတိ ဧတံ၊ ရဟူသော
ဤနာမည်သည်။ မောဟဿ အဓိဝစနံ၊ မောဟ၏ နာမည်တည်း။ ဧတံ
ရဇံ ဝိပ္ပဇဟိတွာ၊ ဤမောဟမြူကို အကြွင်းမဲ့ပယ်စွန့်ခြင်းကြောင့်။ ဘိက္ခဝေါ
တေ၊ ရဟန်းဖြစ်တော်မူကြကုန်သော ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဝိဂတရဇဿ
သာသနေ ဝိဟရန္တိ၊ မောဟမြူအကြွင်းမဲ့ကင်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏
သာသနာတော်၌ နေတော်မူကြကုန်၏။

ဣမာ ဂါထာ အဘာသိ၊ ဤ သုံးဂါထာတို့ကို ဟောတော်မူပြီ။

ဂါထာပရိယောသာနေ စူဠပန္နကော၊ သုံးဂါထာတို့ အဆုံး၌ စူဠပန္နကသည်။ ပဋိသမ္ဘိဒါဟိ သဟ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးတို့နှင့် အတူ။ အရဟတ္တံ ပါပုဏိ၊ ရဟန္တာ အဖြစ်သို့ ရောက်ပြီ။ ပဋိသမ္ဘိဒါဟိယေဝ အဿ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးတို့နှင့် အတူ သာလျှင် ထိုရှင်စူဠပန္နကအား။ တိဏိ ပိဋကနိ အာဂမံသု၊ ပိဋကသုံးပုံတို့သည် နှုတ်တက်အာဂုမ် ရောက်လာကုန်ပြီ။ သော ပုဗ္ဗေ ရာဇာ ဟုတွာ၊ ထိုအရှင် စူဠပန္နကသည် ရှေး၌ မင်းသည် ဖြစ်၍။ နဂရံ ပဒက္ခိဏံ ကရောန္တော၊ မြို့ကို လက်ယာရစ်လှည့်လည်သည်ကို ပြုသော်။ နလာဋတော သေဒေ မုစ္ဆန္တေ၊ နဖူးမှ ချွေးသည် လွတ်သော်၊ ထွက်သော်။ ပရိသုဒ္ဓေန သာဋကေန၊ စင်ကြယ်သော အဝတ်ဖြင့်။ နလာဋန္တံ ပုဋ္ဌိ၊ နဖူးစွန်းကို သုတ်ပြီ။ သာဋကော ကိလိဋ္ဌော အဟောသိ၊ အဝတ်သည် ညစ်နွမ်းသည် ဖြစ်ပြီ။ သော၊ ရှင်စူဠပန္နကအလောင်း ထိုမင်းသည်။ “ဣမံ သရီရံ နိဿာယ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်ကို အမှီပြု၍။ ဧဝရူပေါ ပရိသုဒ္ဓေါ သာဋကော၊ ဤသို့သဘောရှိသော စင်ကြယ်သော အဝတ်သည်။ ပကတိ ဝိဇဟိတွာ၊ ပင်ကိုရင်းသဘောကို စွန့်၍။ ကိလိဋ္ဌော ဇာတော၊ ညစ်နွမ်းသည် ဖြစ်ရပြီ။ သင်္ခါရာ အနိစ္စာဝတာတိ၊ သင်္ခါရတို့သည် မမြဲကုန်စွတကား”ဟု။ အနိစ္စသညံ ပဋိလဘိ ကိရ၊ မမြဲဟုဖြစ်သော အမှတ်သညာကို အဖန်ဖန်ရဖူးသတဲ့။ တေန ကာရဏေန အဿ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့် ထိုရှင်စူဠပန္နကအား။ ရဇော-ဟရဏမေဝ ပစ္စယော ဇာတော၊ ရဇောဟရဏကမ္မဋ္ဌာန်းသည်သာလျှင် မဂ်ဖိုလ်၏ အားကြီးသော အကြောင်းသည် ဖြစ်ပြီ။

ကောမာရဘစ္စော ဇီဝကောပိ ခေါ၊ အဘယမင်းသား မွေးစားအပ်သော ဇီဝက သည်လည်း။ ဒသဗလဿ ဒက္ခိဏောဒကံ ဥပနာမေသိ၊ မြတ်စွာဘုရားအား အလှူရေစက်ကို ဆက်ကပ်ပြီ။ သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ “ဇီဝက ဝိဟာရေ ဘိက္ခု၊ အတ္ထိ နနု၊ အိုဇီဝက ကျောင်း၌ ရဟန်းတို့သည် ရှိကြသေးသည် မဟုတ်လော”။ ဣတိ ဟတ္ထေန ပတ္တံ ပိဒဟိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍ လက်တော်ဖြင့် သပိတ်တော်ကို ပိတ်တော်မူပြီ။ မဟာပန္နကော၊ ရှင်မဟာပန္နကသည်။ “ဘန္တေ ဝိဟာရေ၊ အို ရှင်တော်ဘုရား ကျောင်း၌။ ဘိက္ခု၊ နတ္ထိတိ၊ ရဟန်းတို့သည် မရှိကြတော့ပါဟု။ အာဟ၊ လျှောက်ပြီ။ သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ အတ္ထိ ဇီဝကာတိ အာဟ၊ ရှိကြ သေး၏ ဇီဝက”ဟု မိန့်တော်မူပြီ။ ဇီဝကော၊ ဇီဝကသည်။ “ဘဏေ တေန ဟိ

ဂစ္ဆ အိုအချင်း ထိုသို့ဖြစ်လျှင် သွားချေ။ ဝိဟာရေ ဘိက္ခုနံ၊ ကျောင်း၌ ရဟန်းတို့၏။ အတ္ထိဘာဝံ ဝါ နတ္ထိဘာဝံ ဝါ ဇာနာဟိတိ၊ ရှိကြောင်းကိုလည်းကောင်း မရှိကြောင်း ကိုလည်းကောင်း သိအောင်ပြုခဲ့လော့” ဟု မှာ၍။ ပုရိသံ ပေသေသိ၊ အမှုထမ်း ယောက်ျားကို စေခိုင်းပြီ။ တသ္မိ ခဏေ စူဠပန္နကော၊ ဇီဝကစေလွှတ်ရာ ထိုအခါ၌ ရှင်စူဠပန္နကသည်။ “မယံ ဘာတိကော၊ ငါ၏ အစ်ကို မဟာပန္နကထေရ်သည်။ ဝိဟာရေ ဘိက္ခုနံ၊ ကျောင်း၌ ရဟန်းတို့သည်။ နတ္ထိတိ ဘဏတိ၊ မရှိပါကုန်ဟု လျှောက်၏။ ဝိဟာရေ ဘိက္ခုနံ၊ ကျောင်း၌ ရဟန်းတို့၏။ အတ္ထိဘာဝံ အဿ၊ ရှိကြောင်းကို ထိုနောင်တော် မဟာပန္နကထေရ်အား။ ပကာသေဿာမိတိ၊ ငါ ပြအံ့” ဟု တွေး၍။ သကလံ အမွဝနံ၊ အလုံးစုံသော သရက်ဥယျာဉ်ကို။ ဘိက္ခုနံ ယေဝ ပူရေသိ၊ ရဟန်းတို့ဖြင့်သာ ပြည့်စေပြီ။ ဧကဓ္စေ ဘိက္ခုနံ၊ အချို့ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ စိဝရကမ္ပံ ကရောန္တိ သင်္ကန်းချုပ်မှုကို ပြုကုန်၏။ ဧကဓ္စေ ရဇနကမ္ပံ ရဟန်းအချို့တို့သည် သင်္ကန်းဆိုးမှုကိုလည်းကောင်း။ ဧကဓ္စေ သဇ္ဈာယံ ကရောန္တိ ရဟန်းအချို့တို့သည် ရွတ်အံသရဇ္ဈာယံမှုကိုလည်းကောင်း ပြုကုန်၏။ ဣတိ ဧဝံ အညမညံ အသဒိသံ၊ ဤကဲ့သို့ တစ်ပါးနှင့်တစ်ပါး အလုပ်မတူသော။ ဘိက္ခု- သဟဿံ မာပေသိ၊ ရဟန်းတစ်ထောင်ကို ဖန်ဆင်းထားပြီ။ သော ပုရိသော ဝိဟာရေ၊ ခိုင်းလိုက်သော ထိုအမှုထမ်းယောက်ျားသည် ကျောင်း၌။ ဗဟူ ဘိက္ခုနံ ဒိသ္မာ၊ ရဟန်းများစွာတို့ကို တွေ့မြင်ရ၍။ နိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်နစ်၍၊ အိမ်ပြန်လာ၍။ “အယျ သကလံ အမွဝနံ၊ သခင်ကြီး သရက်ဥယျာဉ်တစ်ခုလုံးသည်။ ဘိက္ခုဟိ ပရိပုဏ္ဏန္တိ၊ ရဟန်းတို့ဖြင့် ပြည့်နေပါ၏” ဟု။ ဇီဝကဿ အာရောစေသိ၊ ဇီဝကအား ပြောကြားပြီ။

ထေရောပိ ပန္နကော၊ ရှင်စူဠပန္နကထေရ်သည်လည်း။ ရဓမ္မ တတ္ထေဝ အမွဝနေ၊ ဓမ္မလျော်ရာဖြစ်သော ထိုသရက်ဥယျာဉ်၌ပင်။ အတ္တာနံ၊ မိမိ ကိုယ်ကို။ သဟဿကုတ္တံ နိမ္မိနိတွာန၊ အကြိမ်တစ်ထောင် ဖန်ဆင်း၍။ ယာဝ ကာလပ္ပဝေဒနာ၊ ဆွမ်းစားရာ ကာလကို သိစေရာအချိန်တိုင်အောင်။ နိသီဒိ၊ နေပြီ။ ဣတိ၊ ဤကား မှတ်သားဖို့ ကဗျာတည်း။

အထ သတ္တာ တံ ပုရိသံ၊ ဇီဝကအား ပြောကြားရာထိုအခါ၌ ဘုရားရှင်သည် ထိုအပင့်သွားသော ယောက်ျားကို။ “ဝိဟာရံ ဂန္ဓာ၊ ကျောင်းသို့ သွား၍။ သတ္တာ

စူဠပန္နကံ နာမ၊ ဘုရားရှင်သည် စူဠပန္နကမည်သော ရဟန်းကို၊ ပက္ခောသတီတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏ဟု။ ဝဒေဟီတိ အာဟ၊ လျှောက်ထားလော့”ဟု မိန့်တော်မူပြီ။ တေန ဂန္ဓာ တထာဝုတ္တေ၊ ထိုအပင့်သွားယောက်ျားသည် ကျောင်းသွား၍ ဘုရားရှင် ထိုမိန့်မှာတိုင်း လျှောက်ထားအပ်သော်။ အဟံ စူဠပန္နကော၊ ငါသည် စူဠပန္နကတည်း။ အဟံ စူဠပန္နကောတိ၊ ငါသည် စူဠပန္နကတည်းဟု။ မုခသဟဿံ ဥဌဟိ၊ ပါးစပ်တစ်ထောင်သည် ပြော၊ ထပြီ။ ပုရိသော ဂန္ဓာ၊ အပင့်သွား ယောက်ျားသည် ဘုရားရှင်ထံ ပြန်သွား၍။ “ဘန္တေ တေ သဗ္ဗေပိ၊ အိုရှင်တော် ဘုရား ထိုရဟန်းအားလုံးတို့သည်လည်း။ စူဠပန္နကာယေဝ နာမာတိ အာဟ၊ စူဠပန္နကမည်ကုန်သည်ချည်းတဲ့”ဟု လျှောက်ထားပြီ။ တေန ဟိ တံ ဂန္ဓာ၊ ထိုသို့ ဖြစ်လျှင် သင်ယောက်ျားသည် သွား၍။ ယော ပဌမံ၊ အကြင်ရဟန်းသည် ပထမဆုံး။ အဟံ စူဠပန္နကောတိ ဝဒတိ၊ ငါသည် စူဠပန္နကတည်းဟု ပြောဆို၏။ တံ ဟတ္ထေ ဂဏှ၊ ပထမဆုံး စူဠပန္နကဟုပြောသော ထိုရဟန်းကို လက်၌ ကိုင်လော့။ အဝသေသာ အန္တရဓာယိဿန္တိတိ၊ ကျန်ရဟန်းတို့သည် ကွယ်ပျောက် သွားကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူပြီ။ သော တထာ အကာသိ၊ ထိုအပင့်သွား ယောက်ျားသည် ဘုရားမှာတော်မူသော ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့် ပြုပြီ။ တာဝဒေဝ သဟဿမတ္တာ၊ ပထမပြောသည့် ရဟန်းလက်ကို ထိုကိုင်လိုက်ရာ ခဏ၌ပင် တစ်ထောင်အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု အန္တရဓာယိသု၊ ရဟန်းတို့သည် ကွယ်ပျောက်ကုန်ပြီ။ ထေရော တေန ပုရိသေန၊ စူဠပန္နကထေရ်သည် ထိုအပင့် လာသော ယောက်ျားနှင့်။ သဒ္ဓိ အဂမာသိ၊ အတူ ဆွမ်းစားကြသွားပြီ။ သတ္တာ ဘတ္တကိစ္စပရိယောသာနေ ဇီဝကံ၊ ဘုရားရှင်သည် ဆွမ်းကိစ္စအပြီး၌ ဇီဝကကို။ “ဇီဝက စူဠပန္နကဿ၊ အိုဇီဝက စူဠပန္နက၏။ ပတ္တံ ဂဏှ၊ သပိတ်ကို ယူလော့။ အယံ တေ၊ ဤစူဠပန္နကသည် သင့်အား။ အနုမောဒနံ ကရိဿတီတိ၊ အနု မောဒနာတရား ဟောခြင်းကို ပြုလိမ့်မည်ဟု မိန့်ပြီ။ ဇီဝကော တထာ အကာသိ၊ ဇီဝကသည် ဘုရားမိန့်တော်မူသည့်ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့် ပြုပြီ။ ထေရော သီဟနာဒံ၊ စူဠပန္နကထေရ်သည် ခြင်္သေ့တို့ဟိန်းဟောက်သံကို။ နဒန္တော တရုဏသီဟော ဝိယ၊ ဟိန်းဟောက်သော ခြင်္သေ့ပျိုကဲ့သို့။ တီဏိ ပိဋကနိ သံခေါဘေတ္တာ၊ ပိဋကသုံးပုံတို့ကို မွေနှောက်ချောက်ချားစေ၍။ အနုမောဒနံ အကာသိ၊ အနုမောဒနာတရားဟောခြင်းကို ပြုပြီ။

သတ္တာ အာသနာ ဥဌာယ၊ ဘုရားရှင်သည် နေရာမှ ထတော်မူ၍။ ဘိက္ခုသံဃ-
 ပရိဝါရော ဝိဟာရံ ဂန္ဓာ၊ ရဟန်းအပေါင်းအခြံအရံရှိ၍ ကျောင်းသို့ ကြွတော်မူ၍။
 ဘိက္ခုဟိ ဝတ္တေ ဒဿိတေ၊ ရဟန်းတို့သည် ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို ပြအပ်ပြီးသော်။
 အာသနာ ဥဌာယ၊ နေရာမှ ထတော်မူ၍။ ဂန္ဓကုဋိပ္ပမုခေ ဌတွာ၊ ဂန္ဓကုဋိဦး၌
 ရပ်တော်မူ၍။ ဘိက္ခုသံဃဿ သုဂတောဝါဒံ ဒတွာ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား
 ဘိက္ခဝေ အပ္ပမာဒေန စသော ဘုရားတို့ဩဝါဒကို ပေးတော်မူ၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ
 ကထေတွာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ဟောတော်မူ၍။ ဘိက္ခုသံဃံ ဥယျောဇေတွာ၊ ရဟန်း
 အပေါင်းကို လွှတ်လိုက်တော်မူ၍။ သုရဘိဂန္ဓဝါသိတံ ဂန္ဓကုဋီ ပဝိသိတွာ၊
 ကောင်းသော အနံ့တို့ဖြင့် ထုံမွမ်းအပ်သော ဂန္ဓကုဋီသို့ ဝင်တော်မူ၍။ ဒက္ခိဏေန
 ပဿေန၊ လက်ယာဖြစ်သော နံပါးဖြင့်။ သီဟသေယျံ ဥပဂတော၊ မြင့်မြတ်သော
 ကိန်းစက်ခြင်းသို့ ကပ်ရောက်တော်မူပြီ။ အထ သာယန္တသမယေ၊ ကပ်ရောက်ပြီးရာ
 ထိုအခါ၌ ညနေချမ်းအခါ၌။ ဓမ္မသဘာယံ ဘိက္ခု၊ တရားသဘင်၌ ရဟန်း
 တို့သည်။ ဣတော စိတော စ သမောသရိတွာ၊ ထိုမှဤမှလည်း သက်ရောက်စုဝေး
 တော်မူကြ၍။ ရတ္တကမ္မလသာဏိ ပရိက္ခိပန္တာ ဝိယ နိသီဒိတွာ၊ ကမ္မလာနီ
 တင်းတိမ်ကို ကာရန်ကုန်ဘိသကဲ့သို့ နေကြ၍။ “အာဝုသော မဟာပန္နကော၊
 အို ငါ့ရှင်တို့ မဟာပန္နကထေရ်သည်။ စူဠပန္နကဿ အဇ္ဈာသယံ အဇာနန္တော၊
 စူဠပန္နက၏ အလိုဆန္ဒကို မသိ၍။ စတူဟိ မာသေဟိ၊ လေးလတို့ဖြင့်။ ဧကဂါထံ
 ဂက္ခိတုံ န သက္ကောတိ၊ တစ်ဂါထာကို ရအောင်သင်ပေးခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်။ အယံ
 ဒန္တောတိ၊ ဤစူဠပန္နကသည် ဉာဏ်လေး၏ဟု။ ဝိဟာရာ နိက္ကမိ၊ ကျောင်းမှ
 နှင်ထုတ်ပြီ။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ပန အတ္တနော၊ ဘုရားရှင်သည်ကား မိမိ၏။ အနုတ္တရ-
 ဓမ္မရာဇတာယ အဿ၊ အမြတ်ဆုံးတရားမင်း၏အဖြစ်ကြောင့် ထိုစူဠပန္နကအား။
 ဧကသ္မိယေဝ အန္တရဘတ္တော၊ ဆွမ်းတစ်ထပ်စာ အကြား၌ပင်။ ပဋိသမ္ဘိဒါဟိ သဟ၊
 ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးတို့နှင့် အတူ။ အရဟတ္တံ အဒါသိ၊ ရဟန္တာအဖြစ်ကို ပေးတော်
 မူပြီ။ တီဏိ ပိဋကာနိ၊ ပိဋကသုံးပုံတို့သည်။ ပဋိသမ္ဘိဒါဟိယေဝ အာဂတာနိ၊
 ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးတို့နှင့် အတူသာ လာကုန်ပြီ။ ဗုဒ္ဓါနံ ဗလံ နာမ၊ ဘုရားရှင်တို့၏
 စွမ်းအားတော် မည်သည်ကား။ အဟော မဟန္တန္တိ၊ အော် ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်
 ပါပေစွ”ဟု။ သတ္ထု ဂုဏကထံ အာရဘိသု၊ ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်နှင့်စပ်သော
 စကားကို အားထုတ်ပြောကြားကုန်ပြီ။

အထ ဘဂဝါ၊ ထိုအခါ၌ ဘုရားရှင်သည်။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ က္လမံ ကထာပဝတ္တိ ဥ တွာ၊ ဤစကားဖြစ်နေသည်ကို သိတော်မူ၍။ အဇ္ဇ မယာ ဂန္တု ဝဋ္ဋတိတိ၊ ယခု ငါဘုရားသည် သွားခြင်းငှာ သင့်၏ဟု ဆင်ခြင်တော်မူ၍။ ဗုဒ္ဓသေယျာယ ဥဌာယ၊ ဘုရားတို့ကိုးစက်မှုမှ ထတော်မူ၍။ သုရတ္တဒုပဋ္ဌ နိဝါသေတွာ၊ ကောင်းစွာနီးမြန်းသော နှစ်ထပ်သင်းပိုင်ကို ပြင်ဝတ်တော်မူ၍။ ရတ္တကမ္ပလသဒိသံ သုဂတမဟာစီဝရံ ပါရပိတွာ၊ ကမ္ပလာနီနှင့်တူသော ဘုရား သင်္ကန်းတော်ကြီးကို ရံတော်မူ၍။ သုရဘိဂန္ဓကုဋိတော နိက္ခမ္မ၊ ကောင်းသော အနံ့ရှိသော ဂန္ဓကုဋိတိုက်တော်မှ ထွက်တော်မူ၍။ မတ္တဝါရဏော ဝိယ၊ အမှန် ယစ်သော ဆင်ပြောင်ကြီးကဲ့သို့လည်းကောင်း။ သီဟဝိက္ကန္တဝိလာသေန ဝိဇ္ဇမာနော သီဟော ဝိယ၊ ခြင်္သေ့တို့၏ရဲရင့်သော တင့်တယ်မှုဖြင့် ကိုယ်လက် ဆန့်တန်းသော ခြင်္သေ့ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ အနန္တယ ဗုဒ္ဓလီလာယ၊ အဆုံး အပိုင်းအခြား မရှိသော ဘုရားတို့၏ တင့်တယ်ခြင်းဖြင့်။ ဓမ္မသဘံ ဂန္တာ၊ တရား သဘင်သို့ ကြွတော်မူ၍။ အလင်္ကတမဏ္ဍပမဇ္ဈေ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော မဏ္ဍပ် အလယ်၌။ သုပညတ္တဝရဗုဒ္ဓါသနံ အဘိရုယ၊ ကောင်းစွာခင်းထားအပ်သော မြတ်သော ဘုရားနေရာတော်သို့ တက်တော်မူ၍။ ဆဗ္ဗဏ္ဍဗုဒ္ဓရသ္မိယော ဝိဿဇ္ဇေန္တော၊ ခြောက်သွယ်သောဘုရားရောင်ခြည်တော်တို့ကို လွှတ်တော် မူလျက်။ အဏ္ဍဝကဉ္စိ သြဘာသယမာနော၊ ပင်လယ်ဝမ်းငိုက်ခေါ်သည့် ပင်လယ် အလယ်ခေါင်ကို ထွန်းလင်းတောက်ပစေသော။ ယုဂန္ဓရမတ္ထကေ ဗာလသုရိယော ဝိယ၊ ယုဂန်ဓိရ်တောင်ထိပ်က နေလှလင်ကဲ့သို့။ အာသနမဇ္ဈေ နိသီဒိ၊ နေရာ အလယ်၌ ထိုင်တော်မူပြီ။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ အာဂတမတ္တေ ပန၊ ဘုရားရှင်သည် လာကာမျှ ဖြစ်သော်ကား။ ဘိက္ခုသံယော ကထံ ပစ္စိန္တိတွာ၊ ရဟန်းအပေါင်းသည် ပြောလက်စစကားကို ဖြတ်၍။ တုဏှိ အဟောသိ၊ တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်သည် ဖြစ်ပြီ။

သတ္တာ မုဒုကေန၊ မေတ္တာစိတ္တေန၊ ဘုရားရှင်သည် နူးညံ့သော မေတ္တာစိတ်ဖြင့်။ ပရိသံ သြလောကေတွာ၊ ပရိသတ်ကို ကြည့်တော်မူ၍။ “အယံပရိသာ အတိဝိယ သောဘတိ၊ ဤရဟန်းပရိသတ်သည် အလွန်ပင် တင့်တယ်၏။ ဧကဿပိ ဟတ္ထကုက္ကစ္စံ ဝါ ပါဒကုက္ကစ္စံ ဝါ၊ ရဟန်းတစ်ပါး၏သော်မှလည်း လက်၏ မကောင်းသော အပြုအမူသည်လည်းကောင်း ခြေထောက်၏ မကောင်းသော အပြုအမူသည်

လည်းကောင်း။ ဥက္ကာသိတသဒ္ဓေါ ဝါ ဒိပိတသဒ္ဓေါ ဝါ နတ္ထိ၊ ချောင်းဆိုးသံသည် လည်းကောင်း၊ ချေဆတ်သံသည်လည်းကောင်း မရှိ။ သဗ္ဗေပိ ဣမေ ဗုဒ္ဓဂါရဝေန သဂါရဝါ။ ဤရဟန်းအားလုံးတို့သည်လည်း ဘုရားရှိသေ လေးစားမှုဖြင့် ဂါရဝ တရားရှိကြ၍။ ဗုဒ္ဓတေဇေန တဋ္ဌိတာ၊ ငါဘုရားတန်ခိုး အခြိမ်းအခြောက်ခံရ ကုန်၍။ မယိ အာယုကပ္ပမ္ပိ၊ ငါဘုရားသည် အာယုကပ်ပတ်လုံးလည်း။ အကထေတွာ နိသိန္ဓေ၊ မပြောမူ၍ ထိုင်နေတော်မူသော်။ ပဌမံ ကထံ၊ စပြောသော စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေတွာ န ကထေဿန္တိ၊ ဖြစ်စေ၍ မပြောကုန်လတ္တံ့။ ကထာ- သမုဋ္ဌာပနဝတ္တံ နာမ၊ စကားစတင်ဖြစ်စေသည့် ကျင့်ဝတ် မည်သည်ကို။ မယာဝ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ ငါဘုရားသည်ပင် သိထိုက်၏။ အဟမေဝ ပဌမံ၊ ငါဘုရားသည်သာ ရှေးဦးစွာ။ ကထေဿာမိတိ၊ ပြောတော်မူအံ့”ဟု ဆင်ခြင်တော်မူ၍။ မဓုရေန ဗြဟ္မဿရေန၊ သာယာချိုမြိန်သော မြင့်မြတ်သောအသံတော်ဖြင့်။ ဘိက္ခူ အာမန္တေတွာ၊ ရဟန်းတို့ကို ခေါ်တော်မူ၍။ “ဘိက္ခဝေ ဧတရဟိ၊ အိုရဟန်းတို့ ယခုအခါ၌။ ကာယ ကထာယ၊ အဘယ်မည်သော စကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ အတ္တ န၊ ကောင်းစွာထိုင်နေကုန်သည် ဖြစ်ကြသနည်း။ ဝေါ ဝိပုကတာ၊ သင်တို့၏ ပြောမပြီးသေးသော။ အန္တရာကထာ ကာ စ ပန၊ ကြားစကားသည် အဘယ်သည် လေနည်း။” ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ “ဘန္တေ မယံ၊ ရှင်တော်ဘုရား တပည့်တော်တို့သည်။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ နိသိန္နာ၊ ဤနေရာ၌ ထိုင်နေကြပြီး၍။ အညံ တိရစ္ဆာနကထံ န ကထေမ၊ အခြားသော မဂ်ဖိုလ်ကန်လန်စကားကို မပြော ဆိုပါကုန်။ ပန တုမ္ဘာကံ ဂုဏေယေဝ၊ အဟုတ်သော်ကား ရှင်တော်ဘုရားတို့၏ ဂုဏ်တော်တို့ကိုသာ။ ‘အာဂုသော မဟာပန္နကော၊ ငါ့ရှင်တို့ ရှင်မဟာပန္နကသည်။ စူဠပန္နကဿ အဇ္ဈာသယံ အဇာနန္တော၊ ရှင်စူဠပန္နက၏ စိတ်ဆန္ဒကို မသိ၍။ စတူဟိ မာသေဟိ ဧကံဂါထံ လေးလတို့ဖြင့် တစ်ဂါထာကို။ ဂဏှိတုံ န သက္ကောတိ၊ သင်ယူခြင်းငှာ ဤစူဠပန္နကမစွမ်းနိုင်။ အယံ ဒန္တောတိ၊ ဤစူဠပန္နကသည် ဉာဏ်လေး၏ဟု။ ဝိဟာရာ နိက္ကမိ၊ ကျောင်းမှ နှင်ထုတ်ပြီ။’ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ပန အနုတ္တရဓမ္မရာဇတာယ၊ ဘုရားရှင်သည်ကား အမြတ်ဆုံးတရားမင်း၏ အဖြစ် ကြောင့်။ အဿ ဧကသ္မိယေဝ အန္တရာဘတ္တေ၊ ထိုရှင်စူဠပန္နကအား ဆွမ်း တစ်ထပ်စာ အကြား၌ပင်။ ပဋိသမ္ဘိဒါဟိ သဟ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးတို့နှင့် အတူ။ အရဟတ္တံ အဒါသိ၊ ရဟန္တာအဖြစ်ကို ပေးပြီ။ ဗုဒ္ဓါနံ ဗလံ နာမ၊ ဘုရားရှင်တို့၏

စွမ်းအားမည်သည်။ အဟော မဟန္တန္တိ၊ အော် ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်လှပါပေစွ'ဟု။ ဝဏ္ဏယမာနာ နိဿိန္နာ အမှ၊ ချီးမွမ်းပြောဆိုကြလျက် ထိုင်နေကုန်သည် ဖြစ်ကုန်၏။ ကုတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ သတ္တာ ဘိက္ခုနံ၊ ဘုရားရှင်သည် ရဟန်းတို့၏။ ကထံ သုတ္တာ၊ စကားကို ကြားတော်မူ၍။ “ဘိက္ခဝေ စူဠပန္နကော၊ အိုရဟန်းတို့ စူဠပန္နကသည်။ မံ နိဿာယ၊ ငါဘုရားကို မှီ၍။ ဣဒါနိ တာဝဓမ္မေသု၊ ယခုအခါ၌ ရှေးဦးစွာ မဂ်ဖိုလ်တရားတို့၌။ ဓမ္မမဟန္တတံ ပတ္တော၊ တရားအားဖြင့် ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သူ အဖြစ်သို့ ရောက်ပြီ။ ပုဗ္ဗေ ပန မံ နိဿာယ၊ ရှေး၌ကား ငါဘုရားကို မှီ၍။ ဘောဂေသုပိ၊ လောကီဥစ္စာတို့၌လည်း။ ဘောဂမဟန္တတံ ပါပုဏီတိ အာဟ၊ ဥစ္စာအားဖြင့်ကြီး ကျယ်မြင့်မြတ်သူအဖြစ်သို့ ရောက်ဖူးပြီ”ဟု မိန့်တော်မူပြီ။ ဘိက္ခု၊ တဿ အတ္ထဿ အာဝိဘာဝတ္ထံ၊ ရဟန်းတို့သည် ထိုဝတ္ထုကြောင်း၏ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းငှာ။ ဘဂဝန္တံ ယာစိသု၊ ရှင်တော်ဘုရားကို တောင်းပန်ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ ဘဂန္တရေန ပဋိစ္ဆန္တံ၊ ဘုရားရှင်သည် ဘဝတစ်ပါးဖြင့် ဖူးလွှမ်းအပ်သော။ ကာရဏံ ပါကဋံ အကာသိ၊ အကြောင်း အရာကို ထင်ရှားသည်ကို ပြုတော်မူပြီ။

အတီတေ ကာသိရဋ္ဌေ၊ ရှေးလွန်လေပြီးသောအခါ၌ ကာသိတိုင်း၌။ ဗာရာဏသီယံ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ ဗာရာဏသီမြို့၌ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ ရန္တံ ကာရေန္တေ၊ မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော သေဌိကုလေ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဘုရားလောင်းသည် သူဌေးမျိုး၌ ဖြစ်၍။ ဝယပ္ပတ္တော သေဌိဌာနံ လဘိတွာ၊ အရွယ်ရောက်သော် သူဌေးရာထူးကို ရ၍။ စူဠသေဌိ နာမ အဟောသိ၊ စူဠသူဌေးမည်သည် ဖြစ်ပြီ။ သော ပဏ္ဍိတော ဗျတ္တော၊ ထိုစူဠသူဌေးသည် ပညာရှိ၏ ကျွမ်းကျင်၏။ သဗ္ဗနိမိတ္တာနိ ဇာနာတိ၊ နိမိတ်အားလုံးတို့ကို နားလည်၏။ သော ဧကဒိဝသံ၊ ထိုစူဠသူဌေးသည် တစ်နေ့သ၌။ ရာဇုပဌာနံ ဂစ္ဆန္တော၊ မင်းခစားဖို့သွားသော်။ အန္တရီယံ မတမူသိကံ ဒိသ္မာ၊ နန်းတော်မရောက်မီ လမ်းအကြား၌ ကြွက်သေကို မြင်၍။ တဒ်ဏပေဝ နက္ခတ္တံ သမာနေတွာ၊ ကြွက်သေ မြင်ရာ ထိုခဏ၌ပင် နက္ခတ်ကို တွက်ချက်၍။ “စက္ခုမတာ ကုလပုတ္တေန၊ ပညာမျက်စိရှိသော အမျိုးကောင်းသားသည်။ ဣမံ ဥန္နုရံ ဂဟေတွာ၊ ဤကြွက်သေကို ယူ၍။ ပုတ္တဒါရဘရဏဉ္စ ကာတုံ၊ သားသမီးမယားကျွေးမွေးခြင်းကိုလည်း ပြုခြင်းငှာ။ ကမ္မန္တေပ ယောဇေတုံ၊ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတို့ကိုလည်း ပြုလုပ်ခြင်းငှာ။ သက္ကာတိ

ဣဒံ အာဟ၊ စွမ်းနိုင်၏”ဟူသော ဤစကားကို ပြောပြီ။ အညတရော ဒုဂ္ဂတ-
 ကုလပုတ္တော၊ တစ်ယောက်သော ဆင်းရဲသောအမျိုးကောင်းသားသည်။ သေဋ္ဌိဿ
 တံ ဝစနံ သုတွာ၊ ဝုဠသုဌေး၏ ထိုစကားကို ကြားရ၍။ အယံ အဇနိတွာ န
 ကထေဿတိတိ၊ ဤဝုဠသုဌေးသည် မသိဘဲ မပြောလတ္တံ့ ဟုတွေး၍။ တံ မူသိကံ
 ဂဟေတွာ၊ ထိုကြွက်သေကို ကောက်ယူ၍။ ဧကသ္မိ အာပဏ္ဏေ ဗိဠာလဿ
 အတ္ထာယ၊ ဈေးဆိုင်တစ်ဆိုင်၌ ကြောင်စာ၏ အကိုးငှာ။ ဝိက္ကိဏိတွာ ကာကဏိကံ
 လဘိတွာ၊ ရောင်း၍ တစ်ချင်ရွေးကို ရ၍။ တာယ ကာကဏိကာယ ဖာဏိတံ
 ဂဟေတွာ၊ ထိုတစ်ချင်ရွေးဖြင့် ထန်းလျက်ကို ဝယ်ယူ၍။ ဧကေန ယဋ္ဌေန ပါနီယံ
 ဂဏှိ၊ ရေအိုးတစ်လုံးဖြင့် သောက်ရေကို ယူပြီး။ သော အရညတော အာဂစ္ဆန္တေ၊
 ထိုဆင်းရဲသော အမျိုးကောင်းသားသည် တောထဲမှ ပြန်လာကုန်သော။
 မာလာကာရေ ဒိသ္မာ၊ ပန်းသည်တို့ကို တွေ့၍။ ထောကံ ထောကံ ဖာဏိတခဏ္ဍံ
 ဒတွာ၊ အနည်းငယ် အနည်းငယ်သော ထန်းလျက်ချမ်းကို ပေး၍။ ဥဠကေန
 ပါနီယံ အဒါသိ၊ မှတ်ဖြင့် သောက်ရေကို ပေးပြီး။ တေ စ အဿ၊ ထိုပန်းသည်
 တို့သည်လည်း ထိုဆင်းရဲသော အမျိုးကောင်းသားအား။ ဧကေန ပုပ္ဖမုဋ္ဌိ အဒံသု၊
 ပန်းတစ်ဆုပ်တစ်ဆုပ်ကို ပေးကုန်ပြီ။ သော တေန ပုပ္ဖမူလေန၊ ထိုဆင်းရဲသော
 အမျိုးကောင်းသားသည် ထိုပန်းဖိုးဖြင့်။ ပုနဒိဝသေပိ ဖာဏိတဉ္စ၊ နောက်နေ့
 ၌လည်း ထန်းလျက်ကိုလည်းကောင်း။ ပါနီယဃဋ္ဌဉ္စ ဂဟေတွာ၊ သောက်ရေအိုးကို
 လည်းကောင်း ယူ၍။ ပုပ္ဖါရာမမေဝ ဂတော၊ ပန်းခြံသို့သာ သွားပြီး။ တဿ တံ
 ဒိဝသံ၊ ထိုဆင်းရဲသောအမျိုးကောင်းသားအား ထိုနေ့၌။ မာလာကာရာ
 အမောစိတကေ၊ ပန်းသည်တို့သည် တစ်ဝက်ခွဲပြီးကုန်သော။ ပုပ္ဖဂစ္ဆေ ဒတွာ
 အဂမံသု၊ ပန်းခြံတို့ကို ပေး၍ သွားကုန်ပြီ။ သော န စိရဿေဝ၊ ထိုဆင်းရဲသော
 အမျိုးကောင်းသားသည် မကြာမီ၌ပင်။ ဣမိနာ ဥပါယေန အဋ္ဌကဟာပဏ္ဏေ
 လဘိ၊ ဤနည်းဖြင့် ငွေရှစ်ကျပ်တို့ကို ရပြီး။

ပုန ဧကသ္မိ ဝါတဝုဋ္ဌိဒိဝသေ၊ တစ်ဖန် တစ်ခုသော လေမိုးကျရာနေ့၌။
 ရာဇယျာနေ ဗဟူ၊ မင်းဥယျာဉ်တော်၌ များစွာကုန်သော။ သုက္ခဒဏ္ဍကာ စ သာခါ
 စ ပလာသဉ္စ၊ ကိုင်းခြောက်တို့ကိုလည်းကောင်း ကိုင်းစိုတို့ကိုလည်းကောင်း
 အရွက်ကိုလည်းကောင်း။ ဝါတေန ပါတိတံ ဟောတိ၊ လေသည် ချိုးချအပ်၊ ချွေချ
 အပ်သည် ဖြစ်၏။ ဥယျာနပါလော ဆဋ္ဌေတုံ၊ ဥယျာဉ်စောင့်သည် စွန့်ပစ်ခြင်းငှာ။

ဥပါယံ န ပဿတိ၊ နည်းလမ်းကို မမြင်။ သော တတ္ထ ဂန္ဓာ၊ ထိုဆင်းရဲသော အမျိုးကောင်းသားသည် ထိုဥယျာဉ်သို့ သွား၍။ “သစေ ဣမာနိ ဒါရုပဏ္ဏာနိ၊ အကယ်၍ ဤထင်း၊ သစ်ရွက်တို့ကို။ မယံ ဒဿသိ၊ ငါ့အားပေးအံ့။ အဟံ တေ၊ ငါသည် သင်ဥယျာဉ်စောင့်၏။ ဣမာနိ သဗ္ဗာနိ နိဟရိဿာမိတိ၊ ဤ ထင်း သစ်ရွက် အားလုံးတို့ကို ထုတ်ဆောင်အံ့” ဟု။ ဥယျာနပါလံ အာဟ၊ ဥယျာဉ်စောင့်ကို ပြောပြီ။ သော ဂဏှ အယျာတိ သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြိယံ၊ ထိုဥယျာဉ်စောင့်သည် ယူပါ အမောင်ဟု ဝန်ခံပြီ။ စူဠန္တေဝါသိကော ဒါရကာနံ၊ စူဠသုဌေးတပည့်သည် ကလေးသူငယ်တို့၏။ ကိဠနမဏ္ဍလံ ဂန္ဓာ၊ ကစားကွင်းသို့ သွား၍။ ဖာဏိတံ ဒတွာ၊ ထန်းလျက်ကို ပေး၍။ မုဟုတ္တေန သဗ္ဗာနိ ဒါရုပဏ္ဏာနိ၊ တစ်မုဟုတ်ချင်းဖြင့် ထင်းသစ်ရွက်အားလုံး တို့ကို။ နိဟရာပေတွာ ဥယျာနဒွါရေ၊ အပြင်ထုတ်စေ၍ ဥယျာဉ်တံခါးပေါက် အနီး၌။ ရာသီ ကာရေသိ၊ အပုံကို ပြုစေပြီ။ တဒါ ရာဇကုမ္ဘကာရော၊ ထိုအခါ၌ ဘုရင့်အိုးထိန်းသည်သည်။ ရာဇကုလေ ဘာဇနာနံ ပစနတ္ထာယ၊ မင်းမျိုးက အိုးခွက်တို့ကို ဖုတ်ခြင်းငှာ။ ဒါရူနိ ပရိယေသမာနော၊ ထင်းတို့ကို ရှာသော်။ ဥယျာနဒွါရေ တာနိ ဒိသွာ၊ ဥယျာဉ်တံခါးပေါက်အနီး၌ ထိုထင်းသစ်ရွက် တို့ကို မြင်၍။ တဿ ဟတ္ထတော၊ ထိုဆင်းရဲသော အမျိုးကောင်းသား၏ လက်မှ။ ကိဏိတွာ ဂဏှ၊ ဝယ်၍ ယူပြီ။ တံ ဒိဝသံ စူဠန္တေဝါသိကော၊ ထိုထင်းရောင်းသော နေ၌ စူဠသုဌေး၏တပည့်သည်။ ဒါရုဝိက္ကယေန သောဠသကဟာပဏော၊ ထင်းရောင်းခြင်းကြောင့် ငွေ ၁၆-ကျပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ စာဋိအာဒိနိ ပဉ္စ ဘာဇနာနိ စ လဘိ၊ အိုးတုတ်ကြီး အစရှိကုန်သော အိုးငါးလုံးတို့ကိုလည်းကောင်း ရပြီ။

သော စတုဝိသတိယာ ကဟာပဏောသု ဇာတေသု၊ ထိုစူဠသုဌေးတပည့်သည် ငွေ ၂၄-ကျပ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်၊ ရှိကုန်လတ်သော်။ အယံ ဥပါယော အတ္ထိတိ၊ ဤမည်သော နည်းလမ်းသည် ရှိ၏ဟု တွေး၍။ နဂရဒွါရတော အဝိဒူရေ ဌာနေ၊ မြို့တံခါးမှ မဝေးသော ဌာန၌။ ဧကံ ပါနီယစာဋိ ဌပေတွာ၊ သောက်ရေအိုးကြီး တစ်လုံးကို ထား၍။ ပဉ္စသတေ တိဏဟာရကေ၊ မြက်ထမ်းသမားငါးရာတို့ကို။ ပါနီယေန ဥပဌဟိ၊ သောက်ရေဖြင့် ပြုစုပြီ။ တေ၊ ထိုမြက်ထမ်းသမားငါးရာ တို့သည်။ “သမ္ပ တံ၊ အိုမိတ်ဆွေ သင်သည်။ အမှာကံ ဗဟူပကာရော၊ ငါတို့အား ကျေးဇူးများ၏။ ကိံ တေ ကရောမာတိ အာဟံသု၊ ဘာကို သင့်အတွက် ပြုရကုန်

အံနည်း”ဟု ပြောကုန်ပြီ။ သော မယံ ကိစ္စေ၊ ထိုစူဠသုဋ္ဌေးတပည့်သည် ငါ၏ အမှုကိစ္စသည်။ ဥပ္ပန္နေ ကရိဿထာတိ ဝတ္တာ၊ ဖြစ်ပေါ်လာသော် ပြုကြရမည်ဟု ပြော၍။ ဣတော စိတော စ ဝိစရန္တော၊ ထိုမှ ဤမှလည်း လှည့်လည်လျက်။ ထလပထကမ္မိကေန စ ဇလပထကမ္မိကေန စ သဒ္ဓိ၊ ကုန်းလမ်းအလုပ်ရှင်နှင့် လည်းကောင်း၊ ရေလမ်းအလုပ်ရှင်နှင့်လည်းကောင်း အတူတကွ။ မိတ္တသန္တဝံ အကာသိ၊ မိတ်ဖွဲ့မှုကို ပြုပြီ။ တဿ ထလပထကမ္မိကော၊ ထိုစူဠသုဋ္ဌေး တပည့်အား ကုန်းလမ်းအလုပ်ရှင်သည်။ “သေ ဣမံ နဂရံ၊ နက်ဖန်၌ ဤ ဗာရာဏသီမြို့သို့။ အဿဝါဏိဇကော ပဉ္စအဿသတာနိ၊ မြင်းကုန်သည်သည် မြင်းငါးရာတို့ကို။ ဂဟေတွာ အာဂမိဿတိတိ အာစိက္ခံ၊ ယူ၍ လာလိမ့်မည်ဟု ပြောပြီ။ သော တဿ ဝစနံ သုတ္တာ၊ ထိုစူဠသုဋ္ဌေးတပည့်သည် ထိုကုန်းလမ်း အလုပ်ရှင်၏ စကားကို ကြားရ၍။ တိဏဟာရဏေ၊ မြက်ထမ်းသမားတို့ကို။ “အဇ္ဇ မယံ၊ ယနေ့ ငါ့အား။ ဧကေကံ တိဏကလာပံ ဒေထ၊ တစ်ထုံးတစ်ထုံးသော မြက်ထုံးကို ပေးကြလော့။ မယာ တိဏေ အဝိက္ခိဏိတေ စ၊ ငါသည် မြက်ကို မရောင်းအပ် သော်ကား။ အတ္တနော တိဏံ မာ ဝိက္ခိဏထာတိ အာဟ၊ မိမိတို့၏ မြက်ကို မရောင်းကြလင့်”ဟု ပြောပြီ။ တေ သာဓူတိ သမ္ပဋိစ္စိတွာ၊ ထိုမြက်ထမ်း သမားတို့သည် ကောင်းပြီဟု ဝန်ခံ၍။ ပဉ္စ တိဏကလာပသတာနိ အာဟရိတွာ၊ မြက်ထုံး ငါးရာတို့ကို ဆောင်ယူ၍။ တဿ ယရေ ပါပယိသု၊ ထိုစူဠသုဋ္ဌေး တပည့်၏ အိမ်သို့ အရောက် ပို့ပေးကုန်ပြီ။ အဿဝါဏိဇေ သကလနဂရေ၊ မြင်းကုန်သည်သည် တစ်မြို့လုံး၌။ အဿာနံ ဂေါစရံ အလဘိတွာ၊ မြင်းတို့အတွက် အစာကို မရ၍။ တဿ သဟဿံ ဒတွာ၊ ထိုစူဠသုဋ္ဌေးတပည့်အား တစ်ထောင်ကို ပေး၍။ တံ တိဏံ ဂဏှိ၊ ထိုမြက်ထုံးငါးရာကို ဝယ်ယူရပြီ။

တတော ကတိပါဟစ္စယေန၊ ထို့နောက် နှစ်ရက်သုံးရက်လွန်သဖြင့်။ အဿ ဇလပထကမ္မိကော သဟာယော၊ ထိုစူဠသုဋ္ဌေးတပည့်၏ ရေလမ်းအလုပ်ရှင် ဖြစ်သော သူငယ်ချင်းသည်။ “ပဋ္ဌနမ္ပိ မဟာနာဝါ အာဂတာတိ၊ ဆိပ်ကမ်း၌ လှေကြီးသည် (သင်္ဘောသည်) ဆိုက်ရောက်လာ၏”ဟု။ အာရောစေသိ၊ ပြော ကြားပြီ။ သော၊ ထိုစူဠသုဋ္ဌေးတပည့်သည်။ အယံ ဥပါယော အတ္ထိတိ၊ ဤ နည်းလမ်းသည် ရှိ၏ဟု တွေး၍။ အဋ္ဌဟိ ကဟာပဏေဟိ၊ ငွေရှစ်ကျပ်တို့ဖြင့်။ သဗ္ဗပရိဝါရသမ္ပန္နံ တာဝကာလိကံ၊ အခြံအရံ အပြည့်အစုံပါသော အခိုက်အတန့်

ဌားအပ်သော။ ရထံ ဂဟေတွာ၊ ရထားကို ဌားယူ၍။ မဟန္တေန ယသေန၊ များစွာသော အခြွေအရံဖြင့်။ နာဝါပဋ္ဌနံ ဂန္ဓာ၊ လှေဆိပ်သင်္ဘောဆိပ်သို့ သွား၍။ ဧကံ အင်္ဂုလိမုဒ္ဒိကံ၊ တစ်ကွင်းသော လက်စွပ်ကို။ နာဝိကဿ သစ္စကာရံ ဒတွာ၊ လှေသူကြီး၊ သင်္ဘောပိုင်ရှင်အား ကတိထားခြင်း စရန်ပေးခြင်းကို ပေး၍။ အဝိဒူရေ ဌာနေ၊ မဝေးသော နေရာ၌။ သာဏိယာ ပရိက္ခိပါပေတွာ နိသိန္ဓော၊ တင်းတိမ်ကို ကာရံစေ၍ နေလျက်။ “ဗဟိရတော ဝါဏိဇေသု အာဂတေသု ပြင်ပမှ ကုန်သည်တို့သည် လာကုန်သော်။ တတိယေန ပဋိဟာရေန၊ တတိယဖြစ်သော တံခါးဖြင့်။ မံ အာရောစေထာတိ၊ ငါ့ကို လာပြောကြ”ဟု။ ပုရိသေ အာဏာပေသိ၊ အခြွေအရံ ယောက်ျားတို့ကို စေခိုင်းထားပြီ။ နာဝါ အာဂတာတိ သုတွာ၊ သင်္ဘောသည် ဆိုက်ရောက်လာ၏ဟု ကြား၍။ ဗာရာဏသိတော သတမတ္တာ ဝါဏိဇာ၊ ဗာရာဏသီမြို့မှ တစ်ရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော ကုန်သည်တို့သည်။ ဘဏ္ဍံ ဂဏှာမာတိ အာဂမိသု၊ ကုန်ပစ္စည်းကို ဝယ်ယူကုန်အံ့ဟု လာကြကုန်ပြီ။ ဘဏ္ဍံ တုမေ န လဘိဿထ၊ ကုန်ပစ္စည်းကို သင်တို့သည် ဝယ်ရကြလိမ့်မည်မဟုတ်။ အသုကဌာနေ နာမ၊ ဤမည်သော ဌာန၌။ မဟာဝါဏိဇေန၊ ကုန်သည်ကြီးသည်။ သစ္စကာရော ဒိန္ဓောတိ၊ ကတိထားခြင်း၊ စရန်ပေးခြင်းကို ပေးအပ်ပြီဟု ပြောကုန်ပြီ။ တေ တံ သုတွာ၊ ထိုကုန်သည်တစ်ရာတို့သည် ထိုစရန်ပေးထားအပ်ပြီဟူသော စကားကို ကြားရ၍။ တဿ သန္တိကံ အာဂတာ၊ ထိုစူဠသုဌေးတပည့်၏ အထံသို့ လာကုန်ပြီ။ ပါဒမူလိကပုရိသာ၊ ခြေရင်းအလုပ်အကျွေးလူတို့သည်။ ပုရိမသညာဝသေန၊ ရှေး၌ပေးထားသော အမှတ်သညာအစွမ်းအားဖြင့်။ တတိယေန ပဋိဟာရေန၊ တတိယဖြစ်သော တံခါးဖြင့်။ တေသံ အာဂတာဘာဝံ အာရောစေသု၊ ထိုကုန်သည်တစ်ရာတို့၏ လာကြောင်းကို ပြောကုန်ပြီ။ သတမတ္တာ တေ ဝါဏိဇာ၊ တစ်ရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော ထိုကုန်သည် တို့သည်။ ဧကေကံ သဟဿံ ဒတွာ၊ တစ်ထောင်တစ်ထောင်စီကို ပေး၍။ တေန သဒ္ဓိ၊ ထိုစူဠသုဌေးတပည့်နှင့် အတူတကွ။ နာဝါယ ပတ္တိကာ ဟုတွာ၊ သင်္ဘောပေါ်ပါ ကုန်ပစ္စည်း၏ ဝေစုရှိသူတို့သည် ဖြစ်ကြ၍။ ပုန ဧကေကံ သဟဿံ ဒတွာ၊ တစ်ဖန် တစ်ထောင်စီ တစ်ထောင်စီကို ပေး၍။ ပတ္တိ ဝိဿဇ္ဇာပေတွာ၊ ဝေစုကို စွန့်လွှတ်စေ၍။ ဘဏ္ဍံ အတ္တနော သန္တိကံ အကံသု၊ သင်္ဘောပါကုန်ပစ္စည်းကို မိမိတို့၏ ဥစ္စာကို ပြုကုန်ပြီ။

ဓူဠန္တေဝါသိကော၊ ဓူဠသုဋ္ဌေးတပညံသည်။ ဒွေသတသဟဿာနိ ဂဏိတွာ၊ ငွေနှစ်သိန်းတို့ကို ယူ၍။ ဗာရာဏသီ အာဂန္တာ၊ ဗာရာဏသီမြို့သို့ လာ၍။ မေကတညုနာ၊ ငါသည် ကျေးဇူးသိတတ်သူသည်။ ဘဝိတုံ ဝဋ္ဋတိတိ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ သင့်၏ ဟုတွေး၍။ ဧကံ သတသဟဿံ ဂါဟာပေတွာ၊ တစ်သိန်းကို ယူခိုင်း၍။ ဓူဠသေဌိဿ သမိပံ ဂတော၊ ဓူဠသုဋ္ဌေး၏ အနားသို့ သွားပြီ။ အထ နံ သေဌိ၊ သွားရာထိုအခါ၌ ထိုဓူဠန္တေဝါသိကကို ဓူဠသုဋ္ဌေးသည်။ “တာတ တေ ကိ ကတွာ၊ အိုအမောင် သင်သည် ဘယ်သို့ ပြုလုပ်၍။ ဣဒံ ဧနံ လဒ္ဓန္တိ ပုစ္ဆိ၊ ဤပစ္စည်းကို ရအပ်သနည်း” ဟု မေးပြီ။ သော၊ ထိုဓူဠန္တေဝါသိကသည်။ “တုမေဟိ ကထိတ-ဥပါယေ ဌတွာ၊ အရှင်သုဋ္ဌေးမင်းတို့သည် ပြောဆိုအပ်သောနည်းလမ်း၌ တည်၍။ စတုမာသဗ္ဗန္တရေယေဝ လဒ္ဓန္တိ၊ လေးလအတွင်း၌ပင် ရအပ်ပြီ” ဟု။ မတမူသိကံ အာဒိ ကတွာ၊ ကြွက်သေကို အစကို ပြု၍။ သဗ္ဗံ ဝတ္ထု ကထေသိ၊ အလုံးစုံသော အကြောင်းအရာကို ပြောပြပြီ။ ဓူဠသေဌိ တဿ ဝစနံ သုတွာ၊ ဘုရားလောင်း ဓူဠသုဋ္ဌေးသည် ထိုဓူဠန္တေဝါသိက၏ စကားကို ကြားရ၍။ “ဣဒါနိ ဧဝရူပံ ဒါရကံ၊ ယခုအခါ၌ ဤသို့သဘောရှိသော သူငယ်ကို။ မမ သန္တကံ၊ ငါ၏ ဥစ္စာကို။ ကာတုံ ဝဋ္ဋတိတိ၊ ပြုခြင်းငှာ သင့်၏” ဟုတွေး၍။ အတ္တနော ဝယပ္ပတ္တံ ဓိတရံ ဒတွာ၊ မိမိ၏ အရွယ်ရောက်သော သမီးကို ပေး၍။ သကလကုဋ္ဌမ္ဗဿ သာမိကံ အကာသိ၊ ပစ္စည်းအားလုံး၏ ပိုင်ရှင်ကို ပြုပြီ။ သော သေဌိနော အစွယေန၊ ထိုဓူဠန္တေဝါသိက သည် ဓူဠသုဋ္ဌေး၏ ကွယ်လွန်ရာအခါ၌။ တသ္မိ နဂရေ သေဌိဌာနံ လဘိ၊ ထိုဗာရာဏသီမြို့၌ သုဋ္ဌေးရာထူးကို ရပြီ။ ဟေဓိသတ္တောပိ ယထာကမ္ပံ အဂမာသိ၊ ဘုရားလောင်းဓူဠသုဋ္ဌေးသည်လည်း ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါပိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ ကထေတွာ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း ဤတရား ဒေသနာတော်ကို ဟောတော်မူ၍။

၄။ “အပ္ပကေနပိ မေဓာဝိ၊ ပါဘတေန ဝိစက္ခဏော။

သမုဋ္ဌာဗေတိ အတ္တာနံ၊ အဏုံ အဂ္ဂိ ဝ သန္ဓမ”န္တိ။

“အပ္ပကေနပိ မေဓာဝိ (လ) အဏုံ အဂ္ဂိ ဝ သန္ဓမ”ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဟောသိ၊ ဤဂါထာကို ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီးမှသာ ဟောတော်မူပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

၄။ အဏုံ အဂ္ဂိ သန္ဓမံ ဣဝ၊ အနည်းငယ်သော မီးကို မှတ်သူကဲ့သို့။
ဝိစက္ခဏော မေဓာဝီ၊ ရောင်းရေးဝယ်တာ ကျွမ်းကျင်သော ပညာရှိသည်။
အပ္ပကေနပိ ပါဘတေန၊ အနည်းငယ်မျှလည်းဖြစ်သော အရင်းအနှီးဖြင့်။
အတ္တာနံ သမုဋ္ဌာပေတိ၊ မိမိကိုယ်ကို ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သူ၊ ကောင်းစွာ
ဖြစ်စေ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အပ္ပကေနပိတိ၊ အပ္ပကေနပိ ဟူသည်ကား။ ထောကေနပိ
ပရိတ္တကေနပိ၊ အနည်းငယ်မျှလည်းဖြစ်သော။ (ပါဘတေန၊ အရင်းအနှီးဖြင့်)။
မေဓာဝီတိ၊ မေဓာဝီ ဟူသည်ကား။ ပညဝါ၊ ပညာရှိသူတည်း။ ပါဘတေနာတိ၊
ပါဘတေန ဟူသည်ကား။ ဘဏ္ဍာမူလေန၊ အရင်းအနှီးဖြင့်တည်း။ ဝိစက္ခဏောတိ၊
ဝိစက္ခဏော ဟူသည်ကား။ ဝေါဟာရကုသလော၊ ရောင်းရေးဝယ်တာ ကျွမ်းကျင်
သောတည်း။ သမုဋ္ဌာပေတိ အတ္တာနန္တိ၊ သမုဋ္ဌာပေတိ အတ္တာနံ ဟူသည်ကား။
မဟန္တံ ဓနဉ္စ ယသဉ္စ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ များစွာသော ဥစ္စာကိုလည်းကောင်း အခြံအရံကို
လည်းကောင်း ဖြစ်စေ၍။ တတ္ထ အတ္တာနံ သဏ္ဌာပေတိ ပတိဋ္ဌာပေတိ၊ ထို
များစွာသော ဥစ္စာအခြံအရံ၌ မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာတည်စေ၏။ ယထာ ကိ၊
အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ အဏုံ အဂ္ဂိ သန္ဓမံ ဣဝ၊ အနည်းငယ်သော
မီးကို မှတ်သူကဲ့သို့တည်း။ ပဏ္ဍိတပုရိသော၊ ပညာရှိယောက်ျားသည်။ ပရိတ္တံ
အဂ္ဂိ၊ အနည်းငယ်သော မီးကို။ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ ဂေါမယစုဏ္ဏာဒီနိ
ပက္ခိပိတွာ၊ နွားချေးခြောက်မှုန့်စသည်တို့ကို ထည့်၍။ မုခဝါတေန မေန္ဓော၊
နှုတ်ခမ်းလေဖြင့် မှတ်လျက်။ သမုဋ္ဌာပေတိ ဝမေတိ ယထာ၊ ဖြစ်စေ၊ ပွားစေ
သကဲ့သို့။ မဟန္တံ အဂ္ဂိက္ခန္ဓံ ကရောတိ ယထာ၊ ကြီးစွာသော မီးပုံကို ပြုဘိသကဲ့သို့။
ဧဝမေဝ ပဏ္ဍိတော၊ ဤအတူသာ ရောင်းဝယ်ကျွမ်းကျင်၊ ပညာရှင်သည်။
ထောကမ္ပိ ပါဘတံ လဘိတွာ၊ အနည်းငယ်မျှလည်းဖြစ်သော အရင်းအနှီးကို
ရ၍။ နာနာ ဥပါယေဟိ ပယောဇေတွာ၊ နည်းလမ်းအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် အားထုတ်၍။
ဓနဉ္စ ယသဉ္စ ဝမေတိ၊ ဥစ္စာကိုလည်းကောင်း အခြံအရံကိုလည်းကောင်း
တိုးပွားစေ၏။ ဝမေတွာ စပန တတ္ထ၊ တိုးပွားစေပြီး၍ကား ထိုဥစ္စာအခြံအရံ၌။
အတ္တာနံ ပတိဋ္ဌာပေတိ၊ မိမိကိုယ်ကို တည်စေ၏။ ဝါ ပန၊ တစ်နည်းသော်ကား။
တာယ ဧဝ ဓနယသမဟန္တတာယ၊ ထိုဥစ္စာ အခြံအရံများသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်သာ။
အတ္တာနံ သမုဋ္ဌာပေတိ၊ မိမိကိုယ်ကို ထင်ရှားသူ ဖြစ်စေ၏။ အဘိညာတံ ပါကဋံ

ကရောတိ၊ အသိအမှတ်ပြုခံရသူကို ထင်ရှားသူကို ပြု၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤအသိအမှတ်ပြု ခံရသူကို ထင်ရှားသူကို ပြု၏ဟူသည် သမုဋ္ဌာပေတိ အတ္တာနံ ပါဠိ၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်တည်း။

ဣတိ ဘဂဝါ၊ ဤသို့လျှင် ဘုရားရှင်သည်။ “ဘိက္ခဝေ စူဠပန္နကော၊ အိုရဟန်းတို့ စူဠပန္နကသည်။ မံ နိဿာယ၊ ငါဘုရားကို မှီ၍။ ဣဒါနိ ဓမ္မေသု၊ ယခုအခါ၌ လောကုတ္တရာတရားတို့၌။ ဓမ္မမဟန္တတံ ပတ္တော၊ တရားတို့ဖြင့်ကြီးကျယ်မြင့်မြတ် သူအဖြစ်သို့ ရောက်၏။ ပုဗ္ဗေ ပန ဘောဂေသုပိ၊ ရှေ့၌ကား စီးပွားဥစ္စာတို့၌လည်း။ ဘောဂမဟန္တတံ ပါပုဏီတိ၊ စီးပွားဥစ္စာတို့ဖြင့်ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သူအဖြစ်သို့ ရောက်ဖူးပြီ”ဟု။ ဧဝံ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ ဒဿေတွာ၊ ဤသို့ ဤတရားဒေသနာ တော်ကို ပြတော်မူပြီး၍။ ဒွေ ဝတ္ထုနိ ကထေတွာ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်ဝတ္ထုကြောင်း နှစ်ခုတို့ကို ဟောတော်မူ၍။ အနုသန္တိ ယဇေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော် မူ၍။ “တဒါ စူဠန္ဓေဝါသိကော၊ ထိုအခါက စူဠန္ဓေဝါသိကသည်။ စူဠပန္နကော အဟောသိ၊ ယခုစူဠပန္နကသည် ဖြစ်လာပြီ။ စူဠကသေဋ္ဌိ ပန၊ ထိုအခါက စူဠ သူဌေးသည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ ယခုငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ”ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။ ဣတိ ဒေသနံ နိဋ္ဌာပေသိ၊ ဤသို့ ဇာတ်ပေါင်း၍ တရားဒေသနာတော်ကို ပြီးဆုံးစေတော်မူပြီ။

စူဠသေဋ္ဌိဇာတကဝဏ္ဏနာ စတုတ္ထာ၊ လေးခုမြောက် ဖြစ်သော
စူဠသေဋ္ဌိဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၅။ တဏှာလနာဠိဇာတကဝဏ္ဏနာ

ကိမဏ္ဍတိ တဏှာလနာဠိကာတိ ဣဒံ၊ ကိ မဏ္ဍတိ တဏှာလနာဠိကာစသော ဤတရားဒေသနာကို။ သတ္တာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ လာလုဒါယိတ္ထေရံ အာရဗ္ဗ ကထေသိ၊ လာလုဒါယိထေရ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ တသ္မိ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ မလ္လပုတ္တော အာယသ္မာ ဒဗ္ဗော၊ မလ္လမင်းသားဖြစ်သော အရှင်ဒဗ္ဗသည်။ သံဃဿ ဘတ္တုဒ္ဓေ၊ သကော ဟောတိ၊ သံဃာတော်အား ဆွမ်းညွှန်းရဟန်းသည် ဖြစ်၏။ တသ္မိ ပါတောဝ၊ ထိုအရှင်ဒဗ္ဗသည် စောစော၌ပင်။ သလာကဘတ္တာနိ ဥဒ္ဓိသ-

မာနေ၊ စာရေးတံဆွမ်းတို့ကို ညွှန်းသော်။ လာလုဒါယိတ္ထေရဿ ကဒါစိ၊ လာလုဒါယိထေရ်အတွက် တစ်ရံတစ်ခါ၌။ ဝရဘတ္တံ ပါပုဏ္ဏာတိ၊ ကောင်းမြတ်သော ဆွမ်းသည် ရောက်၏။ ကဒါစိ လာမကဘတ္တံ ပါပုဏ္ဏာတိ၊ တစ်ရံတစ်ခါ၌ ဆွမ်းညံ့သည် ရောက်၏။ သော လာမကဘတ္တဿ ပတ္တဒိဝသေ၊ ထိုလာလုဒါယိထေရ်သည် ဆွမ်းညံ့ကို ရရာနေ့၌။ သလာကဂ္ဂံ အာကုလံ ကရောတိ၊ စာရေးတံယူရာကျောင်းကို ဆူဆူညံ့ညံ့ကို ပြု၏။ ဒဗ္ဗောဝ သလာကံ၊ ဒဗ္ဗသည်သာ စာရေးတံကို။ ဒါတုံ ဇာနာတိ ကိ၊ ပေးခြင်းငှာ နားလည်သလော။ အမေ န ဇာနာမာတိ ဝဒတိ၊ ငါတို့ကား နားမလည်ကုန်သလောဟု ပြောဆို၏။ တသ္မိ သလာကဂ္ဂံ၊ ထိုလာလုဒါယိထေရ်သည် စာရေးတံယူရာ ကျောင်းကို။ အာကုလံ ကရောန္တေ၊ အနှောင့်အယှက်ကို ပြုသော်။ “ဟန္တ ဣဒါနိ၊ ရော ယခုအခါ၌။ တွမေဝ သလာကံ ဒေဟိတိ၊ သင်သည်သာ စာရေးတံကို ပေးလော့” ဟုပြော၍။ သလာကပစ္ဆိ အဒိသု၊ စာရေးတံချင်းတောင်းကို ပေးကုန်ပြီ။ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုနေ့မှ စ၍။ သော သံဃဿ၊ ထိုလာလုဒါယိထေရ်သည် သံဃာအား။ သလာကံ အဒါသိ၊ စာရေးတံကို ပေးပြီ။ ဒေန္တော စ ပန၊ ပေးသော်လည်း။ ဣဒံ ဝရဘတ္တန္တိ ဝါ၊ ဤကား ဆွမ်းကောင်း ဆွမ်းမြတ်ဟုလည်းကောင်း။ လာမကဘတ္တန္တိ ဝါ၊ ဆွမ်းညံ့ဟုလည်းကောင်း။ အသုကဝဿဂ္ဂေ ဝရဘတ္တန္တိ ဝါ၊ ဤမည်သော ဝါစဉ်၌ ဆွမ်းကောင်းဆွမ်းမြတ်ဟု လည်းကောင်း။ အသုကဝဿဂ္ဂေ လာမကဘတ္တန္တိ ဝါ နဇာနာတိ၊ ဤမည်သော ဝါစဉ်၌ ဆွမ်းညံ့ဟုလည်းကောင်း မသိ။ ဌိတိကံ ကရောန္တောပိ၊ ထေရ်စဉ်ဝါစဉ်ကို ပြုသော်လည်း။ အသုကဝဿဂ္ဂေ ဌိတိကာတိ၊ ဤမည်သော ဝါစဉ်၌ ထေရ်စဉ်ဝါစဉ်တည်းဟု။ န သလ္လက္ခေတိ၊ မမှတ်မိ။ ဘိက္ခုနံ ဌိတဝေလာယ၊ ရဟန်းတို့၏ တည်ရှိရာအခါ၌။ ဣမသ္မိ ဌာနေ အယံ ဌိတိကာ ဌိတာ၊ ဤနေရာ၌ ဤထေရ်စဉ်ဝါစဉ်သည် တည်၏။ ဣမသ္မိ ဌာနေ အယန္တိ၊ ဤနေရာ၌ ဤထေရ်စဉ် ဝါစဉ်တည်းဟု။ ဘူမိယံ ဝါ ဘိတ္တိယံ ဝါ၊ မြေပေါ်၌သော်လည်းကောင်း နံရံ၌သော်လည်းကောင်း။ လေခံ ကရောတိ၊ ရေးသားမှုကို ပြု၏။ ပုနဒိဝသေ သလာကဂ္ဂေ၊ နောက်နေ့၌ စာရေးတံယူရာ ကျောင်း၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ မန္တတရာ ဝါ ဗဟုတရာ ဝါ ဟောန္တိ၊ အထူး နည်းကုန်သည်သော်လည်းကောင်း အထူးများကုန်သည်သော်လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်၏။ တေသု မန္တတရေသု၊ ထိုရဟန်းတို့သည် အထူးနည်းကုန်သော်။ လေခါ ဟေဋ္ဌာ ဟောတိ၊

အရေးအသားသည် အောက်၌ ဖြစ်၏ (ရေးထားသော အမှတ်အသားနည်း၍ နိမ့်သွားသည်ဟု ဆိုသည်ထင်၏)။ ဗဟုတရေသူ ဥပရိ၊ ရဟန်းတို့ အထူး များကုန်သော် အရေးအသား အထက်၌ ဖြစ်၏ (ရေးထားသော အမှတ်အသား များလာ၍ မြင့်တက်လာ၏ဟု ဆိုသည်ထင်၏)။ သော ဌိတိကံ အဇာနန္တော၊ ထိုလာလုဒါယီထေရ်သည် ထေရ်စဉ်ဝါစဉ်ကို မသိဘဲ။ လေခါသညာယ သလာကံ ဒေတိ၊ ရေးထားသော အမှတ်သညာဖြင့် စာရေးတံကို ပေး၏။

အထ နံ ဘိက္ခု။ ထိုအခါ၌ ထိုလာလုဒါယီထေရ်ကို ရဟန်းတို့သည်။ “အာဝုသော ဥဒါယိ လေခါ နာမ၊ ငါ့ရှင်ဥဒါယိ အရေးအသားမည်သည်။ ဟေဋ္ဌာ ဝါ ဥပရိ ဝါ ဟောတိ၊ အောက်၌သော်လည်းကောင်း၊ အထက်၌သော် လည်းကောင်း ဖြစ်တတ်၏။ ဝရဘတ္တံ ပန အသုကဝဿဂ္ဂေ ဌိတံ၊ ကောင်း မြတ်သော ဆွမ်းသည်ကား ဤမည်သော ဝါစဉ်၌ တည်၏။ လာမကဘတ္တံ အသုကဝဿဂ္ဂေတိ အာဟံသု၊ ညံသောဆွမ်းသည်ကား ဤမည်သော ဝါစဉ်၌ တည်းဟု ပြောကုန်ပြီ။ သော ဘိက္ခု၊ ပဋိပ္ပရန္တော၊ ထိုလာလုဒါယီထေရ်သည် ပြောသော ရဟန်းတို့ကို ဆန့်ကျင်ဘက်အဖြစ် တည်လျက်။ ယဒိ ဧဝံ အယံ လေခါ၊ ယင်းသို့ဖြစ်သော် ဤရေးသားချက်သည်။ ကသ္မာ ဧဝံ ဌိတာ၊ အဘယ့်ကြောင့် ဤသို့ တည်ရှိရသနည်း။ အဟံ တုမ္မာကံ သဒ္ဓဟာမိ ကိ၊ ငါသည် သင်တို့အား ယုံရမည်လော။ ဣမိဿာ လေခါယ သဒ္ဓဟာမိတိ ဝဒတိ၊ ဤ ရေးသားချက်အား ယုံရမည်လောဟု ပြန်ပြော၏။ အထ နံ ဒဟရာ စ သာမဏေရာ စ၊ ထိုအခါ၌ ထိုလာလုဒါယီထေရ်ကို ရဟန်းငယ်တို့သည် လည်းကောင်း သာမဏေတို့သည်လည်းကောင်း။ “အာဝုသော လာလုဒါယိ တယိ၊ ငါ့ရှင်လာလုဒါယိ သင်သည်။ သလာကံ ဒေန္တေ၊ စာရေးတံကို ပေးသော်။ ဘိက္ခု၊ လာဘေန ပရိဟာယန္တိ ရဟန်းတို့သည် လာဘ်လာဘမှ ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏။ တံ ဒါတုံ န အနုစ္ဆဝိကော၊ သင်သည် စာရေးတံပေးခြင်းငှာ မသင့်လျော်။ ဣတော ဂစ္ဆာတိ၊ ဤစာရေးတံယူရာ ကျောင်းမှ ထွက်သွားလော့”ဟု ပြောကြ၍။ သလာကဂ္ဂတော နိက္ကမိသု၊ စာရေးတံ ယူရာကျောင်းမှ နှင်ထုတ်ကုန်ပြီ။ တသ္မိ ခဏေ သလာကဂ္ဂေ၊ ထိုခဏ၌ စာရေးတံယူရာကျောင်း၌။ မဟန္တံ ကောလာဟလံ အဟောသိ၊ ကြီးစွာသော အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်အသံသည် ဖြစ်ပြီ။ တံ သုတ္တာ သတ္တာ၊ ထိုအုတ်အုတ်ကျက်ကျက်သံကို ကြားတော်မူ၍ ဘုရားရှင်သည်။ “အာနန္ဒ

သလာကဂ္ဂေ၊ အိုအာနန္ဒာ စာရေးတံယူရာကျောင်းက။ ကောလာဟလံ မဟန္တံ၊
 အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်သံသည် ကျယ်လောင်၏။ ဧသော ကိံ သဒ္ဓေါ နာမာတိ၊
 ဤကျယ်လောင်သော အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်သံသည် ဘယ်မည်သော အသံ
 နည်း”ဟု။ အာနန္ဒတ္ထေရံ ပုစ္ဆိ၊ အာနန္ဒာ ထေရ်ကို မေးတော်မူပြီ။ ထေရော
 တထာဂတဿ၊ အာနန္ဒာထေရ်သည် ရှင်တော်ဘုရားအား။ တမတ္ထံ အာရော-
 စေသိ၊ စာရေးတံယူရာကျောင်းက ထိုအကြောင်းအရာကို လျှောက်ထားပြီ။
 “အာနန္ဒ ဣဒါနေဝ၊ အိုအာနန္ဒာ ယခုအခါ၌သာ။ လာလုဒါယိ အတ္တနော
 ဗာလတာယ၊ လာလုဒါယိသည် မိမိ၏ မိုက်အသည့်အဖြစ်ကြောင့်။ ပရေသံ
 လာဘဟာနိ န ကရောတိ၊ သူတစ်ပါးတို့၏ လာဘလာဘဆုတ်ယုတ်မှုကို
 ပြုသည်မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ အကာသိယေဝါတိ အာဟ၊ ရှေး၌လည်း
 ပြုဖူးသည်သာတည်း”ဟု မိန့်တော်မူပြီ။ ထေရော တဿတ္ထဿ အာဝိဘာဝတ္ထံ၊
 ရှင်အာနန္ဒာထေရ်သည် ထိုအကြောင်းအရာ၏ ထင်စွာဖြစ်ခြင်းငှာ။ ဘဂဝန္တံ ယာစိ၊
 ဘုရားရှင်ကို တောင်းပန်ပြီ။ ဘဂဝါ ဘဂန္တရေန ပဋိစ္ဆန္တံ၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်
 ဘဝတစ်ပါးသည် ဖုံးကွယ်ထားအပ်သော။ ကာရဏံ ပါကဋံ အကာသိ၊
 အကြောင်းအရာကို ထင်ရှားစွာ ပြုတော်မူပြီ။

အတီတေ ကာသိရဋ္ဌေ ဗာရာဏသီယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌ ကာသိတိုင်း၌
 ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော ရာဇာ အဟောသိ၊ ဗြဟ္မဒတ်မည်သော မင်းသည်
 ဖြစ်ပြီ။ တဒါ အမှာကံ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအခါ၌ ငါတို့၏ ဂေါတမဘုရားလောင်း
 သည်။ တဿ အဂ္ဂိပနိကော အဟောသိ၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်း၏ ရာဇဝတ်ဝန်၊ ရာဇဝတ်
 အမတ်သည် ဖြစ်ပြီ။ ဟတ္ထိအဿာဒိနိ စေဝ မဏိသုဝဏ္ဏာဒိနိ စ အဂ္ဂိပေသိ၊
 ဆင်မြင်းစသည်တို့ကိုလည်းကောင်း ကျောက်သံပတ္တမြားရွှေ စသည်တို့ကို
 လည်းကောင်း အဖိုးထိုက်တန်စေ၏ တန်ဖိုးဖြတ်ပေးရ၏။ အဂ္ဂိပေတွာ
 ဘဏ္ဍာသာမိကာနံ၊ တန်ဖိုးဖြတ်ပေးပြီး၍ ပစ္စည်းရှင် တို့အား။ ဘဏ္ဍာနုရူပမေဝ
 မူလံ ဒါပေသိ၊ ပစ္စည်းအားလျော်စွာသာ တန်ဖိုးကို ပေးစေပြီ။ ရာဇာ ပန လုဒ္ဓေါ
 ဟောတိ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်ကား လောဘကြီးသည် ဖြစ်၏။ သော လောဘ-
 ပကတိတာယ၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် လောဘကြီးသောသဘောရှိသည့်အဖြစ်
 ကြောင့်။ “အယံ အဂ္ဂိပနိကော ဧဝံ အဂ္ဂိပေန္တော၊ ဤရာဇဝတ်ဝန်သည် ဤသို့
 တန်ဖိုးဖြတ်သော်။ န စိရဿေဝ မမ ဂေဟေ၊ မကြာမီ၌ပင် ငါ၏ နန်းတော်၌။

ခနံ ပရိက္ခယံ ဂမေဿတိ၊ ဥစ္စာကို ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်စေလတ္တံ့။ အညံ အတ္ထိပနိကံ ကရိဿာမိတိ၊ အခြားသူတစ်ယောက်ကို ရာဖြတ်ဝန်ကို ပြုအံ့၊ ခန့်ထားအံ့”ဟု။ ဧဝံ စိန္တေသိ၊ ဤသို့ ကြံပြီ။ သော သီဟပဉ္စရံ ဥဂ္ဂါဋေတွာ၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် ခြင်္သေ့ရုပ်ခံထား လေသာနန်းတံခါးကို ဖွင့်လှစ်၍။ ရာဇင်္ဂဏံ ဩလောကေန္တော၊ မင်းရင်ပြင်နန်းရှေ့ ကွင်းပြင်ကို ကြည့်သော်။ လောလဗာလံ ဧကံ ဂါမိကမနုဿံ၊ လော်လည် မိုက်အသော တောရွာသားတစ်ယောက်ကို။ ရာဇင်္ဂဏေန ဂစ္ဆန္တိ ဒိသွာ၊ မင်းရင်ပြင်ဖြင့် သွားသည်ကို တွေ့ရ၍။ ဧသော မယံ၊ ဤသူသည် ငါ၏။ အတ္ထိပနိကကမ္မံ ကာတုံ သက္ခိဿတိတိ၊ ရာဖြတ်ဝန်အလုပ်ကို ပြုခြင်းငှာ စွမ်းနိုင် လိမ့်မည်ဟု တွေး၍။ တံ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ထိုတောရွာသားကို အခေါ်ခိုင်း၍။ ဘဏေ အမှာကံ၊ အိုအချင်း ငါတို့၏။ အတ္ထိပနိကကမ္မံ ကာတုံ၊ ရာဖြတ်ဝန် တာဝန်ကို လုပ်ခြင်းငှာ။ သက္ခိဿသီတိ အာဟ၊ စွမ်းနိုင်အံ့လောဟု မေးပြီ။ သက္ခိဿာမိ ဒေဝါတိ၊ စွမ်းနိုင်ပါ၏ အရှင်မင်းကြီးဟု လျှောက်ပြီ။ ရာဇေ အတ္တနော နေရက္ခဏတ္ထာယ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မိမိ၏ ပစ္စည်းစောင့်ရှောက်ရန် အကျိုးငှာ။ တံ ဗာလံ အတ္ထိပနိကကမ္မေ ဌပေသိ၊ ထိုမိုက်အသော တောရွာသားကို ရာဖြတ်ဝန် အမှု၌ တည်စေပြီ (ခန့်ထားပြီ)။ တတော ပဌာယ၊ ထိုခန့်ထားရာနေ့မှ စ၍။ သော ဗာလော ဟတ္ထိ အဿာဒီနိ အတ္ထိပေန္တော၊ ထိုတောရွာသား အမိုက်အ၊အသည် ဆင်မြင်းစသည်တို့ကို တန်ဖိုးဖြတ်သော်။ အတ္ထံ ဟာပေတွာ၊ တန်ဖိုးကို ယုတ်လျော့ စေ၍။ ယထာရုစိယာ ကထေတိ၊ ကြိုက်သလို ပြောဆို၏။ တဿ ဌာနန္တရေ ဌိတတ္တာ၊ ထိုတောရွာသားအမိုက်အ၊အ၏ ရာဖြတ်ဝန်ရာထူး၌ တည်သည့် အဖြစ်ကြောင့်။ ယံ သော ကထေတိ၊ အကြင်တန်ဖိုးကို ထိုတောရွာသား အမိုက် အ၊အသည် ပြောဆို၏။ တမေဝ မူလံ ဟောတိ၊ တောရွာသားအမိုက်အ၊အ ပြောဆိုအပ်သော ထိုတန်ဖိုး သည်သာ ပစ္စည်းတန်ဖိုးသည် ဖြစ်ရ၏။

တသ္မိံ ကာလေ ဥတ္တရာပထတော၊ ထိုအခါ၌ ဥတ္တရာပထတိုင်းမှ။ ဧကော အဿဝါဏိဇော ပဉ္စအဿသတာနိ အာနေသိ၊ မြင်းကုန်သည်တစ်ယောက်သည် မြင်းငါးရာတို့ကို ယူဆောင်လာပြီ။ ရာဇေ တံ ပုရိသံ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ဗြဟ္မဒတ် မင်းသည် ထိုတောရွာသားယောက်ျားအမိုက်အ၊အကို ခေါ်စေ၍။ အသေ အတ္ထိပေသိ၊ မြင်းတို့ကို တန်ဖိုးဖြတ်ခိုင်းပြီ။ သော ပဉ္စန္ဒံ အဿသတာနံ အတ္ထံ၊ ထိုတောသား အမိုက်အ၊အသည် မြင်းငါးရာတို့၏ တန်ဖိုးကို။ ဧကံ တဏှုလ-

နာဠိကံ အကာသိ၊ ဆန်တစ်စလယ်ကို ပြုပြီ။ စ ပန ကတွာ၊ ဆက်၍ အထူး ပြောစရာကား တန်ဖိုးဖြတ်မှုကို ပြုပြီး၍။ အဿဝါဏီဇေယ ဧကံ တဏှာလနာဠိကံ၊ မြင်းကုန်သည်အား ဆန်တစ်စလယ်ကို။ ဒေထာတိ ဝတွာ၊ ပေးလိုက်ကြဟု အမိန့် ချ၍။ အဿေ အဿသာလာယံ သဏှာပေသိ၊ မြင်းတို့ကို မြင်းတင်းကုတ်၌ ကောင်းစွာတည်စေပြီ (ကောင်းစွာထားခိုင်းပြီ)။ အဿဝါဏီဇေယ ပေါရာဏ- အတ္ထိပနိကဿ၊ မြင်းကုန်သည်သည် ရာဖြတ်ဝန်ဟောင်း ဘုရားလောင်း၏။ သန္တိကံ ဂန္တာ၊ အထံသို့ သွား၍။ တံ ပဝတ္တိ အာရောစေတွာ၊ မြင်းငါးရာ ဆန်တစ်စလယ် ပေးသည့် ထိုအဖြစ်ကို ပြောကြား၍။ ဣဒါနိ ကိံ ကတ္တဗ္ဗန္တိ ပုစ္ဆိ၊ ယခု ဘယ်လို လုပ်ရမည်နည်းဟု မေးပြီ။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်း ရာဖြတ်ဝန်ဟောင်းသည်။ “တဿ ပုရိသဿ လဉ္စ ဒတွာ၊ ထိုလက်ရှိ ရာဖြတ်ဝန်ယောက်ျားအား တံစိုးကို ပေး၍။ တာဝ အမှာကံ အဿာ၊ ရှေးဦးစွာ ငါတို့၏ မြင်းငါးရာတို့သည်။ ဧကံ တဏှာလနာဠိကံ အတ္ထိတိ၊ ဆန်တစ်စလယ်ကို တန်ဖိုးထိုက်ကုန်၏ဟု။ ဧတံ ဉာတံ၊ ဤမြင်းငါးရာတန်ဖိုးကို သိရပါပြီ။ ပန တုမေ နိဿာယ၊ အဟုတ်သော်ကား သင် ရာဖြတ်ဝန်ကြီးတို့ကို အမှီပြု၍။ တဏှာလနာဠိယာ အတ္ထိ၊ ဆန်တစ်စလယ်၏ တန်ဖိုးကို။ ဇာနိတုကာမာ အမှာ၊ သိလိုကုန်သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ရညော သန္တိကေ ဌတွာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်း၏ အထံ၌ တည်၍။ သာ တဏှာလနာဠိကာ ဣဒံ နာမ အတ္ထတိတိ၊ မြင်းငါးရာဖိုး ထိုဆန်တစ်စလယ်သည် ဤမျှမည်သည်ကို ထိုက်တန် ၏ဟု။ ဝတ္တံ သက္ခိဿထ နောတိ၊ ပြောခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ကုန်အံ့လောဟု။ ဧဝံ ပုစ္ဆထ၊ ဤသို့ မေးကြလော့။ သက္ကောမိတိ သစေ ဝဒတိ၊ တန်ဖိုးပြောစွမ်းနိုင်၏ဟု အကယ်၍ ပြောအံ့။ တံ ဂဟေတွာ၊ ထို လက်ရှိရာဖြတ်ဝန်ကို ခေါ်ယူ၍။ ရညော သန္တိကံ ဂစ္ဆထ၊ မင်း၏ အထံသို့ သွားကြ။ အဟမ္ပိ တတ္ထ အာဂမိဿာမိတိ၊ ငါသည်လည်း ထိုမင်းအထံသို့ လာခဲ့အံ့”ဟု။ အာဟ၊ ပြောပြီ။

အဿဝါဏီဇေယ သာဓူတိ၊ မြင်းကုန်သည်သည် ကောင်းပါပြီဟု။ ဗောဓိ- သတ္တဿ ဝစနံ သမ္ပုဋ္ဌိစ္စိတွာ၊ ရာဖြတ်ဝန်ဟောင်းဘုရားလောင်း၏ စကားကို ဝန်ခံ၍။ အတ္ထိပနိကဿ လဉ္စ ဒတွာ၊ လက်ရှိရာဖြတ်ဝန်အား လာဘ်ကို ပေး၍။ တမတ္ထံ အာရောစေသိ၊ ဆန်တစ်စလယ်တန်ဖိုးဖြတ်ဖို့ ထိုအကြောင်းကို ပြောကြားပြီ။ သော လဉ္စ လဘိတွာ၊ ထိုလက်ရှိရာဖြတ်ဝန်သည် လာဘ်ကို ရလျှင်ပင်။ တဏှာလနာဠိ အတ္ထိပေတံ သက္ခိဿာမိတိ၊ မြင်းငါးရာဖိုးရသည့်

ဆန်တစ်စလယ်ကို တန်ဖိုးဖြတ်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ပါလိမ့်မည်ဟု ပြောပြီ။ တေန ဟိ ရာဇကုလံ ဂစ္ဆာမ ဣတိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် မင်းမိုးသို့ မင်းနန်းတော်သို့ သွားကြစို့ဟု ပြော၍။ တံ အာဒါယ၊ ထိုလက်ရှိ ရာဖြတ်ဝန်ကို ခေါ်ယူ၍။ ရညော သန္တိကံ အဂမာသိ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်း၏ အထံသို့ သွားပြီ။ ဗောဓိသတ္တောပိ အညေ ဗဟူ အမစွာပိ အဂမိသု၊ ဘုရားလောင်းရာဖြတ်ဝန်ဟောင်းသည်လည်းကောင်း၊ တစ်ပါးကုန်သော များစွာကုန်သော အမတ်တို့သည်လည်းကောင်း မင်းထံသွား ကုန်ပြီ။ အဿဝါဏိဇော ရာဇာနံ ဝန္တိတွာ၊ မြင်းကုန်သည်သည် ဗြဟ္မဒတ်မင်းကို ရှိခိုး၍။ “ဒေဝ ပဉ္စန္ဒံ အဿသတာနံ၊ အိုအရှင်မင်းမြတ် မြင်းငါးရာတို့၏။ ဧကံ တဏှုလနာဠိ အဋ္ဌနကဘာဝံ ဇာနာမ၊ ဆန်တစ်စလယ်ကို ထိုက်တန်ကြောင်းကို သိရပါကုန်၏။ သာ ပန တဏှုလနာဠိ ကိ အဋ္ဌတိတိ၊ မြင်းငါးရာဖိုး ထိုဆန် တစ်စလယ်သည်ကား ဘယ်မျှထိုက်တန်သနည်းဟု။ အဂ္ဂိပနိကံ ပုစ္ဆထ ဒေဝါတိ အာဟ၊ ရာဖြတ်ဝန်ကို မေးတော်မူပါကုန် အရှင်မင်းကြီး”ဟု လျှောက်ထားပြီ။ ရာဇာ တံ ပဝတ္တိ အဇာနန္တော၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် ထိုလာဘ်ယူထားသော အဖြစ်ကို မသိ၍။ အမ္ဘော အဂ္ဂိပနိက ပဉ္စအဿသတာနံ၊ အိုအမောင်ရာဖြတ်ဝန် မြင်းငါးရာတို့သည်။ ကိ အဋ္ဌန္တိတိ ပုစ္ဆ၊ အဘယ်မျှကို ထိုက်တန်ကြသနည်းဟု မေးပြီ။ ဒေဝ တဏှုလနာဠိ၊ အိုအရှင်မင်းကြီး ဆန်တစ်စလယ်ကို။ (အဋ္ဌန္တိ၊ ထိုက်တန်ကြ၏)။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေပြီ။ ဟောတု ဘဏော၊ ဖြစ်စေ၊ ရှိစေတော့ အချင်းရာဖြတ်ဝန်။ အဿာ တဏှုလနာဠိ တာဝ အဋ္ဌန္တိ၊ မြင်းငါးရာတို့သည် ဆန်တစ်စလယ်ကို ထိုက်တန်ကြစေတော့။ သာ ပန တဏှုလနာဠိကာ ကိ အဋ္ဌတိ ဣတိ ပုစ္ဆ၊ မြင်းငါးရာဖိုး ထိုဆန်တစ်စလယ်သည်ကား အဘယ်မျှကို ထိုက်တန်သနည်းဟု မေးပြီ။

သော ဗာလပုရိသော၊ ထိုအမိုက်အ၊အ ရာဖြတ်ဝန်ယောက်ျားသည်။ “တဏှုလနာဠိကာ သန္တရဗာဟိရံ ဗာရာဏသီ အဋ္ဌတိ ဣတိ အာဟ၊ မြင်းငါးရာဖိုး ဆန်တစ်စလယ်သည် မြို့တွင်းမြို့ပြင်နှင့်တကွသော ဗာရာဏသီတစ်မြို့လုံးကို ထိုက်တန်၏ဟု ပြောပြီ။ သော ပုဗ္ဗေ၊ ထိုလက်ရှိရာဖြတ်ဝန်သည် ရှေးက။ ရာဇာနံ အနုဝတ္တန္တော၊ မင်းသဘောသို့ လိုက်လျက်။ အဿာနံ အဂ္ဂံ၊ မြင်းငါးရာတို့၏ တန်ဖိုးကို။ ဧကံ တဏှုလနာဠိ အကာသိ ကိရ၊ ဆန်တစ်စလယ်ကို ပြုပြီတဲ့။ ဝါဏိဇဿ ဟတ္ထတော၊ မြင်းကုန်သည်၏ လက်မှ။ လဉ္စံ လဘိတွာ၊ လာဘ်ကို

ရ၍။ တဿာ တဏှာလနာဠိကာယ အတ္ထံ၊ ထိုဆန်တစ်စလယ်၏ တန်ဖိုးကို။ သန္တရဗာဟိရံ ဗာရာဏသီ ပုန အကာသိကီရ၊ မြို့တွင်းမြို့ပြင်နှင့်တကွသော ဗာရာဏသီမြို့ကို တစ်ဖန် ပြုပြန်သတဲ့။ တဒါ ဗာရာဏသီယာ ပါကာရပရိက္ခေပေါ ပန၊ ထိုအခါ၌ ဗာရာဏသီမြို့၏ တံတိုင်းအကာအရံသည်ကား။ ဒွါဒသ-ယောဇနီကော ဟောတိ၊ ၁၂-ယူဇနာရှိသည် ဖြစ်၏။ ဗာဟိရံ ရဋ္ဌံ ပန တိယောဇနသတိကံ၊ မြို့တော်ပြင်ဘက်ဖြစ်သော တစ်နိုင်ငံလုံးသည်ကား ယူဇနာ သုံးရာရှိ၏။ ဣတိ သော ဗာလော၊ ဤသို့လျှင် ထိုမိုက်အသော ရာဇာဓိပတိသည်။ ဧဝံ မဟန္တံ၊ သို့ကလောက် ကြီးကျယ်သော။ သန္တရဗာဟိရံ ဗာရာဏသီ၊ မြို့တွင်း မြို့ပြင်နှင့်တကွသော ဗာရာဏသီမြို့ကို။ တဏှာလနာဠိကာယ အတ္ထံ အကာသိ၊ ဆန်တစ်စလယ်၏ တန်ဖိုးကို ပြုပြီ။

တံ သုတွာ အမစ္စာ၊ ထိုတန်ဖိုးဖြတ်စကားကို ကြားရ၍ အမတ်တို့သည်။ ပါဏိ ပဟရိတွာ ဟသမာနာ၊ လက်ခုပ်ကို တီး၍ ရယ်ကြလျက်။ “မယံ ပုဗ္ဗေ ပထဝိဉ္စ ရဋ္ဌော၊ ငါတို့သည် ရှေးက မြေကြီးကိုလည်းကောင်း မင်းစည်းစိမ်ကိုလည်းကောင်း။ အနုဠိန္တိ သညိနော အဟုမ္မ၊ တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်ဟု အမှတ်ရှိကုန်သည် ဖြစ်ခဲ့ကြပြီ။ ဧဝံ မဟန္တံ၊ သို့ကလောက် ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော။ သရာဇကံ ဗာရာဏသီရဋ္ဌံ၊ မင်းနှင့်တကွသော ဗာရာဏသီမင်းစည်းစိမ်သည်။ တဏှာလနာဠိမတ္တံ အတ္ထတိ ကီရ၊ ဆန်တစ်စလယ်မျှကိုသာ ထိုက်တန်သတဲ့။ အတ္ထိပနိကဿ ဉာဏသမ္ပဒါ အဟော၊ ရာဇာဓိပတိ၏ ဉာဏ်စုံလင်မှုသည် ဪ အံ့ဖွယ် ရှိပေစွ။ ဧတ္တကံ ကာလံ အယံ အတ္ထိပနိကော၊ ဤမျှရှိသော ကာလပတ်လုံး ဤရာဇာဓိပတိသည်။ ကဟံ ဝိဟာသိ၊ အဘယ်အရပ်၌ နေလေသနည်း။ အမှာကံ ရညော ဧဝံ အနုတ္တဝိကောတိ၊ ငါတို့၏ မင်းကြီးအားသာ သင့်လျော်၏”ဟု ပြောကြ၍။

၅။ “ကိမတ္ထတိ တဏှာလနာဠိကာယံ၊ အဿာန မူလာယ ဝဒေဟိ ရာဇ၊ ဗာရာဏသီ သန္တရဗာဟိရံ၊ အယမတ္ထတိ တဏှာလနာဠိကာ”တိ။

“ကိမတ္ထတိ တဏှာလနာဠိကာယံ၊ (လ) အယမတ္ထတိ တဏှာလနာဠိကာဟူသော ဂါထာဖြင့် ။ ပရိဟာသံ အကံသု၊ ပြောင်လျှောင်မှုကို ပြုကုန်ပြီ။ ဂါထာအနက်ကား-

၅။ အဿာနံ မူလာယ၊ မြင်းငါးရာတို့၏ တန်ဖိုးအတွက်။ အယံ တဏှာလ-နာဠိကာ၊ ဤဆန်တစ်စလယ်သည်။ ကိံ အတ္ထတိ၊ အဘယ်မျှကို ထိုက်တန်ပါ

သနည်း။ ဝဒေဟိ ရာဇ မိန့်တော်မူပါ အရှင်မင်းမြတ်။ သန္တရာဗာဟိရံ
ဗာရာဏသိ၊ မြို့တွင်း မြို့ပြင်နှင့် တကွသော ဗာရာဏသိပြည်ကို။ အယံ
တဏှာလနာဠိကာ အဋ္ဌတိ၊ ဤဆန်တစ်စလယ်သည် ထိုက်တန်၏။

တသ္မိ ကာလေ ရာဇာ လဇ္ဇိတော၊ ဆန်တစ်စလယ်ကိုတန်ဖိုးဖြတ်ရာ ထိုအခါ၌
ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် အရှက်ရ၍။ တံ ဗာလံ နိက္ကမာပေတွာ၊ ထိုရာဖြတ်ဝန်
အမှိုက်အ၊အကို နှင်ထုတ်စေ၍။ ဗောဓိသတ္တဿေဝ အတ္ထိပနိကဌာနံ အဒါသိ၊
ဘုရားလောင်းအားသာ ရာဖြတ်ဝန်ရာထူးကို ပေးပြီ။ ဗောဓိသတ္တောပိ ယထာကမ္ပ
ဂတော၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သတ္တာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာကို
ဆောင်တော်မူ၍။ ဒွေ ဝတ္ထုနိ ကထေတွာ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတိတ်ဝတ္ထုနှစ်ခုတို့ကို ဟော
တော်မူပြီး၍။ အနုသန္တိ ယဋ္ဌေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ တဒါ
ဂါမိကဗာလအတ္ထိပနိကော၊ ထိုအခါက တောသားအမှိုက်အ၊အ ရာဖြတ်ဝန်သည်။
လာလုဒါယိ အဟောသိ၊ ယခုလာလုဒါယိသည် ဖြစ်လာပြီ။ ပဏ္ဍိတအတ္ထိပနိကော
ပန၊ ထိုအခါပညာရှိ ရာဖြတ်ဝန်သည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ယခု
ငါဘုရားသည် သာ ဖြစ်လာပြီဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်
မူပြီ။ ဣတိ ဒေသနံ နိဌာပေသိ၊ ဤသို့ဇာတ်ပေါင်းပြီး၍ တရားဟောခြင်းကို
ပြီးဆုံးစေတော်မူပြီ။

တဏှာလနာဠိဇာတကဝဏ္ဏနာ ပဉ္စမာ၊ ငါးခုမြောက်ဖြစ်သော
တဏှာလနာဠိဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၆။ ဒေဝဓမ္မဇာတကဝဏ္ဏနာ

ဟိရိဩတ္တပ္ပသမ္ပန္နာတိ ဣဒံ၊ ဟိရိဩတ္တပ္ပသမ္ပန္နာ စသော ဤတရားဒေသနာ
တော်ကို။ ဘဂဝါ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌
နေတော်မူစဉ်။ အညတရံ ဗဟုဘဏ္ဍိကံ ဘိက္ခံ၊ မထင်ရှားသော များစွာသော
ပစ္စည်းရှိသော ရဟန်းကို။ အာရဟ္တ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။
သာဝတ္ထိဝါသီ ဧကော ကုဋ္ဌမ္ပိကော၊ သာဝတ္ထိမြို့၌နေသော သူကြွယ်တစ်ယောက်

သည်။ ဘရိယာယ ကာလကတာယ ပဗ္ဗဇိ ကိရ၊ မယားသည် သေလတ်သော်
 ရဟန်းပြုပြီတဲ့။ သော ပဗ္ဗဇန္တော၊ ထိုသူကြွယ်သည် ရဟန်းပြုသော်။ အတ္တနော
 ပရိဝေဏဉ္စ အဂ္ဂိသာလဉ္စ၊ မိမိအတွက် နေထိုင်ရာအခန်းကိုလည်းကောင်း
 မီးတင်းကုတ်ကိုလည်းကောင်း။ ဘဏ္ဍာဂဗ္ဘဉ္စ ကာရေတွာ၊ ဂိုဒေါင်ကိုလည်းကောင်း
 ပြုစေ၍။ ဘဏ္ဍာဂဗ္ဘံ သပ္ပိတဏ္ဍုလာဒိဟိ၊ ဂိုဒေါင်ကို ထောပတ်၊ ဆန်စသည်တို့ဖြင့်။
 ပူရေတွာ ပဗ္ဗဇိ ကိရ၊ အပြည့်ထည့်၍ ရဟန်းပြုပြီတဲ့။ စ ပန ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ဆက်၍
 အထူးပြောစရာကား ရဟန်းပြုပြီး၍။ အတ္တနော ဒါသေ ပက္ခောသာပေတွာ၊ မိမိ၏
 ကျေးကျွန်တို့ကို ခေါ်ခိုင်း၍။ ယထာရုစိတံ အာဟာရံ၊ အကြင်အကြင် နှစ်သက်
 အပ်သော အစာအာဟာရကို။ ပစာပေတွာ ဘုဂ္ဂတိ ကိရ၊ အချက်ခိုင်း၍ စားသတဲ့။
 ဗဟုပရိက္ခာရော စ အဟောသိ၊ ပစ္စည်းပရိက္ခရာများစွာရှိသည်လည်း ဖြစ်ပြီ။ ရတ္တိ
 အညံ၊ ညအခါ၌ တစ်မျိုးသော။ နိဝါသနပါရပနံ ဟောတိ၊ သင်းပိုင်ဧကသီသည်
 ဖြစ်၏။ ဒိဝါ အညံ၊ နေ၌ သင်းပိုင်ဧကသီတစ်မျိုးတည်း။ ဝိဟာရပစ္စန္တေ ဝသတိ၊
 ဇေတဝန်ကျောင်းတော်စွန်း၌ နေ၏။ တဿ ဧကဒိဝသံ၊ ထိုရဟန်းသည် တစ်နေ့
 သ၌။ စိဝရပစ္စတ္တရဏာဒိနိ နိဟရိတွာ၊ သင်္ကန်း၊ အပေါ်လွှမ်း အခင်းစသည်တို့ကို
 အပြင်ထုတ်၍။ ပရိဝေဏေ ပတ္ထရိတွာ သုက္ခာပေန္တဿ၊ အခန်း၌ ဖြန့်၍ နေလှမ်း
 နေစဉ်။ သမ္မဟုလာ ဇာနပဒါ ဘိက္ခု၊ များစွာကုန်သော ဇနပုဒ်၌နေကုန်သော
 ရဟန်းတို့သည်။ သေနာသနစာရိကံ အာဟိဏ္ဍန္တာ၊ ကျောင်းစဉ်လှည့်လည်မှုကို
 လှည့်လည်ကုန်လတ်သော်။ ပရိဝေဏံ ဂန္တာ၊ အခန်းသို့ သွားကြ၍။ စိဝရာဒိနိ
 ဒိသွာ၊ သင်္ကန်း စသည်တို့ကို မြင်ကြ၍။ ဣမာနိ ကဿ၊ ဤပစ္စည်းတို့သည်
 အဘယ်သူ၏။ (သန္တကာနိ၊ ပစ္စည်းတို့နည်း)။ ဣတိ ပုစ္ဆိသု၊ ဤသို့ မေးကုန်ပြီ။
 သော အာဝုသော မယံ၊ ထိုရဟန်းသည် အိုငါ့ရှင်တို့ ငါ၏။ (သန္တကာနိ၊ ပစ္စည်း
 တို့တည်း။) ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ပြောပြီ။ အာဝုသော ဣဒမ္ပိ စိဝရံ ဣဒမ္ပိ နိဝါသနံ၊
 အိုငါ့ရှင် ဤဧကသီသင်္ကန်းသည်လည်းကောင်း ဤသင်းပိုင်သည်လည်းကောင်း။
 ဣဒမ္ပိ ပစ္စတ္တရဏံ၊ ဤအပေါ်လွှမ်းအခင်းသည်လည်းကောင်း။ သပ္ပံ တုယုမေဝါတိ၊
 အားလုံးသည် သင်၏ဟာချည်းသာလောဟု မေးကြပြီ။ အာမ မယုမေဝါတိ၊ အေး
 ငါ၏ဟာချည်းသာဟု ဖြေပြီ။ “အာဝုသော ဘဂဝတာ၊ အိုငါ့ရှင် မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ တီဏိ စိဝရာနိ အနုညာတာနိ၊ သင်းပိုင်၊ ဧကသီ၊ ဒုက္ကဋ် သင်္ကန်းသုံးထည်
 တို့ကို ခွင့်ပြုအပ်ကုန်ပြီ။ တံ ဧဝံ အပ္ပိစ္ဆဿ၊ သင်သည် ဤသို့ နည်းသော အလို

ရှိသော။ ဗုဒ္ဓဿ သာသနော ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်၌ ရဟန်း ပြု၍။ ဧဝံ ဗဟုပရိက္ခာရော ဇာတော၊ ဤသို့ များသောပရိက္ခရာရှိသူသည် ဖြစ်နေ၏။ ဧဟိ တံ၊ လာလော့ သင့်ကို။ ဒသဗလဿ သန္တိကံ နေဿာမာတိ၊ ဘုရားရှင်၏ အထံတော်သို့ ဆောင်ပို့ကုန်အံ့” ဟုပြောကြ၍။ တံ အာဒါယ၊ ထို ရဟန်းကို ခေါ်ယူ၍။ သတ္ထု သန္တိကံ အဂမံသု၊ ဘုရားရှင်၏ အထံတော်သို့ သွားကြ ကုန်ပြီ။

သတ္တာ ဒိသွာဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် မြင်တော်မူလျှင်ပင်။ “ဘိက္ခဝေ ကိ န ခေါ၊ အိုရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့်သာလျှင်။ အနိစ္စမာနကံယေဝ ဘိက္ခု၊ မလိုက်လို သည်သာ ဖြစ်သော ရဟန်းကို။ ဂဏိတွာ အာဂတာ အတ္ထ ဣတိ အာဟ၊ ခေါ်၍ လာကုန်သည် ဖြစ်ကြသနည်း” ဟု မိန့်တော်မူပြီ။ ဘန္တေ အယံ ဘိက္ခု၊ မြတ်စွာဘုရား ဤရဟန်းသည်။ ဗဟုဘဏ္ဍော ဗဟုပရိက္ခာရောတိ၊ များသောပစ္စည်းရှိ၏ များသော ပရိက္ခရာရှိ၏ ဟု လျှောက်ကြပြီ။ ဘိက္ခု တံ ဗဟုဘဏ္ဍောတိ၊ အိုရဟန်း သင်သည် များသော ပစ္စည်းရှိ၏ ဟုကြားရသည်ကား။ သစ္စံ ကိရ ဣတိ၊ မှန်သလောဟု မေးတော်မူပြီ။ သစ္စံ ဘဂဝါတိ၊ မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု လျှောက်ပြီ။ ဘိက္ခု ကသ္မာ ပန တံ၊ အိုရဟန်း အဘယ့်ကြောင့်ကား သင်သည်။ ဗဟုဘဏ္ဍော ဇာတော၊ ပစ္စည်းများစွာရှိသူသည် ဖြစ်ရသနည်း။ အဟံ အပ္ပိစ္ဆတာယ၊ ငါဘုရားသည် လောဘနည်းသူဖြစ်ကြောင်း၏လည်းကောင်း။ သန္တုဒ္ဓိတာယ ပဝိဝေကဿ၊ ရောင့်ရဲလွယ်သူဖြစ်ကြောင်း၏လည်းကောင်း ကိလေသာကင်းဆိတ်ခြင်း၏လည်းကောင်း။ ဝီရိယာရမ္ဘဿ ဝဏ္ဏံ ဝဒါမိ နန ဣတိ၊ ဝီရိယအားထုတ်ခြင်း၏လည်းကောင်း ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ဟောကြားသည် မဟုတ်လောဟု မိန့်တော်မူပြီ။ သော သတ္ထုဝစနံ၊ ထိုရဟန်းသည် ဘုရားရှင်၏ စကားတော်ကို။ သုတွာ ကုပိတော၊ ကြားရသော် စိတ်ဆိုး၍။ ဣဒါနိ ဣမိနာ နိဟာရေန၊ ယခုအခါ ဤနည်းဖြင့်။ စရိဿာမိတိ၊ သွားလာလှည့်လည်အံ့ဟု လျှောက်၍။ ပါရုပနံ ဆဉ္စေတွာ၊ ဧကသီကို စွန့်ပစ်ချ၍။ ပရိသမဇ္ဈေ ဧကစိဝရော အဋ္ဌာသိ၊ ပရိသတ်အလယ်၌ သင်းပိုင်သာဝတ်၍ ရပ်တည်ပြီ။

အထ နံ၊ ထိုအခါ၌ ထိုရဟန်းကို။ သတ္တာ ဥပတ္တမ္ဘယမာနော၊ ဘုရားရှင်သည် အားပေးထောက်ပံ့လျက်။ “ဘိက္ခု တံ ပုဗ္ဗေ၊ အိုရဟန်း သင်သည် ရှေး၌။

ဟိရောတ္တပ္ပဂဝေသကော ဒကရက္ခသကာလေပိ၊ အရှက်အကြောက်ကို ရှာမှီး၍
 ရေစောင့်ဘီလူး ဖြစ်ရာအခါ၌လည်း။ ဟိရောတ္တပ္ပံ ဂဝေသမာနော၊ အရှက်
 အကြောက်ကို ရှာမှီးလျက်။ ဒွါဒသသံဝစ္ဆရာနိ ဝိဟာသိ နန၊ ၁၂-နှစ်တို့ပတ်လုံး
 နေဖူးပြီမဟုတ်လော။ အထ ကသွာ ဣဒါနိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက် အဘယ့်ကြောင့်
 ယခုအခါ၌။ ဧဝံ ဂရုကေ၊ ဤသို့ အလေးဂရုပြုထိုက်သော။ ဗုဒ္ဓသာသနေ ပဗ္ဗဇိတွာ၊
 ဘုရားရှင်သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြု၍။ စတုပရိသမဇ္ဈေ ပါရပနံ ဆဋ္ဌေတွာ၊
 ပရိသတ်လေးပါးအလယ်၌ ဧကသီကို စွန့်ပစ်ချ၍။ ဟိရောတ္တပ္ပံ ပဟာယ၊ အရှက်
 အကြောက်ကို ပယ်စွန့်၍။ ဌိတော အသိ ဣတိ၊ ရပ်တည်နေသူသည် ဖြစ်ရ
 သနည်းဟုမိန့်ပြီ။ သော သတ္ထု ဝစနံ သုတွာ၊ ထိုရဟန်းသည် ဘုရားရှင်၏ စကား
 တော်ကို ကြားရ၍။ ဟိရောတ္တပ္ပံ ပစ္စုပဋ္ဌာပေတွာ၊ အရှက်အကြောက်ကို တစ်ဖန်
 ဖြစ်စေ၍။ တံ စီဝရံ ပါရပိတွာ၊ ထိုပစ်ချသော ဧကသီသင်္ကန်းကို ကောက်ရံပြီး၍။
 သတ္တာရံ ဝန္တိတွာ၊ ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ နိသီဒိ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်စွာ
 ထိုင်နေပြီ။ ဘိက္ခု တဿ အတ္ထဿ အာဝိဘာဝတ္ထံ၊ ရဟန်းတို့သည် ထိုရေစောင့်
 ဘီလူးအကြောင်းအရာ၏ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းငှာ။ ဘဂဝန္တံ ယာစိသု၊ ဘုရားရှင်ကို
 တောင်းပန်ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ ဘဝန္တရေန၊ ဘုရားရှင်သည် ဘဝတစ်ပါးဖြင့်။ ပဋိစ္ဆန္တံ
 ကာရဏံ၊ ဖုံးကွယ်အပ်သော အကြောင်းအရာကို။ ပါကဋံ အကာသိ၊ ထင်ရှား
 သည်ကို ပြုတော်မူပြီ။

အတိတေ ကာသိရဋ္ဌေ ဗာရာဏသိယံ၊ ရှေးအခါ၌ ကာသိတိုင်း၌ ဗာရာဏသီ
 မြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော နာမ ရာဇာ အဟောသိ၊ ဗြဟ္မဒတ်မည်သော မင်းသည် ဖြစ်ပြီ။
 တဒါ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအခါ၌ ဘုရားလောင်းသည်။ တဿ အဂ္ဂမဟေသိယာ
 ကုစ္ဆိမိ၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်း၏ မိဖုယားကြီး၏ ဝမ်း၌။ ပဋိသန္ဓိ ဂဏှိ၊ ပဋိသန္ဓေကို
 ယူပြီ။ နာမဂ္ဂဟဏာဒိဝေသေ တဿ နာမံ၊ နာမည်မှည့်ရာနေ၌ ထိုဘုရားလောင်း၏
 အမည် ကို။ မဟိသာသကုမာရောတိ အကံသု၊ မဟိသာသမင်းသားဟု ပြုကုန်ပြီ
 မှည့်ကုန်ပြီ။ တဿ အာဓာဝိတွာ၊ ထိုမဟိသာသမင်းသား၏ မိဘစသည်သို့ ရှေးရှု
 ပြေးလာ၍။ ပရိဓာဝိတွာ ဝိစရဏကာလေ၊ ထက်ဝန်းကျင်ပြေးသွား၍ လှည့်လည်
 နိုင်ရာ အခါ၌။ ရညော အညော ပုတ္တောပိ ဇာတော၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်း၏ အခြားသော
 သားသည်လည်း ဖွားပြန်ပြီ။ တဿ နာမံ၊ ထိုနောက်မှဖွားသောမင်းသား၏
 အမည်ကို။ စန္ဒကုမာရောတိ အကံသု၊ စန္ဒမင်းသားဟု ပြုကုန်မှည့်ကုန်ပြီ။ တဿ

အာဓာဝိတွာ၊ ထိုစန္ဒမင်းသား၏ မိဘစသည်သို့ ရှေးရှုပြေးလာ၍။ ပရိဓာဝိတွာ
ဝိစရဏကာလေပန၊ ထက်ဝန်းကျင် ပြေးသွား၍ လှည့်လည်နိုင်ရာအခါ၌ကား။
ဗောဓိသတ္တဿ မာတာ ကာလံ အကာသိ၊ ဘုရားလောင်း မဟိသာသမင်းသား၏
မယ်တော်သည် သေခြင်းကို ပြုပြီ။ ရာဇာ အညံ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် အခြား
အမျိုးသမီးကို။ အဂ္ဂမဟေသိဌာနေ ဌပေသိ၊ မိဖုယားကြီး ရာထူး၌ တည်စေပြီ၊
ထားပြီ။ သာ ရညော၊ ထိုနောက် မိဖုယားကြီးကို ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ ပိယာ
မနာပါ အဟောသိ၊ ချစ်အပ်သည် မြတ်နိုးအပ်သည် ဖြစ်ပြီ။ သာပိ သံဝါသံ
အန္ဓာယ၊ ထိုနောက် မိဖုယားကြီးသည်လည်း ပေါင်းဖော်မှုကို အစွဲပြု၍။ ဧကံ
ပုတ္တံ ဝိဇာယိ၊ တစ်ယောက်သော သားကို ဖွားမြင်။ သူရိယကုမာရောတိ အဿ
နာမံ အကံသု၊ သူရိယမင်းသားဟု ထိုမင်းသား၏ အမည်ကို ပြုကုန်မှည့်ကုန်ပြီ။
ရာဇာ ပုတ္တံ ဒိသွာ တုဌစိတ္တော၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် သားတော်သူရိယမင်းသားကို
မြင်ရ၍ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိ၍။ ဘဒ္ဒေ တေ ပုတ္တဿ၊ ချစ်နှမ သင်ချစ်နှမ၏
သားအား။ ဝရံ ဒမ္ပိတိ အာဟ၊ ဆုတစ်ခုကို ပေး၏ဟု ပြောပြီ။ ဒေဝီ ဝရံ
မိဖုယားကြီးသည် ဆုကို။ ဣစ္ဆိတကာလေ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ အလိုရှိရာကာလ၌
ယူထိုက်သည်ကို။ ကတွာ ဌပေသိ၊ ပြု၍ ထားပြီ။ သာ ပုတ္တေ ဝယပ္ပတ္တေ၊ ထို
မိဖုယားကြီးသည် သားတော် သူရိယမင်းသားသည် အရွယ်ရောက်လတ်သော်။
“ဒေဝေန မယံ ပုတ္တဿ၊ အရှင်မင်းကြီးသည် ကျွန်တော်မျိုးမ၏ သားတော် သူရိယ
မင်းသားအား။ ဇာတကာလေ ဝရော ဒိန္နော၊ မွေးဖွားပြီးရာကာလ၌ ဆုတစ်ခုကို
ပေးအပ်ခဲ့ပါပြီ။ မေ ပုတ္တဿ၊ ကျွန်တော်မျိုးမ၏ သားသူရိယမင်းသားအား။ ရန္တံ
ဒေဟီတိ၊ မင်းအဖြစ်ကို ပေးတော်မူပါ”ဟု။ ရာဇာနံ အာဟ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းကို
သံတော်ဦးတင်ပြီ။ ရာဇာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ “မယံ ဒွေ ပုတ္တာ အဂ္ဂိက္ခန္ဓာ ဝိယ၊
ငါ၏ သားတော်ကြီး နှစ်ယောက်တို့သည် မီးပုံကြီးတို့ကဲ့သို့။ ဇလမာနာ ဝိစရန္တိ၊
တောက်ပထင်ရှားကုန်လျက် သွားလာလှည့်လည်နေကုန်၏။ တဝ ပုတ္တဿ၊ သင်
မိဖုယား၏သား သူရိယမင်းသားအား။ ရန္တံ ဒါတု၊ မင်းအဖြစ်ကို ပေးခြင်းငှာ။ န
သက္ကာ ဣတိ ပဋိက္ခိပိတွာပိ၊ မတတ်ကောင်း”ဟု ပယ်မြစ်သော်လည်း။ ပုနပ္ပုနံ
ယာစမာနမေဝ၊ ထပ်ကာထပ်ကာ တောင်းနေသည်သာဖြစ်သော။ တံ ဒိသွာ၊
ထိုမိဖုယားကြီးကို မြင်၍။ အယံ မယံ ပုတ္တာနံ၊ ဤမိဖုယားကြီးသည် ငါ၏
သားတော်ကြီးနှစ်ပါးတို့အား။ ပါပကမ္ပိ စိန္တေယျာတိ၊ မကောင်းသည်ကိုလည်း

ကြံစည်ပြုလုပ်ရာ၏ဟု တွေး၍။ ပုတ္တေ ပက္ခောသာပေတွာ၊ သားတော်ကြီးနှစ်ပါး တို့ကို ခေါ်စေ၍။ “တာတာ အဟံ၊ အိုသားတော်ကြီးတို့ ငါ့ခင်သည်။ သူရိယကုမာရဿ ဇာတကာလေ၊ သူရိယမင်းသား၏ ဖွားမြီးရာကာလ၌။ ဝရံ အဒါသိ၊ ဆုတစ်ခုကို ပေးခဲ့ပြီ။ ဣဒါနိ အဿ မာတာ၊ ယခုအခါ၌ ထိုသူရိယ မင်းသား၏ မယ်တော် မိဖုရားသည်။ ရန္တံ ယာစတိ၊ မင်းအဖြစ်ကို တောင်းနေ၏။ အဟံ တဿ န ဒါတုကာမော၊ ငါ့မည်းတော်သည် ထိုသူရိယမင်းသားအား မင်းအဖြစ် မပေးလို။ မာတုဂါမော နာမ ပါပေါ၊ မာတုဂါမမည်သည် ဆိုးဝါး၏။ တုမှာကံ ပါပကမ္မိ စိန္တေယျ၊ သင်သားတော်ကြီးတို့အား မကောင်းသည်ကိုလည်း ကြံစည်ပြုလုပ်ရာ၏။ တုမေ အရညံ ပဝိသိတွာ၊ သင်သားတော်ကြီးတို့သည် တောသို့ ဝင်၍။ မမ အစွယေန၊ ငါ့မည်းတော်၏ ကွယ်လွန်ရာအခါ၌။ ကုလ- သန္တကေ နဂရေ မျိုးရိုးဥစ္စာဖြစ်သော မြို့၌။ ရန္တံ ကရေယျာထာတိ အာဟ၊ မင်းအဖြစ်ကို ပြုကြလော့”ဟု ပြောပြီ။ ဣတိ ရောဒိတွာ ကန္တိတွာ၊ ဤသို့ပြော၍ ငို၍ မြည်တမ်း၍။ သီသေ စုမ္မိတွာ ဥယျောဇေသိ၊ ခေါင်း၌ စုပ်၍ လွှတ်လိုက်ပြီ။ တေ ပိတရံ ဝန္တိတွာ၊ ထိုးသားတော်ကြီးနှစ်ယောက်တို့ကို ခမည်းတော် ဗြဟ္မဒတ်မင်းကို ရှိခိုးပြီး၍။ ပါသာဒါ ဩတရန္တေ၊ ပြာသာဒ်မှ ဆင်းလာသည်တို့ကို။ ရာဇင်္ဂဏေ ကိဋ္ဌမာနော၊ မင်းရင်ပြင်၌ ကစားနေသော။ သူရိယကုမာရော ဒိသွာ၊ သူရိယမင်းသားသည် မြင်၍။ တံ ကာရဏံ ဥ တွာ၊ နောင်တော်တို့ကို ခမည်းတော် နှင်ထုတ်သည့် ထိုအကြောင်းကို သိ၍။ အဟမ္မိ ဘာတိကေဟိ၊ ငါသူရိယမင်းသားသည်လည်း နောင်တော်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ဂမိဿာမိတိ၊ အတူ လိုက်သွား အံ့ဟု ပြော၍။ တေဟိ သဒ္ဓိယေဝ နိက္ခမိ၊ ထိုနောင်တော်တို့နှင့် အတူ သာလျှင် ထွက်သွားပြီ။ တေ ဟိမဝန္တံ ပဝိသိသု၊ ထိုမင်းသားသုံးယောက်တို့သည် ဟိမဝန္တာသို့ ဝင်ကုန်ပြီ။

ဗောဓိသတ္တော မဂ္ဂါ ဩက္ကမ္မ၊ ဘုရားလောင်းမဟိသာသမင်းသားသည် လမ်းမှ သက်ဆင်း၍။ ရုက္ခမူလေ နိသီဒိတွာ၊ သစ်ပင်ရင်း၌ ထိုင်၍။ သူရိယကုမာရံ၊ သူရိယမင်းသားကို။ “တာတ သူရိယကုမာရ ဧတံ သရံ ညီတော်သူရိယမင်းသား ဟိုရေအိုင်သို့။ ဂန္တာ နှာတွာ စ ပိဝိတွာ စ၊ သွား၍ ရေချိုးပြီး၍လည်းကောင်း ရေသောက်ပြီး၍လည်းကောင်း။ ပဒုမိနိပက္ခေဟိ အမှာကမ္မိ၊ ကြာရွက်တို့ဖြင့် ငါတို့အတွက်လည်း။ ပါနီယံ အာနေဟိတိ အာမန္တေသိ၊ သောက်ရေကို ဆောင်ယူ

ခဲလော့”ဟု ခေါ်ပြောပြီ။ တံ ပန သရံ ဝေဿဝဏာဿ သန္တိကာ၊ ထိုရေအိုင်ကိုကား ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီး၏ အထံမှ။ ဧကေန ဒကရက္ခသေန၊ တစ်ကောင်သော ရေစောင့်ဘီလူးသည်။ လဒ္ဓံ ဟောတိ၊ အပိုင်စားရအပ်သည် ဖြစ်၏။ ဝေဿဝဏော စ တံ၊ ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီးသည်လည်း ထိုရေစောင့်ဘီလူးကို။ “ဒေဝဓမ္မ-ဇာနနကေ ဌပေတွာ၊ ဒေဝဓမ္မသိသူတို့ကို ချန်ထား၍။ ယေ အညေ ဣမံ သရံ ဩတရန္တိ၊ အကြင်အခြားသူတို့သည် ဤရေအိုင်သို့ သက်ဆင်းကုန်၏။ တေ ခါဒိတုံ လဘသိ၊ ဒေဝဓမ္မသိသူချန်ထား၊ ဤရေအိုင်သက်ဆင်းသော ထိုသူတို့ကို သင်စားခြင်းငှာ အခွင့်ရ၏။ အနောတိဏ္ဏေ န လဘသိတိ အာဟ၊ မဆင်းသူတို့ကို စားခွင့်မရ”ဟု ပြောထားပြီ။ တတော ပဌာယ၊ ထိုနေ့မှ စ၍။ သော ရက္ခသော ယေ၊ ထိုရေစောင့်ဘီလူးသည် အကြင်သူတို့သည်။ တံ သရံ ဩတရန္တိ၊ ထိုရေအိုင်သို့ သက်ဆင်းကုန်၏။ တေ ဒေဝဓမ္မေ ပုစ္ဆိတွာ၊ ထိုသက်ဆင်းသူတို့ကို ဒေဝဓမ္မတို့ကို မေး၍။ ယေ န ဇာနန္တိ၊ အကြင်သူတို့သည် မသိကုန်။ တေ ခါဒတိ၊ ထိုမသိသူတို့ကို စား၏။ အထ ခေါ သူရိယကုမာရော၊ ထိုအခါ၌ သူရိယမင်းသားသည်။ တံ သရံ ဂန္ဓာ၊ ထိုရေအိုင်သို့ သွား၍။ အဝိမံသိတွာဝ ဩတရိ မစူးစမ်းမှု၍သာ ဆင်းပြီ။ အထ နံ၊ ဆင်းရာထိုအခါ၌ ထိုသူရိယမင်းသားကို။ သော ရက္ခသော ဂဟေတွာ၊ ထိုရေစောင့်ဘီလူးသည် ဖမ်းယူ၍။ ဒေဝဓမ္မေ ဇာနာသိတိ ပုစ္ဆိ၊ ဒေဝဓမ္မတို့ကို သိ၏လောဟု မေးပြီ။ သော၊ ထိုသူရိယမင်းသားသည်။ ဒေဝဓမ္မာ နာမ စန္ဒိမသူရိယာတိ အာဟ၊ ဒေဝဓမ္မမည်သည်တို့ကား လ၊နေတို့တည်းဟု ဖြေပြီ။ အထ နံ၊ ဖြေပြီးရာ ထိုအခါ၌ ထိုသူရိယမင်းသားကို။ တံ ဒေဝဓမ္မေ၊ သင်သူရိယ မင်းသားသည် ဒေဝဓမ္မတို့ကို။ န ဇာနာသိတိ ဝတွာ၊ မသိဟု ပြော၍။ ဥဒကံ ပဝေသေတွာ၊ ရေသို့ ဝင်စေ၍ (ရေနှစ်၍)။ အတ္တနော ဝသနဌာနေ ဌပေသိ၊ မိမိ ရေစောင့်ဘီလူး၏ ဗိမာန်၌ ထားပြီ။ ဗောဓိသတ္တောပိ တံ၊ ဘုရားလောင်း မဟိသာသမင်းသားသည်လည်း ထိုသူရိယမင်းသားကို။ အတိစိရာယန္တံ ဒိသ္မာ၊ အလွန်ကြာနေသည်ကို တွေ့ရ၍။ စန္ဒကုမာရံ ပေသေသိ၊ စန္ဒမင်းသားကို လွှတ်ပြန်ပြီ။ ရက္ခသော တမ္ပိ ဂဟေတွာ၊ ရေစောင့်ဘီလူးသည် ထိုစန္ဒမင်းသားကိုလည်း ဖမ်းယူ၍။ ဒေဝဓမ္မေ ဇာနာသိတိ ပုစ္ဆိ၊ ဒေဝဓမ္မတို့ကို သိ၏လောဟု မေးပြီ။ အာမ ဇာနာမိ၊ အေး သိပါ၏။ ဒေဝဓမ္မာ နာမ စတသော ဒိသာတိ၊ ဒေဝဓမ္မတို့မည်သည် အရပ်လေးမျက်နှာတို့တည်းဟု ဖြေပြီ။ ရက္ခသော၊

ရေစောင့်ဘီလူးသည်။ တံ ဒေဝဓမ္မေ၊ သင်စန္ဒမင်းသားသည် ဒေဝဓမ္မတို့ကို။ န
ဇာနာသီတိ၊ မသိဟုပြော၍။ တမ္ပိ ဂဟေတွာ၊ ထိုစန္ဒမင်းသားကိုလည်း ဖမ်းယူ၍။
တတ္ထေဝ ဌပေသိ၊ ထိုနေရာဗိမာန်၌သာ ထားလေပြီ။

ဗောဓိသတ္တော တသ္မိမ္ပိ စိရာယန္တေ၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုစန္ဒမင်းသား
သည်လည်း ကြာနေပြန်သော်။ ဧကေန အန္တရာယေန ဘဝိတဗ္ဗန္တိ၊ တစ်မျိုးသော
အန္တရာယ်သည် ဖြစ်တန်ရာ၏ဟုကြံ၍။ သယံ တတ္ထ ဂန္တာ၊ ကိုယ်တိုင် ထိုရေအိုင်သို့
သွား၍။ ဒိန္နမ္ပိ ဩတရဏာပဒဝလဂ္ဂံ ဒိသ္မာ၊ ညီတော်နှစ်ယောက်တို့၏လည်း
ဆင်းသွားသော ခြေရာကို တွေ့ရ၍။ ဣမိနာ သရေန ရက္ခသပရိဂ္ဂဟိတေန၊ ဤ
ရေအိုင်သည် ရေစောင့်ဘီလူးသိမ်းပိုက်အပ်သည်။ ဘဝိတဗ္ဗန္တိ၊ ဖြစ်တန်ရာ၏ဟု
သိ၍။ ခဂ္ဂံ သန္ဓယိတွာ၊ သန်လျက်ကို ဖွဲ့၍။ ဓနံ ဂဟေတွာ အဋ္ဌာသိ၊ လေးကို
ကိုင်၍ ရပ်တည်ပြီ။ ဒကရက္ခသော ဗောဓိသတ္တံ၊ ရေစောင့်ဘီလူးသည်
ဘုရားလောင်းမဟိသာသမင်းသားကို။ ဥဒကံ အနောတရန္တံ ဒိသ္မာ၊ ရေသို့
မဆင်းဘဲ နေသည်ကို မြင်ရ၍။ ဝနကမ္ပိကပုရိသော ဝိယ ဟုတွာ၊ တောထဲ
အလုပ်လုပ်သော ယောက်ျားကဲ့သို့ ဖြစ်၍။ “ဘော ပုရိသ တံ၊ အိုယောက်ျား
သင်သည်။ မဂ္ဂကိလန္တော ကသ္မာ၊ ခရီးပန်းပါလျက် အဘယ့်ကြောင့်။ ဣမံ သရံ
ဩတရိတွာ၊ ဤရေအိုင်သို့ ဆင်း၍။ နှတွာ ပိဝိတွာ၊ ချိုး၍ သောက်၍။
ဘိသမုဠာလံ ခါဒိတွာ၊ ကြာစွယ်ကြာရင်းကို စား၍။ ယုပ္ပါနိ ပိဠန္တိတွာ၊ ကြာပန်းတို့ကို
ပန်ဆင်၍။ ယထာသုခံ န ဂစ္ဆသီတိ၊ ချမ်းသာသည်အားလျော်စွာ မသွား
သနည်း”ဟု။ ဗောဓိသတ္တံ အာဟ၊ ဘုရားလောင်းကို မေးပြီ။ ဗောဓိသတ္တော တံ
ဒိသ္မာ၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုတောအလုပ်လုပ်သော ယောက်ျားကဲ့သို့သော
သူကို မြင်၍။ ဧသော ယက္ခော၊ ဤသူကား ရေစောင့်ဘီလူးသည်။ ဘဝိဿတိတိ
ဥတွာ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ဟု သိ၍။ တယာ မေ၊ သင်ရေစောင့်ဘီလူးသည် ငါ၏။
ဘာတိကာ ဂဟိတာတိ အာဟ၊ ညီတော်နှစ်ယောက်တို့ကို ဖမ်းယူထားအပ်ကုန်
သလားဟု မေးပြီ။ အာမ ဂဟိတာတိ၊ အေး ဖမ်းယူထားအပ်ကုန်ပြီဟု ဖြေပြီ။
ကိ ကာရဏာတိ၊ ဘာကြောင့်လဲဟု မေးပြီ။ အဟံ ဣမံ သရံ၊ ငါရေစောင့်
ဘီလူးသည် ဤရေအိုင်သို့၊ ဩတိဏ္ဏကေ လဘာမိတိ၊ ဆင်းသူတို့ကို ဖမ်းစားခွင့်
ရ၏ဟု ဖြေပြီ။ ကိ ပန၊ ဘယ်လိုလဲ။ သဗ္ဗေဝ လဘသီတိ၊ အကုန်လုံးတို့ကိုပင်
ဖမ်းစားခွင့် ရသလောဟု မေးပြီ။ ယေ ဒေဝဓမ္မေ ဇာနန္တိ၊ အကြင်သူတို့သည်

ဒေဝဓမ္မတို့ကို သိကုန်၏။ တေ ဌပေတွာ၊ ဒေဝဓမ္မသိသောထိုသူတို့ကို ချန်ထား၍။ အဝသေသေ လဘာမိတိ၊ ကျန်သူတို့ကို ဖမ်းစားခွင့်ရ၏ဟု ဖြေပြီ။ တေ ဒေဝဓမ္မဟိ၊ သင့်အား ဒေဝဓမ္မတို့ဖြင့်။ အတ္တော အတ္တိ ပန ဣတိ၊ အလိုဆန္ဒသည် ရှိသလောဟု မေးပြီ။ အာမ အတ္တိတိ၊ အေး ရှိ၏ဟုဖြေပြီ။ ယဒိ ဧဝံ အဟံ၊ ယင်းသို့ အလိုရှိလျှင် ငါသည်။ တေ ဒေဝဓမ္မေ ကထေဿာမိတိ၊ သင်ရေစောင့်ဘီလူးအား ဒေဝဓမ္မတို့ကို ဟောအံ့ဟု ပြောပြီ။ တေန ဟိ ကထေဟိ၊ ထိုသို့ ဖြစ်လျှင် ဟောလော့။ အဟံ ဒေဝဓမ္မေ သုဏိဿာမိတိ၊ ငါရေစောင့်ဘီလူးသည် ဒေဝဓမ္မတို့ကို နာယူမည်ဟု ပြောပြီ။ “အဟံ ဒေဝဓမ္မေ ကထေယံ၊ ငါမဟိသာသမင်းသားသည် ဒေဝဓမ္မတို့ကို ဟောအံ့။ ကိလိဋ္ဌဂတ္တော ပန အမှီတိ၊ ညစ်နွမ်းသော ကိုယ်ရှိသည်ကား ဖြစ်၏”ဟု။ ဗောဓိသတ္တော အာဟ၊ ဘုရားလောင်းသည် ပြောပြီ။ ယက္ခော ဗောဓိသတ္တံ၊ ရေစောင့်ဘီလူးသည် ဘုရားလောင်းကို။ နှာပေတွာ ဘောဇနံ ဘောဇေတွာ၊ ရေခိုးစေ၍ အစာကို စားစေ၍ (ကျွေး၍)။ ပါနီယံ ပါယေတွာ၊ သောက်ရေကို သောက်စေ၍ (တိုက်၍)။ ပုပ္ဖုနိ ပိဋန္တာပေတွာ၊ ပန်းတို့ကို ပန်စေ၍။ ဂန္ဓေဟိ ဝိလိမ္မာပေတွာ၊ နံ့သာတို့ကို လိမ်းကျံစေ၍။ အလင်္ကာတမဏ္ဍပမဇ္ဈေ ပလ္လင်္ကိ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ မဏ္ဍပ်အလယ်၌ ပလ္လင်ကို။ အတ္ထရိတွာ အဒါသိ၊ ခင်း၍ ပေးပြီ။

ဗောဓိသတ္တော အာသနေ နိသီဒိတွာ၊ ဘုရားလောင်းမဟိသာသမင်းသားသည် နေရာပလ္လင်၌ ထိုင်၍။ ယက္ခံ ပါဒမူလေ နိသီဒါပေတွာ၊ ရေစောင့်ဘီလူးကို ခြေရင်း၌ ထိုင်စေ၍။ တေန ဟိ ဩဟိတသောတော၊ ထိုသို့ နာလိုလျှင် တရား၌ ထားအပ်သော နားရှိ၍ (နားစိုက်၍)။ သက္ကစ္စံ ဒေဝဓမ္မေ သုဏာဟိတိ၊ ရိုသေစွာ ဒေဝဓမ္မတို့ကို နာလော့ဟု ပြော၍။

၆။ “ဟိရိဩတ္တပ္ပသမ္ပန္နာ၊ သုက္ကဓမ္မသမာဟိတာ။

သန္တော သပ္ပုရိသာ လောကေ၊ ဒေဝဓမ္မာတိ ဝုစ္စရေ”တိ။

“ဟိရိဩတ္တပ္ပသမ္ပန္နာ (လ) ဒေဝဓမ္မာတိ ဝုစ္စရေ” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ဟောပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

၆။ ဟိရိဩတ္တပ္ပသမ္ပန္နာ သုက္ကဓမ္မသမာဟိတာ၊ အရှက်အကြောက်နှင့် ပြည့်စုံ ကုန်သော ဖြူစင်သော ကုသိုလ်တရားနှင့် ပြည့်စုံ ကုန်သော။ သန္တော

သပ္ပရိသာ လောကေ၊ ကိုယ်နှုတ်စိတ် ငြိမ်းအေးကုန်သော သူတော်ကောင်းတို့ကို လောက၌။ ဒေဝဓမ္မာတိ ဝုစ္စရေတိ၊ ဒေဝတရား ရှိသူတို့ ဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်ကုန်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဟိရိဩတ္တပ္ပသမ္ပန္နာတိ၊ ဟိရိဩတ္တပ္ပသမ္ပန္နာ ဟူသည်ကား။ ဟိရိယာစ ဩတ္တပ္ပေနစ သမန္နာဂတာ၊ အရှက်နှင့်လည်းကောင်း အကြောက်နှင့်လည်းကောင်း ပြည့်စုံကုန်သော။ (သပ္ပရိသာ၊ သူတော်ကောင်းတို့တည်း)။ တေသု၊ ထိုဟိရိဩတ္တပ္ပတို့တွင်။ ကာယဒုစ္စရိတာဒိဟိ ဟိရိယတိ၊ ကာယဒုစ္စရိတ် စသည်တို့ကို ရှက်တတ်၏။ ဣတိ ဟိရိ၊ ထို့ကြောင့် ဟိရိမည်၏။ ဧတံ လဇ္ဇာယ အဓိဝစနံ၊ ဤဟိရိ အမည်သည် ရှက်မှု၏ အမည်တည်း။ တေဟိယေဝ ဩတ္တပ္ပတိ၊ ထို ကာယဒုစ္စရိတ် စသည်တို့ကြောင့်ပင် ကြောက်လန့်တတ်၏။ ဣတိ ဩတ္တပ္ပံ၊ ထို့ကြောင့် ဩတ္တပ္ပမည်၏။ ဧတံ ပါပတော၊ ဤဩတ္တပ္ပအမည်သည် မကောင်းမှုမှ။ ဥဗ္ဗေဂဿ အဓိဝစနံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်း၏ အမည်တည်း။ တတ္ထ ဟိရိ အဇ္ဈတ္တသမုဋ္ဌာနာ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် ဟိရိသည် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုကြောင့်ဖြစ်၏။ ဩတ္တပ္ပံ ဗဟိဒ္ဓါသမုဋ္ဌာနံ၊ ဩတ္တပ္ပကား ဗဟိဒ္ဓကြောင့်ဖြစ်၏။ ဟိရိ အတ္တာဓိပတေယျာ၊ ဟိရိကား ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဂရုစိုက်၏။ ဩတ္တပ္ပံ လောကာဓိပတေယျံ၊ ဩတ္တပ္ပကား ပြင်ပလောကကို ဂရုစိုက်၏။ ဟိရိ လဇ္ဇာသဘာဝသဏ္ဌိတာ၊ ဟိရိကား ရှက်မှုသဘော၌ ကောင်းစွာတည်၏။ ဩတ္တပ္ပံ ဘယသဘာဝသဏ္ဌိတံ၊ ဩတ္တပ္ပကား ကြောက်လန့်မှုသဘော၌ ကောင်းစွာတည်၏။ ဟိရိ သပ္ပတိဿဝလက္ခဏာ၊ ဟိရိကား ရိုသေထိုက်သူအပြောကို ရိုသေလိုက်နာခြင်းနှင့် တကွဖြစ်သော အမှတ်အသားရှိ၏။ ဩတ္တပ္ပံ ဝဇ္ဇဘီရုကဘယဒဿာဝိလက္ခဏံ၊ ဩတ္တပ္ပကား အပြစ်ကြောက်တတ်ခြင်း အပြစ်ကိုဘေးဟု ရှုတတ်ခြင်းအမှတ်အသား ရှိ၏။

တတ္ထ အဇ္ဈတ္တသမုဋ္ဌာနံ ဟိရိ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုကြောင့်ဖြစ်သော ဟိရိကို။ ဇာတိ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ မျိုးရိုးကို ဆင်ခြင်စဉ်းစား၍လည်းကောင်း။ ဝယံ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ အသက်အရွယ်ကို ဆင်ခြင်စဉ်းစား၍လည်းကောင်း။ သူရဘာဝံ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ သတ္တိကောင်းသည်ကို ဆင်ခြင်စဉ်းစား၍လည်းကောင်း။ ဗာဟုသစ္စံ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ အကြားအမြင်များခြင်းကို ဆင်ခြင်စဉ်းစား၍လည်းကောင်း။ စတူဟိ ကာရဏေဟိ သမုဋ္ဌာပေတိ၊ အကြောင်းလေးပါးတို့ကြောင့် ဖြစ်စေ၏။ ကထံ၊

အဘယ်သို့ ဖြစ်စေသနည်း။ “ဧတံ ပါပကရဏံ နာမ၊ ဤမကောင်းမှု ပြုခြင်း မည်သည်။ ဇာတိသမ္ပန္နာနံ န ကမ္မံ၊ မျိုးရိုးပြည့်စုံသူ၊ မျိုးရိုးကောင်းသူတို့၏ အလုပ် မဟုတ်။ ဟိနဇ္ဇောနံ ကေဝဠာဒီနံ ကမ္မံ၊ မျိုးရိုးညံ့ကုန်သော တံငါစသည်တို့၏ အလုပ်တည်း။ မာဒိသဿ ဇာတိသမ္ပန္နဿ၊ ငါကဲ့သို့ရူအပ်သော မျိုးရိုး ပြည့်စုံသူသည်။ ဣဒံ ကမ္မံ ကာတုံ န ယုတ္တံ၊ ဤမကောင်းမှုကို ပြုခြင်းငှာ မသင့်”။ ဣတိ ဧဝံ တာဝ၊ ဤသို့ ရှေးဦးစွာ။ ဇာတိ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ မျိုးရိုးကို ဆင်ခြင်၍။ ပါဏာတိပါတာဒိပါပံ အကရောန္တော၊ သူသက်သတ်မှုစသော မကောင်းမှုကို မပြုမူဘဲ။ ဟိရိ သမုဋ္ဌာပေတိ၊ ဟိရိကို ဖြစ်စေ၏။ တထာ ဧတံ ပါပကရဏံ နာမ၊ ထိုမှတစ်ပါး ထို့အတူ ဤမကောင်းမှုပြုခြင်းမည်သည်။ ဒဟရေဟိ ကတ္တဗ္ဗံ ကမ္မံ ငယ်ရွယ်သူတို့သည် ပြုအပ်သော အမှုတည်း။ မာဒိသဿ ဝယေ ဌိတဿ၊ ငါကဲ့သို့ရူအပ်သော အရွယ်၌တည်သူသည် (အရွယ်ရသူသည်)။ ဣဒံ ကမ္မံ ကာတုံ န ယုတ္တံ၊ ဤမကောင်းမှုကို ပြုခြင်းငှာ မသင့်။ ဣတိ ဧဝံ ဝယံ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဤကဲ့သို့ အသက်အရွယ်ကို စဉ်းစား၍။ ပါဏာတိပါတာဒိပါပံ အကရောန္တော၊ သူသက်သတ်မှုစသော မကောင်းမှုကို မပြုမူ၍။ ဟိရိ သမုဋ္ဌာပေတိ၊ ဟိရိကို ဖြစ်စေ၏။ တထာ ဧတံ ပါပကမ္မံ နာမ၊ ထိုမှတစ်ပါး ထို့အတူ ဤမကောင်းမှု မည်သည်။ ဒုဗ္ဗလဇာတိကာနံ ကမ္မံ၊ စွမ်းရည်သတ္တိနည်းသောသဘောရှိသူတို့၏ အလုပ်တည်း။ မာဒိသဿ သူရဘာဝသမ္ပန္နဿ၊ ငါကဲ့သို့ ရူအပ်သော သူရသတ္တိ ရှိသူသည်။ ဣဒံ ကမ္မံ ကာတုံ န ယုတ္တံ၊ ဤမကောင်းမှုကို ပြုခြင်းငှာ မသင့်။ ဣတိ ဧဝံ သူရဘာဝံ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဤကဲ့သို့ သတ္တိကောင်းခြင်းကို ဆင်ခြင်၍။ ပါဏာတိပါတာဒိပါပံ အကရောန္တော၊ ပါဏာတိပါတစသောမကောင်းမှုကို မပြုမူ၍။ ဟိရိ သမုဋ္ဌာပေတိ၊ ဟိရိကို ဖြစ်စေ၏။ တထာ ဧတံ ပါပကမ္မံ နာမ၊ ထိုမှတစ်ပါး ထို့အတူ ဤမကောင်းမှုမည်သည်။ အန္ဓဗာလာနံ ကမ္မံ၊ ကန်းမိုက်သူ မိုက်ကန်းသူတို့၏ အလုပ်တည်း။ ပဏ္ဍိတာနံ န၊ ပညာရှိတို့၏ အလုပ်မဟုတ်။ မာဒိသဿ ပဏ္ဍိတဿ ဗဟုသုတဿ၊ ငါကဲ့သို့ရူအပ်သော ပညာရှိသော အကြားအမြင်များသော သူသည်။ ဣဒံ ကမ္မံ ကာတုံ န ယုတ္တံ၊ ဤမကောင်းမှုကို ပြုခြင်းငှာ မသင့်။ ဣတိဧဝံ ဗာဟုသစ္စံ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဤကဲ့သို့ အကြားအမြင် များခြင်းကို ဆင်ခြင်၍။ ပါဏာတိပါတာဒိပါပံ အကရောန္တော၊ ပါဏာတိပါတ စသော မကောင်းမှုကို မပြုမူ၍။ ဟိရိ သမုဋ္ဌာပေတိ၊ ဟိရိကို ဖြစ်စေ၏။ ဧဝံ

အဇ္ဈတ္တသမုဋ္ဌာနံ ဟိရိ၊ ဤသို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကြောင့်ဖြစ်သော ဟိရိကို။ စတုဟိ
ကာရဏေဟိ သမုဋ္ဌာပေတိ၊ မျိုးရိုး၊ အသက်အရွယ်၊ စွမ်းရည်သတ္တိ၊ အကြား
အမြင် ပြည့်စုံခြင်းအကြောင်းလေးမျိုးတို့ကြောင့် ဖြစ်စေ၏။ စ ပန သမုဋ္ဌာပေတွာ၊
ဆက်၍ အထူးပြောရသော်ကား ဟိရိကိုဖြစ်စေသော်။ အတ္တနော စိတ္တေ၊ မိမိ၏
စိတ်ထဲ၌။ ဟိရိ ပဝေသေတွာ၊ ဟိရိကို သွင်းထား၍ (သွင်းထားသကဲ့သို့ပြု၍)။
ပါပကမ္မံ န ကရောတိ၊ မကောင်းမှုကို မပြု။ ဧဝံ ဟိရိ၊ ဤသို့လျှင် ဟိရိသည်။
အဇ္ဈတ္တသမုဋ္ဌာနာ နာမ ဟောတိ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုကြောင့် ဖြစ်သည်မည်သည် ဖြစ်၏။

ကထံ ဩတ္တပ္ပံ ဗဟိဒ္ဓါသမုဋ္ဌာနံ နာမ၊ အဘယ်သို့လျှင် ဩတ္တပ္ပသည်
ပြင်ပကြောင့် ဖြစ်သည်မည်သနည်း။ တံ ပါပကမ္မံ သစေ ကရိဿသိ၊ သင်သည်
မကောင်းမှုကို အကယ်၍ ပြုအံ့။ (ဧဝံ၊ ဤသို့ မကောင်းမှု ပြုသော်)။ စတုသု
ပရိသာသု ဂရဟပ္ပတ္တာ ဘဝိဿသိ၊ ရဟန်း၊ ရဟန်းမ၊ ဥပါသကာ၊ ဥပါသိကာမ
ပရိသတ်လေးပါးတို့အလယ်၌ ကဲ့ရဲ့ခံရခြင်းရောက်သည် ဖြစ်လိမ့်မည်။ ဟိ၊
ချဲ့ပြောအံ့။ တံ ဝိညူ ဂရဟိဿန္တိ၊ မကောင်းမှုပြုသူ သင့်ကို ပညာရှိတို့သည်
ကဲ့ရဲ့ကုန်လတ္တံ့။ နာဂရိကော အသုစိ ဝဇ္ဇေတိ ယထာ၊ မြို့နေသူ လူအများသည်
မစင်မကြယ် ရွံ့စဖွယ်ကို ရှောင်ကြဉ်သကဲ့သို့။ သီလဝန္တေဟိ ဝဇ္ဇိတော၊ သီလဝန္တ
ပုဂ္ဂိုလ်တို့က ကြဉ်ဖယ်ထားအပ်သောသင်သည်။ ကထံ ကရိဿသိ ဘိက္ခု ဣတိ၊
အဘယ်သို့ ပြုအံ့နည်း ရဟန်းဟု။ ဧဝံ ပစ္စဝေက္ခန္တော၊ ဤသို့ ဆင်ခြင်လျက်။
ဗဟိဒ္ဓါသမုဋ္ဌိတေန ဩတ္တပ္ပေန၊ ဗဟိဒ္ဓကြောင့်ဖြစ်သော ဩတ္တပ္ပကြောင့်။ ပါပကမ္မံ
န ကရောတိ၊ မကောင်းမှုကို မပြု။ ဧဝံ ဩတ္တပ္ပံ၊ ဤသို့လျှင် ဩတ္တပ္ပသည်။
ဗဟိဒ္ဓါသမုဋ္ဌာနံ နာမ ဟောတိ၊ ပြင်ပကြောင့်ဖြစ်သည်မည်သည် ဖြစ်၏။

ကထံ ဟိရိ အတ္တာဓိပတေယျာ နာမ၊ အဘယ်သို့လျှင် ဟိရိသည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို
ဂရုစိုက်သည် မည်သနည်း။ ဣမ ဧကဇ္ဈော ကုလပုတ္တော၊ ဤသာသနာတော်၌
အချို့သော အမျိုးကောင်းသားသည်။ အတ္တာနံ အဓိပတိံ ဇေဋ္ဌကံ ကတွာ၊
မိမိကိုယ်ကို အကြီးအကဲကို (လူကြီးကို) ပြုလုပ်၍။ မာဒိသဿ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတဿ၊
ငါကဲ့သို့ရှုအပ်သော ယုံကြည်၍ ရဟန်းပြုသော။ ဗဟုဿုတဿ ဓုတင်္ဂဓရဿ၊
အကြားအမြင်များသော ဓုတင်ဆောင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပါပကမ္မံ ကာတုံ န ယုတ္တံ၊
မကောင်းမှုကို ပြုခြင်းငှာ မသင့်။ ဣတိ ပါပံ န ကရောတိ၊ ဤသို့ တွေး၍

မကောင်းမှုကို မပြု။ ဧဝံ ဟိရီ ဤသို့လျှင် ဟိရီသည်။ အတ္တာဓိပတေယျာ နာမ ဟောတိ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဂရုစိုက်သည် မည်သည် ဖြစ်၏။ တေန ဘဂဝါ၊ ထို့ကြောင့် ဘုရားရှင်သည်။ “သော အတ္တာနံယေဝ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည် မိမိကိုယ်ကို သာလျှင်။ အဓိပတိံ ကတွာ၊ အကြီးအကဲကို ပြု၍။ အကုသလံ ပဇဟတိ၊ အကုသိုလ်ကို ပယ်စွန့်၏။ ကုသလံ ဘာဝေတိ၊ ကုသိုလ်ကို ဖြစ်စေ ပွားစေ၏။ သာဝဇ္ဇံ ပဇဟတိ၊ အပြစ်ရှိသည်ကို ပယ်စွန့်၏။ အနဝဇ္ဇံ ဘာဝေတိ၊ အပြစ် မရှိသည်ကို ဖြစ်စေ၊ ပွားစေ၏။ အတ္တာနံ သုဒ္ဓံ ပရိဟရတိ၊ မိမိကို စင်ကြယ်စွာ ထက်ဝန်းကျင် ဆောင်ရွက်၏ (ပတ်ပတ်လည် ဆောင်ရွက်၏)။” ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ကထံ ဩတ္တပ္ပံ လောကာဓိပတေယျံ နာမ၊ အဘယ်သို့လျှင် ဩတ္တပ္ပသည် ပြင်ပလောကကို ဂရုစိုက်သည်မည်သနည်း။ ဣဓ ဧကစ္စော ကုလပုတ္တော၊ ဤ သာသနာတော်၌ အချို့သော အမျိုးကောင်းသားသည်။ လောကံ အဓိပတိံ ဇေဋ္ဌကံ ကတွာ၊ ပြင်ပလောကကို အကြီးအကဲကို (ဂရုစိုက်စရာကို) လူကြီးကို ပြုလုပ်၍။ ပါပကမ္မံ န ကရေတိ၊ မကောင်းမှုကို မပြု။ ယထာဟ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ် အဘယ်သို့ မိန့်ခဲ့ပြီနည်း။ “အယံ လောကသန္နိဝါသော မဟာ ခေါ ပန၊ ဤ သတ္တဝါတို့နေရာ လောကသည် ကျယ်ပြန့်လှသည်သာတည်း။ ခေါ ပန မဟန္တသ္မိ လောကသန္နိဝါသေ၊ စင်စစ် ကျယ်ပြန့်လှစွာသော သတ္တဝါတို့နေရာ လောက၌။ ဣဒ္ဓိမန္တော ဒိဗ္ဗစက္ခုကာ၊ တန်ခိုးကြီးကုန်သော ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ရကုန်သော။ ပရစိတ္တဝိဒုနော သမဏဗြာဟ္မဏာ သန္တိ၊ သူတစ်ပါးစိတ်သိကုန်သော သမဏ- ဗြာဟ္မဏတို့သည် ရှိကုန်၏။ တေ ဒုရတောပိ ပဿန္တိ၊ တန်ခိုးကြီးသော ထိုသမဏ ဗြာဟ္မဏတို့သည် အဝေးမှလည်း မြင်ကုန်၏။ အာသန္နာပိ န ဒိဿန္တိ၊ ငါနှင့် နီးကြကုန်သော်လည်း ငါက မမြင်ကြရကုန်။ စေတသာပိ စိတ္တံ ဇာနန္တိ၊ သူတို့ စိတ်ဖြင့်လည်း သူတစ်ပါးတို့စိတ်ကို သိကြကုန်၏။ တေပိ မ၊ တန်ခိုးကြီးသော ထိုသမဏဗြာဟ္မဏတို့သည်လည်း ငါ့ကို။ ‘ဘော ဣမံ ကုလပုတ္တံ ပဿထ၊ အို အချင်းတို့ ဤအမျိုးကောင်းသားကို ကြည့်ကြပါလော့။ သဒ္ဓါ အဂါရသ္မာ၊ ခုဘဝ၊ နောက်ဘဝ ကံ ကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်သဖြင့် အိမ်မှ။ (နိက္ခမ္မ၊ ထွက်၍)။ အနဂါရိယံ ပဗ္ဗဇိတော သမာနော၊ အိမ်၏စီးပွားမရှိရာ ရဟန်းဘောင်သို့ ကပ်ရောက်သူသည် ဖြစ်ပါလျက်။ ပါပကေဟိ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ယုတ်မာ

ကုန်သော အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော တရားတို့ဖြင့်။ ဝေါကိဏ္ဏော ဝိဟရတိ ဣတိ၊ ရောပြွမ်းသည်ဖြစ်၍ နေ၏'ဟု။ ဧဝံ ဇာနိဿန္တိ ဤသို့ သိကြလတ္တံ့။ ဣဒ္ဓိမန္တိယော ဒိဗ္ဗစက္ခုကာ၊ တန်ခိုးကြီးကုန်သော နတ်မျက်စိရှိကုန်သော။ ပရစိတ္တဝိဒုနိယော ဒေဝတာ သန္တိ၊ သူတစ်ပါးစိတ်သိကုန်သော နတ်တို့သည် ရှိကုန်၏။ တာ ဒုရတောပိ ပဿန္တိ၊ ထိုနတ်တို့သည် အဝေးမှလည်း မြင်ကုန်၏။ အာသန္နာပိ န ဒိဿန္တိ၊ အနီးအပါး ရှိကုန်သော်လည်း ငါက မမြင်အပ် မမြင်ရကုန်။ စေတသာပိ စိတ္တံ ဇာနန္တိ၊ သူတို့စိတ်ဖြင့်လည်း သူတစ်ပါးစိတ်ကို သိကုန်၏။ တေပိ မံ၊ ထိုနတ်တို့သည်လည်း ငါ့ကို။ 'ဘော ဣမံ ကုလပုတ္တံ ပဿထ၊ အိုအချင်းတို့ ဤအမျိုးကောင်းသားကို ကြည့်ကြပါလော့။ သဒ္ဓါ အဂါရသ္မာ၊ ခုဘဝ၊ နောင်ဘဝ၊ ကံ၊ ကံအကျိုး ယုံကြည်သဖြင့် အိမ်မှ။ (နိက္ခမ၊ ထွက်၍)။ အနဂါရိယံ ပဗ္ဗဇိတော သမာနော၊ အိမ်၏စီးပွားမရှိရာ ရဟန်းဘောင်သို့ ကပ်ရောက်သူသည် ဖြစ်ပါလျက်။ ပါပကေဟိ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ယုတ်မာကုန်သော အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော တရားတို့ဖြင့်။ ဝေါကိဏ္ဏော ဝိဟရတိ ဣတိ၊ ရောပြွမ်းလျက် နေ၏' ဟု။ ဧဝံ ဇာနိဿန္တိ ဤသို့ သိကြလတ္တံ့။ သော လောကံယေဝ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည် ပြင်လောကကိုသာ။ အဓိပတိံ ဇေဋ္ဌကံ ကရိတွာ၊ ဂရုစိုက်စရာကို အကြီးအကဲကို ပြု၍။ အကုသလံ ပဇဟတိ၊ အကုသိုလ်အလုပ်ကို ပယ်စွန့်၏။ ကုသလံ ဘာဝေတိ၊ ကုသိုလ်အလုပ်ကို ဖြစ်စေပွားစေ၏။ သာဝဇ္ဇံ ပဇဟတိ၊ အပြစ်ရှိအလုပ်ကို ပယ်စွန့်၏။ အနဝဇ္ဇံ ဘာဝေတိ၊ အပြစ်မဲ့အလုပ်ကို ဖြစ်စေ၊ ပွားစေ၏။ သုဒ္ဓံ အတ္တာနံ ပရိဟရတိ၊ စင်ကြယ်စွာ မိမိကိုယ်ကို ထက်ဝန်းကျင် ဆောင်ရွက်၏။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ ဘုရားမိန့်တော်မူခဲ့ပြီ။ ဧဝံ ဩတ္တပ္ပံ ဤသို့လျှင် ဩတ္တပ္ပသည်။ လောကာဓိပတေယျံ နာမ ဟောတိ၊ ပြင်ပလောကကို ဂရုစိုက်သည် မည်သည် ဖြစ်၏။

“လဇ္ဇာသဘာဝသဏ္ဌိတာ ဟိရီ၊ ဘယသဘာဝသဏ္ဌိတံ ဩတ္တပ္ပံ”န္တိ ဧတ္ထ ပန၊ “လဇ္ဇာသဘာဝသဏ္ဌိတာ ဟိရီ၊ ဘယသဘာဝသဏ္ဌိတံ ဩတ္တပ္ပံ”ဟူသော ဤစကား နှစ်ရပ်၌ကား။ လဇ္ဇာတိ လဇ္ဇနာကာရော၊ လဇ္ဇာ ဟူသည် ရှက်သော အခြင်းအရာတည်း။ တေန သဘာဝေန သဏ္ဌိတာ ဟိရီ၊ ထိုရှက်သော အခြင်းအရာ သဘောဖြင့် ကောင်းစွာ တည်ရှိသည်ကား ဟိရိတည်း။ ဘယန္တိ အပါယဘယံ၊ ဘယံဟူသည် အပါယ်ဘေး၊ ကြောက်လန့်ခြင်းတည်း။ တေန သဘာဝေန သဏ္ဌိတံ ဩတ္တပ္ပံ၊ အပါယ်ဘေးကြောက်လန့်သော ထိုသဘောဖြင့်

ကောင်းစွာတည်သည်ကား ဩတ္တပ္ပတည်း။ တဒုဘယမ္ပိ ပါပပရိဝဇ္ဇနေ၊ ထို
 ဟိရိဩတ္တပ္ပတစ်စုံသည်လည်း မကောင်းမှု ရှောင်ကြဉ်ရာ၌။ ပါကဋံ ဟောတိ၊
 ထင်ရှားသည် ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ချဲ့ကားပြောရသော်။ ဧကစ္စော ဧကော ကုလပုတ္တော၊
 အချို့သော အမျိုးကောင်းသားတစ်ယောက်သည်။ ဥစ္စာရပဿာဝါဒီနိ
 ကရောန္တော၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်စွန့်မှု စသည်တို့ကို ပြုသော်။ လဇ္ဇိတဗ္ဗယုတ္တကံ
 ဧကံ ဒိသ္မာ၊ ရှက်ထိုက်မှုနှင့်ယှဉ်တွဲနေသော တစ်ယောက်ယောက်ကို မြင်သော်။
 လဇ္ဇနာကာရပုတ္တော၊ ရှက်မှုအခြင်းအရာသို့ရောက်သည်။ ဟိဋ္ဌိတော ဘဝေယျ
 သေယျထာပိ၊ ရှက်သည် ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝံ၊ ဤအတူ။ အဇ္ဈတ္တံ လဇ္ဇိမမ္ပံ
 ဩက္ကမိတ္တာ၊ ကိုယ်တွင်း၌ဖြစ်သော ရှက်ခြင်းသဘောသို့ သက်ရောက်၍။ ပါပကမ္မံ
 န ကရောတိ၊ မကောင်းမှုကို မပြု။ ဧကစ္စော အပါယဘယဘိတော ဟုတ္တာ၊
 အမျိုးကောင်းသားအချို့သည် အပါယ်ဘေးမှ ကြောက်သည် ဖြစ်၍။ ပါပကမ္မံ
 န ကရောတိ၊ မကောင်းမှုကို မပြု။ တတြ ဣဒံ ဩပမ္ပံ၊ ထိုဟိရိဩတ္တပ္ပအရာ၌
 ဤဆိုလတ္တံသည်ကား ဥပမာတည်း။ ဟိ၊ ထင်ရှားအောင် ပြောရသော်။ ဒွိသု
 အယောဂုဋ္ဌေသု၊ သံလုံးနှစ်လုံးတို့တွင်။ ဧကော၊ တစ်လုံးသည်။ သီတလော
 ဂူထမက္ခိတော ဘဝေယျ၊ အေးသည် မစင်လူးနေသည် ဖြစ်ရာ၏။ ဧကော ဥဏှော
 အာဒိတ္တော၊ တစ်လုံးသည် ပူ၏ ရဲရဲတောက်နေရာ၏။ တတ္ထ သီတလံ၊ ထိုသံလုံး
 နှစ်လုံးတို့တွင် အေးသော သံလုံးကို။ ဂူထမက္ခိတတ္တာ ဇီဂုစ္ဆန္တော၊ မစင်လူး
 နေသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ရွံရှာသည်ဖြစ်၍။ ပဏ္ဍိတော န ဂဏှာတိ ယထာ၊
 ပညာရှိသည် မကိုင်သကဲ့သို့တည်း။ ဣတရံ သုဟဘယေန၊ သည့်ပြင် ရဲရဲတောက်
 ပူသောသံလုံးကို ပူလောင်မည်ကြောက်သောကြောင့်။ (ပဏ္ဍိတော န ဂဏှာတိ
 ယထာ၊ ပညာရှိသည် မကိုင်သကဲ့သို့တည်း။) တတ္ထ သီတလဿ ဂူထမက္ခိတဿ၊
 အအေး၊ အပူသံလုံးတို့ကို ထိုမကိုင်ခြင်းနှစ်မျိုးတွင် အေးသော မစင်လူးသော
 သံလုံးကို။ ဇီဂုစ္ဆာယ အဂဏှနံ ဝိယ၊ ရွံရှာမှုကြောင့် မကိုင်ခြင်းကဲ့သို့။ အဇ္ဈတ္တံ
 လဇ္ဇိမမ္ပံ ဩက္ကမိတ္တာ၊ ကိုယ်တွင်း၌ဖြစ်သော ရှက်ခြင်းသဘောသို့ သက်ရောက်၍။
 ပါပဿ အကရဏံ၊ မကောင်းမှုကို မပြုခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဥဏှဿ
 သုဟဘယေန အဂဏှနံ ဝိယ၊ ရဲရဲတောက်ပူသော သံလုံးကို ပူလောင်မည်
 ကြောက်ခြင်းကြောင့် မကိုင်ခြင်းကဲ့သို့။ အပါယဘယေန ပါပဿ၊ အပါယ်ဘေးမှ

ကြောက်ခြင်းကြောင့် မကောင်းမှုကို။ အကရဏံ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ မပြုခြင်းကို လည်းကောင်း သိထိုက်၏၊ သိထားရမည်။

‘သပ္ပတိဿဝလက္ခဏာ ဟိရီ။ ဝဇ္ဇဘီရုကဘယဒဿာဝိလက္ခဏံ ဩတ္တပ္ပန္နိ ဣဒမ္ပိ ဒွယံ၊ ‘သပ္ပတိဿဝလက္ခဏာ ဟိရီ။ ဝဇ္ဇဘီရုကဘယဒဿာဝိလက္ခဏံ ဩတ္တပ္ပ’ ဟူသော ဤစကားတစ်စုံသည်လည်း။ ပါပပရိဝဇ္ဇနေယေဝ ပါကဋ္ဌံ ဟောတိ၊ မကောင်းမှုရှောင်ကြဉ်ရာ၌ပင် ပေါ်လွင်ထင်ရှားသည် ဖြစ်၏။ ဟိ ဧကစ္စော၊ ချဲ့ပြောရသော် အချို့အမျိုးကောင်းသားသည်။ ဇာတိမဟတ္တပစ္စဝေက္ခဏာ သတ္တုမဟတ္တပစ္စဝေက္ခဏာ၊ မျိုးရိုးမြင့်မြတ်မှုကို ဆင်ခြင်ခြင်းလည်းကောင်း ဆရာမြင့်မြတ်မှုကို ဆင်ခြင်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဒါယဇ္ဇမဟတ္တပစ္စဝေက္ခဏာ သဗြဟ္မစာရိမဟတ္တပစ္စဝေက္ခဏာ၊ အမွေခံတရားပစ္စည်း မြင့်မြတ်မှုကို ဆင်ခြင်ခြင်းလည်းကောင်း၊ သီတင်းသုံးဖော် မိတ်ဆွေတို့ မြင့်မြတ်မှုကို ဆင်ခြင်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ စတူဟိ ကာရဏေဟိ၊ ပေါင်း အကြောင်းလေးပါးတို့ဖြင့်။ သပ္ပတိဿဝလက္ခဏံ ဟိရီ သမုဋ္ဌာပေတွာ၊ ဂရုစိုက်ထိုက်သူ၏ စကားကို ဂရုစိုက်ခြင်း၊ ရှိသေခြင်းသဘောရှိသော ဟိရီကို ဖြစ်စေ၍။ ပါပံ န ကရောတိ၊ မကောင်းမှုကို မပြု။ ဧကစ္စော၊ အချို့အမျိုးကောင်းသားသည်။ အတ္တာနုဝါဒဘယံ ပရာနုဝါဒဘယံ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုအထင်သေးသော ဘေးလည်းကောင်း သူများအထင်သေးသော ဘေးလည်းကောင်း။ ဒဏ္ဍာဘယံ ဒုဂ္ဂတိဘယံ၊ မင်းဘေး၊ စိုးဒဏ်ဘေးလည်းကောင်း၊ အပါယ်ကျခြင်းဘေးလည်းကောင်း။ ဣတိ စတူဟိ ကာရဏေဟိ၊ ပေါင်း အကြောင်းလေးမျိုးတို့ဖြင့်။ ဝဇ္ဇဘီရုကဘယဒဿာဝိလက္ခဏံ ဩတ္တပ္ပံ သမုဋ္ဌာပေတွာ၊ အပြစ်ကြောက်ခြင်းသဘောကြောက်စရာဟု ရှုခြင်းသဘော ရှိသော ဩတ္တပ္ပကို ဖြစ်စေ၍။ ပါပံ န ကရောတိ၊ မကောင်းမှုကို မပြု။ တတ္ထ ဇာတိမဟတ္တပစ္စဝေက္ခဏာဒီနိ စေဝ အတ္တာနုဝါဒဘယာဒီနိ စ၊ မျိုးရိုးမြင့်မြတ်မှု ဆင်ခြင်ခြင်း စသည်တို့ကိုလည်းကောင်း ကိုယ့်ကိုယ်ကို အထင်သေးမှု ဘေးစသည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝိတ္တာရေတွာ ကထေတဗ္ဗာနိ၊ အကျယ်ချဲ့၍ ဆိုထိုက်ကုန်၏။ တေသံ ဝိတ္တာရော၊ ထိုဇာတိမဟတ္တပစ္စဝေက္ခဏာ စသည်၊ အတ္တာနုဝါဒဘေး စသည်တို့၏ အကျယ်ကို။ အင်္ဂုတ္တရနိကာယဋ္ဌကထာယံ ဝုတ္တော၊ အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်အဋ္ဌကထာ၌ ငါ အဋ္ဌကထာဆရာ ဆိုအပ်ပြီ။

သုက္ကဓမ္မသမာဟိတာတိ၊ သုက္ကဓမ္မသမာဟိတာ ဟူသော ပါဠိ၌။ ဣဒမေဝ
 ဟိရောတ္တပုံ အာဒိ ကတွာ၊ ဤအရှက်အကြောက်ကိုပင် အစပြု၍။ ကတ္တဗ္ဗာ
 ကုသလာဓမ္မာ သုက္ကဓမ္မာ နာမ၊ ပြုထိုက်ကုန်သော ကုသိုလ်တရားတို့သည်
 ဖြူစင်သော တရားတို့ မည်၏။ တေ သဗ္ဗသင်္ခါဟကနယေန၊ ထိုဖြူစင်သော
 တရားတို့သည် အားလုံးသိမ်းကျုံးယူသော နည်းအားဖြင့်။ စတုဘူမက-
 လောကီယလောကုတ္တရဓမ္မာ၊ ဘုံလေးပါးရှိ လောကီလောကုတ္တရာ ကုသိုလ်
 တရားတို့တည်း။ တေဟိ သမာဟိတာ သမန္နာဂတာ၊ ထိုကုသိုလ်တရားတို့နှင့်
 ပြည့်စုံကုန်သော။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား သုက္ကဓမ္မသမာဟိတာ၏ အနက်
 တည်း။ သန္တော သပ္ပရိသာ လောကေတိ၊ သန္တော သပ္ပရိသာ လောကေ
 ဟူသော ပါဠိ၌။ ကာယကမ္မာဒိနံ သန္တတာယ သန္တော၊ ကာယကံ စသည်တို့၏
 ငြိမ်းအေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ငြိမ်းအေးကုန်သော။ ကတညကတဝေဒိတာယ
 သောဘနာ၊ ကျေးဇူးသိတတ် ဆပ်တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် တင့်တယ်
 ကုန်သော။ ပုရိသာ ဣတိ သပ္ပရိသာ၊ ယောက်ျားတို့တည်း ထို့ကြောင့် သပ္ပရိသ
 မည်ကုန်၏။ လောကော ပန သင်္ခါရလောကော၊ လောကသည်ကား သင်္ခါရ
 လောကလည်းကောင်း။ သတ္တလောကော ဩကာသလောကော၊ သတ္တလောက
 လည်းကောင်း၊ ဩကာသလောကလည်းကောင်း။ ခန္ဓလောကော အာယတန-
 လောကော၊ ခန္ဓလောကလည်းကောင်း အာယတနလောကလည်းကောင်း။
 ဓာတုလောကော ဣတိ အနေကဝိဓော၊ ဓာတုလောကလည်းကောင်း ဤသို့
 အမျိုးအစားများစွာ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုလောကများစွာတို့တွင်။ “အာဟာရဋ္ဌိတိကာ
 သဗ္ဗေ သတ္တာ ဧကော လောကော၊ အကြောင်းအာဟာရသာ တည်ရာရှိ
 ကုန်သော သတ္တဝါအားလုံးတို့သည် လောကတစ်ခုတည်း။ အဋ္ဌာရသ ဓာတုယော
 အဋ္ဌာရသလောကာ၊ ဓာတ် ၁၈-ပါးတို့သည် လောက ၁၈-မျိုးတို့တည်း။” ဣတိ
 ဧတ္ထ၊ စသော ဤပါဠိအရာ၌။ သင်္ခါရလောကော ဝုတ္တော၊ သင်္ခါရလောကကို
 ဘုရားဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ခန္ဓလောကာဒယော တဒန္တောဂဓာယေဝ၊ ခန္ဓာ
 လောက စသည်တို့သည် ထိုသင်္ခါရလောကအတွင်း ပါဝင်သွားကြကုန်သည်သာ။
 အယံ လောကော ပရလောကော၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက တမလွန်လောက။
 ဒေဝလောကော မနုဿလောကော၊ နတ်လောက လူလောက။ ဣတိအာဒိသု

ပန သတ္တလောကော ဝုတ္တော၊ ဤသို့စသောပါဠိတို့၌ကား သတ္တလောကကို ဘုရားဟောတော်မူအပ်ပြီ။

ယာဝတာ စန္ဒိမသ္မရိယာ ပရိဟရန္တိ၊ အကြင်မျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော အရပ်၌ လနေတို့သည် လှည့်လည်ကုန်၏။ ဒိသာ ဝိရောစမာနာ ဘန္တိ အရပ်မျက်နှာတို့သည် တင့်တယ်ကုန်၍ တောက်ပကုန်၏။ တာဝ လောကော သဟဿဓာ၊ လနေတို့ လှည့်လည်ရာ၊ တင့်တယ်တောက်ပရာ၊ ထို အတိုင်း အရှည်ဖြင့် ဩကာသ လောကပေါင်းသည် တစ်ထောင်ပြား၏။ ဧတ္ထ တေဝသော ဝတ္ထတေ၊ ဤ ဩကာသတစ်ထောင်၌ သင်ဗကဗြဟ္မာ၏ အလိုသည် ဖြစ်၏။

ဣတိ ဧတ္ထ ဩကာသလောကော ဝုတ္တော၊ ဟူသော ဤပါဠိအရာ၌ ဩကာသလောကကို ဘုရားဟောတော်မူအပ်ပြီ။ တေသု ဣဓ၊ ထိုလောကအများတို့တွင် ဤဒေဝဓမ္မဇာတ်ပါဠိတော်၌။ သတ္တလောကော အဓိပ္ပေတော၊ သတ္တလောကကို လောကဟု အလိုရှိအပ်၏။ ဟိ သတ္တလောကသ္မိ၊ မှန်၏ သတ္တလောက၌။ ယေ သပ္ပရိသာ ဧဝရူပါ၊ အကြင်သူတော်ကောင်းတို့သည် ဤသို့အရှက်အကြောက်နှင့် ပြည့်စုံသော သဘောရှိကုန်၏။ တေ ဒေဝဓမ္မာတိ ဝုတ္တန္တိ၊ ထိုသူတော်ကောင်းတို့ကို ဒေဝဓမ္မတရားရှိသူတို့ဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်ကုန်၏ (ခေါ်ဆိုထိုက်ကုန်၏)။

တတ္ထ ဒေဝါတိ၊ ထိုဒေဝဓမ္မာဟူသော ပါဠိ၌ ဒေဝတို့ဟူသည်။ သမ္မုတိဒေဝါ ဥပပတ္တိဒေဝါ၊ သမ္မုတိနတ်တို့လည်းကောင်း၊ ဥပပတ္တိနတ်တို့လည်းကောင်း။ ဝိသုဒ္ဓိဒေဝါတိ တိဝိဓာ၊ ဝိသုဒ္ဓိနတ်တို့လည်းကောင်းဟု သုံးမျိုးရှိကုန်၏။ မဟာသမ္မတကာလတော ပဋ္ဌာယ၊ မဟာသမ္မတမင်းလက်ထက်မှ စ၍။ လောကေန ဒေဝါတိ သမ္မတတ္တာ၊ လူအပေါင်းသည် ဒေဝတို့ဟူ၍ သမုတ်အပ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ရာဇရာဇကုမာရာဒယော တေသု သမ္မုတိဒေဝါ နာမ၊ မင်း၊ မင်းသားစသည်တို့သည် ထိုနတ်သုံးမျိုးတို့တွင် သမ္မုတိနတ်တို့မည်၏။ ဒေဝလောကေ ဥပ္ပန္နာ ဥပပတ္တိ ဒေဝါ နာမ၊ နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်၌ ဖြစ်ကုန်သော နတ်တို့သည် ဥပပတ္တိနတ်တို့မည်၏။ ခိဏာသဝါ ပန ဝိသုဒ္ဓိဒေဝါ နာမ၊ ရဟန္တာတို့သည်ကား ဝိသုဒ္ဓိနတ်တို့မည်၏။ စ၊ ရှေ့စကားမှန်၏။ ရာဇာနော ဒေဝိယော၊ မင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗိဇယာတို့သည်လည်းကောင်း။ ရာဇကုမာရာ

သမ္မုတိဒေဝါ နာမ၊ မင်းသားမင်းသမီးတို့သည်လည်းကောင်း သမ္မုတိနတ်တို့ မည်၏။ ဘုမ္မဒေဝေ ဥပါဒါယ၊ ဘုမ္မစိုးနတ်တို့ကို အစထား၍။ တဒုတ္တရိဒေဝါ ဥပပတ္တိဒေဝါ နာမ၊ ထိုမှအထက်နတ်ဗြဟ္မာတို့သည် ဥပပတ္တိနတ်တို့မည်၏။ ဗုဒ္ဓါ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်လည်းကောင်း ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည် လည်းကောင်း။ ခိဏာသဝါ ဝိသုဒ္ဓိဒေဝါ နာမ၊ ရဟန္တာတို့သည်လည်းကောင်း ဝိသုဒ္ဓိနတ်တို့မည်၏။ ဣတိ ဧတံ ဝုတ္တမ္ပိ၊ ဤသို့ ဤစကားကို ဟောလည်း ဟောအပ်ပြီ။ ဣမေသံ ဒေဝါနံ ဓမ္မာ၊ ဤနတ်သုံးမျိုးတို့၏ တရားတို့တည်း။ ဣတိ ဒေဝဓမ္မာ၊ ထို့ကြောင့် ဒေဝဓမ္မ မည်ကုန်၏။ ဝုစ္စရေတိ ဝုစ္စန္တိ၊ ဝုစ္စရေဟူသည်ကား ခေါ်ဆိုအပ်ကုန်၏တည်း။

ဟိ ဟိရောတ္တပ္ပမူလကာ၊ ချဲ့ပြောရသော် အရုဏ်အကြောက်အရင်းခံရှိ ကုန်သော။ ကုသလာ ဓမ္မာ၊ ကုသိုလ်တရားတို့သည်။ ကုလသမ္ပဒါယ စေဝ ဒေဝလောကေ နိဗ္ဗတ္တိယာ စ၊ အမျိုးပြည့်စုံခြင်း၊ အမျိုးကောင်းခြင်း၏လည်းကောင်း နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ခြင်း၏လည်းကောင်း။ ဝိသုဒ္ဓိဘာဝဿ စ ကာရဏတ္တာ၊ စင်ကြယ် သည်၏ အဖြစ်၏လည်းကောင်း အကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကာရဏဋ္ဌေန တိဝိဓာနမ္ပိ၊ အကြောင်းအနက်အားဖြင့် သုံးမျိုး ရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေသံ ဒေဝါနံ ဓမ္မာ၊ ထိုနတ်တို့၏ တရားတို့တည်း။ ဣတိ ဒေဝဓမ္မာ၊ ထို့ကြောင့် ဒေဝဓမ္မ မည်ကုန်၏။ တေဟိ ဒေဝဓမ္မေဟိ သမန္နာဂတာ၊ ထိုဒေဝဓမ္မတို့နှင့် ပြည့်စုံ ကုန်သော။ ပုဂ္ဂလာပိ ဒေဝဓမ္မာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း ဒေဝဓမ္မမည်ကုန်၏။ တသ္မာ ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာန ဒေသနာယ၊ ထို့ကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်တည်ရာဒေသနာတော်ဖြင့်။ တေ ဓမ္မေ ဒဿန္တော၊ ထိုဒေဝဓမ္မတို့ကို ပြတော်မူလိုသော ဘုရားရှင်သည်။ ‘သန္တော သပ္ပုရိသာ လောကေ။ ဒေဝဓမ္မာတိ ဝုစ္စရေ’တိ အာဟ၊ ‘သန္တော သပ္ပုရိသာ လောကေ။ ဒေဝဓမ္မာတိ ဝုစ္စရေ’ဟူ၍ ဟောတော်မူပြီ။

ယက္ခော ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ သုတွာ၊ ရေစောင့်ဘီလူးသည် ဤတရားဒေသနာကို နာကြားရ၍။ ပသန္နစိတ္တော ဗောဓိသတ္တံ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိ၍ ဘုရားလောင်း မဟိသာသမင်းသားကို။ “ပဏ္ဍိတ အဟံ တုမှာကံ ပသန္တော၊ အိုပညာရှိ ငါ ရေစောင့်ဘီလူးသည် သင်ပညာရှိတို့အား ကြည်ညို၏။ ဧကံ ဘာတရံ ဒေမိ၊ ညီတစ်ယောက်ကို ပေး၏။ ကတရံ အာနေမိတိ အာဟ၊ အဘယ်ညီကို ယူခဲ့ရ

မည်နည်း”ဟုမေးပြီ။ ကနိဋ္ဌ အာနေဟိတိ၊ ညီငယ်သူရိယမင်းသားကို ယူခဲ့ဟု ပြောပြီ။ ပဏ္ဍိတတွံ၊ အိပညာရှိ သင်သည်။ ကေဝလံ ဒေဝဓမ္မေ ဇာနာသိယေဝ၊ အကျင့်မဖက် သက်သက် ဒေဝဓမ္မတို့ကို သိရုံသာ သိ၏။ ပန တေသု န ဝတ္ထသီတိ၊ အဟုတ်သော်ကား ထိုဒေဝဓမ္မတို့ကို မကျင့်ဟု ပြောပြီ။ ကိ ကာရဏာတိ၊ ဘာကြောင့်လဲဟု ဘုရားလောင်းက မေးပြီ။ ယံ ကာရဏာ ဇေဋ္ဌကံ ဌပေတွာ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့် အကြီးစနွမင်းသားကို ထား၍။ ကနိဋ္ဌ အာဏာပေန္တော၊ အငယ်သူရိယမင်းသားကို ယူခဲ့ဖို့ စေခိုင်းသော သင်မင်းသား သည်။ ဇေဋ္ဌာပစာယိကကမ္မံ န ကရောသီတိ၊ အကြီးရိုသေသောအမှုကို မပြုဟု ပြောပြီ။ ယက္ခ အဟံ၊ အိုရေစောင့်ဘီလူး ငါမင်းသားသည်။ ဒေဝဓမ္မေ စ ဇာနာမိ၊ ဒေဝဓမ္မတို့ကိုလည်း သိ၏။ တေသု စ ဝတ္တာမိ၊ ထိုဒေဝဓမ္မတို့ကိုလည်း ကျင့်၏။ ဟိ မယံ၊ မှန်၏ ငါတို့ ညီအစ်ကိုသုံးယောက်သည်။ ဣမံ အရည် ဧတံ၊ ဤတော ထဲသို့ ထိုညီငယ်သူရိယမင်းသားကို။ နိဿာယ ပဝိဋ္ဌာ၊ အမှီပြု၊ အကြောင်းပြု၍ ဝင်လာကုန်ပြီ။ ဟိ ဧတဿ အတ္ထာယ၊ မှန်၏ ထိုညီငယ် သူရိယမင်းသား၏ အကျိုးငှာ။ အမှာကံ ပိတရံ၊ ငါတို့၏ ဖခင်ဗြဟ္မဒတ်မင်းကို။ ဧတဿ မာတာ၊ ထိုညီငယ်သူရိယမင်းသား၏ မိခင် မိဖုယားသည်။ ရန္တံ ယာစိ၊ မင်းအဖြစ်ကို တောင်းပြီ။ အမှာကံ ပိတာ ပန၊ ငါတို့၏ ဖခင်ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်ကား။ တံ ဝရံ အဒတွာ၊ ထိုဆုကို မပေးမူ၍။ အမှာကံ အနုရက္ခဏတ္ထာယ၊ ငါတို့ကို အစဉ် စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ။ အရညဝါသံ အနုဇာနိ၊ တောထဲနေခွင့်ကို ခွင့်ပြုပြီ။ သော ကုမာရော အနုဝတ္ထိတွာ၊ ထိုသူရိယမင်းသားသည် နောက်ကလိုက်လာ၍။ အမေဟိ သဒ္ဓိ အာဂတော၊ ငါတို့နှင့် အတူ လိုက်လာပြီ။ တံ အရညေ၊ ထိုသူရိယ မင်းသားကို တောထဲ၌။ ဧကော ယက္ခော ခါဒီတိ၊ ဘီလူးတစ်ကောင်သည် စားပြီ ဟု။ ဝုတ္တေပိ ကောစိ န သဒ္ဓဟိဿတိ၊ ပြောအပ်ပါသော်လည်း မည်သူမျှ မယုံ လတ္တံ။ တေန အဟံ ဂရဟဘယဘိတော၊ ထို့ကြောင့် ငါမဟိသာသ မင်းသား သည် ကဲ့ရဲ့မည့်ဘေးကြောက်၍။ တမေဝ အာဏာပေမီတိ၊ ထိုသူရိယမင်းသား ကိုသာ ယူခဲ့ဖို့ စေခိုင်း၏ဟု ပြောပြီ။ “သာဓု သာဓု ပဏ္ဍိတ၊ ကောင်းစွ ကောင်းစွ ပညာရှိ၊ တွံ ဒေဝဓမ္မေ စ ဇာနာသိ၊ သင်သည် ဒေဝဓမ္မတို့ကိုလည်း သိ၏။ တေသု စ ဝတ္ထသီတိ၊ ထိုဒေဝဓမ္�တို့ကိုလည်း ကျင့်၏ဟု ပြော၍။ ပသန္နော ယက္ခော၊ ကြည်ညိုသော ရေစောင့်ဘီလူးသည်။ ဗောဓိသတ္တဿ သာဓုကာရံ ဒတွာ၊

ဘုရားလောင်းအား ကောင်းချီးကို ပေး၍။ ဒွေပိ ဘာတရော အာနေတွာ အဒါသိ၊ စန္ဒမင်းသား၊ သူရိယမင်းသား ညီနှစ်ယောက်တို့ကိုလည်း ဆောင်ယူ၍ ပေးပြီ။

အထ နံ ဗောဓိသတ္တော၊ ဆောင်ယူပေးပြီးရာ ထိုအခါ၌ ထိုရေစောင့်ဘီလူးကို ဘုရားလောင်းသည်။ “သမ္ပ တံ ပုဗ္ဗေ၊ အချင်း ရေစောင့်ဘီလူး သင်သည် ရှေး၌။ အတ္တနာ ကတေန ပါပကမ္မေန၊ မိမိသည် ပြုအပ်သော မကောင်းမှုကံကြောင့်။ ပရေသံ မံသလောဟိတခါဒကော၊ သူတစ်ပါးတို့၏ အသားအသွေး စား တတ်သော။ ယက္ခော ဟုတွာ နိဗ္ဗတ္တော၊ ရေစောင့်ဘီလူးသည် ဖြစ်၍ဖြစ်ပြီ။ ဣဒါနိပိ ပါပမေဝ ကရောသိ၊ ယခုအခါ၌လည်း မကောင်းမှုကိုသာ ပြု၏။ တေ ဣဒံ ပါပကမ္မံ သင်၏ ဤမကောင်းမှုသည်။ နိရယာဒိဟိ မုစ္ဆိတံ၊ ငရဲစသည်တို့မှ လွတ်ခြင်းငှာ။ တေ ဩကာသံ န ဒဿတိ၊ သင့်အားအခွင့်ကို မပေးလတ္တံ့။ တသ္မာ ဣတော ပဌာယ၊ ထို့ကြောင့် ဤနေ့မှ စ၍။ ပါပံ ပဟာယ၊ မကောင်းမှုကို ပယ် စွန့်၍။ ကုသလံ ကရောဟိတိ အာဟ၊ ကုသိုလ်ကို ပြုလော့”ဟု ဆိုပြီ။ စ ပန တံ ဒမေတုံ အသက္ခိ၊ ဆက်၍ အထူးပြောရသော်ကား ထိုရေစောင့်ဘီလူးကို ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမခြင်းငှာ ဘုရားလောင်းစွမ်းနိုင်ပြီ။ သော တံ ယက္ခံ ဒမေတွာ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် ထိုရေစောင့်ဘီလူးကို ဆုံးမ၍။ တေန သံဝိဟိတာရက္ခော၊ ထိုရေစောင့်ဘီလူးသည် စီမံအပ်သော အစောင့်အရှောက်ရှိ၍။ တတ္ထေဝ ဝသန္တော၊ ထိုရေအိုင်အနီး၌သာ နေလျက်။ ဧကဒိဝသံ နက္ခတ္တံ ဩလောကေတွာ၊ တစ်နေ့၌ နက္ခတ်ကို ကြည့်၍။ ပိတု ကာလကတဘာဝံ ဥ တွာ၊ ခမည်းတော် ဗြဟ္မဒတ်မင်း၏ နတ်ရွာစံကြောင်းကို သိ၍။ ယက္ခံ အာဒါယ၊ ရေစောင့်ဘီလူးကို ခေါ်ယူ၍။ ဗာရာဏသီ ဂန္ဓာ၊ ဗာရာဏသီမြို့သို့ သွား၍။ ရဇ္ဇံ ဂဟေတွာ၊ မင်း အဖြစ်ကို လူ၍။ စန္ဒကုမာရဿ ဩပရဇ္ဇံ၊ စန္ဒမင်းသားအား အိမ်ရှေ့မင်းအဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ သူရိယကုမာရဿ သေနာပတိဌာနံ ဒတွာ၊ သူရိယမင်းသားအား စစ်သူကြီးရာထူးကိုလည်းကောင်း ပေး၍။ ယက္ခဿ ရမဏီယေ ဌာနေ၊ ရေစောင့် ဘီလူးအတွက် မွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်းသော ဌာန၌။ အာယတနံ ကာရေတွာ၊ နတ်ကွန်းကို ဆောက်လုပ်စေ၍။ ယထာ သော၊ အကြင်သို့ပြုသော် ထိုရေစောင့် ဘီလူးသည်။ အဂ္ဂမာလံ အဂ္ဂပုပ္ဖံ၊ ပန်းဦးကိုလည်းကောင်း အပွင့်ဦးကိုလည်း ကောင်း။ အဂ္ဂဘတ္တဉ္စ လဘတိ၊ အစာဦးကိုလည်းကောင်း ရ၏။ တထာ အကာသိ၊ ထိုကဲ့သို့ ပန်းဦး၊ အပွင့်ဦး၊ အစာဦးရအောင် ပြုပြီ။ သော ဓမ္မေန၊ ထို ဘုရားလောင်း

မဟိသာသမင်းသည် တရားသဖြင့်။ ရန္တံ ကာရေတွာ၊ မင်းအဖြစ်ကို ပြု၍။
ယထာကမ္ပံ ဂတော၊ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သတ္တာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤတရားဒေသနာ
တော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ ဒဿေတွာ သစ္စာနိ ပကာသေသိ၊ ပြတော်မူ၍
သစ္စာတို့ကို ထင်ရှားပြတော်မူပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ သော ဘိက္ခု၊ သစ္စာ
ပြပြီးသော အဆုံး၌ ထိုပစ္စည်းများစွာရှိသော ရဟန်းသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ
ပတိဌဟိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်ပြီ။ သမ္မာ သမ္မုဒ္ဓေါပိ ဒွေ ဝတ္ထုနိ ကထေတွာ၊
ဘုရားရှင်သည်လည်း ပစ္စုပ္ပန်အတိတ်ဝတ္ထုကြောင်းနှစ်ခုတို့ကို ဟောတော်မူပြီး၍။
အနုသန္တိ ယဋေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ တဒါ ဒကရက္ခသော၊
ထိုအခါက ရေစောင့်ဘီလူးသည်။ ဗဟုဘဏ္ဍိကဘိက္ခု အဟောသိ၊ ပစ္စည်း
များစွာရှိသော ရဟန်းသည် ဖြစ်လာပြီ။ သူရိယကုမာရော အာနန္ဒော၊ သူရိယ
မင်းသားကား အာနန္ဒာတည်း။ စန္ဒကုမာရော သာရိပုတ္တော၊ စန္ဒမင်းသားကား
ရှင်သာရိပုတ္တရာအလောင်းတည်း။ ဇေဋ္ဌကဘာတာ မဟိသာသကုမာရော ပန၊
အကိုကြီးဖြစ်သော မဟိသာသမင်းသားသည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊
ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်
မူပြီ။

ဒေဝဓမ္မဇာတကဝဏ္ဏနာ ဆဌာ၊ ခြောက်ခုမြောက် ဖြစ်သော
ဒေဝဓမ္မဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၇။ ကဋ္ဌဟာရိဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပုတ္တော တျာဟံ မဟာရာဇာတိ ဣဒံ၊ ပုတ္တော တျာဟံ မဟာရာဇစသော
ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည်
ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဝါသဘခတ္တိယံ အာရဗ္ဗ ကထေသိ၊
ဝါသဘခတ္တိယာမိဖုယားကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဝါသဘခတ္တိယာယ
ဝတ္ထု ဒွါဒသကနိပါတေ၊ ဝါသဘခတ္တိယာမိဖုယား၏ ဝတ္ထုကြောင်းသည် ဒွါဒသက
နိပါတ်၌။ ဘဒ္ဒသာလဇာတကေ အာဝိဘဝိဿတိ၊ ဘဒ္ဒသာလဇာတ်၌ ထင်ရှားစွာ
ဖြစ်လတ္တံ့။ သာ မဟာနာမဿ သက္ကဿ ဓိတာ၊ ထိုဝါသဘခတ္တိယာမိဖုယားသည်

မဟာနာမ်မည်သော သာကီဝင်မင်း၏ သမီးသည်။ နာဂမုဏ္ဍာယ နာမ ဒါသိယာ၊ နာဂမုဏ္ဍာ မည်သော ကျွန်မ၏။ ကုဏ္ဍိသ္မိ ဇာတာ၊ ဝမ်း၌(ဝမ်းက) ဖွားလာသည်။ ကောသလရာဇဿ အဂ္ဂမဟေသီ အဟောသီ ကိရ၊ ပသေနဒီကောသလမင်း၏ မိဖုယားကြီးသည် ဖြစ်ပြီတဲ့။ သာ ရညော ပုတ္တံ ဝိဇာယိ၊ ထိုဝါသဘခတ္တိယာ မိဖုယားကြီးသည် ပသေနဒီကောသလမင်းအတွက် သားဝိဋ္ဌဇ္ဈဘကို ဖွားပြီ။ ရာဇာ ပန အဿာ၊ ပသေနဒီကောသလမင်းသည်ကား ထိုဝါသဘခတ္တိယာ၏။ ဒါသိ-ဘာဝံ ဥ တွာ၊ ကျွန်သွေးပါကြောင်းကို သိရ၍။ ဌာနံ ပရိဟာပေသိ၊ မိဖုယားကြီး ရာထူးကို ဆုတ်ယုတ်စေပြီ (မိဖုယားကြီး ရာထူးမှ ချပြီ)။ ပုတ္တဿ ဝိဋ္ဌဇ္ဈဘဿာပိ သားဖြစ်သော ဝိဋ္ဌဇ္ဈဘအားလည်း။ ဌာနံ ပရိဟာပေသိယေဝ၊ အိမ်ရှေ့မင်း ရာထူးကို ထက်ဝန်းကျင် ဆုတ်ယုတ်စေပြီးသည်သာတည်း (အိမ်ရှေ့မင်းရာထူးမှ ချထားပြီးသည်သာတည်း)။ တေ ဥဘောပိ၊ ဝါသဘခတ္တိယာ ဝိဋ္ဌဇ္ဈဘ ထိုသားအမိ နှစ်ယောက်တို့သည်လည်း။ အန္တောနိဝေသနေယေဝ ဝသန္တိ၊ နန်းတော်တွင်း၌သာ နေရကုန်၏။ သတ္တာ တံ ကာရဏံ ဥ တွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ထိုရာထူးချထားသော အကြောင်းကို သိတော်မူ၍။ ပုဗ္ဗဏှသမယေ ပဉ္စသတဘိက္ခုပရိဝုတော၊ နံနက် အခါ၌ ရဟန်းငါးရာခြံရံအပ်လျက်။ ရညော နိဝေသနံ ဂန္ဓာ၊ ပသေနဒီကောသလ မင်း၏ နန်းတော်သို့ ကြွတော်မူ၍။ ပညတ္တာသနေ နိသီဒိတွာ၊ ခင်းထားအပ်သော နေရာ၌ ထိုင်တော်မူ၍။ မဟာရာဇ ဝါသဘခတ္တိယာ၊ မင်းမြတ် ဝါသဘခတ္တိယာ သည်။ ကဟံတိ အာဟ၊ အဘယ်မှာနည်းဟု မေးတော်မူပြီ။ ရာဇာ တံ ကာရဏံ အာရောစေသိ၊ ပသေနဒီကောသလမင်းသည် ထိုရာထူးချထားသော အကြောင်း ကို လျှောက်ထားပြီ။ မဟာရာဇ ဝါသဘခတ္တိယာ၊ မင်းမြတ် ဝါသဘခတ္တိယာ သည်။ ကဿ ဓိတာတိ၊ ဘယ်သူ၏ သမီးနည်းဟု မေးပြီ။ ဘန္တေ မဟာနာမဿ ဣတိ၊ အို ရှင်တော်ဘုရား မဟာနာမ်မင်း၏တည်းဟု ဖြေပြီ။ အာဂစ္ဆမာနာ ကဿ အာဂတာတိ၊ ရောက်လာသော် ဘယ်သူ့အတွက် ရောက်လာသနည်းဟု မေးတော်မူပြီ။ မယံ ဘန္တေတိ၊ တပည့်တော်အတွက်ပါ ဘုရားဟု လျှောက်ထားပြီ။ မဟာရာဇ သာ ရညော ဓိတာ၊ မင်းမြတ် ထိုဝါသဘခတ္တိယာသည် မဟာနာမ် သာကီဝင်မင်း၏ သမီးတည်း။ ရညောဝ အာဂတာ၊ သင်မင်းကြီးအတွက်သာ ရောက်လာ၏။ ရာဇာနံယေဝ ပဋိစ္စ၊ သင်မင်းကြီးကိုသာ အစွဲပြု၍။ ပုတ္တံ လဘိ၊ သားကို ရပြီ။ သော ပုတ္တော ကိ ကာရဏာ၊ ထိုသင်မင်းကြီးသားသည်

အဘယ့်ကြောင့်။ ပိတု သန္တကဿ ရဇဿ၊ အဖ၏ ဥစ္စာ ဖြစ်သော မင်းအဖြစ်၏။ သာမိကော န ဟောတိ၊ ပိုင်ရှင်သည် မဖြစ်ရမည်နည်း။ ပုဗ္ဗေ ရာဇာနော၊ ရှေးက မင်းတို့သည်။ မဟုတ္တိကာယ ကဋ္ဌဟာရိကာယ၊ တစ်ခဏမျှ ပေါင်းဖော်အပ်သော ထင်းခွေသည်မ၏။ ကုဏ္ဍိသိမ္ပိ ပုတ္တံ လဘိတွာ၊ ဝမ်း၌လည်း သားကို ရ၍။ ပုတ္တဿ ရန္တံ အဒံသုတိ၊ သားအား မင်းအဖြစ်ကို ပေးဖူးကုန်ပြီဟု မိန့်ပြီ။ ရာဇာ တဿ အတ္တဿ၊ ပသေနဒီကောသလမင်းသည် ထိုဝတ္ထုကြောင်း၏။ အာဝိဘာဝတ္ထာယ ဘဂဝန္တံ ယာစိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းအကျိုးငှာ ဘုရားရှင်ကို တောင်းပန်ပြီ။ ဘဂဝါ ဘဝန္တရေန ပဋိစ္ဆန္တံ၊ ဘုရားရှင်သည် ဘဝတစ်ပါးဖြင့် ဖူးလွှမ်းအပ်သော။ ကာရဏံ ပါကဋံ အကာသိ၊ အကြောင်းအရာကို ထင်ရှားသည်ကို ပြုတော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော ရာဇာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မည်သော မင်းသည်။ မဟန္တေန ယသေန၊ များစွာသော အခြံအရံဖြင့်။ ဥယျာနံ ဂန္ဓာ၊ ဥယျာဉ်တော်သို့ သွား၍။ တတ္ထ ပုပ္ဖလလောဘေန ဝိစရန္တော၊ ထိုဥယျာဉ်တော်၌ အပွင့်အသီးတပ်မက်မှုဖြင့် လှည့်လည်သော်။ ဥယျာနဝနသန္တော ဂါယိတွာ၊ ဥယျာဉ်တော်တောအုပ်၌ သီချင်းဆို၍။ ဒါရူနိ ဥဒ္ဓရမာနံ၊ ထင်းတို့ကို ဆောင်ယူနေ၊ ခွေနေသော။ ဧကံ ကုတ္တိ ဒိသ္မာ၊ တစ်ယောက်သော အမျိုးသမီးကို မြင်၍။ ပဋိဗဒ္ဓစိတ္တော သံဝါသံ ကပ္ပေသိ၊ တပ်စွန်းသောစိတ်ရှိ၍ ပေါင်းဖော်မှုကို ပြုပြီ။ တင်္ခဏညေဝ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုပေါင်းဖော်ရာ ခဏ၌ပင် ဘုရားလောင်းသည်။ တဿာ ကုဏ္ဍိယံ၊ ထိုထင်းခွေသည်မ၏ ဝမ်း၌။ ပဋိသန္ဓိ ဂဏှိ၊ ပဋိသန္ဓေကို ယူပြီ။ တာဝဒေဝ တဿာ ကုဏ္ဍိ၊ ထိုပဋိသန္ဓေယူရာခဏ၌ပင် ထိုထင်းခွေသည်မ၏ ဝမ်းသည်။ ဝဇိရပူရိတာ ဝိယ ဂရုကာ အဟောသိ၊ ဝဇိရစိန်ဖြင့် ပြည့်သကဲ့သို့ လေးလံသည် ဖြစ်ပြီ။ သာ ဂဟ္တဿ၊ ထိုထင်းခွေသည်မသည် ကိုယ်ဝန်၏။ ပတိဋ္ဌိတဘာဝံ ဥ တွာ၊ တည်ကြောင်းကို သိ၍။ ဒေဝ မေ ဂုတ္တော၊ အရှင်မင်းကြီး ကျွန်တော်မျိုးမအား ကိုယ်ဝန်သည်။ ပတိဋ္ဌိတောတိ အာဟ၊ တည်ပါပြီဟု လျှောက်ပြီ။ ရာဇာ အင်္ဂုလိမုဒ္ဒိကံ ဒတွာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် လက်စွပ်ကို ပေး၍။ “သစေ ဓိတာ ဟောတိ၊ အကယ်၍ သမီးသည် ဖြစ်အံ့။ ဣမံ ဝိဿဇေတွာ ပေါသေယျာသိ၊ ဤလက်စွပ်ကို စွန့်လွှတ်ရောင်းချ၍ မွေးမြူလေလော့။ သစေ ပုတ္တော ဟောတိ၊ အကယ်၍ သားသည် ဖြစ်အံ့။ အင်္ဂုလိမုဒ္ဒိကာယ သဒ္ဓိ၊ လက်စွပ်နှင့်အတူ။ မမ သန္တိကံ၊ ငါမင်းတရား၏

အထံတော်သို့။ အာနေယျာသီတိ ဝတ္တာ ပတ္တာမိ၊ ခေါ်ဆောင်ခဲ့”ဟု ပြော၍
ဖဲသွားပြီ။

သာပိ ပရိပတ္တဂတ္တာ၊ ထိုထင်းခွေသည်မသည်လည်း ကိုယ်ဝန်ရင့်ကျက်သော်။
ဗောဓိသတ္တံ ဝိဇာယိ၊ ဘုရားလောင်းကို ဖွားပြီ။ တဿ အာဓာဝိတွာ၊ ထို
ဘုရားလောင်း၏ ရှေးရှုပြေးလာ၍။ ပရိဓာဝိတွာ ဝိစရဏကာလေ၊ ထက်ဝန်းကျင်
ပြေးသွား၍ လှည့်လည်နိုင်ရာအခါ၌။ ကိဋ္ဌာမဏ္ဍလေ ကိဋ္ဌန္တဿ၊ ကစားကွင်း၌
ကစားသော်။ နိပ္ပိတိကေန ပဟဋ္ဌာ အမှာတိ၊ အဖဲ့ကောင်လေး၏ အရိုက်အနှက်
ခံရကုန်သည် ဖြစ်ကုန်ပြီဟု။ ဧဝံ ဝတ္တာရော ဟောန္တိ၊ ဤသို့ ပြောသူတို့သည်
ဖြစ်ကုန်၊ ရှိကုန်၏။ တံ သုတွာ၊ ထိုစကားကို ကြားရ၍။ ဗောဓိသတ္တော မာတု၊
ဘုရားလောင်းသည် အမိ၏။ သန္တိကံ ဂန္ဓာ၊ အထံသို့ သွား၍။ အမ္မ ကော မယံ
ပိတာတိ ပုစ္ဆိ၊ အမေ အဘယ်သူသည် ကျွန်တော်၏ အဖေနည်းဟု မေးပြီ။ တာတ
တွံ၊ ချစ်သား သင်သည်။ ဗာရာဏသီရညော ပုတ္တောတိ၊ ဗာရာဏသီမင်း၏
သားတည်းဟု ပြောပြီ။ အမ္မ ကောစိ၊ အမေ တစ်စုံတစ်ခုသော။ သက္ခိ အတ္ထိ ပန
ဣတိ၊ သက်သေသည် ရှိ၏လောဟု မေးပြီ။ တာတ ရာဇာ၊ ချစ်သား မင်းသည်။
ဣမံ မုဒ္ဒိကံ ဒတွာ၊ ဤလက်စွပ်ကို ပေး၍။ “သစေ ဓိတာ ဟောတိ၊ အကယ်၍
သမီးသည် ဖြစ်အံ့။ ဣမံ ဝိဿဇေတွာ ပေါသေယျာသိ၊ ဤလက်စွပ်ကို စွန့်လွှတ်
ရောင်းချ၍ မွေးမြူလေလော့။ သစေ ပုတ္တော ဟောတိ၊ အကယ်၍ သားသည်
ဖြစ်အံ့။ ဣမာယ အင်္ဂုလိမုဒ္ဒိကာယ သဒ္ဓိ အာနေယျာသိ၊ ဤလက်စွပ်နှင့်အတူ
ဆောင်ယူခဲ့ (ခေါ်ဆောင်ခဲ့)”။ ဣတိ ဝတ္တာ ဂတောတိ၊ ဤသို့ပြော၍ သွားပြီဟု
ပြောပြီ။ အမ္မ ဧဝံ သန္တေ ကသ္မာ၊ အိုအမေ ဤသို့ဖြစ်သော် အဘယ့်ကြောင့်။ မံ
ပိတု သန္တိကံ န နေသီတိ၊ ကျွန်တော့်ကို ခမည်းတော်၏အထံသို့ မပို့သနည်းဟု
ပြောပြီ။ သာ ပုတ္တဿ အဇ္ဈာသယံ ဥ တွာ၊ ထိုထင်းခွေသည်မသည် သား၏
ဆန္ဒကို သိရ၍။ ရာဇဒွါရံ ဂန္ဓာ၊ မင်းနန်းတော်တံခါးသို့ သွား၍။ ရညော
အာရောစာပေသိ၊ မင်းအား လျှောက်ထားစေပြီ။ ရညာ စ ပုတ္တောသာပိတာ
ပဝိသိတွာ၊ မင်းသည်လည်း အခေါ်ခိုင်းအပ်သော် နန်းတွင်းဝင်၍။ ရာဇာနံ
ဝန္တိတွာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းကို ရှိခိုး၍။ ဒေဝ အယံ တေ ပုတ္တောတိ အာဟ၊ အရှင်
မင်းမြတ် ဤကလေးသည် အရှင်မင်းမြတ်၏ သားတည်းဟု လျှောက်ထားပြီ။
ရာဇာ ဇာနန္တောပိ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် သိပါသော်လည်း။ ပရိသမဇ္ဈေ လဇ္ဇာယ၊

ပရိသတ်အလယ်၌ ရှက်သဖြင့်။ မယ့် န ပုတ္တောတိ အာဟ၊ ငါ၏ သားမဟုတ်ဟု ပြောပြီ။ ဒေဝ အယံ တေ မုဒ္ဒိကာ၊ အရှင်မင်းမြတ် ဤလက်စွပ်သည် အရှင် မင်းကြီး၏ လက်စွပ်တည်း။ ဣမံ သဉ္ဇာနာသီတိ၊ ဤလက်စွပ်ကို သိတော်မူပါဟု လျှောက်ပြီ။ အယမ္ပိ မယ့် မုဒ္ဒိကာ န ဟောတိတိ၊ ဤလက်စွပ်သည်လည်း ငါ၏ လက်စွပ်သည် မဟုတ်ဟု ငြင်းပြန်ပြီ။ ဒေဝ ဣဒါနိ၊ အရှင်မင်းမြတ် ယခုအခါ၌။ သစ္စကိရိယံ ဌပေတွာ၊ သစ္စာပြုမှုကို ထား၍။ မမ အညော သက္ခိ နတ္ထိ၊ ကျွန်တော် မိုးမ၏ အခြားသော သက်သေခံသည် မရှိ။ သစေ အယံ ဒါရကော၊ အကယ်၍ ဤသူငယ်သည်။ တုမေ ပဋိစ္စ ဇာတော၊ သင်မင်းကြီးတို့ကို စွဲ၍ မွေးသူဖြစ်အံ့။ အာကာသေ တိဌတု၊ ကောင်းကင်၌ တည်ပါစေ။ စေ နော၊ အကယ်၍ မဟုတ် အံ့။ ဘူမိယံ ပတိတွာ၊ မြေပေါ်သို့ ကျ၍။ မရတု ဣတိ၊ သေပါစေဟု ပြော၍။ ဗောဓိသတ္တဿ ပါဒေ ဂဟေတွာ၊ ဘုရားလောင်း၏ ခြေထောက်တို့ကို ကိုင်၍။ အာကာသေ ခိပိ၊ ကောင်းကင်ပေါ်သို့ ပစ်လိုက်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော အာကာသေ၊ ဘုရားလောင်းသည် ကောင်းကင်ပေါ်၌။ ပလ္လက္ အာဘုဇိတွာ နိသိန္ဒော၊ တင်ပလ္လင်ကို ဖွဲ့ခွေ၍ ထိုင်နေလျက်။ မဓုရဿရေန ပိတု၊ သာယာချိုမြိန်သော အသံဖြင့် ခမည်းတော်အား။ ဓမ္မံ ကထေန္တော၊ တရားကို ဟောလို၍။

၇။ “ပုတ္တော တျာဟံ မဟာရာဇ တွံ မံ ပေါသ ဇနာဓိပ။

အညေပိ ဒေဝေါ ပေါသေတိ၊ ကိဉ္စ ဒေဝေါ သကံ ပဇ”န္တိ။

“ပုတ္တော တျာဟံ မဟာရာဇ (လ) ကိဉ္စ ဒေဝေါ သကံ ပဇ” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ဟောပြီ။

၇။ “မဟာရာဇ အဟံ၊ အို ခမည်းတော်မင်းမြတ် အကျွန်ုပ်သည်။ တေ ပုတ္တော၊ သင်မင်းမြတ်၏ သားတော်ပါတည်း။ ဇနာဓိပ တွံ မံ ပေါသ၊ လူတို့ အကြီးအကဲ၊ အိုမင်းမြတ် သင် မင်းကြီးသည် ကျွန်တော်မိုးသားတော်ကို မွေးမြူတော်မူပါ။ အညေပိ ဒေဝေါ ပေါသေတိ၊ တိရစ္ဆာန်နှင့်လူ အခြားသူ တို့ကိုပင် အရှင်မင်းကြီးသည် မွေးမြူရသေး၏။ ဒေဝေါ သကံ ပဇ” ကိဉ္စ၊ အရှင်မင်းကြီးသည် ကိုယ့်သားတော်အရင်းကို အဘယ့်ကြောင့် မမွေးမြူနိုင် ရမည်နည်း”။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ပုတ္တော တျာဟန္တိ ပုတ္တော တေ အဟံ၊ ပုတ္တော တျာဟံ ဟူသည်ကို ပုတ္တော တေ အဟံဟု ပုဒ်ဖြတ်။ ဧသော ပုတ္တော စ နာမ၊ ဤသား မည်သည်လည်း။ အတြဇော ခေတ္တဇော၊ အတြဇသားလည်းကောင်း၊ ခေတ္တဇ သားလည်းကောင်း။ အန္တေဝါသိကော ဒိန္နကော၊ အန္တေဝါသိကသားလည်း ကောင်း၊ ဒိန္နကသားလည်းကောင်း။ ဣတိ စတုပ္ပိဓော၊ ဤသို့ လေးမျိုးရှိ၏။ တတ္ထ အတ္တာနံ ပဋိစ္စ၊ ထိုသားလေးမျိုးတို့တွင် မိမိကို စွဲ၍။ ဇာတော အတြဇော နာမ၊ ပေါက်ဖွားသော သားသည် အတြဇသား မည်၏။ သယနပိဋေ ပလ္လင်္ကေ ဥရေ၊ အိပ်ရာပေါ်လည်းကောင်း၊ မိမိပလ္လင်ပေါ်လည်းကောင်း၊ ရင်ခွင်၌လည်းကောင်း။ ဣတိဝေမာဒိသု နိဗ္ဗတ္တော ခေတ္တဇော နာမ၊ ဤသို့စသော နေရာတို့၌ ဖြစ်သော သားသည် ခေတ္တဇသားမည်၏။ သန္တိကေ သိပ္ပုဂ္ဂဏှနကော အန္တေဝါသိကော နာမ၊ မိမိထံ၌ အတတ်ပညာသင်ယူသူသည် အန္တေဝါသိကသား မည်၏။ ပေါသာဝနတ္ထာယ ဒိန္နော ဒိန္နကော နာမ၊ မွေးမြူစေခြင်းငှာ ပေးအပ်သူသည် (အပေးခံရသူသည်) ဒိန္နကသား မည်၏။ ဣဓ ပန အတြဇံ သန္ဓာယ၊ ဤဂါထာ ၌ကား အတြဇသားကို ရည်ရွယ်၍။ ပုတ္တောတိ ဝုတ္တံ၊ ပုတ္တော=သားဟု အလောင်းတော် ဆိုအပ်ပြီ။ စတူဟိ သင်္ဂဟဝတ္ထုဟိ၊ ပေးကမ်းခြင်း၊ ချစ်ခင်ဖွယ် ပြောဆိုခြင်း၊ အကျိုးပြုခြင်း၊ ကိုယ်နှင့်တန်းတူထားခြင်းဟု လေးပါးကုန်သော သင်္ဂဟတရားတို့ဖြင့်။ ဇနံ ရဉ္စေတီတိ ရာဇာ၊ လူအပေါင်းကို နှစ်သက်စေတတ် သောကြောင့် ရာဇ=မင်းမည်၏။ မဟန္တော ရာဇာ မဟာရာဇာ၊ ကြီးမြတ်သော မင်းသည် မဟာရာဇမည်၏။ တံ အာလပန္တော၊ ထိုကြီးမြတ်သော မင်းကို ခေါ်လိုသော ဘုရားလောင်းသည်။ မဟာရာဇာတိ အာဟ၊ မဟာရာဇဟု ခေါ်ပြီ။ တံ မံ ပေါသ ဇနာမိပါတိ၊ တံ မံ ပေါသ ဇနာမိပ ဟူသည်ကား။ ဇနာမိပ မဟာဇနဇေဋ္ဌက တံ၊ လူများစုအကြီးအကဲ မင်းမြတ် သင်မင်းမြတ်သည်။ မံ ပေါသ ဘရဿု ဝမေဟိ၊ ကျွန်တော့်ကို မွေးမြူလော့၊ ကြီးပွားစေလော့။ အညေပိ ဒေဝေါ ပေါသေတီတိ၊ အညေပိ ဒေဝေါ ပေါသေတိ ဟူသည်ကား။ အညေပိ ဟတ္ထိ- ဗန္ဓာဒယော မနုဿေ၊ ငါမှ အခြားလည်းဖြစ်ကုန်သော ဆင်ထိန်းအစရှိကုန်သော လူတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဟတ္ထိ အဿာဒယော တိရစ္ဆာနဂတေ စ၊ ဆင်မြင်း စကုန်သော တိရစ္ဆာန်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဗဟုဇနေ ဒေဝေါ ပေါသေတိ၊ သူများစွာတို့ကို ရှင်မင်းကြီးသည် မွေးမြူတော်မူ၏။ ကိဉ္စ ဒေဝေါ သကံ ပဇန္တိ

ဧတ္ထ ပန၊ ကိစ္စ ဒေဝေါ သကံ ပဇံ ဟူသော ဤပါဌ်၌ကား။ ကိစ္ဆာတိ ဂရဟတ္ထေ
 စ၊ ကိစ္စဟူသောပုဒ်သည် ကဲ့ရဲ့ခြင်းအနက်၌လည်းကောင်း။ အနုဂ္ဂဟဏတ္ထေ စ
 နိပါတော၊ ခိုးမြှောက်ခြင်းအနက်၌လည်းကောင်း နိပါတ်ပုဒ်တည်း။ သကံ ပဇံ
 မိမိဥစ္စာဖြစ်သော သတ္တဝါကို။ အတ္တနော ပုတ္တံ မံ၊ မိမိ၏ သားတော်ဖြစ်သော
 ကျွန်တော့်ကို။ န ပေါသေတိတိ ဝဒန္တော ဂရဟတိ နာမ၊ မမွေးမြူဟု ပြောလိုသော
 ဘုရားလောင်းသည် ကဲ့ရဲ့သည် မည်၏။ အညေ ဗဟုဇနေ၊ အခြားကုန်သော
 သူများစွာတို့ကို။ ပေါသေတိတိ ဝဒန္တော အနုဂ္ဂဏှာတိ နာမ၊ မွေးမြူ၏ဟု ပြော
 လိုသော ဘုရားလောင်းသည် ခိုးမြှောက်သည် မည်၏။ ဣတိ ဗောဓိသတ္တော၊
 ဤသို့လျှင် ဘုရားလောင်းသည်။ ဂရဟန္တောပိ အနုဂ္ဂဏှန္တောပိ၊ ကဲ့ရဲ့လို၍
 လည်းကောင်း ခိုးမြှောက်လို၍လည်းကောင်း။ ကိစ္စ ဒေဝေါ သကံ ပဇန္တိ အာဟ၊
 ကိစ္စ ဒေဝေါ သကံ ပဇံဟု ဆိုပြီ။

ရာဇာ အာကာသေ နိသီဒိတွာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် ကောင်းကင်၌ ထိုင်၍။
 ဧဝံ ဓမ္မံ ဒေသေန္တဿ၊ ဤသို့ တရားကို ဟောသော။ ဗောဓိသတ္တဿ သုတွာ၊
 ဘုရားလောင်း၏စကားကို ကြားရ၍။ ဧဟိ တာတာတိ၊ လာလော့ ချစ်သားဟု
 ခေါ်၍။ ဟတ္ထံ ပဿာရေသိ၊ လက်ကို ဆန့်တန်းပြီ။ အဟမေဝ ပေါသေဿာမိ၊
 ငါသည်သာ မွေးမြူမည်။ အဟမေဝ ပေါသေဿာမိတိ၊ ငါသည်သာ မွေးမြူမည်ဟု
 ပြော၍။ ဟတ္ထသဟဿံ ပဿာရိယိတ္ထ၊ လက်တစ်ထောင်ကို ဆန့်တန်းအပ်ပြီ။
 ဗောဓိသတ္တော အညဿ၊ ဘုရားလောင်းသည် တစ်ပါးသူ၏။ ဟတ္ထေ အနော-
 တရိတွာ၊ လက်ပေါ်၌ မဆင်းမှု၍။ ရညောဝ ဟတ္ထေ ဩတရိတွာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်း
 ၏သာ လက်ပေါ်၌ ဆင်း၍။ အင်္ဂေ နိသီဒိ၊ ရင်ခွင်၌ ထိုင်နေပြီ။ ရာဇာ တဿ၊
 ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် ထိုဘုရားလောင်းအား။ ဩပရန္တံ ဒတွာ၊ အိမ်ရှေ့မင်းအဖြစ်ကို
 ပေး၍။ မာတရံ အဂ္ဂမဟေသိ အကာသိ၊ ဘုရားလောင်း၏ မယ်တော်ကို
 မိဖုရားကြီးကို ပြုပြီ (မြှောက်ပြီ)။ သော ပိတု အစ္စယေန၊ ထို ဘုရားလောင်းသည်
 ခမည်းတော်၏ ကွယ်လွန်ရာအခါ၌။ ကဋ္ဌဝါဟနရာဇာ နာမ ဟုတွာ၊ ကဋ္ဌဝါဟန
 မင်းမည်သည် ဖြစ်၍။ ဓမ္မေန ရန္တံ ကာရေတွာ၊ တရားသဖြင့် မင်းအဖြစ်ကို ပြု၍။
 ယထာကမ္ပံ ဂတော၊ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သတ္တာ ကောသလရညော၊ ဘုရားရှင်သည် ပသေနဒီကောသလမင်းအား။
 ကုမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ ဒွေ
 ဝတ္ထုနိ ဒဿေတွာ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတိတ်ဝတ္ထုနှစ်ခုတို့ကို ပြတော်မူ၍။ အနုသန္တိ
 ယဋေတွာ၊ အနုသန္တေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ “တဒါ မာတာ၊ ကဋ္ဌဝါဟနမင်းဖြစ်ရာ
 ထိုအခါ၌ မယ်တော်သည်။ မဟာမာယာ အဟောသိ၊ ယခုအခါ မယ်တော်
 မာယာသည် ဖြစ်လာပြီ။ ပိတာ သုဒ္ဓေါဒနမဟာရာဇာ၊ ခမည်းတော် ဗြဟ္မဒတ်
 မင်းကား သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးတည်း။ ကဋ္ဌဝါဟနရာဇာ ပန၊ ကဋ္ဌဝါဟနမင်း
 သည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္နိ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ”ဟု။ ဇာတကံ
 သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ကဋ္ဌဟာရိဇာတကဝတ္ထုနာ သတ္တမာ၊ ခုနစ်ခုမြောက် ဖြစ်သော
 ကဋ္ဌဟာရိဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၈။ ဂါမဏိဇာတကဝတ္ထုနာ

အပိ အတရမာနာနန္တိ ကုဒံ၊ အပိ အတရမာနာနံ စသော ဤတရားဒေသနာ
 တော်ကို။ သတ္တာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်း
 တော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဩဿဌဝီရိယံ ဘိက္ခု အာရဟန္တ ကထေသိ၊ ကြိုးစားမှု
 စွန့်လွှတ်သော ရဟန်းကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ကုမသ္မိ ပန ဇာတကော၊
 ဤဂါမဏိဇာတ်၌ကား။ ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု စ အတိတ်ဝတ္ထု စ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထုကြောင်းသည်
 လည်းကောင်း၊ အတိတ်ဝတ္ထုကြောင်းသည်လည်းကောင်း။ ဧကာဒသကနိပါတေ
 သံဝရဇာတကေ အာဝိ ဘဝိဿတိ၊ ဧကာဒသကနိပါတ်၌ သံဝရဇာတ်၌ ထင်စွာ
 ဖြစ်လတ္တံ့။ ဟိ ဝတ္ထု၊ မှန်၏ ဝတ္ထုကြောင်းသည်။ တသ္မိစ္စ ကုမသ္မိစ္စ ဧကသဒိသမေဝ၊
 ထိုသံဝရဇာတ်၌လည်းကောင်း၊ ဤဂါမဏိဇာတ်၌လည်းကောင်း တစ်ခုတည်း
 ဖြစ်၍ တူသည်သာတည်း (အတူတူသာတည်း)။ ဂါထာ ပန နာနာ၊ ဂါထာ
 သည်ကား ကွဲပြား၏။ ဂါမဏိကုမာရော ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဂါမဏိမင်းသားသည်
 ဘုရားလောင်းအမတ်၏။ ဩဝါဒေ ဌတွာ၊ အဆုံးအမ၌ တည်၍။ ဘာတိက-
 သတဿ ကနိဋ္ဌော ဟုတွာပိ၊ နောင်တော်တစ်ရာ၏ ညီငယ်သည် ဖြစ်ပါ
 သော်လည်း။ ဘာတိကသတပရိဝါရိတော၊ နောင်တော်တစ်ရာ ခြံရံအပ်လျက်။

သေတစ္ဆတ္တဿ ဟေဋ္ဌာ၊ ထီးဖြူအောက်၌။ ဝရပလ္လင်္ကေ နိသိန္နော၊ မြတ်သော ပလ္လင်ပေါ်၌ ထိုင်လျက်။ အတ္တနော အယံ ယသသမ္ပတ္တိံ ငါ ဂါမဏိမင်း၏ စည်းစိမ် အခြံအရံနှင့် ဤပြည့်စုံမှုသည်။ အမှာကံ အာစရိယဿ သန္တကာ၊ ငါတို့၏ ဆရာအမတ်၏ ဥစ္စာတည်း။ ဣတိ တုဋ္ဌော၊ ဤသို့ တွေးတော နှစ်သက်၍။

၈။ “အပိ အတရမာနာနံ၊ ဖလာသာဝ သမိဇ္ဈတိ။

ဝိပက္ကဋ္ဌဟုစရိယောသ္မိ၊ ဧဝံ ဇာနာဟိ ဂါမဏိ”တိ။

“အပိ အတရမာနာနံ (လ) ဧဝံ ဇာနာဟိ ဂါမဏိ ဟူသော။ ဣမံ ဥဒါနံ ဥဒါနေသိ၊ ဤ ဥဒါန်းကို ကျူးရင့်ပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

၈။ “အပိ အတရမာနာနံ၊ အလျင်စလို မပြုလုပ်သူတို့အား။ ဖလာသာ သမိဇ္ဈတိ ဧဝံ၊ အလိုရှိအပ် တောင့်တအပ်သော အကျိုးသည် ပြီးစီးပြည့်စုံ သည်သာတည်း။ (အဟံ၊ ငါဂါမဏိမင်းသည်)။ ဝိပက္ကဋ္ဌဟုစရိယော အသ္မိ၊ ရင့်ကျက်သော မြတ်သော အကြောင်း၊ မြတ်သောအကျိုး၊ ရှိသူသည် ဖြစ်၏။ ဧဝံ ဇာနာဟိ ဂါမဏိ၊ ဤကဲ့သို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သိလော့ ဂါမဏိမင်း”။

တတ္ထ အပီတိ နိပါတမတ္တံ၊ ထိုဥဒါန်း၌ အပိဟူသည်ကား နိပါတ်မျှတည်း။ အတရမာနာနန္တိ၊ အတရမာနာနံ ဟူသည်ကား။ ပဏ္ဍိတာနံ သြဝါဒေ ဌတွာ၊ ပညာရှိတို့၏ ဆုံးမစကား၌ တည်၍။ အတရိတွာ အဝေဂါယိတွာ၊ အဆော တလျင် မပြုမူ၍။ ဥပါယေန ကမ္မံ ကရောန္တာနံ၊ နည်းလမ်းဖြင့် (နည်းလမ်းကျကျ) အမှုကို ပြုလုပ်သူတို့အား။ (သမိဇ္ဈတိ၊ ပြီးစီးပြည့်စုံ၏)။ ဖလာသာဝ သမိဇ္ဈတိတိ၊ ဖလာသာဝ သမိဇ္ဈတိဟူသည်ကား။ ယထာပတ္တိတေ ဖလေ၊ အကြင်အကြင် တောင့်တအပ်သော အကျိုး၌။ တဿ ဖလဿ နိပ္ပတ္တိယာ၊ ထိုအကျိုး၏ ပြီးစီး ခြင်းငှာ။ အာသာ သမိဇ္ဈတိယေဝ၊ အာသာဆန္ဒသည် ပြည့်စုံလုံလောက်သည် သာတည်း။ အထ ဝါ ဖလာသာတိ အာသာဖလံ၊ တစ်နည်းကား ဖလာသာ ဟူသည် တောင့်တအပ်သော အကျိုးတည်း။ ယထာပတ္တိတံ ဖလံ၊ အကြင်အကြင် တောင့်တအပ်သော အကျိုးသည်။ သမိဇ္ဈတိယေဝ ဣတိ အတ္ထော၊ ပြီးစီးပြည့်စုံ သည်သာတည်း ဤကား ဖလာသာ၏ အနက်တည်း။ ဝိပက္ကဋ္ဌဟုစရိယောသ္မိတိ ဧတ္ထ၊ ဝိပက္ကဋ္ဌဟုစရိယောသ္မိ ဟူသော ဤပါဌ်၌။ စတ္တာရိ သင်္ဂဟဝတ္ထုနိ၊ ပေးကမ်းခြင်း၊ ချစ်ဖွယ်ပြောခြင်း၊ တန်းတူထားခြင်း၊ ကောင်းကျိုးဆောင်ရွက်ခြင်း

စည်းရုံးသိမ်းသွင်းကြောင်းတရား လေးပါးတို့သည်။ သေဌစရိယတ္တာ ဗြဟ္မစရိယံ နာမ၊ မြတ်သောအကျင့်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဗြဟ္မစရိယ မည်၏။ တဉ္စ တမ္ဗုလိကာယ ယသသမ္ပတ္တိယာ၊ ထိုဗြဟ္မစရိယသည်လည်း ထိုဗြဟ္မစရိယ အကြောင်းရင်းကြောင့် ဖြစ်သော စည်းစိမ်အခြံအရံကို။ ပဋိလဒ္ဓတ္တာ ဝိပက္ကံ နာမ၊ ရအပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဝိပက္ကမည်၏။ ဝါ အဿ၊ တစ်နည်းကား ထိုဂါမဏိမင်း၏။ ယော ယသော နိပ္ပန္နော၊ အကြင်စည်းစိမ်အခြံအရံသည် ပြီးစီးပြည့်စုံပြီ။ သောပိ သေဌဌေန ဗြဟ္မစရိယံ နာမ၊ ထိုစည်းစိမ်အခြံအရံ သည်လည်း မြတ်သော အနက်သဘောကြောင့် ဗြဟ္မစရိယမည်၏။ တေန ဝိပက္ကဗြဟ္မစရိယောသ္မိတိ အာဟ၊ ထို့ကြောင့် ဝိပက္ကဗြဟ္မစရိယောသ္မိဟု ဂါမဏိမင်း ဆိုပြီ။ ဧဝံ ဇာနာဟိ ဂါမဏိတိ၊ ဧဝံ ဇာနာဟိ ဂါမဏိဟူသော ပါဌ်၌။ ကတ္ထစိ ဂါမိကပုရိသောပိ၊ အချို့အရာ၌ ရွာသားသည်လည်းကောင်း။ ဂါမဇေဋ္ဌကောပိ ဂါမဏိ၊ ရွာလူကြီးသည်လည်းကောင်း ဂါမဏိမည်ကုန်၏။ ဣဓ ပန သဗ္ဗဇနဇေဋ္ဌကံ၊ ဤဂါထာ၌ကား လူအားလုံးတို့အကြီးအမှူးဖြစ်သော။ အတ္တာနံ သန္ဓာယ အာဟ၊ မိမိဂါမဏိမင်းကို ရည်ရွယ်၍ ဂါမဏိမင်းဆိုပြီ။ အဟော ဂါမဏိ တံ၊ အမောင်ဂါမဏိမင်း သင်သည်။ ဧတံ ကာရဏံ ဧဝံ ဇာနာဟိ၊ ဤဆိုခဲ့ပြီး အကြောင်းအရာကို ဤသို့ သိလော့။ အာစရိယံ နိဿာယ၊ ဆရာကို မှီ၍။ ဘာတိကသတံ အတိတ္တမိတ္တာ၊ နောင်တော် တစ်ရာကို ကျော်လွန်၍။ ဣဒံ မဟာရဇ္ဇံ ပတ္တော၊ ကြီးကျယ်သော ဤမင်းအဖြစ်သို့ ရောက်သည်။ အသ္မိတိ ဥဒါနံ ဥဒါနေသိ၊ ငါဖြစ်၏ဟု ဥဒါန်းကို ကျူးရင့်ပြီ။

တသ္မိ ရဇ္ဇံ ပတ္တေ ပန၊ ထိုဂါမဏိမင်းသည် မင်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော်ကား။ သတ္တဋ္ဌဒိဝသစ္စယေန သဗ္ဗေပိ ဘာတရော၊ ၇-ရက် ၈-ရက် လွန်သဖြင့် နောင်တော် အားလုံးတို့သည်လည်း။ အတ္တနော ဝသနဌာနံ ဂတာ၊ မိမိတို့၏ နေရာဌာနသို့ ပြန်သွားကုန်ပြီ။ ဂါမဏိရာဇာ ဓမ္မေန၊ ဂါမဏိမင်းသည် တရားသဖြင့်။ ရဇ္ဇံ ကာရေတွာ၊ မင်းအဖြစ်ကို ပြု၍။ ယထာကမ္မံ ဂတော၊ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။ ဗောဓိသတ္တောပိ ပုညာနိ ကတွာ၊ ဘုရားလောင်းပညာရှိအမတ်သည်လည်း ကောင်းမှုတို့ကို ပြု၍။ ယထာကမ္မံ ဂတော၊ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သတ္တာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ အာဟရိတွာ ဒသေတွာ၊ ဆောင်ပြီး၍ ပြတော်မူ၍။ သစ္စာနိ ပကာသေသိ၊ သစ္စာတို့ကို ပြတော်မူပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ ဩဿဌဝီရိယော ဘိက္ခု၊ သစ္စာပြပြီးသော အဆုံး၌ ကြိုးစားမှုစွန့်လွှတ်လိုက်သော ရဟန်းသည်။ အရဟတ္တေ ပတိဋ္ဌိတော၊ ရဟန္တာအဖြစ်၌ တည်ပြီ။ သတ္တာ ဒွေ ဝတ္ထုနိ ကထေတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်ဝတ္ထု နှစ်ခုတို့ကို ဟောတော်မူပြီး၍။ အနုသန္တိ ယဋ္ဌေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူပြီး၍။ “တဒါ ဂါမဏိကုမာရော၊ ထိုအခါ၌ ဂါမဏိမင်းသားသည်။ ဩဿဌဝီရိယော ဘိက္ခု အဟောသိ၊ ကြိုးစားမှုစွန့်လွှတ်ပြီးသော ရဟန်းသည် ဖြစ်လာပြီ။ အာစရိယော ပန အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ဆရာပညာရှိအမတ်သည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ”ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ဂါမဏိဇာတကဝဏ္ဏနာ အဋ္ဌမာ၊ ရှစ်ခုမြောက် ဖြစ်သော
ဂါမဏိဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၉။ မဃဒေဝဇာတကဝဏ္ဏနာ

ဥတ္တမင်္ဂရဟာ မယုန္တိ ဣဒံ၊ ဥတ္တမင်္ဂရဟာ မယံ စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ လူနတ်တို့ဆရာ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ မဟာဘိနိက္ခမနံ အာရဗ္ဗ ကထေသိ၊ ကြိုးကျယ်မြင့်မြတ်လှစွာသော၊ တောထွက်တော်မူခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ တံ ဟေဌာ နိဒါနကထာယံ ကထိတမေဝ၊ ထိုကြိုးကျယ်မြင့်မြတ်လှစွာသော တောထွက်တော်မူခြင်းကို အောက်ခေါ်သော ရှေး၌ အဝိဒူရေနိဒါန်းစကား၌ ငါအဋ္ဌကထာဆရာ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်သာ။ တသ္မိ ပန ကာလေ ဘိက္ခု၊ ထိုအခါ၌ကား ရဟန်းတို့သည်။ ဒသဗလဿ နေက္ခမ္ပံ၊ ဘုရားရှင်၏ တောထွက်တော်မူခြင်းကို။ ဝဏ္ဏယန္တာ နိသီဒိသု၊ ခိုးမွမ်းကုန်လျက် ထိုင်နေကုန်ပြီ။ အထ သတ္တာ၊ ခိုးမွမ်းထိုင်နေရာ ထိုအခါ၌ ဘုရားရှင်သည်။ ဓမ္မသဘံ အာဂန္တာ၊ တရားသဘင်သို့ ကြွလာတော်မူ၍။ ဗုဒ္ဓါသနေ နိသိန္တော၊ ဘုရားတို့နေရာ၌ ထိုင်တော်မူ၍။ “ဘိက္ခဝေ ဧတရဟိ၊ ရဟန်းတို့ ယခုအခါ၌။ ကာယ ကထာယ၊

အဘယ်စကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ အတ္ထ န ဣတိ၊ ကောင်းစွာထိုင်နေကုန်သည် ဖြစ်ကြသနည်း”ဟု။ ဘိက္ခု အာမန္တေသိ၊ ရဟန်းတို့ကို မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ အညာယ ကထာယ န၊ မြတ်စွာဘုရား အခြားစကားဖြင့် မဟုတ်ပါ။ ပန တုမ္ဟာကံ ယေဝ၊ အဟုတ်သော်ကား ရှင်တော်ဘုရားတို့၏သာ။ နေက္ခမ္မံ ဝဏ္ဏယမာနာ၊ တောထွက်တော်မူမှုကို ခိုးမွမ်းကြလျက်။ နိသိန္နာ အမှာတိ ဝုတ္တေ၊ ထိုင်နေကြသည် ဖြစ်ပါကုန်၏ဟု လျှောက်ထားအပ်သော်။ ဘိက္ခဝေ တထာဂတော ဧတရဟိ ယေဝ၊ ရဟန်းတို့ ငါဘုရားသည် ယခုအခါ၌သာ။ နေက္ခမ္မံ န နိက္ခန္တော၊ တောထွက်မှုကို ထွက်ဖူးသည်မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ နိက္ခန္တောယေဝါတိ အာဟ၊ ရှေး၌လည်း ထွက်မှုပြုခဲ့ဖူးသည်သာဟု မိန့်တော်မူပြီ။ ဘိက္ခု တဿတ္ထဿ၊ ရဟန်းတို့သည် ထိုအကြောင်းအရာ၏။ အာဝိဘာဝတ္ထံ ဘဂဝန္တံ ယာစိသု၊ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်ခြင်းငှာ ဘုရားရှင်ကို တောင်းပန် ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ ဘဂန္တရေန ပဋိစ္ဆန္တံ၊ ဘုရားရှင်သည် ဘဝတစ်ပါးဖြင့် ဖုံးကွယ် အပ်သော။ ကာရဏံ ပါကဋံ အကာသိ၊ အကြောင်းအရာကို ထင်ရှားသည်ကို ပြုတော်မူပြီ။

အတီတေ ဝိဒေဟရဋ္ဌေ မိထိလာယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌ ဝိဒေဟတိုင်း၌ မိထိလာမြို့၌။ ဓမ္မိကော ဓမ္မရာဇာ၊ မင်းကျင့်တရားနှင့်ပြည့်စုံသော တရားသဖြင့် မင်းပြုသော။ မဃဒေဝေါ နာမ ရာဇာ အဟောသိ၊ မဃဒေဝမည်သော မင်းသည် ဖြစ်ပြီ။ သော စတုရာသီတိဝဿသဟဿာနိ၊ ထိုမဃဒေဝမင်းသည် နှစ်ပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့ပတ်လုံး။ ကုမာရကီဠံ ကီဠိ၊ ကလေးဘဝကစားမှုကို ကစားပြီ။ တထာ ဩပရန္တံ၊ ထို့အတူ နှစ်ပေါင်းရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့ပတ်လုံး အိမ်ရှေ့မင်းအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ တထာ မဟာရန္တံ ကတွာ၊ ထို့အတူ နှစ်ပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့ပတ်လုံး မင်းကြီးအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း ပြု၍။ ဒီယမဒ္ဓါနံ ခေပေတွာ၊ ရှည်စွာသော အခါကို ကုန်စေ၍။ ဧကဒိဝသံ ကပ္ပကံ၊ တစ်နေ့သ၌ ဆေတ္တာသည်ကို။ “သမ္ပ ကပ္ပက ယဒါ၊ အချင်းဆေတ္တာသည် အကြင်အခါ၌။ မေ သိရသ္မိ၊ ငါမဃဒေဝမင်း၏ ဦးခေါင်း၌။ ပလိတာနိ ပသေယျာသိ၊ ဆံပင်ဖြူ တို့ကို တွေ့မြင်၏။ အထ မေ၊ ဆံပင်ဖြူတွေ့ရာ ထိုအခါ၌ ငါမဃဒေဝမင်းအား။ အာရောစေယျာသိ”တိ အာမန္တေသိ၊ ပြောကြားလော့”ဟု မှာထားပြီ။ ကပ္ပကောပိ ဒီယမဒ္ဓါနံ ခေပေတွာ၊ ဆေတ္တာသည်သည်လည်း ရှည်စွာသောအခါကို ကုန်စေ၍။ ဧကဒိဝသံ ရညော၊ တစ်နေ့သ၌ မဃဒေဝမင်း၏။ အဉ္စနဝဏ္ဏနံ

ကေသာနံ အန္တရေ မျက်စဉ်းညိုအဆင်းရှိကုန်သော ဆံပင်တို့၏အကြား၌။
 ဧကမေဝ ပလိတံ ဒိသ္မာ၊ တစ်ချောင်းသာဖြစ်သော ဆံပင်ဖြူကို တွေ့မြင်၍။ ဒေဝ
 တေ ဧကံ ပလိတံ၊ အရှင်မင်းကြီး အရှင်မင်းကြီးမှာ ဆံပင်ဖြူတစ်ချောင်းကို။
 ဒိဿတီတိ အာရောစေသိ၊ တွေ့မြင်ရ၏ဟု သံတော်ဦးတင်ပြီ။ သမ္ပ တေန ဟိ၊
 အချင်းဆေတ္တာသည် ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ မေ တံ ပလိတံ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ ငါ၏
 ထိုဆံပင်ဖြူကို နုတ်ယူ၍။ ပါဏိမိ ဌပေတီတိ စ ဝုတ္တေ၊ ငါ့လက်ပေါ်၌ ထားပါ
 လော့ဟုလည်း ပြောအပ်သော်။ သုဝဏ္ဏသဏ္ဌာသေန ဥဒ္ဓရိတွာ၊ ရွှေမွှေးညှပ်ဖြင့်
 နုတ်၍။ ရညော ပါဏိမိ ပတိဌာပေသိ၊ မဃဒေဝမင်းကြီး၏ လက်ဖဝါးပေါ်၌
 တင်ထားပြီ။ တဒါ ရညော အာယု၊ ဆံပင်ဖြူပေါက်ရာ ထိုအခါ၌ မဃဒေဝ
 မင်းကြီး၏ သက်တော်သည်။ စတုရာသီတိဝဿသဟဿာနိ အဝသိဌှံ ဟောတိ၊
 နှစ်ပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့ပတ်လုံး ကြွင်းကျန်သေးသည် ဖြစ်၏။ ဧဝံ
 သန္တေပိ ပလိတံ ဒိသ္မာဝ၊ ဤသို့ နှစ်ပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင် အသက်ကြွင်း
 ကျန်သည် ဖြစ်သော်လည်း ဆံဖြူတစ်ပင်ကို မြင်၍သာ။ မစ္စုရာဇာနံ အာဂန္တာ၊
 သေမင်း၏ လာ၍။ သမိပေ ဌိတံ ဝိယ၊ အနီး၌ ရပ်တည်နေခြင်းကဲ့သို့
 လည်းကောင်း။ အတ္တာနံ အာဒိတ္တပဏ္ဏသာလံ၊ မိမိကိုယ်ကို ရဲရဲတောက်နေသော
 သစ်ရွက်မိုးအဆောက်အဦသို့။ ပဝိဌှံ ဝိယ စ မညမာနော၊ ဝင်မိဘိသကဲ့သို့
 လည်းကောင်း မှတ်ထင်၍။ သံဝေဂံ အာပဇ္ဇိတွာ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ ရောက်၍။
 “ဗာလ မဃဒေဝ ပလိတဿ၊ မဃဒေဝမင်းမိုက် ဆံပင်ဖြူ၏။ ယာဝ ဥပ္ပါဒါဝ
 ဣမေ ကိလေသေ၊ ဖြစ်ရာကာလတိုင်အောင် ဤလေသာတို့ကို။ ဇဟိတုံ
 နာသက္ခိတိ စိန္တေသိ၊ ပယ်စွန့်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်”ဟုကြံပြီ။

ဧဝံ ပလိတပါတုဘာဝံ၊ ဤသို့ ဆံပင်ဖြူထင်ရှားဖြစ်ခြင်းကို။ အာဝဇ္ဇန္တဿ
 တဿ၊ ဆင်ခြင်သော ထိုမဃဒေဝမင်းကြီး၏။ အန္တောဒါဟော ဥပ္ပဇ္ဇိ ကိုယ်တွင်း
 ပူလောင်ခြင်းသည် ဖြစ်ပြီ။ သရိရာ သေဒါ မုစ္ဆိသု၊ ကိုယ်မှ ချွေးတို့သည် လွတ်ကုန်ပြီ
 ထွက်ကုန်ပြီ။ သာဓုကာ ပိဋေတွာ၊ ဝတ်လဲတော်တို့သည် ညစ်၍။ အပနေတဗ္ဗာ-
 ကာရပ္ပတ္တာ အဟေသံ၊ ပယ်အပ်သော အခြင်းအရာရောက်ကုန်သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။
 သော၊ ထိုမဃဒေဝမင်းကြီးသည်။ “အဇ္ဇေဝ မယာ နိက္ခမိတွာ၊ ယနေပင် ငါသည်
 တောထွက်၍။ ပဗ္ဗဇိတုံ ဝဇ္ဇတီတိ၊ ရသေ့ရဟန်းပြုခြင်းငှာ သင့်၏ဟု ကြံ၍။
 ကပ္ပကဿ သတသဟဿုဌာနကံ၊ ဆေတ္တာသည်အား အခွန်တစ်သိန်း

ထွက်သော။ ဂါမဝရံ ဒတွာ၊ ရွာစားဆုကို ပေး၍။ ဇေဋ္ဌပုတ္တံ ပက္ခောသာပေတွာ၊ သားတော်ကြီးကို ခေါ်စေ၍။ “တာတ မမ သီသေ၊ ချစ်သား ငါမည်းတော်၏ ခေါင်း၌။ ပလိတံ ပါတုဘူတံ၊ ဆံပင်ဖြူသည် ထင်ရှားဖြစ်လာပြီ။ မဟလ္လကော ဇာတော အမှီ၊ ကြီးသည် ဖြစ်သည် ဖြစ်၏။ မာနုသကာ ကာမာ၊ လူတို့ဥစ္စာ ဖြစ်ကုန်သော ကာမတို့ကို။ မေ ဘုတ္တာ ခေါ် ပန၊ ငါသည် ခံစားအပ်ပြီးကုန်သည် သာတည်း။ ဒိဗ္ဗေ ကာမေ၊ နတ်တို့ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော ကာမတို့ကို။ ဣဒါနိ ပရိယေသိဿာမိ၊ ယခုအခါ၌ ရှာမှီးအံ့။ မယံ နေက္ခမ္မကာလော၊ ငါမည်းတော်၏ တောထွက်ရမည့်အခါတည်း။ တံ ဣမံ ရန္တံ ပဋိပဇ္ဇ၊ သင်သားတော်ကြီးသည် ဤမင်းအဖြစ်ကို ပြုလော့။ အဟံ ပန ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ငါသည်ကား ရသေ့ရဟန်းပြု၍။ မဃဒေဝအဗ္ဗဇိယျာနေ ဝသန္တော၊ မဃဒေဝသရက်ဥယျာဉ်တော်၌ နေလျက်။ သမဏဗ္ဗေ ကရိဿာမိတိ အာဟ၊ ရဟန်းတရားကို ပြုလုပ်အားထုတ်အံ့”ဟု ပြောပြီ။ ဧဝံ ပဗ္ဗဇိတုကာမံ တံ၊ ဤသို့ ရသေ့ရဟန်းပြုလိုသော ထိုမဃဒေဝ မင်းကြီးသို့။ အမတ္တာ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ အမတ်တို့သည် ချဉ်းကပ်၍။ ဒေဝ တုမှာကံ ပဗ္ဗဇ္ဇာကာရဏံ၊ အရှင်မင်းမြတ် အရှင်မင်းမြတ်တို့၏ ရသေ့ရဟန်းပြုခြင်း အကြောင်းကား။ ကိန္တိ ပုစ္ဆိသု၊ အဘယ်ပါနည်းဟု မေးလျှောက်ကုန်ပြီ။ ရာဇာ ပလိတံ ဟတ္ထေန ဂဟေတွာ၊ မဃဒေဝမင်းကြီးသည် ဆံပင်ဖြူကို လက်ဖြင့် ကိုင် ယူ၍။

၉။ “ဥတ္တမင်္ဂရုဟာ မယံ၊ ဣမေ ဇာတာ ဝယောဟရာ။
ပါတုဘူတာ ဒေဝဒူတာ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာသမယော မမာ”တိ။

“ဥတ္တမင်္ဂရုဟာ မယံ (လ) ပဗ္ဗဇ္ဇာသမယော မမ ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အမတ္တာနံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို အမတ်တို့အား ပြောပြပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

၉။ “မယံ ဝယောဟရာ၊ ငါ၏အရွယ်သုံးပါး ဆောင်ယူတတ်ကုန်သော။ ဣမေ ဥတ္တမင်္ဂရုဟာ မယံ ဇာတာ၊ ဤဆံပင်ဖြူတို့သည် ငါ့အား ဖြစ်ပေါ် ပေါက်ရောက် ကုန်ပြီ။ ဒေဝဒူတာ ပါတုဘူတာ၊ သေမင်းတမန်၊ နတ်တမန် တို့သည် ထင်ရှား ဖြစ်လာကုန်ပြီ။ မမ ပဗ္ဗဇ္ဇာသမယောတိ၊ ငါ့အဖို့ ရသေ့ ရဟန်းပြုရမည့် အခါတည်း”ဟု။

တတ္ထ ဥတ္တမင်္ဂရုဟာတိ ကေသာ၊ ထိုဂါထာ၌ ဥတ္တမင်္ဂရုဟာ ဟူသည်ကား ဆံပင်တို့တည်း။ ဟိ ကေသာ၊ မှန်၏ ဆံပင်တို့ကို။ ဟတ္ထပါဒါဒီနံ သဗ္ဗေသံ အင်္ဂါနံ၊ လက်ခြေစကုန်သော အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းအားလုံးတို့ထက်။ ဥတ္တမေ သိရသို့ ရုဟတ္တာ၊ မြတ်သော ဦးခေါင်း၌ ပေါက်ကြသည့်အဖြစ်ကြောင့်။ ဥတ္တမင်္ဂရုဟာတိ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ဥတ္တမင်္ဂရုဟတို့ဟူ၍ ခေါ်အပ်ကုန်၏။ ဣမေ ဇာတာ ဝယောဟရာတိ၊ ဣမေ ဇာတာ ဝယောဟရာ ဟူသည်ကား။ ပဿထ တာတာ၊ ကြည့်ကြလော့ ချစ်သားအမတ်တို့။ ပလိတပါတုဘာဝေန၊ ဆံဖြူထင်ရှား ဖြစ်သောအားဖြင့်။ တိဏ္ဍံ ဝယာနံ ဟရဏတော၊ အရွယ်သုံးပါးတို့ကို ဆောင်ယူတတ်သောကြောင့်။ ဣမေ ဝယောဟရာ ဇာတာ၊ အရွယ်ဆောင်ယူ ဤဆံပင်ဖြူတို့သည် ဖြစ်ပွား ပေါက်ရောက်ကုန်ပြီ။ ပါတုဘူတာတိ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ပါတုဘူတာ ဟူသည်ကား ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဒေဝဒုတာတိ မစ္စ၊ ဒေဝဒုတာဟူသော ပါဌ၌ သေမင်းကို။ ဒေဝေါ ဝုစ္ဆတိ၊ ဒေဝဟု ခေါ်ရ၏။ တဿ ဒုတာတိ ဒေဝဒုတာ၊ ထိုသေမင်း၏ တမန် တို့တည်း ထို့ကြောင့် ဒေဝဒုတမည်ကုန်၏။ ဟိ သိရသို့၊ မှန်၏ ဦးခေါင်း၌။ ပလိတေသု ပါတုဘူတေသု၊ ဆံပင်ဖြူတို့သည် ထင်ရှားဖြစ်ကုန်သော်။ မစ္စရာဇဿ သန္တိကေ၊ သေမင်း၏ အနီးအနား၌။ ဌိတော ဝိယ ဟောတိ၊ ရပ်တည်နေရသကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ တသ္မာ ပလိတာနိ၊ ထို့ကြောင့် ဆံပင်ဖြူတို့ကို။ မစ္စဒေဝဿ ဒုတာတိ ဝုစ္ဆန္တိ၊ သေမင်း၏ တမန်တို့ဟူ၍ ခေါ်ရကုန်၏။ ဒေဝါ ဝိယ ဒုတာ၊ နတ်တို့ကဲ့သို့ တမန်တို့တည်း။ ဣတိပိ ဒေဝဒုတာ၊ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်လည်း ဒေဝဒုတ မည်ကုန်၏။ ဟိ အလင်္ကတပဋိယတ္တာယ၊ ထင်ရှားအောင် ပြောရသော် တန်ဆာဆင်မှုနှင့် ယှဉ်စပ်သော။ ဒေဝတာယ အာကာသေ ဌတ္တာ၊ နတ်သည် ကောင်းကင်၌ တည်၍။ အသုကဒိဝသေ တံ၊ ထိုမည်သောနေ၌ သင်သည်။ မရိဿသီတိ ဝုတ္တေ၊ သေလိမ့်မည်ဟု ပြောဆိုအပ်သော်။ တံ တထေဝ ဟောတိ ယထာ၊ နတ်ပြောသည့် ထိုစကားသည် ထိုပြောသည့်အတိုင်းသာ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ သိရသို့၊ ဤအတူ ဦးခေါင်း၌။ ပလိတေသု ပါတုဘူတေသု၊ ဆံပင်ဖြူတို့သည် ထင်ရှားဖြစ်ကုန်သော်။ ဒေဝတာယ ဗျာကရဏသဒိသမေဝ ဟောတိ၊ နတ်၏ ပြောကြားမှုနှင့်တူသည်သာ ဖြစ်၏။ တသ္မာ ပလိတာနိ၊ ထို့ကြောင့် ဆံပင်ဖြူ တို့ကို။ ဒေဝသဒိသာ ဒုတာတိ ဝုစ္ဆန္တိ၊ နတ်နှင့်တူကုန်သော တမန်တို့ဟူ၍ ခေါ်ရ ကုန်၏။ ဝိသုဒ္ဓိဒေဝါနံ ဒုတာ၊ ဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ရဟန္တာ၊ ဝိသုဒ္ဓိနတ်တို့၏

တမန်တို့တည်း။ ဣတိပိ ဒေဝဒူတာ၊ ထို့ကြောင့်လည်း ဒေဝဒူတမည်ကုန်၏။
ဟိ၊ ချဲ့ပြောရသော်။ သဗ္ဗဗောဓိသတ္တာ ဇိဏ္ဏဗျာဓိမတပဗ္ဗဇိတော ဒိသ္မာဝ၊ နောက်ဆုံး
ဘဝရောက်၊ ဘုရားလောင်းအားလုံးတို့သည် သူအို၊ သူနာ၊ သူသေ၊ ရဟန်းတို့ကို
မြင်၍သာ။ သံဝေဂံ အာပဇ္ဇိတွာ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ ရောက်၍။ နိက္ခမ္မ ပဗ္ဗဇန္တိ၊
တောထွက်၍ ရဟန်းပြုကုန်၏။ ယထာဟ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ် အဘယ်ကဲ့သို့
ဟောတော်မူပြီနည်း။

“ဇိဏ္ဏံ တသ္မာ ဒိသ္မာ စ၊ အိုသူကို ထိုသို့ မြင်မှုကြောင့်လည်းကောင်း။
ဒုခိတံ ဗျာဓိတံ တသ္မာ ဒိသ္မာ စ၊ ဆင်းရဲကြီးလှသော နာသူကို ထိုသို့မြင်
မှုကြောင့်လည်းကောင်း။ အာယုသင်္ခယံ ဂတံ မတံ တသ္မာ ဒိသ္မာ စ၊ အသက်
ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်သော သေသူကို ထိုသို့မြင်မှုကြောင့်လည်းကောင်း။
ကာသာယဝတ္ထံ ပဗ္ဗဇိတံ တသ္မာ ဒိသ္မာ စ၊ ဖန်ရည်စွမ်းသော အဝတ်ရှိသော
ရဟန်းကို ထိုသို့ မြင်မှုကြောင့်လည်းကောင်း။ အဟံ ပဗ္ဗဇိတော အမိ ရာဇ
ဣတိ၊ ငါသိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည် ရဟန်းပြုသည် ဖြစ်၏ ဗိမ္ဗိသာရမင်းမြတ်”ဟု
ဘုရားလောင်း ရဟန်းမြတ်ဤသို့ဟောတော်မူပြီ။

ဣမိနာ ပရိယာယေန ဝိသုဒ္ဓိဒေဝါနံ ဒူတတ္တာ၊ ဤနည်းလမ်းအားဖြင့် ဝိသုဒ္ဓိနတ်
တို့၏ တမန်တို့အဖြစ်ကြောင့်။ ပလိတာနိ ဒေဝဒူတာတိ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ဆံပင်ဖြူတို့ကို
ဒေဝဒူတတို့ဟူ၍ ဆိုရကုန်၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာသမယော မမာတိ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာသမယော မမ
ဟူသည်ကား။ ဂိဟိဘာဝတော နိက္ခန္တဋ္ဌေန၊ လူအဖြစ်မှ ထွက်မြောက်တတ်သော
အနက်သဘောကြောင့်။ ပဗ္ဗဇ္ဇာတိ လဒ္ဓနာမဿ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာဟု ရအပ်သောအမည်
ရှိသော။ သမဏလိင်္ဂဂဟဏဿ၊ ရဟန်းအသွင် ယူဖို့။ မယံ ကာလောတိ
ဒဿေတိ၊ ငါ့အတွက် အချိန်အခါတည်းဟု ပြ၏။

သော ဧဝံ ဝတ္တာ၊ ထိုမဃဒေဝမင်းကြီးသည် ဤသို့ ပြောပြီး၍။ တံ ဒိဝသမေဝ
ရဇ္ဇံ ပဟာယ၊ ထိုပြောရာနေ့၌ပင် မင်းအဖြစ်ကို ပယ်စွန့်၍။ ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇံ ပဗ္ဗဇိတွာ၊
ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်၍။ တသ္မိယေဝ မဃဒေဝအမွှာဝနေ ဝိဟရန္တော၊
ထိုမဃဒေဝသရက်ဥယျာဉ်၌သာ နေလျက်။ စတုရာသီတိဝဿသဟဿာနိ၊
နှစ်ပေါင်း (၈၄၀၀၀)တို့ပတ်လုံး။ စတ္တာရော ဗြဟ္မဝိဟာရေ ဘာဝေတွာ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရ
တရားလေးပါးတို့ကို ဖြစ်စေ၊ ပွားစေ၍။ အပရိဟိနဇ္ဈာနေ ဌိတော၊ မယုတ်သော

စာန်၌ တည်လျက်။ ကာလံ ကတွာ၊ သေခြင်းကို ပြု၍။ ဗြဟ္မလောကေ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊
မဟာဗြဟ္မာဘုံ၌ ဖြစ်၍။ ပုန တတော စုတော၊ တဖန် ထိုမဟာဗြဟ္မာဘုံမှ စုတေ
ခဲ့၍။ မိထိလာယံယေဝ နိမိ နာမ ရာဇာ ဟုတွာ၊ မိထိလာမြို့၌ပင် နိမိမည်သော
မင်းသည် ဖြစ်၍။ အတ္တနော ဩသက္ကမာနံ ဝံသံ ယဇေတွာ၊ မိမိ၏ ပြတ်စဲခါနီး
ဖြစ်သော ရဟန်းပြုမှုအနွယ်အစဉ်အဆက်ကို ဆက်စပ်၍။ တတ္ထေဝ ပဗ္ဗဇိတွာ၊
ထိုမယဒေဝသရက်ဥယျာဉ်၌ပင် ရသေ့ရဟန်းပြု၍။ ဗြဟ္မဝိဟာရေ ဘာဝေတွာ၊
ဗြဟ္မဝိဟာရတရားတို့ကို ဖြစ်စေ၊ ပွားစေ၍။ ပုန ဗြဟ္မလောကူပဂေါဝ အဟောသိ၊
တဖန် မဟာဗြဟ္မာဘုံသို့ကပ်ရောက်သည်သာ ဖြစ်ပြီ။

သတ္တာပိ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း။ “ဘိက္ခဝေ တထာဂတော ဣဒါနေဝ၊
ရဟန်းတို့ ငါဘုရားသည် ယခုအခါ၌သာ။ မဟာဘိနိက္ခမနံ န နိက္ခန္ဓော၊ ကြီးကျယ်
မြင့်မြတ်လှစွာသော တောထွက်မှုကို ထွက်သည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ နိက္ခန္ဓော
ယေဝါတိ၊ ရှေးကလည်း ထွက်ခဲ့ဖူးသည်သာ”ဟု။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ
ဒဿေတွာ၊ ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်၍ ပြတော်မူ၍။ စတ္တာရိ သစ္စာနိ
ပကာသေသိ၊ သစ္စာလေးပါးတို့ကို ပြတော်မူပြီ။ ပရိယောသာနေ ကေစိ၊ သစ္စာ
ပြပြီးသည့်အဆုံး၌ အချို့တို့သည်။ သောတာပန္နာ အဟေသုံ၊ သောတာပန်
တို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ကေစိ သကဒါဂါမိနေ၊ အချို့တို့ကား သကဒါဂါမိတို့သည်။
(အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ)။ ကေစိ အနာဂါမိနေ၊ အချို့တို့ကား အနာဂါမိတို့သည်။
(အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ)။ ဣတိ ဘဂဝါ၊ ဤသို့ ဘုရားရှင်သည်။ ဣမာနိ ဒွေ
ဝတ္ထုနိ ကထေတွာ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတိတ်ဤဝတ္ထု နှစ်ခုတို့ကို ဟောတော်မူပြီး၍။
အနုသန္ဓိ ယဇေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ “တဒါ ကပ္ပကော၊ ထို
မယဒေဝမင်းကြီးဖြစ်ရာအခါ၌ ဆေတ္တာသည်သည်။ အာနန္ဒော အဟောသိ၊
အာနန္ဒာသည် ဖြစ်လာပြီ။ ပုတ္တော ရာဟုလော၊ သားတော်ကြီးကား ရာဟုလာ
တည်း။ မယဒေဝရာဇာပန အဟမေဝ အဟောသိန္နိ၊ မယဒေဝမင်းကြီးသည်ကား
ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ”ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်း
တော်မူပြီ။

မယဒေဝဇာတကဝဏ္ဏနာ နဝမာ၊ ကိုးခုမြောက်ဖြစ်သော
မယဒေဝဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၁၀။ သုခဝိဟာရိဇာတကဝဏ္ဏနာ

ယဉ္ဇ အညေ န ရက္ခန္တိတိ ဣဒံ၊ ယဉ္ဇ အညေ န ရက္ခန္တိ စသော ဤတရား
ဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ အနုပိယနဂရံ နိဿာယ၊ ဘုရားရှင်သည် အနုပိယမြို့ကို
မှီ၍။ အနုပိယအမွဝနေ ဝိဟရန္တော၊ အနုပိယသရက်တော၌ နေတော်မူစဉ်။
သုခဝိဟာရိ ဘဒ္ဒိယတ္ထေရံ ချမ်းသာစွာနေလေ့ရှိသော ဘဒ္ဒိယမထေရ်ကို။ အာရဗ္ဗ
ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ သုခဝိဟာရိ ဘဒ္ဒိယတ္ထေရော၊
ချမ်းသာစွာ နေလေ့ရှိသော ဘဒ္ဒိယထေရ်ဟူသည်။ ဆ ခတ္တိယသမာဂမေ ဥပါလိ-
သတ္တမော ပဗ္ဗဇိတော၊ သာကီဝင်မင်းသားခြောက်ယောက် တွေ့ဆုံသောအခါ၌
ဥပါလိလျှင် ခုနစ်ယောက်မြောက်ရှိသော ရဟန်းပြုလာသူတည်း။ တေသု
ဘဒ္ဒိယတ္ထေရော စ ကိမိလတ္ထေရော စ၊ ထိုခုနစ်ပါးတို့တွင် ဘဒ္ဒိယထေရ်သည်
လည်းကောင်း၊ ကိမိလထေရ်သည်လည်းကောင်း။ ဘဂုတ္ထေရော စ ဥပါလိ
တ္ထေရော စ၊ ဘဂုထေရ်သည်လည်းကောင်း၊ ဥပါလိထေရ်သည်လည်းကောင်း။
အရဟတ္တံ ပတ္တာ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်ပြီ။ အာနန္ဒတ္ထေရော သောတာ-
ပန္နော ဇာတော၊ အာနန္ဒာထေရ်သည် သောတာပန်သည် ဖြစ်ပြီ။ အနုရုဒ္ဓတ္ထေရော
ဒိဗ္ဗစက္ခုကော၊ အနုရုဒ္ဓါထေရ်ကား ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ် ရသူတည်း။ ဒေဝဒတ္တော
ဈာနလာဘီ ဇာတော၊ ရှင်ဒေဝဒတ်ကား ပုထုဇဉ်ဈာန်ရသူသည် ဖြစ်ပြီ။ ဆန္ဒ
ခတ္တိယာနံ ဝတ္ထု ပန၊ သာကီဝင်မင်းသား ၆-ယောက်တို့၏ ဝတ္ထုကြောင်း
သည်ကား။ ယာဝ အနုပိယနဂရာ၊ အနုပိယမြို့တိုင်အောင်။ ခဏ္ဍဟာလ-
ဇာတကေ အာဝိ ဘဝိဿတိ၊ ခဏ္ဍဟာလဇာတ်ခေါ် စန္ဒကုမာရဇာတ်၌ ထင်ရှားစွာ
ဖြစ်လတ္တံ့။ အာယသ္မာ ဘဒ္ဒိယော ပန ရာဇကာလေ၊ ရှင်ဘဒ္ဒိယကား မင်းဖြစ်ရာ
အခါက။ အတ္တနော ရက္ခသံဝိဓာနဉ္စေ၊ မိမိ၏ အစောင့်အရှောက် စီမံချထားမှုကို
လည်းကောင်း။ တာဝ ဗဟူဟိ ရက္ခာဟိ၊ သို့ကလောက် များပြားကုန်သော
အစောင့်အရှောက်တို့သည်။ ရက္ခိယမာနဿ၊ စောင့်ရှောက်အပ်ပါလျက်။ ဥပရိ
ပါသာဒဝရတလေ မဟာသယနေ သမ္ပရိဝတ္တမာနဿာပိ၊ အထက်ပြာသာဒ်မြတ်
အပြင်၌ မြတ်သောနေရာ၌ လူးလိမ့်နေရသော်လည်း။ အတ္တနော ဘယုပ္ပတ္တိဉ္စ၊
မိမိ၏ ကြောက်လန့်မှု ဖြစ်ခဲ့ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဣဒါနိ အရဟတ္တံ ပတ္တာ၊
ယခုအခါ၌ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်၍။ အရညာဒိသု ယတ္ထ ကတ္ထမိ ဝိဟရန္တောပိ၊
တောစသည်တို့တွင် အမှတ်မရှိ နေလိုရာအရပ်၌ နေပါသော်လည်း။ အတ္တနော

ဝိဂတဘယတဉ္စ သမနုဿရန္တော၊ မိမိ၏ ကြောက်လန့်မှုကင်းကြောင်းကို လည်းကောင်း၊ ကောင်းစွာအဖန်ဖန် အမှတ်ရလျက်။ ‘အဟောသုခံ အဟောသုခန္တိ အော် ချမ်းသာပါပေစွ အော် ချမ်းသာပါပေစွဟု။ ဥဒါနံ ဥဒါနေသိ၊ ဥဒါန်းကို ကျူးရင့်ပြီ။ တံ သုတွာ ဘိက္ခု။ ထိုဥဒါန်းကျူးသံကို ကြား၍ ရဟန်းတို့သည်။ အာယသ္မာ ဘဒ္ဒိယော အညံ ဗျာကရောတိတိ၊ ရှင်ဘဒ္ဒိယသည် အရဟတ္တဖိုလ်ကို ပြောကြား၏ဟု။ ဘဂဝတော အာရောစေသုံ၊ ရှင်တော်ဘုရားအား လျှောက်ထား ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားရှင်သည်။ “ဘိက္ခဝေ ဘဒ္ဒိယော၊ ရဟန်းတို့ ဘဒ္ဒိယသည်။ ဣဒါနေဝ န သုခဝိဟာရီ၊ ယခုအခါ၌သာ ချမ်းသာစွာနေလေ့ရှိသည်မဟုတ်။ ပုဗ္ဗေပိ သုခဝိဟာရီယေဝါတိ အာဟ၊ နှေး၌လည်း ချမ်းသာစွာနေလေ့ ရှိသည် သာဟု မိန့်ပြီ။ ဘိက္ခု၊ တဿတ္ထဿ အာဝိဘာဝတ္ထံ၊ ရဟန်းတို့သည် ထို အကြောင်းအရာ၏ ထင်စွာဖြစ်ခြင်းငှာ။ ဘဂဝန္တိ ယာစိသု၊ ဘုရားရှင်ကို တောင်းပန် ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ ဘဂဝန္တရေန ပဋိစ္ဆန္တံ၊ ဘုရားရှင်သည် ဘဝတစ်ပါးဖြင့် ဖုံးကွယ် အပ်သော။ ကာရဏံ ပါကဋံ အကာသိ၊ အကြောင်းအရာကို ထင်ရှားသည်ကို ပြုတော်မူပြီ။

အတိတေ ဗာရာဏသီယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ ရန္တံ ကာရယမာနေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုဆဲ ဖြစ်လတ် သော်။ ဗောဓိသတ္တော ဥဒိစ္စဗြာဟ္မဏမဟာသာလော ဟုတွာ၊ ဘုရားလောင်းသည် မြင့်မြတ်သောပုဏ္ဏား၊ လူချမ်းသာမျိုးသည် ဖြစ်၍။ ကာမေသု အာဒိနဝံ၊ ကာမတို့၌ အပြစ်ကိုလည်းကောင်း။ နေက္ခမေ အနိသံသံ စ ဒိသ္မာ၊ တောထွက်ခြင်း၌ အကျိုး ကိုလည်းကောင်း သိမြင်၍။ ကာမေ ပဟာယ၊ ကာမတို့ကို ပယ်စွန့်၍။ ဟိမဝန္တာ ပဝိသိတွာ၊ ဟိမဝန္တာသို့ ဝင်၍။ ဣသိပဗ္ဗန္တံ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်၍။ အဋ္ဌသမာပတ္တိယော နိဗ္ဗတ္တေသိ၊ သမာပတ်ရှစ်ပါးတို့ကို ဖြစ်စေပြီ။ အဿ ပရိဝါရောပိ၊ ထိုဘုရားလောင်းရသေ့၏ အခြံအရံသည်လည်း။ မဟာ ပဉ္စတာပသသတာနိ အဟောသိ၊ များသည် ရသေ့ငါးရာတို့သည် ဖြစ်ပြီ။ သော ဝဿကာလေ၊ ထို ဘုရားလောင်းရသေ့သည် မိုးအခါ၌။ ဟိမဝန္တာတော နိက္ခမိတွာ၊ ဟိမဝန္တာမှ ထွက်ခဲ့၍။ တာပသဂဏပရိဝုတော ဂါမနိဂမာဒိသု၊ ရသေ့အပေါင်း ခြံရံအပ်လျက် ရွာ၊ နိဗ္ဗံ စသည်တို့၌။ စာရိကံ စရန္တော၊ ဒေသစာရိကို လှည့်လည် သည်ရှိသော်။ ဗာရာဏသီ ပတွာ၊ ဗာရာဏသီမြို့သို့ ရောက်၍။ ရာဇနံ နိဿာယ၊

ဗြဟ္မဒတ်မင်းကို မှီ၍။ ရာဇယျာနေ ဝါသံ ကပ္ပေသိ၊ မင်းဥယျာဉ်တော်၌ နေခြင်းကို ပြုပြီ။ တတ္ထ ဝသသိကေ၊ ထိုမင်းဥယျာဉ်တော်၌ မိုးကာလဖြစ်ကုန်သော။ စတ္တာရော မာသေ ဝသိတွာ၊ လေးလတို့ပတ်လုံး နေပြီး၍။ ရာဇာနံ အာပုတ္တိ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းကို ပန်ကြားပြီ။ အထ နံ ရာဇာ၊ ထိုပန်ကြားရာအခါ၌ ထိုဘုရားလောင်းရသေ့ကို ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ တုမေ့ မဟလ္လကာ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည် ကြီးကြပါပြီ ဘုရား။ ဝေါ ဟိမဝန္တေန ကိ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား ဟိမဝန္တာဖြင့် ဘာအကျိုးရှိ အံ့နည်း။ အန္တေဝါသိကေ ဟိမဝန္တံ ပေသေတွာ၊ တပည့်ရသေ့တို့ကို ဟိမဝန္တာသို့ စေလွှတ်၍။ ဣဓေဝ ဝသထာတိ ယာစိ၊ ဤဥယျာဉ်တော်၌သာ နေတော်မူကြ ပါဟု တောင်းပန်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော ဇေဋ္ဌန္တေဝါသိကံ၊ ဘုရားလောင်းသည် တပည့်ကြီးရသေ့ကို။ ပဉ္စတာပသသတာနိ ပဋိစ္ဆာပေတွာ၊ ရသေ့ငါးရာတို့ကို အပ်နှင်း၍။ တံ ဂစ္ဆ၊ သင်သည် သွားလော့။ ဣမေဟိ သဒ္ဓိ ဟိမဝန္တေ ဝသ၊ ဤ ရသေ့တို့နှင့် အတူ ဟိမဝန္တာ၌ နေလော့။ အဟံ ပန ဣဓေဝ၊ ငါသည်ကား ဤ ဥယျာဉ်တော်၌သာ။ ဝသိဿာမိတိ၊ နေအံ့ဟု ပြော၍။ တေ ဥယျောဇေတွာ၊ ထိုတပည့်ရသေ့တို့ကို လွှတ်လိုက်၍။ သယံ တတ္ထေဝ ဝါသံ ကပ္ပေသိ၊ ကိုယ်တိုင်ကား ထိုဥယျာဉ်တော်၌သာ နေခြင်းကို ပြုပြီ။ အဿ သော ပန ဇေဋ္ဌန္တေဝါသိကော၊ ထိုဘုရားလောင်းရသေ့၏ ထိုတပည့်ကြီးရသေ့သည်ကား။ ရာဇပဗ္ဗဇိတော၊ မင်းဘဝမှ ရသေ့ဝတ်လာသူသည်။ မဟန္တံ ရဇံ ပဟာယ၊ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော မင်းအဖြစ်ကို ပယ်စွန့်၍။ ပဗ္ဗဇိတွာ ကသိဏပရိကမ္ပံ ကတွာ၊ ရသေ့ရဟန်းပြု၍ ကသိုဏ်းပရိကမ်ကို ပြု၍။ အဋ္ဌသမာပတ္တိလာဘိ အဟောသိ၊ သမာပတ်ရှစ်ပါးရသူသည် ဖြစ်ပြီ။ သော တာပသေဟိ သဒ္ဓိ၊ ထိုတပည့်ကြီးရသေ့သည် တပည့်ငယ်ရသေ့တို့နှင့် အတူ။ ဟိမဝန္တေ ဝသမာနော၊ ဟိမဝန္တာ၌ နေသော်။ ဧကဒိဝသံ အာစရိယံ၊ တစ်နေ့သ၌ ဆရာဘုရားလောင်းကို။ ဒဠုကာမောဟုတွာ၊ ဖူးမြင်လိုသည် ဖြစ်၍။ တေ တာပသေ အာမန္တေတွာ၊ ထို တပည့်ရသေ့ငယ်တို့ကို ခေါ်၍။ “တုမေ့ အနုက္ကဏ္ဏမာနာ၊ သင်တို့သည် မငြီးငွေ့ ကြဘဲ။ ဣဓေဝ ဝသထ၊ ဤဟိမဝန္တာ၌သာ နေကြလော့။ အဟံ အာစရိယံ ဝန္တိတွာ၊ ငါသည် ဆရာကို ရှိခိုး၍။ အာဂမိဿာမိတိ၊ လာမည် ဟုပြော၍။ အာစရိယဿ သန္တိကံ ဂန္တာ၊ ဆရာဘုရားလောင်း၏ အထံသို့ သွား၍။ ဝန္တိတွာ ပဋိသန္တာရံ ကတွာ၊ ရှိခိုး၍ ပုဏ္ဏားလောကဝတ်ကို ပြုပြီး၍။ ဧကံ ကဋ္ဌတ္ထရိကံ အတ္ထရိတွာ၊

တစ်ခုသော ဖျဉ်ပြားအခင်းကို ခင်း၍။ အာစရိယဿ သန္တိကေယေဝ နိပဇ္ဇိ ဆရာ
 ရသေ့၏ အထံ၌ပင် လျောင်းပြီ။ တသို့ စ သမယေ ရာဇာ၊ ထိုအခါ၌လည်း
 ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ တာပသံ ပဿိဿာမိတိ၊ ဘုရားလောင်းရသေ့ကို ဖူးမြင်အံ့
 ဟု ကြံ၍။ ဥယျာနံ ဂန္ဓာ၊ ဥယျာဉ်တော်သို့ သွား၍။ ဝန္တိတွာ ဧကမန္တံ နိသီဒိ၊
 ရှိခိုး၍ သင့်လျော်သောအရပ်၌ ထိုင်နေပြီ။ အန္တေဝါသိကတာပသော ရာဇာနံ၊
 တပည့်ကြီးရသေ့သည် ဗြဟ္မဒတ်မင်းကို။ ဒိသွာ နေဝ ဝုဋ္ဌာသိ၊ မြင်လျက် မထပြီ။
 ပန နိပန္နောယေဝ၊ အဟုတ်သော်ကား လျောင်းလျက်သာလျှင်။ အဟော သုခံ
 အဟော သုခန္တိ အော် ချမ်းသာပါပေစွ အော်ချမ်းသာပါပေစွဟု။ ဥဒါနံ ဥဒါနေသိ၊
 ဥဒါန်းကို ကျူးရင့်ပြီ။ ရာဇာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ အယံ တာပသော မံ ဒိသွာပိ န
 ဥဋ္ဌိတောတိ၊ ဤရသေ့သည် ငါ့ကို မြင်၍လည်း မထဟု။ အနတ္တမနော ဗောဓိသတ္တံ၊
 မနှစ်သက်၍ ဘုရားလောင်းကို။ “ဘန္တေ အယံ တာပသော၊ အရှင်ဘုရား ဤ
 ရသေ့သည်။ ယဒိစ္ဆကံ ဘုတ္တော ဘဝိဿတိ၊ အလိုရှိသလောက် စားပြီးသည်
 ဖြစ်လတ္တံ့။ ဥဒါနံ ဥဒါနေန္တော၊ ဥဒါန်းကို ကျူးရင့်လျက်။ သုခသေယျမေဝ
 ကပ္ပေတိတိ အာဟ၊ ချမ်းသာစွာ အိပ်ခြင်းကိုသာ ပြု၏”ဟု လျှောက်ပြီ။ မဟာရာဇ
 အယံ တာပသော၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းမြတ် ဤရသေ့သည်။ ပုဗ္ဗေ တုမှာဒိသော၊ ရှေးက
 သင်မင်းကြီးကဲ့သို့ ရှုအပ်သော။ ဧကော ရာဇာ အဟောသိ၊ မင်းတစ်ပါးသည်
 ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ သွာယံ၊ ထိုရသေ့သည်။ “အဟံ ပုဗ္ဗေ ဂိဟိကာလေ၊ ငါရသေ့သည် ရှေး
 ဖြစ်သော လူ့ဘဝလက်ထက်၌။ ရုဇ္ဈသိရိ အနုဘဝန္တော၊ မင်းအဖြစ်ကျက်သရေကို
 ခံစားစဉ်။ အာဝုဗဟေတ္ထေဟိ ဗဟူဟိ ရက္ခိယမာနောပိ၊ လက်နက်စွဲကုန်သော
 အစောင့်အရှောက်များစွာတို့သည် စောင့်ရှောက်အပ်ပါသော်လည်း။ ဧဝရူပံ သုခံ
 နာမ၊ ဤသို့သဘောရှိ သော ချမ်းသာမည်သည်ကို။ နာလတ္တန္တိ၊ မရခဲ့ပေ”ဟု
 ကြံ၍။ အတ္တနော ပဗ္ဗဇ္ဇာသုခံ၊ မိမိ၏ ရသေ့ရဟန်းပြုမှုချမ်းသာကိုလည်းကောင်း။
 ဈာနသုခဉ္စ အာရဗ္ဗ၊ ဈာန်ချမ်းသာကိုလည်းကောင်း အာရုံပြု၍။ ဣမံ ဥဒါနံ
 ဥဒါနေတိတိ၊ ဤဥဒါန်းကို ကျူးရင့်၏ဟု ပြောပြီ။ ဧဝဉ္စပန ဝတွာ၊ ဤသို့သာ
 လျှင်လည်း ပြောပြီး၍။ ဗောဓိသတ္တော ရညော၊ ဘုရားလောင်းရသေ့သည်
 ဗြဟ္မဒတ်မင်းအား။ ဓမ္မကထံ ကထေတုံ၊ တရားစကားကို ဟောကြားခြင်းငှာ။

၁၀။ “ယဉ္ဇ အညေ န ရက္ခန္တိ၊ ယော စ အညေ န ရက္ခတိ။

သ ဝေ ရာဇ သုခံ သေတိ၊ ကာမေသု အနပေက္ခဝါ”တိ။

“ယဉ္ဇ အညေ န ရက္ခန္တိ (လ) ကာမေသု အနပေက္ခဝါ” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ဟောပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

၁၀။ “ယဉ္ဇ အညေ န ရက္ခန္တိ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း အခြားသူတို့သည် မစောင့် ရှောက်ကုန်။ ယော အညေ စ န ရက္ခတိ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် အခြားသူတို့ကိုလည်း မစောင့်ရှောက်။ ရာဇ အိုမင်းမြတ်။ ကာမေသု အနပေက္ခဝါ၊ ယူချင်အပ် ယူချင်တတ်၊ ကာမနှစ်မျိုးတို့၌ ငဲ့ကွက်မှုမရှိသော။ သော ဝေ သုခံ သေတိ၊ ထိုသူသည် စင်စစ် ချမ်းသာစွာ အိပ်စက်ရ၏”။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ယဉ္ဇ အညေ န ရက္ခန္တိတိ ယံ ပုဂ္ဂလံ အညေ ဗဟူ ပုဂ္ဂလာ န ရက္ခန္တိ၊ ယဉ္ဇ အညေ န ရက္ခန္တိ ဟူသည်ကား အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို အခြား ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်များစွာတို့သည် မစောင့်ရှောက်ကုန်တည်း (တည်း-ကား ဟူသည်ကား စပ်ရာရှိအောင် စဉ်းစားမိ၍ ထည့်လိုက်သော အနက်တည်း)။ ယော စ အညေ န ရက္ခတိတိ၊ ယော စ အညေ န ရက္ခတိ ဟူသည်ကား။ ယော စ၊ အကြင်သူသည်လည်း။ “ဧကကော အဟံ ရဇံ ကာရေမီတိ၊ တစ်ယောက် တည်းသော ငါသည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို မင်းအဖြစ်ကို (ကိုယ့်မင်းကိုယ်ချင်းကို) ပြုစေ ၏ဟု တွေး၍။ အညေ ဗဟူ ဇနေ န ရက္ခတိ၊ အခြားကုန်သော လူများစွာတို့ကို မစောင့်ရှောက်သတည်း။ သ ဝေ ရာဇ သုခံ သေတိတိ၊ သ ဝေ ရာဇ သုခံ သေတိ ဟူသည်ကား။ မဟာရာဇ သော ပုဂ္ဂလော၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းမြတ် ထို ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧကော အဒုတိယော၊ တစ်ယောက်တည်း အဖော်မရှိဘဲ။ ပဝိဝိတ္တော ကာယိကစေတသိကသုခသမဓီ ဟုတွာ၊ ကင်းကင်းဆိတ်ဆိတ် ကိုယ်ချမ်းသာ စိတ်ချမ်းသာ ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍။ သုခံ သေတိ၊ ချမ်းသာစွာ အိပ်ရ၏တည်း။ ဣဒ္ဓ ဝေသနာသီသမေဝ၊ ဤအိပ်ရ၏ဟူသော စကားသည်လည်း တစ်ကိုယ်လုံး အဆုံး ခေါင်းကဲ့သို့ ဝေသနာအဆုံး သုံးသည့် စကားလုံးမျှသာတည်း။ ပန ကေဝလံ န သေတိယေဝ၊ အဟုတ်သော်ကား ကျန်ဣရိယာပုတ်မဖက် သက်သက် အိပ်ရ သည်သာ မဟုတ်သေး။ ပန ဧဝရူပေါ ပုဂ္ဂလော၊ အဟုတ်သော်ကား ဤသို့ သဘော ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သုခံ ဂစ္ဆတိ တိဋ္ဌတိ နိသီဒတိ သယတိ၊ ချမ်းသာစွာ သွားရ၏ ရပ်ရ၏ ထိုင်ရ၏ အိပ်ရ၏။ ဣတိ သဗ္ဗိရိယာပထေသု သုခပုတ္တောဝ ဟောတိ၊ ဤသို့ ဣရိယာပုတ်အားလုံးတို့၌ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်သည်သာ

ဖြစ်၏။ ကာမေသု အနပေက္ခဝါတိ၊ ကာမေသု အနပေက္ခဝါ ဟူသည်ကား။ ဝတ္ထုကာမကိလေသကာမေသု အပေက္ခာရဟိတော၊ ဝတ္ထုကာမ၊ ကိလေသာ ကာမတို့၌ ငဲ့ကွက်မှုကင်းသော။ ဝိဂတစ္ဆန္တရာဂေါ နိတ္တဏှော၊ ဆန္တရာဂကင်းသော တဏှာမရှိသော။ ဧဝရူပေါ ပုဂ္ဂလော သဗ္ဗိရိယာပထေသု၊ ဤသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဣရိယာပုတ်အားလုံးတို့၌။ သုခံ ဝိဟရတိ မဟာရာဇာတိ၊ ချမ်းသာစွာ နေရ၏၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းမြတ်ဟု မိန့်ပြီ။

ရာဇ ဓမ္မဒေသနံ သုတွာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် တရားဒေသနာကို နာကြားရ၍။ တုဌမာနသော ဝန္တိတွာ၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိ၍ ရှိခိုး၍။ နိဝေသနမေဝ ဂတော၊ နန်းတော်သို့သာ ပြန်သွားပြီ။ အန္တေဝါသိကောပိ အာစရိယံ ဝန္တိတွာ၊ ရသေ့ တပည့်ကြီးသည်လည်း ဆရာဘုရားလောင်းကို ရှိခိုး၍။ ဟိမဝန္တမေဝ ဂတော၊ ဟိမဝန္တာသို့သာ ပြန်သွားပြီ။ ဗောဓိသတ္တော ပန တတ္ထေဝ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရား လောင်းသည်ကား ထိုဥယျာဉ်တော်၌သာ နေလျက်။ အပရိဟိနဇ္ဈာနော ကာလံ ကတွာ၊ မဆုတ်ယုတ်သော ဈာန်ရှိ၍ သေမှုကို ပြု၍။ ဗြဟ္မလောကေ နိဗ္ဗတ္တိ၊ မဟာဗြဟ္မာဘုံ၌ ဖြစ်ပြီ။

သတ္တာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ အာဟရိတွာ ဒဿေတွာ၊ ဆောင်၍ ပြတော်မူ၍။ ဒွေ ဝတ္ထုနိ ကထေတွာ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်ဝတ္ထု နှစ်ခုတို့ကို ဟောတော်မူ၍။ အနုသန္ဓိ ယဋေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ “တဒါ အန္တေဝါသိကော၊ ထိုအခါ၌ တပည့်ရသေ့ကြီးသည်။ ဘဒ္ဒိယတ္ထေရော အဟောသိ၊ ဘဒ္ဒိယတ္ထေရ်သည် ဖြစ်လာပြီ။ ဂဏသတ္တာ ပန၊ ဂိုဏ်းဆရာရသေ့သည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ် လာပြီဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

သုခဝိဟာရိဇာတကဝဏ္ဏနာ ဒသမာ၊ ဆယ်ခုမြောက် ဖြစ်သော
သုခဝိဟာရိဇာတ်အဖွင့်တည်း။

အပဏ္ဏကဝဂ္ဂေါ ပဌမော၊ ပထမဆုံးဖြစ်သော အပဏ္ဏဝဂ်တည်း။

တဿ ဥဒ္ဓါနံ၊ ထိုအပဏ္ဏဝဂ်၏ အကျဉ်းချုပ်ခေါင်းစဉ်ကား။ အပဏ္ဏကံ ဝဏ္ဏပထံ၊ အပဏ္ဏကဇာတ်လည်းကောင်း ဝဏ္ဏပထဇာတ်လည်းကောင်း။ သေရိဝံ စူဠသေဌိံ စ၊ သေရိဝဇာတ်လည်းကောင်း စူဠသေဌိဇာတ်လည်းကောင်း။ တဏှုလံ ဒေဝဓမ္မဉ္စ၊ တဏှုလနာဠိဇာတ်လည်းကောင်း ဒေဝဓမ္မဇာတ်လည်းကောင်း။ ကဋ္ဌဝါဟနဂါမဏိ၊ ကဋ္ဌဝါဟနဇာတ် ဂါမဏိဇာတ်လည်းကောင်း။ မဃဒေဝံ ဝိဟာရီ၊ မဃဒေဝဇာတ်လည်းကောင်း သုခဝိဟာရီဇာတ်လည်းကောင်း။ ဣတိ ပိဏ္ဍိတာ၊ ဤသို့ ပေါင်းအပ်ကုန်သော်။ ဒသဇာတကာ၊ ဆယ်ဇာတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ (ဤဣတိကား၊ ဥဒ္ဓါနံ၏ စပ်ရာတည်း)။

၂။ သီလဝဂ္ဂ

၁။ လက္ခဏမိဂဇာတကဝဏ္ဏနာ

ဟောတိ သီလဝဂ္ဂံ အတ္ထောတိ ဣဒံ၊ ဟောတိ သီလဝဂ္ဂံ အတ္ထော စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ ရာဇဂဟံ ဥပနိဿာယ၊ ဘုရားရှင်သည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့ကို မှီ၍။ ဝေဠုဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော် မူစဉ်။ ဒေဝဒတ္တံ အာရဟ္တ ကထေသိ၊ ဒေဝဒတ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဒေဝဒတ္တဿ ဝတ္ထု၊ ဒေဝဒတ်၏ အကြောင်းသည်။ ယာဝ အဘိမာရပ္ပယောဇနာ၊ လေးသမားတို့ကို လွှတ်သည်တိုင်အောင်။ ခဏ္ဍဟာလဇာတကေ အာဝိဘဝိဿတိ၊ ခဏ္ဍဟာလဇာတ်ခေါ် စန္ဒကုမာရဇာတ်၌ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်လတ္တံ့။ ယာဝ ဓနပါလကဝိဿဇ္ဇနာ ပန၊ ဓနပါလကခေါ် နာဠာဂိရိဆင်ကို လွှတ်သည်တိုင် အောင်ကား။ စူဠဟံသ ဇာတကေ အာဝိဘဝိဿတိ၊ စူဠဟံသဇာတ်၌ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်လတ္တံ့။ ယာဝ ပထဝိပ္ပဝေသနာ ဒွါဒသကနိပါတေ၊ မြေသို့ဝင်သည်တိုင်အောင် (မြေမြို့သည့်တိုင်အောင်) ဒွါဒသကနိပါတ်၌။ သမုဒ္ဒဝါဏိဇဇာတကေ အာဝိဘဝိဿတိ၊ သမုဒ္ဒဝါဏိဇဇာတ်၌ ထင်ရှားစွာဖြစ်လတ္တံ့။

ဟိ ကေသိ သမယေ ဒေဝဒတ္တော၊ ချဉ်းအံ့ အခါတစ်ပါး၌ ဒေဝဒတ်သည်။
 ပဉ္စဝတ္ထုနိ ယာစိတွာ အလဘန္တော၊ အကြောင်းအရာငါးမျိုးတို့ကို တောင်း၍
 မရသော်။ သံဃံ ဘိန္နိတွာ၊ သံဃာကို သင်းခဲ့၍။ ပဉ္စဘိက္ခုသတာနိ အာဒါယ၊
 ရဟန်းငယ်ငါးရာတို့ကို ဆွဲဆောင်ယူ၍။ ဂယာသီသေ ဝိဟရတိ၊ ဂယာသီသ၌
 နေ၏။ အထ တေသံ၊ ဘိက္ခုနံ၊ ထိုအခါ၌ ထိုရဟန်းငယ်ငါးရာတို့၏။ ဉာဏံ
 ပရိပါကံ အဂမာသိ၊ ဉာဏ်သည် ရင့်ကျက်ခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ တံ ဥ တွာ၊ ထိုဉာဏ်
 ရင့်ကျက်သည်ကို သိတော်မူ၍။ သတ္တာ ဒွေ အဂ္ဂသာဝကော၊ ဘုရားရှင်သည်
 အမြတ်ဆုံး တပည့်နှစ်ပါးတို့ကို။ “သာရိပုတ္တော တုမှာကံ နိဿိတကာ၊
 သာရိပုတ္တရာတို့ သင်တို့၏တပည့်ဖြစ်ကုန်သော။ ပဉ္စသတာ ဘိက္ခု၊ ငါးရာ
 ကုန်သော ရဟန်းငယ်တို့သည်။ ဒေဝဒတ္တဿ လဒ္ဓိ ရောစေတွာ၊ ဒေဝဒတ်၏
 အယူအဆကို နှစ်သက်၍။ တေန သဒ္ဓိ ဂတာ၊ ထိုဒေဝဒတ်နှင့်အတူ လိုက်သွား
 ကုန်ပြီ။ ဣဒါနိ ပန တေသံ ဉာဏံ၊ ယခုအခါ၌ကား ထိုရဟန်းငယ်တို့၏
 ဉာဏ်သည်။ ပရိပါကံ ဂတံ၊ ရင့်ကျက်ခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ တုမေ ဗဟူဟိ ဘိက္ခုဟိ
 သဒ္ဓိ၊ သင်သာရိပုတ္တရာ၊ မောဂ္ဂလာန်တို့သည် ရဟန်းများစွာတို့နှင့် အတူ။ တတ္ထ
 ဂန္တာ၊ ထိုဂယာသီသသို့ သွား၍။ တေသံ ဓမ္မံ ဒေသေတွာ၊ ထိုရဟန်းငယ်ငါးရာ
 တို့အား တရားကို ဟော၍။ တေ ဘိက္ခု မဂ္ဂဖလေဟိ၊ ထိုရဟန်းငယ်ငါးရာတို့ကို
 မဂ်ဖိုလ်တို့ကို။ ပဗောဓေတွာ ဂဟေတွာ၊ သိစေ၍ ခေါ်ယူ၍။ အာဂစ္ဆထာတိ
 အာမန္တေသိ၊ လာခဲ့ကြ”ဟု မိန့်တော်မူပြီ။ တေ တထေဝ ဂန္တာ၊ ထိုအဂ္ဂသာဝက
 နှစ်ပါးတို့သည် ထိုဘုရားမိန့်တော်မူတိုင်းသာ သွားကြ၍။ တေသံ ဓမ္မံ ဒေသေတွာ၊
 ထိုရဟန်းငယ်ငါးရာတို့အား တရားကို ဟော၍။ မဂ္ဂဖလေဟိ ပဗောဓေတွာ၊
 မဂ်ဖိုလ်တို့ကို သိစေ၍။ ပုနဒိဝသေ အရုဏ္ဏဂ္ဂမနဝေလာယ၊ နောက်နေ့၌ အရုဏ်
 တက်ချိန်၌။ တေ ဘိက္ခု အာဒါယ၊ ထိုရဟန်းငယ်ငါးရာတို့ကို ခေါ်ယူ၍။
 ဝေဠုဝနမေဝ အာဂမံသု၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်သို့သာ လာကုန်ပြီ။ စ ပန
 အာဂန္တာ၊ ဆက်၍အထူး ပြောရသော် လာကုန်ပြီး၍။ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ၊
 သာရိပုတ္တရာထေရ်၏။ ဘဂဝန္တံ ဝန္တိတွာ ဌိတကာလေ၊ ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုး၍
 တည်ရာကာလ၌။ ဘိက္ခု ထေရံ ပသံသိတွာ၊ ရဟန်းတို့သည် သာရိပုတ္တရာ
 ထေရ်ကို ခိုးမွမ်း၍။ ဘန္တေ အမှာကံ၊ အမြတ်စွာဘုရား တပည့်တော်တို့၏။
 ဇေဋ္ဌဘာတိကော ဓမ္မသေနာပတိ၊ နောင်တော်ကြီးဖြစ်သော တရားစစ်သူကြီး

အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ပဉ္စဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ ပရိဝုတော၊ ရဟန်းငါးရာတို့ ခြံရံအပ်လျက်။ အာဂစ္ဆန္တော အတိဝိယ သောဘတိ၊ လာသော် အလွန်လျှင် တင့်တယ်၏။ ဒေဝဒတ္တော ပန၊ ဒေဝဒတ်သည်ကား။ ပရိဟိနပရိဝါရော ဇာတောတိ၊ ဆုတ်ယုတ်သော အခြံအရံရှိသည် ဖြစ်ပြီဟု။ ဘဂဝန္တံ အာဟံသု၊ ဘုရားရှင်ကို လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ သာရိပုတ္တော၊ အိုရဟန်းတို့ သာရိပုတ္တရာသည်။ ဣဒါနေဝ ဉာတိသံဃပရိဝုတော အာဂစ္ဆန္တော၊ ယခုအခါ ၌သာ ဆွေမျိုးရဟန်းအပေါင်း ခြံရံအပ်လျက် လာသော်။ န သောဘတိ၊ တင့်တယ် သည်မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ သောဘိယေဝ၊ ရှေး၌လည်း တင့်တယ်ဖူးသည်သာ။ ဒေဝဒတ္တောပိ ဣဒါနေဝ၊ ဒေဝဒတ်သည်လည်း ယခုအခါ၌သာ။ ဂဏာတော န ပရိဟိနော၊ အခြံအရံအုပ်စုမှ ဆုတ်ယုတ်သည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ ပရိဟိနော ယေဝါတိ၊ ရှေး၌လည်း ဆုတ်ယုတ်ဖူးသည်သာဟု မိန့်တော်မူပြီ။ ဘိက္ခု တဿတ္ထဿ အာဝိဘာဝတ္ထာယ၊ ရဟန်းတို့သည် ထိုအကြောင်းအရာ၏ ထင်စွာ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ ဘဂဝန္တံ ယာစိသု၊ ဘုရားရှင်ကို တောင်းပန်ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ ဘဂန္တရေန ပဋိစ္ဆန္တံ၊ ဘုရားရှင်သည် ဘဝတစ်ပါးဖြင့် ဖုံးကွယ်အပ်သော။ ကာရဏံ ပါကဋံ အကာသိ၊ အကြောင်းအရာကို ထင်ရှားသည်ကို ပြုတော်မူပြီ။

အတီတေ မဂ္ဂဓရဌေ ရာဇဂဟနဂရေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌ မဂ္ဂဓိုင်ငံ၌ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌။ ဧကော မဂ္ဂဓရာဇာ ရဇ္ဇံ ကာရေတိ၊ မဂ္ဂဓမင်းတစ်ပါးသည် မင်း အဖြစ်ကို ပြုပြီ။ တဒါ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအခါ၌ ဘုရားလောင်းသည်။ မိဂယောနိယံ ပဋိသန္ဓိ ဂဟေတွာ၊ သမင်မျိုး၌ ပဋိသန္ဓေကို ယူ၍။ ဝုဒ္ဓိပ္ပတ္တော မိဂသဟဿပရိဝါရော၊ ကြီးပွားခြင်းသို့ ရောက်သော် သမင်တစ်ထောင် အခြံအရံ ရှိ၍။ အရညေ ဝသတိ၊ တော၌ နေ၏။ တဿ လက္ခဏော စ ကာဠော စာတိ၊ ထိုဘုရားလောင်းအား လက္ခဏလည်းကောင်း ကာဠလည်းကောင်းဟု။ ဒွေ ပုတ္တာ အဟေသုံ၊ သားနှစ်ယောက်တို့သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ သော အတ္တနော မဟလ္လက- ကာလေ၊ ထိုဘုရားလောင်းသမင်မင်းသည် မိမိ၏ အသက်ကြီးရာကာလ၌။ “တာတာ အဟံ ဣဒါနိ မဟလ္လကော၊ ချစ်သားတို့ ငါသည် ယခုအခါ၌ အသက် ကြီးပြီ။ တုမေ ဣမံ ဂဏံ ပရိဟရဏာတိ၊ သင်တို့သည် ဤသမင်အုပ်ကို ခေါင်းဆောင်ကြဟု ပြော၍။ ပဉ္စ ပဉ္စမိဂသတာနိ၊ ငါးရာစီ ငါးရာစီသော သမင် တို့ကို။ ဧကေကံ ပုတ္တံ ပဋိစ္ဆာပေသိ၊ တစ်ကောင်တစ်ကောင်သော သားကို

အပ်နှင်းပြီ။ တတော ပဌာယ တေ ဒွေ ဇနာ၊ ထိုအပ်နှင်းရာနေ့မှ စ၍ ထိုလက္ခဏာ ကာဠသမင်နှစ်ကောင်တို့သည်။ မိဂဂဏံ ပရိဟရန္တိ၊ သမင်အုပ်ကို ခေါင်းဆောင် ကုန်၏။ မဂဓဋ္ဌသိပ္ပံ သဿပါကသမယေ၊ မဂဓနိုင်ငံ၌လည်း စပါးမှည့်ရာအခါ၌။ ကိဌသမ္မာဓေ အရညေ၊ စပါးပင်ဖြင့် ကျဉ်းမြောင်းသော တော၌။ မိဂါနံ ပရိပန္နော ဟောတိ၊ သမင်တို့အား ဘေးရန်သည် ဖြစ်၏။ မနုဿာ သဿခါဒကာနံ မိဂါနံ မာရဏတ္ထာယ၊ လူတို့သည် ကောက်ပင်စားကုန်သော သမင်တို့ကို သတ်ခြင်းငှာ။ တတ္ထ တတ္ထ ဩပါတံ ခဏန္တိ၊ ထိုထိုအရပ်၌ တွင်းကို တူးကုန်၏။ သူလာနိ ရောပေန္တိ၊ တံကျင်တို့ကို စိုက်ထောင်ကုန်၏။ ပါသာဏယန္တာနိ သဇ္ဇေန္တိ၊ ဘိက္ခုောက်တို့ကို စီရင်ကုန်၊ ထောင်ကုန်၏။ ဗဟူ မိဂါ ဝိနာသံ အာပဇ္ဇန္တိ၊ သမင်များစွာတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏။ ဗောဓိသတ္တော ကိဌသမ္မာဓသမယံ ဥတု၊ ဘုရားလောင်းသမင်မင်းသည် ကောက်ပင်တို့ဖြင့် အသွားအလာ ကျဉ်းမြောင်း သည့်အခါကို သိ၍။ ဒွေ ပုတ္တေ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါင်းဆောင်သား၊ သမင် နှစ်ကောင်တို့ကို ခေါ်စေ၍။ “တာတာ အယံ ကိဌသမ္မာဓသမယော၊ ချစ်သားတို့ ဤအခါကား ကောက်ပင်တို့ဖြင့် အသွားအလာကျဉ်းမြောင်းရာ အခါတည်း။ ဗဟူမိဂါ ဝိနာသံ ပါပုဏန္တိ၊ သမင်များစွာတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်တတ် ကုန်၏။ မဟလ္လကာ မယံ၊ အသက်ကြီးကုန်သော ငါတို့သည်။ ယေန ကေနစိ ဥပါယေန၊ တစ်မျိုးမျိုးသော နည်းဖြင့်။ ဧကသ္မိ ဌာနေ ဝိတိနာမေဿာမ၊ တစ်နေရာရာ၌ အချိန်ကုန်လွန်စေအံ့။ တုမေ တုမာကံ မိဂဂဏေ၊ သင်တို့သည် သင်တို့၏ သမင်အုပ်ကို။ ဂဟေတွာ အရညေ၊ ယူ၍ တော၌။ ပဗ္ဗတပါဒံ ပဝိသိတွာ၊ တောင်ခြေသို့ ဝင်၍။ သဿာနံ ဥဒ္ဓဋ္ဌကာလေ၊ ကောက်စပါးတို့ကို ရိတ်သိမ်းပြီးရာအခါ၌။ အာဂစ္ဆေယျာထာတိ အာဟ၊ လာကြ”ဟု ပြောပြီ။ တေ သာဓူတိ၊ ထိုလက္ခဏကာဠသမင်နှစ်ကောင်တို့သည် ကောင်းပါပြီဟု။ ပိတုဝစနံ သုတွာ၊ အဖသမင်မင်း၏ စကားကို နာယူ၍။ သပရိဝါရာ နိက္ခမိသု၊ အခြံအရံ တို့နှင့်အတူ ထွက်ကုန်ပြီ။ တေသံ ဂမနမဂ္ဂံ ပန၊ ထိုသမင်တို့၏ သွားရာလမ်း ကိုကား။ ဣမသ္မိ ကာလေ မိဂါ၊ ဤအချိန်၌ သမင်တို့သည်။ ပဗ္ဗတံ အာရောဟန္တိ၊ တောင်ခြေသို့ တက်ကုန်၏။ ဣမသ္မိ ကာလေ ဩရောဟန္တိတိ၊ ဤအချိန်၌ ဆင်းကုန်၏ဟု။ မနုဿာ ဇနန္တိ၊ လူတို့သည် သိကုန်၏။ တေ တတ္ထ တတ္ထ ပဋိစ္ဆန္တဌာနေ နိလီနာ၊ ထိုလူတို့သည် ထိုထိုဖူးလွှမ်းအပ်သော နေရာ၌ ပုန်းကွယ်

ကြ၍။ ဗဟူမိဂေ ဝိဇ္ဇိတွာ မာရေန္တိ၊ သမင်များစွာတို့ကို ထိုးပစ်၍ သေစေကုန်၏၊ သတ်ကုန်၏။

ကာဠမိဂေါ အတ္တနော ဒန္တတာယ၊ ကာဠသမင်သည် မိမိ၏ ညံဖျင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဣမာယ နာမ ဝေလာယ ဂန္တဗ္ဗံ၊ ဤမည်သော အချိန်၌ သွားသင့်၏။ ဣမာယ နာမ ဝေလာယ န ဂန္တဗ္ဗန္တိ၊ ဤမည်သောအချိန်၌ မသွားသင့်ဟု။ အဇာနန္တော မိဂဂဏံ အာဒါယ၊ မသိ၍ သမင်အုပ်ကို ခေါ်ယူ၍။ ပုဗ္ဗဏှောပိ သာယနေပိ၊ နံနက်ခင်း၌လည်းကောင်း၊ ညနေချမ်း၌လည်းကောင်း။ ပဒေါသေပိ ပစ္စုသေပိ၊ ညဦး၌လည်းကောင်း၊ မိုးသောက်၌လည်းကောင်း။ ဂါမဒ္ဒါရေန ဂစ္ဆတိ၊ ရွာတံခါးအနီးအနားဖြင့် သွား၏။ မနုဿာ တတ္ထ တတ္ထ၊ လူတို့သည် ထိုထိုအရပ်၌။ ပကတိယာ ဌိတာ စ နိလီနာ စ၊ ပင်ကိုအတိုင်း တည်ကုန်လျက်လည်းကောင်း၊ ပုန်းအောင်းကုန်လျက်လည်းကောင်း။ ဗဟူမိဂေ ဝိနာသံ ပါပေန္တိ၊ သမင်များစွာတို့ကို ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်စေကုန်၏။ ဧဝံ သော၊ ဤသို့လျှင် ထိုကာဠသမင်သည်။ အတ္တနော ဒန္တတာယ၊ မိမိ၏ ညံဖျင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဗဟူမိဂေ ဝိနာသံ ပါပေတွာ၊ သမင်များစွာတို့ကို ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်စေ၍။ အပ္ပကေဟေဝ မိဂေဟိ၊ အနည်းငယ်သာဖြစ်ကုန်သော သမင်တို့ဖြင့်။ အရညံ ပါဝိသိ၊ တောင်ခြေတောသို့ ဝင်သွားပြီ။ လက္ခဏမိဂေါ ပန ပဏ္ဍိတော၊ လက္ခဏသမင်သည်ကား ပညာရှိ၍။ ဗျတ္တာ ဥပါယကုသလော၊ ထူးခြားသော ကိုယ်စွမ်းရှိ၍ နည်းလမ်းကျွမ်းကျင်၍။ ဣမာယ ဝေလာယ ဂန္တဗ္ဗံ၊ ဤအချိန်၌ သွားသင့်၏။ ဣမာယ ဝေလာယ န ဂန္တဗ္ဗန္တိ ဇာနာတိ၊ ဤအချိန်၌ မသွားသင့်ဟု သိ၏။ သော ဂါမဒ္ဒါရေနပိ န ဂစ္ဆတိ၊ ထိုလက္ခဏသမင်သည် ရွာတံခါးအနီးအနားဖြင့်လည်း မသွား။ ဒိဝါပိ န ဂစ္ဆတိ၊ နေ၌လည်း မသွား။ ပဒေါသေပိ န ဂစ္ဆတိ၊ ညဦး၌လည်း မသွား။ ပစ္စုသေပိ န ဂစ္ဆတိ၊ မိုးသောက်၌လည်း မသွား။ မိဂဂဏံ အာဒါယ၊ သမင်အုပ်ကို ခေါ်ယူ၍။ အမရတ္တသမယေယေဝ ဂစ္ဆတိ၊ ညသန်းခေါင်အခါ၌သာ သွား၏။ တသ္မာ ဧကမ္ပိ မိဂံ အဝိနာသေတွာ၊ ထို့ကြောင့် သမင်တစ်ကောင်ကိုပင်သော်လည်း မပျက်စီးစေမူ၍။ အရညံ ပါဝိသိ၊ တောင်ခြေတောသို့ ဝင်ပြီ။ တေ တတ္ထ၊ ထိုလက္ခဏ၊ ကာဠသမင်တို့သည် ထို တောင်ခြေတော၌။ စတ္တာရော မာသေ ဝသိတွာ၊ လေးလတို့ပတ်လုံး နေ၍။ သဿေသု ဥဒ္ဓဋေသု၊ ကောက်စပါးတို့ကို ထုတ်ဆောင်ရိတ်သိမ်းအပ်ပြီးကုန်သော်။

ပဗ္ဗတာ ဩတရိယ၊ တောင်ခြေမှ ဆင်းလာကုန်ပြီ (တောင်ခြေမှ ကွင်းပြင် ဆင်းလာ ကုန်ပြီ)။

ကာဠော ပစ္စာဂစ္ဆန္တောပိ၊ ကာဠသမင်သည် ကွင်းပြင်ပြန်လာသော်လည်း။ ပုရိမ နယေနေဝ အဝသေသမိဂေ၊ ရှေးတောင်ခြေသွားသော နည်းအတိုင်းသာလျှင် ကျန်သမင်တို့ကို။ ဝိနာသံ ပါပေန္တော၊ ဖျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်စေလျက်။ ဧကကောဝ အာဂမိ၊ တစ်ကောင်တည်းသာ ပြန်လာပြီ။ လက္ခဏော ပန ဧကမိဂမ္ဘိ အဝိနာသေတွာ၊ လက္ခဏသမင်သည်ကား သမင်တစ်ကောင်ကိုသော်မှလည်း မဖျက်စီးစေမူ၍။ ပဉ္စဟိ မိဂသတေဟိ ပရိဝုတော၊ သမင်ငါးရာတို့သည် ခြံရံ အပ်လျက်။ မာတာပိတူနံ သန္တိကံ အာဂမိ၊ မိဘသမင်တို့၏ အထံသို့ လာပြီ။ ဗောဓိသတ္တော အာဂစ္ဆန္တေ၊ ဘုရားလောင်း သမင်မင်းသည် ပြန်လာကုန်သော။ ဒွေပိ ပုတ္တေ ဒိသွာ၊ လက္ခဏ ကာဠသားနှစ်ကောင်တို့ကိုလည်း မြင်၍။ မိဂဂဏေန သဒ္ဓိံ မန္တေန္တော၊ သမင်အုပ်နှင့်အတူ တိုင်ပင်နှီးနှောလို၍။

၁၁။ “ဟောတိ သီလဝတံ အတ္ထော၊ ပဋိသန္တာရဝုတ္တိနံ။

လက္ခဏံ ပဿ အာယန္တံ၊ ဉာတိသံဃပုရက္ခတံ။

အထ ပဿသိမံ ကာဠံ၊ သုဝိဟိနံဝ ဉာတိဘိ”တိ။

“ဟောတိ သီလဝတံ အတ္ထော (လ) သုဝိဟိနံဝ ဉာတိဘိ ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ သမုဋ္ဌာပေသိ၊ ဤဂါထာကို ဖြစ်စေပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

၁၁။ “ပဋိသန္တာရဝုတ္တိနံ သီလဝတံ၊ လောကဝတံ၊ ဓမ္မဝတံ ကျေမှုရှိကြ ကုန်သော အကျင့်သီလကောင်းသူတို့မှာ။ အတ္ထော ဟောတိ၊ ကြီးပွားမှု ဖြစ်၏။ ဉာတိသံဃပုရက္ခတံ အာယန္တံ၊ ဆွေမျိုးသမင်အုပ်သည် ရှေ့က ပြုအပ်သော ပြန်လာသော။ လက္ခဏံ ပဿ၊ လက္ခဏကိုလည်း ရှုပါ။ ဉာတိဘိ သုဝိဟိနံဝ၊ ဆွေမျိုးသမင်တို့မှ အလွန်ဆုတ်ယုတ်၍သာလျှင်။ ဣမံ ကာဠံ အထ ပဿသိ၊ ပြန်လာသည့် ဤကာဠကိုလည်း သင်သမင်အများ ရှုစားပါလော့။

တတ္ထ သီလဝတန္တိ၊ ထိုဂါထာ၌ သီလဝတံ ဟူသည်ကား။ သုခသီလတာယ သီလဝန္တာနံ အာစာရသမ္ပန္နာနံ၊ ချမ်းသာသော အလေ့အထရှိသည်၏ အဖြစ်

ကြောင့် သီလရှိသူတို့အား အကျင့်ပြည့်စုံသူတို့အား (ကြီးပွားခြင်းသည် ဖြစ်၏)။
 အတ္ထောတိ ဝုဓိ၊ အတ္ထော ဟူသည်ကား ကြီးပွားခြင်းတည်း။ ပဋိသန္ဓာရဝုတ္တိနန္တံ၊
 ပဋိသန္ဓာရဝုတ္တိနံ ဟူသည်ကား။ ဧတေသံ ဝုတ္တိ၊ ထိုသူတို့အား ဖြစ်သော။ ဓမ္မ-
 ပဋိသန္ဓာရော စ၊ ဓမ္မဖြင့် ဝတ်ပြုခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အာမိသပဋိသန္ဓာရော
 စ၊ အာမိသဖြင့် ဝတ်ပြုခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ ပဋိသန္ဓာရ-
 ဝုတ္တိနော၊ ထို့ကြောင့် ပဋိသန္ဓာရဝုတ္တိ မည်ကုန်၏။ ပဋိသန္ဓာရဝုတ္တိနံ တေသံ၊
 ဓမ္မဝတ်၊ လောကဝတ် ကျေပွန်ကုန်သော ထိုအကျင့်ပြည့်စုံသူတို့အား (ကြီးပွား-
 ခြင်းသည် ဖြစ်၏)။ ဧတ္ထ စ၊ ဤပဋိသန္ဓာရဝုတ္တိ၌ ချဲ့ပြောရသော်။ ပါပနိဝါရဏ-
 သြဝါဒါနုသာသနိဝသေန ဓမ္မပဋိသန္ဓာရော စ၊ မကောင်းမှုမှ တားမြစ်ခြင်း၊
 ပထမဆုံးမခြင်း၊ အဖန်ဖန်ဆုံးမခြင်း၊ အစွမ်းအားဖြင့် ဓမ္မဝတ်ကျေခြင်းကို
 လည်းကောင်း။ ဂေါစရလာဘာပနဂိလာနုပဋ္ဌာနဓမ္မိကရက္ခာဝသေန အာမိသ-
 ပဋိသန္ဓာရော စ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဂေါရဂါမ်ရစေခြင်း၊ နာလျှင်ပြုစုခြင်း၊ တရားသဖြင့်
 စောင့်ရှောက်ခြင်းတို့အစွမ်းအားဖြင့် လောကဝတ်ကျေခြင်းကိုလည်းကောင်း
 သိထိုက်၏။ ဣမေသုဒ္ဓိသု ပဋိသန္ဓာရေသု ဌိတာနံ၊ ဤဓမ္မအာမိသပဋိသန္ဓာရ
 နှစ်မျိုးတို့၌ တည်ကြကုန်သော။ အာစာရသမ္ပန္နာနံ ပဏ္ဍိတာနံ၊ အကျင့်ပြည့်စုံ
 ကုန်သော ပညာရှိတို့အား။ ဝုဓိ နာမ ဟောတိတိ၊ ကြီးပွားခြင်းမည်သည် ဖြစ်၏ဟု။
 ဣဒံ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ဤအဓိပ္ပာယ်ကို ဘုရားလောင်းသမင်မင်း ဆိုလိုသည်
 ဖြစ်၏။ ဣဒါနိ တံ ဝုဓိ ဒသေတုံ၊ ယခုအခါ၌ ထိုကြီးပွားမှုကို ပြခြင်းငှာ။
 ပုတ္တမာတရံ အာလပန္နော ဝိယ၊ သားတို့မိခင်၊ သမင်မကို ခေါ်ဘိသကဲ့သို့။
 လက္ခဏံ ပဿာတိအာဒိ အာဟ၊ လက္ခဏကို ရှုပါလော့ဟု၊ စသည်ကို ဆို၏။
 တတြ၊ ထိုလက္ခဏကို ရှုပါလော့ စသည်၌။ “ဧကမိဂမ္မိ အဝိနာသေတွာ၊
 တစ်ကောင်သောသမင်ကိုသော်မှလည်း မပျက်စီးစေမှု၍။ ဉာတိသံယေန
 ပုရပွတံ၊ ဆွေမျိုးသမင်အုပ်သည် ရွှေ၌ပြုအပ်လျက်။ ပရိဝါရိတံ အာဂစ္ဆန္တံ၊
 ခြံရံအပ်လျက် လာနေသော။ အာစာရပဋိသန္ဓာရသမ္ပန္နံ၊ အကျင့်၊ လောကဝတ်
 ဓမ္မဝတ်နှင့် ပြည့်စုံသော။ အတ္တနော ပုတ္တံ ပဿ၊ မိမိ၏သား လက္ခဏကို ကြည့်
 ပါလော့။ ပန တာယ အာစာရပဋိသန္ဓာရသမ္ပဒါယ၊ ပြောင်းပြန်ကား ထိုအကျင့်၊
 လောကဝတ် ဓမ္မဝတ် ပြည့်စုံမှုမှ။ ဝိဟိနံ ဒန္ဓပညံ၊ ဆုတ်ယုတ်၍ အသိဉာဏ်
 ဖျင်းလှ၍။ ဧကမ္မိ ဉာတိ အနဝသေသေတွာ၊ တစ်ကောင်သော်မျှလည်းဖြစ်သော

ဆွေမျိုးသမင်ကို မကျန်စေမူ၍။ ဉာတိဟိ သုဝိဟိနမေဝ၊ ဆွေမျိုးသမင်တို့မှ အလွန်အမင်း ဆုတ်ယုတ်၍သာ။ ဧကကံ အာဂစ္ဆန္တိ၊ တစ်ကောင်တည်း လာသော။ ဣမံ ကာဠု အထ ပဿသိ၊ ဤကာဠုကိုလည်း ကြည့်စမ်းပါဦး။ ဣတိ အယံ သင်္ခေပတ္တော၊ ဤကား အကျဉ်းချုပ်အနက်တည်း။ ဧဝံ ပုတ္တံ အဘိနန္ဒိတွာ ပန၊ ဤသို့ သားလက္ခဏာကို နှစ်သက်ပြီး၍ကား။ ဗောဓိသတ္တော ယာဝတာယုကံ ဌတွာ၊ ဘုရားလောင်းသမင်မင်းသည် အသက်ထက်ဆုံး တည် နေ၍။ ယထာကမ္မံ ဂတော၊ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သတ္တာပိ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း။ “ဘိက္ခဝေ သာရိပုတ္တော ဣဒါနေဝ၊ ရဟန်းတို့ သာရိပုတ္တရာသည် ယခုအခါ၌သာ။ ဉာတိသံဃပရိဝါရိတော န သောဘတိ၊ ဆွေမျိုးသံဃာခြံရံအပ်၍ တင့်တယ်သည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ သောဘတိယေဝ၊ ရှေးကလည်း တင့်တယ်သည်သာ။ ဒေဝဒတ္တော စ ဧတရဟိယေဝ၊ ဒေဝဒတ် သည်လည်း ယခုအခါ၌သာ။ ဂဏမှာ န ပရိဟိနော၊ အုပ်စုမှ ဆုတ်ယုတ်သည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ ပရိဟိနောယေဝ၊ ရှေးကလည်း ဆုတ်ယုတ်ဖူးသည်သာ။ ဣတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ ဒဿေတွာ၊ ဤသို့ ဤတရားဒေသနာကို ပြတော်မူ၍။ ဒွေ ဝတ္ထုနိ ကထေတွာ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်ဝတ္ထု နှစ်ခုတို့ကို ဟောတော်မူ၍။ အနုသန္တိ ယဋေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ “တဒါ ကာဠော၊ ထိုအခါက ကာဠုသမင်သည်။ ဒေဝဒတ္တော အဟောသိ၊ ဒေဝဒတ်သည် ဖြစ်လာ ပြီ။ အဿ ပရိသာပိ ဒေဝဒတ္တပရိသာဝ၊ ထိုကာဠုသမင်၏ သမင်ပရိသတ်သည် လည်း ဒေဝဒတ်ပရိသတ်သာတည်း။ လက္ခဏော သာရိပုတ္တော၊ လက္ခဏ သမင်ကား သာရိပုတ္တရာတည်း။ အဿ ပရိသာ ပန ဗုဒ္ဓပရိသာ၊ ထိုလက္ခဏ သမင်၏ သမင်ပရိသတ်ကား ငါဘုရားပရိသတ်တည်း။ မာတာ ရာဟုလမာတာ၊ မိခင်သမင်မကား ရာဟုလာမယ်တော်တည်း။ ပိတာ ပန အဟမေဝ အဟောသိန္နိ၊ ဖခင်သမင်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ”ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

လက္ခဏမိဂဇာတကဝဏ္ဏနာ ပဌမာ၊ ရွေးဦးစွာသော
လက္ခဏမိဂဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၂။ နိဂြောဓမ္မဝဇာတကဝဏ္ဏနာ

နိဂြောဓမ္မဝ သေဝေယျာတိ ဣဒံ၊ နိဂြောဓမ္မဝ သေဝေယျ စသော ဤတရား ဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ကုမာရကဿပတ္ထေရဿ မာတရံ၊ ကုမာရကဿပ ထေရ်၏ မယ်တော်ကို။ အာရဗ္ဗ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ သာ ရာဇဂဟနဂရေ၊ ထိုကုမာရကဿပထေရ်မယ်တော်သည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့က။ မဟာဝိဘဝဿ သေဌိနော၊ ပစ္စည်းဥစ္စာများစွာရှိသော သူဌေး တစ်ဦး၏။ ဥဿန္တကုသလမူလာ ပရိမဒ္ဓိတသင်္ခါရာ ပစ္ဆိမဘဝိကာ၊ ကုသိုလ်မူရင်း များပြားသော သုံးသပ်ဆင်ခြင်အပ်သော သင်္ခါရတရားရှိသော နောက်ဆုံးဘဝ၌ ဖြစ်သော။ ဓိတာ အဟောသိ ကိရ၊ သမီးသည် ဖြစ်သတဲ့။ အန္တောယဇေ ပဒီပေါ ဝိယ၊ အိုးအတွင်းက ဆီမီးကဲ့သို့။ တဿာ ဟဒယေ၊ ထိုသူဌေးသမီး၏ နှလုံးသား၌။ အရဟတ္တုပနိဿယော၊ ရဟန္တာဖြစ်ဖို့ အားကောင်းသော အကြောင်း သည်။ ဇလတိ၊ တောက်ပ၏။ သာ အတ္တာနံ၊ ထိုသူဌေးသမီးသည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို။ ဇာနန-ကာလတော ပဌာယ၊ သိသောအခါမှ စ၍။ ဂေဟေ အနဘိရတာ၊ အိမ်၌ မပျော် ပိုက်၍။ ပဗ္ဗဇိတုကာမာ ဟုတွာ၊ ရဟန်းပြုလိုသည် ဖြစ်၍။ “အမ္မ တာတာ မယံ စိတ္တံ၊ အိုမိခင် ဖခင်တို့ ကျွန်မ၏ စိတ်သည်။ ယရာဝါသေ နာဘိရမတိ၊ အိမ်၌ မပျော်ပါ။ အဟံ နိယျာနိကေ၊ ကျွန်မသည် ဝဋ်ဆင်းရဲမှထုတ်ဆောင် တတ်သော။ ဗုဒ္ဓသာသနေ ပဗ္ဗဇိတုကာမာ၊ ဘုရားသာသနာတော်၌ ရဟန်းမ ပြုလိုပါ၏။ မံ ပဗ္ဗာဇေထာတိ၊ ကျွန်မကို ရှင်ရဟန်းပြုပေးကြပါကုန်လော့”ဟု။ မာတာပိတရော အာဟ၊ မိဖုတို့ကို ပြောပြီ။ အမ္မ ကိ ဝဒေသိ၊ သမီး ဘယ်လို ပြောလိုက်တာလဲ။ ဣဒံ ကုလံ ဗဟုဝိဘဝံ၊ ဤအမျိုးကား ပစ္စည်းများစွာရှိသော အမျိုးတည်း။ တွဉ္စ အမှာကံ ဧကဓိတာ၊ သင်သမီးသည်လည်း ငါတို့၏ တစ်ဦး တည်းသော သမီးတည်း။ တယာ ပဗ္ဗဇိတုံ၊ သင်သမီးသည် ရဟန်းပြုခြင်းငှာ။ န လတ္တာတိ၊ မရနိုင်ဟု ပြောကြပြီ။ သာ ပုနပျုနံ ယာစိတွာပိ၊ ထိုသူဌေးသမီးသည် ထပ်ကာထပ်ကာ တောင်းပန်၍လည်း။ မာတာပိတုနံ သန္တိကာ၊ မိဘတို့၏ အထံမှ။ ပဗ္ဗန္တံ အလဘမာနာ၊ ရဟန်းပြုခွင့်ကို မရသော်။ “ဟောတု’ ပတိကုလံ ဂတာ၊ ဖြစ်ပါစေ လင့်အိမ်သို့ ရောက်သော်။ သာမိကံ အာရာဓေတွာ၊ လင်ကို နှစ်သက်

စေ၍။ ပဗ္ဗဇိဿာမိတိ စိန္တေသိ၊ ရဟန်းပြုအံ့”ဟု ကြံထားပြီ။ သာ ဝယပ္ပတ္တာ၊ ထိုသူဌေး သမီးသည် အရွယ်ရောက်သော်။ ပတိကုလံ ဂန္တာ၊ လင့်အိမ်သို့ ပါသွား၍။ ပတိဒေဝတာ ဟုတွာ၊ လင်ဟူသော အိမ်ဦးနတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ သီလဝတိ ကလျာဏဓမ္မာ၊ သီလပြည့်စုံ၍ ကောင်းသောသဘောရှိ၍။ အဂါရံ အဇ္ဈာဝသိ၊ အိမ်၌ နေပြီ။

အထ အဿာ သံဝါသံ အန္ဓာယ၊ ထိုအခါ၌ ထိုသူဌေးသမီးအား ပေါင်းဖော်ခြင်းကို စွဲ၍။ ကုဏ္ဍိယံ ဂဗ္ဘော ပတိဌဟိ၊ ဝမ်း၌ ကိုယ်ဝန်သည် တည်ပြီ။ သာ ဂဗ္ဘဿ၊ ထိုသူဌေးသမီးသည် ကိုယ်ဝန်၏။ ပတိဌိတဘာဝံ န အညာသိ၊ တည်ကြောင်းကို မသိရှာ။ အထ တသ္မိံ နဂရေ ထိုအခါ၌ ထိုရာဇဂြိုဟ်မြို့၌။ နက္ခတ္တံ ယောသယိသု၊ နက္ခတ်ပွဲကို ကြွေးကြော်ကုန်ပြီ။ သကလနဂရဝါသိနော နက္ခတ္တံ ကိဋ္ဌိသု၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့နေသူ အားလုံးတို့သည် နက္ခတ်ပွဲကို ကစားပျော်ရွှင်ကုန်ပြီ။ နဂရံ ဒေဝနဂရံ ဝိယ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့သည် နတ်မြို့ကဲ့သို့။ အလင်္ကတပဋိယတ္တံ အဟောသိ၊ တန်ဆာဆင်မှုနှင့်စပ်ယှဉ်သည် ဖြစ်ပြီ။ ပန သာ တာဝ ဥဠာရာယပိ၊ ထူးခြားသည်ကား ထိုသူဌေးသမီးသည် သို့ကလောက် ကြီးကျယ်ခမ်းနား ပျော်စရာကောင်းသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဝတ္တမာနာယ နက္ခတ္တကိဋ္ဌာယ၊ ဖြစ်ဆဲ ကျင်းပနေဆဲ ဖြစ်သော နက္ခတ်ပျော်ပွဲကြီး၌။ အတ္တနော သရီရံ န ဝိလိမ္ပတိ န အလင်္ကရေတိ၊ မိမိ၏ကိုယ်ကို မလိမ်းကျံ တန်ဆာမဆင်။ ပကတိဝေသေနေဝ ဝိစရတိ၊ ပင်ကို အသွင်အပြင်ဖြင့်သာ သွားလာလှည့်လည်၏။

အထ နံ သာမိကော၊ ထိုအခါ၌ ထိုသူဌေးသမီးကို လင်သည်။ ဘဒ္ဒေ သကလ-နဂရံ၊ ချစ်နှမ ရာဇဂြိုဟ်တစ်မြို့လုံးသည်။ နက္ခတ္တနိဿိတံ၊ နက္ခတ်ပွဲကို မှီနေ၏။ တံ ပန သရီရံ ရှင်မသည်ကား ကိုယ်ကိုပင်။ န ပဋိဇ္ဇေသီတိ အာဟ၊ မပြုပြင်ဟု ပြောပြီ။ အယျပုတ္တ မေ သရီရံ အိုအရှင့်သား ကျွန်မ၏ ကိုယ်သည်။ ဒွတ္တိသာယ ကုဏပေဟိ ပူရိတံ၊ ၃၂-မျိုးသော အကောင်ပုပ်တို့ဖြင့် ပြည့်နေ၏။ အလင်္ကတေန ဣမိနာ ကိ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော ဤကိုယ်ဖြင့် ဘာပြုမည်နည်း။ ဟိ အယံ ကာယော၊ မှန်၏ ဤကိုယ်သည်။ နေဝ ဒေဝနိမ္မိတော န ဗြဟ္မနိမ္မိတော၊ နတ်ဖန်ဆင်းထားအပ်သည်လည်း မဟုတ် ဗြဟ္မာဖန်ဆင်းထားအပ်သည်လည်း မဟုတ်။ န သုဝဏ္ဏမယော န မဏိမယော၊ ရွှေဖြင့် ပြုထားအပ်သည်လည်း မဟုတ်

ကျောက်သံပတ္တမြားဖြင့် ပြုထားအပ်သည်လည်း မဟုတ်။ န ဟရိစန္ဒနမယော၊ စန္ဒကူးရွှေဖြင့် ပြုထားအပ်သည်လည်း မဟုတ်။ န ပုဏ္ဏရိကကုမုဒုပ္ပလဂတ္တသမ္ဘူတော၊ ကြာဖြူ၊ ကုမုဒြာကြာတိုက်တို့၌ ဖြစ်သည်လည်းမဟုတ်။ န အမတောသဓပူရိတော၊ အမြိုက်ဆေးတို့ ပြည့်နေသည်လည်း မဟုတ်။ အထခေါ ကုဏပေ ဇာတော၊ စင်စစ်သော်ကား အကောင်ပုပ်၌ ဖြစ်၏။ မာတာပေတ္တိကသမ္ဘဝေါ၊ မိဘတို့သွေးမှဖြစ်၏။ အနိစ္စတ္ထဒနပရိမဒ္ဒနဘေဒနဝိဒ္ဓသနဓမ္မော၊ မမြဲခြင်း၊ ဖုံးလွှမ်း လိမ်းကျံခြင်း၊ ဆုပ်နယ်ခြင်း၊ ပျက်စီးခြင်း၊ ဖရိုဖရဲ ပြန်ကြဲခြင်း သဘောရှိ၏။ ကဋသိဝဓနော တဏှာပါဒိန္ဒော၊ သင်္ချိုင်းမြေကို တိုးပွားစေတတ်၏ တဏှာကပ်သော ကံ၏အကျိုးဖြစ်၏။ သောကာနံ နိဒါနံ၊ ပူပန်သောကတို့၏ အကြောင်းတည်း။ ပရိဒေဝါနံ ဝတ္ထု၊ ဝိကြွေးမှုတို့၏ တည်ရာတည်း။ သဗ္ဗရောဂါနံ အာလယော၊ ရောဂါအားလုံးတို့၏ မှီရာတည်း။ ကမ္မကရဏာနံ ပဋိဂ္ဂဟော၊ ညည်းဆဲခြင်း၊ ဒဏ်ပေးခြင်းတို့ကို ခံယူရာ ထွေးခံတည်း။ အန္တောပူတိ ဗဟိနိစ္စပဉ္စရဏော၊ အတွင်းပုပ်၍ အပြင်သို့ရွံ့ဖွယ် အမြဲယိုထွက်နေ၏။ ကိမိကုလာနံ အာဝါသော၊ ပိုးလောက်မျိုးတို့၏ နေရာဖြစ်၏။ သိဝထိကပယာတော၊ သင်္ချိုင်းသွားတတ်၏။ မရဏပရိယောသာနော၊ သေခြင်းလျှင် အဆုံးရှိ၏။ သဗ္ဗလောကဿ စက္ခုပထေ ဝတ္တမာနောပိ၊ သတ္တလောကသားအားလုံး၏ မျက်စိမြင်ရာလမ်းကြောင်း၌ ဖြစ်ပါသော်လည်း။

အဋ္ဌိနဟာရသံယုတ္တော၊ အရိုးအကြောတို့ဖြင့် ယှဉ်အပ် ဆောက်လုပ်အပ်၍။ တစမံသာဝလေပနော၊ အရေ အသားတို့ဖြင့် လိမ်းကျံအပ်၍။ ဆဝိယာ ပဋိစ္စန္ဒော၊ အပေါ်ရေဖြင့် ဖုံးထားအပ်၍။ ကာယော ယထာဘူတံ န ဒိဿတိ၊ ရုပ်ကိုယ်သည် ရွံ့စရာအဖြစ်ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း မတွေ့မြင်ရ။

အန္တပူရော ဥဒရပူရော၊ အူမကြီးဖြင့် ပြည့်နေ၏ အစာသစ် ပြည့်နေ၏။ ယကနပေဠဿ ဝတ္ထိနော၊ အသည်းစိုင့်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဆီးအိမ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဟဒယဿ ပပ္ဖာသဿ၊ နှလုံးဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဆုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝက္ကဿ ပိဟကဿ စ၊ အညှို့ ကျောက်ကပ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဖျဉ်းဖြင့်လည်းကောင်း။

သိယံဏိကာယ ခေဋ္ဌဿ၊ နှပ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ တံထွေးဖြင့်
လည်းကောင်း။ သေဒဿ စ မေဒဿ စ၊ ချွေးဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဆီခဲ
ဖြင့်လည်းကောင်း။ လောဟိတဿ လသိကာယ၊ သွေးဖြင့်လည်းကောင်း၊
အစေးဖြင့်လည်းကောင်း။ ပိတ္တဿ စ ဝဿာယ စ၊ သည်းခြေဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ဆီကြည်ဖြင့်လည်းကောင်း။ (ပူရိတော၊ ပြည့်နေ၏)။

အထ အဿ နဝဟိ သောတေဟိ၊ ရွံစရာသည်မျှမကသေး ဤကိုယ်၏
ယိုစီးရာအပေါက် ၉-မျိုးတို့မျှ။ အသုစိ သဗ္ဗဒါ သဝတိ၊ မစင်မကြယ်နွဲ့နွယ်သည်
အခါခပ်သိမ်း ထွက်နေ၏။ အက္ခိမှာ အက္ခိဂူထကော၊ မျက်စိမှ မျက်ချေး
သည်လည်းကောင်း။ ကဏ္ဏမှာ ကဏ္ဏဂူထကော၊ နားမှ နားဖာချေးသည်
လည်းကောင်း။

နာသတော ဧကဒါ မုခေန၊ နှာခေါင်းမှ တစ်ရံတစ်ခါ၌ ခံတွင်းမှ။
သိယံဏိကာ စ ဝမတိ၊ နှပ်သည် လည်းကောင်း ပျို့အန်ထွက်၏။ ပိတ္တံ
သေမှဉ္စ၊ သည်းခြေသည်လည်းကောင်း၊ သလိပ်သည်လည်းကောင်း။ မုခေန
ဝမတိ၊ ခံတွင်းမှ အန်ထွက်၏။

အထ အဿ သုသိရံ သီသံ၊ ထို့ပြင် ဤကိုယ်၏ အခေါင်းရှိသော
ဦးခေါင်းသည်။ မတ္တလုဂ်ဿ ပူရိတံ၊ ဦးနှောက်ဖြင့် ပြည့်နေ၏။ အဝိဇ္ဇာယ
ပုရက္ခတော ဗာလော၊ အဝိဇ္ဇာသည် ရှေ့၌ပြုအပ်သော လူမိုက်သည်။ နံ
သုဘတော မညတိ၊ ထိုကိုယ်ကို တင့်တယ် ၏ဟု မှတ်ထင်၏။

ကာယော အနန္တာဒီနဝေါ၊ ဤကိုယ်သည် များသောအပြစ် ရှိ၏။
ဝိသရုက္ခသမူပမော၊ အဆိပ်ပင်နှင့်တူသော ဥပမာရှိ၏။ သဗ္ဗရောဂါနံ
အာဝါသော၊ ရောဂါအားလုံးတို့၏ နေရာဖြစ်၏။ ဒုက္ခဿ ပုဇ္ဇော
ကေဝလော၊ ဆင်းရဲ၏အစုအပုံ သက်သက်သာတည်း။

ဣမဿ ကာယဿ အန္တော၊ ဤ ကိုယ်၏အတွင်းသည်။ ဗာဟိရကော
သစေ သိယာ၊ အပြင်အပသည် အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ ဒဏ္ဍံ ဂဟေတွာန၊
တုတ်ကို ကိုင်၍။ ကာကေ သောဏေ စ နူန ဝါရယေ၊ ကျီးတို့ကို
လည်းကောင်း ခွေးတို့ကိုလည်းကောင်း ဧကန်တားမြစ်နေရရာ၏။

ကာယော ဒုဂ္ဂန္ဓော အသုစိ၊ ကိုယ်သည် မကောင်းသောအနံ့ဆိုး ရှိ၏
ပြုပြင် သော်လည်း အမြဲမစင်ကြယ်။ ကုဏပေါ ဥက္ကဏ္ဍပမော၊ အကောင်ပုပ်
သာတည်း မစင်တွင်းနှင့် တူ၏။ စက္ခုဘူတေဟိ နိန္ဒိတော၊ မျက်စိသဖွယ်
ဖြစ်ကြကုန်သော ပညာရှိတို့သည် ကဲ့ရဲ့အပ်သော။ ကာယော ဗာလာဘိ-
နန္ဒိတော၊ ရုပ်ကိုယ်ကို လူမိုက်တို့ အလွန် နှစ်သက်အပ်၏။

အလ္လစမ္ပပဋိစ္စန္ဓော၊ အရေစိုဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်၏။ နဝဒ္ဒါရော မဟာဝဏော၊
အပေါက်ကိုးပေါက် ရှိသော အမာကြီးဖြစ်၏။ ပူတိဂန္ဓိယော အသုစိ၊
အပုပ်နံ့ရှိကုန်သော မစင်မကြယ် ရွံစဖွယ်တို့ကို။ သမန္တတော ပဋ္ဌရတီတိ၊
ထက်ဝန်းကျင်မှ ယိုစီးနေ၏။

ဟုလည်းကောင်း။ အယျပုတ္တ က္ကမံ ကာယံ၊ အရှင့်သား ဤကိုယ်ကို။
အလင်္ကရိတွာ ကိံ ကရိဿာမိ၊ တန်ဆာဆင်၍ ဘာပြုမည်နည်း။ ဣမဿ
အလင်္ကတကရဏံ၊ ဤ ကိုယ်ကို တန်ဆာဆင်မှုပြုခြင်းသည်။ ဂူထပုဏ္ဏယဋ္ဌဿ
ဗဟိ၊ မစင်ပြည့်နေသော အိုးကို အပြင်ပက။ စိတ္တကမ္ပကရဏံ ဝိယ ဟောတိ
နန္ဒတိ၊ ပန်းချီရေးမှုပြုသကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည် မဟုတ်ပါလောဟုလည်းကောင်း
ဖြေပြီ။ သေဌိပုတ္တော တဿာ ဝစနံ သုတွာ၊ လင်သူဌေးသားသည် ထိုသူဌေးသမီး
မယား၏ စကားကို ကြားရ၍။ “ဘဒ္ဒေ တံ က္ကမဿ သရီရဿ၊ အိုရှင်မ
သင်ရှင်မသည် ဤရုပ်ကိုယ်၏။ ဣမေ ဒေါသေ ပဿမာနာ၊ ဤအပြစ်
အနာအဆာတို့ကို မြင်သိနေပါလျက်။ ကသ္မာ န ပဗ္ဗဇသီတိ အာဟ၊
အဘယ့်ကြောင့် ရဟန်းမ၊ မပြုသနည်းဟု မေးပြီ။ အယျပုတ္တ အဟံ၊ အရှင့်သား
ကျွန်တော်မသည်။ ပဗ္ဗဇံ လဘမာနာ၊ ရဟန်းမ၊ ပြုခွင့်ကို ရခဲ့သော်။ အဇ္ဇေဝ
ပဗ္ဗဇေယျန္တိ၊ ယနေ့ပင် ရဟန်းမ၊ ပြုပါမည်ဟု ပြောပြီ။ သေဌိပုတ္တော၊ လင်
သူဌေးသားသည်။ သာဓု အဟံ တံ၊ ကောင်းပြီ ငါသည် သင်ရှင်မကို။
ပဗ္ဗာဇေဿာမီတိ ဝတွာ၊ ရဟန်းမ၊ ပြုစေအံ့ဟု ပြော၍။ မဟာဒါနံ ပဝတ္တေတွာ၊
အလှူကြီးကို ဖြစ်စေ၍။ မဟာသက္ကာရံ ကတွာ၊ ပူဇော်သက္ကာရကြီးကို ပြု၍။
မဟန္တေန ပရိဝါရေန၊ များစွာသော အခြံအရံဖြင့်။ ဘိက္ခုနုပဿယံ နေတွာ၊
ဘိက္ခုနီမတို့ကျောင်းသို့ ဆောင်ယူ၍။ တံ ပဗ္ဗာဇေန္တော၊ ထိုအိမ်ရှင်မကို ရဟန်းမ၊
ပြုပေးသော်။ ဒေဝဒတ္တပက္ခိယာနံ ဘိက္ခုနီနံ၊ ဒေဝဒတ်ဘက်သား ဖြစ်ကုန်သော

ရဟန်းမတို့၏။ သန္တိကေ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ အထံ၌ ရဟန်းမ၊ ပြုစေပြီ။ သာ ပဗ္ဗန္တံ လဘိတွာ၊ ထိုသူဌေးသမီးသည် ရဟန်းမအဖြစ်ကို ရသော်။ ပရိပုဏ္ဏသင်္ကပ္ပါ အတ္တမနာ အဟောသိ၊ အကြံအစည်ပြည့်စုံသည် နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။

အထ အဿာ ဂစ္ဆေ ရဟန်းမ၊ ဝတ်ပြီးရာ ထိုအခါ၌ ထိုဘိက္ခုနီမ၏ ကိုယ်ဝန် သည်။ ပရိပါကံ ဂစ္ဆန္တေ ရင့်ကျက်ခြင်းသို့ ရောက်သော်။ ဣန္ဒြိယာနံ အညထတ္တံ၊ မျက်စိစသော ဣန္ဒြေတို့၏ တစ်မျိုးတစ်ဖုံဖြစ်သည့်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဟတ္ထပါဒပိဋ္ဌိနံ ဗဟလတ္တံ၊ လက်ဖမိုးခြေဖမိုးတို့၏ မို့မောက်သည့် အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ ဥဒရပဋ္ဌလဿ မဟန္တတံ စ ဒိသွာ၊ ဝမ်းပျဉ်း၏ ကြီးသည့်အဖြစ်ကို လည်းကောင်း မြင်ကြ၍။ “အယျေ တံ၊ အိုရှင်မ သင်ရှင်မသည်။ ဂဗ္ဘိနီ ဝိယ ပညာယတိ၊ ကိုယ်ဝန်ရှိသကဲ့သို့ ထင်ရ၏။ ဧတံ ကိန္တိ၊ ဤသည်ကား ဘယ်လို လဲ”ဟု။ ဘိက္ခုနီယော တံ ပုစ္ဆိသု၊ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ထိုဘိက္ခုနီမလေးကို မေး ကုန်ပြီ။ အယျေ၊ ရှင်မတို့။ ဣဒံ နာမ ကာရဏန္တိ န ဇာနာမိ၊ ဤမည်သော အကြောင်းဟု မသိပါ။ မေ သီလံ ပန ပရိပုဏ္ဏန္တိ၊ တပည့်တော်မ၏ သီလ သည်ကား ပြည့်စုံပါ၏ဟု ပြောပြီ။ အထ နံ တာ ဘိက္ခုနီယော၊ ထိုအခါ၌ ထိုဘိက္ခုနီမလေးကို ထိုလက်ခံထားသော ဘိက္ခုနီမတို့သည်။ ဒေဝဒတ္တဿ သန္တိကံ နေတွာ၊ ရှင်ဒေဝဒတ်၏အထံသို့ ဆောင်ယူ၍။ “အယျေ အယံ ကုလမီတာ၊ အရှင်ဘုရား ဤအမျိုးကောင်းသမီးလေးသည်။ ကိစ္ဆေန သာမိကံ အာရာဓေတွာ၊ ပင်ပန်းစွာ အိမ်ရှင်ကို နှစ်သက်စေ၍။ ပဗ္ဗန္တံ လဘိ၊ ရဟန်းမအဖြစ်ကို ရခဲ့ပါပြီ။ ပန ဣဒါနိ အဿာ၊ သို့သော်လည်း ယခုအခါ၌ ဤအမျိုးကောင်းသမီးမှာ။ ဂစ္ဆော ပညာယတိ၊ ကိုယ်ဝန်သည် ထင်ရှား၏။ မယံ ဣမဿ ဂစ္ဆဿ၊ တပည့်တော်မတို့သည် ဤကိုယ်ဝန်၏။ ဂိဟိကာလေ ဝါ ပဗ္ဗဇိတကာလေ ဝါ၊ လူဖြစ်စဉ်ကာလ၌လည်းကောင်း ရဟန်းမ၊ ဖြစ်ပြီးကာလ၌လည်းကောင်း။ လဒ္ဓဘာဝံ န ဇာနာမ၊ ရကြောင်းကို မသိပါကုန်။ ကိ ဣဒါနိ ကရောမာတိ၊ ဘာကို ယခုအခါ ပြုကြရပါမည်နည်း”ဟု။ ဒေဝဒတ္တံ ပုစ္ဆိသု၊ ဒေဝဒတ်ကို မေးကုန်ပြီ။ ဒေဝဒတ္တော အတ္တနော အဗုဒ္ဓဘာဝေန စ၊ ဒေဝဒတ်သည် မိမိ၏ ဘုရား မဟုတ်သည့် အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ခန္တိမေတ္တာနုဒ္ဒယာနံ နတ္ထိတာယ စ၊ သည်းခံခြင်း၊ ချစ်ခင်ခြင်း၊ သနားခြင်းတို့၏ မရှိခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။

“ဒေဝဒတ္တပက္ခိကာ ဘိက္ခုနီ၊ ဒေဝဒတ်ဘက်သားဖြစ်သော ရဟန်းမသည်။ ကုဏ္ဍိနာ ဂစ္ဆံ ပရိဟရတိ၊ ဝမ်းဖြင့် ကိုယ်ဝန်ကို လွယ်၏။ ဒေဝဒတ္တော စ၊ ဒေဝဒတ် သည်လည်း။ တံ အဇ္ဈပေက္ခတိ ယေဝါတိ၊ ထိုရဟန်းမကို လျစ်လျူရှုသည်သာဟု။ မယံ ဂရဟာ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ ငါ့အား ကဲ့ရဲ့ခြင်းသည် ဖြစ်လတ္တံ့။ မယာ ဣမံ၊ ငါ ဒေဝဒတ်သည် ကိုယ်ဝန်ရှိသူ၊ ဤရဟန်းမကို။ ဥပ္ပဗ္ဗာဇေတုံ ဝဋ္ဋတီတိ၊ လူထွက် စေခြင်းငှာ သင့်၏”ဟု။ ဧဝံ စိန္တေသိ၊ ဤသို့ ကြံပြီ။ သော အဝိမံသိတွာဝ၊ ထို ဒေဝဒတ်သည် မစူးစမ်းမှု၍သာ။ သေလဂုဠံ ပဝဋ္ဋယမာနော ဝိယ ပက္ခန္နိတွာ၊ ကျောက်သားဂုံညှင်းကို လှိမ့်လိုက်သကဲ့သို့ ပြေးသွား၍။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကြ။ ဣမံ ဥပ္ပဗ္ဗာဇေထာတိ အာဟ၊ ကိုယ်ဝန်ရှိသော ဤရဟန်းမကို လူထွက်ခိုင်းကြဟု ပြောပြီ။ တာ တဿ ဝစနံ သုတွာ၊ ထိုရဟန်းမတို့သည် ထိုဒေဝဒတ်၏ စကားကို ကြားရ၍။ ဥဋ္ဌာယ ဝန္တိတွာ၊ ထ၍ ရှိခိုး၍။ ဥပဿယံ ဂတာ၊ ဘိက္ခုနီမကျောင်းသို့ ပြန်သွားကုန်ပြီ။ အထ သာ၊ ပြန်ရောက်ရာ ထိုအခါ၌ ထိုရဟန်းမငယ်သည်။

“အယျေ ဒေဝဒတ္တတ္ထေရော န ဗုဒ္ဓေါ၊ အရှင်မတို့ ဒေဝဒတ်ထေရ်သည် ဘုရား မဟုတ်ပါ။ မယံ ပဗ္ဗဇ္ဇာပိ၊ တပည့်တော်မ၏ ရဟန်းအဖြစ်သည်လည်း။ တဿ သန္တိကေ န၊ ထိုဒေဝဒတ်ထေရ်၏ အထံ၌ မဟုတ်ပါ။ ပန လောကေ၊ အဟုတ် သော်ကား လောက၌။ အဂ္ဂပုဂ္ဂလဿ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အမြတ်ဆုံး ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားရှင်၏။ သန္တိကေ မယံ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ အထံတော်၌ တပည့် တော်မ၏ ရဟန်းအဖြစ်သည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါ၏)။ စ ပန သာ၊ ဆက်၍ အထူး လျှောက်ထားရသော် ထိုရဟန်းမ အဖြစ်ကို။ မေ ဒုက္ခေန လဒ္ဓါ၊ တပည့်တော် မသည် ဆင်းရဲခဲပြီးမှ ရအပ်ပါပြီ။ နံ မာ အန္တရဓာပေထ၊ ဆင်းရဲခဲပြီးမှ ရရှိသည့် ထိုရဟန်းမအဖြစ်ကို မကွယ်ပျောက်ပါစေကုန်လင့်။ ဧထ မံ ဂဟေတွာ၊ လာကြ ပါလော့ တပည့်တော်မကို ခေါ်ယူ၍။ သတ္ထု သန္တိကံ၊ ဘုရားရှင်၏ အထံတော်သို့။ ဇေတဝနံ ဂစ္ဆထာတိ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ သွားကြပါလော့”ဟု။ တာ ဘိက္ခုနီယော အာဟ၊ ထိုဘိက္ခုနီမကြီးတို့ကို ပြောပြီ။ တာ တံ အာဒါယ၊ ထို ဘိက္ခုနီမကြီးတို့သည် ထိုဘိက္ခုနီလေးကို ခေါ်ယူ၍။ ရာဇဂဟာ ပဉ္စစတ္တာလီသ-ယောဇနိကံ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့မှ ၄၅-ယူဇနာရှိသော။ မဂ္ဂံ အတိက္ကမ္မ၊ ခရီးကို ကျော်လွန်၍။ အနုပုဗ္ဗေန ဇေတဝနံ ပတွာ၊ အစဉ်သဖြင့် ဇေတဝန်ကျောင်း တော်သို့ ရောက်၍။ သတ္တာရံ ဝန္တိတွာ၊ ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုးပြီး၍။ တံ အတ္ထံ

အာရောစေသုံ၊ ထိုအကြောင်းကို လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ “ဧတိဿာ ဂဗ္ဘော၊ ဤဘိက္ခုနီမလေး၏ ကိုယ်ဝန်သည်။ ဂိဟိကာလေ ကိဉ္ဇာပိ ပတိဋ္ဌိတော၊ လူဖြစ်စဉ် ကာလက အကယ်၍ကား တည်ခဲ့၏။ ဧဝံ သန္တေပိ သမဏော ဂေါတမော၊ ဤသို့ လူဖြစ်စဉ်ကတည်ခဲ့ပါသော်လည်း ရဟန်းဂေါတမသည်။ ဒေဝဒတ္တေန ဇဟိတံ၊ ဒေဝဒတ်သည် စွန့်ပစ်အပ်သော ဘိက္ခုနီမကို။ အာဒါယ စရတိတိ၊ ခေါ်ယူ၍ လှည့်လည်၏ဟု။ တိတ္ထိယာနံ ဩကာသော ဘဝိဿတိ၊ တိတ္ထိတို့၏ ပြောဆိုခွင့်သည် ဖြစ်လတ္တံ့။ တသ္မာ ဣမံ ကထံ ပစ္ဆိန္နိတုံ၊ ထို့ကြောင့် ဤပြောခွင့် စကားကို ပြောမရအောင် ဖြတ်ခြင်းငှာ။ သရာဇိကာယ ပရိသာယ မဇ္ဈေ၊ မင်းနှင့် တကွသော ပရိသတ်၏အလယ်၌။ ဣမံ အဓိကရဏံ ဝိနိစ္ဆိတုံ ဝဋ္ဋတိတိ၊ ဘိက္ခုနီမလေးကိုယ်ဝန်ရှိသည့် ဤအမှုကိစ္စကို ဆုံးဖြတ်ခြင်းငှာ သင့်၏”ဟု။ သတ္တာ စိန္တေသိ၊ ရှင်တော်ဘုရားသည် ကြံတော်မူပြီ။ ပုနဒိဝသေ ပသေနဒိ- ကောသလံ ရာဇာနံ၊ နောက်နေ့၌ ပသေနဒိကောသလမည်သော မင်းကို လည်းကောင်း။ မဟာအနာထပိဏ္ဍိကံ စူဠအနာထပိဏ္ဍိကံ၊ အနာထပိဏ္ဍိ သူဌေးကြီးကိုလည်းကောင်း အနာထပိဏ္ဍိသူဌေးလေးကိုလည်းကောင်း။ ဝိသာခံ မဟာဥပါသိကံ၊ ဝိသာခါမည်သော ဥပါသိကာမကြီးကိုလည်းကောင်း။ အညာနိ အဘိညာတာနိ၊ အခြားကုန်သော ထင်ရှားကုန်သော။ မဟာကုလာနိ စ ပက္ကောသာပေတွာ၊ ဆွေကြီးမျိုးကြီးတို့ကိုလည်းကောင်း ခေါ်စေ၍။ သာယန္တ- သမယေ စတူသု ပရိသာသု သန္နိပတိတာသု၊ ညနေချမ်း၌ ပရိသတ်လေးပါး တို့သည် စည်းဝေးကုန်သော်။ “ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ တုံ ဣမိဿာ ဒဟရဘိက္ခုနီယာ ကမ္ပံ၊ သင်ဥပါလိသည် ဤဘိက္ခုနီမလေး၏ ကိုယ်ဝန်တည်သည့် အမှုကို။ သောဓေဟိတိ၊ သုတ်သင်လော့ ဆုံးဖြတ်လော့”ဟု။ ဥပါလိတ္ထေရံ အာမန္တေသိ၊ ဥပါလိထေရ်ကို မိန့်ပြီ။ သာဓု ဘန္တေတိ၊ ကောင်းပါပြီ ဘုရားဟု လျှောက်ထား၍။ ထေရော ပရိသမဇ္ဈံ ဂန္တာ၊ ရှင်ဥပါလိထေရ်သည် ပရိသတ်လယ်သို့ ကြွ၍။ အတ္တနော ပညတ္တာသနေ နိဿိဒိတွာ၊ မိမိဖို့ ခင်းထားအပ်သောနေရာ၌ ထိုင်၍။ ရညော ပုရတော၊ ပသေနဒိကောသမင်း၏ ရွှေ၌။ ဝိသာခံ ဥပါသိကံ ပက္ကောသာပေတွာ၊ ဝိသာခါမည်သော ဥပါသိကာမကြီးကို ခေါ်စေ၍။ “ဂစ္ဆ ဝိသာခေ၊ သွားပါချေ အို ဝိသာခါ။ အယံ ဒဟရာ အသုကမာသေ၊ ဤဘိက္ခုနီ မလေးသည် ဤမည်သောလ၌။ အသုကဒိဝသေ ပဗ္ဗဇိတာတိ၊ ဤမည်သောနေ့၌

ရဟန်းပြု၏ဟု။ တထတော ဥ တွာ၊ အမှန်အကန် သိပြီး၍။ ပုရေ ဝါ ပစ္ဆာ ဝါ၊ ရဟန်းမပြုမီ ရှေ့၌လည်းကောင်း၊ ရဟန်းပြုပြီး နောက်၌လည်းကောင်း။ ဣမဿ ဂဗ္ဘဿ လဒ္ဓဘာဝံ၊ ဤကိုယ်ဝန်၏ ရကြောင်းကို။ ဇာနာဟီတိ၊ သိလော့ သိအောင် ပြုလော့”ဟု ပြော၍။ ဣမံ အဓိကရဏံ ပဋိစ္စာပေသိ၊ ဘိက္ခုနီမလေး ကိုယ်ဝန်ရှိသည့် ဤအမှုကိစ္စကို လက်ခံစေပြီ (အပ်နှင်းပြီ)။ ဥပါသိကာ၊ ဝိသာခါ ဥပါသိကာမကြီးသည်။ သာဓူတိ သမ္ပုဋ္ဌိစွိတွာ၊ ကောင်းပါပြီ ဘုရားဟု လက်ခံ ပြီး၍။ သာဏိံ ပရိက္ခိပါပေတွာ၊ တင်းတိမ်ကို ကာရံစေ၍။ အန္တောသာဏိယံ ဒဟရဘိက္ခုနီယာ၊ တင်းတိမ်တွင်း၌ ဘိက္ခုနီမလေး၏။ ဟတ္ထပါဒနာဘိဥဒရ- ပရိယောသာနာဒီနိ ဩလောကေတွာ၊ လက်၊ ခြေ၊ ချက်၊ ဝမ်းဗိုက်အဆုံး စသည် တို့ကို ကြည့်၍။ မာသဒိဝသေ သမာနေတွာ၊ လ၊ နေ့တို့ကို တွက်ချက်၍။ ဂိဟိဘာဝေ ဂဗ္ဘဿ လဒ္ဓဘာဝံ၊ လူ့အဖြစ်၌ ကိုယ်ဝန်၏ ရကြောင်းကို။ တထတော ဥ တွာ၊ အမှန်အားဖြင့် သိ၍။ ထေရဿ သန္တိကံ ဂန္တာ၊ ဥပါလိထေရ်၏ အထံသို့ သွား၍။ တမတ္ထံ အာရောစေသိ၊ ထိုလူ့ဘဝက ကိုယ်ဝန်ရခဲ့ကြောင်းကို လျှောက် ထားပြီ။ ထေရော စတုပရိသမဇ္ဈေ၊ ရှင်ဥပါလိထေရ်သည် ပရိသတ်လေးပါး အလယ်၌။ တံ ဘိက္ခုနီ သုဒ္ဓံ အကာသိ၊ ထိုဘိက္ခုနီမလေးကို သီလစင်ကြယ်သူကို ပြုပြီ။ သာ သုဒ္ဓါ ဟုတွာ၊ ထို ဘိက္ခုနီမလေးသည် သီလစင်ကြယ်သူသည် ဖြစ်၍။ ဘိက္ခုသံယဉ္ဇ သတ္တာရဉ္စ ဝန္တိတွာ၊ ရဟန်းအပေါင်းကိုလည်းကောင်း ဘုရားရှင်ကို လည်းကောင်း ရှိခိုး၍။ ဘိက္ခုနီဟိ သဒ္ဓါ၊ ဘိက္ခုနီမတို့နှင့် အတူ။ ဥပဿယမေဝ ဂတာ၊ ဘိက္ခုနီမတို့ ကျောင်းသို့သာ သွားပြီ။ သာ ဂဗ္ဘပရိပါကံ အန္ဓာယ၊ ထိုဘိက္ခုနီမလေးသည် ကိုယ်ဝန်ရင့်ကျက်ခြင်းကို စွဲ၍။ ပဒုမုတ္တရပါဒမူလေ ပတ္တိတပတ္တနံ၊ ပဒုမုတ္တရဘုရားရှင် ခြေတော်ရင်း၌ တောင်းအပ်သောဆု ရှိသော။ မဟာနုဘာဝံ ပုတ္တံ ဝိဇာယိ၊ ကြီးသော အာနုဘော်ရှိသော သားကို ဖွားပြီ။

အထ ဧကဒိဝသံ ရာဇာ၊ သားဖွားပြီးရာ ထိုအခါ၌ တစ်နေ့သ၌ ပသေနဒီ ကောသလမင်းသည်။ ဘိက္ခုနုပဿယသမိပေန ဂစ္ဆန္တော၊ ဘိက္ခုနီမတို့ ကျောင်းအနီးဖြင့် သွားသော်။ ဒါရကသဒ္ဓံ သုတွာ၊ ကလေးသံကို ကြား၍။ အမစ္စေ ပုစ္ဆိ၊ အမတ်တို့ကို မေးပြီ။ အမစ္စာ တံ ကာရဏံ ဥ တွာ၊ အမတ်တို့သည် ဘိက္ခုနီမလေး သားဖွားသော ထိုအကြောင်းကို သိ၍။ “ဒေဝ ဒဟရဘိက္ခုနီ၊ အရှင်မင်းမြတ် ဘိက္ခုနီမလေးသည်။ ပုတ္တံ ဝိဇာတာ၊ သားကို ဖွားပြီ ။ ဧသော

တဿ၊ ဤအသံကား ထိုသားကလေး၏။ သဒ္ဓေါတိ အာဟံသု၊ အသံပါတည်း”
 ဟု သံတော်ဦးတင်ကုန်ပြီ။ ဘဏေ ဘိက္ခုနီနံ၊ အချင်းအမတ်တို့ ရဟန်းမတို့ဖို့။
 ဒါရကပဋိဇ္ဇဂ္ဂနံ နာမ ပလိဗောဓော၊ ကလေးပြုစုခြင်းမည်သည် တရား
 အားထုတ်ရေး အနှောင့်အယှက်တည်း။ မယံ နံ၊ ငါမင်းတရားတို့သည်
 ထိုသူငယ်ကို။ ပဋိဇ္ဇိဇ္ဇိဿာမာတိ၊ မွေးမြူကုန်အံ့ဟု မိန့်၍။ ရာဇာ တံဒါရကံ၊
 ပသေနဒီကောသလမင်းသည် ထိုဘိက္ခုနီမလေး၏သားငယ်ကို။ နာဋကိတ္တိနံ
 ဒါပေတွာ၊ ကချေသည်မတို့အား ပေးစေ၍။ ကုမာရပရိဟာရေန ဝဗ္ဗာပေသိ၊
 မင်းသားတို့ အဆောင်အယောင်ဖြင့် ကြီးပြင်းစေ၏။ နာမဂ္ဂဟဏာဒိဝသေ စ၊
 နာမည်ယူရာ နာမည်မှည့်ရာနေ့၌လည်း။ အဿ နာမံ၊ ထိုဘိက္ခုနီမသားလေး၏
 အမည်ကို။ ကဿပေါတိ အကံသု၊ ကဿပဟု ပြုကုန်၊ မှည့်ကုန်ပြီ။ အထ နံ၊
 နာမည်မှည့်ပြီးရာ ထိုအခါ၌ ထိုသူငယ်ကို။ ကုမာရပရိဟာရေန ဝဗ္ဗိတတ္တာ၊
 မင်းသားတို့ အဆောင်အယောင်ဖြင့် ကြီးပြင်းသည့်အဖြစ်ကြောင့်။ ကုမာရ-
 ကဿပေါတိ သဉ္ဇာနီသု၊ ကုမာရကဿပဟု သိကြကုန်ပြီ။ သော သတ္တဝသိက-
 ကာလေ၊ ထိုကုမာရကဿပသည် ၇-နှစ်သားရှိရာကာလ၌။ သတ္ထု သန္တိကေ
 ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ဘုရားရှင်၏ အထံတော်၌ ရှင်ပြု၍။ ပရိပုဏ္ဏဝသော ဥပသမ္ပဒံ
 လဘိတွာ၊ အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်သော် ရဟန်းအဖြစ်ကို ရ၍။ ကာလေ ဂစ္ဆန္တေ
 ဂစ္ဆန္တေ၊ အချိန်သည် ကုန်သွား၊ ကုန်သွားသော်။ ဓမ္မကထိကေသု စိတြကထိ
 အဟောသိ၊ ဓမ္မကထိကတို့တွင် ဆန်းကြယ်စွာ ဟောတတ်သော ရဟန်းသည်
 ဖြစ်ပြီ။ အထ နံ သတ္ထာ၊ ထိုအခါ၌ ထိုရှင်ကုမာရကဿပကို ဘုရားရှင်သည်။
 “ဘိက္ခဝေ ယဒိဒံ ကုမာရကဿပေါ၊ ရဟန်းတို့ အကြင် ကုမာရကဿပသည်။
 (အတ္ထိ၊ ရှိ၏)။ မမ သာဝကာနံ၊ ငါဘုရား၏ တပည့် ဖြစ်ကုန်သော။
 စိတ္တကထိကာနံ ဘိက္ခုနံ၊ ဆန်းကြယ်စွာ ဟောတတ်ကုန်သော ရဟန်းတို့တွင်။
 ဧတံ အဂ္ဂတိ၊ ဤကုမာရကဿပသည် အမြတ်ဆုံး၊ အသာဆုံးတည်းဟု။ ဧတဒဂ္ဂေ
 ဌပေသိ၊ ဧတဒဂ်ရာထူး၌ ထားတော်မူပြီ။ သော ပတ္တာ၊ ထိုရှင်ကုမာရကဿပသည်
 နောင်အခါ၌။ ဝမ္ပိကသုတ္တေ အရဟတ္တံ ပါပုဏိ၊ ဝမ္ပိကသုတ်နာရာ၌ ရဟန္တာ
 အဖြစ်သို့ ရောက်ပြီ။ အဿ မာတာဘိက္ခုနီပိ၊ ထိုရှင်ကုမာရကဿပ၏ မယ်တော်
 ဖြစ်သော ဘိက္ခုနီမသည်လည်း။ ဝိပဿနံ ဝဗ္ဗေတွာ၊ ဝိပဿနာကို ပွားစေ၍။
 အဂ္ဂဖလံ ပတ္တာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ပြီ။ ကုမာရကဿပတ္ထေရော

ဗုဒ္ဓသာသနော၊ ကုမာရကဿပထေရ်သည် ဘုရားသာသနာတော်၌။ ဂဂနမဇ္ဈေ ပုဏ္ဏစန္ဒော ဝိယ၊ ကောင်းကင်လယ်က လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့။ ပါကဋ္ဌော ဇာတော၊ ထင်ရှားသည် ဖြစ်ပြီ။

အထ ကေဒိဝသံ တထာဂတော၊ ထိုအခါ၌ တစ်နေ့သ၌ ဘုရားရှင်သည်။ ပစ္ဆာဘတ္တံ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းစားပြီးနောက်ကာလ၌ ဆွမ်းခံရွာမှ ဖဲခဲ့၍။ ဘိက္ခုနံ သြဝါဒံ ဒတွာ၊ ရဟန်းတို့အား သြဝါဒကို ပေးပြီး၍။ ဂန္ဓကုဋိ ပါဝိသိ၊ ဂန္ဓကုဋိသို့ ဝင်တော်မူပြီ။ ဘိက္ခု သြဝါဒံ ဂဟေတွာ၊ ရဟန်းတို့သည် သြဝါဒကို ခံယူ၍။ အတ္တနော အတ္တနော ရတ္တိဌာနဒိဝါဌာနေသု၊ မိမိ၊ မိမိတို့၏ ညသန့်ရာ၊ နေ့သန့်ရာအရပ်တို့၌။ ဒိဝသဘာဂံ ခေပေတွာ၊ နေ့အဖို့ကို ကုန်စေ၍။ သာယနသမယေ ဓမ္မသဘာယံ သန္နိပတိတွာ၊ ညနေချမ်းအခါ၌ တရားသဘင်၌ စုဝေးကြ၍။ “အာဂုသော ဒေဝဒတ္တေန၊ ငါ့ရှင်တို့ ဒေဝဒတ်သည်။ အတ္တနော အဗုဒ္ဓဘာဝေန စေဝ၊ မိမိ၏ ဘုရားမဟုတ်သည့် အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ခန္တိမေတ္တာဒီနံ အဘာဝေန စ၊ သည်းခံခြင်း၊ ချစ်ခြင်း စသည်တို့၏ မရှိခြင်း ကြောင့်လည်းကောင်း။ ကုမာရကဿပတ္ထေရော စ ထေရီ စ၊ ကုမာရကဿပ ထေရ်ကို လည်းကောင်း၊ မယ်တော်ထေရီမကိုလည်းကောင်း။ ဥဘော နာသိတာ၊ သားအမိနှစ်ယောက်တို့ကို ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်ပြီ။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ပန အတ္တနော၊ ဘုရားရှင်သည်ကား မိမိ၏။ ဓမ္မရာဇတာယ စေဝ ခန္တိမေတ္တာနုဒ္ဒယသမ္ပတ္တိယာ စ၊ တရားမင်းအဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း သည်းခံခြင်း၊ ချစ်ခြင်း၊ သနားခြင်း ပြည့်စုံမှုကြောင့်လည်းကောင်း။ တေသံ ဥဘိန္နမ္ပိ ပစ္စယော ဇာတောတိ၊ ထို သားအမိ နှစ်ယောက်တို့အားလည်း အရဟတ္တဖိုလ်တရားထူးဖြင့် ကျေးဇူးပြု တတ်သည် ဖြစ်ပါပေ၏ဟု။ ဗုဒ္ဓဂုဏေ ဝဏ္ဏယမာနာ နိသီဒိသု၊ ဘုရားဂုဏ်တော် တို့ကို ချီးမွမ်းကြလျက် ထိုင်နေကုန်ပြီ။ သတ္တာ ဗုဒ္ဓလီလာယ၊ ဘုရားရှင်သည် ဘုရားတို့၏ တင့်တယ်စံပယ်ခြင်းဖြင့်။ ဓမ္မသဘံ အာဂန္တာ၊ တရားသဘင်သို့ ကြွလာတော်မူ၍။ ပညတ္တာသနေ နိသီဒိတွာ၊ ခင်းထားအပ်သောနေရာ၌ ထိုင်နေ တော်မူပြီး၍။ ဘိက္ခဝေ ဧတရဟိ၊ အို ရဟန်းတို့ ယခုအခါ။ ကာယ ကထာယ၊ အဘယ်မည်သော စကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ အတ္တ နုတိ ပုစ္ဆိ၊ ကောင်းစွာ ထိုင်နေ ကြသည် ဖြစ်ကြသနည်းဟု မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ အို မြတ်စွာဘုရား။ တုမ္မာကမေဝ ဂုဏကထာယာတိ၊ ရှင်တော်ဘုရားတို့၏သာ ဂုဏ်တော်နှင့်

စပ်သော စကားဖြင့်တည်း စသော။ သဗ္ဗံ အာရောစယီသု၊ စကားအလုံးစုံကို
 လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ ဘိက္ခုဝေ တထာဂတော၊ ရဟန်းတို့ ငါဘုရားသည်။
 ဣဒါနေဝ ဣမေသံ ဥဘိန္နံ၊ ယခုအခါ၌သာ ဤသားအမိနှစ်ယောက်တို့၏။
 ပစ္စယော စ ပတိဋ္ဌာ စ န ဇာတော၊ ကောင်းကျိုးပြုတတ်သော အကြောင်းသည်
 လည်းကောင်း၊ ထောက်တည်မှီခိုရာသည်လည်းကောင်း ဖြစ်သည်မဟုတ်သေး။
 ပုဗ္ဗေပိ အဟောသိယေဝါတိ၊ ရှေ့၌လည်း ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီဟု မိန့်ပြီ။ ဘိက္ခု၊ တဿတ္ထဿ
 အာဝိဘာဝတ္ထာယ၊ ရဟန်းတို့သည် ထိုအကြောင်းအရာ၏ ထင်စွာဖြစ်ခြင်းငှာ။
 ဘဂဝန္တံ ယာစိသု၊ ဘုရားရှင်ကို တောင်းပန်ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ ဘဝန္တရေန ပဋိစ္ဆန္တံ၊
 ဘုရားရှင်သည် ဘဝတစ်ပါးဖြင့် ဖူးလွှမ်းအပ်သော။ ကာရဏံ ပါကဋံ အကာသိ၊
 အကြောင်းအရာကို ထင်ရှားစွာ ပြုတော်မူပြီ။

အတိတေ ဗာရာဏသီယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ
 ရန္တံ ကာရယမာနေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုနေသော်။ ဗောဓိသတ္တော
 မိဂယောနိယံ၊ ဘုရားလောင်းသည် သမင်မျိုး၌။ ပဋိသန္ဓိ ဂဏှံ၊ ပဋိသန္ဓေကို ယူပြီ။
 သော မာတုကုစ္ဆိတော နိက္ခန္ဓော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် အမိဝမ်းမှ ဖွားသော်။
 သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော အဟောသိ၊ ရွှေအဆင်းရှိသည် ဖြစ်၏။ အဿ အင်္ကျီနိ ပန၊
 ထိုဘုရားလောင်းသမင်၏ မျက်စိတို့သည်ကား။ မဏိဂုဠသဒိသာနိ အဟောသု၊
 ပတ္တမြားရွဲလုံးနှင့် တူကုန်သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ သိင်္ဂီနိ ရဇတဝဏ္ဏာနိ၊ ချို့တို့သည်
 ငွေရောင်အဆင်း ရှိကုန်၏။ မုခံ ရတ္တကမ္မလပုဉ္ဇဝဏ္ဏံ၊ မျက်နှာ၊ ခံတွင်းသည်
 စုပုံထားသော ကမ္မလာနီအဆင်း ရှိ၏။ ဟတ္ထပါဒပရိယန္တာ လာခါရသ-
 ပရိကမ္မကတာ ဝိယ၊ လက်ဖျား၊ ခြေဖျားတို့သည် ချိပ်ရည်ဖြင့် အပြေအပြစ်
 ပြုအပ်ကုန်သကဲ့သို့တည်း။ ဝါလမိ စာမရဿ ဝိယ အဟောသိ၊ မြီးဆံဖုတ်ကား
 စာမရိသားကောင်၏ကဲ့သို့ ဖြစ်ပြီ။ အဿ သရီရံ ပန၊ ထိုဘုရားလောင်း၏ကိုယ်
 သည်ကား။ မဟန္တံ အဿပေါတကပ္ပမာဏံ အဟောသိ၊ အရွယ်ကြီးသော
 မြင်းကလေးပမာဏရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ နာမေန နိဂြောဓမိဂရာဇာ နာမ သော၊
 အမည်အားဖြင့် နိဂြောဓသမင်မင်းမည်သော ထိုဘုရားလောင်းသည်။ ပဉ္စသတ-
 မိဂပရိဝါရော အရညေ၊ သမင်အခြံအရံငါးရာရှိ၍ တော၌။ ဝါသံ ကပ္ပေသိ၊
 နေခြင်းကို ပြုပြီ။ အဿ အဝိဒူရေ ပန၊ ထိုဘုရားလောင်း၏ မနီးမဝေး၌ကား။
 အညောပိ ပဉ္စသတမိဂပရိဝါရော၊ အခြားလည်းဖြစ်သော သမင်ငါးရာ အခြံအရံ

ရှိသော။ သာဓမ္မိဂေါ နာမ ဝသတိ၊ သာဓသမင်မည်သည် နေ၏။ သောပိ သုဝဏ္ဏ-
ဝဏ္ဏောဝ အဟောသိ၊ ထိုသာဓသမင်သည်လည်း ရွှေရောင်အဆင်းရှိသည်သာ
ဖြစ်ပြီ။

တေန သမယေန ဗာရာဏသီရာဇာ၊ ထိုအခါက ဗာရာဏသီမင်းသည်။
မိဂဝဓပုသုတော ဟောတိ၊ သားကောင်သတ်မှု၌ လေ့လာကျွမ်းကျင်သည် ဖြစ်၏။
မံသေန ဝိနာ န ဘုဂ္ဂတိ၊ အသားနှင့် ကင်း၍ မစား (ပွဲတော် မတည်)။ မနုဿာနံ
ကမ္မဇ္ဈေဒံ ကတွာ၊ တိုင်းသူပြည်သားတို့၏ အလုပ်ပြတ်မှု အလုပ်ပျက်မှုကို ပြု၍။
သဗ္ဗေ နေဂမဇာနပဒေ သန္နိပါတေတွာ၊ နိဂုံး၊ ဇနပုဒ်နေ လူအားလုံးတို့ကို
စုဝေးစေ၍။ ဒေဝသိကံ မိဂဝံ ဂစ္ဆတိ၊ နေ့တိုင်း သားကောင်ရှိရာ ပေါများရာ
တောသို့ သွား၏။ “အယံ ရာဇာ အမှာကံ၊ ဤဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် ငါတို့၏။
ကမ္မဇ္ဈေဒံ ကရောတိ၊ အလုပ်ပြတ်မှု အလုပ်ပျက်မှုကို ပြု၏။ မယံ ဥယျာနေ၊
ငါတို့သည် ဥယျာဉ်ထဲ၌။ မိဂါနံ နိဝါပံ ဝပိတွာ၊ သမင်တို့အတွက် အစာမြက်ကို
စိုက်ပျိုး၍။ ပါနီယံ သမ္မာဒေတွာ၊ သောက်ရေကို ပြည့်စုံစေ၍။ ဗဟူ မိဂေ ဥယျာနံ
ပဝေသေတွာ၊ သမင်များစွာတို့ကို ဥယျာဉ်သို့ သွင်း၍။ ဒွါရံ ဗန္ဓိတွာ၊ တံခါးကို
ဖွဲ့ချည်၍ (တပ်၍)။ ရညော နိယျာဒေယျာမ ယန္တုနာတိ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းအား
အပ်နှင်းရပါကုန်မှုကား ကောင်းလေစွ”ဟု။ မနုဿာ စိန္တေသု၊ တိုင်းသူပြည်သား
တို့သည် ကြံစည်ကုန်ပြီ။ တေ သဗ္ဗေ ဥယျာနေ၊ ထိုတိုင်းသူပြည်သားအားလုံး
တို့သည် ဥယျာဉ်တော်၌။ မိဂါနံ နိဝါပတိဏာနိ ရောပေတွာ၊ သမင်တို့အတွက်
အစာမြက်တို့ကို စိုက်ပျိုး၍။ ဥဒကံ သမ္မာဒေတွာ၊ ရေကို ပြည့်စုံစေ၍။ ဒွါရံ
ယောဇေတွာ၊ တံခါးကို ယှဉ်စေ၍ (တပ်၍)။ ဝါဂုရာနိ အာဒါယ၊ ပိုက် ကျော့ကွင်း
တို့ကို ယူ၍။ မုဂ္ဂရာဒိနာနာဝုဟေတ္တာ၊ ဆောက်ပုတ်စသော လက်နက် အမျိုးမျိုး
ကိုင်စွဲကုန်လျက်။ အရညံ ပဝိသိတွာ၊ တောတွင်းသို့ ဝင်၍။ မိဂေ ပရိယေသမာနာ၊
သမင်တို့ကို ရှာကုန်လျက်။ မဇ္ဈေ ဌိတေ၊ အလယ်၌ တည်ကုန်သော။ မိဂေ
ဂဏှိဿာမာတိ၊ သမင်တို့ကို ဖမ်းကြအံ့ဟု ကြံကြ၍။ ယောဇနမတ္တံ ဌာနံ
ပရိက္ခိပိတွာ၊ တစ်ယူဇနာမျှရှိသော အရပ်ကို ဝိုင်း၍။ သဒ္ဓိပမာနာ၊ တစ်စတစ်စ
ကျဉ်းကြ၊ ချုံးကြသော်။ နိဂြောဓမိဂသာဓမ္မိဂါနံ ဝသနဌာနံ၊ နိဂြောဓသမင်မင်း၊
သာဓသမင်မင်းတို့၏ နေရာဌာနကို။ မဇ္ဈေ ကတွာ ပရိက္ခိပိသု၊ အလယ်၌ ပြု၍
ဝိုင်းကြပြီ။ အထ နံ မိဂဂဏံ ဒိသွာ၊ ထိုအခါ၌ ထိုသမင်အုပ်ကြီးကို မြင်ကြ၍။

ရုက္ခဂုမ္မာဒယော စ ဘူမိဉ္စ၊ သစ်ပင် ခြံ့ပုတ် စသည်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ မြေကြီး ကိုလည်းကောင်း။ မုဂ္ဂရေဟိ ပဟရန္တာ၊ ဆောက်ပုတ်တို့ဖြင့် ပုတ်ခတ်ကုန်လျက်။ မိဂဂဏံ ဂဟနဌာနတော နိဟရိတွာ သမင်အုပ်ကို တောခြံ့ထူထပ်သော နေရာမှ ထုတ်ဆောင်၍။ အသိသတ္တိဓနုအာဒိနိ အာဝုဓာနိ ဥဂ္ဂိရိတွာ၊ သန်လျက်၊ လုံ၊ လေးအစရှိကုန်သော လက်နက်တို့ကို ရွယ်မိုးကြ၍။ မဟာနာဒံ နဒန္တာ၊ ကျယ်စွာသော အသံကို အော်ကြလျက်။ တံ မိဂဂဏံ ဥယျာနံ ပဝေသေတွာ၊ ထိုသမင်အုပ်ကြီးကို ဥယျာဉ်တော်အတွင်းသို့ သွင်းကြ၍။ ဒွါရံ ပိဓာယ၊ တံခါးကို ပိတ်၍။ ရာဇာနံ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသို့ ချဉ်းကပ်၍။ “ဒေဝ နိဗဒ္ဓံ မိဂဝံ ဂစ္ဆန္တာ၊ အရှင်မင်းမြတ် မပြတ် သမင်တောသို့ သွားကုန်လျက်။ အမှောက် ကမ္ပ နာသေထ၊ ကျွန်တော်မျိုးတို့၏ အလုပ်ကို ပျက်စေကုန်၏။ အမှော် အရည်တော၊ ကျွန်တော်မျိုးတို့သည် တောထဲမှ။ မိဂေ အာနေတွာ၊ သမင်တို့ကို ဆောင်ယူ၍။ တုမှာကံ ဥယျာနံ ပူရိတံ၊ အရှင်မင်းကြီးတို့၏ ဥယျာဉ်တော်ကို ပြည့်စေအပ်ပြီ။ ဣတော ပဌာယ၊ ဤနေ့မှ စ၍။ တေသံ မံသာနိ ခါဒထာတိ၊ ထိုသမင်တို့၏ အသားတို့ကို စားတော်မူကြပါဟု လျှောက်ထား၍။ ရာဇာနံ အာပုဏ္ဏိတွာ ပက္ကမိသု၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းကို ပန်ကြား၍ ဖဲသွားကုန်ပြီ။

ရာဇာ တေသံ ဝစနံ သုတွာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် ထိုတိုင်းသူပြည်သားတို့၏ စကားကို ကြားရ၍။ ဥယျာနံ ဂန္တာ၊ ဥယျာဉ်တော်သို့ သွား၍။ မိဂေ ဩလောကေန္တော၊ သမင်တို့ကို ကြည့်သော်။ ဒွေ သုဝဏ္ဏမိဂေ ဒိသွာ၊ ရွှေသမင် နှစ်ကောင်တို့ကို တွေ့ရ၍။ တေသံ အဘယံ အဒါသိ၊ ထိုရွှေသမင်နှစ်ကောင် တို့အား ဘေးမဲ့ကို ပေးပြီ။ တတော ပဌာယ ပန၊ ထိုနေ့မှ စ၍ကား။ ကဒါစိ သယံ ဂန္တာ၊ တစ်ရံတစ်ခါ၌ ဘုရင်ကိုယ်တိုင် သွား၍။ ဧကံ မိဂံ ဝိဇ္ဇိတွာ အာနေတိ၊ သမင်တစ်ကောင်ကို ထိုးပစ်၍ ယူဆောင်သွား၏။ ကဒါစိ အဿ ဘတ္တ- ကာရကော၊ တစ်ခါတစ်ရံ၌ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်း၏ စားတော်ကဲသည်။ ဂန္တာ ဝိဇ္ဇိတွာ အာဟရတိ၊ သွား၍ ထိုးပစ်၍ ဆောင်ယူ၏။ မိဂါ ဓနု ဒိသွာဝ၊ သမင်တို့သည် လေးကို မြင်၍သာ။ မရဏဘယေန တဇ္ဇိတာ ပလာယန္တိ၊ သေဘေးသည် ခြိမ်းခြောက်အပ်ကုန်၍ ပြေးကုန်၏။ ဒွေ တယော ပဟာရေ၊ နှစ်ချက်သုံးချက် ကုန်သော ပစ်ခတ်မှုတို့ကို။ လဘိတွာ ကိလမန္တိပိ၊ ရ၍၊ ခံရ၍ ပင်ပန်းမူလည်း ပင်ပန်းကုန်၏။ ဂိလာနာပိ ဟောန္တိ၊ နာသည်မူလည်း ဖြစ်ကုန်၏။ မရဏမ္ပိ

ပါပုဏန္တိ၊ ဘုရင့်အတွက်မဟုတ် သက်သက် သေခြင်းသို့မူလည်း ရောက်ကုန်၏။ မိဂဂဏော တံ ပဝတ္တိ၊ သမင်အပေါင်းသည် ထိုအဖြစ်ကို။ ဗောဓိသတ္တဿ အာရောစေသိ၊ ဘုရားအလောင်း နိဂြောဓသမင်မင်းအား ပြောကြားပြီ။ သော သာခံ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ထိုနိဂြောဓသမင်မင်းသည် သာခသမင်မင်းကို ခေါ်စေ၍။ “သမ္မ ဗဟူမိဂါ နဿန္တိ၊ အဆွေ သမင်များစွာတို့သည် ပျက်စီးကုန်၏။ ဧကံသေန မရိတဗ္ဗေ သတိ၊ ဧကန် သေထိုက်သည် ဖြစ်သော်။ ဣတော ပဋ္ဌာယ၊ ဤနေ့မှ စ၍။ ကဏ္ဍေန မိဂေ မာ ဝိဇ္ဇန္တိ၊ မြားဖြင့် သမင်တို့ကို မပစ်ဖောက် ပါစေကုန်လင့်။ ဓမ္မဂဏ္ဌိကဋ္ဌာနေ မိဂါနံ ဝါရော ဟောတု၊ စဉ်းတိတုံးထားရာ အရပ်၌ သမင်တို့၏ အလှည့်ကျသည် ဖြစ်ပါစေ။ ဧကဒိဝသံ မမ ပရိသာယ၊ တစ်နေ့၌ ငါနိဂြောဓသမင်၏ သမင်ပရိသတ်အား။ ဝါရော ပါပုဏာတု၊ အလှည့် အကြိမ်သည် ရောက်ပါစေ။ ဧကဒိဝသံ တဝ ပရိသာယ၊ တစ်နေ့၌ သင်သာခ သမင်၏ သမင်ပရိသတ်အား။ (ဝါရော ပါပုဏာတု၊ အလှည့်သည် ရောက်ပါစေ)။ ဝါရပ္ပတ္တော မိဂေါ၊ အလှည့်ကျရောက်သော သမင်သည်။ ဂန္ဓာ ဓမ္မဂဏ္ဌိကာယ၊ သွား၍ စဉ်းတိတုံး၌။ ဂီဝံ ဌပေတွာ နိပဇ္ဇတု၊ လည်ပင်းကို တင်ထား၍ အိပ်ပါစေ။ ဧဝံ သန္တေ မိဂါ၊ ဤသို့ ဖြစ်သော် သမင်တို့သည်။ ကိလန္တာ န ဘဝိဿန္တိတိ အာဟ၊ ပင်ပန်းကုန်သည် မဖြစ်ကြလတ္တံ့”ဟု ပြောပြီ။ သော သာဓူတိ သမ္ပဋိစ္စိ၊ ထိုသာခသမင်သည် ကောင်းပြီဟု လက်ခံပြီ။ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုနေ့မှ စ၍။ ဝါရပ္ပတ္တောဝ မိဂေါ၊ အလှည့်ကျသည်သာဖြစ်သော သမင်သည်။ ဂန္ဓာ ဓမ္မဂဏ္ဌိကာယ၊ သွား၍ စဉ်းတိတုံး၌။ ဂီဝံ ဌပေတွာ နိပဇ္ဇတိ၊ လည်ပင်းကို တင်ထား၍ အိပ်၏။ ဘတ္တကာရကော အာဂန္ဓာ၊ စားတော်ကဲသည် လာ၍။ တတ္ထ နိပန္နကမေဝ၊ ထိုစဉ်းတိတုံး၌ အိပ်နေသော သမင်ကိုသာ။ ဂဟေတွာ ဂစ္ဆတိ၊ သတ်ယူ၍ သွား၏။

အထ ဧကဒိဝသံ၊ ထိုအခါ တစ်နေ့၌။ သာခမိဂဿ ပရိသာယ၊ သာခ သမင်မင်း၏ သမင်ပရိသတ်က။ ဧကိဿာ ဂပ္ပိနိမိဂိယာ၊ တစ်ကောင်သော ကိုယ်ဝန်သည်သမင်မ၏။ ဝါရော ပါပုဏိ၊ အလှည့်သည် ရောက်ပြီ။ သာ သာခံ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ထိုကိုယ်ဝန်ဆောင်သမင်မသည် သာခသမင်မင်းထံသို့ ချဉ်း ကပ်၍။ သာမိ အဟံ ဂပ္ပိနိ၊ အရှင်သမင်မင်း ကျွန်တော်မသည် ကိုယ်ဝန်ရှိနေ ပါ၏။ ပုတ္တံ ဝိဇာယိတွာ၊ သားကို ဖွားမြင်ပြီး၍။ ဒွေ ဇနာ ဝါရံ ဂမိဿာမ၊ သားအမိ

နှစ်ကောင်တို့သည် အလှည့်သို့ သွားပါကုန်အံ့။ မယ့် ဝါရံ ကျွန်တော်မ၏ စဉ်းတီတုံးသွားရာ အလှည့်ကို။ အတိက္ကာမေဟိတိ အာဟ၊ ကျော်စေပါ (ကျော်ပေးပါ)ဟု ပြောပြီ။ သော၊ ထိုသာခသမင်မင်းသည်။ တဝ ဝါရံ နင်၏ အလှည့်ကို။ အညေသံ ပါပေတုံ န သက္ကာ၊ အခြားသမင်တို့သို့ ကျရောက်စေ ခြင်းငှာ မတတ်ကောင်း။ တွမေဝ တုယံ ဝါရံ ဇာနိဿသိ၊ နင်သည်သာ နင်၏ အလှည့်ကို သိရလိမ့်မည်။ ဂစ္ဆာဟိတိ အာဟ၊ သွားဟု ပြောပြီ။ သာ တဿ သန္တိကာ၊ ထိုကိုယ်ဝန်ဆောင်သမင်မသည် ထိုသာခသမင်မင်းထံမှ။ အနုဂ္ဂဟံ အလဘမာနာ၊ ခိုးမြှောက်မှုအကူအညီကို မရ၍။ ဗောဓိသတ္တံ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ဘုရားလောင်း နိဂြောဓသမင်မင်းထံသို့ ချဉ်းကပ်၍။ တမတ္ထံ အာရောစေသိ၊ ထိုအကြောင်းကို ပြောကြားပြီ။ သော တဿာ ဝစနံ သုတွာ၊ ထိုနိဂြောဓသမင် မင်းသည် ထိုကိုယ်ဝန်ဆောင်သမင်မ၏ စကားကို ကြားရ၍။ ဟောတု တံ ဂစ္ဆ၊ ဖြစ်စေ၊ ရှိစေ နင်သည် သွားတော့။ အဟံ တေ ဝါရံ ငါနိဂြောဓသမင်မင်းသည် နင်၏ သွားလှည့်ကို။ အတိက္ကာမေဿာမိတိ၊ ကျော်လွန်စေမည်ဟု ပြော၍။ သယံ ဂန္ဓာ၊ နိဂြောဓသမင်မင်းကိုယ်တိုင် သွား၍။ ဓမ္မဂဏ္ဍိကာယ သီသံ ကတွာ နိပဇ္ဈိ၊ စဉ်းတီတုံး၌ ခေါင်းတင်သည်ကို ပြု၍ အိပ်ပြီ။ ဘတ္တကာရကော တံ ဒိသွာ၊ စားတော်ကဲသည် ထိုနိဂြောဓသမင်မင်းကို မြင်ရ၍။ လဒ္ဓါဘယော မိဂရာဇာ၊ ဘေးမဲ့ရထားသော ရွှေသမင်မင်းသည်။ ဓမ္မဂဏ္ဍိကာယ နိပဇ္ဇော၊ စဉ်းတီတုံး၌ အိပ်နေ၏။ ကာရဏံ ကိ န ခေါတိ၊ အကြောင်းကား ဘာလဲဟု။ ဝေဂေန ဂန္ဓာ၊ အရှိန်ဖြင့် သွား၍။ ရညော အာရောစေသိ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းအား သံတော်ဦးတင်ပြီ။

ရာဇာ တာဝဒေဝ ရထံ အာရုယျ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် ချက်ချင်းပင် ရထားကို စီး၍။ မဟန္တေန ပရိဝါရေန အာဂန္ဓာ၊ များစွာသော အခြံအရံဖြင့် လာ၍။ ဗောဓိသတ္တံ ဒိသွာ၊ စဉ်းတီတုံး၌ အိပ်နေသော ဘုရားလောင်း ရွှေသမင်မင်းကို တွေ့မြင်ရ၍။ “သမ္မ မိဂရာဇ မယာ၊ အဆွေတော် ရွှေသမင်မင်း ငါဗြဟ္မဒတ် မင်းသည်။ တုယံ အဘယံ ဒိန္နံ နန္ဒ၊ သင့်အား ဘေးမဲ့ကို ပေးအပ်ခဲ့ပြီ မဟုတ်လော။ ကသ္မာ တံ ဣဓ နိပဇ္ဇောတိ၊ အဘယ့်ကြောင့် သင်ရွှေသမင်မင်းသည် ဤ စဉ်းတီတုံး၌ အိပ်ပါသနည်း”ဟု။ အာဟ၊ မေးပြီ။ မဟာရာဇ ဂပ္ပိနိ မိဂ၊ မင်းမြတ် ကိုယ်ဝန်ရှိသော သမင်မသည်။ အာဂန္ဓာ၊ လာ၍။ မမ ဝါရံ ကျွန်မ၏ အလှည့်ကို။

အညဿ ပါပေဟီတိ အာဟ၊ အခြားတစ်ကောင်ကို ရောက်စေပါလော့ဟု ပြောပြီ။ မယာ ဧကဿ မရဏဒုက္ခံ၊ ငါရွှေသမင်မင်းသည် တစ်ကောင်၏ သေမှု ဆင်းရဲကို။ အညဿ ဥပရိ၊ အခြားတစ်ကောင်၏ အပေါ်သို့။ နိက္ခိပိတုံ န သက္ကာ ခေါ် ပန၊ ပစ်ချလိုက်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သည်သာ။ သွာဟံ အတ္တနော ဇီဝိတံ၊ ထိုငါသည် မိမိ၏ အသက်ကို။ တဿာ ဒတွာ၊ ထိုကိုယ်ဝန်ဆောင်သမင်မအား ပေးလှူ၍။ တဿာ သန္တကံ၊ ထိုကိုယ်ဝန်ဆောင်သမင်မ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော (တာဝန် ဖြစ်သော)။ မရဏံ ဂဟေတွာ၊ သေမှုကို ယူ၍။ ဣမ နိပဇ္ဇော၊ ဤစဉ်းတိတုံး၌ အိပ်နေ၏။ အညံ ကိဉ္စိ၊ အခြားသော တစ်စုံတစ်ရာကို။ မာ အာသကီတ္ထ မဟာရာဇာတိ၊ သံသယမရှိပါလင့် အရှင်မင်းကြီးဟု ပြောပြီ။ “သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏ သာမိ မိဂရာဇ၊ ရွှေအဆင်းရှိသော အိုအရှင်သမင်မင်း။ မယာ တာဒိသော၊ ငါဗြဟ္မဒတ် မင်းသည် သင်ရွှေသမင်မင်းအလား ရှုစားအပ်သော။ ခန္တိမေတ္တာနုဒ္ဒယသမ္ပန္နော၊ သည်းခံခြင်း၊ ချစ်ခြင်း၊ သနားခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသူကို။ မနုဿေသုပိ န ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗော၊ လူတို့၌သော်မှလည်း မမြင်ဖူးပါ။ တေန တေ ပသန္နော အသို့၊ ထို့ကြောင့် သင်ရွှေသမင်မင်းအား ငါကြည်ညိုသည် ဖြစ်၏။ ဥဋ္ဌေဟိ တုယုဉ္စ တဿာ စ၊ ထလော့ သင်ရွှေသမင်မင်းအားလည်းကောင်း၊ ထိုကိုယ်ဝန်ဆောင်သမင်မအား လည်းကောင်း။ အဘယံ ဒမ္မိတိ၊ ဘေးမဲ့ကို ငါပေး၏”ဟု။ ရာဇာ အာဟ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် ဆိုပြီ။ ဒွိဟိ အဘယေ လဒ္ဓော၊ ငါသမင်မင်းနှင့် ကိုယ်ဝန်ရှိ သမင်မနှစ်ကောင်တို့သည် ဘေးမဲ့ကို ရအပ်သော်။ အဝသေသာ ကိံ ကရိဿန္တိ နရိန္ဒာတိ၊ ကျန်သမင်တို့သည် ဘယ်သို့ပြုကြအံ့နည်း မင်းကြီးဟု ပြောပြီ။ သာမိ အဝသေသာနမ္ပိ၊ အရှင်သမင်မင်း ကျန်သမင်တို့အားလည်း။ အဘယံ ဒမ္မိတိ၊ ဘေးမဲ့ကို ပေးပါ၏ဟု ပြောပြီ။ မဟာရာဇ ဧဝမ္ပိ၊ မင်းကြီး ဤသို့ ဘေးမဲ့ ပေးသော်လည်း။ ဥယျာနေ မိဂါယေဝ၊ ဥယျာဉ်ထဲက သမင်တို့သည်သာ။ အဘယံ လဘိဿန္တိ၊ ဘေးမဲ့ကို ရကြမည်။ သေသာ ကိံ ကရိဿန္တိတိ၊ ကျန်သမင်တို့သည် ဘယ်သို့ ပြုကြမည်နည်းဟု ပြောပြီ။ သာမိ ဧတေသမ္ပိ၊ အရှင်သမင်မင်း ထို ကျန်သမင်တို့အားလည်း။ အဘယံ ဒမ္မိတိ၊ ဘေးမဲ့ကို ပေးပါ၏ဟု ပြောပြီ။ မဟာရာဇ မိဂါ၊ မင်းကြီး သမင်တို့သည်။ အဘယံ တာဝ လဘန္တု၊ ဘေးမဲ့ကို ရကြဦးတော့။ သေသာ စတုပ္ပဒါ၊ ကျန်ကုန်သော ခြေလေးချောင်းသတ္တဝါတို့သည်။ ကိံ ကရိဿန္တိတိ၊ ဘယ်သို့ပြုကြမည်နည်းဟု မေးပြီ။ သာမိ ဧတေသမ္ပိ၊

အရှင်သမင်မင်း ထိုခြေလေးချောင်းသားကောင်တို့အားလည်း။ အဘယံ ဒမ္မိတိ၊
 ဘေးမဲ့ကို ပေးပါ၏ဟု ဖြေပြီ။ မဟာရာဇ စတုပ္ပဒါ၊ မင်းမြတ် ခြေလေးချောင်း
 သားကောင်တို့သည်။ အဘယံ တာဝ လဘန္တ၊ ဘေးမဲ့ကို ကြေညီတော့။ ဒီဇကော
 ကိ ကရိဿန္တိတိ၊ ငှက်အပေါင်းတို့သည် ဘယ်သို့ပြုကြအံ့နည်းဟု မေးပြီ။ သာမိ
 ဧတေသမ္ပိ၊ အရှင်သမင်မင်း ထိုငှက်အပေါင်းတို့အားလည်း။ အဘယံ ဒမ္မိတိ၊
 ဘေးမဲ့ကို ပေးပါ၏ဟု ပြောပြီ။ မဟာရာဇ ဒီဇကော၊ မင်းမြတ် ငှက်အပေါင်း
 တို့သည်။ အဘယံ တာဝ လဘန္တ၊ ဘေးမဲ့ကို ကြေညီတော့။ ဥဒကေ ဝသန္တာ မစ္ဆာ၊
 ရေ၌ နေကုန်သော ငါးစသော ရေသတ္တဝါတို့သည်။ ကိ ကရိဿန္တိတိ၊ ဘယ်သို့
 ပြုကြအံ့နည်းဟု မေးပြီ။ သာမိ ဧတေသမ္ပိ၊ အရှင်သမင်မင်း ထိုရေနေသတ္တဝါ
 တို့အားလည်း။ အဘယံ ဒမ္မိတိ၊ ဘေးမဲ့ကို ပေးပါ၏ဟု ဖြေပြီ။ ဧဝံ မဟာသတ္တော၊
 ဤသို့လျှင် ဘုရားလောင်းရွှေသမင်မင်းသည်။ ရာဇာနံ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ ဗြဟ္မဒတ်
 မင်းကို တိရစ္ဆာန်သတ္တဝါအားလုံးတို့အတွက်။ အဘယံ ယာစိတွာ ဥဋ္ဌာယ၊
 ဘေးမဲ့ကို တောင်း၍ ထ၍။ ရာဇာနံ ပဉ္စသု သီလေသု ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ ဗြဟ္မဒတ်
 မင်းကို ငါးပါးသီလတို့၌ တည်စေ၍။ “မဟာရာဇ ဓမ္မံ စရ၊ မင်းမြတ် မင်းကျင့်
 တရားကို ကျင့်လော့။ မာတာပိတူသု ပုတ္တမိတာသု၊ မိဖတို့၌လည်းကောင်း
 သားသမီးတို့၌လည်းကောင်း။ ဗြဟ္မဏဂဟပတိကေသု နေဂမဇာနပဒေသု၊
 ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့၌လည်းကောင်း နိဂုံးသား ဇနပုဒ်သားတို့၌လည်းကောင်း။
 ဓမ္မံ စရန္တော၊ မင်းကျင့်တရားကို ကျင့်သော်။ သမံ စရန္တော၊ မင်းကျင့်တရားနှင့်
 အညီ ကျင့်သော်။ ကာယဿ ဘေဒါ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်။ မရဏာ
 ပရံ သေသည်မှ နောက်၌။ သုဂတိံ သဂ္ဂံ၊ ကောင်းသူတို့ ရောက်ရာဖြစ်သော
 ကောင်းမြတ်သော။ လောကံ ဂမိဿသီတိ၊ နတ်ပြည်သို့ ရောက်ရလတ္တံ့”ဟု။
 ရညော ဗုဒ္ဓလီလာယ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းအား ဘုရားတို့ တင့်တယ်ခြင်းဖြင့်။ ဓမ္မံ
 ဒေသေတွာ၊ တရားကို ဟော၍။ ကတိပါဟံ ဥယျာနေ ဝသိတွာ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်
 ပတ်လုံး ဥယျာဉ်တော်၌ နေ၍။ ရညော ဩဝါဒံ ဒတွာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းအား
 အဆုံးအမကို ပေး၍။ မိဂဂဏပရိဝုတော အရည် ပါဝိသိ၊ သမင်အုပ် ခြံရံ
 အပ်လျက် တောထဲသို့ ဝင်သွားပြီ။ သာပိ ခေါ မိဂဇေန၊ ထိုကိုယ်ဝန်ဆောင်
 သမင်မငယ်သည်လည်း။ ပုပ္ဖကဏ္ဍိကသဒိသံ ပုတ္တံ ဝိဇာယိ၊ ပန်းပွင့်အလယ်ချက်
 နှင့်တူသော သားကို မွေးပြီ။ သော ကိဋ္ဌမာနော၊ ထိုသမင်ကလေးသည်

ကစားသော်။ သာဓမ္မိဂဿ သန္တိကံ ဂစ္ဆတိ၊ သာဓသမင်မင်း၏ အထံသို့ သွား၏။ အထ နံ မာတာ၊ သွားရာထိုအခါ၌ ထိုသမင်ကလေးကို မိခင်သမင်မသည်။ တဿ သန္တိကံ ဂစ္ဆန္တံ ဒိသွာ၊ ထိုသာဓသမင်မင်း၏ အထံသို့ သွားသည်ကို မြင်၍။ “ပုတ္တ က္ကတော ပဌာယ၊ ချစ်သား ဤနေ့မှ စ၍။ ဧတဿ သန္တိကံ မာ ဂစ္ဆ၊ ထိုသာဓ သမင် မင်း၏ အထံသို့ မသွားလင့်။ နိဂြောဓဿ သန္တိကံ ဧဝ ဂစ္ဆေယျာသီတိ၊ နိဂြောဓသမင်မင်း၏ အထံသို့သာ သွားလော့”ဟု။ ဩဝဒန္တိ၊ ဆုံးမလို၍။

၁၂။ “နိဂြောဓမေဝ သေဝေယျ၊ န သာဓမုပသံဝသေ။

နိဂြောဓသ္မိ မတံ သေယျော၊ ယဉ္ဇေ သာဓသ္မိ ဇီဝိတ”န္တိ။

“နိဂြောဓမေဝ သေဝေယျ (လ) ယဉ္ဇေ သာဓသ္မိ ဇီဝိတံ” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ဆိုပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

၁၂။ “နိဂြောဓမေဝ သေဝေယျ၊ နိဂြောဓသမင်မင်းကိုသာ မှီဝဲဆည်းကပ် ရာ၏။ သာဓံ န ဥပသံဝသေ၊ သာဓသမင်မင်းသို့ကား အနီးကပ်၍ပင် မနေရာ။ နိဂြောဓသ္မိ မတံ သေယျော၊ နိဂြောဓသမင်မင်းထံ၌ သေရ ခြင်းသည် မြင့်မြတ်ကောင်းမွန်၏။ သာဓသ္မိ ဇီဝိတံ ယဉ္ဇေ သေယျော၊ သာဓသမင်မင်းထံ၌ကား အသက်ရှင်နေရခြင်းသည်ပင် မြင့်မြတ် ကောင်းမွန်သည် မဟုတ်”။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ နိဂြောဓမေဝ သေဝေယျာတိ၊ နိဂြောဓမေဝ သေဝေယျ ဟူသည်ကား။ တာတ တံ ဝါ အညော ဝါ၊ ချစ်သား သင်သည်ဖြစ်စေ အခြား သူသည် ဖြစ်စေ။ အတ္တနော ဟိတကာမော၊ မိမိ၏ အကျိုးစီးပွားလိုလားသူသည်။ နိဂြောဓမေဝ သေဝေယျ ဘဇေယျ ဥပသင်္ကမေယျ၊ နိဂြောဓသမင်မင်းကိုသာ မှီဝဲ ဆည်းကပ်ရာ၏ ချဉ်းကပ်ရာ၏။ န သာဓမုပသံဝသေတိ၊ န သာဓမုပသံဝသေ ဟူသည်ကား။ သာဓမ္မိဂံ ပန၊ သာဓသမင်မင်းကိုကား။ န ဥပသံဝသေ ဥပဂမ္မ န သံဝသေယျ၊ အနီးကပ်၍ မနေရာ။ ဧတံ နိဿာယ၊ ထိုသာဓသမင်မင်းကို မှီ၍။ ဇီဝိကံ န ကပ္ပေယျ၊ အသက်မွေးမှုကို မပြုရာ။ နိဂြောဓသ္မိ မတံ သေယျောတိ၊ နိဂြောဓသ္မိ မတံ သေယျော ဟူသည်ကား။ နိဂြောဓရညော ပါဒမူလေ၊ နိဂြောဓ သမင်မင်း၏ ခြေရင်း၌။ မရဏမ္ပိ သေယျော ဝရံ ဥတ္တမံ၊ သေရခြင်းသည်

သော်မှလည်း အထူးခိုးမွမ်းအပ်၏ တောင့်တထိုက်၏ မြတ်၏။ ယဉ္ဇေ သာဓသ္မိ
ဇီဝိတန္တိ ယဉ္ဇေ သာဓသ္မိ ဇီဝိတံ ဟူသည်ကား။ သာဓဿ သန္တိကေ၊ သာဓသမင်
မင်း၏ အထံ၌။ ယံ ပန ဇီဝိတံ၊ အကြင်အသက်ရှင်နေခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏)။
တံ နေဝသေယျော၊ ထိုအသက်ရှင်နေခြင်းသည် အထူးမခိုးမွမ်းထိုက်။ န ဝရံ
န ဥတ္တမံ၊ မတောင့်တထိုက် မမြတ်။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။

စ ပန တတော ပဋ္ဌာယ၊ ဆက်၍အထူးပြောရသော် ဘေးမဲ့ရရာ ထိုအခါမှ
စ၍။ အဘယလဒ္ဓကာ မိဂါ၊ ဘေးမဲ့ရကုန်သော သားသမင်တို့သည်။ မနုဿာနံ
သဿာနိ ခါဒန္တိ၊ လူတို့၏ ကောက်စပါးတို့ကို စားကုန်၏။ “ဣမေ မိဂါ
လဒ္ဓါဘယာတိ၊ ဤသမင်တို့သည် ဘေးမဲ့ရကုန်၏”ဟု တွေး၍။ မနုဿာ မိဂေ၊
လူတို့သည် သမင်တို့ကို။ ပဟရိတုံ ဝါ ပလာပေတုံ ဝါ န ဝိသဟန္တိ၊ ရိုက်ပုတ်
ခြင်းငှာလည်းကောင်း ပြေးအောင် ခြောက်လှန့်ခြင်းငှာလည်းကောင်း မလုပ်ဝံ့
ကုန်။ တေ ရာဇင်္ဂဏေ သန္တိပတိတွာ၊ ထိုလူတို့သည် မင်းရင်ပြင်၌ စုဝေးကြ၍။
ရညော တမတ္ထံ အာရောစေသုံ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းအား ထိုအကြောင်းကို လျှောက်ထား
ကုန်ပြီ။ ရာဇာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ “မယာ ပသန္နေန၊ ငါသည် ကြည်ညို
သောကြောင့်။ နိဂြောဓမိဂရာဇဿ ဝရော ဒိန္နော၊ နိဂြောဓရွှေသမင်မင်းအား
ဘေးမဲ့ဆုကို ပေးအပ်ပြီ။ အဟံ ရဇ္ဇံ ဇဟေယံ၊ ငါသည် မင်းအဖြစ်ကို စွန့်အံ့။ တံ
ပဋိညံ စ န ဘိန္နာမိ၊ ပေးပြီးသော ထိုပဋိညာဉ်ကိုကား မဖျက်အံ့။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကြ။
မမ ဝိဇိတေ ကောစိ၊ ငါ၏ နိုင်ငံ၌ မည်သူသည်မျှ။ မိဂေ ပဟရိတုံ၊ သမင်တို့ကို
ရိုက်ပုတ်ခြင်းငှာ။ န လဘတီတိ အာဟ၊ အခွင့်မရ”ဟု ပြောပြီ။ နိဂြောဓော တံ
ပဝတ္တိ သုတွာ၊ နိဂြောဓရွှေသမင်မင်းသည် ဗြဟ္မဒတ်မင်းနှင့် တိုင်းသူပြည်သားတို့
ပြောကြသော ထိုအဖြစ်အပျက်ကို ကြားရ၍။ မိဂဂဏံ သန္တိပါတာပေတွာ၊ သမင်
အပေါင်းကို စုဝေးစေ၍။ “ဣတော ပဋ္ဌာယ၊ ဤနေ့မှ စ၍။ ပရေသံ သဿံ၊
သူတစ်ပါးတို့၏ ကောက်စပါးကို။ ခါဒိတုံ န လဘိဿထ၊ စားခြင်းငှာ မရကြ
လတ္တံ”။ ဣတိ မိဂေ ဩဝဒိတွာ၊ ဤသို့ သမင်တို့ကို ဆုံးမ၍။ “ဣတော ပဋ္ဌာယ၊
ဤနေ့မှ စ၍။ သဿကာရကာ မနုဿာ၊ ကောက်စပါး ပြုလုပ်ကုန်သော
လူတို့သည်။ သဿရက္ခဏတ္ထံ ဝတိ မာ ကရောန္တု၊ ကောက်စပါး စောင့်ရှောက်
ခြင်းငှာ အကာအရံကို မပြုကြကုန်လင့်။ ပန ခေတ္တံ အာဝိဇ္ဈိတွာ၊ လုပ်ရမည်ကား
လယ်ကို ရစ်ပတ်၍။ ပဏ္ဏသညံ ဗန္ဓန္တုတိ၊ သစ်ရွက်အမှတ်အသားကို ဖွဲ့ချည်

ကြလော့”ဟု။ မနုဿာနံ အာရောဓာပေသိ၊ လူတို့အား ပြောကြားခိုင်းပြီ။ တတော ပဌာယ၊ ထိုနိဂြောဓရွှေသမင်မင်း လက်ထက်မှ စ၍။ ခေတ္တေသု ပဏ္ဏာဗန္ဓနသညာ ဥဒပါဒိ ကိရ၊ လယ်ယာတို့၌ သစ်ရွက်ဖွဲ့ချည်မှု အမှတ်အသားသည် ဖြစ်ခဲ့သတဲ့။ တတော ပဌာယ၊ ထိုနိဂြောဓရွှေသမင်မင်း ဩဝါဒပေးသောနေ့မှ စ၍။ ပဏ္ဏသညံ အတိတ္တမနမိဂေါ နာမ နတ္ထိ၊ သစ်ရွက်အမှတ်အသားကို လွန်ကျူးသော သားသမင်မည်သည် မရှိ။ အယံ နေသံ၊ သစ်ရွက် အမှတ်အသားကို ဤ မလွန်ကျူးခြင်းသည် ထိုသားသမင်တို့အား။ ဗောဓိသတ္တတော လဒ္ဓဩဝါဒေါ ကိရဘုရားလောင်းနိဂြောဓရွှေသမင်မင်းထံမှ ရရှိအပ်သော အဆုံးအမ ဖြစ်သတဲ့။ ဧဝံ မိဂဂဏံ ဩဝဒိတွာ၊ ဤသို့ သားသမင် အပေါင်းကို ဆုံးမ၍။ ဗောဓိသတ္တော ယာဝတာယုကံ ဌတွာ၊ ဘုရားလောင်း နိဂြောဓသမင်မင်းသည် အသက်ထက်ဆုံး တည်၍။ မိဂေဟိ သဒ္ဓိ၊ သမင်တို့နှင့် အတူ။ ယထာကမ္ပံ ဂတော၊ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။ ရာဇာပိ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်လည်း ဘုရားလောင်း ရွှေသမင်မင်း၏။ ဩဝါဒေ ဌတွာ၊ အဆုံးအမ၌ တည်၍။ ပုညာနိ ကတွာ၊ ကောင်းမှုတို့ကို ပြု၍။ ယထာကမ္ပံ ဂတော၊ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ “ဘိက္ခဝေ ဣဒါနေဝ အဟံ၊ ရဟန်းတို့ ယခုဘုရား ဖြစ်ရာ အခါ၌သာ ငါဘုရားသည်။ ထေရိယာ စ ကုမာရကဿပဿ စ၊ ကုမာရကဿပမယ်တော် ထေရီမ၏ လည်းကောင်း၊ သား ကုမာရကဿပ၏ လည်းကောင်း။ န အဝဿယော၊ မှီရာဖြစ်သည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ အဝဿယော ဧဝါတိ၊ ရှေးကလည်း မှီရာဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်သာ”ဟု။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ စတုသစ္စဓမ္မဒေသနံ ဝိနိဝဋ္ဋေတွာ၊ သစ္စာလေးပါးတရားဒေသနာကို လည်စေတော်မူ၊ ဟောတော်မူ၍။ ဒွေ ဝတ္ထုနိ ကထေတွာ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတိတ်ဝတ္ထုနှစ်ခုတို့ကို ဟောတော်မူပြီး၍။ အနုသန္ဓိ ယဋ္ဌေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ “တဒါ သာခမိဂေါ၊ ထိုအခါက သာခရွှေသမင်မင်းသည်။ ဒေဝဒတ္တော အဟောသိ၊ ယခုအခါ ဒေဝဒတ်သည် ဖြစ်လာပြီ။ အဿ ပရိသာပိ ဒေဝဒတ္တပရိသာဝ၊ ထိုသာခရွှေသမင်မင်း၏ ပရိသတ် သည်လည်း ယခုဒေဝဒတ်ပရိသတ်သာတည်း။ မိဂဓေန ထေရီ အဟောသိ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သမင်မသည် ကုမာရကဿပမယ်တော် ထေရီမသည် ဖြစ်လာပြီ။ ပုတ္တော ကုမာရကဿပေါ၊ သားဖြစ်သောသမင်ကား ကုမာရကဿပတည်း။

ရာဇာ အာနန္ဒော၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းကား အာနန္ဒာတည်း။ နိဂြောဓမိဂရာဇာပန အဟမေဝ အဟောသိန္နိ၊ နိဂြောဓရွှေသမင်မင်းကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ”ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

နိဂြောဓမိဂဇာတကဝဏ္ဏနာ ဒုတိယာ၊ နှစ်ခုမြောက်သော
နိဂြောဓမိဂဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၃။ ကဏ္ဍိဇာတကဝဏ္ဏနာ

ဓိရတ္ထ၊ ကဏ္ဍိနိ သလ္လန္တိ ဣဒံ၊ ဓိရတ္ထ၊ ကဏ္ဍိနံ သလ္လံ စသော ဤတရား ဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ပုရာဏဒုတိယိကာပလောဘနံ အာရဗ္ဗ ကထေသိ၊ မယားဟောင်း ဖြားယောင်းမှုကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ တံ အဋ္ဌက- နိပါတေ၊ ထိုမယားဟောင်းဖြားယောင်းမှုသည် အဋ္ဌကနိပါတ်၌။ ဣန္ဒြိယဇာတကေ အာဝိဘဝိဿတိ၊ ဣန္ဒြိယဇာတ်၌ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဘဂဝါ ပန တံ ဘိက္ခု၊ ဘုရားရှင်သည်ကား မယားဟောင်းဖြားယောင်းခံရသော ထိုရဟန်းကို။ “ဘိက္ခု ပုဗ္ဗေပိ တံ၊ ရဟန်း ရှေး၌လည်း သင်ရဟန်းသည်။ ဧတံ မာတုဂါမံ နိဿာယ၊ ဤမာတုဂါမကို မှီ၍။ ဇီဝိတက္ခယံ ပတ္တာ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်၍။ ဝိတစ္ဆိတေသု အင်္ဂါရေသု ပက္ခောတိ၊ ကင်းသောအလျှံရှိကုန်သော မီးကျိုးခဲတို့၌ ကျက်ရပြီ (ကျက်အောင် အကင်ခံရပြီ)” ဟူသော။ ဧတံ အဝေါစ၊ ဤစကားကို မိန့်တော်မူပြီ။ ဘိက္ခု၊ တဿတ္ထဿ အာဝိဘာဝတ္ထာယ၊ ရဟန်းတို့သည် ထို အကြောင်းအရာ၏ ထင်စွာဖြစ်ခြင်းအကျိုးငှာ။ ဘဂဝန္တံ ယာစိသု၊ ဘုရားရှင်ကို တောင်းပန်ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ ဘဝန္တရေန၊ ဘုရားရှင်သည် ဘဝတစ်ပါးဖြင့်။ ပဋိစ္ဆန္ဒ- ကာရဏံ ပါကဋံ အကာသိ၊ ဖူးလွှမ်းအပ်သော အကြောင်းကို ထင်ရှားစွာ ပြတော် မူပြီ။ ပန ဣတော ပရံ မှာထားပါရစေ ဤကဏ္ဍိဇာတ်မှ နောက်၌ကား။ ဘိက္ခုနံ ယာစနံ၊ ရဟန်းတို့၏ ဟောရန်တောင်းပန်မှုကိုလည်းကောင်း။ ဘဝန္တရပဋိစ္ဆန္ဒတဉ္စ အဝတ္တာ၊ ဘဝတစ်ပါးဖူးလွှမ်းအပ်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း မဆိုမူ၍။ အတိတံ အာဟရိတိ၊ အတိတ်အကြောင်းအရာကို ဆောင်ပြဟောတော်မူပြီ။

ဟူသော။ ဧတ္တကမေဝ ဝက္ခာမ၊ ဤမျှကိုသာ ငါတို့ဆိုကုန်အံ့။ ဧတ္တကေ ဝုတ္တေပိ၊ ဤမျှကို ဆိုအပ်သော်လည်း။ ယာစနဉ္စ ဝလာဟကဂဗ္ဘတော၊ ဟောဖို့ ရဟန်းတို့ တောင်းပန်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ တိမ်တိုက်တွင်းမှ။ စန္ဒနီဟရဏူပမာယ၊ လမင်းကို ထုတ်ဆောင်သော ဥပမာဖြင့်။ ဘဝန္တရပဋိစ္ဆန္တကာရဏဘာဝေါ စ၊ ဘဝတစ်ပါးဖူးလွှမ်းအပ်သော အကြောင်းအရာအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ သဗ္ဗံ ဧတံ၊ ဤသို့စသော အလုံးစုံသော ထိုအကြောင်းအရာကို။ ဟေဌာ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ အောက်ခေါ်သော ရှေးက ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ယောဇေတွာ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်စပ်၍ သိပါလေ။

အတီတေ မဂဓရဌေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ မဂဓတိုင်းနိုင်ငံ၌။ ရာဇဂဟေ မဂဓရာဇာ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ မဂဓမင်းသည်။ ရဇ္ဇံ ကာရေသိ၊ မင်းအဖြစ်ကို ပြုပြီ။ မဂဓဝါသိကာနံ သဿသမယေ၊ မဂဓတိုင်းနေလူတို့၏ ကောက်စပါးမှည့်ရာ အခါ၌။ မိဂါနံ မဟာပရိပန္နော ဟောတိ၊ သားသမင်တို့အား ကြီးစွာသော ဘေးသည် ဖြစ်၏။ တေ အရညေ၊ ထိုသားသမင်တို့သည် တောက။ ပဗ္ဗတပါဒံ ပဝိသန္တိ၊ တောင်ခြေသို့ ဝင်ကုန်၏။ တတ္ထ ဧကော၊ ထိုသမင်တို့တွင် တစ်ကောင်သော။ အရညဝါသိ ပဗ္ဗတေယျမိဂေါ၊ တော၌သာ နေလေ့နေထ ရှိသော တောင်ခြေပေါက်ဖွားသော သမင်သည်။ ဧကာယ ဂါမန္တဝါသိနိယာ၊ တစ်ကောင်သော ရွာနီးချုပ်စပ်၌ နေလေ့နေထရှိသော။ မိဂပေါတိကာယ သဒ္ဓိံ၊ သမင်မကလေးနှင့် အတူ။ သန္တဝံ ကတွာ၊ ပေါင်းဖော်မှုကို ပြု၍။ တေသံ မိဂါနံ၊ ရွာနီးချုပ်စပ် နေလေ့နေထရှိကြသော ထိုသမင်တို့၏။ ပဗ္ဗတပါဒတော ဩရုယျ၊ တောင်ခြေမှ ဆင်း၍။ ပုန ဂါမန္တံ ဩတရဏကာလေ၊ တစ်ဖန် ရွာနီးချုပ်စပ်သို့ သက်ဆင်းရာကာလ၌။ မိဂပေါတိကာယ ပဋိဗဒ္ဓစိတ္တတ္တာ၊ သမင်မကလေး၌ စွဲလမ်းသော စိတ်ရှိသည့်အဖြစ်ကြောင့်။ တေဟိ သဒ္ဓိယေဝ ဩတရိ၊ ထို ရွာနီးချုပ်စပ်နေလေ့ရှိသော သမင်တို့နှင့် အတူသာ ဆင်းလိုက်လာပြီ။ အထ နံ သာ၊ ဆင်းလိုက်လာရာ ထိုအခါ၌ ထိုတောင်ခြေဖွားသမင်ကို ထိုရွာနီးချုပ်စပ်နေလေ့ ရှိသော သမင်မလေးသည်။ “အယျ တံ ခေါ၊ အရှင် အရှင်သည်ကား။ ပဗ္ဗတေယျော ဗာလမိဂေါ အသိ၊ တောင်ခြေဖွား၍ ရွာနီးချုပ်စပ် နားမလည်သော သမင်သည် ဖြစ်၏။ ဂါမန္တော စ နာမ သာသင်္ကော သပ္ပဋိဘယော၊ ရွာနီးချုပ်စပ် မည်သည်လည်း သံသယ ရှိရာ၏ ဘေးအန္တရာယ် ရှိ၏။ အမေဟိ သဒ္ဓိံ၊ ကျွန်မ

တို့နှင့် အတူ။ မာ ဩတရိတိ အာဟ၊ ဆင်းမလိုက်ပါနှင့်ဟု ပြောပြီ။ သော တဿာ ပဋိဗဒ္ဓစိတ္တတ္တာ၊ ထိုတောင်ခြေဖွား သမင်သည် ထိုသမင်မလေး၌ စွဲလမ်းသော စိတ်ရှိသည်အဖြစ်ကြောင့်။ အနိဝတ္တိတွာ သဒ္ဓိယေဝ အဂမာသိ၊ နောက်ပြန် မဆုတ်မူ၍ အတူသာ လိုက်သွားပြီ။ မဂဓဝါသိနော၊ မဂဓတိုင်းနေလူတို့သည်။ ဣဒါနိ မိဂါနံ၊ ယခုအခါ သားသမင်တို့၏။ ပဗ္ဗတပါဒါ ဩတရဏကာလောတိ ဥ တွာ၊ တောင်ခြေမှ ဆင်းရာအခါတည်းဟု သိ၍။ မဂ္ဂေ ပဋိစ္ဆန္ဒကောဌကေသု တိဌန္တိ၊ သမင်တို့ဆင်းလာရာလမ်း၌ ဖုံးကွယ်ရာခုံပုတ်တို့၌ တည်နေကုန်၏။ တေသမ္ပိ ဒွိန္ဒ အာဂမနမဂ္ဂေ၊ ထိုသမင်နှစ်ကောင်တို့၏လည်း လာရာလမ်း၌။ ဧကော လုဒ္ဓကော ပဋိစ္ဆန္ဒကောဌကေ၊ မုဆိုးတစ်ယောက်သည် ဖုံးကွယ်ရာ ခုံပုတ်၌။ ဌိတော ဟောတိ၊ တည်နေသည် ဖြစ်၏။ မိဂပေါတိကာ မနုဿဂန္တံ ယာယိတွာ၊ သမင်မလေးသည် လူအနံ့ကို နံ၍၊ ရ၍။ ဧကော လုဒ္ဓကော ဌိတော ဘဝိဿတိတိ၊ မုဆိုးတစ်ယောက်သည် တည်နေသည် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု တွေး၍။ တံ ဗာလမိဂံ ပုရတော ကတွာ၊ ရွာနီးချုပ်စပ်နားမလည်သော ထိုသမင်ကို ရှေ့မှ ပြု၍။ သယံ ပစ္စတော အဟောသိ၊ ကိုယ်တိုင်ကား နောက်မှ ဖြစ်ပြီ။ လုဒ္ဓကော ဧကေနေဝ သရပ္ပဟာရေန၊ မုဆိုးသည် တစ်ချောင်းတည်းသာ ဖြစ်သော ပစ်ခတ်အပ်သော မြားဖြင့်။ မိဂံ တတ္ထေဝ ပါတေတိ၊ တောင်ခြေဖွားသမင်ကို မြားမှန်ရာ ထိုအရပ်၌ပင် လဲကျစေ၏။ မိဂပေါတိကာ တဿ၊ သမင်မလေးသည် ထိုတောင်ခြေဖွား သမင်၏။ ဝိဒ္ဓဘာဝံ ဥ တွာ၊ မြားမှန်ကြောင်းကို သိ၍။ ဥပ္ပတိတွာ ဝါတဂတိယာဝ ပလာယိ၊ ခုန်လွှား၍ လေအသွားဖြင့်သာလျှင် ပြေးပြီ။ လုဒ္ဓကော ကောဌကတော နိက္ခမိတွာ၊ မုဆိုးသည် ခုံပုတ်မှ ထွက်၍။ မိဂံ ဩက္ကန္တိတွာ၊ သမင်ကို အတွင်းသား ခုတ်ဖြတ်၍။ အဂ္ဂိ ကတွာ၊ မီးကို ပြု၍၊ ဖို၍။ ဝိတစ္ဆိတေသု အင်္ဂါရေသု၊ အခိုးအလျှံကင်းကုန်သော မီးကိုးခဲတို့၌။ မဓုရမံသံ ပစိတွာ ခါဒိတွာ၊ ချိုသောအသားကို ကင်၍ စား၍။ ပါနီယံ ပိဝိတွာ၊ သောက်ရေကို သောက်၍။ အဝသေသံ ပဋ္ဌရန္တေဟိ လောဟိတဗိန္ဒူဟိ၊ ကျန်အသားကို တစက်စက် ယိုထွက်ကုန်သော သွေးပေါက်တို့ ရှိကုန်၍။ ကာဇေန အာဒါယ၊ ထမ်းပိုးဖြင့် ထမ်းယူ၍။ ဒါရကေ တောသေန္တော၊ သားငယ်သမီးငယ်တို့ကို နှစ်သက်စေလျက်။ ယရံ အဂမာသိ၊ အိမ်သို့ ပြန်သွားပြီ။

တဒါ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအခါ၌ ဘုရားလောင်းသည်။ တသ္မိ ဝနသဏ္ဍေ ရုက္ခဒေဝတာ၊ ထိုတောအုပ်၌ ရုက္ခစိုးနတ်သည်။ ဟုတ္တာ နိဗ္ဗတ္တော ဟောတိ၊ ဖြစ်၍ ဖြစ်သည်ဖြစ်၏ (ဖြစ်မှဖြစ် မွန်ပြည်နယ်သုံး စကားလုံး)။ သော တံ ကာရဏံ ဒိသ္မာ၊ ထိုဘုရားလောင်း ရုက္ခစိုးနတ်သည် သမင်မလေးကို စွဲလမ်း၍ ထိုသမင် သေရကြောင်းကို တွေ့မြင်ရ၍။ “ဣမဿ ဗာလမိဂဿ မရဏံ၊ ဤသမင်အ၊ အ အမိုက်၏ သေရခြင်းသည်။ မာတရံ နိဿာယ နေဝ၊ အမိကို မှီ၍ မဟုတ် သည်သာ။ ပိတရံ နိဿာယ န၊ အဖကိုမှီ၍ မဟုတ်။ အထ ခေါ ကာမံ နိဿာယ၊ အဟုတ်သော်ကား ကာမကို မှီ၍သာတည်း။ ဟိ ကာမနိမိတ္တံ သတ္တာ၊ မှန်၏ ကာမဟူသော အကြောင်းကြောင့် သတ္တဝါတို့သည်။ သုဂတိယံ ဟတ္ထစ္ဆေဒါဒိကံ ဒုက္ခံ၊ သုဂတိဘုံ၌ လက်ဖြတ်ခံရခြင်းစသော ဆင်းရဲသို့ လည်းကောင်း။ ဒုဂ္ဂတိယဉ္စ ပဉ္စဝိဗေဒန္တနာဒိနာနာပွကာရကံ၊ ဒုဂ္ဂတိဘုံ၌ကား လက်နှစ်ဘက်၊ ခြေနှစ်ဘက်၊ ရင်ဘတ်တို့၌ လောလောပူသံစို့ ရိုက်နှက်ခြင်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ငါးမျိုးရှိသည့် အထူးထူးအပြားပြားသော။ ဒုက္ခံ ပါပုဏန္တိ၊ ဆင်းရဲသို့လည်းကောင်း ရောက်ရ ကုန်၏။ ပရေသံ မရဏဒုက္ခုပ္ပါဒနမ္ပိ နာမ၊ သူတစ်ပါးတို့ကို သေရမှုဆင်းရဲ ဖြစ်စေခြင်းမည်သည်ကိုလည်း။ ဣမသ္မိ လောကေ ဂရဟိတမေဝ၊ ဤလောက၌ ကဲ့ရဲ့ထိုက်သည်သာ။ ယံ ဇနပဒံ မာတုဂါမော ဝိစာရေတိ အနုသာသတိ၊ အကြင် ဇနပုဒ်ကို (တိုင်းဒေသကြီးကို) မာတုဂါမသည် စီရင်၏၊ ဆုံးမသင်ပြ၏။ ဣတ္ထိပရိဏာယကော သော ဇနပဒေါပိ ဂရဟိတော ယေဝ၊ မိန်းမဦးဆောင်သော ထိုဇနပုဒ်ကိုလည်း ကဲ့ရဲ့ထိုက်သည်သာ။ မာတုဂါမဿ ဝသံ၊ မာတုဂါမ၏ အလိုသို့။ ယေ သတ္တာ ဂစ္ဆန္တိ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည် လိုက်သွားကုန်၏။ တေပိ ဂရဟိတာယေဝါတိ၊ မ၊ အလိုလိုက်သော ထိုသတ္တဝါတို့ကိုလည်း ကဲ့ရဲ့ထိုက် ကုန်သည်သာ”ဟု။ ဧကာယ ဂါထာယ၊ တစ်ဂါထာတည်းဖြင့်။ တီဏိ ဂရဟဝတ္ထုနိ ဒေသေတွာ၊ ကဲ့ရဲ့ဖွယ်အရာဝတ္ထု သုံးမျိုးတို့ကို ဖော်ပြ၍။ ဝနဒေဝတာသု သာဓုကာရံ ဒတွာ၊ တောစောင့်နတ်တို့သည် ကောင်းချီးကို ပေး၍။ ဂန္ဓပုပ္ပါဒိဟိ ပူဇယမာနာသု၊ နံသာ၊ ပန်း စသည်တို့ဖြင့် ပူဇော်ကြကုန်သော်။ မဓုရေန သရေန၊ သာယာချိုမြိန်လှစွာသော အသံဖြင့်။ တံ ဝနသဏ္ဌံ ဥန္နာဒေန္တော၊ ထိုတောအုပ်ကို ပဲ့တင်ထပ်စေလျက်။

၁၃။ “ဓိရတ္ထ၊ ကဏ္ဍိနံ သလ္လံ၊ ပုရိသံ ဂါဠဝေဓိနံ။

ဓိရတ္ထ၊ တံ ဇနပဒံ၊ ယတ္ထိတ္ထိ ပရိဏာယိကာ။

တေ စာပိ ဓိက္ခိတာ သတ္တာ၊ ယေ ဣတ္ထိနံ ဝသံ ဂတာ”တိ။

“ဓိရတ္ထ၊ ကဏ္ဍိနံ သလ္လံ (လ) ယေ ဣတ္ထိနံ ဝသံ ဂတာ” ဟူသော။ ဣမာယ ဂါထာယ၊ ဤဂါထာဖြင့်။ ဓမ္မံ ဒေသေသိ၊ တရားကို ဟောပြီ။ ဂါထာအနက်ကား-

၁၃။ “သလ္လံ ကဏ္ဍိနံ၊ စူးဝင်တတ်သည့် မြားရှိသော။ ဂါဠဝေဓိနံ ပုရိသံ၊ ပြင်းထန်စွာ ပစ်ဖောက်တတ်သော ယောက်ျား၏။ ဓိ အတ္ထ၊ စက်ဆုပ် ဖွယ်သည် ဖြစ်စွတကား။ ယတ္ထ ဣတ္ထိ ပရိဏာယိကာ၊ အကြင်ဇနပုဒ်၌ မိန်းမသည် ခေါင်းဆောင်၏။ တံ ဇနပဒံ ဓိ အတ္ထ၊ မိန်းမခေါင်းဆောင်သည့် ထိုဇနပုဒ်၏ စက်ဆုပ်ဖွယ်သည် ဖြစ်စွတကား။ ယေ ဣတ္ထိနံ ဝသံ ဂတာ၊ အကြင်သူတို့သည် မိန်းမတို့၏ အလိုသို့ လိုက်သွားကုန်၏။ တေ စာပိ သတ္တာ ဓိက္ခိတာ၊ မ၊ အလိုလိုက်သည့် ထိုသတ္တဝါတို့သည်လည်း ကဲ့ရဲ့ထိုက်ကုန်စွ တကား”။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဓိရတ္ထ၊တိ၊ ဓိရတ္ထ၊ ဟူသော သဒ္ဒါသည်။ ဂရဟဏတ္ထေ နိပါတော၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းအနက်၌ နိပါတ်ပုဒ်တည်း။ သွာယံ ဣမ၊ ထိုဓိရတ္ထ၊ နိပါတ်ပုဒ်ကို ဤနေရာ၌။ ဥတ္တာသုဗ္ဗေဂဝသေန ဂရဟဏေ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ထိတ်မှု၊ လန့်မှု၊ အစွမ်းအားဖြင့် ကဲ့ရဲ့ခြင်း၌ မှတ်ထိုက်၏။ ဟိ ဥတ္တသိတုဗ္ဗေဂေါ ဟောန္တော၊ မှန်၏ ထိတ်လန့်သည် ဖြစ်သော။ ဗောဓိသတ္တော ဧဝံ အာဟ၊ ဘုရားလောင်း ရုက္ခစိုးနတ်သည် ဤသို့ ဓိရတ္ထ၊ဟူ၍ ဆိုပြီ။ အဿ ကဏ္ဍံ အတ္ထိ၊ ထိုသူအား မြားသည် ရှိ၏။ ဣတိ ကဏ္ဍိ၊ ထို့ကြောင့် ကဏ္ဍိမည်၏။ တံ ကဏ္ဍိနံ၊ ထိုမြား ရှိသူ၏။ တံ ပန ကဏ္ဍံ အနုပဝိသနဌေန၊ ထိုမြားကိုကား အစဉ်တစိုက် စူးဝင် တတ်သော အနက်ကြောင့်။ သလ္လန္တိ ဝုစ္စတိ၊ သလ္လဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ကဏ္ဍိနံ သလ္လန္တိ ဧတ္ထ၊ ကဏ္ဍိနံ သလ္လံ ဟူသော ဤပါဌ်၌။ သလ္လကဏ္ဍိနန္တိ အတ္ထော၊ စူးဝင်တတ်သည့် မြားရှိသောဟူသည့် အနက်သည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏)။ ဝါ အဿ သလ္လံ၊ တစ်နည်းကား ထိုသူအား မြားသည်။ အတ္ထိ ဣတိပိ သလ္လော၊ ရှိ၏ ထို့ကြောင့်လည်း သလ္လမည်၏။ တံ သလ္လံ၊ ထိုမြား ရှိသူ၏။ မဟန္တိ ဝဏမုခံ ကတွာ၊ ကြီးစွာသော အနာဝကို ပြု၍။ ဗလဝပ္ပဟာရံ

ဒေန္တော၊ အားကြီးသော ထိခိုက်ခြင်းကို ပေးလျက်။ ဂါဠု ဝိဇ္ဇတိ၊ ပြင်းထန်စွာ ပစ်တတ်၏။ ဣတိ ဂါဠုဝေဓိ၊ ထို့ကြောင့် ဂါဠုဝေဓိမည်၏။ တံ ဂါဠုဝေဓိနံ၊ ထိုပြင်းထန်စွာ ပစ်တတ်သူ၏။ (ဓိရတ္ထ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်ဖြစ်စွတကား)။ နာနပ္ပကာရေန ကဏ္ဍေန၊ အထူးထူးအပြားပြားသော မြားနှင့်လည်းကောင်း။ ကုမုဒပတ္တသဏ္ဌာနထလေန၊ ကြာဖြူပွင့်ချပ်ပုံသဏ္ဌာန် အစွန်အဖျားရှိသော။ ဥဇ္ဇကဂမနေနေဝ သလ္လေန စ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်သွားသည်သာ ဖြစ်သော မြားနှင့် လည်းကောင်း။ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော။ ဂါဠုဝေဓိနံ ပုရိသံ၊ ပြင်းထန်စွာ ပစ်တတ်သော ယောက်ျား၏။ ဓိရတ္ထ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ် ဖြစ်စွတကား။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဧတ္ထ အတ္ထော၊ ဤဂါထာ၌ အနက်တည်း။ ပရိဏာယိကာတိ၊ ပရိဏာယိကာ ဟူသည်ကား။ ဣဿရာ သံဝိဓာယိကာ၊ အစိုးရ၏ စီမံ၏။ ဓိတ္တိတာတိ ဂရဟိတာ၊ ဓိတ္တိတာ ဟူသည်ကား ကဲ့ရဲ့ထိုက်ကုန်၏။ သေသံ ဧတ္ထ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ကျန်သောပုဒ်သည် ဤနောက်ဂါထာဝက်၌ ပေါ်လွင်သော အနက်ရှိသည်သာ။ ဣတော ပရံ ပန၊ ဤကဏ္ဍိဇာတ်မှ နောက်၌ကား။ ဧတ္ထကမ္ပိ အဝတွာ၊ ဤမျှကိုပင်သော်လည်း မဆိုမူ၍။ ယံ ယံ အနုတ္တာနံ၊ အကြင်အကြင် ပုဒ်သည် မပေါ်လွင်။ တံ တဒေဝ ဝဏ္ဏယိဿာမ၊ ထိုထို မပေါ်လွင်သော ပုဒ်ကိုသာ ငါအဋ္ဌကထာဆရာတို့ ဖွင့်ကြတော့အံ့။ ဧဝံ ဧကာယ ဂါထာယ၊ ဤသို့ တစ်ဂါထာ တည်းဖြင့်။ တိဏိ ဂရဟဝတ္ထုနိ ဒသေတွာ၊ ကဲ့ရဲ့ဖွယ် အကြောင်းအရာသုံးခု တို့ကို ဖော်ပြ၍။ ဗောဓိသတ္ထော ဝနံ ဥန္နာဒေတွာ၊ ဘုရားလောင်း ရုက္ခစိုးသည် တစ်တောလုံးကို ပဲ့တင်ထပ်စေ၍။ ဗုဒ္ဓလိလာယ ဓမ္မံ ဒေသေသိ၊ ဘုရားတို့ စံပယ်ခြင်းဖြင့် တရားကို ဟောပြီ။

သတ္တာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ သစ္စာနိ ပကာသေသိ၊ သစ္စာတို့ကို ပြတော်မူပြီ။ သစ္စ- ပရိယောသာနေ ဥက္ကဏ္ဍိတဘိက္ခု၊ သစ္စာပြပြီးသည့်အဆုံး၌ သာသနာတော်ဝယ် ငြီးငွေ့သော ရဟန်းသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ ပတိဋ္ဌဟိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်ပြီ။ သတ္တာ ဒွေဝတ္ထုနိ ကထေတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဝတ္ထုနှစ်ခုတို့ကို ဟောတော်မူ၍။ အနုသန္ဓိ ယဋ္ဌေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။ ဣတော ပရံ ပန၊ ဤနေရာမှ နောက် ၌ကား။ ဒွေ ဝတ္ထုနိ ကထေတွာတိ ဣဒံ အဝတွာ၊ ဒွေ ဝတ္ထုနိ ကထေတွာ

ဟူသော ဤစကားကိုပင် မဆိုမူ၍။ အနုသန္တိ ယဋေတွာတိ ဧတ္တကမေဝ ဝက္ခာမ၊
 အနုသန္တိ ယဋေတွာ ဟူသော ဤစကားမျှကိုသာ ဆိုကုန်အံ့။ ပန အဝုတ္တမ္ပိ၊
 အနုသန္တိ ယဋေတွာမျှကိုသာ ဆိုသော်လည်း ဒွေ ဝတ္ထုနိ ကထေတွာကို မဆို
 အပ်သော်လည်း။ ဟေဌာ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ အောက်ခေါ်သော ရှေး၌ဆိုအပ်သော
 နည်းဖြင့်သာ။ ယောဇေတွာ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်စပ်၍ ယူရမည် ယူပါလေ။ တဒါ
 ပဗ္ဗတေယျမိဂေါ၊ ထိုအခါက တောင်ခြေပေါက်ဖွား တောသမင်သည်။ ဥက္ကဏ္ဍိတ-
 ဘိက္ခု အဟောသိ၊ ယခုအခါ သာသနာတော်၌ ငြီးငွေ့သော ရဟန်းသည်
 ဖြစ်လာပြီ။ မိဂပေါတိကာ ပုရာဏဒုတိယိကာ၊ သမင်မလေးသည်ကား မယား
 ဟောင်းတည်း။ ကာမေသု ဒေါသံ ဒေသေတွာ၊ ကာမတို့၌ အပြစ်ကို ပြ၍။
 ဓမ္မဒေသကဒေဝတာ ပန၊ တရားဟောသော ရုက္ခစိုးနတ်သားသည်ကား။
 အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီဟု ဇာတ်ပေါင်းတော်မူပြီ။

ကဏ္ဍိဇာတကဝဏ္ဏနာ တတိယာ၊ သုံးခုမြောက် ဖြစ်သော
 ကဏ္ဍိဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၄။ ဝါတမိဂဇာတကဝဏ္ဏနာ

န ကိရတ္ထိ ရသေဟိ ပါပိယောတိ ဣဒံ၊ န ကိရတ္ထိ ရသေဟိ ပါပိယော
 စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရား
 ရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ စူဠပိဏ္ဍပါတိကတိဿထွေရံ
 အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ စူဠပိဏ္ဍပါတိကတိဿထေရ်ကို အကြောင်းပြု၍
 ဟောတော်မူပြီ။ သတ္ထရိ ရာဇဂဟံ ဥပနိဿာယ၊ ဘုရားရှင်သည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့ကို
 အမှီပြု၍။ ဝေဠုဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။
 မဟာဝိဘဝဿ သေဌိကုလဿ၊ များစွာသော စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိသော သူဌေး
 မျိုး၏။ ပုတ္တော တိဿကုမာရော နာမ၊ သားဖြစ်သော တိဿမည်သော
 လူလင်သည်။ ဧကဒိဝသံ ဝေဠုဝနံ ဂန္ဓာ၊ တစ်နေ့၌ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်သို့
 သွား၍။ သတ္ထုဓမ္မဒေသနံ သုတွာ၊ ဘုရားရှင်၏ တရားဒေသနာတော်ကို ကြားနာ
 ရ၍။ ပဗ္ဗဇိတုကာမော ပဗ္ဗဇ္ဇံ ယာစိတွာ၊ အိမ်မှထွက်ခွါလို၍ (ရဟန်းပြုလို၍)
 အိမ်မှထွက်ခွါခြင်းကို (ရဟန်းပြုခွင့်ကို) တောင်းလတ်သော်။ မာတာပိတူဟိ

အနန္တညာတတ္တာ ပဋိက္ခိတ္တော၊ မိဘတို့သည် ခွင့်မပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ပယ်ချအပ်သော်။ သတ္တာဟံ ဘတ္တစ္ဆေဒံ ကတွာ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ထမင်းဖြတ်ခြင်း (ထမင်းအငတ်ခံခြင်း)ကို ပြု၍။ ရဋ္ဌပါလတ္ထေရော ဝိယ မာတာပိတရော အနုဇာနာပေတွာ၊ ရဋ္ဌပါလထေရ်ကဲ့သို့ မိဘတို့ကို ခွင့်ပြုစေ၍။ သတ္ထု သန္တိကေ ပဗ္ဗဇိ၊ ဘုရားရှင်၏ အထံတော်၌ ရဟန်းပြုပြီ။ သတ္တာ တံ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ထိုသူဌေးသား တိဿလုလင်ကို ရှင်ရဟန်းပြုစေပြီး၍။ အမမာသမတ္တံ ဝေဠုဝနေ ဝိဟရိတွာ၊ လဝက်မျှ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူ၍။ ဇေတဝနံ အဂမာသိ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ကြွတော်မူပြီ။ တတြ အယံ ကုလပုတ္တော၊ ထိုဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဤအမျိုးကောင်းသားတိဿရဟန်းငယ်သည်။ တေရသ ဓုတဂီနိ သမာဒါယ၊ ဓုတင် ၁၃-ပါးတို့ကို ဆောက်တည်၍။ သာဝတ္ထိယံ သပဒါနံ၊ သာဝတ္ထိမြို့၌ အိမ်စဉ်အတိုင်း။ ပိဏ္ဍာယ စရမာနော၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ လှည့်လည်လျက်။ ကာလံ ဝီတိနာမေသိ၊ အချိန်ကို ကုန်လွန်စေပြီ။ စူဠ-ပိဏ္ဍာပါတိကတိဿတ္ထေရော နာမာတိ ပုတ္တော၊ စူဠပိဏ္ဍာပါတိကတိဿမည်သော မထေရ်ဟု ပြောဆိုအပ်သော်။ ဂဂနတလေ ပုဏ္ဏစန္ဒော ဝိယ၊ ကောင်းကင်ပြင်က လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့။ ပါကဋ္ဌော ပညာတော အဟောသိ၊ ထင်ရှားသည် လူသိများသည် ဖြစ်ပြီ။

တသ္မိံ ကာလေ ရာဇဂဟေ၊ ထိုအခါ၌ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌။ နက္ခတ္တကီဠာယ ဝတ္တမာနာယ၊ နက္ခတ်ပျော်ပွဲသည် ဖြစ်လတ်သော်။ ထေရဿ မာတာပိတရော၊ စူဠပိဏ္ဍာပါတိကတိဿထေရ်၏ မိဘတို့သည်။ “တဿ ဂိဟိကာလေ၊ ထိုစူဠပိဏ္ဍာပါတိကတိဿထေရ်၏ လူ့ဘဝအခါ၌။ ယံ အာဘရဏဘဏ္ဍကံ အဟောသိ၊ အကြင်အဆင်တန်ဆာသည် ဖြစ်ပြီ။ တံ ရတနစင်္ကကောဋကေ နိက္ခိပိတွာ၊ အထိုအဆင်တန်ဆာကို ရတနာပန်းတောင်း၌ ထည့်၍။ ဥရေ ဌပေတွာ၊ ရင်ခွင်၌ ထား၍။ အညာသု နက္ခတ္တကီဠာသု၊ အခြားကုန်သော နက္ခတ်ပျော်ပွဲတို့၌။ အမှာကံ ပုတ္တော၊ ငါတို့၏သားသည်။ ဣမိနာ အလင်္ကာရေန အလင်္ကာတော၊ ဤအဆင်တန်ဆာဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်လျက်။ နက္ခတ္တံ ကီဠတိ၊ နက္ခတ်ပွဲကို ကစားပျော်ရွှင်၏။ နော တံ ဧကံ ပုတ္တံ ဂဟေတွာ၊ ငါတို့၏ ထိုတစ်ယောက်တည်းသော သားကို ခေါ်ယူ၍။ သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ သာဝတ္ထိနဂရံ ဂတော၊ သာဝတ္ထိမြို့သို့ သွားပြီ။ သော ဧတရဟံ၊

ထိုသားသည် ယခုအခါ၌။ ကဟံ နိဿိန္နော န ခေါ၊ အဘယ်၌ ထိုင်နေလေသနည်း။
 ကဟံ ဌိတော၊ အဘယ်၌ ရပ်နေလေသနည်း။” ဣတိ ဝတ္တာ ရောဒန္တိ၊ ဤသို့
 ပြော၍ ငိုနေကြ၏။ အထ ဧကာ ဝဏ္ဏဒါသိ၊ ငိုနေရာ ထိုအခါ၌ တစ်ယောက်သော
 ပြည့်တန်ဆာမသည်။ တံ ကုလံ ဂန္ဓာ၊ ထိုအမျိုးသို့ သွား၍။ သေဌိဘရိယံ ရောဒန္တိ
 ဒိသ္မာ၊ သူဌေးကတော်ကို ငိုနေသည်ကို မြင်၍။ အယျေ ကိ ပန ရောဒသီတိ ပုစ္ဆိ၊
 အိုသခင်မ အဘယ်ကြောင့် ငိုနေသနည်းဟု မေးပြီ။ သာ တမတ္ထံ အာရောစေသိ၊
 ထိုသူဌေးကတော်သည် သားကိုလွမ်း၍ ထိုငိုနေကြောင်းကို ပြောပြပြီ။ အယျေ
 အယျုပုတ္တော၊ သခင်မ သခင်မသားသည်။ ကိ ပန ပိယာယတီတိ၊ ဘာကို နှစ်သက်
 ပါသနည်းဟု မေးပြီ။ အသုကဉ္စ အသုကဉ္စာတိ၊ ထိုမည်သော ပစ္စည်းကို
 လည်းကောင်း ထိုမည်သော ပစ္စည်းကိုလည်းကောင်းတည်းဟု ပြောပြီ။ တုမေ
 ဣမသ္မိ ဂေဟေ၊ သခင်မတို့သည် ဤအိမ်က။ သဗ္ဗံ ဣဿရိယံ မယံ သစေ
 ဒေထ၊ စိုးရိပ်ခိုင်မှုအားလုံးကို ကျွန်တော်မအား အကယ်၍ ပေးကုန်အံ့။ အဟံ
 ဝေါ၊ ကျွန်တော်မသည် သခင်မတို့၏။ ပုတ္တံ အာနေဿာမီတိ၊ သားကို ဆောင်ယူ
 ပေးအံ့ဟု ပြောပြီ။ သေဌိဘရိယာ သာဓူတိ သမ္ပဋိစ္ဆိတွာ၊ သူဌေးကတော်သည်
 ကောင်းပြီဟု ဝန်ခံ၍။ ပရိဗ္ဗယံ ဒတွာ၊ ရိက္ခာကို ပေး၍။ မဟန္တေန ပရိဝါရေန၊
 များစွာသော အခြံအရံဖြင့်။ “ဂစ္ဆ အတ္တနော ဗလေန၊ သွားပါချေ မိမိ၏ အစွမ်းဖြင့်။
 မမ ပုတ္တံ အာနေဟီသိ။ ငါသခင်မ၏သားကို ဆောင်ယူပါချေဟု။ တံ
 ဥယျောဇေသိ၊ ထိုပြည့်တန်ဆာမကို လွှတ်လိုက်ပြီ။ သာ ပဋိစ္ဆန္နယာနေ နိဿိန္နာ၊
 ထိုပြည့်တန်ဆာမသည် ဖုံးကွယ်အပ်သောယာဉ်၌ နေလျက်။ သာဝတ္ထိ ဂန္ဓာ၊
 သာဝတ္ထိမြို့သို့ သွား၍။ ထေရဿ ဘိက္ခာစာရဝီထိယံ၊ စူဠပိဏ္ဍပါတိကတိဿ
 ထေရ်၏ ဆွမ်းခံလှည့်လည်ရာလမ်း၌။ နိဝါသံ ဂဟေတွာ၊ နေရာအိမ်ကို ယူ၍။
 သေဌိကုလာ အာဂတေ မနုဿေ၊ သူဌေးမျိုးမှ လာကုန်သော လူတို့ကို။ ထေရဿ
 အဒဿေတွာ၊ စူဠပိဏ္ဍပါတိကတိဿထေရ်အား မမြင်စေမူ၍။ အတ္တနော
 ပရိဝါရေနေဝ ပရိဝုတာ၊ မိမိ၏ အခြံအရံသည်သာ ခြံရံအပ်လျက်။ ပိဏ္ဍာယ
 ပဝိဋ္ဌဿ ထေရဿ၊ ဆွမ်းအကျိုးငှာ ဝင်လာသော စူဠပိဏ္ဍပါတိကတိဿထေရ်
 အား။ အာဒိတောဝ၊ အစဦးကပင်။ ဥဠုက်ယာဂုဉ္စ ရသကဘိက္ခု ဒတွာ၊ တစ်မှုတ်
 မျှသော ယာဂုကိုလည်းကောင်း၊ အရသာရှိသော ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း
 ပေးလှူ၍။ ရသတဏှာယ ဗန္ဓိတွာ၊ ရသတဏှာဖြင့် နှောင်ဖွဲ့၍။ အနုက္ကမေန

ဂေဟေ နိသီဒါပေတွာ၊ တစ်စတစ်စအားဖြင့် အိမ်၌ ထိုင်စေ၍။ ဘိက္ခု ဒဒမာနာ စ၊ ဆွမ်းကို ပေးလှူနေစဉ်မှာလည်း။ အတ္တနော ဝသံ၊ မိမိ၏ အလိုဆန္ဒသို့။ ဥပဂတဘာဝံ ဥ တွာ၊ ကပ်ရောက်လိုက်လျော့ကြောင်းကို သိ၍။ ဂိလာနာလယံ ဒသေတွာ၊ ဖျားနာဟန်ကို ပြ၍။ အန္တောဂဗ္ဘေ နိပဇ္ဈိ၊ အခန်းတွင်း၌ အိပ်ပြီး။ ထေရောပိ ဘိက္ခုစာရဝေလာယ၊ စူဠပိဏ္ဍပါတိကတိဿထေရ်သည်လည်း ဆွမ်းခံလှည့်လည်ရာအခါ၌။ သပဒါနံ စရန္တော၊ အိမ်စဉ်အတိုင်း လှည့်လည်သော်။ ဂေဟဒ္ဓါရံ အဂမာသိ၊ အိမ်တံခါးသို့ ရောက်သွားပြီ။ ပရိဇနော ထေရဿ ပတ္တံ ဂဟေတွာ၊ အခြံအရံလူများသည် စူဠပိဏ္ဍပါတိကတိဿထေရ်၏ သပိတ်ကို ယူ၍။ ထေရံ ယရေ နိသီဒါပေသိ၊ စူဠပိဏ္ဍပါတိကတိဿထေရ်ကို အိမ်၌ ထိုင်နေစေပြီ။ ထေရော နိသီဒိတွာဝ၊ စူဠပိဏ္ဍပါတိကတိဿထေရ်သည် ထိုင်ပြီး၍သာ။ ဥပါသိကာ ကဟန္တိ ပုစ္ဆိ ဥပါသိကာမသည် ဘယ်မှာနည်းဟု မေးပြီ။ ဘန္တေ ဂိလာနာ၊ အရှင်ဘုရား မကျန်းမာ၍။ တုမှာကံ ဒဿနံ ဣစ္ဆတီတိ၊ အရှင် ဘုရားတို့အား ဖူးမြင်ခြင်းငှာ အလိုရှိပါ၏ဟု လျှောက်ကြပြီ။ သော ရသတဏှာယ ဗဒ္ဓေါ၊ ထိုစူဠပိဏ္ဍပါတိကတိဿထေရ်သည် ရသတဏှာ၏ အနှောင်အဖွဲ့ခံရ၍။ အတ္တနော ဝတသမာဒါနံ ဘိန္နိတွာ၊ မိမိသည် ဆောက်တည်အပ်သော ဝတ် အကျင့်ကို ဖောက်ဖျက်၍။ တဿာ နိပန္နဌာနံ ပါဝိသိ၊ ထိုပြည့်တန်ဆာမ၏ အိပ်ခန်းတွင်းသို့ ဝင်သွားပြီ။ သာ အတ္တနော၊ ထို ပြည့်တန်ဆာမသည် မိမိ၏။ အာဂတကာရဏံ ကထေတွာ၊ လာခြင်းအကြောင်းကို လျှောက်ထား၍။ တံ ပလောဘေတွာ၊ ထိုစူဠပိဏ္ဍပါတိကတိဿထေရ်ကို ဖြားယောင်း၍။ ရသ-တဏှာယ ဗန္ဓိတွာ၊ ရသတဏှာဖြင့် နှောင်ဖွဲ့၍။ ဥပ္ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ လူထွက်စေ၍။ အတ္တနော ဝသေ ဌပေတွာ၊ မိမိ၏ သဘောကျ၌ ထား၍။ ယာနေ နိသီဒါပေတွာ၊ ယာဉ်၌ နေစေ၍။ မဟန္တေန ပရိဝါရေန၊ များစွာသော အခြံအရံဖြင့်။ ရာဇဂဟမေဝ အဂမာသိ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့သာ ပြန်သွားပြီ။ သာ ပဝတ္တိ ပါကဋှာ ဇာတာ၊ စူဠ-ပိဏ္ဍပါတိကတိဿထေရ်၊ ထို လူထွက်သော အဖြစ်အပျက်သည် ထင်ရှားသည် ဖြစ်ပြီ။

ဘိက္ခု၊ ဓမ္မသဘာယံ သန္နိသိန္နာ၊ ရဟန်းတို့သည် တရားသဘင်၌ ကောင်းစွာ ထိုင်နေကြလျက်။ “စူဠပိဏ္ဍပါတိကတိဿထေရ် ဧကာ ဝဏ္ဏဒါသိ၊ စူဠ-ပိဏ္ဍပါတိကတိဿထေရ်ကို ပြည့်တန်ဆာမတစ်ယောက်သည်။ ရသတဏှာယ

ဗန္ဓိတွာ၊ ရသတဏှာဖြင့် နှောင်ဖွဲ့၍။ အာဒါယ ဂတာ ကိရာတိ၊ ယူ၍ သွားသတဲ့” ဟု။ ကထံ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ စကားကို ဖြစ်စေကြပြီ။ သတ္တာ ဓမ္မသဘံ ဥပဂန္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် တရားသဘင်သို့ ကပ်ရောက်တော်မူ၍။ အလင်္ကတဓမ္မာသနေ နိဿိဒိတွာ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော တရားပလ္လင်၌ ထိုင်နေတော်မူ၍။ “ဘိက္ခဝေ ဧတရဟိ၊ အိုရဟန်းတို့ ယခုအခါ၌။ ကာယ ကထာယ သန္နိသိန္နာ၊ ဘယ်စကားဖြင့် ကောင်းစွာ ထိုင်နေကြသည်။ အတ္ထ နုတိ အာဟ၊ ဖြစ်ကြသနည်းဟု မေးတော် မူပြီ။ တေ တံ ပဝတ္တိ ကထယိသု၊ ထိုရဟန်းတို့သည် ထိုစူဠပိဏ္ဍပါတိက တိဿထေရ်၊ အဖြစ်အပျက်ကို လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ “ဘိက္ခဝေ ဣဒါနေဝ၊ ရဟန်းတို့ ယခုအခါ၌သာ။ ဧသော ဘိက္ခု ရသတဏှာယ ဗန္ဓိတွာ၊ ဤစူဠ- ပိဏ္ဍပါတိကတိဿရဟန်းသည် ရသတဏှာဖြင့် နှောင်ဖွဲ့၍။ တဿာ ဝသံ နဂတော၊ ထိုပြည့်တန်ဆာမ၏ အလိုသို့ လိုက်သွားသည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ တဿာ၊ ရှေးကလည်း ထိုပြည့်တန်ဆာမ၏။ ဝသံ ဂတောယေဝါတိ ဝတွာ၊ အလိုသို့ လိုက်သွားဖူးသည်သာ”ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတိတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတိတေ ဗာရာဏသီယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တဿ ရညော၊ ဗြဟ္မဒတ်မည်သော မင်း၏။ ဥယျာနပါလော သဉ္ဇယော နာမ အဟောသိ၊ ဥယျာဉ်တော်စောင့်သည် သဉ္ဇယမည်သည် ဖြစ်ပြီ။ အထ ဧကော ဝါတမိဂေါ၊ ထိုအခါ တစ်ကောင်သော သမင်ပျံသည်။ တံ ဥယျာနံ အာဂန္တာ၊ ထိုဥယျာဉ်တော်သို့ လာ၍။ သဉ္ဇယံ ဒိသွာ ပလာယတိ၊ ဥယျာဉ် တော်စောင့် သဉ္ဇယကို မြင်၍ ပြေး၏။ သဉ္ဇယောပိ တံ၊ သဉ္ဇယသည်လည်း ထိုသမင်ပျံကို။ တဇ္ဇေတွာ န နိဟရတိ၊ ခြိမ်းခြောက်၍ မနှင်ထုတ်။ သော ပုနပ္ပုနံ အာဂန္တာ၊ ထိုသမင်ပျံသည် ခဏခဏ လာ၍။ ဥယျာနေယေဝ စရတိ၊ ဥယျာဉ် ၌သာ လှည့်လည်ကျက်စား၏။ ဥယျာနပါလော ဥယျာနေ၊ ဥယျာဉ်စောင့်သည် ဥယျာဉ်တော်၌။ နာနပ္ပကာရာနိ ပုပ္ဖလောနိ ဂဟေတွာ၊ အထူးထူးအပြားပြား ကုန်သော အပွင့်အသီးတို့ကို ယူဆောင်၍။ ဒိဝသေ ဒိဝသေ ရညော အဘိဟရတိ၊ နေတိုင်းနေတိုင်း မင်းတရားအတွက် ပို့ဆက်၏။ အထ နံ ဧကဒိဝသံ၊ ထိုအခါ ထိုဥယျာဉ်တော်စောင့်သဉ္ဇယကို တစ်နေ့သ၌။ သမ္ပ ဥယျာနပါလ ဥယျာနေ၊ အချင်းဥယျာဉ်စောင့် ဥယျာဉ်တော်၌။ ကိဉ္စိ အစ္ဆရိယံ ပဿသီတိ၊ တစ်စုံ

တစ်ခုသော အံ့ဩဖွယ်ကို တွေ့မြင်ပါသလောဟု။ ရာဇာ ပုတ္တိ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မေးပြီ။ ဒေဝ အညံ န ပဿာမိ အရှင်မင်းကြီး အခြားအံ့ဩဖွယ်ကို မတွေ့မြင်ပါ။

ဧကော ဝါတမိဂေါ ပန အာဂန္တာ၊ သမင်ပျံတစ်ကောင်သည်ကား လာ၍။ ဥယျာနေ စရတိ၊ ဥယျာဉ်တော်၌ လှည့်လည်ကျက်စား၏။ ဧတံ ပဿာမိတိ၊ ဤသမင်ပျံကို အထူးအဆန်း တွေ့ရပါ၏ဟု လျှောက်ပြီ။ တံ ဂဟေတုံ သက္ခိဿသိ ပနာတိ၊ ထိုသမင်ပျံကို ဖမ်းယူခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ပါမည်လားဟု မေးပြီ။

ထောက် မခုံ လဘန္တော၊ အနည်းငယ်သော ပျားရည်ကို ရသော်။ အန္တော နိဝေသနမ္ပိ နံ၊ နန်းတွင်းသို့သော်မှလည်း ထိုသမင်ပျံကို။ အာနေတုံ သက္ခိဿာမိ ဒေဝါတိ၊ ခေါ်ခဲခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ပါလိမ့်မည် အရှင်မင်းကြီးဟု လျှောက်ပြီ။ ရာဇာ တဿ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် ထိုဥယျာဉ်တော်စောင့် သဗ္ဗယအား။ မခုံ ဒါပေသိ၊ ပျားရည်ကို ပေးစေပြီ။ သော တံ ဂဟေတွာ၊ ထိုဥယျာဉ်တော်စောင့်သည် ထို ပျားရည်ကို ယူ၍။ ဥယျာနံ ဂန္တာ၊ ဥယျာဉ်သို့ သွား၍။ ဝါတမိဂဿ စရဏဌာနေ၊ သမင်ပျံ၏ စားကျက်ဌာန၌။ တိဏာနိ မဇုနာ၊ မြက်တို့ကို ပျားရည်ဖြင့်။ မက္ခေတွာ နိလီယိ၊ လိမ်း၍ ပုန်းနေပြီ။ မိဂေါ အာဂန္တာ၊ သမင်ပျံသည် လာ၍။ မဇုမက္ခိတာနိ တိဏာနိ ခါဒိတွာ၊ ပျားရည်လိမ်းအပ်ကုန်သော မြက်တို့ကို စား၍။ ရသတဏှာယ ဗဒ္ဒေါ၊ ရသတဏှာ၏ အနှောင်အဖွဲ့ခံရ၍။ အညတြ အဂန္တာ၊ အခြားအရပ်သို့ မသွားမူ၍။ ဥယျာနမေဝ အာဂစ္ဆတိ၊ ဥယျာဉ်တော်သို့သာ လာ၏။ ဥယျာန-ပါလော တဿ၊ ဥယျာဉ်တော်စောင့်သဗ္ဗယသည် ထိုသမင်ပျံ၏။ မဇုမက္ခိတ-တိဏေသု ပလုဒ္ဓဘာဝံ ဥ တွာ၊ ပျားရည်လိမ်းထားသော မြက်တို့၌ စွဲမက်သည့် အဖြစ်ကို သိ၍။ အနုက္ကမေန အတ္တာနံ ဒေသေသိ၊ တစ်စတစ်စ မိမိကိုယ်ကို ပြုပြီ။ သော တံ ဒိသွာ၊ ထိုသမင်ပျံသည် ထိုသဗ္ဗယကို မြင်၍။ ကတိပါဟံ ပလာယိတွာ၊ နှစ်ရက်သုံးရက် ပြေး၍။ ပုနပ္ပနံ ပဿန္တော၊ ခဏခဏ မြင်ရသော်။ ဝိဿာသံ အာပဇ္ဇိတွာ၊ ခင်မင်ခြင်းသို့ ရောက်၍။ အနုက္ကမေန ဥယျာနပါလဿ ဟတ္ထေ၊ အစဉ်အားဖြင့် ဥယျာဉ်တော်စောင့်၏ လက်ထဲ၌။ ဌိတတိဏာနိ ခါဒိတုံ အာရတိ၊ တည်ရှိသောမြက်တို့ကို စားခြင်းငှာ အားထုတ်ပြီ။

သော တဿ ဝိဿာသံ၊ ထိုဥယျာဉ်တော်စောင့် သဗ္ဗယသည် ထိုသမင်ပျံ၏ ခင်မင်ခြင်းသို့။ အာပန္နဘာဝံ ဥ တွာ၊ ရောက်ကြောင်းကို သိ၍။ ယာဝ ရာဇနိဝေသနာ ဝီထိ၊ မင်းနန်းတော်တိုင်အောင် လမ်းခရီးကို။ ကိလဉ္ဇေဟိ

ပရိက္ခိပိတွာ၊ ဖျာတိဗြုဋ် ကာ၍။ တဟိ တဟိ သာခါဘင်္ဂံ ပါတေတွာ၊ ထိုထိုအရပ်၌ သစ်ခက်ကျီးကို ချ၍။ မဓုလာဗုကံ အံသေ လဂ္ဂေတွာ၊ ပျားရည်ဗူးကို ပခုံး၌ ငြိကပ်စေ၍ (လွယ်၍)။ တိဏာကလာပံ ဥပကစ္ဆကေ ဌပေတွာ၊ မြက်ထုံးကို ချိုင်းကြား၌ တည်စေ၍ (ထား၍)။ မဓုမက္ခိတာနိ တိဏာနိ၊ ပျားရည်လိမ်းအပ် ကုန်သော မြက်တို့ကို။ မိဂဿ ပုရတော ပုရတော ဝိကိရန္တော၊ သမင်ပျံ၏ ရှေ့မှ ရှေ့မှ ကြံချလျက်။ အန္တောရာဇနိဝေသနံယေဝ အဂမာသိ၊ မင်းနန်းတော်တွင်း သို့သာ သွားပြီ။ မိဂေ အန္တော ပဝိဋ္ဌေ၊ သမင်ပျံသည် နန်းတွင်းသို့ ဝင်မိသော်။ ဒွါရံ ပိဒဟိသု၊ နန်းတံခါးကို ပိတ်ကုန်ပြီ။ မိဂေါ မနုဿေ ဒိသွာ၊ သမင်ပျံသည် လူတို့ကို တွေ့မြင်ရ၍။ ကမ္မမာနော မရဏဘယတဋ္ဌိတော၊ တုန်တုန်လှုပ်လှုပ် သေဘေးခြိမ်းခြောက်ခံရ၍။ အန္တောနိဝေသနင်္ဂဏေ အာဓာဝတိ ပရိဓာဝတိ၊ နန်းတွင်းကွင်းပြင်၌ တည့်တည့်လည်းပြေး၏ ပတ်ပတ်လည်လည်း ပြေး၏။ ရာဇာ ပါသာဒါ ဩရုယ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် ပြာသာဒ်မှ ဆင်းခဲ့၍။ တံ ကမ္မမာနံ ဒိသွာ၊ ထိုသမင်ပျံကို တုန်လှုပ်နေသည်ကို မြင်ရ၍။

“ဝါတမိဂေါ နာမ မနုဿာနံ ဒိဋ္ဌဌာနံ၊ သမင်ပျံမည်သည် လူတို့ကို မြင်ရာ ဌာနကို။ သတ္တာဟံ နဂစ္ဆတိ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး မသွား။ တဋ္ဌိတဌာနံ ယာဝဇီဝံ န ဂစ္ဆတိ၊ ခြိမ်းခြောက်ခံရသောနေရာသို့ အသက်ထက်ဆုံး မသွား။ ဧဝရူပေါ ဂဟနနိဿိတော သော ဝါတမိဂေါ၊ ဤသို့ လူကိုစိမ်းသောသဘော ရှိသော တောခြုံထူထပ် မှီနေတတ်သော ထိုသမင်ပျံသည်။ ရသတဏှာယ ဗဒ္ဒေါ၊ ရသ တဏှာ၏ အနှောင်အဖွဲ့ခံရ၍။ ဣဒါနိ ဧဝရူပံ ဌာနံ အာဂတော၊ ယခုအခါ ဤသို့ သဘောရှိသော နန်းတွင်းဌာနသို့ပင် ရောက်လာ၏။ ဘော လောကေ၊ အချင်းတို့ လောက၌။ ရသတဏှာယ ပါပတရံ နာမ နတ္ထိ ဝတာတိ၊ ရသ တဏှာအောက် အထူးယုတ်မာသော တရားမည်သည် မရှိစွတကား”ဟု ပြော၍။

၁၄။ “န ကိရတ္ထိ ရသေဟိ ပါပိယော၊ အာဝါသေဟိဝ သန္တဝေဟိ ဝါ။
ဝါတမိဂံ ဂဟနနိဿိတံ၊ ဝသမာနေသိ ရသေဟိ သဉ္ဇယော”တိ။

“န ကိရတ္ထိ ရသေဟိ ပါပိယော (လ) ဝသမာနေသိ ရသေဟိ သဉ္ဇယော”ဟူသော။ ဣမာယ ဂါထာယ ဓမ္မဒေသနံ ပဌပေသိ၊ ဤကဗျာဖြင့် တရားဒေသနာကို ဖြစ်စေပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

၁၄။ “ရသေဟိ ပါပိယော န အတ္ထိ ကိရ၊ ရသတဏှာတို့အောက်
ယုတ်မာသော တရားသည် မရှိဘူးတဲ့။ အာဝါသေဟိ ဝါ သန္တဝေဟိ ဝါ
ပါပိယော ကိရ၊ အာဝါသတဏှာတို့အောက်လည်းကောင်း ပုဂ္ဂိုလ်ချင်း
စွဲလမ်းမှု၊ တဏှာတို့ အောက်လည်းကောင်း ရသတဏှာသာ ယုတ်မာသတဲ့။
ဂဟနနိဿိတံ ဝါတမိဂံ၊ တောအုပ်ထူထပ်ရာ မှီနေ တတ်သော သမင်ပျံ
ကိုပင်။ သဗ္ဗယော ရသေဟိ၊ ဥယျာဉ်တော်စောင့် သဗ္ဗယသည် ပျားရည်
အရသာတို့ဖြင့်။ ဝသံ အာနေသီတိ၊ မိမိအလိုသို့ ဆောင်ယူပြီ”ဟု။

တတ္ထ ကိရာတိ၊ ထိုဂါထာ၌ ကိရ ဟူသည်ကား။ အနုဿဝနတ္ထေ နိပါတော၊
တစ်ဆင့်ကြားအနက်၌ နိပါတ်ပုဒ်တည်း။ ရသေဟိတိ၊ ရသေဟိ ဟူသည်ကား။
ဇိဝှိဝိညေယျေဟိ မဓုရမ္ပိလာဒိဟိ၊ ဇိဝှိဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော အချို့၊ အချဉ်
စသော ရသာတို့၌ဖြစ်သော တဏှာတို့အောက်။ ပါပိယောတိ ပါပတရော၊
ပါပိယော ဟူသည်ကား အထူးယုတ်မာသော တရားသည်။ အာဝါသေဟိဝ
သန္တဝေဟိ ဝါတိ၊ အာဝါသေဟိဝ သန္တဝေဟိ ဝါ ဟူသော ပါဌ်၌။ ဟိ၊ အနက်ကို
ချဲ့အံ့။ နိဗဒ္ဓဝသနဌာနသင်္ခါတေသု အာဝါသေသုပိ၊ အမြဲနေရာဌာနဟု ဆိုအပ်
ကုန်သော နေရာတို့၌လည်းကောင်း။ မိတ္တသန္တဝေသုပိ၊ မိတ်ဆွေခင်မင်သူတို့၌
လည်းကောင်း။ ဆန္ဒရာဂေါ ပါပကောဝ၊ စွဲလမ်းခင်မင်မှုသည် ယုတ်မာသည်
သာတည်း။ ပန၊ အထူးကား။ သစ္ဆန္ဒရာဂပရိဘောဂေဟိ တေဟိ အာဝါသေဟိ
ဝါ၊ စွဲလမ်းခင်မင်မှုနှင့်တကွ အသုံးပြုအပ်ကုန်သော ထိုနေရာတို့အောက်
လည်းကောင်း။ တေဟိ မိတ္တသန္တဝေဟိ ဝါ၊ ထိုမိတ်ဆွေခင်ပွန်းတို့အောက်
လည်းကောင်း။ သတဂုဏေန စ သဟဿဂုဏေန စ သတသဟဿဂုဏေန
စ၊ အဆရာပေါင်းများစွာအားဖြင့်လည်းကောင်း အဆထောင်ပေါင်းများစွာ
အားဖြင့်လည်းကောင်း အဆသိန်းပေါင်းများစွာအားဖြင့်လည်းကောင်း။
ဓုဝပဋိသေဝနဌေန၊ အမြဲမှီဝဲရသောသဘောကြောင့်လည်းကောင်း။ အာဟာရံ
ဝိနာ၊ အာဟာရကို ကြဉ်ဖယ်၍။ ဇီဝိတိန္ဒြိယပါလနာယ အဘာဝေန .စ၊
ဇီဝိတိန္ဒြေကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ မဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ သစ္ဆန္ဒရာဂ-
ပရိဘောဂရသာဝ ပါပတရာ ဣတိ၊ ဆန္ဒရာဂနှင့်တကွ သုံးဆောင်အပ်သော
အရသာတို့သည်သာ အထူးယုတ်မာကုန်၏ ဤကားအဖွင့်တည်း။ ဗောဓိသတ္တော
ပန ဣမမတ္ထံ၊ ဘုရားလောင်းဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်ကား ဤဆိုခဲ့ပြီး အနက်

အဓိပ္ပါယ်ကို။ အနုဿဝါဂတံ ဝိယ ကတွာ၊ တစ်ဆင့်ကြား ရောက်လာသကဲ့သို့ ပြု၍။ “န ကိရတ္ထိ ရသေဟိ ပါပိယော၊ အာဝါသေဟိဝ သန္တဝေဟိ ဝါတိ၊ န ကိရတ္ထိ ရသေဟိ ပါပိယော၊ အာဝါသေဟိဝ သန္တဝေဟိ ဝါ”ဟူ၍ ဆိုပြီး။ ဣဒါနိ တေသံ၊ ယခုအခါ၌ ထိုသစ္စန္ဒရာဂပရိဘောဂရသတို့၏။ ပါပိယဘာဝံ ဒသေန္တော၊ အထူးဆိုးဝါးကြောင်းကို ပြလို၍။ ဝါတမိဂန္တိအာဒိ အာဟ၊ ဝါတမိဂံ ဤသို့ စသည်ကို ဆို၏။ တတ္ထ ဂဟနနိဿိတန္တိ ထိုဝါတမိဂံ စသောပါဌ၌ ဂဟနနိဿိတံ ဟူသည်ကား။ ဂဟနဌာနနိဿိတံ၊ တောအုပ်ထူထပ်ရာအရပ်၌သာ မှီနေ တတ်သော သမင်ပျံတည်း။ “ရသာနံ ပါပိယဘာဝံ ပဿထ၊ အရသာတို့၏ အထူး ဆိုးဝါးကြောင်းကို ကြည့်ကြပါကုန်။ အရညာယတနေ ဂဟနနိဿိတံ၊ လူသူမနီး တောကြီးထဲ၌ တောအုပ်ထူထပ်ရာ၌သာ မှီနေတတ်သော။ ဣဒံ နာမ ဝါတမိဂံ၊ ဤသမင်ပျံမည်သည်ကိုပင်။ (ကဲ့ရဲ့သောအားဖြင့် နပုံလိင်ဆိုထားသလား မသိ) ဥယျာနပါလော သဗ္ဗယော၊ ဥယျာဉ်တော်စောင့်ဖြစ်သော သဗ္ဗယသည်။ မဓုရသေဟိ၊ ပျားရည်အရသာတို့ဖြင့်။ အတ္တနော ဝသံ အာနေသိ၊ မိမိ၏ အလိုသို့ ဆောင်ယူပြီး။ သဗ္ဗထာပိ၊ ပုံစံပေါင်းစုံအားဖြင့်လည်း။ သစ္စန္ဒရာဂပရိဘောဂေဟိ ရသေဟိ၊ စွဲလမ်းသော တဏှာနှင့်တကွ အသုံးပြုအပ်ကုန်သော အရသာတို့ အောက်။ အညံ ပါပတရံ၊ အခြားသော အထူးယုတ်မာသော။ လာမကတရံ နာမ နတ္ထိတိ၊ အထူးဆိုးဝါးသောအရာမည်သည် မရှိ” ဟု။ ဣဒံ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ဤအဓိပ္ပါယ်ကို ဆိုလိုသည် ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ရသတဏှာယ အာဒိနဝံ ကထေသိ၊ ရသတဏှာ၏ အပြစ်ကို ဟောပြီး။ ကထေတွာ စ ပန၊ ဟောရုံသာမက ဆက်လက်ပြုသည်ကား။ တံ မိဂံ အရညမေဝ ပေသေသိ၊ ထိုသမင်ပျံကို တောထဲသို့သာ ပို့လွှတ်စေပြီး။

သတ္တာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ “ဘိက္ခဝေ သာ ဝဏ္ဏဒါသိ၊ ရဟန်းတို့ ထိုပြည့်တန်ဆာမသည်။ ဣဒါနေဝ ဧတံ၊ ယခုအခါသာ ဤစူဠပိဏ္ဍပါတိက တိဿကို။ ရသတဏှာယ ဗန္တိတွာ၊ ရသတဏှာဖြင့် နှောင်ဖွဲ့၍။ အတ္တနော ဝသေ န ကရောတိ၊ မိမိ၏ အလိုဆန္ဒ၌ ပြုသည်မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ အကာသိယေဝါတိ၊ ရှေး၌လည်း ပြုဖူးသည်သာ”ဟု။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဤတရား ဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္တိ ယဇေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ် တော်မူ၍။ “တဒါ သဗ္ဗယော၊ ထိုအခါက ဥယျာဉ်တော်စောင့်သဗ္ဗယသည်။ အယံ

ဝဏ္ဏဒါယိ အဟောသိ၊ ဤပြည့်တန်ဆာမသည် ဖြစ်လာပြီ။ ဝါတမိဂေါ စူဠပိဏ္ဍပါတိကော၊ သမင်ပျံကား စူဠပိဏ္ဍပါတိကတိဿတည်း။ ဗာရာဏသီရာဇာ ပန အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ”ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ဝါတမိဂဇာတကဝဏ္ဏနာ စတုတ္ထာ၊ လေးခုမြောက် ဖြစ်သော
ဝါတမိဂဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၅။ ခရာဒိယဇာတကဝဏ္ဏနာ

အဋ္ဌက္ခုရံ ခရာဒိယေတိ ဣဒံ၊ အဋ္ဌက္ခုရံ ခရာဒိယေ စသော ဤတရား ဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ အညတရံ ဒုဗ္ဗစဘိက္ခု၊ မထင်မရှား တစ်ပါးသော ပြောရခက်သောရဟန်းကို။ အာရဗ္ဗ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဒုဗ္ဗစော သော ဘိက္ခု၊ ပြောရခက်သော ထိုရဟန်းသည်။ ဩဝါဒံ န ဂဏှာတိ ကိရု ဆုံးမသည်ကို မနာယူဘူးတဲ့။ အထ နံ သတ္တာ၊ ထိုအခါ ထိုပြောရခက်သော ရဟန်းကို ဘုရားရှင်သည်။ “ဘိက္ခု ဒုဗ္ဗစော တံ၊ အိုရဟန်း ပြောရခက်သော သင်သည်။ ဩဝါဒံ န ဂဏှာသိ ကိရု အဆုံးအမကို မနာယူဘူးတဲ့။ ဣတိ သစ္စတိ၊ ဤသို့ကြားရသည်ကား မှန်သလားဟု မေးပြီ။ သစ္စံ ဘဂဝါတိ၊ မှန်ပါသည် ဘုရားဟု လျှောက်ပြီ။ သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ “ပုဗ္ဗေပိ တံ၊ ရှေးကလည်း သင်ရဟန်းသည်။ ဒုဗ္ဗစတာယ၊ ပြောရခက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဏ္ဍိတာနံ ဩဝါဒံ အဂ္ဂဟေတွာ၊ ပညာရှိတို့၏ အဆုံးအမကို မနာယူ၍။ ပါသေန ဗဒ္ဓေါ၊ ကျော့ကွင်းသည် ဖွဲ့ချည်အပ်၍။ ဇီဝိတက္ခယံ ပတ္တောတိ ဝတွာ၊ အသက်ကုန် ခြင်းသို့ ရောက်ဖူးပြီဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတိတံ အာဟရိ အတိတ်ကို ဆောင်တော် မူပြီ။

အတိတေ ဗာရာဏသီယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ ရဇံ ကာရေန္တ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော မိဂေါ ဟူတွာ၊ ဘုရားလောင်းသည် သမင်သည် ဖြစ်၍။ မိဂဂဏပရိဝုတော အရညေ

ဝသတိ၊ သမင်အပေါင်းခြံရံအပ်လျက် တော၌ နေ၏။ အထ အဿ ဘဂိနိမိဂီ၊
 ထိုအခါ ထိုဘုရားလောင်း၏ နှမ သမင်မသည်။ ပုတ္တကံ ဒဿေတွာ၊ သားငယ်ကို
 ပြု၍။ ဘာတိက အယံ အိုမောင်ကြီး ဤသမင်ငယ်သည်ကား။ တေ ဘာဂိနေယျော၊
 သင်မောင်ကြီး၏ တူတည်း။ ဧတံ မိဂမာယံ၊ ဤတူသမင်ကို သမင်တို့၏
 လှည့်ပတ်မှုအတတ်ကို။ ဥဂ္ဂဏှာပေဟိတိ ပဋိစ္စာပေသိ၊ သင်ယူစေပါလော့ဟု
 (သင်ပေးပါလော့ဟု) တာဝန်ခံစေပြီ (အပ်နံပြီ)။ သော တံ ဘာဂိနေယျံ၊ ထို
 ဘုရားလောင်းသမင်မင်းသည် ထိုတူသမင်ကို။ အသုကဝေလာယ နာမ အာဂန္တာ၊
 ဤမည်သော အချိန်၌ လာ၍။ ဥဂ္ဂဏှာဟိတိ အာဟ၊ သင်ယူလော့ဟု ပြောပြီ။
 သော ပုတ္တဝေလာယ နာဂစ္ဆတိ၊ ထိုတူသမင်သည် မှာထားသောအချိန်၌ မလာ။
 စ၊ ဆက်ပြောရသော်။ ဧကဒိဝသံ ယထာ၊ တစ်ရက်ပတ်လုံးကဲ့သို့။ ဧဝံ သတ္တ-
 ဒိဝသေ၊ ထို့အတူ ခုနစ်ရက်တို့ပတ်လုံး။ သတ္တောဝါဒေ အတိက္ကန္တော သော၊
 အဆုံးအမခုနစ်ချက်တို့ကို ကျူးကျော်သော ထိုတူသမင်သည်။ မိဂမာယံ
 အနုဂ္ဂဏှိတွာဝ ဝိစရန္တော၊ သမင်တို့၏လှည့်ပတ်တတ်သော အတတ်ကို မသင်မှု
 ၍သာ လှည့်လည်သော်။ ပါသော ဗဒ္ဓိ၊ ကျော့ကွင်း၌ မိပြီ။ အဿ မာတာပိ၊ ထို
 သမင်၏ မိခင်သမင်မသည်လည်း။ ဘာတရံ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ မောင်သို့ ကပ်၍။
 ဘာတိက တေ ဘာဂိနေယျော၊ အိုမောင်ကြီး သင် မောင်ကြီး၏ တူသမင်ကို။
 မိဂမာယံ ဥဂ္ဂဏှာပိတော ကိ၊ သမင်တို့၏ လှည့်ပတ်တတ်သော အတတ်ကို
 သင်ပေးအပ်ပြီလော။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးပြီ။ ဗောဓိသတ္တော စ၊ ဘုရား
 လောင်းသည် ဖြေဆိုပုံကား။ အနောဝါဒကဿ တဿ မာ စိန္တယိ၊ ဆုံးမ၊ မရသော
 ထိုသင့်သားအတွက် တွေးမနေနှင့်။ တေ ပုတ္တေန၊ သင်နှမ၏ သားဖြစ်သူ သမင်
 သည်။ မိဂမာယာ န ဥဂ္ဂဟိတာတိ ဝတွာ၊ သမင်တို့၏ လှည့်ပတ်တတ်သော
 အတတ်ကို မသင်ယူအပ်ဟု ပြောပြီး၍။ ဣဒါနိပိ တံ၊ ယခုအခါလည်း ထိုတူ
 သမင်ကို။ အနောဝိတုကာမောဝ ဟုတွာ၊ မဆုံးမလိုသည်သာ ဖြစ်၍။

၁၅။ “အဋ္ဌက္ခရံ ခရာဒိယေ၊ မိဂံ ဝင်္ကာတိဝင်္ကီနံ။

သတ္တဟိ ကာလာတိက္ကန္တံ၊ န နံ သြဝဒိတုဿဟေ”တိ။

“အဋ္ဌက္ခရံ ခရာဒိယေ (လ) န နံ သြဝဒိတုဿဟေ”ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊
 ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

၁၅။ “ခရာဒိယေ၊ အိုနမ ခရာဒိယ။ အဋ္ဌက္ခရံ ဝင်္ကာတိဝင်္ကီနံ၊ ခွါရုဓ်ခု ရှိသော အရင်းကောက်၊ အဖျားပိုကောက်သော ချိုရှိသော။ သတ္တဟိ ကာလာတိက္ကန္တံ န မိဂံ၊ ခုနစ်ကြိမ် ခုနစ်ခါတို့ဖြင့် အဆုံးအမကို ဖောက်ဖျက် ကျူးလွန်သော ထိုနင့်သား သမင်ကို။ သြဝဒိတုံ န ဥဿဟေတိ၊ ဆုံးမခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင် ဟူသော။

တတ္ထ အဋ္ဌက္ခရန္တိ၊ ထိုဂါထာ၌ အဋ္ဌက္ခရံ ဟူသည်ကား။ ဧကေကသ္မိ ပါဒေ၊ တစ်ချောင်းတစ်ချောင်းသော ခြေထောက်၌။ ဒွိန္နံ ဒွိန္နံ ဝသေန အဋ္ဌက္ခရံ၊ နှစ်လုံးနှစ်လုံးကုန်သော ခွာတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ခွါရုဓ်ခုရှိသော သမင်တည်း။ ခရာဒိယေတိ တံ၊ ခရာဒိယေဟူ၍ ထိုနမကို။ နာမေန အာလပတိ၊ နာမည်ဖြင့် ခေါ်ဝေါ်၏။ မိဂန္တိ သဗ္ဗသင်္ဂါဟိကဝစနံ၊ မိဂံဟူသော သဒ္ဓါသည် သားကောင် အားလုံးသိမ်းကျုံးယူတတ်သော သဒ္ဓါတည်း။ ဝင်္ကာတိဝင်္ကီနန္တိ၊ ဝင်္ကာတိဝင်္ကီနံ ဟူသော ပုဒ်၌။ (အတ္ထော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ အနက်ကို ဤဆိုမည့်နည်းဖြင့် သိရမည်)။ မူလေ ဝင်္ကာနိ၊ အရင်း၌ ကောက်ကုန်၏။ အဂ္ဂေ အတိဝင်္ကာနိ၊ အဖျား၌ ပိုကောက်ကုန်၏။ ဣတိ ဝင်္ကာတိဝင်္ကာနိ၊ ထို့ကြောင့် ဝင်္ကာတိဝင်္ကီ မည်ကုန်၏။ အဿ တာဒိသာနိ၊ ထိုသမင်မှာ ထိုအရင်းကောက်၊ အဖျား ပိုကောက်သောအားဖြင့် ရှုစားအပ်ကုန်သော။ သင်္ဂါနိ အတ္ထိ၊ ချိုတို့သည် ရှိကုန်၏။ ဣတိ ဝင်္ကာတိဝင်္ကီ၊ ထို့ကြောင့် ဝင်္ကာတိဝင်္ကီမည်၏။ တံ ဝင်္ကာတိဝင်္ကီနံ၊ အရင်းကောက်၊ အဖျားပိုကောက်သည့် ချိုရှိသော ထိုသမင်ကို။ သတ္တဟိ ကာလာတိက္ကန္တန္တိ၊ သတ္တဟိ ကာလာတိက္ကန္တံ ဟူသည်ကား။ သတ္တဟိ သြဝါဒ- ကာလေဟိ၊ ခုနစ်ကြိမ်ကုန်သော ဆုံးမရာကာလတို့ဖြင့်။ သြဝါဒံ အတိက္ကန္တံ၊ အဆုံးအမကို လွန်ကျူးဖောက်ဖျက်သော။ န နံ သြဝဒိတုဿဟေတိ၊ န နံ သြဝဒိတုဿဟေ ဟူသည်ကား။ ဧတံ ဒုဗ္ဗစမိဂံ အဟံ၊ ထိုပြောရခက်သော သမင်ကို ငါသည်။ သြဝဒိတုံ န ဥဿဟာမိ၊ ဆုံးမခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်။ မေ ဧတဿ သြဝါဒတ္ထာယ၊ ငါမောင်ကြီးမှာ ထိုတူသမင်ကို ဆုံးမခြင်းငှာ။ စိတ္တမ္ပိ န ဥပ္ပဇ္ဇတိတိ ဒသေတိ၊ စိတ်သည်ပင် မဖြစ်တော့ဟု ဖော်ပြ၏။ အထ ပါသေ ဗဒ္ဓံ၊ ထိုအခါ ကျော့ကွင်း၌ မိနေသော။ နံ ဒုဗ္ဗစမိဂံ လုဒ္ဓေါ မာရေတွာ၊ ထိုပြောရခက်သော သမင်ကို မုဆိုးသည် သတ်၍။ မံသံ အာဒါယ ပက္ကာမိ၊ အသားကို ယူ၍ ဖဲသွားပြီ။

သတ္တာပိ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း။ ဘိက္ခု တံ ကုဒါနေဝ န ဒုဗ္ဗစော၊ အိုရဟန်း သင်သည် ယခုအခါ၌သာ ပြောရခက်သည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ ဒုဗ္ဗစော ယေဝါတိ၊ ရှေးကလည်း အပြောရခက်သည်သာဟု။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္တိ ယဇေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍ “တဒါ ဘာဂိနေယျော မိဂေါ၊ ထိုအခါက တူဖြစ်သော သမင်သည်။ ဒုဗ္ဗစဘိက္ခု အဟောသိ၊ ပြောရခက်သော ရဟန်းသည် ဖြစ်လာပြီ။ ဘဂိနိ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာ၊ နှမသမင်မကား ဥပ္ပလဝဏ်ထေရီမတည်း။ ဩဝါဒကမိဂေါ ပန၊ ဩဝါဒပေးသည့် သမင်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ” ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ခရာဒိယဇာတကဝဏ္ဏနာ ပဉ္စမာ၊ ငါးခုမြောက် ဖြစ်သော
ခရာဒိယဇာတ်အဖွင့်တည်း

၆။ တိပလ္လတ္ထမိဂဇာတကဝဏ္ဏနာ

မိဂံ တိပလ္လတ္ထန္တိ ဣဒံ၊ မိဂံ တိပလ္လတ္ထံ စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ ကောသမ္ဗိယံ၊ ဘုရားရှင်သည် ကောသမ္ဗိမြို့နား၌။ ဗဒရိကာရာမေ ဝိဟရန္တော၊ ဗဒရိကာရုံကျောင်းတော်၌ (ဇီးခြံကျောင်းတော်၌) နေတော်မူစဉ်။ သိက္ခာကာမံ ရာဟုလတ္ထေရံ၊ ကျင့်ဝတ်သိက္ခာ အလွန်နှစ်သက်လိုလားစွာ ကျင့်တော်မူသော အရှင်ရာဟုလထေရ်ကို။ အာရပ္ပ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဟိ ဧကသ္မိ ကာလေ၊ ချဲ့ပြောအံ့ အခါတစ်ပါး၌။ သတ္ထရိ အာဠဝိနဂရံ ဥပနိဿာယ၊ ဘုရားရှင်သည် အာဠဝိမြို့ကို မှီ၍။ အဂ္ဂါဠဝေ စေတီယေ ဝိဟရန္တေ၊ အဂ္ဂါဠဝမည်သော စေတီနတ်ကွန်း၌ နေတော်မူစဉ်။ ဗဟူ ဥပါသကာ ဥပါသိကာ၊ များစွာကုန်သော ဥပါသကာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥပါသိကာမတို့သည်လည်းကောင်း။ ဘိက္ခု စ ဘိက္ခုနိယော စ၊ ရဟန်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ရဟန်းမတို့သည်လည်းကောင်း။ ဝိဟာရံ ဓမ္မဿဝနတ္ထာယ ဂစ္ဆန္တိ၊ ဗဒရိကာရုံကျောင်းတော်သို့ တရားနာခြင်းငှာ သွားကြကုန်၏။ ဒိဝါ ဓမ္မဿဝနံ ဟောတိ၊ နေ့အခါ၌ တရားနာခြင်းသည် ဖြစ်၏။ ကာလေ ဂစ္ဆန္တေ ပန၊ အချိန် အခါသည် ကုန်လွန်သွားသော်ကား။ ဥပါသိကာယော ဘိက္ခုနိယော စ န ဂစ္ဆိသု၊

ဥပါသိကာမတို့သည်လည်းကောင်း ရဟန်းမတို့သည်လည်းကောင်း မသွားကြပြီ။
 သိက္ခာ ၈၀ ဥပါသကာ ၈ အဟောသုံ၊ ရဟန်းတို့သည်သာလည်းကောင်း
 ဥပါသကာတို့သည်သာလည်းကောင်း ရှိကုန်ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တတော ပဌာယ၊ ထို
 ရဟန်းနှင့် ဥပါသကာတို့သာ ရှိရာအခါမှ စ၍။ ဓမ္မဿဝနံ ဇာတံ၊ ညတရား
 နာခြင်းသည် ဖြစ်ပြီ။ ဓမ္မဿဝနပရိယောသာနေ ထေရာ ဘိက္ခု။ တရားနာပြီး
 အဆုံး၌ ထေရ်ကြီးဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ အတ္တနော အတ္တနော၊ မိမိ၊
 မိမိတို့၏။ ဝသနဌာနာနိ ဂစ္ဆန္တိ၊ နေရာဌာနတို့သို့ ကြွသွားကုန်၏။ ဒဟရာ
 သာမဏေရာ စ၊ ရဟန်းငယ်တို့သည်လည်းကောင်း ကိုရင်တို့သည်လည်းကောင်း။
 ဥပါသကေဟိ သဒ္ဓိ၊ ဥပါသကာတို့နှင့် အတူ။ ဥပဌာနသာလာယံ သယန္တိ၊
 ဆည်းကပ်ရာဇရပ်၌ အိပ်ကုန်၏။ နိဒ္ဒံ ဥပဂတေသု တေသု၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့
 ရောက်ကုန်သော ထိုရဟန်းငယ်၊ ကိုရင်၊ ဥပါသကာတို့တွင်။ ဧကစ္စေ ယုရုယုရု-
 ပဿာသာ၊ အချို့တို့သည် ယူးယူးဟု ထွက်သက်ဝင်သက် ရှိကုန်၍။ ကာကစ္ဆမာနာ၊
 ဟောက်ကုန်လျက်။ ဒန္တေ ခါဒန္တာ နိပဋိသု၊ သွားတို့ကို ကြိတ်ကုန်လျက် အိပ်ကုန်ပြီ။
 ဧကစ္စေ မဟုတ္တံ၊ အချို့တို့သည် တစ်မဟုတ်မျှ။ နိဒ္ဒါယိတွာ ဥဌဟိသု၊ အိပ်၍
 ထကုန်ပြီ။ တေ တံ ဝိပွကာရံ ဒိသ္မာ၊ တစ်မဟုတ်မျှအိပ်၍ ထကြသော
 ထိုသူတို့သည် ထိုဖောက်ပြန်သော အိပ်ပျော်မှုကို မြင်ရ၍။ ဘဂဝတော အာရော-
 စေသုံ၊ ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ “ယော ပန ဘိက္ခု အနုပသမ္ပန္နေန၊
 အကြင်ရဟန်းသည် လူသာမဏေနှင့်။ သဟသေယံ ကပ္ပေယျ၊ တစ်မိုးတစ်ရံ
 တည်းသော ကျောင်း၌ တကွအိပ်ခြင်းကို ပြုငြားအံ့။ ပါစိတ္တိယန္တိ၊ ပါစိတ်အာပတ်
 သင့်၏” ဟု။ ဘဂဝါ သိက္ခာပဒံ ပညပေတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်
 တော်မူ၍။ ကောသမ္ဘိ အဂမာသိ၊ ကောသမ္ဘိမြို့သို့ ကြွတော်မူပြီ။

တတ္ထ ဘိက္ခု။ ထိုကောသမ္ဘိမြို့၌ ရဟန်းတို့သည်။ အာယသ္မန္တံ ရာဟုလံ၊
 ရှင်ရာဟုလာကို။ “အာဝုသော ရာဟုလ ဘဂဝတာ၊ ငါ့ရှင် ရာဟုလာ ဘုရား
 ရှင်သည်။ သိက္ခာပဒံ ပညတ္တံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်အပ်ပြီ။ ဣဒါနိ တံ၊ ယခုအခါ
 အသင် ရာဟုလာသည်။ အတ္တနော ဝသနဌာနံ၊ ကိုယ့်အတွက် နေစရာကို။
 ဇာနာဟိတိ အာဟံသု၊ သိလော့ဟု ဆိုကြပြီ။ ပုဗ္ဗေ ပန တေ ဘိက္ခု၊ ရှေးအခါ
 ၌ကား ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတိ ဂါရဝံ စ၊ ဘုရားရှင်၌ ရိုသေလေးမြတ်ခြင်းကို
 လည်းကောင်း။ တဿ အာယသ္မတော သိက္ခာကာမတံ စ ပဋိစ္စ၊ ထိုအရှင်

ရာဟုလာ၏ ကျင့်ဝတ်သိက္ခာ လွန်စွာလိုလားသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း အစွဲပြု၍။ အတ္တနော ဝသနဌာနံ၊ မိမိတို့၏ နေရာဌာနသို့။ အာဂတံ တံ၊ ရောက်လာသော ထိုရှင်ရာဟုလာကို။ အတိဝိယ သင်္ဂဏန္တိ၊ အလွန်ပင် ခိုးမြှောက် ကုန်၏။ ခုဒ္ဒကမဉ္ဇကံ ပညပေတွာ၊ ညောင်စောင်းငယ်လေးကို ခင်း၍။ ဥဿိသက- ကရဏတ္ထာယ စိဝရံ ဒေန္တိ၊ ခေါင်းအုံးကလေး လုပ်ဖို့ရာ သင်္ကန်းကို ပေးကုန်၏။ တံ ဒိဝသံ ပန သိက္ခာပဒဘယေန၊ ထိုနေ့၌ကား သိက္ခာပုဒ်လွန်ကျူးရမည့် ဘေးကြောင့်။ ဝသနဌာနမ္ပိ န အဒံ၊ နေစရာကိုသော်မျှလည်း မပေးကုန်ပြီ။ ရာဟုဘဒ္ဒေါပိ၊ ရာဟုလာအရှင်မြတ်သည်လည်း။ မေ ပိတာတိ ဒသဗလဿ ဝါ၊ ငါ၏ ဖခင်ဟု တွေး၍ ဘုရားရှင်၏သော်လည်းကောင်း။ မေ ဥပဇ္ဈာယောတိ၊ ငါ၏ ဥပဇ္ဈာယ်ဟု တွေး၍။ ဓမ္မသေနာပတိနော ဝါ၊ တရားစစ်သူကြီး အရှင် သာရိပုတ္တရာ၏သော်လည်းကောင်း။ မေ အာစရိယောတိ၊ ငါ၏ သရဏဂုံ ဆရာဟု တွေး၍။ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနဿ ဝါ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်၏သော် လည်းကောင်း။ မေ စူဠပိတာတိ၊ ငါ၏ ဘထွေးတော်ဟု တွေး၍။ အာနန္ဒ- ဧတ္ထရဿ ဝါ၊ အရှင်အာနန္ဒာထေရ်၏သော်လည်းကောင်း။ သန္တိကံ အဂန္တာ၊ အထံသို့ မသွားမူ၍။ ဒသဗလဿ ဝဠုနဝစ္စကုဋီ၊ အားတော်ဆယ်ပါးသခင်၊ ဘုရားရှင်သည် အသုံးပြုအပ်သော ဝစ္စကုဋီသို့။ ဗြဟ္မဝိမာနံ ပဝိသန္တော ဝိယ၊ ဗြဟ္မာဗိမာန်သို့ ဝင်ဘိသကဲ့သို့။ ပဝိသိတွာ ဝါသံ ကပ္ပေသိ၊ ဝင်၍နေခြင်းကို ပြုပြီ။ ဟိ ဗုဒ္ဓါနံ ဝဠုနကုဋီယံ၊ မှန်၏ ဘုရားရှင်တို့သည် အသုံးပြုအပ်သော ဝစ္စကုဋီ၌။ ဒွါရံ သုပိဟိတံ ဟောတိ၊ တံခါးကို ကောင်းစွာ ပိတ်အပ်သည် ဖြစ်၏။ ဂန္ဓပရိဘဏ္ဍကတာ၊ မြေကို နံ့သာဖြင့် ပြေပြစ်အောင် ပြုအပ်၏။ ဂန္ဓဒါမ- မာလာဒါမာနိ၊ နံ့သာပန်းဆိုင်၊ အပွင့်ပန်းဆိုင်တို့ကို။ ဩသာရိတာနေဝ ဟောန္တိ၊ သွင်းအပ်ဆွဲထားအပ်ကုန်သည်သာ ဖြစ်ကုန်၏။ သဗ္ဗရတ္တိံ ဒီပေါ ဈာယတိ၊ တစ်ညလုံး ဆီမီးသည် တောက်လောင်၏ (ထွန်းလင်း၏)။ ရာဟုလဘဒ္ဒေါ ပန တဿာ ကုဋီယာ၊ ရာဟုလာအရှင်မြတ်သည်ကား ထိုဘုရားရှင်ဝစ္စကုဋီ၏။ ဣမံ သမ္ပတ္တိံ ပဋိစ္စ၊ ဤဆိုခဲ့ပြီး ပြည့်စုံမှုကို အစွဲပြု၍။ တတ္ထ ဝါသံ န ဥပဂတော၊ ထို ဘုရားရှင်ဝစ္စကုဋီ၌ နေမှုသို့ ကပ်ရောက်သည်မဟုတ်။ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဝသနဌာနံ ဇာနာဟိတံ ဝုတ္တတ္တာ ပန၊ နေစရာကို သိလော့ဟု ဆိုအပ်သည့် အဖြစ် ကြောင့်ကား။ ဩဝါဒဂါရဝေန သိက္ခာကာမတာယ၊ ဩဝါဒကို ရိုသေလေးမြတ်

ခြင်းကြောင့် ကျင့်ဝတ်သိက္ခာကို လွန်စွာလိုလားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တတ္ထဝါသံ ဥပဂတော၊ ထိုဘုရားရှင်ဝစ္စကုဋ်၌ နေခြင်းသို့ ကပ်ရောက်ပြီ။ ဟိ အန္တရန္တရာဘိက္ခု၊ စကားကို ချဲ့ပြောရသော် အကြားအကြားကာလ၌ ရဟန်းတို့သည်။ တံ အာယသ္မန္တံ ဒုရတောဝ အာဂစ္ဆန္တံ ဒိသ္မာ၊ ထိုရှင်ရာဟုလာကို အဝေးမှပင် လာနေသည်ကို မြင်၍။ တဿ ဝိမံသနတ္ထာယ၊ ထိုရှင်ရာဟုလာကို စုံစမ်းခြင်းငှာ။ မဋ္ဌိသမ္ပဇ္ဇနီ ဝါ ကစဝရဆဉ္စနကံ ဝါ၊ လက်ဆုပ်တံမြက်စည်းကိုလည်းကောင်း တံမြက်ချေးစွန့်ရန် ကော်ကိုလည်းကောင်း။ ဗဟိ ခိပိတွာ၊ အပြင်ဘက်၌ ပစ်ထားကြ၍။ တသ္မိ အာဂတော၊ ထိုရှင်ရာဟုသည် ရောက်လာသော်။ အာဝုသော ဣမံ ငါရှင်တို့ ဤလက်ဆုပ်တံမြက်စည်းနှင့် အမှိုက်ကျုံးကော်ကို။ ကေန ဆဋ္ဌိတန္တိ ဝဒန္တိ၊ ဘယ်သူသည် စွန့်ပစ်အပ်သနည်းဟု ပြောကြကုန်၏။ တတ္ထ ကေဟိစိ၊ ထိုရဟန်းတို့တွင် အချို့ရဟန်းတို့က။ ရာဟုလော ဣမိနာ မဂ္ဂေန၊ ရာဟုလာသည် ဤလမ်းဖြင့်။ ဂတောတိ ဝုတ္တေ၊ သွား၏ဟု ပြောအပ်သော်။ သော အာယသ္မာ၊ ထိုရှင်ရာဟုလာသည်။ ဘန္တေ အဟံ၊ အရှင်ဘုရားတို့ တပည့်တော်ရာဟုလာသည်။ ဧတံ န ဇာနာမိတိ အဝတွာဝ၊ ဤဟာကို မသိပါဟု မပြောမူ၍သာ။ တံ ပဋိသာမေတွာ၊ ထိုလက်ဆုပ်တံမြက်စည်းနှင့် အမှိုက်ကျုံးကော်ကို သိုမှီးသိမ်းဆည်း၍။ မေ ခမထ ဘန္တေတိ၊ တပည့်တော်ရာဟုလာအား သည်းခံတော်မူကြပါဘုရားဟု။ ခမာပေတွာ ဂစ္ဆတိ၊ သည်းခံစေ၍ (ကန်တော့၍) သွား၏။ ဧဝံ ဧသော သိက္ခာကာမော၊ ဤသို့လျှင် ဤအရှင်ရာဟုလာသည် ကျင့်ဝတ်သိက္ခာကို လိုလား၏။

သော တံ သိက္ခာကာမတံယေဝ ပဋိစ္စ၊ ထိုရှင်ရာဟုလာသည် ထိုသိက္ခာလိုလားသည့်အဖြစ်ကိုသာ အစွဲပြု၍။ တတ္ထ ဝါသံ ဥပဂတော၊ ထိုဘုရားရှင်ဝစ္စကုဋ်၌ နေခြင်းသို့ ကပ်ရောက်ပြီ။ အထ သတ္တာ ပုရေ အရုဏံယေဝ၊ ထိုအခါ ဘုရားရှင်သည် အရုဏံမတက်မီပင်။ ဝစ္စကုဋ်ဒွါရေ ဌတွာ ဥက္ကာသိ၊ ဝစ္စကုဋ်တံခါး၌ ရပ်တော်မူ၍ ချောင်းဟန်တော်မူပြီ။ သောပိ အာယသ္မာ ဥက္ကာသိ၊ ထိုအရှင်ရာဟုလာသည်လည်း ချောင်းဟန်ပြီ။ ဧသော ကောတိ၊ ဤသူကား မည်သူနည်းဟု မေးတော်မူပြီ။ အဟံ ရာဟုလောတိ၊ တပည့်တော်သည် ရာဟုလာပါဟု။ နိက္ခမိတွာ ဝန္တိ၊ ထွက်၍ ရှိခိုးပြီ။ ရာဟုလ ကသ္မာ တံ၊ ရာဟုလာ ဘာကြောင့်သင်သည်။ ဣမ နိပန္နော အသီတိ၊ ဤငါဘုရားဝစ္စကုဋ်၌ အိပ်သည် ဖြစ်သနည်း။

ဟုမေးတော်မူပြီ။ ဝသနဌာနဿ အဘာဝတော၊ နေစရာ၏ မရှိခြင်းကြောင့် ပါတည်း။ ဟိ ဘန္တေ ပုဗ္ဗေ ဘိက္ခု၊ မှန်ပါ၏ မြတ်စွာဘုရား ရှေးအခါက ရဟန်း တို့သည်။ မမ သင်္ဂဟံ ကရောန္တိ၊ တပည့်တော် ရာဟုလာအား ခိုးမြှင့်ခြင်းကို ပြုပါကုန်၏။ ဣဒါနိ အတ္တနော အာပတ္တိဘယေန၊ ယခုအခါ မိမိတို့၏ အာပတ် သင့်မည့်ဘေးကြောင့်။ ဝသနဌာနံ န ဒေန္တိ၊ နေစရာကို မပေးကြပါကုန်။ သွာဟံ၊ ထိုတပည့်တော် ရာဟုလာသည်။ ဣဒံ အညေသံ အသံယဋ္ဌနဌာနန္တိ၊ ဤဝစ္စ ကုဋီကား အခြားသူတို့အား မထိပါးသောနေရာဟု။ ဣမိနာ ကာရဏေန ဣဓ၊ ဤသို့ တွေးမိခြင်းကြောင့် ဤဝစ္စကုဋီ၌။ နိပန္နော အသ္မိတိ၊ အိပ်သည် ဖြစ်ပါ၏ ဟု လျှောက်ပြီ။ အထ ဘဂဝတော၊ လျှောက်ပြီးရာ ထိုအခါ၌ မြတ်စွာဘုရားမှာ။ “ရာဟုလံ ဘိက္ခု၊ ရာဟုလာကိုပင် ရဟန်းတို့သည်။ ဧဝံ တာဝ ပရိစ္စဇန္တိ၊ ဤသို့ စွန့်ကြသေး၏။ အညေ ကုလဒါရကေ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ အခြားကုန်သော အမျိုး ကောင်းသားသူငယ်တို့ကို ရှင်ပြုစေ၍။ ကိံ ကရိဿန္တိတိ၊ အဘယ်သို့ ပြုကြ လတ္တံနည်း” ဟု။ ဓမ္မသံဝေဂေါ ဥဒပါဒိ၊ တရားနှင့်စပ်သောသံဝေဂသည် ဖြစ်ပြီ။

အထ ဘဂဝါ၊ ဓမ္မသံဝေဂ ဖြစ်တော်မူပြီးရာ ထိုအခါ၌ ဘုရားရှင်သည်။ ပါတောဝ ဘိက္ခု၊ သန္နိပါတာပေတွာ၊ စောစော၌ပင် ရဟန်းတို့ကို ကောင်းစွာ စည်းဝေးစေ၍။ သာရိပုတ္တ တံ၊ အိုသာရိပုတ္တရာ သင်သည်။ အဇ္ဇ ကတ္တစိ၊ ယနေ့ တစ်စုံတစ်ခုသော အရပ်၌။ ရာဟုလဿ ဝုတ္တဘာဝံ၊ ရာဟုလာ၏ နေခဲ့ ကြောင်းကို။ ဇာနာသိ ပန ဣတိ၊ သိပါ၏လောဟု။ ဓမ္မသေနာပတိ ပုစ္ဆိ၊ တရား စစ်သူကြီး အရှင်သာရိပုတ္တရာကို မေးတော်မူပြီ။ န ဇာနာမိ ဘန္တေတိ၊ မသိပါ ဘုရားဟု လျှောက်ထားပြီ။ “သာရိပုတ္တ အဇ္ဇ ရာဟုလော၊ သာရိပုတ္တရာ ယနေ့ ရာဟုလာသည်။ ဝစ္စကုဋီယံ ဝသိ၊ ငါဘုရားဝစ္စကုဋီ၌ နေခဲ့ပြီ။ သာရိပုတ္တ တုမေ၊ သာရိပုတ္တရာ သင်တို့သည်။ ရာဟုလံ ဧဝံ ပရိစ္စဇန္တာ၊ ရာဟုလာကိုပင် ဤသို့ စွန့်ပစ်ကုန်သော် (ပစ်စလက်ခတ် ထားကုန်သော်)။ အညေ ကုလဒါရကေ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ အခြားကုန်သော အမျိုးသားကလေးတို့ကို ရှင်ပြုပေးပြီး၍။ ကိံ ကရိဿထ၊ ဘယ်သို့ပြု ကြကုန်မည် ထင်သလဲ။ ဟိ ဧဝံ သန္တေ၊ မှန်၏ ဤသို့ ငါဘုရား ထင်သည့်အတိုင်း ပြုသည် ဖြစ်သော်။ ဣမသ္မိ သာသနေ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ဤ ငါဘုရားသာသနာတော်၌ ရှင်ရဟန်းပြုသူတို့သည်။ ပတိဌာ န ဘဝိဿန္တိ၊ မှီခိုအားထားရာရှိကုန်သည် မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဣဒါနိ ဣတော ပဌာယ၊ ယခုအခါ

ဤနေ့မှ စ၍။ အနုသမ္ပန္နေန ဧကံ ဒွေ ဒိဝသေ၊ လူသာမဏေကို တစ်ရက် နှစ်ရက်တို့ပတ်လုံး။ အတ္တနော သန္တိကေ ဝသာပေတွာ၊ မိမိ၏ အထံ၌ နေစေ၍။ တတိယဒိဝသေ တေသံ၊ တတိယနေ့၌ ထိုလူသာမဏေတို့အတွက်။ ဝသနဌာနံ ဥတွာ၊ နေရာဌာနကို သိ၍။ ဗဟိ ဝါသေထာထိ၊ မိမိညအိပ်ရာပြင်ဘက်၌ အိပ်နေ စေကုန်လော့ဟု။ ဣမံ အနုပညတ္တိံ ကတွာ၊ ဤအနုပညတ်ကို ပြုတော်မူ၍။ သိက္ခာပဒံ ပုန ပညာပေသိ၊ သဟသေယျသိက္ခာပုဒ်ကို ဥတ္တရိ ဒိရတ္တတိရတ္တံ ထည့်၍ တစ်ဖန် ပညတ်တော်မူပြီ။

တသ္မိံ သမယေ ဓမ္မသဘာယံ၊ ထိုအခါ တရားသဘင်၌။ သန္တိသိန္နာ ဘိက္ခု။ ကောင်းစွာ ထိုင်နေကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ “ပဿထ အာဝုသော၊ ရှုကြလော့ ငါ့ရှင်တို့။ အယံ ရာဟုလော ယာဝ သိက္ခာကာမော ဝတ၊ ဤရှင်ရာဟုလာသည် အလွန်ပင် ကျင့်ဝတ်သိက္ခာကို လိုလားပါပေစွ။ တဝ ဝသနဌာနံ ဇာနာဟိ၊ သင့် အတွက် နေရာဌာနကို ကိုယ့်ဟာကိုယ်သိလော့။ ဣတိ ဝုတ္တော နာမ၊ ဤသို့ အပြောခံရသူမည်သည် ဖြစ်ပါလျက်။ အဟံ ဒသဗလဿ ဝုတ္တော၊ တပည့် တော်ကား ဘုရားရှင်၏ သားတော်တည်း။ တုမ္ဘာကံ သေနာသနသ္မာ၊ အရှင် ဘုရားတို့၏ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာမှ။ တုမေယေဝ နိက္ခမထာတိ၊ အရှင်ဘုရား တို့သည်သာ ထွက်သွားကြပါဟု။ ဧကံ ဘိက္ခုမိ အပ္ပဋိပ္ပရိတွာ၊ ရဟန်းတစ်ပါးကို သော်မှလည်း ဆန့်ကျင်မှုမပြုမူ၍ (ဆန့်ကျင်ဘက်အားဖြင့် ဘုရားသားတော် အဖြစ် ထင်စွာမပြုမူ၍)။ ဝစ္စကုဋိယံ ဝါသံ ကပ္ပေသီတိ၊ ဘုရားရှင် ဝစ္စကုဋိ၌ နေမှုကို ပြုနိုင်ပေပြီ”ဟု။ ရာဟုလဿ ဂုဏကထံ ကထေန္တိ၊ ရှင်ရာဟုလာ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူး စကားကို ချီးမွမ်းပြောဆိုကြကုန်၏။ ဧဝံ တေသု ကထယမာနေသု၊ ဤသို့ ထိုရဟန်းတို့သည် ရှင်ရာဟုလာဂုဏ် ပြောဆိုကုန်လတ်သော်။ သတ္တာ ဓမ္မသဘံ ဂန္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်တရားသဘင်သို့ ကြွတော်မူ၍။ အလင်္ကတာသနေ နိသီဒိတွာ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သောနေရာ၌ ထိုင်နေတော်မူ၍။ “ဘိက္ခဝေ ဧတရဟိ၊ အိုရဟန်းတို့ ယခုအခါ၌။ ကာယ ကထာယ သန္တိသိန္နာ၊ အဘယ်မည်သော စကားဖြင့် ထိုင်နေကုန်သည်။ အတ္ထ နုတိ အာဟ၊ ဖြစ်ကြသနည်း”ဟု မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ ရာဟုလဿ သိက္ခာကာမကထာယ၊ အိုရှင်တော်ဘုရား ရှင်ရာဟုလာ၏ ကျင့်ဝတ်သိက္ခာကို လိုလားမှုစကားဖြင့်ပါတည်း။ အညာယ ကထာယ န၊ အခြားသော စကားဖြင့် မဟုတ်ပါ။ ဣတိ အာဟံသု၊ ဤသို့ လျှောက်ထားကုန်ပြီ။

သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ ဘိက္ခဝေ ရာဟုလော၊ ရဟန်းတို့ ရာဟုလာသည်။ က္လဒါနေဝ န သိက္ခာကာမော၊ ရာဟုလာ ဖြစ်ရာ ယခုအခါ၌သာ ကျင့်ဝတ် သိက္ခာကို လိုလားသည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေ တိရစ္ဆာနယောနိယံ၊ ရှေးအခါ တိရစ္ဆာန်မျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တောပိ သိက္ခာကာမောယေဝါတိ၊ ဖြစ်စဉ်ကလည်း ကျင့်ဝတ်သိက္ခာလိုလားသည်သာဟု။ ဝတ္တာ အတိတ် အာဟရိ မိန့်တော်မူ၍ အတိတ်အကြောင်းကို ဆောင်ယူ ဟောပြောတော်မူပြီ။

အတိတေ ရာဇဂဟေ၊ ရှေးအခါ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌။ ဧကော မဂဓရာဇာ ရဇံ ကာရေသိ၊ မဂဓမင်းတစ်ပါးသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုပြီ။ တဒါ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအခါ ဘုရားလောင်းသည်။ မိဂယောနိယံ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ သမင်မျိုး၌ ဖြစ်၍။ မိဂဂဏပရိဝုတော အရညေ ဝသတိ၊ သမင်အပေါင်းခြံရံလျက် တော၌ နေ၏။ အထ အဿ ဘဂိနိ၊ ထိုအခါ ထိုဘုရားလောင်း၏ နှမသမင်မသည်။ အတ္တနော ပုတ္တကံ ဥပနေတွာ၊ မိမိ၏ သားငယ်ကို ဆောင်ယူပို့၍။ ဘာတိက တေ က္လမံ ဘာဂိနေယျံ၊ အိုမောင်ကြီး အသင်မောင်ကြီး၏ ဤတူတော်သမင်ကို။ မိဂမာယံ သိက္ခာပေဟိတိ အာဟ၊ သမင်အတတ်ပညာကို သင်ယူပါစေဟု (သင်ပေးပါလေ ဟု) ပြောပြီ။ ဗောဓိသတ္တော သာဓူတိ ပဋိဿုဏိတွာ၊ ဘုရားလောင်းသည် ကောင်းပြီဟု ဝန်ခံ၍။ ဂစ္ဆ တာတ၊ သွားလေ ချစ်သား။ အသုကဝေလာယ နာမ အာဂန္တာ၊ ဤ မည်သောအချိန်၌ လာ၍။ သိက္ခေယျာသီတိ အာဟ၊ သင်ယူ လော့ဟု ပြောလိုက်ပြီ။ သော မာတုလေန ဝုတ္တဝေလံ၊ ထိုတူသမင်သည် ဦးရီးသမင်သည် မှာထားအပ်ရာ အခါကို။ အနတိက္ကမိတွာ၊ မကျော်လွန်မူ၍။ တံ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ထိုဦးရီးသမင်သို့ ချဉ်းကပ်၍။ မိဂမာယံ သိက္ခိ၊ သမင်တို့ပညာ မာယာကို သင်ယူပြီ။ သော ဧကဒိဝသံ၊ ထိုတူသမင်သည် တစ်နေ့သ၌။ ဝနေ ဝိစရန္တော၊ တော၌ လှည့်လည်ကျက်စားသော်။ ပါသေန ဗဒ္ဒေါ၊ ကျော့ကွင်းသည် ဖွဲ့ချည်အပ်သည် ဖြစ်၍။ ဗဒ္ဓရဝံ ရဝိ၊ ကွင်းမိသည့်အသံကို မြည်ပြီ။ မိဂဂဏော ပလာယိတွာ၊ သမင်အုပ်သည် ပြေးသွား၍။ တေ ပုတ္တော၊ သင်သမင်မ၏သား သမင်ကို။ ပါသေန ဗဒ္ဒေါတိ၊ ကျော့ကွင်းသည် ဖွဲ့ချည်အပ်ပြီဟု။ တဿ မာတုယာ အာရောစေသိ၊ ထိုသားဖြစ်သူသမင်၏ မိခင်သမင်မအား ပြောကြားပြီ။ သာ ဘာတု သန္တိကံ ဂန္တာ၊ ထိုနှမသမင်မသည် မောင်သမင်ထံသို့ သွား၍။ “ဘာတိက တေ ဘာဂိနေယျော၊ အိုမောင်ကြီး သင်မောင်ကြီးသည် တူတော်သမင်ကို။

မိဂဇာတိ သိက္ခာပိတောတိ ပုတ္တိ သမင်တို့မာယာ အတတ်ပညာကို သင်ယူစေအပ်
ပြီလောဟု (သင်ပေးအပ်ပြီလောဟု) မေးပြီ။ ဟောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်း
သမင်မင်းသည်။ “တုံ ပုတ္တဿ ကိဗ္ဗိ၊ သင်ငါ့နှမသည် သားဖြစ်သူ သမင်အတွက်
တစ်စုံတစ်ခုသော။ ပါပကံ မာ အာသကီ၊ မကောင်းသည်ကို မတွေးတောလင့်။
တေန မိဂဇာယာ သုဂ္ဂဟိတာ၊ ထိုသင့်သား သမင်သည် သမင်တို့မာယာ အတတ်
ပညာကို ကောင်းစွာသင်ယူအပ်ပြီ။ ဣဒါနိ တံ ဟာသယမာနော၊ ယခုပင်
သင်နှမကို ရွှင်လန်းစေလျက်။ အာဂစ္ဆိဿတိတိ ဝတ္တာ၊ လာလိမ့်မည်”ဟု ပြော၍။

၁၆။ “မိဂံ တိပလ္လတ္ထမနေကမာယံ၊

အဋ္ဌက္ခရံ အမရတ္တာပပါယိ။

ဧကေန သောတေန ဆမာဿသန္တော၊

ဆဟိ ကလာဟိတိဘောတိ ဘာဂိနေယျော”တိ။

“မိဂံ တိပလ္လတ္ထမနေကမာယံ (လ) ဆဟိ ကလာဟိတိဘောတိ ဘာဂိနေယျော”
ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

၁၆။ တိပလ္လတ္ထံ အနေကမာယံ၊ နံပါးနှစ်ဘက် ပက်လက်အိပ်စက်မှု သုံးမျိုး
ရှိသော မာယာများစွာရှိသော။ အဋ္ဌက္ခရံ အမရတ္တာပပါယိ၊ ခွာရှစ်ခုရှိသော
သန်းခေါင်အခါ၌ ရေသောက်လေ့ရှိသော။ မိဂံ၊ ငါတူနင့်သား သမင်ကို။
(အဟံ သာဓုကံ မိဂဇာယံ ဥဂ္ဂဏှာပေသိ၊ ငါမောင်ကြီးသည် ကျကျနန
သမင်မာယာ အတတ်ပညာကို သင်ယူစေပြီ၊ သင်ပေးပြီ။ ကထံ၊ အဘယ်သို့
သင်ပေးသနည်းဟူမူကား)။ ဘာဂိနေယျော၊ ငါတူသမင်သည်။ ဧကေန
သောတေန ဆမာဿသန္တော၊ မြေမှာကပ်နေသည့် တစ်ပေါက်သော
အောက်နှာခေါင်းပေါက်ဖြင့် မြေမှာကပ် အသက်ရှူလျက်။ ဆဟိ ကလာဟိ၊
အခြေလေးချောင်းဆန့်၊ နံပါးတစ်ဘက်ဖြင့် အိပ်ခြင်း၊ ခွာတို့ဖြင့် မြက်မြေ
တို့ကို ခြစ်ခြင်း၊ လျှာထုတ်ခြင်း၊ ဝမ်းဗိုက်ရောင်အောင် ပြုခြင်း၊ ကျင်ကြီး
ကျင်ငယ်ထွက်ခြင်း၊ အသက်ရှူအောင့်ထားခြင်းအားဖြင့် ၆-မျိုးကုန်သော
(တစ်နည်း) ခြေထောက်ဖြင့် မြေမှုန့်ယူ၍ ဆွဲခြင်း၊ တွန်းခြင်း၊ ဘေးနှစ်ဘက်
ရုန်းကန်ခြင်း၊ ဝမ်းဗိုက်ကို အထက်ကြွချီခြင်း၊ ပျော့၍ အောက်ချခြင်းအားဖြင့်
၆-မျိုးကုန်သော အဖို့အစု နည်းပရိယာယ်တို့ဖြင့်။ (ယထာ၊ အကြင်နည်း

ပရိယာယ်ဖြင့်)။ အတိဘောတိ၊ မုဆိုးကိုလွမ်းမိုးနိုင် လှည့်ပတ် နိုင်၏။ (ဧဝံ
တံ၊ ဤသို့ မုဆိုးကို လွမ်းမိုးနိုင်လှည့်ပတ်နိုင်လောက်အောင် သင့်သား
ငါတူသမင်ကို။ မိဂမာယံ ဥဂ္ဂဏှာပေသိ၊ သမင်မာယာ အတတ် ပညာကို
သင်ယူစေပြီ (သင်ပေးထားပြီ)။

(နောက်ထက်ဝက် နောက်နှစ်ပါဒ အနက်တစ်နည်းကား)။ ဘောတိ၊ အို
နှမ။ ဘာဂိနေယျော၊ ငါတူသမင်သည်။ ဧကေန သောတေန ဆမဿသန္တော၊
မြေမှာ ကပ်နေသည့် တစ်ပေါက်သော အောက်နှာခေါင်းပေါက်ဖြင့်
မြေမှာကပ် အသက်ရှူလျက်။ ဆဟိ ကလာဟိတိ၊ အကြောင်းနည်းပရိယာယ်
၆-မျိုးတို့ဖြင့် မုဆိုးကိုလှည့်ပတ်နိုင်ပါလိမ့်မည်။

တတ္ထ မိဂန္တိ၊ ထိုဂါထာ၌ မိဂံဟူသည်ကား။ ဘာဂိနေယျံ၊ တူသမင်ကိုတည်း။
တိပလ္လတ္ထန္တိ သယနံ ပလ္လတ္ထံ ဝုစ္စတိ၊ တိပလ္လတ္ထံ ဟူသောပါဌ်၌ အိပ်ခြင်းကို
ပလ္လတ္ထဟု ခေါ်ဆိုအပ်၏။ ဥဘောဟိ ပဿေဟိ၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော နံပါးတို့ဖြင့်
လည်းကောင်း။ ဥဇုကမေဝ စ နိပန္နကဝသေန၊ ဖြောင့်ဖြောင့်ပက်လက်သာ
လည်းကောင်း အိပ်သည့်အစွမ်းဖြင့်။ ဣတိ တိဟာကာရေဟိ၊ ဤသို့ သုံးမျိုး
ကုန်သောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်။ အဿ ပလ္လတ္ထံ၊ ထိုသမင်အား အိပ်ခြင်းသည်။
(အတ္ထိ၊ ရှိ၏)။ ဝါ အဿ၊ ဗဟုဝုဓ် တစ်နည်းသော်ကား ထိုသမင်၏။ တိဏိ
ပလ္လတ္တာနိ၊ သုံးမျိုးကုန်သော အိပ်ခြင်းတို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏)။ ဣတိ၊
ထို့ကြောင့်။ တိပလ္လတ္ထော၊ တိပလ္လတ္ထ မည်၏။ တံ တိပလ္လတ္ထံ၊ သုံးမျိုးအိပ်ခြင်း
ရှိသော ထိုငါတူသမင်ကိုတည်း။ အနေကမာယန္တိ ဗဟုမာယံ ဗဟုဝုဓ္ဓနံ၊
အနေကမာယံ ဟူသည်ကား မာယာများသော လှည့်ပတ်မှုများသော ငါတူ သမင်
ကိုတည်း။ အဋ္ဌက္ခုရန္တိ ဧကကေသ္မိံ ပါဒေ၊ အဋ္ဌက္ခုရံ ဟူသည်ကား ခြေတစ်ချောင်း
တစ်ချောင်း၌။ ဒွိန္ဒု ဒွိန္ဒု ဝသေန၊ ခွါနှစ်လုံး နှစ်လုံးတို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ အဋ္ဌဟိ ခုရေဟိ
သမန္နာဂတံ၊ ရှစ်လုံးကုန်သော ခွါတို့နှင့် ပြည့်စုံသော ငါတူသမင်ကိုတည်း။
အမရတ္တာပပါယိန္တိ၊ အမရတ္တာပပါယိ ဟူသည်ကား။ ပုရိမယာမံ အတိက္ကမိတ္တာ
ပုရိမယံကို ကျော်လွန်၍။ မဇ္ဈိမယာမေ အရညတော အာဂမ္မ၊ မဇ္ဈိမယံ၌ တောမှ
လာ၍။ ပါနိယဿ ပိဝနတော၊ သောက်ရေကို သောက်တတ်သောကြောင့်။
အမရတ္တေ အာပံ ပိဝတိ၊ ညသန်းခေါင်၌ ရေကို သောက်တတ်၏။ ဣတိ
အမရတ္တာပပါယိ၊ ထို့ကြောင့် အမရတ္တာပပါယိမည်၏။ အမရတ္တေ တံ အပါယိ၊

သန်းခေါင်၌ ရေသောက်တတ်သော ထိုသမင်ကိုတည်း။ ဣတိ အတ္ထောဤကား အဓရတ္တာပပါယိ၏ အနက်တည်း။ မမ ဘာဂိနေယျံ မိဂံ၊ ငါ၏ တူဖြစ်သော သမင်ကို။ အဟံ သာဓုကံ၊ ငါမောင်ကြီးသည် ကျကျနန။ မိဂမာယံ ဥဂ္ဂဏှာပေသိ၊ သမင်မာယာ အတတ်ပညာကို သင်ယူစေပြီ (သင်ပေးထားပြီ)။ ကထံ၊ ဘယ်သို့ သင်ပေးထားသနည်း ဟူမူကား။ ယထာ ဘာဂိနေယျော၊ အကြင် နည်းအားဖြင့် ငါတူသမင်သည်။ ဧကေန သောတေန ဆမဿသန္ဓော၊ မြေမှာ ကပ်နေသော တစ်ပေါက်တည်းသော နှာခေါင်းဖြင့် မြေမှာကပ် အသက်ရှူလျက်။ ဆဟိ ကလာဟိ အတိဘောတိ၊ ခြောက်မျိုးကုန်သော အဖို့အစု နည်းပရိယာယ်တို့ဖြင့် မုဆိုးကို လွမ်းမိုးနိုင် လှည့်ပတ်နိုင်၏။ ဣတိ ဥဂ္ဂဏှာပေသိ၊ လှည့်ပတ်နိုင် လွမ်းမိုးနိုင်လောက်သော ဤနည်းဖြင့် သင်ပေးထားပြီ။ ဣဒံ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ အဓိပ္ပါယ်ကို ဆိုလိုသည် ဖြစ်၏။ ဟိ အဟံ တဝ ပုတ္တံ၊ ရှင်းပြရသော် ငါမောင်ကြီးသည် သင်နှမ၏ သားသမင်ကို။ ယထာ၊ အကြင်သို့ပြုသော်။ ဧကသ္မိ ဥပရိမနာသိကာသောတေ၊ တစ်ပေါက်သော အထက်နှာခေါင်းပေါက်၌။ ဝါတံ သန္နိရုမ္ဘိတွာ၊ အသက်ရှူလေကို ထိန်းချုပ်၍။ ပထဝိယာ အလ္လီနေန၊ မြေ၌ ကပ် နေသော။ ဧကေန ဟေဋ္ဌိမသောတေန၊ တစ်ပေါက်သော အောက်နှာခေါင်းဖြင့်။ တတ္ထေဝ ဆမာယံ၊ ထိုမြေကြီး၌ပင်။ အဿသန္ဓော ဆဟိ ကလာဟိ၊ အသက် ရှူလျက် ခြောက်ပါးကုန်သော အဖို့အစုတို့ဖြင့်။ လုဒ္ဓကံ အတိဘောတိ၊ မုဆိုးကို လွမ်းမိုးနိုင်၏။ ဆဟိ ကောဋ္ဌာသေဟိ အဇ္ဈောတ္ထရတိ၊ ၆-မျိုးကုန်သော အဖို့ အစုနည်းပရိယာယ်တို့ဖြင့် လွမ်းမိုးနိုင်၏။ ဝဉ္စေတိ ဣတိ အတ္ထော၊ လှည့်ပတ် နိုင်၏ ဤကား အတိဘောတိအဖွင့် အဇ္ဈောတ္ထရတိ၏ အနက်တည်း။ ကတမာဟိ ဆဟိ၊ အဘယ် ၆-မျိုးတို့ဖြင့်နည်း။ စတ္တာရော ပါဒေ ပသာရေတွာ၊ လေးချောင်း ကုန်သော ခြေတို့ကို ဆန့်တန်း၍။ ဧကေန ပဿေန သေယျာယ၊ တစ်ဘက်သော နံပါးဖြင့် အိပ်ခြင်းဖြင့်၎င်း။ ခုရေဟိ တိဏပံသုခဏနေန၊ ခွါတို့ဖြင့် မြက်မြေမှန်တို့ကို တူးခြင်း၊ ဆွဲခြစ်ခြင်း၊ တွန်းခြစ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဇိဝှါနိန္ဒာမနေန၊ လျှာထုတ် ထားခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဥဒရဿ ဥဒ္ဓါမာတကရဏေန၊ ဝမ်းဗိုက်၏ ဖူးဖူး ယောင်မှ ပြုခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဥစ္စာရပဿာဝ ဝိဿဇ္ဇနေန၊ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ် ထွက်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝါတသန္နိရုမ္ဘနေန၊ ထွက်လေဝင်လေ ထိန်းချုပ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤ ၆-မျိုးတို့ဖြင့်တည်း။

အပရော နယော၊ စောင်းအိပ်နည်းမှ တစ်ခြားသော ပတ်လက်အိပ်နည်းကား။ ပါဒေန ပံသုံ ဂဟေတွာ၊ ခွါနှစ်လုံးခြေထောက်ဖြင့် မြေမှုန့်ကို ယူ၍။ အဘိမုခါ- ကမုနေန ပဋိပဏာမနေန၊ ကိုယ့်ဘက်ဆွဲခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ တွန်းကန်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ ဥဘောသု ပဿေသု သဗ္ဗရဏေန၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော နံပါးတို့၌ သွားလာလှည့်လည် ရုန်းကန်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဥဒရံ ဥဒ္ဓံ ပက္ခိပနေန၊ ဝမ်းဗိုက်ကို အထက်သို့ ပစ်ချဖောင်းပွခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ အဓော အဝက္ခိပနေန၊ အောက်တွဲကျအောင်၊ ချခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဣတိ ဆဟိ ဣမာဟိ ကလာဟိ၊ ဤသို့ ၆-မျိုးကုန်သော ဤအဖို့အစု နည်းပရိယာယ်တို့ဖြင့်။ ယထာ အတိဘောတိ၊ အကြင်နည်းဖြင့် မုဆိုးလွမ်းမိုးနိုင် လှည့်ပတ်နိုင်၏။ အယံ မတောတိ၊ ဤသမင်သည် သေပြီဟု။ သညံ ဥပ္ပါဒေတွာ ဝဉ္ဇေတိ၊ အမှတ်သညာကို ဖြစ်စေ၍ လှည့်ပတ်နိုင်၏။ ဧဝံ တံ မိဂမာယံ၊ ဤသို့ လှည့်ပတ်နိုင်လောက်အောင် ထိုင်၊ တူနင့်သား သမင်ကို သမင်မာယာ အတတ်ပညာကို။ ဥဂ္ဂဏှာပေသိန္တိ ဒီပေတိ၊ သင်ယူစေပြီ သင်ပေးထားပြီဟု ဖော်ပြ၏။

အပရော နယော၊ ကလာဟိ အတိဘောတိဟု နှစ်ပုဒ်ကြံသောနည်းမှ တစ်ခြားသော ကလာဟိတိ ဘောတိဟု နှစ်ပုဒ်ကြံသော နည်းကား။ ယထာ ဧကေန သောတေန ဆမဿသန္တော၊ အကြင်နည်းဖြင့် တစ်ပေါက်သော အောက် နားဖြင့် မြေကပ်ရှူရှိုက်လျက်။ ဆဟိ ကလာဟိတိ၊ အဖို့အစု နည်းပရိယာယ် ၆-မျိုးတို့ဖြင့် လှည့်ပတ်နိုင်လတ္တံ့။ ဒွိသုပိ နယေသု ဒဿိတေဟိ၊ စောင်းအိပ် ပတ်လက်အိပ် နှစ်မျိုးလည်းဖြစ်ကုန်သော နည်းတို့၌ ပြအပ်ကုန်သော။ ဆဟိ ကာရဏေဟိ ကလာဟိတိ ကလာယိဿတိ၊ အကြောင်း ၆-မျိုးတို့ဖြင့် လှည့်ပတ် နိုင်လတ္တံ့။ လုဒ္ဓံ ဝဉ္ဇေဿတိ၊ မုဆိုးကို လှည့်ပတ်နိုင်လတ္တံ့။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဘဂိနိ ဘောတိတိ အာလပတိ၊ နှမသမင်ကို ဘောတိဟု ဘုရားလောင်းခေါ်၏။ ဘာဂိနေယျောတိ၊ ဘာဂိနေယျောဟူသော သဒ္ဓါဖြင့်။ ဆဟိ ကာရဏေဟိ ဧဝံ ဝဉ္ဇေနံ၊ အကြောင်း ၆-မျိုးတို့ဖြင့် ဤသို့ လှည့်ပတ် တတ်သော။ ဘာဂိနေယျံ နိဒ္ဒိသတိ၊ တူသမင်ကို ညွှန်ပြ၏။ (ဣတိ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ အပရော နယော၏ စပ်ရာ)။ ဧဝံ ဗောဓိသတ္ထော၊ ဤသို့လျှင် ဘုရားလောင်းသမင်မင်းသည်။ ဘာဂိနေယျဿ မိဂမာယာယ၊ တူသမင်၏ သမင်မာယာအတတ်ပညာကို။ သာဓုကံ ဥဂ္ဂဟိတဘာဝံ ဒဿေန္တော၊ ကောင်းစွာ

သင်ယူအပ်ကြောင်းကို ပြလျက်။ ဘင်္ဂိနို သမဿာသေသိ၊ နှမသမင်မကို သက်သာရာ ရစေပြီ။

သောပိ မိဂပေါတကော ပါသေ ဗဒ္ဒေါ။ ထိုသမင်ငယ်သည်လည်း ကျော့ကွင်း၌ မိသော်။ အဝိပ္ပန္နိတွာယေဝ၊ မတုန်လှုပ်မှု၍သာလျှင်။ ဘူမိယံ မဟာဖာသုက-
ပဿေန၊ မြေကြီး၌ နံပါးကြီးဖြင့်။ ပါဒေ ပဿာရေတွာ၊ ခြေတို့ကို ဆန့်တန်း၍။
နိပန္နော ပါဒါနံ အာသန္နဌာနေ၊ အိပ်လျက် ခြေတို့၏ အနီးအရပ်၌။ ခုရေဟေဝ
ပဟရိတွာ၊ ခွါတို့ဖြင့်သာ ပေါက်ခြစ်၍။ ပံသု စ တိဏာနိ စ ဥပ္ပါဋေတွာ၊ မြေမှုန့်ကို
လည်းကောင်း၊ မြက်တို့ကိုလည်းကောင်း ဖွ၍၊ နုတ်၍။ ဥစ္စာရပဿာဝံ
ဝိဿဇေတွာ၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်ကို စွန့်၍ ပါ၍။ သီသံ ပါတေတွာ၊ ဦးခေါင်းကို
ချထား၍။ ဇိဝံ နိန္နာမေတွာ၊ လျှာကို ထုတ်၍။ သရီရံ ခေဠကိလိန္နံ ကတွာ၊ ကိုယ်ကို
တံထွေးဖြင့် လိမ်းကျံစိုစွတ်သည်ကို ပြု၍။ ဝါတဂ္ဂဟဏေန ဥဒရံ လေကိုရှူသွင်း၊
ယူသောအားဖြင့် ဝမ်းဗိုက်ကို။ ဥဒ္ဓါမာတကံ ကတွာ၊ ဖူးဖူးယောင်သည်ကို ပြု၍။
အက္ခိနိ ပရိဝတ္တေတွာ၊ မျက်စိတို့ကို လည်စေ၍။ ဟေဌာနာသိကသောတေန၊
အောက်နှာခေါင်းပေါက်၊ နားပေါက်ဖြင့်။ ဝါတံ သဉ္ဇရာပေန္တော၊ ရှူရှိုက်လေကို
ကောင်းစွာလှည့်လည်စေလျက်။ ဥပရိမနာသိကာသောတေန၊ အထက်
နှာခေါင်းပေါက်၊ နားပေါက်ဖြင့်။ ဝါဟံ သန္နိရုမ္ဘိတွာ၊ ရှူရှိုက်လေကို အောင့်၍
ချုပ်၍။ သကလသရီရံ ထဒ္ဓဘာဝံ ဂါဟာပေတွာ၊ တစ်ကိုယ်လုံးကို တောင့်မာသည့်
အဖြစ်ကို ယူစေ၍။ မတာကာရံ ဒသေသိ၊ သေဟန်ကို ပြုပြီ။ နိလမက္ခိကာပိ နံ
သမ္ပရိဝါရေသု၊ ယင်ပြောင်တို့သည်လည်း ထိုသမင်ငယ်ကို ဝိုင်းရံ နားနေကုန်ပြီ။
တသ္မိ တသ္မိ ဌာနေ ကာကာ နိလီယိသု၊ ထိုထိုဌာန၌ ကျီးတို့သည် နားနေကုန်ပြီ။
လုဒ္ဒေါ အာဂန္တာ၊ မုဆိုးသည် လာ၍။ ဥဒရံ ဟတ္ထေန ပဟရိတွာ၊ ဝမ်းဗိုက်ကို
လက်ဖြင့် ပုတ်၍။ “အတိပါတောဝ ဗဒ္ဒေါ ဘဝိဿတိ၊ အစောကြီးကပင် မိသည်
ဖြစ်လတ္တံ့။ ပူတိကော ဇာတောတိ၊ ပုတ်သည် ဖြစ်၏ဟု တွေး၍။ တဿ
ဗန္ဓနရုဇ္ဈကံ မောစေတွာ၊ ထိုသမင်၏ မိနေသောကြီးကို ဖြေ၍။ ဧတ္ထေဝ ဣဒါနိ၊
ဤနေရာ၌ပင် ယခုအခါ၌။ နံ ဥက္ကန္တိတွာ၊ ထိုသမင်ကို ခုတ်ထစ်ဖျက်၍။ မံသံ
အာဒါယ ဂမိဿာမိတိ၊ အသားကို ယူ၍ သွားအံ့ဟု။ နိရာသင်္ကော ဟုတွာ၊
သမင်နှင့် စပ်၊ သံသယမရှိသည် ဖြစ်၍။ သာခါပလာသံ ဂဟေတုံ အာရဒ္ဒေါ၊
အသားထည့်ဖို့ သစ်ခက်သစ်ရွက်ကို ယူခြင်းငှာ အားထုတ်ပြီ။ မိဂပေါတကောပိ

ဥဌာယ၊ သမင်ဇယ်သည်လည်း ထတည့်၍။ စတူဟိ ပါဒေဟိ ဌတွာ၊
လေးချောင်းသော ခြေတို့ဖြင့် ရပ်၍။ ကာယံ ဝိဓုနိတွာ၊ ကိုယ်ကို လှုပ်ခါ၍။ ဂီဝံ
ပသာရေတွာ၊ လည်ကို ဆန့်တန်း၍။ မဟာဝါတေန ဆိန္နဝလာဟကော ဝိယ၊
ကြီးစွာသော လေသည် ဖြတ်အပ် တိုက်အပ်သော တိမ်တိုက်ကဲ့သို့။ ဝေဂေန
မာတုသန္တိကံ အဂမာသိ၊ အဟုန်ဖြင့် အမိထံသို့ သွားပြီ။

သတ္တာပိ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း။ “ဘိက္ခဝေ ရာဟုလော၊ အို ရဟန်းတို့
ငါ့သားတော် ရာဟုလာသည်။ ဣဒါနေဝ န သိက္ခာကာမော၊ ယခုအခါ၌သာ
ကျင့်ဝတ်သိက္ခာလိုလားသည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ သိက္ခာကာမောယေဝါတိ၊
ရှေးကလည်း ကျင့်ဝတ်သိက္ခာလိုလားသည်သာတည်း”ဟု။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ
အာဟရိတွာ၊ ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္တိ ယဋေတွာ၊
အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ “တဒါ ဘာဂိနေယျမိဂပေါတကော၊ ထိုအခါက
တူတော်သမင်ဇယ်သည်။ ရာဟုလော အဟောသိ၊ ယခု ရာဟုလာသည် ဖြစ်လာ
ပြီ။ မာတာ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာ၊ ထိုအခါ မိခင်သမင်မကား ယခုဥပ္ပလဝဏ်တည်း။
မာတုလမိဂေါ ပန၊ ထိုအခါ ဦးရီးတော်သမင်သည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊
ယခုအခါ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ”ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို
ပေါင်းတော်မူပြီ။

တိပလ္လတ္ထမိဂဇာတကဝဏ္ဏနာ ဆဌာ၊ ခြောက်ခုမြောက် ဖြစ်သော
တိပလ္လတ္ထမိဂဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၇။ မာလုတဇာတကဝဏ္ဏနာ

ကာဠေ ဝါ ယဒိ ဝါ ဇုဏှေတိ ဣဒံ၊ ကာဠေ ဝါ ယဒိ ဝါ ဇုဏှေ စသော
ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည်
ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဒွေ ဝုဗ္ဗပဗ္ဗဇိတေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော
ရဟန်းကြီးတို့ကို။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ တေ
ကောသလဇနပဒေ၊ ထိုရဟန်းကြီးနှစ်ပါးတို့သည် ကောသလတိုင်းဇနပုဒ်၌။
ဧကသ္မိ အရညာဝါသေ ဝသန္တိ ကိရ၊ တောရကျောင်းတစ်ကျောင်း၌ နေကြသတဲ့။

ဧကော ကာဠတ္ထေရော နာမ၊ တစ်ပါးသည် ကာဠထေရ်မည်၏။ ဧကော
 ဇုဏ္ဏတ္ထေရော နာမ၊ တစ်ပါးသည် ဇုဏ္ဏထေရ်မည်၏။ အထ ဧကဒိဝသံ ဇုဏ္ဏော၊
 ထိုအခါ တစ်ရက်၌ ဇုဏ္ဏထေရ်သည်။ “ဘန္တေ ကာဠ သီတံ နာမ၊ အိုအရှင်ဘုရား
 ကာဠ . . ချမ်းအေးမှုမည်သည်။ ကသ္မိ ကာလေ ဟောတီတိ၊ ဘယ်အခါ၌
 ဖြစ်သနည်း”ဟု။ ကာဠ ပုစ္ဆိ ကာဠထေရ်ကို မေးပြီ။ ကာဠေ ဟောတီတိ၊ လဆုတ်
 ဘက်၌ ဖြစ်၏ဟု။ သော အာဟ၊ ထိုကာဠထေရ်သည် ဖြေပြီ။ အထ ဧကဒိဝသံ
 ကာဠော၊ ထိုအခါ တစ်ရက်၌ ကာဠထေရ်သည်။ “ဘန္တေ ဇုဏ္ဏ သီတံ နာမ၊
 အရှင်ဘုရားဇုဏ္ဏ ချမ်းအေးမှုမည်သည်။ ကသ္မိ ကာလေ ဟောတီတိ၊ ဘယ်အခါ၌
 ဖြစ်ပါသနည်း”ဟု။ ဇုဏ္ဏံ ပုစ္ဆိ ဇုဏ္ဏထေရ်ကို မေးပြီ။ ဇုဏ္ဏေ ဟောတီတိ၊ လဆန်း
 ဘက်၌ ဖြစ်၏ဟု။ သော အာဟ၊ ထိုဇုဏ္ဏထေရ်သည် ဖြေပြီ။ တေ ဥဘောပိ
 အတ္တနော ကင်္ခါ၊ ထိုရဟန်းကြီးနှစ်ပါးတို့သည်လည်း မိမိ၏ ယုံမှားသံသယကို။
 ဆိန္ဒိတုံ အသက္ကောန္တာ၊ ဖြတ်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကြ၍။ သတ္ထု သန္တိကံ ဂန္ဓာ၊ ဘုရား
 ရှင်၏ အထံတော်သို့ သွားကြ၍။ သတ္တာရံ ဝန္တိတွာ၊ ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုး၍။ “ဘန္တေ
 သီတံ နာမ၊ ရှင်တော်ဘုရား ချမ်းအေးမှုမည်သည်။ ကသ္မိ ကာလေ ဟောတီတိ
 ပုစ္ဆိသု၊ ဘယ်အခါ၌ ဖြစ်ပါသနည်း”ဟု မေးလျှောက်ကုန်ပြီ။ သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်
 သည်။ တေသံ ကထံ သုတွာ၊ ထိုရဟန်းကြီးတို့၏ အမေးစကားကို ကြားတော်မူ
 ရ၍။ “ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေပိ အဟံ၊ အိုရဟန်းကြီးတို့ ရှေးကလည်း ငါဘုရားသည်။
 တုမ္ဟာကံ ဣမံ ပဉ္စ ကထေသိ၊ သင်တို့၏ ဤအမေးကို ဖြေဖူးပြီ။ ပန
 ဘဝသင်္ခေပဂတတ္တာ၊ ထိုသို့ ဖြေဖူးသော်လည်း ဘဝချဉ်းချဉ်းခြင်းရောက်သည့် အဖြစ်
 ကြောင့်။ န သလ္လက္ခယိတ္တာတိ ဝတွာ၊ မမှတ်မိကုန်ပြီဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ
 အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဧကသ္မိ ပဗ္ဗတပါဒေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ တောင်ခြေတစ်ခု၌။
 သီဟော စ ဗျဠေါ စ ဒွေ သဟာယာ၊ ခြင်္သေ့ရယ် ကျားရယ် သူငယ်ချင်း နှစ်ကောင်
 တို့သည်။ ဧကိဿာယေဝ ဂုဟာယ ဝသန္တိ၊ တစ်ခုတည်းသာဖြစ်သော ဂူ၌
 နေကုန်၏။ တဒါ ဗောဓိသက္ကောပိ၊ ထိုအခါ ဘုရားလောင်းသည်လည်း။
 ဣသိပဗ္ဗန္တံ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်၍၊ ဝင်ရောက်၍။
 တသ္မိယေဝ ပဗ္ဗတပါဒေ ဓမ္မသတိ၊ ထိုတောင်ခြေ၌ပင် နေ၏။ အထ ဧကဒိဝသံ
 တေသံ သဟာယကာနံ၊ ထိုအခါ တစ်ရက်၌ ထိုခြင်္သေ့ ကျား သူငယ်ချင်းတို့၏။

သီတံ နိဿယ၊ ချမ်းအေးမှုကို အမှီပြု၍။ ဝိဝါဒေါ ဥဒပါဒိ၊ အငြင်းအခုံသည် ဖြစ်ပြီ။ ဗျဿေါ၊ ကျားသည်။ ကာဠေယေဝ သီတံ ဟောတီတိ အာဟ၊ လဆုတ်ဘက်၌သာ ချမ်းအေးမှုသည် ဖြစ်၏ဟု ပြောပြီ။ သီဟော၊ ခြင်္သေ့သည်။ ဇုဏေယေဝ သီတံ ဟောတီတိ အာဟ၊ လဆန်းဘက်၌သာ ချမ်းအေးမှုသည် ဖြစ်၏ဟု ပြောပြီ။ တေ ဥဘောပိ အတ္တနော ကင်္ခါ၊ ထိုခြင်္သေ့ ကျား နှစ်ကောင်တို့သည်လည်း မိမိ၏ သံသယကို။ ဆိန္ဒိတုံ အသက္ကောန္တာ၊ ဖြတ်ပယ်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကြ၍။ ဗောဓိသတ္တံ ပုစ္ဆိသု၊ ဘုရားလောင်းရသေ့ကို မေးကုန်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်း ရသေ့သည်။

၁၇။ “ကာဠေ ဝါ ယဒိ ဝါ ဇုဏေ၊ ယဒါ ဝါယတိ မာလုတော။
ဝါတဇာနိ ဟိ သီတာနိ၊ ဥဘောတ္ထမပရာဇိတာ”တိ။

“ကာဠေ ဝါ ယဒိ ဝါ ဇုဏေ (လ) ဥဘောတ္ထမပရာဇိတာ”ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုဖြေကြားပြီ။

၁၇။ “ကာဠေ ဝါ ယဒိ ဝါ ဇုဏေ၊ လဆုတ်ဘက်၌ဖြစ်စေ သို့မဟုတ် လဆန်း ဘက်၌ ဖြစ်စေ။ ယဒါ မာလုတော ဝါယတိ၊ အကြင်အခါ လေသည် လာ၏ တိုက်၏။ (တသ္မိံ သမယေ သီတံ ဟောတိ၊ ထိုလေလာရာ၊ လေတိုက်ရာ အခါ၌ ချမ်းအေးမှုသည် ဖြစ်၏)။ ဟိ သီတာနိ ဝါတဇာနိ၊ အကြောင်းသော်ကား ချမ်းအေးမှုတို့သည် လေကြောင့်ဖြစ်ကုန်၏။ ဥဘော ဧတ္ထ အပရာဇိတာတိ၊ နှစ်ကောင်ကုန်သော သင်တို့သည် ဤအမေး၌ မရှုံးကုန်”

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ကာဠေ ဝါ ယဒိ ဝါ ဇုဏေတိ၊ ကာဠေ ဝါ ယဒိ ဝါ ဇုဏေ ဟူသည်ကား လဆုတ်ဘက်၌ဖြစ်စေ လဆန်းဘက်၌ဖြစ်စေ။ ယဒါ ဝါယတိ မာလုတောတိ ယသ္မိံ သမယေ၊ ယဒါ ဝါယတိ မာလုတော ဟူသည်ကား အကြင် အခါ၌။ ပုရတ္ထိမာဒိဘေဒေါ ဝါတော ဝါယတိ၊ အရှေ့လေ စသည် အပြားရှိသော လေသည် လာ၏။ တသ္မိံ သမယေ သီတံ ဟောတိ၊ လေလာရာ ထိုအခါ၌ ချမ်းအေးမှုသည် ဖြစ်၏။ ကိံ ကာရဏာ၊ ဘာကြောင့်နည်း။ သီတာနိ ဝါတဇာနိဟိ၊ ချမ်းအေးမှုတို့သည် လေကြောင့် ဖြစ်ကုန်သောကြောင့်တည်း။

ဝါတေ ဝိဇ္ဇန္တေယေဝ၊ လေသည် ရှိသော်၊ လာသော်သာ။ ယသ္မာ သီတာနိ ဟောန္တိ အကြံကြောင့် ချမ်းအေးမှုတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း)။ ကာဠပက္ခော ဝါ ဇုဏ္ဍပက္ခော ဝါ၊ လဆုတ်ဘက်သည်လည်းကောင်း၊ လဆန်းဘက်သည်လည်းကောင်း။ ဧတ္ထ အပ္ပမာဏံ၊ ဤချမ်းအေးရာ၌ ပမာဏမဟုတ်။ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ဤသို့ ဆိုလိုသည် ဖြစ်၏။ ဥဘောတ္ထမပရာဇိတာတိ ဥဘောပိ တုမေ၊ ဥဘောတ္ထမပရာဇိတာ ဟူသည်ကား သင်တို့နှစ်ကောင်လုံးတို့သည်လည်း။ ဣမသ္မိ ပဉ္စေ အပရာဇိတာ ဣတိ၊ ဤ အငြင်းပွားသည့်အမေး၌ မရှုံးကုန်တည်း ဤကား ဂါထာဖွင့်တည်း။ ဧဝံ ဗောဓိသတ္တော၊ ဤသို့လျှင် ဘုရားလောင်း ရသေ့သည်။ တေ သဟာယကေ သညာပေသိ၊ ထိုခြင်္သေ့နှင့် ကျား သူငယ်ချင်းတို့ကို သိစေပြီ။

သတ္တာပိ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း။ “ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရဟန်းတို့ ရှေးကလည်း။ တုမှာကံ အယံ ပဉ္စော၊ သင်တို့၏ ဤအမေးကို။ မယာ ကထိတောတိ၊ ငါဘုရားသည် ဖြေဆိုအပ်ခဲ့ဖူးပြီ”ဟု။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတ္တာ၊ ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ သစ္စာနိ ပကာသေသိ၊ သစ္စာတို့ကို ပြတော်မူပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ ဒွေပိ ထေရာ၊ သစ္စာပြပြီးသောအဆုံး၌ ကာဠဇုဏ္ဍထေရ်နှစ်ပါးတို့သည်လည်း။ သောတာပတ္တိဖလေ ပတိဋ္ဌဟိသု၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်ကုန်ပြီ။ သတ္တာ အနုသန္တိ ယဇ္ဇေတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ “တဒါ ဗျုပ္ပေါ ကာဠော အဟောသိ၊ ထိုအခါက ကျားသည် ကာဠထေရ်သည် ဖြစ်လာပြီ။ သီဟော ဇုဏ္ဍော၊ ခြင်္သေ့ကား ဇုဏ္ဍထေရ်တည်း။ ပဉ္စဝိဿဇနကတာပသော ပန အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ အမေးဖြေဆိုသည့် ရသေ့သည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ”ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

မာလုတဇာတကဝဏ္ဏနာ သတ္တမာ၊ ခုနစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော
မာတုတဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၈။ မတကဘတ္တဇာတကဝဏ္ဏနာ

ဧဝံ စေ သတ္တာ ဇာနေယျန္တိ ဣဒံ၊ ဧဝံ စေ သတ္တာ ဇာနေယျံ စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ မတကဘတ္တံ အာရဗ္ဗ ကထေသိ၊ သေသူ ရည်စူးကျွေးမွေးအပ်သော ထမင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဟိ တသ္မိ ကာလေ မနုဿာ၊ ချဲ့ရသော် ထိုအခါက လူတို့သည်။ ဗဟူ အဇေဋ္ဌကာဒယော မာရေတွာ၊ များစွာကုန်သော ဆိတ်နှင့်သို့ စသည်တို့ကို သတ်၍။ ကာလကတေ ဉာတကေ ဥဒ္ဓိဿ၊ ကွယ်လွန်ပြီးကုန်သော ဆွေမျိုးတို့ကို ရည်စူး၍။ မတကဘတ္တံ နာမ ဒေန္တိ၊ သေသူရည်စူး ကျွေးမွေးအပ်သော ထမင်းကို လှူကုန်၏။ ဘိက္ခု တေ မနုဿေ၊ ရဟန်းတို့သည် ထိုလူတို့ကို။ တထာ ကရောန္တေ ဒိသ္မာ၊ ထိုသို့ ပြုလုပ်ကြသည်တို့ကို တွေ့မြင်ကြ၍။ “ဘန္တေ ဧတရဟိ မနုဿာ၊ မြတ်စွာဘုရား ယခုအခါ လူတို့သည်။ ဗဟူ ပါဏေ ဇီဝိတက္ခယံ ပါပေတွာ၊ သတ္တဝါများစွာတို့ကို အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်စေကြ၍။ မတကဘတ္တံ နာမ ဒေန္တိ၊ သေသူရည်စူး ကျွေးမွေးအပ်သော ထမင်းမည်သည်ကို ပေးလှူကြကုန်၏။ ဘန္တေ ဧတ္ထ ဝုဒ္ဓိ အတ္ထိ န ခေါတိ၊ ရှင်တော်ဘုရား ဤသို့ပြုလုပ်ရာ၌ ကြီးပွားခြင်းသည် ရှိပါသလော”ဟု။ သတ္တာရံ ပုစ္ဆိသု၊ ဘုရားရှင်ကို မေးလျှောက်ကုန်ပြီ။ သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ “ဘိက္ခဝေ မတကဘတ္တံ၊ အို ရဟန်းတို့ မတကဘတ်ကို။ ဒဿာမာတိ ကတေပိ၊ ပေးလှူကြမည်ဟု ပြုအပ်သော်လည်း။ ပါဏာတိပါတေ ကာစိ ဝုဓိ နာမ န အတ္ထိ၊ သူသက်သတ်မှု၌ တစ်စုံတစ်ခုသော ကြီးပွားမှုမည်သည် မရှိ။ ပုဗ္ဗေ ပဏ္ဍိတာ၊ ရှေးအခါက ပညာရှိတို့သည်။ အာကာသေ နိသဇ္ဇ၊ ကောင်းကင်၌ ထိုင်နေ၍။ ဓမ္မံ ဒေသေတွာ၊ တရားကို ဟော၍။ ဧတ္ထ အာဒိနဝံ ကထေတွာ၊ သူသက်သတ်မှု ပြု၍ ဤမတကဘတ်ပေးလှူခြင်း၌ အပြစ်ကို ဟောပြောပြီး၍။ သကလဇမ္ဗုဒ္ဓိပ- ဝါသိကေ ဧတံ ကမ္မံ ဇဟာပေသု၊ ဇမ္ဗုဒ္ဓိပတ်တန်ကျွန်းလုံးနေသူတို့ကို သူသက်သတ်မှု ပြု၍ ဤမတကဘတ်ပေးလှူမှုကို စွန့်စေဖူးကုန်ပြီ။ ဣဒါနိ ပန ဘဝသင်္ခေပ- ဂတတ္တာ၊ ယခုအခါ၌ကား ဘဝခံ့ခြင်းသို့ ရောက်သည့်အဖြစ်ကြောင့်။ ပုန ပါတုဘူတန္တိ ဝတွာ၊ တစ်ဖန် ထင်ရှားဖြစ်လာပြန်ပြီ”ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတိတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတိတေ ဗာရာဏသီယံ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ ရန္တံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ တိဏ္ဍံ ဝေဒါနံ ပါရု၊ ဝေဒသုံးကျမ်းတို့ကို တစ်ဘက်ကမ်းရောက် တတ်မြောက်သော။ ဒိသာပါမောက္ခော ဧကော အာစရိယဗြာဟ္မဏော၊ အရပ်လေးမျက်နှာ၌ အကြီးအမှူးဖြစ်သော တစ်ယောက်သော ဆရာပုဂ္ဂိုလ်တော်သည်။ မတကဘတ္တံ ကရိဿာမိတိ၊ မတကဘတ်ကို ပြုမည်ဟု တွေး၍။ ဧကံ ဧဠကံ ဂါဟာပေတွာ၊ သိုးတစ်ကောင်ကို ဖမ်းယူခိုင်း၍။ “တာတာ ဣမံ ဧဠကံ၊ ချစ်သားတို့ ဤသိုးကို။ နဒီ နေတွာ နှာပေတွာ၊ မြစ်ဆိပ်သို့ ဆောင်ယူ၍ ရေခိုးပေး၍။ ကဏ္ဍေ မာလံ ပရိက္ခိပိတွာ၊ လည်ပင်း၌ ပန်းကို ထက်ဝန်းကျင်ရစ်ပတ်၍။ ပဉ္စင်္ဂလိကံ ဒတွာ၊ လက်ငါးချောင်းရာကို ပေး၍။ မဏ္ဍေတွာ အာနေထာတိ၊ တန်ဆာဆင်၍ ဆောင်ယူခဲ့ကြ”ဟု။ အန္တေဝါသိကေ အာဟ၊ တပည့်တို့ကို ပြောပြီ။ တေ သာဓူတိ ပဋိဿုဏိတွာ၊ ထိုတပည့်တို့သည် ကောင်းပါပြီဟု ဝန်ခံကြ၍။ တံ အာဒါယ၊ ထိုသိုးကို ယူ၍။ နဒီ ဂန္တာ နှာပေတွာ၊ မြစ်သို့ သွား၍ ရေခိုးပေး၍။ မဏ္ဍေတွာ နဒီတီရေ ဌပေသုံ၊ တန်ဆာဆင်၍ မြစ်ကမ်း၌ ထားကြပြီ။ သော ဧဠကော၊ ထိုသိုးသည်။ အတ္တနော ပုဗ္ဗကမ္မံ ဒိသ္မာ၊ မိမိ၏ ရှေးကံကို သိမြင်၍။ “ဧဝရူပါနာမ ဒုက္ခာ၊ ဤသို့ အသတ်ခံရခြင်း သဘောရှိသည်မည်သော ဆင်းရဲမှု။ အဇ္ဇ မုစ္ဆိဿာမိတိ၊ ယနေ့ လွတ်ရတော့မည်ဟု တွေး၍။ သောမနဿဇာတော၊ ဝမ်းမြောက်မှုဖြစ်၍။ မတ္တိကာယဋံ ဘိန္ဒန္တော ဝိယ၊ မြေအိုးကို ခွဲလိုက်ဘိသကဲ့သို့။ မဟာဟသိတံ ဟသိတွာ ပုန၊ ကြီးစွာသော ရယ်ခြင်းကို ရယ်ပြီး၍ တစ်ဖန်။ “အယံ ဗြာဟ္မဏော မံ ယာတေတွာ၊ ဤဒိသာပါမောက္ခဆရာပုဂ္ဂိုလ်သည် ငါ့ကို သတ်၍။ မယာ လဒ္ဓုဒုက္ခံ လဘိဿတိတိ၊ ငါသည် ရအပ်ခဲ့ပြီးသော ဆင်းရဲမျိုးကို ရလတ္တံ့”ဟု။ ဗြာဟ္မဏေ ကာရညံ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဆရာပုဂ္ဂိုလ်တော်၌ သနားမှုကို ဖြစ်စေ၍။ မဟန္တေန သဒ္ဓေန ပရောဒိ၊ ကြီးစွာသော အသံဖြင့် ငိုကြွေးပြီ။

အထ နံ တေ မာဏဝါ၊ ထိုအခါ၌ ထိုသိုးကို ထိုတပည့်လူလင်တို့သည်။ “သမ္မ ဧဠက တံ၊ အို အမောင်သိုး သင်သိုးသည်။ မဟာသဒ္ဓေန ဟသိ စေဝရောဒိ စ၊ အသံကျယ်ကြီးဖြင့် ရယ်လည်းရယ်ပြီ ငိုလည်းငိုပြီ။ ကေန ကာရဏေန ဟသိ န ခေါ၊ ဘယ်အကြောင်းကြောင့် ရယ်ပါသနည်း။ ကေန ကာရဏေန ပရောဒိတိ ပုစ္ဆိသု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ငိုပါသနည်းဟု မေးကြပြီ။ တုမေ

မံ ဣမံ ကာရဏံ၊ သင်္ဃိ လုလင်တို့သည် ငါးသိုးကို ဤရယ်ခြင်းအကြောင်း၊ ငိုခြင်း အကြောင်းကို။ အတ္တနော အာစရိယဿ၊ မိမိတို့၏ ဒိသာပါမောက္ခဆရာ၏။ သန္တိကေ ပုစ္ဆေယျာထာတိ၊ အထံ၌ မေးကြပါဟု ပြောပြီ။ တေ တံ အာဒါယ ဂန္ဓာ၊ ထိုတပည့်လုလင်တို့သည် ထိုသိုးကို ယူသွား၍။ ဣဒံ ကာရဏံ အာစရိယဿ အာရောစေသုံ၊ ဤအကြောင်းကို ဆရာအား ပြောကြားကုန်ပြီ။ အာစရိယော တေသံ ဝစနံ သုတွာ၊ ဆရာသည် ထိုတပည့်တို့၏ စကားကို ကြားရ၍။ “ဇဠက တံ၊ အိုသိုး သင်သည်။ ကသ္မာ ဟသိ၊ အဘယ့်ကြောင့် ရယ်သနည်း။ ကသ္မာ ပရောဒိတိ၊ အဘယ့်ကြောင့် ငိုသနည်း”ဟု။ ဇဠကံ ပုစ္ဆိ သိုးကို မေးပြီ။ ဇဠကော အတ္တနာ ကတကမ္ပံ၊ သိုးသည် မိမိသည် ပြုအပ်ခဲ့ဖူးသော မကောင်းမှုကို။ ဇာတိဿရဉာဏေန အနုဿရိတွာ၊ ဇာတိဿရဉာဏ်ဖြင့် အဖန်ဖန် အောက်မေ့ ၍။ “ဗြာဟ္မဏ အဟံ ပုဗ္ဗေ၊ အိုပုဏ္ဏား ငါသည် ရှေးက။ တာဒိသောဝ မန္တဇ္ဈာယက- ဗြာဟ္မဏော ဟုတွာ၊ သင်ကဲ့သို့ ရှုအပ်သည်သာ ဖြစ်သော မန္တန်ရွတ်ဆိုသည့် ပုဏ္ဏားသည် ဖြစ်၍။ မတကဘတ္တံ ဒဿာမိတိ၊ မတကဘတ်ကို ပေးလှူမည်ဟု။ ဧကံ ဇဠကံ မာရေတွာ၊ သိုးတစ်ကောင်ကို သတ်၍။ မတကဘတ္တံ အဒါသိ၊ မတကဘတ်ကို ပေးလှူခဲ့ပြီ။ သွာဟံ ဧကဿ ဇဠကဿ ယာတိတတ္တာ၊ ထိုငါသည် သိုးတစ်ကောင်ကို သတ်အပ်ဖူးသည့် အဖြစ်ကြောင့်။ ဧကေန ဦနေသု ပဉ္စသု အတ္တဘာဝသတေသု၊ တစ်ဘဝဖြင့် ယုတ်လျော့ကုန်သော ဘဝငါးရာတို့၌။ သီသစ္ဆေဒံ ပါပုဏိ၊ ခေါင်းပြတ်ခြင်းသို့ ရောက်ခဲ့ရပြီ။ မေ အယံ၊ ငါ၏ ဤ ဘဝသည်ကား။ ကောဋိယံ ဌိတော၊ အစွန်ဆုံး၌ တည်ရှိသော။ ပဉ္စသတိမော အတ္တဘာဝေါ၊ ငါးရာပြည့်သော ဘဝတည်း။ သွာဟံ အဇ္ဇေ ထိုငါသည် ယနေ့။ ဧဝရူပါ ဒုက္ခာ မုစ္စိဿာမိတိ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ဆင်းရဲမှု လွတ်ရတော့မည်ဟု။ သောမနဿဇာတော၊ သောမနဿဖြစ်၍။ ဣမိနာ ကာရဏေန ဟသိ၊ ဤအကြောင်းကြောင့် ရယ်ပြီ။ ရောဒန္တော ပန၊ ငါငိုသည်ကတော့။ အဟံ ဧကံ ဇဠကံ မာရေတွာ၊ ငါသည် သိုးတစ်ကောင်ကို သတ်၍။ ပဉ္စဇာတိသတာနိ၊ ဘဝငါးရာတို့ ပတ်လုံး။ သီသစ္ဆေဒဒုက္ခံ ပတွာ၊ ခေါင်းပြတ်ခြင်းဆင်းရဲသို့ ရောက်၍။ အဇ္ဇေ တမှာ ဒုက္ခာ တာဝ မုစ္စိဿာမိ၊ ယနေ့ ထိုဆင်းရဲမှု လွတ်ရပေတော့အံ့။ အယံ ပန ဗြာဟ္မဏော မံ မာရေတွာ၊ ဤပုဏ္ဏားသည်ကား ငါ့ကို သတ်၍။ အဟံ ဝိယ ပဉ္စဇာတိသတာနိ၊ ငါသည်ကဲ့သို့ ဘဝငါးရာတို့ပတ်လုံး။ သီသစ္ဆေဒဒုက္ခံ

လဘိဿတီတိ၊ ခေါင်းပြတ်ခြင်းဆင်းရဲကို ရလိမ့်မည်ဟု။ တယိ ကာရုညေန၊ သင်ပုဏ္ဏား၌ သနားခြင်းကြောင့်။ ရောဒိန္နိ ဗြာဟ္မဏဿ ကထေသိ၊ ငိုပြီဟု ဒိသာပါမောက္ခဆရာပုဏ္ဏားအား ဖြေပြီ။ ဧဠက မာ ဘာယိ၊ အိုသိုး မကြောက်လင့်။ အဟံ တံ န မာရေဿာမိတိ၊ ငါဆရာသည် သင့်ကို မသတ်အံ့ဟု ပြောပြီ။ ဗြာဟ္မဏ ကိ ဝဒေသိ၊ အိုပုဏ္ဏား ဘယ်လို ပြောလိုက်တာလဲ။ တယိ မာရေန္တေပိ အမာရေန္တေပိ၊ သင်သည် သတ်သော်လည်းကောင်း၊ မသတ်သော်လည်းကောင်း။ အဇ္ဇ မယာ မရဏာ၊ ယနေ့ ငါသည် သေခြင်းမှ။ မုစ္ဆိတုံ န သက္ကာတိ၊ လွတ်ခြင်းငှာ မတတ်ကောင်းဟု ပြောပြီ။ ဧဠက မာ ဘာယိ၊ အိုသိုး မကြောက်လင့်။ အဟံ တေ၊ ငါသည် သင့်အတွက်။ အာရက္ခံ ဂဟေတွာ၊ အစောင့်အရှောက်ကို ယူ၍။ တယာ သဒ္ဓိယေဝ ဝိစရိဿာမိတိ၊ သင်နှင့်အတူသာ လှည့်လည်မည်ဟု ပြောပြီ။ ဗြာဟ္မဏ တဝ အာရက္ခော အပ္ပမတ္တကော၊ အို ပုဏ္ဏား သင်၏ စောင့်ရှောက်မှုသည် မပြောပဖွယ် အနည်းငယ်သာ။ မယာ ကတပါပံ ပန၊ ငါသည် ပြုအပ်ခဲ့သော အကုသိုလ်သည်ကား။ မဟန္တံ ဗလဝန္တိ ကြီးလှ၏ (အားကောင်းလှ၏)ဟု ပြောပြီ။

ဗြာဟ္မဏော ဧဠကံ မုဗ္ဗိတွာ၊ ဆရာပုဏ္ဏားသည် သိုးကို အသက်ဘေးမှ လွတ်၍။ ဣမံ ဧဠကံ၊ ဤသိုးကို။ မာရေတုံ၊ သတ်ခြင်းငှာ သတ်ခွင့်ကို။ ကဿစိပိ န ဒဿာမိတိ၊ မည်သူအားမျှလည်း မပေးအံ့ဟု တွေး၍။ အန္တေဝါသိကေ အာဒါယ၊ တပည့်တို့ကို ခေါ်ယူ၍။ ဧဠကေနေဝ သဒ္ဓိ ဝိစရိ၊ သိုးနှင့်သာ အတူ လှည့်လည်ပြီ။ ဧဠကော ဝိဿဌမတ္တော၊ သိုးသည် လွတ်လိုက်လျှင်ပင်။ ဧကံ ပါသာဏပိဋ္ဌိ၊ ကျောက်ဖျာတစ်ခုကို။ နိဿာယ ဇာတဂုဗ္ဗေ၊ မှီ၍ ပေါက်နေသော ချုံ၌။ ဂီဝံ ပဿာရေတွာ၊ လည်ပင်းကို ဆန့်တန်း၍။ ပဏ္ဏာနိ ခါဒိတုံ အာရဒ္ဓေါ၊ အရွက်တို့ကို စားခြင်းငှာ အားထုတ်ပြီ။ တခံဏညေဝ တသ္မိ ပါသာဏေ၊ ထိုခဏ၌ပင် ထိုကျောက်ဖျာ၌။ အသနိ ပတိ၊ မိုးကြိုးသည် ကျပြီ (ပစ်ပြီ)။ တတော ဧကာ ပါသာဏသကလိကာ ဆိဇ္ဇိတွာ၊ ထိုကျောက်ဖျာမှ တစ်ခုသော ကျောက်ဖျာ အပိုင်းအစသည် ကျိုးပြတ်၍။ ဧဠကဿ ပဿာရိတဂီဝါယ ပတိတွာ၊ သိုး၏ ဆန့်တန်းသော လည်၌ ကျ၍ (မှန်၍)။ သီသံ ဆိန္ဒု၊ ဦးခေါင်းကို ဖြတ်ပြီ။ မဟာဇနော သန္နိပတိ၊ လူအများသည် ကောင်းစွာကျရောက် စုဝေးပြီ။ တဒါ ဗောဓိသတ္တော တသ္မိ ဌာနေ၊ ထိုအခါ ငါတို့ဘုရားလောင်းသည် ထိုဌာန၌။

ရုက္ခဒေဝတာ ဟုတွာ နိဗ္ဗတ္တော၊ ရုက္ခစိုးနတ်သည် ဖြစ်၍ ဖြစ်ပြီ။ သော တဿ မဟာဇနဿ ပဿန္တဿေဝ၊ ထိုဘုရားလောင်းရုက္ခစိုးနတ်မင်းသည် ထိုလူ အများသည် ကြည့်နေစဉ်ပင်။ ဒေဝတာနုဘာဝေန အာကာသေ၊ နတ်တန်ခိုးဖြင့် ကောင်းကင်၌။ ပလ္လင်္ကေန နိဿိတော၊ တင်ပလ္လင်ခွေဖြင့် ထိုင်နေ၍။ “ဣမေ သတ္တာ ဧဝံ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည် ဤသို့ကဲ့သို့။ ပါပဿ ဖလံ ဇာနမာနာ၊ မကောင်းမှု၏ မကောင်းကို သိကုန်သော်။ ပါဏာတိပါတံ အပ္ပေဝ နာမ န ကရေယန္တိ သူသက်သတ်မှုကို စင်စစ်သာလျှင် မပြုကုန်ရာ”ဟု။ မဓုရဿရေန ဓမ္မံ ဒေသေန္တော၊ ချိုမြိန်သာယာသော အသံဖြင့် တရားဟောလိုရကား။

၁၈။ “ဧဝံ စေ သတ္တာ ဇာနေယျံ၊ ဒုက္ခာယံ ဇာတိသမ္ဘဝေါ။

န ပါဏော ပါဏိနံ ဟညေ၊ ပါဏဃာတိ ဟိ သောစတိ”တိ။

“ဧဝံ စေ သတ္တာ ဇာနေယျံ (လ) ပါဏဃာတိ ဟိ သောစတိ”ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ဟောပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

၁၈။ “အယံ ဇာတိသမ္ဘဝေါ ဒုက္ခော၊ ဤပဋိသန္ဓေတည်နေခြင်း ကြီးပွားခြင်းသည် ဆင်းရဲတည်း (ဆင်းရဲကြောင်းတည်း)။ ဧဝံ စေ သတ္တာ ဇာနေယျံ၊ ဤသို့ အကယ်၍ သတ္တဝါတို့သည် သိကုန်အံ့။ ဟိ ပါဏဃာတိ သောစတိ၊ အကြင်ကြောင့် သူသက်သတ်သူသည် စိုးရိမ်ရ၏။ (တသ္မာ ဧဝံ၊ ထိုသို့ စိုးရိမ်ရသောကြောင့် ဤသို့ သိကုန်သော်)။ ပါဏော ပါဏိနံ န ဟညေ၊ သတ္တဝါတစ်ယောက်သည် သတ္တဝါတစ်ယောက်ကို မညှဉ်းဆဲ မသတ် ဖြတ်ရာ”။

တတ္ထ ဧဝံ စေ သတ္တာ ဇာနေယျန္တိ၊ ထိုဂါထာ၌ ဧဝံ စေ သတ္တာ ဇာနေယျံ ဟူသည်ကား။ ဣမေ သတ္တာ ဧဝံ စေ ဇာနေယျံ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည် ဤသို့ အကယ်၍ သိကုန်အံ့။ ကထံ၊ ဘယ်သို့ သိကုန်ရာသနည်း။ ဒုက္ခာ ယံ ဇာတိသမ္ဘဝေါ၊ ဒုက္ခာယံ ဇာတိသမ္ဘဝေါ ဟူသည်ကား။ တတ္ထ တတ္ထ အယံ ဇာတိစ၊ ထိုထိုဘုံတဝှ်း ဤပဋိသန္ဓေ တည်နေခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဇာတဿ အနုက္ကမေန၊ မွေးဖွားသူ၏ အစဉ်အားဖြင့်။ ဝမိသင်္ခါတော အယံ သမ္ဘဝေါ စ၊ ကြီးပွားခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ဤကောင်းစွာဖြစ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဇရာ-

ဗျာဓိမရဏအပ္ပိယသမ္ပယောဂပိယဝိပ္ပယောဂဟတ္ထပါဒစ္ဆေဒါဒိနံ၊ အိုနာသေ၊
 မုန်းသူနှင့်တွဲ၊ ချစ်သူနှင့်ကွဲ၊ လက်ခြေပြတ်ခြင်း စကုန်သော။ ဒုက္ခာနံ ဝတ္ထု-
 ဘူတတ္တာ၊ ဆင်းနုတို့၏ တည်ရာဖြစ်၍ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခောတိ ယဒိ
 ဇာနေယျံ၊ ဒုက္ခဟု အကယ်၍ သိကုန်အံ့။ န ပါဏော ပါဏီနံ ဟညေတိ၊ န
 ပါဏော ပါဏီနံ ဟညေ ဟူသည်ကား။ ပရံ ဝဇ္ဇော၊ သူတစ်ပါးကို သတ်သူသည်။
 ဇာတိသမ္ဘဝေ ဝဓံ လဘတိ၊ ဖြစ်ရာ ကြီးပွားရာဘဝ၌ သတ်ခံရခြင်းကို ရ၏။
 ပိဋ္ဌေန္တော ပိဋ္ဌံ လဘတိတိ၊ ညဉ်းဆဲသူသည် ညဉ်းဆဲခံရခြင်းကို ရ၏ဟု။
 ဇာတိသမ္ဘဝဿ ဒုက္ခဝတ္ထုတာယ၊ ပဋိသန္ဓေတည်နေမှု၊ ကြီးပွားမှု၏ ဒုက္ခတည်ရာ
 အဖြစ်ကြောင့်။ ဒုက္ခဘာဝံ ဇာနန္တော၊ ဒုက္ခဖြစ်ကြောင်းကို သိသော်။ ကောစိ
 ပါဏော အညံ ပါဏီနံ န ဟညေ၊ မည်သည့်သတ္တဝါသည်မျှ အခြားသတ္တဝါကို
 မညဉ်းဆဲ၊ မသတ်ဖြတ်ရာ။ သတ္တော သတ္တံ န ဟနေယျ၊ သတ္တဝါ
 တစ်ယောက်သည် သတ္တဝါတစ်ယောက်ကို မညဉ်းဆဲ၊ မသတ်ဖြတ်ရာ။ ဣတိ
 အတ္ထော၊ ဤကား န ပါဏော ပါဏီနံ ဟညေ၏ အနက်တည်း။ ကိ ကာရဏာ၊
 ဘာကြောင့်နည်း။ ဟိ ပါဏဃာတိ သောစတိတိ၊ အကြင်ကြောင့် သူ့အသက်
 သတ်သူသည် စိုးရိမ်ရ၏ ထိုကြောင့်တည်း။ ယသ္မာ သာဟတ္ထိကာဒိသု၊
 အကြင်ကြောင့် ကိုယ်ထိလက်ရောက် စကုန်သော။ ဆသု ပယောဂေသု ယေန
 ကေနစိ ပယောဂေန၊ အားထုတ်ခြင်း ၆-မျိုးတို့တွင် အားထုတ်ခြင်း တစ်မျိုးမျိုး
 ဖြင့်။ ပရဿ ဇီဝိတိန္ဒြိယုပစ္ဆေဒနေန၊ သူတစ်ပါး၏ ဇီဝိတိန္ဒြေကို ဖြတ်ခြင်းဖြင့်။
 ပါဏဃာတိ ပုဂ္ဂလော၊ သူ့အသက်သတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဋ္ဌသု မဟာ-
 နိရယေသု၊ ငရဲကြီးရှစ်ထပ်တို့လည်းကောင်း။ သောဠသသု ဥဿဒနိရယေသု၊
 ဥဿဒငရဲငယ် ၁၆-ထပ်တို့လည်းကောင်း။ နာနပ္ပကာရာယ တိရစ္ဆာနယောနိယာ၊
 အထူးထူးအပြားပြားသော တိရစ္ဆာန်မျိုးလည်းကောင်း။ ပေတ္တိဝိသယေ
 အသုရကာယေတိ၊ ပြိတ္တာဘုံလည်းကောင်း အသုရကာယံဘုံလည်းကောင်းဟူ
 ကုန်သော။ ဣမေသု စတူသု အပါယေသု၊ ဤအပါယ်လေးဘုံတို့၌။ မဟာဒုက္ခံ
 အနုဘဝမာနော၊ ဒုက္ခကြီးကို ခံစားလျက်။ အန္တောနိဇ္ဈာယနလက္ခဏေန
 သောကေန၊ ရင်တွင်း တောက်လောင်စေခြင်း လက္ခဏာရှိသော သောကဖြင့်။
 ဒီယရတ္တံ သောစတိ၊ ရှည်စွာသော နေ့ညပတ်လုံး စိုးရိမ်ရ၏။ အယံ ဧဠကော
 မရဏဘယေန၊ ဤသိုးသည် သေဘေးကြောင့်။ သောစတိ ယထာဝ၊ စိုးရိမ်

ရသကဲ့သို့သာ။ ဧဝံ ဒီဃရတ္တံ သောစတိ၊ ဤအတူ နေညရည်စွာပတ်လုံး စိုးရိမ်ရ၏။ ဣတိပိ ဥ တွာ၊ ဤသို့လည်း သိခြင်းကြောင့်။ ပါဏော ပါဏိနံ န ဟညေ၊ သတ္တဝါသည် သတ္တဝါကို မညှဉ်းဆဲ၊ မသတ်ဖြတ်ရာ။ ကောစိ ပါဏာတိပါတကမ္မံ နာမ န ကရေယျ၊ မည်သူသည်မျှ သူသက်သတ်မှုမည်သည်ကို မပြုလုပ်ရာ။ ပန မောဟေန မုဠာ၊ သို့သော်လည်း မောဟဖြင့် တွေဝေကြ၍။ အဝိဇ္ဇာယ အန္တိကတာ၊ အဝိဇ္ဇာ၏ ကန်းအောင်ပြုမှု ခံကြရ၍။ ဣမံ အာဒိနဝံ အပဿန္တာ၊ ဤဒုက္ခအပြစ်ကို မမြင်ကြ၍။ ပါဏာတိပါတံ ကရောန္တိ ဣတိ၊ ပါဏာတိပါတကို ပြုကြကုန်၏ ဤကား ဂါထာဖွင့် အပြီးတည်း။

ဧဝံ မဟာသတ္တော၊ ဤသို့လျှင် ဘုရားလောင်းရုက္ခစိုးနတ်မင်းသည်။ နိရယဘယေန တဇ္ဇေတွာ၊ ငရဲဘေးဖြင့် ခြိမ်းခြောက်၍။ ဓမ္မံ ဒေသေသိ၊ တရားကို ဟောပြီ။ မနုဿာ တံ ဓမ္မဒေသနံ သုတွာ၊ လူတို့သည် ထိုတရားဒေသနာကို ကြားနာရ၍။ နိယဘယဘိတာ ပါဏာတိပါတာ ဝိရမိသု၊ ငရဲဘေးမှ ကြောက်ကြ၍ ပါဏာတိပါတမှ ရှောင်ကြဉ်ကြပြီ။ ဗောဓိသတ္တောပိ ဓမ္မံ ဒေသေတွာ၊ ဘုရားလောင်း ရုက္ခစိုးနတ်မင်းသည်လည်း တရားကို ဟော၍။ မဟာဇနံ သီလေ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ လူအများကို သီလ၌ တည်စေ၍။ ယထာကမ္မံ ဂတော၊ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။ မဟာဇနောပိ၊ လူအများသည်လည်း။ ဗောဓိသတ္တဿ ဩဝါဒေ ဌတွာ၊ ဘုရားလောင်း၏ ဩဝါဒ၌ တည်၍။ ဒါနာဒိနိ ပုညာနိ ကတွာ၊ ဒါနစကုန်သော ကောင်းမှုတို့ကို ပြုကြ၍။ ဒေဝနဂရံ ပူရေသိ၊ နတ်ပြည်ကို ပြည်စေပြီ။ သတ္တာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္တိ ယဋ္ဌေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို စပ်တော်မူ၍။ အဟံ တေန သမယေန၊ ငါဘုရားသည် ထိုအခါက။ ရုက္ခဒေဝတာ အဟောသိန္တိ၊ ရုက္ခစိုးနတ်မင်းသည် ဖြစ်ခဲ့ပြီဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

မတကဘတ္တဇာတကဝဏ္ဏနာ အဋ္ဌမာ၊ ရှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော

မတကဘတ္တဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၉။ အာယာစိတဘတ္တဇာတကဝဏ္ဏနာ

သစေ မုစ္စေ ပေစ္စ မုစ္စေတိ ဣဒံ၊ သစေ မုစ္စေ ပေစ္စ မုစ္စေ စသော ဤတရား
ဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်
ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဒေဝတာနံ အာယာစနဗလိကမ္ပံ၊ နတ်တို့အား
တောင်းပန်မှု လွတ်ဖို့ရာပူဇော်မှုပြုခြင်းကို။ အာရပ္ပ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍
ဟောတော်မူပြီ။ တဒါ မနုဿာ၊ ထိုဘုရားလက်ထက်တော်က လူတို့သည်။
ဝဏိဇ္ဇာယ ဂစ္ဆန္တာ၊ ရောင်းရေးဝယ်တာအလို့ငှာ သွားကြကုန်သော်။ ပါဏေ
ဝမိတွာ၊ သတ္တဝါတို့ကို သတ်၍။ ဒေဝတာ နံ ဗလိကမ္ပံ ကတွာ၊ နတ်တို့အား
ပူဇော်ပသမှုကို ပြုကြ၍။ “မယံ အနန္တရာယေန၊ ငါတို့သည် အန္တရာယ်မရှိဘဲ။
အတ္တသိဒ္ဓိ ပတွာ အာဂစ္ဆန္တာ၊ လိုလားအပ်သော အကျိုးပြီးစီးခြင်းသို့ ရောက်၍
လာကုန်သော်။ ပုန တုမှာကံ၊ တစ်ဖန် သင်နတ်တို့အား။ ဗလိကမ္ပံ ကုရိဿာမာတိ၊
ပူဇော်ပသမှုကို ပြုကုန်အံ့”ဟု။ အာယာစိတွာ ဂစ္ဆန္တိ၊ တောင်းပန်၍ သွားကုန်၏။
တတ္ထ၊ ထိုသို့တောင်းပန်မှုပြုရာ၌ (ဝါ) ထိုတောင်းပန်မှု ပြုသူတို့တွင်။ အတ္တသိဒ္ဓိ
ပတွာ၊ လိုလားအပ်သော အကျိုးပြီးစီးခြင်းကို ရရှိ၍။ အနန္တရာယေန အာဂတာ၊
အန္တရာယ်မတွေ့ဘဲ ရောက်လာသူတို့သည်။ ဒေဝတာနုဘာဝေန ဣဒံ၊ နတ်တို့
တန်ခိုးကြောင့် ဤအကျိုးပြီးမှုရခြင်းသည်။ ဇာတန္တိ မညမာနာ၊ ဖြစ်၏ဟု
မှတ်ထင်ကြ၍။ ဗဟူ ပါဏေ ဝမိတွာ၊ များစွာကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို သတ်ဖြတ်
၍။ အာယာစနတော မုစ္စိတုံ၊ တောင်းပန်မှုမှ လွတ်ခြင်းငှာ။ ဗလိကမ္ပံ ကရောန္တိ
ကိရ၊ ပူဇော်ပသမှုကို ပြုကြသတဲ့။ တံ ဒိသ္မာ ဘိက္ခု၊ ထိုပူဇော်ပသမှုကို တွေ့မြင်ရ၍
ရဟန်းတို့သည်။ “ဘန္တေ ဧတ္ထ၊ အို မြတ်စွာဘုရား သတ္တဝါတို့ကို သတ်၍ ဤနတ်
ပူဇော်ပသမှု၌။ အတ္ထော အတ္ထိ န ခေါတိ၊ ကောင်းကျိုးသည် ရှိပါသလောဟု။
ဘဂဝန္တံ ပုစ္ဆိသု၊ ဘုရားရှင်ကို မေးလျှောက်ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ အတိတံ အာဟရိ၊
ဘုရားရှင်သည် အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတိတေ ကာသိရဋ္ဌေ ဧကသ္မိ ဝါမကေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ကာသိတိုင်း၌
ရွာငယ်တစ်ရွာ၌။ ကုဋ္ဌမ္ပိကော ဝါမဒ္ဓါရေ ဌိတနိဂြောဓရက္ခေ၊ သူကြွယ်သည်
ရွာတံခါးအနီး၌ တည်ရှိသော ပညောင်ပင်၌။ ဒေဝတာယ ဗလိကမ္ပံ ပဋိဇာနိတွာ၊
ရုက္ခဗိုလ်နတ်မင်းအား ပူဇော်ပသမှုကို ဝန်ခံ၍။ အနန္တရာယေန အာဂန္တာ၊ အန္တရာယ်

ကင်းစွာ ရောက်လာသော်။ ဗဟူပါဏော ဝဓိတွာ၊ သတ္တဝါများစွာတို့ကို သတ်ဖြတ်
၍။ အာယာစနတော မုစ္ဆိဿာမိတိ၊ တောင်းပန်မှုမှ လွတ်မြောက်အံ့ဟု။ ရုက္ခ-
မူလံ ဂတော၊ ပညောင်ပင်ရင်းသို့ သွားပြီ။ ရုက္ခဒေဝတာ ခန္ဓဝိဋ္ဌပေ ဌတွာ၊
ရုက္ခစိုး နတ်မင်းသည် ပညောင်ပင်ခွကြား၌ တည်လျက်။

၁၉။ “သစေ မုစ္စေ ပေစ္စ မုစ္စေ၊ မုစ္စမာနော ဟိ ဗဇ္ဈတိ။

န ဟေဝံ ဓီရာ မုစ္ဆန္တိ၊ မုတ္တိ ဗာလဿ ဗန္ဓနန္တိ။

“သစေ မုစ္စေ ပေစ္စ မုစ္စေ (လ) မုတ္တိ ဗာလဿ ဗန္ဓနန္တိ” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ
အာဟ၊ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

၁၉။ “သစေ မုစ္စေ ပေစ္စ မုစ္စေ၊ အကယ်၍ လွတ်မြောက်လိုအံ့ နောက်
ဘဝ၌ပါ လွတ်မြောက်အောင် လုပ်လော့။ မုစ္စမာနော ဟိ ဗဇ္ဈတိ၊
ပါဏာတိပါတပြု၊ လွတ်မြောက်သူသည် အကြင့်ကြောင့် မကောင်းမှုဖြင့်
ဖွဲ့မိ၏။ (တသွာ၊ ထို့ကြောင့်)။ ဧဝံ ဓီရာ န မုစ္ဆန္တိ၊ ဤသို့ ပညာရှိတို့သည်
လွတ်မြောက်အောင် မပြုကုန်။ ဗာလဿ မုတ္တိ ဗန္ဓနန္တိ၊ လူမိုက်၏
လွတ်မြောက်အောင် ပြုမှုသည် နှောင့်ဖွဲမှုသာတည်း”။

တတ္ထ သစေ မုစ္စေ ပေစ္စ မုစ္စေတိ၊ ထိုဂါထာ၌ သစေ မုစ္စေ ပေစ္စ မုစ္စေ
ဟူသည်ကား။ ဘော ပုရိသ တံ၊ အို ယောက်ျား သင်သည်။ သစေ ယဒိ မုစ္စေ
မုစ္ဆိတုကာမောသိ၊ အကယ်၍ လွတ်မြောက်လိုအံ့။ (ပေစ္စ မုစ္စေဟု သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ
အပိုထည့် ရိုက်မိဟန်တူသည်)။ ပေစ္စ မုစ္စေတိ၊ ပေစ္စ မုစ္စေ ဟူသည်ကား။ ယထာ
ပရလောကေ န ဗဇ္ဈတိ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်လွတ်သော် နောက်ဘဝ၌ မဖွဲ့မိ။
ဧဝံ မုစ္စာဟိ၊ ဤသို့ နောက်ဘဝမဖွဲ့မိသောအခြင်းအရာဖြင့် လွတ်မြောက်အောင်
ပြုလော့။ မုစ္စမာနော ဟိ ဗဇ္ဈတိတိ၊ မုစ္စမာနော ဟိ ဗဇ္ဈတိဟူသည်ကား။ တံ ပါဏံ
ဝဓိတွာ၊ သင်ယောက်ျားသည် သတ္တဝါကို သတ်၍။ ယထာ ပန မုစ္ဆိတု ဣစ္ဆသိ၊
အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်ကား လွတ်ခြင်းငှာ အလိုရှိ၏။ ဧဝံ မုစ္စမာနော ဟိ၊
ဤအခြင်းအရာဖြင့် လွတ်မြောက်သူသည် အကြင့်ကြောင့်။ ပါပကမ္မေန ဗဇ္ဈတိ၊
မကောင်းမှုဖြင့် ဖွဲ့မိ၏။ တသွာ၊ ထို့ကြောင့်။ (န မုစ္ဆန္တိ နှင့် တွဲစပ်ပါ။) န ဟေဝံ ဓီရာ
မုစ္ဆန္တိတိ၊ န ဟေဝံ ဓီရာ မုစ္ဆန္တိ ဟူသည်ကား။ ယေ ပဏ္ဍိတပုရိသာ၊ အကြင်သူ
တို့ကား ပညာရှိယောက်ျားတို့တည်း။ တေ ဧဝံ၊ ထိုပညာရှိယောက်ျားတို့ကား

မကောင်းမှုဖွဲ့မိသည် ဤအခြင်းအရာဖြင့်။ ပဋိဿဝတော န မုစ္ဆန္တိ၊ ဝန်ခံမှုမှ လွတ်မြောက်အောင် မပြုကုန်။ ကိ ကာရဏာ၊ ဘာကြောင့်နည်း။ ဧဝရူပါ မုတ္တိ ဟိ၊ ဤသို့သဘောရှိသော လွတ်မြောက်ခြင်းသည် အကြံကြောင့်။ ဗာလဿ ဗန္ဓနံ၊ လူမိုက်အတွက် နှောင်ဖွဲ့မိခြင်းပင်တည်း။ ပါဏာတိပါတံ ကတွာ ဒဿာ မုတ္တိ နာမ၊ ပါဏာတိပါတပြု၍ ဤလွတ်မြောက်မှုမည်သည်။ ဗာလဿ ဗန္ဓနမေဝ ဟောတိ၊ လူမိုက်အဖို့ နှောင်ဖွဲ့မိခြင်းသည်ပင် ဖြစ်၏။ (ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ ကိ ကာရဏာ အဖြေ)။ ဣတိ ဓမ္မံ ဒေသေသိ၊ ဤသို့ တရားကို ဟောပြီ။ တတော ပဋ္ဌာယ မနုဿာ၊ ထိုအခါမှ စ၍ လူတို့သည်။ ဧဝရူပါ ပါဏာတိပါတကမ္မာ ဝိရတာ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ပါဏာတိပါတအမှုမှ ရှောင်ကြဉ်ကြကုန်၍။ ဓမ္မံ စရိတွာ၊ တရားကို ကျင့်၍။ ဒေဝနဂရံ ပူရယိသု၊ နတ်ပြည်ကို ပြည့်စေကုန်ပြီ။

သတ္တာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာ တော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္တိ ယဋေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ ၍။ အဟံ တေန သမယေန၊ ငါဘုရားသည် ထိုအခါက။ ရုက္ခဒေဝတာ အဟောသိန္တိ၊ ရုက္ခဦးနတ်မင်းသည် ဖြစ်ခဲ့ပြီဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော် မူပြီ။

အာယာစိတဘတ္တဇာတကဝဏ္ဏနာ နဝမာ၊ ကိုးခုမြောက်ဖြစ်သော
အာယာစိတဘတ္တဇာတ် အဖွင့်တည်း။

၁၀။ နဠပါနဇာတကဝဏ္ဏနာ

ဒိသွာ ပဒမနုတ္တိဏန္တိ ဣဒံ၊ ဒိသွာ ပဒမနုတ္တိဏန္တံ စသော ဤတရားဒေသနာ တော်ကို။ သတ္တာ ကောသလေသု၊ ဘုရားရှင်သည် ကောသလတိုင်းတို့၌။ စာရိကံ စရမာနော၊ ခရီးဒေသစာရိကို လှည့်လည်တော်မူသော်။ နဠကပါနဂါမံ ပတွာ၊ နဠကပါနရွာသို့ ရောက်တော်မူ၍။ နဠကပါနပေါက္ခရဏိယံ၊ နဠကပါန လေးထောင့်ကန်က။ ကေတကဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဆပ်သွားတော၌ နေတော် မူစဉ်။ နဠဒဏ္ဍကေ အာရပ္ပ ကထေသိ၊ ကျူးရိုးတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော် မူပြီ။ တဒါ ဘိက္ခု၊ ထိုအခါ၌ ရဟန်းတို့သည်။ နဠကပါနပေါက္ခရဏိယံ နှတွာ၊

နဠကပါနလေးထောင့်ကန်၌ ရေခိုးကြပြီး၍။ သူစိယရတ္တာယ သာမဏေရဟံ၊
 အပ်ကျည်၊ အပ်ဗူးအလို့ငှာ သာမဏေတို့ကို။ နဠဒဏ္ဍကေ ဂါဟာပေတွာ၊ ကျွဲရိုး
 တို့ကို ယူခိုင်း၍။ တေ သဗ္ဗတ္ထကမေဝ၊ ထိုကျွဲရိုးတို့ကို တစ်ချောင်းလုံး၌ပင်။ ဆိဒ္ဒ္ဒ
 ဒိသွာ၊ အပေါက်ဖြစ်နေသည်တို့ကို တွေ့မြင်ရ၍။ သတ္တာရံ ဥပသင်္ကမိတွာ၊
 ဘုရားရှင်သို့ ချဉ်းကပ်၍။ “ဘန္တေ မယံ၊ အိုရှင်တော်ဘုရား တပည့်တော်တို့သည်။
 သူစိယရတ္တာယ နဠဒဏ္ဍကေ ဂဏ္ဍာပေမ၊ အပ်ဗူးအလို့ငှာ ကျွဲရိုးတို့ကို ယူခိုင်းပါ
 ကုန်၏။ တေ မူလတော ယာဝ အဂ္ဂါ၊ ထိုကျွဲရိုးတို့သည် အရင်းမှ အဖျားတိုင်
 အောင်။ သဗ္ဗတ္ထကမေဝ ဆိဒ္ဒ္ဒါ၊ တစ်ချောင်းလုံးပင် အပေါက်ဖြစ်နေပါကုန်၏။
 ဧတံ ကိ န ခေါတိ ပုစ္ဆိသု၊ ဤကျွဲရိုးတစ်ချောင်းလုံး အဆစ်မပါ အပေါက်ဖြစ်နေ
 ခြင်းသည် ဘာကြောင့်ပါနည်းဟု မေးကြပြီ။ သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ ဘိက္ခဝေ
 ဣဒံ၊ အို ရဟန်းတို့ ဤအရင်းမှ အဖျားအထိ ကျွဲရိုးတို့ တစ်ပေါက်တည်း ဖြစ်နေ
 ခြင်းသည်။ မယံ ပေါရာဏကာမိဌာနံ၊ ငါဘုရား၏ ရှေးကပြုခဲ့သော အမိဌာန်
 တည်း။ ဣတိ ဝတွာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ အတိတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို
 ဆောင်တော်မူပြီ။

ပုဗ္ဗေ သော ဝနသဏ္ဍော၊ ရှေးလွန်လေပြီးသောအခါက ထိုတောအုပ်သည်။
 အရညော အဟောသိ ကိရ တောသည်ပင် ဖြစ်ခဲ့ပြီတဲ့။ တဿာပိ ပေါက္ခရဏိယာ၊
 ထိုလေးထောင့်ကန်၌လည်း။ ဧကော ဒကရက္ခသော၊ ရေစောင့်ဘီလူး
 တစ်ကောင်သည်။ ဩတိဏ္ဍောတိဏ္ဍော ခါဒတိ၊ ဆင်းသူ၊ ဆင်းသူတို့ကို စား၏။
 တဒါ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအခါ ဘုရားလောင်းသည်။ ရောဟိတမိဂ-
 ပေါတကပ္ပမာဏော ကပိရာဇာ ဟုတွာ၊ စိုင်ငယ်ပမာဏရှိသော မျောက်မင်းသည်
 ဖြစ်၍။ အသီတိသဟဿမတ္တဝါနရပရိဝုတော၊ ရှစ်သောင်းမျှသော မျောက်များ
 ခြံရံအပ်လျက်။ ယူထံ ပရိဟရန္တော၊ မျောက်အုပ်ကြီးကို ဦးဆောင်လျက်။ တသ္မိ
 အရညေ ဝသတိ၊ ထိုတော၌ နေ၏။ သော ဝါနရဂဏဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း
 မျောက်မင်းသည် မျောက်အပေါင်းအား။ “တာတာ ဣမသ္မိ အရညေ၊ အို
 အမောင်တို့ ဤတောထဲ၌။ ဝိသရက္ခာပိ၊ အဆိပ်ပင်တို့သည်လည်းကောင်း။
 အမနုဿပရိဂ္ဂဟိတပေါက္ခရဏိယောပိ ဟောန္တိ၊ ဘီလူးသိမ်းပိုက်အပ်သော
 ရေကန်တို့သည်လည်းကောင်း ရှိကုန်၏။ တုမေ အခါဒိတပုဗ္ဗံ၊ သင်တို့သည်
 ရှေးကမစားဖူးသော။ ဖလာဖလံ ခါဒန္တာ ဝါ၊ အသီးငယ်၊ အသီးကြီးကို စားလို

ကုန်သော်လည်းကောင်း။ အပီတပုဗ္ဗံ ပါနီယံ ပိဝန္တာ ဝါ။ ရှေးက မသောက်ဖူးသော သောက်ရေကို သောက်လိုကုန်သော်လည်းကောင်း။ မံ ပဋိပုစ္ဆေယျာထာတိ၊ ငါ့ကို မေးကြလော့”ဟု။ သြဝါဒံ အဒါသိ၊ သြဝါဒကို ပေးထားပြီ။ တေ သာဓူတံ ပဋိဿုဏိတွာ၊ ထိုမျောက်တို့သည် ကောင်းပါပြီဟု ဝန်ခံကြ၍။ ဧကဒိဝသံ အဂတပုဗ္ဗဌာနံ ဂတာ၊ တစ်နေ့၌ ရှေးကမသွားဖူးသော ဌာနသို့ သွားကြသော်။ တတ္ထ ဗဟုဒေဝ ဒိဝသံ စရိတွာ၊ ထိုဌာန၌ များစွာပင်ဖြစ်သော နေ့ပတ်လုံး လှည့်လည်၍။ ပါနီယံ ဂဝေသမာနာ၊ သောက်ရေကို ရှာကုန်သော်။ ဧကံ ပေါက္ခရဏိ ဒိသွာ၊ လေးထောင့်ကန်တစ်လုံးကို တွေ့မြင်ကြ၍။ ပါနီယံ အပိဝိတွာဝ၊ သောက်ရေကို မသောက်ကြသေးဘဲ။ ဗောဓိသတ္တဿ အာဂမနံ၊ ဘုရားလောင်း မျောက်မင်း၏ လာမှုကို။ သြလောကယမာနာ နိသီဒိသု၊ ကြည့်ရှု စောင့်မျှော် ကုန်လျက် နေကြပြီ။ ဗောဓိသတ္တော အာဂန္တာ၊ ဘုရားလောင်း မျောက်မင်းသည် လာ၍။ တာတာ ကိ၊ ချစ်သားတို့ ဘာကြောင့်။ ပါနီယံ န ပိဝထာတိ အာဟ၊ ရေကို မသောက်ကြသနည်းဟု မေးပြီ။ တုမ္မာကံ အာဂမနံ သြလောကေမာတိ၊ အရှင်မျောက်မင်းတို့၏ လာမှုကို ရှုမျှော်နေကြပါ၏ဟု ပြောကုန်ပြီ။ သုဠ တာတာတိ၊ ကောင်းပေစွ ချစ်သားတို့ဟု ပြော၍။ ဗောဓိသတ္တော ပေါက္ခရဏိ အာဝိဇ္ဈိတွာ၊ ဘုရားလောင်းမျောက်မင်းသည် လေးထောင့်ကန်ကို လှည့်လည်ရစ်ပတ်၍။ ပဒံ ပရိတ္တိန္ဒန္တော၊ ခြေရာကို စုံစမ်းသော်။ သြတိဏ္ဏမေဝ ပဿိ၊ ဆင်းရာကိုသာ မြင်ရပြီ။ ဥတ္တိဏ္ဏံ န ပဿိ၊ တက်ရာကိုကား မမြင်ရ၊ မတွေ့ရ။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်း မျောက်မင်းသည်။ နိဿံသယံ ဧသာ၊ ဧကန် ဤလေးထောင့်ကန်ကား။ အမနုဿပရိဂ္ဂဟိတာတိ ဥ တွာ၊ ဘီလူးသိမ်းပိုက်အပ်သော ကန်တည်းဟု သိရ၍။ “တာတာ ပါနီယံ အပိဝန္တေဟိ၊ ချစ်သားတို့ သောက်ရေကို မသောက်ဘဲ နေကုန်သော။ ဝေါ သုဠ ကတံ၊ သင်တို့သည် ကောင်းသည်ကို ပြုအပ်ပါပေပြီ။ အယံ အမနုဿပရိဂ္ဂဟိတာတိ အာဟ၊ ဤလေးထောင့်ကန်ကို ဘီလူး သိမ်းဆည်းအပ်၏ဟု ပြောပြပြီ။

ဒကရက္ခသောပိ တေသံ၊ ရေစောင့်ဘီလူးသည်လည်း ထိုမျောက်တို့၏။ အနောတရဏဘာဝံ ဥ တွာ၊ မသက်ဆင်းကြောင်းကို သိ၍။ နီလောဒရော ပဏ္ဏရမုခေါ၊ ညိုသောဝမ်းဗိုက်ရှိသည် ဖြူဖွေးသောမျက်နှာ ရှိသည်။ သုရတ္တဟတ္ထပါဒေါ ဗိဘစ္ဆဒဿနော ဟုတွာ၊ အလွန်နီသောလက်ခြေရှိသည်

မြင်ရ၊ ရွံဖွယ်ကောင်းသည် ဖြစ်၍။ ဥဒကံ ဒွိဓာ ကတွာ၊ ရေကို နှစ်ဖြာကို ပြု၍။ နိက္ခမိတွာ၊ ရေထဲမှ ထွက်လာ၍။ “ကသ္မာ နိဿိန္နာ အတ္ထ၊ အဘယံကြောင့် ထိုင်နေကုန်သည် ဖြစ်ကြသနည်း။ ဩတရိတွာ ပါနီယံ၊ ဆင်း၍ သောက်ရေကို။ ပိဝထာတိ အာဟ၊ သောက်ကြလော့”ဟု ပြောပြီ။ အထ နံ ဗောဓိသတ္တော၊ ပြောရာ ထိုအခါ၌ ထိုရေစောင့်ဘီလူးကို ဘုရားလောင်း မျောက်မင်းသည်။ “တုံ ဣဓ၊ သင်သည် ဤလေးထောင့်ကန်၌။ နိဗ္ဗတ္တဒကရက္ခသော အသီတိ ပုစ္ဆိ၊ ဖြစ်သော ရေစောင့်ဘီလူးသည် ဖြစ်သလော”ဟု မေးပြီ။ အဟံ အာမ ဣတိ၊ ငါသည် မှန်၏ဟု ဖြေပြီ။ တုံ ပေါက္ခရဏိ၊ သင်ရေစောင့်ဘီလူးသည် လေးထောင့် ကန်သို့။ ဩတိဏ္ဏကေ လဘတိတိ၊ ဆင်းသူတို့ကို စားခွင့်ရသလောဟု မေးပြီ။ “လဘာမိ အာမ၊ ရသည် မှန်၏။ အဟံ ဣဓ ဩတိဏ္ဏ၊ ငါရေစောင့်ဘီလူးသည် ဤလေးထောင့်ကန်သို့ ဆင်းသူကို။ အန္တမသော သကုဏိကံ ဥပါဒါယ၊ အောက်ထစ်ဆုံးအားဖြင့် ငှက်မငယ်ကို အစပြု၍။ ကိဉ္စိ န မုဉ္ဇာမိ၊ ဘယ်သူကိုမျှ မလွှတ် (အလွတ်မပေး)။ သဗ္ဗေ တုမေပိ၊ အားလုံးကုန်သော သင်တို့ကိုလည်း။ ခါဒိဿာမိတိ၊ စားမည်”ဟုပြောပြီ။ မယံ အတ္တာနံ၊ ငါတို့မျောက်များသည် မိမိကိုယ်ကို။ တုယံ ခါဒိတုံ၊ သင့်အား စားခြင်းငှာ။ န ဒဿာမာတိ၊ မပေးကြ အံ့ဟု ပြောပြီ။ ပါနီယံ ပန ပိဝိဿထာတိ၊ သောက်ရေကိုတော့ သောက်ကြ မှာလားဟု မေးပြီ။ အာမ ပါနီယံ ပိဝိဿာမ၊ မှန်၏ သောက်ရေကိုတော့ သောက်ကြမည်။ တေ ဝသံ၊ သင်ရေစောင့်ဘီလူး၏ အလိုဆန္ဒ၊ အစားခံခြင်းသို့။ န ဂမိဿာမာတိ၊ မရောက်ကုန်အံ့ (မရောက်အောင် ပြုကြမည်)ဟု ပြောပြီ။ အထ ကထံ၊ ဒီလိုဆိုလျှင် ဘယ်ပုံဘယ်နည်း။ ပါနီယံ ပိဝိဿထာတိ၊ သောက်ရေကို သောက်ကြမည်နည်းဟု မေးပြီ။

ဩတရိတွာ ပိဝိဿန္တိတိ၊ ဆင်း၍ သောက်ကြလိမ့်မည်ဟု။ တုံ မညသိ ကိ ပန၊ သင်ရေစောင့်ဘီလူးသည် မှတ်ထင်နေသလော။ ဟိ မယံ အသီတိ- သဟဿာနိပိ အနောတရိတွာ၊ မှန်၏ ငါတို့မျောက်ရှစ်သောင်းလုံးတို့သည်လည်း သင့်ကန်တွင်း မဆင်းမူ၍။ ဧကေကံ နဠဒဏ္ဍကံ ဂဟေတွာ၊ တစ်ချောင်းစီ၊ တစ်ချောင်းစီသော ကျူရိုးကို ကိုင်ယူ၍။ ဥပ္ပလနာဠေန ဥဒကံ ပိဝန္တာ ဝိယ၊ ကြာရိုးဖြင့် ရေကို သောက်ကြသကဲ့သို့။ တဝ ပေါက္ခရဏိယာ၊ သင်ရေစောင့် ဘီလူး၏ ရေကန်မှ။ ပါနီယံ ပိဝိဿာမ၊ သောက်ရေကို သောက်ကြအံ့။ ဧဝံ

နော တံ၊ ဤသို့ သောက်ကြသော် ငါတို့ကို သင်ရေစောင့်ဘိလူးသည်။ ခါဒိတုံ န သက္ခိဿသီတိ၊ စားခြင်းငှာ မတတ်နိုင်လတ္တံ့ဟု ပြောပြီ။ ဧတမတ္ထံ ဝိဒိတွာ သတ္ထာ၊ ထိုအကြောင်းအရာကို သိတော်မူ၍ ဘုရားရှင်သည်။ အဘိသမ္ပုဒ္ဓေါ ဟုတွာ၊ ဘုရားသည် ဖြစ်တော်မူသော်။ ဣမိဿာ ဂါထာယ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော ဂါထာ၏။

၂၀။ “ဒိသွာ ပဒမနုတ္တိဏ္ဏံ၊ ဒိသွာနောတရိတံ ပဒ”န္တိ။

“ဒိသွာ ပဒမနုတ္တိဏ္ဏံ၊ ဒိသွာနောတရိတံ ပဒ” ဟူသော။ ပုရိမပဒဒွယံ အဘာသိ၊ ရှေ့နှစ်ပါဒကို ဟောတော်မူပြီ။

၂၀။ “အနုတ္တိဏ္ဏံ ပဒံ ဒိသွာ၊ ပြန်တက်မလာသော ခြေရာကို တွေ့မြင်ရ၍။
ဩတရိတံ ပဒံ ဒိသွာန၊ ဆင်းသွားသော ခြေရာကိုသာ မြင်တွေ့ရ၍။”

တဿ အတ္ထော၊ ထိုရှေ့နှစ်ပါဒ၏ အနက်ကား။ ဘိက္ခဝေ သော ကပိရာဇာ တဿာ ပေါက္ခရဏိယာ၊ ရဟန်းတို့ ထိုမျှော်မင်းသည် ထိုလေးထောင့်ကန်၌။ ဧကမ္ပိ ဥတ္တိဏ္ဏပဒံ နာဒွဿ၊ တစ်ခုမျှလည်းဖြစ်သော တက်လာသော ခြေရာကို မမြင်ရ မတွေ့ရပြီ။ ဩတရိတံ ပန ဩတိဏ္ဏပဒမေဝ အဒွဿ၊ ဆင်းသော ခြေရာကိုသာ တွေ့ရပြီတည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အနုတ္တိဏ္ဏံ ပဒံ ဒိသွာ၊ တက်မလာသော ခြေရာကို မြင်ရ၍။ ဩတရိတံ ပဒံ ဒိသွာန၊ ဆင်းသော ခြေရာကိုသာ မြင်ရ၍။ အဒ္ဓါ အယံ ပေါက္ခရဏိ၊ ဧကန် ဤလေးထောင့်ကန်သည်။ အမနုဿပရိဂ္ဂဟိတာတိ ဥ တွာ၊ ဘိလူးသိမ်းဆည်းအပ်သော ကန်တည်းဟု သိ၍။ တေန သဒ္ဓိ သလ္လပန္နော၊ ထိုရေစောင့်ဘိလူးနှင့်အတူ ပြောလို၍။

နဠေန ဝါရိ ပိဿာမာတိ၊ နဠေန ဝါရိ ပိဿာမဟူ၍။ သပရိသော အာဟ၊ ပရိသတ်နှင့်တကွသော ဘုရားလောင်းမျှော်မင်းသည် ပြောပြီ။ တဿ အတ္ထော၊ နဠေန ဝါရိ ပိဿာမဟူသော ထိုတတိယပါဒ၏ အနက်ကား။ မယံ တဝ ပေါက္ခရဏိယံ၊ ငါတို့သည် သင်ဘိလူး၏ လေးထောင့်ကန်၌။ နဠေန ဝါရိ ပိဝိဿာမ ဣတိ၊ ကျူရိုးကိုယ်စီဖြင့် ရေကို သောက်ကြအံ့ ဤသည်ပင်တည်း။ ပုန မဟာသတ္ထော၊ တစ်ဖန် ဘုရားလောင်းမျှော်မင်းသည်။ နေဝ မံ တွံ ဝမိဿသီတိ အာဟ၊ နေဝ မံ တွံ ဝမိဿသီဟု ဆိုပြီ။ ဧဝံ နဠေန ပါနီယံ ပိဝန္တံ၊ ဤသို့ ကျူရိုးကိုယ်စီဖြင့် သောက်ရေကို သောက်သော။ သပရိသမ္ပိ မံ ပရိသတ်နှင့်

အတူလည်းဖြစ်သော ငါမျောက်မင်းကို။ တံ နေဝ ဝဓိဿသိ၊ သင်ရေစောင့်
ဘီလူးသည် မသတ်နိုင်လတ္တံ့ (သတ်နိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်)။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား
နေဝ မံ တံ ဝဓိဿသိ စတုတ္ထပါဒအနက်တည်း။

စ ပန ဧဝံ ဝတ္တာ ဟေမိသတ္ထော၊ ဆက်၍ အထူးပြောရသော် ဤသို့ ပြောဆို၍
ဘုရားလောင်းမျောက်မင်းသည်။ ဧကံ နဠဒဏ္ဍကံ အာဟရာပေတွာ၊ တစ်ခုသော
ကျွန်းကို ဆောင်ယူစေ၍။ ပါရမိယော အာဝဇ္ဇေတွာ၊ ပါရမီတော်တို့ကို ဆင်ခြင်
၍။ သစ္စကိရိယံ ကတွာ၊ သစ္စာဆိုမှုကို ပြု၍။ မုခေန ဓမ္မံ၊ ခံတွင်းဖြင့် မှတ်ပြီ။
နဠော အန္တော၊ ကျွန်းသည် အတွင်း၌။ ကိဉ္စိ ဂဏ္ဍိ အသေသေတွာ၊ တစ်စုံ
တစ်ခုသော အဖုအဆစ်ကိုမျှ မကြွင်းကျန်စေမူ၍။ သဗ္ဗတ္ထကမေဝ သုသိရော
အဟောသိ၊ တစ်ချောင်းလုံး၌ပင် အပေါက်အခေါင်းသည် ဖြစ်ပြီ။ ဣမိနာ
နိဿာမေန၊ ဤနည်းဖြင့်။ အပရမ္ပိ အပရမ္ပိ အာဟရာပေတွာ၊ အခြားအချောင်း
အခြားအချောင်းကိုလည်း ဆောင်ယူခိုင်း၍။ မုခေန ဓမ္မံတွာ အဒါသိ၊ ခံတွင်းဖြင့်
မှတ်၍ ပေးပြီ။ ဧဝံ သန္တေပိ နိဋ္ဌာပေတုံ န သက္ကာ၊ ဤသို့ပင် ဖြစ်သော်လည်း
ပြီးစေခြင်းငှာ မတတ်ကောင်း။ တသ္မာ ဧဝံ န ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ထို့ကြောင့် ဤသို့
မျောက်အားလုံးဖို့ မှတ်ပေး၏ဟု အဓိပ္ပါယ်မယူထိုက်။ ပန ဟေမိသတ္ထော၊
ယူထိုက်သည်ကား ဘုရားလောင်းမျောက်မင်းသည်။ ဣမံ ပေါက္ခရဏိ
ပရိဝါရေတွာ ဇာတာ၊ ဤလေးထောင့်ကန်ကို ခြံရံဝန်း၍ ပေါက်ကြကုန်သော။
သဗ္ဗေပိ နဠာ ဧကန္တိဒ္ဓါ ဟောန္တုတိ၊ ကျွန်းအားလုံးတို့သည်လည်း တစ်ပေါက်
တည်းသာ ရှိကြသည် ဖြစ်ကြစေဟု။ အဓိဋ္ဌာသိ၊ အဓိဋ္ဌာန်ပြီ။ ဟိ ဟေမိသတ္တာနံ
ဟိတူပစာရဿ၊ မှန်၏ ဘုရားလောင်းတို့၏ အများစီးပွားဆောင်ရွက်ခြင်း၏။
မဟန္တတာယ အဓိဋ္ဌာနံ သမိဇ္ဈတိ၊ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သည့် အဖြစ်ကြောင့်
အဓိဋ္ဌာန်မူသည် ပြီးစီးပြည့်စုံ၏။ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုအခါမှ စ၍။ တံ ပေါက္ခရဏိ
ပရိဝါရေတွာ၊ ထိုလေးထောင့်ကန်ကို ဝိုင်းဝန်းခြံရံ၍။ ဥဋ္ဌိတနဠာ သဗ္ဗေပိ၊
ပေါက်ကြသော ကျွန်းအားလုံးတို့သည်လည်း။ ဧကန္တိဒ္ဓါ ဇာတာ၊ တစ်ပေါက်တည်း
ရှိကြသည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဟိ ဣမသ္မိ ကပ္ပေ၊ ချဲ့ပြောရသော် ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌။
ကပ္ပဋ္ဌိယပါဠိဟာရိယာနိ နာမ စတ္တာရိ၊ ကမ္ဘာတည်မည့် တန်ခိုးပြာဋိဟာတို့
မည်သည် လေးမျိုးတို့တည်း။ ကတမာနိ စတ္တာရိ၊ အဘယ်လေးမျိုးတို့သည်။

(ကပ္ပဌိယပါဠိဟာရိယာနိ နာမ၊ ကမ္ဘာတည်မည့် တန်ခိုးပြာဋိဟာတို့ မည်သနည်း)။
 စန္ဒေ သသလက္ခဏံ၊ လ၌ ယုန်အမှတ်တံဆိပ်သည်။ ဣမံ သကလမ္ပိ ကပွံ
 ဌဿတိ၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာပတ်လုံးလည်း တည်ရှိလတ္တံ့။ ဝဋ္ဋကဇာတကေ အဂ္ဂိနော
 နိဗ္ဗတဌာနံ၊ ဝဋ္ဋကဇာတ်၌ တောမီး၏ငြိမ်းအေးရာဌာနကို။ ဣမံ ကပွံ သကလမ္ပိ
 ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာပတ်လုံးလည်း။ အဂ္ဂိ န ဈာယိဿတိ၊ မီးသည် မလောင်လတ္တံ့။
 ယဋ္ဌိကာရနိဝေသနဌာနံ၊ ယဋ္ဌိကာရအိုးထိန်းအိမ်နေရာသည်။ သကလမ္ပိ ဣမံ
 ကပွံ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာပတ်လုံး။ အနောဿကံ ဌဿတိ၊
 မိုးမစိုဘဲ တည်ရှိလတ္တံ့။ ဣမံ ပေါက္ခရဏိ ပရိဝါရေတွာ ဥဋ္ဌိတနဌာ၊
 ဤလေးထောင့်ကန်ကို ဝိုင်းဝန်းခြံရံ၍ ပေါက်ကြသော ကျွပ်ကမ်းတို့သည်။
 ဧကစ္ဆိဒ္ဒါ ဘဝိဿန္တိတိ၊ တစ်ပေါက်တည်းသာ ရှိကြသည် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်ဟု။
 ဣမာနိ စတ္တာရိ၊ ဤလေးမျိုးတို့သည်။ ကပ္ပဌိယပါဠိဟာရိယာနိ နာမ၊ ကမ္ဘာ
 တည်မည့် တန်ခိုးပြာဋိဟာတို့ မည်၏။

ဗောဓိသတ္တော ဧဝံ အဓိဌဟိတွာ၊ ဘုရားလောင်းမျောက်မင်းသည် ဤသို့
 အဓိဌာန်၍။ ဧကံ နဠ အာဒါယ နိသီဒိ၊ ကျွန်းတစ်ချောင်းကို ကိုင်ယူ၍ ထိုင်နေပြီ။
 တေပိ အသီတိသဟဿဝါနရာ၊ ထိုမျောက်ပေါင်းရှစ်သောင်းတို့သည်လည်း။
 ဧကေကံ အာဒါယ၊ ကျွန်းတစ်ချောင်း တစ်ချောင်းစီကို ကိုင်ယူ၍။ ပေါက္ခရဏိ
 ပရိဝါရေတွာ နိသီဒိသု၊ လေးထောင့်ကန်ကို ဝိုင်း၍ ထိုင်နေကုန်ပြီ။ နဠေန
 အာကမိတွာ၊ ကျွန်းဖြင့် ငင်၍ (စုပ်၍)။ ပါနီယံ ဗောဓိသတ္တဿ ပိဝနကာလေ၊
 သောက်ရေကို ဘုရားလောင်းမျောက်မင်း၏ သောက်ရာကာလ၌။ တေပိ သဗ္ဗေ
 ထိုမျောက်အားလုံးတို့သည်လည်း။ တီရေ နိသိန္ဒာဝ ပိဝိသု၊ ကမ်းနား၌
 ထိုင်ကုန်လျက်သာ သောက်ကြပြီ။ ဧဝံ တေဟိ ပါနီယေ ပိဝိတေ၊ ဤသို့ ထို
 မျောက်တို့သည် သောက်ရေကို သောက်အပ်သော်။ ဒကရက္ခသော ကိဉ္စိ
 အလဘိတွာ၊ ရေစောင့်ဘီလူးသည် တစ်စုံတစ်ခု လုပ်ခွင့်ကို မရ၍။ အနတ္တမနော
 သကနိဝေသနမေဝ ဂတော၊ နှလုံးမသာယာ၍ မိမိဘုံဗိမာန်သို့သာ သွားပြီ။
 ဗောဓိသတ္တောပိ သပရိဝါရော၊ ဘုရားလောင်းမျောက်မင်းသည်လည်း အခြံအရံ
 မျောက်များနှင့်အတူ။ အရညမေဝ ပါဝိသိ၊ တောထဲသို့သာ ဝင်သွားပြီ။။

သတ္တာ ပန၊ ဘုရားရှင်သည်ကား။ “ဘိက္ခဝေ ဣမေသံ နဠာနံ၊ အို ရဟန်းတို့ ဤကျူရိုး၏။ ဧကန္တိဒ္ဓဘာဝေါ နာမ၊ တစ်ပေါက်တည်းသာ ရှိသည့်အဖြစ် မည်သည်။ မယုမေဝ ဧတံ အဓိဋ္ဌာနန္တိ၊ ငါဘုရား၏သာ ရှေးကပြုခဲ့သော ထို အဓိဋ္ဌာန်ပင်တည်း” ဟု။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဤတရားဒေသနာ တော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္တိ ယဋေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော် မူ၍။ “တဒါ ဒကရက္ခသော၊ ထိုအခါက ရေစောင့်ဘိလူးသည်။ ဒေဝဒဟော အဟောသိ၊ ဒေဝဒတ်သည် ဖြစ်လာပြီ။ အသီတိသဟဿဝါနရာ ဗုဒ္ဓပ္ပရိသာ၊ အခြံအရံမျောက်ပေါင်းရှစ်သောင်းတို့ကား ယခု ငါဘုရားပရိသတ်တို့တည်း။ ဥပါယကုသလော ကပိရာဇာ ပန၊ ဘေးကင်းကြောင်း နည်းကျမ်းကျင်သော မျောက်မင်းသည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

နဠပါနဇာတကဝဏ္ဏနာ ဒသမာ၊ ဆယ်ခုမြောက်ဖြစ်သော
နဠပါနဇာတ်အဖွင့်တည်း။

သီလဝဂ္ဂေါ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော သီလဝဂ်တည်း။

တဿ ဥဒ္ဓါနံ၊ ထိုသီလဝဂ်၏ အကျဉ်းချုပ်ခေါင်းစဉ်ကား။ နိဂြောဓံ လက္ခဏံ ကဏ္ဍိ၊ နိဂြောဓမိဂဇာတ်ရယ် လက္ခဏမိဂဇာတ်ရယ် ကဏ္ဍိဇာတ်ရယ်။ ဝါတမိဂံ ခရာဒိယံ၊ ဝါတမိဂဇာတ်ရယ် ခရာဒိယဇာတ်ရယ်။ တိပလ္လတ္ထံ မာလုတဉ္စ၊ တိပလ္လတ္ထမိဂဇာတ်ရယ် မာလုတဇာတ်ရယ်။ မတဘတ္ထံ အာယာစိတံ၊ မတဘတ္ထဇာတ်ရယ် အာယာစိတဘတ္ထဇာတ်ရယ်။ နဠပါနန္တိ၊ နဠပါနဇာတ်ရယ်ဟု။ တေ ဒသ ဣတိ၊ ထိုဇာတ်တို့သည် ဆယ်ခုတို့တည်း ဤသည်ပင်တည်း။ (၎င်း၏ ဝေဝုဓ်၊ ရယ်ကိုလည်းကောင်း။ မတဘတ္ထ အာယာစိတံ၏ ပဒစ္ဆေဒ၊ မတဘတ္ထ အာယာစိတံကိုလည်းကောင်း၊ “ခေါင်းစဉ်ကား” စပ်ရာ “ဤသည်ပင်တည်း”ကို လည်းကောင်း ရေးလိုက်သည်။)

၃။ ကုရုဂ်ဝဂ္ဂ

၁။ ကုရုဂ်မိဂဇာတကဝဏ္ဏနာ

ဉာတမေတံ ကုရုဂ်ဿာတိ ဣဒံ၊ ဉာတ မေတံ ကုရုဂ်ဿ စသော ဤတရား
 ဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ ဝေဠုဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဝေဠုဝန်ကျောင်း
 တော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဒေဝဒတ္တံ အာရမ္မ ကထေသိ၊ ဒေဝဒတ်ကို အကြောင်းပြု၍
 ဟောတော်မူပြီ။ ဟိ ဧကသ္မိ သမယေ၊ ချဲ့ပြောရသော် အခါတစ်ပါး၌။
 ဓမ္မသဘာယံ သန္နိပတိတာ ဘိက္ခု၊ တရားသဘင်၌ ကောင်းစွာကျရောက် စုဝေး
 ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ “အာဝုသော ဒေဝဒတ္တော၊ ငါ့ရှင်တို့ ဒေဝဒတ်သည်။
 တထာဂတဿ ယာတနတ္ထာယ၊ ဘုရားရှင်ကို သတ်ခြင်းငှာ။ ဓနုဂ္ဂဟေ
 ပယောဇေသိ၊ လေးသမားတို့ကို စေလွှတ်ပြီ။ သိလံ ပဝိဇ္ဇိ၊ ကျောက်လုံးကို လှိမ့်
 ချပြီ။ ဓနပါလံ ဝိဿဇေသိ၊ ဓနပါလခေါ် နာဠာဂိရိဆင်ကို လွှတ်စေပြီ။ သဗ္ဗထာပိ
 ဒသဗလဿ၊ နည်းမျိုးစုံဖြင့်လည်း ဘုရားရှင်ကို။ ဝဇာယ ပရိသက္ကတိတိ၊
 သတ်ခြင်းငှာ အားထုတ်၏”ဟု။ ဒေဝဒတ္တဿ အဝဏ္ဏံ၊ ဒေဝဒတ်၏ ကျေးဇူးမဲ့ကို။
 ကထေန္တာ နိသီဒိသု၊ ပြောကြလျက် ထိုင်နေကုန်ပြီ။ သတ္တာ အာဂန္တာ၊ ဘုရားရှင်
 သည် ကြွလာတော်မူ၍။ ပညတ္တာသနေ နိသိန္နော၊ ခင်းထားအပ်သောနေရာ၌
 ထိုင်တော်မူလျက်။ “ဘိက္ခဝေ ဧတရဟိ ကာယ ကထာယ၊ အို ရဟန်းတို့ ယခု
 အခါ ဘယ်စကားဖြင့်။ သိန္နိသိန္နာ အတ္ထ န ဣတိ၊ ကောင်းစွာထိုင်နေကုန်သည်
 ဖြစ်ကြသနည်း”ဟု။ ပုစ္ဆိ မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ ဒေဝဒတ္တော၊ အို ရှင်တော်ဘုရား
 ဒေဝဒတ်သည်။ တုမှာကံ ဝဇာယ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားတို့ကို သတ်ခြင်းငှာ။
 ပရိသက္ကတိတိ၊ အားထုတ်၏ဟု။ တဿ အဂုဏကထာယ၊ ထိုဒေဝဒတ်၏
 ကျေးဇူးမဲ့ စကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ အမှာတိ၊ ကောင်းစွာထိုင်နေကုန်သည်
 ဖြစ်ကြပါ၏ဟု လျှောက်ကုန်ပြီ။ သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ “ဘိက္ခဝေ ဒေဝဒတ္တော၊
 အို ရဟန်းတို့ ဒေဝဒတ်သည်။ ဣဒါနေဝ မမ၊ ယခုအခါ၌သာ ငါဘုရားကို။
 ဝဇာယ န ပရိသက္ကတိ၊ သတ်ခြင်းငှာ အားထုတ်သည်မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ မမ၊
 ရှေးကလည်း ငါဘုရားကို။ ဝဇာယ ပရိသက္ကိယေဝ၊ သတ်ခြင်းငှာ အားထုတ်ဖူး
 သည်သာ။ စ ပန မံ၊ အထူးပြောရသော် သတ်ဖို့ရာ အားထုတ်ပါသော်လည်း

ငါဘုရားကို။ ဝဓိတုံ နာသက္ခိတိ ဝတ္တာ၊ သတ်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ဟု မိန့်တော်မူ၍။
အတိတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတိတေ ဗာရာဏသီယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ
ရန္တံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော ကုရုဏ်-
မိဂေါ ဟုတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းသည် ဒရယ်သည် ဖြစ်၍။ ဧကသ္မိ အရညာယတနေ၊
တစ်ခုသော တောကြီး၌။ ဖလာနိ ခါဒန္တော ဝသတိ၊ သစ်သီးတို့ကို စားလျက်
နေ၏။ သော ဧကသ္မိ ကာလေ၊ ထိုဘုရားလောင်းဒရယ်သည် အခါတစ်ပါး၌။
ဖလသမ္ပန္နေ သေပဏ္ဍိရုက္ခေ၊ အသီးပြည့်စုံသော ရေမနေ၊ (ယမနေ)ပင်၌။
သေပဏ္ဍိဖလာနိ ခါဒတိ၊ ရေမနေသီးတို့ကို စား၏။ အထ ဂါမဝါသီ ဧကော
အဋ္ဌကလုဒ္ဒကော၊ ထိုအခါ၌ ရွာ၌နေသော တစ်ယောက်သော လင့်စင်ထိုး
စောင့်နေသော မုဆိုးသည်။ ဖလရုက္ခမူလေသု မိဂါနံ၊ အသီးရှိသော အပင်ရင်း
တို့၌ သားကောင်တို့၏။ ပဒါနိ ဥပဓာရေတွာ၊ ခြေရာတို့ကို စူးစမ်းဆင်ခြင်၍။
ဥပရိ ရုက္ခေ အဋ္ဌကံ ဗန္ဓိတွာ၊ သစ်ပင်ထက်၌ လင့်စင်ကို ဖွဲ့၍ (ထိုး၍)။ တတ္ထ
နိသီဒိတွာ၊ ထိုလင့်စင်၌ စောင့်နေ၍။ ဖလာနိ ခါဒိတုံ၊ သစ်သီးတို့ကို စားခြင်းငှာ။
အာဂတာဂတေ မိဂေ၊ လာကုန်လာကုန်သော သားကောင်တို့ကို။ သတ္တိယာ
ဝိဇ္ဈိတွာ၊ လုံဖြင့် ပစ်ထိုး၍။ တေသံ မံသံ ဝိက္ကိဏန္တော၊ ထိုသားကောင်တို့၏
အသားကို ရောင်းချလျက်။ ဇီဝိကံ ကပ္ပေတိ၊ အသက်မွေးမှုကို ပြု၏။ သော
ဧကဒိဝသံ၊ ထိုလင့်စောင့်မုဆိုးသည် တစ်နေ့၌။ တသ္မိ ရုက္ခမူလေ ဗောဓိသတ္တဿ၊
ထိုရေမနေပင်ရင်း၌ ဘုရားလောင်း၏။ ပဒဝဠေ ဝိသ္ဗာ၊ ခြေရာကို တွေ့ရ၍။ တသ္မိ
သေပဏ္ဍိရုက္ခေ အဋ္ဌကံ ဗန္ဓိတွာ၊ ထိုရေမနေပင်၌ လင့်စင်ကို ထိုး၍။ ပါတောဝ
ဘုဉ္ဇိတွာ၊ စောစောပင် စား၍။ သတ္တိ အာဒါယ၊ လုံကို ယူ၍။ ဝနံ ပဝိသိတွာ၊
တောသို့ ဝင်၍။ တံ ရုက္ခံ အာရဟိတွာ၊ ထိုရေမနေပင်ပေါ်သို့ တက်၍။ အဋ္ဌကေ
နိသီဒိ၊ လင့်စင်၌ ထိုင်နေပြီ။ ဗောဓိသတ္တောပိ ပါတောဝ၊ ဘုရားလောင်းဒရယ်
သည်လည်း စောစောကပင်။ ဝသနဌာနာ နိက္ခမိတွာ၊ နေရာဌာနမှ ထွက်ခဲ့၍။
သေပဏ္ဍိဖလာနိ ခါဒိဿာမိတိ အာဂမ္မ၊ ရေမနေသီးတို့ကို စားမည်ဟု လာပြီး၍။
တံ ရုက္ခမူလံ သဟသာဝ အပဝိသိတွာ၊ ထိုရေမနေပင်နားသို့ အဆောတလျင်ပင်
မဝင်မူ၍။ “ကဒါစိ အဋ္ဌကလုဒ္ဒကာ၊ ရံခါ လင့်စောင့်မုဆိုးတို့သည်။ ရုက္ခေသု
အဋ္ဌကံ ဗန္ဓိန္၊ သစ်ပင်တို့၌ လင့်ကို ဖွဲ့ကုန်၊ ထိုးကုန်၏။ ဧဝရူပေါ ဥပဒ္ဒပေါ အတ္ထိ

န ခေါတိ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ဘေးရန်သည် ရှိလေသလော”ဟု။ ပရိစ္ဆာဏန္တော ဗာဟိရတောဝ အဋ္ဌာသိ၊ စူးစမ်းလျက် အပြင်ဘက်၌သာ တည်နေပြီ။

လုဒ္ဒကောပိ ဗောဓိသတ္တဿ၊ လင့်စောင့်မုဆိုးသည်လည်း ဘုရားလောင်း ဒရယ်၏။ အနာဂမနံ ဥ တွာ၊ မလာမှုကို သိ၍။ အဋ္ဌကေ နိသိန္နောဝ၊ လင့်စင်၌ ထိုင်လျက်ပင်။ သေပဏ္ဍိဖလာနိ ခိပိတွာ ခိပိတွာ၊ ရေမနေသီးတို့ကို ပစ်၍ ပစ်၍။ တဿ ပုရတော ပါတေသိ၊ ထိုဘုရားလောင်းဒရယ်၏ ရှေ့၌ ကျစေပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းဒရယ်သည်။ “ဣမာနိ ဖလာနိ အာဂန္တာ၊ ဤ ရေမနေသီးတို့သည် လာ၍။ မယံ ပုရတော ပတန္တိ၊ ငါ၏ ရှေ့၌ ကျကုန်၏။ လုဒ္ဒကော ဥပရိ အတ္ထိ န ခေါတိ၊ လင့်စင်စောင့်မုဆိုးသည် ရေမနေပင်ထက်၌ ရှိလေသလော”ဟု။ ပုနပ္ပနံ ဥလ္လောကေန္တော၊ ထပ်ကာ ထပ်ကာ မော်ကြည့်သော်။ လုဒ္ဒကံ ဒိသ္မာ၊ လင့်စောင့်မုဆိုးကို မြင်၍။ အပဿန္တော ဝိယ ဟုတွာ၊ မမြင် သကဲ့သို့ ဖြစ်၍။ “အမ္ဘောရုက္ခ ပုဗ္ဗေ တံ၊ အို ရေမနေပင် ရှေးက သင်ရေမနေပင် သည်။ ဩလမ္ပကံ စာရေန္တော ဝိယ၊ တွဲရဲရွဲကျလျက် ဖြစ်စေသကဲ့သို့။ ဥဇုကမေဝ၊ ဖြောင့်မတ်စွာ (အောက်တည်တည်သာ)။ ဖလာနိ ပါတေသိ၊ အသီးတို့ကို ကျ စေ၏ (အသီးကြွေကျ၏)။ အဇ္ဇ ပန တေ၊ ယနေ့ကား ထူးခြားစွာ သင်ရေမနေ ပင်သည်။ ရုက္ခဓမ္မော ပရိစ္စတ္တော၊ သစ်ပင်တို့သဘောကို စွန့်အပ်ပြီ။ ဧဝံ တယာ၊ ဤကဲ့သို့ သင်ရေမနေပင်သည်။ ရုက္ခဓမ္မော ပရိစ္စတ္တော၊ သစ်ပင်တို့သဘောကို စွန့်အပ်သော်။ အဟမ္ပိ အညံ ရုက္ခမူလံ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ငါဒရယ်သည်လည်း အခြားသော သစ်ပင်ရင်းသို့ ချဉ်းကပ်၍။ မယံ အာဟာရံ ငါအတွက် အစာ အာဟာရကို။ ပရိယေသိဿာမိတိ ဝတွာ၊ ရှာအံ့ဟု ပြော၍။

၂။ “ဉာတမေတံ ကုရုဂ်ဿ၊ ယံ တံ သေပဏ္ဍိ သေယျသိ။

အညံ သေပဏ္ဍိ ဂစ္ဆာမိ၊ န မေ တေ ရုစ္စတေ ဖလံ”န္တိ။

“ဉာတမေတံ ကုရုဂ်ဿ (လ) န မေ တေ ရုစ္စတေ ဖလံ” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

၂။ သေပဏ္ဍိ၊ အိုရေမနေပင်။ တံ၊ သင်ရေမနေပင်သည်။ ယံ သေယျသိ၊ အကြင်သဘော ကျိုးပဲ့၏ (အကြင် စည်းကမ်းပျက်၏)။ ဧတံ၊ သင်၏

ဤစည်းကမ်းပျက်ခြင်းသည်။ ကုရုဏ်ဿ၊ ငါဒရယ်မှာ။ ဉာတံ၊ ထင်ရှား၏။
မေ၊ ငါဒရယ်အား။ တေ ဖလံ၊ သင်ရေမနေပင်၏ အသီးသည်။ န ရုစ္စတေ၊
မနှစ်သက်။ (န မေ တေ ရုစ္စတေ ဖလံ၏ ဆိုခဲ့ပြီး အနက်ကား ပါဠိဂတိ
သဘောအရ အနက်တည်း။ မြန်မာဂတိသဘောအနက်ကား မေ၊ ငါဒရယ်
သည်။ တေ၊ သင်ရေမနေပင်၏။ ဖလံ၊ အသီးကို။ န ရုစ္စတေ၊ မနှစ်သက်
တည်း။)

တတ္ထ ဉာတန္တိ၊ ထိုဂါထာ၌ ဉာတံ ဟူသည်ကား။ ပါကဋ် ဇာတံ၊ ထင်ရှား
လှသည် ဖြစ်၏တည်း။ ကုရုဏ်ဿာတိ ကုရုဏ်မိဂဿ၊ ကုရုဏ်ဿ ဟူသည်ကား
ဒရယ်သားကောင်မှာတည်း။ ယံ တွံ သေပဏ္ဏိ သေယျသီတိ၊ ယံ တွံ သေပဏ္ဏိ
သေယျသီ ဟူသည်ကား။ အမ္ဘော သေပဏ္ဏိရုက္ခ တွံ၊ အိုရေမနေပင် သင်သည်။
ပုရတော ဖလောနိ ပါတယမာနော၊ ငါရှေ့၌ အသီးတို့ကို ကျစေလျက်။ ယံ
သေယျသီ ဝိသေယျသိ၊ အကြင်စည်းကမ်း ပျက်၏။ ဝိသိဏ္ဏဖလော ယံ ဟောသိ၊
စည်းကမ်းပျက်သော အသီးရှိသည် အကြင်ဖြစ်၏။ တံ သဗ္ဗံ ကုရုဏ်မိဂဿ ပါကဋ်
ဇာတံ၊ ထိုစည်းကမ်းပျက်အလုံးစုံသည် ငါဒရယ်မှာ ထင်ရှားလှသည် ဖြစ်၏တည်း။
န မေ တေ ရုစ္စတေ ဖလန္တိ၊ န မေ တေ ရုစ္စတေ ဖလံ ဟူသည်ကား။ ဧဝံ ဖလံ
ဒဒမာနာယ၊ ဤသို့ အသီးကို ပစ်ပစ်ပေးခြင်းကြောင့်။ တွံ တိဋ္ဌ၊ သင်ရေမနေ
ပင်သည် နေရစ်တော့။ အဟံ အညတ္ထ၊ ငါဒရယ်သည် အခြားအပင်သို့။
ဂစ္ဆိဿာမိတိ အဂမာသိ၊ သွားမည်ဟု ပြော၍ သွားပြီ။

အထ အဿ၊ ထိုအခါ ထိုဘုရားလောင်းဒရယ်အား။ လုဒ္ဒကော အဋ္ဌကေ
နိသိန္နောဝ၊ မုဆိုးသည် လင့်စင်၌ နေလျက်သာ။ သတ္တိံ ခိပိတွာ၊ လုံ့ကို ပစ်၍။
“ဂစ္ဆ ကုဒါနိ တံ၊ သွားလိုက်ဦး ယခု သင်ဒရယ်ကို။ ဝိရဒ္ဓေါ အမှီတိ အာဟ၊
လွဲသွားသည် ဖြစ်၏ဟု ပြောပြီ။ ဗောဓိသတ္တော နိဝတ္တိတွာ ဌိတော၊ ဘုရားလောင်း
ဒရယ်သည် နောက်ပြန်လည်၍ ရပ်လျက်။ “အမ္ဘော ပုရိသ ကုဒါနိ၊ အမောင်
ယောက်ျား ယခုအခါ။ မံ ဝိရဒ္ဓေါ ကိဉ္ဇာပိ အသိ၊ ငါ့ကို လွဲသွားသည် အကယ်၍
ဖြစ်၏။ ပန အဋ္ဌမဟာနိရယေ၊ သို့သော်လည်း ငရဲကြီးရှစ်ထပ်တို့ကို၎င်း။
သောဠသ ဥဿဒနိရယေ၊ ဥဿဒငရဲငယ် ၁၆-ထပ်တို့ကို၎င်း။ ပဉ္စဝိဗေဒန္တနာဒိနိ
ကမ္မကာရဏာနိ စ၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်းငါးမျိုး စကုန်သော ညည်းဆဲမှုတို့ကိုလည်းကောင်း။

အဝိရဒ္ဓေါယေဝ အသီတိ အာဟ၊ မလွဲသည်သာ ဖြစ်၏ဟု ပြောပြီ။ စ ပန ဧဝံ
ဝတ္တာ ပလာယိတွာ၊ ဆက်၍ အထူးပြောရသော် ဤသို့ ပြော၍ ပြေး၍။ ယထာရူစိ
ဂတော၊ အလိုဆန္ဒအတိုင်း သွားပြီ။ လုဒ္ဓေါပိ ဩတရိတွာ၊ လင့်စင်စောင့်မုဆိုး
သည်လည်း ဆင်း၍။ ယထာရူစိ ဂတော၊ အလိုအားလျော်စွာ သွားပြီ။

သတ္တာပိ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း။ “ဘိက္ခဝေ ဒေဝဒတ္တော၊ အိုရဟန်းတို့
ဒေဝဒတ်သည်။ ကုဒါနေဝ မမ၊ ယခုအခါသာ ငါဘုရားကို။ ဝဇာယ န ပရိသက္ကတံ၊
သတ်ဖို့ရာ အားထုတ်သည်မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ ပရိသက္ကိယေဝ၊ ရှေးကလည်း
အားထုတ်ဘူးသည် သာ။ စ ပန မ၊ ထိုသို့ အားထုတ်ပါသော်လည်း ငါဘုရားကို။
ဝမိတုံ နာသက္ခိတံ၊ သတ်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပြီဟု။ က္ကမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊
ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္တိ ယဇ္ဇေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို
ဆက်စပ်တော်မူ၍။ “တဒါ အဋ္ဌကလုဒ္ဓကော၊ ထိုအခါက လင့်စောင့်မုဆိုးသည်။
ဒေဝဒတ္တော အဟောသိ၊ ဒေဝဒတ်သည် ဖြစ်လာပြီ။ ကုရုဂ်မဂေါ ပန အဟမေဝ
အဟောသိန္တိ၊ ဒရယ်သားကောင်သည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီဟု။
ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ကုရုဂ်မဂဇာတကဝဏ္ဏနာ ပဌမာ၊ ရွေးဦးစွာသော
ကုရုဂ်မဂဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၂။ ကုက္ကုရဇာတကဝဏ္ဏနာ

ယေ ကုက္ကုရာတိ ဣဒံ၊ ယေ ကုက္ကုရာ စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။
သတ္တာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်
မူစဉ်။ ဉာတတ္ထစရိယံ အာရဗ္ဗ ကထေသိ၊ ဆွေမျိုးကောင်းကျိုး ကျင့်မှုကို
အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ သာ ဒွါဒသကနိပါတေ၊ ထိုဆွေမျိုးကောင်းကျိုး
ကျင့်မှုသည် ဒွါဒသကနိပါတ်၌။ ဘဒ္ဒသာလဇာတကေ အာဝိ ဘဝိဿတိ၊ ဘဒ္ဒ
သာလဇာတ်၌ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣဒံ ဝတ္ထု ပတိဋ္ဌာပေတွာ ပန၊ ဤဉာတတ္ထ
စရိယာအကြောင်းအရာကို ထားခဲ့ပြီး၍ ကား။ အတိတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို
ဆောင်ပြီဆိုကြပါစို့။

အတိတေ ဗာရာဏသီယံ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ ရန္တံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော တထာ ရူပံ ကမ္မံ ပဋိစ္စ၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုသို့ခွေးဖြစ်စေတတ်သော သဘောရှိသော အကုသိုလ်ကံကို စွဲ၍။ ကုက္ကုရယောနိယံ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ခွေးမျိုး၌ ဖြစ်၍။ အနေက- သတကုက္ကုရပရိဝုတော မဟာသုသာနေ ဝသတိ၊ ရာပေါင်းများစွာသော ခွေးခြံရံအပ်လျက် သုသာန်ကြီး၌ နေ၏။ အထ ဧကဒိဝသံ ရာဇာ၊ ထိုအခါ တစ်နေ့၌ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ သေတသိန္ဓဝယုတ္တံ သဗ္ဗာလင်္ကာရပဋိမဏ္ဍိတံ၊ သိန္ဓောမြင်းဖြူကအပ်သော တန်ဆာအားလုံးဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော။ ရထံ အာရယု ဥယျာနံ ဂန္ဓာ၊ ရထားစီး၍ ဥယျာဉ်တော်သို့ သွား၍။ တတ္ထ ဒိဝသဘာဂံ ကီဠိတွာ၊ ထိုဥယျာဉ်တော်၌ နေ့အဖို့ပတ်လုံး ကစား၍။ သူရိယေ အတ္ထင်္ဂတေ နဂရံ ပါဝိသိ၊ နေသည် ဝင်သော် မြို့သို့ ဝင်ပြီ။ တဿ တံ ရထဝရတ္တံ၊ ထိုမြင်းရထား၏ ထိုရထားသားရေကြိုးကို။ ယထာနဒ္ဒမေဝ ရာဇင်္ဂဏေ ဌပယိသု၊ ဖွဲ့ချည်အပ်တိုင်းပင် မင်းရင်ပြင်၌ ထားကုန်ပြီ။ ရတ္တိဘာဂေ ဒေဝေ ဝဿန္တေ၊ ညအဖို့၌ မိုးသည် ရွာသော်။ သော တိန္တော၊ ထိုရထားသည် မိုးစိုပြီ။ ဥပရိပါသာဒတော ကောလေယျကသုနခါ ဩတရိတွာ၊ နန်းပြာသာဒ်ပေါ်မှ နန်းတွင်းမွေးထား ခွေးအများတို့သည် ဆင်း၍။ တဿ စမ္ပဉ္စ နဒ္ဓိဉ္စ ခါဒိသု၊ ထိုရထား၏ ကွပ်ထားသောသားရေကိုလည်းကောင်း၊ သားရေလွန်ကြိုးကို လည်းကောင်း စားကုန်ပြီ။ ပုနဒိဝသေ ရညော၊ နောက်နေ့၌ ဗြဟ္မဒတ်မင်းအား။ “ဒေဝ နိဒ္ဒမနမုခေန၊ အရှင်မင်းမြတ် ရေထုတ်ပြွန်ပေါက်ဖြင့်။ သုနခါ ပဝိသိတွာ၊ ခွေးတို့သည် နန်းတွင်းဝင်ကြ၍။ ရထဿ စမ္ပဉ္စ၊ ရထားတော်၏ ကွပ်ထားသော သားရေကိုလည်းကောင်း။ နဒ္ဓိဉ္စ ခါဒိသုတိ အာရောစေသု၊ သားရေလွန်ကြိုးကို၎င်း စားကုန်ပြီ”ဟု လျှောက်ကုန်ပြီ။ ရာဇာ သုနခါနံ ကုဇ္ဈိတွာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် ခွေးတို့အား စိတ်ဆိုး၍။ ဒိဋ္ဌဒိဋ္ဌဌာနေ သုနခေါ တွေ့ရာတွေ့ရာဌာန၌ ခွေးတို့ကို။ ယာတေထာတိ အာဟ၊ သတ်ကြလော့ဟု ပြောပြီ။ တတော ပဌာယ၊ ထိုနေ့မှ စ၍။ သုနခါနံ မဟာဗျသနံ ဥဒပါဒိ၊ ခွေးတို့၏ ကြီးစွာသော သေကြေပျက်စီးခြင်းသည် ဖြစ်ပြီ။ တေ ဒိဋ္ဌဒိဋ္ဌဌာနေ၊ ထိုခွေးတို့သည် တွေ့ရာတွေ့ရာဌာန၌။ ယာတိယမာနာ ပလာယိတွာ၊ အသတ်ခံရကုန်သော် ပြေးကြ၍။ သုသာနံ ဂန္ဓာ၊

သုသာန်သို့ သွားကြ၍။ ဗောဓိသတ္တဿ သန္တိကံ အဂမံသု၊ ဘုရားလောင်း၏ အထံသို့ သွားကုန်ပြီ။

“ဗဟူ တုမေ သန္တိပတိတာ၊ များစွာကုန်သော သင်တို့သည် ကောင်းစွာ ကျရောက်စုဝေးကုန်၏။ ကာရဏံ ကိ န ခေါတိ၊ အကြောင်းကား အဘယ်နည်း” ဟု။ ဗောဓိသတ္တော ပုစ္ဆိ၊ ဘုရားလောင်းခွေးမင်းသည် မေးပြီ။ တေ၊ ထိုခွေး တို့သည်။ “အန္တေပုရေ ရထဿ၊ နန်းတွင်း၌ ရထားတော်၏။ စမ္ပန္န နန္ဒိ စ၊ အကွပ်သားရေကိုလည်းကောင်း၊ သားရေလွန်ကြိုးကိုလည်းကောင်း။ သုနခေဟိ ခါဒိတာ ကိရာတိ၊ ခွေးတို့သည် စားအပ်ကုန်ပြီတဲ့ဟု။ ကုဒ္ဓေါ ရာဇာ၊ စိတ်ဆိုးသော ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ သုနခဝဓံ အာဏာပေသိ၊ ခွေးသတ်မှုကို စေခိုင်းပြီ။ ဗဟူ သုနခါ ဝိနဿန္တိ၊ များစွာကုန်သော ခွေးတို့သည် သေကြေပျက်စီးကုန်၏။ မဟာဘယံ ဥပ္ပန္နန္တိ အာဟံသု၊ ဘေးကြီးသည် ဖြစ်နေပါပြီ”ဟု ပြောကြပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းခွေးမင်းသည်။ “အာရက္ခဌာနေ ဗဟိသုနခါနံ၊ အစောင့်အရှောက် ရှိရာဌာန၌ နန်းပြင်က ခွေးတို့၏။ ဩကာသော နတ္ထိ၊ အခွင့် အလမ်းသည် မရှိ။ တံ အန္တောရာဇနိဝေသနေ ကောလေယျကသုနခါနမေဝ၊ ထိုအမှုသည် နန်းတွင်းမွေးထားသော ခွေးတို့၏သာ။ ကမ္မံ ဘဝိဿတိ၊ အမှုသည် ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣဒါနိ ပန စောရာနံ၊ ယခုတော့ကား ပြုလုပ်သူသူခိုးတို့မှာ။ ကိစ္ဆိဘယံ နတ္ထိ၊ ဘာဘေးမျှသည် မရှိ။ အစောရာ မရဏံ လဘန္တိ၊ မခိုးသူတို့သည် သေမှုကို ရကုန်၏။ အဟံ စောရေ၊ ငါသည် သူခိုးခွေးတို့ကို။ ရညော ဒဿေတွာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းအား ပြ၍။ ဉာတိသံဃဿ ဇီဝိတဒါနံ၊ ဆွေမျိုးခွေးအပေါင်းအား အသက်အလှူကို။ ယန္တုန ဒဒေယန္တိ စိန္တေသိ၊ လှူရမှုကောင်းလေစွ”ဟု ကြံပြီ။ သော ဉာတကေ သမဿာသေတွာ၊ ထိုဘုရားလောင်းခွေးမင်းသည် ဆွေမျိုးခွေး တို့ကို သက်သာရာ ရစေ၍။ “တုမေ မာ ဘာယိတ္ထ၊ သင်တို့သည် မကြောက် ကြလင့်။ အဟံ ဝေါ၊ ငါသည် သင်တို့အတွက်။ အဘယံ အာဟရိဿာမိ၊ ဘေးမဲ့ကို ဆောင်ယူခဲ့မည်။ ရာဇာနံ ယာဝ ပဿာမိ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းကို အကြင်မျှလောက် ငါတွေ့မြင်၏။ တာဝ၊ ထိုမင်းနှင့် ငါတွေ့သည့်တိုင်အောင်။ ဣဓေဝ ဟောထာတိ၊ ဤမှာသာ ဖြစ်ကြပါ”ဟု မှာထား၍။ ပါရမိယော အာဝဇ္ဇေတွာ၊ ပါရမီတော်တို့ကို ဆင်ခြင်၍။ မေတ္တာဘာဝနံ ပုရေစာရိကံ ကတွာ၊ မေတ္တာပွားမှုကို ရှေ့သွားကို ပြု၍။ “မယံ ဥပရိ၊ ငါ၏ အပေါ်၌။ လေဉ္စူ ဝါ မုဂ္ဂရံ ဝါ၊ ခဲကိုလည်းကောင်း၊

ဆောက်ပုတ်ကိုလည်းကောင်း။ ကောစိ ဒိပိတုံ မာ ဥဿဟိ၊ မည်သူသည်မျှ ပစ်ပေါက်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပါစေသတည်း။” ဣတိ အဓိဋ္ဌာယ ဧကကောဝ၊ ဤသို့ ဓိဋ္ဌာန်၍ တစ်ကောင်တည်းသာ။ အန္တောနဂရံ ပါဝိသိ၊ ဗာရာဏသီမြို့တွင်းသို့ ဝင်သွားပြီ။ အထ နံ ဒိသွာ၊ မြို့ထဲဝင်သွားရာ ထိုအခါ၌ ထိုဘုရားလောင်း ခွေးမင်းကို မြင်၍။ ဧကသတ္တောပိ ကုဇ္ဈိတွာ၊ သတ္တဝါတစ်ယောက် တစ်ကောင် သည်သော်မှလည်း စိတ်ဆိုး၍။ ဩလောကေန္တော နာမ နာဟောသိ၊ ကြည့်သည် မည်သည် မဖြစ်ပြီ။ ရာဇာပိ သုနခဝဓံ အာဏာပေတွာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်လည်း ခွေးသတ်မှုကို အမိန့်ပေးပြီး၍။ သယံ ဝိနိစ္ဆယေ၊ ကိုယ်တိုင် တရားဆုံးဖြတ်ရာရံ၌။ နိသိန္နော ဟောတိ၊ ထိုင်နေသည် ဖြစ်၏။ ဗောဓိသတ္တော တတ္ထေဝ ဂန္ဓာ၊ ဘုရားလောင်း ခွေးမင်းသည် ထိုတရားဆုံးဖြတ်ရာရံသို့သာ သွား၍။ ပက္ခန္တိတွာ ရညော အာသနဿ၊ ပြေးတည့်၍ ဗြဟ္မဒတ်မင်း၏ ထိုင်နေရာ၏။ ဟေဋ္ဌာ ပါဝိသိ၊ အောက်သို့ ဝင်သွားပြီ။ အထ နံ ရာဇပုရိသာ၊ ဝင်သွားရာ ထိုအခါ၌ ထို ဘုရားလောင်း ခွေးမင်းကို မင်းချင်းယောက်ျားတို့သည်။ နိဟရိတုံ အာရဒ္ဓါ၊ နေရာတော်အောက်မှ ထုတ်ခြင်းငှာ အားထုတ်ကုန်ပြီ။ ပန ရာဇာ ဝါရေသိ၊ သို့သော်လည်း ဗြဟ္မဒတ်ဘုရင်သည် တားမြစ်ပြီ။

သော ထောကံ ဝိဿမိတွာ၊ ထိုဘုရားလောင်းခွေးမင်းသည် အတန်ငယ် အပန်းဖြေ၍။ ဟေဋ္ဌာသနာ နိက္ခမိတွာ၊ နေရာတော်အောက်မှ ထွက်ခဲ့၍။ ရာဇာနံ ဝန္တိတွာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းကို ရှိခိုး၍။ “ဒေဝ တုမေ ကုဏ္ဍုရေ၊ အိုအရှင်မင်းကြီး အရှင် မင်းကြီးတို့သည် ခွေးတို့ကို။ မာရာပေထာတိ ပုစ္ဆိ၊ အသတ်ခိုင်းတော်မူကြ ပါသလောဟု မေးပြီ။ အာမ အဟံ မာရာပေမိ ဣတိ၊ အေး ငါသည် အသတ် ခိုင်း၏ဟု ဖြေပြီ။ နေသံ အပရာဓော၊ ထိုခွေးတို့၏ အပြစ်ကား။ ကော နရိန္ဒာတိ၊ ဘာပါနည်း အရှင်မင်းကြီးဟု မေးပြီ။ မေ ရထဿ၊ ငါ၏ စီးတော်ရထား၏။ ပရိဝါရစမ္ပန္န နဒ္ဓိန္ဒ ခါဒိသုတိ၊ အကွပ်သားရေကိုလည်းကောင်း၊ သားရေကြိုးကို လည်းကောင်း စားကြပြီဟု ဖြေပြီ။ ယေ ခါဒိသု၊ အကြင်ခွေးတို့သည် စားကြပြီ။ တေ ဇာနာထာတိ၊ စားကြသော ထိုခွေးတို့ကို သိတော်မူကြပါသလားဟု မေးပြီ။ န ဇာနာမာတိ၊ မသိပါကုန်ဟု ဖြေပြီ။ ဣမေ နာမ စမ္ပခါဒကစောရာတိ၊ ဤခွေး တို့မည်သည် သားရေစားသည့် သူခိုးခွေးတို့တည်းဟု။ တထတော အဇာနိတွာ၊ အမှန်အားဖြင့် မသိမူ၍။ ဒိဋ္ဌဒိဋ္ဌဌာနေယေဝမာရာပနံ၊ တွေ့ရာ တွေ့ရာ အရပ်

တိုင်း၌ပင် အသတ်ခိုင်းခြင်းသည်။ န ယုတ္တံ ဒေဝါတိ၊ မသင့်ပါ အရှင်မင်းကြီးဟု
 ပြောပြီ။ ရထစမ္မဿ ကုက္ကုရဇဟိ ခါဒိတတ္တာ၊ စီးတော်ရထားသားရေကို
 ခွေးတို့သည် စားအပ်သည့်အဖြစ်ကြောင့်။ ဒိဋ္ဌဒိဋ္ဌေ သဗ္ဗေဝ မာရေထာတိ၊ မြင်တိုင်း
 မြင်တိုင်းကုန်သော ခွေးအားလုံးတို့ကိုပင် သတ်ကြလေဟု။ သုနခဝဓံ အာဏာ-
 ပေသိန္တိ၊ ခွေးသတ်မှုကို ငါအာဏာပေးပြီဟု ပြောပြီ။ ဝေါ မနုဿာ၊ အရှင်
 မင်းကြီးတို့၏ အမှုထမ်းလူတို့သည်။ သဗ္ဗေဝ ကုက္ကုရေ မာရေန္တိ ကိံ ပန၊ အားလုံး
 ကုန်သော ခွေးတို့ကိုပင် သတ်ကြပါသလော။ ဥဒါဟု မရဏံ၊ ဒီလိုမဟုတ်ဘဲ
 သေမှုအသတ်ခံရမှုကို။ အလဘန္တာပိ အတ္တိတိ၊ မရကြသော ခွေးတို့သည်လည်း
 ရှိကြပါသလောဟု မေးပြီ။ အတ္တိ၊ ရှိကြ၏။ အမှာကံ ယရေ ကောလေယျကာ၊
 ငါတို့၏ နန်းတော်၌ မွေးသည့် ခွေးတို့သည်။ မရဏံ န လဘန္တိတိ၊ သေမှု
 အသတ်ခံရမှုကို မရကြဟု ဖြေပြီ။ မဟာရာဇ ဣဒါနေဝ တုမေ၊ အို အရှင်မင်းကြီး
 ယခုပင် အရှင်မင်းကြီးတို့သည်။ ရထစမ္မဿ ကုက္ကုရဇဟိ ခါဒိတတ္တာ၊ စီးတော်
 ရထားသားရေကို ခွေးတို့သည် စားအပ်သည့်အဖြစ်ကြောင့်။ ဒိဋ္ဌဒိဋ္ဌေ သဗ္ဗေဝ
 မာရေထာတိ၊ တွေ့တိုင်း တွေ့တိုင်းကုန်သော ခွေးအားလုံးတို့ကိုပင် သတ်ကြ
 လေဟု။ သုနခဝဓံ အာဏာပေသိန္တိ၊ ခွေးသတ်မှုကို အာဏာပေးခဲ့ပြီဟု။ အဝေါစုတ္ထ
 မိန့်ခဲ့ကုန်၏။ ဣဒါနိ ပန၊ ယခုကျပြန်တော့။ အမှာကံ ယရေ ကောလေယျကာ၊
 ငါတို့၏ နန်းတော်က မွေးထားသောခွေးတို့သည်။ မရဏံ န လဘန္တိတိ ဝဒေထ၊
 သေမှု အသတ်ခံရမှုကို မရကြဟု မိန့်တော်မူကုန်၏။ နန ဧဝံ သန္တေ၊ စင်စစ်
 ဤသို့ ဖြစ်သော်။ တုမေ ဆန္ဒာဒိဝသေန၊ သင်မင်းကြီးတို့သည် ချစ်ခြင်းစသည်တို့
 အစွမ်းဖြင့်။ အဂတိဂမနံ ဂစ္ဆထ၊ အဂတိလိုက်ခြင်းသို့ ရောက်ကြသည် မဟုတ်
 ပါလော။ အဂတိဂမနဉ္စ နာမ န ယုတ္တံ၊ အဂတိလိုက်ခြင်း မည်သည်လည်း
 မသင့်လျော်။ န စ ရာဇဓမ္မော၊ မင်းကျင့်တရားလည်း မဟုတ်။ ရညာ နာမ
 ကာရဏဂဝေသကေန၊ မင်းမည်သည် အကြောင်းမှန်ရှာတတ်သူသည်။
 တုလာသဒိသေန ဘဝိတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ချိန်ခွင်တူစွာ၊ မှန်ကန်သူသည် ဖြစ်ခြင်းငှာ
 သင့်၏။ ဣဒါနိ စ ကောလေယျကာ၊ ယခု၌ကား နန်းတော်မွေး ခွေးတို့သည်။
 မရဏံ န လဘန္တိ၊ သေမှု အသတ်ခံရမှုကို မရကြကုန်။ ဒုဗ္ဗလသုနခါဝ လဘန္တိ၊
 အားနည်းသည့် မျက်နှာမဲ့ခွေးတို့သည်သာ အသတ်ခံရကုန်၏။ ဧဝံ သန္တေ အယံ
 ဤသို့ဖြစ်သော် ဤခွေးသတ်မှုသည်။ န သဗ္ဗသုနခယစွာ၊ ခွေးအားလုံးသတ်မှု

မဟုတ်။ ဒဿ ဒုဗ္ဗလယာတိကာ နာမ ဣတိ၊ ဤခွေးသတ်မှုသည် အားနည်းသည့် ခွေးမျက်နှာမဲ့တို့ကို ရွေးသတ်ခြင်းမည်၏ဟု ပြောပြီ။ စ ပန ဧဝံ ဝတ္တာ မဟာသတ္တော၊ ဆက်၍အထူး ပြောရသော် ဤသို့ပြောပြီး၍ ဘုရားလောင်း ခွေးမင်းသည်။ မဓုရဿရံ နိစ္ဆာရေတွာ၊ သာယာစွာသော အသံကို မြွက်ဆို၍။ မဟာရာဇ ယံ၊ အိုမင်းမြတ် အကြင် ခွေးသတ်မှုကို။ တုမေ့ ကရေထ၊ သင်မင်းကြီး တို့သည် ပြုလုပ်ကုန်၏။ အယံ န ဓမ္မောတိ၊ ဤခွေးသတ်မှုသည် တရားနည်းလမ်း မကျဟု။ ရညော ဓမ္မံ ဒေသေန္တော၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းအား တရားကို ဟောလိုရကား။

၂၂။ “ယေ ကုက္ကုရာ ရာဇကုလမ္ပိ ဝဒ္ဓါ၊

ကောလေယျကာ ဝဏ္ဏဗလူပပန္နာ။

တေမေ န ဝဇ္ဈာ မယမသ္မ ဝဇ္ဈာ၊

နာယံ သဃစွာ ဒုဗ္ဗလယာတိကာယ”န္တိ။

“ယေ ကုက္ကုရာ ရာဇကုလမ္ပိ ဝဒ္ဓါ (လ) နာယံ သဃစွာ ဒုဗ္ဗလယာတိကာယံ” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ဆိုပြီ။

၂၂။ ယေ ကုက္ကုရာ ရာဇကုလမ္ပိ ဝဒ္ဓါ၊ အကြင်ခွေးတို့သည် မင်းနန်းတော်၌ ကြီးပွားကုန်၏။ ကောလေယျကာ ဝဏ္ဏဗလူပပန္နာ၊ နန်းတော်၌ မွေးဖွား ကြီးပြင်းကုန်၏ အဆင်းအားနှင့် ပြည့်စုံကုန်၏ (လှပ၍ အားရှိကုန်၏)။ တေ ကုမေ န ဝဇ္ဈာ၊ ထိုဆိုခဲ့ပြီးသည့် ဤနန်းတော်မွေးခွေးတို့ကို မသတ် အပ်ကုန်။ မယံ ဝဇ္ဈာ အသ္မ၊ ငါတို့သည်သာ အသတ်ခံရကုန်သည် ဖြစ်ကုန် ၏။ အယံ န သဃစွာ၊ မင်းတရား၏ ဤ ခွေးသတ်မှုသည် ခွေးအားလုံး သတ်မှု မဟုတ်။ အယံ ဒုဗ္ဗလယာတိကာ၊ မင်းတရား၏ ဤခွေးသတ်မှုသည် အားနည်းသည့် မျက်နှာမဲ့ခွေးတို့ကိုသာ ရွေးသတ်မှုတည်း။

တတ္ထ ယေ ကုက္ကုရာတိ ယေ သုနခါ၊ ထိုဂါထာ၌ ယေ ကုက္ကုရာ ဟူသည်ကား အကြင်ခွေးတို့သည်တည်း။ ဟိ၊ ဥပမာဖြင့်ထင်ရှားအောင် ပြရသော်။ ဓာရုဏှောပိ ပဿာဝေါ၊ ပေါက်စ၊ ပါစဖြစ်၍ပူနွေးသောအလျှင် ရှိသော်လည်း ကျင်ငယ်ကို (နွားကျင်ငယ်ကို)။ ပူတိမုတ္တန္တိ ဝုစ္စတိ ယထာ၊ ပုတ်သောကျင်ငယ်ဟူ၍ ခေါ်အပ် သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ တဒဟုဇာတောပိ သိင်္ဂီလော၊ ယနေ့ဖွားစပင် ဖြစ်သော် လည်း မြေခွေး၊ တောခွေးကို။ ဇရသိင်္ဂီလောတိ ဝုစ္စတိ ယထာ၊ တောခွေးအို့ဟု

ခေါ်အပ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ကောမလာပိ ဂလောစိလတာ၊ နုနယ်
သော်လည်း ဆင်သမန္တယ်ကို။ ပူတိလတာတိ ဝုစ္စတိ ယထာ၊ နွယ်ပုတ်ဟု
ခေါ်ဆိုအပ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏောပိ ကာယော၊ ရွှေအဆင်းကဲ့သို့
အဆင်းရှိပါသော်လည်း ကိုယ်ကို။ ပူတိကာယောတိ ဝုစ္စတိ ယထာ၊ ခန္ဓာကိုယ်
ပုပ်ဟု ခေါ်အပ်သကဲ့သို့၎င်း။ ဧဝမေဝံ၊ ဤအတူ ဤအတူ။ ဝဿသတိကောပိ
သုနခေါ၊ အသက်တစ်ရာပင် ရှိပါသော်လည်း ခွေးကို။ ကုတ္တုရောတိ ဝုစ္စတိ၊
စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသောအကောင် ဟူ၍ ခေါ်အပ်၏။ တသ္မာ မဟလ္လကာ
ကာယဗလူပပန္နာပိ တေ၊ ထို့ကြောင့် ကြီးကုန်သော်လည်း ကာယဗလနှင့် ပြည့်စုံ
ကုန်သော်လည်း ထိုခွေးတို့ကို။ ကုတ္တုရာတွေဝ ဝုတ္တာ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသော
အကောင်တို့ ဟူ၍သာ ဘုရားလောင်းခွေးမင်း ပြောအပ်ကုန်ပြီတည်း။ ဝဒ္ဓါတိ
ဝဒ္ဓိတာ၊ ဝဒ္ဓါဟူသည်ကား ကြီးကုန်၏။ ကောလေယျကာတိ၊ ကောလေယျကာ
ဟူသည်ကား။ ရာဇကုလေ ဇာတာ၊ မင်းမျိုးမင်းအိမ်၌ ပေါက်ဖွားကုန်သော။
သံဘူတာ သံဝဇ္ဇာ၊ ကောင်းစွာဖြစ်ကုန်သော ကောင်းစွာကြီးပြင်းကုန်သော ခွေးတို့
သည်တည်း။ ဝဏ္ဏဗလူပပန္နာတိ၊ ဝဏ္ဏဗလူပပန္နာဟူသည်ကား။ သရီရဝဏ္ဏေန
စေဝ ကာယဗလေန စ သမ္ပန္နာ၊ ကိုယ်အဆင်းနှင့်လည်းကောင်း ကာယဗလ
နှင့်လည်းကောင်း ပြည့်စုံကုန်သော ခွေးတို့သည်တည်း။ တေ မေ န ဝဇ္ဈာတိ၊
တေ မေ န ဝဇ္ဈာဟူသည်ကား။ သဿာမိကာ သာရက္ခာ၊ ပိုင်ရှင်မင်း ရှိကုန်သော
မင်းအစောင့်အရှောက်အခွင့်ထူးရကုန်သော။ တေ ဣမေ န ဝဇ္ဈာ၊ ထိုဆိုခဲ့ပြီး
ဤခွေးတို့သည် အသတ်မခံရကုန်တည်း။ မယမသ္မဝဇ္ဈာတိ၊ မယမသ္မ ဝဇ္ဈာ
ဟူသည်ကား။ အဿာမိကာ အနာရက္ခာ မယံ၊ ပိုင်ရှင်မရှိကုန်သော
စောင့်ရှောက်မှု အခွင့်ထူးမရကုန်သော ငါတို့သည်။ ဝဇ္ဈာ နာမ ဇာတာ၊
သတ်ထိုက်သူတို့ မည်ကုန်သည် ဖြစ်ကုန်၏တည်း။ နာယံ သယစွာတိ၊ နာယံ
သယစွာ ဟူသည်ကား။ ဧဝံ သန္တေ အယံ၊ ဤသို့ဖြစ်သော် ဤခွေးသတ်မှုသည်။
အဝိသေသေန သယစွာ နာမ န ဟောတိ၊ အထူးမဟုတ် သာမညအားဖြင့်
ခွေးအားလုံးသတ်မှုမည်သည် မဖြစ်တည်း။ ဒုဗ္ဗလဃာတိကာယန္တိ၊ ဒုဗ္ဗလ-
ဃာတိကာယံ ဟူသည်ကား။ အယံ ပန ဒုဗ္ဗလာနံယေဝ ဃာတနတော၊ ဤခွေး
သတ်မှုသည်ကား အားနည်းသူခွေးတို့ကိုသာ သတ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုဗ္ဗလ-
ဃာတိကာ နာမ ဟောတိ၊ အားနည်းသူခွေးတို့ကိုသတ်ခြင်းမည်သည်

ဖြစ်၏တည်း။ (ဤဖြစ်၏တည်းကဲ့သို့ ‘တည်း’များသည် နိဿယရေးသူ မိမိ အယူအဆအရ ဒုဗ္ဗလယာတိကာယံဟူသည်ကား ကဲ့သို့ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗနောက်က “ဟူသည်ကား”၏ စပ်ရာတို့တည်း)။ ရာဇုဟိ နာမ စောရာ နိဂ္ဂဟိတဗ္ဗာ၊ မင်းတို့ မည်သည် ခိုးဆိုးသူတို့ကို နှိမ်ထိုက်ကုန်၏။ အစောရာ နော၊ မခိုးမဆိုးသူတို့ကို မနှိမ်ထိုက်ကုန်။ ဣဓ ပန၊ ဤမှာ ဖြစ်နေပုံကတော့။ စောရာနံ ကိဗ္ဗိဘယံ နတ္ထိ၊ ခိုးဆိုးသူတို့အား မည်သည့်ဘေးရန်သည်မျှ မရှိ။ အစောရာ မရဏံ လဘန္တိ၊ မခိုးမဆိုးသူတို့သည် သေမှု၊ အသတ်ခံရမှုကို ရကြကုန်၏။ ဣမသ္မိ လောကေ၊ ဤလောက၌။ အဟော အယုတ္တံ ဝတ္တတိ၊ အော် လန့်လောက်စရာ မလျော်မှုသည် ဖြစ်နေ၏။ အဟော အဓမ္မော ဝတ္တတိ၊ အော်လန့်လောက်စရာ မတရားမှုသည် ဖြစ်နေ၏။ ဣတိ၊ ဤကား ဂါထာ၏ ဆိုလိုချက် အပြည့်အစုံတည်း။

ရာဇာ ဗောဓိသတ္တဿ ဝစနံ သုတ္တာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် ဘုရားလောင်း ခွေမင်း၏ စကားကို ကြားရ၍။ “ပဏ္ဍိတ တံ အသုကေဟိ နာမ၊ အို ပညာရှိခွေမင်း သင်ပညာရှိ ခွေမင်းသည် ထိုခွေးတို့မည်သည်။ ရထစမ္ပ ခါဒိတံ၊ ရထားအကွပ် သားရေကို စားအပ်သည်ကို။ ဇာနာသိ ဣတိ အာဟ၊ သိပါသလား”ဟု မေးပြီ။ အာမ ဇာနာမိတိ၊ အေး သိ၏ဟု ဖြေပြီ။ ကေဟိ ခါဒိတန္တိ၊ ဘယ်ခွေးတို့သည် စားအပ်သနည်းဟု မေးပြီ။ တုမှာကံ ဂေဟေ၊ အရှင်မင်းကြီးတို့၏ နန်းတော်၌။ ဝသနကေဟိ ကောလေယျကသုနခေဟိတိ၊ နေကုန်သော မင်းအိမ်မွေး ခွေးတို့ သည်တည်းဟု ဖြေပြီ။ တေဟိ ခါဒိတဘာဝေ၊ ထိုမင်းအိမ်မွေး ခွေးတို့ စားအပ်သည့် အကြောင်းကို။ ကထံ ဇာနိတဗ္ဗောတိ၊ ဘယ်လို သိနိုင်သလဲဟု မေးပြီ။ အဟံ တေဟိ၊ ငါသည် ထိုမင်းအိမ်မွေး ခွေးတို့သည်။ ခါဒိတဘာဝံ ဒသေဿာမိတိ၊ စားအပ်သည့်အကြောင်းကို ပြအံ့ဟု ပြောပြီ။ ဒသေဟိ ပဏ္ဍိတာတိ၊ ပြပါ ပညာရှိဟု ပြောပြီ။ တုမှာကံ ယရေ၊ သင်မင်းကြီးတို့၏ နန်းတော်၌။ ကောလေယျကသုနခေ အာဟရာပေတွာ၊ နန်းတော်မွေး ခွေးတို့ကို ဆောင်ယူစေ၍။ ထောက် တက္ကဋ္ဌ ဒဗ္ဗတိဏာနိ စ၊ အနည်းငယ်သော ရက်တက် ရည်ကိုလည်းကောင်း နေဇာမြက်တို့ကိုလည်းကောင်း။ အာဟရာပေထာတိ၊ ဆောင်ယူခိုင်းတော်မူကြပါဟု ပြောပြီ။ ရာဇာ တထာ အကာသိ၊ ဗြဟ္မဒတ် မင်းကြီးသည် ထိုဘုရားလောင်းဆိုတိုင်း ပြုပြီ။ အထ နံ မဟာသတ္တော၊ ထိုအခါ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်းကြီးကို ဘုရားလောင်းခွေမင်းသည်။ ဣမာနိ တိဏာနိ တက္ကေန

မဒ္ဒါပေတွာ၊ ဤနေဇာမြက်တို့ကို ရက်တက်ရည်ဖြင့် နယ်စေ၍။ ဧတေ သုနခေ ပါယေထာတိ အာဟ၊ ဤနန်းတော်မွေး ခွေးတို့ကို သောက်စေတော်မူပါ တိုက်ပါ”ဟု ပြောပြီ။ ရာဇာ တထာ ကတွာ ပါယာပေသိ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် ထိုဘုရားလောင်းပြောတိုင်း နယ်စေ၍ သောက်စေပြီ၊ တိုက်ပြီ။ ပီတာ ပီတာ သုနခါ။ သောက်ပြီး သောက်ပြီးကုန်သော နန်းတော်မွေးခွေးတို့သည်။ စမ္ပေဟိ သဒ္ဓိ ဝမိသု၊ သားရေတို့နှင့်အတူ အန်ကုန်ပြီ။ ရာဇာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓဿ ဗျာကရဏံ ဝိယာတိ တုဋ္ဌော၊ သဗ္ဗညုဘုရားရှင်၏ ဖြေဆိုခြင်း ကဲ့သို့ဟု နှစ်သက်လှ၍။ ဗောဓိသတ္တဿ သေတစ္ဆတ္တေန၊ ဘုရားလောင်း ခွေးမင်းအား ထီးဖြူတော်ဖြင့်။ ပူဇံ အကာသိ၊ ပူဇော်မှုကို ပြုပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းခွေးမင်းသည်။ ‘ဓမ္မံ စရ မဟာရာဇ၊ မာတာပိတူသု ခတ္တိယာ’တိအာဒိဟိ၊ ‘ဓမ္မံ စရ မဟာရာဇ၊ မာတာပိတူသု ခတ္တိယ’ ဤသို့ အစ ရှိကုန်သော။ တေသကုဏဇာတကေ အာဂတာဟိ၊ တေသကုဏဇာတ်၌ လာ ကုန်သော။ ဒသဟိ ဓမ္မစရိယဂါထာဟိ၊ ဆယ်ခုကုန်သော ကျင့်ဖွယ် တရားဂါထာ တို့ဖြင့်။ ရညော ဓမ္မံ ဒေသေတွာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းအား တရားကို ဟော၍။ မဟာရာဇ ဣတော ပဋ္ဌာယ၊ မင်းမြတ် ဤနေ့မှ စ၍။ အပ္ပမတ္တော ဟောဟိတိ၊ မမေ့ လျော့သည် ဖြစ်လော့ဟု။ ရာဇာနံ ပဉ္စသု သီလေသု ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ ဗြဟ္မဒတ် မင်းကို ငါးပါးသီလတို့၌ တည်စေ၍။ သေတစ္ဆတ္တံ ရညောဝ ပဋိအဒါသိ၊ ထီးဖြူတော်ကို ဗြဟ္မဒတ်မင်းအားသာ ပြန်ပေးပြီ။

ရာဇာ မဟာသတ္တဿ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် ဘုရားလောင်းခွေးမင်း၏။ ဓမ္မကထံ သုတွာ၊ တရားစကားကို ကြားနာရ၍။ သဗ္ဗသတ္တာနံ အဘယံ ဒတွာ၊ သတ္တဝါ အားလုံးတို့အား ဘေးမဲ့ကို ပေး၍။ ဗောဓိသတ္တံ အာဒိ ကတွာ၊ ဘုရားလောင်း ခွေးမင်းကို အစကို ပြု၍။ အတ္တနော ဘောဇနသဒိသမေဝ နိစ္စဘတ္တံ၊ မိမိဖို့ ဘောဇနနှင့်တူသည်သာ ဖြစ်သော နိစ္စဘတ်ထမင်းကို။ သဗ္ဗသုနခါနံ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ခွေးအားလုံးတို့အတွက် ဖြစ်စေ၍ တည်ထား၍။ ဗောဓိသတ္တဿ ဩဝါဒေ ဌိတော၊ ဘုရားလောင်း၏ ဩဝါဒ၌ တည်လျက်။ ယာဝတာယုကံ ဒါနာဒိနိ ပုညာနိ၊ အသက်ရှည်သမျှကာလပတ်လုံး ဒါနအစရှိကုန်သော ကောင်းမှုတို့ကို။ ကတွာ ကာလံ ကတွာ၊ ပြု၍ သေခြင်းကို ပြု၍။ ဒေဝလောကေ ဥပ္ပဇ္ဈိ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ပြီ။ ကုက္ကုရော ဝါဒေါ ဒသဝဿသဟဿာနိ ပဝတ္တိ၊ ဘုရားလောင်း ခွေးမင်း

ဩဝါဒသည် နှစ်ပေါင်းတစ်သောင်းတို့တိုင်တိုင် ဖြစ်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တောပိယာဝတာယုကံ ဌတွာ၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း အသက်ရှည်သမျှ ကာလပတ်လုံး တည်၍၊ ယထာကမ္ပံ ဂတော၊ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ “ဘိက္ခုဝေ တထာဂတော၊ ရဟန်းတို့ ငါဘုရားသည်။ ဣဒါနေဝ ဉာတကာနံ၊ ယခုအခါ၌သာ ဆွေမျိုးတို့၏။ အတ္ထံ န စရတိ၊ ကောင်းကျိုးစီးပွားကို ကျင့်သည်မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ စရိယေဝါတိ၊ ရှေးကလည်း ကျင့်ခဲ့သည်သာ” ဟု။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္တိ ယဋေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ “တဒါရာဇာ၊ ထိုအခါက ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ အာနန္ဒော အဟောသိ၊ အာနန္ဒာသည် ဖြစ်လာပြီ။ အဝသေသာ ပရိသာ ဗုဒ္ဓပရိသာ၊ ကြွင်းကျန်ကုန်သော ပရိသတ်တို့ကား ငါဘုရားပရိသတ်တို့တည်း။ ကုက္ကုရပဏ္ဍိတော ပန၊ ပညာရှိခွေးမင်းသည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ” ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ကုက္ကုရဇာတကဝဏ္ဏနာ ဒုတိယာ၊ နှစ်ခုမြောက် ဖြစ်သော
ကုက္ကုရဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၃။ ဘောဇာဇာနိယဇာတကဝဏ္ဏနာ

အပိ ပဿေန သေမာနောတိ ဣဒံ၊ အပိ ပဿေန သေမာနော စသော ဤ တရားဒေသနာကို။ သတ္တာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဩဿဌဝီရိယံ ဘိက္ခု၊ စွန့်လွှတ်အပ်ပြီးသော ဝီရိယရှိသော ရဟန်းကို။ အာရဗ္ဗ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဟိ တသ္မိံ သမယေ သတ္တာ၊ မှန်၏ ထိုအခါ၌ ဘုရားရှင်သည်။ တံ ဘိက္ခု၊ အာမန္တေတွာ၊ ထိုရဟန်းကို ခေါ်တော်မူ၍။ “ဘိက္ခု ပုဗ္ဗေ ပဏ္ဍိတာ၊ ရဟန်း ရှေးက ပညာရှိတို့သည်။ အနာယတနေပိ ဝီရိယံ အကံသု၊ မရပ်တည်နိုင်သော အခြေအနေ၌သော်မှလည်း ဝီရိယကို ပြုကြကုန်ပြီ။ ပဟာရံ လဒ္ဓါပိ၊ ထိခိုက်ဒဏ်ရာကို သေလုနီးရ၍သော်မှလည်း။ နေဝ ဩဿဇိဿူတိ ဝတွာ၊ ဝီရိယမစွန့်ကြပြီဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတိတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသီယံ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ ရန္တံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော ဘောဇာဇာနိယသိန္ဓဝကုလေ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည် ဘောဇမည်သော အာဇာနည် သိန္ဓောမြင်းမျိုး၌ ဖြစ်၍။ ဗာရာဏသီရညော၊ ဗာရာဏသီမင်း၏။ သဗ္ဗာလင်္ကာရသမ္ပန္နော မင်္ဂလသော အဟောသိ၊ အဆင်းတန်ဆာအားလုံး ပြည့်စုံသော မင်္ဂလာမြင်းတော်သည် ဖြစ်ပြီ။ သော သတသဟဿဂ္ဂနိကာယ သုဝဏ္ဏပါတိယံ ယေဝ၊ ထိုဘုရားလောင်း ဘောဇာဇာနိယသိန္ဓောမြင်းသည် အဖိုး တစ်သိန်းထိုက်သော ရွှေခွက်၌သာ။ နာနဂ္ဂရသသမ္ပန္နံ၊ အမျိုးမျိုးမြတ်သော အရသာနှင့် ပြည့်စုံသော။ တိဝဿိကဂန္ဓသာလိဘောဇနံ ဘုဂ္ဂတိ၊ သုံးနှစ်တိုင် နံသာထုံအပ်သော သလေးဆန်ဘောဇဉ်ကို စားရ၏။ စာတုဇ္ဇာတိကဂန္ဓပ- လိတ္တာယမေဝ ဘူမိယံ တိဌတိ၊ ကုက္ကိုမံ၊ လေးညင်း၊ တောင်လုပ်၊ ကမ္ပည်း၊ နံသာ လေးမျိုး လိမ်းကျံအပ်သည်သာဖြစ်သော မြေ၌ တည်နေရ၏။ တံ ဌာနံ ရတ္တကမ္ပလသာဏိပရိက္ခိတ္တံ၊ ထိုဘောဇာဇာနိယသိန္ဓောမြင်းနေသော နေရာသည် ကမ္ပလာနီတင်းတိမ် ကာရံအပ်သည်။ ဥပရိ သုဝဏ္ဏတာရကခမိတစေလဝိတာနံ၊ အထက်၌ ရွှေကြယ်စီခြယ်အပ်သောမျက်နှာကြက်ရှိသည်။ သမောသရိတဂန္ဓ၊ ဒါမမာလာဒါမံ စုဇေသော နံသာဆိုင်း၊ ပန်းဆိုင်းရှိသည်။ အဝိဇဟိတဂန္ဓတေလ- ပဒီပံ ဟောတိ၊ မစွန့်လွှတ်အပ်သောနံသာဆီမီးရှိသည် ဖြစ်၏။ ပန ဗာရာဏသီရန္တံ အပတ္တေန္တာ၊ ဆက်ပြောရသော် ဗာရာဏသီမင်းအဖြစ်ကို မတောင့်တကုန်သော။ ရာဇာနော နာမ နတ္ထိ၊ မင်းတို့မည်သည် မရှိကုန်။ ဧကံ သမယံ သတ္တရာဇာနော၊ အခါတစ်ပါး၌ ခုနစ်ပြည်ထောင်မင်းတို့သည်။ ဗာရာဏသီ ပရိက္ခိပိတွာ၊ ဗာရာဏသီမြို့ကို ဝိုင်းရံ၍။ “အမှာကံ ရန္တံ ဝါ၊ ငါတို့အား မင်းအဖြစ်ကိုသော် လည်းကောင်း။ ယုဒ္ဓံ ဝါ ဒေတု ဣတိ၊ စစ်တိုက်ခြင်းကိုသော်လည်းကောင်း ပေးလော့”ဟု။ ဗာရာဏသီရညော ပဏ္ဏံ ပေသေသံ၊ ဗာရာဏသီမင်းအား သဝဏ်လွှာကို ပို့စေကုန်ပြီ။ ရာဇာ အမစ္စေ သန္နိပါတေတွာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် အမတ်တို့ကို ကောင်းစွာစည်းဝေးစေ၍။ တံ ပဝတ္တိ အာစိက္ခိတွာ၊ ထိုအကြောင်းကို ပြောကြား၍။ “ဣဒါနိ ကိံ၊ ယခု ဘယ်လို။ ကရောမ တာတာတိ ပုစ္ဆိ၊ ငါတို့ လုပ်ကြမည်လဲ ချစ်သားတို့”ဟု မေးပြီ။ ဒေဝ တုမေဟိ၊ အရှင်မင်းကြီး အရှင် မင်းကြီး တို့သည်။ အာဒိတောဝ ယုဒ္ဓါယ၊ အစကပင် စစ်တိုက်ခြင်းငှာ။ တာဝ န

ဂန္တု၊ ဦးဦးဖျားဖျား မသွားသင့်ပါ။ အသုကံ နာမ အဿာရောဟံ ပေသေတွာ၊
 ထိုမည်သော မြင်းစီးသူရဲကို စေလွှတ်၍။ ယုဒ္ဓံ ကာရေထ၊ တိုက်ခိုက်မှုကို
 ပြုခိုင်းတော်မူပါကုန်။ တသ္မိ အသက္ကောန္တေ ထိုမြင်းစီးသူရဲသည် မစွမ်းနိုင်သော်။
 ပစ္စာ ဇာနိဿာမာတိ၊ နောက်၌ သိကြပါအံ့ဟု လျှောက်ကုန်ပြီ။ ရာဇာ တံ
 ပက္ကောသာပေတွာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် ထိုမြင်းစီးသူရဲကို အခေါ်ခိုင်း၍။ “တာတ
 သတ္တဟိ ရာဇဟိ သဒ္ဓိ၊ ချစ်သား ခုနစ်ပြည်ထောင်မင်းတို့နှင့် ရင်ဆိုင်အတူ။ ယုဒ္ဓံ
 ကာတုံ၊ စစ်တိုက်မှုကို ပြုခြင်းငှာ။ သက္ခိဿသိတိ၊ စွမ်းနိုင်အံ့လော”ဟု မေးပြီ။
 ဒေဝ သစေ၊ အရှင်မင်းကြီး အကယ်၍။ ဘောဇာဇာနိယသိန္ဓဝံ လဘာမိ၊
 ဘောဇာဇာနိယသိန္ဓောမြင်းကို စီးခွင့်ရအံ့။ သတ္တ ရာဇာနော တိဋ္ဌန္တု၊ ခုနစ်ပြည်
 ထောင်မင်းတို့သည် ရှိကြစေဦးတော့။ သကလဇမ္ပဒိပေ ရာဇဟိပိ သဒ္ဓိ၊ ဇမ္ပဒိပံ
 ကျွန်းအားလုံးက မင်းတို့နှင့်သော်မှလည်း ရင်ဆိုင်အတူ။ ယုဇ္ဈိတုံ သက္ခိဿာမိတိ၊
 စစ်တိုက်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ပါ၏ဟု လျှောက်ပြီ။ တာတ ဘောဇာဇာနိယသိန္ဓဝေါ
 ဝါ၊ ချစ်သား ဘောဇာဇာနိယသိန္ဓောမြင်းသည်သော်လည်းကောင်း။ အညော
 ဝါ ဟောတု၊ အခြားမြင်းသည်သော်လည်းကောင်း ဖြစ်ပါစေ ရှိပါစေ။ ယံ ဣစ္ဆသိ၊
 အကြင်မြင်းကို စီးချင်၏။ တံ ဂဟေတွာ၊ စီးချင်သည့် ထိုမြင်းကို ယူစီး၍။ ယုဒ္ဓံ
 ကရောဟိတိ၊ စစ်တိုက်မှုကို ပြုလော့ဟု မိန့်ပြီ။ သော သာဓု ဒေဝါတိ၊ ထိုမြင်းစီး
 သူရဲသည် ကောင်းပါပြီ အရှင်မင်းကြီးဟု လျှောက်၍။ ရာဇာနံ ဝန္တိတွာ၊ မင်းကြီးကို
 ရှိခိုး၍။ ပါသာဒါ ဩရယု၊ နန်းပြာသာဒ်မှ ဆင်းခဲ့၍။ ဘောဇာဇာနိယသိန္ဓဝံ
 အာဟရာပေတွာ၊ ဘောဇာဇာနိယသိန္ဓောမြင်းကို ဆောင်ယူစေ၍။ သုဝမ္ပိတံ
 ကတွာ၊ ချပ်ဝတ်တန်ဆာကောင်းစွာ ဝတ်အပ်သည်ကို ပြု၍။ အတ္တနာပိ
 သဗ္ဗသန္ဓာဟသန္ဓဒွေ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း ချပ်ဝတ်တန်ဆာ အားလုံးမြဲစွာ
 ဖွဲ့အပ်သည် ဖြစ်၍။ ခဂ္ဂံ ဗန္ဓိတွာ၊ သန်လျက်ကို ဖွဲ့၍ လွယ်၍။ သိန္ဓဝပိဋ္ဌိဝရာတော
 နဂရာ နိက္ခမ္ပ၊ ဘောဇာဇာနိယသိန္ဓောမြင်းကျောမြတ်ပေါ် စီးလျက်
 ဗာရာဏသီမြို့မှ ထွက်ခဲ့၍။ ဝိဇ္ဇုလတာ ဝိယ စရမာနော၊ လျှပ်စီးကဲ့သို့ လှည့်လည်
 လျက်။ ပဌမံ ဗလကောဌကံ ဘိန္တိတွာ၊ ရှေးဦးစွာသော ဗိုလ်ပါအထူကို ဖောက်ခွဲ
 ၍။ ဧကံ ရာဇာနံ ဇီဝဂ္ဂါဟမေဝ၊ မင်းတစ်ပါးကို အရှင်ဖမ်းခြင်းကိုသာ။ ဂဟေတွာ
 အာဂန္ဓာ၊ ဖမ်းယူ၍ လာ၍။ ဗလဿ နိယျာဒေတွာ၊ မိမိဘက် ဗိုလ်ပါအား
 အပ်နှင်းခဲ့၍။ ပုန ဂန္ဓာ၊ တစ်ဖန် သွား၍။ ဒုတိယံ ဗလကောဌကံ ဘိန္တိတွာ၊

ဒုတိယဖြစ်သော ဗိုလ်ပါထုကို ဖောက်ခွဲ၍လည်းကောင်း။ တတိယံ တထာ၊ တတိယဗိုလ်ထုကို ထိုအတူ ဖောက်ခွဲ၍လည်းကောင်း။ ဣတိ ဧဝံ ပဉ္စရာဇာနော၊ ဤပုံဤနည်း မင်းငါးပါးတို့ကို။ ဇီဝဂ္ဂါဟံ ဂဟေတွာ၊ အရှင်ဖမ်းယူခြင်းကို ဖမ်းယူပြီး၍။ ဆဌံ ဗလကောဌကံ ဘိန္ဒိတွာ၊ ၆-ခုမြောက်သော ဗိုလ်ထုကို ဖောက်ခွဲ၍။ ဆဌဿ ရညော ဂဟိတကာလေ၊ ၆-ပါးမြောက်ဖြစ်သော မင်းကို ဖမ်းယူရာအခါ၌။ ဘောဇာဇာနိယော ပဟာရံ လဘတိ၊ ဘောဇာဇာနိယသိန္ဓောမြင်းသည် ထိခိုက်ဒဏ်ရာကို ရရှိ၏။ လောဟိတံ ပဋ္ဌရတိ၊ သွေးသည် ယိုစီး၏။ ဗလဝတိယော ဝေဒနာ ဝတ္တန္တိ၊ အားကြီးကုန်သော ဆင်းရဲဝေဒနာ တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။ အဿာရောဟော တဿ၊ မြင်းစီးသူရဲသည် ထို ဘောဇာဇာနိယသိန္ဓောမြင်း၏။ ပဟဋ္ဌဘာဝံ ဥ တွာ၊ ထိခိုက်ဒဏ်ရာရကြောင်းကို သိ၍။ ဘောဇာဇာနိယသိန္ဓဝံ ရာဇဒွါရေ နိပဇ္ဇာပေတွာ၊ ဘောဇာဇာနိယသိန္ဓော မြင်းကို မင်းနန်းတော်တံခါးအနီး၌ အိပ်စေ၍။ သန္နာဟံ သိထိလံ ကတွာ၊ ချပ်ဝတ် တန်ဆာကို လျော့သည်ကို ပြု၍။ အညံ အဿံ သန္ဓယှိတုံ အာရဒ္ဓေါ၊ အခြား မြင်းတစ်စီးကို ချပ်ဝတ်တန်ဆာမြီစွာ ဖွဲ့ခြင်းငှာ အားထုတ်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော မဟာဖာသုကပဿေန နိပဇ္ဇော၊ ဘုရားလောင်းသည် နံပါးကြီးဖြင့် လျောင်းလျက် သာလျှင်။ အက္ခိနိ ဥဗ္ဗိလေတွာ၊ မျက်စိတို့ကို ဖွင့်၍။ အဿာရောဟံ ဒိသ္မာ၊ မြင်းစီးသူရဲကို ကြည့်၍။ “အယံ အညံ အဿံ သန္ဓယှိတိ၊ ဤမြင်းစီးသူရဲသည် အခြားမြင်းကို ချပ်ဝတ်တန်ဆာ မြီစွာ ဖွဲ့ချည်၏။ အယဉ္စ အဿော သတ္တမံ ဗလကောဌကံ၊ ဤမြင်းသည်လည်း ခုနစ်ခုမြောက်ဗိုလ်ထုကို။ ဘိန္ဒိတွာ သတ္တမံ ရာဇာနံ၊ ဖောက်ခွဲ၍ ခုနစ်ပါးမြောက်မင်းကို။ ဂဏှိတုံ န သက္ခိဿတိ၊ ဖမ်းယူခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်လတ္တံ့။ မယာ ကတကမ္မဉ္စ နဿိဿတိ၊ ငါသည် ပြုအပ်ခဲ့သော အနိုင်ရမှု သည်လည်း ပျက်စီးလတ္တံ့။ အပ္ပဋိသမော အဿာရောဟောပိ နဿိဿတိ၊ ပြိုင်ဘက်ကင်းသော မြင်းစီးသူရဲသည်လည်း ပျက်စီးလတ္တံ့။ ရာဇာပိ ပရဟတ္ထံ ဂမိဿတိ၊ ငါ့သခင်ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်လည်း သူများလက်သို့ ရောက်ရလတ္တံ့။ မံ ဌပေတွာ အညော အဿော၊ ငါ့ကို ထား၍ အခြားမြင်းသည်။ သတ္တမံ ဗလကောဌကံ ဘိန္ဒိတွာ၊ ခုနစ်မြောက်ဗိုလ်ထုကို ဖောက်ခွဲ၍။ သတ္တမံ ရာဇာနံ ဂဟေတုံ၊ ခုနစ်ပါးမြောက်သောမင်းကို ဖမ်းယူခြင်းငှာ။ သမတ္တော အညော အဿော နာမ နတ္ထိတိ၊ စွမ်းနိုင်သော အခြားသော မြင်းမည်သည် မရှိ”ဟု သိ၍။

နိပန္နကောဝ အဿာရောဟံ ပက္ခောသာပေတွာ၊ လျောင်းလျက်သာ မြင်းစီးသူရဲကို ခေါ်စေ၍။ “သမ္ပ အဿာရောဟ သတ္တမံ ဗလကောဋ္ဌကံ ဘိန္နိတွာ၊ အဆွေ မြင်းစီးသူရဲ ခုနစ်ခုမြောက်ဗိုလ်ထုကို ဖောက်ခွဲ၍။ သတ္တမံ ရာဇာနံ ဂဟေတုံ၊ ခုနစ်ပါးမြောက်မင်းကို ဖမ်းယူခြင်းငှာ။ မံ ဌပေတွာ သမတ္ထော၊ ငါ့ကို ထား၍ စွမ်းနိုင်သော။ အညော အဿော နာမ နတ္ထိ၊ အခြားမြင်းမည်သည် မရှိ။ မယာ ကတကမ္ပ၊ ငါသည် ပြုအပ်ခဲ့ပြီးသော အနိုင်ရမှုကို။ အဟံ န နာသေဿာမိ၊ ငါသည် မပျက်စေအံ့ မဖျက်အံ့။ မမညေဝ ဥဌာပေတွာ၊ ငါ့ကိုသာ ထစေ၍ ထူပေး၍။ သန္နယှာဟိတိ ဝတွာ၊ ချပ်ဝတ် တန်ဆာ မြီစွာဖွဲ့ချည်လော့”ဟု ပြော၍။

၂၃။ “အပိ ပဿေန သေမာနော၊ သလ္လေဘိ သလ္လကီကတော။

သေယျောဝ ဝဠဝါ ဘောဇ္ဈော၊ ယုဉ္ဇ မညေဝ သာရထိ”တိ။

“အပိ ပဿေန သေမာနော (လ) ယုဉ္ဇ မညေဝ သာရထိ” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ဆိုပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

၂၃။ သလ္လေဘိ သလ္လကီကတော၊ မြားတို့ဖြင့် အဖန်ဖန် အပစ်ခံရ၍ မြား များစွာရှိသည်ကို ပြုအပ်သော်လည်း။ ပဿေန သေမာနော အပိ၊ နံပါး ကြီးဖြင့် လျောင်းနေရသော်လည်း။ ဘောဇ္ဈော ဝဠဝါ သေယျောဝ၊ ဘောဇာဇာနိယသိန္နောမြင်းသည် အညံ့မြင်းထက် သာလွန်မြင့်မြတ်သည် သာတည်း။ သာရထိ မညေဝ ယုဉ္ဇ၊ အိုမြင်းစီးသူရဲကောင်း ငါ့ကိုသာ ကလော့ ချပ်ဝတ်တန်ဆာ မြီစွာဖွဲ့ချည်လော့။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အပိ ပဿေန သေမာနောတိ၊ အပိ ပဿေန သေမာနော ဟူသည်ကား။ ဧကေန ပဿေန သယမာနကောပိ၊ တစ်ဘက်သော နံပါးဖြင့် အိပ်နေရပါသော်လည်းတည်း။ သလ္လေဘိ သလ္လကီကတောတိ၊ သလ္လေဘိ သလ္လကီကတော ဟူသည်ကား။ သလ္လေဟိ ဝိဒ္ဓေါ သမာနောပိ၊ မြားတို့ဖြင့် အဖန်ဖန် အပစ်ခံရသည် ဖြစ်သော်လည်းတည်း။ သေယျောဝ ဝဠဝါ ဘောဇ္ဈောတိ၊ သေယျောဝ ဝဠဝါ ဘောဇ္ဈောပါ၌။ ဝဠဝါတိ၊ ဝဠဝါ ဟူသည် ကား။ သိန္နဝကုလေသု အဇာတော ခလုင်္ဂံသော၊ သိန္နောမြင်းမျိုးတို့၌ မဖြစ်သော မြင်းညံ့ မြင်းချာတည်း။ ဘောဇ္ဈောတိ၊ ဘောဇ္ဈော ဟူသည်ကား။ ဘောဇာ-ဇာနိယသိန္နဝေါ၊ ဘောဇာဇာနိယသိန္နောမြင်းတည်း။ ဣတိ ဧတသ္မာ ဝဠဝါ၊ ဤသို့

ဤမြင်းညံ့ထက်။ သလ္လေဟိ ဝိဒ္ဓေါပိ၊ မြားတို့သည် ဖောက်ထွင်းအပ်သော်လည်း။
ဘောဇာဇာနိယသိန္ဓဝေါဝ သေယျော ဝရော ဥတ္တမော၊ ဘောဇာဇာနိယသိန္ဓော
မြင်းသည်သာ အထူးဆိုးမွမ်းအပ် လိုလားအပ် မြတ်၏။ ယုဉ္ဇ မညေဝ သာရထိတိ၊
ယုဉ္ဇ မညေဝ သာရထိ ဟူသည်ကား။ ဧဝံ ဂတောပိ အဟမေဝ၊ ဤသို့ တုံးလုံး
ဖြစ်နေရသော်လည်း ငါဘောဇာဇာနိယသိန္ဓောမြင်းသည်သာ။ ယသ္မာ သေယျော
တသ္မာ၊ အကြံကြောင့် အထူးဆိုးမွမ်းအပ်၏ ထို့ကြောင့်။ မမညေဝ ယောဇဟိ၊
ငါ့ကိုသာ က၊ပါလော့။ မံ ဝမ္မေဟိတိ ဝဒတိ၊ ငါဘောဇာဇာနိယသိန္ဓောမြင်းကို
ချပ်ဝတ်တန်ဆာ ဝတ်ပေးလော့ဟု ပြော၏။

အဿာရောဟော ဗောဓိသတ္တံ ဥဌာပေတွာ၊ မြင်းစီးသူရဲကောင်းသည်
ဘုရားလောင်း ဘောဇာဇာနိယသိန္ဓောမြင်းကို ထစေ၍ ထူပေး၍။ ဝဏံ ဗန္ဓိတွာ၊
ဒဏ်ရာအမာကို ဖွဲ့ချည်၍။ သုသန္ဓိဒ္ဓံ သန္ဓယိတွာ၊ မြို့စွာဝတ်အပ်သော ချပ်ဝတ်
တန်ဆာကို မြို့စွာဝတ်ချည်ပေး၍။ တဿ ပိဋိယံ နိသီဒိတွာ၊ ထိုဘုရားလောင်း
ဘောဇာဇာနိယသိန္ဓောမြင်း၏ ကျောပေါ်၌ နေ၍ စီး၍။ သတ္တမံ ဗလကောဌကံ
ဘိန္ဒိတွာ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော စစ်သည်ဗိုလ်ပါအထူကို ဖောက်ခွဲ၍။ သတ္တမံ
ရာဇာနံ၊ ခုနစ်ပါးမြောက်သော မင်းကို။ ဇီဝဂ္ဂါဟံ ဂဟေတွာ၊ အရှင်ဖမ်းခြင်းကို
ဖမ်းယူ၍။ ရာဇဗလဿ နိယျာဒေသိ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းဗိုလ်ပါအား အပ်နှင်းပြီ။
ဗောဓိသတ္တမိ ရာဇဒွါရံ အာနယိသု၊ ဘုရားလောင်း ဘောဇာဇာနိယသိန္ဓောမြင်း
ကိုလည်း နန်းတော်တံခါးသို့ ဆောင်ခဲ့ကုန်ပြီ။ ရာဇာ တဿ ဒဿနတ္ထာယ နိက္ခမံ၊
ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် ထိုဘုရားလောင်းကို ရှုခြင်းငှာ ထွက်လာပြီ။ မဟာသတ္တော
ရာဇာနံ၊ ဘုရားလောင်း ဘောဇာဇာနိယသိန္ဓောမြင်းသည် ဗြဟ္မဒတ်မင်းကို။
“မဟာရာဇ သတ္တရာဇာနော မာ ယာတယိတ္ထ၊ အိုမင်းမြတ် ရန်သူမင်းခုနစ်ပါးတို့ကို
မသတ်ပါကုန်လင့်။ သပထံ ကာရေတွာ ဝိဿဇေထ၊ ကြိမ်ဆိုမှုကို ပြုခိုင်း၍
လွှတ်တော်မူပါကုန်။ မယုဉ္ဇ အဿာရောဟဿ စ ဒါတဗ္ဗံ ယသံ၊ အကျွန်ုပ်အား
လည်းကောင်း၊ မြင်းစီးသူရဲကောင်းအားလည်းကောင်း ပေးထိုက်သော စည်းစိမ်
အခြံအရံကို။ အဿာရောဟဿေဝ ဒေထ၊ မြင်းစီးသူရဲကောင်းအားသာ
ပေးတော်မူပါကုန်။ သတ္တရာဇာနော ဂဟေတွာ၊ ရန်သူမင်းခုနစ်ပါးတို့ကို ဖမ်းယူ
၍။ ဒိန္နယောမံ နာမ နာသေတုံ န ဝဋ္ဋတိ၊ ပေးနိုင်သော သူရဲကောင်းမည်သည်ကို
ပျက်စီးစေခြင်းငှာ (သတ်ဖြတ်ခြင်းငှာ) မသင့်ပါ။ တုမ္ပေပိ ဒါနံ ဒေထ၊ သင်မင်းကြီး

တို့သည်လည်း အလှူကို လှူတော်မူပါကုန်။ သီလံ ရက္ခထ၊ သီလကို စောင့်တော်မူပါကုန်။ ဓမ္မေန သမေန၊ တရားနှင့် ညီစွာ။ ရန္တံ ကာရေထာတိ၊ မင်းအဖြစ်ကို ပြုတော်မူပါကုန်”ဟု။ အာဟ၊ ပြောပြီ။ ဧဝံ ဗောဓိသတ္တေန၊ ဤသို့ ဘုရားလောင်းဘောဇာဇာနီယသိန္ဓောမြင်းသည်။ ရညော သြဝါဒေ ဒိန္ဓေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းအား သြဝါဒကို ပေးအပ်ပြီးသော်။ ဗောဓိသတ္တဿ သန္နာဟံ မောစယိသု၊ ဘုရားလောင်း၏ ချပ်ဝတ်တန်ဆာကို ဖြေကုန်ပြီ။ သန္နာဟေ မုတ္တမတ္ထေယေဝ၊ ချပ်ဝတ်တန်ဆာကို ဖြေအပ်ပြီးကာမျှ ဖြစ်သော်သာလျှင်။ သော နိရုဇ္ဈိ၊ ထိုဘုရားလောင်း ဘောဇာဇာနီယသိန္ဓောမြင်းသည် ဇီဝိန်ချုပ်ပြီ။ ရာဇာ တဿ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် ထိုဘုရားလောင်း သိန္ဓောမြင်း၏။ သရီရကိစ္စံ ကာရေတွာ၊ ကိုယ်ကောင်၌ ပြုသင့်သောကိစ္စကို ပြုစေ၍။ အဿာရောဟဿ မဟန္တံ ယသံ ဒတွာ၊ မြင်းစီးသူရဲကောင်းအား စည်းစိမ်အခြံအရံများစွာကို ပေး၍။ သတ္တရာဇာနော၊ ရန်သူမင်းခုနစ်ပါးတို့ကို။ ပုန အတ္တနော အဒ္ဓဗ္ဘာယ၊ တစ်ဖန် မိမိအား မပြစ်မှားခြင်းငှာ။ သပထံ ကာရေတွာ၊ ကျိန်ဆိုမှုကို ပြုစေ၍။ သကသကဋ္ဌာနာနိ ပေသေတွာ၊ မိမိ မိမိတို့နေရာတိုင်းပြည်တို့သို့ ပို့စေ၍။ ဓမ္မေန သမေန၊ တရားနှင့် ညီစွာ။ ရန္တံ ကာရေတွာ၊ မင်းအဖြစ်ကို ပြု၍။ ဇီဝိတပရိယောသာနေ ယထာကမ္မံ ဂတော၊ အသက်အဆုံး၌ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ “ဘိက္ခု ဧဝံ ရဟန်း ဤကဲ့သို့၊ ပုဗ္ဗေ ပဏ္ဍိတာ၊ ရှေးက ပညာရှိတို့သည်။ အနာယတနေပိ ဝီရိယံ အကံသု၊ ထောက်တည်ရာ မရှိသော အခါ၌သော်မှလည်း ဝီရိယကို ပြုဖူးကုန်ပြီ။ ဧဝရူပံ ပဟာရံ လဒ္ဓါပိ၊ ဤသို့ သေလောက်သော သဘောရှိသော ထိခိုက်ဒဏ်ရာကို ရပါကုန်သော်လည်း။ န သြဿဇိသု၊ ဝီရိယမစွန့်ဖူးကုန်။ တံ ပန ဧဝရူပေ၊ သင်သည်ကား ဤသို့ မြင့်မြတ်သော သဘောရှိသော။ နိယျာနိကသာသနေ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထုတ်ဆောင်တတ်သော သာသနာတော်၌ ရှင်ရဟန်းပြုပြီး၍။ ကသ္မာ ဝီရိယံ၊ အဘယ့်ကြောင့် ဝီရိယကို။ သြဿဇသိတိ ဝတွာ၊ စွန့်ရသနည်း”ဟု မိန့်တော်မူ၍။ စတ္တာရိ သစ္စာနိ ပကာသေသိ၊ သစ္စာလေးပါးတို့ကို ပြတော်မူပြီ။ သစ္စ-ပရိယောသာနေ၊ သစ္စာပြုပြီးအဆုံး၌။ သြဿဋ္ဌဝီရိယော ဘိက္ခု၊ စွန့်လွှတ်အပ်သော ဝီရိယရှိသော ရဟန်းသည်။ အရဟတ္တဖလေ ပတိဋ္ဌာသိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌ တည်ပြီ။

သတ္တာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္တိ ယဋေတွာ၊ အနုသန္တေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ “တဒါ ရာဇာ၊ ထိုအခါက ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ အာနန္ဒော အဟောသိ၊ အာနန္ဒာသည် ဖြစ်လာပြီ။ အဿာရောဟော သာရိပုတ္တော၊ မြင်းစီးသူရဲကောင်းသည်ကား သာရိပုတ္တရာတည်း။ ဘောဇာဇာနီယသိန္ဓဝေါ ပန အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ဘောဇာဇာနီယသိန္ဓောမြင်းသည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ”ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ဘောဇာဇာနီယဇာတကဝဏ္ဏနာ တတိယာ၊ သုံးခုမြောက် ဖြစ်သော
ဘောဇာဇာနီယဇာတ် အဖွင့်တည်း။

၄။ အာညေဇာတကဝဏ္ဏနာ

ယဒါ ယဒါတိ ဣဒမ္ပိ၊ ယဒါ ယဒါ စသော ဤတရားဒေသနာကိုလည်း။ သတ္တာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော် မူစဉ်။ ဩဿဌဝီရိယံ ဘိက္ခု ဧဝ၊ စွန့်လွှတ်အပ်သော ဝီရိယရှိသော ရဟန်းကိုပင်။ အာရဗ္ဗ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ တံ ပန ဘိက္ခု သတ္တာ အာမန္တေတွာ၊ ထိုရဟန်းကိုကား ဘုရားရှင်သည် ခေါ်တော်မူ၍။ “ဘိက္ခု ပုဗ္ဗေ ပဏ္ဍိတာ၊ အိုရဟန်း ရှေးက ပညာရှိတို့သည်။ အနာယတနေပိ လဒ္ဓပ္ပဟာရာ ဟုတွာပိ၊ ထောက်တည်ရာ မရှိသောအခါ၌သော်မှလည်း ရအပ်သော ထိခိုက်မှု၊ ဒဏ်ရာရှိကုန်သည် ဖြစ်ကုန်၍သော်မှလည်း။ ဝီရိယံ အကံသူတိ ဝတွာ၊ ဝီရိယကို ပြုဖူးကြပြီဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတိတံ အာဟရိ၊ အတိတ်အကြောင်းအရာကို ဆောင်ယူပြတော်မူပြီ။

အတိတေ ဗာရာဏသီယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ ရန္တံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ပုရိမနယေနေဝ သတ္တရာဇာနော၊ ရှေးဘောဇာဇာနီယဇာတ်လာနည်းဖြင့်ပင် ရန်သူမင်းခုနစ်ပါး တို့သည်။ နဂရံ ပရိဝါရယိသု၊ ဗာရာဏသီမြို့ကို ဝိုင်းကြပြီ။ အထ ဧကော ရထိက-ယောဓော၊ ထိုအခါ ရထားစီးသူရဲကောင်းတစ်ယောက်သည်။ ဒွေ ဘာတိက-သိန္ဓဝေ ရထေ ယောဇေတွာ၊ သိန္ဓောမြင်းညီနောင် နှစ်ကောင်တို့ကို ရထား၌

က၍။ နဂရာ နိက္ခမ္မ၊ ဗာရာဏသီမြို့မှ ထွက်၍။ ဆဗလကောဌကေ ဘိန္နိတွာ၊
ဗိုလ်ပါ အထု ၆-ထပ်တို့ကို ဖောက်ခွဲ၍။ ဆ ရာဇာနော အဂ္ဂဟေသိ၊ ရန်သူမင်း
၆-ပါးတို့ကို အရှင်ဖမ်းယူပြီ။ တသ္မိ ခဏေ ဇေဋ္ဌကအသော၊ ၆-ပါးမြောက်မင်း
ဖမ်းယူရာ ထိုအခါ၌ အစ်ကိုသိန္နောမြင်းသည်။ ပဟာရံ လဘိ၊ ထိခိုက်ဒဏ်ရာကို
ရပြီ။ ရထိကော ရထံ ပေသေန္တော၊ ရထားစီးသူရဲကောင်းသည် ရထားကို
မောင်းလျက်။ ရာဇဒွါရံ အာဂန္တာ၊ နန်းတံခါးသို့ လာ၍။ ဇေဋ္ဌဘာတိကံ ရထား
မောစေတွာ၊ အစ်ကိုကြီး သိန္နောမြင်းကို ရထားမှ လွတ်စေ၍၊ ချွတ်၍။ သန္တာဟံ
သိထိလံ ကတွာ၊ ချပ်ဝတ်တန်ဆာကို လျော့သည်ကို ပြ၍။ ဧကေန ပသေနေဝ
နိပဇ္ဇာပေတွာ၊ တစ်ဖက်သော နံပါးဖြင့်သာ အိပ်စေ၍၊ သိပ်၍။ အညံ အသံ
သန္ဓယှိတုံ အာရဒ္ဓေါ၊ အခြားမြင်းကို ချပ်ဝတ်တန်ဆာဖွဲ့ခြင်းငှာ အားထုတ်ပြီ။
ဗောဓိသတ္တော တံ ဒိသွာ၊ ဘုရားလောင်း အစ်ကိုသိန္နောမြင်းသည် ထိုချပ်ဝတ်
တန်ဆာ မြွှာဖွဲ့နေခြင်းကို မြင်၍။ ပုရိမနယေနေဝ စိန္တေတွာ၊ ရှေးဘောဇာဇနီယ
ဇာတ်လာ နည်းဖြင့်ပင် ကြံ၍။ ရထိကံ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ရထားစီးသူရဲကောင်းကို
ခေါ်စေ၍။ နိပန္နကောဝ၊ အိပ်လျက်ပင်။

၂၄။ “ယဒါ ယဒါ ယတ္ထ ယဒါ၊ ယတ္ထ ယတ္ထ ယဒါ ယဒါ။

အာဇေညော ကုရုတေ ဝေဝံ၊ ဟာယန္တိ တတ္ထ ဝါဠဝါ”တိ။

“ယဒါ ယဒါ ယတ္ထ ယဒါ (လ) ဟာယန္တိ တတ္ထ ဝါဠဝါ”ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ
အာဟ၊ ဤဂါထာကို ဆိုပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

၂၄။ ယဒါ ယဒါ၊ နံနက်စသော အကြင်အကြင် အခါ၌။ ယတ္ထ၊ ခရီးလမ်း
ရှေ့တန်းစစ်မျက်နှာ စသော အကြင်နေရာ၌။ ယဒါ၊ အကြင်ခဏ၌။ ယတ္ထ
ယတ္ထ၊ အကြင်အကြင် စစ်မြေပြင်၌။ ယဒါ ယဒါ၊ ထိခိုက်ဒဏ်ရာ ရမရ
အကြင်အကြင် ကာလ၌။ အာဇေညော၊ ရထားထိန်းစိတ်သဘောထား
သိတတ်သည့် အာဇာနည်သိန္နောမြင်းသည်။ ဝေဝံ ကုရုတေ၊ အရှိန်အဟုန်ကို
အားကုန်ထုတ်ပြုလုပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအဟုန်ကို။ (ကရိယမာနေ၊ စိတ်အား
အကုန်ထုတ်၊ ပြုလုပ်အပ်သော်)။ ဝါဠဝါ-ဝါဠဝါ၊ အညံမြင်းတို့သည်။ ဟာယန္တိ
ယုတ်လျော့ကုန်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ယဒါ ယဒါတိ၊ ယဒါ ယဒါ ဟူသည်ကား။ ပုဗ္ဗဏှာဒီသု၊ နံနက်ခင်း စသည်တို့တွင်။ ယသ္မိ ယသ္မိ ကာလေ၊ အကြင်အကြင် အခါ မရွေး၌တည်း။ ယတ္ထာတိ၊ ယတ္ထ ဟူသည်ကား။ မဂ္ဂေ ဝါ သင်္ဂါမသီသေ ဝါ၊ ခရီးလမ်းသော်လည်းဖြစ်သော ရှေ့တန်းစစ်မျက်နှာသော်လည်း ဖြစ်သော။ ယသ္မိ ဌာနေ၊ အကြင်ဌာန၌တည်း။ ယဒါတိ၊ ယဒါ ဟူသည်ကား။ ယသ္မိ ခဏေ၊ အကြင်ခဏ၌တည်း။ ယတ္ထ ယတ္ထာတိ၊ ယတ္ထ ယတ္ထ ဟူသည်ကား။ သတ္တန္တံ ဗလကာယာနံ ဝသေန၊ ခုနစ်ထပ်ကုန်သော ဗိုလ်ပါအစု အထူအထပ်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဗဟူသု ယုဒ္ဓမဏ္ဍလေသု၊ များစွာကုန်သော စစ်မြေပြင်တို့၌တည်း။ ယဒါ ယဒါတိ၊ ယဒါ ယဒါ ဟူသည်ကား။ ပဟာရံ၊ ထိခိုက်ဒဏ်ရာကို။ လဒ္ဓကာလေ ဝါ အလဒ္ဓကာလေ ဝါ၊ ရအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ မရအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ယသ္မိ ယသ္မိ ကာလေ၊ အကြင်အကြင် ကာလ၌တည်း။ အာဇေယော ကုရုတေ ဝေဂန္တိ၊ အာဇာနီမြင်းသည် အဟုန်ကို ပြုလုပ်၏ဟူသည်ကား။ သာရထိဿ စိတ္တရူစိတံ ကာရဏံ၊ ရထားထိန်း၏ စိတ်ကြိုက်ဖြစ်သော အကြောင်း အရာကို။ အာဇာနနသဘာဝေါ အာဇေယော ဝရသိန္ဓဝေါ၊ သိတတ်သည့်သဘော ရှိသော အာဇာနည်ဖြစ်သော သိန္ဓောမြင်းမြတ်သည်။ ဝေဝံ ကရောတိ၊ အရှိန် အဟုန်ကို ပြုလုပ်၏။ ဝါယမတိ ဝီရိယံ အာရဘတိ၊ လုံ့လပြု၏ ဝီရိယကို အားထုတ်၏တည်း။ ဟာယန္တိ တတ္ထ ဝါဠဝါတိ၊ ဟာယန္တိ တတ္ထ ဝါဠဝါ ဟူသည်ကား။ တသ္မိ ဝေဂေ ကရိယမာနေ၊ ထိုအဟုန်ကို ပြုအပ်သော်။ ဣတရေ ဤအာဇာနည် သိန္ဓောမြင်းမှ အပဖြစ်ကုန်သော (သည့်ပြင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဤမှ တစ်ပါး ဖြစ်ကုန်သော။) ဝဠဝသင်္ခါတာ ခလုက္ခံဿ၊ မြင်းမဟု ခေါ်ဆိုထိုက် ကုန်သော မြင်းညံ့တို့သည်။ ဟာယန္တိ ပရိဟာယန္တိ၊ ဆုတ်ယုတ်ကုန်၊ ယုတ်လျော့ ကုန်၏တည်း။ တသ္မာ ဣမသ္မိ ရထေ၊ ထို့ကြောင့် ဤရထား၌။ မံယေဝ ယောဇေဟိတိ အာဟ၊ ငါ့ကိုပင် က၊လော့ဟု ဆိုပြီ။

သာရထိ ဗောဓိသတ္တံ ဥဌာပေတွာ၊ ရထားစီးသူရဲကောင်းသည် ဘုရားလောင်း အာဇာနီမြင်းကို ထစေ၍ ထူပေး၍။ ရထေ ယောဇေတွာ၊ ရထား၌ က၊၍။ သတ္တမံ ဗလကောဌကံ ဘိန္တိတွာ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော ဗိုလ်ထုကို ဖောက်ခွဲ၍။ သတ္တမံ ရာဇာနံ အာဒါယ၊ ခုနစ်ပါးမြောက်မင်းကို အရှင်ဖမ်းယူ၍။ ရထံ ပေသေန္တော၊ ရထားကို မောင်းလျက်။ ရာဇဒွါရံ အာဂန္တာ၊ မင်းတံခါးသို့ လာ၍။ သိန္ဓဝံ မောစေသိ၊

အစ်ကိုသိန္ဓောမြင်းကို ဖြုတ်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော ဧကေန ပဿေန နိပန္နော၊ ဘုရားလောင်း သိန္ဓောမြင်းသည် တစ်ဘက်သော နံပါးဖြင့် အိပ်လျက်။ ပုရိမ-
နယေနဝ ရညော၊ ရှေးဘောဇာဇာနိယသိန္ဓောမြင်းနည်းဖြင့်ပင် ဗြဟ္မဒတ်
မင်းအား။ ဩဝါဒံ ဒတ္တာ နိရုဇ္ဈိ၊ ဩဝါဒကို ပေး၍ ဇီဝိန်ချုပ်ပြီ။ ရာဇာ တဿ၊
ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် ထိုဘုရားလောင်း အာဇာနည်သိန္ဓောမြင်း၏။ သရီရကိစ္စံ
ကာရေတွာ၊ အလောင်းကောင်ကိစ္စကို ပြုစေ၍။ သာရထိဿ သမ္ဗာနံ ကတွာ၊
ရထားစီးသူရဲကောင်းအား ကောင်းစွာမြတ်နိုးမှုကို ပြု၍။ ဓမ္မေန ရန္တံ ကာရေတွာ၊
တရားသဖြင့် မင်းအဖြစ်ကို ပြု၍။ ယထာ ကမ္ပံ ဂတော၊ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။
သတ္တာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာတော်ကို
ဆောင်တော်မူ၍။ သစ္စာနိ ပကာသေသိ၊ သစ္စာတို့ကို ပြတော်မူပြီ။ သစ္စပရိယော-
သာနေ သော ဘိက္ခု၊ သစ္စာပြပြီးအဆုံး၌ ထိုစွန့်လွှတ်အပ်သော ဝီရိယရှိသော
ရဟန်းသည်။ အရဟတ္တေ ပတိဌာသိ၊ ရဟန္တာအဖြစ်၌ တည်ပြီ။ “တဒါ ရာဇာ၊
ထိုအခါက ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ အာနန္ဒော အဟောသိ၊ အာနန္ဒာသည် ဖြစ်လာပြီ။
အသော သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေါတိ၊ အစ်ကိုကြီး အာဇာနည် သိန္ဓောမြင်းကား မှန်စွာ
ကိုယ်တိုင် သိတော်မူသော ငါဘုရားတည်းဟူ။ သတ္တာ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊
ဘုရားရှင်သည် ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

အာညဉ္ဇဇာတကဝဏ္ဏနာ စတုတ္ထာ၊ လေးခုမြောက် ဖြစ်သော
အာညဉ္ဇဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၅။ တိတ္ထဇာတကဝဏ္ဏနာ

အညမညေဟိ တိတ္ထေဟိတိ ဣဒံ၊ အညမညေဟိ တိတ္ထေဟိ စသော
ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည်
ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဓမ္မသေနာပတိဿ သဒ္ဓိဝိဟာရိကံ၊
တရားစစ်သူကြီး အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ ဥပဇ္ဈာယ်ယူ အတူနေတပည့်ဖြစ်သော။
သုဝဏ္ဏကာရပုဗ္ဗကံ ဧကံ ဘိက္ခု၊ ရွှေပန်းထိမ်သည်ဖြစ်ဖူးသော ရဟန်းတစ်ပါးကို။
အာရပ္ပ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဟိ အာသယာနုသယဉာဏံ၊
ချဲ့ပြောရသော် အလိုဆန္ဒနှင့် စိတ်အစဉ်မှာ ကိန်းဝပ်သည်ကို သိသော ဉာဏ်

သည်။ ဗုဒ္ဓါနိယေဝ ဟောတိ၊ ဘုရားရှင်တို့မှာသာ ဖြစ်၏၊ ရှိ၏။ အညေသံ န၊ အခြားပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ မရှိ။ တသ္မာ ဓမ္မသေနာပတိ၊ ထို့ကြောင့် တရားစစ်သူကြီး အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ အတ္တနော အာသယာနုသယဉာဏဿ နတ္ထိတာယ၊ မိမိ၏ အာသယာနုသယဉာဏ်၏ မရှိသည့်အဖြစ်ကြောင့်။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကဿ အာသယာနုသယံ အဇာနန္တော၊ အတူနေတပည့်၏ အာသယ၊ အနုသယကို မသိဘဲ။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကဿ အသုဘကမ္မဋ္ဌာနမေဝ ကထေသိ၊ အတူနေတပည့် အား အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကိုသာ ဟောပြီ။ တဿ တံ၊ ထိုအတူနေတပည့်အား ထိုအသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းသည်။ သပ္ပါယံ န အဟောသိ၊ သင့်လျော်သည် မဖြစ်ပြီ။ ကသ္မာ သော ပဋိပါဋိယာ၊ ဘာကြောင့်နည်း ထိုအတူနေတပည့်သည် အစဉ် အတိုင်း။ ပဉ္စဇာတိသတာနိ သုဝဏ္ဏကာရဂေဟေယေဝ၊ ဘဝငါးရာတို့ပတ်လုံး ရွှေပန်းထိမ်သည် အိမ်၌သာ။ ပဋိသန္ဓိ ဂဏှိ ကိရ၊ ပဋိသန္ဓေကို ယူခဲ့ပြီတဲ့။ အထ အဿ ဒီဃရတ္တံ၊ ထိုအခါ ထိုအတူနေတပည့်သည် နေ့ညရှည်စွာပတ်လုံး။ ပရိသုဒ္ဓသုဝဏ္ဏဒဿနဝသေန ပရိစိတတ္တာ၊ စင်ကြယ်သောရွှေကို ရှုခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့် လေ့ကျက်အပ်သည့်အဖြစ်ကြောင့်။ အသုဘံ သပ္ပါယံ န အဟောသိ၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းသည် သင့်လျော်သည် မဖြစ်ပြီ။ သော တတ္ထ၊ ထိုအတူနေ တပည့်သည် ထိုအသုဘကမ္မဋ္ဌာန်း၌။ နိမိတ္တမတ္တမ္ပိ ဥပ္ပါဒေတုံ အသက္ကောန္တော၊ နိမိတ်မျှကိုသော်လည်း ဖြစ်စေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ဘဲ။ စတ္တာရော မာသေ ခေပေသိ၊ လေးလတို့ကို ကုန်စေပြီ။

ဓမ္မသေနာပတိ အတ္တနော သဒ္ဓိဟာရိကဿ၊ တရားစစ်သူကြီး အရှင် သာရိပုတ္တရာသည် မိမိ၏ အတူနေတပည့်အား။ အရဟတ္တံ ဒါတုံ အသက္ကောန္တော၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ပေးခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သော်။ “အဒ္ဓါ အယံ၊ စင်စစ် ဤအတူနေ တပည့်သည်။ ဗုဒ္ဓဝေနေယျော ဘဝိဿတိ၊ ဘုရားဆုံးမထိုက်သူသည် ဖြစ်လိမ့် မည်။ တထာဂတဿ သန္တိကံ၊ ဘုရားရှင်၏ အထံတော်သို့။ နေဿာမိတိ စိန္တေတွာ၊ ခေါ်ဆောင်သွားအံ့ဟု ကြံ၍။ ပါတောဝ တံ အာဒါယ၊ စောစော၌ပင် ထိုအတူနေတပည့်ကို ခေါ်ယူ၍။ သတ္ထု သန္တိကံ အဂမာသိ၊ ဘုရားရှင်၏ အထံ တော်သို့ သွားပြီ။ သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ “သာရိပုတ္တ ကိ ဧကံ ဘိက္ခု၊ အို သာရိပုတ္တရာ ဘာကြောင့် တစ်ပါးသော ရဟန်းကို။ အာဒါယ အာဂတော၊ ခေါ် ယူ၍ လာသည်။ အသိ န ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဖြစ်သနည်း”ဟု မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ

အဟံ၊ အိုရှင်တော်ဘုရား တပည့်တော် သာရိပုတ္တရာသည်။ ဣမဿ ကမ္မဋ္ဌာနံ အဒါသိ၊ ဤအတူနေတပည့်အား ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပေးပါပြီ။ ပန အယံ စတုဟိ မာသေဟိ၊ သို့သော်လည်း ဤအတူနေ တပည့်သည် လေးလတို့ဖြင့်။ နိမိတ္တမတ္တမိ န ဥပ္ပါဒေသိ၊ နိမိတ်မျှကိုသော်လည်း မဖြစ်စေနိုင်ပါ။ သွာဟံ၊ ထိုတပည့်တော် သည်။ “ဧသော ဗုဒ္ဓဝေနေယျော၊ ဤအတူနေတပည့်သည် ဘုရားဆုံးမထိုက် သူသည်။ ဘဝိဿတီတိ စိန္တေတွာ၊ ဖြစ်လိမ့်မည်”ဟု ကြံမိ၍။ တုမှာကံ သန္တိကံ၊ ရှင်တော်ဘုရားတို့၏ ထံတော်သို့။ အာဒါယ အာဂတောတိ၊ ခေါ်ယူ၍ လာပါ ၏ဟု လျှောက်ပြီ။ သာရိပုတ္တ ကတရံပန ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ အို သာရိပုတ္တရာ အဘယ် ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ တေ သဒ္ဓိဝိဟာရိကဿ၊ သင်၏ အတူနေတပည့်အား။ တေ ဒိန္နန္တိ သင်သည် ပေးအပ်ခဲ့သနည်းဟု မေးတော်မူပြီ။ အသုဘကမ္မဋ္ဌာနံ ဘဂဝါတိ၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကိုပါ မြတ်စွာဘုရားဟု လျှောက်ပြီ။ သာရိပုတ္တ တဝ သန္တာနေ၊ အိုသာရိပုတ္တရာ သင်၏ သန္တာန်၌။ အာသယာနုသယဉာဏံ နတ္ထိ၊ အာသယာ- နုသယဉာဏ်သည် မရှိ။ တံ ဂစ္ဆ သင်သည် သွားလော့။ သာယန္တသမယေ အာဂန္တာ ညနေချမ်း၌ လာ၍။ တဝ သဒ္ဓိဝိဟာရိကံ၊ သင်၏ အတူနေတပည့်ကို။ အာဒါယ ဂစ္ဆေယျာသီတိ၊ ခေါ်ယူ၍ သွားလော့ဟု မိန့်တော်မူပြီ။ ဧဝံ သတ္ထာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ ထေရံ ဥယျောဇေတွာ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ ထေရ်ကို လွှတ်လိုက်တော်မူ၍။ တဿ ဘိက္ခုနော မနာပံ၊ ထိုပန်းထိမ်သည် ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော ရဟန်းအား နှစ်သက်ဖွယ်သော။ စိဝရဉ္စ နိဝါသနဉ္စ ဒါပေတွာ၊ ဧကသီ သင်္ကန်းကိုလည်းကောင်း၊ သင်းပိုင်ကိုလည်းကောင်း ပေးစေ၍။ တံ အာဒါယ၊ ထိုပန်းထိမ်သည်ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော ရဟန်းကို ခေါ်ယူ၍။ ဂါမံ ပိဏ္ဍာယ ပဝိသိတွာ၊ ရွာသို့ ဆွမ်းအကျိုးငှာ ဝင်တော်မူ၍။ ပဏီတံ ခါဒနီယဘောဇနီယံ ဒါပေတွာ၊ မွန်မြတ်သော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို ပေးစေ၍။ မဟာဘိက္ခုသံဃပရိဝါရော ပုန၊ ရဟန်းများစွာ ခြံရံ၍ တစ်ဖန်။ ဝိဟာရံ အာဂန္တာ၊ ကျောင်းတော်သို့ လာ၍။ ဂန္ဓကုဋိယံ ဒိဝသဘာဂံ ခေပေတွာ၊ ဂန္ဓကုဋိတော်၌ နေအဖို့ကို ကုန်စေတော် မူ၍။ သာယန္တသမယေ တံ ဘိက္ခု ဂဟေတွာ၊ ညနေချမ်းအခါ၌ ထိုပန်းထိမ်သည် ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော ရဟန်းကို ခေါ်ယူတော်မူ၍။ ဝိဟာရစာရိကံ စရမာနော၊ ကျောင်းစဉ် လှည့်လည်ခြင်းကို လှည့်လည်တော်မူလျက်။ အမ္ပဝနေ ဧကံ ပေါက္ခရဏိ မာပေတွာ၊ သရက်ဥယျာဉ်၌ လေးထောင့်ကန်တစ်ခုကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၍။ တတ္ထ

မဟန္တံ ပဒုမိနိဂစ္ဆံ၊ ထို လေးထောင့်ကန်၌ ကြီးစွာသော ပဒုမ္မာကြာချုံကို လည်းကောင်း။ တကြာပိ စ မဟန္တံ၊ ထိုပဒုမ္မာကြာချုံလည်း ကြီးစွာသော။ ဧကံ ပဒုမပုပ္ဖံ မာပေတွာ၊ ပဒုမာကြာပွင့်တစ်ပွင့်ကိုလည်းကောင်း ဖန်ဆင်း၍။ “ဘိက္ခု က္ကမံ ပုပ္ဖံ၊ အိုရဟန်း ဤကြာပွင့်ကို။ ဩလောကေန္တော နိသီဒါတိ၊ ကြည့်လျက် နေလော့”ဟု။ နိသီဒါပေတွာ ဂန္ဓကုဋံ ပါဝိသိ၊ ထိုင်နေစေ၍ ဂန္ဓကုဋံသို့ ဝင်တော်မူပြီ။

သော ဘိက္ခု တံ ပုပ္ဖံ၊ ထိုပန်းထိမ်သည် ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော ရဟန်းသည် ထိုကြာ ပွင့်ကို။ ပုနပ္ပုနံ ဩလောကေတိ၊ ထပ်ကာထပ်ကာ ကြည့်၏။ ဘဂဝါ တံ ပုပ္ဖံ၊ ဘုရားရှင်သည် ထိုကြာပွင့်ကို။ ဇရံ ပါပေသိ၊ ရင့်ခြင်းသို့ ရောက်စေပြီ။ တဿ ပဿန္တဿေဝ၊ ထိုရဟန်းသည် ကြည့်နေစဉ်ပင်။ တံ ဇရံ ပတွာ၊ ထိုကြာပွင့်သည် ရင့်ခြင်းသို့ ရောက်၍။ ဝိဝဏ္ဏံ အဟောသိ၊ အဆင်းပျက်သည် ဖြစ်ပြီ။ အထ အဿ၊ ရင့်ရာထိုအခါ၌ ထိုကြာပွင့်၏။ ပရိယန္တတော ပဌာယ၊ အစွန်အဖျားမှ စ၍။ ပတ္တာ ပတန္တာနိ၊ ပွင့်ဖတ်တို့သည် ကြွေကျကုန်လတ်သော်။ မဟုတ္တေန သဗ္ဗာနိ ပတိသု၊ တစ်မဟုတ်ချင်းဖြင့် ပွင့်ဖတ်အားလုံးတို့သည် ကြွေကျကုန်ပြီ။ တတော ကိဉ္ဇကံ ပတိ၊ ထို့နောင် ဝတ်ဆံဝတ်မှုန်သည် ကြွေကျပြီ။ ကဏ္ဍိကာဝ အဝသိသိ၊ ကြာအချက်သည်သာ ကြွင်းကျန်ပြီ။ သော ဘိက္ခု တံ ပဿန္တော၊ ထိုရွှေပန်းထိမ်သည်ဖြစ်ဖူးသော ရဟန်းသည် ထိုကြာအချက်ကို ကြည့်လျက်။ “ဣဒံ ပဒုမပုပ္ဖံ ဣဒါနေဝ၊ ဤကြာပွင့်သည် ယခုအခါ၌ပင်။ အဘိရူပံ ဒဿနီယံ အဟောသိ၊ အဆင်းလှသည် ရှုထိုက်သည် ဖြစ်ပြီ။ အထ အဿ၊ ထိုလှသည့် အခြားမဲ့၌ ထိုကြာပွင့်၏။ ဝဏ္ဏော ပရိဏတော၊ အဆင်းသည် ရင့်ရော်လာ၏။ ပတ္တာနိ စ ကိဉ္ဇက္ခန္ဓ ပတိတံ၊ ပွင့်ဖတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝတ်ဆံသည် လည်းကောင်း ကြွေကျပြီ။ ကဏ္ဍိကာမတ္တမေဝ အဝသိဌံ၊ ကြာအချက်မျှသည်သာ ကြွင်းကျန်ပြီ။ ဧဝရူပဿ နာမ ပဒုမဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်မည်သော ကြာပွင့် ၏။ ဇရာ ပတ္တာ၊ ရင့်ရော်မှုသည် ရောက်ရတုံသေး၏။ မယံ သရီရဿ၊ ငါ၏ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ကိ န ပါပုဏိဿတိ၊ အဘယ်မှာ ဇရာမရောက်ဘဲ ရှိအံ့နည်း။ သဗ္ဗေ သင်္ခါရာ အနိစ္စာတိ၊ အလုံးစုံကုန်သော သင်္ခါရတို့သည် မမြဲကုန်ဟု။ ဝိပဿနံ ပဌပေသိ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ကို ဖြစ်စေပြီ။ သတ္တာ တဿ စိတ္တံ၊ ဘုရားရှင်သည် ထိုရွှေပန်းထိမ်သည်ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော ရဟန်း၏ စိတ်သည်။ ဝိပဿနံ အာရုဋ္ဌန္တိ

ဥ တွာ၊ ဝိပဿနာသို့ တက်ပြီဟု သိတော်မူ၍။ ဂန္ဓကုဋိယံ နိသိန္နောဝ၊ ဂန္ဓကုဋိ တိုက်တော်၌ နေတော်မူလျက်ပင်။ သြဘာသံ ဖရိတွာ၊ ကိုယ်ရောင်တော်ကို ဖြန့်တော်မူ၍။

သာရဒိကံ ကုမုခံ၊ သရဒဉာဉ်ပွင့်သော ကုမုဒြာကြာပွင့်ကို။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့် (ဆိန္ဒတိ ဣဝ၊ ဖြတ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ)။ အတ္တနော သိနေဟံ ဉစ္ဆိန္ဒ၊ မိမိ ခန္ဓာကိုယ်ကို ခင်မင်သည့် တဏှာကို အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်လော့။ (ယသ္မာ၊ အကြွင့်ကြောင့်) နိဗ္ဗာနံ သုဂတေန ဒေသိတံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို ဘုရားရှင် သည် ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်)။ သန္တိမဂ္ဂမေဝ ဗြူဟယ၊ နိဗ္ဗာန်လမ်းကြောင်း မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကိုသာ ပွားလော့။

ဣတိ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤသို့ ဤဂါထာကို ဟောတော်မူပြီ။

သော ဘိက္ခု ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ထိုရွှေပန်းထိမ်သည် ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော ရဟန်းသည် ဂါထာအဆုံး၌။ အရဟတ္တံ ပတွာ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်၍။ “သဗ္ဗဘဝေဟိ မုတ္တော၊ ဘဝအားလုံးတို့မှ လွတ်မြောက်သည်။ အမှီ ဝတာတိ စိန္တေတွာ၊ ဖြစ်ရလေစွတကား”ဟု ကြံ၍။

“စန္ဒော ရာဟုမုခါ ပမုတ္တော ယထာ၊ လသည် ရာဟုခံတွင်းမှ လွတ်သကဲ့သို့။ ဝုတ္တဝါသော ပရိပုဏ္ဏမာနသော၊ အရိယာဝါသတရားတို့၌ နေပြီးသော အရဟတ္တဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံသော။ ခိဏာသဝေါ အန္တိမဒေဟဓာရီ အာသဝေါကုန်ပြီးသော နောက်ပိတ်ဆုံး ကိုယ်ကို ဆောင်နေသော။ ဝိသုဒ္ဓိ သီလော သုသမာဟိတိန္ဒြိယော၊ အထူးစင်ကြယ်သော သီလရှိသော အလွန် ကောင်းစွာ တည်ကြည်သော ဣန္ဒြေတို့ရှိသော။ သော၊ ထိုငါသည်။ (ပမုတ္တော၊ ဘဝအားလုံးတို့မှ လွတ်မြောက်ပြီ)။

အာလောကပဇ္ဇောတကရော ပဘင်္ဂရော၊ အရောင်အလင်းပြုတတ်၍ အာလောကပဇ္ဇောတကရလည်း မည်သော၊ ပဘင်္ဂရလည်း မည်သော။ သဟဿရံသီ ဘာဏုမာ၊ ထောင်ပေါင်းများစွာသော ရောင်ခြည်ရှိသော နေမင်းသည်။ နဘော၊ ကောင်းကင်၌။ (အန္ဓကာရံ ဝိနောဒတိ ဣဝ၊ အမှိုက်မှောင်ကို ပယ်ဖျောက်သကဲ့သို့)။ သမောတတံ မောဟမဟန္တကာရံ၊ အာရုံပေါ် မြီစွာ ဖြန့်ဖြူးအပ်သော မောဟအမှိုက်မှောင်ကြီးကို

လည်းကောင်း။ သဗ္ဗမလံ အသေသံ ဝိနောဒယိ၊ အညစ်အကြေးကိလေသာ အားလုံးကိုလည်းကောင်း အကြွင်းအကျန်မရှိအောင် ငါ ပယ်ဖျောက်ပြီးပြီ။

ဣတိအာဒိဟိ ဂါထာဟိ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဥဒါနံ ဥဒါနေသိ၊ ဥဒါန်းကို ကျူးပြီး။ ဥဒါနေတွာ ၈ ပန ဂန္ဓာ၊ ဝမ်းမြောက်စွာ ကျူးရင့်ပြီး၍ ကား သွား၍။ ဘဂဝန္တံ ဝန္တိ၊ ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုးပြီး။ ထေရောပိ အာဂန္ဓာ၊ အရှင် သာရိပုတ္တရာထေရ်သည်လည်း လာ၍။ သတ္တာရံ ဝန္တိတွာ၊ ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုး၍။ အတ္တနော သဒ္ဓိဝိဟာရိကံ၊ မိမိ၏ အတူနေတပည့်ကို။ ဂဟေတွာ အဂမာသိ၊ ခေါ်ယူ၍ သွားပြီး။ အယံ ပဝတ္တိ ဘိက္ခုနံ အန္တရေ ရွှေပန်းထိမ်သည်ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော ရဟန်း၏ ဤအဖြစ်သည် ရဟန်းတို့၏ အတွင်း၌။ ပါကဋ္ဌာ ဇာတာ၊ ထင်ရှားသည် ဖြစ်ပြီး။ ဘိက္ခု ဓမ္မသဘာယံ၊ ရဟန်းတို့သည် တရားသဘင်၌။ ဒသဗလဿ ဂုဏော၊ ဘုရားရှင်၏ဂုဏ်တော်တို့ကို။ “အာဝုသော သာရိပုတ္တတ္ထေရော၊ ငါ့ရှင်တို့ သာရိပုတ္တရာထေရ်သည်။ အာသယာနုသယညဏဿ အဘာဝေန၊ အာသယာ- နုသယညဏ်၏ မရှိခြင်းကြောင့်။ အတ္တနော သဒ္ဓိဝိဟာရိကဿ၊ မိမိ၏အတူနေ တပည့်၏။ အာသယံ န ဇာနာတိ၊ အလိုဆန္ဒကို မသိ။ သတ္တာ ပန ဥ တွာ၊ ဘုရားရှင်သည်ကား သိ၍။ ဧကဒိဝသေနော တဿ၊ တစ်နေ့တည်းဖြင့်ပင် ထို ရဟန်းအား။ ပဋိသမ္ဘိဒါဟိ သဟ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါညဏ်လေးပါးတို့နှင့်အတူ။ အရဟတ္တံ အဒါသိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ပေးတော်မူပြီး။ ဗုဒ္ဓါ နာမ အဟော မဟာနုဘာဝါတိ၊ ဘုရားရှင်တို့မည်သည် အော် တန်ခိုးကြီးတော်မူပါပေကုန်၏”ဟု။ နိသီဒိသု၊ ပြောဆို ထိုင်နေကုန်ပြီး။

သတ္တာ အာဂန္ဓာ၊ ဘုရားရှင်သည် ကြွလာတော်မူ၍။ ပညတ္တာသနေ နိသီဒိတွာ၊ ခင်းထားအပ်သောနေရာ၌ ထိုင်တော်မူ၍။ “ဘိက္ခဝေ ဧတရဟိ ကာယ ကထာယ၊ ရဟန်းတို့ ယခုအခါ ဘယ်စကားဖြင့်။ သိန္နိသိန္နာ အတ္တ နုတိ ပုစ္ဆိ၊ ကောင်းစွာ ထိုင်နေကြသည် ဖြစ်ကုန်သနည်းဟု မေးတော်မူပြီး။ ဘဂဝါ အညာယ ကထာယ န၊ အို ရှင်တော်ဘုရား အခြားစကားဖြင့် မဟုတ်ပါ။ ပန တုမ္မာကညေဝ၊ အဟုတ်ကား အရှင်ဘုရားတို့၏သာ။ ဓမ္မသေနာပတိနော သဒ္ဓိဝိဟာရိကဿ၊ တရားစစ်သူကြီး ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ အတူနေတပည့်၏။ အာသယာနုသယညဏကထာယာတိ၊ အာသယာနုသယကို သိသော

ဉာဏ်တော်နှင့် ဆက်စပ်သော စကားဖြင့်ပါတည်းဟု လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ “ဘိက္ခုဝေ ဧတံ န အစ္ဆရိယံ၊ ရဟန်းတို့ ယခုဤသိခြင်းသည် အံ့ဖွယ်မရှိ။ သွာဟံ ဧတရဟံ၊ ထိုငါသည် ယခုအခါ။ ဗုဒ္ဓေါ ဟုတွာ၊ ဘုရားသည် ဖြစ်၍။ တဿ အာသယံ ဇာနာမိ၊ ထိုရဟန်း၏ အလိုဆန္ဒကို သိ၏။ ပုဗ္ဗေပိ အဟံ၊ ရှေးကလည်း ငါဘုရားသည်။ တဿ အာသယံ၊ ထိုရဟန်း၏ အလို ဆန္ဒကို။ ဇာနာမိယေဝါတိ ဝတွာ၊ သိဖူးသည်သာဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတိတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတိတေ ဗာရာဏသီယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော ရန္တံ ကာရေသိ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုပြီ။ တဒါ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအခါ၌ ဘုရားလောင်းသည်။ တံ ရာဇာနံ၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်းကို။ အတ္ထေ စ ဓမ္မေ စ အနုသာသတိ၊ အကျိုး၌လည်းကောင်း၊ အကြောင်း၌ လည်းကောင်း သင်ပြ၏ ဆုံးမ၏။ တဒါ ရညော မင်္ဂလအဿန္တာနုတိတ္ထေ၊ ထို အခါ ဗြဟ္မဒတ်မင်း၏ မင်္ဂလာမြင်းတော်ရေချိုးဆိပ်၌။ အညတရံ ဝဠဝံ၊ တစ်ကောင်သော မြင်းမသဖွယ်ဖြစ်သော။ ခဠက်သံ နှာပေသံ၊ မြင်းညံ့ကို ရေချိုး ပေးကုန်ပြီ။ မင်္ဂလသော၊ မင်္ဂလာမြင်းတော်သည်။ ဝဠဝေန နှာနတိတ္ထံ ဩတာရိယမာနော၊ မြင်းမသဖွယ် မြင်းညံ့သည် ရေချိုးရာရေဆိပ်သို့ သက်ဆင်း ခိုင်းအပ်သော်။ ဇိဂ္ဂစ္ဆိတွာ ဩတရိတုံ န ဣစ္ဆိ၊ ရွံရှာ၍ ဆင်းခြင်းငှာ အလိုမရှိပြီ။ အဿဂေါပကော ဂန္ဓာ၊ မင်္ဂလာမြင်းတော်ထိန်းသည် သွား၍။ “ဒေဝ မင်္ဂလသော တိတ္ထံ၊ အရှင်မင်းမြတ် မင်္ဂလာမြင်းတော်သည် ရေချိုးဆိပ်သို့။ ဩတရိတုံ န ဣစ္ဆတီတိ၊ သက်ဆင်းခြင်းငှာ အလိုမရှိ”ဟု။ ရညော အာရောစေသိ၊ မင်းအား လျှောက်ထားပြီ။ ရာဇာ၊ ဗြဟ္မဒတ် မင်းသည်။ “ဂစ္ဆ ပဏ္ဍိတ၊ သွားပါချေ ပညာရှိ၊ ဇာနာဟိ၊ သိပါလော့ သိအောင် လုပ်ခဲ့ပါလော့။ ကေန ကာရဏေန အသော၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် မင်္ဂလာမြင်းတော်သည်။ တိတ္ထံ ဩတာရိယမာနော၊ ရေဆိပ်သို့ ဆင်းစေအပ်သော်။ န ဩတရတီတိ၊ မဆင်းသနည်း”ဟု။ ဗောဓိသတ္တံ ပေသေတိ၊ ဘုရားလောင်းကို စေလွှတ်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ သာဓု ဒေဝါတိ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်မင်းကြီးဟု။ နဒီတီရံ ဂန္ဓာ၊ မြစ်ကမ်းသို့ သွား၍။ အဿံ ဩလောကေတွာ၊ မြင်းတော်ကို ကြည့်၍။ အဿ နိရောဂဘာဝံ ဥ တွာ၊ ထိုမြင်းတော်၏ ကျန်းမာသည့်အဖြစ်ကို သိ၍။ ကေန န ခေါ ကာရဏေန အယံ၊

ဘာကြောင့် ဤမြင်းတော်သည်။ ဣမံ တိတ္ထံ န ဩတရတိတိ ဥပဓာရေန္တော၊ ဤရေဆိပ်သို့ မဆင်းသနည်းဟု စူးစမ်းသော်။ ပဌမတရံ ဧတ္ထ၊ ရှေးဦးစွာ ဤရေဆိပ်၌။ အညော နှာပိတော ဘဝိဿတိ၊ အခြားမြင်းကို ရေချိုးပေးအပ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့။ တေန ဧသော ဇိဂုစ္ဆမာနော၊ ထို့ကြောင့် ဤမြင်းတော်သည် ရွံရှာ၍။ တိတ္ထံ န ဩတရတိ မညေတိ စိန္တေတွာ၊ ရေဆိပ်သို့ မဆင်းသည်ထင်၏ဟု ကြံ၍။ “အဗ္ဘော ဣမသ္မိံ တိတ္ထေ၊ အမောင်တို့ ဤရေဆိပ်၌။ ကံ ပဌမံ နှာပယိတ္တာတိ၊ ဘယ်မြင်းကို ပထမဆုံး ရေချိုးပေးကြသနည်း”ဟု။ အဿဂေါပကေ ပုစ္ဆိ မြင်းထိန်းတို့ကို မေးပြီ။ သာမိ အညတရံ ဝဋ္ဋဝဿံ ဣတိ၊ အို အရှင်. . . တစ်ကောင်သော မြင်းမနှင့်တူစွာ မြင်းညံ့ကိုပါတည်းဟု ဖြေကြပြီ။

ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ “ဧသော အတ္တနော သိန္ဓဝတာယ၊ ဤမြင်းတော်သည် မိမိ၏ သိန္ဓောမျိုး၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဇိဂုစ္ဆန္တော ဧတ္ထ၊ ရွံရှာ၍ ဤရေဆိပ်၌။ နှာယိတုံ န ဣစ္ဆတိ၊ ရေချိုးခြင်းငှာ အလိုမရှိ။ ဣမံ အညတိတ္ထေ၊ ဤမြင်းတော်ကို အခြားရေချိုးဆိပ်၌။ နှာပေတုံ ဝဋ္ဋတိတိ၊ ရေချိုးပေးခြင်းငှာ သင့်၏”ဟု။ တဿ အာသယံ ဥ တွာ၊ ထိုမြင်းတော်၏ အလိုဆန္ဒကို သိ၍။ “ဘော အဿဂေါပက၊ အို မြင်းထိန်း။ သပ္ပိမရုမာဏိတာဒိဘိသင်္ခတပါယာသမ္ပိ၊ ထောပတ်၊ ပျား၊ တင်လဲ စသည်တို့ဖြင့် စီရင်အပ်သော နို့ယနာသည်သော် မှလည်း။ ပုနပ္ပုနံ ဘုဉ္ဇန္တဿ၊ ထပ်ကာထပ်ကာ စားနေရသူအား။ တိတ္ထိ တာဝဟောတိ၊ ရောင့်ရဲတင်းတိမ်မှုသည် ဖြစ်သေး၏။ အယံ အသော ဗဟူဝါရေ ဤမြင်းတော်သည် အကြိမ်များစွာတို့ပတ်လုံး။ ဣဓ တိတ္ထေ နှာတော၊ ဤရေချိုးဆိပ်၌ ရေချိုးခဲ့ပြီ (ရေချိုးရ ဝပြီ)။ နံ အညမ္ပိ တိတ္ထံ ဩတာရေတွာ၊ ထိုမြင်းတော်ကို အခြားလည်းဖြစ်သော ရေချိုးဆိပ်သို့ ဆင်းခိုင်း၍။ တာဝ နှာပေထ စ ပါယေထ စာတိ ဝတွာ၊ ရေလည်းချိုးပေးကြလော့၊ ရေလည်းသောက်စေကြ၊ တိုက်ကြ လော့”ဟု ပြော၍။

၂၅။ “အညမညေဟိ တိတ္ထေဟိ၊ အဿံ ပါယေဟိ သာရထိ။
အစွာသနဿ ပုရိသော၊ ပါယာသဿပိ တပ္ပတိ”တိ။

“အညမညေဟိ တိတ္ထေဟိ (လ) ပါယာသဿပိ တပ္ပတိ” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ဆိုပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

၂၅။ သာရထိ၊ အိုမြင်းတော်ထိန်း။ အညမညေဟိ တိတ္ထေဟိ၊ အခြားအခြား ကုန်သော ရေဆိပ်တို့ဖြင့်။ အသံ ပါယေဟိ၊ မြင်းတော်ကို ရေလည်း သောက်စေ၊ ချိုးစေပါလော့။ အစွာသနဿ ပုရိသော၊ အကြိမ်အခါ လွန်စွာ စားရသဖြင့် ယောက်ျားသည်။ ပါယာသဿပိ တပ္ပတိ၊ နို့ယနာကို သော်မှလည်း တင်းတိမ်ရောင့်ရဲ မစားချင်ဘဲ ဖြစ်တတ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အညမညေဟိတိ အညေဟိ အညေဟိ၊ အညမညေဟိ ဟူသည်ကား အခြားကုန်သော အခြားကုန်သောတည်း။ ပါယေဟိတိ ဧတံ ဒေသနာသီသံ၊ သောက်စေလော့ဟူသော ဤစကားသည် ဒေသနာဦးတည် စကားတည်း။ နှာပေဟိ စ ပါယေဟိ စ ဣတိ အတ္ထော၊ ချိုးလည်း ချိုးစေပါလော့ သောက်လည်း သောက်စေပါလော့၊ ဤကား ဆိုလိုသော အနက်တည်း။ အစွာသနဿာတိ၊ အစွာသနဿ ဟူသော သဒ္ဒါသည်။ ကရဏတ္ထေ သာမိဝစနံ၊ ကရိုဏ်းအနက်၌ ဆဋ္ဌိဝိဘတ်သက်ထားသော သဒ္ဒါတည်း။ အတိအသနေန အတိဘုတ္တေန၊ လွန်စွာ စားခြင်းဖြင့်။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အစွာသနဿ အနက်တည်း။ ပါယာသဿပိ တပ္ပတိတိ၊ ပါယာသဿပိ တပ္ပတိ ဟူသည်ကား။ သပ္ပိအာဒိဟိ အဘိသင်္ခတေန၊ ထောပတ်စသည်တို့ဖြင့် စီရင်အပ်သော။ မဓုရပါယာသေန တပ္ပတိ၊ ချို့မြိန်သော နို့ယနာဖြင့် ရောင့်ရဲ၏။ တိတ္ထော ဟောတိ၊ ရောင့်ရဲသည် ဖြစ်၏။ ဇာတော သုဟိတော၊ နှစ်သိမ့်စေအပ်၏ စားသောက်ရ၊ ဝ၏။ ပုန ဘုဂ္ဂိတုကာမတံ န အာပဇ္ဇတိ၊ တစ်ဖန် စားလိုသူ အဖြစ်သို့ မရောက်တော့။ တသ္မာ အယမ္ပိ အသော၊ ထို့ကြောင့် ဤမြင်းတော် သည်လည်း။ ဣမသ္မိ တိတ္ထေ နိဗဒ္ဓံ နှာနေန၊ ဤရေဆိပ်၌ အမြဲရေချိုးရသဖြင့်။ ပရိယတ္တိ အာပန္နော ဘဝိဿတိ၊ ရောင့်ရဲအားခြင်းသို့ ရောက်သည် ဖြစ်လတ္တံ့။ အညတ္ထ နံ နှာပေထ ဣတိ၊ အခြားရေဆိပ်၌ ထိုမြင်းတော်ကို ရေချိုးစေကုန်လော့ ဤကား ဂါထာဖွင့်အပြီးတည်း။

တေ တဿ ဝစနံ သုတ္တာ၊ ထိုမြင်းထိန်းတို့သည် ထိုဘုရားလောင်း၏ စကားကို ကြားရ၍။ အသံ အညတိတ္ထံ ဩတာရေတွာ၊ မြင်းတော်ကို အခြားရေဆိပ်သို့ ဆင်းစေ၍။ ပါယိသု စေဝ နှာပယိသု စ၊ သောက်လည်း သောက်စေကုန်ပြီ ချိုးလည်း ချိုးစေကုန်ပြီ။ ဗောဓိသတ္ထော အဿဿ၊ ဘုရားလောင်းသည် မြင်းတော်၏။ ပါနီယံ ပိဝိတွာ နှာနုကာလေ၊ သောက်ရေကို သောက်ပြီး၍

ရေခိုးရာ ကာလ၌။ ရညော သန္တိကံ အဂမာသိ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်း၏ အထံသို့ သွားပြီ။ ရာဇာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ “တာတ ကိ အသော၊ ချစ်သား အသို့နည်း (ဘယ်လိုလဲ) မြင်းတော်သည်။ နှာတော စ ပီတော စာတိ ပုစ္ဆိ၊ ရေခိုးလည်း ခိုးပြီလား သောက်လည်း သောက်ပြီလားဟု မေးပြီ။ အာမ ဒေဝါတိ၊ မှန်ပါ အရှင် မင်းကြီးဟု ဖြေပြီ။ ပဌမံ ကိ ကာရဏာ န ဣစ္ဆတိတိ၊ ရှေးဦးစွာ ဘာကြောင့် မဆင်းလိုသနည်းဟု မေးပြီ။ ဣမိနာ နာမ ကာရဏေနာတိ၊ ဤမည်သော အကြောင်းကြောင့်ပါတည်းဟု။ သဗ္ဗံ အာစိက္ခိ၊ အလုံးစုံကို လျှောက်ထားပြီ။ ရာဇာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ “ဧဝရူပဿ တိရစ္ဆာနဿာပိ နာမ၊ ဤသို့သဘော ရှိသော တိရစ္ဆာန်မည်သည်၏လည်း။ အာသယံ ဇာနာတိ၊ အလိုဆန္ဒကို သိပါ ပေ၏။ အဟော ပဏ္ဍိတောတိ၊ ဪ ပညာရှိပါပေစွဟု။ ဗောဓိသတ္တဿ မဟန္တံ ယသံ ဒတွာ၊ ဘုရားလောင်းအား စည်းစိမ်ခြွေရံများစွာကို ပေး၍။ ဇီဝိတ-ပရိယောသာနေ ယထာကမ္မံ ဂတော၊ အသက်အဆုံး၌ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။ ဗောဓိသတ္တောပိ ယထာကမ္မမေဝ ဂတော၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း ကံအား လျော်စွာပင် လားပြီ။

သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ “ဘိက္ခဝေ အဟံ၊ ရဟန်းတို့ ငါဘုရားသည်။ ဧတဿ အာသယံ၊ ဤရဟန်း၏ အလိုဆန္ဒကို။ ဣဒါနေဝ န ဇာနာမိ၊ ယခုအခါ၌သာ သိသည် မဟုတ်။ ပုဗ္ဗေပိ ဇာနာမိယေဝါတိ၊ ရှေးကာလည်း သိသည်သာတည်းဟု မိန့်၍။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော် မူ၍။ အနုသန္တိ ယဋေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ “တဒါ မင်္ဂလ-အသော၊ ထိုအခါက မင်္ဂလာမြင်းတော်သည်။ အယံ ဘိက္ခု၊ အဟောသိ၊ ရွှေပန်းထိမ်သည်ဖြစ်ဖူးသော ဤရဟန်းသည် ဖြစ်လာပြီ။ ရာဇာ အာနန္ဒော၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းကား အာနန္ဒာတည်း။ ပဏ္ဍိတာမစ္စော ပန အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ပညာရှိအမတ်သည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ”ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာ-နေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

တိတ္ထဇာတကဝဏ္ဏနာ ပဉ္စမာ၊ ငါးခုမြောက် ဖြစ်သော
တိတ္ထဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၆။ မဟိန္ဒာမုဇဇာတကဝဏ္ဏနာ

ပုရာဏစောရာန ဝစော နိသမ္မာတိ ဣဒံ၊ ပုရာဏစောရာန ဝစော နိသမ္မ
စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ ဝေဠုဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်
သည် ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဒေဝဒတ္တံ အာရဗ္ဗ ကထေသိ၊
ဒေဝဒတ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဒေဝဒတ္တော အဇာတသတ္တုကုမာရံ
ပသာဒေတွာ၊ ဒေဝဒတ်သည် အဇာတသတ်မင်းသားကို ကြည်ညိုစေ၍။ လာဘ-
သက္ကာရံ နိပ္ပါဒေသိ၊ လာဘ်ပူဇော်သကာကို ဖြစ်စေပြီ။ အဇာတသတ္တုကုမာရော
ဒေဝဒတ္တဿ၊ အဇာတသတ်မင်းသားသည် ဒေဝဒတ်အတွက်။ ဂယာသီသေ
ဝိဟာရံ ကာရေတွာ၊ ဂယာသီသ၌ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်စေ၍။ နာနဂ္ဂရသေဟိ
တိဝဿိကဂန္ဓသာလိဘောဇနဿ၊ အထူးထူးမြတ်သော အရသာတို့ဖြင့် သုံးနှစ်ချို့
နံသာထုံအပ်သော၊ သလေးဆွမ်းဘောဇဉ်၏။ ပဉ္စထာလိပါကသတာနိ ဒိဝသေ
ဒိဝသေ အဘိဟရိ၊ ဆွမ်းအိုးငါးရာတို့ကို နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း ရှေးရှုဆောင်၏ (ပို့၏)။
လာဘသက္ကာရံ နိဿာယ၊ လာဘသက္ကာရကို အမှီပြု၍။ ဒေဝဒတ္တဿ ပရိဝါရော၊
ဒေဝဒတ်၏ အခြံအရံသည်။ မဟန္တော ဇာတော၊ များသည် ဖြစ်ပြီ။ ဒေဝဒတ္တော
ပရိဝါရေန သဒ္ဓိ၊ ဒေဝဒတ်သည် အခြံအရံနှင့် အတူ။ ဝိဟာရေယေဝ ဟောတိ၊
ကျောင်း၌သာ ဖြစ်၏။ တေန သမယေန ဒွေသဟာယာ ရာဇဂဟဝါသိကာ၊ ထို
အခါ၌ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်တို့သည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ နေကြကုန်၏။ တေသု
ဇကော၊ ထိုသူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်တို့တွင် တစ်ယောက်သည်။ သတ္တုသန္တိကေ
ပဗ္ဗဇိတော၊ ဘုရားရှင်ထံ၌ ရဟန်းပြု၏။ ဇကော ဒေဝဒတ္တဿ၊ တစ်ယောက်ကား
ဒေဝဒတ်၏။ (သန္တိကေ ပဗ္ဗဇိတော၊ အထံ၌ ရဟန်းပြု၏)။ တေ အညမညံ၊ ထို
သူငယ်ချင်းရဟန်းနှစ်ပါးတို့သည် အချင်းချင်း။ တသ္မိ တသ္မိ ဌာနေပိ ပဿန္တိ၊
ထိုထိုဌာန၌လည်း တွေ့ကြကုန်၏။ ဝိဟာရံ ဂန္ဓာပိ၊ တစ်ပါး၏ကျောင်းသို့
တစ်ပါးက သွား၍လည်း။ (ပဿန္တိ၊ တွေ့ကြကုန်၏)။

အထ ဇကဒိဝသံ၊ ထိုအခါ တစ်နေ့၌။ ဒေဝဒတ္တဿ နိဿိတကော ဣတရံ
ဒေဝဒတ်၏ တပည့်ရဟန်းသည် သည့်ပြင်ဘုရားတပည့်ရဟန်းကို။ “အာဝုသော
တွံ၊ အို ငါ့ရှင် သင်သည်။ ဒေဝသိကံ မုစ္စမာနေဟိ သေဒေဟိ၊ နေ့စဉ် လွတ်ကုန်၊
ထွက်ကုန်သော ချွေးတို့ဖြင့်။ ပိဏ္ဍာယ စရသိ ကိ၊ ဆွမ်းအကျိုးငှာ လှည့်လည်

နေသလား။ ဒေဝဒတ္တော ဂယာသီသဝိဟာရေ နိသီဒိတွာဝ၊ ဒေဝဒတ်သည်
 ဂယာသီသကျောင်း၌ ထိုင်နေ၍သာ။ နာနဂ္ဂရသေဟိ သုဘောဇနံ ဘုဉ္ဇတိ၊
 အထူးထူးမြတ်သောအရသာ တို့ဖြင့် ကောင်းသောဆွမ်းဘောဇဉ်ကို စား၏။
 ဧဝရူပေါ ဥပါယော နတ္ထိ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော ပြောလတ္တံ့နည်းလမ်းသည်
 မရှိလေသလော။ ကိံ တုံ၊ အဘယ့်ကြောင့် သင်သည်။ ဒုက္ခံ အနုဘောသိ၊
 ဆင်းရဲကို ခံစားနေရသနည်း။ တေ ပါတောဝ၊ သင်သည် စောစော၌ပင်။
 ဂယာသီသံ အာဂန္တာ၊ ဂယာသီသသို့ လာ၍။ သဉ္ဇတ္တရိဘင်္ဂိ ယာဂုံ ပိဝိတွာ၊
 လက်သုပ်ဟင်းလျာနှင့်တကွသော ယာဂုကို သောက်၍။ အဋ္ဌာရသဝိဓံ ခဇ္ဇကံ
 ခါဒိတွာ၊ ၁၈-မျိုးရှိသော ခဲဖွယ်ကို ခံစား၍။ နာနဂ္ဂရသေဟိ သုဘောဇနံ၊ အထူးထူး
 မြတ်သော၊ အရသာတို့ဖြင့် ကောင်းသော ဆွမ်းဘောဇဉ်ကို။ ဘုဉ္ဇိတုံ န ဝဇ္ဇတိ
 ကိံကိ အာဟ၊ စားခြင်းငှာ မသင့်သလော”ဟု ပြောပြီ။ သော ပုနပ္ပနံ ဝုစ္စမာနော၊
 ထိုရဟန်းသည် အဖန်ဖန် ပြောအပ်သော်။ ဂန္တုကာမော ဟုတွာ၊ သွားလိုသည်
 ဖြစ်၍။ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုသွားလိုရာနေ့မှ စ၍။ ဂယာသီသံ ဂန္တာ ဘုဉ္ဇိတွာ၊
 ဂယာသီသသို့ သွား၍ စား၍။ ကာလဿေဝ ဝေဠုဝနံ အာဂစ္ဆတိ၊ စောစောကပင်
 ဝေဠုဝနံကျောင်းတော်သို့ ပြန်လာ၏။ သော သဗ္ဗကာလံ၊ ဂယာသီသရှိ ဒေဝဒတ်
 ကျောင်းသို့ သွား၍၊ ထိုစားသော ရဟန်းသည် အခါခပ်သိမ်း။ ပဋိစ္ဆာဒေတုံ
 နာသက္ခိ၊ ဖူးထားခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပြီ။ “ဂယာသီသံ ဂန္တာ၊ ဂယာသီသသို့ သွား၍။
 ဒေဝဒတ္တဿ ပဋ္ဌပိတံ၊ ဒေဝဒတ်အတွက် တည်ထားအပ်သော။ ဘတ္တံ ဘုဉ္ဇတိတိ၊
 ဆွမ်းကို စား၏ဟု။ န စိရဿေဝ ပါကဋ္ဌော ဇာတော၊ မကြာမီပင် ထင်ရှားသည်
 ဖြစ်ပြီ။ အထ နံ သဟာယာ၊ ထိုအခါ ဒေဝဒတ်ဆွမ်းစားသော ထိုရဟန်းကို
 သူငယ်ချင်းရဟန်းတို့သည်။ အာဝုသော တုံ၊ အို ငါ့ရှင် သင်သည်။ ဒေဝဒတ္တဿ
 ပဋ္ဌပိတံ ဘတ္တံ၊ ဒေဝဒတ်အတွက် တည်ထားအပ်သော ဆွမ်းကို။ ဘုဉ္ဇသိ ကိရ၊
 စားသတဲ့ဟု ကြားရသည်ကား။ သစ္စံတိ ပုစ္ဆိသု၊ မှန်သလောဟု မေးကြပြီ။ ကော
 ဧဝံ အာဟာတိ၊ ဘယ်သူသည် ဤသို့ ပြောသနည်းဟု ပြန်မေးပြီ။ အသုကော စ
 အသုကော စာတိ၊ ထိုမည်သောရဟန်း ထိုမည်သောရဟန်းတည်းဟု ပြောကြပြီ။
 အာဝုသော သစ္စံ၊ အိုငါ့ရှင်တို့ မှန်၏။ အဟံ ဂယာသီသံ၊ ငါသည် ဂယာသီသသို့။
 ဂန္တာ ဘုဉ္ဇာမိ၊ သွား၍ စားပါ၏။ ပန မေ ဒေဝဒတ္တော၊ သို့သော်လည်း ငါ့အား
 ဒေဝဒတ်သည်။ ဘတ္တံ န ဒေတိ၊ ဆွမ်းကို မပေးပါ။ အညေ မနုဿာ ဒေန္တိတိ၊

အခြားကုန်သော လူတို့သည် လှူကုန်၏ဟု ပြောပြီ။ “အာဝုသော ဗုဒ္ဓါနံ ပဋိကဏ္ဍကော၊ အိုငါ့ရှင် ဘုရားရှင်တို့၏ဆန့်ကျင်ဘက် ရန်ဆူးရန်ငြောင့် ဖြစ်သော။ ဒုဿီလော ဒေဝဒတ္တော၊ သီလမရှိသော ဒေဝဒတ်သည်။ အဇာတသတ္တံ၊ ပသာဒေတွာ၊ အဇာတသတ်ကို ကြည်ညိုစေ၍။ အဓမ္မေန အတ္တနော၊ မတရားသဖြင့် မိမိအတွက်။ လာဘသက္ကာရံ ဥပ္ပါဒေသိ၊ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာရကို ဖြစ်စေပြီ။ တံ ဇေဝုပေ နိယျာနိကော၊ သင်သည် ဤသို့သဘောရှိသော ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထုတ်ဆောင်တတ်သော။ ဗုဒ္ဓသာသနေ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ဘုရားသာသနာတော်၌ ရှင်ရဟန်း ပြုပြီး၍။ ဒေဝဒတ္တဿ အဓမ္မေန၊ ဒေဝဒတ်၏ မတရားသဖြင့်။ ဥပ္ပန္နံ ဘောဇနံ ဘုဉ္ဇသိ၊ ဖြစ်သော ဆွမ်းဘောဇနကို စားဘိ၏ (စားရသလော)။ ဧဟိ တံ သတ္တံ၊ လာခဲ့ သင့်ကို ဘုရားရှင်၏။ သန္တိကံ နေဿာမာတိ၊ ထံတော်သို့ ဆောင်ယူကုန်အံ့ဟု ပြော၍။ တံ ဘိက္ခု အာဒါယ၊ ထိုရဟန်းကို ခေါ်ယူ၍။ ဓမ္မသဘံ အာဂမိသု၊ တရားသဘင်သို့ လာကုန်ပြီ။

သတ္တာ ဒိသ္မာဝ၊ ဘုရားရှင်သည် မြင်တော်မူ၍ပင်။ “ဘိက္ခဝေ ကိ ဧတံ ဘိက္ခု၊ အိုရဟန်းတို့ ဘာကြောင့် ထိုရဟန်းကို။ အနိစ္ဆန္တညေဝ အာဒါယ၊ မလိုက်လို ဘဲသာ ခေါ်ယူ၍။ အာဂတာ အတ္တာတိ၊ လာကြသည် ဖြစ်ကုန်သနည်းဟု မေးတော်မူပြီ။ အာမ ဘန္တေ၊ မှန်ပါ မြတ်စွာဘုရား။ အယံ ဘိက္ခု တုမ္မာကံ၊ ဤရဟန်းသည် ရှင်တော်ဘုရားတို့၏။ သန္တိကေ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ အထံတော်၌ ရှင်ရဟန်း ပြုပြီး၍။ ဒေဝဒတ္တဿ အဓမ္မေန ဥပ္ပန္နံ၊ ဒေဝဒတ်၏ မတရားသဖြင့် ဖြစ်သော။ ဘောဇနံ ဘုဉ္ဇတိတိ၊ ဆွမ်းဘောဇနကို စားပါ၏ဟု လျှောက်ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခု တံ၊ ရဟန်း သင်သည်။ ဒေဝဒတ္တဿ အဓမ္မေန ဥပ္ပန္နံ၊ ဒေဝဒတ်၏ မတရားသဖြင့် ဖြစ်သော။ ဘောဇနံ ဘုဉ္ဇသိ ကိရ၊ ဆွမ်းဘောဇနကို စား၏ဟု ကြားရသည်ကား။ သစ္စံ တိ၊ မှန်သလောဟု မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ ဒေဝဒတ္တော၊ အိုရှင်တော်ဘုရား ဒေဝဒတ်သည်။ မယံ န ဒေတိ၊ တပည့်တော်အား မပေးပါ။ အညေ မနုဿာ ဒေန္တိ၊ အခြားကုန်သော လူတို့သည် လှူပါကုန်၏။ တံ အဟံ ဘုဉ္ဇာမိတိ၊ ထိုဆွမ်း ဘောဇနကို တပည့်တော်သည် စားပါ၏ဟု လျှောက်ပြီ။ သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ “ဘိက္ခု ဧတ္ထ၊ အိုရဟန်း ဤဒေဝဒတ်ဆွမ်းစားရာ၌။ ပရိဟာရံ မာ ကရိ၊ အပြစ် ရှောင်ဖြေဆိုမှုကို မပြုလင့်။ ဒေဝဒတ္တော အနာစာရော ဒုဿီလော၊ ဒေဝဒတ်သည် အကျင့်မကောင်း သီလမရှိ။ ကထံ ဟိ တံ၊ အဘယ့်ကြောင့်လျှင် သင်သည်။

ဣမ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ဤငါဘုရားထံ၌ ရဟန်းပြု၍။ မမ သာသနံ ဘဇန္တောယေဝ၊ ငါဘုရား၏ အဆုံးအမသို့ ဆည်းကပ်သူဖြစ်လျက်ပင်။ ဒေဝဒတ္တဿ ဘတ္တံ ဘုရသိ နာမ၊ ဒေဝဒတ်၏ ဆွမ်းကို စားရဘိသနည်း။ နိစ္စကာလမ္ပိ ဘဇနသီလကောဝ တံ၊ အမြဲပတ်လုံးလည်း ဆည်းကပ်လေ့ရှိသည်သာဖြစ်သော သင်သည်။ ဒိဋ္ဌဒိဋ္ဌေယေဝ ဘဇသီတိ ဝတွာ၊ တွေ့ရာ၊ တွေ့ရာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုပင် ဆည်းကပ်၏ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတိတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတိတေ ဗာရာဏသီယံ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ ရန္တံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော တဿ၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်း၏။ အမဇ္ဈော အဟောသိ၊ အမတ်သည် ဖြစ်ပြီ။ တဒါ ရညော၊ ထိုအခါ ဗြဟ္မဒတ်မင်း၏။ မဟိဋ္ဌာမုခေါ နာမ မင်္ဂလဟတ္ထိ၊ မဟိဋ္ဌာမုခမည်သော မင်္ဂလာဆင်တော်သည်။ သီလဝါ အာစာရသမ္ပန္နော အဟောသိ၊ သီလရှိသည် အကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသည် ဖြစ်ပြီ။ ကဗ္ဗိ န ဝိဟေဋ္ဌေတိ၊ မည်သူ့ကိုမျှ မညှဉ်းဆဲ။ အထ ဧကဒိဝသံ၊ ထိုအခါ တစ်နေ့၌။ တဿ သာလာယ သမီပေ၊ ထိုမင်္ဂလာဆင်တော်၏ တင်းကုပ်အနီး၍။ ရတ္တိဘာဂသမနန္တရေ စောရာ အာဂန္တာ၊ ညအဖို့အခြားမဲ့၌ (ညဉ့်သန်းခေါင်၌) သူခိုးဓားပြတို့သည် လာကြ၍။ တဿ အဝိဒူရေ နိသိန္နာ၊ ထိုမဟိဋ္ဌာမုခဆင်တော်၏ မနီးမဝေး၌ ထိုင်ကြလျက်။ “ဧဝံ ဥမ္မဂေါ ဘိန္ဒိတဗ္ဗော၊ ဤသို့ ဥမင်ကို ဖောက်ရမည်။ ဧဝံ သန္ဓိစ္ဆေဒကမ္ပံ ကတ္တဗ္ဗံ ဤသို့ တိုက်စပ်ဖောက်ခြင်း၊ ခြံစပ်ဖြတ်ခြင်းအမှုကို ပြုရမည်။ ဥမ္မင်္ဂဉ္စ သန္ဓိစ္ဆေဒဉ္စ၊ ဥမင်ကိုလည်းကောင်း တိုက်စပ်ဖောက်ခြင်း၊ ခြံစပ်ဖြတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ မဂ္ဂသဒိသံ တိတ္ထသဒိသံ၊ လမ်းနှင့်တူစွာ ဆိပ်ကမ်းနှင့် တူစွာ။ နိဇ္ဈင်္ဂံ နိဂ္ဂမ္ပံ ကတွာ၊ အရှုပ်အထွေးမရှိအောင် အဆီးအတားမရှိအောင် ပြု၍။ ဘဏ္ဍံ ဟရိတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ပစ္စည်းကို ဆောင်ယူခြင်း ခိုးယူခြင်းငှာ သင့်၏။ ဟရန္တေန မာရေတွာဝ ဟရိတဗ္ဗံ ဆောင်ယူသူ (ခိုးယူသူ)သည် သတ်၍သာ ဆောင်ယူရ (ခိုးယူရ)မည်။ ဧဝံ ဥဋ္ဌာတုံ ဤသို့သတ်၍သာ ခိုးယူသော် ထခြင်းငှာ။ သမတ္တော နာမ န ဘဝိဿတိ၊ စွမ်းနိုင် သူမည်သည် မဖြစ်လတ္တံ့၊ မရှိလတ္တံ့။ စောရေန စ နာမ၊ သူခိုးဓားပြမည် သည်လည်း။ သီလာစာရယုတ္တေန န ဘဝိတဗ္ဗံ သီလအကျင့်နှင့် ယှဉ်တွဲသူသည် မဖြစ်ရ။ ကက္ခဋေန ဖရသေန၊ ရိုင်းစိုင်းသူသည် ကြမ်းတမ်းသူသည်။ သာဟသိကေန ဘဝိတဗ္ဗန္တိ၊ အနိုင်ကျင့်တတ်သူသည် ဖြစ်ရမည်”ဟု။ စောရမန္တံ

မန္တယီသု၊ သူခိုးဓားပြတို့ တိုင်ပင်မှုကို တိုင်ပင်ကုန်၏။ ဧဝံ မန္တေတွာ အညမညံ ဥဂ္ဂဏှာပေတွာ၊ ဤသို့ တိုင်ပင်၍ အချင်းချင်း သင်ယူစေ၍။ အဂမံသု၊ သွားကုန်ပြီ။ ဧတေနော ဥပါယေန၊ ဤနည်းဖြင့်သာ။ ပုနဒိဝသေပိ ပုနဒိဝသေပီတိ၊ နောက်နေ့၌လည်းကောင်း၊ နောက်နေ့၌လည်းကောင်းဟု။ ဗဟူ ဒိဝသေ၊ များစွာကုန်သော နေ့တို့ပတ်လုံး။ တတ္ထ အာဂန္တာ မန္တယီသု၊ ထိုမင်္ဂလာဆင်တော်တင်းကုပ်အနီး၌ လာ၍ တိုင်ပင်ကုန်ပြီ။ သော တေသံ ဝစနံ သုတွာ၊ ထိုမင်္ဂလာဆင်တော်သည် ထိုသူခိုးဓားပြတို့၏ တိုင်ပင်စကားကို ကြားရ၍။ “တေ မံ၊ ထိုသူတို့သည် ငါ့ကို။ သိက္ခာပေန္တိတိ သညာယ၊ သင်ယူစေကုန်၏ (သင်ပေးကုန်၏)”ဟူသော အမှတ်သညာဖြင့်။ “ဣဒါနိ မယာ၊ ယခုအခါ ငါသည်။ ကက္ခဠေန ဖရုသေန၊ ရိုင်းစိုင်းသူသည် ကြမ်းတမ်းသူသည်။ သာဟသိကေန ဘဝိတဗ္ဗန္တိ၊ အနိုင်ကျင့်တတ်သူသည် ဖြစ်ရမည်”ဟု တွေး၍။ တထာရူပေါ ဝ အဟောသိ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသည်သာ ဖြစ်ပြီ။ ပါတောဝ အာဂတံ ဟတ္ထိဂေါပကံ၊ စောစော၌သာ လာသော ဆင်ထိန်းကို။ သောဏှာယ ဂဟေတွာ၊ နှာမောင်းဖြင့် ကိုင်ယူ၍။ ဘူမိယံ ပေါထေတွာ မာရေသိ၊ မြေကြီး၌ ရိုက်ပုတ်၍ သတ်ပြီ။ အပရမ္ပိ တထာ၊ အခြားသူကိုလည်း ထို့အတူလည်းကောင်း။ အပရမ္ပိ တထာတိ၊ အခြားသူကိုလည်း ထို့အတူလည်းကောင်းဟု။ အာဂတာဂတံ မာရတိယေဝ၊ လာတိုင်း လာတိုင်းသော လူကို သေစေသည်သာ၊ သတ်သည် သာတည်း။

မဟိဠာမုခေါ ဥမ္ပတ္တကော ဇာတော၊ မဟိဠာမုခဆင်တော်သည် ရှာသည် ဖြစ်၍။ ဒိဋ္ဌဒိဋ္ဌေ မာရေတီတိ၊ တွေ့တိုင်းတွေ့တိုင်း လူတို့ကို သတ်၏ဟု။ ရညော အာရောစယီသု၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းအား လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ ရာဇာ ဗောဓိသတ္တံ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် ဘုရားလောင်းအမတ်ကို။ “ဂစ္ဆ ပဏ္ဍိတ၊ သွားပါချေ အိပ္ပညာရှိ၊ ကေန ကာရဏေန သော၊ ဘာကြောင့် ထိုမဟိဠာမုခဆင်တော်သည်။ ဒုဋ္ဌော ဇာတောတိ၊ ဒေါသဖျက်ဆီးခံရသည် ဖြစ်သနည်းဟု။ ဇာနာဟိတိ ပဟိဏိ၊ သိခဲ့ပါလော့”ဟု စေလွှတ်လိုက်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော ဂန္တာ၊ ဘုရားလောင်း အမတ်သည် သွား၍။ တဿ သရီရေ၊ ထိုမဟိဠာမုခဆင်တော်၏ ခန္ဓာကိုယ်၌။ အရောဂဘာဝံ ဥတွာ၊ ရောဂါမရှိကြောင်းကို သိရ၍။ “ကေန ကာရဏေန သော၊ ဘာကြောင့် ဤမဟိဠာမုခဆင်တော်သည်။ ဒုဋ္ဌော ဇာတော နု ခေါတိ၊ ဒေါသဖျက်ဆီးခံရသည် (ဒေါသကြီး၊ ကြမ်းတမ်းသည်) ဖြစ်ရသနည်း”ဟု။

ဥပဓာရေန္တော၊ စူးစမ်းသော်။ “အဒ္ဓါ အဝိဒူရေ၊ ဧကန် မနီးမဝေး၌။ ကေသဉ္စိ ဝစနံ သုတွာ၊ အချို့သူတို့၏ ပြောစကားကို ကြားရ၍။ မံ ဧတေ၊ ငါ့ကို ဤသူ တို့သည်။ သိက္ခာပေန္တိတိ သညာယ၊ သင်ယူစေကုန်၏ (သင်ပေးကုန်၏)ဟူသော အမှတ်သညာဖြင့်။ ဒုဋ္ဌော ဇာတောတိ၊ ဒေါသကြီး ကြမ်းတမ်းသည်ဖြစ်၏”ဟု။ သန္နိဋ္ဌာနံ ကတွာ၊ ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှုကို ပြု၍။ ဟတ္ထိဂေါပကေ၊ ဆင်ထိန်းတို့ကို။ “ဟတ္ထိသာလာယ သမိပေ ရတ္ထိဘာဂေ၊ ဆင်တင်းကုပ်၏ အနီး၌ ညအဖို့၌။ ကေဟိ စ ကိဉ္စိ ကထိတပုဗ္ဗံ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူတို့သည် တစ်စုံတစ်ခုကို ပြောအပ်ဖူးခြင်းသည်။ အတ္ထိ န ခေါတိ ပုစ္ဆိ ရှိပါသလော”ဟု မေးပြီ။ အာမ သာမိ၊ ရှိပါ၏ အရှင်။ စောရာ အာဂန္တာ၊ သူခိုးဓားပြတို့သည် လာကြ၍။ ကထယိသူတိ၊ ပြောကြပါပြီဟု ပြောကုန်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော ဂန္တာ ရညော၊ ဘုရားလောင်းအမတ်သည် သွား၍ ဗြဟ္မဒတ်မင်းအား။ “ဒေဝ ဟတ္ထိဿ သရီရေ အိုမင်းမြတ် ဆင်တော်၏ ကိုယ်၌။ အညော ဝိကာရော နတ္ထိ၊ အခြားသော ဖောက်ပြန်မှုသည် မရှိ။ စောရာနံ ကထံ သုတွာ၊ သူခိုးဓားပြတို့၏ စကားကို ကြားရ၍။ ဒုဋ္ဌော ဇာတောတိ အာရောစေသိ၊ ဒေါသကြီး၊ ကြမ်းတမ်းသည် ဖြစ်ပြီ” ဟု လျှောက်ထားပြီ။ ဣဒါနိ ကိ၊ ယခုဘာကို။ ကာတုံ ဝဋ္ဋတိတိ၊ ပြုခြင်းငှာ သင့်သနည်းဟု မေးပြီ။ သီလဝန္တေ သမဏဗြာဟ္မဏေ၊ သီလရှိကုန်သော ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့ကို။ ဟတ္ထိသာလာယံ နိသီဒါပေတွာ၊ ဆင်တင်းကုပ်အနီး၌ နေစေ၍။ သီလာစာရကထံ ကထာပေတုံ၊ သီလအကျင့်နှင့် ဆက်စပ်သော စကားကို ပြောစေခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိတိ၊ သင့်ပါ၏ဟု ဖြေပြီ။ ဧဝံ ကာရေဟိ တာတာတိ၊ ဤဖြေသည့်အတိုင်း ပြုခိုင်းချေလော့ ချစ်သားဟု ဘုရင်က ပြောပြီ။

ဗောဓိသတ္တော ဂန္တာ၊ ဘုရားလောင်းအမတ်သည် သွား၍။ သီလဝန္တေ သမဏဗြာဟ္မဏေ၊ သီလရှိကုန်သော ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့ကို။ ဟတ္ထိသာလာယံ နိသီဒါပေတွာ၊ ဆင်တင်းကုပ်အနီး၌ နေစေ၍။ သီလကထံ၊ သီလနှင့်စပ်သော စကားကို။ ကထေထ ဘန္တေတိ အာဟ၊ ပြောတော်မူကြပါဘုရားဟု လျှောက် ထားပြီ။ တေ ဟတ္ထိဿ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည် မဟိဋ္ဌာမုခဆင်တော်၏။ အဝိဒူရေ နိသိန္နာ၊ မနီးမဝေး၌ ထိုင်နေကြလျက်။ “ကောစိ န ပရာမသိတဗ္ဗော၊ မည်သူ့ကိုမျှ မသုံးသပ်ထိုက်။ န မာရေတဗ္ဗော၊ မသေစေထိုက် (မသတ်ထိုက်)။ သီလာစာရသမ္ပန္နေန၊ သီလအကျင့်ပြည့်စုံသူသည်။ ခန္တိမေတ္တာနုဒ္ဒယယုတ္တေန၊

သည်းခံခြင်း၊ ချစ်ခြင်း၊ သနားခြင်းနှင့်ယှဉ်သူသည်။ ဘဝိတုံ ဝဋ္ဋတီတိ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ သင့်၏”ဟု။ သီလကထံ ကထယိသု၊ သီလနှင့် ဆက်စပ်သော စကားကို ပြောဆို ကုန်ပြီ။ သော တံ သုတ္တာ၊ ထိုမဟိဋ္ဌာမုခဆင်တော်သည် ထိုသီလစကားကို ကြားရ၍။ မံ ဣမေ သိက္ခာပေန္တိ ငါ့ကို ဤရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သင်ပေးကုန်၏။ ဣဒါနိ ဣတော ပဌာယ၊ ယခုအခါ ဤနေ့မှ စ၍။ သီလဝန္တေန ဘဝိတဗ္ဗန္တိ၊ သီလရှိသူသည် ဖြစ်သင့်၏ဟု တွေး၍။ သီလဝါ အဟောသိ၊ သီလရှိသည် (သီလ ကောင်းသည်) ဖြစ်ပြီ။ ရာဇာ ဗောဓိသတ္တံ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် ဘုရားလောင်း အမတ်ကို။ “ကိ တာတ၊ ဘယ်လိုလဲ ချစ်သား။ သီလဝါ ဇာတောတိ ပုစ္ဆိ ဆင်တော် သီလကောင်းသည် ဖြစ်ပြီလော”ဟု မေးပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်း အမတ်သည်။ အာမ ဒေဝါတိ၊ ဖြစ်ပါပြီ မင်းကြီးဟု ဖြေပြီး၍။ “ဧဝရူပေါ ဒုဋ္ဌဟတ္ထိ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ပျက်စီးကြမ်းတမ်းသွားသောဆင်သည်။ ပဏ္ဍိတေ နိဿာယ၊ ပညာရှိတို့ကို အမှီပြု၍။ ပေါရာဏကဓမ္မေယေဝ ပတိဋ္ဌိတောတိ ဝတ္တာ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော သဘောကောင်း၌ပင် တည်ပါပြီ”ဟု လျှောက်ထား၍။

၂၆။ “ပုရာဏစောရာန ဝစော နိသမ္မ၊ မဟိဋ္ဌာမုခေါ ပေါထယမန္တစာရီ။
သုသညတာနဉ္စိ ဝစော နိသမ္မ၊ ဂဇုတ္တမော သဗ္ဗဂုဏေသု အဋ္ဌာ”တိ။

“ပုရာဏစောရာန ဝစော နိသမ္မ (လ) ဂဇုတ္တမော သဗ္ဗဂုဏေသု အဋ္ဌာ” ဟူသော။
ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

၂၆။ ပုရာဏစောရာနံ ဝစော နိသမ္မ၊ ရှေးကသူခိုးဓားပြတို့၏ စကားကို ကြားရ၍။ မဟိဋ္ဌာမုခေါ ပေါထယံ အနုစာရီ၊ မဟိဋ္ဌာမုခဆင်တော်သည် ရိုက်ပုတ်လျက် အစဉ်ပြုကျင့်ပြီ။ ဟိ သုသညတာနံ၊ အပြောင်းအလဲကား မြဲမြံကောင်းမွန်စွာ စောင့်ရှောက်ကြကုန်သော၊ သီလကောင်းသူတို့၏။ ဝစော နိသမ္မ၊ စကားကို ကြားရသော်ကား။ ဂဇုတ္တမော သဗ္ဗဂုဏေသု အဋ္ဌာ၊ မဟိဋ္ဌာမုခဆင်တော်မြတ်သည် ရှိမြဲကောင်းမြတ်သော ဂုဏ်အားလုံးတို့၌ တည်ပြီ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ပုရာဏစောရာနန္တိ ပေါရာဏစောရာနံ၊ ပုရာဏစောရာနံ ဟူသည်ကား ရှေးကသူခိုးဓားပြတို့၏တည်း။ နိသမ္မာတိ သုတ္တာ၊ နိသမ္မ ဟူသည်ကား ကြား၍တည်း။ ပဌမံ စောရာနံ ဝစနံ သုတ္တာ၊ ပထမက သူခိုးဓားပြ

တို့၏ စကားကို ကြားရ၍။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား ပုရာဏစောရာနံ ဝစော
 နိသမ္ပ၏ အနက်တည်း။ မဟိဋ္ဌာမုခေါတိ ဟတ္ထိနိမုခေန သဒိသမုခေါ။
 မဟိဋ္ဌာမုခေါ ဟူသည်ကား ဆင်မမျက်နှာနှင့် တူသောမျက်နှာရှိသော ဆင်တည်း။
 မဟိလာ ပုရတော ဩလောကိယမာနာ၊ အမ္ဘိသမီးသည် ရှေ့မှ ကြည့်ရှုအပ်သော်။
 သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏။ ပစ္ဆတော န သောဘတိ ယထာ၊ နောက်မှ (ကြည့်ရှု
 အပ်သော်) မတင့်တယ်သကဲ့သို့။ တထာ သောပိ၊ ထို့အတူ ထိုဆင်တော်
 သည်လည်း။ ပုရတော ဩလောကိယမာနော သောဘတိ၊ ရှေ့မှ ကြည့်ရှု
 အပ်သော် တင့်တယ်၏။ တသ္မာ မဟိဋ္ဌာမုခေါတိ၊ ထို့ကြောင့် မဟိဋ္ဌာမုခဟု။
 အဿ နာမံ အကံသု၊ ထိုဆင်တော်၏ အမည်ကို ပြုကုန်၊ မှည့်ကုန်ပြီ။
 ပေါထယမန္တစာရီတိ ပေါထယန္တော မာရေန္တော၊ ပေါထယမန္တစာရီ ဟူသည်ကား
 ပုတ်ခတ်လျက် ရိုက်သတ်လျက်။ အနုစာရီ အစဉ်ပြုကျင့်၏တည်း။ ဝါ အယမေဝ
 ပါဌော၊ တစ်နည်းကား ဤအနုစာရီသည်ပင် ပါဠိတော်လာပါဌ်တည်း။
 သုသညတာနန္တိ သုဋ္ဌ၊ သညတာနံ သီလဝန္တာနံ၊ သုသညတာနံ ဟူသည်ကား
 မြဲမြံ ကောင်းစွာ စောင့်စည်းကုန်သော သီလရှိသူတို့၏တည်း။ ဂဇုတ္တမောတိ
 ဥတ္တမဂဇော မင်္ဂလဟတ္ထိ၊ ဂဇုတ္တမော ဟူသည်ကား မြတ်သောဆင်ဖြစ်သော
 မင်္ဂလာဆင်တော်တည်း။ သဗ္ဗဂုဏေသု အဋ္ဌာတိ သဗ္ဗေသု၊ သဗ္ဗဂုဏေသု အဋ္ဌာ
 ဟူသည်ကား အလုံးစုံကုန်သော။ ပေါရာဏဂုဏေသု ပတိဋ္ဌိတော၊ ရှေးက ရှိရင်း၊
 ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့၌ တည်ပြီတည်း။ ရာဇာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ “တိရစ္ဆာန-
 ဂတဿာပိ၊ တိရစ္ဆာန်၏သော်မှလည်း။ အာသယံ ဇာနာတီတိ၊ အလိုဆန္ဒ
 သဘာဝကို သိပါပေ၏”ဟု။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်းအမတ်အား။ မဟန္တံ
 ယသံ အဒါသိ၊ ကြီးကျယ်များမြတ်သော စည်းစိမ်အခြံအရံကို ပေးပြီ။ သော
 ယာဝတာယုကံ ဌတွာ၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် အသက်ထက်ဆုံး တည်၍။
 ဗောဓိသတ္တေန သဒ္ဓိ၊ ဘုရားလောင်းအမတ်နှင့် အတူ။ ယထာကမ္ပံ ဂတော၊
 ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သတ္တာ၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ “ဘိက္ခု တံ ပုဗ္ဗေပိ၊ အိုရဟန်း သင်သည် ရှေးက
 လည်း။ ဒိဋ္ဌဒိဋ္ဌေယေဝ ဘဇိ တွေ့တိုင်း၊ တွေ့တိုင်းသူတို့ကိုပင် ဆည်းကပ်ခဲ့ပြီ။
 စောရာနံ ဝစနံ သုတွာ၊ သူခိုးဓားပြတို့၏ စကားကို ကြားရ၍။ စောရေ ဘဇိ
 သူခိုးဓားပြတို့ကို ဆည်းကပ်ပြီ။ ဓမ္မကာနံ ဝစနံ သုတွာ၊ တရားရှိသူတို့၏ စကားကို

ကြားရ၍။ ဓမ္မိကေ ဘဇိတိ၊ တရားရှိသူတို့ကို ဆည်းကပ်ပြီ”ဟု။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္တိ ယဋေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ “တဒါ မဟိဋ္ဌာမုခေါ၊ ထိုအခါက မဟိဋ္ဌာမုခ ဆင်တော်သည်။ ဝိပက္ခသေဝကဘိက္ခု အဟောသိ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ကို ဆည်းကပ်သော ရဟန်းသည် ဖြစ်လာပြီ။ ရာဇာ အာနန္ဒော၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းကား အာနန္ဒာတည်း။ အမစ္စောပန၊ အမတ်သည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ”ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

မဟိဋ္ဌာမုခဇာတကဝဏ္ဏနာ ဆဌာ၊ ခြောက်ခုမြောက် ဖြစ်သော
မဟိဋ္ဌာမုခဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၇။ အဘိက္ခဏာဇာတကဝဏ္ဏနာ

နာလံ ကဗဠံ ပဒါတဝေတိ ဣဒံ၊ နာလံ ကဗဠံ ပဒါတဝေ စသော ဤတရားဒေသနာကို။ သတ္တာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဧကံ ဥပါသကာဉ္စ မဟလ္လကတ္ထေရဉ္စ၊ တစ်ယောက်သော ဥပါသကာကိုလည်းကောင်း၊ မထေရ်ကြီးကိုလည်းကောင်း။ အာရဗ္ဗ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ သာဝတ္ထိယံ ဒွေသဟာယကာ ကိရ သာဝတ္ထိမြို့က သူငယ်ချင်း နှစ်ယောက်တို့တွဲ။ တေသု ဧကော ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ထိုသူငယ်ချင်း နှစ်ယောက်တို့တွင် တစ်ယောက်သည် ရှင်ရဟန်းပြု၍။ ဒေဝသိကံ ဣတရဿ၊ နေ့တိုင်း သည့်ပြင်တစ်ယောက်၏။ ယရံ ဂစ္ဆတိ၊ အိမ်သို့ ကြွသွား၏။ သောတဿ၊ ထိုဥပါသကာ သူငယ်ချင်းသည် ထိုရဟန်းသူငယ်ချင်းအား။ ဘိက္ခံ ဒတွာ၊ ဆွမ်းစသည်ကို ပေးလှူ၍။ သယမ္ပိ ဘုရားတွာ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း စား၍။ တေနေဝသဒ္ဓိ၊ ထိုရဟန်းသူငယ်ချင်းနှင့်သာ အတူတကွ။ ဝိဟာရံ ဂန္ဓာ၊ ကျောင်းသို့ လိုက်သွား၍။ ယာဝ သူရိယတ္ထိဂ်မနာ၊ နေဝင်သည်တိုင်အောင်။ အာလာပသလ္လာပေန နိသီဒိတွာ၊ အာလာပ၊ သလ္လာပစကားဖြင့် ထိုင်နေ၍။ နဂရံ ပဝိသတိ၊ မြို့သို့ဝင်၏။ ဣတရောပိ နံ ယာဝ နဂရဒ္ဓါရာ၊ သည့်ပြင် ရဟန်းသူငယ်ချင်းသည်လည်း ထိုဥပါသကာသူငယ်ချင်းကို သာဝတ္ထိမြို့တံခါးတိုင်အောင်။ အနုဂန္ဓာ နိဝတ္တိ၊ လိုက်ပို့၍ ဘုတ်နစ်ပြီ (ပြန်လည်ပြီ)။ တေသံ သော ဝိဿာသော၊ ထိုရဟန်း၊

ဥပါသကာ သူငယ်ချင်းတို့၏ ထိုချစ်ကျွမ်းဝင်ခြင်းသည်။ ဘိက္ခုနံ အန္တရေ ရဟန်းတို့၏အတွင်း၌။ ပါကဋေ ဇာတော၊ ထင်ရှားသည် ဖြစ်ပြီ။ အထ ဧကဒိဝသံ ဘိက္ခု၊ ထိုအခါ တစ်နေ့၌ ရဟန်းတို့သည်။ တေသံ ဝိဿာသကထံ ကထေန္တာ၊ ထိုရဟန်းဥပါသကာသူငယ်ချင်းတို့၏ ချစ်ကျွမ်းဝင်မှုနှင့် ဆက်စပ်သောစကားကို ပြောကုန်လျက်။ ဓမ္မသဘာယံ နိသီဒိသု၊ တရားသဘင်၌ ထိုင်နေကုန်ပြီ။ သတ္တာ အာဂန္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ကြွလာတော်မူ၍။ “ဘိက္ခဝေ ဧတရဟိ၊ ရဟန်းတို့ ယခု။ ကာယ ကထာယ သန္တိသိန္တာ၊ ဘယ်စကားဖြင့် ကောင်းစွာထိုင်နေကြသည်။ အတ္ထ နုတိ ပုစ္ဆိ၊ ဖြစ်ကြသနည်းဟု မေးပြီ။ ဣမာယ နာမ ဘန္တေတိ ကထယိသု၊ ဤမည်သော၊ စကားဖြင့်ပါ ရှင်တော်ဘုရားဟု ဖြေကုန်ပြီ။ သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ “ဘိက္ခဝေ ဣဒါနေဝ၊ အိုရဟန်းတို့ ယခုမှသာ။ ဣမေ န ဝိဿာသိကာ၊ ဤ ရဟန်းနှင့် ဥပါသကာတို့သည် ချစ်ကျွမ်းဝင်ကြသည် မဟုတ်ကုန်။ ပုဗ္ဗေဝိ ဝိဿာသိကာယေဝ၊ ရှေးကလည်း ချစ်ကျွမ်းဝင်ကုန်သည်သာ။ အဟေသုန္တိ ဝတ္တာ၊ ဖြစ်ဖူးကုန်ပြီ” ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတိတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတိတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသိမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ ရဇံ၊ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ တဿ အမစ္စော အဟောသိ၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်း၏ အမတ်သည် ဖြစ်ပြီ။ တဒါ ဧကော ကုက္ကုရော၊ ထိုအခါ တစ်ကောင်သော ခွေးသည်။ မင်္ဂလဟတ္ထိသာလံ ဂန္တာ၊ မင်္ဂလာဆင်တော်တင်းကုပ်သို့ သွား၍။ မင်္ဂလဟတ္ထိဿ ဘုဉ္ဇနဌာနေ၊ မင်္ဂလာဆင်တော်၏ စားရာဌာန၌။ ပတိတာနိ ဘတ္တသိတ္တာနိ ခါဒတိ၊ ကျကုန်သော ထမင်းလုံးတို့ကို စား၏။ သော တေနေဝ ဘောဇနေန သံဝဒ္ဓမာနေ၊ ထိုခွေးသည် ထိုဆင်တော်ကျသော ဘောဇန့်ဖြင့်သာ ကြီးပြင်းသော်။ မင်္ဂလဟတ္ထိဿ ဝိဿာသိကာ ဇာတော၊ မင်္ဂလာဆင်တော်နှင့် အကျွမ်းဝင်သည် ဖြစ်ပြီ။ ဟတ္ထိဿေဝ သန္တိကေ ဘုဉ္ဇတိ၊ ဆင်တော်၏သာ အထံ၌ စား၏။ ဥဘောပိ ဝိနာ၊ ဆင်တော်နှင့်ခွေးနှစ်ကောင်တို့သည်လည်း ကင်းကွာ၍။ ဝတ္တိတုံ န သက္ကောန္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ မတတ်နိုင်ကုန်။ သော ဟတ္ထိ န၊ ထိုဆင်တော်သည် ထိုခွေးကို။ သောက္ကာယ ဂဟေတွာ၊ နှာမောင်းဖြင့် ယူ၍။ အပရာပရံ ကရောန္တော ကိဠတိ၊ ထိုမှဤမှ ပြုလျက် ကစား၏။ ဥက္ခိပိတွာ ကုမ္ဘေ ပတိဌာပေတိ၊ ချီမ၍ ဦးကင်းပေါ်၌

တည်စေ၏၊ ထား၏။ အထ ကေကဒိဝသံ၊ ထိုအခါ တစ်နေ့၌။ ဧကော ဂါမိက-
မနုဿော၊ တစ်ယောက်သော တောရွာသားသည်။ ဟတ္ထိဂေါပကဿ မူလံ ဒတွာ၊
ဆင်ထိန်းအား တန်ဖိုးကို ပေး၍။ တံ ကုက္ကုရံ အာဒါယ၊ ထိုခွေးကို ယူ၍။
အတ္တနော ဂါမံ အဂမာသိ၊ မိမိ၏ ရွာသို့ သွားပြီ။ တတော ပဌာယ၊ ထိုနေ့မှ
စ၍။ သော ဟတ္ထိ ကုက္ကုရံ အပဿန္တော၊ ထိုဆင်တော်သည် ခွေးကို မတွေ့ရ၍။
နေဝ ခါဒတိ န ပိဝတိ န နှာယတိ၊ မစားမသောက် ရေမချိုး။ တမတ္ထံ ရညော
အာရောစေသုံ၊ ထိုအကြောင်းကို ဗြဟ္မဒတ်မင်းအား လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ ရာဇာ
ဗောဓိသတ္ထံ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် ဘုရားလောင်းအမတ်ကို။ ဂစ္ဆ ပဏ္ဍိတာ၊ သွားပါချေ
အို အမတ်ပညာရှိ။ ကိံ ကာရဏာ ဟတ္ထိ၊ ဘာကြောင့် ဆင်တော်သည်။ ဧဝံ
ကရောတိတိ၊ ဤသို့ မစားမသောက် ရေမချိုးမပြု၏ဟု။ ဇာနာဟိတံ ပဟိဏိ၊
သိအောင်ပြုခဲ့ပါ”ဟု ပြောဆိုစေလွှတ်ပြီ။

ဗောဓိသတ္ထော ဟတ္ထိသာလံ ဂန္ဓာ၊ ဘုရားလောင်းသည် ဆင်တော်တင်းကုပ်သို့
သွား၍။ ဟတ္ထိဿ ဒုမ္မနဘာဝံ ဥ တွာ၊ ဆင်တော်၏ စိတ်မကောင်းကြောင်းကို
(စိတ်ဆင်းရဲနေသည့်အဖြစ်ကို) သိ၍။ “ဣမဿ သရီရေ ဤဆင်တော်၏ ခန္ဓာ
ကိုယ်၌။ ရောဂေါ န ပညာယတိ၊ အနာရောဂါသည် မထင်ရှား။ ပန အဿ၊
စင်စစ်သော်ကား ထိုဆင်တော်၏။ ကေနစိ သဒ္ဓိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်နှင့်
အတူတကွ။ မိတ္တသန္တဝေန ဘဝိတဗ္ဗံ မိတ်ဖွဲ့ခြင်းသည် ဖြစ်ရာ၏။ တံ အပဿန္တော၊
ထိုမိတ်ဖွဲ့ထားသူကို မတွေ့မြင်ရ၍။ ဧသော၊ ဤဆင်တော်သည်။ သောကာဘိ-
ဘူတော မညေတိ၊ သောကနှိပ်စက်ခံရသည် ထင်၏”ဟု တွေးပြီး၍။ “ဣမဿ
ကေနစိ သဒ္ဓိ၊ ဤဆင်တော်၏ တစ်စုံတစ်ယောက်နှင့် အတူ။ ဝိဿာသော အတ္ထိ
န ခေါတိ၊ ချစ်ကျွမ်းဝင်မှုသည် ရှိသလော”ဟု။ ဟတ္ထိဂေါပကေ ပုဗ္ဗိ၊ ဆင်ထိန်းတို့ကို
မေးပြီ။ အာမ အတ္ထိ သာမိ၊ မှန်လှပါ ရှိပါ၏ အရှင်အမတ်ကြီး။ ဧကေန သုနခေန
သဒ္ဓိ၊ တစ်ကောင်သော ခွေးနှင့်တကွ။ မေတ္တိ ဗလဝါတိ၊ ချစ်ခင်မှုသည် အားကြီး
ပါ၏ဟု လျှောက်ကြပြီ။ သော ဧတရဟိ ကဟံတိ၊ ထိုခွေးသည် ယခု ဘယ်မှာလဲဟု
မေးပြီ။ ဧကေန မနုဿေန နိတောတိ၊ တစ်ယောက်သော ရွာသားလူသည်
ဆောင်ယူအပ်ပါပြီဟု လျှောက်ကြပြီ။ ပန အဿ၊ စင်စစ် ထို ဆောင်ယူသူ၏။
နိဝါသနဌာနံ ဇာနာထာတိ၊ နေရာဌာနကို သိကြသလားဟု မေးပြီ။ န ဇာနာမ
သာမိတိ၊ မသိကြပါ အရှင်ဟု ဖြေကြပြီ။ ဗောဓိသတ္ထော၊ ဘုရားလောင်း

အမတ်သည်။ ရညော သန္တိကံ ဂန္ဓာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်း၏ အထံတော်သို့ သွား၍။
 “ဟတ္ထိဿ ကောစိ အာဗာဓော၊ ဆင်တော်မှာ တစ်စုံတစ်ခုသော အနာရောဂါ
 သည်။ နတ္ထိ ဒေဝ၊ မရှိပါ အရှင်မင်းကြီး။ ပန အဿ၊ စင်စစ်သော်ကား ထိုဆင်
 တော်မှာ။ ဧကေန သုနခေန သဒ္ဓိ၊ ခွေးတစ်ကောင်နှင့် တကွ။ ဗလဝဝိဿာသော၊
 အားကြီးသော ချစ်ကျွမ်းဝင်မှုသည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်နေပါ၏)။ တံ အပဿန္တော၊
 ထိုချစ်ကျွမ်းဝင်လှသော ခွေးကို မတွေ့မြင်ရ၍။ န ဘုဉ္ဇတိ မညေတိ ဝတွာ၊
 မစားသည် ထင်ပါ၏”ဟု လျှောက်ထားပြီး၍။

၂၇။ “နာလံ ကဗဠံ ပဒါတဝေ၊ န စ ပိဏ္ဍံ န ကုသေ န ယံသိတုံ။
 မညာမိ အဘိဏ္ဍဒဿနာ၊ နာဂေါ သွေဟမကာသိ ကုက္ကုရေ”တိ။

“နာလံ ကဗဠံ ပဒါတဝေ (လ) နာဂေါ သွေဟမကာသိ ကုက္ကုရေ”ဟူသော။
 ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ရွတ်ဆိုပြီး။ ဂါထာအနက်ကား--

၂၇။ အဘိဏ္ဍဒဿနာ၊ မပြတ်တွေ့မြင်ရခြင်းကြောင့်။ နာဂေါ ကုက္ကုရေ၊
 ဆင်တော်သည် ခွေး၌။ (ယေန၊ အကြင့်ကြောင့်)။ သွေဟံ အကာသိ၊
 ချစ်ခင်မှုကို ပြုပြီ။ (တေန၊ ထိုသို့ ချစ်ခင်လှသောကြောင့်)။ ကဗဠံ ပဒါတဝေ
 နာလံ၊ အစဆုံး ကျွေးသည့် ထမင်းလုပ်ကို ယူစားခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ဟု
 လည်းကောင်း။ ပိဏ္ဍံ န စ၊ ခူးဆွဲကျွေးသည့် ထမင်းကို ယူစားဖို့ မစွမ်းနိုင်
 ဟုလည်းကောင်း။ ကုသေ န၊ ကျွေးသည့် မြက်တို့ကို ယူစားဖို့ မစွမ်းနိုင်ဟု
 လည်းကောင်း။ ယံသိတုံ န၊ ရေချိုးသောအခါ ကိုယ်ကိုပွတ်တိုက်ခြင်းငှာ
 မစွမ်းနိုင်ဟုလည်းကောင်း။ မညာမိ၊ ဘုရားကျွန်တော်မျိုး ထင်ပါ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ နာလန္တိ န သမတ္ထော၊ နာလံ ဟူသည်ကား မစွမ်းနိုင်တည်း။
 ကဗဠန္တိ ဘောဇနကာလေ၊ ကဗဠံဟူသည်ကား ကျွေးရာကာလ၌။ ပဌမမေဝ
 ဒိန္နံ ကဋ္ဌကကဗဠံ၊ အစဆုံးသာလျှင် ပေးအပ်ကျွေးအပ်သော ခါးစပ်သော၊
 ထမင်းလုပ်ကိုတည်း။ ပဒါတဝေတိ ပ အာ ဒါတဝေ၊ ပဒါတဝေဟူသော ပုဒ်ကို
 ပ+အာ+ဒါတဝေဟု ပုဒ်ဖြတ်။ သန္တိဝသေန အာကာရလောပေါ ဝေဒိတဇ္ဇော၊
 လောပသန္တိအစွမ်းဖြင့် အာ၊အက္ခရာကျေမှုကို သိရမည်။ ဂဟေတုံ ဣတိ အတ္ထော၊
 ယူစားခြင်းငှာ၊ ဤကား ပဒါတဝေ၏ အနက်တည်း။ န စ ပိဏ္ဍန္တိ ဝမေတွာ
 ဒီဃမာနံ၊ န စ ပိဏ္ဍံဟူသည်ကား ပွားစေ၍ (ခူးဆွဲ၍) ပေးအပ်ကျွေးအပ်သော။

ဘတ္တပိဏ္ဍမ္ပိ ဂဟေတုံ နာလံ၊ ထမင်းခဲကိုလည်း ယူစားခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်တည်း။
 န ကုသေတိ ခါဒနတ္ထာယ ဒိန္နာနိ၊ န ကုသေ ဟူသည်ကား စားဖို့ ပေးအပ်
 ကျွေးအပ်ကုန်သော။ တိဏာနိပိ ဂဟေတုံ နာလံ၊ မြက်တို့ကိုလည်း ယူစားခြင်းငှာ
 မစွမ်းနိုင်တည်း။ န ယံသီတုန္တိ နှာယမာနော၊ န ယံသီတုံ ဟူသည်ကား ရေခိုး
 ပေးအပ်သော်။ သရီရမ္ပိ ယံသီတုံ နာလံ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကိုလည်း ပွတ်တိုက်ခြင်းငှာ
 မစွမ်းနိုင်တည်း။ ဧဝံ ယံ ယံ သော ဟတ္ထိ၊ ဤသို့ အကြင်အကြင်အမှုကို ထို
 ဆင်တော်သည်။ ကာတုံ န သမတ္ထော၊ ပြုခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်။ တံ တံ သဗ္ဗံ ရညော
 အာရောစေတွာ၊ ထိုထိုအလုံးစုံကို ဗြဟ္မဒတ်မင်းအား လျှောက်ထားပြီး၍။ တဿ
 အသမတ္ထဘာဝေ၊ ထိုအမှုကို ပြုဖို့မစွမ်းနိုင်သည့် အဖြစ်၌။ အတ္တနာ သလ္လက္ခိတ-
 ကာရဏံ အာရောစေန္တော၊ မိမိသည် မှတ်ထင်သောအကြောင်းကို လျှောက်ထား
 လိုရကား။ မညာမိတိ အာဒိ အာဟ၊ မညာမိ ဤသို့စသည်ကို လျှောက်ထားပြီ။

ရာဇာ တဿ ဝစနံ သုတွာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် ထိုဘုရားလောင်း အမတ်၏
 စကားကို ကြားရ၍။ “ဣဒါနိ ကိ ကာတဗ္ဗံ ပဏ္ဍိတာတိ ပုဏ္ဍိ ယခု ဘာကို လုပ်သင့်
 သနည်း ပညာရှိ”ဟု မေးပြီ။ “အမှောက် မင်္ဂလဟတ္ထိဿ၊ ငါတို့၏ မင်္ဂလာ
 ဆင်တော်၏။ သဟာယံ သုနခံ၊ သူငယ်ချင်းဖြစ်သော ခွေးကို။ ဧကော မနုဿော
 ဂဟေတွာ၊ လူတစ်ယောက်သည် ယူ၍။ ဂတော ကိရ သွားသတဲ့။ ယဿ ယရေ
 အကြင်သူ၏ အိမ်၌။ တံ သုနခံ ပဿန္တိ၊ ထိုခွေးကို တွေ့မြင်ကုန်၏။ တဿ
 အယံ နာမ ဒက္ခောတိ၊ ထိုသူအား ဤမည်သော ဒဏ်တည်းဟု။ ဘေရိ စရာပေထ
 ဒေဝါတိ၊ စည်ကို လှည့်လည်တီးခတ်စေတော်မူပါလော့ အရှင်မင်းမြတ်”ဟု
 လျှောက်ပြီ။ ရာဇာ တထာ ကာရေသိ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် ထိုလျှောက်သည့်
 အတိုင်း ပြုစေပြီ။ တံ ပဝတ္ထိ သုတွာ၊ ထိုအဖြစ်ကို ကြားရ၍။ သော ပုရိသော
 သုနခံ ဝိဿဇေသိ၊ ထိုရွာသားယောက်ျားသည် ဆင်တော်၏မိတ်ဆွေခွေးကို
 လွှတ်လိုက်ပြီ။ သုနခေါ ဝေဂေန အာဂန္တာ၊ ခွေးသည် အရှိန်အဟုန်ဖြင့် လာ၍။
 ဟတ္ထိဿ သန္တိကမေဝ အဂမာသိ၊ ဆင်တော်၏ အထံသို့သာ တန်းသွားပြီ။ ဟတ္ထိ
 တံ၊ ဆင်တော်သည် ထိုခွေးကို။ သောဏ္ဍာယ ဂဟေတွာ၊ နှာမောင်းဖြင့် ပွေ့
 ယူ၍။ ကုမ္ဘေ ဌပေတွာ၊ ဦးကင်းပေါ်၌ ထား၍။ ရောဒိတွာ ပရိဒေဝိတွာ၊ ငို၍
 မြည်တမ်း၍။ ကုမ္ဘာ ဩတာရေတွာ၊ ဦးကင်းမှ ဆင်းစေ၍။ တေန ဘုတ္တေ၊
 ထိုခွေးသည် စားအပ် ပြီးသော်။ ပစ္ဆာ အတ္တနာပိ ဘုဉ္ဇ၊ နောက်မှ မိမိသည်လည်း

စားပြီ။ “တိရစ္ဆာနဂတဿ၊ တိရစ္ဆာန်၏။ အာသယံ ဇာနာတိတိ၊ အလိုဆန္ဒကို သိပါပေ၏ဟု ခိုးမွမ်း၍။ ရာဇာ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရင်မင်းသည် ဘုရားလောင်း အမတ်အား။ မဟန္တံ ယသံ အဒါသိ၊ စည်းစိမ်အခြံအရံများစွာ ကို ပေးပြီ။

သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ “ဘိက္ခဝေ ဣမေ၊ ရဟန်းတို့ ဤရဟန်းနှင့် ဥပါသကာ တို့သည်။ ဣဒါနေဝ န ဝိဿာသိကာ၊ ယခုမှသာ ချစ်ကျွမ်းဝင်ကြသည် မဟုတ်။ ပုဗ္ဗေပိ ဝိဿာသိကာယေဝါတိ၊ ရှေးဘဝကလည်း ချစ်ကျွမ်းဝင်ကြသည်သာဟု။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ စတုသစ္စကထာယ ဝိနိဝဋ္ဋေတွာ၊ သစ္စာလေးပါးတရားစကားကို လည်စေ၊ ဖြစ်စေ၍။ အနုသန္တိ ယဋ္ဌေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။ စတုသစ္စကထာယ ဣဒံ ဝိနိဝဋ္ဋနံ နာမ၊ သစ္စာလေးပါးတရားစကားကို ဤလည်စေခြင်း၊ ဖြစ်စေခြင်းမည်သည်။ သဗ္ဗဇာတကေသုပိ အတ္ထိယေဝ၊ ဇာတ်အားလုံးတို့၌လည်း ရှိသည်သာ။ ပန မယံ ယတ္ထ၊ ထိုသို့ရှိသော်လည်း ငါအဋ္ဌကထာဆရာတို့သည် အကြင်ဇာတ်၌။ အဿ အာနိသံသော ပညာယတိ၊ ထိုလည်စေခြင်း၊ ဖြစ်စေခြင်း၏ အကျိုး အာနိသင်သည် ထင်ရှား၏။ တတ္ထေဝ ဒဿယိဿာမ၊ ထိုဇာတ်၌သာ ပြကုန်အံ့။ တဒါ သုနခေါ၊ ထိုရှေးအခါက ခွေးသည်။ ဥပါသကော အဟောသိ၊ ဥပါသကာ သည် ဖြစ်လာပြီ။ ဟတ္ထိ မဟလ္လကတ္ထေရော၊ ဆင်တော်ကား မထေရ်ကြီးတည်း။ ရာဇာ အာနန္ဒော၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းကား အာနန္ဒာတည်း။ အမစ္စပဏ္ဍိတော ပန အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ပညာရှိအမတ်သည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာ ပြီဟု ဇာတ်ပေါင်းတော်မူပြီ။

အဘိက္ခုဇာတကဝဏ္ဏနာ သတ္တမာ၊ ခုနစ်ခုမြောက် ဖြစ်သော
အဘိက္ခုဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၈။ နန္ဒိဝိသာလဇာတကဝဏ္ဏနာ

မနုညမေဝ ဘာသေယျာတိ ဣဒံ၊ မနုညမေဝ ဘာသေယျ စသော ဤတရား ဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာနံ ဘိက္ခုနံ၊ ၆-ပါးအုပ်စု ဆဗ္ဗဂ္ဂိမည်

ကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ ဩမသဝါဒံ အာရဗ္ဗ ကထေသိ၊ နှုတ်လှံထိုးခြင်းကို (စိတ်ဆင်းရဲအောင် ပြောဆိုခြင်းကို) အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဟိ တသ္မိ သမယေ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ၊ ချဲ့ဦးအံ့ ထိုအခါက ၆-ပါးအုပ်စု၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည်။ ကလဟံ ကရောန္တာ၊ ငြင်းခုံခြင်းကို ပြုကုန်သော်။ ပေသလေ ဘိက္ခု။ သီလကို ချစ်မြတ်နိုးကုန်သော ရဟန်းတို့ကို။ ခုံသေန္တိ ဝဇ္ဇန္တိ ဩဝိဇ္ဇန္တိ၊ ဆဲရေးကုန်၏ ရှုတ်ချကုန်၏ နှုတ်လှံထိုးကုန်၏။ ဒသဟိ အက္ခောသဝတ္ထုဟိ၊ ဆယ်မျိုးကုန်သော ဆဲရေးကြောင်းဝတ္ထုတို့ဖြင့်။ အက္ခောသန္တိ၊ ဆဲရေးကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ ဘဂဝတော အာရောစေသုံ၊ ရဟန်းတို့သည် ဘုရားအား လျှောက်ထားကြပြီ။ ဘဂဝါ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယေ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ၆-ပါးအုပ်စုရဟန်းတို့ကို ခေါ်တော် မူစေ၍။ သစ္စံ ကိရ ဘိက္ခဝေါတိ ပုစ္ဆိတွာ၊ မှန်သလော ရဟန်းတို့ဟု မေးတော်မူ၍။ သစ္စန္တိ ဝုတ္တေ၊ မှန်ပါ၏ဟု လျှောက်ထားအပ်သော်။ ဝိဂရဟိတွာ၊ အထူးထူး အပြားပြား ကဲ့ရဲ့တော်မူ၍။ “ဘိက္ခဝေ ဖရသဝါစာ နာမ၊ ရဟန်းတို့ကြမ်းတမ်းသော စကား မည်သည်ကို။ တိရစ္ဆာနဂတာနမ္ပိ အမနာပါ၊ တိရစ္ဆာန်တို့သည်သော် မှလည်း မနှစ်သက်အပ်။ ပုဗ္ဗေပိ ဧကော တိရစ္ဆာနဂတော၊ ရှေးကလည်း တစ်ကောင်သော တိရစ္ဆာန်သည်။ အတ္တာနံ ဖရသေန သမုဒါစရန္တံ၊ မိမိကို ကြမ်းတမ်းသော စကားဖြင့် ပြောဆိုသူကို။ သဟဿံ ပရာဇေသီတိ ဝတွာ၊ တစ်ထောင်ကို ရှုံးစေဖူးပြီ”ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတိတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတိတေ ဂန္ဓာရရဋ္ဌေ တက္ကသိလာယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဂန္ဓာရတိုင်း၌ တက္ကသိုလ်မြို့၌။ ဂန္ဓာရရာဇာ ရဇ္ဇံ ကာရေသိ၊ ဂန္ဓာရမင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုပြီ။ တဒါ ဗောဓိသက္ခော၊ ထိုအခါ ဘုရားလောင်းသည်။ ဂေါယောနိယံ နိဗ္ဗတ္တိ၊ နွားမျိုး၌ ဖြစ်ပြီ။ အထ နံ၊ ထိုအခါ ထိုဘုရားလောင်းကို။ တရုဏဝစ္ဆကကာလေ ယေဝ ဧကော ဗြာဟ္မဏော၊ နွားကလေးအရွယ်၌ပင်လျှင် ပုဏ္ဏားတစ်ယောက် သည်။ ဂေါဒက္ခိဏာဒါယကာနံ သန္တိကာ လဘိတွာ၊ နွားအလှူ လှူသူတို့၏ အထံမှ ရ၍။ နန္ဒိဝိသာလောတိ နာမံ ကတွာ၊ နန္ဒိဝိသာလဟူသော နာမည်ကို ပြု၍ (မှည့်၍)။ ပုတ္တဋ္ဌာနေ ဌပေတွာ၊ သားအရာ၌ ထား၍။ သမ္ပိယာယမာနော၊ မြတ်နိုးလှ၍။ ယာဂုဘတ္တာဒိနိ ဒတွာ ပေါသေသိ၊ ယာဂု၊ ထမင်း စသည်တို့ကို ပေး၍ (ကျွေး၍) မွေးမြူပြီ။ ဗောဓိသက္ခော ဝယပ္ပတ္တော၊ ဘုရားလောင်း

နန္ဒိဝိသာလသည် အရွယ်ရောက်သော်။ “အဟံ ဣမိနာ ဗြာဟ္မဏေန၊ ငါ့ကို ဤ ပုဏ္ဏားသည်။ ကိစ္ဆေန ပဋိလိဂ္ဂိတော၊ ပင်ပန်းစွာ မွေးမြူရပြီ။ မယာ စ သဒ္ဓိ၊ ငါနှင့်လည်း အတူ။ သကလဇမ္ပဒိပေ အညော၊ ဇမ္ပဒိပင်တစ်ကျွန်းလုံး၌ ငါမှ တစ်ပါးသော။ သမဓုရော ဂေါဏော နာမ နတ္ထိ၊ ထပ်တူထပ်မျှ ဝန်ကိုရွက်ဆောင် နိုင်သော နွားမည်သည် မရှိ။ အဟံ၊ ငါသည်။ အတ္တနော ဗလံ ဒဿေတွာ၊ မိမိ၏ခွန်အားကို ပြ၍။ ဗြာဟ္မဏဿ ပေါသာဝနိယံ၊ ပုဏ္ဏား၏ မွေးကျေးဇူးကို။ ယန္တု ဒဒေယန္တိ စိန္တေသိ၊ ပေးရဆပ်ရပါမူကား ကောင်းလေစွ”ဟု ကြံပြီ။ သော ဧကဒိဝသံ ဗြာဟ္မဏံ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် တစ်နေ့၌ ပုဏ္ဏားကို။ “ဂစ္ဆ ဗြာဟ္မဏ၊ သွားပါချေ အိုပုဏ္ဏား။ ဧကံ ဂေါဝိတ္တကသေဌိ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ တစ်ယောက်သော နွားဥစွာရှိ သူဌေး (နွားသူဌေး)သို့ ချဉ်းကပ်၍။ မယံ ဗလိဗဒ္ဓေါ၊ ငါ၏ နွားလား သည်။ အတိဗဒ္ဓံ သကဋသတံ၊ တစ်စပ်တည်း ဖွဲ့ထားအပ်သော ကုန်တင်ထားသော လှည်းတစ်ရာကို ပဝဋ္ဌေတိတိ ဝတွာ၊ လိမ့်စေနိုင်၏၊ ရုန်းနိုင်၏ဟု ပြော၍။ သဟဿေန အဗျုတံ၊ တစ်ထောင်ဖြင့် (တစ်ထောင်ကြေး)လောင်းမှုကို။ ကရောဟိတိ အာဟ၊ ပြုလော့”ဟု ဆိုပြီ။ သော ဗြာဟ္မဏော သေဌိဿ သန္တိကံ ဂန္တာ၊ ထိုပုဏ္ဏားသည် နွားသူဌေး၏ အထံသို့ သွား၍။ “ဣမသ္မိ နဂရေ ကဿ ဂေါဏော၊ ဤတက္ကသိုလ် မြို့၌ မည်သူ၏ နွားသည်။ ထာမသမ္ပန္နောတိ၊ ခွန်အား ပြည့်စုံသနည်း ခွန်အားကောင်းသနည်း”ဟု။ ကထံ သမုဋ္ဌာပေသိ၊ စကားကို ဖြစ်စေ ပြီ။ အထ နံ သေဌိ၊ ထိုအခါ ထိုပုဏ္ဏားကို နွားသူဌေးသည်။ အသုကဿ စ အသုကဿ စာတိ ဝတွာ၊ ထိုမည်သူ၏လည်းကောင်း၊ ထိုမည်သူ၏ လည်းကောင်းဟု ပြောပြီးသော်။ သကလနဂရေ ပန၊ တက္ကသိုလ်တစ်မြို့လုံး ၌ကား။ အမှာကံ ဂေါဏေဟိ၊ ငါတို့၏ နွားတို့နှင့်။ သဒိသော နာမ နတ္ထိတိ အာဟ၊ တူသောနွားမည်သည် မရှိဟု ပြောဆိုပြီ။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ “အတိဗဒ္ဓံ သကဋသတံ၊ တစ်စပ်တည်း ဖွဲ့ချည်ထားအပ်သော ကုန်တင်ထားသော လှည်းတစ်ရာကို။ ပဝဋ္ဌေတုံ သမတ္ထော၊ လိမ့်စေခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော။ ဧကော ဂေါဏော၊ တစ်ကောင်သော နွားသည်။ မယံ အတ္ထိတိ အာဟ၊ ငါ့အား ရှိ၏”ဟု ဆိုပြီ။ ဂဟပတိ သေဌိ၊ အိမ်ကြီးရှင်ဖြစ်သော နွားသူဌေးသည်။ ဧဝရူပေါ ဂေါဏော၊ ဤသို့ သင်ပုဏ္ဏားပြောသည့်သဘော ရှိသော နွားသည်။ ကုတောတိ အာဟ၊ ဘယ်မှာရှိမှာလဲဟု ပြောပြီ။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ မယံ ဂေဟေ အတ္ထိတိ၊

ငါ၏ အိမ်၌ ရှိကိုရှိသည်ဟု ပြောပြီ။ တေန ဟိ အဗ္ဘုတံ ကရောဟိတိ၊ ထိုသို့ တပြီးကား (ဒီလိုဆို)လောင်းတမ်းစားတမ်းကို ပြုလော့ဟု။ (သေဌိ အာဟ၊ နွားသူဌေးသည် ဆိုပြီ)။ သာဓု ကရောမိတိ၊ ကောင်းပြီ ပြုမည်ဟု။ (ဗြာဟ္မဏော ဝတ္တာ၊ ပုဏ္ဏားသည်ပြော၍)။ သဟဿေန အဗ္ဘုတံ အကာသိ၊ တစ်ထောင်ဖြင့် လောင်းတမ်းစားတမ်းကို ပြုပြီ။

သော သကဋသတံ၊ ထိုပုဏ္ဏားသည် လှည်းတစ်ရာကို။ ဝါလုကာသက္ခရာ-ပါသာဏာနံယေဝ ပူရေတွာ၊ သဲ၊ ကျောက်စရစ်ခဲ၊ ကျောက်တို့ဖြင့်သာ ပြည့်စေ၍။ ပဋိပါဋိယာ ဌပေတွာ၊ အစဉ်အတိုင်း တည်စေ၍၊ ထား၍။ သဗ္ဗာနိ အက္ခဗန္ဓန-ယောတ္တေန၊ လှည်းတစ်ရာလုံးတို့ကို လှည်းဝင်ရိုးချည်သော ကြိုးဖြင့်။ ဧကတော ဗန္ဓိတွာ၊ တစ်ပေါင်းတည်း ဖွဲ့ချည်၍။ နန္ဒိဝိသာလံ နှာပေတွာ၊ နန္ဒိဝိသာလနွားကို ရေခိုးစေ၍။ ဂန္ဓပဉ္စဂုံလိကံ ကတွာ၊ နံသာလက်ငါးချောင်းရာရှိသည်ကို ပြုပြီး၍။ ကဏ္ဏေ မာလံ ပိဋန္ဓိတွာ၊ လည်ပင်း၌ ပန်းကုံးကို ပန်ဆင်၍။ ပုရိမသကဋဓုရေ ဧကကမေဝ ယောဇေတွာ၊ ရှေ့ဆုံးလှည်း၏ ထမ်းပိုး၌ တစ်ကောင်တည်းကိုသာ ယှဉ်စေ၍ (က၍)။ သယံ ဓုရေ နိသီဒိတွာ၊ ကိုယ်တိုင် ထမ်းပိုးပေါ်၌ ထိုင်၍။ ပတောဒံ ဥက္ခိပိတွာ၊ ကြိမ်လုံးကို မြှောက်၍။ “ဂစ္ဆ ကုဋ၊ သွားလိုက် နွားကောက် ကြီး။ ဝဟဿု ကုဋာတိ အာဟ၊ ရွက်ဆောင်လိုက် ရုံးလိုက် နွားကောက်ကြီးဟု ပြောဆိုပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ “အယံ အကုဋံ မံ၊ ဤ ပုဏ္ဏား သည် မကောက်ကျစ်သော ငါးကို။ ကုဋဝါဒေန သမုဒါစရတိတိ၊ ကောက်ကျစ်၏ ဟူသော အခေါ်အဝေါ်ဖြင့် ပြောဆိုခေါ်ဝေါ်၏”ဟု တွေး၍။ စတ္တာရော ပါဒေ ထမ္ဘေ ဝိယ၊ လေးချောင်းကုန်သော ခြေတို့ကို တိုင်တို့ကိုကဲ့သို့။ နိစ္စလေ ကတွာ အဋ္ဌာသိ၊ မတုန်လှုပ်သည်တို့ကို ပြု၍ ရပ်နေပြီ။ သေဌိ တင်္ခဏညေဝ၊ နွား သူဌေးသည် ဘုရားလောင်းရပ်နေရာ ထိုင်စေ၍ပင်။ ဗြာဟ္မဏံ သဟဿံ အာဟရာပေသိ၊ ပုဏ္ဏားကို ငွေတစ်ထောင်ကို ဆောင်ယူစေပြီ ယူပေးခိုင်းပြီ။ ဗြာဟ္မဏော သဟဿပရာဇိတော၊ ပုဏ္ဏားသည် ငွေတစ်ထောင်ရှုံး၍။ ဂေါဏံ မုဉ္ဇိတွာ၊ နန္ဒိဝိသာလနွားကို ကြိုးဖြေလွှတ်၍။ ယရံ ဂန္ဓာ၊ အိမ်သို့ သွား၍။ သောကာဘိဘူတော နိပဇ္ဇိ၊ သောကနှိပ်စက်ခံရ၍ အိပ်ပြီ။ နန္ဒိဝိသာလော စရိတွာ အာဂတော၊ နန္ဒိဝိသာလသည် လှည့်လည်ကျက်စားပြီး၍ ပြန်လာသော်။ ဗြာဟ္မဏံ သောကာဘိဘူတံ၊ ပုဏ္ဏားကို သောကနှိပ်စက်ခံနေရသည်ကို။ ဒိသွာ၊ တွေ့မြင်

၍။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ “ကိ ဗြာဟ္မဏ နိဒ္ဒါယသီတိ အာဟ၊ ဘယ်လိုလဲ ပုဏ္ဏားကြီး အိပ်နေသလား”ဟု မေးပြီ။ သဟဿပရာဇိတဿ မေ၊ ငွေတစ်ထောင် နှုံးထားသော ငါ့အား။ ကုတော နိဒ္ဒါတိ၊ ဘယ်မှာ အိပ်နိုင်မည်နည်းဟု ဖြေပြီ။ ဗြာဟ္မဏ မယာ၊ အို ပုဏ္ဏား ငါသည်။ ဧတ္တကံ ကာလံ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ကာလပတ်လုံး။ တဝ ဂေဟေ ဝသန္တေန၊ သင့်၏ အိမ်၌ နေစဉ်။ ကိဉ္စိ ဘာဇနံ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော အိုးခွက်ကို။ ဘိန္နိတပုဗ္ဗံ ဝါ အတ္ထိ၊ ခွဲအပ်ဖူးသည်လည်း ရှိသလော။ ကောစိ မဒ္ဒိတပုဗ္ဗောဝါ၊ သက်ရှိတစ်စုံတစ်ယောက်ကို နင်းအပ်ဖူး သည်လည်း။ (အတ္ထိ၊ ရှိသလော)။ ပန အဋ္ဌာနေ၊ သည်ပြင် မတော်ရာ၌။ ဥစ္စာရ- ပဿာဝေါ ကတပုဗ္ဗော ဝါ၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်ကို ပြုအပ်ဖူးသည်လည်း။ (အတ္ထိ၊ ရှိသလော)။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြီ။ နတ္ထိ တာတာတိ၊ မရှိပါ ချစ်သားဟု ဖြေပြီ။ အထ ကသွာ၊ ထိုသို့မရှိပါဘဲလျက် အဘယ့်ကြောင့်။ တံ မံ၊ သင် ပုဏ္ဏားသည် ငါ့ကို။ ကုဋ္ဌဝါဒေန သမုဒါစရသိ၊ နွားကောက်ကြီးဟူသော စကားလုံးဖြင့် ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုဘိသနည်း။ ဧသော တဝေဝ ဒေါသော၊ ဤ နှုံးခြင်းသည် သင် ပုဏ္ဏား၏သာ အပြစ်တည်း။ မယံ ဒေါသော နတ္ထိ၊ ငါ နန္ဒိဝိသာလ၏ အပြစ်သည် မရှိ။ ဂစ္ဆ တေန သဒ္ဓိ၊ သွားပါချေ ထိုနွားသူဌေးနှင့်အတူ။ ဒွိဟိ သဟဿေဟိ အဗ္ဗုတံ ကရောဟိ၊ နှစ်ထောင်တို့ဖြင့် လောင်းတမ်းကို ပြုလော့။ ကေဝလံ အကုဋ္ဌံ မံ၊ ကောက်ကျစ်မှုမဖက်၊ သန့်ရှင်းသူသက်သက်ဖြစ်သော (ဝါ) အလျဉ်းပင် မကောက်ကျစ်သော ငါ့ကို။ ကုဋ္ဌဝါဒေန မာ သမုဒါစရသီတိ၊ နွားကောက်ကြီး ဟူသော စကားလုံးဖြင့် မခေါ်ပါလင့် ဟုပြောပြီ။

ဗြာဟ္မဏော တဿ ဝစနံ၊ ပုဏ္ဏားသည် ထိုဘုရားလောင်းနွားမင်း၏ စကားကို။ သုတွာ ဂန္ဓာ၊ ကြားရ၍ သွား၍။ ဒွိဟိ သဟဿေဟိ အဗ္ဗုတံ ကတွာ၊ နှစ်ထောင်တို့ ဖြင့် လောင်းတမ်းကို ပြု၍။ ပုရိမနယေနော၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာ။ သကဋသတံ အတိဗန္ဓိတွာ၊ ကုန်တင်လှည်းတစ်ရာကို တစ်စပ်တည်း ဖွဲ့ချည်၍။ နန္ဒိဝိသာလံ မဏ္ဍေတွာ၊ နန္ဒိဝိသာလကို တန်ဆာဆင်၍။ ပုရိမသကဋဓုရေ ယောဇေသိ၊ ရှေးဆုံး လှည်း၏ထမ်းပိုး၌ ယှဉ်စေပြီ ကပြီ။ ကထံ ယောဇေသီတိ၊ ဘယ်သို့ ယှဉ်စေ ကစေသနည်း ဤကားအမေးတည်း။ ယုဂံ ဓုရေ၊ ထမ်းပိုးကို လှည်းဦး၌။ နိစ္စလံ ဗန္ဓိတွာ၊ မလှုပ်နိုင်အောင် ဖွဲ့ချည်၍။ ဧကာယ ကောဋိယာ၊ တစ်ဘက်သော ထမ်းပိုးစွန်း၌။ နန္ဒိဝိသာလံ ယောဇေတွာ၊ နန္ဒိဝိသာလနွားကို ယှဉ်စေ၍ က၍။

ဧကံ ကောဋီ၊ တစ်ဘက်သော ထမ်းပိုးစွန်းကို။ ဓုရယောက္ခေန ပလိဝေဌေတွာ၊ လှည်းဦးလွန်ကြီးဖြင့် ရစ်ပတ်၍။ ယုဂကောဋိဉ္စ အကွပါဒဉ္စ နိဿာယ၊ ထမ်းပိုး အစွန်းကိုလည်းကောင်း၊ လှည်းဝင်ရိုးအခြေကိုလည်းကောင်း မှီ၍။ မုဏ္ဍရက္ခ-ဒဏ္ဍကံ ဒတွာ၊ အဖျားညီအောင် တုံးထားသောသစ်သားချောင်းကို ထောက်ပေး ၍။ တေန ယောက္ခေန၊ ထိုလှည်းဦး လွန်ကြီးဖြင့်။ နိစ္စလံ ဗန္ဓိတွာ ဌပေသိ၊ မလှုပ်အောင် ချည်၍ ထားပြီ။ ဟိ ဧဝံ ကတော၊ အကျိုးပြုရသော် ဤသို့ ချည်ထားမှု ပြုအပ်သော်။ ယုဂံ၊ ထမ်းပိုးသည်။ ဧတ္ထော ဝါ ဣတော ဝါ န ဂစ္ဆတိ၊ ထိုမှ လည်းကောင်း၊ ဤမှလည်းကောင်း မသွားတော့။ ဧကေနေဝ ဂေါဇေန အာကမိတုံ၊ တစ်ကောင်တည်းသာဖြစ်သော နွားသည် ဆွဲငင်ခြင်းငှာ။ သတ္တာ ဟောတိ၊ တတ်ကောင်းသည် ဖြစ်၏။ အထ ဗြာဟ္မဏော၊ ထိုအခါ ပုဏ္ဏားသည်။ အဿ ဓုရေ နိသီဒိတွာ၊ ထိုလှည်း၏ ဦး၌ ထိုင်နေ၍။ နန္ဒိဝိသာလဿ ပိဋ္ဌိ ပရိမဋ္ဌိတွာ၊ နန္ဒိဝိသာလနွားမင်း၏ ကျောက် ပွတ်သပ်၍။ “ဂစ္ဆ ဘဒြ၊ သွားလိုက် နွားကောင်းကြီး။ ဝဟဿ ဘဒြာတိ အာဟ၊ ရွက်ဆောင်လိုက် ရုံးလိုက် နွားကောင်းကြီးဟု ဆိုပြီ။ ဗောဓိသတ္တော အတိဗဒ္ဓံ သကဋသတံ၊ ဘုရားလောင်း သည် တစ်စပ်တည်း ချည်ထားအပ်သော ဝန်တင်လှည်းတစ်ရာကို။ ဧကဝေဂေနေဝ အာကမိတွာ၊ တစ်ဟုန်တည်းဖြင့်သာ ဆွဲငင်၍။ ပစ္ဆာ ဌိတံ သကဋံ၊ နောက်ဆုံး၌ တည်သော လှည်းကို။ ပုရတော ဌိတဿ သကဋဿ၊ ရှေ့ဆုံး၌ တည်သော လှည်း၏။ ဌာနေ ဌပေသိ၊ တည်ရာဌာန၌ ထားပြီ။ ဂေါဝိတ္တကသေဌိ ပရာဇိတော၊ နွားသူဌေးသည် ရှုံး၍။ ဗြာဟ္မဏဿ ဒွေ သဟဿာနိ အဒါသိ၊ ပုဏ္ဏားအား ငွေနှစ်ထောင်တို့ကို ပေးပြီ။ အညေပိ မနုဿာ၊ အခြားလည်း ဖြစ်ကုန်သော လူတို့သည်။ ဗောဓိသတ္တဿ ဗဟုံ ဓနံ အဒံသု၊ ဘုရားလောင်း နန္ဒိဝိသာလ နွားမင်းအား များစွာသော ဥစ္စာကို ပေးကုန်ပြီ။ သဗ္ဗံ ဗြာဟ္မဏသေဝ အဟောသိ၊ ပေးသမျှဥစ္စာအားလုံးသည် ပုဏ္ဏားအတွက်သာ ဖြစ်ပြီ။ ဧဝံ သော၊ ဤသို့လျှင် ထိုပုဏ္ဏားသည်။ ဗောဓိသတ္တံ နိဿာယ၊ ဘုရားလောင်းကို မှီ၍။ ဗဟုံ ဓနံ လဘိ၊ များစွာသော ဥစ္စာကို ရပြီ။

သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ “ဘိက္ခဝေ ဖရဿဝစနံ နာမ၊ ရဟန်းတို့ကြမ်းတမ်းသော စကားမည်သည်ကို။ ကဿစိ န မနာပန္တိ၊ မည်သူသည်မျှ မနှစ်သက်အပ်”ဟု။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယေ ဘိက္ခု၊ ဂရဟိတွာ၊ ၆-ပါးအုပ်စုဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့ကို ကဲ့ရဲ့တော်

မူ၍။ သိက္ခာပဒံ ပညပေတွာ၊ ဩမသဝါဒသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၍။
အဘိသမ္မုဒ္ဓေါ ဟုတွာ၊ ဘုရားသည် ဖြစ်တော်မူ၍။

၂၈။ “မနုညမေဝ ဘာသေယျ၊ နာမနုညံ ကုဒါစနံ။
မနုညံ ဘာသမာနဿ၊ ဂရုံ ဘာရံ ဥဒ္ဓုရိ။
ဓနဉ္စ နံ အလာဘေသိ၊ တေန စတ္တမနော အဟူ”တိ။

“မနုညမေဝ ဘာသေယျ (လ) တေန စတ္တမနော အဟူ” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ
အာဟ၊ ဤဂါထာကို ဟောတော်မူပြီ။

၂၈။ မနုညမေဝ ဘာသေယျ၊ နှစ်သက်ဖွယ်ကိုသာ ပြောဆိုရာ၏။
အမနုညံ ကုဒါစနံ န ဘာသေယျ၊ မနှစ်သက်ဖွယ်ကိုကား တစ်ရံတစ်ခါမျှ
မပြောဆိုရာ။ မနုညံ ဘာသမာနဿ၊ နှစ်သက်ဖွယ်ကို ပြောဆိုသော
ပုဏ္ဏား၏။ ဂရုံ ဘာရံ ဥဒ္ဓုရိ၊ လေးလံသော ဝန်ကို ထုတ်ဆောင်ဆွဲငင်၊
လိမ့်စေပြီ။ ဓနဉ္စ နံ အလာဘေသိ၊ ဥစ္စာကိုလည်း ထိုပုဏ္ဏားကို ရစေပြီ။
တေန စ အတ္တမနော အဟူ၊ ထိုသို့ ဥစ္စာရခြင်းကြောင့်လည်း မိမိစိတ်ရှိ၍
နှစ်သက်သည် ဖြစ်ပြီ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ မနုညမေဝ ဘာသေယျာတိ၊ မနုညမေဝ ဘာသေယျ
ဟူသည်ကား။ ပရေန သဒ္ဓိံ ဘာသမာနော၊ သူများနှင့် တကွ ပြောသူသည်။
စတုဒေါသဝိရဟိတံ မဓုရံ လိမ်ညာ၊ ချောပစ်၊ ကြမ်းတမ်း၊ ပြိန်ဖျင်း၊ အပြစ်လေးမို့
ကင်းသော ချိုမြိန်သော။ မနာပံ သဏှံ၊ နှစ်သက်ဖွယ်သော နူးညံ့သော။ မုဒုကံ
ပိယဝစနမေဝ ဘာသေယျ၊ သိမ်မွေ့သော ချစ်ဖွယ်စကားကိုသာ ပြောရာ၏တည်း။
ဂရုံ ဘာရံ ဥဒ္ဓုရိတိ၊ ဂရုံ ဘာရံ ဥဒ္ဓုရိ ဟူသည်ကား။ နန္ဒိဝိသာလော ဗလိဗဒ္ဓေါ၊
နန္ဒိဝိသာလမည်သော နွားလားသည်။ အမနာပံ ဘာသမာနဿ၊ မနှစ်သက်
ဖွယ်ကို ပြောသော ပုဏ္ဏား၏။ ဘာရံ အနုဒ္ဓုရိတွာ၊ ဝန်ကို မထုတ်ဆောင်မူ၍
မရုန်းမူ၍။ ပစ္ဆာ မနာပံ ပိယဝစနံ၊ နောက်၌ နှစ်သက်ဖွယ်သော ချစ်ဖွယ်စကားကို။
ဘာသမာနဿ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပြောသော ပုဏ္ဏား၏။ ဂရုံ ဘာရံ ဥဒ္ဓုရိ၊ လေးသော
ဝန်ကို ထုတ်ဆောင်ပြီ။ ဥဒ္ဓုရိတွာ ကမိတွာ ပဝဋ္ဌေသိ ဣတိ အတ္ထော၊ ထုတ်ဆောင်
ဆွဲငင်၍ လိမ့်စေပြီ ဤကား ဥဒ္ဓုရိ၏ အနက်တည်း။ ပန ဧတ္ထ ဒကာရော၊

ဆက်ပြောရသော် ဤဥဒ္ဓရိပုဒ်၌ ရှေ့ဒအက္ခရာသည်။ ဗျဉ္ဇနသန္တိဝသေန ပဒသန္တိကရော၊ ဗျဉ္ဇနသန္တိအစွမ်းဖြင့် ဥပုဒ်၊ အဒ္ဓရိပုဒ်တို့၏ စပ်မှုပြုတတ်၏။

ဣတိ သတ္တာ၊ ဤသို့လျှင် ဘုရားရှင်သည်။ မနုညမေဝ ဘာသေယျာတိ၊ မနုညမေဝ ဘာသေယျ စသော။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဤတရား ဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ “တဒါ ဗြာဟ္မဏော၊ ထိုအခါက ပုဏ္ဏားသည်။ အာနန္ဒော အဟောသိ၊ အာနန္ဒာသည် ဖြစ်လာပြီ။ နန္ဒိဝိသာလောပန အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ နန္ဒိဝိသာလန္တာလားသည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ”ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

နန္ဒိဝိသာလဇာတကဝဏ္ဏနာ အဋ္ဌမာ၊ ရှစ်ခုမြောက် ဖြစ်သော
နန္ဒိဝိသာလဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၉။ ကဏ္ဍဇာတကဝဏ္ဏနာ

ယတော ယတော ဂရုဓုရန္တိ ဣဒံ၊ ယတော ယတော ဂရုဓုရံ စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ယမကပါဋိဟာရိယံ အာရဗ္ဗ ကထေသိ၊ ရေမီးအစုံ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာပြတော်မူခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ တံ ဒေဝေါရောဟဏေန သဒ္ဓိ၊ ထိုရေမီးအစုံ တန်ခိုးပြာဋိဟာပြတော်မူခြင်းသည် နတ်ပြည်မှ ဆင်းသက်တော်မူခြင်းနှင့်အတူ။ တေရသကနိပါတေ သရဘမိဂဇာတကေ၊ တေရသကနိပါတ်၌ သရဘမိဂဇာတ်၌။ အာဝိ ဘဝိဿတိ၊ ထင်စွာ ဖြစ်လတ္တံ့။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရားရှင်သည်။ ယမကပါဋိဟာရိယံ ကတွာ၊ ရေမီးအစုံ တန်ခိုးပြာဋိဟာပြတော်မူခြင်းကို ပြုတော်မူပြီး၍။ ဒေဝလောကေ တေမာသံ ဝသိတွာ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး နေတော်မူပြီး၍။ မဟာပဝါရဏာယ သင်္ကဿနဂရဒ္ဓါရေ ဩရုယျ၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့် မဟာပဝါရဏာနေ့၌ သင်္ကဿမြို့တံခါး၌ ဆင်းသက်တော်မူ၍။ မဟန္တေန ပရိဝါရေန၊ များစွာသော အခြံအရံဖြင့်။ ဇေတဝန် ပဝိဋ္ဌေပန၊ ဇေတဝန်ကျောင်း တော်သို့ ဝင်တော်မူသော်ကား။ ဘိက္ခု၊ ဓမ္မသဘာယံ သန္တိပတိတွာ၊ ရဟန်းတို့သည်

တရ-သဘင်၌ ကောင်းစွာကျရောက်စုဝေးကြ၍။ “အာဝုသော တထာဂတော နာမ အသမဓုရော၊ ငါ့ရှင်တို့ ဘုရားရှင်မည်သည် အတုမရှိ ဝန်ကို ရွက်ဆောင် နိုင်၏။ တထာဂတေန ဝုဠေဓုရံ ဘုရားရှင်သည် ရွက်ဆောင်အပ်သော တာဝန်ကို။ အညော၊ ဘုရားမှတစ်ပါးသော။ ဝဟိတုံ သမတ္ထော နာမ နတ္ထိ၊ ရွက်ဆောင်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သူ မည်သည် မရှိ။ ဆ သတ္ထာရော၊ တိတ္ထိဆရာကြီး ၆-ယောက်တို့သည်။ မယမေဝ ပါဠိဟာရိယံ ကရိဿာမ၊ ငါတို့သည်သာ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို ပြုကုန် ပြကုန်အံ့။ မယမေဝ ပါဠိဟာရိယံ ကရိဿာမာတိ ဝတ္တာ၊ ငါတို့သည်သာ တန်ခိုး ပြာဋိဟာကို ပြုကုန်၊ ပြကုန်အံ့”ဟု ပြောဆို၍။ ဧကမ္ပိ ပါဠိဟာရိယံ န အကံသု၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာတစ်ခုကိုသော်မှလည်း မပြုနိုင်ကုန်ပြီ၊ မပြုနိုင်ကုန်ပြီ။ အဟော သတ္တာ အသမဓုရောတိ၊ အော် ဘုရားရှင်ကား အတုမရှိဝန်ကို ဆောင်ရွက်တော် မူနိုင်ပါပေ၏”ဟု။ သတ္ထုဂုဏကထံ၊ ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် ဆက်စပ်သော စကားကို။ ကထေန္တာ နိသီဒိသု၊ ပြောလျက် ထိုင်နေကုန်ပြီ။ သတ္တာ အာဂန္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ကြွလာတော်မူ၍။ “ဘိက္ခဝေ ဧတရဟိ ကာယ ကထာယ၊ ရဟန်းတို့ ယခု ဘယ်စကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ အတ္တ နုတိ ပုစ္ဆိ၊ ကောင်းစွာ ထိုင်နေ ကြသည် ဖြစ်ကုန်သနည်း”ဟု မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ မယံ၊ ရှင်တော်ဘုရား တပည့် တော်တို့သည်။ အညာယ ကထာယ န၊ အခြားသော စကားဖြင့် မဟုတ်ပါ။ တုမှာကမေဝ ဧဝရူပါယ၊ ရှင်တော်ဘုရားတို့၏သာ ဤသို့ အံ့ဩဖွယ်သဘော ရှိသော။ ဂုဏကထာယ နာမာတိ၊ ဂုဏ်တော်နှင့်စပ်၊ စကားမည်သည်ဖြင့်တည်း” ဟု လျှောက်ကြပြီ။ “ဘိက္ခဝေ ဣဒါနိ မယာ၊ ရဟန်းတို့ ယခုအခါ ငါဘုရားသည်။ ဝုဠေဓုရံ ကော ဝဟိဿတိ၊ ရွက်ဆောင်အပ်သောတာဝန်ကို ဘယ်သူသည် ရွက်ဆောင်နိုင်လတ္တံ့နည်း။ ပုဗ္ဗေ တိရစ္ဆာနယောနိယံ နိဗ္ဗတ္တောပိ၊ ရှေးက တိရစ္ဆာန်မျိုး၌ ဖြစ်စဉ်ကသော်မှလည်း။ အဟံ အတ္တနာ သမဓုရံ ငါဘုရားသည် မိမိနှင့် တန်းတူတာဝန်ဆောင်နိုင်သော။ ကပ္ပိ နာလတ္ထန္တိ ဝတ္တာ၊ တစ်စုံတစ်ယောက် ကိုမျှ မရခဲ့”ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ ရန္တံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော ဂေါယောနိယံ၊ ဘုရားလောင်းသည် နွားမျိုး၌။ ပဋိသန္ဓိ ဂဏှိ၊ ပဋိသန္ဓေကို ယူပြီ။ အထ နံ သာမိကာ၊ ထိုအခါ၌ ထိုဘုရားလောင်းနွားကို ပိုင်ရှင်တို့သည်။ တရုဏ-

ဝတ္ထုကာကာလေယေဝ၊ နွားကလေးအရွယ်ကာလကပင်။ ဧကိဿာ မဟလ္လိကာယ၊ တစ်ယောက်သော အဖွားအို၏။ ယရေ ဝသိတွာ၊ အိမ်၌ နေ၍။ တဿာ နိဝါသဝေတနတော၊ ထိုအဖွားအိုအား တည်းခိုခအနေအားဖြင့်။ ပရိစ္ဆိန္နိတွာ အံသု၊ ပိုင်းဖြတ်သတ်မှတ်၍ ပေးကြပြီ။ သာ တံ၊ ထိုအဖွားအိုသည် ထို ဘုရားလောင်း နွားကလေးကို။ ယာဂုဘတ္တာဒိဟိ ပဋိဇ္ဇေမာနာ၊ ယာဂုထမင်း စသည်တို့ဖြင့် ပြုစုကျွေးမွေးလျက်။ ပုတ္တဌာနေ ဌပေတွာ ဝဗေသိ၊ သားအရာ၌ ထား၍ ကြီးပွားစေပြီ။ သော အယျိကာကာဠကောတွေဝ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် အဖွားနွားနက်ကလေးဟူ၍သာ။ နာမေန ပညာယိတ္ထ၊ အမည်အားဖြင့် ထင်ရှားပြီ။ ဝယပ္ပတ္တော စ အဉ္စနဝဏ္ဏော ဟုတွာ၊ အရွယ်ရောက်သော်ကား မျက်စဉ်းညှိ အဆင်းရှိသည် ဖြစ်၍။ ဂါမဂေါဏေဟိ သဒ္ဓိ စရတိ၊ ရွာနွားတို့နှင့် အတူ လှည့်လည်ကျက်စား၏။ သီလာစာရသမ္ပန္နော အဟောသိ၊ သီလအကျင့် ပြည့်စုံ ကောင်းမွန်သည် ဖြစ်ပြီ။ ဂါမဒါရကာ၊ ရွာသားကလေးတို့သည်။ သိင်္ဂေသုပိ ကဏ္ဏေသုပိ ဂလေပိ၊ ချိုတို့ကိုလည်းကောင်း၊ နားရွက်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ လည်ပင်းကိုလည်းကောင်း။ ဂဟေတွာ ဩလမ္ပန္တိ၊ ကိုင်ဆွဲ၍ ခိုစီးကုန်၏။ နဂုံဌေပိ ဂဟေတွာ ကိဠန္တိ၊ မြီးထူးကိုလည်း ကိုင်ဆွဲ၍ ကစားကုန်၏။ ပိဌိယမ္ပ နိသီဒန္တိ၊ ကျောပေါ်၌လည်း ထိုင်စီးကုန်၏။ သော ဧကဒိဝသံ၊ ထိုဘုရားလောင်း နွားနက် သည် တစ်နေ့၌။ “မယံ မာတာ ဒုဂ္ဂတာ၊ ငါ၏ ကျွေးမိခင်သည် ဆင်းရဲ၏။ မံ ပုတ္တဌာနေ ဌပေတွာ၊ ငါ့ကို သားအရာ၌ ထား၍။ ဒုက္ခေန ပေါသေသိ၊ ဆင်းရဲစွာ မွေးမြူပြီ။ အဟံ ဘတိ ကတွာ၊ ငါသည် လုပ်ခရမည့်အလုပ်ကို ပြုလုပ်၍။ ဣမံ ဒုဂ္ဂတဘာဝတော၊ ဤကျွေးမိခင်ကို ဆင်းရဲသည့်အဖြစ်မှ။ ယန္တုန မောစေယန္တိ စိန္တေသိ၊ လွတ်စေရပါမူကား ကောင်းလေစွ”ဟု ကြံပြီ။ သော တတော ပဌာယ၊ ထိုဘုရားလောင်း နွားနက်သည် ထိုနေ့မှ စ၍။ ဘတိ ဥပဓာရေန္တော စရတိ၊ လုပ်ခရသည့်အလုပ်ကို စူးစမ်းရှာဖွေလျက် လှည့်လည်ကျက်စား၏။

အထ ဧကဒိဝသံ၊ ထိုအခါ တစ်နေ့၌။ ဧကော သတ္ထဝါဟပုတ္တော၊ တစ်ယောက် သော လှည်းကုန်သည်သားသည်။ ပဉ္စဟိ သကဋသတေဟိ၊ လှည်းငါးရာတို့ဖြင့်။ ဝိသမတိတ္ထံ သမ္ပတ္တော၊ မညီညာသော ဆိပ်ကမ်းသို့ ဆိုက်ရောက်ပြီ။ တဿ ဂေါဏာ၊ ထိုလှည်းကုန်သည်သား၏ နွားတို့သည်။ သကဋာနိ ဥတ္တာရေတုံ န သက္ကောန္တိ၊ လှည်းတို့ကို အထက်တက်ရောက်စေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ ပဉ္စသု

သကဋသတေသု ဂေါဏာ၊ လှည်းငါးရာတို့၌ လှည်းငါးရာတို့က နွားတို့ကို၊
ယုဂပရမ္ပရာယ ယောဇိတာပိ၊ ထမ်းပိုး အဆင့်ဆင့်ဖြင့် ယှဉ်စေအပ် ကအပ်ကုန်
သော်လည်း။ ဧကံ သကဋံပိ၊ တစ်ဖီးသော လှည်းကိုသော်မှလည်း။ ဥတ္တာရေတုံ
နာသက္ခိယ၊ အထက်တက်ရောက်စေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကုန်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တောပိ
ဂါမဂေါဏေဟိ သဒ္ဓိ၊ ဘုရားလောင်းနွားနက်သည်လည်း ရွာနွားတို့နှင့် အတူ၊
တတ္ထ သမိပေ စရတိ၊ ထိုမညီညာသော ဆိပ်အနီး၌ လှည့်လည်ကျက်စား၏။
သတ္ထဝါဟပုတ္တောပိ ဂေါသုတ္တဝိတ္တကော၊ လှည်းကုန်သည်သားသည်လည်း
နွားလက္ခဏာ ကျမ်းဥစ္စာရှိ၏ (နွားကျမ်းနားလည်၏)။ သော၊ ထိုလှည်းကုန်သည်
သားသည်။ “ဧတေသံ ဂုန္တံ အန္တရေ ထိုနွားတို့၏ အတွင်း၌။ ဣမာနိ သကဋာနိ
ဥတ္တာရေတုံ၊ ဤကုန်လှည်းတို့ကို ဆိပ်ကမ်းထက် တက်ရောက်စေခြင်းငှာ။
သမတ္တော ဥသဘာဇာနိယော၊ စွမ်းနိုင်သော နွားအာဇာနိသည်။ အတ္ထိ န ခေါတိ
ဥပဓာရယမာနော၊ ရှိလေသလော”ဟု စူးစမ်းသော်။ ဗောဓိသတ္တံ ဒိသွာ၊
ဘုရားလောင်း နွားနက်ကို မြင်၍။ “အယံ အာဇာနိယော မယံ သကဋာနိ၊ ဤနွား
အာဇာနိသည် ငါ၏ ကုန်လှည်းတို့ကို၊ ဥတ္တာရေတုံ သက္ခိယတိ၊ ဆိပ်ကမ်းပေါ်
တက်စေခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်လတ္တံ့။ အဿ သာမိကော၊ ထိုနွားအာဇာနိ၏
ပိုင်ရှင်ကား။ ကော န ခေါတိ၊ ဘယ်သူလေနည်း”ဟု တွေး၍။ “ဘော၊ အမောင်
နွားကျောင်းသားတို့၊ ဣမဿ သာမိကော ကော န ခေါ၊ ဤနွားနက်၏ ပိုင်ရှင်ကား
မည်သူနည်း။ အဟံ ဣမံ ငါသည် ဤနွားနက်ကို၊ သကဋေ ယောဇေတွာ၊ လှည်း၌
ယှဉ်စေ၍ က၍။ သကဋေသု ဥတ္တာရိတေသု၊ ကုန်လှည်းတို့ကို ကမ်းပေါ်တက်စေ
အပ်ကုန်သော်။ ဝေတနံ ဒဿာမိတိ၊ လုပ်ခကို ပေးမည်”ဟု။ ဂေါပါလကေ ပုစ္ဆိ
နွားကျောင်းသားတို့ကို မေးပြီ။ တေ၊ ထိုနွားကျောင်းသားတို့သည်။ “နံ ဂဟေတွာ
ယောဇေထ၊ ထိုနွားနက်ကို ဖမ်းယူ၍ ယှဉ်စေကြ၊ ကကြပါ။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ
ဣမဿ သာမိကော၊ ဤနေရာ၌ ဤနွားနက်၏ပိုင်ရှင်သည်။ နတ္ထိတိ အာဟံသု၊
မရှိ”ဟု ပြောကြပြီ။ သော နံ၊ ထိုလှည်းကုန်သည်သားသည် ထိုဘုရားလောင်း
နွားနက်ကို။ နာသာယ ရဇ္ဈကေန ဝန္တိတွာ၊ နှာခေါင်း၌ ကြိုးဖြင့် ဖွဲ့ချည်၍။
အာကမန္တော စာလေတုမ္ပိ နာသက္ခိ၊ ဆွဲငင်သော် လှုပ်စေခြင်းငှာသော်မှလည်း
မစွမ်းနိုင်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ “ဘတိယာ ကထိတာယ၊
အဖို့အခကို ပြောအပ်ပြီးသော် ပြောပြီးမှ၊ ဂမိဿာမိတိ၊ လိုက်သွားအံ့”ဟု ကြံ၍။

န အဂမာသိ ကိရ၊ မသွားဘဲ နေပြီတဲ့။ သတ္တဝါဟပုတ္တော၊ လှည်းကုန်သည် သားသည်။ တဿ အဓိပ္ပါယ် ဥ တွာ၊ ထိုဘုရားလောင်းနွားနက်၏ အလိုဆန္ဒကို သိ၍။ “သာမိ တယာ၊ အိုအရှင်နွားမင်း အသင်နွားမင်းသည်။ ပဉ္စသု သကဋ္ဌ- သတေသု ဥတ္တာရိတေသု၊ ကုန်လှည်းငါးရာတို့ကို ကမ်းထက် တက်စေအပ် ကုန်သော် (ကမ်းပေါ်ရောက်အောင် ရုန်းပေးနိုင်ကုန်သော်။ ဧကေကဿ သကဋ္ဌဿ၊ တစ်စီးတစ်စီးသော လှည်းအတွက်။ ဒွေ ဒွေ ကဟာပဏော၊ နှစ်ကျပ် နှစ်ကျပ်တို့ကို။ ဘတိ ကတွာ၊ အဖိုးအခကို ပြု၍။ သဟဿံ ဒဿာမိတိ အာဟ၊ တစ်ထောင်ကို ပေးပါမည်”ဟု ပြောပြီ။ တဒါ ဗောဓိသတ္တော၊ အခစားနား၊ ပြောပြီးရာ ထိုအခါ၌ ဘုရားလောင်းသည်။ သယမေဝ အဂမာသိ၊ အလိုလိုသာ သွားပြီ။ အထ နံ ပုရိသာ၊ ထိုအခါ ထိုဘုရားလောင်း နွားနက်ကို ကုန်သည် ယောက်ျားတို့သည်။ ပုရိမသကဋ္ဌေသု ယောဇေသုံ၊ ရှေ့လှည်းရှေ့လှည်းတို့၌ ယှဉ်စေကုန်၊ ကကုန်ပြီ။ အထ နံ၊ ကပြီးရာထိုအခါ၌ ထိုရှေ့ဆုံးလှည်းကို။ ဧကဝေဂေနေဝ ဥက္ခိပိတွာ၊ တစ်ဟုန်တည်းဖြင့်သာ ရွက်ဆောင်၍ ကမ်းပေါ် ဆွဲတင်၍။ ထလေ ပတိဌာပေသိ၊ ကုန်းပေါ်၌ တည်စေပြီ။ ဧတေန ဥပါယေန၊ ဤနည်းဖြင့်။ သဗ္ဗသကဋ္ဌာနိ ဥတ္တာရေသိ၊ ကုန်လှည်း အားလုံးတို့ကို ကမ်းပေါ် တက်စေပြီ ကမ်းပေါ်တင်ပေးပြီ။

သတ္တဝါဟပုတ္တော၊ လှည်းကုန်သည်သားသည်။ ဧကေကဿ သကဋ္ဌဿ၊ တစ်စီးတစ်စီးသော ကုန်လှည်းအတွက်။ ဧကေကံ ကတွာ၊ တစ်ကျပ်တစ်ကျပ်ကို ပြု၍။ ပဉ္စသတာနိ ဘဏ္ဍိကံ ကတွာ၊ ငါးရာတို့ကို အထုပ်ကို ပြု၍။ တဿ ဂလေ ဗန္ဓိ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏ လည်ပင်း၌ ချည်ပေးပြီ။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်း နွားနက်သည်။ “အယံ မယံ၊ ဤကုန်သည်သားသည် ငါ့အား။ ယထာပရိစ္ဆိန္နံ ပိုင်းခြားသတ်မှတ်အပ်ပြီးသည် အားလျော်သော။ ဘတိ န ဒဒါတိ၊ အဖိုးအခကို မပေး။ ဣဒါနိ အဿ၊ ယခုအခါ ထိုလှည်းကုန်သည်သားအား။ ဂန္တံ န ဒဿာမိ၊ သွားခြင်းငှာ သွားခွင့်ကို မပေးအံ့”။ ဣတိ ဂန္တာ၊ ဤသို့ ကြံကာ သွား၍။ သဗ္ဗပုရိမ- သကဋ္ဌဿ ပုရတော၊ လှည်းအားလုံးတွင် ရှေ့ဆုံးလှည်း၏ ရှေ့မှ။ မဂ္ဂံ နိဝါရေတွာ အဋ္ဌာသိ၊ လှည်းလမ်းကို ပိတ်ဆို့တားမြစ်၍ တည်နေပြီ။ အပနေတုံ ဝါယမန္တာပိ၊ ဖယ်ရှားခြင်းငှာ အားထုတ်ကုန်သော်လည်း။ နံ အပနေတုံ နာသက္ခိယ၊ ထို ဘုရားလောင်းနွားနက်ကို ဖယ်ရှားခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကြပြီ။ သတ္တဝါဟပုတ္တော၊

လှည်းကုန်သည်သားသည်။ အတ္တနော ဘတိယာ ဥနဘာဝံ၊ မိမိအတွက် အဖိုးအခ၏ ယုတ်လျော့ကြောင်း မပြည့်ကြောင်းကို။ ဒေသော ဇာနာတိ မညေတိ၊ ဤနွားနက်သည် သိသည်ထင်၏”ဟု ကြံ၍။ ဧကေကသ္မိ သကဋေ၊ တစ်စီး တစ်စီးသော လှည်း၌။ ဒွေ ဒွေ ကတွာ၊ နှစ်ကျပ်နှစ်ကျပ်တို့ကို ပြု၍။ သဟဿ- ဘဏ္ဍိကံ ဗန္ဓိတွာ၊ တစ်ထောင်ထုပ်ကို ထုပ်၍။ “အယံ တေ၊ ဤတစ်ထောင် ထုပ်သည် အရှင်နွားမင်းအတွက်။ သကဋုတ္တရဏဘတိတိ၊ လှည်းများ ဆွဲတင်ခဲ” ဟု ပြော၍။ ဂီဝါယံ လဂ္ဂေသိ၊ လည်ပင်း၌ ဆွဲပေးပြီ။ သော၊ ထိုဘုရားလောင်း နွားနက်သည်။ သဟဿဘဏ္ဍိကံ အာဒါယ၊ ငွေတစ်ထောင်ထုပ်ကို ယူ၍။ မာတု သန္တိကံ အဂမာသိ၊ ကျွေးမိခင်၏ အထံသို့ သွားပြီ။ ဂါမဒါရကာ၊ ရွာသားကလေး တို့သည် “အယျိကာ ကာဠကဿ ဂလေ၊ အဖွားအို နွားနက်၏ လည်ပင်း၌။ ဧတံ ကိ နာမ ဣတိ၊ ဟိုအထုပ်ကား ဘာမည်သော အထုပ်နည်း” ဟု ပြောကြ၍။ ဗောဓိသတ္တဿ သန္တိကံ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ဘုရားလောင်း၏ အထံသို့ လာကုန်၏။ သော တေ အနုဗန္ဓိတွာ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် ထိုရွာသားကလေးတို့ကို နောက်မှ လိုက်၍။ ဒုရတောဝ ပလာပေန္တော၊ အထေးမှပင် ပြေးစေ၍။ မာတု သန္တိကံ ဂတော၊ ကျွေးမိခင်၏အထံသို့ သွားပြီ။ ပဉ္စန္ဒ သကဋသတာနံ ဥတ္တာရိတတ္တာ ပန၊ လှည်းငါးရာ တို့ကို ကမ်းပေါ် ဆွဲတင်ရသည်အဖြစ်ကြောင့်ကား။ ရတ္တေဟိ အက္ခိဟိ၊ နီကုန်သော မျက်စိတို့ဖြင့်။ ကိလန္တရူပေါ ပညာယိတ္ထ၊ ပင်ပန်းသောသဘောသည် ထင်ရှားပြီ။ အယျိကာ တဿ ဂီဝါယ၊ အဘွားအိုသည် ထိုဘုရားလောင်း၏ လည်ပင်း၌။ သဟဿတ္ထဝိကံ ဒိသ္မာ၊ တစ်ထောင်ထုပ်ကို မြင်၍။ “တာတ တေ အယံ၊ အို ချစ်သား သင်ချစ်သားသည် ဤတစ်ထောင်ထုပ်ကို။ ကဟံ လဒ္ဓါတိ၊ ဘယ်က ရအပ်ခဲ့သနည်း”ဟု ပြောပြီး၍။ ဂေါပါလကဒါရကေ ပုစ္ဆိတွာ၊ နွားကျောင်းသား ကလေးတို့ကို မေးသော်။ တံ အတ္ထံ သုတွာ၊ ထိုလှည်းငါးရာရုန်းခဲ့သော အကြောင်းကို ကြားရ၍။ “တာတ တယာ လဒ္ဓဘတိယာ၊ ချစ်သား သင် ချစ်သားသည် ရအပ်သော အဖိုးအခဖြင့်။ အဟံ ဇိဝိတုကာမာ ကိ၊ ငါအမေ အိုသည် အသက်မွေးလိုလို့လား။ ကိ ကာရဏာ ဧဝရူပံ ဒုက္ခံ၊ ဘယ်အကြောင်း ကြောင့် ဤသို့သဘောရှိသော ဆင်းရဲကို။ အနုဘောသီတိ ဝတွာ၊ ခံစားရ သနည်း”ဟု ပြော၍။ ဗောဓိသတ္တံ ဥက္ခောဒကေန နှာပေတွာ၊ ဘုရားလောင်းကို ရေနှေးဖြင့် ရေခိုးစေ၍ ရေခိုးပေး၍။ တေလေန မက္ခေတွာ၊ ဆီဖြင့် လိမ်းကျံ၍။

ပါနီယံ ပါယေတွာ၊ သောက်ရေကို သောက်စေ၍၊ တိုက်၍။ သပ္ပါယံ ဘောဇနံ ဘောဇေတွာ၊ သင့်လျော်သော ဘောဇဉ်ကို စားစေ၍၊ ကျွေး၍။ ဇီဝိတ-
ပရိယောသာနေ၊ အသက်အဆုံး၌။ ဗောဓိသတ္တေန သဒ္ဓါ ဘုရားလောင်းနှင့်အတူ။
ယထာကမ္ပံ ဂတာ၊ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ “ဘိက္ခဝေ တထာဂတော၊ အိုရဟန်းတို့ ငါဘုရား
သည်။ ဣဒါနေဝ န အသမဓုရော၊ ယခုအခါသာ သူမတူအောင် တာဝန်ထမ်း
နိုင်သည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ အသမဓုရောယေဝ၊ ရှေးကလည်း သူမတူအောင်
တာဝန်ထမ်းနိုင်သည်သာတည်း။” ဣတိ ဝတွာ၊ ဤသို့ မိန့်တော် မူ၍။ ဣမံ
ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော် မူ၍။
အနုသန္တိ ယဋေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို စပ်တော်မူ၍။ အဘိသမ္ပုဒ္ဓေါ ဟုတွာ၊
ဘုရားသည် ဖြစ်တော်မူ၍။

၂၉။ “ယတော ယတော ဂရု ဓုရံ၊ ယတော ဂမ္ဘီရဝတ္တနီ။

တဒါဿု ကဏှံ ယုဉ္ဇန္တိ၊ သွာဿု တံ ဝဟတေ ဓုရန္တိ။

“ယတော ယတော ဂရု ဓုရံ (လ) သွာဿု တံ ဝဟတေ ဓုရံ” ဟူသော။ ဣမံ
ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ဟောတော်မူပြီ။

၂၉။ ယတော ယတော၊ အကြင်နေရာ အကြင်နေရာ၌။ ဂရု ဓုရံ လေးလံ
လှသော ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးသည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရှိ၏)။ ယတော ဂမ္ဘီရဝတ္တနီ၊
အကြင်နေရာ၌ လမ်း၊ စောက်နက်၏ လမ်းဆိုးလှ၏။ တဒါ ကဏှံ ယုဉ္ဇန္တိ၊
ဝန်လေး လမ်းဆိုး၊ ထိုအခါမျိုး၌ ကဏှခေါ်ရ နွားနက်လှကိုသာ အသုံးပြုရ
ကုန်၏။ သော တံ ဓုရံ ဝဟတေ၊ ထိုကဏှမည်ရ နွားနက်လှသည် လေးလံ
လှငြား ထိုဝန်များကို တာဝန်ကျေကျေ ထမ်းဆောင်လေ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ယတော ယတော ဂရုဓုရန္တိ၊ ယတော ယတော ဂရု ဓုရံ
ဟူသည်ကား။ ယသ္မိ ယသ္မိ ဌာနေ၊ အကြင်နေရာ အကြင်နေရာ၌။ ဓုရံ ဂရုဘာဓိယံ
ဟောတိ၊ ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးသည် လေးလံလှသည် ဖြစ်၏။ အညေ ဗလိဗဒ္ဓါ၊ အခြား
ကုန်သော နွားလားတို့သည်။ ဥက္ကိပိတုံ န သက္ကောန္တိ၊ ချီခြင်း၊ ရုန်းခြင်း၊ ရွက်ဆောင်
ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကုန်တည်း။ ယတော ဂမ္ဘီရဝတ္တနီတိ၊ ယတော ဂမ္ဘီရဝတ္တနီ

ဟူသော ပါဠိ၌။ (အဝယဝတ္ထော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ အစိတ်အစိတ်အနက်ကို ဤဆိုလတ္တံ့နည်းဖြင့် သိထိုက်၏။) ဧတ္ထ ဝတ္တန္တိ၊ ဤလမ်း၌ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ ဝတ္တန္တိ၊ ထိုသို့ဖြစ်ရာ ဖြစ်သောကြောင့် ဝတ္တန္တိမည်၏။ ဧတံ မဂ္ဂဿ နာမံ၊ ဤဝတ္တန္တိအမည်သည် လမ်း၏ အမည်တည်း။ ယသ္မိံ ဌာနေ မဂ္ဂေါ၊ အကြင်နေရာ၌ လမ်းသည်။ ဥဒကစိက္ခလ္လမဟန္တတာယ ဝါ၊ ရေနှင့် ရွံ့ညွှန်များပြားသည့် အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝိသမစ္ဆိန္နတဋ္ဌဘာဝေန ဝါ၊ မညီညာသည့်ပြင် ကမ်းပါးပြတ်ရှိသည့် အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ မဂ္ဂေါ ဂမ္ဘီရော ဟောတိ၊ လမ်းသည် စောက်နက်နေသည် ဖြစ်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား ဂမ္ဘီရဝတ္တန္တိ အနက်တည်း။ တဒါဿု ကဏ္ဍံ ယုဉ္ဇန္တိတိ ဧတ္ထ၊ တဒါဿု ကဏ္ဍံ ယုဉ္ဇန္တိဟူသော ဤပါဠိ၌။ အဿုတိ နိပါတမတ္တံ၊ အဿု ဟူသည်ကား နိပါတ်မျှတည်း (အနက်မရှိ ဟောရာတွင် ပြည့်စုံပြေပြစ်ရန် ကျရောက်ပါဝင်သော အသံမျှတည်း)။ တဒါ ကဏ္ဍံ ထိုအခါ နွားနက်အာဇာနိကို။ ယုဉ္ဇန္တိ ဣတိ အတ္ထော၊ အသုံးပြုကုန်၏ ဤကား တဒါဿု ကဏ္ဍံ ယုဉ္ဇန္တိ အနက်တည်း။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ဓုရဉ္စ ဂရ၊ ဝန်ကလည်း လေးလံလှသည်လည်းကောင်း။ မဂ္ဂေါ စ ဂမ္ဘီရော၊ လမ်းကလည်း အစောက်နက် ဆိုးလှသည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဒါ၊ ဝန်ကလေး၊ လမ်းကဆိုး ထိုအခါမျိုး၌။ အညေ ဗလိဗဒ္ဓေ အပနေတွာ၊ အခြားကုန်သော နွားလားတို့ကို ဘေးဖယ်ထား၍။ ကဏ္ဍမေဝ ယောဇန္တိ၊ အာဇာနည်နွားနက် ကိုသာ ယှဉ်စေကြ၊ ကကြကုန်၏။ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ဤသို့ ဆိုလိုသည် ဖြစ်၏။ သွာဿု တံ ဝဟတေ ဓုရန္တိ ဧတ္တာပိ၊ သွာဿု တံ ဝဟတေ ဓုရံ ဟူသော ဤပါဠိ၌လည်း။ အဿုတိ နိပါတမတ္တမေဝ၊ အဿု ဟူသည်ကား နိပါတ်မျှသာတည်း။ သော တံ ဓုရံ ဝဟတိ၊ ထိုအာဇာနည် နွားနက်သည် ထိုလေးလံ လှစွာသောဝန်ကို ရွက်ဆောင်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား သွာဿု တံ ဝဟတေ ဓုရံ အနက်တည်း။

ဧဝံ ဘဂဝါ၊ ဤသို့ ဘုရားရှင်သည်။ “ဘိက္ခုဝေ တဒါ ကဏ္ဍော၊ အိုရဟန်းတို့ ထိုအခါက အာဇာနိနွားနက်သည်သာ။ တံ ဓုရံ ဝဟတိ၊ ထိုလေးလံလှစွာသော ဝန်ကို ရွက်ဆောင်၏။” ဣတိ ဒဿေတွာ၊ ဤသို့ ပြတော်မူ၍။ အနုသန္တိ ယဋ္ဌေတွာ၊ အနုသန္တေကို စပ်တော်မူ၍။ “တဒါ မဟလ္လိကာ၊ ထိုအခါက ကျွေးမေ အဖွားအိုသည်။ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာ အဟောသိ၊ ဥပ္ပလဝဏ်ထေရီမသည် ဖြစ်လာပြီ။

အယျိကာကာဠကော ပန၊ အဖွားအို၏အာဇာနိန္ဒာနက်သည်ကား။ အဟမေဝ
အဟောသိန္နိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊
ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ကဏ္ဍဇာတကဝဏ္ဏနာ နဝမာ၊ ကိုးခုမြောက်ဖြစ်သော
ကဏ္ဍဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၁၀၀၊ မုနိကဇာတကဝဏ္ဏနာ

မာ မုနိကဿ ပိဟယိတံ ဣဒံ၊ မာ မုနိကဿ ပိဟယိ စသော ဤတရား
ဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ ဇေတဝနေ ပိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်
ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ထုလ္လကုမာရိကာပလောဘနံ၊ အပျိုကြီး
ဖြားယောင်းခြင်းကို။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ တံ
တေရသကနိပါတေ၊ ထိုအပျိုကြီး ဖြားယောင်းခြင်းသည် တေရသကနိပါတ်၌။
စူဠနာရဒကဿပဇာတကေ၊ စူဠနာရဒကဿပဇာတ်၌။ အာဝိ ဘဝိဿတိ၊
ထင်စွာ ဖြစ်လတ္တံ့။ သတ္တာ ပန တံ ဘိက္ခု၊ ဘုရားရှင်သည်ကား ထိုရဟန်းကို။
“ဘိက္ခု တံ၊ အိုရဟန်း သင်သည်။ ဥက္ကဏ္ဍိတော အသိ ကိရ ငြိငွေသည် ဖြစ်သတဲ။
ဣတိ သစ္စံတိ ပုစ္ဆိ ဤသို့ ကြားရသည်ကား မှန်သလော”ဟု မေးတော်မူပြီ။
အာမ ဘန္တေတိ၊ မှန်ပါ၏ ဘုရားဟု ဖြေပြီ။ ကိ နိဿာယာတိ၊ ဘာကို မှီ၍လဲဟု
မေးတော်မူပြီ။ ထုလ္လကုမာရိကာပလောဘနံ ဘန္တေတိ၊ အပျိုကြီး ဖြားယောင်း
ခြင်းကိုပါ ဘုရားဟု ဖြေပြီ။ သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ “ဘိက္ခု ဧသာ၊ အို ရဟန်း
ဤအပျိုကြီးသည်။ တဝ အနတ္ထကာရိကာ၊ သင်၏ အကျိုးမဲ့ပြုတတ်၏။ ပုဗ္ဗေပိ
တံ၊ ရှေးကလည်း သင်သည်။ ဣမိဿာ ဝိဝါဟဒိဝသေ၊ ဤအပျိုကြီး၏ မင်္ဂလာ
ဆောင်နေ၌။ ဇီဝိတက္ခယံ ပတွာ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်၍။ မဟာဇနဿ
ဥတ္တရိဘင်္ဂဘာဝံ၊ မင်္ဂလာဆောင်လာ လူများစွာ၏ လက်သုပ်ဟင်းလျာအဖြစ်သို့။
ပတ္တောတိ ဝတွာ၊ ရောက်ဖူးပြီ”ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတိတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို
ဆောင်တော်မူပြီ။

အတိတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသိမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ
ရန္တံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော ဧကသ္မိ

ဂါမကော၊ ဘုရားလောင်းသည် ရွာငယ်တစ်ရွာ၌။ ဧကဿ ကုဠုမ္ပိကဿ ဂေဟေ၊ တစ်ယောက်သော သူကြွယ်၏အိမ်၌။ မဟာလောဟိတောတိ နာမေန ဂေါယောနိယံ နိဗ္ဗတ္တိ၊ နွားနီကြီးဟူသော အမည်ဖြင့် နွားမျိုး၌ ဖြစ်ပြီ။ အဿ ကနိဋ္ဌဘာတာပိ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏ ညီငယ်သည်လည်း။ စူဠလောဟိတော နာမ အဟောသိ၊ နွားနီလေးမည်သည် ဖြစ်ပြီ။ တေယေဝ ဒွေ ဘာတိကေ နိဿာယ၊ ထိုနွားညီနှောင်တို့ကိုသာ မှီ၍။ တသ္မိ ကုလေ ကမ္မဓူရံ ဝတ္တတိ၊ ထို အမျိုး၌ အလုပ်တာဝန်သည် ဖြစ်၏။ တသ္မိ ပန ကုလေ ဧကာ ကုမာရိကာ အတ္တိ၊ ထိုအမျိုး၌ကား သူငယ်မတစ်ယောက်သည် ရှိ၏။ တံ၊ ထိုသူငယ်မကို။ နဂရဝါသီ ဧကော ကုလပုတ္တော၊ မြို့၌နေသော အမျိုးကောင်းသား တစ်ယောက် သည်။ အတ္တနော ပုတ္တဿ ဝါရေသိ၊ မိမိသားအတွက် တောင်းထားပြီ။ တဿာ မာတာပိတရော၊ ထိုသူငယ်မ၏ မိဘတို့သည်။ “ကုမာရိကာယ ဝိဝါဟကာလေ၊ သူငယ်မ၏ ထိမ်းမြားရာအခါ၌။ အာဂတာနံ ပါဟုနကာနံ၊ ရောက်လာကုန်သော ဧည့်သည်တို့အတွက်။ ဥတ္တရိဘဂေါ ဘဝိဿတီတိ၊ လက်သုပ်ဟင်းလျာသည် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ရည်မှန်း၍။ ယာဂုဘတ္တံ ဒတွာ၊ ယာဂုနှင့်ထမင်းကို ပေးကျွေး၍။ မုနိကံ နာမ သူကရံ ပေါသေသု၊ မုနိကမည်သော ဝက်ကို မွေးထားကုန်ပြီ။ တံ ဒိသ္မာ၊ ထိုမုနိကကို မြင်၍။ စူဠလောဟိတော၊ နွားနီလေးသည်။ “ဣမသ္မိ ကုလေ ဝတ္တမာနံ ကမ္မဓူရံ ဤအမျိုး၌ ဖြစ်ပေါ်လာသော အလုပ်တာဝန်ဟူသမျှသည်။ ဘာတရော ဒွေ အမေ၊ ညီနှောင်ဖြစ်ကုန်သော နှစ်ယောက်ကုန်သော ငါတို့ကို။ နိဿာယ ဝတ္တတိ၊ မှီ၍ ပြီးစီးမှုဖြစ်၏။ ပန ဣမေ၊ သို့သော်လည်း ဤလူတို့သည်။ အမှာကံ၊ နွားညီနှောင် ငါတို့အား။ တိဏပလာလာဒိနေဝ ဒေန္တိ၊ မြက်ကောဝက်ရိုး စသည်တို့ကိုသာ ပေးကုန် ကျွေးကုန်၏။ သူကရံ ယာဂုဘတ္တေန ပေါသေန္တိ၊ ဝက်ကို ယာဂုထမင်းဖြင့် ကျွေးမွေးကုန်၏။ ကေန ကာရဏေန ဧသော၊ ဘယ် အကြောင်းကြောင့် ဤဝက်သည်။ ဧတံ လဘတိ န ခေါတိ၊ ဤယာဂုထမင်းကို ရလေသနည်း”ဟု။ ဘာတရံ ပုစ္ဆိ၊ အစ်ကိုနွားနီကြီးကို မေးပြီ။ အထ အဿ ဘာတာ၊ ထိုအခါ ထိုနွားနီလေးအား အစ်ကို နွားနီကြီးသည်။ “တာတ စူဠလောဟိတ တံ၊ အို ညီနွားနီလေး သင်သည်။ ဧတဿ ဘောဇနံ မာ ပိဟယိ၊ ထိုမုနိကဝက်၏ ဘောဇဉ်အစာကို မချစ်ခင်လင့်။ အယံ သူကရော မရဏဘတ္တံ ဘုဂ္ဂတိ၊ ဤမုနိကဝက်သည် သေရမည့် အစာထမင်းကို စားနေ၏။ ဟိ၊ မှန်၏။

ဧတိဿာ ကုမာရိကာယ ဝိဝါဟကာလေ၊ ထိုသူငယ်မ၏ ထိမ်းမြားရာအခါ၌။
 အာဂတာနံ ပါဟုနကာနံ၊ ရောက်လာကုန်သော ဧည့်သည်တို့အတွက်။
 ဥတ္တရိဘဂေါ ဘဝိဿတိတိ၊ လက်သုပ်ဟင်းလျာသည် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ကြံ၍။
 ဣမေ ဧတံ သူကရံ ပေါသေန္တိ၊ ဤအိမ်ရှင်တို့သည် ဤမုနိကဝက်ကို ကျွေးမွေး
 ကုန်၏။ ဣတော ကတိပါဟစွယေန၊ ဤနေ့မှ နှစ်ရက်သုံးရက်လွန်ရာ အခါ၌။
 တေ မနုဿာ အာဂမိဿန္တိ၊ ထိုဧည့်သည်လူတို့သည် လာကြလိမ့်မည်။ အထ နံ
 သူကရံ ထိုအခါ ထိုမုနိကဝက်ကို။ ပါဒေသု ဂဟေတွာ ကဗေန္တော၊ ခြေတို့၌ ကိုင်၍
 ဆွဲငင်ကြလျက်။ ဟေဌာမဉ္စတော နိဟရိတွာ၊ ညောင်စောင်းအောက်မှ ထုတ်၍။
 ဇိဝိတက္ခယံ ပါပေတွာ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်စေ၍။ ပါဟုနကာနံ သူပဗ္ဗန္နံ၊
 ဧည့်သည်တို့အတွက် လက်သုပ်ဟင်းလျာကို။ ကရိယမာနံ ပဿိဿသီတိ ဝတွာ၊
 ပြုခံရသည်ကို မြင်ရတွေ့ရလတ္တံ့”ဟု ပြော၍။

၃၀။ “မာ မုနိကဿ ပိဟယိ၊ အာတုရန္နာနိ ဘုဉ္ဇတိ။

အပေါ့သုက္ကော ဘုသံ ခါဒ၊ ဧတံ ဒိဃာယုလက္ခဏ”န္တိ။

“မာ မုနိကဿ ပိဟယိ (လ) ဧတံ ဒိဃာယုလက္ခဏ” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ
 အာဟ၊ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

၃၀။ မုနိကဿ မာပိဟယိ၊ မုနိက၏ အစာကို မချစ်ခင်လင့်၊ အာတုရန္နာနိ
 ဘုဉ္ဇတိ၊ ကျင်နာခံခက်၊ နှိပ်စက်မည့်အစာတို့ကို စားနေ၏။ အပေါ့သုက္ကော
 ဘုသံ ခါဒ၊ ကြောင့်ကြမရုံ ဖွဲကို စားလော့။ ဧတံ ဒိဃာယုလက္ခဏ၊ ဤဖွဲကို
 စားခြင်းသည် အသက်ရှည်ကြောင်းပေတည်း။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ မာ မုနိကဿ ပိဟယီတိ၊ မာ မုနိကဿ ပိဟယိ ဟူသည်
 ကား။ မုနိကဿ ဘောဇနေ၊ မုနိကဝက်၏ အစာ၌။ ပိဟံ မာ ဥပ္ပါဒယိ၊ ချစ်ခင်မှုကို
 မဖြစ်စေလင့်။ ဧသော မုနိကော၊ ဤမုနိကဝက်သည်။ သုဘောဇနံ ဘုဉ္ဇတိတိ၊
 ကောင်းသော အစာကို စားရ၏ဟု တွေး၍။ မုနိကဿ မာ ပိဟယိ၊ မုနိက
 ဝက်ကို မချစ်လင့် အားမကျလင့်။ အဟမ္ပိ ကဒါ၊ ငါသည်လည်း ဘယ်အခါ၌။
 ဧဝံ၊ ဤမုနိကအတူ။ သုခိတော ဘဝေယျံ န ခေါတိ၊ ချမ်းသာသည် ဖြစ်ရ
 ပါအံ့နည်းဟု တွေး၍။ မုနိကဘာဝံ မာ ပတ္ထယိ၊ မုနိကအဖြစ်ကို မတောင့်တလင့်။
 ဟိ အယံ၊ မှန်၏ ဤမုနိကဝက်သည်။ အာတုရန္နာနိ ဘုဉ္ဇတိ၊ ကျင်နာခံခက်၊

နှိပ်စက်မည့် အစာတို့ကို စားနေရ၏တည်း။ အာတုရန္တာနီတိ မရဏဘောဇနာနိ၊ အာတုရန္တာနိ ဟူသည်ကား သေရမည့်အစာတို့ကိုတည်း။ အပွေါဿုက္ကော ဘုသံ ခါဒါတိ၊ အပွေါဿုက္ကော ဘုသံ ခါဒ ဟူသည်ကား။ တဿ ဘောဇနော၊ ထိုမုနိကဝဂ်၏ အစာ၌။ နိရုဿုက္ကော ဟုတွာ၊ ကြောင့်ကြမရှိသည် ဖြစ်၍။ အတ္တနာ လဒ္ဓံ၊ မိမိသည် ရအပ်သော။ ဘုသံ ခါဒ၊ ဖွဲကို စားလေ့တည်း။ ဧတံ ဒီယာယုလက္ခဏန္တိ၊ ဧတံ ဒီယာယုလက္ခဏံ ဟူသည်ကား။ ဧတံ၊ ဤဖွဲကို စားခြင်းသည်။ ဒီယာယုဘာဝဿ ကာရဏံ၊ အသက်ရှည်သူဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းတည်း။ တတော နစိရဿေဝ၊ ထိုပြောရာနေ့မှ မကြာမီ၌ပင်။ တေ မနုဿာ အာဂမိသု၊ ထိုဧည့်သည်လူတို့သည် လာကုန်ပြီ။ မုနိကံ ယာတေတွာ၊ မုနိကဝဂ်ကို သတ်၍။ နာနပ္ပကာရေဟိ ပဿိသု၊ အထူးထူးသော အပြားတို့ဖြင့် ချက်ကုန်ပြီ။ ဗောဓိသက္ကော စူဠလောဟိတံ၊ ဘုရားလောင်းနွားနီကြီးသည် ညီနွားနီလေးကို။ “တာတ တေ၊ အို ချစ်ညီ သင်သည်။ မုနိကော ဒိဋ္ဌောတိ အာဟ၊ မုနိကကို မြင်အပ်ပြီလား မြင်ရပြီလား”ဟု မေးပြီ။ မုနိကဿ ဘောဇနဖလံ၊ မုနိကဝဂ်၏ အစာကောင်း စားရသောအကျိုးကို။ မေ ဒိဋ္ဌံ ဘာတိကာ၊ ကျွန်ုပ် ညီငယ်သည် မြင်ရပါပြီ အစ်ကိုကြီး။ ဧတဿ ဘောဇနတော၊ ထိုမုနိကဝဂ်၏ အစာထက်။ သတဂုဏေန သဟဿဂုဏေန၊ အဆပေါင်းအရာအားဖြင့် အဆပေါင်းအထောင်အားဖြင့်။ အမှာကံ တိဏပလာလဘုသမတ္တမေဝ၊ ငါတို့၏ မြက်၊ ကောက်ရိုး၊ ဖွဲမျှသည်သာ။ ဥတ္တမဉ္စ အနဝဇ္ဇဉ္စ၊ ကောင်းမြတ်သည် လည်းကောင်း၊ အပြစ်မရှိသည်လည်းကောင်း။ ဒီယာယုလက္ခဏဉ္စ၊ အသက်ရှည် ကြောင်းသည်လည်းကောင်း။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏)။ ဣတိ၊ ဤသို့ နွားနီလေးက ပြန်ပြောပြီ။

သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ “ဘိက္ခု တံ ဧဝံ ခေါ၊ အိုရဟန်း သင်သည် ဤသို့လျှင်။ ပုဗ္ဗေပိ ဣမံ ကုမာရိကံ နိဿာယ၊ ရှေးကလည်း ဤ အပျိုကြီးကို မှီ၍။ ဇိဝိတက္ခယံ ပတွာ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်၍။ မဟာဇနဿ၊ မင်္ဂလာပွဲလာ လူများစွာ၏။ ဥတ္တရိဘင်္ဂဘာဝံ ဂတောတိ၊ လက်သုပ်ဟင်းလျှာအဖြစ်သို့ ရောက်ခဲ့ရပြီဟု။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ သစ္စာနိ ပကာသေသိ၊ သစ္စာတို့ကို ပြတော်မူပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ၊ သစ္စာပြပြီးသော

အဆုံး၌။ ဥက္ကဏ္ဍိတော ဘိက္ခု၊ သာသနာတော်ငြီးငွေ့သော ရဟန်းသည်။
သောတာပတ္တိဖလေ ပတိဋ္ဌာသိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်ပြီ။

သတ္တာ အနုသန္တိ ယဇေတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။
“တဒါ မုနိကသုကရော၊ ထိုအခါက မုနိကဝက်သည်။ ဥက္ကဏ္ဍိတဘိက္ခု အဟောသိ၊
သာသနာ၌ ငြီးငွေ့သော ရဟန်းသည် ဖြစ်လာပြီ။ ထုလ္လကုမာရိကာ ဒဿ
ဇေ၊ အပျိုကြီးကား ထိုသူငယ်မသာတည်း။ စူဠလောဟိတော အာနန္ဒော၊ နွားနီ
လေးကား အာနန္ဒာတည်း။ မဟာလောဟိတော ပန၊ နွားရွှေခိုကြီးသည်ကား။
အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်ပြီဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊
ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

မုနိကဇာတကဝဏ္ဏနာ ဒသမာ၊ ဆယ်ခုမြောက် ဖြစ်သော
မုနိကဇာတ်အဖွင့်တည်း။

ကုရုင်္ဂဂေါ တတိယော၊ သုံးခုမြောက်ဖြစ်သော ကုရုင်္ဂဝဂ်တည်း။

တဿ ဥဒ္ဓါနံ၊ ထိုကုရုင်္ဂဝဂ်၏ အကျဉ်းချုပ်ခေါင်းစဉ်ကား။ ကုရုင်္ဂ ကုက္ကုရဉ္စေ၊
ကုရုင်္ဂဇာတ်လည်းကောင်း၊ ကုက္ကုရဇာတ်လည်းကောင်း။ ဘောဇာဇာနိယဉ္စ
အာဇညံ၊ ဘောဇာဇာနိယဇာတ်လည်းကောင်း၊ အာဇညဇာတ်လည်းကောင်း။
တိတ္ထံ မဟိဋ္ဌာမုခါဘိက္ခု၊ တိတ္ထဇာတ်လည်းကောင်း မဟိဋ္ဌာမုခဇာတ် အဘိဏ္ဍ
ဇာတ်လည်းကောင်း။ နန္ဒိကဏ္ဍ မုနိကန္တိ၊ နန္ဒိဝိသာလဇာတ် ကဏ္ဍဇာတ်
လည်းကောင်း၊ မုနိကဇာတ်လည်းကောင်း ဤသည်ပင်တည်း။

၄။ ကုလောဝကဝဂ္ဂ

၁။ ကုလောဝကဇာတကဝဏ္ဏနာ

ကုလောဝကာတိ ဣဒံ၊ ကုလောဝကာ အစရှိသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။
သတ္တာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌

နေတော်မူစဉ်။ အပရိဿာဝေတွာ၊ မဇ္ဈိမယိုစေမူ၍ မစစ်မူ၍။ ပါနီယံ ပိတံ ဘိက္ခု၊
သောက်ရေကို သောက်သော ရဟန်းကို။ အာရဗ္ဗ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍
ဟောတော်မူပြီ။ သာဝတ္ထိတော သဟာယကာ၊ သာဝတ္ထိမြို့မှ သူငယ်ချင်း
ဖြစ်ကုန်သော။ ဒွေ ဒဟရဘိက္ခု၊ ရဟန်းငယ်နှစ်ပါးတို့သည်။ ဇနပဒံ ဂန္ဓာ၊ ဇနပုဒ်သို့
သွားကြ၍။ ဧကသ္မိ ဖာသုကဌာနေ၊ တစ်ခုသော ချမ်းသာသောနေရာ၌။
ယထာဇ္ဈာသယံ ဝသိတွာ၊ ဆန္ဒရှိသလောက် နေကြပြီး၍။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ
ပဿိဿာမာတိ၊ ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြင်ကုန်အံ့ဟု။ ပုန တတော နိက္ခမိတွာ၊ တစ်ဖန်
ထိုနေရာမှ ထွက်ခဲ့ကြ၍။ ဇေတဝနာဘိမုခါ ပါယိသု၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့
ရှေ့ရှု၍ သွားကုန်ပြီ။ ဧကဿ ဟတ္ထေ၊ တစ်ပါး၏ လက်၌။ ပရိဿာဝနံ အတ္ထိ၊
ရေစစ်သည် ရှိ၏။ ဧကဿ နတ္ထိ၊ တစ်ပါး၏ လက်၌ မရှိ။ ဒွေပိ ဧကတော၊
ရဟန်းငယ်နှစ်ပါးတို့သည်လည်း တပေါင်းတည်း။ ပါနီယံ ပရိဿာဝေတွာ ပိဝန္တိ၊
သောက်ရေကို ဖူးယိုစေ၍၊ စစ်၍ သောက်ကုန်၏။ တေ ဧကဒိဝသံ၊ ထိုရဟန်းငယ်
နှစ်ပါးတို့သည် တစ်နေ့သ၌။ ဝိဝါဒံ အကံသု၊ ငြင်းခုံမှုကို ပြုကြပြီ။ ပရိဿာဝန-
သာမိကော၊ ရေစစ်ပိုင်ရှင်ရဟန်းငယ်သည်။ ဣတရဿ ပရိဿာဝနံ အဒတွာ၊
အခြား ရဟန်းငယ်အား ရေစစ်ကို မပေးမူ၍။ သယမေဝ ပါနီယံ ပရိဿာဝေတွာ
ပိဝိ၊ ကိုယ်တိုင်သာ သောက်ရေကို စစ်၍ သောက်ပြီ။ ဣတရော ပန ပရိဿာဝနံ
အလဘိတွာ၊ သည့်ပြင် ရဟန်းငယ်သည်ကား ရေစစ်ကို ငှားမရ၍။ ပိပါသံ
သန္ဓာရေတုံ အသက္ကောန္တော၊ ရေငတ်မှုကို ကောင်းစွာဆောင်ထားခြင်းငှာ မစွမ်း
နိုင်ရကား။ အပရိဿာဝေတွာ ပါနီယံ ပိဝိ၊ မစစ်မူ၍ သောက်ရေကို သောက်ပြီ။
တေ ဥဘောပိ အနုပုဗ္ဗေန၊ ထိုရဟန်းငယ်နှစ်ပါးတို့သည်လည်း အစဉ်သဖြင့်။
ဇေတဝနံ ပတွာ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ရောက်ကြ၍။ သတ္တာရံ ဝန္တိတွာ
နိသီဒိသု၊ ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုး၍ ထိုင်နေကုန်ပြီ။ သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။
သမ္မောဒနီယံ ကထံ ကထေတွာ၊ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်သော စကားကို မိန့်တော်မူ၍။
“ကုတော အာဂတာ၊ ဘယ်မှ လာကြသည်။ အတ္တာတိ ပုစ္ဆိ၊ ဖြစ်ကြသနည်း”ဟု
မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ မယံ၊ မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော်တို့သည်။ ကောသလ-
ဇနပဒေ၊ ကောသလဇနပုဒ်၌။ ဧကသ္မိ ဂါမကေ ဝသိတွာ၊ ရွာငယ်တစ်ခု၌ နေကြ၍။
တတော နိက္ခမိတွာ၊ ထိုရွာမှ ထွက်ခဲ့၍။ တုမှာကံ ဒဿနတ္ထာယ၊ ရှင်တော်ဘုရား
တို့အား ဖူးခြင်းအကျိုးငှာ။ အာဂတာတိ၊ လာကြပါ၏ဟု ဖြေကြပြီ။ ကစ္စိ ပန၊

ဘယ်လိုလဲ။ ဝေါ သမဂ္ဂါ၊ နှစ်ပါးကုန်သောသင်တို့သည် ညီညွတ်ကြလျက်။ အာဂတာ အတ္ထာတိ၊ လာကြသည် ဖြစ်ကြ၏လောဟု မေးတော်မူပြီ။ အပရိဿာဝနကော၊ ရေစစ်မပါရှိသော ရဟန်းငယ်သည်။ “ဘန္တေ အယံ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ အို ရှင်တော်ဘုရား ဤရဟန်းသည် အကြားလမ်းခရီး၌။ မယာ သဒ္ဓါ၊ တပည့်တော်နှင့် တကွ။ ဝိဝါဒံ ကတွာ၊ ငြင်းခုံမှုကို ပြု၍။ ပရိဿာဝနံ နာဒါသီတိ အာဟ၊ ရေစစ်ကို မပေးပါ မငှားပါ”ဟု လျှောက်ပြီ။ ဣတရောပိ၊ သည်ပြင် ရေစစ်ရှင်ရဟန်းငယ်သည်လည်း။ “ဘန္တေ အယံ အပရိဿာဝေတွာဝ၊ ရှင်တော်ဘုရား ဤရဟန်းသည် မစစ်မှု၍သာ။ ဇာနံ သပါဏကံ၊ သိလျက် ပိုးရှိသော။ ဥဒကံ ပိဝီတိ အာဟ၊ ရေကို သောက်ပါပြီ”ဟု လျှောက်ပြီ။ ဘိက္ခု တံ၊ အိုရဟန်းသင်သည်။ ဇာနံ သပါဏကံ ဥဒကံ၊ သိလျက် ပိုးရှိသော ရေကို။ ပိဝိ ကိရာတိ၊ သောက်သတဲ့ဟု ကြားရသည်ကား။ သစ္စံတိ၊ မှန်သလားဟု မေးတော်မူပြီ။ အာမ ဘန္တေ၊ မှန်ပါသည်ဘုရား။ အပရိဿာဝိတံ ဥဒကံ၊ မစစ်အပ်သော ရေကို။ ပိဝိန္တိ၊ သောက်မိပါပြီဟု လျှောက်ပြီ။ သတ္ထာ၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ “ဘိက္ခု ပုဗ္ဗေ ပဏ္ဍိတာ၊ အိုရဟန်း ရှေးက ပညာရှိတို့သည်။ ဒေဝနဂရေ ရန္တံ ကာရေန္တာ၊ နတ်ပြည်၌ မင်းအဖြစ်ကို ပြုကုန်သော်။ ယုဒ္ဓပရာဇိတာ သမုဒ္ဓပိဋေန ပလာယန္တာ၊ စစ်ရှုံးကြ၍ သမုဒ္ဓရာအပြင်ဖြင့် ပြေးရကုန်သော်။ ‘ဣဿရိယံ နိဿာယ၊ အစိုးရမှုကို အမှီပြု၍။ ပါဏာဝဓံ န ကရိဿာမာတိ၊ သူသက်သတ်မှုကို မပြုကုန်အံ့”ဟု ကြံ၍။ တာဝ မဟန္တံ၊ သို့ကလောက် မြင့်မြတ်ကြီးကျယ်သော။ ယသံ ပရိစ္ဆေဒိတွာ၊ စည်းစိမ် အခြံအရံကို ပစ်ပယ်စွန့်လွှတ်၍။ သုပဏ္ဏပေါတကာနံ ဇီဝိတံ ဒတွာ၊ ဂဠုန်ငယ်တို့အတွက် မိမိအသက်ကို ပေး၍။ ရထံ နိဝတ္တယိသ္မတိ ဝတွာ၊ စီးလာသောရထားကို နောက်ပြန်အလှည့်ခိုင်းဖူးကုန်ပြီ”ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတိတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတိတေ မဂဓရဋ္ဌေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ မဂဓတိုင်း၌။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌။ မာဂဓရာဇာ ရန္တံ ကာရေသိ၊ မာဂဓမင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုပြီ။ တဒါ ဗောဓိသက္ကော၊ ထိုအခါ ဘုရားလောင်းသည်။ ဧတရဟိ သက္ကော၊ ယခုအခါ သိကြားမင်းသည်။ ပုရိမတ္တဘာဝေ မဂဓရဋ္ဌေ၊ ရှေးဘဝ၌ မဂဓတိုင်း၌။ မစလဂါမကေ နိဗ္ဗတ္တိ ယထာ၊ မစလရွာကလေး၌ ဖြစ်ခဲ့သကဲ့သို့။ ဧဝံ တသ္မိယေဝ မစလဂါမကေ၊ ထို့အတူ ထိုမစလရွာကလေး၌ပင်။ မဟာကုလဿ ပုတ္တော၊

ဆွေကြီးမျိုးကြီး၏ သားသည်။ ဟုတွာ နိဗ္ဗတ္တိ ဖြစ်၍ ဖြစ်ပြီ။ အဿ နာမဂ္ဂဟဏ-
ဒိဝသေ ၈၊ ထိုဘုရားလောင်းကို အမည်မှည့်ရာ နေ၌လည်း။ အဿ နာမံ၊
ထိုဘုရားလောင်း၏ အမည်ကို။ မဃကုမာရောတွေဝ အကံသု၊ မဃသတို့သား
ဟူ၍သာ ပြုကုန် မှည့်ကုန်ပြီ။ သော ဝယပ္ပတ္တော၊ ထိုမဃသတို့သားသည်
အရွယ်ရောက်သော်။ မဃမာဏဝေါတိ ပညာယိတ္ထ၊ မဃလုလင်ဟု ထင်ရှားပြီ။
အထ အဿ မာတာပိတရော၊ ထိုအခါ ထိုမဃလုလင်၏ မိဘတို့သည်။ သမာန-
ဇာတိက ကုလတော၊ ဇာတ်တူအမျိုးမှ။ အဿ ဒါရိကံ အာနယိသု၊ ထိုမဃ
လုလင်ဖို့ သတို့သမီးကို ဆောင်ယူကုန်ပြီ။ သော ပုတ္တဓိတာဟိ ဝဗ္ဗမာနော၊ ထိုမဃ
လုလင်သည် သားသမီးတို့ဖြင့် ကြီးပွားလျက်။ ဒါနပတိ အဟောသိ၊ အလှူရှင်သည်
ဖြစ်ပြီ။ ပဉ္စသီလာနိ ရက္ခတိ၊ ငါးပါးသီလတို့ကို စောင့်ရှောက်၏။ တသ္မိဉ္စ ဂါမေ၊
ထိုရွာ၌လည်း။ တေတ္တိသေဝ ကုလာနိ ဟောန္တိ၊ သုံးကျိပ်သုံးမျိုးသာဖြစ်သော
မျိုးစုဆွေစုတို့သည် ဖြစ်ကုန် ရှိကုန်၏။ တေတ္တိသကုလာ တေပိ မနုဿာ၊
ဆွေစုမျိုးစု သုံးကျိပ်သုံးမျိုးဖြစ်ကုန်သော ထိုလူတို့သည်လည်း။ ဧကဒိဝသံ
ဂါမမဇ္ဈေ ဌတွာ၊ တစ်နေ့၌ ရွာလယ်၌ တည်၍။ ဂါမကမ္မံ ကရောန္တိ၊ ရွာမှုကို
ပြုကြကုန်၏။ ဗောဓိသတ္တော ဌိတဌာနေ၊ ဘုရားလောင်းသည် ရပ်ရာဌာန၌။
ပါဒေဟိ ပံသု ဝိယူဟိတွာ၊ ခြေတို့ဖြင့် မြေမှုန့်ကို ယက်၍။ တံ ပဒေသံ၊ မိမိရပ်ရာ
ထိုနေရာကို။ ရမဏီယံ ကတွာ အဌာသိ၊ မွေ့လျော်ဖွယ်ကို ပြု၍ ရပ်နေပြီ။ အထ
ဧကော အညော အာဂန္တာ၊ ထိုအခါ တစ်ယောက်သော အခြားသူသည် လာ၍။
တသ္မိ ဌာနေ ဌိတော၊ ထိုဌာန၌ ရပ်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော အပရံ ဌာနံ၊ ဘုရား
လောင်းသည် အခြားသော ဌာနကို။ ရမဏီယံ ကတွာ အဌာသိ၊ မွေ့လျော်ဖွယ်ကို
ပြု၍ ရပ်နေပြီ။ တတြာပိ အညော ဌိတော၊ ထိုနောက်ဌာန၌လည်း အခြားသူသည်
လာရပ်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော အပရမ္မိ အပရမ္မိ ဣတိ၊ ဘုရားလောင်းသည်
အခြားနေရာကိုလည်းကောင်း၊ အခြားနေရာကိုလည်းကောင်း ဤသို့။ သဗ္ဗေသမ္ပိ
ဌိတဌာနံ၊ လူအားလုံးတို့၏လည်း ရပ်ရာဌာနကို။ ရမဏီယံ ကတွာ၊ မွေ့လျော်
ဖွယ်ကို ပြု၍။ အပရေန သမယေန တသ္မိ ဌာနေ၊ တစ်ပါးသောအခါ၌ ထိုဌာန၌။
မဏ္ဍပံ ကာရေသိ၊ မဏ္ဍပ်ကို ဆောက်လုပ်စေပြီ။ မဏ္ဍပမ္ပိ အပနေတွာ၊ မဏ္ဍပ်
ကိုလည်း ပယ်ရှားဖျက်ဆီး၍။ သာလံ ကာရေသိ၊ ဇရပ်ကို ဆောက်လုပ်စေပြီ။

တတ္ထ ဖလကာသနာနိ သန္တရိတွာ၊ ထိုလရပ်၌ ပျဉ်အခင်းတို့ကို ကောင်းစွာခင်း၍။
ပါနီယစာဋီ ဌပေသိ၊ သောက်ရေအိုးကြီးကို တည်စေပြီ၊ တည်ထားပြီ။

အပရေန သမယေန တေပိ တေတ္တိသဇနာ၊ နောက်အခါ၌ ထိုသုံးကျိပ်
သုံးယောက်သော အိမ်ထောင်ဦးစီးလူတို့သည်လည်း။ ဗောဓိသတ္တေန သမာနစ္ဆန္တာ
အဟေသုံ၊ ဘုရားလောင်းနှင့် တူသောဆန္ဒရှိကုန်သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တေ
ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအိမ်ထောင်ဦးစီး သုံးကျိပ်သုံးယောက်သော လူတို့ကို
ဘုရားလောင်းသည်။ ပဉ္စသု သီလေသု ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ ငါးပါးသီလတို့၌ တည်စေ
၍။ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုအခါမှ စ၍။ တေဟိ သဒ္ဓိ၊ ထိုသုံးကျိပ်သုံးယောက်တို့နှင့်
အတူ။ ပုညာနိ ကရောန္တော ဝိစရတိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို ပြုလျက် လှည့်လည်၏။
တေပိ တေနေဝ သဒ္ဓိ၊ ထိုသုံးကျိပ်သုံးယောက်တို့သည်လည်း ထိုဘုရားလောင်း
နှင့်သာ အတူ။ ပုညာနိ ကရောန္တာ၊ ကောင်းမှုတို့ကို ပြုကြလျက်။ ကာလဿေဝ
ဝုဋ္ဌာယ၊ စောစောသာ ထ၍။ ဝါသိဖရသုမုသလဟတ္တာ၊ ပဲကွပ်၊ ပုဆိန်၊ ကျည်ပွေ့
လက်၌ ရှိကြ၍။ စတုမဟာပထာဒိသု၊ လမ်းလေးခွစသည်တို့၌။ မုသလေန
ပါသာဏေ ဥဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ကျည်ပွေ့ဖြင့် ကျောက်တုံးတို့ကို ထစေ၍၊ ကော်၍။
ပဝဋ္ဌေန္တိ၊ လိမ့်စေကုန်၏၊ လှိမ့်ကုန်၏။ ယာနာနံ အက္ခပဋိယာတရက္ခေ ဟရန္တိ၊
ယာဉ်တို့၏ ဝန်ရိုးထိခိုက်သော သစ်ပင်တို့ကို ဆောင်ယူဖယ်ရှားကုန်၏။ ဝိသမံ
သမံ ကရေန္တိ၊ မညီသောလမ်းကို ညီအောင် ပြုကုန်၏။ သေတုံ အတ္တရန္တိ၊
တံတားကို ခင်းကုန်၏။ ပေါက္ခရဏိယော ခဏန္တိ၊ ကန်တို့ကို တူးကုန်၏။ သာလံ
ကရေန္တိ၊ လရပ်ကို ဆောက်လုပ်ကုန်၏။ ဒါနာနိ ဒေန္တိ၊ လှူဖွယ်တို့ကို လှူကုန်၏။
သီလာနိ ရက္ခန္တိ၊ သီလတို့ကို စောင့်ကုန်၏။ ဧဝံ ယေဘုယျေန သကလဂါမ-
ဝါသိနော၊ ဤသို့လျှင် များသောအားဖြင့် ရွာနေလူ အားလုံးတို့သည်။
ဗောဓိသတ္တဿ ဩဝါဒေ ဌတွာ၊ ဘုရားလောင်း၏ ဩဝါဒ၌ တည်၍။ သီလာနိ
ရက္ခိသု၊ သီလတို့ကို စောင့်ကုန်ပြီ။

အထ နေသံ ဂါမဘောဇကော၊ ထိုအခါ ထိုလူတို့၏ မစလရွာစားသည်။
“အဟံ ပုဗ္ဗေ၊ ငါသည် ရှေးက။ ဧတေသု သုရံ ပိဝန္တေသု၊ ဤရွာသားတို့သည်
သေရည်ကို သောက်ကြသော်။ ပါဏာတိပါတာဒိနိ ကရောန္တေသု၊ သူသက်သတ်မှု
စသည်တို့ကို ပြုကြသော်။ စာဋိကဟာပဏာဒိဝသေန စေဝ ဒဏ္ဍဗလိဝသေန

စ၊ သေရည်တစ်အိုး ငွေတစ်ကျပ်စသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊
ဒဏ်ငွေ အခွန်အတုတ် အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ခနံ လဘာမိ၊ ပစ္စည်းကို
ရ၏။ ဣဒါနိ ပန မယော မာဏဝေါ၊ ယခုကား မယမည်သော လုလင်သည်။
သီလံ ရက္ခာပေတိ၊ သီလကို စောင့်စေ၏။ တေသံ ပါဏာတိပါတာဒီနိ၊ ထိုမစလ
ရွာသားတို့အား သူ့သက်သတ်မှု စသည်တို့ကို။ ကာတုံ န ဒေတိ၊ ပြုခြင်းငှာ
မပေး။ ဣဒါနိ ပန၊ ယခုအခါ ပြောင်းပြန်ပြုအံ့။ ဣဒါနိ တေ၊ ယခုအခါ ထိုမစလ
ရွာသားတို့ကို။ ပဉ္စ သီလာနိ၊ ငါးပါးကုန်သော သီလတို့ကို။ န ရက္ခာပေဿာမိတိ
စိန္တေသိ၊ မစောင့်စေအံ့ မစောင့်ရအောင်ပြုအံ့”ဟု ကြံပြီ။ ဣတိ ကုဒ္ဒေါ၊ ဤသို့
ကြံ၍ စိတ်ဆိုး၍။ ရာဇာနံ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ မင်းသို့ ချဉ်းကပ်၍။ “ဒေဝ ဗဟူ
စောရာ၊ အိုမင်းကြီး များစွာကုန်သော သူခိုးဓားပြတို့သည်။ ဂါမဃာတာဒီနိ
ကရောန္တာ၊ ရွာဖျက်ဆီးတိုက်ခိုက်မှုစသည်တို့ကို ပြုကြလျက်။ ဝိစရန္တိတိ အာဟ၊
လှည့်လည်နေကြပါ၏”ဟု လျှောက်ပြီ။ ရာဇာ တဿ ဝစနံ သုတွာ၊ မဂဓမင်းသည်
ထိုမစလရွာစား၏ စကားကို ကြား၍။ ဂစ္ဆ သွားချေ။ တေ အာနေဟီတိ အာဟ၊
ထိုသူခိုးဓားပြတို့ကို ဖမ်းဆီးခေါ်ယူခဲ့လော့ဟု ပြောပြီ။ သော ဂန္တာ၊ ထိုမစလ
ရွာစားသည် သွား၍။ သဗ္ဗေပိ တေ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော မယအမျှ
ရှိသည် ထိုလူတို့ကို။ ဗန္ဓိတွာ အာနေတွာ၊ ဖွဲ့ချည်၍ ဆောင်ယူခဲ့၍။ ဒေဝ စောရာ
အာနိတာတိ၊ အို အရှင်မင်းကြီး သူခိုးဓားပြတို့ကို ဆောင်ယူအပ်ကုန်ပြီဟု။ ရညော
အာရောစေသိ၊ မင်းအား လျှောက်ထားပြီ။ ရာဇာ တေသံ ကမ္မံ၊ မဂဓမင်းသည်
မယကြီးမျှသော ထိုလူတို့၏ အမှုကို။ အသောဓေတွာဝ၊ မသုတ်သင် မစစ်ဆေး
မှု၍သာ။ “ဟတ္ထိနာ နေ၊ ဆင်ဖြင့် ထိုလူတို့ကို။ မဒ္ဒါပေထာတိ အာဟ၊ နင်းစေကုန်
လော့”ဟု ပြောပြီ။ တတော သဗ္ဗေပိ တေ၊ ထိုသို့မိန့်ခြင်းကြောင့် အလုံးစုံလည်း
ဖြစ်ကုန်သော မယကြီးမျှသည် ထိုလူတို့ကို။ ရာဇင်္ဂဏေ နိပဇ္ဇာပေတွာ၊ နန်း
ရင်ပြင်၌ အိပ်စေ၍။ ဟတ္ထိ အာနယိသု၊ ဆင်ကို ဆောင်လာကုန်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော
တေသံ၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုသုံးကျိပ်သုံးယောက်တို့အား။ “တုမေ သီလာနိ
အာဝဇ္ဇေထ၊ သင်တို့သည် သီလတို့ကို ဆင်ခြင်ကြလော့။ ပေသုညကာရကေ စ
ရညေ စ၊ ကုန်းတိုက်သည့်ရွာစား၌လည်းကောင်း၊ ရှင်ဘုရင်၌လည်းကောင်း။
ဟတ္ထိမိ စ အတ္တနော သရီရေ စ၊ ဆင်၌လည်းကောင်း၊ မိမိ၏ ကိုယ်၌
လည်းကောင်း။ ဧကသဒိသမေဝ မေတ္တံ၊ ထပ်တူထပ်မျှသာဖြစ်သော မေတ္တာကို။

ဘာဝေထာတိ သြဝါဒံ အဒါသိ၊ ဖြစ်စေကြ ပွားစေကြ”ဟု သြဝါဒကို ပေးပြီ။
 တေ တထာ အကံသု၊ ထိုသုံးကျိပ်သုံးယောက်သော သူတို့သည် ထိုဘုရားလောင်း
 ပြောသည့်အတိုင်း ပြုကုန်ပြီ။ အထ နေသံ မဒ္ဒနတ္ထာယ၊ ထိုအခါ မယကြီးများသည်
 ထိုလူတို့ကို နင်းခြင်းငှာ။ ဟတ္ထိ ဥပနေသုံ၊ ဆင်ကို အနီးဆောင်ယူလာကုန်ပြီ။
 သော ဥပနိယမာနောပိ၊ ထိုဆင်သည် အနီးဆောင်ယူအပ်သော်လည်း။ န
 ဥပဂစ္ဆတိ၊ မယတို့ အနီးမသွား။ မဟာဝိရဝံ ဝိရိဝိတွာ ပလာယတိ၊ သည်းစွာသော
 အသံကို မြည်၍ ပြေး၏။ အညံ အညံ ဟတ္ထိ အာနယိသု၊ အခြားအခြားသော
 ဆင်ကို ဆောင်ယူလာကုန်ပြီ။ တေပိ တထေဝ ပလာယိသု၊ ထိုဆင်တို့သည်လည်း
 ထိုပထမဆင်အတူသာ ထွက်ပြေးကုန်ပြီ။

ရာဇာ၊ မဂဓဘုရင်သည်။ “ဧတေသံ ဟတ္ထေ ဤသူတို့၏ လက်၌။ ကိဉ္စိ သြသမံ၊
 တစ်စုံတစ်ခုသော ဆေးသည်။ ဘဝိဿတိတိ စိန္တေတွာ၊ ရှိလတ္တံ”ဟု ကြံ၍။
 ဝိစိနထာတိ အာဟ၊ ရှာကြဟု ပြောပြီ။ ဝိစိနန္တာ အဒိသွာ၊ ရှာကြသော် မတွေ့၍။
 နတ္ထိ ဒေဝါတိ အာဟံသု၊ မရှိပါ အရှင်မင်းကြီးဟု လျှောက်ကုန်ပြီ။ တေန ဟိ၊
 ဒီလိုဆိုလျှင်။ ကိဉ္စိ မန္တံ ပရိဝတ္တေဿန္တိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော မန္တန်ကို ရွတ်ကြ
 မန်းကြလတ္တံ။ ဝေါ ပရိဝတ္တနမန္တော၊ သင်တို့အား ရွတ်ဖတ်မန်းမှုတ်သော
 မန္တန်သည်။ အတ္ထိတိ နေ ပုစ္ဆထ၊ ရှိသလားဟု ထိုလူတို့ကို မေးကြလော့။ ဣတိ၊
 ဤသို့ မေးခိုင်းပြီ။ ရာဇပုရိသာ ပုစ္ဆိသု၊ မင်းချင်းယောက်ျားတို့သည် မေးကုန်ပြီ။
 ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ အတ္ထိတိ အာဟ၊ ရှိ၏ဟု ဖြေပြီ။ ရာဇ-
 ပုရိသာ၊ မင်းချင်းယောက်ျားတို့သည်။ အတ္ထိ ကိရ ဒေဝါတိ၊ ရှိပါသတဲ့ အရှင်
 မင်းကြီးဟု။ အာရောစယိသု၊ လျှောက်ကုန်ပြီ။ ရာဇာ သဗ္ဗေပိ တေ၊ မဂဓမင်းသည်
 အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော မယကြီးများသည့် ထိုလူတို့ကို။ ပက္ခောသာပေတွာ၊
 ခေါ်စေ၍။ “တုမှာကံ ဇာနနမန္တံ သင်တို့၏ သိထားသော မန္တန်ကို။ ကထေထာတိ
 အာဟ၊ ဆိုကြလော့”ဟု မိန့်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်း မယလုလင်သည်။
 “ဒေဝ အမှာကံ၊ အရှင်မင်းကြီး ကျွန်တော်မျိုးတို့အား။ အညော မန္တော နာမ
 နတ္ထိ၊ အခြားသော မန္တန်မည်သည် မရှိ။ ပန တေတ္ထိသမတ္တာ၊ အဟုတ်သော်ကား
 သုံးကျိပ်သုံးယောက် အရေအတွက်ရှိကုန်သော။ အမေ ဇနာ ပါဏံ န ဟနာမ၊
 ကျွန်တော်မျိုးတို့သည် သူ့အသက်ကို မသတ်ပါကုန်။ အဒိန္နံ နာဒိယာမ၊ အရှင်
 မပေးသည်ကို မယူပါကုန်။ မိစ္ဆာစာရံ န စရာမ၊ သူ့အိမ်ရာ မှားသောအကျင့်ကို

မကျင့်ပါကုန်။ မုသာဝါဒံ န ဘဏာမ၊ မုသားစကားကို မပြောကြားပါကုန်။ မဇ္ဇံ န ပိဝါမ၊ သေရည်သေရက်ကို မသောက်ပါကုန်။ မေတ္တံ ဘာဝေမ၊ မေတ္တာကို ပွားစေပါကုန်၏။ ဒါနံ ဒေမ၊ လှူဖွယ်ကို လှူပါကုန်၏။ မဂ္ဂံ သမံ ကရောမ၊ လမ်းကို ညီအောင် ပြုပါကုန်၏။ ပေါက္ခရဏိယော ခဏာမ၊ ရေကန်တို့ကို တူးပါကုန်၏။ သာလံ ကရောမ၊ ဇရပ်ကို ဆောက်လုပ်ကုန်၏။ အယံ အမှာကံ၊ ဤလျှောက် ပြီးသည်ကား ကျွန်တော်မျိုးတို့၏။ မန္တော စ ပရိတ္တဉ္စ ဝုဓိံ စာတိ၊ မန္တန်လည်း ဟုတ်ပါ၏၊ အရံအတားလည်း ဟုတ်ပါ၏၊ ကြီးပွားကြောင်းလည်း ဟုတ်ပါ၏”ဟု။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။ ရာဇာ တေသံ ပသန္တော၊ မဂမင်းသည် ထိုမယကြီးများသည့် လူတို့အား ကြည်ညို၍။ ပေသုညကာရကဿ၊ ကုန်းတိုက်မှုပြုသည့် ရွာစား၏။ သဗ္ဗံ ဂေဟဝိဘဝံ၊ အလုံးစုံသော အိမ်ရှိပစ္စည်းကိုလည်းကောင်း။ တဉ္စ၊ ထိုရွာစား ကို၎င်း။ တေသံ ဒါသံ ကတွာ၊ ထိုမယကြီးများသော လူတို့၏ ကျွန်ကို ပြု၍။ အဒါသိ၊ ပေးလိုက်ပြီ။ တံ ဟတ္ထိစ္စ တံ ဂါမဉ္စ၊ ထိုဆင်ကိုလည်းကောင်း၊ ထိုမစလရွက်ကို လည်းကောင်း။ တေသံယေဝ အဒါသိ၊ ထိုမယကြီးများသော လူတို့အားသာ အပိုင်စားပေးပြီ။

တေ တတော ပဌာယ၊ ထိုမယကြီးများသော လူတို့သည် ထိုအခါမှ စ၍။ ယထာ ရုစိယာ ပုညာနိ ကရောန္တာ၊ ကြိုက်သည်အားလျော်စွာ ကောင်းမှုတို့ကို ပြုကုန်သော်။ စတုမဟာပထေ၊ လမ်းလေးခွ၌။ မဟန္တံ သာလံ ကာရေဿာမာတိ၊ ကြီးစွာသော ဇရပ်ကို ပြုစေကုန်အံ့ဟု။ ဝဗ္ဗကိ ပက္ခောသာပေတွာ၊ လက်သမားကို ခေါ်စေ၍။ သာလံ ပဌပေသံ၊ ဇရပ်ကို ဖြစ်စေကုန်ပြီ ဆောက်ကြပြီ။ မာတုဂါမေသု ဝိဂတစ္ဆန္ဒတာယ ပန၊ မာတုဂါမတို့၌ ကင်းသောဆန္ဒ ရှိကုန်သည်၏အဖြစ် ကြောင့်ကား။ တဿာ သာလာယ၊ ထိုဇရပ်၌။ မာတုဂါမာနံ ပတ္တိ နာဒံသု၊ မာတုဂါမတို့အား ကုသိုလ်အဖို့ကို မပေးကုန်ပြီ။ တေန စ သမယေန၊ ထိုအခါက လည်း။ ဗောဓိသတ္တဿ ဂေဟေ၊ ဘုရားလောင်းမယ၏ အိမ်၌။ သုဓမ္မာ စိတ္တာ နန္ဒာ သုဇာ၊ သုဓမ္မာလည်းကောင်း၊ စိတ္တာလည်းကောင်း၊ နန္ဒာလည်းကောင်း၊ သုဇာလည်းကောင်း။ ဣတိ စတဿော၊ ဤသို့ လေးယောက်ကုန်သော။ ဣတ္ထိယော ဟောန္တိ၊ မိန်းမတို့သည် ရှိကုန်၏။ တာသု သုဓမ္မာ၊ ထိုလေးယောက် တို့တွင် သုဓမ္မာသည်။ ဝဗ္ဗကိနာ သဒ္ဓိ၊ လက်သမားနှင့် အတူ။ ဧကတော ဟုတွာ၊ တပေါင်းတည်းဖြစ်၍။ “ဘာတိက ဣမိဿာ သာလာယ၊ မောင်ကြီး ဤဇရပ်၌။

မံ ဇေဋ္ဌိကံ၊ ကျွန်မကို ကုသိုလ်ရှင်အကြီးအကဲကို။ ကရောဟိတိ ဝတော၊ ပြုပါလော့”ဟု ပြော၍။ လဉ္စ အဒါသိ၊ တံစိုးလက်ဆောင်ကို ပေးပြီ။ သော၊ ထိုလက်သမားသည်။ သာဓူတိ သမ္ပဋိစ္ဆိတွာ၊ ကောင်းပြီဟု ဝန်ခံ၍။ ပဌမမေဝ ကဏ္ဍိကာရက္ခံ၊ ရှေးဦးစွာပင် ထုပ်ကာသစ်သားကို။ သုက္ခာပေတွာ တစ္ဆေတွာ ဝိဇ္ဇိတွာ၊ ခြောက်သွေ့စေ၍ ရွှေပေါ်ထိုး၍ ထွင်းဖောက်၍။ ကဏ္ဍိကံ နိဌာပေတွာ၊ ထုပ်ကာကို ပြီးစေ၍။ ဝတ္ထေန ပလိဝေဌေတွာ ဌပေသိ၊ အဝတ်ဖြင့် ရစ်ပတ်၍ ထားပြီ။ အထ သာလံ နိဌာပေတွာ၊ ထိုအခါ ဇရပ်ကို ပြီးစေ၍။ ကဏ္ဍိကာရောပန-ကာလေ၊ ထုပ်ကာတင်မည့်အခါ၌။ “အဟော အယျာ၊ ဟော အိုအရှင်တို့။ ဧကံ န သရိမ္မာတိ အာဟ၊ တစ်ခုကို မေ့နေခဲ့ကြပြီ”ဟု ပြောပြီ။ ကိ နာမ ဘောတိ၊ ဘာမည်သော တစ်ခုလဲ အချင်းဟု မေးကြပြီ။ ကဏ္ဍိကာ လဉ္စ၊ ဝဋ္ဋတိတိ၊ ထုပ်ကာကို ရခြင်းငှာ သင့်၏ဟု ဖြေပြီ။ ဟောတု အာဟရိဿာမာတိ၊ ဖြစ်ပါစေ ရှိပါစေ၊ ဆောင်ယူကြအံ့ဟု ပြောကြပြီ။ ဣဒါနိ ဆိန္နရက္ခေန၊ ယခု ခုတ်ဖြတ် အပ်သော သစ်သားဖြင့်။ ကာတုံ န သက္ကာ၊ ပြုခြင်းငှာ မတတ်ကောင်း။ ပုဗ္ဗေယေဝ၊ ရှေး၌ပင် ရှေးကပင်။ ဆိန္နိတွာ တစ္ဆေတွာ ဝိဇ္ဇိတွာ၊ ခုတ်ဖြတ်၍ ရွှေပေါ်ထိုး၍ ထွင်းဖောက်၍။ ဌပိတကဏ္ဍိကာ၊ ထားအပ်သော ထုပ်ကာကို။ လဉ္စ၊ ဝဋ္ဋတိတိ၊ ရခြင်းငှာ သင့်၏ဟု ပြောပြီ။ ဣဒါနိ ကိ ကာတဗ္ဗန္တိ၊ ယခုအခါ ဘာကို လုပ်သင့် သလဲဟု မေးကြပြီ။ ကဿစိ ဂေဟေ၊ တစ်ဦးတစ်ယောက်၏ အိမ်၌။ နိဌာပေတွာ ဌပိတာ၊ အပြီးအစီး ပြုလုပ်၍ထားအပ်သော။ ဝိက္ကာယိကကဏ္ဍိကာ သစေ အတ္ထိ၊ ရောင်းဖို့ရာ ထုပ်ကာသည် အကယ်၍ ရှိအံ့။ သာ ပရိယေသိတဗ္ဗာတိ၊ ထို ရောင်းဖို့ရာ ထုပ်ကာကို ရှာသင့်၏ဟု ဖြေပြီ။ တေ ပရိယေသန္တာ၊ ထိုမယ ကြီးများသော လူတို့သည် ရှာကြသော်။ သုဓမ္မာယ ဂေဟေ ဒိသွာ၊ သုဓမ္မာ၏ အိမ်၌ တွေ့၍။ မူလေန န လဘိသု၊ တန်ဖိုးဖြင့် ဝယ်မရကုန်။ “မံ သာလာယ ပတ္တိကံ၊ ကျွန်မကို ဇရပ်၌ ကုသိုလ်ပါဝင်ခွင့်ရှိသည်ကို။ သစေ ကရောထ၊ အကယ်၍ ပြုကုန်အံ့။ ဒဿာမိတိ ဝုတ္တေ၊ လျှပ်ပါမည်”ဟု ပြောအပ်သော်။ “မာတုဂါမာနံ ပတ္တိ၊ မာတုဂါမတို့အား ကုသိုလ်ပါဝင်ခွင့်ကို။ မယံ န ဒမ္မာတိ အာဟံသု၊ ငါတို့သည် မပေးနိုင်ကုန်ဟု ပြောကြပြီ။

အထ နေ ဝဇ္ဇကီ၊ ထိုအခါ ထိုမယကြီးများသောလူတို့ကို လက်သမားသည်။ “အယျာ တုမေ၊ အိုအရှင်တို့ အရှင်တို့သည်။ ကိ ကထေထ၊ ဘယ်ကဲ့သို့ ပြောကြ

သနည်း။ ဗြဟ္မလောကံ ဌပေတွာ၊ ဗြဟ္မာပြည်ကို ချန်ထား၍။ အညံ မာတုဂါမ-
ရဟိတဌာနံ နာမ နတ္ထိ၊ အခြားသော မိန်းမကင်းသော နေရာမည်သည် မရှိ။
ကဏ္ဍိတံ ဂဏှထ၊ ထုပ်ကာကို ယူကြပါ။ ဧဝံ သန္တေ၊ ဤသို့ ယူသည်ရှိသော်။
အမှာကံ ကမ္မံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ လက်သမားအမှုသည်။ နိဋ္ဌံ ဂမိဿတိတိ၊ အပြီးသို့
ရောက်ပါလိမ့်မည်ဟု ပြောပြီ။ တေ သာဓူတိ၊ ထိုလူတို့သည် ကောင်းပြီဟု။
ကဏ္ဍိကံ ဂဟေတွာ၊ ထုပ်ကာကို ယူ၍။ သာလံ နိဌာပေတွာ၊ ဇရပ်ကြီးကို ပြီးစေ၍။
အာသနဖလကာနိ သန္တရိတွာ၊ နေစရာပျဉ်ချပ်တို့ကို ကောင်းစွာခင်း၍။ ပါနီယ-
စာဋိယော ဌပေတွာ၊ သောက်ရေအိုးတို့ကို တည်ထား၍။ ယာဂုဘတ္တံ နိဗန္ဓိသု၊
ယာဂုနှင့်ထမင်းကို မြဲစွာဖွဲ့ထား တည်ထားကုန်ပြီ။ သာလံ၊ ဇရပ်ကို။ ပါကာရေန
ပရိက္ခိပိတွာ၊ တံတိုင်းဖြင့် ကာရံ၍။ ဒွါရံ ယောဇေတွာ၊ တံခါးကို ယှဉ်စေ၍၊ တပ်၍။
အန္တောပါကာရေ ဝါလုကံ အာကိရိတွာ၊ တံတိုင်းအတွင်း၌ သဲကို ကြံဖြန့်ခင်း၍။
ဗဟိပါကာရေ၊ တံတိုင်းပြင်ပ၌။ တာလပန္နိယော ရောပေသံ၊ ထန်းပင်တန်းတို့ကို
စိုက်ပျိုးကုန်ပြီ။ စိတ္တာပိ တသ္မိ ဌာနေ၊ သုစိတ္တာသည်လည်း ထိုဇရပ်၏ မနီးမဝေး
နေရာ၌။ ဥယျာနံ ကာရေသိ၊ ဥယျာဉ်ကို ပြုစေပြီ။ အသုကော နာမ၊ ထိုမည်သော။
ပုပ္ဖုပဂဖလူပဂရက္ခော၊ ပွင့်ပင် သီးပင်သည်။ တသ္မိ နတ္ထိတိ၊ ထိုဥယျာဉ်၌ မရှိဟု။
နာဟောသိ၊ မဖြစ်ပြီ။ နန္ဒာပိ တသ္မိယေဝ ဌာနေ၊ သုနန္ဒာသည်လည်း ထိုဇရပ်
မနီးမဝေးနေရာ၌ပင်။ ပဉ္စဝဏ္ဏေဟိ ပဒုမေဟိ၊ အဆင်းငါးမျိုး ရှိကုန်သော ကြာ
တို့ဖြင့်။ သဉ္စန္ဒံ ရမဏီယံ၊ ကောင်းစွာဖွဲ့လွှမ်းအပ်၍ မွေ့လျော်ဖွယ် ကောင်းသော။
ပေါက္ခရဏိ ကာရေသိ၊ ရေကန်ကို ပြုစေပြီ။ သုဇာ ကိဉ္စိ န အကာသိ၊
သုဇာသည်ကား ဘာကောင်းမှုကိုမျှ မပြုပြီ။

ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းမယသည်။ မာတု ဥပဌာနံ ပိတု ဥပဌာနံ၊
အမိအား လုပ်ကျွေးခြင်းလည်းကောင်း၊ အဖအား လုပ်ကျွေးခြင်းလည်းကောင်း။
ကုလေ ဇေဌာပစာယိကကမ္မံ၊ အမျိုး၌ ကြီးသူကို ရိုသေမှုပြုခြင်းလည်းကောင်း။
သစ္စဝါစံ အဖရသဝါစံ၊ အမှန်ပြောခြင်းလည်းကောင်း၊ ယဉ်ကျေးစွာပြောခြင်း
လည်းကောင်း။ အပိသုဏဝါစံ မစ္ဆေရဝိနယန္တိ၊ သင့်မြတ်အောင် ပြောခြင်း
လည်းကောင်း၊ ဝန်တို့မှု ပယ်ဖျောက်ခြင်းလည်းကောင်းဟူကုန်သော။ ဣမာနိ
သတ္တ ဝတပဒါနိ ပူရေတွာ၊ ဤခုနစ်ပါးကုန်သော ကျင့်ဝတ်တို့ကို ဖြည့်ကျင့်၍။

“မာတာပေတ္တိဘရံ၊ မိဘတို့ကိုမွေးမြူသော။ ကုလေ ဇေဋ္ဌာပစာယိနံ၊ အမျိုး၌ ကြီးသူကို ရိုသေလေ့ရှိသော။ သဏှံ သခိလသမ္ဘာသံ၊ သိမ်မွေ့သော ယဉ်ကျေးစွာ ပြောဆိုတတ်သော။ ပေသုဏောယုပ္ပဟာယိနံ၊ ကုန်းတိုက်စကား ပယ်ရှား တတ်သော။ မစ္ဆေရဝိနယေ ယုတ္တံ၊ ဝန်တို့မှပယ်ဖျောက်ခြင်း၌ ယှဉ်သော။

သစ္စံ ကောဓာဘိဘုံ၊ အမှန်ပြောသော ဒေါသလွှမ်းမိုးနိုင်သော။ ဇန္တု တံ နရံ၊ ဇန္တုဟု ခေါ်ဆိုအပ်သော ထိုလူကို။ ဒေဝါ တာဝတိံသာ၊ တာဝတိံသာ နတ်တို့သည်။ ဝေ သပ္ပုရိသော ဣတိ အာဟု၊ စင်စစ် သူတော်ကောင်းဟု ဆိုကြပြီ။”

ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပသံသိယဘာဝံ အာပဇ္ဇိတွာ၊ ခိုးမွမ်းထိုက်သူအဖြစ်သို့ ရောက်၍။ ဇီဝိတပရိယောသာနေ၊ အသက်အဆုံး၌။ တာဝတိံသဘဝနေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌။ ဒေဝရာဇာ သက္ကော၊ နတ်ဘုရင်ဖြစ်သော သိကြားမင်း၏။ ဟုတွာ နိဗ္ဗတ္တိ၊ အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်ပြီ။ အဿ တေပိ သဟာယာ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏ ထိုသူငယ်ချင်းတို့သည်လည်း။ တတ္ထေဝ နိဗ္ဗတ္တိသု၊ ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ပင် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တသ္မိံ ကာလေ တာဝတိံသဘဝနေ၊ ထိုအခါက ထိုတာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌။ အသုရာ ပဋိဝသန္တိ၊ အသုရာတို့သည် နေကုန်၏။ ဒေဝရာဇာ သက္ကော၊ နတ်ဘုရင်ဖြစ်သော သိကြားမင်းသည်။ နော သာဓာရဏေန ရဇ္ဇေန၊ ငါတို့အား သူများနှင့်ဆက်ဆံသော မင်းအဖြစ်ဖြင့်။ ကိတိ၊ ဘာလုပ်မှာလဲဟု ကြံ၍။ အသုရေ ဒိဗ္ဗပါနံ ပါယေတွာ၊ အသုရာတို့ကို နတ်ဖျော်ရည်ကို သောက်စေ၍ တိုက်၍။ မတ္တေ သမာနေ၊ မူးယစ်ကုန်သည် ဖြစ်ကြသော်။ ပါဒေသု ဂါဟာပေတွာ၊ ခြေတို့ကို ကိုင်စေ၍။ သိနေရုပဗ္ဗတပါဒေ ခိပါပေသိ၊ မြင့်မိုရ်တောင်ခြေရင်းသို့ ပစ်ချစေပြီ။ တေ အသုရဘဝနမေဝ၊ ထိုအသုရာတို့သည် အသုရာဘုံသို့သာ။ သမ္မာပုဏိသု၊ ကောင်းစွာ ရောက်ကုန်ပြီ။ အသုရဘဝနံ နာမ၊ အသုရာဘုံမည်သည်။ သိနေရုဿ ဟေဋ္ဌိမတလေ၊ မြင့်မိုရ်တောင်၏ အောက်အပြင်၌။ တာဝတိံသဒေဝလောကပ္ပမာဏမေဝ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်ပမာဏရှိသော နတ်ဘုံပင်တည်း။ တတ္ထ ဒေဝါနံ ပါရိစ္ဆတ္တကော ဝိယ၊ ထိုအသုရာပြည်၌ နတ်တို့၏ ပင်လယ်ကသစ်ပင်ကဲ့သို့။ စိတ္တပါဋူလိ နာမ

ကပ္ပဋိယရက္ခော ဟောတိ၊ ဆန်းကျယ်သော သခွတ်ပင်မည်သော တစ်ကမ္ဘာ
ပတ်လုံးတည်သော သစ်ပင်သည် ဖြစ်၏။ တေ စိတ္တပါဠိလိယာ ပုပ္ဖိတာယ၊ ထို
အသုရာတို့သည် ဆန်းကျယ်သော သခွတ်ပင်သည် ပွင့်သော်၊ ပွင့်မှ။ “အယံ၊
ဤနေရာကား။ အမှာကံ န ဒေဝလောကော၊ ငါတို့၏ နတ်ပြည်မဟုတ်။ ဟိ
ဒေဝလောကသ္မိ၊ မှန်၏ နတ်ပြည်၌။ ပါရိစ္ဆတ္တကော ပုပ္ဖတိတိ ဇာနန္တိ၊ ပင်လယ်
ကသစ်ပင်သည် ပွင့်၏”ဟု သိကုန်၏။ အထ တေ၊ သခွတ်ပင် ပွင့်ရာ ထိုအခါ၌
ထိုအသုရာတို့သည်။ “ဇေယျော အမေ၊ သိကြားအိုသည် ငါတို့ကို။ မတ္တေ
ကတွာ၊ မူးယစ်သည်တို့ကို ပြု၍ (မူးအောင်တိုက်၍)။ မဟာသမုဒ္ဒပိဋေ ခိပိတွာ၊
မဟာသမုဒ္ဒရာအပြင်၌ ပစ်ချ၍။ အမှာကံ ဒေဝနဂရံ ဂက္ခိ၊ ငါတို့၏ နတ်ပြည်ကို
သိမ်းယူပြီ။ တေ မယံ တေန၊ ထိုငါတို့သည် ထိုသိကြားအိုနှင့်။ သဒ္ဓိ ယုဇ္ဈိတွာ၊
အတူတကွ စစ်တိုက်၍။ အမှာကံ ဒေဝနဂရမေဝ၊ ငါတို့၏ နတ်ပြည်ကိုသာ။
ဂက္ခိဿာမာတိ၊ ယူကုန်အံ့”ဟုကြံ၍။ ကိပိလ္လိကာ ထမ္ဘံ၊ ပုရွက်ဆိတ်တို့သည်
တိုင်ကို။ (ဥဌဟန္တိ ဝိယ၊ တက်ကြသကဲ့သို့)။ သိနေရုံ၊ မြင့်မိုရ်တောင်ကို။
အနုသဗ္ဗရမာနာ ဥဌဟိသု၊ အစဉ်လှည့်လည်၍ တက်ကုန်ပြီ။ သက္ကော၊
သိကြားမင်းသည်။ “အသုရာ ဥဌိတာ ကိရာတိ သုတွာ၊ အသုရာတို့သည် တက်လာ
ကြသတဲ့”ဟု ကြား၍။ သမုဒ္ဒပိဋေ ယေဝ အဗ္ဘဂ္ဂန္တာ ယုဇ္ဈမာနော၊ သမုဒ္ဒရာ
အပြင်၌ပင် ရှေးရှုတက်၍ ရင်ဆိုင်၍ စစ်တိုက်သော်။ တေဟိ ပရာဇိတော၊
ထိုအသုရာတို့မှ ရှုံး၍။ ဒီယမယောဇနသတိကေန ဝေဇယန္တရထေန၊ ယူဇနာ
တစ်ရာငါးဆယ်ရှိသော ဝေဇယန္တာရထားဖြင့်။ ဒက္ခိဏသမုဒ္ဒဿ မတ္ထကေန၊
တောင်သမုဒ္ဒရာ၏ အထက်ဖြင့်။ ပလာယိတံ အာရဒ္ဓေါ၊ ပြေးခြင်းငှာ အားထုတ်ပြီ။
အထ အဿ ရထော၊ ထိုအခါ ထိုသိကြားမင်း၏ ရထားသည်။ သမုဒ္ဒပိဋေန
ဝေဂေန ဂစ္ဆန္တော၊ သမုဒ္ဒရာအပြင်ဖြင့် အဟုန်ဖြင့် ပြေးသွားသော်။ သိမ္ဗလိဝနံ
ပက္ခန္တော၊ လက်ပံတောသို့ ပြေးဝင်ပြီ။ တဿ ဂမနမဂ္ဂေ သိမ္ဗလိဝနံ၊ ထိုဝေဇယန္တာ
ရထား၏ ပြေးသွားရာလမ်း၌ လက်ပံတောသည်။ နဠဝနံ ဝိယ ဆိဇ္ဇိတွာ ဆိဇ္ဇိတွာ၊
အလိုကျတောကဲ့သို့ ပြတ်၍ ပြတ်၍။ သမုဒ္ဒပိဋေ ပတတိ၊ သမုဒ္ဒရာရေပြင်၌
ကျ၏။ သုပဏ္ဏပေါတကာ သမုဒ္ဒပိဋေ ပရိပတန္တာ၊ ဂဠုန်ငယ်တို့သည် သမုဒ္ဒရာ
ရေပြင်၌ ကျကုန်သော်။ မဟာဝိရဝံ ရဝိသု၊ သည်းစွာသော အသံကို မြည်ကုန်ပြီ။
သက္ကော မာတလိ၊ သိကြားမင်းသည် မာတလိနတ်သားကို။ “သမ္မ မာတလိ၊

အချင်း မာတလိ။ ဒေသော ကိံ သဒ္ဓေါ နာမ၊ ဤအသံကား အဘယ်မည်သော အသံနည်း။ အတိကာရုညရဝေါ၊ အလွန်သနားဖွယ်အသံသည်။ ဝတ္ထတိတိ ပုစ္ဆိ ဖြစ်၏”ဟု မေးပြီ။ ဒေဝ တုမှာကံ ရထဝေဂေန၊ အရှင်မင်းကြီး အရှင်မင်းကြီးတို့၏ ရထားအရှိန်သည်။ ဝိစုဏ္ဏိတေ၊ မုန့်မုန့်ညက်ညက်ကြေစေအပ်သော။ သိမ္ဗလိဝနေ ပတန္တေ၊ လက်ပံတောသည် ကျိုးကျသော်။ သုပဏ္ဏပေါတကာ မရဏဘယ- တဇ္ဇိတာ၊ ဂဠုန်ငယ်တို့သည် သေဘေးခြိမ်းခြောက်ခံကြရ၍။ ဧကဝိရဝံ ဝိရဝန္တိတိ၊ တစ်ပြိုင်နက်ပြင်းစွာသော မြည်ခြင်းကို မြည်ကုန်၏ဟု ဖြေပြီ။

မဟာသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ “သမ္ဗ မာတလိ၊ အချင်း မာတလိ။ အမေ နိဿာယ၊ ငါတို့ကို မှီ၍။ ဧတေ မာ ကိလမန္တ၊ ထိုဂဠုန်ငယ်တို့သည် မပင်ပန်းကြပါစေသတည်း။ မယံ ဣဿရိယံ နိဿာယ၊ ငါတို့သည် အစိုးရမှုကို မှီ၍။ ပါဏဝကေမ္မံ န ကရောမ၊ သူသက်သတ်ခြင်းအမှုကို မပြုကုန်အံ့။ ပန ဧတေသံ အတ္ထာယ၊ အဟုတ်သော်ကား ထိုဂဠုန်ငယ်တို့၏ အကျိုးငှာ။ မယံ ဇီဝိတံ ပရိစ္စဇိတွာ၊ ငါတို့သည် အသက်ကို စွန့်၍။ ဇီဝိတံ အသုရာနံ ဒဿာမ၊ အသက်ကို အသုရာတို့အား ပေးကုန်အံ့။ ဧတံ ရထံ၊ ဤဝေဇယန္တာရထားကို။ နိဝတ္တယ ဣတိ ဝတွာ၊ နစ်စေလော့ နောက်ပြန်ဆုတ်လော့”ဟု ပြော၍

၃၁။ “ကုလာဝကာ မာတလိ သိမ္ဗလိသ္မိ။ ဤသာမုခေန ပရိဝဇ္ဇယဿ။

ကာမံ စဇာမ အသုရေသု ပါဏံ။ မာမေ ဒိဇာ ဝိကုလာဝါ အဟေသုန္တိ

“ကုလာဝကာ မာတလိ (လ) အဟေသု”ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

၃၁။ မာတလိ၊ အို မာတလိနတ်သား။ ကုလာဝကာ သိမ္ဗလိသ္မိ၊ ဂဠုန်ငယ် တို့သည် လက်ပံပင်၌။ (ဩလမ္မန္တာ ဌိတာ၊ တွဲလျားကျကုန်လျက် တည်ကုန် ၏။ ဧတေ၊ ထိုဂဠုန်ငယ်တို့ကို။ ဤသာမုခေန ပရိဝဇ္ဇယဿ၊ ရထား လှည်းသန်ဦးဖြင့် ရှောင်ကွင်းလော့။ အသုရေသု ပါဏံ၊ အသုရာတို့အား ငါတို့အသက်ကို။ ကာမံ စဇာမ၊ စင်စစ် စွန့်ကုန်အံ့။ ဣမေ ဒိဇာ ဝိကုလာဝါ၊ ဤဂဠုန်ငယ်တို့သည် ပျက်စီးသော အသိုက်ရှိကုန်သည်။ မာ အဟေသု၊ မဖြစ်စေကုန်လင့်။

တတ္ထ ကုလားဝကာတိ၊ ထိုဂါထာ၌ ကုလားဝကာ ဟူသည်ကား။ သုပဏ္ဏ-
 ပေါတကာ၊ ဂဠုန်ငယ်တို့တည်း။ သာရထိ၊ ရထားထိန်းကို။ မာတလီတိ အာမန္တေသိ၊
 မာတလီဟု ခေါ်ပြောပြီ။ သိမ္မလိသ္မိန္တိ၊ သိမ္မလိသ္မိဟူသော ပုဒ်ဖြင့်။ ပဿ၊
 ကြည့်ပါလော့။ ဧတေ သိမ္မလိရုက္ခေ၊ ထိုဂဠုန်ငယ်တို့သည် လက်ပံပင်ပေါ်၌။
 ဩလမ္ဘန္တာ ဌိတာတိ ဒဿေတိ၊ တွဲလျားကျကုန်၍ တည်ကြ၏ဟု ပြောပြ၏။
 ဤသာမုခေန ပရိဝဇ္ဇယဿူတိ၊ ဤသာမုခေန ပရိဝဇ္ဇယဿ ဟူသည်ကား။
 ဧတဿ ရထဿ ဤသာမုခေန၊ ဤဝေဇယန္တာရထား၏ လှည်းသန်ဦးဖြင့်။
 ယထာ၊ အကြင်သို့ ရှောင်ကွင်းသော်။ ဧတေ န ဟညန္တိ၊ ထိုဂဠုန်ငယ်တို့ကို
 မထိခိုက်အပ်ကုန်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဂဠုန်ငယ်တို့ကို မထိခိုက်သောအားဖြင့်။ တေ
 ပရိဝဇ္ဇယဿ၊ ထိုဂဠုန်ငယ်တို့ကို ရှောင်ကွင်းပါလော့တည်း။ ကာမံ စဇာမ
 အသုရေသု ပါဏန္တိ၊ ကာမံ စဇာမ အသုရေသု ပါဏံ ဟူသည်ကား။ အသုရာနံ
 ပါဏံ၊ အသုရာတို့အား ငါတို့အသက်ကို။ အမေသု စဇန္တေသု၊ ငါတို့သည်
 စွန့်ကုန်သော်။ ဧတေသံ၊ ထိုဂဠုန်ငယ်တို့၏။ သောတ္ထိ ယဒိ ဟောတိ၊ ချမ်းသာ
 ခြင်းသည် အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ ကာမံ စဇာမ၊ စင်စစ် စွန့်ကုန်အံ့။ အသုရေသု
 အမှာကံ ပါဏံ၊ အသုရာတို့အား ငါတို့၏ အသက်ကို။ ဧကံသေနော မယံ စဇာမ၊
 စင်စစ်သာ ငါတို့သည် စွန့်ကုန်အံ့တည်း။ မာ မေ ဒိဇာ ဝိကုလာဝါ အဟေသုန္တိ
 မာ မေ ဒိဇာ ဝိကုလာဝါ အဟေသု ဟူသည်ကား။ ဣမေ ပန ဒိဇာ ဣမေ
 ဂရုဠပေါတကာ၊ ဤဂဠုန်ငယ်တို့သည်ကား။ ဝိဒ္ဓတ္ထဝိစုဏ္ဍိတကုလားဝကတာယ၊
 ပျက်စီးသော မုန့်မုန့်ညက်ညက် ကြေစေအပ်သော အသိုက်ရှိကုန်သည်
 အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိကုလာဝါ မာ အဟေသု၊ ပျက်စီးသောအသိုက်ရှိကုန်သည်
 မဖြစ်စေကုန်လင့်တည်း။ အမှာကံ ဒုက္ခံ၊ ငါတို့၏ ဒုက္ခကို။ ဧတေသံ ဥပရိ မာ
 ဒိပ၊ ထိုဂဠုန်ငယ်တို့၏ အထက်၌ မပစ်ချသင့်။ ရထံ နိဝတ္တယ နိဝတ္တယ၊ ဝေဇယန္တာ
 ရထားကို နှစ်စေလော့ နှစ်စေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောပြီ။ မာတလိသင်္ဂါဟကော၊
 သင်္ဂြိုဟ်ချီးမြှောက်တတ်သော မာတလိနတ်သားသည်။ တဿ ဝစနံ သုတွာ၊
 ထိုသိကြားမင်း၏ စကားကို ကြား၍။ ရထံ နိဝတ္တေတွာ၊ ရထားကို နှစ်စေ၍
 (နောက်ပြန်လှည့်၍)။ အညေန မဂ္ဂေန၊ အခြားသော လမ်းဖြင့်။ ဒေဝလောကာ-
 ဘိမုခံ အကာသိ၊ နတ်ပြည်သို့ တူရုပြုပြီ။ အသုရာ ပန တံ၊ အသုရာတို့သည်ကား
 ထိုသိကြားမင်းကို။ နိဝတ္တယမာနမေဝ ဒိသွာ၊ နှစ်စေသည်ကိုပင် မြင်၍။ အဒ္ဓါ

အညေဟိပိ စက္ကဝါဠေဟိ၊ ဧကန် အခြားလည်းဖြစ်ကုန်သော စကြာဝဠာတို့မှ။ သက္ကာ အာဂစ္ဆန္တိ၊ သိကြားတို့သည် လာကုန်၏။ ဗလံ လဘိတွာ၊ အားပေးမှုကို ရ၍။ ရထော၊ ရထားသည်။ နိဝတ္တော ဘဝိဿတိတိ၊ ဆုတ်နစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု ကြံ၍။ မရဏဘယဘိတာ ပလာယိတွာ၊ သေဘေးမှကြောက်ကြ၍ ပြေး၍။ အသုရဘဝနမေဝ ပဝိသိသု၊ အသုရာနတ်ပြည်သို့သာ ဝင်သွားကုန်ပြီ။

သက္ကောပိ ဒေဝနဂရံ ပဝိသိတွာ၊ သိကြားမင်းသည်လည်း နတ်ပြည်သို့ ဝင်၍။ ဒွိသု ဒေဝလောကေသု၊ စာတုမဟာရာဇ် တာဝတိံသာ နတ်ပြည်နှစ်ထပ်တို့၌။ ဒေဝဂဏေန ပရိဝုတော၊ နတ်အပေါင်းသည် ခြံရံအပ်လျက်။ နဂရမဇ္ဈေ အဋ္ဌာသိ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်အလယ်၌ တည်ပြီ။ တသ္မိ ခဏေ ပထဝီ ဘိန္နိတွာ၊ ထိုခဏ၌ မြေကြီးကို ဖောက်ခွဲ၍။ ယောဇနသဟဿုဗ္ဗေဓော ဝေဇယန္တပါသာဒေါ ဥဌဟိ၊ ယူဇနာတစ်ထောင်အမြင့်ရှိသော ဝေဇယန္တာပြာသာဒ်သည် ပေါက်လာပြီ။ ဝိဇယန္တေ ဥဌိတတ္တာ၊ အောင်မြင်မှုအဆုံး၌ ပေါက်လာသည့်အဖြစ်ကြောင့်။ ဝေဇယန္တောတွေဝ နာမံ အကံသု၊ ဝေဇယန္တာပြာသာဒ်ဟူသော နာမည်ကို ပြုကုန် မှည့်ကုန်ပြီ။ အထ သက္ကော၊ ထိုအခါ သိကြားမင်းသည်။ ပုန အသုရာနံ အနာဂမနတ္ထာယ၊ တစ်ဖန် အသုရာတို့၏ တက်မလာခြင်းငှာ။ ပဉ္စသု ဌာနေသု အာရက္ခံ ဌပေသိ၊ ငါးပါးကုန်သော ဌာနတို့၌ အစောင့်အရှောက်ကို ထားပြီ။ ယံ သန္တာယ၊ ယင်းအစောင့်အရှောက်ငါးမျိုးကို ရည်ရွယ်၍။

ဒွိန္ဒ အယုဇ္ဈပုရာနံ၊ နှစ်မျိုးကုန်သော တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက် မရကုန်သော တိုင်းပြည်တို့၏။ အန္တရာ၊ အကြား၌။ ဥရဂကရောဋ္ဌိပယဿ ဟာရီ စ၊ နဂါး၊ ဂဠုန်၊ ကုမ္ဘဏ်နတ်တို့လည်းကောင်း။ မဒနယုတာ၊ နတ်ဘီလူးတို့ လည်းကောင်း။ စတုရော မဟန္တာ စ၊ စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီးလေးပါး တို့လည်းကောင်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) ပဉ္စဝိဓာ အဘိရက္ခာ၊ ငါးပါးအပြားရှိ ကုန်သော အစောင့်အရှောက်တို့ကို။ ဌပိတာ၊ သိကြားမင်း ထားအပ်ကုန်ပြီ။

ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ဤသို့ မိန့်ဆိုအပ်ပြီ။

ဒေဝနဂရဉ္စ အသုရနဂရဉ္စ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်လည်းကောင်း၊ အသုရာပြည် လည်းကောင်း။ ဒွေ နဂရာနိပိ၊ နှစ်ပြည်လုံးတို့သည်လည်း။ ယုဒ္ဓေန ဂဟိတုံ၊

တိုက်ခိုက်သဖြင့် သိမ်းပိုက်ခြင်းငှာ။ အသက္ကုဏေယျတာယ၊ မစွမ်းနိုင်ကောင်း
ကုန်သည့်အဖြစ်ကြောင့်။ အယုဇ္ဈပုရာနိ နာမ ဇာတာနိ၊ အယုဇ္ဈပုရတို့
မည်ကုန်သည် ဖြစ်ကုန်၏။ ဟိ ယဒါ အသုရာ၊ ချဲ့ပြောအံ့ အကြင်အခါ အသုရာ
တို့သည်။ ဗလဝန္တာ ဟောန္တိ၊ အားရှိကြသည် ဖြစ်ကုန်၏။ အထ ဒေဝေဟိ
ပလာယိတွာ၊ ထိုအခါ နတ်တို့သည် ပြေးကြ၍။ ဒေဝနဂရံ ပဝိသိတွာ၊ နတ်ပြည်သို့
ဝင်၍။ ဒွါရေ ပိဟိတေ၊ တံခါးကို ပိတ်ထားအပ်သော်။ အသုရာနံ သတသဟဿမ္ပိ
အသုရာတို့၏ တစ်သိန်းသည်သော်မှလည်း။ ကိဉ္စိ ကာတုံ န သက္ကောတိ၊
တစ်စုံတစ်ခုကို ပြုခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်။ ယဒါ ဒေဝါ၊ အကြင်အခါ နတ်တို့သည်။
ဗလဝန္တာ ဟောန္တိ၊ အားရှိကြသည် ဖြစ်ကုန်၏။ အထ အသုရေဟိ ပလာယိတွာ၊
ထိုအခါ အသုရာတို့သည် ပြေးကြ၍။ အသုရနဂရံ ပဝိသိတွာ၊ အသုရာပြည်သို့
ဝင်၍။ ဒွါရေ ပိဟိတေ၊ တံခါးကို ပိတ်ထားအပ်သော်။ သက္ကာနံ သတသဟဿမ္ပိ
သိကြားမင်းတို့၏ တစ်သိန်းသည်သော်မှလည်း။ ကိဉ္စိ ကာတုံ န သက္ကောတိ၊
တစ်စုံတစ်ခုကို ပြုခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣမာနိ ဒွေ နဂရာနိ
အယုဇ္ဈပုရာနိ နာမ၊ ဤနှစ်ခုကုန်သော တာဝတိံသာ အသုရာနတ်ပြည်တို့သည်
တိုက်ခိုက်မရသော ပြည်တို့မည်၏။ တေသံ အန္တရာ၊ ထိုနှစ်ပြည်တို့၏ အကြား၌။
ဥရဂါဒီသု၊ နဂါးတို့နေရာ အစရှိကုန်သော။ ဧတေသု ပဉ္စသု ဌာနေသု၊ ဤငါးဌာန
တို့၌။ သက္ကေန အာရက္ခာ ဌပိတာ၊ သိကြားမင်းသည် အစောင့်အရှောက်တို့ကို
ထားအပ်ကုန်ပြီ။ တတ္ထ ဥရဝသဒွေန၊ ထိုဂါထာ၌ ဥရဝသဒွါဖြင့်။ နာဂါ ဂဟိတာ၊
နဂါးတို့ကို ယူရကုန်၏။ တေ ဥဒကေ၊ ထိုနဂါးတို့သည် ရေ၌ ရေမှာ။ ဗလဝန္တာ
ဟောန္တိ၊ အားရှိကြသည် ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ သိနေရဿ ပဌမာလိန္ဒေ၊ ထို့ကြောင့်
မြင့်မိုရ်တောင်၏ ပထမအဆင့် ပထမအာလိန်၌။ တေသံ အာရက္ခာ၊ ထိုနဂါးတို့၏
အစောင့်အရှောက်ကို။ (ဌပိတာ၊ ထားအပ်ပြီ)။ ကရောဋိသဒွေန သုပဏ္ဏာ
ဂဟိတာ၊ ကရောဋိသဒွါဖြင့် ဂဠုန်တို့ကို ယူရကုန်၏။ တေသံ ပါနဘောဇနံ၊ ထိုဂဠုန်
တို့၏ ဖျော်ရည်ဘောဇဉ်သည်။ ကရောဋိ နာမ ကိရ၊ ကရောဋိမည်သတဲ့။ တေန
တံ နာမံ လဘိသု၊ ထို့ကြောင့် ထိုကရောဋိ နာမည်ကို ဂဠုန်တို့ကြေပြီ။ ဒုတိယာ-
လိန္ဒေ တေသံ အာရက္ခာ၊ ဒုတိယအာလိန်၌ ထိုဂဠုန်တို့၏ အစောင့်အရှောက်
တည်း။ ပယဿဟာရိသဒွေန ကုမ္ဘဏ္ဍာ ဂဟိတာ၊ ပယဿဟာရိသဒွါဖြင့်
ကုမ္ဘဏ်တို့ကို ယူရကုန်ပြီ။ ဧတေ ဒါနဝရက္ခသာ ကိရ ဤကုမ္ဘဏ်တို့သည် ဒါနော

ရက္ခိသ်တို့တဲ့။ တတိယာလိန္ဒေ တေသံ အာရက္ခာ၊ တတိယအာလိန်၌ ထိုကမ္ဘာကို
 တို့၏ အစောင့်အရှောက်တည်း။ မဒနယုတသဒ္ဓေန ယက္ခာ ဂဟိတာ၊ မဒနယုတ
 သဒ္ဓါဖြင့် နတ်ဘီလူးတို့ကို ယူရကုန်ပြီ။ ဝိသမဓာရိနော တေ၊ မညီမညွတ် ကျင့်လေ့
 ရှိကုန်သော ထိုနတ်ဘီလူးတို့သည်။ ယုဒ္ဓသောဏ္ဍာ ကိရ ဓစ်တိုက်မှု ကြူးကြသတဲ့။
 စတုတ္ထာလိန္ဒေ တေသံ အာရက္ခာ၊ စတုတ္ထအာလိန်၌ ထိုနတ်ဘီလူးတို့၏ အစောင့်
 အရှောက်တည်း။ စတုတ္ထာရော မဟာရာဇာနော၊ နတ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့ကို။
 စတုရော စ မဟန္တာတိ ဝုတ္တာ၊ စတုရော စ မဟန္တာဟု ဆိုရကုန်ပြီ။ ပဉ္စမာလိန္ဒေ
 တေသံ အာရက္ခာ၊ ပဉ္စမအာလိန်၌ ထိုနတ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့၏ အစောင့်
 အရှောက်တည်း။ တသ္မာ အသုရာ၊ ထို့ကြောင့် အသုရာတို့သည်။ ကုပိတာ
 အာဝိလစိတ္တာ၊ အမျက်ထွက်ကြ၍ စိတ်နောက်ကျကြ၍။ ဒေဝပုရံ ယဒိ ဥပယန္တိ၊
 နတ်ပြည်သို့ အကယ်၍ ကပ်ရောက်ကြအံ့။ ပဉ္စ ဝိဓေသု၊ ငါးပါးအပြားရှိသော
 နေရာတို့တွင်။ ဂိရိနော ပဌမံ မြင့်မိုရ်တောင်၏ ပထမဆုံးဖြစ်သော။ ယံ ပရိဘုဏ္ဍံ၊
 အကြင်အရံအကာသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏)။ တံ ဥရဂါ၊ ထိုပထမဆုံးအရံအကာကို
 နဂါးတို့သည်။ ပရိဗာဟိယ တိဌန္တိ၊ တားမြစ်၍ တည်ကုန်၏။ သေသေသု
 သေသာ ဧဝံ၊ ကြွင်းသောဒုတိယအာလိန်စသည်တို့၌ ကြွင်းသော ဂဠုန်စသည်
 တို့သည် ထို့အတူတားမြစ်၍တည်ကုန်၏။ ဣမေသု ပဉ္စသု ဌာနေသု အာရက္ခံ
 ဌပေတွာ၊ ဤငါးဌာနတို့၌ အစောင့်အရှောက်ကို ထား၍။ ဒေဝါနံ ဣန္ဒေ သက္ကော၊
 နတ်တို့၏ အရှင်ဖြစ်သော သိကြားမင်းသည်။ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ အနုဘဝမာနေ ပန၊
 နတ်စည်းစိမ်ကို ခံစားနေသော်ကား။ သုဓမ္မာ စဝိတွာ၊ သုဓမ္မာသည် စုတေ၍။
 တဿေဝ ပါဒပရိစာရိကာ၊ ထိုသိကြားမင်း၏သာ မယား၏။ ဟုတွာ နိဗ္ဗတ္တိ၊
 အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်ပြီ။ ကဏ္ဍိကာယ ဒိန္နနိဿန္နေန စ၊ ထုပ်ကာကို လှူခဲ့သော
 အကျိုးဆက်ကြောင့်ကား။ အဿာ ပဉ္စယောဇနသတိကာ၊ ထိုသုဓမ္မာအတွက်
 ယူဇနာငါးရာရှိသော။ သုဓမ္မာ နာမ ဒေဝသဘာ ဥဒပါဒိ၊ သုဓမ္မာမည်သော
 နတ်တို့စည်းဝေးရာခန်းမသည် ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ ယတ္ထ၊ ယင်းသုဓမ္မာခန်းမ၌။
 ဒိဗ္ဗသေတစ္ဆတ္တဿ ဟေဌာ၊ နတ်ထီးဖြူ၏ အောက်၌။ ယောဇနပုမာဏေ ကဉ္စန-
 ပလ္လင်္ကေ နိသိန္နော၊ တစ်ယူဇနာပမာဏရှိသော ရွှေပလ္လင်၌ ထိုင်လျက်။ ဒေဝါနံ
 ဣန္ဒေ သက္ကော၊ နတ်တို့၏ အရှင်ဖြစ်သော သိကြားမင်းသည်။ ဒေဝမနုဿာနံ
 ကတ္တဗ္ဗကိစ္စာနိ ကရောတိ၊ နတ်လူတို့အတွက် ပြုသင့်သော ကိစ္စတို့ကို ပြု၏။

စိတ္တာပိ စဝိတွာ၊ သုစိတ္တာသည်လည်း စုတေ၍။ တဿေဝ ပါဒပရိစာရိကာ၊
 ထိုသိကြားမင်း၏သာ မယား၏။ ဟုတွာ နိဗ္ဗတ္တိ၊ အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်ပြီ။ ဥယျာနဿ
 ကရဏနိဿန္နေန စ၊ ဥယျာဉ်ကို တည်မပြုခဲ့သော အကျိုးဆက်ကြောင့်ကား။
 အဿာ စိတ္တလတာဝနံ နာမ၊ ထိုသုစိတ္တာအတွက် စိတ္တလတာဥယျာဉ်မည်သော။
 ဥယျာနံ ဥဒပါဒိ၊ ဥယျာဉ်သည် ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ နန္ဒာပိ စဝိတွာ၊ သုနန္ဒာသည်လည်း
 စုတေ၍။ တဿေဝ ပါဒပရိစာရိကာ၊ ထိုသိကြားမင်း၏သာ မယား၏။ ဟုတွာ
 နိဗ္ဗတ္တိ၊ အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်ပြီ။ ပေါက္ခရဏိယာ နိဿန္နေန စ၊ ရေကန်ကို တည်ခဲ့သော
 အကျိုးဆက်ကြောင့်ကား။ အဿာ နန္ဒာ နာမ၊ ထိုသုနန္ဒာအတွက် နန္ဒာမည်သော။
 ပေါက္ခရဏိ ဥဒပါဒိ၊ ရေကန်သည် ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။

သုဇာ ပန ကုသလကမ္မဿ အကတတ္တာ၊ သုဇာသည်ကား ကုသိုလ်ကံကို
 မပြုအပ်သည့်အဖြစ်ကြောင့်။ ဧကသ္မိ အရညေ ကန္တရာယ၊ တစ်ခုသော တော၌
 ချောက်ကြား၌။ ဗကသကုဏိကာ ဟုတွာ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဗျင်းမ၏ အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်ပြီ။
 သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ “သုဇာ န ပညာယတိ၊ သုဇာသည် မထင်ရှား
 မတွေ့ရ။ ကတ္ထ နိဗ္ဗတ္တာ န ခေါတိ၊ ဘယ်၌ ဖြစ်လေသနည်း”ဟု။ အာဝဇ္ဇေန္တော
 တံ ဒိတွာ၊ ဆင်ခြင်သော် ထိုဗျင်းမကို မြင်၍။ တတ္ထ ဂန္တာ၊ ထိုချောက်ကြားသို့
 သွား၍။ တံ အာဒါယ၊ ထိုဗျင်းမကို ယူခဲ့၍။ ဒေဝလောကံ အာဂန္တာ၊ နတ်ပြည်သို့
 ပြန်လာ၍။ တဿာ ရမဏိယံ၊ ထိုဗျင်းမအား မွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်းသော။
 ဒေဝနဂရံ သုဓမ္မံ ဒေဝသဘံ၊ နတ်ပြည်ကိုလည်းကောင်း၊ သုဓမ္မာမည်သော
 နတ်တို့စည်းဝေးခန်းမကိုလည်းကောင်း။ စိတ္တလတာဝနံ နန္ဒာပေါက္ခရဏိဉ္စ
 ဒဿေတွာ၊ စိတ္တလတာဥယျာဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ နန္ဒာရေကန်ကိုလည်းကောင်း
 ပြ၍။ ဧတာ ကုသလံ ကတွာ၊ ဤသုဓမ္မာ သုစိတ္တာ သုနန္ဒာတို့သည် ကုသိုလ်ကို
 ပြုကြ၍။ မယံ ပါဒပရိစာရိကာ၊ ငါ၏ မယားတို့၏။ ဟုတွာ နိဗ္ဗတ္တိ၊ အဖြစ်ဖြင့်
 ဖြစ်ကြပြီ။ တံ ပန ကုသလံ အကတွာ၊ နင်သည်ကား ကုသိုလ်ကို မပြု၍။
 တိရစ္ဆာနယောနိယံ နိဗ္ဗတ္တာ၊ တိရစ္ဆာန်မျိုး၌ ဖြစ်ရ၏။ ဣတော ပဋ္ဌာယ၊ ဤနေမှ
 စ၍။ သီလံ ရက္ခာဟိတိ၊ သီလကို စောင့်လောဟု။ တံ ဩဝဒိတွာ၊ ထို သုဇာ
 ဗျင်းမကို ဆုံးမ၍။ ပဉ္စသု သီလေသု ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ ငါးပါးသီလတို့၌ တည်စေ၍။
 တတ္ထေဝ နေတွာ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ထိုချောက်ကြားသို့သာ ဆောင်ယူ၍ လွှတ်ခဲ့ပြီ။

သာပိ တတော ပဌာယ၊ ထိုဗျိုင်းမသည်လည်း ထိုအခါမှ စ၍။ သီလံ ရက္ခတိ၊
 ငါးပါးသီလကို စောင့်၏။ သက္ကာ ကတိပါဟစွယေန၊ သိကြားမင်းသည် နှစ်ရက်
 သုံးရက်လွန်သဖြင့်။ သီလံ ရက္ခိတံ၊ ငါးပါးသီလကို စောင့်ခြင်းငှာ။ သက္ကာ န
 ခေါတိ ဂန္ဓာ၊ စွမ်းနိုင်၏လောဟု သွား၍။ မစ္ဆရူပေန ဥတ္တာနော ဟုတွာ၊ ငါး
 အသွင်ဖြင့် ပက်လက်သည် ဖြစ်၍။ ပုရတော နိပဇ္ဈိ ရှေ့၌ အိပ်ပြီ။ သာ၊ ထိုသူ၏
 ဗျိုင်းမသည်။ မတမစ္ဆကောတိ သညာယ၊ ငါးသေဟူသော အမှတ်ဖြင့်။ သီသေ
 အဂ္ဂဟေသိ၊ ခေါင်းကို ကိုင်ပြီ၊ ဆိတ်ပြီ။ မစ္ဆော နဂုံဌံ စာလေသိ၊ ငါးသည် အမြီး
 ရင်းကို လှုပ်စေပြီ၊ လှုပ်ပြပြီ။ အထ နံ၊ ထိုအခါ ထိုငါးကို။ ဇီဝတိ မညေတိ
 ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ရှင်သေးသည်ထင်၏ဟု ကြံ၍ လွှတ်ပြီ။ သက္ကာ၊ သိကြားမင်းသည်။
 သာဓု သာဓု၊ ကောင်းစွာ ကောင်းစွာ။ သီလံ ရက္ခိတံ၊ ငါးပါးသီလကို စောင့်ခြင်းငှာ။
 သက္ခိဿသီတိ အဂမာသိ၊ နှင်စွမ်းနိုင်လိမ့်မည်ဟု ပြော၍ သွားပြီ။ သာ တတော
 စုတာ၊ ထိုဗျိုင်းမသည် ထိုဗျိုင်းမျိုးမှ စုတေသော်။ ဗာရာဏသီယံ ကုမ္ဘကာရ-
 ဂေဟေ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဗာရာဏသီမြို့၌ အိုးထိန်းသည်အိမ်၌ ဖြစ်ပြီ။

သက္ကာ၊ သိကြားမင်းသည်။ “ကဟံ နိဗ္ဗတ္တာ န ခေါတိ၊ ဘယ်၌ ဖြစ်သနည်း”ဟု
 ဆင်ခြင်သော်။ တတ္ထ နိဗ္ဗတ္တဘာဝံ ဥ တွာ၊ ထိုဗာရာဏသီမြို့အိုးထိန်းသည်အိမ်၌
 ဖြစ်ကြောင်းကို သိ၍။ သုဝဏ္ဏဇဠာလုကာနံ ယာနကံ ပူရေတွာ၊ ရွှေသခွားသီးတို့ဖြင့်
 ယာဉ်ငယ်ကို ပြည့်စေ၍။ ဂါမဿ မဇ္ဈေ၊ ရွာ၏ အလယ်၌။ မဟလ္လကဝေသေန
 နိသီဒိတွာ၊ အဖို့အိုအသွင်ဖြင့် ထိုင်နေ၍။ “ဇဠာလုကာနိ ဂဏှထ၊ သခွားသီးတို့ကို
 ယူကြလော့။ ဇဠာလုကာနိ ဂဏှထ၊ သခွားသီးတို့ကို ယူကြလော့”။ ဣတိ
 ဥဇ္ဈေါသေသိ၊ ဤသို့ ကြွေးကြော်ပြီ။ မနုဿာ အာဂန္ဓာ၊ လူတို့သည် လာကြ၍။
 ဒေဟိ တာတာတိ အာဟံသု၊ ပေးပါ အဖို့ဟု ပြောကုန်ပြီ။ အဟံ သီလရက္ခကာနံ
 ဒမ္မိ၊ ငါသည် သီလစောင့်သူတို့အား ပေး၏။ တုမေ သီလံ ရက္ခထာတိ၊ သင်
 တို့သည် သီလကို စောင့်ကြ၏လောဟု မေးပြီ။ မယံ သီလံ နာမ န ဇာနာမ၊
 ငါတို့သည် သီလမည်သည်ကို မသိကြပါ။ မူလေန ဒေဟီတိ၊ တန်ဖိုးဖြင့် ပေးပါဟု
 ပြောကြပြီ။ မယံ မူလေန န အတ္ထော၊ ငါ့အား တန်ဖိုးဖြင့် အလိုမရှိ။
 သီလရက္ခကာနညေဝ အဟံ ဒမ္မိတိ၊ သီလစောင့်သူတို့အားသာ ငါသည် ပေးအံ့ဟု
 ပြောပြီ။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ “အယံ၊ ဤသခွားသီးကား။ ကော စ ဇဠာလုကာ၊
 ဘာသခွားသီးမို့လဲ။ ဣတိ ပတ္တမိသု၊ ဤသို့ပြော၍ ဖယ်သွားကုန်ပြီ။ သုဇာ တံ

ပဝတ္တိ သုတ္တာ၊ သုဇာသည် ထိုအဖြစ်ကို ကြားရ၍။ “မယ့် အာနိတံ၊ ငါ့အတွက် ယူဆောင်လာအပ်သည်။ ဘဝိဿတီတိ စိန္တေတွာ၊ ဖြစ်လတ္တံ့” ဟု ကြံပြီး၍။ ဂန္ဓာတံ၊ သွား၍ ထိုအဖိုးအိုကို။ ဒေဟိ တာတာတိ အာဟ၊ ပေးပါ အဖိုးဟု ပြောပြီ။ သီလံ ရက္ခသိ အမှတ်၊ သီလကို စောင့်ရဲလား သမီးဟု မေးပြီ။ အာမ ရက္ခာမိတိ၊ မှန်ပါ စောင့်ပါ၏ဟု ဖြေပြီ။ ဣဒံ မယာ တုယုမေဝ၊ ဤသခွီးသီးကို ငါသည် နင်၏သာ။ အတ္ထာယ အာဘတန္တိ၊ အကျိုးငှာ ဆောင်ယူအပ်ခဲ့၏ဟု ပြော၍။ ယာနကေန သဒ္ဓိ၊ လှည်းနှင့် အတူတကွ။ ဂေဟဒ္ဓါရေ ဌပေတွာ ပက္ကာမိ၊ အိမ်တံခါး၌ တည်စေ၍၊ ထား၍ ထွက်ခွါသွားပြီ။

သာပိ ယာဝဇီဝံ၊ ထိုအိုးထိန်းသည်သမီးသည်လည်း အသက်ထက်ဆုံး။ သီလံ ရက္ခိတွာ၊ ငါးပါးသီလကို စောင့်၍။ တတော စုတာ၊ ထိုအိုးထိန်းသည်သမီးဘဝမှ စုတေသော်။ ဝေပစိတ္တိဿ အသုရိန္ဒဿ၊ ဝေပစိတ္တိမည်သော အသုရာနတ်မင်း၏။ ဓိတာ ဟုတွာ နိဗ္ဗတ္တိ၊ သမီး၏ အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်ပြီ။ သီလာနိသံသေန၊ သီလအကျိုး ဆက်ကြောင့်။ အဘိရူပါ အဟောသိ၊ အလွန်အဆင်းလှသည် ဖြစ်ပြီ။ သောတဿာ ဝယပ္ပတ္တကာလေ၊ ထိုအသုရိန်နတ်မင်းသည် ထိုသမီးချော၏ အရွယ် ရောက်ရာ အခါ၌။ “မယ့် ဓိတာ၊ ငါ၏ သမီးသည်။ အတ္တနော စိတ္တရုစိတံ၊ မိမိ၏ စိတ်ကြိုက်ဖြစ်သော။ သာမိကံ ဂဏှတူတိ၊ လင်ကို ယူလော့” ဟု ပြော၍။ အသုရေ သန္တိပါတေတိ၊ အသုရာတို့ကို ကောင်းစွာကျရောက်စုဝေးစေပြီ။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ “ကဟံ သာ၊ ဘယ်နေရာ၌ ထိုသုဇာသည်။ နိဗ္ဗတ္တာ န ခေါတိ၊ ဖြစ်လေ သနည်း” ဟု တွေး၍။ ဩလောကေန္တော တတ္ထ၊ ကြည့်သော် ထိုအသုရာပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တဘာဝံ ဥ တွာ၊ ဖြစ်နေကြောင်းကို သိ၍။ “သုဇာ စိတ္တရုစိတံ၊ သုဇာသည် စိတ်ကြိုက်ဖြစ်သော။ သာမိကံ ဂဏှန္တိ၊ လင်ကို ယူသော်။ မံ ဂဏှိဿတီတိ၊ ငါ့ကို ယူမည်” ဟု သိ၍။ အသုရဝဏ္ဏံ မာပေတွာ၊ အသုရာအိုဟန်ကို ဖန်ဆင်း၍။ တတ္ထ အဂမာသိ၊ ထိုပန်းကုံးစွပ်ပွဲသို့ သွားပြီ။ သုဇံ အလင်္ကရိတွာ၊ သုဇာကို တန်ဆာဆင်၍။ သန္တိပါတဌာနံ အာနေတွာ၊ ကောင်းစွာကျရောက်စုဝေးရာ ဌာနသို့ ခေါ်ဆောင်၍။ “စိတ္တရုစိတံ သာမိကံ၊ စိတ်ကြိုက်ဖြစ်သော လင်ကို။ ဂဏှာတိ အာဟံသု၊ ယူလော့” ဟု ပြောကြပြီ။ သာ ဩလောကေန္တံ၊ ထိုသုဇာသည် ကြည့်လိုက်သော်။ သက္ကံ ဒိသွာ၊ သိကြားမင်းကို တွေ့ရ၍။ ပုဗ္ဗေပိ သိနေဟဝသေန၊

ရှေးကလည်း ချစ်ဖူးသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ မဟောယေန ဝိယ ဥပ္ပန္နပေမေန၊
 ရေအဟုန်ကြီးကဲ့သို့ ဖြစ်ပေါ်လာသော ချစ်ခြင်းဖြင့်။ အရွှေ့တ္ထဋ္ဌဟဒယာ ဟုတွာ၊
 လွှမ်းမိုးအပ်သော နှလုံးသားရှိသည် ဖြစ်၍။ “အယံ မေ၊ ဤအသုရာ အိုသည်
 ငါသုဇာ၏။ သာမိကောတိ ဝတွာ၊ ချစ်လင်တည်းဟု ပြော၍။ တဿ ဥပရိ
 ထိုအသုရာအို၏ ကိုယ်ပေါ်၌။ ပုပ္ဖဒါမံ ခိပိတွာ အဂ္ဂဟေသိ၊ ပန်းကုံးကို ပစ်လိုက်
 ၍ ရွေးကောက်ယူပြီ။ အသုရာ၊ ပန်းကုံးစွပ်ပွဲလာကြသည့် အသုရာတို့သည်။
 “အမှောက် ရာဇာ၊ ငါတို့၏ အသုရိန်နတ်မင်းသည်။ ဧတ္တကံ ကာလံ၊ ဤမျှ
 ရှိသော ကာလပတ်လုံး။ ဧတု အနုစ္ဆဝိကံ အလဘိတွာ၊ သမီးအား သင့်လျော်
 သူကို မရမူ၍။ ဣဒါနိ လဘတိ၊ ယခုမှ ရ၏။ ပိတမဟတော မဟလ္လကော၊
 အဘိုးထက် အသက်ကြီးသော။ အယမေဝ အဿာ ဧတု၊ ဤအသုရာအို
 သည်သာ ထိုသမီးအား။ အနုစ္ဆဝိကောတိ၊ သင့်လျော်သူတည်းဟု ပြောကြ၍။
 လဇ္ဇမာနာ ပက္ကမိသု၊ အရှက်ရကြလျက် ဖဲသွားကုန်ပြီ။ သော တံ၊ ထိုသိကြား
 မင်းသည် ထိုသုဇာကို။ ဒေဝနဂရံ အာနေတွာ၊ နတ်ပြည်သို့ ခေါ်ဆောင်၍။
 အမတေယျာနံ နာဋိကာကောဋီနံ၊ ကချေသည်နတ်သမီးနှစ်ကုဋေငါးသန်းတို့၏။
 ဇေဋ္ဌိကံ ကတွာ၊ အကြီးအမှူးကို ပြု၍။ ယာဝတာယုကံ ဌတွာ၊ အသက်ရှည်သမျှ
 ကာလပတ်လုံး တည်၍။ ယထာကမ္ပံ ဂတော၊ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သတ္တာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာ
 တော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ “ဘိက္ခု ဧဝံ၊ အိုရဟန်း ဤကဲ့သို့။ ပုဗ္ဗေ ပဏ္ဍိတာ၊
 ရှေးက ပညာရှိတို့သည်။ ဒေဝနဂရေ ရဇ္ဇံ ကာရယမာနာ၊ နတ်ပြည်၌ မင်းအဖြစ်ကို
 ပြုကုန်သော်။ အတ္တနော ဇီဝိတံ စန္ဒောပိ၊ မိမိ၏ အသက်ကို စွန့်ကုန်လျက်လည်း။
 ပါဏာတိပါတံ န ကရိသု၊ သူသက်သတ်မှုကို မပြုကုန်ပြီ။ တံ ဧဝရူပေ၊ သင်
 သည်ကား ဤသို့သဘောရှိသော။ နိယျာနိကေ သာသနေ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ
 ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြု၍။ အပရိဿာဝိတံ
 သပါဏကံ၊ မစစ်အပ်၍ ပိုးကောင်ရှိသော။ ဥဒကံ ပိဝိဿသိ နာမာတိ၊ ရေကို
 သောက်တုံဘိ၏”ဟု။ တံ ဘိက္ခု ဂရဟိတွာ၊ ထိုရဟန်းကို ကဲ့ရဲ့တော်မူ၍။ အနုသန္တိ
 ယဋ္ဌေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ “တဒါ မာတလိသင်္ဂါဟကော၊
 ထိုအခါက သင်္ဂြိုဟ်ခိုးမြှောက်တတ်သော ရထားထိန်း မာတလိနတ်သားသည်။
 အာနန္ဒော အဟောသိ၊ အာနန္ဒာသည် ဖြစ်လာပြီ။ သက္ကော ပန၊ သိကြားမင်း

သည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္နိ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ”ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ကုလားကဇာတကဝဏ္ဏနာ ပဌမာ၊ ရှေးဦးစွာသော
ကုလားကဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၂။ နစ္စဇာတကဝဏ္ဏနာ

ရဒံ မနုညန္တိ ဣဒံ၊ ရဒံ မနုညံ စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဗဟုဘဏ္ဍိကံ ဧကံ ဘိက္ခု၊ များစွာသော ပစ္စည်းရှိသော တစ်ပါးသော ရဟန်းကို။ အာရဟ္တ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဝတ္ထု ဟေဋ္ဌာ ဒေဝဓမ္မဇာတကေ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထုကြောင်းသည် ရှေးခေါ်အောက် ဒေဝဓမ္မဇာတ်၌။ ဝုတ္တသဒိသမေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်နှင့် တူသည်သာတည်း။ သတ္တာ တံ ဘိက္ခု၊ ဘုရားရှင်သည် ထိုရဟန်းကို။ “ဘိက္ခု တုံ၊ အိုရဟန်း သင်သည်။ ဗဟုဘဏ္ဍော ကိရ ပစ္စည်းများစွာရှိသတဲ့။ ဣတိ သစ္စံ၊ ဤသို့ကြားရသည်ကား မှန်သလော”။ ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ အာမ ဘန္တေတိ၊ မှန်ပါဘုရားဟု ဖြေပြီ။ “ဘိက္ခု တုံ ကိကာရဏာ၊ အိုရဟန်း သင်သည် အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဗဟုဘဏ္ဍော ဇာတော၊ ပစ္စည်းများစွာရှိသူသည် ဖြစ်သည်။ အသိတိ၊ ဖြစ်ရသနည်း”ဟု မိန့်ပြီ။ သော ဧတ္တကံ သုတ္တာဝ၊ ထိုရဟန်းသည် ဤမျှသာ ရှိသော စကားကို ကြားရ၍ပင်။ ကုဒ္ဓေါ၊ စိတ်ဆိုး၍။ နိဝါသနပါရပနံ ဆဉ္ဇေတွာ၊ သင်းပိုင်ဧကသီကို စွန့်ပစ်၍။ “ဣဒါနိ ဣမိနာ နိဟာရေန၊ ယခု ဤနည်းဖြင့်။ ဝိစရာမိတိ၊ လှည့်လည်အံ့”ဟု ပြော၍။ သတ္ထု ပုရတော၊ ဘုရားရှင်၏ ရှေ့တော်၌။ နဂ္ဂေါ အဋ္ဌာသိ၊ အဝတ်မစည်းဘဲ တည်ပြီ။ မနုဿာ ဓိ ဓိတိ အာဟံသု၊ လူတို့သည် ထို့ထို့ဟု ဆိုကုန်ပြီ။ သော တတော ပလာယိတွာ၊ ထိုရဟန်းသည် ထိုနေရာမှ ထွက်ပြေး၍။ ဟိနာယ အာဝတ္တော၊ ယုတ်သော လူ့ဘောင်သို့ လည်ပြီ (လူထွက်ပြီ)။ ဘိက္ခု ဓမ္မသဘာယံ သန္နိသိန္နာ၊ ရဟန်းတို့သည် တရားသဘင်၌ ထိုင်နေကြလျက်။ “သတ္ထု ပုရတော၊ ဘုရားရှင်၏ ရှေ့တော်၌ပင်။ ဧဝရူပံ ကရိဿတိ နာမာတိ၊ ဤသို့သဘောရှိသော အမှုကို ပြုရဲဘိ၏”ဟု။ တဿ အဂုဏကထံ ကထေသု၊

ထိုရဟန်း၏ ကျေးဇူးမဲ့ စကားကို ပြောကုန်ပြီ။ သတ္တာ အာဂန္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ကြွလာတော်မူ၍။ “ဘိက္ခုဝေ ဧတရဟိ ကာယ ကထာယ၊ အိုရဟန်းတို့ ယခုအခါ ဘယ်စကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ အတ္တ နုတိ၊ ကောင်းစွာထိုင်နေကြသည် ဖြစ်ကြ သနည်း”ဟု။ ဘိက္ခု ပုစ္ဆိ ရဟန်းတို့ကို မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ အိုရှင်တော်ဘုရား။ “ဟိ သော ဘိက္ခု၊ မှန်၏ ထိုရဟန်းသည်။ တုမှာကံ ပုရတော နာမ၊ ရှင်တော် ဘုရားတို့၏ ရွှေတော်မည်သည်၌ပင်။ စတုပရိသမဇ္ဈေ၊ ပရိသတ်လေးပါး အလယ်၌။ ဟိရောတ္တပ္ပံ ပဟာယ၊ အရှက်အကြောက်ကို ပယ်စွန့်၍။ ဂါမဒါရကော ဝိယ၊ တောသားကလေးငယ်ကဲ့သို့။ နဂ္ဂေါ ဟုတွာ၊ အဝတ်မစည်းသည် ဖြစ်၍။ မနုဿေဟိ ဇီဂုစ္ဆိယမာနော၊ လူတို့သည် စက်ဆုပ်အပ်၍။ ဟိနာယာဝတ္တိတွာ၊ လူဘောင်သို့လည်၍ လူထွက်၍။ သာသနာ ပရိဟိနောတိ၊ သာသနာတော်မှ ဆုတ်ယုတ်ပြီဟု။ တဿ အဂုဏကထာယ၊ ထိုရဟန်း၏ ကျေးဇူးမဲ့စကားဖြင့်။ နိသိန္နာ အမှာတိ၊ ထိုင်နေကုန်သည်ဖြစ်ကြပါ၏”ဟု လျှောက်ကုန်ပြီ။ သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ “ဘိက္ခုဝေ ဣဒါနေဝ၊ အိုရဟန်းတို့ ယခုအခါသာ။ သော ဘိက္ခု ဟိရောတ္တပ္ပါဘာဝေန၊ ထို ရဟန်းသည် ဟိရိသြတ္တပ္ပမရှိသည့် အဖြစ်ကြောင့်။ ရတနသာသနာ န ပရိဟိနော၊ ရတနာဖြစ်သော သာသနာတော်မှ ဆုတ်ယုတ် ဆုံးရှုံးသည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေ ဣတ္ထိရတနပဋိလာဘတောပိ၊ ရှေးက အမျိုးသမီး ရတနာရမှုမှလည်း။ ပရိဟိနော ယေဝါတိ ဝတွာ၊ ဆုတ်ယုတ်ဆုံးရှုံးဖူးသည်သာ” ဟုမိန့်တော်မူ၍။ အတိတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတိတေ ပဌမကပ္ပေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ကမ္ဘာဦး၌။ စတုပ္ပဒါ သီဟံ၊ ခြေလေးချောင်းရှိ သားကောင်တို့သည် ခြင်္သေ့ကိုလည်းကောင်း။ မစ္ဆာ အာနန္ဒမစ္ဆ ငါးတို့သည် အာနန္ဒာငါးကြီးကိုလည်းကောင်း။ သကုဏာ သုဝဏ္ဏဟံသံ၊ ငှက် တို့သည် ရွှေဟင်္သာကိုလည်းကောင်း။ ရာဇာနံ အကံသု၊ မင်းကို ပြုကုန်ပြီ မင်းမြှောက်ကုန်ပြီ။ တဿ သုဝဏ္ဏဟံသရာဇဿ၊ ထိုရွှေဟင်္သာမင်း၏။ ဓိတာ ဟံသပေါတိကာ ပန၊ သမီးဖြစ်သော ဟင်္သာမငယ်သည်ကား။ အဘိရူပါ အဟောသိ၊ အလွန်လှသောအဆင်း ရှိသည် ဖြစ်ပြီ။ သော တဿာ ဝရံ အဒါသိ၊ ထိုရွှေဟင်္သာမင်းသည် ထိုသမီးလှအား ဆုကို ပေးပြီ။ သာ အတ္တနော စိတ္တရုစိတံ၊ ထိုသမီးလှသည် မိမိ၏ စိတ်ကြိုက်ဖြစ်သော။ သာမိကံ ဝါရေသိ၊ လင်ကို ယူခွင့် ပေးဖို့ တောင်းပြီ။ ဟံသရာဇာ၊ ဟင်္သာမင်းသည်။ တဿာဝရံ ဒတွာ၊ ထိုသမီး

လှအား ဆုကို ပေးပြီး၍။ သဗ္ဗေ သကုဏော၊ အလုံးစုံကုန်သော ငှက်တို့ကို။
 ဟိမဝန္တေ သန္နိပါတာပေသိ၊ ဟိမဝန္တာ၌ စုဝေးစေပြီ။ နာနပ္ပကာရာ ဟံသ-
 မောရာဒယော၊ အထူးထူးအပြားပြားကုန်သောဟင်္သာဒေါင်း စကုန်သော။
 သကုဏဂဏာ သမာဂန္တာ၊ ငှက်အပေါင်းတို့သည် ကောင်းစွာလာကြ၍။ မဟန္တေ
 ဧကသ္မိ ပါသာဏာတလေ၊ ကြီးသော ကျောက်ဖျာပြင်တစ်ခုပေါ်၌။ သန္နိပတိသု၊
 ကောင်းစွာ ကျရောက်စုဝေးကုန်ပြီ။ ဟံသရာဇာ၊ ဟင်္သာမင်းသည်။ “အတ္တနော
 စိတ္တရုစိတံ သာမိကံ၊ မိမိ၏ စိတ်ကြိုက်ဖြစ်သော လင်ကို။ အာဂန္တာ ဂဏှာတူတိ၊
 လာ၍ ယူလော့”ဟု။ ဓိတရံ ပက္ခောသာပေသိ၊ သမီးချောကို ခေါ်စေပြီ။ သာ
 သကုဏသံဃံ ဩလောကေန္တိ၊ ထိုဟင်္သာချောမသည် ငှက်အပေါင်းကို ကြည့်သော်။
 မဏိဝဏ္ဏဂီဝံ စိတြပေခုဏံ၊ ပတ္တမြားအဆင်းလည်ပင်းရှိသော ဆန်းကြယ်သော
 အတောင်ရှိသော။ မောရံ ဒိသွာ၊ ဒေါင်းကို မြင်၍။ “အယံ မေ၊ ဤဒေါင်းသည်
 ငါဟင်္သာမ၏။ သာမိကော ဟောတူတိ အာရောစေသိ၊ လင်သည် ဖြစ်စေ”ဟု
 ပြောကြားပြီ။ သကုဏသံဃာ မောရံ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ငှက်အပေါင်းတို့သည်
 ဒေါင်းထံသို့ ချဉ်းကပ်၍။ “သမ္ပ မောရ အယံ ရာဇမိတာ၊ အဆွေဒေါင်း ဤ
 ဟင်္သာမင်းသမီးချောသည်။ ဧတ္တကာနံ သကုဏာနံ မဇ္ဈေ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်
 ရှိကုန်သော ငှက်တို့၏အလယ်၌။ သာမိကံ ရောစေန္တိ၊ လင်ကို စိတ်ကြိုက်
 ရှာသော်။ တယံ ရုစိ ဥပ္ပါဒေသီတိ အာဟံသု၊ သင့်အပေါ်၌ ကြိုက် နှစ်သက်မှုကို
 ဖြစ်စေပြီ”ဟု ပြောကြပြီ။ မောရော၊ ဒေါင်းသည်။ “အဇ္ဇာပိ မေ ဗလံ၊ ယနေ့
 တိုင်အောင်လည်း ငါ၏စွမ်းရည်ကို။ တာဝ န ပဿတိတိ၊ မမြင်ကြသေး”ဟု
 တွေး၍။ အတိတုဋ္ဌိယာ ဟိရောတ္တပွံ ဘိန္နိတွာ၊ အလွန်နှစ်သက်သဖြင့် ဟိရီ
 ဩတ္တပ္ပကို ဖျက်၍။ တာဝ မဟတော သကုဏသဃံဿ မဇ္ဈေ၊ သို့ကလောက်
 များပြားသော ငှက်အပေါင်း၏ အလယ်၌။ ပက္ခေ ပသာရေတွာ၊ အတောင်တို့ကို
 ဖြန့်၍။ နစ္စိတုံ အာရတိ၊ ကခြင်းငှာ အားထုတ်ပြီ။ နစ္စန္တော အပ္ပဋိစ္စန္တော အဟောသိ၊
 ကသော် မဖုံးလွှမ်းအပ်သည် (မပေါ်သင့်သည်များ ပေါ်သည်) ဖြစ်ပြီ။

သုဝဏ္ဏဟံသရာဇာ လဇ္ဇိတော၊ ရွှေဟင်္သာမင်းသည် ရှက်၍။ “ဣမဿ
 အဇ္ဈတ္တသမုဋ္ဌာနာ၊ ဤဒေါင်းမှာ ကိုယ်တွင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ ဟိရီ နေဝ အတ္ထိ၊
 အရှက်သည် မရှိ။ ဗဟိဒ္ဓါသမုဋ္ဌာနံ ဩတ္တပ္ပံ န၊ ပြင်ပကြောင့်ဖြစ်သော အကြောက်
 သည်လည်း မရှိ။ ဘိန္နဟိရောတ္တပ္ပဿ အဿ၊ ပျက်စီးသော အရှက်အကြောက်

ရှိသော ဤဥဒေါင်းအား။ မမ ဓိတရံ န ဒဿာမိတိ၊ ငါ၏ သမီးချောကို မပေးအံ့” ဟုကြံ၍။ သကုဏသံဃမဇ္ဈေ၊ ငှက်အပေါင်းတို့အလယ်၌။

၃၂။ “ရုဒံ မနုညံ ရုစိရာ စ ပိဋိ၊ ဝေဠုရိယဝဏ္ဏပနိဘာ စ ဂီဝါ။

ဗျာမမတ္တာနိ စ ပေခုဏာနိ။ နစ္စေန တေ ဓိတရံ နော ဒဒါမိ”တိ၊

“ရုဒံ မနုညံ (လ) ဓိတရံ နော ဒဒါမိ”ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

၃၂။ ရုဒံ မနုညံ၊ တွန်သံသည် စိတ်ကိုနှစ်သက်စေတတ်၏။ ပိဋိ စ ရုစိရာ၊ ကျောပြင်သည်လည်း နှစ်သက်ဖွယ် ရှိပါပေ၏။ ဂီဝါ စ ဝေဠုရိယ-
ဝဏ္ဏပနိဘာ၊ လည်ပင်းသည်လည်း ကျောက်မျက်ရွဲအဆင်းနှင့် တူပါပေ၏။
ပေခုဏာနိ စ ဗျာမမတ္တာနိ၊ အတောင်တို့သည်လည်း တစ်လံမျှရှိပါကုန်၏။
နစ္စေန တေ၊ အရှက်မဲ့စွာ ကပြခြင်းကြောင့် သင်ဥဒေါင်းအား။ ဓိတရံ နော
ဒဒါမိ၊ သမီးချောကို မပေးတော့။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ရုဒံ မနုညန္တိ၊ ရုဒံ မနုညံ ဟူသော ပါဠိ၌။ တကာရဿ
ဒကာရော ကတော၊ တအက္ခရာ၏ ဒအက္ခရာအဖြစ်ကို ပြုအပ်ပြီ။ ရုတံ မနုညံ၊
တွန်သံသည် စိတ်ကို နှစ်သက်စေတတ်၏။ ဝဿိတသဒ္ဓေါ မဓုရော၊ တွန်သော
အသံသည် သာယာမှု ရှိ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား ရုတံ မနုညံ၏ အနက်
တည်း။ ရုစိရာ စ ပိဋိတိ၊ ရုစိရာ စ ပိဋိ ဟူသည်ကား။ တေ ပိဋိပိ၊ သင်၏
ကျောပြင်သည်လည်း။ စိတြာ စေဝ သောဘနာ စ၊ ဆန်းလည်း ဆန်းကြယ်၏
တင့်လည်း တင့်တယ်၏တည်း။ ဝေဠုရိယဝဏ္ဏပနိဘာတိ၊ ဝေဠုရိယ-
ဝဏ္ဏပနိဘာ ဟူသည်ကား။ ဝေဠုရိယမဏိဝဏ္ဏသဒိသာ၊ ကျောက်မျက်ရွဲ
အဆင်းနှင့်တူ၏တည်း။ ဗျာမမတ္တာနိတိ၊ ဗျာမမတ္တာနိ ဟူသည်ကား။
ဧကဗျာမပ္ပမာဏာနိ၊ တစ်လံပမာဏ ရှိကုန်၏တည်း။ ပေခုဏာနိတိ၊ ပေခုဏာနိ
ဟူသည်ကား။ ပိဋ္ဌာနိ၊ အတောင်တို့တည်း။ နစ္စေန တေ ဓိတရံ နော ဒဒါမိတိ၊
နစ္စေန တေ ဓိတရံ နော ဒဒါမိ ဟူသည်ကား။ ဟိရောတ္တပွံ ဘိန္ဒိတွာ၊ အရှက်
အကြောက်ကို ဖျက်၍။ နစ္စိတဘာဝေနော၊ ကသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ပင်။
ဧဝဇ္ဈပဿ နိလ္လဇ္ဈဿ တေ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော အရှက်မရှိသော သင်ဥဒေါင်း
အား။ ဓိတရံ နော ဒဒါမိ၊ သမီးချောကို မပေးတည်း။ ဣတိ ဝတ္ထော ဟံသရာဇာ၊

ဤသို့ ပြော၍ ဟင်္သာမင်းသည်။ အတ္တနော ဘာဂိနေယျဿ ဟံသပေါတကဿ၊ မိမိ၏ တူဖြစ်သော ဟင်္သာငယ်အား။ တသ္မိယေဝ ပရိသမဇ္ဈေ၊ ထိုပရိသတ်အလယ်၌ပင်။ ဓိတရံ အဒါသိ၊ သမီးကို ပေးပြီ။ မောရော၊ ဒေါင်းသည်။ ဟံသပေါတိကံ အလဘိတွာ လဇ္ဇိတွာ၊ ဟင်္သာချောမလေးကို မရဘဲ အရှက်ရ၍။ တတောဝ ဥပ္ပတိတွာ ပလာယိ၊ ထိုကျောက်ဖျာအပြင်မှပင် ပျံတက်၍ ပြေးပြီ။ ဟံသရာဇာပိ၊ ဟင်္သာမင်းသည်လည်း။ အတ္တနော ဝသနဌာနမေဝ ဂတော၊ မိမိ၏ နေရာသို့ပင် သွားပြီ။

သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ “ဘိက္ခဝေ ဣဒါနေဝ စသော၊ အိုရဟန်းတို့ ယခု အခါသာ ဤရဟန်းသည်။ ဟိရောတ္တပုံ ဘိန္နိတွာ၊ အရှက်အကြောက်ကို ဖျက်၍။ ရတနသာသနာ န ပရိဟိနော၊ ရတနာအစစ်ဖြစ်ကြီးဖြစ်သည့်သာသနာတော်မှ ဆုတ်ယုတ်ဆုံးရှုံးသည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးကလည်း။ ဣတ္ထိရတန- ပဋိလာဘတော ပရိဟိနော ယေဝါတိ၊ မိန်းမရတနာ ရဖို့ရာမှ ဆုတ်ယုတ်ဆုံးရှုံးဖူးသည်သာ”ဟု။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္တိ ယဋေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ “တဒါ မောရော၊ ထိုအခါက ဥဒေါင်းသည်။ ဗဟုဘဏ္ဍိကော အဟောသိ၊ ပစ္စည်းများစွာ ရှိသော ရဟန်းသည် ဖြစ်လာပြီ။ ဟံသရာဇာ ပန၊ ဟင်္သာမင်းသည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ”ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

နစ္စဇာတကဝဏ္ဏနာ ဒုတိယာ၊ နှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော
နစ္စဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၃။ သမ္မောဒမာနဇာတကဝဏ္ဏနာ

သမ္မောဒမာနာတိ ဣဒံ၊ သမ္မောဒမာနာ စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ ကပိလဝတ္ထံ၊ ဥပနိဿာယ၊ ဘုရားရှင်သည် ကပိလဝတ်မြို့ကို အမှီပြု၍။ နိဂြောဓာရာမေ ဝိဟရန္တော၊ နိဂြောဓာရုံကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ စုပ္ပဋကကလဟံ အာရဗ္ဗ ကထေသိ၊ ခေါင်းခုအကြောင်းပြုဖြစ်သော ရန်ပွဲကို

အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ သော ကုဏ္ဍာလဇာတကော၊ ထိုရန်ပွဲသည် ကုဏ္ဍာလဇာတ်၌။ အာဝိ ဘဝိဿတိ၊ ထင်စွာ ဖြစ်လတ္တံ့။ တဒါ ပန သတ္တာ၊ ထိုအခါ၌ကား ဘုရားရှင်သည်။ ဉာတကေ အာမန္တေတွာ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့ကို သိစေတော်မူပြီး၍။ “မဟာရာဇာ ဉာတကာနံ၊ အိုမင်းမြတ်တို့ ဆွေမျိုးတို့၏။ အညမညံ ဝိဂ္ဂဟော နာမ န ယုတ္တော၊ အချင်းချင်း အယူကွဲပြား စကားများခြင်း မည်သည် မသင့်။ ဟိ တိရစ္ဆာနဂတာပိ၊ မှန်လှ၏၊ တိရိစ္ဆာန်တို့သည်သော်မှလည်း။ ပုဗ္ဗေ သမဂ္ဂကာလေ၊ ရှေးက ညီညွတ်ကြသောအခါ၌။ ပစ္စာမိတ္တေ အဘိဘဝိတွာ၊ ရန်သူတို့ကို လွှမ်းမိုးအနိုင်ယူ၍။ သောတ္ထိ ပတ္တာ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်ကုန်ပြီ။ ယဒါ ဝိဝါဒံ အာပန္နာ၊ အကြင်အခါ ငြင်းခုံခြင်းသို့ ရောက်ကြပြီ။ တဒါ မဟာဝိနာသံ၊ ထိုအခါ ကြီးစွာသောပျက်စီးခြင်းသို့။ ပတ္တာတိ ဝတွာ၊ ရောက်ကြပြီ”ဟု မိန့်တော်မူသော်။ ဉာတိရာဇကုလေဟိ အာယာစိတော၊ ဆွေတော်မျိုးတော် မင်းမျိုးတို့သည် တောင်းပန်အပ်ရကား။ အတိတံ အာဟရိ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတိတေ ဗာရာဏသိယံ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသိမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ ရန္တံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ဝဋ္ဋကယောနိယံ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ငုံးမျိုး၌ ဖြစ်၍။ အနေကဝဋ္ဋကသဟဿ ပရိဝါရော၊ ငုံးထောင်ပေါင်းများစွာအခြံအရံရှိသည်ဖြစ်၍။ အရညေ ပဋိဝသတိ၊ တော၌ နေ၏။ တဒါ ဧကော ဝဋ္ဋကလုဒ္ဒကော၊ ထိုအခါ တစ်ဦးသော ငုံးမုဆိုးသည်။ တေသံ ဝသနဌာနံ ဂန္ဓာ၊ ထိုငုံးတို့၏ နေရာဌာနသို့ သွား၍။ ဝဋ္ဋကဝဿိတံ ကတွာ၊ ငုံးတွန်သံကို ပြု၍။ တေသံ သန္နိပတိတဘာဝံ ဥ တွာ၊ ထိုငုံးတို့၏ စုမိကြောင်းကို သိ၍။ တေသံ ဥပရိ၊ ထိုငုံးတို့၏ အထက်၌။ ဇာလံ ခိပိတွာ၊ ပိုက်ကို ပစ်ချ၍။ ပရိယန္တေသု မဒ္ဒန္တော၊ ပိုက်အဖျားတို့၌ နင်းလျက်။ သဗ္ဗေ ဧကတော ကတွာ၊ ငုံးအားလုံးတို့ကို တပေါင်းတည်း ပြု၍။ ပစ္ဆိ ပူရေတွာ၊ တောင်းကို ပြည့်စေ၍။ ယရံ ဂန္ဓာ၊ အိမ်သို့ သွား၍။ တေ ဝိတ္တိဏိတွာ၊ ထိုငုံးတို့ကို ရောင်း၍။ တေန မူလေန၊ ထိုရောင်းရသော အဖိုးဖြင့်။ ဇီဝိကံ ကပ္ပေသိ၊ အသက်မွေးမှုကို ပြု၏။ အထ ဧကဒိဝသံ၊ ထိုအခါ တစ်နေ့၌။ ဗောဓိသတ္တော တေ ဝဋ္ဋကေ၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုငုံးတို့ကို။ “အယံ သာကုဏိကော၊ ဤငုံးမုဆိုးသည်။ အမှာကံ ဉာတကေ၊ ငါတို့၏ ဆွေမျိုးငုံးတို့ကို။ ဝိနာသံ ပါပေတိ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်စေ၏။ အဟံ ဧကံ ဥပါယံ ဇာနာမိ၊ ငါသည် တစ်ခုသော

လွတ်ကြောင်းနည်းလမ်းကို သိ၏။ ယေန ဧသော၊ ယင်းနည်းလမ်းကြောင့် ဤမှဆိုသည်။ အမေ့ ဂဏှိတုံ န သက္ခိဿတိ၊ ငါတို့ကို ဖမ်းယူခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်လတ္တံ့။ ဣဒါနိ ဣတော ပဌာယ၊ ယခု ဤနေမှ စ၍။ တုမှာကံ ဥပရိ သင်တို့၏ အထက်၌။ ဧတေန ဇာလေ ခိတ္တမတ္တေ၊ ဤမှဆိုသည် ပိုက်ကို ပစ်ချအပ်ကာမျှ၌။ ဧကေကော၊ တစ်ကောင်တစ်ကောင်သော ငုံးသည်။ ဧကေကသ္မိ ဇာလက္ခိကေ၊ တစ်ပေါက်တစ်ပေါက်သော ပိုက်ပေါက်၌။ သီသံ ဌပေတွာ၊ ခေါင်းကို ထား၍။ ဇာလံ ဥက္ခိပိတွာ၊ ပိုက်ကို ချိမ၍။ ဣစ္ဆိတဌာနံ ဟရိတွာ၊ လိုရာအရပ်သို့ ဆောင်ယူ၍။ ဧကသ္မိ ကဏုကဂုဓေ ပက္ခိပထ၊ တစ်ခုသော ဆူးခြံ၌ ပစ်ချကြလော့။ ဧဝံ သန္တေ ဟေဌာ၊ ဤသို့ ပစ်ချပြီးသည်ဖြစ်သော် အောက်၌။ တေန တေန ဌာနေန၊ ထိုထိုဌာနဖြင့်။ ပလာယိဿာမာတိ အာဟ၊ ပြေးကြအံ့”ဟု ပြောပြီ။ တေ သဗ္ဗေ၊ ထိုငုံးအားလုံးတို့သည်။ သာဓူတိ ပဋိဿုဏိသု၊ ကောင်းပြီဟု ဝန်ခံကြပြီ။ ဒုတိယဒိဝသေ၊ ဒုတိယနေ့၌။ ဥပရိ ဇာလေ ခိတ္တေ၊ အထက်၌ ပိုက်ကို ပစ်ချအပ်သော်။ ဗောဓိသတ္တေန ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဘုရားလောင်းသည် ပြောအပ်သော နည်းဖြင့်ပင်။ တေ ဇာလံ ဥက္ခိပိတွာ၊ ထိုငုံးတို့သည် ပိုက်ကို ချိမ၍။ ဧကသ္မိ ကဏုကဂုဓေ ခိပိတွာ၊ တစ်ခုသော ဆူးခြံ၌ ပစ်ချ၍။ သယံ ဟေဌာဘာဂေန၊ မိမိတို့သည် ဆူးခြံအောက်အဖို့ဖြင့်။ တတော တတော ပလာယိသု၊ ထိုထိုနေရာမှ ထွက်ပြေးကုန်ပြီ။ ဂုဗ္ဘတော ဇာလံ၊ ဆူးခြံမှ ပိုက်ကို။ မောစေန္တဿေ၊ ဖြေနေစဉ်ပင်။ သာကုဏိကဿ ဝိကာလော ဇာတော၊ ငှက်မှဆိုးအတွက် အခါမဲ့သည် ဖြစ်ပြီ။ သော တုစ္ဆဟတ္ထောဝ အဂမာသိ၊ ထိုငုံးမှဆိုးသည် အချည်းနှီးသောလက်ရှိ၍သာ (လက်ချည်းသာ) အိမ်ပြန်သွားရပြီ။

ပုနဒိဝသတော ပဌာယပိ၊ နောက်နေ့မှ စ၍လည်း။ ဝဋ္ဋကာ တထေဝ ကရောန္တိ ငုံးတို့သည် ထိုအတူသာ ပြုကုန်၏။ သောပိ ယာဝ သူရိယတ္ထင်္ဂမာ၊ ထိုငှက်မှဆိုးသည်လည်း နေဝင်သည်တိုင်အောင်။ ဇာလမေဝ မောစေန္တော၊ ပိုက်ကိုသာ ဖြုတ်နေရလျက်။ ကိပ္ပိ အလဘိတွာ၊ တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ မရဘဲ။ တုစ္ဆဟတ္ထောဝ ဂေဟံ ဂစ္ဆတိ၊ လက်ချည်းသာ အိမ်သို့ ပြန်သွားရ၏။ အထ အဿ ဘရိယာ ကုဇ္ဈိတွာ၊ ထိုအခါ ထိုမှဆိုး၏ မယားသည် စိတ်ဆိုး၍။ “တွံ ဒိဝသေ ဒိဝသေ၊ ရှင်သည် နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း။ တုစ္ဆဟတ္ထော အာဂစ္ဆသိ၊ လက်ချည်းဖြစ်၍ ပြန်လာ၏။ တေ အညမ္ပိ၊ ရှင်မှာ ကျွန်မမှအခြားလည်းဖြစ်သော။ ဗဟိ ပေါသိတဗ္ဗဌာနံ၊ ပြင်ပ

ကျွေးမွေးဖို့နေရာသည်။ အတ္ထိမညေတိ အာဟ၊ ရှိသည် ထင်၏”ဟု ပြောပြီ။ သာကုဏိကော၊ ငှက်မုဆိုးသည်။ “ဘဒ္ဒေ မမ အညံ၊ အိုရှင်မ ငါမှာ ရှင်မမှ အခြားသော။ ပေါသိတဗ္ဗဌာနံ နတ္ထိ၊ ကျွေးမွေးဖို့နေရာသည် မရှိပါ။ အပိ စ ခေါ ပန တေ ဝဋ္ဋကာ၊ သို့သော်လည်း စင်စစ် ထိုင်းတို့သည်။ သမဂ္ဂါ ဟုတွာ စရန္တိ၊ ညီညွတ်ကြသည် ဖြစ်၍ ကျင့်ကုန်၏။ မယာ ခိတ္တမတ္တေ၊ ငါသည် ပစ်အပ်ကာမျှ၌။ ဇာလံ အာဒါယ၊ ပိုက်ကို ချီယူ၍။ ကဏ္ဍကဂုဗ္ဗေ ခိပိတွာ ဂစ္ဆန္တိ၊ ဆူးခြံ၌ ပစ်ချ၍ သွားကုန်၏။ ဧတေ သဗ္ဗကာလမေဝ၊ ထိုင်းတို့သည် အခါခပ်သိမ်းပင်။ သမ္မောဒမာနာ န ခေါ ပန ဝိဟရိဿန္တိ၊ ညီညွတ်ဝမ်းမြောက်ကြလျက် မနေကြလတ္တံ့။ တံ မာ စိန္တယိ၊ ရှင်မသည် တွေးပူမနေလင့်။ ယဒါ တေ၊ အကြင်အခါ ထိုင်းတို့သည်။ ဝိဝါဒံ အာပဇ္ဇိဿန္တိ၊ ငြင်းခုံခြင်းသို့ ရောက်ကြလတ္တံ့။ တဒါ တေ သဗ္ဗေဝ အာဒါယ၊ ထိုအခါ ထိုင်းအားလုံးတို့ကိုပင် ဖမ်းယူ၍။ တဝ မုခံ ဟာသယမာနော၊ ရှင်မ၏ မျက်နှာကို ရွှင်ပျစေလျက်။ အာဂစ္ဆိဿာမိတိ ဝတွာ ဘရိယာယ၊ လာအံ”ဟု ပြော၍ မယားအား၊

၃၃။ “သမ္မောဒမာနာ ဂစ္ဆန္တိ။ ဇာလ မာဒါယ ပက္ခိနော။

ယဒါ တေ ဝိဝိဿန္တိ။ တဒါ ဧဟိန္တိ မေ ဝသန္တိ။

“သမ္မောဒမာနာ ဂစ္ဆန္တိ (လ) တဒါ ဧဟိန္တိ မေ ဝသံ”ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

၃၃။ ပက္ခိနော သမ္မောဒမာနာ၊ ငုံးတို့သည် ညီညွတ်ဝမ်းမြောက်ကြလျက်။ ဇာလံ အာဒါယ ဂစ္ဆန္တိ၊ ပိုက်ကို ချီယူကြ၍ သွားကုန်၏။ ယဒါ တေ ဝိဝိဿန္တိ၊ အကြင်အခါ ထိုင်းတို့သည် ငြင်းခုံကြလတ္တံ့။ တဒါ မေ ဝသံ ဧဟိန္တိ၊ ငြင်းခုံ ကြရာ ထိုအခါ၌ ငါမုဆိုး၏ အလိုအကြိုက်သို့ ရောက်ကုန်လတ္တံ့။

တတ္ထ ယဒါ တေ ဝိဝိဿန္တိတိ၊ ထိုဂါထာ၌ ယဒါ တေ ဝိဝိဿန္တိ ဟူသည်ကား။ ယသ္မိ ကာလေ တေ ဝဋ္ဋကာ၊ အကြင်အခါ၌ ထိုင်းတို့သည်။ နာနာလဒ္ဓိကာ နာနာဂါဟာ ဟုတွာ၊ အမျိုးမျိုးသော ဝါဒရှိကုန်သည် အမျိုးမျိုးသော အယူ ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဝိဝိဿန္တိ၊ ငြင်းခုံကြလတ္တံ့။ ကလဟံ ကရိဿန္တိ၊ ငြင်းခုံခြင်းကို ပြုကြလတ္တံ့။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား ယဒါ တေ ဝိဝိဿန္တိ၏ အနက်တည်း။ တဒါ ဧဟိန္တိ မေ ဝသန္တိ၊ တဒါ ဧဟိန္တိ မေ ဝသံ ဟူသည်ကား။

တသ္မိ ကာလေ သဗ္ဗေပိ တေ၊ ငြင်းခုံကြရာထိုအခါ၌ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော ထိုငုံးတို့သည်။ မမ ဝသံ အာဂစ္ဆိဿန္တိ၊ ငါမုဆိုး၏ အလိုအကြိုက်သို့ ရောက်ကြ လတ္တံ့။ အထ အဟံ၊ ထိုအခါ ငါသည်။ တေ ဂဟေတွာ၊ ထိုငုံးတို့ကို ဖမ်းယူ၍။ တဝ မုခံ ဟာသေတွာ၊ ရှင်မ၏ မျက်နှာကို ရွှင်ပျစေ၍။ အာဂစ္ဆိဿာမိတိ၊ လာပါအံ့ဟု။ ဘရိယံ သမဿာသေသိ၊ မယားကို နှစ်သိမ့်ပြီ။

ကတိပါဟဿေဝ အစ္စယေန ပန၊ နှစ်ရက်သုံးရက်ကိုသာ လွန်ရာအခါ၌ကား။ ဧကော ဝဋ္ဋကော၊ တစ်ကောင်သော ငုံးသည်။ ဂေါစရဘူမိံ ဩတရန္တော၊ စားကျက် မြေပေါ်သို့ သက်ဆင်းသော်။ အသလ္လက္ခေတွာ၊ မမှတ်မိ၍။ အညဿ သိသံ အက္ကမိ၊ အခြားငုံး၏ ခေါင်းကို နင်းမိပြီ။ ဣတရော၊ ဤနင်းမိသော ငုံးမှ အခြား အနင်းခံရသော ငုံးသည် (သည့်ပြင်ငုံးသည်)။ “ကော မံ၊ ဘယ်သူသည် ငါ့ကို။ သီသေ အက္ကမိတိ ကုဇ္ဈိ၊ ခေါင်း၌ နင်းသနည်း”ဟု စိတ်ဆိုးပြီ။ “အဟံ အသလ္လက္ခေတွာ၊ ငါသည် မမှတ်မိ၍။ အက္ကမိ၊ နင်းမိပြီ။ မာ ကုဇ္ဈိတိ၊ စိတ်မဆိုး ပါလင့်”ဟု။ ဝုတ္တေပိ ကုဇ္ဈိယေဝ၊ ပြောဆိုတောင်းပန်အပ်သော်လည်း စိတ်ဆိုး သည်သာ။ တေ ပုနပ္ပုနံ ကထေန္တော၊ ထိုငုံးနှစ်ကောင်တို့သည် အဖန်ဖန် ပြောကြ သော်။ “တွမေဝ ဇာလံ၊ သင်သည်သာ ပိုက်ကို။ ဥက္ခိပသိ မညေတိ၊ ချီမ၏ဟု ထင်နေ၏ဟု။ အညမညံ ဝိဝါဒံ ကရိသု၊ အချင်းချင်း ငြင်းခုံမှုကို ပြုကြပြီ။ တေသု ဝိဝဒန္တေသု၊ ထိုငုံးနှစ်ကောင်တို့သည် ငြင်းခုံကြသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရား အလောင်းငုံးသည်။ ဝိဝါဒကေ သောတ္ထိဘာဝေါ နာမ နတ္ထိ၊ ငြင်းခုံတတ်သ၌ ချမ်းသာသည့်အဖြစ်မည်သည် မရှိ။ ဣဒါနေဝ တေ၊ ယခုပင် ထိုငြင်းခုံသော ငုံးတို့သည်။ ဇာလံ န ဥက္ခိပဿန္တိ၊ ပိုက်ကို မချီကြလတ္တံ့။ တတော၊ ထိုသို့ ပိုက်ကို မချီခြင်းကြောင့်။ မဟန္တံ ဝိနာသံ ပါပုဏိဿန္တိ၊ ကြီးစွာသော ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြလတ္တံ့။ သာကုဏိကော ဩကာသံ လဘိဿတိ၊ ငုံးမုဆိုးသည် ဖမ်းယူ ခွင့်ကို ရလတ္တံ့။ မယာ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ငါသည် ဤနေရာ၌။ ဝသိတုံ န သက္ကာတိ စိန္တေသိ၊ နေခြင်းငှာ မတတ်ကောင်း မသင့်”ဟု ကြံပြီ။ သော အတ္တနော ပရိသံ အာဒါယ၊ ထိုဘုရားလောင်းငုံးသည် မိမိ၏ ပရိသတ်ကို ယူ၍။ အညတ္ထ ဂတော၊ အခြားနေရာသို့ သွားပြီ။ သာကုဏိကောပိ ကတိပါဟစ္စယေန အာဂန္တာ၊ ငုံးမုဆိုး သည်လည်း နှစ်ရက်သုံးရက်ကျော်သဖြင့် လာ၍။ ဝဋ္ဋကဝဿိတံ ဝဿိတွာ၊ ငုံးတွန်သံကို တွန်၍။ သန္နိပတိတာနံ တေသံ ဥပရိ စုဝေမိကုန်သော ထိုငုံးတို့၏

အထက်၌။ ဇာလံ ခိပိ၊ ပိုက်ကို ပစ်ပြီ။ အထ ဧကော ဝဋ္ဋကော၊ ထိုအခါ တစ်ကောင်သော ငှက်သည်။ “ဇာလံ ဥက္ခိပန္တဿေဝ တုယံ၊ ပိုက်ကို မချီဆဲသာ ဖြစ်သော သင်၏။ မတ္တကေ လောမာနိ ပတိတာနိ ကိရ၊ ခေါင်း၌ အမွှေးတို့သည် ကျွတ်ကျကုန်သတဲ့။ ဣဒါနိ ဥက္ခိပါတိ အာဟ၊ ယခု ချီလော့”ဟု ပြောပြီ။ အပရော၊ အခြားငှက်သည်။ “ဇာလံ ဥက္ခိပန္တဿေဝ တုယံ၊ ပိုက်ကို ချီဆဲသာဖြစ်သော သင်၏။ ဒွိသု ပက္ခေသု၊ နှစ်ဖက်ကုန်သော တောင်ပံတို့၌။ ပတ္တာနိ ပတိတာနိ ကိရ၊ အတောင်တို့သည် ကျွတ်ကုန်သတဲ့။ ဣဒါနိ ဥက္ခိပါတိ အာဟ၊ ယခု ချီလော့”ဟု ပြောပြီ။ ဣတိ တေသံ၊ ဤသို့ ထိုငှက်တို့သည်။ “တွံ ဥက္ခိပ တွံ ဥက္ခိပါတိ၊ သင်သည် ချီလော့၊ သင်သည် ချီလော့”ဟု။ ဝဒန္တာနုညေဝ၊ ပြောနေကြစဉ်ပင်။ သာကုဏိကော ဇာလံ ဥက္ခိပိတွာ၊ ငှက်မုဆိုးသည် ပိုက်ကို ချီ၍။ သဗ္ဗေဝ တေ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော ထိုငှက်တို့ကို။ ဧကတော ကတွာ၊ တပေါင်းတည်း ပြု၍။ ပစ္ဆိ ပူရေတွာ၊ တောင်းကို ပြည့်စေ၍။ ဘရိယံ ဟာသယမာနော၊ မယားကို ရွှင်စေ လျက်။ ဂေဟံ အဂမာသိ၊ အိမ်သို့ ပြန်သွားပြီ။

သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ “မဟာရာဇာ ဧဝံ၊ အိုမင်းမြတ်တို့ ဤသို့လျှင်။ ဉာတကာနံ ကလဟော နာမ န ယုတ္တော၊ ဆွေမျိုးတို့၏ ငြင်းခုံခိုက်ရန် ဖြစ်ခြင်း မည်သည် မသင့်လျော်။ ကလဟော ဝိနာသမူလမေဝ ဟောတီတိ၊ ငြင်းခုံခိုက်ရန် ဖြစ်ခြင်းသည် ပျက်စီးခြင်း၏ အကြောင်းရင်းသည်သာ ဖြစ်၏”ဟု မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္တိ ယဇေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ တဒါ အပဏ္ဍိတဝဋ္ဋကော၊ ထိုအခါက ပညာမဲ့ငှက်သည်။ ဒေဝဒတ္တော အဟောသိ၊ ဒေဝဒတ်သည် ဖြစ်လာပြီ။ ပဏ္ဍိတဝဋ္ဋကော ပန အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ပညာရှိငှက်သည်ကား ငါဘုရား သည်သာ ဖြစ်လာပြီဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

သမ္မောဒမာနဇာတကဝဏ္ဏနာ တတိယာ၊ သုံးခုမြောက် ဖြစ်သော
သမ္မောဒမာနဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၄။ မစ္ဆာဇာတကဝဏ္ဏနာ

န မံ သီတံ န မံ ဥဏ္ဍန္တိ ဣဒံ၊ န မံ သီတံ န မံ ဥဏ္ဍံ စသော ဤတရား
ဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်
ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ပုရာဏဒုတိယိကာပလောဘနံ အာရပ္ပ ကထေသိ၊
မယားဟောင်း၊ ဖြားယောင်းမှုကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဟိ တဒါ၊
ချဲ့အံ့ ထိုအခါ။ သတ္တာ တံ ဘိက္ခု၊ ဘုရားရှင်သည် ထိုရဟန်းကို။ “ဘိက္ခု တံ၊ အို
ရဟန်း သင်သည်။ ဥက္ကဏ္ဍိတော အသိ ကိရ သာသနာတော်၌ ငြီးငွေ့သည်
ဖြစ်သတဲ့။ ဣတိ သစ္စံတိ ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ကြားရသည်ကား မှန်သလော”ဟု မေးတော်
မူပြီ။ သစ္စံ ဘဝဝါတိ၊ မှန်ပါသည် ဘုရားဟု လျှောက်ပြီ။ ဧကေန ဥက္ကဏ္ဍာပိတော
အသိ ဣတိ၊ အဘယ်သူသည် ငြီးငွေ့စေအပ်သည် ဖြစ်သနည်းဟု မေးပြီ။ ဘန္တေ
မေ ပုရာဏဒုတိယိကာ၊ အိုရှင်တော်ဘုရား တပည့်တော်၏ မယားဟောင်းသည်။
မဓုရဟတ္ထရသာ၊ ချိုမြိန်သောလက်အရသာရှိပါ၏။ တံ ဇဟိတုံ န သက္ကောမီတိ၊
ထိုမယားဟောင်းကို စွန့်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပါဟု လျှောက်ပြီ။ အထ နံ သတ္တာ၊
ထိုအခါ ထိုရဟန်းကို ဘုရားရှင်သည်။ “ဘိက္ခု ဒဿ ဣတ္ထိ၊ အိုရဟန်း ထိုမိန်းမ
သည်။ တဝ အနတ္ထကာရိကာ၊ သင်၏ အကျိုးမဲ့ပြုတတ်၏။ ပုဗ္ဗေပိ တံ၊
ရှေးကလည်း သင်သည်။ ဧတံ နိဿာယ၊ ထိုမိန်းမကို မှီ၍။ မရဏံ ပါပုဏန္တော၊
သေခြင်းသို့ ရောက်လုလတ်သော်။ မံ အာဂမ္မ၊ ငါဘုရားကို အကြောင်းပြု၍။
မရဏာ မုတ္တောတိ ဝတ္တာ၊ သေခြင်းမှ လွတ်ပြီ”ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတိတံ အာဟရိ၊
အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတိတေ ဗာရာဏသီယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ
ရန္တံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊
ဘုရားလောင်းသည်။ တဿ ပုရောဟိတော အဟောသိ၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်း၏
ပုရောဟိတ်သည် ဖြစ်ပြီ။ တဒါ ဧကဝဋ္ဋော၊ ထိုအခါ၌။ တံငါတို့သည်။ နဒိယံ ဇာလံ
ခိပိသု၊ မြစ်၌ ကွန်ကို ပစ်ကုန်ပြီ။ အထ ဧကော မဟာမစ္ဆော၊ ထိုအခါ
တစ်ကောင်သော ငါးကြီးသည်။ ရတိဝသေန အတ္တနော မစ္ဆိယာ၊ မိတ်လိုက်မှု
အစွမ်းဖြင့် မိမိ၏ ငါးမနှင့်။ သဒ္ဓိ ကိဠမာနော အာဂစ္ဆတိ၊ အတူတကွ ကစားလျက်
လာ၏။ တဿ သာ မစ္ဆိ၊ ထိုငါးကြီး၏ ထိုငါးမသည်။ ပုရတော ဂစ္ဆမာနာ၊ ရှေ့မှ

သွားသော်။ ဇာလဂန္ဓ ယာယိတွာ၊ ကွန်နံကို အနံရ၍။ ဇာလံ ပရိဟရမာနာ ဂတာ၊ ကွန်ကို ရှောင်လျက် သွားပြီ။ ကာမဂိဒွေ၊ သော ပန လောလမစ္ဆော၊ ကာမမူ မက်မောသော ထိုလျှပ်ပေါ်သော ငါးသည်ကား။ ဇာလကုဏ္ဍိမေဝ ပဝိဋ္ဌော၊ ကွန် အတွင်းသို့သာ ဝင်ပြီ။ ကေဝဇ္ဇာ တဿ၊ တံငါသည်တို့သည် ထိုငါးကြီး၏။ ဇာလံ ပဝိဋ္ဌဘာဝံ ဥ တွာ၊ ကွန်သို့ ဝင်ကြောင်းကို သိ၍။ ဇာလံ ဥက္ခိပိတွာ၊ ကွန်ကို မချီ၍။ မစ္ဆံ ဂဟေတွာ၊ ငါးကြီးကို ဖမ်းယူ၍။ အမာရေတွာဝ ဝါလိကာပိဋ္ဌေ ခိပိတွာ၊ မသတ်မှု၍သာ သဲပြင်၌ ပစ်ချထား၍။ “ဣမံ အင်္ဂါရေသု၊ ဤ ငါးကြီးကို မီးကီးခဲတို့၌။ ပစိတွာ ခါဒိဿာမာတိ၊ ကင်၍ စားကုန်အံ့”ဟု။ အင်္ဂါရေ ကရောန္တိ မီးကီးခဲတို့ကို ပြုကုန်၏။ သူလံ တစ္ဆန္တိ၊ တံစို့ကို ရွှေစေကုန်၏ (အချောသတ် ချွန်ကုန်၏)။ မစ္ဆော၊ ငါးကြီးသည်။ “ဧတံ အင်္ဂါရတာပနံ ဝါ၊ မီးကီး၌ ထိုကင်မည့် ဆင်းရဲသည်လည်းကောင်း။ ဧတံ သူလဝိဇ္ဈနံ ဝါ၊ တံစို့ဖြင့် ထိုထိုးမည့် ဆင်းရဲ သည်လည်းကောင်း။ အညံ ဝါ ပန ဒုက္ခံ၊ အခြားလည်းဖြစ်သော ဆင်းရဲသည် လည်းကောင်း။ မံ န ကိလမေတိ၊ ငါ့ကို မပင်ပန်းစေ။ သော နူန ရတိယာ၊ ထိုငါးကြီးသည် စင်စစ် မိတ်လိုက်မှုဖြင့်။ အညံ ဂတောတိ၊ အခြားငါးမသို့ လိုက်သွားပြီဟု။ ဒသာ မစ္ဆိ မယိ၊ ထိုငါးမသည် ငါ၌ (ငါ့အပေါ်၌)။ ယံ ပန ဒေါမနဿံ အာပဇ္ဇတိ၊ အကြင်စိတ်မချမ်းခြင်းသို့ကား ရောက်၏။ တမေဝ မံ၊ ငါးမအထင်လွဲ၍ ထိုစိတ်ဆင်းရဲလိမ့်မည်ဟူသောအတွေးသည်သာ ငါ့ကို။ ဗာဓတိတိ ပရိဒေဝမာနော၊ နှိပ်စက်၏”ဟု ငိုကြွေးလိုရကား။

၃၄။ “န မံ သီတံ န မံ ဥက္ခံ၊ န မံ ဇာလသို့ ဗာဓနံ။

ယဉ္ဇ မံ မညတေ မစ္ဆိ၊ အညံ သော ရတိယာ ဂတော”တိ။

“န မံ သီတံ (လ) ရတိယာ ဂတော”ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

၃၄။ မံ၊ ငါ့ကို။ သီတံ၊ ရေမှ ဆယ်ယူသည့်အခါအအေးသည်လည်း။ န ဗာဓတိ၊ မနှိပ်စက်။ မံ ဥက္ခံ၊ ငါ့ကို အအေးကင်းပျောက်နောက်မှ ရောက်သည့် အပူသည်လည်း။ န ဗာဓတိ၊ မနှိပ်စက်။ ဇာလသို့ ဗာဓနံ မံ၊ ကွန်၌ မိခြင်း သည်လည်း ငါ့ကို။ န ဗာဓတိ၊ မနှိပ်စက်။ အညံ သော ရတိယာ ဂတော၊

အခြားငါးမသို့ ထိုငါးကြီးသည် မိတ်လိုက်သောအားဖြင့် လိုက်သွားပြီဟု။
မစ္ဆိ မံ ယဉ္ဇ မညတေ၊ ငါးမသည် ငါ့ကို အကြင်အထင်လွဲ၏။ (တမေဝ မံ
ဗာဓတိ၊ ထိုအထင်လွဲမှုသည်သာ ငါ့ကို နှိပ်စက်၏)။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ န မံ သီတံ န မံ ဥဏ္ဍန္တိ၊ န မံ သီတံ န မံ ဥဏ္ဍံ ဟူသည်
ကား။ မစ္ဆာနံ ဥဒကာ နိဟဋ္ဌကာလေ၊ ငါးတို့အား ရေမှဆယ်ယူရာ ကာလ၌။
သီတံ ဟောတိ၊ အအေးသည် ဖြစ်၏။ တသ္မိံ ဝိဂတေ၊ ထိုအအေးသည်
ကင်းပျောက်သော်။ ဥဏ္ဍံ ဟောတိ၊ အပူသည် ဖြစ်၏။ တဒုဘယမ္ပိ သန္ဓာယ၊
ထိုအေးမှု ပူမှု နှစ်ခုကိုလည်း ရည်ရွယ်၍။ “မံ သီတံ န၊ ငါ့ကို အအေးသည်
မနှိပ်စက်။ မံ ဥဏ္ဍံ နဗာဓတိတိ၊ ငါ့ကို အပူသည် မနှိပ်စက်”ဟု။ ပရိဒေဝတိ၊
ငိုကြွေး၏။ အင်္ဂါရေသု ပစ္စနမူလကံ၊ မီးကိုးခဲတို့၌ ကင်ခြင်းလျှင် အကြောင်းရင်း
ရှိသော။ ယမ္ပိ ဒုက္ခံ ဘဝိဿတိ၊ အကြင်ဆင်းရဲသည်လည်း ဖြစ်လတ္တံ့။ တမ္ပိ သန္ဓာယ၊
ထို ဆင်းရဲကိုလည်း ရည်ရွယ်၍။ မံ ဥဏ္ဍံ န ဣတိ ပရိဒေဝတေဝ၊ ငါ့ကို အပူသည်
မနှိပ်စက်ဟု ငိုကြွေးသည်သာတည်း။ န မံ ဇာလသ္မိံ ဗာဓနန္တိ၊ န မံ ဇာလသ္မိံ
ဗာဓနံ ဟူသည်ကား။ ဇာလသ္မိံ မေ၊ ကွန်၌ ငါ၏။ ယမ္ပိ ဗာဓနံ အဟောသိ၊
အကြင် ညည်းဆဲနှိပ်စက်ခံရခြင်းသည်လည်း ဖြစ်ပြီ။ တမ္ပိ မံ၊ ထိုကွန်၌ နှိပ်စက်ခံ
ရခြင်းသည်လည်း ငါ့ကို။ န ဗာဓတိတိ ပရိဒေဝတိ၊ မနှိပ်စက်ဟု ငိုကြွေး၏တည်း။
(ဗာဓေတိ၌ သဝေထိုး ပိုဟန်တူသည်) သာ မစ္ဆိ၊ ထိုငါးမသည်။ ဇာလေ
ပတိတဿ မမ၊ ပိုက်ကွန်၌ ကျရောက်သော ငါ၏။ ဣမေဟိ ကေဝဋ္ဌေဟိ ဂဟိတ-
ဘာဝံ၊ ဤတံငါသည်တို့က ဖမ်းယူအပ်ကြောင်းကို။ အဇာနန္တိ၊ မသိရကား။ မံ
အပဿမာနာ၊ ငါ့ကို မတွေ့ရသော်။ သော မစ္ဆော ဣဒါနိ၊ ထိုငါးကြီးသည် ယခု
အခါ။ အညံ မစ္ဆိ ကာမရတိယာ၊ အခြားသော ငါးမသို့ မိတ်လိုက်မှုဖြင့်။ ဂတော
ဘဝိဿတိတိ စိန္တေတိ၊ လိုက်သွားသည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု ကြံတွေး၏။ ဒေါမနဿ-
ပ္ပတ္တာယ တဿာ၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သော ထိုငါးမ၏။ တံ စိန္တနံ မံ
ဗာဓတိ၊ ထိုအထင်မှားကြံစည်တွေးတောခြင်းသည် ငါ့ကို နှိပ်စက်၏။ ဣတိ အယံ
ယဉ္ဇ မန္တိအာဒိသု ပိဏ္ဏတ္ထော၊ ဤဆိုခဲ့ပြီးသည်ကား ယဉ္ဇ မံ ဤသို့ စသောပုဒ်တို့၌
အပေါင်းအနက်တည်း။ ဣတိ ဝါလိကာပိဋေ နိပဇ္ဇော ပရိဒေဝတိ၊ ဤသို့
သဲသောင်ပြင်၌ လျောင်းလျက် ငိုကြွေး၏။

တသို့ သမယေ ပုရောဟိတော၊ ထိုအခါ ဘုရားလောင်းပုရောဟိတ်သည်။
ဒါသ ပရိပူတော နှာနတ္ထာယ၊ ကျေးကျွန်များခြံရံအပ်လျက် ရေခိုးခြင်းငှာ။ နဒီတီရံ
အာဂတော၊ မြစ်ကမ်းနားသို့ လာပြီ။ ပန သော သဗ္ဗရုတည၊ ဟောတိ၊ ထူးခြား
သည်ကား ထိုဘုရားလောင်းပုရောဟိတ်သည် အသံမျိုးစုံသံသည် ဖြစ်၏။ တေန
မစ္ဆပရိဒေဝနံ သုတွာ၊ ထိုသို့အသံမျိုးစုံသံခြင်းကြောင့် ငါးငိုကြွေးခြင်းကို ကြားရ၍။
“အယံ မစ္ဆော ကိလေသဝသေန ပရိဒေဝတိ၊ ဤငါးသည် ကိလေသာအစွမ်းဖြင့်
ငိုကြွေး၏။ ခေါ ပန ဧဝံ အာတုရစိတ္တော ဧသော၊ စင်စစ် ဤသို့ ကိလေသာဖြင့်
နာကျင်သောစိတ်ရှိ၍ ဤငါးသည်။ မိယမာနော နိရယေယေဝ နိဗ္ဗတ္တိဿတိ၊
သေသွားသော် ငရဲ၌သာ ဖြစ်လတ္တံ့။ အဟံ အဿ၊ ငါပုရောဟိတ်သည် ထိုငါး၏။
အဝဿယော ဘဝိဿာမိတိ၊ မှီရာသည် ဖြစ်အံ့”ဟု။ အဿ ဧတံ အဟောသိ၊
ထိုပုရောဟိတ်၏ ဤဆိုခဲ့ပြီးအကြံသည် ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီး၍။
ကေဝဋ္ဋာနံ သန္တိကံ ဂန္ဓာ၊ တံငါသည်တို့၏ အထံသို့ သွား၍။ “အစ္ဆော တုမေ၊
အိုအမောင်တို့ သင်တို့သည်။ အမှာကံ ဧကဒိဝသမ္ပိ ငါတို့အား တစ်နေ့မျှလည်း။
ဗျဉ္ဇနတ္ထာယ မစ္ဆ၊ ဟင်းလျာအကျိုးငှာ ငါးကို။ န ဒေထာတိ အာဟ၊ မပေးကြ”ဟု
ပြောပြီ။ ကေဝဋ္ဋာ၊ တံငါသည်တို့သည်။ “ကိ ဝဒေထ သာမိ၊ ဘယ်လို ပြောကြ
တာလဲ သခင်ကြီး။ တုမှာကံ ရုစ္စနကမစ္ဆ ဂဏှိတွာ၊ သခင်ကြီးတို့အား (တို့သည်)
နှစ်သက်ရာငါးကို ယူကြ၍။ ဂစ္ဆထာတိ အာဟံသု၊ သွားကြပါ”ဟု ပြောကြပြီ။
အမှာကံ အညေန ကမ္ပံ နတ္တိ၊ ငါတို့အား အခြားငါးဖြင့် အလုပ်သည် မရှိ။
ဣမညေဝ ဒေထာတိ၊ ဤငါးကြီးကိုသာ ပေးကြလော့ဟု ပြောပြီ။ ဂဏှထ
သာမိတိ၊ ယူကြပါ သခင်ကြီးဟု ပြောကြပြီ။ ဗောဓိသတ္တော တံ၊ ဘုရားလောင်း
သည် ထိုငါးကြီးကို။ ဥဘောဟိ ဟတ္ထေဟိ ဂဟေတွာ၊ နှစ်ဖက်ကုန်သော
လက်တို့ဖြင့် ယူ၍။ နဒီတီရေ နိသီဒိတွာ၊ မြစ်ကမ်းနား၌ ထိုင်၍။ “အစ္ဆော မစ္ဆ
တံ၊ အို ငါး သင့်ကို။ အဟံ အဇ္ဇ သစေ န ပဿယံ၊ ငါသည် ယနေ့ အကယ်၍
မတွေ့မြင်အံ့။ ဇီဝိတက္ခယံ ပါပုဏေယျာသိ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ သင် ရောက်ရာ
၏။ ဣဒါနိ ဣတော ပဋ္ဌာယ၊ ယခုအခါ ဤနေ့မှ စ၍။ ကိလေသဝသိကော မာ
အဟောသိတိ၊ ကိလေသာအလိုသို့ လိုက်သည် မဖြစ်လင့်”ဟု။ ဩဝဒိတွာ ဥဒကေ
ဒိဿဇ္ဇေတွာ၊ ဆုံးမ၍ ရေ၌ လွှတ်၍။ နှတွာ နဂရံ ပါဝိသိ၊ ရေခိုးပြီး၍ မြို့ထဲသို့
ဝင်သွားပြီ။

သတ္တာ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤတရားဒေသနာ တော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ သစ္စာနိ ပကာသေသိ၊ သစ္စာတို့ကို ပြတော်မူပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ ဥက္ကဏ္ဍိတဘိက္ခု၊ သစ္စာပြပြီးသည့်အဆုံး၌ သာသနာတော် ငြီးငွေ့သော ရဟန်းသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ ပတိဌာသိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်ပြီ။ သတ္တာပိ အနုသန္တိ ယဋေတွာ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ “တဒါ မစ္ဆိ၊ ထိုအခါက ငါးမသည်။ ပုရာဏဒုတိယိကာ အဟောသိ၊ မယားဟောင်းသည် ဖြစ်လာပြီ။ မစ္ဆော ဥက္ကဏ္ဍိတဘိက္ခု၊ ငါးကြီးကား သာသနာတော်ငြီးငွေ့သောရဟန်းတည်း။ ပုရောဟိတော ပန အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ပုရောဟိတ်သည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ”ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

မစ္ဆဇာတကဝဏ္ဏနာ စတုတ္ထာ၊ လေးခုမြောက် ဖြစ်သော
မစ္ဆဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၅။ ဝဇ္ဇကဇာတကဝဏ္ဏနာ

သန္တိ ပက္ခာ အပတနာတိ ဣဒံ၊ သန္တိ ပက္ခာ အပတနာ စသော ဤတရား ဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ မဂဓေသု စာရိကံ စရမာနော၊ ဘုရားရှင်သည် မဂဓတိုင်းတို့၌ ခရီးလှည့်လည်ခြင်းကို လှည့်လည်တော်မူသော်။ ဒါဝဂ္ဂိနိဗ္ဗာနံ အာရဟတ္တ ကထေသိ၊ တောမီးငြိမ်းမှုကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဟိ ဧကသ္မိ သမယေ သတ္တာ၊ ချဲ့ဦးအံ့ အခါတစ်ပါး၌ ဘုရားရှင်သည်။ မဂဓေသု စာရိကံ စရမာနော၊ မဂဓတိုင်းတို့၌ ဒေသစာရိကို လှည့်လည်တော်မူသော်။ အညတရသ္မိ မဂဓဂါမကေ၊ တစ်ခုသော မဂဓရွာ၌။ ပိဏ္ဍာယ စရိတွာ၊ ဆွမ်းအကျိုးငှာ လှည့်လည်၍။ ပစ္ဆာဘတ္တံ ပိဏ္ဍာပါတပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်း၏နောက်အခါ၌ ဆွမ်းခံရာမှ ထွက်တော်မူခဲ့၍။ ဘိက္ခုဂဏပရိဝတော မဂ္ဂံ ပဋိပဇ္ဇိ ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံအပ်လျက် လမ်းသို့ ကြွတော်မူပြီ။ တသ္မိ သမယေ မဟာသာဟော ဥဌဟိ၊ ထိုအခါ ကြီးစွာသော တောမီးသည် ထပြီ၊ တောက်ပြီ။ ပုရတော စ ပစ္ဆတော စ၊ ရှေ့တော်မှ လည်းကောင်း၊ နောက်တော်မှလည်းကောင်း။ ဗဟူ ဘိက္ခု၊ ဒိဿန္တိ၊ များစွာ ကုန်သော ရဟန်းတို့ကို တွေ့မြင်အပ်ကုန်၏၊ တွေ့မြင်ရကုန်၏။ သောပိ ခေါ

အဂ္ဂိ၊ ထိုတောမီးသည်လည်း။ ဧကဓူမော ဧကဇာလော ဟုတွာ၊ မီးခိုးလုံး
 တစ်ခုတည်း ရှိသည် မီးတောက်တစ်ခုတည်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ အဝတ္ထရမာနော
 အာဂစ္ဆတေဝ၊ လွှမ်းမိုးမိစီးလျက် လာသည်သာ။ တတ္ထ ဧကေ ပုထုဇ္ဇနဘိက္ခု၊
 ထိုသို့ တောမီးလောင်ရာ၌ အချို့ကုန်သော ပုထုဇဉ်ရဟန်းတို့သည်။ မရဏဘယ-
 ဘိတာ၊ သေဘေးကြောက်ကြ၍။ “ပဋိဂ္ဂိ ဒဿာမ၊ မီးကြို (ကြိုရုံသော မီး)ကို
 ပေးကုန်အံ့။ တေန ဒဋ္ဌဌာနံ၊ ထိုမီးကြိုသည် လောင်အပ်ပြီးရာ နေရာကို။ ဣတရော
 အဂ္ဂိ န ဩတ္ထရိဿတိတိ၊ သည်ပြင်ဖြစ်သော တောမီးသည် မလွှမ်းမိုးနိုင်လတ္တံ့”
 ဟုတွေးကြ၍။ အရဏိသဟိတံ နိဟရိတွာ၊ ပွတ်ကျည်နှင့်ပွတ်ခုံကို ထုတ်၍။ အဂ္ဂိ
 ကရောန္တိ၊ မီးကို ပြုကုန်၏။ “အာဝုသော တုမေ၊ အို ငါ့ရှင်တို့ သင်တို့သည်။ ကိ
 နာမ ကရောထ၊ ဘယ်မည်သော အမှုကို ပြုကြသနည်း။ ဂဂနမဇ္ဈေ ဌိတံ
 စန္ဒမဏ္ဍလံ၊ ကောင်းကင်လယ်၌ တည်ရှိသော လပြည့်ဝန်းကိုလည်းကောင်း။
 ပါစိနလောကဓာတုတော ဥဂ္ဂစ္ဆန္တိ၊ အရှေ့လောကဓာတ်မှ ထွက်လာသော။
 သဟဿရံသိပဋိမဏ္ဍိတံ သူရိယမဏ္ဍလံ၊ ထောင်ပေါင်းများစွာ ရောင်ခြည်တို့ဖြင့်
 တန်ဆာဆင်အပ်သော နေဝန်းကိုလည်းကောင်း။ ဝေလာယ တိရေ ဌိတာ၊
 သမုဒ္ဒရာအပိုင်းအခြား၏ ကမ်းနား၌ ရပ်တည်ကြလျက်။ သမုဒ္ဒံ၊ သမုဒ္ဒရာရေကို
 လည်းကောင်း။ သိနေရုံ နိဿာယ ဌိတာ၊ မြင့်မိုရ်တောင်ကို မှီ၍ ရပ်တည်ကြလျက်။
 သိနေရုံ မြင်းမိုရ်တောင်ကိုလည်းကောင်း။ အပဿန္တာ ဝိယ၊ မမြင်ကြသူတို့ကဲ့သို့။
 သဒေဝကေ လောကေ အဂ္ဂပုဂ္ဂလံ၊ နတ်နှင့်တကွသော သတ္တလောက၌
 အမြတ်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တော်မူသော။ အတ္တနာ သဒ္ဓိ ဂစ္ဆန္တမေဝ၊ မိမိတို့နှင့် အတူတကွ
 ကြွတော်မူလျက်သာဖြစ်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ အနောလောကေတွာ၊ မှန်စွာ
 ကိုယ်တိုင် သိတော်မူသည့်ဘုရားရှင်ကို မကြည့်ကြမူ၍။ ပဋိဂ္ဂိ ဒေမာတိ ဝဒထ၊
 မီးကြိုကို ပေးကြအံ့ဟု ဆိုကုန်၏။ ဗုဒ္ဓဗလံ နာမ န ဇာနာထ၊ ဘုရားတို့ စွမ်းအား
 မည်သည်ကို မသိကြကုန်။ ဧထ၊ လာကြ။ သတ္ထု သန္တိကံ ဂမိဿာမာတိ၊
 ဘုရားရှင်၏ ထံတော်သို့ သွားကြအံ့”ဟု။ အပရေ အာဟံသု၊ အခြားရဟန်းတို့သည်
 ဆိုကုန်ပြီ။ ပုရတော စ ပစ္ဆတော စ ဂစ္ဆန္တ၊ ရှေ့တော်မှလည်းကောင်း၊ နောက်တော်
 မှလည်းကောင်း သွားကုန်သော။ တေ သဗ္ဗေပိ ဧကတော ဟုတွာ၊ ထိုရဟန်း
 အားလုံးတို့သည်လည်း တစ်ပေါင်းတည်း ဖြစ်ကြ၍။ ဒသဗလဿ သန္တိကံ
 အဂမံသု၊ ကိုယ်အားဉာဏ်အားဆယ်ပါးသခင် ဘုရားရှင်၏ထံတော်သို့ သွားကြပြီ။

သတ္တာ မဟာဘိက္ခုသံဃပရိဝါရော၊ ဘုရားရှင်သည် ရဟန်းသံဃာ များစွာ ခြံရံလျက်။ အညတရသို့ ပဒေသေ အဌာသိ၊ တစ်ခုသော အရပ်၌ ရပ်တော်မူပြီ။ ဒါဝဂ္ဂိ အဘိဘဝန္တော ဝိယ၊ တောမီးသည် လွှမ်းမိုးအံ့သကဲ့သို့။ ဝိရဝန္တော အာဂစ္ဆတိ၊ မြည်တမ်းလျက် လောင်လာ၏။ အာဂန္တာ၊ လောင်လာ၍။ တထာဂတဿ ဌိတဌာနံ ပတွာ၊ ဘုရားရှင်၏ ရပ်ရာဌာနသို့ ရောက်ခါနီးသော်။ တဿ ပဒေသဿ သာမန္တာ၊ ထိုရပ်ရာအရပ်၏ ထက်ဝန်းကျင်ပတ်ပတ်လည်မှ။ သောဠသကရီသ-မတ္တဌာနံ ပတ္တော၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်ပယ် ပမာဏရှိသော အရပ်သို့ ရောက်သော်။ ဥဒကေ ဩပိလာပိတတိဏုက္ကာဝိယ နိဗ္ဗာယိ၊ ရေ၌ နှစ်စေအပ်သော မြက်မီးရှူးကဲ့သို့ ငြိမ်းပြီ။ ဝိနိဗ္ဗေဓတော၊ ဟိုထိပ်ဒီထိပ်ထုတ်ချင်းပေါက်အားဖြင့်။ ဒွတ္တိသကရီသမတ္တဌာနံ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပယ်ပမာဏရှိသောအရပ်ကို။ အဝတ္ထရိတုံ နာသက္ခိ တောမီးလွှမ်းခြင်း လောင်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပြီ။

ဘိက္ခု သတ္ထု၊ ရဟန်းတို့သည် ဘုရားရှင်၏။ “ဗုဒ္ဓါနံ ဂုဏာ နာမ အဟော၊ ဘုရားရှင်တို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့မည်သည် အံ့ဖွယ်ရှိပါပေကုန်စွ။ ဟိ အပေတနော အယံ အဂ္ဂိ နာမ၊ မှန်၏ စိတ်စေတနာမရှိသော ဤမီးမည်သည်ပင်။ ဗုဒ္ဓါနံ ဌိတဌာနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏ တည်ရာအရပ်ကို။ အဝတ္ထရိတုံ န သက္ကောတိ၊ လွှမ်းမိုးခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်။ ဥဒကေ တိဏုက္ကာ ဝိယ နိဗ္ဗာယတိ၊ ရေ၌ နှစ်အပ်သော မြက်မီးရှူးကဲ့သို့ ငြိမ်း၏။ ဗုဒ္ဓါနံ အာနုဘာဝေါ နာမ၊ ဘုရားရှင်တို့၏ တန်ခိုး အာနုဘော် မည်သည်။ အဟောတိ၊ အံ့ဖွယ်ရှိပါပေစွ”ဟု။ ဂုဏကထံ အာရဘိသု၊ ဂုဏ်တင်စကားကို အားထုတ်ပြောကြားကုန်ပြီ။ သတ္တာ တေသံ ကထံ သုတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ထိုရဟန်းတို့၏ ဂုဏ်တင်စကားကို ကြားတော်မူရ၍။ “ဘိက္ခဝေ ဧတံ၊ အိုရဟန်းတို့ ဤတောမီးငြိမ်းခြင်းသည်။ ဧတရဟိ မယံ န ဗလံ၊ ယခု ငါဘုရား၏ စွမ်းအား မဟုတ်။ ဣမံ ဘူမိပ္ပဒေသံ ပတွာ၊ ဤမြေအရပ်သို့ ရောက်သော်။ ဧသော အဂ္ဂိ ယံ နိဗ္ဗာယတိ၊ ဤမီးသည် အကြင်ငြိမ်း၏။ ဣဒံ ပန၊ ဤအရပ်ရောက်သော် ဤမီးငြိမ်းခြင်းသည်ကား။ မယံ ပေါရာဏကသစ္စဗလံ၊ ငါဘုရား၏ ရှေးဘဝက သစ္စာစွမ်းအားတည်း။ ဟိ ဣမသ္မိ ပဒေသေ၊ မှန်၏ ဤအရပ်၌။ သကလမ္ပိ ဣမံ ကပ္ပံ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာပတ်လုံး။ အဂ္ဂိ န ဇလိဿတိ၊ မီးသည် မတောက်မလောင်လတ္တံ့။ ဧတံ ကပ္ပဌိယ-ပါဠိဟာရိယံ နာမ၊ ဤမီးမလောင်ခြင်းသည် တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံးတည်သော တန်ခိုး

မည်၏။” ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ အထ အာယသွာ အာနန္ဒော၊
 ထိုအခါ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ သတ္ထု နိဿိဒနတ္ထာယ၊ ဘုရားရှင်၏ ထိုင်ဖို့ရာ
 အကျိုးငှာ။ သံဃာဋီ စတုဂ္ဂုဏံ၊ ဒုကုဋ်တော်ကို လေးထပ်လေးလွှာကို။ (ကတွာ)
 ပညပေသိ၊ (ပြု၍)ခင်းပြီ။ ပလ္လက္ခိ အာဘုဇိတွာ၊ တင်ပလ္လင်ကို ခွေတော်မူ၍။
 သတ္ထာ နိဿိဒိ၊ ဘုရားရှင်သည် ထိုင်တော်မူပြီ။ ဘိက္ခုသံယောပိ တထာဂတံ
 ဝန္တိတွာ၊ ရဟန်းသံဃာသည်လည်း ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုး၍။ ပရိဝါရေတွာ နိဿိဒိ၊
 ခြံရံဝိုင်းဝန်း၍ ထိုင်ပြီ။ အထ သတ္ထာ၊ ထိုအခါ ဘုရားရှင်သည်။ “ဘန္တေ ဣဒံ၊
 အိုရှင်တော်ဘုရား ဤတောမီးငြိမ်းခြင်းသည်။ အမှာကံ တာဝ ပါကဋံ၊ တပည့်တော်
 တို့အား ထင်ရှားလှပါ၏။ အတိတံ ပဋိစ္ဆန္နံ၊ အတိတ်မီးငြိမ်းခြင်းသည်ကား
 ဖုံးကွယ်နေပါ၏။ တံ နော ပါကဋံ၊ ထိုလွန်ခဲ့ပြီး မီးငြိမ်းမှုကို တပည့်တော်တို့အား
 ထင်ရှားသည်ကို။ ကရောထာတိ ဘိက္ခုဟိ အာယာစိတော၊ ပြုတော်မူပါကုန်”ဟု
 ရဟန်းတို့သည် ရှေးရှုတောင်းပန်အပ်ရကား။ အတိတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို
 ဆောင်တော်မူပြီ။

အတိတေ မဂဓရဌေ တသ္မိယေဝ ပဒေသေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ မဂဓတိုင်း၌
 ထိုတောမီးငြိမ်းရာအရပ်၌ပင်။ ဧတမိသတ္ထော ဝဋ္ဋကယောနိယံ၊ ဘုရား
 လောင်းသည် ငုံးမျိုး၌။ ပဋိသန္ဓိ ဂဟေတွာ၊ ပဋိသန္ဓေကို ယူ၍။ မာတုကုဋ္ဌိတော
 ဇာတော၊ အမိဝမ်းမှ ဖွားသော်။ အဏ္ဏကောသံ ပဒါလေတွာ နိက္ခန္တကာလေ၊
 ဥခွံကို ဖောက်ခွဲ၍ ထွက်ရာအခါ၌။ မဟာဂေဏ္ဍကပ္ပမာဏော၊ ကျင်(ဂျင်)ကြီး
 ပမာဏရှိသော။ ဝဋ္ဋကပေါတကော အဟောသိ၊ ငုံးကလေးသည် ဖြစ်ပြီ။ အထ
 နံ မာတာပိတရော၊ ထိုအခါ ထိုဘုရားလောင်းကို မိဖတို့သည်။ ကုလာဝကေ
 နိပဇ္ဇာပေတွာ၊ အသိုက်၌ အိပ်စေ၍။ မုခတုဏ္ဏကေန ဂေါစရံ နှုတ်သီးဖြင့် အစာကို။
 အာဟရိတွာ ပေါသေန္တိ ဆောင်ယူ၍ မွေးမြူကုန်၏။ တဿ ပက္ခေ ပဿာရေတွာ၊
 ထိုဘုရားလောင်းအား အတောင်တို့ကို ဆန့်တန်း၍။ အာကာသေ ဂမနဗလံ ဝါ၊
 ကောင်းကင်က ပျံသွားနိုင်သော စွမ်းအားသည်လည်းကောင်း။ ပါဒေ ဥက္ခိပိတွာ၊
 ခြေတို့ကို ကြွချီ၍။ ထလေ ဂမနဗလံ ဝါ နတ္ထိ၊ မြေပြင်၌ သွားနိုင်သော စွမ်းအား
 သည်လည်းကောင်း မရှိ။ တဉ္စ ပဒေသံ သံဝစ္ဆရေ သံဝစ္ဆရေ၊ ဘုရားလောင်း
 မွေးဖွားရာ ထိုအရပ်ကိုလည်း နှစ်တိုင်း နှစ်တိုင်း။ ဒါဝဂ္ဂိ ဂဏှာတိ၊ တောမီးသည်
 ယူ၏ လောင်၏။ သော တသ္မိမ္ပိ သမယေ၊ ထိုတောမီးသည် ထိုအခါ၌လည်း။

မဟာရဝံ ရဝန္တော၊ အသံကြီးကို မြည်ဟည်းလျက်။ တံ ပဒေသံ ဂဏှိ၊ ထိုအရပ်ကို ယူပြီ လောင်ပြီ။ သကုဏသံဃာ အတ္တနော အတ္တနော၊ ငှက်အပေါင်းတို့သည် မိမိမိ၏။ ကုလားဝကော၊ ဟိ နိက္ခမိတွာ၊ အသိုက်တို့မှ ထွက်ကြ၍။ မရဏဘယဘိတာ ဝိရဝန္တာ ပလာယန္တိ၊ သေဘေးကြောက်ကြ၍ မြည်တမ်းကုန်လျက် ပျံ့ပြေးကုန်၏။ ဗောဓိသတ္တဿ မာတာပိတရောပိ မရဏဘယဘိတာ၊ ဘုရားလောင်း၏ မိဖုရားသည်လည်း သေဘေး ကြောက်ကြ၍။ ဗောဓိသတ္တံ ဆဉ္စေတွာ ပလာယိသု၊ ဘုရားလောင်းကို စွန့်ထား၍ ပျံ့ပြေးကုန်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော ကုလားဝကော နိပန္နကောဝ၊ ဘုရားလောင်းသည် အသိုက်၌ အိပ်လျက်သာလျှင်။ ဂီဝံ ဥက္ခိပိတွာ၊ လည်ပင်းကို မော့၍။ အဝတ္ထရိတွာ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လွမ်းမိုး၍ လောင်လာနေသော။ အဂ္ဂိ ဒိသ္မာ၊ တောမီးကို မြင်၍။ “ပက္ခေ ပဿာရေတွာ၊ အတောင်တို့ကို ဆန့်တန်း၍။ အာကာသေန ဂမနဗလံ၊ ကောင်းကင်ဖြင့် သွားနိုင်သော စွမ်းအားသည်။ မယံ သစေ ဘဝေယျ၊ ငါ့အား အကယ်၍ ရှိအံ့။ ဥပ္ပတိတွာ အညတ္ထ ဂစ္ဆေယျ၊ ပျံ၍ အခြားနေရာသို့ သွားအံ့။ ပါဒေ ဥက္ခိပိတွာ၊ ခြေတို့ကို ကြွချီ၍။ ဂမနဗလံ သစေ ဘဝေယျ၊ သွားနိုင်သောစွမ်းအားသည် အကယ်၍ ရှိအံ့။ ပဒဝါရေန အညတ္ထ ဂစ္ဆေယျ၊ ခြေလှမ်းဖြင့် အခြားနေရာသို့ သွားအံ့။ မေ မာတာပိတရောပိ ခေါ မရဏဘယဘိတာ၊ ငါ၏ မိဖုရားသည်လည်း သေဘေးကြောက်ကြ၍။ မံ ဧကကံ ပဟာယ၊ ငါ့ကို တစ်ကောင်တည်း ပစ်ထားခဲ့၍။ အတ္တာနံ ပရိတ္တာယန္တာ ပလာတာ၊ မိမိကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်ကုန်လျက် ပျံ့ပြေးကြပြီ။ ဣဒါနိ မေ၊ ယခု ငါ့အား။ အညံ ပဋိသရဏံ နတ္ထိ၊ အခြားသော မှီခိုရာသည် မရှိ။ အတာဏော အသရဏော အမှီ၊ စောင့်ရှောက်မည့်သူမရှိသည် မှီခိုရာမရှိသည် ဖြစ်၏။ အဇ္ဇမယာ၊ ယနေ့ ငါသည်။ ကိံ ကာတုံ၊ အဘယ်ကို ပြုခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ န ခေါတိ စိန္တေသိ၊ သင့်သနည်း”ဟု ကြံပြီ။ အထ အဿ၊ ထိုအခါ ထိုဘုရားလောင်းအား။

“ဣမသ္မိ လောကေ သီလဂုဏော နာမ အတ္ထိ၊ ဤလောက၌ သီလကျေးဇူး မည်သည် ရှိ၏။ သစ္စဂုဏော နာမ အတ္ထိ၊ မှန်ကန်သော စကားကျေးဇူးမည်သည် ရှိ၏။ အတီတေ ပါရမိယော ပူရေတွာ၊ လွန်လေပြီးသောအခါက ပါရမီတို့ကို ဖြည့်ကျင့်၍။ ဗောဓိမူလေ နိသီဒိတွာ၊ ဗောဓိပင်ရင်း၌ ထိုင်နေတော်မူကြ၍။ အဘိသမ္ပုဒ္ဓါ၊ တရားအားလုံး သိတော်မူကုန်သော။ သီလ သမာဓိ ပညာ ဝိမုတ္တိ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနသမ္ပန္နာ၊ သီလဂုဏ် သမာဓိဂုဏ် ပညာဂုဏ် ဝိမုတ္တိဂုဏ်

ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူကုန်သော။ သစ္စာနုဒ္ဒယကာရုညခန္တိ၊ သမန္နာဂတာ၊ သစ္စာစကား၊ စောင့်ရှောက်ခြင်း၊ သနားခြင်း၊ သည်းခံခြင်းနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော။ သဗ္ဗသတ္တေသု သမပ္ပဝတ္တမေတ္တာဘာဝနာ၊ သတ္တဝါအားလုံးတို့၌ ထပ်တူထပ်မျှဖြစ်သော မေတ္တာပွားခြင်း ရှိတော်မူကုန်သော။ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓါနာမ အတ္ထိ၊ သဗ္ဗညုဘုရားရှင်တို့ မည်သည် ရှိကုန်၏။ တေဟိ ပဋိဝိဒ္ဓါ၊ ထိုသဗ္ဗညုဘုရားရှင်တို့သည် ထိုးထွင်းသိတော်မူအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မဂုဏာ နာမ စ အတ္ထိ၊ တရားတော်တို့ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ မည်သည်လည်း ရှိကုန်၏။ မယိ စာပိဧကံ သစ္စံ အတ္ထိ၊ ငါ၌လည်း တစ်ခုသော သစ္စာသည် ရှိ၏။ သံဝိဇ္ဇမာနော ဧကော ဧကော သဘာဝဓမ္မော ပညာယတိ၊ ရှိနေသော တစ်ခုသော သဘာဝဓမ္မသည် ထင်ရှား၏။ တသ္မာ အတီတေ ဗုဒ္ဓေ စေဝ၊ ထို့ကြောင့် လွန်တော်မူပြီးကုန်သော ဘုရားရှင်တို့ကိုလည်းကောင်း။ တေဟိ ပဋိဝိဒ္ဓဂုဏေ စ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ ထိုလွန်တော်မူပြီး ဘုရားရှင်တို့သည် ထိုးထွင်း သိတော်မူအပ်သည့် တရားဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကိုလည်းကောင်း ဆင်ခြင်၍။ မယိ ဝိဇ္ဇမာနံ၊ ငါ၌ ရှိနေသော။ သစ္စသဘာဝဓမ္မံ ဂဟေတွာ၊ အမှန်သဘောတရားကို ယူ၍။ သစ္စကိရိယံ ကတွာ၊ သစ္စာဆိုမှုကို ပြု၍။ အဂ္ဂိ ပဋိက္ခမာပေတွာ၊ တောမီးကို ကွင်းစေ၍။ အဇ္ဇ မယာ၊ ယနေ့ ငါသည်။ အတ္တနော စေဝ သေသသကုဏာနဉ္စ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း ကြွင်းကျန်သော ငှက်တို့၏လည်းကောင်း။ သောတ္ထိဘာဝံ ကာတုံ ဝဋ္ဋတီတိ၊ ချမ်းသာသည့်အဖြစ်ကို ပြုခြင်းငှာ သင့်၏”ဟု။ ဧတံ အဟောသိ၊ ဤအကြံသည် ဖြစ်ပြီ။ တေန၊ ထိုကဲ့သို့ အကြံဖြစ်ခြင်းကြောင့်။

လောကေ သီလဂုဏော၊ လောက၌ သီလအကျင့်ဂုဏ် လည်းကောင်း။ သစ္စံ သောစေယံ၊ သစ္စာတရားလည်းကောင်း၊ စင်ကြယ်သည့် အဖြစ်လည်းကောင်း။ အနုဒ္ဓယာ အတ္ထိ၊ မေတ္တာထားခြင်း သနားခြင်း သည်လည်းကောင်း ရှိ၏။ တေန သစ္စေန၊ ထိုသစ္စာတရားဖြင့်။ အနုတ္တရံ သစ္စကိရိယံ ကာဟာမိ၊ မြတ်သော သစ္စာဆိုမှုပြုခြင်းကို ပြုအံ့။

ဓမ္မဗလံ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ တရားအစွမ်း အာနုဘော်ကို ဆင်ခြင်၍။ ပုဗ္ဗကေ ဇိနေ သရိတွာ၊ ပွင့်တော်မူပြီးကုန်သော ငါးမာရ်အောင်မြင် ဘုရားရှင်တို့ကို အောက်မေ့၍။ သစ္စဗလံ အဝဿာယ၊ သစ္စာစကား စွမ်းအားကို အားကိုး

သမ္ဘုအမှီပြု၍။ သစ္စကိရိယံ အဟံ အကာသိ၊ သစ္စာဆိုမူပြုခြင်းကို ငါသည် ပြုခဲ့ပြီ။

ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီ။

အထ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုမှနောက် ဘုရားလောင်းငုံးမင်းသည်။ အတိတေ ပရိနိဗ္ဗတာနံ ဗုဒ္ဓါနံ၊ အတိတ်က ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပြီးကုန်သော ဘုရားရှင်တို့၏။ ဂုဏေ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ ဂုဏ်တော်တို့ကို ဆင်ခြင်၍။ အတ္တနိ ဝိဇ္ဇမာနံ၊ မိမိ၌ ရှိနေသော။ သစ္စသဘာဝံ အာရဗ္ဗ၊ အမှန်သဘောကို အာရုံပြု၍။ သစ္စကိရိယံ ကရောန္တော၊ သစ္စာ ဆိုမူပြုခြင်းကို ပြုလိုရကား။

၃၅။ “သန္တိ ပက္ခာ အပတနာ။ သန္တိ ပါဒါ အဝဉ္ဇနာ။

မာတာ ပိတာ စ နိက္ခန္တာ။ ဇာတဝေဒ ပဋိက္ကမာ”တိ၊

“သန္တိပက္ခာ အပတနာ (လ) ဇာတဝေဒ ပဋိက္ကမ”ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

၃၅။ ပက္ခာ သန္တိ အပတနာ၊ အတောင်တို့ကား ရှိကုန်၏၊ မပျံ့နိုင်ကုန်သေး။ ပါဒါ သန္တိ အဝဉ္ဇနာ၊ ခြေတို့ကား ရှိကုန်၏၊ မသွားနိုင်ကုန်သေး။ မာတာ ပိတာ စ နိက္ခန္တာ၊ အမိသည်လည်းကောင်း အဖသည်လည်းကောင်း အသက် ဘေးကြောင့် ထွက်ပြေးကုန်ပြီ။ ဇာတဝေဒ ပဋိက္ကမ၊ အိုတောမီး ဆုတ်နစ် ရှောင်ရှား ကွင်းသွားပါလော့။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ သန္တိ ပက္ခာ အပတနာတိ၊ သန္တိ ပက္ခာ အပတနာ ဟူသည် ကား။ မယံ ပက္ခာ နာမ အတ္ထိ ဥပလဗ္ဘန္တိ၊ ငါ့အား အတောင်မည် သည်တို့သည် ရှိကုန်၏။ စ ခေါ ဧတေဟိ ဥပ္ပတိတုံ၊ သို့သော်လည်း ထိုအတောင်တို့ဖြင့် ပျံခြင်းငှာ။ အာကာသေန ဂန္တု၊ ကောင်းကင်ဖြင့် သွားခြင်းငှာ။ နော သက္ကာ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ ဣတိ အပတနာ၊ ထို့ကြောင့် မပျံ့နိုင်ကုန်သေးတည်း။ သန္တိ ပါဒါ အဝဉ္ဇနာတိ၊ သန္တိ ပါဒါ အဝဉ္ဇနာ ဟူသည်ကား။ ပါဒါပိ မေ အတ္ထိ၊ ခြေတို့ သည်လည်း ငါ့အား ရှိကုန်၏။ ပန တေဟိ ဝဉ္ဇိတုံ၊ သို့သော်လည်း ထိုခြေတို့ဖြင့် သွားခြင်းငှာ။ ပဒဝါရဂမနေန ဂန္တု န သက္ကာ၊ ခြေလှမ်းသွားခြင်းဖြင့် သွားခြင်းငှာ မတတ်ကောင်းကုန်။ ဣတိ အဝဉ္ဇနာ၊ ထို့ကြောင့်

မသွားနိုင်ကုန်သေးတည်း။ မာတာပိတာ စ နိက္ခန္ဓာတိ၊ မာတာပိတာ စ နိက္ခန္ဓာ ဟူသည်ကား။ ယေ စ မံ အညတ္တ နေယျံ၊ အကြင် မိဖတို့သည်လည်း ငါ့ကို အခြားမီးလွတ်ရာသို့ ဆောင်ယူကုန်ရာ၏။ တေပိ မာတာပိတရော မရဏဘယေန နိက္ခန္ဓာ၊ ထိုမိဖတို့ သည်လည်း သေဘေးကြောင့် ထွက်ပြေးကုန်ပြီတည်း။ အဂ္ဂိ ဇာတဝေဒါတိ အာလပတိ၊ တောမီးကို ဇာတဝေဒဟု ခေါ်ဝေါ်သမှု ဘုရားလောင်းပြု၏။ ဟိ သော၊ အကြင်ကြောင့် ထိုမီးသည်။ ဇာတောဝ ဝေဒယတိ ပညာယတိ၊ ဖြစ်လျှင် ဖြစ်ခြင်းပင် ထင်ရှား၏။ တသ္မာ ဇာတဝေဒေါတိ ဝုစ္စတိ၊ ထို့ကြောင့် ဇာတဝေဒဟု ခေါ်ဆိုအပ်၏။ ပဋိက္ကမာတိ၊ ပဋိက္ကမဟူသည်ကား။ ပဋိဂစ္ဆ နိဝတ္တာတိ၊ နောက်သို့ ပြန်လှည့် ဆုတ်နစ်ရှောင်ကွင်း သွားလော့ဟု။ ဇာတဝေဒံ အာဏာပေတိ၊ တောမီးကို အာဏာပေး၏။

ဣတိ မဟာသတ္တော၊ ဤသို့လျှင် ဘုရားလောင်းသည်။ “မယံ ပက္ခာနံ အတ္ထိဘာဝေါ၊ ငါ့အား အတောင်တို့၏ ရှိသည့်အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ တေ ပသာရေတွာ၊ ထိုအတောင်တို့ကို ဆန့်တန်း၍။ အာကာသေ အပတနဘာဝေါ စ၊ ကောင်းကင်၌ မပျံနိုင်သည့်အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ပါဒါနံ အတ္ထိဘာဝေါ၊ ခြေတို့၏ ရှိသည့်အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ တေ ဥက္ခိပိတွာ အဝဉ္စနဘာဝေါ စ၊ ထိုခြေတို့ကို ကြွချီ၍ မသွားနိုင်သည့်အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ မာတာပိတူနံ မံ မိဖတို့၏ ငါ့ကို။ ကုလာဝကေယေဝ ဆဋ္ဌေတွာ၊ အသိုက်ထဲ၌ပင် ပစ်ထားခဲ့၍။ ပလာတဘာဝေါ စ သစေ သစ္စော၊ ထွက်ပြေးသည့်အဖြစ်သည်လည်းကောင်း အကယ်၍ မှန်ကန်အံ့။ သဘာဝဘူတောယေဝ၊ သဘာဝအစစ်သာ ဖြစ်အံ့။ ဇာတဝေဒ ဧတေန သစ္စေန၊ အိုတောမီး ဤသစ္စာစကားကြောင့်။ တံ ဣတော ပဋိက္ကမာတိ၊ သင်တောမီးသည် ယခုလောင်ဆဲ ဤနေရာမှ နောက်သို့ပြန်လှည့် ဆုတ်ခွါရှောင်ကွင်းသွားပါလေ”ဟု။ ကုလာဝကေ နိပန္နကောဝ၊ အသိုက်ထဲ၌ အိပ်လျက်ပင်။ သစ္စကိရိယံ အကာသိ၊ သစ္စာဆိုမှုပြုခြင်းကို ပြုပြီ။ တဿ သစ္စကြိယာယ သဟ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏ သစ္စာဆိုမှုပြုသည်နှင့် အတူ။ သောဠသကရီသမတ္တေ ဌာနေ၊ ၁၆-ပယ် ပမာဏရှိသော နေရာ၌။ ဇာတဝေဒေါ ပဋိက္ကမံ၊ တောမီးသည် ဆုတ်နစ်ပြီ။ ပဋိက္ကမန္တော စ ဈာယမာနောဝ၊ ဆုတ်နစ် သော်လည်း တောက်လောင်လျက်သာ။ အညံ န ဂတော၊ အခြားသို့ ရှောင်ကွင်း သွားသည် မဟုတ်။ ပန ဥဒကော၊ အဟုတ်သော်ကား ရေ၌။ ဩပိလာပိတာ

ဥက္ကာ ဝိယ၊ နှစ်အပ်သော မီးရှူးကဲ့သို့၊ တတ္ထေဝ နိဗ္ဗာယ၊ ထိုလောင်ရာ၌ပင် ငြိမ်းလေပြီ။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။

“မယ့် သစ္စေ ကတေ သဟ၊ ငါသည် သစ္စာဆိုမှုကို ပြုအပ်ပြီးသည်နှင့် အတူ။ မဟာပဇ္ဇလိတော သိခီ၊ ကြီးသော အလွှ်ရှိသော တောမီးသည်။ သိခီ ဥဒကံ ပတ္တာ (ဝဇ္ဇေတိ) ယထာ၊ မီးသည် ရေသို့ ရောက်သော် (ရှောင်၏ ငြိမ်း၏)သို့။ သောဠသကရိသာနိ ဝဇ္ဇေသိ၊ ၁၆-ပယ်တို့ကို ရှောင်ကွင်း ငြိမ်းအေးလေပြီ”။

ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ တံ ပန ဌာနံ၊ ထိုနေရာသည်ကား။ သကလေပိ ဣမသ္မိံ ကပ္ပေ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌။ အဂ္ဂိနာ အနဘိဘဝနီယတ္တာ၊ မီးသည် မလွှမ်းမိုးနိုင်သည့် အဖြစ်ကြောင့်။ ကပ္ပဋ္ဌိယ-ပါဠိဟာရိယံ နာမ ဇာတံ၊ ကမ္ဘာပတ်လုံးတည်သော တန်ခိုးပြာဋိဟာ ရှိရာအရပ် မည်သည် ဖြစ်ပြီ။ ဧဝံ ဗောဓိသတ္တော၊ ဤသို့လျှင် ဘုရားလောင်းသည်။ သစ္စကိရိယံ ကတွာ၊ သစ္စာဆိုမှုပြုခြင်းကို ပြု၍။ ဇိဝိတပရိယောသာနေ၊ အသက်အဆုံး၌။ ယထာကမ္ပံ ဂတော၊ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ “ဘိက္ခဝေ ဣမဿ ဝနဿ၊ အိုရဟန်းတို့ ဤတောကို။ အဂ္ဂိနာ အနဇ္ဈောတ္ထရဏံ၊ မီးသည် မလွှမ်းမိုးနိုင်ခြင်းသည်။ ဧတရဟိ မယ့် န ဗလံ၊ ယခုအခါ ငါဘုရား၏ စွမ်းအားမဟုတ်။ ဧတံ ပန ဝဋ္ဋပေါတကကာလေ၊ ဤမီးငြိမ်းခြင်းသည်ကား ငုံးကလေးဖြစ်ရာ အခါ၌။ မယှမေဝ ပေါရာဏကံ သစ္စဗလန္တိ၊ ငါဘုရား၏သာ ရှေးကဖြစ်ခဲ့သော သစ္စာစွမ်းအားတည်း”ဟု။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ သစ္စာနိ ပကာသေသိ၊ သစ္စာတို့ကို ပြတော်မူပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ၊ သစ္စာတို့ကို ပြပြီး သည့်အဆုံး၌။ ကေစိ သောတာပန္နာ၊ အချို့တို့သည် သောတာပန်တို့သည် လည်းကောင်း။ ကေစိ သကဒါဂါမိနော၊ အချို့တို့သည် သကဒါဂါမိတို့သည် လည်းကောင်း။ ကေစိ အနာဂါမိနော အဟေသံ၊ အချို့တို့သည် အနာဂါမိတို့သည် လည်းကောင်း ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ကေစိ အရဟတ္တံ ပတ္တာ ဣတိ၊ အချို့တို့ကား ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်ကြပြီ ဤသို့ မှတ်ပါလေ။ သတ္တာပိ အနုသန္တိ ယဇ္ဇေတွာ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ “တဒါ မာတာပိတရော၊

ထိုင်းဖြစ်စဉ်အခါက မိဖတို့သည်။ ဧတရဟိ မာတာပိတရောဝ အဟေသံ၊
ယခုဘုရား ဖြစ်ရာအခါ၌ မယ်တော်ခမည်းတော်တို့သည်သာ ဖြစ်လာကုန်ပြီ။
ဝဋ္ဋကရာဇာပန အဟမေဝ အဟောသိန္နိ၊ ငုံးမင်းသည်ကား ငါဘုရားသည်သာ
ဖြစ်လာပြီ”ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ဝဋ္ဋကဇာတကဝဏ္ဏနာ ပဉ္စမာ၊ ငါးခုမြောက် ဖြစ်သော
ဝဋ္ဋကဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၆။ သကုဏဇာတကဝဏ္ဏနာ

ယံ နိဿိတာတိ ဣဒံ၊ ယံ နိဿိတာ စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။
သတ္တာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်
မူစဉ်။ ဒဗ္ဗပဏ္ဏသာလံ ဘိက္ခု၊ မီးလောင်သောသစ်ရွက်မိုးကျောင်းရှိသော
ရဟန်းကို။ အာရဗ္ဗ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဧကော ဘိက္ခု၊
သတ္တု သန္တိကေ၊ တစ်ပါးသော ရဟန်းသည် ဘုရားရှင်၏ ထံတော်၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ
ဂဟေတွာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ယူ၍။ ဇေတဝနတော နိက္ခမ္မ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မှ
ထွက်ခဲ့၍။ ကောသလေသု ဧကံ၊ ကောသလတိုင်းတို့၌ တစ်ခုသော။ ပစ္စန္တဂါမံ
နိဿာယ၊ ပစ္စန္တရစ်ရွာကို မှီ၍။ ဧကသ္မိ အရညသေနာသနေ ဝသတိ ကိရ၊
တစ်ခုသော တောကျောင်း၌ နေသတဲ့။ အထ ပဌမမာသေယေဝ၊ ထိုအခါ ပထမ
လ၌ပင်။ အဿ ပဏ္ဏသာလာ သုယိတ္ထ၊ ထိုရဟန်း၏ သစ်ရွက်မိုးကျောင်းသည်
မီးလောင်ခံရပြီ။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ မေ ပဏ္ဏသာလာ ဒဗ္ဗာ၊ ငါ၏ သစ်ရွက်မိုး
ကျောင်းကို မီးလောင်အပ်ပြီ။ ဒုက္ခံ ဝသာမိတိ၊ ဆင်းရဲစွာ နေရ၏ဟု။ မနုဿာနံ
အာစိက္ခံ၊ လူတို့အား ပြောပြီ။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ “ဣဒါနိ နော၊ ယခုအခါ
တပည့်တော်တို့၏။ ခေတ္တံ ပရိသုက္ခံ၊ လယ်သည် ရေခမ်းခြောက်နေ၏။ ကေဒါရေ
ပါယေတွာ ကရိဿာမ၊ လယ်တို့ကို ရေသောက်စေ၍ ရေသွင်း၍ ပြုကုန်အံ့။
တသ္မိ ပါယိတေ၊ ထိုလယ်ကို ရေသွင်းပြီးသော်။ ဝတိ ကတွာ၊ အကာအရံကို
ပြုပြီး၍။ ဝတိယာ ကတာယ၊ အကာအရံကို ပြုအပ်ပြီးသော်။ နိဒ္ဒါယိတွာ
လာယိတွာ မဒ္ဒိတွာတိ၊ ပေါင်းသင်ပြီး၍ ရိတ်ပြီး၍ နယ်ပြီး၍ဟု။ ဧဝံ တံ တံ ကမ္မံ
အပဒိသန္တာဝ၊ ဤသို့ ထိုထိုအလုပ်ကို ညွှန်ပြကြလျက်သာ။ တေမာသံ ဝိတိ-

နာမေသံ၊ ဝါတွင်းသုံးလကို လွန်စေကုန်ပြီ။ သော ဘိက္ခု တေမာသံ၊ ထိုရဟန်းသည် ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး။ အဇ္ဈောကာသေ ဒုက္ခံ ဝသန္တော၊ လွင်ပြင်၌ ဆင်းရဲစွာ နေရသောကြောင့်။ ကမ္မဋ္ဌာနံ ဝဇေတွာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပွားစေ၍။ ဝိသေသံ နိဗ္ဗတ္တေတုံ နာသက္ခိ၊ တရားထူးကို ဖြစ်စေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပြီ။ ပဝါရေတွာ ပန၊ ပဝါရဏာပြုပြီး၍ ကား။ သတ္ထု သန္တိကံ ဂန္တာ၊ ဘုရားရှင်၏ ထံတော်သို့ သွား၍။ ဝန္တိတွာ ဧကမန္တံ နိသီဒိ၊ ရှိခိုး၍ သင့်တင့်လျောက်ပတ်စွာ ထိုင်နေပြီ။ သတ္တာ တေန သဒ္ဓိ၊ ဘုရားရှင်သည် ထိုရဟန်းနှင့် အတူတကွ။ ပဋိသန္တာရံ ကတွာ၊ နှုတ်ခွန်းဆက်တော်မူခြင်းကို ပြု၍။ “ဘိက္ခု သုခေန၊ အို ရဟန်း ချမ်းသာစွာ။ ဝသံ ဝုတ္တော အသိ ကိံ၊ ဝါလပတ်လုံး နေခဲ့ရသည် ဖြစ်ပါ၏လော။ တေ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သင့်အား ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်။ မတ္ထကံ ပတ္တန္တိ ပုစ္ဆိ၊ အထွဋ်အထိပ်သို့ ရောက်ပါ ၏လော”ဟု မေးတော်မူပြီ။ သော တံ ပဝတ္တိ အာစိက္ခိတွာ၊ ထိုရဟန်းသည် ထိုအဖြစ်ကို လျှောက်ထားပြီး၍။ “မေ၊ တပည့်တော်အား။ သေနာသနသပ္ပိယဿ အဘာဝေန၊ သေနာသနသပ္ပိယ၏ မရှိခြင်းကြောင့်။ ကမ္မဋ္ဌာနံ မတ္ထကံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသည် အထွတ်အထိပ်သို့။ န ပတ္တန္တိ အာဟ၊ မရောက်ပါ”ဟု လျှောက်ပြီ။ သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ “ဘိက္ခု ပုဗ္ဗေ တိရစ္ဆာနဂတာပိ၊ အိုရဟန်း ရှေးက တိရစ္ဆာန်တို့သည်သော်မှလည်း။ အတ္တနော သပ္ပိယာသပ္ပိယံ ဇာနိသု၊ မိမိအား တော်၊ မတော်ကို သိရှိကုန်ပြီ။ တံ ကသ္မာ၊ သင်သည် အဘယ့်ကြောင့်။ န အညာသီတိ ဝတွာ၊ မသိရသနည်း”ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတိတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတိတေ ဗာရာဏသီယံ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ ရန္တံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရား လောင်းသည်။ သကုဏယောနိယံ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ငှက်မျိုး၌ ဖြစ်၍။ သကုဏသံဃ- ပရိဝုတော အရညာယတနေ၊ ငှက်အပေါင်းခြံရံအပ်လျက် တောကြီးထဲ၌။ သာခါဝိဋ္ဌပသမ္ပန္တံ မဟာရုက္ခံ၊ အခက်အခွဲပြည့်စုံသော သစ်ပင်ကြီးကို။ နိဿာယ ဝသတိ၊ မှီ၍ နေ၏။ အထ ဧကဒိဝသံ၊ ထိုအခါ တစ်နေ့၌။ တဿ ရုက္ခဿ သာခါသု၊ ထိုသစ်ပင်ကြီး၏ အကိုင်းတို့သည်။ အညမညံ ဃံသန္တိသု၊ အချင်းချင်း ပွတ်တိုက်ကုန်သော်။ စုဏ္ဏံ ပတတိ၊ အမှုန်သည် ကျ၏။ ဓူမော ဥဌာတိ၊ အခိုးသည် ထ၏။ တံ ဒိသ္မာ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအမှုန်ကျ အခိုးထသည်ကို မြင်ရ၍ ဘုရား

လောင်းသည်။ “ဣမာ ဒွေ သာခါ ဧဝံ ယံသမာနာ၊ ဤနှစ်ကိုင်းတို့သည် ဤသို့ ပွတ်တိုက်ကြသော်။ အဂ္ဂိ ဝိဿေဇဿန္တိ၊ မီးကို လွှတ်ကုန်လတ္တံ့။ သော ပတိတွာ၊ ထိုမီးသည် ကျ၍။ ပုရာဏပဏ္ဏာနိ ဂဏှိဿတိ၊ အရွက်ဟောင်းတို့ကို ယူလတ္တံ့ စွဲလတ္တံ့။ တတော ပဌာယ၊ ထိုမီးမှ စ၍။ ဣမမ္ပိ ရုက္ခံ ဈာပေဿတိ၊ ဤအပင်ကြီးကိုလည်း လောင်ကျွမ်းစေလတ္တံ့။ အမေဟိ ဣဓ၊ ငါတို့သည် ဤအပင်ကြီး၌။ ဝသိတုံ နသက္ကာ၊ နေခြင်းငှာ မတတ်ကောင်း။ ဣတော ပလာယိတွာ၊ ဤအပင်မှ ပျံ့ပြေး၍။ အညတ္ထ ဂန္တိ၊ အခြားသို့ သွားခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိတိ စိန္တေသိ၊ သင့်၏”ဟု ကြံပြီ။ သော သကုဏသံဃဿ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် ငှက်အပေါင်းအား။

၃၆။ “ယံ နိဿိတာ ဇဂတိရူဟံ ဝိဟင်္ဂမာ၊ သွာယံ အဂ္ဂိ ပမုဉ္ဇတိ။

ဒိသာ ဘဇထ ဝက္ကဂီ၊ ဇာတံ သရဏတော ဘယ”န္တိ။

“ယံ နိဿိတာ (လ) သရဏတော ဘယံ”ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား-

၃၆။ ဝိဟင်္ဂမာ၊ ကောင်းကင်ပျံသွား ငှက်အများတို့သည်။ ယံ ဇဂတိရူဟံ နိဿိတာ၊ မြေမှာပေါက်သည့်အကြင်အပင်ကြီးကို မှီခိုနေကုန်၏။ သော အယံ အဂ္ဂိ ပမုဉ္ဇတိ၊ ထိုဆိုခဲ့ပြီးဤအပင်ကြီးသည် မီးကို လွှတ်၏။ ဝက္ကဂီ ဒိသာ ဘဇထ၊ ခေါင်း၊ လည်၊ ကောက်ကွေ့ ပြုလေ့ရှိသော အိုငှက်အများတို့ ဘေးလွတ်မည့် အရပ်မျက်နှာတို့သို့ ဆည်းကပ်ကြလော့။ သရဏတော ဘယံ ဇာတံ၊ ငါတို့ခိုမှီး သစ်ပင်ကြီးမှ ဘေးအန္တရာယ်သည် ဖြစ်နေပြီ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဇဂတိရူဟန္တိ၊ ဇဂတိရူဟံ ဟူသော ဤပုဒ်၌။ ပထဝီ ဇဂတိ ဝုစ္စတိ၊ မြေကြီးကို ဇဂတိဟု ခေါ်ဆိုအပ်၏။ တတ္ထ ဇာတတ္တာ၊ ထိုမြေကြီး၌ ပေါက်သည့်အဖြစ်ကြောင့်။ ရုက္ခော ဇဂတိရူဟောတိ ဝုစ္စတိ၊ သစ်ပင်ကို ဇဂတိရူဟဟု ခေါ်ဆိုအပ်၏။ ဝိဟင်္ဂမာတိ၊ ဝိဟင်္ဂမာ ဟူသော ပုဒ်၌။ အာကာသံ ဝိဟံ ဝုစ္စတိ၊ ကောင်းကင်ကို ဝိဟဟု ခေါ်ဆိုအပ်၏။ တတ္ထ ဂမနတော၊ ထို ကောင်းကင်၌ ပျံသွားတတ်သောကြောင့်။ ပက္ခိ ဝိဟင်္ဂမာတိ ဝုစ္စန္တိ၊ ငှက်တို့ကို ဝိဟင်္ဂမတို့ဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဒိသာ ဘဇထာတိ၊ ဒိသာ ဘဇထ ဟူသည် ကား။ ဣမံ ရုက္ခံ မုဉ္ဇိတွာ၊ ဤအပင်ကြီးကို စွန့်လွှတ်၍။ ဣတော ပလာယန္တ၊ ဤအပင်ကြီးမှ ပျံ့ပြေးကြလျက်။ စတသော ဒိသာ ဘဇထ၊ အရပ်လေးမျက်နှာ

တို့သို့ ဆည်းကပ်ကြလော့။ ဝတ္ထဂီတိ သကုဏေ အာလပတိ၊ ဝတ္ထဂီဟု ငှက်
တို့ကို ဘုရားလောင်းခေါ်၍ ပြော၏။ ဟိ တေ၊ အကြင်ကြောင့် ထိုငှက်တို့သည်။
ဥတ္တမဂ် ဂလံ၊ ဦးခေါင်းကို လည်ချောင်းကို။ ကဒါစိ ကဒါစိ၊ ရံခါ ရံခါ။ ဝက်
ကရောန္တိ ကောက်သည်ကို ပြကုန်၏။ တသ္မာ ဝတ္ထဂီတိ ဝုစ္ဆန္တိ ထို့ကြောင့် ဝတ္ထဂီတို့
ဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဝါ တေသံ ဥဘောသု ပဿေသု၊ တစ်နည်းကား ထို
ငှက်တို့၏ နံပါးနှစ်ဖက်တို့၌။ ဝက်ာ ပက္ခာ ဇာတာ၊ ကောက်ကုန်သော အတောင်
တို့သည် ဖြစ်ကုန် ရှိကုန်၏။ ဣတိ ဝတ္ထဂီ၊ ထို့ကြောင့် ဝတ္ထဂီမည်ကုန်၏။ ဇာတံ
သရဏတော ဘယန္တိ၊ ဇာတံ သရဏတော ဘယံ ဟူသည်ကား။ အမှောက်
အဝဿယရက္ခတော ယေဝ၊ ငါတို့၏ မှီနေရာအပင်မှပင်။ ဘယံ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဘေး
အန္တရာယ်သည် ဖြစ်ပြီတည်း။ ဧထ အညတ္ထ ဂစ္ဆမာတိ၊ လာကြ အခြားနေရာသို့
သွားကြစို့ဟု ပြောပြီ။

ဗောဓိသတ္တဿ ဝစနကရာ၊ ဘုရားလောင်း၏ စကား ပြုကျင့်လိုက်နာ
ကုန်သော။ ပဏ္ဍိတသကုဏာ တေန သဒ္ဓိ၊ ပညာရှိငှက်တို့သည် ထိုဘုရားလောင်း
နှင့်အတူ။ ဧကပ္ပဟာရေနေဝ ဥပတိတွာ၊ တစ်ပြိုင်တည်းသာ ပျံ့ပြေးကြ၍။ အညတ္ထ
ဂတာ၊ အခြားနေရာသို့ သွားကြပြီ။ ယေ ပန အပဏ္ဍိတာ၊ အကြင်ငှက်တို့ကား
ပညာမရှိကြ။ တေ၊ ထိုပညာမဲ့ငှက်တို့သည်။ “ဧဝမေဝ ဧသော၊ ဤသို့သာလျှင်
ဤငှက်သည်။ ဝိန္တုမတ္ထေ ဥဒကေ၊ တစ်ပေါက်မျှသော ရေ၌။ ကုမ္ဘိလေ ပဿတိတိ၊
မိချောင်းတို့ကို မြင်၏”ဟု ပြော၍။ တဿ ဝစနံ အဂ္ဂဟေတွာ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏
စကားကို မနာယူမူ၍။ တတ္ထေဝ ဝသိသု၊ ထိုအပင်ကြီး၌သာ နေကြပြီ။ တတော
န စိရဿေဝ၊ ထိုပြောရာနေ့မှ မကြာမီ၌ပင်။ ဗောဓိသတ္တေန စိန္တိတာကာရေနေဝ၊
ဘုရားလောင်းသည် ကြံအပ်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်ပင်။ အဂ္ဂိ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊
မီးသည် ဖြစ်၍။ တံ ရက္ခံ အဂ္ဂဟေသိ၊ ထိုအပင်ကို ယူပြီ စွဲပြီ။ ဓူမေသု စ ဇာလာသု
စ ဥဋ္ဌိတာသု၊ မီးခိုးတို့သည်လည်းကောင်း မီးလျှံတို့သည်လည်းကောင်း ထကုန်
သော်။ ဓူမန္တာ သကုဏာ၊ မီးခိုးကြောင့်ကန်းကုန်သော ငှက်တို့သည်။ အညတ္ထ ဂန္တံ
နာသက္ခိသု၊ အခြားနေရာသို့ သွားခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကုန်ပြီ။ အဂ္ဂိမိ ပတိတွာ
ပတိတွာ၊ မီး၌ ကျ၍ ကျ၍။ ဝိနာသံ ပါပုဏိသု၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကုန်ပြီ။

သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ “ဘိက္ခု ဧဝံ ပုဗ္ဗေ အိုရဟန်း ဤသို့ ရှေးက။ တိရစ္ဆာန-
ဂတာပိ ရက္ခဂ္ဂေ ဝသန္တာ၊ တိရစ္ဆာန်တို့သည်သော်မှလည်း သစ်ပင်ဖျား၌ နေကုန်

လျက်။ အတ္တနော သပ္ပိယာသပ္ပိယံ ဇာနန္တိ၊ မိမိအား လျော်၊ မလျော်ကို သိကုန်
သေး၏။ တံ ကသ္မာ န အညာသီတိ၊ သင်သည် အဘယ့်ကြောင့် မသိရသနည်း”
ဟု။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။
သစ္စာနိ ပကာသေသိ၊ သစ္စာတို့ကို ပြတော်မူပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ သော
ဘိက္ခု၊ သစ္စာပြပြီးသော အဆုံး၌ ထိုရဟန်းသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ
ပတိဋ္ဌိတော၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်ပြီ။ သတ္တာပိ အနုသန္တိ ယဋေတွာ၊
ဘုရားရှင်သည်လည်း အနုသန္တေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ “တဒါ ဗောဓိသတ္တဿ၊
ထိုအခါက ဘုရားလောင်း၏။ ဝစနကရာ သကုဏာ၊ စကားကို ပြုကြလိုက်နာကြ
ကုန်သော ငှက်တို့သည်။ ဗုဒ္ဓပရိသာ အဟေသံ၊ ဘုရားပရိသတ်တို့သည် ဖြစ်လာ
ကုန်ပြီ။ ပဏ္ဍိတသကုဏောပန အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ပညာရှိငှက်သည်ကား
ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ”ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်
မူပြီ။

သကုဏဇာတကဝဏ္ဏနာ ဆဌာ၊ ခြောက်ခုမြောက် ဖြစ်သော
သကုဏဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၇။ တိတ္ထိရဇာတကဝဏ္ဏနာ

ယေ ဝုဗ္ဗမပစာယန္တိတိ ဣဒံ၊ ယေ ဝုဗ္ဗ မပစာယန္တိ စသော ဤတရားဒေသနာ
တော်ကို။ သတ္တာ သာဝတ္ထိ ဂစ္ဆန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် သာဝတ္ထိမြို့သို့ ကြွသော်။
သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ သေနာသနပဋိဗာဟနံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာအား ကျောင်း
အိပ်ရာ နေရာ တားမြစ်မှုကို။ အာရဗ္ဗ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။
ဟိ အနာထပိဏ္ဍိကေန၊ ချဲ့ဦးအံ့ အနာထပိဏ္ဍိသုဌေးသည်။ ဝိဟာရံ ကာရေတွာ၊
ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကို ဆောက်လုပ်စေပြီး၍။ ဒူတေ ပေသိတေ၊ တမန်ကို
စေလွှတ်အပ်သော်။ သတ္တာ ရာဇဂဟာ နိက္ခမ္မ၊ ဘုရားရှင်သည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့မှ
ထွက်တော်မူခဲ့၍။ ဝေသာလီ ပတွာ၊ ဝေသာလီမြို့သို့ ရောက်၍။ တတ္ထ ယထာ-
ဘိရန္တံ ဝိဟရိတွာ၊ ထိုဝေသာလီမြို့၌ အလိုရှိတော်မူသရွေ့ နေတော်မူပြီး၍။
သာဝတ္ထိ ဂမိဿာမိတိ၊ သာဝတ္ထိမြို့သို့ ကြွအံ့ဟု။ မဂ္ဂံ ပဋိပဇ္ဇိ လမ်းသို့ ကြွတော်မူပြီ။
တေန စ သမယေန ဆဗ္ဗဂိုယာန အန္တေဝါသိကာ၊ ထိုအခါ၌လည်း ၆-ပါးအုပ်စုရှိ

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့၏ အနီးနေတပည့်တို့သည်။ ပုရတော ပုရတော ဂန္ဓာ၊ ရှေ့မှ ရှေ့မှ သွားကြ၍။ ထေရာနံ သေနာသနေသု အဂ္ဂဟိတေသွေဝ၊ မထေရ်ကြီးတို့သည် ကျောင်းအိပ်ရာနေရာတို့ကို မယူအပ်ကုန်မိပင်။ “ဣဒံ သေနာသနံ အမှာကံ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ဤကျောင်းအိပ်ရာ နေရာသည် ငါတို့၏ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာဖို့ လည်းကောင်း။ ဣဒံ အာစရိယဿ၊ ဤကျောင်းအိပ်ရာနေရာသည် ဆရာဖို့ လည်းကောင်း။ ဣဒံ အမှာကမေဝ ဘဝိဿတိတိ၊ ဤကျောင်းအိပ်ရာနေရာသည် ငါတို့ဖို့သာလည်းကောင်း ဖြစ်လတ္တံ့”ဟု။ သေနာသနာနိ ပလိဗုန္နေန္တိ၊ ကျောင်း အိပ်ရာနေရာတို့ကို နှောင့်ယှက်ကုန်၏။ ပစ္ဆာ အာဂတာ ထေရာ၊ နောက်မှ ရောက်လာကုန်သော မထေရ်တို့သည်။ သေနာသနာနိ န လဘန္တိ၊ ကျောင်း အိပ်ရာနေရာတို့ကို မရကုန်။ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ အန္တေဝါသိကာပိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏ တပည့်တို့သည်လည်း။ ထေရဿ သေနာသနံ၊ အရှင် သာရိပုတ္တရာမထေရ်ဖို့ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို။ ပရိယေသန္တာ န လဘိသု၊ ရှာကြသော် မရကုန်ပြီ။ ထေရော သေနာသနံ အလဘန္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ ထေရ်သည် ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို မရသော်။ သတ္ထုသေနာသနဿ အဝိဒူရေ ဘုရားရှင်၏ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာ၏ မနီးမဝေး၌။ ဧကသ္မိ ရုက္ခမူလေ၊ တစ်ခုသော သစ်ပင်ရင်း၌။ နိသဇ္ဇာယ စ စက်မေန စ၊ ထိုင်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း စကြံ သွားခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ ရတ္တိ ဝိတိနာမေသိ၊ ညဉ့်ကို ကုန်လွန်စေပြီ။ သတ္တာ ပစ္စုသသမယေ၊ ဘုရားရှင်သည် လင်းအားကြီးအခါ၌။ နိက္ခမိတွာ ဥက္ကာသိ၊ ကျောင်းတော်မှ ထွက်၍ ချောင်းဟန်တော်မူပြီ။ ထေရောပိ ဥက္ကာသိ၊ အရှင် သာရိပုတ္တရာထေရ်သည်လည်း ချောင်းဟန်ပြီ။ ဧသော ကောတိ၊ ဤသူကား မည်သူနည်းဟု မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ အဟံ သာရိပုတ္တောတိ၊ အိုရှင်တော်ဘုရား တပည့်တော်ကား သာရိပုတ္တရာပါတည်းဟု လျှောက်ပြီ။ သာရိပုတ္တ ဣမာယ ဝေလာယ၊ အို သာရိပုတ္တရာ ဤအချိန်၌။ ဣဓ ကိ ကရောသိတိ၊ ဤနေရာ၌ ဘာကို ပြုနေသနည်းဟု မေးထော်မူပြီ။ သော တံ ပဝတ္တိ အာရောစေသိ၊ ထိုအရှင် သာရိပုတ္တရာသည် ထိုနေရာမရသောအဖြစ်ကို လျှောက်ပြီ။ သတ္တာ ထေရဿ ဝစနံ သုတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်၏ စကားကို ကြားရ၍။ “ဣဒါနိ မယိ ဇီဝန္တေယေဝ၊ ယခု ငါဘုရားသည် အသက်ရှိနေစဉ်ပင်။ ဘိက္ခု အညမည်၊ ရဟန်းတို့သည် အချင်းချင်း။ အဂါရဝါ အပတိဿာ တာဝ ဝိဟရန္တိ၊

ဂါရဝမရှိကြဘဲ ရိုသေမှုမရှိကြဘဲ နေကြသေး၏။ ပရိနိဗ္ဗာန်တော် ကံ ကရိယန္တိ န ခေါ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော် အဘယ်သို့ ပြုကြလတ္တံ့နည်း” (ဣတိ အာဝဇ္ဇေသိ၊ ဤသို့ ဆင်ခြင်တော်မူပြီ။ ဣတိ အာဝဇ္ဇေသိ၊ ဤသို့ ဆင်ခြင်တော်မူသော ဘုရား ရှင်အား)။ ဓမ္မသံဝေဂေါ ဥဒပါဒိ၊ ဓမ္မသံဝေဂသည် ဖြစ်တော်မူပြီ။ (ရှေ့တုံးပြု ‘သတ္တာ’နှင့် ကိုက်ညီစေရန် ကွင်းအတွင်း ပြင်၍ ထည့်၍ အနက်ပေးလိုက်သည် ရှေ့တုံးပြု ‘သတ္တာ’ကား စာရိုက်လွဲဖြစ်သည် ‘သတ္တာ’သာ ရှိရမည်)။

သော ရတ္တိယာ ပဘာတာယ၊ ထိုဘုရားရှင်သည် ညသည် လင်းလတ်သော်။ ဘိက္ခုသံယံ သန္တိပါတာပေတွာ၊ ရဟန်းသံဃာကို စည်းဝေးစေ၍။ “ဘိက္ခဝေ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ ဘိက္ခု၊ အိုရဟန်းတို့ ၆-ပါးအစုရှိကုန်သော ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည်။ ပုရတော ပုရတော ဂန္ဓာ၊ ရှေ့မှ ရှေ့မှ သွားကြ၍။ ထေရာနံ ဘိက္ခုနံ၊ မထေရ်ကြီး ဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ သေနာသနံ ပဋိဗ္ဗာဟန္တိ ကိရ၊ ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာကို တားမြစ်ကြသတဲ့။ ဣတိ သစ္စံ တိ၊ ဤသို့ ကြားရသည်ကား မှန်သလော” ဟု မေးတော်မူပြီ။ သစ္စံ ဘဂဝါတိ၊ မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု လျှောက်ကုန်ပြီ။ တတော ဆဗ္ဗဂ္ဂိယေ ဂရဟိတွာ၊ ထိုလျှောက်ပြီးနောက်၌ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို ကဲ့ရဲ့ တော်မူ၍။ ဓမ္မိ ကထံ ကတွာ၊ တရားနှင့် ယှဉ်သော စကားကို ပြုတော်မူ၍။ “ဘိက္ခဝေ ကော၊ အိုရဟန်းတို့ အဘယ်ရဟန်းသည်။ အဂ္ဂါသနံ အဂ္ဂေါဒကံ၊ နေရာဦးကိုလည်းကောင်း သောက်ရေဦးကိုလည်းကောင်း။ အဂ္ဂပိဏ္ဍံ အရဟတိ န ခေါတိ၊ ဆွမ်းဦးကိုလည်းကောင်း ရထိုက်သနည်း”ဟု။ ဘိက္ခု၊ အာမန္တေသိ၊ ရဟန်းတို့ကို မေးတော်မူပြီ။ ဧကဓမ္မေ၊ ရဟန်းအချို့တို့သည်။ ခတ္တိယကုလာ ပဗ္ဗဇိတောတိ အာဟံသု၊ မင်းမျိုးမှ ရဟန်းပြုသူတည်းဟု လျှောက်ကြပြီ။ ဧကဓမ္မေ၊ အချို့ရဟန်းတို့သည်။ ဗြာဟ္မဏကုလာ ဂဟပတိကုလာ၊ ပုဏ္ဏားမျိုးမှ၊ သူကြွယ် မျိုးမှ။ ပဗ္ဗဇိတောတိ၊ ရဟန်းပြုသူတည်းဟု လျှောက်ကြပြီ။ အပရေ အခြားတစ်ပါး ရဟန်းတို့သည်။ “ဝိနယဓရော ဓမ္မကထိကော၊ ဝိနည်းခိုရ်တည်း၊ ဓမ္မကထိက တည်း။ ပဌမဿ ဈာနဿ လာဘီ၊ ပထမဈာန်ရသော ရဟန်းတည်း။ ဒုတိယဿ တတိယဿ၊ ဒုတိယဈာန်ရ ရဟန်းတည်း၊ တတိယဈာန်ရ ရဟန်းတည်း။ စတုတ္ထဿ ဈာနဿ လာဘီတိ၊ စတုတ္ထဈာန်ကို ရသော ရဟန်းတည်း” ဟု လျှောက်ကြပြီ။ အပရေ အခြားတစ်ပါး ရဟန်းတို့သည်။ “သောတာပန္နော သကဒါဂါမိ၊ သောတာပန်ရဟန်းတည်း၊ သကဒါဂါမိရဟန်းတည်း။ အနာဂါမိ

အရဟတာ၊ အနာဂါမ်ရဟန်းတည်း၊ ရဟန္တာရဟန်းတည်း။ တေဝိဇ္ဇော ဆဠ-
ဘိညောတိ အာဟံသု၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးရ ရဟန်းတည်း၊ အဘိညာဉ် ၆-ပါးရ ရဟန်း
တည်း"ဟု လျှောက်ကြပြီ။ ဧဝံ တေဟိ ဘိက္ခုဟိ၊ ဤသို့လျှင် ထိုရဟန်းတို့သည်။
အတ္တနော အတ္တနော ရုစိဝသေန၊ မိမိမိမိ၏ ဆန္ဒအစွမ်းအားဖြင့်။
အဂ္ဂါသနာဒိရဟာနံ ကထိတကာလေ၊ နေရာဦးစသည် ထိုက်တန်သူတို့ကို
လျှောက်အပ်ပြီးရာ အခါ၌။ သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ "ဘိက္ခဝေ မယံ သာသနော၊
အိုရဟန်းတို့ ငါဘုရား၏ သာသနာတော်၌။ အဂ္ဂါသနာဒိနိ ပတွာ၊ နေရာဦး
စသည်တို့ကို ရခွင့်ရောက်သော်။ ခတ္တိယကုလာ ပဗ္ဗဇိတော န ပမာဏံ၊ မင်းမျိုးမှ
ရဟန်းပြုသူသည် ပမာဏမဟုတ် (ပဓာနမကျ)။ ဗြာဟ္မဏကုလာ ပဗ္ဗဇိတော န၊
ပုဏ္ဏားမျိုးမှ ရဟန်းပြုသူသည် ပမာဏမဟုတ် (ပဓာနမကျ)။ ဂဟပတိကုလာ
ပဗ္ဗဇိတော န၊ သူကြွယ်မျိုးမှ ရဟန်းပြုသူသည်လည်း ပမာဏမဟုတ် (ပဓာနမကျ)။
ဝိနယဓရော န၊ ဝိနည်းဓိရ်သည်လည်း ပမာဏမဟုတ် (ပဓာနမကျ)။ သုတ္တန္တိကော
န၊ သုတ္တန်ဆောင်ရဟန်းသည်လည်း ပမာဏမဟုတ် (ပဓာနမကျ)။ အာဘိ-
ဓမ္မိကော န၊ အဘိဓမ္မာဆောင်ရဟန်းသည်လည်း ပမာဏမဟုတ် (ပဓာနမကျ)။
ပဌမဇ္ဈာနာဒိလာဘိနော န၊ ပထမဈာန်စသည် ကြေသော ရဟန်းတို့သည်လည်း
ပမာဏမဟုတ် (ပဓာနမကျ)။ သောတာပန္နာဒယော န ပမာဏံ၊ သောတာပန်
စသော ရဟန်းတို့သည်လည်း ပမာဏမဟုတ် (ပဓာနမကျ)။ ဘိက္ခဝေ အထ
ခေါ၊ အိုရဟန်းတို့ အဟုတ်သော်ကား။ ဣမသ္မိ သာသနော ယထာဝရံ၊ ဤ
ငါဘုရားသာသနာတော်၌ ဝါကြီးစဉ်ငယ်လိုက်။ အဘိဝါဒနံ ပစ္စဋ္ဌာနံ၊ ရှိခိုးခြင်း
ကိုလည်းကောင်း နေရာမှထ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အဇ္ဈလိကမ္ပံ
သာမိစိကမ္ပံ ကာတဗ္ဗံ၊ လက်အုပ်ချီမှုကိုလည်းကောင်း၊ အရိုအသေပြုမှုကို
လည်းကောင်း ပြုရမည်။ အဂ္ဂါသနံ အဂ္ဂေါဒကံ၊ နေရာဦးကိုလည်းကောင်း
သောက်ရေဦးကိုလည်းကောင်း။ အဂ္ဂပိဏ္ဍော လဒ္ဓဗ္ဗော၊ ဆွမ်းဦးကိုလည်းကောင်း
ရထိုက်၏။ ဣဒံ ဧတ္ထ ပမာဏံ၊ ဤသိက္ခာဝါကြီးခြင်းသည် ဤရှိခိုးမှုကစ
ဆွမ်းဦးအထိ ခုနစ်မျိုးရခြင်း၌ ပမာဏတည်း။ တသ္မာ ဝုဗ္ဗတရော ဘိက္ခု၊ ထိုသို့
သိက္ခာဝါ၊ ပမာဏဖြစ်သောကြောင့် သိက္ခာဝါ၊ သာ၍ကြီးသော ရဟန်းသည်။
ဧတေသံ အနုစ္ဆဝိကော၊ ထိုရှိခိုးမှုစသော ခုနစ်မျိုးတို့အား ထိုက်တန်၏။ ဘိက္ခဝေ
ခေါ ပန ဣဒါနိ၊ အိုရဟန်းတို့ စင်စစ် ယခုအခါ၌။ မယံ အဂ္ဂသာဝကော၊

ငါဘုရား၏ အမြတ်ဆုံးတပည့်ဖြစ်သော။ အနုဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနကော သာရိပုတ္တော၊ ငါဘုရားအတူ တရားစကြာကို ဖြစ်စေတတ် လည်စေတတ်သော သာရိပုတ္တရာ သည်။ မမ အနန္တရံ၊ ငါဘုရား၏ အခြားမဲ့၌။ သေနာသနံ လ၌ အရဟတိ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို ရခြင်းငှာ ထိုက်သူဖြစ်၏။ သော ဣမံ ရတ္တိ၊ ထို သာရိပုတ္တရာသည် ဤည၌။ သေနာသနံ အလဘန္တော၊ ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာကို မရ၍။ ရုက္ခမူလေ ဝိတိနာမေသိ၊ သစ်ပင်ရင်း၌ အချိန်ကုန်လွန်စေရပြီ။ တုဗ္ဗေ ဣဒါနေဝ၊ သင်တို့သည် ယခုအခါ၌ပင်။ ဧဝံ အဂါရဝါ အပတိဿာ၊ ဤသို့ ဂါရဝမရှိကြကုန်၊ ရိုသေမှုမရှိကြကုန်။ ဂစ္ဆန္တေ ဂစ္ဆန္တေ ကာလေ၊ ကုန်သွား ကုန်သွားသော အချိန်ကာလ၌။ ကိန္တိ ကတွာ ဝိဟရိဿထာတိ၊ ဘယ်သို့ပြု၍ နေကြမည်နည်း”ဟု။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ အထ နေသံ သြဝါဒဒါနတ္ထာယ၊ မိန့်တော်မူပြီးရာ ထိုအခါ၌ ထိုရဟန်းတို့အား သြဝါဒပေးခြင်းငှာ။ “ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ တိရစ္ဆာနဂတာပိ၊ အိုရဟန်းတို့ ရှေးက တိရစ္ဆာန်တို့သည်သော်မှလည်း။ မယံ အညမညံ၊ ငါတို့သည် အချင်းချင်း။ အဂါရဝါ အပတိဿာ၊ ဂါရဝမရှိကြဘဲ ရိုသေမှု မရှိကြဘဲ။ အသဘာဂဝုတ္တိနော ယံ ဝိဟရေယျာမ၊ သဘောတူအသက်မွေးခြင်း မရှိကြဘဲ အကြင် နေကုန်ရာ၏။ ခေါ ပန ဧတံ၊ စင်စစ် ဤဂရုစိုက်မှု၊ ရိုသေမှု၊ အသက်မွေးတူမှု မရှိဘဲ နေခြင်းသည်။ အမှာကံ န ပတိရူပံ၊ ငါတို့အား မသင့်လျော်။ အမေသု မဟလ္လကတရံ ဇာနိတွာ၊ ငါတို့တွင် အထူးကြီးသူကို သိအောင်ပြု၍။ တဿ၊ ထိုအထူးကြီးသူအား။ အဘိဝါဒနာဒီနိ ကရိဿာမာတိ၊ ရှိခိုးခြင်းစသည် တို့ကို ပြုကြအံ့ဟု။ သာဓုကံ ဝိမံသိတွာ၊ ကောင်းစွာ စူးစမ်း၍။ အယံ နော၊ ဤသူကား ငါတို့တွင်။ မဟလ္လကောတိ ဥတွာ၊ ကြီးသူဟု သိ၍။ တဿ အဘိဝါဒနာဒီနိ ကတွာ၊ ထိုကြီးသူအား ရှိခိုးခြင်းစသည်တို့ကို ပြုကြ၍။ ဒေဝပထံ ပူရယမာနာ၊ နတ်ရွာလမ်းကို ပြည့်စေကြလျက်။ ဂတာတိ ဝတွာ၊ သွားကြပြီ”ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတိတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတိတေ ဟိမဝန္တပူဒေသေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဟိမဝန္တာအရပ်၌။ ဧကံ မဟာနိဂြောဓံ ဥပနိဿာယ၊ တစ်ပင်သော ပညောင်ပင်ကြီးကို မှီ၍။ တိတ္ထိရော မက္ကဋ္ဌော ဟတ္ထိတိ၊ ခါလည်းကောင်း၊ မျောက်လည်းကောင်း၊ ဆင်လည်းကောင်း ဤသို့။ တယော သဟာယာ ဝိဟရိသု၊ သုံးကောင်ကုန်သော သူငယ်ချင်းတို့သည် နေကြပြီ။ တေ အညမညံ၊ ထိုသူငယ်ချင်းသုံးကောင်တို့သည် အချင်းချင်း။

အဂါရဝါ အပတိဿာ၊ ဂါရဝမရှိကြသည်၊ ရိသေမူမရှိကြသည်။ အသဘာဝ-
 ဝတ္တိနော အဟောသံ၊ တူသော အသက်မွေးမှုမရှိကြသည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ အထ နေသံ၊
 ထိုအခါ ထိုသူငယ်ချင်းသုံးကောင်တို့အား။ “ဧဝံ ဝိဟရိတုံ၊ ဤသို့ အချင်းချင်း
 ဂါရဝစသည် မရှိဘဲ နေခြင်းငှာ။ အမှာကံ န ယုတ္တံ၊ ငါတို့အား မသင့်လျော်။
 ယော နော မဟလ္လကတရော၊ အကြင်သူသည် ငါတို့တွင် အထူးကြီး၏။ တဿ
 အဘိဝါဒနာဒိနိ ကရောန္တာ၊ ထိုအသက်ကြီးသူအား ရှိခိုးခြင်းစသည်တို့ကို
 ပြုကြလျက်။ မယံ ဝိဟရေယျာမ၊ ငါတို့သည် နေကြရပါမူကား။ ယန္တုနာတိ ဧတံ
 အဟောသိ၊ ကောင်းလေစွ”ဟု ဤအကြံသည် ဖြစ်ပြီ။ ကော ပန နော မဟလ္လက-
 တရောတိ၊ ဘယ်သူသည်ကား ငါတို့တွင် အသက်အကြီးဆုံး ဖြစ်သနည်းဟု။
 စိန္တေန္တာ ဧကဒိဝသံ၊ ကြံစည်ကြသော် တစ်နေ့၌။ ဧသော ဥပါယော အတ္ထိတိ၊
 အသက်ကြီးသူသိကြောင်း ဤနည်းလမ်းသည် ရှိ၏ဟု။ တယောပိ ဇနာ
 နိဂြောဓမူလေ နိသီဒိတွာ၊ သုံးကောင်လုံးတို့သည်လည်း ပညောင်ပင်ရင်း၌
 နေကြ၍။ တိတ္ထိရော စ မက္ကဋ္ဌော စ၊ ခါသည်လည်းကောင်း၊ မျောက်သည်
 လည်းကောင်း။ “သမ္မ ဟတ္ထိ တုံ၊ အဆွေဆင် သင်သည်။ ဣမံ နိဂြောဓရက္ခံ၊
 ဤပညောင်ပင်ကို။ ကိဝပ္ပမာဏကာလတော ပဌာယ၊ ဘယ်ပမာဏ အရွယ်
 အခါမှ စ၍။ ဇာနာသီတိ၊ သိပါသနည်း”ဟု။ ဟတ္ထိ ပုတ္တိသု၊ ဆင်ကို မေးကုန်ပြီ။
 သော၊ ထိုဆင်သည်။ “သမ္မာ အဟံ၊ အဆွေတို့ ငါသည်။ တရုဏပေါတက-
 ကာလေ၊ နုပျိုငယ်ရွယ်စဉ်ကာလ၌။ ဣမံ နိဂြောဓဂစ္ဆံ အန္တရသတ္ထိသု၊
 ဤပညောင်ပင် ခြုံပုတ်ကို ပေါင်အကြားတို့၌။ ကတွာ ဂစ္ဆာမိ၊ ပြု၍ သွား၏။
 အဝတ္ထရိတွာ ဌိတကာလေ စ ပန၊ လွမ်းဖိ၍ တည်ရာအခါ၌ကား။ ဧတဿ
 အဂ္ဂဿာခါ၊ ဤ ပညောင်ပင်၏ အကိုင်းဖျားသည်။ မေ နာဘိ ယဋ္ဌေတိ၊ ငါဆင်၏
 ချက်ကို ထိခိုက်၏။ ဧဝံ အဟံ ဣမံ၊ ဤသို့ ငါသည် ဤပညောင်ပင်ကို။
 ဂစ္ဆကာလတော ပဌာယ၊ ချုံပင်အရွယ်အခါမှ စ၍။ ဇာနာမီတိ အာဟ၊ သိ၏
 မှတ်မိ၏”ဟု ပြောပြီ။ ပုန ဥဘောပိ ဇနာ၊ တစ်ဖန် ဆင်နှင့် ခါ နှစ်ကောင်တို့
 သည်လည်း။ ပုရိမနယေနေဝ မက္ကဋ္ဌံ ပုတ္တိသု၊ ရှေးနည်းဖြင့်ပင် မျောက်ကို မေးကြပြီ။
 သော၊ ထိုမျောက်သည်။ “သမ္မာ အဟံ၊ အို အဆွေတို့ ငါသည်။ မက္ကဋ္ဌာပကော
 သမာနော၊ မျောက်ပေါက်စကလေးသည် ဖြစ်နေစဉ်။ ဘူမိယံ နိသီဒိတွာ၊ မြေပေါ်၌
 ထိုင်၍။ ဂိဝံ အနုက္ခိပိတွာဝ၊ လည်ပင်းကို မမော့မူ၍သာ။ ဣမဿ နိဂြောဓ-

ပေါတကဿ၊ ဤပညောင်ပင်ပေါက်ကလေး၏။ အဂ္ဂင်္ဂရေ ခါဒါမိ၊ အညွန့်ဖျား
 တို့ကို ကိုက်စား၏။ ဧဝံ အဟံ ဣမံ၊ ဤသို့ ငါမျောက်သည် ဤပညောင်ပင်ကို။
 ခုဒ္ဒကကာလတော ပဌာယ၊ ငယ်စဉ်ကာလမှ စ၍။ ဇာနာမိတိ အာဟ၊ သိ၏
 မှတ်မိ၏”ဟု ပြောပြီ။ အထ ဣတရေ ဥဘောပိ၊ ထိုအခါ၌ ဤ ခါမှတစ်ပါး
 ကုန်သော မျောက်၊ ဆင် နှစ်ကောင်တို့သည်လည်း။ ပုရိမနယေနော တိတ္ထိရံ
 ပုတ္တိသု၊ ရှေးနည်းဖြင့်ပင် ခါကို မေးကြပြီ။ သော၊ ထိုခါသည်။ “သမ္မာ ပုဗ္ဗေ
 အသုကသ္မိ နာမ ဌာနေ၊ အို အဆွေတို့ ရှေးက ထိုမည်သောနေရာ၌။
 မဟာနိဂြောဓရက္ခော အဟောသိ၊ ပညောင်ပင်ကြီးသည် ရှိခဲ့ပြီ။ အဟံ တဿ
 ဖလာနိ ခါဒိတွာ၊ ငါသည် ထိုပညောင်ပင်ကြီး၏ အသီးတို့ကို စား၍။ ဣမသ္မိ
 ဌာနေ ဝစ္စံ ပါတေသိ၊ ဤနေရာ၌ ကျင်ကြီးကို ကျစေပြီ၊ ယိုချပြီ။ တတော ဒေသော
 ရက္ခော ဇာတော၊ ထိုကျင်ကြီးမှ ဤပညောင်ပင်ကြီးသည် ပေါက်လာပြီ။ ဧဝံ
 အဟံ ဣမံ၊ ဤသို့ ငါခါသည် ဤပညောင်ပင်ကို။ အဇာတကာလတော ပဌာယ
 ဇာနာမိ၊ မပေါက်မီမှ စ၍ သိ၏၊ မှတ်မိ၏။ တသ္မာ အဟံ၊ ထိုကြောင့် ငါသည်။
 တုမေဟိ ဇာတိယာ၊ သင်တို့ထက် မွေးဖွားသောအားဖြင့်။ မဟလ္လကတရောတိ
 အာဟ၊ သာ၍ကြီး၏”ဟု ပြောပြီ။

ဧဝံ ဝုတ္တော၊ ဤသို့ ပြောဆိုအပ်သော်။ မက္ခဋ္ဌော စ ဟတ္ထိ စ တိတ္ထိရပဏ္ဍိတံ၊
 မျောက်သည်လည်းကောင်း၊ ဆင်သည်လည်းကောင်း ခါပညာရှိကို။ “သမ္မ တံ၊
 အိုအဆွေ အဆွေခါသည်။ အမေဟိ မဟလ္လကတရော၊ အကျွန်ုပ်တို့ထက် သာ၍
 အသက်ကြီး၏။ ဣတော ပဌာယ၊ ဤနေ့မှ စ၍။ မယံ တဝ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်
 အသင်ခါအား။ သက္ကာရဂရုကာရမာနနဝန္ဓနပူဇနာနိ စေဝ၊ ကောင်းစွာပြုမှု ဂရု
 စိုက်မှု မြတ်နိုးမှု ရှိခိုးမှု ပူဇော်မှုတို့ကိုလည်းကောင်း။ အဘိဝါဒနပစ္စုဋ္ဌာန-
 အပူလိကမ္ပသာမိဓိကမ္ပာနိ စ ကရိဿာမ၊ ကျန်းမာပါစေ စသည်ဖြင့် မင်္ဂလာစကား
 ဆိုစေမှု နေရာမှထမှု လက်အုပ်ချီမှု ရိုသေမှုတို့ကိုလည်းကောင်း ပြုကုန်အံ့။ တေ
 ဩဝါဒေ စ ဌဿာမ၊ အသင်ခါ၏ ဩဝါဒ၌လည်း တည်ကုန်အံ့။ တံ ပန ဣတော
 ပဌာယ၊ အသင်ခါသည်ကား ဤနေ့မှ စ၍။ အမှာကံ ဩဝါဒါနုဿာသနိ၊
 အကျွန်ုပ်တို့အား ဆုံးမကံမြစ်မှုကို။ ဒဒေယျာသိတိ အာဟံသု၊ ပေးပါလော့” ဟု
 ပြောကြပြီ။ တတော ပဌာယ တိတ္ထိရော၊ ထိုအခါမှစ၍ ခါသည်။ တေသံ ဩဝါဒံ
 အဒါသိ၊ ထိုမျောက်ဆင်တို့အား ဩဝါဒကို ပေးပြီ။ သီလေသု ပတိဌာပေသိ၊

ငါးပါးသီလတို့၌ တည်စေပြီ။ သယမ္ပိ သီလာနိ သမာဒိယံ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း ငါးပါး သီလတို့ကို ဆောက်တည်ပြီ။ တယောပိ တေ ဇနာ၊ ခါမျောက်ဆင် သုံးကောင်လည်း ဖြစ်ကုန်သော ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ ပဉ္စသု သီလေသု ပတိဋ္ဌာယ၊ ငါးပါးကုန်သော သီလတို့၌ တည်ကြ၍။ အညမညံ သဂါရဝါ သပတိဿာ၊ အချင်းချင်း ဂါရဝရှိကုန်သည် ရှိသေမှုရှိကုန်သည်။ သဘာဂဝုတ္တိနော ဟုတွာ၊ ငါးပါးသီလ မပျက်သည့် တူသောအသက်မွေးခြင်းရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဇီဝိတ-ပရိယောသာနေ၊ အသက်ဆုံးသော်။ ဒေဝလောကပရာယဏာ အဟေသုံ၊ နတ်ပြည်လျှင် လဲလျောင်းရာ ရှိကုန်သည်ဖြစ်ကြပြီ။ တေသံ တိဏ္ဍံ သမာဒါနံ၊ ထို ခါ၊မျောက်၊ဆင် သုံးကောင်တို့သည် ဆောက်တည်ခဲ့သော အကျင့်သည်။ တိတ္ထိရိယံ ဗြဟ္မစရိယံ နာမ အဟောသိ၊ ခါပညာရှိ ဟောကြားအပ်သော အကျင့် မြတ်မည်သည် ဖြစ်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ တေ ဟိ နာမ တိရစ္ဆာနဂတာ၊ အို ရဟန်းတို့ ထိုတိရစ္ဆာန်မည်သည် တို့သော်မှလည်း။ အညမညံ သဂါရဝါ၊ အချင်းချင်း ဂါရဝရှိကြ၍။ သပတိဿာ ဝိဟရိသု၊ ရှိသေမှုရှိကြ၍ နေကြကုန်သေး၏။ တုမေ ဧဝံ၊ သင်တို့သည် ဤသို့။ သွာခါတေ ဓမ္မဝိနယေ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ကောင်းစွာဟောကြားအပ်သော တရားသဖြင့် ဆုံးမရာ သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြုကြ၍။ အညမညံ အဂါရဝါ အပတိဿာ၊ အချင်းချင်း ဂါရဝမရှိကြဘဲ ရှိသေမှုမရှိကြဘဲ။ ကသွာ ဝိဟရထ၊ ဘာကြောင့် နေကြရကုန်သလဲ။ ဘိက္ခဝေ ဣတော ပဋ္ဌာယ၊ ရဟန်းတို့ ဤနေ့မှ စ၍။ တုမ္ဟာကံ ယထာဝုဗ္ဗံ၊ သင်ရဟန်းတို့အား သိက္ခာဝါ၊ ကြီးစဉ်ငယ်လိုက်။ အဘိဝါဒနံ ပစ္စုဋ္ဌာနံ၊ ရှိခိုးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ နေရာမှ ထ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကို လည်းကောင်း။ အဇ္ဈလိကမ္ပံ သာမိစိကမ္ပံ၊ လက်အုပ်ချီမှုကိုလည်းကောင်း၊ အရိုအသေ ပြုမှုကိုလည်းကောင်း။ ယထာဝုဗ္ဗံ အဂ္ဂါသနံ၊ သိက္ခာဝါစဉ်အလိုက် နေရာဦးကိုလည်းကောင်း။ အဂ္ဂေါဒကံ အဂ္ဂပိဏ္ဍံ အနုဇာနာမိ၊ သောက်ရေဦးကို လည်းကောင်း၊ ဆွမ်းဦးကိုလည်းကောင်း ငါဘုရားခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ဣတော ပဋ္ဌာယ စ၊ ဤနေ့မှ စ၍လည်း။ နဝကတရေန ဝုဗ္ဗတရော၊ သိက္ခာငယ်ရဟန်းသည် သိက္ခာကြီးရဟန်းကို။ သေနာသနေန န ပဋိဗာဟိတဗ္ဗော၊ ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာဖြင့် မတားမြစ်ရ။ ယော ပဋိဗာဟေယျ၊ အကြင်ရဟန်းသည် တားမြစ်အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ အာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သို့ ရောက်ခြင်းသည် (ဖြစ်၏)။

ဣတိ ဧဝံ သတ္ထာ၊ ဤသို့ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဟုတွာ၊ ဘုရားသည် ဖြစ်တော်မူ၍။

၃၇။ “ယေ ဝုဗ္ဗမပစာယန္တိ၊ နရာ ဓမ္မဿ ကောဝိဒါ။

ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ ပါသံသာ၊ သမ္ပရာယေ စ သုဂ္ဂတိ”တိ၊

“ယေ ဝုဗ္ဗ(လ)သုဂ္ဂတိ ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ဟောတော် မူပြီ။ ဂါထာနက်ကား-

၃၇။ ဓမ္မဿ ကောဝိဒါ၊ ကြီးသူရိသေမ္မတရား၌ လိမ္မာကြကုန်သော။ ယေ နရာ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဝုဗ္ဗံ အပစာယန္တိ၊ ကြီးသူကို ရိသေကြကုန်၏။ (တေ၊ ထိုသူတို့သည်) ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ ပါသံသာ၊ မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့မြင် ရသော ဤဘဝ၌ပင် ခိုးမွမ်းထိုက်ကုန်၏။ သမ္ပရာယေ စ သုဂ္ဂတိ၊ သွား ရောက်ရမည့် နောက်ဘဝ၌ကား ကောင်းသောလားရာသည်သာ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏)။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ယေ ဝုဗ္ဗမပစာယန္တိတိ၊ ယေ ဝုဗ္ဗမပစာယန္တိ ဟူသော ပါဠိ၌။ ဝုဗ္ဗာ၊ ကြီးသူတို့သည်။ ဇာတိဝုဗ္ဗော ဝယောဝုဗ္ဗော ဝုဏ္ဏဝုဗ္ဗော၊ အမျိုး ဇာတ်ကြီးသူလည်းကောင်း၊ အရွယ်ကြီးသူလည်းကောင်း၊ ဝုဏ္ဏကြီးသူ လည်းကောင်း။ ဣတိ တယော၊ ဤသို့ သုံးမျိုးတို့တည်း။ တေသု ဇာတိသမ္ပန္နော ဇာတိဝုဗ္ဗော နာမ၊ ထိုသုံးမျိုးတို့တွင် မျိုးရိုးကောင်းသူသည် ဇာတိဝုဗ္ဗ မည်၏။ ဝယေ ဌိတော ဝယောဝုဗ္ဗော နာမ၊ တတိယအရွယ်၌ တည်သူသည် ဝယောဝုဗ္ဗ မည်၏။ ဝုဏ္ဏသမ္ပန္နော ဝုဏ္ဏဝုဗ္ဗော နာမ၊ သီလစသော ဝုဏ္ဏပြည့်စုံသူသည် ဝုဏ္ဏဝုဗ္ဗ မည်၏။ တေသု ဝုဏ္ဏသမ္ပန္နော ဝယောဝုဗ္ဗော၊ ထိုသုံးယောက်တို့တွင် သီလစသော ဝုဏ္ဏရှိသော အရွယ်ကြီးသူကို။ ဣမသ္မိ ဌာနေ ဝုဗ္ဗောတိ အဓိပ္ပေတော၊ ဤဂါထာအရာ၌ ဝုဗ္ဗဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။ အပစာယန္တိတိ၊ အပစာယန္တိ ဟူသည်ကား။ ဇေဋ္ဌာပစာယိကကမ္ပေန ပူဇေန္တိ၊ ကြီးသူရိသေမ္မရိသတို့ အပြုအမူဖြင့် ပူဇော်ကုန်၏တည်း။ ဓမ္မဿ ကောဝိဒါတိ၊ ဓမ္မဿ ကောဝိဒါ ဟူသည်ကား။ ဇေဋ္ဌာပစာယနဓမ္မဿ ကောဝိဒါ ကုသလာ၊ ကြီးသူရိသေမ္မတရား၌ လိမ္မာကုန်သောတည်း။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေတိ ဣမသ္မိ ယေဝ အတ္တဘာဝေ၊ ဒိဋ္ဌေဝ

ဓမ္မေဟူသည်ကား ဤဘဝ၌ပင်တည်း။ ပါသံသာတိ ပသံသာရဟာ၊ ပါသံသာ
ဟူသည်ကား ခိုးမွမ်းထိုက်ကုန်၏တည်း။ သမ္ပရာယေ ဓ သုဂ္ဂတိတိ၊ သမ္ပရာယေ
ဓ သုဂ္ဂတိ ဟူသည်ကား။ ဣမံ လောကံ ဟိတွာ၊ ဤလောက ဤဘဝကို စွန့်ပစ်၍။
သမ္ပရေတဗ္ဗေ ဂန္ထဗ္ဗေ ပရလောကေပိ၊ သွားရမည်ဖြစ်သော နောက်လောက
နောက်ဘဝ၌လည်း။ တေသံ သုဂတိယေဝ ဟောတိ ဣတိ၊ ကြီးသူရိသေသည့်
ထိုသူတို့အား ကောင်းသော လားရာသည်သာ ဖြစ်၏ ဤသို့ မှတ်အပ်၏။ ဧတ္ထ၊
ဤဂါထာ၌။ ဘိက္ခဝေ ခတ္တိယာ ဝါ ဗြာဟ္မဏာ ဝါ၊ ရဟန်းတို့ မင်းမျိုးတို့သည်
သော်လည်းကောင်း ပုဏ္ဏားမျိုးတို့သည်သော်လည်းကောင်း။ ဝေဿာ ဝါ သုဒ္ဓါ
ဝါ၊ ကုန်သည်မျိုးတို့သည်သော်လည်းကောင်း ဆင်းရဲသားမျိုးတို့သည်သော်
လည်းကောင်း။ ဂဟဋ္ဌာယ ဝါ ပဗ္ဗဇိတာ ဝါ တိရစ္ဆာနဂတာ ဝါ ဟောန္တု၊
လူဝတ်ကြောင်တို့သည်သော်လည်းကောင်း ရသေ့ရဟန်း ကိုရင်တို့သည်သော်
လည်းကောင်း တိရစ္ဆာန်တို့သည်တော်လည်းကောင်း ဖြစ်ကြပါစေ။ ယေ ကေစိ
သတ္တာ ဇေဋ္ဌာပစိတိကမ္မေ၊ အကြင်အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော သတ္တဝါ
တို့သည် ကြီးသူကို ရိုသေလေးစားခြင်း အမှု၌။ ဆေကာ ကုသလာ၊ ကျွမ်းကျင်
ကြ၍၊ လိမ္မာကြ၍။ ဂုဏသမ္ပန္နာနံ ဝယောဝုဗ္ဗာနံ၊ သီလစသော ဂုဏ်ပြည့်စုံ
ကုန်သော အသက်ကြီးသူတို့အား။ အပစိတိ ကရောန္တိ၊ ရိုသေလေးစားမှုကို
ပြုကုန်၏။ တေ ဣမသိဉ္စ အတ္တဘာဝေ၊ ထိုကြီးသူကို ရိုသေလေးစားသူတို့သည်
ဤဘဝ၌လည်း။ ဇေဋ္ဌာပစိတိကာရကာတိ၊ ကြီးသူကို ရိုသေလေးစားသူတို့
ဟူ၍။ ပသံသံ ဝဏ္ဏာနံ၊ ခိုးမွမ်းခြင်းကို ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ထောမနံ လဘန္တိ၊ ဂုဏ်ပြု
ခြင်းကို ရကုန်၏။ ကာယဿ ဘေဒါ စ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏ ပျက်ခြင်းကြောင့်ကား။
သဂ္ဂေ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ရကုန်၏။” ဣတိ အယံ ပန ပိဏ္ဏတ္ထော၊
ဤဆိုခဲ့ပြီးသည်ကား အပေါင်း ဖြစ်သောအနက်တည်း။

ဧဝံ သတ္တာ၊ ဤကဲ့သို့ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေဋ္ဌာပစိတိကမ္မဿ ဂုဏံ
ကထေတွာ၊ ကြီးသူရိုသေလေးစားမှုပြုခြင်း၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ဟောတော်မူပြီး၍။
အနုသန္တိ ယဋေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ “တဒါ ဟတ္ထိနာဂေါ၊
ထိုအခါက ဆင်ပြောင်ကြီးသည်။ မောဂ္ဂလ္လာနော အဟောသိ၊ မောဂ္ဂလာန်သည်
ဖြစ်လာပြီ။ မက္ကဋ္ဌော သာရိပုတ္တော၊ မျောက်ကား သာရိပုတ္တရာတည်း။ တိတ္ထိရ-

ပဏ္ဍိတော ပန အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ခါပညာရှိကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ”ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

တိတ္ထိရဇာတကဝဏ္ဏနာ သတ္တမာ၊ ခုနစ်ခုမြောက် ဖြစ်သော
တိတ္ထိရဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၈။ မကဇာတကဝဏ္ဏနာ

နာစွန္တံ နိကတိပ္ပညောတိ ဣဒံ၊ နာစွန္တံ နိကတိပ္ပညော စသော ဤတရား ဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ စိဝရဝမကံ ဘိက္ခု၊ သင်္ကန်းတိုးပွားအောင် ပြုလုပ်သော ရဟန်းကို။ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဇေတဝနဝါသိကော ဧကော ဘိက္ခု၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေသော တစ်ပါးသော ရဟန်းသည်။ စိဝရေ ကတ္တဗ္ဗံ၊ သင်္ကန်း၌ ပြုထိုက်သော။ ဧဆဒန-ယဋ္ဌနဝိဟရဏသိပ္ပနာဒိကံ၊ ဖြတ်ခြင်း စပ်ခြင်း စီစဉ်ခြင်း ချုပ်လုပ်ခြင်းအစရှိသော။ ယံ ကိဉ္စိ ကမ္မံ (အတ္ထိ)၊ အကြင် အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော အမှုသည် (ရှိ၏)။ တတ္ထ သုကုသလော ကိရု ထိုသင်္ကန်းမှ၌ အလွန်ကျွမ်းကျင်သတဲ့။ သော တာယ ကုသလတာယ၊ ထိုရဟန်းသည် ထိုကျွမ်းကျင်သည့်အဖြစ်ကြောင့်။ စိဝရံ ဝမေတိ၊ သင်္ကန်းကို တိုးပွားစေ၏။ တသ္မာ စိဝရဝမကောတွေဝ ပညာယိတ္ထ၊ ထို့ကြောင့် သင်္ကန်းတိုးပွားစေသော ရဟန်းဟူ၍သာ ထင်ရှားပြီ။ ကိ ပန ဧသော ကရောတိ ဣတိ၊ အဘယ်သို့ကား ထိုရဟန်းသည် ပြုသနည်း ဤကား အမေးတည်း။ ဇိဏ္ဏပိလောတိကာသု ဟတ္ထကမ္မံ ဒဿေတွာ၊ အဝတ်နွမ်း အဝတ်ကြမ်းတို့၌ လက်မှုကို ပြု၍။ သုဖဿိကံ မနာပံ စိဝရံ ကတွာ၊ အတွေ့အထိကောင်းသော နှစ်သက်ဖွယ်သောသင်္ကန်းကို ပြုလုပ်၍။ ရဇနပရိယောသာနေ ပိဋ္ဌောဒကေန၊ ဆေးဆိုးပြီး အဆုံး၌ မုန့်ညက်ရေဖြင့်။ ရဇိတွာ သင်္ခေန ယံသိတွာ၊ ဆိုး၍ ခရုသင်းဖြင့် ပွတ်တိုက်၍။ ဥဇ္ဇလံ မနုညံ ကတွာ နိက္ခိပတိ၊ တောက်ပသည် အရောင်လှသည်ကို၊ နှစ်သက်ဖွယ်ကို ပြု၍ ထား၏။ စိဝရကမ္မံ ကာတုံ၊ သင်္ကန်း ချုပ်မှုကို ပြုခြင်းငှာ။ အဇာနန္တာ ဘိက္ခု၊ နားမလည်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ အဟတေ သာဋကေ ဂဟေတွာ၊ မဖျက်အပ်သေးကုန်သော (အသစ်စက်စက်

ဖြစ်ကုန်သော) အဝတ်တို့ကို ယူခဲ့ကြ၍။ တဿ သန္တိကံ အာဂန္တာ၊ ထိုသင်္ကန်းတိုးပွားအောင် လုပ်သော ရဟန်း၏ အထံသို့ လာကြ၍။ “မယံ စိဝရံ ကာတုံ န ဇာနာမ၊ တပည့်တော်တို့သည် သင်္ကန်းကို ချုပ်ခြင်းငှာ နားမလည်ပါကုန်။ နော စိဝရံ ကတ္တာ၊ တပည့်တော်တို့၏ သင်္ကန်းကို ချုပ်ဆိုးပြုလုပ်၍။ နော ဒေထာတိ ဝဒန္တိ၊ တပည့်တော်တို့အား ပေးတော်မူကြပါ” ဟု ပြောဆိုကုန်၏။ သော၊ ထိုသင်္ကန်းတိုးပွားအောင် လုပ်သော ရဟန်းသည်။ “အာဝုသော စိဝရံ ကယိရမာနံ၊ ငါရှင်တို့ သင်္ကန်းကို ချုပ်ဆိုးမှုပြုအပ်သော်။ စိရေန နိဋ္ဌာတိ၊ ကြာမြင့်မှ ပြီး၏။ မယာ ကတစိဝရံ အတ္ထိ ဧဝ၊ ငါသည် ချုပ်ဆိုးပြုလုပ်အပ်ပြီး သင်္ကန်းသည်ကား ရှိသည်သာ။ ဣမေ သာဓုကေ ဌပေတွာ၊ ဤအဝတ်တို့ကို ထားခဲ့၍။ တံ ဂက္ခိတွာ ဂစ္ဆထာတိ၊ ထိုပြီးပြီးသင်္ကန်းကို ယူ၍ သွားကြလော့” ဟု။ နိဟရိတွာ ဒသေတိ၊ ထုတ်၍ ပြ၏။ တေ တဿ၊ ထိုရဟန်းတို့သည် ထိုပြီးပြီးသော သင်္ကန်း၏။ ဝဏ္ဏသမ္ပတ္တိမေဝ ဒိသွာ၊ အဆင်းပြည့်စုံမှုကိုသာ မြင်သိ၍။ အန္တရံ အဇာနန္တာ၊ အကြောင်းကို မသိကုန်ရကား။ ထိရန္တိ သညာယ၊ ခိုင်ခံ့၏ဟူသော အမှတ်သညာ ဖြင့်။ အဟတသာဓုကေ စိဝရဝမကဿ ဒတွာ၊ အသစ်စက်စက် အဝတ်တို့ကို သင်္ကန်းတိုးပွားအောင်လုပ်သော ရဟန်းအား ပေးခဲ့၍။ တံ ဂက္ခိတွာ ဂစ္ဆန္တိ၊ ထိုပြီးပြီးသင်္ကန်းကို ယူ၍ သွားကြ၏။ တံ ထောကံ ကိလိဋ္ဌကာလေ၊ ထိုယူသွားသော သင်္ကန်းသည် အတန်ငယ် ညစ်နွမ်းသော ကာလ၌။ တေဟိ ဥဏှောဒကေန ဓောဝိယမာနံ၊ ထိုယူသွားသော ရဟန်းတို့သည် ရေနွေးဖြင့် ဖွပ်လျှော်အပ်သော်။ အတ္တနော ပကတိ ဒသေတိ၊ မိမိ၏ ပင်ကိုသဘောကို ပြ၏။ တတ္ထ တတ္ထ ဇိဏ္ဏဌာနံ ပညာယတိ၊ ထိုထိုနေရာ၌ ဆွေးမြေ့သော နေရာသည် ထင်ရှား၏။ တေ ဝိပ္ပဋိသာရိနော ဟောန္တိ၊ ထိုသင်္ကန်းယူသွားသော ရဟန်းတို့သည် နှလုံး မသာယာကုန်သည် ဖြစ်ကုန်၏။ အာဂတာဂတေ ပိလောတိကာဟိ၊ ရောက်လာ ရောက်လာသော ရဟန်းတို့ကို အဝတ်နွမ်း အဝတ်ကြမ်းတို့ဖြင့်။ ဧဝံ ဝဇ္ဇေန္တော၊ ဤသို့သာ လိမ်ညာသော်။ သော ဘိက္ခု သဗ္ဗတ္ထ၊ ထိုရဟန်းသည် နေရာအားလုံး၌ ပါကဋော ဇာတော၊ ထင်ရှားသည် ဖြစ်ပြီ။

ဇေတဝနေ ဧသော ယထာ စ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်က ဤရဟန်းကဲ့သို့သာ။ တထာ အညတရသ္မိ ဂါမကေပိ၊ ထို့အတူ မထင်ရှားသော ရွာငယ် ကလည်း။ ဧကော စိဝရဝမကော၊ တစ်ပါးသော သင်္ကန်းတိုးပွားစေတတ်သော

ရဟန်းသည်။ လောကံ ဝဇ္ဇေတိ၊ ရဟန်းလောကကို လိမ်ညာ၏။ တဿ သမ္ဘတ္တာ
ဘိက္ခု၊ ထိုရွာငယ်က ရဟန်း၏ ကျွမ်းဝင်ရင်းနှီးကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ “ဘန္တေ
ဇေတဝနေ၊ အိုအရှင်ဘုရား ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဧကော စီဝရဝမကော၊
တစ်ပါးသော သင်္ကန်းတိုးပွားစေတတ်သော ရဟန်းသည်။ ဧဝံ လောကံ ဝဇ္ဇေတိ
ကိရ၊ ဤသို့ ရဟန်းလောကကို လှည့်စားသတဲ့”။ ဣတိ အာရောစေသုံ၊ ဤသို့
ပြောကြားကုန်ပြီ။ အထ အဿ၊ ပြောကြားရာ ထိုအခါ၌ ထိုရဟန်း၏။ “ဟန္တု
အဟံ၊ ယခု ငါသည်။ တံ နဂရဝါသိကံ ဝဇ္ဇေမိတိ၊ ထိုမြို့နေရဟန်းကို လိမ်
ညာအံ့”ဟု။ ဧတံ အဟောသိ၊ ဤအကြံသည် ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ ပိလောတိကစီဝရံ၊
ဤသို့ ကြံပြီး၍ အဝတ်နွမ်းသင်္ကန်းကို။ အတိမနာပံ ကတွာ၊ အလွန် နှစ်သက်
ဖွယ်ကို ပြု၍။ သုရတ္တံ ရဇိတွာ၊ ကောင်းစွာ ဆေးဆိုးအပ်သည်ကို ပြုလုပ်
ဆေးဆိုး၍။ တံ ပါရုပိတွာ၊ ထိုသင်္ကန်းကို ရုံ၍။ ဇေတဝနံ အဂမာသိ၊ ဇေတဝန်
ကျောင်းတော်သို့ သွားပြီ။ ဣတရော တံ ဒိသ္မာဝ၊ သည်ပြင် မြို့နေရဟန်းသည်
ထိုသင်္ကန်းကို မြင်လျှင်ပင်။ လောဘံ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ လိုချင်မှုကို ဖြစ်စေ၍ (လိုချင်၍)။
“ဘန္တေ ဣမံ စီဝရံ၊ အရှင်ဘုရား ဤရုံလာသော သင်္ကန်းကို။ တုမေဟိ ကတန္တိ
ပုစ္ဆိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည် ချုပ်ဆိုးမှု ပြုအပ်ပါသလော”ဟု မေးပြီ။ အာမ
အာဝုသောတိ၊ မှန်၏ ငါ့ရှင်ဟု ဖြေပြီ။ ဘန္တေ ဣမံ စီဝရံ၊ အရှင်ဘုရား ဤ
သင်္ကန်း ကို။ မယံ ဒေထ၊ တပည့်တော်အား ပေးခဲ့ကြပါ။ တုမေ အညံ
လဘိဿထာတိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည် အခြားသင်္ကန်းကို ရကြပါလိမ့်မည်ဟု
လျှောက်ပြီ။ အာဝုသော မယံ ဂါမဝါသိကာ၊ ငါ့ရှင် ငါတို့တောရွာနေ ရဟန်း
တို့သည်။ ဒုလ္လလပစ္စယာ၊ ရခဲ့သော ပစ္စည်းရှိကုန်၏၊ ပစ္စည်းရခဲ့ကုန်၏။ ဣမံ
အဟံ၊ ဤရုံလာသော သင်္ကန်းကို ငါသည်။ တုယံ ဒေတွာ၊ သင့်အား ပေးသော်။
အတ္တနာ ကိ ပါရုပိဿာမိတိ၊ ကိုယ်တိုင် ဘယ်သင်္ကန်းကို ရုံရမည်နည်းဟု
ပြောပြီ။ ဘန္တေ မမ သန္တိကေ၊ အရှင်ဘုရား တပည့်တော်၏ အထံ၌။ အဟတ-
သာဓုကာ အတ္ထိ၊ အသစ်စက်စက်အဝတ်တို့သည် ရှိကုန်၏။ တေ ဂဟေတွာ၊
ထိုအဝတ် အသစ်စက်စက်တို့ကို ယူ၍။ တုမှာကံ စီဝရံ ကရောထာတိ၊
အရှင်ဘုရားတို့အတွက် သင်္ကန်းကို ချုပ်ဆိုးသမှုပြုကြပါဟု လျှောက်ပြီ။
“အာဝုသော မယာ ဧတ္ထ၊ ငါ့ရှင် ငါသည် ဤရုံခဲ့သော သင်္ကန်း၌။ ဟတ္ထကမ္ပံ
ဒဿိတံ၊ လက်မှုလက်ရာကို ပြအပ်ပြီ။ ပန တယံ၊ သို့သော်လည်း သင်သည်။

ဧဝံ ဝဒန္တေ၊ ဤသို့ ပြောနေသော်။ ကိံ ကာတုံ သက္ကာ၊ ဘာကို ပြုခြင်းငှာ တတ်နိုင်
တော့မည်နည်း။ နံ ဂဏှာဟိတိ၊ ထိုရုံခဲသော သင်္ကန်းကို ယူလော့”ဟု ပြော၍။
တဿ ပိလောတိကစိဝရံ ဒတွာ၊ ထိုမြို့နေရဟန်းအား အဝတ်နှွမ်းသင်္ကန်းကို
ပေးခဲ့၍။ အဟတသာဋကေ အာဒါယ၊ အဝတ်အသစ်စက်စက်တို့ကို ယူ၍။ တံ
ဝဉ္ဇေတွာ ပက္ကာမိ၊ ထိုမြို့နေရဟန်းကို လှည့်ဖြား၍ ဖယ်သွားပြီ။ ဇေတဝန-
ဝါသိကောပိ တံစိဝရံ ပါရုပ်တွာ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းနေရဟန်းသည်လည်း
ထိုတောင်းလိုက်သော သင်္ကန်းကို ရုံ၍။ ကတိပါဟစွယေန ဥဏ္ဍောဒကေန
ဓောဝန္တော၊ နှစ်ရက်သုံးရက်လွန်သဖြင့် ရေနွေးဖြင့် လျှော်ဖွပ်သော်။ ဇိဏ္ဏ-
ပိလောတိကဘာဝံ ဒိသ္မာ လဇ္ဇိတော၊ အဝတ်နှွမ်းဖြစ်ကြောင်းကို မြင်ရ၍
အရှက်ရ၍။ “ဂါမဝါသိစိဝရဝမကေန ဇေတဝနဝါသိကော၊ တောရွာနေ
သင်္ကန်းတိုးအောင် ပြုသည့်ရဟန်းသည် ဇေတဝန်ကျောင်းနေ သင်္ကန်းတိုးအောင်
ပြုသော ရဟန်းကို။ ဝဉ္ဇိတော ကိရာတိ၊ လှည့်ပတ်အပ်ပြီတဲ့”ဟု။ တဿ
ဝဉ္ဇိတဘာဝေါ၊ ထိုဇေတဝန်ကျောင်းနေရဟန်း၏ အညာခံရကြောင်းသည်။
သံဃမဇ္ဈေ ပါကဋော ဇာတော၊ သံဃာအလယ်၌ ထင်ရှားသည် ဖြစ်ပြီ။

အထ ဧကဒိဝသံ ဘိက္ခု၊ ထိုအခါ တစ်နေ့၌ ရဟန်းတို့သည်။ ဓမ္မသဘာယံ
တံ ကထံ ကထေန္တာ နိသီဒိသု၊ တရားသဘင်၌ ညာသူရဟန်း အညာခံရကြောင်း
ထိုစကားကို ပြောကြလျက် ထိုင်နေကြပြီ။ သတ္တာ အာဂန္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်
ကြွလာ၍။ “ဘိက္ခဝေ ဧတရဟိ ကာယ ကထာယ၊ အိုရဟန်းတို့ ယခု အဘယ်
စကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ အတ္ထ နု ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ကောင်းစွာထိုင်နေကုန်သည် ဖြစ်ကြ
သနည်း”ဟု မေးတော်မူပြီ။ တေ တမတ္ထံ အာရောစေသုံ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်
ထိုအကြောင်းကို လျှောက်ကုန်ပြီ။ သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ “ဘိက္ခဝေ
ဇေတဝနံ ဂါသိ စိဝရဝမကော၊ ရဟန်းတို့ ဇေတဝန်ကျောင်းနေသော သင်္ကန်း
တိုးအောင် လုပ်သော ရဟန်းသည်။ ဣဒါနေဝ အညေ န ဝဉ္ဇေတိ၊ ယခုအခါ၌သာ
အခြားသူတို့ကို လိမ်ညာသည်မဟုတ်။ ပုဗ္ဗေပိ ဝဉ္ဇေသိယေဝ၊ ရှေးကလည်း
လိမ်ညာသည်သာတည်း။ ဂါမဝါသိကေနာပိ ဣဒါနေဝ၊ တောရွာနေ သင်္ကန်း
တိုးအောင် လုပ်သည့် ရဟန်းသည်လည်း ယခုအခါ၌သာ။ ဇေတဝနဝါသိ ဧသော
စိဝရဝမကော န ဝဉ္ဇိတော၊ ဇေတဝန်ကျောင်းနေသော ထိုသင်္ကန်းတိုးအောင်
လုပ်သော ရဟန်းကို လိမ်ညာအပ်သည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ ဝဉ္ဇိတော ယေဝါတိ

ဝတ္တာ၊ ရှေ့၌လည်း လိမ်ညာအပ်ဖူးသည်သာဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတိတ်ံ အာဟရိ အတိတ်ံကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတိတေ ဧကသ္မိံ အရညာယတနေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ တစ်ခုသော တောအုပ်ကြီး၌။ ဗောဓိသတ္တော အညတရံ ပဒုမသရံ နိဿာယ၊ ဘုရား လောင်းသည် မထင်ရှားသော ကြာအိုင်ကို မှီ၍။ ဌိတေ ဝရဏရုက္ခေ တည်သော ရေခံတက်ပင်၌။ ရုက္ခဒေဝတာ ဟုတ္တာ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ရုက္ခဗိုးနတ်မင်း၏ အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်ပြီ။ တဒါ အညတရသ္မိံ ထိုအခါ မထင်ရှားသော။ နာတိမဟန္တေ သရေ မကြီးလှသော ရေအိုင်၌။ နိဒါယသမယေ ဥဒကံ မနွံ အဟောသိ၊ နွေအခါ၌ ရေသည် နည်းသည် ဖြစ်ပြီ။ ဧတ္ထ ဗဟူ မစ္ဆာစ ဟောန္တိ ထိုရေအိုင်၌ များစွာကုန်သော ငါးတို့သည်လည်း ရှိကုန်၏။ အထ ဧကော ဗကော၊ ထိုအခါ တစ်ကောင်သော ဗျင်းသည်။ တေ မစ္ဆေ ဒိသ္မာ၊ ထိုငါးတို့ကို မြင်၍။ “ဧကေန ဥပါယေန ဣမေ မစ္ဆေ တစ်ခုသော နည်းလမ်းဖြင့် ဤငါးတို့ကို။ ဝဇ္ဇေတွာ ခါဒိဿာမိတိ၊ ညာ၍ စားအံ့” ဟုကြံ၍။ ဂန္တာ ဥဒကပရိယန္တေ သွား၍ ရေစပ်နား၌။ စိန္တေန္တော နိသီဒိ၊ ကြံ့မိုင်လျက် နား နေပြီ။ အထ နံ မစ္ဆာ ဒိသ္မာ၊ ထိုအခါ ထိုဗျင်းကို ငါးတို့သည် မြင်ကြ၍။ “အယျ ကိံ စိန္တေန္တော၊ အရှင် ဘာကို ကြံစည်လျက်။ နိသိန္တော အသိတိ ပုစ္ဆိသု၊ နေသည် ဖြစ်ပါသနည်း” ဟု မေးကြပြီ။ တုမှာကံ စိန္တေန္တော၊ သင်တို့အတွက် တွေးလျက်။ နိသိန္တော အမှီတိ၊ နေသည် ဖြစ်၏ဟု ဖြေပြီ။ ကိံ အမှာကံ၊ ဘာကို ကျွန်ုပ်တို့ အတွက်။ စိန္တေသိ အယျာတိ၊ တွေးနေပါသနည်း အရှင်ဟု မေးကြပြီ။ “ဣမသ္မိံ သရေ ဥဒကံ မနွံ၊ ဤကြာအိုင်၌ ရေသည် နည်းပြီ။ ဂေါစရော မန္တော၊ စားကျက်သည် နည်းပြီ။ နိဒါယော စ မဟန္တော၊ နွေကာလသည်လည်း များသေး၏။ ဣဒါနိ ဣမေ မစ္ဆာ၊ ယခုအခါ ဤငါးတို့သည်။ ကိံ နာမ ကရိဿန္တိတိ၊ ဘာမည်သည်ကို ပြုကြလိမ့်မည်နည်းဟု။ တုမှာကံ စိန္တေန္တော၊ သင်တို့အတွက် တွေးလျက်။ နိသိန္တော အမှီတိ၊ နေသည် ဖြစ်၏” ဟု ဖြေပြီ။ အထ ကိံ ကရောမ အယျာတိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ အရှင်ဟု မေးကြပြီ။ တုမှေ မယံ ဝစနံ၊ သင်ငါးတို့သည် ငါဗျင်း၏ စကားကို။ သစေ ကရေယျာထ၊ အကယ်၍ ပြုလုပ်လိုက်နာကြအံ့။ အဟံ ဝေါ ဧကေကံ၊ ငါသည် သင်တို့တွင် တစ်ကောင်စီ တစ်ကောင်စီကို။ မုခတုဏှာကေန ဂဟေတွာ၊ နှုတ်သီးဖြင့် ချီယူ၍။ ဧကံ ပဉ္စဝဏ္ဏပဒုမသဉ္စန္ဒံ၊ တစ်ခုသော ကြာမျိုးငါးပါးဖုံးလွှမ်းနေသော။ မဟာသရံ

နေတွာ ဝိဿဇေယျန္တိ၊ ရေအိုင်ကြီးသို့ ဆောင်ယူ၍ လွှတ်အံ့ဟု ပြောပြီ။ အယျ
ပဌမကပ္ပိကတော ပဌာယ၊ အိုအရှင်ဗျင်း ကမ္ဘာဦးတည်ရာအခါမှ စ၍။ မစ္ဆာနံ
စိန္တနကဗကော နာမ နတ္ထိ၊ ငါးတို့အတွက် ကောင်းကျိုးကြံစည်သည့် ဗျင်းမည်သည်
မရှိခဲ့ဖူးပါ။ တံ အမေ့သူ ဧကေကံ၊ သင်သည် ငါတို့တွင် တစ်ကောင်စီ
တစ်ကောင်စီကို။ ခါဒိတုကာမော အသိတိ၊ စားလိုသည် ဖြစ်၏ဟု ပြောကြပြီ။
အဟံ မယံ သဒ္ဒဟန္တေ၊ ငါသည် ငါ့အား ယုံကြည်ကုန်သော။ တုမေ န ခါဒိဿာမိ၊
သင်တို့ကို မစားပါအံ့။ ပန သရဿ အတ္ထိဘာဝံ၊ အထူးပြောရသော် ရေအိုင်၏
ရိုးကြောင်းကို။ မယံ သစေ န သဒ္ဒဟထ၊ ငါ့အား အကယ်၍ မယုံကြည်ကြအံ့။
ဧကံ မစ္ဆံ မယာ သဒ္ဓိ၊ တစ်ကောင်သော ငါးကို ငါနှင့် အတူ။ သရံ ပဿိတံ
ပေသေထာတိ၊ ရေအိုင်ကို ကြည့်ခြင်းငှာ စေခိုင်းကြဟု ပြောပြီ။ မစ္ဆာ တဿ
သဒ္ဓဟိတွာ၊ ငါးတို့သည် ထိုဗျင်းအား ယုံကြည်၍။ “အယံ ဇလေပိ ထလေပိ
သမတ္ထောတိ၊ ဤငါးကျည်းသည် ရေ၌လည်းကောင်း၊ ကုန်း၌လည်းကောင်း
သွားလာနိုင်စွမ်း၏ဟု တွေးကြ၍။ “ဣမံ ဂဟေတွာ ဂစ္ဆထာတိ၊ ဤငါးကျည်းကို
ခေါ်ယူ၍ သွားကြပါ” ဟု ပြောကြ၍။ ဧကံ ကာဠမဟာမစ္ဆံ အဒံသု၊
တစ်ကောင်သော ငါးကျည်းကြီးကို ပေးကြပြီ။ သော တံ ဂဟေတွာ၊ ထိုဗျင်းသည်
ထို ငါးကျည်းကြီးကို ချီယူ၍။ နေတွာ သရေ ဝိဿဇေတွာ၊ ဆောင်ယူ၍ ရေအိုင်၌
လွှတ်၍။ သဗ္ဗံ သရံ ဒသေတွာ၊ အိုင်တစ်အိုင်လုံးကို ပြ၍။ ပုန အာနေတွာ၊
တုန်ဖန် ဆောင်ယူလာ၍။ တေသံ မစ္ဆာနံ သန္တိကေ ဝိဿဇေသိ၊ ထိုငါးတို့၏
အထံ၌ လွှတ်ပြီ။ သော တေသံ မစ္ဆာနံ၊ ထိုငါးကျည်းကြီးသည် ထိုအတူနေ
ငါးတို့အား။ သရဿ သမ္ပတ္တိ ဝဏ္ဏေသိ၊ ရောက်ခဲ့သော ရေအိုင်၏ ပြည့်စုံမှုကို
ခိုးမွမ်းပြောဆိုပြီ။ တေ တဿ ကထံ သုတွာ၊ ထိုငါးတို့သည် ထိုငါးကျည်းကြီး၏
စကားကို ကြားရ၍။ ဂန္တကာမာ ဟုတွာ၊ သွားလိုကြသည် ဖြစ်၍။ “သာဓု အယျ၊
တောင်းပန်ပါ၏ အရှင်။ အမေ့ ဂဏှိတွာ၊ ကျွန်ုပ်တို့ကို ချီယူ၍။ ဂစ္ဆာဟိတိ
အာဟံသု၊ သွားပါလော့” ဟု ပြောကြပြီ။

ဗကော ပဌမံ တံ ကာဠမဟာမစ္ဆမေဝ၊ ဗျင်းသည် ပထမဆုံး ထိုငါးကျည်းကြီး
ကိုပင်။ ဂဟေတွာ သရတီရံ နေတွာ၊ ချီ၍ ရေအိုင်ကမ်းစပ်သို့ ဆောင်ယူ၍။
သရံ ဒသေတွာ၊ ရေအိုင်ကို ပြ၍။ သရတီရေ ဇာတေ၊ ရေအိုင်ကမ်းစပ်၌
ပေါက်သော။ ဝရဏရုက္ခေ နိလိယိတွာ၊ ရေခံတက်ပင်၌ နား၍။ တံ ဝိဇုပန္တရေ

ပက္ခိပိတွာ၊ ထိုငါးကျည်းကြီးကို ခွကြား၌ ထား၍။ တုဏ္ဏေန ဝိဇ္ဇန္တော၊ နှုတ်သီးဖြင့် ထိုးဆိတ်ပေါက်သတ်လျက်။ ဇိဝိတက္ခယံ ပါပေတွာ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်စေ၍။ မံသံ ခါဒိတွာ၊ အသားကို စား၍။ ကဏ္ဍကေ ရုက္ခမူလေ ပါတေတွာ၊ အရိုးတို့ကို ရေခံတက်ပင်ရင်း၌ ကျစေ၍။ ပုန ဂန္တာ၊ တစ်ဖန် သွား၍။ “သောမဇ္ဈော မေ ဝိဿဋ္ဌော၊ ထိုငါးကျည်းကြီးကို ငါသည် ရေအိုင်မှာ လွှတ်အပ်ပြီ။ အညော အာဂစ္ဆတူတိ၊ အခြားတစ်ကောင်သည် လာလော့” ဟုပြော၍။ ဧတေနုပါယေန ဧကေကံ ဂဟေတွာ၊ ဤနည်းဖြင့် တစ်ကောင်စီ တစ်ကောင်စီကို ချီယူ၍။ သဗ္ဗေ မဇ္ဈေ ခါဒိတွာ၊ အလုံးစုံကုန်သော ငါးတို့ကို စားပြီး၍။ ပုန အာဂတော၊ တစ်ဖန်လာသော်။ ဧကံ မစ္ဆမ္ပိ နာဒ္ဒသ၊ တစ်ကောင်သော ငါးကို သော်မှလည်း မတွေ့ပြီ။ ပန ဧတ္ထ ဧကော ကက္ကဋကော အဝသိဋ္ဌော၊ ထူးခြားသည်ကား ထိုရေအိုင်၌ တစ်ကောင်သော ပုဇွန်လုံးသည် ကျန်နေ၏။ ဗကော တမ္ပိ ခါဒိတုကာမော ဟုတွာ၊ ဗျင်းသည် ထိုပုဇွန်လုံးကိုလည်း စားလိုသည် ဖြစ်၍။ “ဘော ကက္ကဋက မယာ၊ အို ပုဇွန်လုံး ငါသည်။ သဗ္ဗေ ဧတေ မဇ္ဈာ၊ အလုံးစုံကုန်သော ထိုငါးတို့ကို။ နေတွာ၊ ဆောင်ယူ၍။ ပဒုမသဉ္စန္ဓေ မဟာသရေ ဝိဿန္တိတာ၊ ကြာတို့ဖုံးလွှမ်းနေသော ရေအိုင်ကြီး၌ လွှတ်ပေးအပ်ကုန်ပြီ။ ဧဟိ တမ္ပိ နေဿာမိတိ၊ လာလော့ သင့်ကိုလည်း ဆောင်ယူပို့ပေးအံ့” ဟု ပြောပြီ။ မံ ဂဟေတွာ ဂစ္ဆန္တော၊ ငါ့ကို ယူ၍ သွားသော်။ ကထံ ဂဏှိဿသိတိ၊ ဘယ်သို့ ယူအံ့နည်းဟု မေးပြီ။ ခံသိတွာ ဂဏှိဿာမိတိ၊ ကိုက်ချီ၍ ယူအံ့ဟု ဖြေပြီ။ တံ ဧဝံ ဂဟေတွာ ဂစ္ဆန္တော၊ သင်သည် ဤသို့ ကိုက်ချီ၍ ယူသွားသော်။ မံ ပါတေဿသိ၊ ငါ့ကို အောက်ကျစေလိမ့်မည်။ အဟံ တယာ သဒ္ဓိံ န ဂမိဿာမိတိ၊ ငါသည် သင်နှင့်အတူ မသွားအံ့ဟု ပြောပြီ။ မာ ဘာယိ အဟံ တံ၊ မကြောက်ပါလင့် ငါသည် သင်ပုဇွန်လုံးကို။ သုဂ္ဂဟိတံ ဂဟေတွာ ဂမိဿာမိတိ၊ ကောင်းစွာ ယူအပ်သည်ကို ယူ၍ သွားမည်ဟု ပြောပြီ။ ကက္ကဋကော၊ ပုဇွန်လုံးသည်။ “ဣမဿ မဇ္ဈေ နေတွာ၊ ဤဗျိုင်း၏ ငါးတို့ကို ဆောင်ယူ၍။ သရေ ဝိဿန္တနံ နာမ နတ္ထိ၊ ရေအိုင်၌ လွှတ်ခြင်းမည်သည် မရှိ။ ပန သစေ မံ၊ ထူးထူးခြားခြား အကယ်၍ ငါ့ကို။ သရေ ဝိဿန္တေဿတိ၊ ရေအိုင်၌ လွှတ်အံ့။ ဣစ္စေတံ ကုသလံ၊ ဤသို့ လွှတ်ခြင်းသည် ကောင်း၏။ စေ နော ဝိဿန္တေဿတိ၊ အကယ်၍

မလွှတ်အံ့။ အဿ ဂီဝံ ဆိန္ဒိတွာ၊ ထိုဗျိုင်း၏ လည်ပင်းကို ဖြတ်၍။ ဇီဝိတံ ဟရိဿာမိတိ စိန္တေသိ၊ အသက်ကို ငါဆောင်ယူမည်”ဟု ကြံပြီ။

အထ နံ၊ ထိုသို့ကြံပြီးနောက်၌ ထိုဗျိုင်းကို။ “သမ္ပ ဗက တံ၊ အဆွေဗျိုင်း သင်သည်။ သုဂ္ဂဟိတံ ဂဟေတုံ န ခေါ သက္ခိဿသိ၊ ခိုင်မြဲစွာယူအပ်သည်ကို ယူခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်လတ္တံ့။ အမှာကံ ဂဟဏံ ပန သုဂ္ဂဟဏံ၊ ငါတို့၏ ယူခြင်းသည်ကား ခိုင်မြဲသော ယူခြင်းတည်း။ အဟံ အဋ္ဌေဟိ တဝ ဂီဝံ၊ ငါသည် လက်မတို့ဖြင့် သင်၏ လည်ပင်းကို။ ဂဟေတုံ သစေ လဘိဿာမိ၊ ယူခြင်းငှာ အကယ်၍ ရအံ့။ တဝ ဂီဝံ သုဂ္ဂဟိတံ ကတွာ၊ သင်၏ လည်ပင်းကို ခိုင်မြဲစွာ ယူအပ်သည်ကို ပြု၍။ တယာ သဒ္ဓိ ဂမိဿာမိတိ၊ သင်နှင့်အတူ သွားအံ့”ဟု။ ဧဝံ အာဟ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ သော တံ၊ ထိုဗျိုင်းသည် ထိုပုဇွန်လုံးကို။ “ဧသော မံ၊ ဤပုဇွန်လုံးသည် ငါ့ကို။ ဝဉ္ဇေတုကာမောတိ အဇာနန္တော၊ လှည့်စားလို၏”ဟု မသိရကား။ သာဓူတိ သမ္ပဋိန္ဒြိ၊ ကောင်းပြီဟု ဝန်ခံပြီ။ ကက္ကဋကော အတ္တနော အဋ္ဌေဟိ၊ ပုဇွန်လုံးသည် မိမိလက်မတို့ဖြင့်။ တဿ ဂီဝံ၊ ထိုဗျိုင်း၏ လည်ပင်းကို။ ကမ္မာရသဏ္ဌာသေန သုဂ္ဂဟိတံ ဝိယ ကတွာ၊ ပန်းပဲညှပ်ဖြင့် ခိုင်မြဲစွာ ယူအပ် သကဲ့သို့ ပြု၍။ ဣဒါနိ ဂစ္ဆာတိ အာဟ၊ ယခုအခါ သွားလော့ဟု ပြောပြီ။ သော တံ နေတွာ၊ ထိုဗျိုင်းသည် ထိုပုဇွန်လုံးကို ဆောင်၍။ သရံ ဒသေတွာ၊ ရေအိုင်ကို ပြု၍။ ဝရဏရုက္ခာဘိမုခေါ ပါယာသိ၊ ရေခံတက်ပင်သို့ ရွေးရှုသွားပြီ။ ကက္ကဋကော၊ ပုဇွန်လုံးသည်။ “မာတုလ အယံ သရော ဧတ္တော၊ အိုဦးရိုး ဤရေအိုင်ကား ဟိုမှာတည်း။ ပန တံ ကုတော၊ သို့ဖြစ်ပါလျက် သင်ဦးရိုးသည် ဤမှ။ ကိ နေသီတိ အာဟ၊ ဘယ်သို့ ဆောင်ယူသနည်း”ဟု မေးပြီ။ ဗကော၊ ဗျိုင်းသည်။ “အဟံ တေ န မာတုလော၊ ငါဗျိုင်းသည် သင်ပုဇွန်လုံး၏ ဦးရိုးမဟုတ်။ တံ မေ၊ သင်သည် ငါ၏။ ဝတ ဘဂိနိပုတ္တော န အသိ၊ စင်စစ် နှမသားသည် မဖြစ်။” ဣတိ ဝတွာ၊ ဤသို့ပြော၍။ “ဧသော မံ ဥက္ခိပိတွာ၊ ဤဗျိုင်းသည် ငါ့ကို ချီယူ၍။ မယံ ဝိစရန္တော ဒါသောတိ၊ ငါပုဇွန်လုံး၏ လှည့်လည်သော ကျွန်ဖြစ် ၏ဟု။ တံ သညံ ကရောသိ မညေ၊ သင်ပုဇွန်လုံးသည် အမှတ်သညာကို ပြုသည် ထင်၏။ ဝရဏရုက္ခဿ မူလေ၊ ရေခံတက်ပင်၏ အရင်း၌။ ဧတံ ကဏ္ဍကရာသီ ပဿ၊ ဟို အရိုးအစုအပုံကို ကြည့်လော့။ မေ သဗ္ဗေ တေ မစ္ဆာ၊ ငါသည် အလုံးစုံကုန်သော ထိုငါးတို့ကို။ ခါဒိတာ ယထာ၊ စားအပ်ကုန်သကဲ့သို့။ တမ္ပိ

တထေဝ ခါဒိဿာမိတိ အာဟ၊ သင့်ကိုလည်း ထို့အတူပင် စားမည်”ဟု ပြောပြီ။ ကက္ကဋကော၊ ပုဇွန်လုံးသည်။ “ဧတေ မစ္ဆာ၊ ထိုငါးတို့ကို။ အတ္တနော ဗာလတာယ၊ မိမိ၏ မိုက်အသည့် အဖြစ်ကြောင့်။ တယာ ခါဒိတာ၊ သင်သည် စားရကုန်၏။ အဟံ ပန တေ မံ၊ ငါသည်ကတော့ သင့်အား ငါ့ကို။ ခါဒိတုံ န ဒဿာမိ၊ စားခြင်းငှာ (စားခွင့်ကို) မပေးအံ့။ ပန တညေဝ၊ အဟုတ်ကား သင့်ကိုသာ။ ဝိနာသံ ပါပေဿာမိ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်စေအံ့။ ဟိ တံ ဗာလတာယ၊ မှန်၏ သင်ဗျိုင်းသည် မိုက်အသည့်အဖြစ်ကြောင့်။ မယာ ဝဇ္ဇိတဘာဝံ န ဇာနာသိ၊ ငါသည် လှည့်စားထားအပ်ကြောင်းကို မသိ။ မရန္တာ ဥဘောပိ မရိဿာမ၊ သေရကုန်သော် နှစ်ကောင်လုံးတို့သည်လည်း သေကုန်အံ့။ အဟံ တေ သီသံ၊ ငါသည် သင်၏ ခေါင်းကို။ ဆိန္နိတွာ ဘူမိယံ ခိပိဿာမိ၊ လည်မှဖြတ်၍ မြေ၌ ချအံ့။ ဣတိ ဝတွာ၊ ဤသို့ ပြော၍။ အဋ္ဌေဟိ တဿ ဂီဝံ၊ လက်မတို့ဖြင့် ထိုဗျိုင်း၏ လည်ပင်းကို။ ကမ္မာရသဏ္ဌာသေန ဝိယ နိပ္ပိဋ္ဌေသိ၊ ပန်းပဲညှပ်ဖြင့် ညှပ်သကဲ့သို့ ညှပ်ပြီ။ သော ဝိဝဋ္ဌေန မုခေန၊ ထိုဗျိုင်းသည် ဖွင့်ဟသော နှုတ်သီးဖြင့်။ အက္ခိဟိ ပဏ္ဍရန္တေန အဿုနာ၊ မျက်စိတို့မှ ယိုစီးသော မျက်ရည်ဖြင့်။ မရဏဘယ-တဇ္ဇိတော၊ သေဘေးခြိမ်းခြောက်ခံရ၍။ “သာမိ အဟံ၊ အိုအရှင် ပုဇွန်လုံး အကျွန်ုပ် ဗျိုင်းသည်။ တံ န ခါဒိဿာမိ၊ အရှင်ပုဇွန်လုံးကို မစားပါအံ့။ မေ ဇီဝိတံ ဒေဟိတိ အာဟ၊ အကျွန်ုပ်ဗျိုင်းအား အသက်ကို ချမ်းသာပေးပါ”ဟု ပြောပြီ။ ယဒိ ဧဝံ ဩတရိတွာ၊ ယင်းသို့ ဖြစ်သော် (ဒီလိုဆိုလျှင်) အောက်သို့ ဆင်းသက်၍။ မံ သရသ္မိံ ဝိဿဇ္ဇေဟိတိ၊ ငါ့ကို ရေအိုင်၌ လွှတ်လော့ဟု ပြောပြီ။ သော နိဝတ္တိတွာ၊ ထိုဗျိုင်းသည် နောက်ပြန်ဆုတ်၍။ သရမေဝ ဩတရိတွာ၊ ရေအိုင်သို့သာ ဆင်းသက်၍။ ကက္ကဋကံ သရပရိယန္တေ၊ ပုဇွန်လုံးကို ရေအိုင်စပ်၌။ ပင်္ကပိဋ္ဌေ ဌပေသိ၊ ညွှန်အပြင်၌ ထားပြီ။ ကက္ကဋကော ကတ္တရိကာယ၊ ပုဇွန်လုံးသည် ကပ်ကျေးဖြင့်။ ကုမုဒနာဠံ ကပ္ပေန္တောဝိယ၊ ကြာရိုးကို ကိုက်ဖြတ်သကဲ့သို့။ တဿ ဂီဝံ ကပ္ပေတွာ၊ ထိုဗျိုင်း၏ လည်ပင်းကို ကိုက်ဖြတ်၍။ ဥဒကံ ပါဝိသိ၊ ရေသို့ ဝင်သွားပြီ။

တံ အစ္ဆရိယံ ဒိသ္မာ၊ ထိုအံ့ဩဖွယ်ကို တွေ့ရ၍။ ဝရဏရက္ခေ အဓိဝတ္တာ ဒေဝတာ၊ ရေခံတက်ပင်၌ စိုးအုပ်နေသော ရုက္ခစိုးနတ်မင်းသည်။ သာဓုကာရံ

ဒဒမာနာ၊ ကောင်းခိုးကို ပေးလျက်။ ဝနံ ဥန္နာဒယမာနာ၊ တောအုပ်ကို ပဲ့တင်ထပ်
စေလျက်။ မဓုရဿရေန၊ သာယာသောအသံဖြင့်။

၃၈။ “နာစန္တံ နိကတိပ္ပညော၊ နိကတျာ သုခမေဓတိ။

အာရာဓေတိ နိကတိပ္ပညော၊ ဗကော ကက္ကဋကမိဝါ”တိ၊

“နာစန္တံ နိကတိပ္ပညော (လ) ကက္ကဋကမိဝ”ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊
ဤဂါထာကို ဟောပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

၃၈။ နိကတိပ္ပညော နိကတျာ၊ အလိမ်အညာပညာရှိသူသည် အလိမ်
အညာဖြင့်။ အစန္တံ သုခံ န ဧဓတိ၊ စင်စစ် သုခကိုသာ ရသည်မဟုတ်။
ဗကော ကက္ကဋက၊ ဗျင်းသည် ပုဂ္ဂိုလ်ထဲမှ။ (ဂိဝစ္ဆေဒံ ပါပုဏ္ဏာတိ) ဣဝ၊
(လည်ပင်းဖြတ်ခံရခြင်းကို ရ၏)သို့။ (ဧဝံ) နိကတိပ္ပညော၊ (ဤအတူ)
အလိမ်အညာပညာရှိသူသည်။ (ဖလံ) အာရာဓေတိ၊ (မကောင်းမှုအကျိုးကို)
ပြီးစေသည်သာ၊ ရရှိသည်သာ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ နာစန္တံ နိကတိပ္ပညော၊ နိကတျာ သုခမေဓတိတိ၊
နာစန္တံ နိကတိပ္ပညော၊ နိကတျာ သုခမေဓတိ ဟူသော ဤပါဌ်၌။ ဝဉ္စနာ နိကတိ
ဝုစ္စတိ၊ လိမ်ညာမှုကို နိကတိဟု ခေါ်ဆိုအပ်၏။ နိကတိပ္ပညော ဝဉ္စနပညော
ပုဂ္ဂလော၊ အလိမ်အညာ ပညာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တာယ နိကတျာ နိကတိယာ
ဝဉ္စနာယ၊ ထိုအလိမ်အညာဖြင့်။ အစန္တံ သုခံ န ဧဓတိ၊ စင်စစ် သုခကိုသာ ရသည်
မဟုတ်။ နိစ္စကာလေ သုခသ္မိယေဝ ပတိဋ္ဌာတုံ န သက္ကောတိ၊ အမြဲထားဝရ
သုခ၌သာ တည်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်။ ပန ဧကံသေန၊ အဟုတ်သော်ကား စင်စစ်
အားဖြင့်။ ဝိနာသံ ပါပုဏ္ဏာတိယေဝ၊ ဖျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရသည်သာ။ ဣတိ
အတ္ထော၊ ဤကား နာစန္တံ (လ) သုခမေဓတိ ပါဌ်အနက်တည်း။ အာရာဓေတိတိ
ပဋိလဘတိ၊ အာရာဓေတိ ဟူသည်ကား ရ၏တည်း။ နိကတိပ္ပညောတိ၊
နိကတိပ္ပညော ဟူသည်ကား။ ကေရာဋိကဘာဝံ သိက္ခိတပညော ပါပပုဂ္ဂလော၊
ကောက်ကျစ်သူ ဖြစ်ကြောင်းနည်းနာကို သင်ယူအပ်ပြီး ပညာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်
ယုတ်သည်။ အတ္တနာ ကတဿ ပါပဿ၊ မိမိသည် ပြုအပ်သော မကောင်းမှု၏။
ဖလံ အာရာဓေတိ၊ မကောင်းကျိုးကို ပြီးစေ၏။ ပဋိလဘတိ ဝိန္ဒတိ၊ ရရှိ၏၊
ခံစားရ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အာရာဓေတိ နိကတိပ္ပညောအနက်တည်း။

ကထံ၊ ဘယ်သို့ ပြီးစေ ရရှိခံစားရသနည်းဟူမူကား။ ဗကော ကက္ကဋ္ဌကာမိဝ၊
 ဗိုင်းသည် ပုဇွန်လုံးထံမှ ကဲ့သို့တည်း။ ဗကော ကက္ကဋ္ဌကာ၊ ဗိုင်းသည် ပုဇွန်လုံးထံမှ။
 ဂီဝစ္ဆေဒံ ပါပုဏ္ဏာတိ ယထာ၊ လည်ဖြတ်ခံခြင်းကို ရသကဲ့သို့။ ဧဝံ ပါပပုဂ္ဂလော၊
 ဤအတူ ယုတ်မာသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္တနာ ကတပါပတော၊ မိမိသည် ပြု
 အပ်သော မကောင်းမှုမှ။ ဒိဋ္ဌဓမ္မေ ဝါ သမ္မရာယေ ဝါ၊ ယခုဘဝ၌သော်လည်းကောင်း၊
 နောက်ဘဝ၌သော်လည်းကောင်း။ ဘယံ အာရာဓေတိ ပဋိလဘတိတိ၊ ဘေးကို
 ပြီးစေ၏၊ ရ၏ဟု။ ဣမမတ္ထံ ပကာသေန္တော၊ ဤအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ထင်ရှား
 ပြလျက်။ မဟာသတ္တော ဝနံ ဥန္နာဒေန္တော၊ ဘုရားလောင်း ရုက္ခဗိုလ်နတ်မင်းသည်
 တောအုပ်ကို ပဲ့တင်ထပ်စေလျက်။ ဓမ္မံ ဒေသေသိ၊ တရားကို ဟောပြီ။

သတ္တာ၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ “ဘိက္ခဝေ ဣဒါနေဝ၊ ရဟန်းတို့ ယခုအခါ၌သာ။
 ဂါမဝါသိစိဝရဝမကေန၊ တောရွာနေ သင်္ကန်းတိုးအောင် လုပ်သော ရဟန်းသည်။
 ဧသော န ဝဋ္ဋိတော၊ ထိုဇေတဝန်ကျောင်းနေ သင်္ကန်းတိုးအောင် လုပ်သော
 ရဟန်းကို လှည့်ပတ်အပ်သည် မဟုတ်သေး။ အတိတေပိ ဝဋ္ဋိတောယေဝါတိ၊
 လွန်လေပြီးသော အခါကလည်း လှည့်ပတ်အပ်ဖူးသည်သာ”ဟု။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ
 အာဟရိတွာ၊ ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္တိ ယဋ္ဌေတွာ၊
 အနုသန္တေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ “တဒါ သော ဗကော၊ ထိုအခါက ထိုဗိုင်းသည်။
 ဇေတဝနဝါသိ စိဝရဝမကော အဟောသိ၊ ယခုဇေတဝန်ကျောင်း၌နေသော
 သင်္ကန်းတိုးအောင်လုပ်သော ရဟန်းသည် ဖြစ်လာပြီ။ ကက္ကဋ္ဌကာ ဂါမဝါသိ
 စိဝရဝမကော၊ ပုဇွန်လုံးကား တောရွာ၌နေသော သင်္ကန်းတိုးအောင်လုပ်သော
 ရဟန်းတည်း။ ရုက္ခဒေဝတာ ပန အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ရေခံတက်ပင်စောင့်
 ရုက္ခဗိုလ်နတ်မင်းကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ”ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊
 ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ဗကဇာတကဝဏ္ဏနာ အဋ္ဌမာ၊ ရွှစ်ခုမြောက် ဖြစ်သော
 ဗကဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၉။ နန္ဒဇာတကဝဏ္ဏနာ

မညေ သောဝဏ္ဏယော ရာသီတိ ဣဒံ၊ မညေ သောဝဏ္ဏယော ရာသီ စသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရား ရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ သဒ္ဓိဝိဟာရိကံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်၏ ဥပဇ္ဈာယ်ယူ အတူနေတပည့်ကို။ အာရဗ္ဗ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ သော ဘိက္ခု သုဗ္ဗစော၊ ထိုရဟန်းသည် ပြောဆိုရကောင်းသည်။ ဝစနက္ခမော အဟောသိ ကိရ၊ အပြောခံ နိုင်သည် ဖြစ်ပြီတဲ့။ ထေရဿ မဟန္တေန ဥဿာဟေန၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ ထေရ်အား ကြီးစွာသော အားထုတ်မှုဖြင့်။ ဥပကာရံ ကရေတိ၊ ကျေးဇူးကို ပြု၏။ အထ ဧကံ သမယံ၊ ထိုအခါ တစ်ပါးသော အခါ၌။ ထေရော သတ္တာရံ အာပုဏ္ဏိတွာ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်သည် ဘုရားရှင်ကို ပန်ကြား၍။ စာရိကံ စရန္တော၊ ခရီး ဒေသစာရီကို လှည့်လည်သော်။ ဒက္ခိဏာဂိရိဇနပဒံ အဂမာသိ၊ ဒက္ခိဏာဂိရိ ဇနပုဒ်သို့ သွားပြီ။ သော ဘိက္ခု တတ္ထ ဂတကာလေ၊ ထိုတပည့်ရဟန်းသည် ထိုဒက္ခိဏာဂိရိဇနပုဒ်သို့ ရောက်ရာကာလ၌။ မာနတ္ထဒွေါ ဟုတွာ၊ မာနထန်သည် ဖြစ်၍။ ထေရဿ ဝစနံ န ကရေတိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်၏ စကားကို မပြု မလိုက်နာ။ ပန အာဝုသော၊ အဟုတ်သော်ကား ငါ့ရှင်။ ဣဒံ နာမ ကရောဟီတိ ဝုတ္တေ၊ ဤမည်သော အမှုကို ပြုလော့ဟု ပြောအပ်သော်။ ထေရဿ ပဋိပက္ခော ဟောတိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ ထေရ်၏ ဆန့်ကျင်ဖက်သည် ဖြစ်၏။ ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်သည်။ တဿ အာသယံ န ဇာနာတိ၊ ထိုအတူနေတပည့်၏ အလိုဆန္ဒကို မသိနိုင် ဖြစ်ရ၏။ သော တတ္ထ၊ ထိုအရှင် သာရိပုတ္တရာထေရ်သည် ထိုဒက္ခိဏာဂိရိဇနပုဒ်၌။ စာရိကံ စရိတွာ၊ ဒေသစာရီကို လှည့်လည်ပြီး၍။ ပုန ဇေတဝန် အာဂတော၊ တစ်ဖန် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ပြန်လာပြီ။ ထေရဿ သော ဘိက္ခု၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်၏ ထိုအတူနေ တပည့်ရဟန်းသည်။ ဇေတဝနဝိဟာရံ အာဂတကာလတော ပဋ္ဌာယ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်သို့ ပြန်ရောက်ရာကာလမှ စ၍။ ပုန တာဒိသောဝ ဇာတော၊ တစ်ဖန် ထိုအပြောခံသူအလား၊ ရှေးအပ်သူသည်ပင် ဖြစ်ပြန်ပြီ။ ထေရော တထာဂတဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်သည် ဘုရားရှင်အား။ “ဘန္တေ မယံ၊ ရှင်တော်ဘုရား

တပည့်တော်၏။ ဧကော သဒ္ဓိဝိဟာရိကော၊ တစ်ပါးသော အတူနေတပည့်သည်။
 ဧကသ္မိ ဌာနေ၊ တစ်ခုသော ၊ နရာ၌။ သတေန ကိတဒါသော ဝိယ ဟောတိ၊
 ငွေတစ်ရာဖြင့် ဝယ်ယူအပ်သော ကျွန်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ဧကသ္မိ ဌာနေ၊ တစ်ခုသော
 နေရာ၌။ မာနတ္ထဒွေါ ဟုတွာ၊ မာနထန်သည် ဖြစ်၍။ ဣဒံ နာမ ကရောဟိတိ
 ဝုတ္တေ၊ ဤမည်သော အမှုကို ပြုလော့ဟု ပြောအပ်သော်။ ပဋိပက္ခော ဟောတိတိ
 အာရောစေသိ၊ ပဋိပက္ခသည် ဖြစ်ပါ၏”ဟု လျှောက်ပြီ။ သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။
 “သာရိပုတ္တ အယံ ဘိက္ခု၊ အို သာရိပုတ္တရာ ဤသင့်အတူနေ တပည့်ရဟန်းသည်။
 ဣဒါနေဝ န ဧဝံသီလော၊ ယခုသာ ဤသို့အကျင့်သီလရှိသည် မဟုတ်သေး။
 ပုဗ္ဗေပိ ဧသော၊ ရှေးကလည်း ဤသင့်အတူနေ တပည့်သည်။ ဧကံ ဌာနံ ဂတော၊
 တစ်ခုသော နေရာသို့ ရောက်သော်။ သတေန ကိတဒါသော ဝိယ ဟောတိ၊
 ငွေတစ်ရာဖြင့် ဝယ်ယူအပ်သော ကျွန်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ဧကံ ဌာနံ ဂတော၊ တစ်ခုသော
 နေရာသို့ ရောက်သော်။ ပဋိပက္ခော ပဋိသတ္တု၊ ဟောတိတိ၊ ပဋိပက္ခသည်
 ရန်သူသည် ဖြစ်၏”ဟု။ ဝတွာ ထေရေန ယာစိတော၊ မိန့်တော်မူသော် အရှင်
 သာရိပုတ္တရာထေရ်သည် တောင်းပန်အပ်ရကား။ အတိတံ အာဟာရိ အတိတံကို
 ဆောင်တော်မူပြီ။

အတိတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသိမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော
 ရန္တံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော ဧကသ္မိ
 ကုဋ္ဌမ္ဗိယကုလေ၊ ဘုရားလောင်းသည် တစ်ခုသော သူကြွယ်မျိုး၌။ ပဋိသန္ဓိ ဂဏှိ၊
 ပဋိသန္ဓေကို ယူပြီ။ တဿ သဟာယကော၊ ထိုဘုရားလောင်း၏ သူငယ်ချင်း
 ဖြစ်သော။ ဧကော ကုဋ္ဌမ္ဗိကော သယံ မဟလ္လကော၊ တစ်ယောက်သော
 သူကြွယ်သည် ကိုယ်တိုင်ကား အသက်ကြီး၏။ အဿ ဘရိယာ ပန တရုဏီ၊
 ထိုသူငယ်ချင်းသူကြွယ်၏ မယားကား အပျိုဖြစ်၏။ သာ တံ နိဿာယ၊ ထို
 မယားသည် ထိုသူကြွယ်ကို မှီ၍။ ပုတ္တံ ပဋိလဘိ၊ သားကို ရပြီ။ သော၊ ထို
 သူငယ်ချင်း သူကြွယ်သည်။ “အယံ ဣတ္ထိ တရုဏတ္တာ၊ ဤငါ့မိန်းမသည် ပျိုရွယ်
 သည့်အဖြစ်ကြောင့်။ မမ အစ္စယေန၊ ငါ၏ ကွယ်လွန်ခြင်းကြောင့်။ ကဗ္ဗိဒေဝ
 ပုရိသံ ဂဟေတွာ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သာလျှင်ဖြစ်သော ယောက်ျားကို ယူ၍။
 ဣမံ ဓနံ ဝိနာသေယျ၊ ဤငါ့ပစ္စည်းကို ဖျက်ဆီးရာ၏။ မေ ပုတ္တဿ န ဒဒေယျ၊
 ငါ၏ သားအား မပေးတန်ရာ။ အဟံ ဣမံ ဓနံ၊ ငါသည် ဤငါ့ပစ္စည်းကို။

ပထဝီဂတံ၊ မြေ၌ထားသည်ကို။ ယန္တုန ကရေယန္တိ စိန္တေသိ၊ ပြုရမူ ကောင်းလေစွ” ဟု ကြံပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံပြီး၍။ ယရေ နန္ဒ နာမ ဒါသံ ဂဟေတွာ၊ အိမ်က နန္ဒမည်သော ကျွန်ကို ခေါ်ယူ၍။ အရညံ ဂန္တာ၊ တောသို့ သွား၍။ ဧကသ္မိ ဌာနေ၊ တစ်ခုသော နေရာ၌။ တံ ဓနံ နိဒဟိတွာ၊ ထိုဥစ္စာကို မြှုပ်ထား၍။ တဿ အာစိက္ခိတွာ၊ ထိုနန္ဒကျွန်အား ပြောကြား၍။ “တာတ နန္ဒ ဣမံ ဓနံ၊ ချစ်သား နန္ဒ ဤငါ့ပစ္စည်းကို။ မမ အစ္စယေန၊ ငါ၏ ကွယ်လွန်ရာအခါ၌။ မယံ ပုတ္တဿ အာစိက္ခေယျာသိ၊ ငါ၏သားအား ပြောကြားပါလေ။ နံ စ မာ ပရိစ္စဇေသိတိ၊ ထိုငါ့ သားလေးကိုလည်း မစွန့်ပါလင့်”ဟု။ သြဝဒိတွာ ကာလံ အကာသိ၊ မှာကြား ဆုံးမ၍ ကွယ်လွန်မှုကို ပြုပြီ။

အဿ ပုတ္တောပိ အနုက္ကမေန၊ ထိုကွယ်လွန်သောသူကြွယ်၏ သားသည်လည်း အစဉ်အားဖြင့်။ ဝယပုတ္တော ဇာတော၊ အရွယ်ရောက်သည် ဖြစ်ပြီ။ အထ နံ မာတာ၊ အရွယ်ရောက်ရာ ထိုအခါ၌ ထိုသူကြွယ်သားကို မိခင်သည်။ “တာတ တဝ ပိတာ၊ အိုချစ်သား မင်း၏ အဖသည်။ နန္ဒ ဒါသံ ဂဟေတွာ၊ နန္ဒမည်သော ကျွန်ကို ခေါ်ယူ၍။ ဓနံ နိဇေသိ၊ ပစ္စည်းကို မြှုပ်ထားပြီ။ တံ အာဟရာပေတွာ၊ ထိုမြှုပ်ထားသော ပစ္စည်းကို ဆောင်ယူခိုင်း၍။ ကုဋ္ဌမ္ပံ သဏ္ဌာပေဟိတိ အာဟ၊ ပစ္စည်းကို ကောင်းစွာ ထားလော့”ဟု ပြောပြီ။ သော ဧကဒိဝသံ နန္ဒ၊ ထိုသူကြွယ် သားသည် တစ်နေ့၌ နန္ဒကျွန်ကို။ “မာတုလ မယံ ပိတရာ၊ အိုဦးရီး ကျွန်တော်၏ ဖခင်သည်။ နိဒဟိတံ ကိဉ္စိ ဓနံ၊ မြှုပ်ထားအပ်သော တစ်စုံတစ်ခုသော ပစ္စည်းသည်။ အတ္ထိ ဣတိ အာဟ၊ ရှိပါသလော”ဟု မေးပြီ။ အာမ သာမိတိ၊ မှန်ပါ ရှိပါ၏ သခင်ဟု ဖြေပြီ။ ကုဟိ တံ နိဒဟိတန္တိ၊ ဘယ်မှာ ထိုပစ္စည်းကို မြှုပ်ထားအပ်သနည်းဟု မေးပြီ။ အရညေ သာမိတိ၊ တော၌ပါ သခင်ဟု ဖြေပြီ။ တေန ဟိ ဂစ္ဆာမာတိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် သွားကြစို့ဟု ပြော၍။ ကုဒ္ဒါလပိဋကံ အာဒါယ၊ ပေါက်တူး ခြင်းတောင်းကို ယူ၍။ နိဓိဌာနံ ဂန္တာ၊ ပစ္စည်းအိုးရှိရာနေရာသို့ သွား၍။ မာတုလ ဓနံ ကဟန္တိ အာဟ၊ အိုဦးရီးပစ္စည်းကား အဘယ်မှာနည်းဟု မေးပြီ။ နန္ဒော အာရုယ၊ ကျွန်နန္ဒသည် တက်၍။ ဓနမတ္ထကေ ဌတွာ၊ ဥစ္စာထက်၌ တည်၍။ ဓနံ နိဿာယ၊ ဥစ္စာကို မှီ၍။ မာနံ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ မာနကို ဖြစ်စေ၍။ “ဒါသိပုတ္တ အရေ စေဋက၊ ကျွန်မသားဖြစ်သော ဟယ် အစေခံလေး။ ဣမသ္မိ ဌာနေ တေ ဓနံ၊ ဤနေရာ၌ မင်း၏ပစ္စည်းသည်။ ကုတောတိ၊ ဘယ်မှာရှိအံ့

နည်း”ဟု။ ကုမာရံ အက္ကောသတိ၊ သူကြွယ်သားကို ဆဲ၏။ ကုမာရော တဿ ဖရသဝစနံ၊ သူကြွယ်သားသည် ထိုကျွန်နန္ဒ၏ ရိုင်းပျသော စကားကို။ သုတွာ အသုဏန္တော ဝိယ၊ ကြားသော်လည်း မကြားသကဲ့သို့။ တေန ဟိ ဂစ္ဆာမာတိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် ပြန်ကြစို့ဟု ပြော၍။ တံ ဂဟေတွာ ပဋိနိဝတ္တိတွာ၊ ထိုကျွန်နန္ဒကို ခေါ်ယူ၍ တစ်ဖန်ဆုတ်နစ်ခဲ့၍။ ပုန ဒွေတယော ဒိဝသေ၊ တစ်ဖန် နှစ်ရက် သုံးရက်တို့ကို။ အတိက္ကမိတွာ အဂမာသိ၊ ကျော်လွန်သော် ပစ္စည်းရှိရာ သွားပြန်ပြီး နန္တော တထေဝ အက္ကောသတိ၊ ကျွန်နန္ဒသည် ထိုရှေးအတူသာ ဆဲပြန်၏။ ကုမာရော တေန သဒ္ဓိ၊ သူကြွယ်သားသည် ထိုကျွန်နန္ဒနှင့် အတူ။ ဖရသဝစနံ အဝတွာဝ နိဝတ္တိတွာ၊ ရိုင်းပျသောစကားကို မပြောမူ၍သာ ပြန်လာ၍။ “အယံ ဒါသော ဣတော ပဌာယ၊ ဤကျွန်နန္ဒသည် ဤအိမ်မှ စ၍ကား။ ဓနံ အာစိက္ခိယာမိတိ ဂစ္ဆတိ၊ ပစ္စည်းကို ပြောမည်ဟု ပြော၍ သွား၏။ ဂန္တာ ပန မံ အက္ကောသတိ၊ သွားပြီး၍ကား ငါ့ကို ဆဲ၏။ တတ္ထ ကာရဏံ န ဇာနာမိ၊ ထိုသို့ ပြုရာ၌ အကြောင်းကို ငါမသိ။ မေ ပိတု သဟာယော၊ ငါ၏ ဖခင်၏ သူငယ်ချင်း ဖြစ်သော။ ကုဗ္ဗမ္ပိကော အတ္ထိ ခေါ ပန၊ သူကြွယ်သည် ရှိသည်သာ။ တံ ပဋိပုတ္တိတွာ၊ ထိုသူကြွယ်ကို တစ်ဖန်မေး၍။ ဇာနိဿာမိတိ၊ သိရအံ့”ဟု ကြံ၍။ ဗောဓိသတ္တဿ သန္တိကံ ဂန္တာ၊ ဘုရားလောင်း၏ အထံသို့ သွား၍။ သဗ္ဗံ တံ ပဝတ္တိ အာရောစေတွာ၊ အလုံးစုံသော ထိုအဖြစ်ကို ပြောကြား၍။ “တာတ ကာရဏံ၊ အိုဖခင် အကြောင်း ကား။ ကိ န ခေါတိ ပုစ္ဆိ၊ အဘယ်ပါနည်း”ဟု မေးပြီး။

ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ “တာတ ယသ္မိံ ဌာနေ ဌိတော၊ အို ချစ်သား အကြင်နေရာ၌ တည်နေလျက်။ တေန နန္တော အက္ကောသတိ၊ သင့်အား နန္ဒကျွန်သည် ဆဲရေး၏။ တေ ပိတု သန္တကံ၊ သင်၏ ဖခင်၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဓနံ တတ္ထေဝ၊ ပစ္စည်းသည်ကား ထိုနန္ဒကျွန်တည်ရှိ၊ ဆဲရေးရာအရပ်၌ပင်တည်း။ တသ္မာ ယဒါ၊ ထို့ကြောင့် အကြင်အခါ။ တေန နန္တော အက္ကောသတိ၊ သင့်အား ကျွန်နန္ဒသည် ဆဲ၏။ တဒါ နံ၊ ဆဲရာထိုအခါ၌ ထိုကျွန်နန္ဒကို။ ရေ ဒါသ ဧဟိ၊ ဟဲ့ကျွန် လာ။ ကိ အက္ကောသတိတိ အာကမိတွာ၊ ဘာကြောင့် ဆဲရသနည်းဟု ဆွဲငင်၍။ တံ ဌာနံ ဘိန္နိတွာ၊ ထိုနန္ဒကျွန်ရပ်တည်ဆဲ ဌာနကို ဖောက်ခဲ့၍။ ကုလသန္တကံ ဓနံ နိဟရိတွာ၊ အမျိုးဥစ္စာဖြစ်သော ပစ္စည်းကို ထုတ်ယူ၍။ ဒါသံ

ဥက္ခိပါပေတွာ၊ ကျွန်နန္ဒကို အမ၊ခိုင်း၍။ ခနံ အာဟရာတိ ဝတွာ၊ ပစ္စည်းကို ယူဆောင်လော့”ဟု ပြော၍။

၃၉။ “မညေ သောဝဏ္ဏယော ရာသိ၊ သောဝဏ္ဏမာလာ စ နန္ဒကော။
ယတ္ထ ဒါသော အာမဇာတော၊ ဌိတော ထုလ္လာနိ ဂဇ္ဇတိ”တိ။

“မညေ သောဝဏ္ဏယော (လ) ထုလ္လာနိ ဂဇ္ဇတိဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

၃၉။ အာမဇာတော နန္ဒကော ဒါသော၊ ကိုယ်တိုင်ကျွန်ခံသူမှ ပေါက်ဖွားသော နန္ဒကမည်သော ကျွန်သည်။ ယတ္ထ ဌိတော၊ အကြင်နေရာ၌ တည်နေလျက်။ ထုလ္လာနိ ဂဇ္ဇတိ၊ ရိုင်းပျသော၊ စကားတို့ကို ကြိုးဝါးပြောဆို၏။ (တတ္ထေဝ၊ ကြိုးဝါးပြောဆိုရာ ထိုနေရာ၌ပင်)။ သောဝဏ္ဏယော ရာသိ၊ ရွှေ ငွေ စသော ရတနာဟူသော အစုအပုံ သည်လည်းကောင်း။ သောဝဏ္ဏမာလာ စ၊ ရွှေ ပန်းကုံးသည်လည်းကောင်း။ (အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏ဟု)။ မညေ၊ ငါထင်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ မညေတိ၊ မညေ ဟူသည်ကား။ ဧဝံ အဟံ ဇာနာမိ၊ ဤသို့ ငါသည် သိရှိထင်မှတ်နေ၏တည်း။ သောဝဏ္ဏယောတိ၊ သောဝဏ္ဏယော ဟူသော ပုဒ်၌။ ဧတေသံ ဝဏ္ဏော သုန္ဒရော၊ ဤပစ္စည်းတို့၏ အဆင်းသည် ကောင်း၏။ ဣတိ သောဝဏ္ဏာနိ၊ ထို့ကြောင့် သောဝဏ္ဏမည်ကုန်၏။ တာနိ ကာနိ၊ ထို သောဝဏ္ဏမည်ကုန်သော ပစ္စည်းတို့ကား အဘယ်တို့နည်း။ ရဇတမဏိကဉ္စန- ပဝါဠာဒီနိ ရတနာနိ၊ ငွေ ပတ္တမြား ရွှေ သန္တာ စကုန်သော ရတနာတို့တည်း။ ဟိ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ မှန်၏ ဤနေရာ၌။ သဗ္ဗာနိ ဧတာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော ထိုရတနာတို့ကို။ သုဝဏ္ဏာနိတိ အဓိပ္ပေတာနိ၊ သုဝဏ္ဏတို့ဟူ၍ အလိုရှိအပ် ကုန်၏။ တေသံ ရာသိ၊ ထိုရတနာတို့၏ အစုသည်။ သောဝဏ္ဏယော ရာသိ၊ သောဝဏ္ဏယရာသိမည်၏။ သောဝဏ္ဏမာလာ စာတိ၊ သောဝဏ္ဏမာလာ စ ဟူသည်ကား။ တုယံ ပိတုသန္တကာ သုဝဏ္ဏမာလာ စ၊ သင်၏ ဖခင် ဥစ္စာဖြစ်သော ရွှေပန်းကုံးသည်လည်း။ ဧတ္ထေဝါတိ မညာမိ၊ နန္ဒကျွန်ကြိုးဝါးသော ထိုနေရာ၌ပင်တည်းဟု ငါထင်မှတ် သိရှိ၏။ နန္ဒကော ယတ္ထ ဒါသောတိ၊ နန္ဒကော ယတ္ထ ဒါသော ဟူသည်ကား။ ယသ္မိံ ဌာနေ၊ အကြင်နေရာ၌။ နန္ဒကော ဒါသော

ဌိတော၊ နန္ဒမည်သော ကျွန်သည် ရပ်တည်လျက်တည်း။ အာမဇာတောတိ၊ အာမဇာတော ဟူသည်ကား။ အဟံ ဝေါ၊ ကျွန်မသည် ရှင်တို့၏။ ဒါသီ အာမဇာတိ၊ ကျွန်မသည် မှန်ပါ၏ဟု။ ဧဝံ ဒါသဗျ ဥပဂတာယ၊ ဤသို့ ကျွန်မအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်သော။ အာမဒါသီ သင်္ခါတာယ ဒါသီယာ ပုတ္တော၊ အလိုလို ကျွန်ခံသူမဟု ဆိုအပ်သော ကျွန်မ၏သားတည်း။ ဌိတော ထုလ္လာနိ ဂဇ္ဇတိတိ၊ ဌိတော ထုလ္လာနိ ဂဇ္ဇတိ ဟူသည်ကား။ သော ယသ္မိံ ဌာနေ ဌိတော၊ ထိုကျွန် နန္ဒသည် အကြင်ဌာန၌ ရပ်တည်လျက်။ ထုလ္လာနိ ဖရသဝစနာနိ ဝဒတိ၊ ရန်ရင်း ကုန်သော စကားတို့ကို၊ ရိုင်းပျကုန်သော စကားတို့ကို ပြောဆို၏။ တေကုလသန္တကံ ခနံ၊ သင်၏ အမျိုးဥစ္စာဖြစ်သော ပစ္စည်းသည်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုနန္ဒကျွန် ရိုင်းပျစကား ပြောကြားရာဌာန၌ပင်တည်း။ ဧဝံ အဟံ၊ ဤကဲ့သို့ ငါသည်။ တံ မညာမိ၊ ထိုပစ္စည်းကို ထင်မြင်၏။ ဣတိ ဗောဓိသတ္တော၊ ဤကဲ့သို့ ဘုရားလောင်း သည်။ ကုမာရဿ နေဂ္ဂဟဏူပါယံ အာစိက္ခိ၊ သူငယ်ချင်းသားကလေးအား ပစ္စည်းယူဖို့ နည်းလမ်းကို ပြောကြားပြီ။

ကုမာရော ဗောဓိသတ္တံ ဝန္တိတွာ၊ ဘုရားလောင်းသူငယ်ချင်းသားကလေးသည် ဘုရားလောင်းကို ရှိခိုး၍။ ယရံ ဂန္ဓာ၊ အိမ်သို့ သွား၍။ နန္ဒံ အာဒါယ၊ နန္ဒကျွန်ကို ခေါ်ယူ၍။ နိမိဌာနံ ဂန္ဓာ၊ ဥစ္စာမြှုပ်ရာ ဌာနသို့ သွား၍။ ယထာနုသိဌံ ပဋိပဋိတွာ၊ ဘုရားလောင်းသင်ပြအပ်သည်အားလျော်စွာ ကျင့်သုံး၍။ ခနံ အာဟရိတွာ၊ မြှုပ်ထားသော ပစ္စည်းကို ဆောင်ယူ၍။ ကုဋ္ဌမ္ပံ သဏ္ဌာပေတွာ၊ ဥစ္စာကို ကောင်းစွာ တည်စေ၍။ ဗောဓိသတ္တဿ ဩဝါဒေ ဌိတော၊ ဘုရားလောင်း၏ ဩဝါဒ၌ တည်လျက်။ ဒါနာဒိနိ ပုညာနိ ကတွာ၊ ဒါနအစရှိကုန်သော ကောင်းမှုတို့ကို ပြု၍။ ဇီဝိတပရိယောသာနေ ယထာကမ္ပံ ဂတော၊ အသက်အဆုံး၌ ကံအား လျော်စွာ လားပြီ။

သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ “ပုဗ္ဗေပိ ဧသော၊ ရှေးကလည်း ဤရဟန်းသည်။ ဧဝံ သီလောယေဝါတိ ဝတွာ၊ ဤသို့သော သဘောရှိသည်သာ”ဟု မိန့်တော်မူ၍။ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ တရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္တိ ယဋ္ဌေတွာ၊ အနုသန္တေကို စပ်တော်မူ၍။ “တဒါ နန္ဒော၊ ထိုအခါက နန္ဒကျွန်သည်။ သာရိပုတ္တဿ သဒ္ဓိဝိဟာရိကော အဟောသိ၊ သာရိပုတ္တရာ၏ အတူနေ

တပည့်သည် ဖြစ်လာပြီ။ ပဏ္ဍိတကုဋ္ဌမိကော ပန၊ ပညာရှိသုကြွယ်သည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္နိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ”ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

နန္ဒဇာတကဝဏ္ဏနာ နဝမာ၊ ကိုးခုမြောက် ဖြစ်သော
နန္ဒဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၁၀။ ခဒိရဂီရဇာတကဝဏ္ဏနာ

ကာမံ ပတာမိ နိရယန္တိ ဣဒံ၊ ကာမံ ပတာမိ နိရယံ စသော ဤတရား ဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ အနာထပိဏ္ဍိကံ အာရဗ္ဗ ကထေသိ၊ အနာထပိဏ္ဍိသူဌေးကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဟိ အနာထပိဏ္ဍိကော၊ ချဲ့ပြောရသော် အနာထပိဏ္ဍိသူဌေးသည်။ ဝိဟာရမေဝ အာရဗ္ဗ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်တစ်ခုတည်းကိုပင် အကြောင်းပြု၍။ ဗုဒ္ဓသာသနေ စတုပညာသကောဋီဓနံ၊ ဘုရားသာသနာတော်၌ ၅၄-ကုဋေသော ဥစ္စာကို။ ပရိစ္စဇိတွာ ဝိကိရိတွာ၊ စွန့်လွှတ်၍ ဖြန့်ကြဲ၍။ တိဏိ ရတနာနိ ဌပေတွာ၊ ရတနာသုံးပါး တို့ကို ထား၍။ အညတ္တ ရတနသညမေဝ အနုပ္ပါဒေတွာ၊ အခြားပစ္စည်းစသည်၌ ရတနာဟူသော အမှတ်သညာကိုပင် မဖြစ်စေမူ၍။ သတ္တရိ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသော်။ ဒေဝသိကံ၊ နေ့တိုင်း။ တိဏိ မဟာဥပဌာနာနိ ဂစ္ဆတိ၊ သုံးကြိမ်ကုန်သော ခစားမှုကြီးတို့ကို သွားရောက် ပြုလုပ်၏။ ပါတောဝ ဧကဝါရံ နံနက်စောစော၌ပင် တစ်ကြိမ်လည်းကောင်း။ ကတပါတရာသော ဧကဝါရံ နံနက်စာစားပြီးသော် တစ်ကြိမ်လည်းကောင်း။ သာယနေ ဧကဝါရံ ဂစ္ဆတိ၊ ညနေချမ်း၌ တစ်ကြိမ်လည်းကောင်း သွား၏။ အညာနိ အခြားကုန်သော။ အန္တရန္တရပဌာနာနိပိ ဟောန္တိယေဝ၊ အကြားအကြား ဆည်းကပ်မှုတို့သည်လည်း ဖြစ်ကြရှိကြသေးသည်သာတည်း။ ဂစ္ဆန္တော စ၊ သွားလျှင်လည်း။ “ကိ အာဒါယ အာဂတော န ခေါတိ၊ ဘာကို ယူ၍ လာသနည်း ဟု။ သာမဏေရာ ဝါ ဒဟရာ ဝါ၊ ကိုရင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ရဟန်းငယ်တို့ သည်၎င်း။ မေ ဟတ္ထမိ ဩလောကေယန္တိ၊ ငါ၏ လက်ကိုလည်း ကြည့်ကုန်ရာ၏”

ဟု တွေး၍။ တုတ္တဟတ္ထော နာမ န ဂတပုဗ္ဗော၊ လက်ချည်းမည်သည် မသွားဖူးပေ။
 ပါတောဝ ဂစ္ဆန္တော၊ နံနက်စောစော၌ပင် သွားသော်။ ယာဂုံ ဂါဟာပေတွာ ဂစ္ဆတိ၊
 ယာဂုကို ယူ၍ သွား၏။ ကတပါတရာသော၊ နံနက်စာစားပြီး၍။ (ဂစ္ဆန္တော၊
 သွားသော်)။ သပ္ပိနဝနိတမဓုမာဏိတာဒိနိပိ၊ ထောပတ်၊ ဆီဦး၊ ပျားရည်၊ တင်လဲ
 စသည်တို့ကိုလည်း။ (ဂါဟာပေတွာ ဂစ္ဆတိ၊ ယူစေ၍ သွား၏)။ သာယန-
 သမယေ၊ ညနေချမ်း၌။ (ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသော်)။ ဂန္ဓမာလာဝတ္ထာဒိဟတ္ထော၊ လက်၌
 နံ့သာ ပန်း၊ သင်္ကန်းလျှာ စသည်ရှိ၍။ (ဂစ္ဆတိတိ၊ သွား၏ဟု မှတ်)။ ဧဝံ ဒိဝသေ
 ဒိဝသေ၊ ဤကဲ့သို့ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၌။ ပရိစ္စန္ဓဿ အဿ၊ စွန့်လွှတ်သော ထို
 အနာထပိဏ်သူဌေး၏။ ပရိစ္စာဂေ ပမာဏံ ပန နတ္ထိ၊ စွန့်လွှတ်ခြင်း၌ ပမာဏ
 သည်ကား မရှိ၊ များလှ၏။

ဗဟူ ဝေါဟာရူပဇီဝိနောပိ၊ များစွာကုန်သော ကုန်သွယ်မှုမို့ အသက်မွေးသူတို့
 သည်လည်း။ အဿ ဟတ္ထတော၊ ထိုအနာထပိဏ်သူဌေး၏ လက်မှ။ ပဏ္ဏေ
 အာရောပေတွာ၊ ပေ၌ မှတ်တမ်းတင်၍။ အဋ္ဌာရသကောဋိသင်္ချီ ဓနံ၊ ၁၈-ရှစ်
 ကုဋေ အရေအတွက်ရှိသော ငွေကြေးဥစ္စာကို။ ဣဏံ ဂဏှိသု၊ ကြေးကို ယူကြပြီ။
 တေ မဟာသေဌိ န အာဟရာပေတိ၊ ထိုကြေးယူသူတို့ကို အနာထပိဏ်
 သူဌေးကြီးသည် မဆောင်ယူစေ (ကြေးဆပ်မခိုင်း)။ ပန နဒီတိရေ နိဒဗ္ဗိတော
 ဌပိတာ၊ သည်သာမကသေး အစိရဝတိမြစ်ကမ်း၌ မြှုပ်၍ ထားအပ်ကုန်သော။
 အဿ ကုလသန္တကာ၊ ထိုအနာထပိဏ်သူဌေး၏ မိုးရိုးစဉ်လာ ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော။
 အညာ အဋ္ဌာရသကောဋိယော၊ အခြားကုန်သော ၁၈-ကုဋေတို့သည်။ အစိရ-
 ဝတောဒကေန နဒီကုလေ ဘိန္နော၊ အစိရဝတိမြစ်ရေသည် မြစ်ကမ်းပါးကို ဖြိုဖျက်
 အပ်သော် (အစိရဝတိမြစ်ရေကြောင့် မြစ်ကမ်းပါးသည် ပြိုသော်)။ မဟာသမုဒ္ဒံ
 ပဝိဋ္ဌာ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာသို့ ဝင်ကုန်ပြီ။ ယထာပိဟိတလဉ္စိတာဝ တာ လောဟ-
 စာဋိယော၊ ပိတ်အပ် တံဆိပ်ခတ်အပ်သည်အားလျော်စွာသာ ဖြစ်ကုန်သော
 ရွှေငွေပစ္စည်း ထည့်ထားကုန်သော ထိုကြေးအိုးကြီးတို့သည်။ အဏ္ဏဝကုစ္ဆိယံ
 ပဝဋ္ဌန္တာ ဝိစရန္တိ၊ သမုဒ္ဒရာအလယ်၌ လိမ့်ကုန်လျက် လှည့်လည်ကုန်၏။ အဿ
 ဂေဟေ ပန၊ ထိုအနာထပိဏ်သူဌေး၏ အိမ်၌ကား။ ပဉ္စန္ဒံ ဘိက္ခုသတာနံ နိစ္စဘတ္တံ၊
 ရဟန်းတော်ငါးရာတို့အတွက် အမြဲဆွမ်းဝတ်သည်။ နိဗ္ဗဒ္ဓမေဝ ဟောတိ၊ ဖွဲ့အပ်
 သည်သာ (မြီသည်သာ) ဖြစ်၏။ ဟိ သေဌိနော ဂေဟံ၊ မှန်၏ အနာထပိဏ်

သူဌေး၏ အိမ်သည်။ ဘိက္ခုသံဃဿ စတုမဟာပထေ ခတပေါက္ခရဏိသဒိသံ၊
 ရဟန်းသံဃာတော်အတွက် လမ်းမလေးခုအဆုံ၌ တူးထားသည့် လေးထောင့်ကန်
 နှင့်တူ၏။ သဗ္ဗဘိက္ခုနံ မာတာပိတုဌာနေ ဌိတံ၊ အလုံးစုံသော သီတင်းသုံးဘော်
 ငါးဦးတို့၏ မိဘအရာ၌ တည်၏။ တေန အဿ ယရံ ထို့ကြောင့် ထိုအနာထပိဏ်
 သူဌေး၏ အိမ်သို့။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါပိ ဂစ္ဆတိ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း ကြွတော်မူ၏။
 အသီတိ မဟာထေရာပိ ဂစ္ဆန္တိယေဝ၊ မဟာထေရ်ရှစ်ကျိပ်တို့သည်လည်း ကြွတော်
 မူကြသည်သာတည်း။ ဂစ္ဆန္တာနဉ္စ အာဂစ္ဆန္တာနဉ္စ သေသဘိက္ခုနံ၊ ကြွသွားကြကုန်
 သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော ကြွလာကြကုန်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော ကျန်ရဟန်း
 တို့၏။ ပမာဏံ ပန နတ္ထိ၊ အတိုင်းအတာကားမရှိ ရေတွက်မရ။ တံ ယရံ ပန
 သတ္တဘူမကံ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏ ထိုအိမ်သည်ကား ဘုံခုနစ်ဆင့် ရှိ၏
 ခုနစ်ထပ် ရှိ၏။ သတ္တဒွါရကောဌကပဋိမဏ္ဍိတံ၊ တံခါးမုခ်ခုနစ်ထပ်ဖြင့် တန်ဆာ
 ဆင်အပ်၏။ တဿ စတုတ္ထေ ဒွါရကောဌကေ၊ ထိုအိမ်၏ စတုတ္ထဖြစ်သော
 တံခါးမုခ်၌။ မိစ္ဆာဒိဌိကာ ဧကာဒေဝတာ ဝသတိ၊ မိစ္ဆာအယူရှိသော နတ်သမီး
 တစ်ယောက်သည် နေ၏။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ ဂေဟံ ပဝိသန္တေ၊ ဘုရားရှင်သည်
 အိမ်သို့ ဝင်တော်မူသော်။ သာ အတ္တနော ဝိမာနေ၊ ထိုနတ်သမီးသည် မိမိ၏
 ဗိမာန်၌။ ဌာတုံ န သက္ကောတိ၊ တည်နေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်။ ဒါရကေ ဂဟေတွာ
 ဩတရိတွာ၊ ကလေးတို့ကို ခေါ်ယူ ၍ ဗိမာန်မှဆင်း၍။ ဘူမိယံ တိဌတိ၊ မြေပေါ်၌
 တည်နေရ၏။ အသီတိမဟာထေရေသုပိ အဝသေသတ္ထေရေသုပိ၊ ရှစ်ကျိပ်သော
 မဟာထေရ်တို့သည်လည်းကောင်း ကျန်သောမထေရ်တို့သည်လည်းကောင်း။
 ပဝိသန္တေသု စ နိက္ခမန္တေသု စ၊ ဝင်ကုန်သော်လည်းကောင်း ထွက်ကုန်သော်
 လည်းကောင်း။ တထေဝ ကရောတိ၊ ထို့အတူသာ ဗိမာန်မှဆင်းမှုပြုရ၏။ သာ၊
 ထိုနတ်သမီးသည်။ “သမဏေ ဂေါတမေ စ အဿ သာဝကေသု စ၊ ရဟန်း
 ဂေါတမသည်လည်းကောင်း ထိုရဟန်းဂေါတမ၏ တပည့်တို့သည်လည်းကောင်း။
 ဣမံ ဂေဟံ ပဝိသန္တေသု၊ ဤအိမ်သို့ ဝင်ကုန်သော်။ မယံ သုခံ နာမ နတ္ထိ၊ ငါ့အား
 ချမ်းသာခြင်းမည်သည် မရှိ။ နိစ္စကာလံ ဩတရိတွာ ဩတရိတွာ၊ အချိန်အမြဲ
 ဆင်း၍ ဆင်း၍။ ဘူမိယံ ဌာတုံ န သက္ခိယာမိ၊ မြေပေါ်၌ တည်နေခြင်းငှာ
 မစွမ်းနိုင်လတ္တံ့။ ယထာ (ကရောန္တိယံ) ဣမေ၊ အကြင်သို့ (ပြုသော်) ဤရဟန်း
 ဂေါတမနှင့် တပည့်တို့သည်။ ဧတံ ယရံ န ပဝိသန္တိ၊ ဤအိမ်သို့ မဝင်ကုန်။ တထာ

မယာ၊ ထိုကဲ့သို့ မဝင်အောင် ငါသည်။ ကာတုံ ဝဋ္ဋတိတိ စိန္တေသိ၊ ပြုခြင်းငှာ သင့်၏”ဟု ကြံပြီ။ အထ ဧကဒိဝသံ၊ ထိုအခါ တစ်နေ့၌။ သယနုပဂတသေဝ မဟာကမ္မန္တိကဿ၊ အိပ်ရာဝင်စသာ ဖြစ်သော ကြီးသော လုပ်ငန်းတာဝန်ရှိသူ၏ (မန်နေဂျာ၏)။ သန္တိကံ ဂန္တာ၊ အထံသို့ သွား၍။ သြဘာသံ ဖရိတွာ အဋ္ဌာသိ၊ ကိုယ်ရောင်ကို ဖြန့်၍ တည်ပြီ။ ဧတ္ထ ကောတိ ဝုတ္တေ စ၊ ဤ နေရာ၌ ဘယ်သူ လဲဟု မေးအပ်သော်ကား။ အဟံ စတုတ္ထဒွါရကောဋ္ဌကေ၊ ငါကား စတုတ္ထ တံခါးမုခ်၌။ နိဗ္ဗတ္တဒေဝတာတိ အာဟ၊ အစောင့်ဖြစ်သော နတ်သမီးတည်းဟု ဖြေပြီ။ ကသ္မာ အာဂတာ အသီတိ၊ ဘာကြောင့် လာသည် ဖြစ်သနည်းဟု မေးပြီ။ တုမေ သေဌိဿ ကြိယံ၊ သင်မန်နေဂျာတို့သည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အပြု အမှုကို။ န ပဿထ ကိ၊ မမြင်ကြသလော။ အတ္တနော ပစ္ဆိမကာလံ အနောလောကေတွာ၊ မိမိ၏ နောက်အချိန်ကို မကြည့်မူ၍။ ဓနံ နိဟရိတွာ၊ ပစ္စည်း ရှိသမျှကို ထုတ်၍။ သမဏံ ဂေါတမံ ယေဝ ပူဇေတိ၊ ရဟန်းဂေါတမ ကိုသာ ပူဇော်၏။ ဝဏိဇ္ဇံ နေဝ ပယောဇေတိ၊ ကုန်သွယ်မှုကို မယှဉ်စေ မပြုလုပ်။ ကမ္မန္တေ န ပဌပေတိ၊ အလုပ်တို့ကို မဖြစ်စေ။ တုမေ သေဌိ၊ သင်မန်နေဂျာတို့သည် အနာထပိဏ်သူဌေးကို။ ယထာ (ဩဝဒန္တေသု)၊ အကြင်ကဲ့သို့ (ဆုံးမကြသော်)။ အတ္တနော ကမ္မန္တံ ကရေတိ၊ မိမိ၏ စီးပွားရေးအလုပ်ကို ပြုလုပ်၏။ တထာ ဩဝဒထ၊ ထိုသို့ပြုအောင် ဆုံးမကြလော့။ စ ယထာ (ကရောန္တေသု)၊ သည်သာ မကသေး အကြင်ကဲ့သို့ (ပြုကြသော်)။ သမဏော ဂေါတမော သဿာဝကော၊ ရဟန်းဂေါတမသည် တပည့်များနှင့်တကွ။ ဣမံ ယရံ န ပဝိသတိ၊ ဤအိမ်သို့ မဝင်။ တထာ ကရောထာတိ၊ ထိုကဲ့သို့ မဝင်အောင် ပြုကြလော့ဟု ပြောပြီ။ အထ နံ သော၊ ထိုအခါ ထိုနတ်သမီးကို ထိုမန်နေဂျာသည်။ “ဗာလဒေဝတေ သေဌိ၊ ဟယ် နတ်သမီးမိုက် ငါတို့သူဌေးသည်။ ဓနံ ဝိဿဇ္ဇေန္တော၊ ပစ္စည်းကို စွန့်လွှတ်သော်။ နိယျာနိကေ ဗုဒ္ဓသာသနေ ဝိဿဇ္ဇေတိ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက် စေတတ်သော ဘုရားသာသနာတော်၌ စွန့်လွှတ်၏။ သော မံ၊ ထိုအနာထပိဏ် သူဌေးကြီးသည် ငါမန်နေဂျာကို။ စူဠာယံ ဂဟေတွာ၊ ဦးစွန်း၌ ကိုင်၍။ သစေ ဝိက္ကိဏိဿတိ၊ အကယ်၍ ရောင်းစားအံ့။ (ဧဝံ) အဟံ၊ ဤသို့ ရောင်းစားသော် လည်း ငါမန်နေဂျာသည်။ ကိဉ္စိ န ကထေဿာမိ၊ ဘာစကားကိုမျှ မဆိုအံ့။ တံ ဂစ္ဆ ဣတိ အာဟ၊ သင်သည် သွားလော့”ဟု ပြောပြီ။ သာ ပုန ဧကဒိဝသံ၊ ထို

နတ်သမီးသည် တစ်ဖန်တစ်နေ့၌။ သေဌိနော ဇေဌပုတ္တံ ဥပသင်္ကမိတွာ၊
အနာထပိဏ်သူဌေး၏ သားကြီးသို့ ကပ်၍။ တထေဝ ဩဝဒိ၊ ထိုရှေးအတူပင်
ဆုံးမပြန်ပြီ။ သောပိ တံ၊ ထိုသားကြီးသည်လည်း ထိုမိစ္ဆာဒိဌိနတ်သမီးကို။
ပုရိမနယေနေဝ တဇ္ဇေသိ၊ ရှေးမန်နေဂျာနည်းဖြင့်ပင် ခြိမ်းခြောက်ပြီ။ သေဌိနာ
သဒ္ဓိ ပန၊ သူဌေးနှင့် အတူကား။ ကထေတုံ ယေဝ န သက္ကောတိ၊ ပြောခြင်းငှာပင်
မစွမ်းနိုင် (မပြောရဲ)။

ဝေါဟာရေ အကရောန္တဿ၊ ရောင်းဝယ်မှုတို့ကို မပြုဘဲ။ နိရန္တရံ ဒါနံ ဒေန္တဿ၊
အကြားအလပ်မရှိ အလှူကို လှူနေသော။ သေဌိနောပိ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး
အားလည်း။ အာယေ မန္တိဘူတေ၊ အဝင်ပစ္စည်းသည် နည်းသည်ဖြစ်၍
ဖြစ်လတ်သော်။ ဓနံ ပရိက္ခယံ အဂမာသိ၊ ဥစ္စာသည် ကုန်ခန်းခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။
အထ အနုက္ကမေန၊ ထိုအခါ အစဉ်သဖြင့်၊ ဒါလိဒ္ဓိယပ္ပတ္တဿ အဿ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့
ရောက်သော ထိုသူဌေး၏။ ပရိဘောဂသာဓူကသယနဘောဇနာနိပိ၊ အသုံး
အဆောင်အဝတ်၊ အိပ်ရာနေရာ၊ အစာတို့သည်လည်း။ ပုရာဏသဒိသာနိ န
ဘဝိသု၊ ရှေးကနှင့်တူကုန်သည် မဖြစ်ကြပြီ။ ဧဝံဘူတောပိ ဘိက္ခုသံယဿ၊
ဤသို့ပင် ဖြစ်သော်လည်း ရဟန်းသံဃာအား။ ဒါနံ ဒေတိ၊ အလှူကို လှူမြဲလှူ၏။
ပဏီတံ ပန ကတွာ၊ ကောင်းမွန်သည်ကိုကား ပြု၍။ ဒါတုံ န သက္ကောတိ၊
လှူခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်။ အထ ဧကဒိဝသံ ဝန္တိတွာ၊ ထိုအခါ တစ်နေ့၌ ရှိခိုး၍။
နိသိန္နံ နံ သတ္တာ၊ ထိုင်နေသော ထိုအနာထပိဏ်သူဌေးကို ဘုရားရှင်သည်။
“ဂဟပတိ တေ ကုလေ၊ အိုသူကြွယ် သင်၏အမျိုး၌။ ဒါနံ ဒီယတိ ပန ဣတိ ပုဏ္ဏိ၊
အလှူကို လှူအပ်ပါ၏လော” ဤသို့ မေးပြီ။ သော၊ ထိုအနာထပိဏ်သူဌေးသည်။
“ဒီယတိ ဘန္တေ၊ လှူအပ်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။ တဉ္စ ခေါ ဗိလင်္ဂဒုတိယံ၊ ထိုအလှူ
သည်ကား ဆန်ပုံးရည်လျှင် နှစ်ခုမြောက်ရှိသော။ ကဏာဇကံတိ အာဟ၊ ဆန်ကွဲ
ဆွမ်းတည်းဟု လျှောက်ပြီ။ အထ နံ သတ္တာ၊ ထိုအခါ ထိုအနာထပိဏ်သူဌေးကို
ဘုရားရှင်သည်။ “ဂဟပတိ လူခံ ဒါနံ ဒေမိတိ၊ အိုသူကြွယ် ကြမ်းတမ်းသော
လှူဖွယ်ကို လှူရ၏ဟု။ စိတ္တံ မာ သင်္ကောစယိတ္ထ၊ စိတ်ကို မတွန့်တုံ မပျက်စီးစေ
ကုန်လင့်။ ဟိ စိတ္တသ္မိ ပဏီတေ၊ မှန်၏ စိတ်ထားသည် မွန်မြတ်သော်။ ဗုဒ္ဓ-
ပစ္စေကဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓသာဝကာနံ၊ ဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားတပည့်သားတို့အား။ ဒိန္နဒါနံ
လူခံ နာမ န ဟောတိ၊ လှူအပ်သော လှူဖွယ်သည် ကြမ်းသည် မကောင်းသည်

မည်သည် မဖြစ်။ ကသ္မာ ဝိပါကမဟန္တတ္တာတိ အာဟ၊ ဘာကြောင့်နည်း အကျိုးကြီးသည့်အဖြစ်ကြောင့်တည်း” ဟု မိန့်ပြီ။ ဟိ စိတ္တံ ပဏီတံ၊ မှန်၏ စိတ်ထားကို မြင့်မြတ်သည်ကို။ ကာတုံ သက္ကောန္တဿ ဒါနံ၊ ပြုခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သူ၏ လှူဖွယ်သည်။ လူခံ နာမ နတ္ထိတိ ဧတံ စ၊ ကြမ်းသည် မကောင်းသည်မည်သည် မရှိ ဟူသော ဤစကားကိုလည်း။ “စိတ္တေ ပသန္နမ္ပိ၊ စိတ်သည် ကြည်လင်သော်။ သမ္ပုဒ္ဓေ တထာဂတေ ဝါ၊ တရားအားလုံးကို ကိုယ်တိုင်သိတော်မူသော ဘုရားရှင်၌ လည်းကောင်း။ အထ ဝါ တဿ သာဝကေ၊ ထိုမှတစ်ပါး ထိုဘုရားရှင်၏ တပည့်၌လည်းကောင်း။ ဒက္ခိဏာ အပ္ပကာ နာမ နတ္ထိ၊ လှူအပ်သော လှူဖွယ်သည် နည်းသည် မကောင်းသည်မည်သည် မရှိ။ အနောမဒဿိသု ဗုဒ္ဓေသု၊ မြတ်သော ဖူးမြင်ရမှုရှိတော်မူကုန်သော ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၌။ ပါရိစရိယာ အပ္ပကာ၊ လုပ်ကျွေးပြုစုမှုသည် နည်းသည်ဟူသည်။ န အတ္ထိ ကိရ၊ မရှိဘူးတဲ့။ သုက္ခာယ အလောဏိကာယ စ၊ ခြောက်သွေ့သော ဆားမျှပင် မပါသည်လည်း ဖြစ်သော။ ကုမ္မာသပိဏ္ဍိယာ ဖလံ ပဿ ဣတိ၊ မုယောမုန့်လုံး လှူခြင်း၏ အကျိုးကို ကြည့်လော့” ဟူသော။ ဧတံ ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗံ ဤစကားကို ဤဆိုခဲ့ပြီးသည်ဖြင့် သိနိုင်၏။

ဂဟပတိ တံ၊ အိုသူကြွယ် သင်သည်။ လူခံ ဒါနံ ဒဒမာနော၊ ကြမ်းသော လှူဖွယ်ကို လှူရသော်လည်း။ အဋ္ဌန္တံ အရိယပုဂ္ဂလာနံ တာဝ ဒေသိ၊ ရှစ်ယောက် ကုန်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ပေးလှူရ၏။ အဟံ ဝေလာမကာလေ၊ ငါ ဘုရားသည် ဝေလာမပုဏ္ဏားဖြစ်ရာကာလ၌။ သကလဇမ္ပဒိပံ ဥန္နင်္ဂလံ ကတွာ၊ ဇမ္ပဒိပံတစ်ကျွန်းလုံးကို အထက်၌ ထွန်တုံးရှိသည်ကို (ထွန်တုံးထောင်ထားလယ်ယာလုပ်မှုပြတ်သွားသည်ကို) ပြု၍။ သတ္တရတနာနိ ဒဒမာနော၊ ရတနာ ခုနစ်ပါးတို့ကို ပေးလှူသော်။ ပဉ္စမဟာနဒိယော၊ မြစ်ကြီးငါးစင်းတို့ကို။ ဧကောယပုဏ္ဏံ ကတွာ ဝိယ၊ တစ်ဟုန်တည်းသော ရေဖြင့် ပြည့်သည်ကို ပြုသကဲ့သို့။ မဟာဒါနံ ပဝတ္ထယမာနော စ၊ အလှူကြီးကို ဖြစ်စေသော်လည်း။ တိသရဏဂတံ ဝါ ပဉ္စသီလရက္ခကံ ဝါ၊ ရတနာသုံးပါးဆည်းကပ်သူသော်လည်း ဖြစ်သော ငါးပါးသီလစောင့်ရှောက်သူသော်လည်း ဖြစ်သော။ ကမ္ဘိ နာလတ္ထံ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော အလှူခံကိုမျှ မရခဲ့။ ဒက္ခိဏေယျပုဂ္ဂလာ နာမ ဧဝံ ဒုလ္လဘာ၊ မြတ်သော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့မည်သည် သို့ကလောက် ရခဲ့ကုန်၏။

တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ မေ ဒါနံ လူခံ ဣတိ၊ ငါ၏ လှူဖွယ်သည် ကြမ်း၏ ညံ့၏ဟု။ စိတ္တံ မာ သင်္ကောစယိတ္တာတိ၊ စိတ်ထားကို မတွန့်စေ မပျက်စေလင့်”ဟု။ ဧဝံ ပန ဝတ္တာ၊ ဤသို့လည်း မိန့်တော်မူပြီး၍။ ဝေလာမသုတ္တံ ကထေသိ၊ ဝေလာမ သုတ်ကို ဟောတော်မူပြီ။

အထ ခေါ သာ ဒေဝတာ၊ ထိုအခါ ထိုတံခါးမုခ်စောင့်နတ်သမီးသည်။ ဣဿရကာလေ သေဌိနာ သဒ္ဓိ၊ အစိုးရရာ၊ ချမ်းသာရာကာလ၌ အနာထပိဏ် သူဌေးနှင့် အတူ။ ကထေတုံ အသက္ကောန္တိပိ၊ ပြောခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သော်လည်း။ “ဣဒါနိ အယံ ဒုဂ္ဂတတ္တာ၊ ယခုအခါ ဤအနာထပိဏ်သူဌေးသည် ဆင်းရဲသည် အဖြစ်ကြောင့်။ မမ ဝစနံ၊ ငါ၏ စကားကို။ ဂဏှိဿတီတိ မညမာနာ၊ နာယူ လိမ့်မည်”ဟု မှတ်ထင်၍။ အမုရတ္တသမယေ သိရိဂပ္ပံ ပဝိသိတွာ၊ သန်းခေါင်ယံ၌ ကျက်သရေခန်းသို့ ဝင်၍။ ဩဘာသံ ဖရိတွာ၊ ကိုယ်ရောင်ကို ဖြန့်၍။ အာကာသေ အဌာသိ၊ ကောင်းကင်၌ တည်ပြီ။ သေဌိ တံ ဒိသ္မာ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးသည် ထိုတံခါးမုခ်စောင့်နတ်သမီးကို မြင်၍။ ဧသော ကောတိ အာဟ၊ ဤသူကား ဘယ်သူနည်းဟု မေးပြီ။ မဟာသေဌိ အဟံ၊ အိုသူဌေးကြီး အကျွန်ုပ်ကား။ စတုတ္ထဒွါရကောဌကေ အဓိဝတ္တာ ဒေဝတာတိ၊ စတုတ္ထတံခါးမုခ်၌ စောင့်သော နတ်သမီးတည်းဟု ဖြေပြီ။ ကိမတ္ထာယ အာဂတာ အသီတိ၊ ဘယ်အကျိုးငှာ လာသည်ဖြစ်သနည်းဟု မေးပြီ။ တုယံ ဩဝါဒံ ကထေတုကာမာ ဟုတွာ၊ သင် သူဌေးကြီးအား ဩဝါဒစကားကို ပြောလိုသည် ဖြစ်၍။ အာဂစ္ဆာမီတိ၊ လာ၏ဟု ဖြေပြီ။ တေန ဟိ ကထေဟီတိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် ပြောလော့ဟု ဆိုပြီ။ “မဟာ- သေဌိ တွံ၊ သူဌေးကြီး သင်သည်။ ပစ္ဆိမကာလံ န စိန္တေသိ၊ နောက်ပိုင်းအချိန်ကို မတွေး။ ပုတ္တဓိတရော န ဩလောကေသိ၊ သားသမီးတို့ကို မကြည့်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ သာသနေ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏ သာသနာ၌။ တေ ဗဟု ခနံ ဝိပုကိဏ္ဏံ၊ သင်သူဌေး ကြီးသည် များစွာသော ပစ္စည်းကို ဖရိုဖရဲကြံအပ်ပြီ။ သော တွံ အတိဝေလံ၊ ထိုသင်သည် အချိန်လွန်စွာ။ ခနဝိဿဇူနေန ဝါ၊ ပစ္စည်း စွန့်လွှတ်လျှင်ဒါနခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝဏိဇ္ဇာဒိကမ္မာနံ အကရဏေန ဝါ၊ ကုန်သွယ်မှု စသော စီးပွားရေးအလုပ်တို့ကို မပြုခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ သမဏံ ဂေါတမံ နိဿာယ၊ ရဟန်းဂေါတမကို မှီ၍။ ဒုဂ္ဂတော ဇာတော၊ ဆင်းရဲသည် ဖြစ်ပြီ။ ဧဝံဘူတောပိ၊ ဤသို့ ဆင်းရဲသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော်လည်း။

သမဏံ ဂေါတမံ န မုဉ္ဇသိ၊ ရဟန်း ဂေါတမကို မလွှတ်။ အဇ္ဈပိ တေ သမဏာ၊
ယနေတိုင်အောင်လည်း ထိုရဟန်း တို့သည်။ တေ ယရံ ပဝိသန္တိယေဝ၊ သင့်၏
အိမ်သို့ ဝင်ရောက်ကြဆဲသာတည်း။ ယံ တေဟိ တာဝ နိတံ၊ အကြင်ပစ္စည်းကို
ထိုရဟန်းတို့သည် ဆောင်ယူအပ်ပြီ။ တံ ပစ္စာဟရာပေတုံ န သက္ကာ၊ ထိုပစ္စည်းကို
ပြန်ဆောင်စေခြင်းငှာ မတတ်ကောင်း။ ဂဟိတံ ဂဟိတမေဝ ဟောတု၊ ယူပြီး
သားသည် ယူပြီးသားသည်သာ ဖြစ်ပါစေ။ ဣတော ပဋ္ဌာယ ပန၊ ဤနေမှ
စ၍ကား။ သယဉ္ဇ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။
သန္တိကံ မာ ဂမိတ္ထ၊ အထံသို့ မသွားလင့်။ အဿ သာဝကာနဉ္စ၊ ထိုရဟန်း
ဂေါတမ၏ တပည့်တို့အားလည်း။ ဣမံ ယရံ ပဝိသိတုံ မာ အဒါသိ၊ ဤအိမ်သို့
ဝင်ခြင်းငှာ မပေးလင့်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ရဟန်းဂေါတမကို။ နိဝတ္တိတွာပိ
အနောလောကေန္တော၊ နောက်ပြန်လှည့်၍သော်မှလည်း မကြည့်ဘဲ။ အတ္တနော၊
မိမိ၏။ ဝေါဟာရေ စ ဝဏိဇ္ဇန္တ ကတွာ၊ အရောင်းအဝယ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊
ကုန်သွယ်မှုကိုလည်းကောင်း ပြု၍။ ကုဋ္ဌမ္ပံ သဏ္ဌာပေဟိတိ၊ ပစ္စည်းကို ကောင်းစွာ
တည်စေလော့”ဟု ပြောပြီ။ အထ နံ သော၊ ထိုအခါ ထို မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနတ်သမီးကို
ထိုအနာထပိဏ်သူဌေးကြီးသည်။ အယံ တယာ၊ ဤ သည်ကား သင်က။ မယံ
ဒါတဗ္ဗသြဝါဒေါတိ၊ ငါ့အားပေးအပ်သော သြဝါဒလော ဟု။ ဧဝံ အာဟ၊ ဤသို့
မေးပြီ။ အာမ အယျာတိ၊ မှန်ပါ အရှင်သူဌေးဟု ဖြေပြီ။ တာဒိသာနံ ဒေဝတာနံ
သတေနပိ၊ သင့်အလား ရှုစားအပ်ကုန်သော နတ်တို့၏ ရာပေါင်းများစွာသည်
လည်းကောင်း။ သဟဿေနပိ သတသဟဿေနပိ၊ ထောင်ပေါင်းများစွာသည်
လည်းကောင်း၊ သိန်းပေါင်းများစွာသည်လည်းကောင်း။ အဟံ အကမ္ပနိယော၊
ငါ့ကို မတုန်လှုပ်စေနိုင်သည်ကို။ ဒသဗလေန ကတော၊ ကိုယ်အားဉာဏ်အား
ဆယ်ပါးသခင် ဘုရားရှင်သည် ပြုတော်မူအပ်ပြီ။ ဟိ မမ သဒ္ဓါ သိနေရ ဝိယ၊
မှန်၏ ငါ၏ ရတနာသုံးပါးယုံကြည်မှုသည် မြင့်မိုရ်တောင်ကဲ့သို့။ အစလာ
သုပ္ပတိဋ္ဌိတာ၊ မတုန်လှုပ် ကောင်းစွာတည်ပြီ။ မယာ၊ ငါသည်။ နိယျာနိကေ
ရတနသာသနေ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှထွက်မြောက်စေတတ်သော ရတနာသုံးပါးဘုရား
သာသနာတော်၌။ ဓနံ ဝိဿဇ္ဇိတံ၊ ပစ္စည်းဥစ္စာကို စွန့်လှူအပ်ပြီ။ အယုတ္တံ တေ
ကထိတံ မသင့်လျော်သည်ကို သင်နတ်သမီးသည် ပြောဆိုအပ်ပြီ။ ဗုဒ္ဓသာသနေ
ပဟာရော ဒိန္နော၊ ဘုရားသာသနာတော်အား ပုတ်ခတ်မှုကို ပေးအပ် ပြုအပ်ပြီ။

ဧဝရူပါယ အနာစာရာယ ဒုဿိလာယ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော အကျင့်
မကောင်းသော သီလမရှိသော။ ကာဠကဏ္ဍိယာ တယာ သဒ္ဓိ ကျက်သရေ မရှိသော
သင်နှင့် အတူ။ ဧကဂေဟေ မမ၊ တစ်အိမ်တည်း၌ ငါ၏။ ဝသနကိစ္စံ နတ္ထိ၊ နေမှု
ကိစ္စသည် မရှိ။ မမ ဂေဟာ၊ ငါ၏ အိမ်မှ။ သီယံ နိက္ခမိတွာ၊ လျင်စွာ ထွက်၍။
အညတ္ထ ဂစ္ဆာတိ၊ အခြားသို့ သွားလော့ဟု နှင်ပြီ။

သာ၊ ထိုနတ်သမီးသည်။ သောတာပန္နဿ အရိယသာဝကဿ၊ သောတာပန်
ဖြစ်သော အရိယာတပည့်၏။ ဝစနံ သုတွာ၊ စကားကို ကြားရ၍။ ဌာတုံ
အသက္ကောန္တိ၊ တည်နေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ရကား။ အတ္တနော ဝသနဌာနံ ဂန္ဓာ၊
မိမိ၏နေရာသို့ သွား၍။ ဒါရကေ ဟတ္ထေန ဂဟေတွာ နိက္ခမိ၊ ကလေးတို့ကို
လက်ဖြင့် ဆွဲယူ၍ ထွက်ရရှာပြီ။ နိက္ခမိတွာ စ ပန အညတ္ထ၊ ထွက်လာပြီး၍ ကား
အခြားအရပ်၌။ ဝသနဌာနံ အလဘမာနာ၊ နေရာကို မရ၍။ သေဌိ ခမာပေတွာ၊
အနာထပိဏ်သူဌေးကို သည်းခံစေ၍ ကန်တော့၍။ တတ္ထေဝ ဝသိဿာမိတိ
စိန္တေတွာ၊ ထိုရှေးနေရာ၌ပင် နေအံ့ဟု ကြံ၍။ နဂရပရိဂ္ဂါဟကဒေဝပုတ္တဿ၊
မြို့စောင့်နတ်သား၏။ သန္တိကံ ဂန္ဓာ၊ အထံသို့ သွား၍။ တံ ဝန္တိတွာ အဌာသိ၊ ထို
မြို့စောင့်နတ်သားကို ရှိခိုး၍ တည်ပြီ။ “ကေန အဌေန အာဂတာ၊ အဘယံကြောင့်
လာသည်။ အသီတိ စ ဝုတ္တေ၊ ဖြစ်သနည်းဟုလည်း မေးအပ်သော်။ သာမိ အဟံ၊
အရှင်မြို့စောင့်နတ်မင်း အကျွန်ုပ်သည်။ အတ္တနော ဗာလတာယ၊ မိမိ၏ မိုက်သည့်
အဖြစ်ကြောင့်။ အနုပဓာရေတွာ၊ မဆင်မခြင်။ အနာထပိဏ္ဍိကေန သေဌိနာ၊
အနာထပိဏ်မည်သော သူဌေးနှင့်။ သဒ္ဓိ ကထေသိ၊ အတူ ပြောမိပြီ။ သော မံ
ကုဇ္ဈိတွာ၊ ထိုအနာထပိဏ်သူဌေးသည် အကျွန်ုပ်ကို စိတ်ဆိုး၍။ ဝသနဌာနာ
နိက္ကမိ၊ နေရာမှ နှင်ထုတ်ပြီ။ မံ သေဌိဿ သန္တိကံ၊ အကျွန်ုပ်ကို အနာထပိဏ်
သူဌေး၏ အထံသို့။ နေတွာ ခမာပေတွာ၊ ဆောင်ယူ၍ သည်းခံစေ၍ ကန်တော့
၍။ ဝသနဌာနံ မေ ဒေထာတိ၊ နေရာကို ကျွန်ုပ်အား ပေးပါကုန်လော့ဟု ပြောပြီ။
တယာ ပန ကိ၊ သင်သည်ကား အဘယ်ကို။ သေဌိ ဝုတ္တောတိ၊ အနာထပိဏ်
သူဌေးကို ပြောအပ်သနည်းဟု မေးပြီ။ ဣတော ပဌာယ ဗုဒ္ဓုပဌာနံ၊ ဤနေ့မှ
စ၍ ဘုရားဆည်းကပ်မှုကိုလည်းကောင်း။ သံယုပဌာနံ မာ ကရိ၊ သံဃာ
ဆည်းကပ်မှုကိုလည်းကောင်း မပြုလင့်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ
အား။ ယရပ္ပဝေသနံ မာ အဒါသီတိ၊ အိမ်သို့ဝင်ခွင့်ကို မပေးလင့်”ဟု။ ဧဝံ မေ၊

ဤကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝုတ္တော သာမိတိ၊ ပြောမိပါပြီ အရှင်ဟု ဖြေပြီ။ အယုတ္တံ တယာ ဝုတ္တံ၊ မသင့်လျော်သည်ကို သင်သည် ပြောအပ်ပြီ။ သာသနော ပဟာရော ဒိန္နော၊ သာသနာတော်အား ထိပါးပုတ်ခတ်မှုကို ပေးအပ်ပြီ။ အဟံ တံ အာဒါယ၊ ငါသည် သင့်ကို ယူ၍။ သေဌိနော သန္တိကံ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အထံသို့။ ဂန္တံ န ဥဿဟာမိတိ၊ သွားခြင်းငှာ မဝံ့ဟု ပြောပြီ။ သာ တဿ သန္တိကာ၊ ထိုတံခါး မုခ်စောင့် နတ်သမီးသည် ထိုမြို့စောင့်နတ်၏ အထံမှ။ သင်္ဂဟံ အလဘိတွာ၊ ခိုးမြှောက်မှုအကူအညီကို မရ၍။ စတုန္တံ မဟာရာဇာနံ၊ စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီး လေးယောက်တို့၏။ သန္တိကံ အဂမာသိ၊ အထံသို့ သွားပြီ။

တေဟိပိ တထေဝ ပဋိက္ခိတ္တာ၊ ထိုနတ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့သည်လည်း ထိုမြို့စောင့်နတ်အတူသာ ပယ်မြစ်အပ်သော် (ထိုနတ်မင်းကြီးလေးယောက် တို့၏လည်း ထိုမြို့စောင့်နတ်အတူသာ အပယ်ခံရသော်)။ ဒေဝရာဇံ သက္ကံ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ နတ်ဘုရင်ဖြစ်သော သိကြားမင်းသို့ ချဉ်းကပ်၍။ တံ ပဝတ္တိ အာစိက္ခိတွာ၊ ထိုအဖြစ်ကို ပြောကြား၍။ “ဒေဝ အဟံ၊ အရှင်မင်းမြတ် အကျွန်ုပ် သည်။ ဝသနဌာနံ အလဘမာနာ၊ နေရာကို မရ၍။ ဒါရကေ ဟတ္ထေန ဂဟေတွာ၊ ကလေးတို့ကို လက်ဖြင့် ဆွဲယူ၍။ အနာထာ ဝိစရာမိ၊ ကိုးကွယ်ရာမဲ့ လှည့်လည် နေရပါ၏။ တုမ္မာကံ သိရိယာ၊ အရှင်သိကြားမင်းတို့၏ ဘုန်းကံဖြင့်။ မယံ ဝသနဌာနံ ဒါပေထာတိ၊ အကျွန်ုပ်အား နေရာကို ပေးခိုင်းပါကုန်လော့”ဟု။ သုဌတရံ ယာစိ၊ အထူးရိုသေစွာ တောင်းပန်ပြီ။ သောပိ နံ၊ ထိုသိကြားမင်း သည်လည်း ထိုတံခါးမုခ်စောင့်နတ်သမီးကို။ “တယာ အယုတ္တံ ကတံ၊ သင်သည် မလျော်သည်ကို ပြုအပ်ပြီ။ ဇိနသာသနော ပဟာရော ဒိန္နော၊ ဘုရားရှင်သာသနာ တော်အား ထိပါးပုတ်ခတ်မှုကို ပေးအပ်ပြီ။ အဟမ္ပိ တံ နိဿာယ၊ ငါသိကြားမင်း သည်လည်း သင့်ကို မှီ၍။ သေဌိနာ သဒ္ဓိ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးနှင့်အတူ။ ကထေတုံ န သက္ကောမိ၊ ပြောခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်။ သေဌိဿ ဧကံ ခမန္တပါယံ ပန၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏ တစ်ခုသော သည်းခံကြောင်းနည်းလမ်းကိုကား။ တေ ကထေဿာမိတိ အာဟ၊ သင့်အား ပြောအံ့”ဟု ပြောပြီ။ သာဓု ဒေဝ ကထေဟိတိ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်နတ်မင်း ပြောတော်မူပါဟု ပြောပြီ။ မဟာသေဌိဿ ဟတ္ထတော၊ အနာထပိဏ်သူဌေးကြီး၏ လက်မှ။ ပဏ္ဏေ အာရောပေတွာ၊ ပေရွက် ပေါ်၌ စာရင်းတင်၍။ ဂဟိတံ အဌာရသကောဋိသင်္ချိ၊ ချေးငှားယူထားအပ်သော

၁၈-ကုဋေအရေအတွက်ရှိသော။ ခန့် အတ္ထိ၊ ပစ္စည်းသည် ရှိ၏။ တွံ တဿ၊ သင်နတ်သမီးသည် ထိုအနာထပိဏ်သူဌေး၏။ အာယုတ္တကဝေသံ ဂဟေတွာ၊ အမှုဆောင်ကိုယ်စားလှယ်အသွင်ကို ယူ၍။ ကပ္ပိ အဇာနာပေတွာ၊ မည်သူ့ကိုမျှ မသိစေမူ၍။ တာနိ ပဏ္ဏာနိ အာဒါယ၊ ထိုစာရင်းပေရွက်တို့ကို ယူ၍။ ကတိပယေဟိ ယက္ခတရုဏေဟိ ပရိဝါရိတာ၊ နှစ်ယောက်သုံးယောက်ကုန်သော ဘိလူးပျိုတို့သည် ခြံရံအပ်လျက်။ ဧကေန ဟတ္ထေန ပဏ္ဏံ၊ တစ်ဖက်သော လက်ဖြင့် စားရင်းပေရွက်ကိုလည်းကောင်း။ ဧကေန လေခနိ ဂဟေတွာ၊ ကျန်လက် တစ်ဖက်ဖြင့် ကညစ်ကိုလည်းကောင်း ကိုင်ယူ၍။ တေသံ ဂေဟံ ဂန္ဓာ၊ ထိုချေး ယူသူတို့၏ အိမ်သို့ သွား၍။ ဂေဟမဇ္ဈေ ဌိတာ၊ အိမ်ဝန်းအလယ်၌ ရပ်တည် လျက်။ အတ္တနော ယက္ခာနုဘာဝေန၊ မိမိ၏ နတ်တန်ခိုးဖြင့်။ တေ ဥတ္တာသေတွာ၊ ထိုချေးယူထားသော သူတို့ကို ထိတ်လန့်စေ၍။ “ဣဒံ တုမ္ဘာကံ ဣဏပဏ္ဏံ၊ ဤသည်ကား သင်တို့၏ ကြွေးစာရင်းပေရွက်တည်း။ အမ္ဘာကံ သေဌိ၊ ငါတို့၏ သူဌေးကြီးသည်။ အတ္တနော ဣဿရကာလေ၊ မိမိ၏ အစိုးတရ ပြည့်စုံရာအခါ၌။ တုမေ ကိဉ္စိ န အာဟ၊ သင်တို့ကို ဘာကိုမျှ မပြော။ ဣဒါနိ ဒုဂ္ဂတော ဇာတော၊ ယခုအခါ ဆင်းရဲသည် ဖြစ်ပြီ။ တုမေဟိ ဂဟိတကဟာပဏာနိ ဒေထာတိ၊ သင်တို့သည် ယူထားအပ်ကုန်သော ကျပ်ဒင်္ဂါးတို့ကို ပေးကြလော့”ဟု။ အတ္တနော ယက္ခာနုဘာဝံ ဒသေတွာ၊ မိမိ၏ နတ်တန်ခိုးကို ပြ၍။ သဗ္ဗာပိ၊ ကြွေး အားလုံးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တာ အဋ္ဌာရသဟိရညကောဋိယော၊ ထို ၁၈-ကုဋေသော ဥစ္စာတို့ကို။ သာဓေတွာ၊ ပြီးစေ၊ ရစေ၍။ သေဌိဿ တုစ္ဆကောဋ္ဌကေ ပူရေတွာ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အချည်းနှီးသော ဂိုဒေါင်တို့ကို ပြည့်စေ၍။ အစိရဝတိနဒီတီရေ နိဒဟိတံ၊ အစိရဝတီမြစ်ကမ်းနား၌ မြှုပ်ထားအပ်သော။ နဒီကူလေ ဘိန္နေ၊ မြစ်ကမ်းပါးသည် ပြိုသော်။ သမုဒ္ဒံ ပဝိဌံ၊ သမုဒ္ဒရာသို့ ဝင် သွားသော။ အညံ ခန့် အတ္ထိ၊ အခြားသော ဥစ္စာသည် ရှိ၏။ တမ္ပိ ထိုရေပါသော ဥစ္စာကိုလည်း။ အတ္တနော အာနုဘာဝေန အာဟရိတွာ၊ မိမိ၏ တန်ခိုးဖြင့် ဆောင်ယူ၍။ တုစ္ဆကောဋ္ဌကေ ပူရေတွာ၊ အချည်းနှီးသော ဂိုဒေါင်တို့ကို ပြည့် စေ၍။ အသုကဋ္ဌာနေ နာမ၊ ထိုမည်သောနေရာ၌။ အညမ္ပိ အဿာမိကံ၊ အခြားလည်းဖြစ်သော ပိုင်ရှင် မရှိသော။ အဋ္ဌာရသကောဋိမတ္တမေဝ ခန့် အတ္ထိ၊ ၁၈-ကုဋေပမာဏရှိသည်သာ ဖြစ်သော ဥစ္စာသည် ရှိ၏။ တမ္ပိ အာဟရိတွာ၊ ထို

ပိုင်ရှင်မဲ့ပစ္စည်းကိုလည်း ဆောင်ယူ၍။ တုစ္ဆကောဋ္ဌကေ ပူရေဟိ၊ အချည်းနှီးသော
ဂိုဒေါင်တို့ကို ပြည့်စေလော့။ ဣမာဟိ စတုပညာသကောဋီဟိ၊ ဤ ၅၄-ကုဋေ
တို့ဖြင့်။ တုစ္ဆကောဋ္ဌကပူရကံ၊ အချည်းနှီးသော ဂိုဒေါင်တို့ကို ပြည့်စေတတ်သော။
ဣမံ ဒဏ္ဍကမ္ပံ ကတွာ၊ ဤဒဏ်ထမ်းသည်အမှုကို ပြုပြီး၍။ မဟာသေဌိ
ခမာပေဟိတိ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးကို ကန်တော့လော့ဟု ပြောပြီ။

သာ သာဓု ဒေဝါတိ၊ ထိုတံခါးမုခ်စောင့်နတ်သမီးသည် ကောင်းပါပြီ အရှင်
သိကြားမင်းဟု။ တဿ ဝစနံ သမ္ပဋိစ္စိတွာ၊ ထိုသိကြားမင်း၏ စကားကို ဝန်ခံ၍။
ဝုတ္တနယေနေဝ သဗ္ဗံ ဓနံ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်ပင် အလုံးစုံသော ဥစ္စာကို။
အာဟရိတွာ ကောဋ္ဌကေ ပူရေတွာ၊ ဆောင်ယူ၍ ဂိုဒေါင်တို့ကို ပြည့်စေ၍။
အမ္မရတ္တသမယေ၊ သန်းခေါင်အခါ၌။ သေဌိဿ သိရိရာဗ္ဘံ ပဝိသိတွာ၊ အနာထပိဏ်
သူဌေး၏ ကျက်သရေခန်းသို့ ဝင်၍။ ဩဘာသံ ဖရိတွာ၊ ကိုယ်ရောင်ကို ဖြန့်၍။
အာကာသေ အဋ္ဌာသိ၊ ကောင်းကင်၌ တည်ပြီ။ ဧသော ကောတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသူကား
ဘယ်သူလဲဟု မေးအပ်သော်။ မဟာသေဌိ အဟံ၊ အိုသူဌေးကြီး အကျွန်ုပ်ကား။
တေ စတုတ္ထဒွါရကောဋ္ဌကေ၊ သင်သူဌေးကြီး၏ စတုတ္ထတံခါးမုခ်၌။ အဓိဝတ္ထာ
အန္တဗာလဒေဝတာ၊ စောင့်ရှောက်နေသော ကန်းမိုက်သော နတ်သမီးပါတည်း။
မဟာမောဟမူဠာယ မယာ၊ မောဟဖြင့်ကြီးစွာတွေဝေသော အကျွန်ုပ်သည်။
ဗုဒ္ဓဂုဏေ အဇာနိတွာ၊ ဘုရားဂုဏ်တော်တို့ကို မသိ၍။ ပုရိမေသု ဒိဝသေသု၊
ရှေးဖြစ်ကုန်သော နေ့တို့က။ တုမေဟိ သဒ္ဓိ၊ အရှင်သူဌေးကြီးတို့နှင့် အတူတကွ။
ကိပ္ပိ ကထိတံ အတ္ထိ၊ တစ်စုံတစ်ခု ပြောအပ်သော စကားသည် ရှိပါ၏။ မေ တံ
ဒေါသံ ခမထ၊ အကျွန်ုပ်၏ ထိုအပြစ်ကို သည်းခံပါကုန်။ ဟိ ဒေဝရာဇဿ
သက္ကဿ၊ မှန်၏ နတ်ဘုရင်ဖြစ်သော သိကြားမင်း၏။ ဝစနေန မေ၊ ပြောစကား
ကြောင့် အကျွန်ုပ်သည်။ တုမှာကံ ဣဏံ သောဓေတွာ၊ အရှင်သူဌေးတို့၏ ကြွေးကို
သုတ်သင်၍။ အဋ္ဌာရသကောဋီယော၊ ၁၈-ကုဋေတို့ လည်းကောင်း။ သမုဒ္ဓံ ဂတာ
အဋ္ဌာရသကောဋီယော၊ ရေမျော၍ သမုဒ္ဓရာသို့ ရောက်သွား၊ ပါသွားကုန်သော
၁၈-ကုဋေတို့လည်းကောင်း။ တသ္မိ တသ္မိ ဌာနေ အဿာမိကဓနဿ၊ ထိုထို
နေရာက ပိုင်ရှင်မရှိသော ပစ္စည်း၏။ အဋ္ဌာရသကောဋီယော၊ ၁၈-ကုဋေတို့
လည်းကောင်း။ ဣတိ စတုပဏ္ဏာသကောဋီယော အာဟရိတွာ၊ ဤသို့ ၅၄-ကုဋေ
တို့ကို ဆောင်ယူ၍။ တုစ္ဆကောဋ္ဌကပူရဏေန၊ အချည်းနှီးသော ဂိုဒေါင်များကို

အပြည့်ဖြည့်မပြည့်။ ဒဏ္ဍကမ္ပ ကတံ၊ ဒဏ်ထမ်းမှုကို ပြုအပ်ပါပြီ။ ဇေတဝနဝိဟာရံ အာရဗ္ဗ ပရိက္ခယံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကို အကြောင်းပြု၍ ကုန်ခြင်းသို့၊ ဂတဓနံ သဗ္ဗံ သမ္ပိန္တိတံ၊ ရောက်သောပစ္စည်းကို အားလုံးကို ပေါင်းစုပေးအပ်ပါပြီ။ ဝသနဌာနံ အလဘမာနာ ကိလမာမိ၊ နေစရာဌာနကို မရ၍ ပင်ပန်းလှပါ၏။ မယာ အညာဏတာယ၊ အကျွန်ုပ်သည် မသိတတ်သည့်အဖြစ်ကြောင့်၊ ကထိတံ မနသိ အကတွာ၊ ပြောအပ်သည်ကို စိတ်၌ မပြုမထားမူ၍။ ခမထ မဟာသေဋ္ဌိတိ အာဟ၊ သည်းခံတော်မူပါကုန် သူဌေးကြီးဟု ပြောပြီ။

အနာထပိဏ္ဍိကော တဿာ ဝစနံ သုတွာ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးသည် ထို နတ်သမီး၏ စကားကို ကြားရ၍။ “အယံ ဒေဝတာ၊ ဤနတ်သမီးသည်။ ဒဏ္ဍကမ္ပဉ္စ မေ ကတန္တိ ဝဒတိ၊ ဒဏ်ထမ်းမှုကိုလည်း အကျွန်ုပ်သည် ပြုအပ်ပါပြီဟု ပြော၏။ အတ္တနော ဒေါသံ စ ပဋိဇာနာတိ၊ မိမိ၏ အပြစ်ကိုလည်း ဝန်ခံ၏။ သတ္တာ ဣမံ ဝိနေတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ဤနတ်သမီးကို ဆုံးမ၍။ အတ္တနော ဂုဏော ဇာနာပေဿတိ၊ မိမိ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို သိစေတော်မူလတ္တံ့။ နံ၊ ထို နတ်သမီးကို။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ ဒဿေဿာမိတိ စိန္တေသိ၊ ဘုရားရှင်အား ပြအံ့”ဟု ကြံပြီ။ အထ နံ၊ ထိုအခါ ထိုနတ်သမီးကို။ “အဗ္ဗ ဒေဝတေ မံ ခမာပေတုကာမာ၊ အို နတ်သမီး ငါ့ကို သည်းခံစေလိုသည်။ သစေ အသိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ သတ္တု သန္တိကော၊ ဘုရားရှင်၏အထံတော်၌။ မံ ခမာပေဟိတိ အာဟ၊ ငါ့ကို သည်းခံ ခိုင်းလော့”ဟု ပြောပြီ။ သာဓု ဧဝံ ကရိဿာမိ၊ ကောင်းပါပြီ ဤသို့ ပြုပါမည်။ ပန မံ၊ အဟုတ်သော်ကား အကျွန်ုပ်ကို။ သတ္တု သန္တိကံ ဂဟေတွာ၊ ဘုရားရှင်၏ ထံတော်သို့ ခေါ်ယူ၍။ ဂစ္ဆာဟိတိ အာဟ၊ သွားပါလော့”ဟု ပြောပြီ။ သော သာဓုတိ ဝတွာ၊ ထိုအနာထပိဏ်သူဌေးသည် ကောင်းပြီဟု ပြော၍။ ရတ္တိယာ ဝိဘာတာယ၊ ညသည် လင်းလတ်သော်။ ပါတောဝ တံ ဂဟေတွာ၊ စောစော၌ပင် ထိုနတ် သမီးကို ခေါ်ယူ၍။ သတ္တု သန္တိကံ ဂန္ဓာ၊ ဘုရားရှင်၏ ထံတော်သို့ သွား၍။ တာယ ကတကမ္ပံ သဗ္ဗံ ထိုနတ်သမီးသည် ပြုအပ်သော အမှုကို မချွင်းမချန် အကုန်လုံးကို။ တထာဂဝဿ အာရောစေသိ၊ ရှင်တော်ဘုရားအား လျှောက်ထားပြီ။ သတ္တာ တဿ ဝစနံ သုတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် ထိုအနာထပိဏ်သူဌေး၏ စကားကို ကြားတော်မူရ၍။ “ဂဟပတိ ဣဓ၊ အို သူကြွယ် ဤလောက၌။ ပါပပုဂ္ဂလောပိ၊ ယုတ်မာသောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ ယာဝ ပါပံ န ပစ္စတိ၊ အကြင်မျှလောက်

မကောင်းမှုသည် အကျိုးမပေးသေး။ တာဝ ဘဒြာနိ ပဿတိ၊ ထိုမကောင်းမှု အကျိုးမပေးသေးသမျှ ကာလပတ်လုံး ကောင်းသည်တို့ကို တွေ့မြင်ရ၏။ ယဒါ ပန အဿ ပါပံ ပစ္စတိ၊ အကြင်အခါ၌ ထိုသူ၏ မကောင်းမှုသည် အကျိုးပေး၏။ တဒါ ပါပမေဝ ပဿတိ၊ မကောင်းမှုအကျိုးပေးခွင့်ရရာ ထိုအခါ၌ကား မကောင်း သည်ကိုသာ တွေ့မြင်ရ၏။ ဘဒြပုဂ္ဂလောပိ၊ ကောင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ ယာဝ ဘဒြိ န ပစ္စတိ၊ အကြင်မျှလောက် ကောင်းမှုသည် အကျိုးမပေးသေး။ တာဝ ပါပါနိ ပဿတိ၊ ထိုမျှလောက် မကောင်းသည်တို့ကို တွေ့မြင်ရ၏။ ယဒါ ပန အဿ ဘဒြိ ပစ္စတိ၊ အကြင်အခါ၌ကား ထိုကောင်းသူ၏ ကောင်းမှုသည် အကျိုးပေး၏။ တဒါ ဘဒြမေဝ ပဿတိတိ ဝတ္တာ၊ ထိုအခါ၌ ကောင်းသည်ကိုသာ တွေ့မြင်ရ၏”ဟု မိန့်တော်မူ၍။ ဓမ္မပဒေ၊ ဓမ္မပဒပါဠိတော်၌။

ယာဝ ပါပံ န ပစ္စတိ၊ အကြင်မျှလောက် မကောင်းမှုသည် အကျိုး မပေးသေး။ (တာဝ၊ ထိုမျှလောက်) ပါပေါပိ ဘဒြိ ပဿတိ၊ မကောင်းသူ သည်လည်း အကောင်းကို တွေ့မြင်ရ၏။ ယဒါ စ ပါပံ ပစ္စတိ၊ အကြင် အခါ၌ကား မကောင်းမှုသည် အကျိုး ပေး၏။ အထ ပါပေါ ပါပါနိ ပဿတိ၊ ထိုအခါ မကောင်းသူသည် မကောင်းသည်တို့ကို တွေ့မြင်ရ၏။

ယာဝ ဘဒြိ န ပစ္စတိ၊ အကြင်မျှလောက် ကောင်းမှုသည် အကျိုး မပေးသေး။ (တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။) ဘဒြောပိ ပါပံ ပဿတိ၊ ကောင်းသူ သည်လည်း မကောင်းကို တွေ့မြင်ရ၏။ ယဒါ စ ဘဒြိ ပစ္စတိ၊ အကြင်အခါ ၌ ကား ကောင်းမှုသည် အကျိုးပေး၏။ အထ ဘဒြော ဘဒြာနိ ပဿတိ၊ ထိုအခါ ကောင်းသူသည် ကောင်းသည်တို့ကို တွေ့မြင်ရ၏။

ဣတိ ဣမာ ဒွေ ဂါထာ အဘာသိ၊ ဤသို့ ဤနှစ်ဂါထာတို့ကို ဟောတော်မူပြီ။

ဣမာသံ ဂါထာနံ ပရိယောသာနေ စ ပန၊ ဤဂါထာတို့၏ အဆုံး၌ကား။ သာ-ဒေဝတာ သောတာပတ္တိဖလေ ပတိဋ္ဌာသိ၊ ထိုနတ်သမီးသည် သောတာပတ္တိ ဖိုလ်၌ တည်ပြီ။ သာ သတ္ထု၊ ထိုနတ်သမီးသည် ဘုရားရှင်၏။ စက္ကကီတေသု ပါဒေသု နိပတိတွာ၊ စက်လက္ခဏာဖြင့် မှတ်သားအပ်ကုန်သော ခြေတော်တို့၌ ဝပ်စင်း၍။ “ဘန္တေ မယာ၊ အိုရှင်တော်ဘုရား တပည့်တော်မသည်။ ရာဂရက္ခာယ ဒေါသပဒုဋ္ဌာယ၊ ရာဂတပ်မက်သဖြင့် ဒေါသဖျက်ဆီးသဖြင့်။ မောဟမုဋ္ဌာယ

အဝိဇ္ဇာယ၊ မောဟကြောင့်တွေဝေသဖြင့် အဝိဇ္ဇာကြောင့် ကန်းသဖြင့်။ တုမှာကံ
ဂုဏော အဇာနန္တိယာ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏ ဂုဏ်တော်တို့ကို မသိ၍။ ပါပကံ ဝစနံ
ဝုတ္တံ၊ ယုတ်မာသော စကားကို ပြောမိခဲ့ပြီ။ မေ တံ ခမထာတိ၊ တပည့်တော်မ၏
ထိုစကားကို သည်းခံတော်မူပါကုန်”ဟု။ သတ္ထာရံ ခမာပေတွာ၊ ဘုရားရှင်ကို
ကန်တော့ပြီး၍။ မဟာသေဌိမ္ပံ ခမာပေသိ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးကိုလည်း
ကန်တော့ပြီ။

တသ္မိံ သမယေ အနာထပိဏ္ဍိကော၊ ထိုအခါ အနာထပိဏ်သူဌေးသည်။ သတ္ထု
ပုရတော၊ ဘုရားရှင်၏ ရှေ့တော်၌။ “ဘန္တေ အယံ ဒေဝတာ၊ အိုရှင်တော်ဘုရား
ဤနတ်သမီးသည်။ ဗုဒ္ဓုပဋ္ဌာနာဒိနိ မာ ကရောဟိတိ၊ ဘုရားဆည်းကပ်မှု စသည်
တို့ကို မပြုလင့်ဟု။ မံ ဝါရယမာနာပိ၊ တပည့်တော်ကို တားမြစ်သော်လည်း။ ဝါရေတုံ
နာသက္ခိ၊ တားမြစ်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပါ။ ဒါနံ န ဒါတဗ္ဗန္တိ လှူဖွယ်ကို မလှူထိုက်ဟု။
ဣမာယ နိဝါရိယမာနောပိ၊ ဤနတ်သမီးက တားမြစ်အပ်ပါသော်လည်း။ အဟံ
ဒါနံ အဒါသိမေဝ၊ တပည့်တော်သည် အလှူကို လှူမြဲလှူသည်သာတည်း။ ဘန္တေ
ဧသော၊ အိုရှင်တော်ဘုရား ဤလျှောက်ချက်နှစ်ခုသည်။ မယံ ဂုဏော နှန ဣတိ၊
တပည့်တော်၏ ဂုဏ်စင်စစ်မဟုတ်ပါလား”ဟု။ အတ္တနော ဂုဏံ ကထေသိ၊ မိမိ၏
ဂုဏ်ကို ထုတ်ဖော်လျှောက်ပြီ။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ “ဂဟပတိ တံ ခေါ၊
အိုသူကြွယ် သင်သည်ကား။ အစလသဒ္ဓေါ ဝိသုဒ္ဓဒဿနော၊ မတုန်လှုပ်သော
ယုံကြည်မှုရှိသော အထူးစင်ကြယ်သော ဉာဏ်အမြင်ရှိသော။ သောတာပန္နော
အရိယသာဝကော အသိ၊ သောတာပန်ဖြစ်သော အရိယာသာဝကသည် ဖြစ်၏။
ဣမာယ အပ္ပေသက္ခဒေဝတာယ ဝါရေန္တိယာ၊ ဤတန်ခိုးနည်းသော နတ်သမီးက
တားမြစ်သော်။ တုယံ အဝါရိတဘာဝေါ န အစ္ဆရိယော၊ သင်၏ တားမြစ်မရသော
အဖြစ်သည် မအံ့ဩလောက်သေး။ ပန ပုဗ္ဗေ ပဏ္ဍိတာ၊ အဟုတ်သော်ကား ရှေးက
ပညာရှိတို့သည်။ ဗုဒ္ဓေ အနုပ္ပန္နော ဘုရားသည် မပွင့်မီ။ အပရိပက္ခဉာဏော ဌိတာ၊
မရင့်ကျက်သောဉာဏ်၌ တည်ကုန်လျက်။ ကာမာဝစရိဿရေန မာရေန၊
ကာမာဝစရဘုံအစိုးရသော မာရ်နတ်သည်။ အာကာသေ ဌတွာ၊ ကောင်းကင်၌
တည်၍။ သစေ ဒါနံ ဒဿသိ၊ အကယ်၍ အလှူကို သင်လှူအံ့။ ဣမသ္မိံ နိရယေ
ပစ္စိဿသီတိ၊ ဤငဲ့၌ သင်ကျက်ရလတ္တံ့ဟု။ အသီတိဟတ္ထဂမ္ဘီရံ၊ အတောင်
ရှစ်ဆယ်အနက်ရှိသော။ အဂီရကာသုံ ဒေသေတွာ၊ မီးကျိုးတွင်းကို ပြ၍။ ဒါနံ

မာ အဒါသီတိ၊ အလှူကို သင်မလှူလင့်ဟု။ ဝါရိတာပိ၊ တားမြစ်အပ်ပါကုန်
သော်လည်း။ ပဒုမကဏ္ဍိကာမဇ္ဈေ ဌတွာ၊ ကြာချက်အလယ်၌ တည်၍။ ဒါနံ ယံ
အဒံသု၊ အလှူကို အကြင်ပေးလှူကုန်ပြီ။ ဣဒံ အစ္ဆရိယန္တိ ဝတွာ၊ မာရ်နတ်ပင်
တားမရသော ဤအလှူသည်သာ အံ့ဩဖွယ်ရှိ၏”ဟု မိန့်တော်မူသော်။
အနာထပိဏ္ဍိကေန ယာစိတော၊ အနာထပိဏ္ဍိသုဌေးသည် တောင်းပန်အပ်
ရကား။ အတီတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတီတေ ဗာရာဏသီယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ
ရန္တံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော
ဗာရာဏသီသေဌိဿ၊ ဘုရားလောင်းသည် ဗာရာဏသီသုဌေး၏။ ကုလေ
နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ အမျိုး၌ ဖြစ်၍။ နာနပ္ပကာရေဟိ သုခူပကရဏေဟိ၊ အမျိုးမျိုး
ကုန်သော ချမ်းသာကြောင်းအဆောက်အဦတို့ဖြင့်။ ဒေဝကုမာရော ဝိယ
သံဝမိယမာနေ၊ နတ်သားကလေးကိုကဲ့သို့ ကြီးပွားစေအပ်သည်ဖြစ်၍။
အနုက္ကမေန ဝိညုတံ ပတွာ၊ အစဉ်အားဖြင့် သိတတ်သူအဖြစ်သို့ ရောက်၍။
သောဠသဝဿကာလေယေဝ၊ ၁၆-နှစ်အရွယ်ကာလ၌ပင်။ သဗ္ဗသိပ္ပေသု နိဗ္ဗတ္တိ
ပတ္တော၊ အတတ်ပညာအားလုံးတို့၌ အပြီးအစီးသို့ ရောက်ပြီ။ သော ပိတု
အစ္စယေန၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် အဖ၏ ကွယ်လွန်ခြင်းကြောင့်။ သေဌိဋ္ဌာနေ
ဌတွာ၊ သုဌေးရာထူး၌ တည်၍။ စတုသု နဂရဒ္ဓါရေသု၊ လေးခုကုန်သော မြို့
တံခါးပေါက် အနီးအနားတို့၌။ စတသော ဒါနသာလာယော၊ လေးဆောင်
ကုန်သော အလှူဇရပ်တို့လည်းကောင်း။ နဂရဿ မဇ္ဈေ ဧကံ၊ မြို့၏အလယ်၌
ဇရပ်တစ်ဆောင်လည်းကောင်း။ အတ္တနော နိဝေသနဒ္ဓါရေ ဧကံ၊ မိမိ၏
အိမ်တံခါး၌ ဇရပ်တစ်ဆောင်လည်းကောင်း။ ဣတိ ဆ ဒါနသာလာယော
ကာရေတွာ၊ ဤသို့ အလှူဇရပ် ၆-ဆောင်တို့ကို ဆောက်လုပ်စေ၍။ မဟာဒါနံ
ဒေတိ၊ အလှူကြီးကို ပေးလှူ၏။ သီလံ ရက္ခတိ၊ ငါးပါးသီလကို စောင့်၏။
ဥပေါသထကမ္ပံ ကရောတိ၊ ဥပုသ်စောင့်မှုကို ပြု၏။

အထ ဧကဒိဝသံ၊ ထိုအခါ တစ်နေ့၌။ ပါတရာသဝေလာယ ဗောဓိသတ္တဿ၊
နံနက်စာစားချိန်၌ ဘုရားလောင်းအတွက်။ နာနဂ္ဂရသေ မနုညဘောဇနေ
ဥပနိယမာနေ၊ အထူးထူးမြတ်သောအရသာရှိသော နှစ်သက်ဖွယ်ဘောဇဉ်ကို

အနီးသို့ ဆောင်ယူအပ်သော်။ ဧကော ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ တစ်ပါးသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ သတ္တာဟစ္စယေန နိရောဓာ ဝုဋ္ဌာယ၊ ခုနစ်ရက်လွန်သဖြင့် နိရောဓသမာပတ်မှ ထ၍။ ဘိက္ခာစာရဝေလံ သလ္လက္ခေတွာ၊ ဆွမ်းခံချိန်ကို ကောင်းစွာမှတ်သား၍။ “အဇ္ဇ မယာ ဗာရာဏသီသေဌိဿ၊ ယနေ့ ငါသည် ဗာရာဏသီ သူဌေး၏။ ဂေဟဒ္ဓါရံ ဂန္တု ဝဋ္ဋတိတိ၊ အိမ်တံခါးသို့ သွားခြင်းငှာ သင့်၏”ဟု။ နာဂလတာဒန္တကဋ္ဌံ ခါဒိတွာ၊ ကွမ်းရိုးဒန်ပူကို စား၍။ အနောတတ္တဒဟေ မုခဓောဝနံ ကတွာ၊ အနဝတတ်အိုင်၌ မျက်နှာသစ်တော်မူမှုကို ပြုတော်မူ၍။ မနောသိလာတလေ ဌိတော၊ ဆေးဒန်းမြင်းသိလာအပြင်၌ ရပ်တော်မူလျက်။ နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်ကို ပြင်ဝတ်တော်မူ၍။ ဝိဇ္ဇလတာသဒိသံ ကာယဗန္ဓနံ ဗန္ဓိတွာ၊ လျှပ်စစ်နွယ်နှင့် တူသော ခါးပန်းကြိုးကို ဖွဲ့ချည်တော်မူ၍။ စိဝရံ ပါရုပ်တွာ၊ သင်္ကန်းကို ရံ၍။ ဣဒ္ဓိမယမတ္တိကာပတ္တံ အာဒါယ၊ တန်ခိုးဖြင့် ဖြစ်သောမြေသပိတ်ကို ယူတော်မူ၍။ အာကာသေန အာဂန္တာ၊ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ကြွလာတော်မူ၍။ ဗောဓိသတ္တဿ ဘတ္တေ ဥပနိတမတ္တေ၊ ဘုရားလောင်းအတွက် ထမင်းပွဲကို အနီးကပ် ဆောင်အပ်ပြီးကာမျှ၌။ ဂေဟဒ္ဓါရေ အဋ္ဌာသိ၊ အိမ်တံခါးပေါက်၌ ဆွမ်းရပ်တော်မူပြီ။ ဗောဓိသတ္တော တံ ဒိသွာဝ၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို ဖူးရလျှင်ပင်။ အာသနာ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထိုင်နေရာမှ ထ၍။ နိပစ္စကာရံ ဒဿေတွာ၊ ရှိသေ တုံဝပ်မှုကို ပြု၍။ ပရိကမ္ပကာရကံ ဩလောကေသိ၊ အလုပ်အကျွေးကို ကြည့်ပြီ။ ကိံ ကရောမိ သာမိတိ စ ဝုတ္တေ၊ အဘယ်ကို ပြုရအံ့နည်း အရှင်ဟုလည်း မေးအပ်သော်။ “အယျဿ ပတ္တံ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏ သပိတ်တော်ကို။ အာဟရထာတိ အာဟ၊ ဆောင်ယူခဲ့ကြ”ဟု ပြောပြီ။ တင်္ခဏဉေဝ ပါပိမာ မာရော၊ ထိုခဏ၌ပင် ယုတ်မာမှုရှိသော မာရ်နတ်သည်။ ဝိကမ္ပမာနော ဥဋ္ဌာယ၊ တုန်တုန်လှုပ်လှုပ် ထ၍။ “အယံ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ ဣတော၊ ဤ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည် ဤနေ့မှ။ သတ္တမေ ဒိဝသေ အာဟာရံ လဘိ၊ ရှေ့ခုနစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌ အာဟာရကို ရရှိဘုဉ်းပေးခဲ့ပြီ။ အဇ္ဇ အလဘမာနော ဝိနဿိဿတိ၊ ယနေ့ မရ၊ မဘုဉ်းပေးရသော် ပျံတော်မူပျက်စီးလိမ့်မည်။ ဣမဉ္စ ဝိနာသေဿာမိ၊ ဤရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကိုလည်း ပျက်စီးစေအံ့။ သေဌိနော ဒါနန္တရာယံ စ ကရိဿာမိတိ၊ သူဌေး၏ ဒါနအန္တရာယ်ကိုလည်း ပြုအံ့”ဟု တွေး၍။ တင်္ခဏဉေဝ အာဂန္တာ၊ ထိုခဏ၌ပင် လာရောက်၍။

အန္တရဝတ္ထုမှ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနှင့် အလုပ်အကျွေးအကြား မြေ၌။ အသီတိ-
ဟတ္ထမတ္တံ အင်္ဂါရကာသုံ နိမ္မိနိ၊ အတောင်ရှစ်ဆယ်မျှအနက်ရှိသော မီးကျီးတွင်းကို
ဖန်ဆင်းပြီ။ သာ ခဒိရင်္ဂါရပုဏ္ဏား၊ ထိုမီးကျီးတွင်းသည် ရှားမီးကျီးခဲတို့ဖြင့်
ပြည့်နေသည်။ သမ္ပလ္လိတာ သဇောတိဘူတာ၊ အလျှံပြောင်ပြောင်တောက်သည်
မီးတောက်မီးလျှံနှင့် တကွဖြစ်၍ ဖြစ်သည်။ (ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍)။ အဝိစိမဟာနိရယော
ဝိယ ခါယိတ္ထ၊ အဝိစိငရဲကြီးကဲ့သို့ ထင်ရပြီ။ တံ မာပေတွာ ပန၊ ထိုမီးကျီးတွင်းကို
ဖန်ဆင်းပြီး၍ကား။ သယံ အာကာသေ အဌာသိ၊ ကိုယ်တိုင် ကောင်းကင်၌
တည်ပြီ။ ပတ္တာဟရဏတ္တာယ ဂစ္ဆမာနော ပုရိသော၊ သပိတ်ယူခြင်းအကျိုးငှာ
သွားသော ယောက်ျားသည်။ တံ ဒိသွာ၊ ထိုမီးကျီးတွင်းကို မြင်၍။ မဟာ-
ဘယပ္ပတ္တာ နိဝတ္တိ၊ ကြီးစွာသောကြောက်မှု ရောက်၍ နောက်ပြန်ဆုတ်ပြီ။
ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ “တာတ ကိ၊ ချစ်သား ဘာကြောင့်၊ နိဝတ္တော
အသီတိ ပုဗ္ဗိ နောက်ပြန်ဆုတ်သည် ဖြစ်ရသနည်း” ဟု မေးပြီ။ သာမိ အန္တရဝတ္ထုမှ
အိုသခင် အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနှင့် ကျွန်ုပ်တို့အကြားမြေ၌။ မဟတီ အယံ
အင်္ဂါရကာသု၊ ကြီးစွာသော ဤမီးကျီးတွင်းသည်။ သမ္ပလ္လိတာ သဇောတိ-
ဘူတာတိ၊ အလျှံပြောင်ပြောင် တောက်လောင်နေပါ၏၊ မီးတောက်မီးလျှံနှင့်တကွ
ဖြစ်၍ ဖြစ်ပါ၏ ဟု ပြောပြီ။ အထ အညော အထ အညောတိ၊ ထိုအခါ အခြား
တစ်ယောက်လည်းကောင်း၊ ထိုအခါ အခြားတစ်ယောက်လည်းကောင်းဟု။ ဧဝံ
အာဂတာဂတာ သဗ္ဗေပိ၊ ဤသို့ လာတိုင်းလာတိုင်းကုန်သော လူအားလုံးတို့
သည်လည်း။ ဘယပ္ပတ္တာ ဝေဂေန ပလာယိသု၊ ကြောက်မှုရောက်ကြ၍
အဟုန်ဖြင့် ပြေးကုန်ပြီ။

ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသူဌေးသည်။ “အဇ္ဇ မယံ ဒါနန္တရာယံ၊ ယနေ
ငါ၏ ဒါနအန္တရာယ်ကို။ ကာတုကာမော ဝသဝတ္တိ မာရော၊ ပြုလိုသော ဝသဝတ္တိ
နတ်ပြည်နေသော မာရ်နတ်သည်။ ဥယျတ္တော ဘဝိဿတိ၊ အားထုတ်သည်
ဖြစ်လတ္တံ့။ မာရသတေန မာရသဟဿေနပိ၊ မာရ်နတ်တစ်ရာသည် မာရ်နတ်
တစ်ထောင်သည်သော်မှလည်း။ မယံ အကမ္ပိယဘာဝံ န ခေါ ပန ဇာနာတိ၊
ငါ၏ လှူလိုမှုကို မတုန်လှုပ်စေနိုင်ကြောင်းကို မသိရှာပေ။ အဇ္ဇ ဒါနိ၊ ယနေ
အခု။ မယံ ဝါ မာရဿ ဝါ ဗလမဟန္တတံ၊ ငါ၏လည်းကောင်း မာရ်နတ်၏
လည်းကောင်း စွမ်းအားကြီးကြောင်းကို။ အာနုဘာဝမဟန္တတံ ဇာနိဿာမိတိ၊

အာနုဘော်ကြီးကြောင်းကို သိရပေတော့အံ့”ဟု တွေး၍။ ယထာသဋ္ဌိတမေဝ
 တံ ဘတ္တပါတိ၊ စီရင်အပ်ပြီးသည်အားလျော်စွာသာ ဖြစ်သော ထိုဆွမ်းခွက်ကို။
 သယံ အာဒါယ ဂေဟာ နိက္ခမ္မ၊ ကိုယ်တိုင်ယူ၍ အိမ်မှ ထွက်၍။ အဂီရကာသု-
 တဋ္ဌေ ဌတွာ၊ မီးကျိုးတွင်းကမ်းပါး၌ ရပ်တည်၍။ အာကာသံ ဥလ္လောကေတွာ၊
 ကောင်းကင်ကို မော်ကြည့်၍။ မာရံ ဒိသ္မာ၊ မာရ်နတ်ကို မြင်၍။ တံ ကော အသီတိ
 အာဟ၊ သင်ကား ဘယ်သူသည် ဖြစ်သနည်းဟု မေးပြီ။ အဟံ မာရေတိ၊ ငါကား
 မာရ်နတ်တည်းဟု ဖြေပြီ။ အယံ အဂီရကာသု တယာ နိမ္မိတာတိ၊ ဤမီးကျိုးတွင်းကို
 သင်သည် ဖန်ဆင်းအပ်သလောဟု မေးပြီ။ အာမ မယာ (နိမ္မိတာ) ဣတိ၊ အေး
 ငါသည် (ဖန်ဆင်းအပ်ပြီ)ဟု ဖြေပြီ။ ကိမတ္ထာယာတိ၊ ဘယ်အကျိုးငှာလဲဟု မေးပြီ။
 တဝ ဒါနဿ အန္တရာယကရဏတ္ထာယ စ၊ သင်၏ အလှူ၏ အန္တရာယ်ပြုခြင်းငှာ
 လည်းကောင်း။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ ဇီဝိတနာသနတ္ထာယ စ ဣတိ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၏
 အသက်ဖျက်ဆီးခြင်းအကျိုးငှာလည်းကောင်းတည်းဟု ဖြေပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊
 ဘုရားလောင်းသည်။ “အဟံ တေ၊ ငါသည် သင်မာရ်နတ်အား။ အတ္တနော ဒါနဿ
 အန္တရာယံ၊ မိမိ၏အလှူ၏ အန္တရာယ်ကိုလည်းကောင်း။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ
 ဇီဝိတန္တရာယံ၊ ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၏ အသက်အန္တရာယ်ကိုလည်းကောင်း။ ကာတုံ
 နေဝ ဒဿာမိ ပြုခြင်းငှာ မပေးအံ့။ အဇ္ဇ ဒါနိ၊ ယနေ့ အခု။ မယံ ဝါ တုယံ ဝါ၊ ငါ၏
 လည်းကောင်း သင်၏လည်းကောင်း။ ဗလမဟန္တတံ အာနုဘာဝမဟန္တတံ၊
 စွမ်းအားကြီးကြောင်းကို အာနုဘော်ကြီးကြောင်းကို။ ဇာနိဿာမိတိ၊ သိရ
 တော့အံ့” ဟု ပြော၍။ အဂီရကာသုတဋ္ဌေ ဌတွာ၊ မီးကျိုးတွင်းကမ်းပါး၌
 ရပ်တည်၍။ “ဘန္တေ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ အဟံ၊ အိုအရှင်ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
 တပည့်တော်သည်။ ဣမိဿာ အဂီရကာသုယာ၊ ဤမီးကျိုးတွင်း၌။ အဓော
 သီသော ပတမာနောပိ၊ ဦးခေါင်းစောက်ထိုးကျပါသော်လည်း။ န နိဝတ္တိဿာမိ၊
 ပြန်မဆုတ်အံ့။ ကေဝလံ မယာ၊ စင်စစ် တပည့်တော်သည်။ ဒိန္နံ ဘောဇနံ၊ လှူ
 အပ်သော ဘောဇဉ်ကို။ တုမေ ပဋိဂ္ဂဏှထာတိ ဝတွာ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်
 အလှူခံတော်မူပါကုန်ဟု လျှောက်ထား၍။

၄၀။ “ကာမံ ပတာမိ နိရယံ၊ ဥဒ္ဓံ ပါဒေါ အဝံသိရော။

နာ နရိယံ ကရိဿာမိ၊ ဟန္တ ပိဏ္ဍံ ပဋိဂ္ဂဟာတိ၊

ကာမံ ပတာမိ နိရယံ (လ) ဟန္တ ပိဏ္ဍံ ပဋိဂ္ဂဟ"ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

၄၀။ နိရယံ ဥဒ္ဓံပါဒေါ အဝံသိရော၊ မီးကိန္ဒေရေသိ ခြေကားမိုးမျှော် ဦးခေါင်း စိုက်ထိုး။ ကာမံ ပတာမိ စင်စစ် ကျပါစေ။ အနရိယံ န ကရိဿာမိ အရိယာတို့ မပြု၊ အရိယာမဟုတ်သူတို့ ပြုသည့်အမှုကို တပည့်တော် မပြုအံ့။ ဟန္တ ပိဏ္ဍံ ပဋိဂ္ဂဟ၊ ရက်ရက်ရောရော တပည့်တော်လှူသည့် ဆွမ်းကို (ဆွမ်းကိုဦးတည်၊ ဘုန်းပေးဖွယ်၊ အသွယ်သွယ်ကို) အလှူခံယူတော်မူပါဘုရား။

တတ္ထ အယံ ပိဏ္ဍတ္တော၊ ထိုဂါထာ၌ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သည်ကား စုပေါင်း အနက်တည်း။ (ကော၊ စုပေါင်းအနက် ဟူသည် အဘယ်နည်း)။ ဘန္တေ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ အဟံ၊ အို အရှင်ဘုရား ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ တပည့်တော်သည်။ တုမှာကံ ပိဏ္ဍပါတံ ဒေန္တော၊ အရှင်ဘုရားတို့အား ဆွမ်းကို ပေးလှူ၍။ ဧကံသေနေဝ ဣမံ နိရယံ၊ စင်စစ်အားဖြင့်သာလျှင် ဤမီးကိန္ဒေတွင်းငရဲသို့။ ဥဒ္ဓံ ပါဒေါ အဝံသိရော ဟုတွာ၊ အထက်၌ ခြေထောက်ရှိသည် အောက်၌ ဦးခေါင်းရှိသည် ဖြစ်၍။ သစေပိ ပတာမိ အကယ်၍မူလည်း ကျအံ့။ တထာပိ၊ ထိုသို့ပင်ကျရသော်လည်း။ ယဒိဒံ အဒါနဉ္စ ယဒိဒံ အသီလဉ္စ၊ အကြင် မလှူခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အကြင်သူတော်ကောင်းတို့ အလေ့အကျင့် မဟုတ်သည်ကိုလည်းကောင်း။ အရိယေဟိ အကတ္တဗုတ္တာ၊ အရိယာတို့သည် မပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ အနရိယေဟိ ကတ္တဗုတ္တာ စ၊ အရိယာမဟုတ်သူတို့သည် ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ အနရိယန္တိ ဝုစ္စတိ၊ အနရိယဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်၏။ တံ အနရိယံ န ကရိဿာမိ၊ ထိုအနရိယအမှုကို မပြုအံ့။ ဟန္တ မယာ ဒီယမာနံ၊ ရက်ရက် ရောရော (ရက်ရောစွာ) တပည့်တော်သည် ပေးလှူအပ်သော။ ဣမံ ပိဏ္ဍံ ပဋိဂ္ဂဟ ပဋိဂ္ဂဟာဟိ၊ ဆွမ်းကိုဦးတည် ဤဘုန်းပေးဖွယ် အလီလီကို အလှူခံယူတော် မူပါဘုရား။ ဣတိ၊ စုပေါင်းအနက်ဟူသည် ဤသည်ပင်တည်း။ စ ဧတ္ထ၊ ထူးသည်ကား ဤဂါထာ၌။ ဟန္တာတိ ဝေါဿဂ္ဂတ္ထေ နိပါတော၊ ဟန္တ ဟူသည်ကား စွန့်လွှတ်ခြင်း အနက်၌ နိပါတ်ပုဒ်တည်း။

ဧဝံ ဝတွာ ဗောဓိသတ္တော၊ ဤသို့ ပြော၍ ဘုရားလောင်းသည်။ ဒဋ္ဌသမာဒါနေန ဘတ္တပါတိ ဂဟေတွာ၊ မြဲမြံစွာဆောက်တည်ခြင်းဖြင့် ဆွမ်းဘောဇဉ်ခွက်ကို ယူ၍။

အဂီရကာသုမတ္တကေန ပက္ခန္ဓော၊ မီးကီးတွင်းထိပ်ပေါ်မှ ပြေးသွားပြီ။ တာဝဒေဝ
အသီတိဟတ္ထဂမ္ဘီရာယ အဂီရကာသုယာ၊ ထိုခဏ၌ပင် အတောင်ရှစ်ဆယ်
နက်သော မီးကီးတွင်း၏။ တလတော ဥပရူပရိဇာတံ၊ ထိပ်ပြင်မှ အထက်
အထက်၌ ဖြစ်လာသော။ သတပတ္တပုပ္ဖိတံ ဧကံ မဟာပဒုမံ ဥဂ္ဂန္ဓာ၊ တစ်ရာသော
ပွင့်ဖတ်ရှိသော တစ်ခုသော ကြာပွင့်ကြီးသည် ပေါက်လာ၍။ ဗောဓိသတ္တဿ
ပါဒေ သမ္ပဋိန္ဒြိ ဘုရားလောင်း၏ ခြေတို့ကို ခံလာပြီ။ တတော မဟာတုမ္မမတ္တရေဇာ
ဥဂ္ဂန္ဓာ၊ ထိုကြာပွင့်ကြီးမှ ပြည်တောင်းကြီးပမာဏရှိသော ဝတ်မှုသည် တက်လာ၍။
မဟာသတ္တဿ မုဒ္ဒနိံ ဌတွာ၊ ဘုရားလောင်း၏ ထိပ်၌ တည်၍။ သကလသရီရံ
တစ်ကိုယ်လုံးကို။ သုဝဏ္ဏစုဏ္ဏသမောကိဏ္ဏမိဝ အကာသိ၊ ရွှေမျှော်တို့ဖြင့် ဖြူးအပ်
သကဲ့သို့ ပြုပြီ။ သော ပဒုမကဏ္ဍိကာယ ဌတွာ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် ကြာပွင့်
အချက်၌ တည်၍။ နာနဂ္ဂရသဘောဇနံ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ အထူးထူးမြတ်သော
အရသာရှိသော ဘောဇဉ်ကို ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏။ ပစ္စေ ပတိဌာပေသိ၊ သပိတ်၌
တည်စေပြီ၊ လောင်းလှူပြီ။ သော တံ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ထိုရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည် ထို
ဘောဇဉ်ကို အလှူခံတော်မူ၍။ အနုမောဒနံ ကတွာ၊ ဣစ္ဆိတံ ပတ္ထိတံ စသော
အနုမောဒနာတရားဟောမှုကို ပြု၍။ ပတ္တံ အာကာသေ ခိပိတွာ၊ သပိတ်ကို
ကောင်းကင်သို့ ပစ်၍။ မဟာဇနဿ ပဿန္တဿေဝ၊ များစွာသော လူအပေါင်း
သည် ကြည့်ရှုနေစဉ်ပင်။ သယမ္ပိ ဝေဟာသံ အဗ္ဘုဂ္ဂန္ဓာ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း
ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်၍။ နာနပ္ပကာရံ ဝလာဟကပန္နိ၊ အထူးထူး အပြား
ပြားသော တိမ်စဉ်တိမ်တန်းကို။ မဒ္ဒမာနော ဝိယ၊ နင်းဘိသကဲ့သို့။ ဟိမဝန္တမေဝ
ဂတော၊ ဟိမဝန္တာသို့သာ ကြွသွားပြီ။ မာရောပိ ပရာဇိတော၊ မာရ်နတ်သည်လည်း
ရှုံး၍။ ဒေါမနဿံ ပတွာ၊ စိတ်မကောင်းသူအဖြစ်သို့ ရောက်၍။ အတ္တနော
ဝသနဌာနမေဝ ဂတော၊ မိမိ၏ နေရာဌာနသို့သာ သွားပြီ။ ဗောဓိသတ္တော ပန
ပဒုမကဏ္ဍိကာယ ဌိတကောဝ၊ ဘုရားလောင်းသည်ကား ကြာချက်၌ ရပ်လျက်သာ။
မဟာဇနဿ ဒါနသီလသံဝဏ္ဏနေန၊ များစွာသောလူအပေါင်းအား ဒါနသီလ
ချီးမွမ်းသောအားဖြင့်။ ဓမ္မံ ဒေသေတွာ၊ တရားကို ဟော၍။ မဟာဇနေန
ပရိဂ္ဂတော၊ များစွာသောလူအပေါင်းသည် ခြံရံအပ်လျက်။ အတ္တနော နိဝေသန-
မေဝ ပဝိသိတွာ၊ မိမိ၏ အိမ်သို့သာ ဝင်၍။ ယာဝဇီဝံ ဒါနာဒီနိ၊ အသက်ရှိသမျှ

ကာလပတ်လုံး ဒါနအစရှိကုန်သော။ ပုညာနိ ကတွာ၊ ကောင်းမှုတို့ကို ပြု၍။
ယထာကမ္ပံ ဂတော၊ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ “ဂဟပတိ ဧဝံ ဒဿနသမ္ပန္နော တံ၊ အို သူကြွယ်
ဤသို့ သောတာပတ္တိမဂ်ဖိုလ်ဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော သင့်ကို။ ဧတရဟိ
ဒေဝတာယ၊ ယခုအခါ နတ်သမီးသည်။ ယံ န ကမ္ပိတော၊ အကြင် မတုန်လှုပ်
စေနိုင်။ ဣဒံ န အတ္ထရိယံ၊ ဤမတုန်လှုပ်စေနိုင်ခြင်းသည် အံ့ဖွယ်မရှိသေး။ ပုဗ္ဗေ
ပဏ္ဍိတေဟိ၊ ရှေးက ပညာရှိတို့သည်။ ကတမေဝ အတ္ထရိယန္တိ၊ ပြုအပ်သော အမှု
သည်သာ အံ့ဖွယ်ရှိ၏”ဟု။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဤတရားဒေသနာ
တော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္တိ ယဋေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်
မူ၍။ “တဒါ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုအခါက ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ တတ္ထေဝ ပရိနိဗ္ဗာယံ၊
ထိုဘဝ၌ပင် ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံတော်မူပြီ။ မာရံ ပရာဇေတွာ၊ မာရ်နတ်ကို ရှုံးစေ၍။
ပဒုမကဏ္ဍိကာယ ဌတွာ၊ ကြာချက်၌ ရပ်တည်၍။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ ပိဏ္ဍာပါတ-
ဒါယကော၊ ရှင်ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါအား ဆွမ်းလှူသော။ ဗာရာဏသီသေဌိ ပန အဟမေဝ
အဟောသိန္တိ၊ ဗာရာဏသီသုဌေးသည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီဟု။
ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ခဒိရဂီရဇာတကဝဏ္ဏနာ ဒသမာ၊ ဆယ်ခုမြောက် ဖြစ်သော
ခဒိရဂီရဇာတ်အဖွင့်တည်း။

ကုလ္လာဝကဝဂ္ဂေါ စတုတ္ထော၊ လေးခုမြောက်ဖြစ်သော
ကုလ္လာဝကဝဂ်တည်း။

တဿ ဥဒ္ဓါနံ၊ ထိုကုလ္လာဝကဝဂ်၏ အကျဉ်းချုပ်ခေါင်းစဉ်ကား။ ကုလ္လာဝကဉ္စ၊
ကုလ္လာဝကဇာတ်လည်းကောင်း။ နစ္စဉ္စ၊ နစ္စဇာတ်လည်းကောင်း။ သမ္မောဒမစ္ဆ-
ဝဋ္ဋကံ၊ သမ္မောဒမာနဇာတ် မစ္ဆဇာတ် ဝဋ္ဋဇာတ်လည်းကောင်း။ သကုဏံ တိတ္ထိရံ
ဗကံ၊ သကုဏဇာတ်လည်းကောင်း တိတ္ထိရဇာတ်လည်းကောင်း ဗကဇာတ်
လည်းကောင်း။ နန္ဒဉ္စ ခဒိရဂီရံ ဣတိ၊ နန္ဒဇာတ်လည်းကောင်း၊ ခဒိရဂီရဇာတ်
လည်းကောင်း ဤသည်ပင်တည်း။

၅။ အတ္ထကာမဝဂ္ဂ

၁။ လောသကဇာတကဝဏ္ဏနာ

ယော အတ္ထကာမဿာတိ ဣဒံ၊ ယော အတ္ထကာမဿ စသော ဤတရား
ဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်
ကျောင်း၌ နေတော်မူစဉ်။ လောသကတိဿတ္ထေရံ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊ လောသက
တိဿထေရ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဧသော လောသကတိဿ
တ္ထေရော နာမ ကော ပန ဣတိ၊ ထိုလောသကတိဿထေရ်မည်သည် အဘယ်
သူနည်း ဤကား အမေးတည်း။ ကောသလရဋ္ဌေ အတ္တနော ကုလနာသကော၊
ကောသလတိုင်းက မိမိ၏ အမျိုးဖျက်ဆီးတတ်သော။ ကေဝဋ္ဋပုတ္တကော
အလာဘိ၊ တံငါသည်သားဖြစ်သော လာဘ်လာဘ မရှိသော။ ဧကော ဘိက္ခု၊
တစ်ပါးသော ရဟန်းတည်း။ သော နိဗ္ဗတ္တဌာနတော စဝိတွာ၊ ထိုလောသကတိဿ
ထေရ်သည် ဖြစ်ရာဌာနမှ စုတေခဲ့၍။ ကောသလရဋ္ဌေ ကုလသဟဿဝါသေ၊
ကောသလတိုင်းက အမျိုးတစ်ထောင်တို့နေရာ ဖြစ်သော။ ဧကသ္မိ ကေဝဋ္ဋဂါမေ၊
တစ်ခုသော တံငါရွာ၌။ ဧကိဿာ ကေဝဋ္ဋိယာ၊ တစ်ယောက်သော တံငါသည်
မ၏။ ကုစ္ဆိသ္မိ ပဋိသန္ဓိ ဂဏှိ ကိရ ဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေကို ယူပြီတဲ့။ တဿ
ပဋိသန္ဓိဂ္ဂဟဏဒိဝသေ၊ ထိုလောသကတိဿထေရ်၏ ပဋိသန္ဓေယူရာနေ၌။ တံ
ကုလသဟဿံ ဇာလဟတ္ထံ၊ ထိုတံငါမျိုးတစ်ထောင်သည် ပိုက်ကွန်လက်စွဲလျက်။
နဒိယံ ဓူ တဋ္ဌာကာဒိသု စ၊ မြစ်၌လည်းကောင်း ဆည်စသည်တို့၌လည်းကောင်း။
မစ္ဆေ ပရိယေသန္တံ၊ ငါးတို့ကို ရှာဖွေဖမ်းဆီးသော်။ ဧကံ ခုဒ္ဒကမစ္ဆမ္ပိ နာလတ္ထ၊
တစ်ကောင်သော ငါးကလေးကိုသော်မှလည်း မရပြီ။ တတော ပဋ္ဌာယ စ၊ ထို
ပဋိသန္ဓေနေရာနေမှ စ၍လည်း။ တေ ကေဝဋ္ဋာ ပရိဟာယန္တိယေဝ၊ ထိုတံငါသည်
တို့သည် စီးပွားဆုတ်ယုတ်ကုန်သည်သာတည်း။ ဟိ တသ္မိ ကုစ္ဆိဂတေယေဝ၊
ချဲ့ပြောရသော် ထိုလောသကတိဿထေရ်သည် အမိဝမ်းကိန်းသော်သာ။ နေသံ
ဂါမော၊ ထိုတံငါသည်တို့၏ ရွာကို။ သတ္တဝါရေ အဂ္ဂိနာ ဒဗော၊ ခုနစ်ကြိမ်တို့
တိုင်တိုင် မီးသည် လောင်အပ်ပြီ။ သတ္တဝါရေ ရညာ ဒဏ္ဍိတော၊ ခုနစ်ကြိမ်တို့

တိုင်တိုင် မင်းသည် ဒဏ်ပေးအပ်ပြီ။ ဧဝံ အနုက္ကမေန၊ ဤသို့ အစဉ်အားဖြင့်။ ဒုဂ္ဂတာ ဇာတာ၊ ဆင်းရဲကုန်သည် ဖြစ်ကြပြီ။ တေ၊ ထိုတံငါရွာသား တို့သည်။ “ပုဗ္ဗေ အမှာကံ၊ ရှေးက ငါတို့မှာ။ ဧဝံရူပံ နတ္ထိ၊ ဤသို့သဘောရှိသော အကိစ္စမဲ့သည် မရှိ။ ဣဒါနိ ပန ပရိဟာယာမ၊ ယခုအခါ၌ကား ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏။ အမှာကံ အန္တရေ၊ ငါတို့၏ အတွင်း၌။ ဧကာယ ကာဠကဏ္ဍိယာ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ တစ်ယောက်သော ကျက်သရေမရှိသူသည် ဖြစ်တန်ရာ၏။ ဒွေ ဘာဂါ ဟောမာတိ စိန္တယိသု၊ နှစ်စုတို့သည် ဖြစ်ကုန်အံ့”ဟု ကြံကြပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံကြပြီး၍။ ပဉ္စ ပဉ္စ ကုလသတာနိ၊ ငါးရာငါးရာကုန်သော အမျိုးတို့သည်။ ဧကတော အဟေသု၊ တစ်ခုစီအားဖြင့် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တတော ယတ္ထ၊ ထိုနှစ်စုခွဲပြီးမှ အကြင်အစဉ်။ တဿ မာတာပိတရော၊ ထိုလောသကတိဿထေရ်၏ မိဖုရားတို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။) သောဝ ကောဌာသော ပရိဟာယတိ၊ ထိုအစုသည်သာ ဆုတ်ယုတ်၏။ ဣတရော ဝဗတိ၊ သည့်ပြင် အစုသည် ကြီးပွား၏။ တေ တမ္ပိ ကောဌာသံ ဒွိဓာ၊ ထိုတံငါသည်တို့သည် ထိုဆုတ်ယုတ်သော အစုကိုလည်း နှစ်ပိုင်းကိုလည်းကောင်း။ တမ္ပိ ဒွိဓာ၊ ထိုဆုတ်ယုတ်သော အစုကိုလည်း နှစ်ပိုင်းကိုလည်းကောင်း။ (အကံသု၊ ပြုကုန်ပြီ)။ ဣတိ ဧဝံ တမေဝ ကုလံ ဧကံ၊ ဤသို့လျှင် ထိုအမျိုးသည်သာ တစ်ဦးတည်းသည်။ ယာဝ အဟောသိ၊ အကြင်မျှလောက် ဖြစ်ပြီ။ တာဝ ဝိဘဇိတွာ၊ ထိုတစ်ဦးတည်းဖြစ်အောင် ခွဲပြီး၍။ တေသံ ကာဠကဏ္ဍိဘာဝံ ၂ တွာ၊ ထိုသူတို့၏ ကျက်သရေယုတ်သူတို့ ဖြစ်ကြောင်းကို သိ၍။ ပေါထေတွာ နိက္ကမိသု၊ ရိုက်ပုတ်၍ နှင်ထုတ်ကုန်ပြီ။

အထ အဿ မာတာ၊ ထိုအခါ ထိုလောသကတိဿထေရ်၏ မိခင်သည်။ ကိစ္ဆေန ဇီဝမာနာ၊ ပင်ပန်းစွာ အသက်ရှင်လျက်။ ဂဗ္ဘေ ပရိပက္ခေ၊ ကိုယ်ဝန်သည် ရင့်ကျက်သော်။ ဧကသ္မိ ဌာနေ ဝိဇာယိ၊ တစ်ခုသော နေရာ၌ ဖွားပြီ။ ပစ္ဆိမဘဝိကသတ္တံ နာသေတုံ န သက္ကာ၊ နောက်ဆုံးဖြစ်သော ဘဝရှိသူ သတ္တဝါကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ မတတ်ကောင်း။ အန္တောယဋေ ပဒိပေါ ဝိယ၊ အိုးအတွင်းက ဆီမီးကဲ့သို့။ တဿ ဟဒယေ၊ ထိုလောသကတိဿ၏ နှလုံးသား၌။ အရဟတ္တဿ ဥပနိဿယော ဇလတိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏ အားကောင်းသော အကြောင်းသည် တောက်ပလျက် နေ၏။ သာ တံ ဒါရကံ ပဋိဇ္ဇေတွာ၊ ထိုမိခင်သည် ထိုသားငယ်ကို မွေးမြူ၍။ အာဓာဝိတွာ ဝိဓာဝိတွာ ဝိစရဏကာလေ၊ ရှေးရှုပြီး၍ အထူးထူးပြီး၍

လှည့်လည်တတ်ရာအခါ၌။ ဧကံ ကပါလကံ၊ တစ်ခုသော ခွက်ငယ်ကို။ အဿ ဟတ္ထေ ဒတ္တာ၊ ထိုသားငယ်၏ လက်၌ ပေး၍။ “ပုတ္တ ဧတံ ယရံ အို ငါသား ဟိုအိမ်သို့။ ပဝိသာတိ ပေသေတွာ ပလာတာ၊ ဝင်လော့”ဟု စေခိုင်း၍ ပြေးပြီ။ သော တတော ပဌာယ၊ ထိုသူငယ်သည် ထိုနေ့မှ စ၍။ ဧကကောဝ ဟုတွာ၊ တစ်ယောက်တည်းသာ ဖြစ်၍။ တတ္ထ တတ္ထ ဘိက္ခံ ပရိယေသိတွာ၊ ထိုထိုအရပ်၌ ထမင်းကို ရှာမှီး၍။ ဧကသ္မိ ဌာနေ သယတိ၊ တစ်ခုသော နေရာ၌ အိပ်၏။ န နှာယတိ၊ ရေမချိုး။ သရီရံ န ပဋိဇ္ဇတိ၊ ကိုယ်ကို မသုတ်သင်။ ပံသုပိသာစကော ဝိယ၊ မြေဘုတ်ဘီလူးလေးကဲ့သို့။ ကိစ္ဆေန ဇီဝိကံ ကပ္ပေတိ၊ ပင်ပန်းစွာ အသက်မွေးမှုကို ပြုရ၏။ သော အနုက္ကမေန၊ ထိုသူငယ်သည် အစဉ်အားဖြင့်။ သတ္တဝသိကော ဟုတွာ၊ ခုနစ်နှစ်သားရှိသည်ဖြစ်၍။ ဧကသ္မိ ဂေဟဒ္ဓါရေ၊ တစ်ခုသော အိမ်တံခါး ပေါက်၌။ ဥက္ခလိဓောဝနဿ ဆဉ္စိတဌာနေ၊ အိုးခွက်ဆေးရေကို စွန့်သွန်ရာ အရပ်၌။ ဧကေကံ ဘတ္တသိတ္ထံ၊ တစ်လုံးတစ်လုံးသော ထမင်းလုံးကို။ ကာကော ဝိယ ဥစ္စိုနိတွာ ခါဒတိ၊ ကျီးကဲ့သို့ ရှာဖွေကောက်ယူ၍ စားရှာ၏။

အထ ဓမ္မသေနာပတိ၊ ထိုအခါ တရားစစ်သူကြီး အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ သာဝတ္ထိယံ ပိဏ္ဍာယ စရမာနေ၊ သာဝတ္ထိမြို့၌ ဆွမ်းအကျိုးငှာ လှည့်လည်တော်မူသော်။ နံ ဒိသ္မာ၊ ထိုသူငယ်ကို မြင်၍။ “အယံ သတ္တော အတိကာရုညပ္ပတ္တော၊ ဤသူငယ်ကား အလွန်သနားထိုက်သူအဖြစ် ရောက်နေ၏။ ကတရဂါမဝါသိကော န ခေါတိ၊ ဘယ်ရွာနေလေသူနည်း”ဟု။ တသ္မိ မေတ္တာစိတ္တံ ဝမေတွာ၊ ထိုသူငယ်၌ မေတ္တာစိတ်ကို ပွားစေ၍။ ဧဟိ ရေတိ အာဟ၊ လာခဲ့ လူကလေးဟု ခေါ်တော်မူပြီ။ သော အာဂန္တာ၊ ထိုသူငယ်သည် လာ၍။ ထေရံ ဝန္တိတွာ အဌာသိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်ကို ရှိခိုး၍ တည်ပြီ။ အထ နံ ထေရော၊ ထိုအခါ ထိုသူငယ်ကို အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်သည်။ “ကတရဂါမဝါသိကော အသိ၊ ဘယ်ရွာနေသူသည် ဖြစ်သနည်း။ တေ မာတာပိတရော၊ သင်၏ မိဖတို့သည်။ ကဟံ ဝါတိ ပုဏ္ဏိ ဘယ်မှာနည်း”ဟု မေးပြီ။ ဘန္တေ အဟံ နိပ္ပစ္စယော၊ အိုဆရာတော် တပည့်တော်သည် ကျေးဇူးပြုတတ်သူ မရှိသူပါတည်း။ မယံ မာတာပိတရော၊ တပည့်တော်၏ မိဖတို့သည်။ မံ နိဿာယ၊ တပည့်တော်ကို အမှီပြု၍။ ကိလန္တာ အမှ ဣတိ၊ ပင်ပန်းကုန်သည် ဖြစ်ကုန်၏ဟု။ မံ ဆဉ္စေတွာ ပလာတာတိ၊ တပည့်တော်ကို စွန့်ပစ်၍ ပြေးကြပါပြီဟု လျှောက်ပြီ။ အပိ ပန ပဗ္ဗဇိဿသိတိ၊

ကိုရင်ဝတ်မလားဟု မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ အဟံ တာဝ ပဗ္ဗဇေယျံ၊ အိုဆရာတော် တပည့်တော်သည် ကိုရင်ဝတ်လိုပါ၏။ ပန မာဒိသံ ကပဏံ၊ သို့သော်လည်း တပည့်တော်ကဲ့သို့ ရှုစားအပ်သော အထီးကျန်သူကို။ ကော ပဗ္ဗာဇေဿတိတိ၊ ဘယ်သူသည် ကိုရင်ဝတ်ပေးအံ့နည်းဟု လျှောက်ပြီ။ (စာအုပ်မှာ ပဗ္ဗာဇေဿသိဟု ပုရိသ်မှား ရိုက်ထားသည်။) အဟံ ပဗ္ဗာဇေဿာမိတိ၊ ငါသည် ကိုရင်ဝတ်ပေးမည် ဟုမိန့်ပြီ။ သာဓု ဘန္တေ ပဗ္ဗာဇေထာတိ၊ ကောင်းပါပြီဘုရား ကိုရင်ဝတ်ပေးပါဟု လျှောက်ပြီ။ ထေရော တဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်သည် ထိုသူငယ်အား။ ခါဒနီယဘောဇနီယံ ဒတွာ၊ ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို ပေး၍။ တံ ဝိဟာရံ နေတွာ၊ ထို သူငယ်ကို ကျောင်းသို့ ခေါ်ဆောင်၍။ သဟတ္ထေနော နှာပေတွာ၊ မိမိလက်ဖြင့်ပင် ရေခိုးပေး၍။ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ ကိုရင်ဝတ်ပေး၍။ ပရိပုဏ္ဏဝဿံ ဥပသမ္မာဒေသိ၊ ပြည့်သော အသက်ရှိသည့် လောသကတိဿကို ရဟန်းခံပေးပြီ။ သော မဟလ္လကကာလေ၊ ထိုလောသကတိဿရဟန်းသည် အသက်ကြီးရာအခါ၌။ လောသကတိဿတ္ထေရောတိ ပညာယိတ္ထ၊ လောသကတိဿထေရ်ဟု ထင်ရှားပြီ။ အပ္ပပုညော အပ္ပလာဘော၊ ကုသိုလ်နည်း၏ လာဘ်လာဘနည်း၏။ တေန အသဒိသဒါနေပိ၊ ထိုလောသကတိဿထေရ်သည် မတုနိုင်အောင် လှူသည့် အသဒိသအလှူတော်ကြီး၌သော်မှလည်း။ ကုစ္ဆိပ္ပရော န လဒ္ဓပုဗ္ဗော ကိရ၊ ဝမ်းဗိုက်ပြည့်အောင် အစာအာဟာရကို မရအပ်ဖူးတဲ့။ ဇီဝိတဃဋ္ဌနမတ္တမေဝ လဘတိ ကိရ၊ အသက်ဆက်ရုံမျှကိုသာ ရသတဲ့။ ဟိ တဿ ပတ္တော မှန်၏ ထို လောသကတိဿထေရ်၏ သပိတ်၌။ ဧကသ္မိယေဝ ယာဂုဥဠုကေံ ဒိန္နော၊ တစ်မှုတ်သာ ဖြစ်သော ယာဂုကို လောင်းလှူအပ်သော်။ ပတ္တော သမတိတ္တိကော ဝိယ၊ သပိတ်သည် နှုတ်ခမ်းရေနှင့်အမျှ ပြည့်သကဲ့သို့။ ဟုတွာ ပညာယတိ၊ ဖြစ်၍ ထင်ရ၏။ အထ မနုဿာ၊ ထိုအခါ လူတို့သည်။ ဣမဿ ပတ္တော ပူရောတိ၊ ဤအရှင်မြတ်၏ သပိတ်သည် ပြည့်နေ၏ဟု တွေး၍။ ဟေဋ္ဌာ ယာဂုံ ဒေန္တိ၊ အောက်ကိုယ်တော် နောက်ကိုယ်တော်အား ယာဂုကို လောင်းကုန်၏။ တဿ ပတ္တော၊ ထိုလောသကတိဿ ထေရ်၏ သပိတ်၌။ ယာဂုံ ဒါနုကာလေ၊ ယာဂုကို ပေးလှူရာအခါ၌။ မနုဿာနံ ဘာဇနေ၊ လူတို့၏ ခွက်ထဲ၌။ ယာဂု အန္တရ-ဓာယတိတိပိ ဝဒန္တိ၊ ယာဂုသည် ကွယ်ပျောက်၏ဟူ၍လည်း ပြောဆိုကြ၏။ ခဇ္ဇကာဒိသုပိ ဧသေဝ နယော၊ ခဲဖွယ်စသည်တို့၌လည်း ဤနည်းပင်တည်း။

သော အပရေန သမယေန၊ ထိုလောသကတိဿထေရ်သည် တစ်ပါးသော အခါ၌။ ဝိပဿနံ ဝမေတွာ၊ ဝိပဿနာကို ပွားစေ၍။ အဂ္ဂမလေ အရဟတ္တ ပတိဋ္ဌိတောပိ၊ အမြတ်ဆုံးဖိုလ်ဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်၌ တည်ပါသော်လည်း။ အပ္ပလာဘောဝ အဟောသိ၊ လာဘ်လာဘမရှိသည်သာ ဖြစ်ပြီ။ အထ အဿ အနုပုဗ္ဗေန၊ ထိုအခါ ထိုလောသကတိဿထေရ်အား အစဉ်အားဖြင့်။ အာယုသင်္ခါရေသု ပရိဟိနေသု၊ အာယုသင်္ခါရတို့သည် ဆုတ်ယုတ်ကုန်သော်။ ပရိနိဗ္ဗာနဒိဝသော သမ္မာပုဏိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရာနေသည် ကောင်းစွာရောက်ပြီ။ ဓမ္မသေနာပတိ အာဝဇ္ဇေန္တော၊ တရားစစ်သူကြီး အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ဆင်ခြင်တော်မူသော်။ တဿ ပရိနိဗ္ဗာနဘာဝံ ဥ တွာ၊ ထိုလောသကတိဿထေရ်၏ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုမည့် အဖြစ်ကို သိ၍။ “အယံ လောသကတိဿထေရော၊ ဤလောသကတိဿထေရ်သည်။ အဇ္ဇ ပရိနိဗ္ဗာယိဿတိ၊ ယနေ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့။ အဇ္ဇ မယာ၊ ယနေ ငါသည်။ ဧတဿ ယာဝဒတ္တံ၊ ဤလောသကတိဿထေရ်အား အလိုရှိတိုင်း ဘုဉ်းပေးရအောင်။ အာဟာရံ ဒါတုံ ဝဋ္ဋတိတိ၊ အာဟာရကို လှူခြင်းငှာ သင့်၏”ဟု တွေး၍။ တံ အာဒါယ၊ ထိုလောသကတိဿထေရ်ကို ခေါ်ယူ၍။ သာဝတ္ထိ ပိဏ္ဏာယ ပါဝိသိ၊ သာဝတ္ထိမြို့သို့ ဆွမ်းအကျိုးငှာ ဝင်ပြီ။ ထေရော တံ နိဿာယ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်သည် ထိုလောသကတိဿထေရ်ကို အမှီပြု၍။ တာဝ ဗဟုမနုဿာယ သာဝတ္ထိယာ၊ သို့ကလောက် လူများစွာရှိသော သာဝတ္ထိမြို့၌။ ဟတ္ထံ ပသာရေတွာ၊ လက်ကို ဆန့်တန်း၍။ ဝန္တနမတ္တမ္ပိ နာလတ္ထ၊ ရှိခိုးခြင်းမျှကိုသော်လည်း မရပြီ။ အထ နံ ထေရော၊ ထိုအခါ ထိုလောသကတိဿထေရ်ကို အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်သည်။ အာဝုသော ဂစ္ဆ၊ ငါ့ရှင် သွားလော့။ အာသနသာလာယ နိသီဒါတိ၊ ဆွမ်းစားရပ်၌ နေလော့ဟု။ ဥယျောဇေတွာ ဂတော၊ ပြောဆိုလွတ်လိုက်၍ သွားပြီ။ အာဂတမေဝ တံ မနုဿာ၊ ကိုယ်တည်း ကြွလာသည်သာဖြစ်သော ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာကို လူတို့သည်။ အယျော အာဂတောတိ၊ အရှင်မြတ်သည် ကြွလာပြီဟု ပြော၍။ အာသနေ နိသီဒါပေတွာ၊ နေရာ၌ ထိုင်နေစေ၍။ ဘောဇေသိ၊ ဆွမ်းစားစေပြီ ဆွမ်းကပ်ပြီ။ (ဘောဇေသံ၊ ရှိသင့်သည်။) ထေရောပိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်သည်လည်း။ ဣမံ လောသကဿ ဒေဏာတိ၊ ဤအာဟာရကို လောသကအား လှူလိုက်ကြဟု ပြော၍။ လဒ္ဓါဟာရံ ပေသေသိ၊ ရအပ်သော အာဟာရကို ပို့စေပြီ။ တံ ဂဟေတွာ

ဂတာ၊ ထိုအာဟာရကို ယူ၍ သွားကြသတို့သည်။ လောသကတိဿထွေရံ အသရိတွာ၊ လောသကတိဿထေရ်ကို အမှတ်မရကြ၍။ သယမေဝ ဘုဉ္ဇိသု၊ ကိုယ်တိုင်ပင် စားကြပြီ။ အထ ထေရဿ ဥဋ္ဌာယ၊ ထိုအခါ အရှင်သာရိပုတ္တရာ ထေရ်၏ ထ၍။ ဝိဟာရံ ဂမနကာလေ၊ ကျောင်းသို့ ကြွရာအခါ၌။ လောသကတိဿထွေရာ အာဂန္တာ၊ လောသကတိဿထေရ်သည် လာ၍။ ထေရံ ဝန္တိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်ကို ရှိခိုးပြီ။ ထေရော နိဝတ္တိတွာ ဌိတကောဝ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်သည် နောက်ပြန်လှည့်၍ ရပ်တော်မူလျက်သာ။ “အာဝုသော တေ၊ အို ငါ့ရှင် သင်သည်။ ဘတ္တံ လဒ္ဓန္တိ ပုစ္ဆိ၊ ဆွမ်းကို ရအပ်ပြီလော” ဟု မေးပြီ။ နော လဘိဿာမ ဘန္တေတိ၊ တပည့်တော်တို့သည် ရကြပါလိမ့်မည် ဘုရားဟု ဖြေပြီ။ ထေရော သံဝေဂပ္ပတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်သည် ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ ရောက်၍။ ကာလံ ဩလောကေသိ၊ အခါကို ကြည့်ပြီ။ ကာလော အတိက္ကန္တော၊ မွန်းတည့်ချိန်သည် လွန်သွားပြီ။ ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်သည်။ “အာဝုသော ဟောတု၊ အို ငါ့ရှင် ဖြစ်ပါစေ။ ဣဓေဝ နိသီဒါတိ၊ ဤမှာပင် နေလော့ဟု ပြော၍။ လောသကထွေရံ အာသနသာလာယံ နိသီဒါပေတွာ၊ လောသကတိဿထေရ်ကို ဆွမ်းစားဇရပ်၌ နေစေ၍။ ကောသလရညော နိဝေသနံ အဂမာသိ၊ ကောသလမင်းကြီး၏ နန်းတော်သို့ ကြွတော်မူပြီ။ ရာဇာ ထေရဿ၊ ကောသလမင်းသည် အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်၏။ ပတ္တံ ဂါဟာပေတွာ၊ သပိတ်ကို ယူစေ၍။ ဘတ္တဿ အကာလောတိ၊ ဆွမ်း၏အချိန် မဟုတ်ဟု သိ၍။ ပတ္တပူရံ စတုမရရံ ဒါပေသိ၊ သပိတ်အပြည့် ဖြစ်သော စတုမရကို လှူစေပြီ။ ထေရော တံ အာဒါယ ဂန္တာ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်သည် ထိုစတုမရကို ယူ၍ သွား၍။ “အာဝုသော တိဿ ဧဟိ၊ ငါ့ရှင် တိဿ လာလော့။ ဣမံ စတုမရရံ ဘုဉ္ဇာတိ ဝတွာ၊ ဤစတုမရကို ဘုဉ်းပေးလော့” ဟု ပြော၍။ ပတ္တံ ဂဟေတွာ အဋ္ဌာသိ၊ သပိတ်ကို ကိုင်၍ တည်ပြီ။ သော ထေရေ ဂါရဝေန၊ ထိုလောသကတိဿထေရ်သည် အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်၌ ရိုသေလေးစားသဖြင့်။ လဇ္ဇန္တော န ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ ရှက်နိုး၍ မဘုဉ်းပေး။ အထ နံ ထေရော၊ ထိုအခါ ထိုလောသကတိဿထေရ်ကို အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်သည်။ “အာဝုသော တိဿ ဧဟိ၊ ငါ့ရှင်တိဿ လာလှည့်။ အဟံ ဣမံ ပတ္တံ၊ ငါသည် ဤသပိတ်ကို။ ဂဟေတွာဝ ဌဿာမိ၊ ကိုင်၍သာ တည်အံ့။ တံ နိသီဒိတွာ ပရိဘုဉ္ဇ၊

သင်သည် ထိုင်၍ ဘုဉ်းပေးလော့။ အဟံ ပတ္တံ၊ ငါသည် သပိတ်ကို။ ဟတ္ထတော သစေ မုဉ္ဇေယျံ၊ လက်မှ အကယ်၍ လွှတ်လိုက်အံ့။ ကိဉ္စိ န ဘဝေယျာတိ အာဟ၊ တစ်စုံတစ်ခုသည် မဖြစ်တော့ရာ မရှိတော့ရာ”ဟု ပြောပြီ။ အထ အာယသ္မာ လောသကတိဿတ္ထေရော၊ ထိုအခါ အရှင်လောသကတိဿထေရ်သည်။ အဂ္ဂသာဝကေ ဓမ္မသေနာပတိမ္ပိ၊ အဂ္ဂ သာဝကဖြစ်တော်မူသော တရားစစ်သူကြီး အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ပတ္တံ ဂဟေတွာ ဌိတေ၊ သပိတ်ကို ကိုင်၍ တည်တော် မူသော်။ စတုမဓုရံ ပရိဘုဉ္စိ၊ စတုမဓုကို ဘုဉ်းပေးပြီ။ တံ ထေရဿ အရိယိဒ္ဓိ- ဗလေန၊ ထိုစတုမဓုသည် အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်၏ အရိယာတန်ခိုး စွမ်းအား ကြောင့်။ ပရိက္ခယံ န အဂမာသိ၊ ကုန်ခြင်းသို့ မရောက်ပြီ။ တဒါ လောသက- တိဿတ္ထေရော၊ ထိုအခါ လောသကတိဿထေရ်သည်။ ယာဝဒတ္ထံ ဥဒရပူရံ ကတွာ ပရိဘုဉ္စိ၊ အလိုရှိတိုင်း ဝမ်းဗိုက်ပြည့်သည်ကို ပြု၍ ဘုဉ်းပေးပြီ။ စ တံ ဒိဝသံယေဝ၊ ဆက်ပြောရသော် ထိုနေ့၌ပင်။ အနုပါဒိသေသာယ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ် အကြွင်းအကျန်မရှိသော ငြိမ်းအေးခြင်းသဘောဖြင့် ငြိမ်းအေးပြီ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီ။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ သန္တိကေ ဌတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် အနီး၌ တည်တော်မူ၍။ သရီရနိက္ခေပံ ကာရေသိ၊ အလောင်းတော်စွန့်ပစ်သဂြိုဟ်မှုကို ပြုစေတော်မူပြီ။ ဓာတုယော ဂဟေတွာ၊ ဓာတ်တော်တို့ကို ယူ၍။ စေတိယံ ကရိသု၊ စေတီတည်ထားမှုကို ပြုကုန်ပြီ။

တဒါ ဘိက္ခု၊ ထိုအခါ ရဟန်းတို့သည်။ ဓမ္မသဘာယံ သန္တိပတိတွာ၊ တရား သဘင်၌ ကောင်းစွာကျရောက် စုဝေးကြ၍။ “အာရုံသော လောသကတိဿ- ဂ္ထေရော၊ အိုင်၊ ရှင်တို့ လောသကတိဿထေရ်သည်။ အဟော အပ္ပပုညော အပ္ပလာဘိ၊ အော် ကုသိုလ်ကံ မရှိလေစွ လာဘ်လာဘ မရှိလေစွ။ အပ္ပပုညေန အပ္ပလာဘိနာ၊ ကုသိုလ်ကံမရှိသော လာဘ်လာဘမရှိသော။ ဧဝရူပေန နာမ သန္တေန ကထံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသောသူမည်သည် ဖြစ်ပါလျက် အဘယ်ကြောင့်။ အရိယဓမ္မော လဒ္ဓေါတိ၊ အရိယာတို့မဂ်ဖိုလ်တရားကို ရအပ်လေသနည်း”ဟု။ ကထေန္တာ နိသီဒိသု၊ ပြောကြလျက် ထိုင်နေကုန်ပြီ။ သတ္တာ ဓမ္မသဘံ ဂန္တာ၊ ဘုရား ရှင်သည် တရားသဘင်သို့ ကြွတော်မူ၍။ “ဘိက္ခုဝေ ဧတရဟိ၊ ရဟန်းတို့ ယခုအခါ။ ကာယ ကထာယ၊ အဘယ်စကားဖြင့်။ သန္တိသိန္နာ အတ္ထ နု ဣတိ ပုစ္ဆိ၊ ကောင်းစွာ ထိုင်နေကြသည် ဖြစ်ကြသနည်း”ဟု မေးတော်မူပြီ။ ဣမာယ

နာမ ဘန္တေတိ၊ ဤမည်သော စကားဖြင့်ပါ အရှင်ဘုရားဟု။ တေ အာရောစယိသု၊
ထိုရဟန်းတို့သည် လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ “ဘိက္ခဝေ
ဧသော ဘိက္ခု၊ အိုရဟန်းတို့ ဤလောသကတိဿရဟန်းသည်။ အတ္တနော
အလာဘိဘာဝဉ္စ၊ မိမိ၏ လာဘ်လာဘမရှိကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ အရိယဓမ္မ-
လာဘိဘာဝဉ္စ အတ္တနာဝ အကာသိ၊ အရိယာတို့မဂ်ဖိုလ်တရား ရကြောင်းကို
လည်းကောင်း မိမိသည်ပင် ပြုပြီ။ ဟိ အယံ၊ မှန်၏ ဤလောသကတိဿသည်။
ပုဗ္ဗေ ပရေသံ၊ ရှေးက သူတစ်ပါးတို့၏။ လာဘန္တရာယံ ကတွာ၊ လာဘ်လာဘ
အန္တရာယ်ကို ပြုခဲ့၍။ အပ္ပလာဘိ ဇာတော၊ လာဘ်လာဘ မရှိသူသည် ဖြစ်ရပြီ။
အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနတ္တာတိ၊ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တဟု။ ဝိပဿနာယ ယုတ္တဘာဝဿ
ဗလေန၊ ဝိပဿနာကို အားထုတ်သူအဖြစ်၏ အစွမ်းအားကြောင့်။ အရိယဓမ္မ-
လာဘိ ဇာတောတိ ဝတွာ၊ အရိယာတို့တရား မဂ်ဖိုလ်ရသူသည် ဖြစ်ရပြီဟု
မိန့်တော်မူ၍။ အတိတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတိတေ ကဿပသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကာလေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ကဿပ
ဘုရားရှင် လက်ထက်တော်အခါ၌။ အညတရော ဘိက္ခု၊ တစ်ပါးသော ရဟန်း
သည်။ ဧကံ ကုဋ္ဌမ္ပိကံ နိဿာယ၊ တစ်ယောက်သော သူကြွယ်ကို မှီ၍။
ဂါမကာဝါသေ ဝသတိ၊ တောရွာငယ် ကျောင်း၌ နေ၏။ ပကတတ္တော သီလဝါ၊
ရဟန်းတို့ပင်ကိုသဘောရှိ၏ သီလပြည့်စုံ၏။ ဝိပဿနာယ ယုတ္တပ္ပယုတ္တော၊
ဝိပဿနာကို အားထုတ်အပြားအားဖြင့် အားထုတ်၏။ အထ ဧကော
ခိဏာသဝတ္ထေရော၊ ထိုအခါ တစ်ပါးသော ရဟန္တာထေရ်သည်။ သမဝတ္တဝါသံ
ဝသမာနော၊ နေရာတိုင်း၌ ဝတ်ထားကာ၊ အညီအမျှနေမှုကို နေလို၍။ အနုပုဗ္ဗေန
တဿ ဘိက္ခုနော၊ အစဉ်အားဖြင့် ထိုရဟန်း၏။ ဥပဋ္ဌာကကုဋ္ဌမ္ပိကဿ ဝသနဂါမံ
သမ္ပတ္တော၊ အလုပ်အကျွေးသူကြွယ်၏ နေရာရွာသို့ ကောင်းစွာရောက်လာပြီ။
ကုဋ္ဌမ္ပိကော ထေရဿ၊ သူကြွယ်သည် ရဟန္တာထေရ်၏။ ဣရိယာပထေယေဝ
ပသီဒိတွာ၊ ဣရိယာပုတ်၌ပင် ကြည်ညို၍။ ပတ္တံ အာဒါယ၊ သပိတ်ကို ယူ၍။
ယရံ ပဝေသေတွာ၊ အိမ်သို့ ဝင်စေ၍။ သက္ကစ္စံ ဘောဇေတွာ၊ ရှိသေ့စွာ ဆွမ်း
ကပ်၍။ ထောက် ဓမ္မကထံ သုတွာ၊ အနည်းငယ်သော တရားစကားကို နာယူ၍။
ထေရံ ဝန္တိတွာ၊ ရဟန္တာထေရ်ကို ရှိခိုး၍။ “ဘန္တေ အမှာကံ ဓုရိဝိဟာရမေဝ ဂစ္ဆထ၊
အိုအရှင်ဘုရား တပည့်တော်တို့၏ အမြဲကိုးကွယ်ရာကျောင်းသို့သာ ကြွတော်မူ

ကုန်လော့။ မယံ သာယနသမယေ၊ တပည့်တော်တို့သည် ညနေချမ်း၌။ အာဂန္တာ ပဿိဿာမာတိ အာဟ၊ လာ၍ ဖူးပါကုန်အံ့”ဟု လျှောက်ပြီ။ ထေရော ဝိဟာရံ ဂန္တာ၊ ရဟန္တာထေရ်သည် ကျောင်းသို့ သွား၍။ နေဝါသိကတ္ထေရံ ဝန္တိတွာ၊ ကျောင်းနေ မထေရ်ကို ရှိခိုး၍။ အာပုစ္ဆိတွာ ဧကမန္တံ နိသီဒိ၊ ပန်ကြား၍ တစ်ခုသောအရပ် အဖို့၌ ထိုင်နေပြီ။ သောပိ တေန သဒ္ဓိ၊ ထိုကျောင်းနေထေရ်သည်လည်း ထို ရဟန္တာထေရ်နှင့် အတူတကွ။ ပဋိသန္တာရံ ကတွာ၊ ပျူငှာလောကဝတ်ကို ပြု၍။ “အာဝုသော တေ ဘိက္ခဟာရော၊ ငါ့ရှင် သင်သည် ဆွမ်းအာဟာရကို၊ လဒ္ဓေါတိ ပုစ္ဆိ ရအပ်ပြီလော”ဟု မေးပြီ။ အာမ လဒ္ဓေါတိ၊ မှန်ပါ ရအပ်ပါပြီဟု လျှောက်ပြီ။ ကဟံ လဒ္ဓေါတိ၊ အဘယ်၌ ရအပ်ခဲ့သနည်းဟု မေးပြီ။ တုမှာကံ ဓုရဂါမေ၊ အရှင် ဘုရားတို့၏ တာဝန်ရှိရွာ၌ အမြဲနေရွာ၌။ ကုဋုမ္ပိကယရေတိ၊ သူကြွယ်အိမ်၌ပါ ဟု ဖြေပြီ။ စ ပန ဧဝံ ဝတွာ၊ ဆက်၍ အထူးပြောရသော် ဤသို့ ပြောဆိုပြီး၍။ အတ္တနော သေနာသနံ ပုစ္ဆိတွာ၊ မိမိအတွက် ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို မေး၍။ ပဋိဇဂ္ဂိတွာ ပတ္တစိဝရံ ပဋိသာမေတွာ၊ သုတ်သင်၍ သပိတ်သင်္ကန်းကို သိမှီး၍။ ဈာနသုခေန ဖလသုခေန စ၊ ဈာန်ချမ်းသာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဖိုလ်ချမ်းသာဖြင့် လည်းကောင်း။ ဝိတိနာမေန္တော နိသီဒိ၊ အချိန်ကုန်စေလျက် နေပြီ။

သောပိ ကုဋုမ္ပိကော သာယနသမယေ၊ ထိုကျောင်းဒါယကာ သူကြွယ် သည်လည်း ညနေချမ်း၌။ ဂန္ဓမာလဉ္စေဝ ပဒီပေယျဉ္စ ဂါဟာပေတွာ၊ နံသာပန်းကို လည်းကောင်း၊ ဆီမီးထွန်းစရာကိုလည်းကောင်း ယူစေ၍။ ဝိဟာရံ ဂန္တာ၊ ကျောင်းသို့ သွား၍။ နေဝါသိကတ္ထေရံ ဝန္တိတွာ၊ ကျောင်းထိုင်ထေရ်ကို ရှိခိုး၍။ ဘန္တေ ဧကော အာဂန္တုကတ္ထေရော အတ္ထိ၊ အရှင်ဘုရား အာဂန္တုထေရ် တစ်ပါးသည် ရှိ၏။ အာဂတော န ခေါတိ ပုစ္ဆိ ကြွလာပါ၏လောဟု မေးပြီ။ အာမ အာဂတောတိ၊ အေး ကြွလာ၏ဟု ဖြေပြီ။ ဣဒါနိ ကဟန္တိ၊ ယခုအခါ ဘယ်မှာ နည်းဟု မေးပြီ။ အသုကသေနာသနေ နာမာတိ၊ ထိုမည်သော ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာမှာဟု ဖြေပြီ။ သော တဿ သန္တိကံ၊ ထိုသူကြွယ်သည် ထိုရဟန္တာထေရ်၏ ထံသို့။ ဂန္တာ ဝန္တိတွာ၊ သွား၍ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ နိသီန္တော၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်စွာ ထိုင်နေ၍။ ဓမ္မကထံ သုတွာ၊ တရားစကားကို နာယူ၍။ သီတလဝေလာယ၊ ချမ်းအေးချိန်၌။ စေတိယဉ္စ ဟေမိဉ္စ ပူဇေတွာ၊ စေတီတော်ကိုလည်းကောင်း၊ ဟေမိပင်ကိုလည်းကောင်း ပူဇော် ၍။ ဒီပေ ဇာလေတွာ၊ ဆီမီးတို့ကို ညှိထွန်း

တောက်လောင်စေ၍။ ဥဘောပိ ဇနေ နိမန္တေတွာ ဂတော၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်
ကုန်သော ရဟန်းတို့ကို ဆွမ်းစားပင့်၍ သွားပြီ။ နေဝါသိကတ္ထေရောပိ ခေါ၊
ကျောင်းထိုင်ထေရ်သည်လည်း။ “အယံ ကုဋ္ဌမ္ပိကော ပရိဘိန္နော၊ ဤသူကြွယ်သည်
ငါ့အပေါ် အကြည်ညိုပျက်ပြီ။ အယံ ဘိက္ခု ဣမသ္မိံ ဝိဟာရေ၊ ဤအာဂန္တု
ရဟန်းသည် ဤကျောင်း၌။ သစေ ဝသိဿတိ၊ အကယ်၍ နေအံ့။ မံ ဧသော၊
ငါ့ကို ဤသူကြွယ်သည်။ ကိသ္မိဗ္ဗိ န ဂဏယိဿတိတိ၊ မည်သည့် နေရာ၌မျှ
ထည့်မတွက်တော့လတ္တံ့ဟု တွေး၍။ ထေရေ အနတ္တမနတံ အာပဇ္ဇိတွာ၊
ရဟန္တာထေရ်၌ မိမိစိတ်မရှိသည့်အဖြစ်သို့ ရောက်၍။ “ဣမသ္မိံ ဝိဟာရေ
ဧတဿ၊ ဤကျောင်း၌ ဤအာဂန္တု၏။ အဝသနာကာရော၊ မနေနိုင်မည်
အခြင်းအရာကို။ မယာ ကာတုံ ဝဋ္ဋတိတိ၊ ငါသည် ပြုခြင်းငှာ သင့်၏”ဟု တွေး၍။
ဥပဌာနဝေလာယ အာဂတေန၊ မထေရ်ကြီးဆည်းကပ်ချိန်၌ ရောက်လာသော။
တေန သဒ္ဓိ၊ ထို အာဂန္တုနှင့်အတူ။ ကိဗ္ဗိ န ကထေသိ၊ တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ မပြောပြီ။
ခိဏာသဝတ္ထေရော တဿ၊ ရဟန္တာထေရ်သည် ထိုကျောင်းထိုင်၏။ အဇ္ဈာသယံ
ဇာနိတွာ၊ အလိုဆန္ဒကို သိ၍။ “အယံ ထေရော မမ၊ ဤကျောင်းထိုင်ထေရ်သည်
ငါ၏။ ကုလေ ဝါ ဂဏေ ဝါ၊ ဒကာဒကာမ၌လည်းကောင်း၊ ဂိုဏ်းဂဏ၌
လည်းကောင်း။ အပလိဗုဒ္ဓဘာဝံ န ဇာနာတိတိ၊ အနှောင့်အရှက် မရှိကြောင်းကို
(အစွဲမရှိကြောင်းကို) မသိ”ဟု တွေး၍။ အတ္တနော ဝသနဌာနံ ဂန္တာ၊ မိမိ၏နေရာသို့
သွား၍။ ဈာနသုခေန ဖလသုခေန ဝီတိနာမေသိ၊ ဈာန်ချမ်းသာဖိုလ်ချမ်းသာဖြင့်
အချိန်ကုန်စေပြီ။

နေဝါသိကောပိ ပုနဒိဝသေ၊ ကျောင်းထိုင်သည်လည်း နောက်နေ့၌။ နခပိဋ္ဌေန
ဂဏ္ဍိ ပဟရိတွာ၊ လက်သည်းခွံဖြင့် ခေါင်းလောင်းကို တောက်၍ တီးခတ်၍။
နခေန ဒွါရံ အာကောဋေတွာ၊ လက်သည်းဖြင့် တံခါးကို ခေါက်၍။ ကုဋ္ဌမ္ပိကဿ
ဂေဟံ အဂမာသိ၊ သူကြွယ်၏ အိမ်သို့ ကြွပြီ။ သော တဿ ပတ္တံ ဂဟေတွာ၊ ထို
သူကြွယ်သည် ထိုကျောင်းထိုင်၏ သပိတ်ကို ယူ၍။ ပညတ္တာသနေ နိသီဒါပေတွာ၊
ခင်းထားအပ်သော နေရာ၌ ထိုင်စေ၍။ အာဂန္တုကတ္ထေရော ကဟံ ဘန္တေတိ
ပုဏ္ဏိ အာဂန္တုထေရ်သည် ဘယ်မှာလဲ ဘုရားဟု မေးပြီ။ “အဟံ တဝ ကုလူပကဿ၊
ငါသည် သင်သူကြွယ်၏ အိမ်ကပ်ရောက်သော ရဟန်း၏။ ပဝတ္တိံ န ဇာနာမိ၊
အဖြစ်ကို မသိ။ ဂဏ္ဍိ ပဟရန္တောပိ၊ ခေါင်းလောင်းကို တီးသော်လည်းကောင်း။

ဒွါရံ အာကောဋယန္တောပိ၊ တံခါးကို ခေါက်သော်လည်းကောင်း။ ပဗောဓေတုံ
 နာသက္ခိ၊ နိုးစေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပြီ။ ဟိယျော တဝ ဂေဟေ၊ မနေ့က သင်၏
 အိမ်၌။ ပဏီတဘောဇနံ ဘုရားတို့၊ မွန်မြတ်သော ဘောဇနကို စား၍။ ဇိရာပေတုံ
 အသက္ကောန္တော၊ အစာကြေစေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်၍။ ဣဒါနိ နိဒ္ဒ၊ ယခုအခါ အိပ်ပျော်
 ခြင်းသို့။ ဩက္ကန္တောယေဝ ဘဝိဿတိ၊ သက်ရောက်ဆဲသည်သာ ဖြစ်လတ္တံ့။ တံ
 ပသီဒမာနော၊ သင်သည် ကြည်ညိုသော်။ ဧဝရူပေသု ဌာနေသုယေဝ၊ ဤသို့
 သဘောရှိကုန်သော ဌာနတို့၌သာ။ ပသီဒသီတိ အာဟ၊ ကြည်ညို၏” ဟု ပြောပြီ။
 ခိဏာသဝတ္ထေရောပိ အတ္တနော၊ ရဟန္တာထေရ်သည်လည်း မိမိ၏။ ဘိက္ခာစာရ-
 ဝေလံ သလ္လက္ခေတွာ၊ ဆွမ်းခံချိန်ကို ကောင်းစွာမှတ်သား၍။ သရီရံ ပဋိဇ္ဇိတွာ၊
 ကိုယ်ကို သုတ်သင်၍။ ပတ္တစိဝရံ အာဒါယ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို ယူ၍။ အာကာသေ
 ဥပ္ပတိတွာ၊ ကောင်းကင်သို့ ယှံတက်၍။ အညတ္ထ အဂမာသိ၊ အခြားအရပ်သို့
 ကြွပြီ။ သော ကုဋုမ္ပိကော နေဝါသိကတ္ထေရံ၊ ထိုသူကြွယ်သည် ကျောင်းထိုင်
 ထေရ်ကို။ သပ္ပိမဓုသက္ခရာဘိသင်္ခတံ ပါယာသံ ပါယေတွာ၊ ထောပတ် ပျား သကာ
 တို့ဖြင့် ကောင်းစွာစီရင်အပ်သော နိဗ္ဗာန်ကို သောက်စေ၍ ဆက်ကပ်၍။ ပတ္တံ
 ဂန္ဓဇုဏ္ဏေဟိ ဥဗ္ဗဋ္ဌေတွာ၊ သပိတ်ကို နံ့သာမှုန့်တို့ဖြင့် ပွတ်တိုက်ဆေးကြော၍။
 ပုန ပူရေတွာ၊ တဖန် နိဗ္ဗာန်ပြည့်စေ၍။ “ဘန္တေ သော ထေရော၊ အရှင်ဘုရား
 ထိုအာဂန္တုထေရ်သည်။ မဂ္ဂကိလန္တော ဘဝိဿတိ၊ ခရီးပန်းသည် ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣဒံ
 အဿ၊ ဤနိဗ္ဗာန်ကို ထိုအာဂန္တုထေရ်အတွက်။ ဟရထာတိ အဒါသိ၊ ဆောင်ယူ
 ကြပါ”ဟု လျှောက်၍ လှူလိုက်ပြီ။ ဣတရော အပဋိက္ခိပိတွာဝ၊ သည်ပြင်
 ကျောင်းထိုင်သည် မပယ်မှု၍သာ။ ဂဟေတွာ ဂစ္ဆန္တော၊ ယူ၍ သွားသော်။ “သော
 ဘိက္ခု ဣမံ ပါယာသံ၊ ထိုအာဂန္တုရဟန်းသည် ဤနိဗ္ဗာန်ကို။ သစေ ပိဝိဿတိ၊
 အကယ်၍ သောက်ရအံ့။ ဂိဝါယံ ဂဟေတွာ၊ လည်ပင်းကို ကိုင်၍။ နိက္ကမိယ-
 မာနောပိ န ဂမိဿတိ၊ ဆွဲငင်ထုတ်အပ်သော်လည်း မသွားလတ္တံ့။ ပန၊ အထူး
 စဉ်းစားစရာကား။ အဟံ ဣမံ ပါယာသံ၊ ငါသည် ဤနိဗ္ဗာန်ကို။ မနုဿာနံ
 သစေ ဒဿာမိ၊ လူတို့အား အကယ်၍ ပေးအံ့။ မေ ကမ္မံ ငါ၏ အမှုသည်။ ပါကဋံ
 ဘဝိဿတိ၊ ထင်ရှားသည် ဖြစ်လတ္တံ့။ ဥဒကေ သစေ ဩပိလာပေဿာမိ၊ ရေ၌
 အကယ်၍ မျှောလိုက်အံ့။ ဥဒကပိဋေ သပ္ပိ ပညာယိဿတိ၊ ရေပြင်၌ ထောပတ်
 သည် ထင်ရှားလတ္တံ့။ ဘူမိယံ သစေ ဆဉ္ဇေဿာမိ၊ မြေ၌ အကယ်၍ စွန့်လိုက်၊

သွန်လိုက်အံ့။ ကာကသန္နိပါတေန ပညာယိဿတိ၊ ကျီးများစုဝေးကျရောက်သဖြင့် ထင်ရှားလတ္တံ့။ ဣမံ ကတ္ထ၊ ဤနိဿနာကို အဘယ်၌။ ဆဉ္ဇေယျံ န ခေါတိ ဥပဓာရေန္တော၊ စွန့်ရအံ့နည်း”ဟု စူးစမ်းသော်။ ဧကံ ဈာမက္ခေတ္တံ ဒိသ္မာ၊ တစ်ခုသော မီးလောင်လယ်ပြင်ကို မြင်၍။ အင်္ဂါရေ ဝိယူဟိတွာ၊ မီးကျီးတို့ကို ယက်၍။ တတ္ထ ပက္ခိပိတွာ၊ ထိုမီးလောင်လယ်ပြင်၌ ထည့်၍။ ဥပရိ အင်္ဂါရေဟိ ပဋိစ္စာဒေတွာ၊ အထက်၌ မီးကျီးတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်း၍။ ဝိဟာရံ ဂတော၊ ကျောင်းသို့ သွားသော်။ တံ ဘိက္ခု အဒိသ္မာ၊ ထိုအာဂန္တုရဟန်းကို မတွေ့ရ၍။ “အဒ္ဓါ သော ဘိက္ခု ဒီဏာသဝေါ၊ စင်စစ် ထိုအာဂန္တုရဟန်းသည် ရဟန္တာဖြစ်၍။ မမ အဇ္ဈာသယံ ဝိဒိတွာ၊ ငါ၏ အလိုဆန္ဒကို သိ၍။ အညတ္ထ ဂတော ဘဝိဿတိ၊ အခြားသို့ ကြွသည် ဖြစ်လတ္တံ့။ မယာ ဥဒရဟေတု၊ ငါသည် ဝမ်းဗိုက်အကြောင်း ကြောင့်။ အယုတ္တံ အဟော ကတန္တိ စိန္တေသိ၊ မလျော်သည်ကို အော် ပြုမိလေစွ”ဟု တွေးမိပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ တွေးမိပြီး၍။ တာဝဒေဝ အဿ၊ တွေးမိရာ ထိုခဏ၌ပင် ထိုကျောင်းထိုင်အား။ မဟန္တံ ဒေါမနဿံ ဥဒပါဒိ၊ ကြီးစွာသော စိတ်မကောင်းမှုသည် ထင်ရှား ဖြစ်ပြီ။ တတော ပဌာယေဝ စ၊ ထိုအခါမှ စ၍သာလည်း။ မနုဿပေတော ဟုတွာ၊ လူပြိတ္တာသည် ဖြစ်၍။ နစိရဿေဝ ကာလံ ကတွာ၊ မကြာမီ၌သာ သေမှုကို ပြု၍။ နိရယေ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ငရဲ၌ ဖြစ်ပြီ။

သော ဝဿသတသဟဿာနိ ဗဟူနိ၊ ထိုကျောင်းထိုင်သည် နှစ်သိန်းပေါင်းများစွာတို့ပတ်လုံး။ နိရယေ ပစ္စိတွာ၊ ငရဲ၌ ကျက်၍ ခံစားရ၍။ ပက္ကာဝသေသေန ပဋိပါဋိယာ၊ ခံစားရပြီးမှ ကျန်သောကံကြောင့် အစဉ်အတိုင်း။ ပဉ္စဇာတိသတေသု ယက္ခော ဟုတွာ၊ ဘဝငါးရာတို့၌ ဘီလူးသည် ဖြစ်၍။ ဧကဒိဝသမ္ပိ ဥဒရပူရံ၊ တစ်နေ့သော်မှလည်း ဗိုက်ပြည့်လောက်သော။ အာဟာရံ န လဘိ၊ အာဟာရကို မရပြီ။ ပန ဧကဒိဝသံ၊ ထူးခြားစွာရသည်ကိုပြောရသော် တစ်နေ့၌။ ဂတ္တမလံ ဥဒရပူရံ လဘိ၊ ကိုယ်ဝန်အညစ်အကြေးကို ဝမ်းဗိုက်ပြည့်အောင် စားခွင့်ရဖူးပြီ။ ပန ပဉ္စဇာတိသတေသု၊ တစ်ဖန် ဘဝငါးရာတို့၌။ သုနခေါ အဟောသိ၊ ခွေးသည် ဖြစ်ပြီ။ တဒါပိ ဧကဒိဝသံ ဘတ္တဝမနံ၊ ထိုအခါ၌လည်း တစ်နေ့၌ အန်ဖတ်ထမင်းကို။ ဥဒရပူရံ လဘိ၊ ဝမ်းဗိုက်ပြည့်အောင် စားရဖူးပြီ။ ပန သေသကာလေ၊ ဆန့်ကျင်ဖက်အဖြစ်ကို ပြောရသော် ကျန်သောအခါ၌။ တေန ဥဒရပူရော၊ ထိုလောသကတိဿထေရ်အလောင်းသည် ဝမ်းဗိုက်ပြည့်သော။ အာဟာရော

နာမ န လဒ္ဓပုဗ္ဗော၊ အစာအာဟာရမည်သည်ကို မရအပ်ဖူးပေ။ သုနခယောနိတော စဝိတွာ ပန၊ ခွေးမျိုးမှ စုတေပြီး၍ကား။ ကာသိရဋ္ဌေ ဧကသ္မိံ ဂါမေ၊ ကာသိတိုင်း၌ တစ်ခုသော ရွာ၌။ ဒုဂ္ဂတကုလေ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဆင်းရဲသောအမျိုး၌ ဖြစ်ပြီ။ တဿ နိဗ္ဗတ္တိတော ပဌာယ၊ ထိုသူ၏ ဖြစ်ရာအခါမှ စ၍။ တံ ကုလံ ပရမဒုဂ္ဂတမေဝ ဇာတံ၊ ထိုအမျိုးသည် အလွန်ဆင်းရဲသည်သာ ဖြစ်ပြီ။ ဇာတိတော ဥဒ္ဓံ၊ ဖွားသည်မှ အထက်ဟူသော နောက်၌။ ဥဒကကဉ္စိကာမတ္တမ္ပိ န လဘိ၊ ဆန်ပုန်းရည်မျှကို သော်လည်း မရပြီ။ တဿ နာမံ ပန၊ ထိုသူ၏ အမည်သည်ကား။ မိတ္တဝိန္ဒကောတိ အဟောသိ၊ မိတ္တဝိန္ဒကဟု ဖြစ်ပြီ။ မာတာပိတရော ဆာတကဒုက္ခံ၊ မိဖတို့သည် ငတ်သည့်ဆင်းရဲကို။ အမိဝါသေတုံ အသက္ကောန္တာ၊ သည်းခံခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင် ကြရကား။ “ဂစ္ဆ ကာဠကဏ္ဍိတိ၊ ထွက်သွား ကျက်သရေမဲ့”ဟု။ တံ ပေါထေတွာ နိဟရိသု၊ ထိုမိတ္တဝိန္ဒကကို ရိုက်ပုတ်၍ နှင်ထုတ်ကြပြီ။ သော အပဋိသရဏော ဝိစရန္တော၊ ထိုမိတ္တဝိန္ဒကသည် ကိုးကွယ်ရာမဲ့ လှည့်လည်သော်။ ဗာရာဏသီ အဂမာသိ၊ ဗာရာဏသီမြို့သို့ ရောက်သွားပြီ။ တဒါ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအခါ ဘုရားလောင်းသည်။ ဗာရာဏသီယံ ဒိသာပါမောက္ခော၊ ဗာရာဏသီမြို့၌ အရပ် မျက်နှာအကြီးအမှူးဖြစ်သော။ အာစရိယော ဟုတွာ၊ ဆရာသည် ဖြစ်၍။ ပဉ္စမာဏဝကသတာနိ၊ လုလင်ငယ်ငါးရာတို့ကို။ သိပ္ပံ ဝါစေတိ၊ အတတ်ပညာကို ရွတ်ဆိုစေ၏၊ သင်ပေး၏။ တဒါ ဗာရာဏသီဝါသိနော၊ ထိုအခါက ဗာရာဏသီ မြို့နေသူတို့သည်။ ဒုဂ္ဂတာနံ ပရိဗ္ဗယံ ဒတွာ၊ ဆင်းရဲသူတို့အတွက် စားနပ်ရိက္ခာကို ပေး၍။ သိပ္ပံ သိက္ခာပေန္တိ၊ အတတ်ပညာကို သင်ယူစေကုန်၏။ အယမ္ပိ မိတ္တဝိန္ဒကော၊ ဤမိတ္တဝိန္ဒကသည်လည်း။ ဗောဓိသတ္တဿ သန္တိကေ၊ ဘုရား လောင်း၏ အထံ၌။ သိပ္ပံ သိက္ခတိ၊ အတတ်ပညာကို သင်ယူ၏။ သော ဖရသော အနောဝါဒက္ခမော၊ ထိုမိတ္တဝိန္ဒကသည် ကြမ်းတမ်း၍ ဆုံးမမခံဘဲ။ တံ တံ ပဟရန္တော ဝိစရတိ၊ ထိုထိုသူကို ပုတ်ခတ်လျက် လှည့်လည်၏။ ဗောဓိသတ္တေန ဩဝဒိယမာနောပိ၊ ဘုရားလောင်းသည် ဆုံးမအပ်သော်လည်း။ ဩဝါဒံ န ဂဏှာတိ၊ ဩဝါဒကို မနာယူ။ တံ နိဿာယ၊ ထိုမိတ္တဝိန္ဒကကို မှီ၍။ အဿ အာယောပိ၊ ထိုဘုရားလောင်းအား ဝင်ငွေသည်လည်း။ မန္တော ဇာတော၊ နည်း လာသည် ဖြစ်ပြီ။

အထ သော၊ ထိုအခါ ထိုမိတ္တဝိန္ဒကသည်။ မာဏဝကေဟိ သဒ္ဓိ ဘဏ္ဍိတွာ၊ လုလင်ငယ်တို့နှင့် အတူ ငြင်းခုံ၍။ ဩဝါဒံ အဂ္ဂဏန္တော၊ ဩဝါဒကို မနာယူဘဲ။ တတော ပလာယိတွာ အာဟိဏ္ဏန္တော၊ ထိုဗာရာဏသီမြို့မှ ထွက်ပြေး၍ လှည့်လည်သော်။ ဧကံ ပစ္စန္တဂါမံ ပတွာ၊ တစ်ခုသော ပစ္စန္တရစ်ရွာသို့ ရောက်၍။ ဘတိ ကတွာ ဇီဝတိ၊ အခစားကို ပြု၍ အသက်မွေး၏။ သော တတ္ထ၊ ထိုမိတ္တဝိန္ဒကသည် ထိုပစ္စန္တရစ်ရွာ၌။ ဧကာယ ဒုဂ္ဂတိတ္ထိယာ သဒ္ဓိ၊ တစ်ယောက်သော ဆင်းရဲသူမနှင့် တကွ။ သံဝါသံ ကပ္ပေသိ၊ အတူနေမှုကို ပြုပြီ။ သာ တံ နိဿာယ၊ ထိုဆင်းရဲသူမသည် ထိုမိတ္တဝိန္ဒကကို မှီ၍။ ဒွေ ဒါရကေ ဝိဇာယိ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော သားငယ်တို့ကို မွေးဖွားပြီ။ ဂါမဝါသိနော၊ ရွာသူရွာသားတို့သည်။ “အမှာကံ သုသာသနံ ဒုသာသနံ၊ ငါတို့အား သတင်းကောင်းကိုလည်းကောင်း၊ မကောင်းသတင်းကိုလည်းကောင်း။ အာရောစေယျာသိတိ၊ ပြောကြားလော့”ဟု ပြော၍။ မိတ္တဝိန္ဒကဿ ဘတိ ဒတွာ၊ မိတ္တဝိန္ဒကအား အခကို ပေး၍။ တံ ဂါမဒ္ဓါရေ၊ ထိုမိတ္တဝိန္ဒကကို ရွာတံခါးအနီး၌။ ကုဋိကာယ ဝသာပေသု၊ တဲကုဋ်၌ နေစေကုန်ပြီ။ တံ မိတ္တဝိန္ဒကံ နိဿာယ ပန၊ ထိုမိတ္တဝိန္ဒကကို မှီ၍ကား။ တေ ပစ္စန္တဂါမဝါသိနော၊ ထိုပစ္စန္တရစ်ရွာနေသူတို့သည်။ သတ္တကုတ္တံ ရာဇဒဏ္ဍံ အဂမံသု၊ ခုနစ်ကြိမ် မင်းဒဏ် ပေးခံရခြင်းသို့ ရောက်ကုန်ပြီ။ နေသံ ဂေဟာနိ၊ ထိုပစ္စန္တရစ်ရွာနေသူတို့၏ အိမ်တို့သည်။ သတ္တကုတ္တံ ဈာယိသု၊ ခုနစ်ကြိမ် မီးလောင်ကုန်ပြီ။ သတ္တကုတ္တံ တဠာကံ ဘိဇ္ဇိ၊ ခုနစ်ကြိမ် ဆည်သည် ကျိုးပေါက်ပြီ။ တေ၊ ထိုပစ္စန္တရစ်ရွာနေသူတို့သည်။ “အမှာကံ ပုဗ္ဗေ၊ ငါတို့မှာ ရှေးက။ ဣမဿ မိတ္တဝိန္ဒကဿ အနာဂမနကာလေ၊ ဤမိတ္တဝိန္ဒက၏ မလာမီက။ ဧဝရူပံ နတ္ထိ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ဒုက္ခသည် မရှိခဲ့။ ဣဒါနိ ပန အဿ၊ ယခုအခါ၌ကား ဤမိတ္တဝိန္ဒက၏။ အာဂတကာလတော ပဋ္ဌာယ၊ ရောက်လာရာအခါမှ စ၍။ ပရိဟာယာမာတိ စိန္တယိသု၊ ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏”ဟု တွေးမိကြပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့တွေးမိကြ၍။ တံ ပေါထေတွာ နိဟရိသု၊ ထိုမိတ္တဝိန္ဒကကို ရိုက်ပုတ်၍ နှင်ထုတ်ကုန်ပြီ။

သော အတ္တနော၊ ထိုမိတ္တဝိန္ဒကသည် မိမိ၏။ ဒါရကေ ဂဟေတွာ၊ သားငယ်တို့ကို ခေါ်ယူ၍။ အညတ္ထ ဂစ္ဆန္တော၊ အခြားနေရာသို့ သွားသော်။ အမနုဿ-ပရိဂ္ဂဟိတံ ဧကံ အဋ္ဌဝိ ပါဝိသိ၊ ဘီလူးတို့သိမ်းပိုက်အပ်သော တစ်ခုသော တောအုပ်သို့ ဝင်သွားပြီ။ တတ္ထ အမနုဿာ၊ ထိုတောအုပ်က ဘီလူးတို့သည်။

အဿ ဒါရကေ စ ဘရိယဉ္ဇ၊ ထိုမိတ္တဝိန္ဒက၏ သားငယ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊
မယားကိုလည်းကောင်း။ မာရေတွာ မံသံ ခါဒိသု၊ သေစေ၍ သတ်၍ အသားကို
စားကြပြီ။ သော တတော ပလာယိတွာ၊ ထိုမိတ္တဝိန္ဒကသည် ထိုတောအုပ်မှ ပြေး
ခဲ့၍။ တတော တတော အာဟိဏ္ဏန္တော၊ ထိုထိုနေရာသို့ လှည့်လည်သွား
လာသော်။ ဂမ္ဘီရံ နာမ ဧကံ ပဋ္ဌနဂါမံ၊ ဂမ္ဘီရမည်သော တစ်ခုသော ဆိပ်ကမ်းရွာသို့။
နာဝါဝိဿဇ္ဇနဒိဝသေယေဝ ပတွာ၊ သင်္ဘောထွက်မည့်နေ့၌ပင် ရောက်၍။
ကမ္မကာရကော ဟုတွာ၊ အလုပ်သမားသည် ဖြစ်၍။ နာဝံ အဘိရဟံ၊ သင်္ဘောသို့
တက်ပြီ။ နာဝါ သမုဒ္ဒပိဋ္ဌေ၊ သင်္ဘောသည် ပင်လယ်ပြင်၌။ သတ္တာဟံ ဂန္ဓာ၊
ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး သွားပြီး၍။ သတ္တမေ ဒိဝသေ သမုဒ္ဒမဇ္ဈေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သော
နေ့၌ သမုဒ္ဒရာအလယ်၌။ အာကောဋေတွာ ဌပိတာ ဝိယ၊ ကျောက်ချ၍ ထားအပ်
သကဲ့သို့။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်ပြီ။ တေ ကာဠကဏ္ဍိသလာကံ စာရေသုံ၊ ထိုသင်္ဘောရှိ
လူတို့သည် ကျက်သရေမဲ့မဲကို (ကံဆိုးမဲ)ကို စီစဉ်ကြပြီ၊ ချကြပြီ။ သတ္တကုတ္တံ၊
မိတ္တဝိန္ဒကဿေဝ ပါပုဏိ၊ ခုနစ်ကြိမ် မိတ္တဝိန္ဒကအားသာ ရောက်ပြီ ကျပြီ။ မနုဿာ
တဿ၊ လူတို့သည် ထိုမိတ္တဝိန္ဒကအား။ ဧကံ ဝေဠုကလာပံ ဒတွာ၊ တစ်ခုသော
ဝါးစည်းကို ပေး၍။ ဟတ္ထေ ဂဟေတွာ၊ လက်တို့ကို ကိုင်၍။ သမုဒ္ဒပိဋ္ဌေ ခိပိသု၊
ပင်လယ်ပြင်သို့ ပစ်ချကုန်ပြီ။ တသ္မိ ခိတ္တမတ္ထေ၊ ထိုမိတ္တဝိန္ဒကကို ပစ်ချအပ်ပြီးကာမျှ
ဖြစ်သော်။ နာဝါ အဂမာသိ၊ သင်္ဘောသည် သွားပြီ။ မိတ္တဝိန္ဒကော ဝေဠုကလာပေ
နိပဇ္ဇိတွာ၊ မိတ္တဝိန္ဒကသည် ဝါးစည်း ဝါးဖောင်၌ အိပ်၍။ သမုဒ္ဒပိဋ္ဌေ ဂစ္ဆန္တော၊
ပင်လယ်ပြင်၌ သွားသော်။ ကဿပသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကာလေ၊ ကဿပဘုရားရှင်
လက်ထက်၌။ ရက္ခိတသီလဿ ဖလေန၊ စောင့်ရှောက်ခဲ့သောသီလ၏ အကျိုး
ကြောင့်။ သမုဒ္ဒပိဋ္ဌေ ဧကသ္မိ ဖလိကဝိမာနေ၊ ပင်လယ်ပြင်၌ တစ်ခုသော ဖလ်
ဝိမာန်၌။ စတဿော ဒေဝဓိတရော ပဋိလဘိတွာ၊ လေးယောက်ကုန်သော
နတ်သမီးတို့ကို ရ၍။ တာသံ သန္တိကေ၊ ထိုနတ်သမီးတို့၏ထံ၌။ သုခံ
အနုဘဝမာနော၊ ချမ်းသာကို ခံစားလျက်။ သတ္တာဟံ ဝသိ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး
နေပြီ။ တာ ပန ဝိမာနပေတိယော၊ ထိုဝိမာန်ကပြိတ္တာမတို့သည်ကား။ သတ္တာဟံ
သုခံ အနုဘဝန္တိ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ချမ်းသာကို ခံစားရကုန်၏။ သတ္တာဟံ ဒုက္ခံ
(အနုဘဝန္တိ) ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ဆင်းရဲကို (ခံစားရကုန်၏)။ သတ္တာဟံ ဒုက္ခံ
အနုဘဝိတုံ ဂစ္ဆမာနာ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ဆင်းရဲကို ခံစားခြင်းငှာ သွားကြသော်။

“ယာဝ မယံ အာဂစ္ဆာမ၊ အကြင်မျှလောက် ကျွန်မတို့သည် လာကုန်၏။ တာဝ က္ကဓေဝ ဟောဟိတိ၊ ထိုလာသည်တိုင်အောင် ဤဗိမာန်၌သာ ဖြစ်ပါလော့” ဟု။ ဝတ္တာ အဂမံသု၊ မှာထား၍ သွားကြပြီ။

မိတ္တဝိန္ဒကော တာသံ ဂတကာလေ၊ မိတ္တဝိန္ဒကသည် ထိုဝေမာနိက ပြိတ္တာမ တို့၏ သွားရာကာလ၌။ ဧဝဠကလာပေ နိပဇ္ဇိတွာ၊ ဝါးဖောင်၌ အိပ်၍။ ပုရတော ဂစ္ဆန္တော၊ ရှေ့သို့ သွားသော်။ ရဇတဝိမာနေ အဋ္ဌဒေဝဓိတရော လဘိ၊ ငွေဗိမာန်၌ နတ်သမီးရှစ်ယောက်တို့ကို ရပြီ။ တတောပိ ပရံ ဂစ္ဆန္တော၊ ထို ငွေဗိမာန်မှလည်း အခြားတစ်ပါးသို့ သွားသော်။ မဏိဝိမာနေ သောဠသ၊ ပတ္တမြားဗိမာန်၌ နတ်သမီး ၁၆-ယောက်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ကနကဝိမာနေ၊ ရွှေဗိမာန်၌။ ဒုတ္တိသ ဒေဝဓိတရော လဘိ၊ ၃၂-ယောက်သော နတ်သမီးတို့ကိုလည်းကောင်း ရပြီ။ တာသမ္ပိ ဝစနံ အကတွာ၊ ထိုနတ်သမီးတို့၏လည်း စကားကို လိုက်နာမှု မပြုမူ၍။ ပရတော ဂစ္ဆန္တော၊ အခြားတစ်ပါးသို့ သွားပြန်သော်။ အန္တရဒီပကေ၊ ရေလယ် ကျွန်းငယ်တစ်ခု၌။ ဧကံ ယက္ခနဂရံ အဒ္ဓသ၊ တစ်ခုသော ဘီလူးမြို့ကို တွေ့ရပြီ။ တတ္ထ ဧကာ ယက္ခိနိ၊ ထိုဘီလူးမြို့၌ တစ်ယောက်သော ဘီလူးမသည်။ အဇရူပေန ဝိစရတိ၊ ဆိတ်မအသွင်ဖြင့် လှည့်လည်၏။ မိတ္တဝိန္ဒကော တဿာ၊ မိတ္တဝိန္ဒက သည် ထိုဆိတ်မ၏။ ယက္ခိနိဘာဝံ အဇာနန္တော၊ ဘီလူးမဖြစ်ကြောင်းကို မသိရကား။ အဇမံသံ ခါဒိဿာမိတိ၊ ဆိတ်သားကို စားအံ့ဟု တွေး၍။ ပါဒေ အဂ္ဂဟေသိ၊ ခြေတို့ကို ကိုင်ဆွဲပြီ။ သာ ယက္ခာနုဘာဝေန၊ ထိုဘီလူးမသည် ဘီလူး တန်ခိုးဖြင့်။ တံ ဥက္ခိပိတွာ ခိပိ၊ ထိုမိတ္တဝိန္ဒကကို မြှောက်၍ ပစ်လိုက်ပြီ။ သော တာယ ခိတ္တော၊ ထိုမိတ္တဝိန္ဒကသည် ထိုဘီလူးမက မြှောက်ပစ်အပ်သော်။ သမုဒ္ဒမတ္ထကေန ဂန္ဓာ၊ ပင်လယ်ပြင်အထက်ဖြင့် သွား၍။ ဗာရာဏသီယံ ပရိခါပိဋ္ဌေ၊ ဗာရာဏသီမြို့၌ ကျုံးအပြင်၌။ ဧကသ္မိ ကဏ္ဍကဂုမ္မမတ္ထကေ ပတိတွာ၊ တစ်ခုသော ဆူးခြုံထက်၌ ကျ၍။ ပဝဋ္ဋမာနော ဘူမိယံ ပတိဌာသိ၊ လိမ့်လျက် မြေ၌ တည်ပြီ။ တသ္မိစ္စ သမယေ တသ္မိ ပရိခါပိဋ္ဌေ၊ ထိုအခါကလည်း ထိုကျုံး အပြင်၌။ ရညော စရမာနာ အဇိကာ၊ မင်း၏ ကျက်စားနေကုန်သော ဆိတ်မတို့ကို။ စောရာ ဟရန္တိ၊ သူခိုးတို့သည် ဆောင်ယူတတ်ကုန်၏။ အဇိကဂေါပကာ၊ ဆိတ်ကျောင်းသူ ဆိတ်စောင့်သူတို့သည်။ “စောရေ ဂဏှိဿာမာတိ၊ သူခိုးတို့ကို ဖမ်းယူကုန်အံ့” ဟု တွေး၍။ ဧကမန္တံ နိလိနာ အဋ္ဌသု၊ တစ်ဘက်အစွန်းအရပ်၌

ပုန်းအောင်းကြလျက် တည်ကုန်ပြီ။ မိတ္တဝိန္ဒကော ပဝဋ္ဋိတွာ၊ မိတ္တဝိန္ဒကသည် လိမ့်၍။ ဘူမိယံ ဌိတော၊ မြေ၌ တည်သော်။ တာ အဇိကာ ဒိသွာ၊ ထိုဆိတ်မတို့ကို မြင်၍။ “အဟံ သမုဒ္ဒေ၊ ငါသည် ပင်လယ်၌။ ဧကသ္မိံ ဒီပကေ အဇိကံ၊ တစ်ခုသော ကျွန်းငယ်ပေါ်က ဆိတ်မကို။ ပါဒေ ဂဟေတွာ၊ ခြေတို့ကို ကိုင်ခြင်းကြောင့်။ တာယ ဒိတ္တော၊ ထိုဆိတ်မသည် မြှောက်ပစ်အပ်၍။ ဣဓ ပတိတော၊ ဤကျုံးအပြင်၌ ကျပြီ။ ဣဒါနိ ဧကံ အဇိကံ၊ ယခုအခါ တစ်ကောင်သော ဆိတ်မကို။ ပါဒေ သစေ ဂဟေဿာမိ၊ ခြေတို့ကို အကယ်၍ ကိုင်အံ့။ သာ မံ၊ ထိုဆိတ်မသည် ငါ့ကို။ ပရတော သမုဒ္ဒပိဋ္ဌေ၊ ဤနေရာမှအပ အခြားသော ပင်လယ်ပြင်၌။ ဝိမာန-ဒေဝတာနံ သန္တိကေ၊ ဝိမာန်ရှင်နတ်သမီးတို့၏ ထံ၌။ ခိပိဿတိတိ စိန္တေသိ၊ ပစ်ချလတ္တံ့” ဟု တွေးပြီ။ သော ဧဝံ၊ ထိုမိတ္တဝိန္ဒကသည် ဤသို့။ အယောနိသော မနသိကရိတွာ၊ မသင့်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်း၍။ အဇိကံ ပါဒေ ဂဏှိ၊ ဆိတ်မကို ခြေ၌ ကိုင်ပြီ။ သာ ဂဟိတမတ္တာ ဝိရဝိ၊ ထိုဆိတ်မသည် ကိုင်အပ်ကာမျှဖြစ်သော် မြည်ပြီ။ အဇိကဂေါပကာ ဣတော စိတော စ အာဂန္တာ၊ ဆိတ်စောင့်သူ၊ ဆိတ်ကျောင်းသူတို့သည် ထိုမှဤမှလည်း ထွက်လာကြ၍။ တံ ဂဟေတွာ၊ ထိုမိတ္တဝိန္ဒကကို ဖမ်းယူ၍။ “ဧသော ဧတ္တကံ ကာလံ၊ ဤသူသည်ကား ဤမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ ရာဇကုလေ အဇိကခါဒကော၊ မင်းအိမ်က ဆိတ်ခိုးသတ်စားသော။ စောရောတိ၊ သူခိုးတည်း” ဟု ပြော၍။ တံ ကောဋေတွာ ဗန္ဓိတွာ၊ ထိုမိတ္တဝိန္ဒကကို ထောင်းထု၍ ဖမ်းဆီး၍။ ရညော သန္တိကံ နေန္တိ၊ မင်း၏ ထံသို့ ဆောင်ယူကုန်၏။

တသ္မိံ ခဏေ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအချိန်၌ ဘုရားလောင်းသည်။ ပဉ္စသတ မာဏဝကပရိဝုတော နဂရာ နိက္ခမ္မ၊ ငါးရာသော လုလင်ငယ်များခြံရံအပ်လျက် မြို့မှ ထွက်၍။ နှာယိတုံ ဂစ္ဆန္တော၊ ရေချိုးခြင်းငှာ သွားသော်။ မိတ္တဝိန္ဒကံ ဒိသွာ သဉ္ဇာနိတွာ၊ မိတ္တဝိန္ဒကကို မြင်၍ မှတ်မိ၍။ တေ မနုဿေ၊ ထိုလူတို့ကို။ “တာတာ အယံ၊ အမောင်တို့ ဤသူသည်။ အမှာကံ အန္တေဝါသိကော၊ ငါတို့၏ အနီးနေ တပည့်တည်း။ ကသ္မာ နံ ဂဏှာထာတိ အာဟ၊ ဘာကြောင့် ထိုသူကို ဖမ်းကြ သလဲ” ဟု မေးပြီ။ အယျ အဇိကစောရကော၊ အရှင် ဆိတ်သူခိုးပါတည်း။ ဧကံ အဇိကံ ပါဒေ ဂဏှိ၊ တစ်ကောင်သော ဆိတ်မကို ခြေ၌ ကိုင်ပါပြီ။ တသ္မာ ဂဟိတောတိ၊ ထို့ကြောင့် ဖမ်းယူအပ်ပါပြီဟု ဖြေကြပြီ။ တေန ဟိ ဧတံ၊ ထိုသို့

ဖြစ်လျှင် ထိုသူကို။ အမှန်ကံ ဒါသံ ကတွာ ဒေထ၊ ငါတို့အတွက် ကျွန်ကို ပြု၍
ပေးကြလော့။ အမှေ နိဿာယ ဇိဝိဿတိတိ၊ ငါတို့ကို မှီ၍ အသက်မွေးလတ္တံ့
ဟု ပြောပြီ။ တေ သာဓု အယျာတိ၊ ထိုဖမ်းလာသူတို့သည် ကောင်းပါပြီ အရှင်ဟု
ပြောကြ၍။ တံ ဝိဿဇေတွာ အဂမံသု၊ ထိုမိတ္တဝိန္ဒကကို လွှတ်၍ သွားကြပြီ။
အထ နံ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအခါ ထိုမိတ္တဝိန္ဒကကို ဘုရားလောင်းသည်။
“မိတ္တဝိန္ဒက တံ ဧတ္တကံ ကာလံ၊ အိုမိတ္တဝိန္ဒက သင်သည် ဤမျှလောက်သော
ကာလပတ်လုံး။ ကဟံ ဝသီတိ ပုစ္ဆိ၊ ဘယ်၌ နေသနည်း”ဟု မေးပြီ။ သော
အတ္တနာ၊ ထိုမိတ္တဝိန္ဒကသည် မိမိသည်။ သဗ္ဗံ ကတကမ္ပံ အာရောစေသိ၊
အလုံးစုံသော ပြုအပ်သည့်အမှုကို ပြောပြပြီ။ “အတ္တကာမာနံ ဝစနံ
အကရောန္တော၊ ကောင်းကျိုးလိုလားသူတို့၏ စကားကို မပြုမလိုက်နာသူသည်။
ဧဝံ ဒုတ္တံ ပါပုဏ္ဏာတိတိ၊ ဤသို့ ဆင်းရဲသို့ ရောက်ရ၏” ဟု။ ဗောဓိသတ္တော
ဝတွာ၊ ဘုရားလောင်းသည် ပြောပြ၍။

၄၁။ “ယော အတ္တကာမဿ ဟိတာနုကမ္ပိနော၊
ဩဝဇ္ဇမာနော န ကရောတိ သာသနံ။
အဇိယာ ပါဒမောလမ္ပ၊
မိတ္တကော ဝိယ သောစတိ”တိ။

ယော အတ္တကာမဿ (လ) မိတ္တကော ဝိယ သောစတိ”ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ
အာဟ၊ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

၄၁။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အတ္တကာမဿ ဟိတာနုကမ္ပိနော၊
ကြီးပွားမှု လိုလား၍ အစီးအပွားဖြင့် အစဉ်သနားသူ၏။ ဩဝဇ္ဇမာနော၊
ဩဝါဒပေးခံ ရသော်။ သာသနံ န ကရောတိ၊ အဆုံးအမကို မပြု၊ မလိုက်နာ။
သော၊ ထိုမလိုက်နာ သူသည်။ အဇိယာ ပါဒံ ဩလမ္ပ၊ ဆိတ်မ၏
ခြေထောက်ကို ဆွဲမိ၍။ မိတ္တကော သောစတိဝိယ၊ မိတ္တဝိန္ဒကသည်
စိုးရိမ်ရသကဲ့သို့။ (သောစတိ၊ စိုးရိမ်ရ၏)။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အတ္တကာမဿာတိ ဝုဒ္ဓိ ဣစ္ဆန္တဿ၊ အတ္တကာမဿ
ဟူသည်ကား ကြီးပွားမှုကို လိုလားသူ၏တည်း။ ဟိတာနုကမ္ပိနောတိ ဟိတေန
အနုကမ္ပမာနဿ၊ ဟိတာနုကမ္ပိနော ဟူသည်ကား စီးပွားဖြင့် အစဉ်သနားနေ

သူ၏တည်း။ ဩဝဇ္ဇမာနောတိ၊ ဩဝဇ္ဇမာနော ဟူသည်ကား။ မုဒုကေန
 ဟိဟစိတ္တေန ဩဝဒိယမာနော၊ နူးညံ့သော စီးပွားလိုလားစိတ်ထားဖြင့် ဩဝါဒ
 ပေးခံရသော်တည်း။ န ကရောတိ သာသနန္တိ န ကရောတိ သာသနံ ဟူသည်
 ကား။ အနုသိဋ္ဌံ န ကရောတိ၊ ဩဝါဒကို မပြုမလိုက်နာ။ ဒုဗ္ဗစော အနောဝါဒကော
 ဟောတိ၊ ပြောရခက်သူသည် ဩဝါဒ ပေးမရသူသည် ဖြစ်၏တည်း။ မိတ္တကော
 ဝိယ သောစတိတိ၊ မိတ္တကော ဝိယ သောစတိ ဟူသည်ကား။ အယံ မိတ္တဝိန္ဒကော၊
 ဤမိတ္တဝိန္ဒကသည်။ အဇိကာယ ပါဒံ ဂဟေတွာ၊ ဆိတ်မ၏ ခြေထောက်ကို
 ဆွဲကိုင်မိ၍။ သောစတိ ယထာ ကိလမတိ ယထာ၊ စိုးရိမ်ရသကဲ့သို့ ပင်ပန်းရ
 သကဲ့သို့။ ဧဝံ နိစ္စကာလံ သောစတိ၊ ဤသို့ အချိန်ရှိတိုင်း စိုးရိမ်ရ၏တည်း။ ဣတိ
 ဣမာယ ဂါထာယ၊ ဤသို့ ဤဂါထာဖြင့်။ ဗောဓိသတ္တော ဓမ္မံ ဒေသေတိ၊ ဘုရား
 လောင်းသည် တရားကို ဟောပြီ။

ဧဝံ တေန ထေရေန၊ ဤကဲ့သို့ ထိုလောသကတိဿထေရ်သည်။ ဧတ္တကေ
 အဒ္ဓါနေ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော ကဿပ၊ ဂေါတမဘုရားရှင်နှစ်ဆူတို့ ကြား
 ကာလ၌။ တီသု အတ္တဘာဝေသု ယေဝ၊ သုံးခုကုန်သော ဘဝတို့၌သာ။ ကုဏ္ဍိပရော
 လဒ္ဓပုဗ္ဗော၊ ဝမ်းဗိုက်ပြည့်သော အာဟာရကို ရအပ်ဖူး၏။ ယက္ခေန ဟုတွာ၊
 ဘီလူးသည် ဖြစ်၍။ ဧကဒိဝသံ ဂဗ္ဘမလံ လဒ္ဓံ၊ တစ်နေ့ ကိုယ်ဝန်အညစ်အကြေးကို
 ဗိုက်ပြည့်အောင် ရအပ်ပြီ။ သုနခေန ဟုတွာ၊ ခွေးသည် ဖြစ်၍။ ဧကဒိဝသံ
 ဘတ္တဝမနံ၊ တစ်နေ့ အန်ဖတ်ထမင်းကိုလည်းကောင်း။ ပရိနိဗ္ဗာနဒိဝသေ၊
 ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုရာနေ့၌။ ဓမ္မသေနာပတိဿ အာနုဘာဝေန၊ တရားစစ်သူကြီး အရှင်
 သာရိပုတ္တရာ၏ အာနုဘော်ကြောင့်။ စတုမဓူရံ လဒ္ဓံ၊ စတုမဓူကိုလည်းကောင်း
 ဗိုက်ပြည့်အောင် ရအပ်ပြီ။ ဧဝံ ပရဿ၊ ဤသို့ သူတစ်ပါး၏။ လာဘန္တရာယ-
 ကရဏံ နာမ မဟာဒေါသန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ရထိုက်သည့် လာဘ်အန္တရာယ်ပြုခြင်း
 မည်သည် အပြစ်ကြီးလေးလှ၏ဟု သိထားပါလေ။ ပန တသ္မိံ ကာလေ သောပိ
 အာစရိယော၊ ဆက်ပြောရသော် ထိုအခါက ထိုဘုရားလောင်း ဆရာသည်
 လည်းကောင်း။ မိတ္တဝိန္ဒကောပိ ယထာကမ္မံ ဂတော၊ မိတ္တဝိန္ဒကသည်
 လည်းကောင်း ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။

သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ “ဘိက္ခုဝေ ဧဝံ၊ အိုရဟန်းတို့ ဤကဲ့သို့။ အတ္တနော အပ္ပလာဘိဘာဝဉ္စ၊ မိမိ၏ လာဘ်လာဘ မရှိကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ အရိယဓမ္မလာဘိဘာဝဉ္စ၊ အရိယာတို့တရား မဂ်ဖိုလ်ရကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ သယမေဝ ဧသော အကာသီတိ၊ ကိုယ်တိုင်သာ ဤလောသကတိဿသည် ပြုခဲ့ပြီ ဟု မိန့်တော်မူပြီး၍။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္တိ ယဋေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ “တဒါ မိတ္တဝိန္ဒကော၊ ထိုအခါက မိတ္တဝိန္ဒကသည်။ လောသကတိဿတ္ထေရော အဟောသိ၊ လောသကတိဿထေရ်သည် ဖြစ်လာပြီ။ ဒိသာပါမောက္ခာစရိယော ပန၊ ဒိသာပါမောက္ခဆရာသည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ”ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

လောသကဇာတကဝဏ္ဏနာ ပဌမာ၊ ရွေးဦးစွာသော
လောသကဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၂။ ကပေါတဇာတကဝဏ္ဏနာ

ယော အတ္ထကာမဿာတိ ဣဒံ၊ ယော အတ္ထကာမဿ စသော ဤတရား ဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ အညတရံ လောလဘိက္ခံ၊ တစ်ပါးသော လျှပ်ပေါ်သော ရဟန်းကို (အာရုံငါးပါး အစွဲကြီးသော ရဟန်းကို)။ အာရဗ္ဗ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ တဿ လောလဘာဝေါ၊ ထိုရဟန်း၏ လျှပ်ပေါ်ကြောင်းသည်။ နဝကနိပါတေ ကာကဇာတကေ၊ နဝကနိပါတ်၌ ကာကဇာတ်၌။ အာဝိ ဘဝိဿတိ၊ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်လတ္တံ့။ တဒါ ပန တံ ဘိက္ခု၊ ထိုအခါ၌ကား ထိုလျှပ်ပေါ်သော ရဟန်းကို အခြားရဟန်း တို့သည်။ “ဘန္တေ အယံ ဘိက္ခု၊ ရှင်တော်ဘုရား ဤရဟန်းကား။ လောလောတိ သတ္ထု အာရောစေသုံ၊ လျှပ်ပေါ်ပါ၏”ဟု ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားကြပြီ။ အထ နံ သတ္တာ၊ ထိုအခါ ထိုလျှပ်ပေါ်သော ရဟန်းကို ဘုရားရှင်သည်။ “ဘိက္ခု တံ၊ အိုရဟန်း သင်သည်။ လောလော အသိ ကိရ၊ လျှပ်ပေါ်သည် ဖြစ်သတဲ့။ ဣတိ သစ္စံတိ ပုစ္ဆိ ဤသို့ကြားရသည်ကား မှန်သလော”ဟု မေးတော်မူပြီ။ အာမ

ဘန္တေတိ၊ မှန်ပါ၏ ဘုရားဟု ဖြေပြီ။ သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ “ဘိက္ခု တံ၊ အိုရဟန်း သင်သည်။ ပုဗ္ဗေပိ လောလော၊ ရှေးကလည်း လျှပ်ပေါ်၏။ လောလကာရဏာ ဇီဝိတက္ခယံ ပတ္တော၊ လျှပ်ပေါ်သော အကြောင်းကြောင့် အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်ရပြီ။ ပဏှိတာပိ တံ နိဿာယ၊ ပညာရှိတို့သည်လည်း သင့်ကို မှီ၍။ အတ္တနော ဝသနဌာနာ၊ မိမိ၏ နေရာမှ။ ပရိဟိနာတိ ဝတွာ၊ ဆုတ်ယုတ်ရကုန်ပြီ”ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတိတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတိတေ ဗာရာဏသီယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ပါရာဝတယောနိယံ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ခိုမျိုး၌ ဖြစ်ပြီ။ တဒါ ဗာရာဏသီဝါသီနော၊ ထိုအခါက ဗာရာဏသီမြို့၌ နေသူတို့သည်။ ပုညကာမတာယ တသ္မိတသ္မိတဌာနေ၊ ကုသိုလ်လိုချင်သောကြောင့် ထိုထို နေရာ၌။ သကုဏာနံ သုခဝသနတ္ထာယ၊ ငှက်တို့၏ ချမ်းသာစွာနေဖို့အကျိုးငှာ။ ထုသပစ္ဆိယော ဩလမ္ပေန္တိ၊ ဖွဲ့တောင်းတို့ကို ချိတ်ကြ၊ ဆွဲကြ၏။ ဗာရာဏသီသေဌိနော ဘတ္တကာရကောပိ၊ ဗာရာဏသီသူဌေး၏ ထမင်းဟင်းချက်သူသည်လည်း။ အတ္တနော မဟာနသေ၊ မိမိ၏ စားဖို့အိမ်၌။ ဧကံ ထုသပစ္ဆိ၊ တစ်လုံးသော ဖွဲ့တောင်းကို။ ဩလမ္ပေတွာ ဌပေသိ၊ ဆွဲချိတ်၍ ထားပြီ။ ဗောဓိသတ္တော တတ္ထဝါသံ ကပ္ပေသိ၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုဖွဲ့တောင်း၌ နေထိုင်မှုကို ပြုပြီ။ သောပါတောဝ နိက္ခမိတွာ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် စောစောကပင် အစာရှာထွက်ခဲ့၍။ ဂေါစရေ စရိတွာ၊ အစာရှာရာနေရာ၌ လှည့်လည်၍။ သာယံ အာဂန္တာ၊ ညနေချမ်း၌ ပြန်လာ၍။ တတ္ထ ဝသန္တော၊ ထိုဖွဲ့တောင်း၌ နေလျက်။ ကာလံ ခေပေသိ၊ အချိန်ကို ကုန်စေပြီ။ အထ ဧကဒိဝသံ၊ ထိုအခါ တစ်နေ့၌။ ဧကော ကာကော၊ တစ်ကောင်သော ကျီးသည်။ မဟာနသမတ္ထကေန ဂစ္ဆန္တော၊ စားဖို့အိမ်အထက်မှ ပျံသွားသော်။ အဗ္ဗိလာနဗ္ဗိလမစ္ဆမံသာနံ၊ ချဉ်၊ မချဉ်ကုန်သော ငါးအသားတို့၏။ ဓူပနဝါသံ ယာယိတွာ၊ အမွေးအကြိုင်ထုံအပ်သည့် အနံ့ကို အနံ့ရ၍။ လောဘံ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ စားလိုသော လောဘကို ဖြစ်စေ၍။ “ကံ နိဿာယ၊ အဘယ်သူကို မှီ၍။ ဣမံ မစ္ဆမံသံ လဘိဿာမိ န ခေါတိ၊ ဤငါးအမဲကို စားခွင့်ရပါအံ့နည်း”ဟု။ အဝိဒူရေ နိသီဒိတွာ၊ ပရိဂ္ဂဏှန္တော၊ မနီးမဝေး၌ နားနေ၍ စူးစမ်းသော်။ သာယံ အာဂန္တာ၊ ညနေချမ်း၌ လာ၍။ မဟာနသံ ပဝိသန္တိ၊ စားဖို့အိမ်သို့ ဝင်သော။

ဗောဓိသတ္တံ ဒိသွာ၊ ဘုရားလောင်းကို မြင်၍။ “ဣမံ ပါရာဝတံ နိဿယ၊ ဤခိုကို
 မှီ၍။ မစ္ဆမံသံ လဘိဿာမိတိ၊ ငါးအမဲကို စားခွင့်ရလိမ့်မည်”ဟု တွေး၍။
 ပုနဒိဝသေ ပါတောဝ အာဂန္န၊ နောက်နေ့၌ စောစောပင် လာ၍။ ဗောဓိသတ္တဿ
 နိက္ခမိတွာ၊ ဘုရားလောင်း၏ ထွက်၍။ ဂေါစရတ္ထာယ ဂမနကာလေ၊ အစာရှာခြင်း
 အကျိုးငှာ သွားရာအခါ၌။ ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌိတော အဂမာသိ၊ နောက်မှ နောက်မှ
 လိုက်သွားပြီ။ အထ နံ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအခါ ထိုကျီးကို ဘုရားလောင်းသည်။
 “သမ္ပ ကသ္မာ တံ၊ အိုအဆွေ အဘယံကြောင့် သင်သည်။ အမှေဟိ သဒ္ဓိ၊ ငါတို့နှင့်
 အတူ။ စရသီတိ အာဟ၊ လှည့်လည်ကျက်စားသနည်း”ဟု မေးပြီ။ သာမိ တုမှာကံ
 ကိရိယာ၊ အိုအရှင် အရှင်တို့၏ အပြုအမူသည်။ မယံ ရုစ္စတိ၊ အကျွန်ုပ်အား
 နှစ်သက်၏။ ဣတော ပဋ္ဌာယ၊ ဤနေ့မှ စ၍။ တုမှေ ဥပဋ္ဌဟိဿာမိတိ၊ အရှင်တို့ကို
 ခစားအံ့ဟု ပြောပြီ။ သမ္ပ တုမှေ အညဂေါစရာ၊ အဆွေကျီး သင်တို့သည် အစာ
 တစ်မျိုး ရှိကုန်၏။ မယံ အညဂေါစရာ၊ ငါတို့သည် အစာတစ်မျိုး ရှိကုန်၏။
 တုမှေဟိ အမှာကံ၊ သင်တို့သည် ငါတို့အား။ ဥပဋ္ဌာနံ ဒုက္ကရန္တိ၊ ခစားမှုကို ပြုဖို့
 ခက်၏ ဟုပြောပြီ။ သာမိ တုမှာကံ၊ အိုအရှင်ခို အရှင်တို့၏။ ဂေါစရဂ္ဂဟဏ-
 ကာလေ၊ အစာရှာယူရာအခါ၌။ အဟမ္ပိ ဂေါစရံ ဂဟေတွာ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း
 အစာကို ရှာယူ၍။ တုမှေဟိ သဒ္ဓိယေဝ ဂမိဿာမိတိ၊ အရှင်ခိုတို့နှင့် အတူသာ
 သွားအံ့ဟု ပြောပြီ။ သာဓု ကေဝလံ တေ၊ ကောင်းပြီ မေ့လျော့မှုနှင့် မရောမယှက်
 သက်သက် သင်သည်။ အပ္ပမတ္တေန ဘဝိတဗ္ဗန္တိ၊ မမေ့လျော့သူသည် ဖြစ်သင့်၏”
 ဟု။ ဧဝံ ဗောဓိသတ္တော၊ ဤသို့ ဘုရားလောင်းသည်။ ကာကံ ဩဝဒိတွာ၊ ကျီးကို
 ဆုံးမ၍။ ဂေါစရံ စရန္တော၊ စားကျက်သို့ သွားလျက်။ တိဏဗီဇာဒီနိ ခါဒတိ၊
 မြက်စေ့စသည်တို့ကို စား၏။ ဗောဓိသတ္တဿ ဂေါစရဂ္ဂဟဏကာလေ ပန၊
 ဘုရားလောင်း၏ အစာရှာယူရာအခါ၌ကား။ ကာကော ဂန္နာ၊ ကျီးသည် သွား၍။
 ဂေါမယပိဏ္ဍံ အပနေတွာ၊ နွားချေးပုံကို မွေနှောက်၍။ ပါဏကေ ခါဒိတွာ၊
 ပိုးကောင်တို့ကို စား၍။ ဥဒရံ ပူရေတွာ၊ ဝမ်းဗိုက်ကို ပြည့်စေ၍။ ဗောဓိသတ္တဿ
 သန္တိကံ အာဂန္န၊ ဘုရားလောင်း၏ထံသို့ လာ၍။ “သာမိ တုမှေ၊ အိုအရှင်
 အရှင်တို့သည်။ အတိဝေလံ စရထ၊ အချိန်လွန်အောင် ကျက်စားကြဘိ၏။
 အတိဗဟုဘက္ခေန နာမ ဘဝိတံ န ဝဋ္ဋတိတိ ဝတွာ၊ အလွန်များစွာ စားသူ
 မည်သည် ဖြစ်ခြင်းငှာ မသင့်ပါ”ဟု ပြော၍။ (ဗောဓိသတ္တေန ဂေါစရံ ဂဟေတွာ၊

ဘုရားလောင်းသည် အစာကို ယူပြီး၍။ သာယံ အာဂစ္ဆန္တေန သဒ္ဓိယေဝ၊ ညနေ ချမ်း၌ ပြန်လာသော် အတူသာလျှင်။ (တစ်နည်း ဂေါစရံ ဂဟေတွာ၊ အစာကို ယူပြီး၍။ သာယံ အာဂစ္ဆန္တေန၊ ညနေချမ်း၌ ပြန်လာသော။ ဗောဓိသတ္တေန သဒ္ဓိယေဝ၊ ဘုရား လောင်းနှင့် အတူသာလျှင်)။ မဟာနသံ ပါဝိသိ၊ စားဖို့အိမ်သို့ ဝင်ပြီ။ ဘတ္တကာရကော၊ ထမင်းဟင်းချက်သူသည်။ “အမှာကံ ကပေါတော၊ ငါတို့၏ ခိုသည်။ အညမ္ပိ ဂဟေတွာ၊ အခြားတစ်ကောင်ကိုလည်း ခေါ်ယူ၍။ အာဂတောတိ၊ လာ၏”ဟု ပြော၍။ ကာကဿပိ ပစ္ဆိ ဌပေသိ၊ ကျီးအတွက်လည်း တောင်းကို ထားပြီ။ တတော ပဌာယ၊ ထိုနေ့မှ စ၍။ ဒွေဇနာ ဝသန္တိ၊ နှစ်ကောင် ကုန်သော ခိုနှင့်ကျီးတို့သည် နေကုန်၏။ အထ ဧကဒိဝသံ၊ ထိုအခါ တစ်နေ့၌။ သေဌိဿ ဗဟံ မစ္ဆမံသံ အာဟရိည၊ သူဌေးအတွက် များစွာသော ငါးနှင့်အသားကို ဆောင်ယူကုန်ပြီ။ တံ အာဒါယ၊ ထိုငါးနှင့်အသားကို ယူ၍။ ဘတ္တကာရကော မဟာနသေ၊ ထမင်းဟင်းချက်သူသည် စားဖို့အိမ်၌။ တတ္ထ တတ္ထ ဩလမ္ဗေသိ၊ ဟိုဟိုဒီဒီ နေရာ၌ ဆွဲချိတ်ထားပြီ။ ကာကော တံ ဒိသွာ၊ ကျီးသည် ထိုဆွဲချိတ် ထားသည်ကို တွေ့မြင်ရ၍။ လောဘံ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ စားချင်သည့်လောဘကို ဖြစ်စေ၍။ “သွေ ဂေါစရဘူမိ အဂန္တာ၊ နက်ဖန်၌ စားကျက်မြေသို့ မသွားမူ၍။ မယာ ဣဒမေဝ ခါဒိတဗ္ဗန္တိ၊ ငါသည် ဤငါးနှင့် အသားကိုသာ စားရမည်”ဟု။ ရတ္တိ နိတ္တုနန္တော နိပဇ္ဇိ၊ ည၌ ညည်းတွားလျက် အိပ်ပြီ။ ပုနဒိဝသေ ဗောဓိသတ္တော၊ နောက်နေ့၌ ဘုရားလောင်းသည်။ ဂေါစရာယ ဂစ္ဆန္တော၊ အစာရှာခြင်းငှာ သွားသော်။ ဧဟိ သမ္ပ ကာကာတိ အာဟ၊ လာလော့ အဆွေကျီးဟု ခေါ်ပြီ။ သာမိ တုမေ ဂစ္ဆထ၊ အိုအရှင် အရှင်တို့သည် သွားကြပါ။ မယံ ကုဏ္ဍိရောဂေါ အတ္တိတိ၊ အကျွန်ုပ်မှာ ဝမ်းသွေးသွန်သောရောဂါသည် (ဝမ်းထဲရောဂါ အနာသည်) ရှိနေ ဖြစ်နေ၏ဟု ပြောပြီ။ သမ္ပ ကာကာနံ ကုဏ္ဍိရောဂေါ နာမ၊ အိုအဆွေ ကျီးတို့အား ဝမ်းသွေးသွန်သောရောဂါမည်သည်။ ကဒါစိ န ဘူတပုဗ္ဗော၊ တစ်ရံတစ်ခါမျှ မဖြစ်ဖူးပေ။ ရတ္တိ တီသု ယာမေသု၊ ည၌ သုံးခုကုန်သော ယံတို့တွင်။ ဧကေကသ္မိ ယာမေ၊ တစ်ခုခုသော ယံ၌။ မုစ္ဆိတာ ဟောန္တိ၊ တွေ့ဝေကုန်သည် ဖြစ်ကုန်၏။ ဒီပဝဋ္ဋိ ဂိလိတကာလေ ပန၊ ဆီမီးစာကို မျှီရာကာလ၌ကား။ နေသံ မုဟုတ္တံ တိတ္ထိ ဟောတိ၊ ထိုကျီးတို့အား တစ်မုဟုတ်မျှ ရောင့်ရဲခြင်းသည် ဖြစ်၏။ တံ ဣမံ မစ္ဆမံသံ၊ သင်ကျီးသည် ဤငါးနှင့်အသားကို။ ခါဒိတုကာမော ဘဝိဿသိ၊

စားချင်သည် ဖြစ်လတ္တံ့။ ဧဟိ မနုဿပရိဘောဂေါ နာမ၊ လာလော့ လူတို့ အသုံးအဆောင် စားသောက်ဖွယ်မည်သည်ကို။ တုမှာကံ ဒုပ္ပရိဘုဒ္ဓိယော၊ သင်တို့သည် ခဲယဉ်းစွာ စားရ၏။ ဧဝရူပံ မာ အကာသိ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော အမှုကို မပြုလင့်။ မယာ သဒ္ဓိယေဝ၊ ငါနှင့် အတူသာ။ ဂေါစရာယ ဂစ္ဆာဟိတိ၊ အစာရှာခြင်းငှာ သွားလော့ဟု ပြောပြီ။ န သက္ကောမိ သာမိတိ၊ မစွမ်းနိုင်ပါ အရှင်ခို ဟု ပြောပြီ။ တေန ဟိ သကေန ကမ္မေန၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် မိမိဥစ္စာဖြစ်သော အလုပ်ဖြင့်။ ပညာယိဿသိ၊ ထင်ရှားလိမ့်မည်။ လောဘဝသံ အဂန္တာ၊ လောဘ အလိုသို့ မလိုက်သွားမူ၍။ အပ္ပမတ္တော ဟောဟိတိ၊ မမေ့မလျော့သည် ဖြစ်လော့ ဟု။ တံ သြဝဒိတွာ၊ ထိုကျီးကို ဆုံးမ၍။ ဗောဓိသက္ကော ဂေါစရာယ ဂတော၊ ဘုရားလောင်း ခိုသည် အစာရှာခြင်းငှာ သွားပြီ။

ဘတ္တကာရကော နာနပ္ပကာရံ၊ ထမင်းဟင်းချက်သူသည် အထူးထူး အပြားပြားသော။ မစ္ဆမံသဝိကတိ သမ္မာဒေတွာ၊ ငါးနှင့်အသား ဖွယ်ဖွယ်ရာရာကို ပြည့်စုံစေ၍။ ဥသုမနိက္ခမနတ္ထံ ဘာဇနာနိ၊ အငွေထွက်စေခြင်းငှာ ဟင်းအိုး တို့ကို။ ထောက် ဝိဝရိတွာ၊ အနည်းငယ် ဖွင့်၍။ ရသပရိဿာဝနကရောဋ္ဌိ၊ အရသာ စစ်သော ဇလုံကို။ ဘာဇနမတ္ထကေ ဌပေတွာ၊ ဟင်းအိုးထက်၌ ထား၍။ ဗဟိ နိက္ခမိတွာ၊ ပြင်သို့ ထွက်၍။ သေဒံ ပုဉ္ဏမာနော အဋ္ဌာသိ၊ ချွေးကို သုတ်လျက် တည်ပြီ။ တသ္မိ ခဏေ ကာကော၊ ထိုအခါ ကျီးသည်။ ပစ္ဆိတော သီသံ ဥက္ခိပိတွာ၊ တောင်းထဲမှ ခေါင်းကို မော့၍။ ဘတ္တဂေဟံ သြလောကေန္တော၊ ထမင်းဟင်း ချက်ရာ အိမ်ထဲသို့ ကြည့်သော်။ တဿ နိက္ခန္တဘာဝံ ဥ တွာ၊ ထိုထမင်းဟင်း ချက်သူ၏ ထွက်နေကြောင်းကို သိ၍။ “ဣဒါနိ အယံ၊ ယခု ဤအချိန်သည်ကား။ မယံ မနောရထံ ပူရေတွာ၊ ငါ၏ စိတ်နှလုံးအလိုကို ပြည့်စေ၍။ မံသံ ခါဒိတုံ ကာလော၊ အသားကို စားခြင်းငှာ စားဖို့ရာ အခါတည်း။ မဟာမံသံ ခါဒါမိ ကိ န ခေါ၊ အသားတုံးကြီးကို စားရမည်လော။ ဥဒါဟု စုဏ္ဏိကမံသန္တိ စိန္တေတွာ၊ သို့မဟုတ် အသားငယ်လေးကိုလော”ဟု တွေးသော်။ “စုဏ္ဏိကမံသေန နာမ ခိပ္ပံ၊ အသားတုံးငယ်လေးဖြင့် မည်သည် လျင်စွာ။ ကုဗ္ဘိ ပူရေတုံ န သက္ကာ၊ ဝမ်းဗိုက်ကို ပြည့်စေခြင်းငှာ မတတ်ကောင်း။ မဟန္တံ မံသခဏ္ဍံ အာဟရိတွာ၊ ကြီးစွာသော အသားတုံးကို ချီယူ၍။ ပစ္ဆိယံ နိက္ခိပိတွာ၊ တောင်းထဲ၌ ချထား၍။ ခါဒမာနော နိပဇ္ဇိဿာမိတိ၊ စားလျက် အိပ်အံ့”ဟု တွေး၍။ ပစ္ဆိတော ဥပ္ပတိတွာ၊ တောင်းထဲမှ

ပျံ့လာ၍။ ရသကရောဋီယံ နိလီယံ၊ အရသာစစ်သည် လေ့၌ နားပြီ။ သာ ကိရိတိ သဒ္ဓံ အကာသိ၊ ထိုအရသာစစ်လေ့သည် ကျလိဟူသော အသံကို ပြုပြီ။ ဘတ္တကာရကော တံ သဒ္ဓံ သုတွာ၊ ထမင်းဟင်းချက်သူသည် ထိုကျလိဟူသော အသံကို ကြား၍။ “ဧတံ ကိ န ခေါတိ ပဝိဋ္ဌော၊ ဤကား ဘာလဲ”ဟု ဝင်သော်။ ကာကံ ဒိသွာ၊ ကျီးကို မြင်၍။ “အယံ ဒုဋ္ဌကာကော၊ ဤကျီးယုတ်သည်။ မဟာသေဋ္ဌိနော ပက္ကမံသံ၊ သူဌေးကြီးအတွက် ချက်အပ်သော အသားကို။ ခါဒိတုကာမော၊ စားလို၏။ အဟံ ခေါ ပန၊ ငါသည်ကား။ သေဋ္ဌိ နိဿာယ ဇီဝိမိ သူဌေးကြီးကို အမှီပြု၍ အသက်မွေးရ၏။ ဣမံ ဗာလံ (နိဿာယ) န၊ ဤ ကျီးမိုက်ကို (မှီ၍) မဟုတ်။ ဣမိနာ မေ ကိတိ၊ ဤကျီးမိုက်ဖြင့် ငါ့အား ဘာလုပ် အံ့နည်း ဟု တွေး၍။ ဒွါရံ ပိဓာယ၊ တံခါးကို ပိတ်၍။ ကာကံ ဂဟေတွာ၊ ကျီးကို ဖမ်းယူ၍။ သကလသရီရေ ပတ္တာနိ လုဉ္စိတွာ၊ တစ်ကိုယ်လုံးက အတောင်တို့ကို နုတ်၍။ အလ္လသိက္ခိဝေရလောဏာဇီရကာဒယော၊ ချင်းစို့ ဆား၊ ဇီယာ စသည်တို့ကို။ ကောဋေတွာ၊ထောင်းထု၍။ အမ္ဗိလတက္ကေန အာလောဋေတွာ၊ ချဉ်သော ရက်တက်ရည်ဖြင့် မွှေနှောက်၍။ တေန အဿ၊ ထိုအရည်ဖြင့် ထိုကျီး၏။ သကလသရီရံ မက္ခေတွာ၊ တစ်ကိုယ်လုံးကို လိမ်း၍။ တံ ကာကံ ပစ္ဆိယံ ခိပိ၊ ထိုကျီးကို တောင်းထဲ၌ ပစ်ထားလိုက်ပြီ။ သော အဓိမတ္တဝေဒနာဘိဘူတော၊ ထိုကျီးသည် လွန်ကဲပြင်းထန်သော ဝေဒနာနှိပ်စက်ခံရ၍။ နိတ္ထုနန္တော နိပဇ္ဇိ ညည်းညူလျက် အိပ်ပြီ။

ဗောဓိသတ္တော သာယံ အာဂန္တာ၊ ဘုရားလောင်းသည် ညနေချမ်း၌ လာ၍။ တံ ဗျသနပ္ပတ္တံ ဒိသွာ၊ ထိုကျီးကို ဆင်းရဲပျက်စီးမှုရောက်နေသည်ကို တွေ့ရ၍။ “လောလကာက မမ ဝစနံ အကတွာ၊ အိုလျှပ်ပေါ်သောကျီး ငါ၏စကားကို မပြု၍ မလိုက်နာ၍။ တဝ လောဘံ နိဿာယ၊ သင်၏ လောဘကို အမှီပြု၍။ မဟာဒုက္ခံ ပတ္တော၊ ဆင်းရဲကြီးသို့ ရောက်ရသည်။ အသီတိ ဝတွာ၊ ဖြစ်၏”ဟု ပြော၍။

၄၂။ “ယော အတ္တကာမဿ ဟိတာနုကမ္ပိနော၊
 ဩဝဇ္ဇမာနော န ကရောတိ သာသနံ။
 ကပေါတဿ ဝစနံ အကတွာ၊
 အမိတ္တဟတ္ထတ္ထဂတောဝ သေတိ”တိ။

“ယော အတ္တကာမဿ (လ) အမိတ္တဟတ္ထတ္တဂတောဝ သေတိ” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

၄၂။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အတ္တကာမဿ ဟိတာနုကမ္ပိနော၊ ကြီးပွားမှု လိုလား၍ အစီးအပွားဖြင့် အစဉ်သနားသူ၏။ သြဝဇ္ဇမာနော၊ သြဝါဒပေး ခံရသော်။ သာသနံ န ကရောတိ၊ သြဝါဒကို မပြု မလိုက်နာ။ (သော၊ ထို မလိုက်နာသူသည်။) ကပေါတဿ ဝစနံ အကတွာ၊ ခို၏ ပြောစကားကို မပြု၍ မလိုက်နာ၍။ အမိတ္တဟတ္ထတ္တဂတောဝ သေတိ၊ ရန်သူလက်လှမ်းမီ ရောက်သော ကျိုးကဲ့သို့ အိပ်မှုဦးထား လေးပါးဣရိယာ ဒုက္ခရောက်နေရရှာ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ကပေါတဿ ဝစနံ အကတွာတိ၊ ကပေါတဿ ဝစနံ အကတွာ ဟူသည်ကား။ ပါရာဝတဿ ဟိတာနုသာသနဝစနံ အကတွာ၊ ခို၏ စီးပွားလိုလား ဆုံးမစကားကို မပြု၍ မလိုက်နာ၍တည်း။ အမိတ္တဟတ္ထတ္တဂတောဝ သေတိတိ၊ အမိတ္တဟတ္ထတ္တဂတောဝ သေတိ ဟူသည်ကား။ အမိတ္တာနံ အနတ္တကာရကာနံ၊ ရန်သူဖြစ်ကုန်သော အကျိုးမဲ့ပြုတတ်ကုန်သော။ ဒုက္ခပ္ပါဒကပုဂ္ဂလာနံ၊ ဒုက္ခဖြစ်စေတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဟတ္ထတ္တံ ဟတ္ထပထံ၊ လက်တွင်းသို့ လက်လမ်းကြောင်းသို့ လက်လှမ်းမီသို့။ ဂတော အယံ ကာကော ဝိယ၊ ကျရောက်သော ဤကျိုးကဲ့သို့။ သော ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မဟန္တံ ဗျသနံ ပတွာ၊ ကြီးစွာသော ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်၍။ အနုသောစမာနော သေတိ ဣတိ၊ အဖန်ဖန် စိုးရိမ်ရလျက် အိပ်မှုဦးထား လေးပါးဣရိယာ နေရရှာ၏ ဤကား ဂါထာဖွင့် အပြီးတည်း။

ဗောဓိသတ္တော ဣမံ ဂါထံ ဝတွာ၊ ဘုရားလောင်းသည် ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီး၍။ ဣဒါနိ မယာ စ၊ ယခုအခါ ငါသည်လည်း။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ ဝသိတုံ န သက္ကာတိ၊ ဤနေရာ၌ နေခြင်းငှာ မတတ်ကောင်း မသင့်ဟု တွေး၍။ အညတ္တဂတော၊ အခြားနေရာသို့ သွားပြီ။ ကာကောပိ တတ္ထေဝ၊ ကျိုးသည်လည်း ထိုတောင်းထဲ၌ပင်။ ဇီဝိတက္ခယံ ပတ္တော၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်ရှာပြီ။ အထနံ ဘတ္တကာရကော၊ ထိုအခါ ထိုကျိုးကို ထမင်းဟင်းချက်သူသည်။ ပစ္ဆိယာ သဒ္ဓိ

ဂဟေတွာ၊ တောင်းနှင့်အတူ ယူ၍။ သင်္ကာရဋ္ဌာနေ ဆဉ္ဇေသိ၊ အမှိုက်ပုံ၌ စွန့်ပစ်လိုက်ပြီ။

သတ္တာပိ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း။ “ဘိက္ခု တံ၊ အိုရဟန်း သင်သည်။ ဣဒါနေဝ န လောလော၊ ယခုအခါ၌သာ လျှပ်ပေါ်သည်မဟုတ်။ ပုဗ္ဗေပိ လောလောယေဝ၊ ရှေးကလည်း လျှပ်ပေါ်သည်သာ။ စ ပန တေ၊ ဆက်၍အထူးပြောရသော် သင်၏။ တံ လောလံ၊ နိဿာယ၊ ထိုလျှပ်ပေါ်သည့်အဖြစ်ကို အမှီပြု၍။ ပဏ္ဍိတာပိ သကာဝါသာ၊ ပညာရှိတို့သည်လည်း မိမိနေရာမှ။ ပရိဟိနာတိ၊ ဆုတ်ယုတ်ရ၊ ရွှေ့ရဖူးကုန်ပြီဟု မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ သစ္စာနိ ပကာသေသိ၊ သစ္စာတို့ကို ပြတော်မူပြီ။ သစ္စပရိယောသာနေ သော ဘိက္ခု၊ သစ္စာပြုပြီးအဆုံး၌ ထိုရဟန်း သည်။ အနာဂါမိဖလံ ပတ္တော၊ အနာဂါမိဖိုလ်သို့ ရောက်ပြီ။ သတ္တာ အနုသန္ဓိ ယဋေတွာ၊ ဘုရားရှင်သည် အနုသန္ဓေကို ဆက်စပ်တော်မူ၍။ “တဒါ ကာကော၊ ထိုအခါက ကျီးသည်။ လောလဘိက္ခု အဟောသိ၊ လျှပ်ပေါ်သောရဟန်းသည် ဖြစ်လာပြီ။ ပါရာဝတော ပန အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ခိုသည်ကား ငါဘုရား သည်သာ ဖြစ်လာပြီ”ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ကပေါတဇာတကဝဏ္ဏနာ ဒုတိယာ၊ နှစ်ခုမြောက် ဖြစ်သော
ကပေါတဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၃။ ဝေဠုကဇာတကဝဏ္ဏနာ

ယော အတ္ထကာမဿာတိ ဣဒံ၊ ယော အတ္ထကာမဿ စသော ဤတရား ဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ အညတရံ ဒုဗ္ဗစဘိက္ခံ၊ တစ်ပါးသော ဆုံးမ ခက်သော ရဟန်းကို။ အာရပ္ပ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဟိ တံ ဘဂဝါ၊ မှန်၏၊ ထိုရဟန်းကို ဘုရားရှင်သည်။ “ဘိက္ခု တံ၊ အိုရဟန်း သင်သည်။ ဒုဗ္ဗစော အသိ ကိရ၊ ဆုံးမခက်သည် ဖြစ်သတဲ့။ ဣတိ သစ္စံတိ ပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့ ကြားရသည်ကား မှန်သလော”ဟု မေးတော်မူ၍။ သစ္စံ ဘန္တေတိ ဝုတ္တော၊ မှန်ပါသည် ဘုရားဟု လျှောက်အပ်သော်။ “ဘိက္ခု တံ၊ အိုရဟန်း သင်သည်ကား။

ဣဒါနေဝ န ဒုဗ္ဗစော၊ ယခုအခါ၌သာ ဆုံးမခက်သည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ ဒုဗ္ဗစောယေဝ၊ ရှေးကလည်း ဆုံးမခက်သည်သာ။ ဒုဗ္ဗစတ္တာယေဝ စ၊ ဆုံးမခက်သည့်အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်လည်း။ ပဏ္ဍိတာနံ ဝစနံ အကတွာ၊ ပညာရှိတို့၏ စကားကို မပြု၍ မလိုက်နာ၍။ သပ္ပမုခေ ဇီဝိတက္ခယံ၊ မြွေခံတွင်းဝ၌ အသက်ကုန်ခြင်းသို့။ ပတ္တောတိ ဝတွာ၊ ရောက်ရဖူးပြီ”ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတိတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတိတေ ဗာရာဏသီယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ ရန္တံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော ကာသိရဌေ၊ ဘုရားလောင်းသည် ကာသိတိုင်း၌။ မဟာဘောဂကုလေ နိဗ္ဗတ္တော၊ များစွာသော ဥစ္စာရှိသော မျိုးရိုး၌ ဖြစ်၍။ ဝိညုတံ ပတွာ၊ သိတတ်သူအဖြစ်သို့ ရောက်သော်။ ကာမေသု အာဒိနဝံ၊ ကာမတို့၌ အပြစ်ကိုလည်းကောင်း။ နေက္ခမေ အနိသံသံ စ ဒိသွာ၊ ကာမမှ ထွက်မြောက်ခြင်း၌ အကျိုးကိုလည်းကောင်း မြင်၍။ ကာမေ ပဟာယ၊ ကာမတို့ကို ပယ်စွန့်၍။ ဟိမဝန္တံ ပဝိသိတွာ၊ ဟိမဝန္တာသို့ ဝင်၍။ ဣသိပဗ္ဗန္တံ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်၍။ ကသိဏပရိကမ္ပံ ကတွာ၊ ကသိုဏ်းပရိကမ်ကို ပြု၍။ ပဉ္စာဘိညာ အဋ္ဌသမာပတ္တိယော စ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ အဘိညာဉ် ငါးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သမာပတ် ရှစ်ပါးတို့ကိုလည်းကောင်း ဖြစ်စေ၍။ ဈာနသုခေန ဝီတိနာမေန္တော၊ ဈာန်ချမ်းသာဖြင့် အချိန်ကုန်စေသော်။ အပရဘာဂေ မဟာပရိဝါရော၊ နောက်အဖို့၌ များသော အခြံအရံ ရှိ၍။ ပဉ္စဟိ တာပသသတေဟိ ပရိဝုတော၊ ငါးရာသော ရသေ့တို့သည် ခြံရံအပ်လျက်။ ဂဏဿ သတ္တာ ဟုတွာ ဝိဟာသိ၊ ဂိုဏ်း၏ဆရာသည် ဖြစ်၍ နေပြီ။ အထ ဧကော အာသိဝိသပေါတကော၊ ထိုအခါ တစ်ကောင်သော မြွေငယ်သည်။ အတ္တနော ဓမ္မတာယ စရန္တော၊ မိမိ၏သဘာဝအားဖြင့် သွားသော်။ အညတရဿ တာပသဿ၊ တစ်ပါးသော ရသေ့၏။ အဿမပဒံ ပတ္တော၊ ကျောင်းသင်္ခမ်းသို့ ရောက်သွားပြီ။ တာမသော တသ္မိံ၊ ရသေ့သည် ထိုမြွေငယ်၌။ ပုတ္တသိနေဟံ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ သား၌ဖြစ်သော ချစ်ခြင်းကို ဖြစ်စေ၍။ တံ ဧကသ္မိံ ဝေဠုပဗ္ဗေ ထိုမြွေငယ်ကို တစ်ခုသော ဝါးဆစ်၌။ သယာပေတွာ ပဋိဇ္ဇေတိ၊ အိပ်စေ၍ မွေးမြူ၏။ တဿ နာမံ၊ ထိုမြွေငယ်၏ အမည်ကို။ ဝေဠုပဗ္ဗေ သယနတော၊ ဝါးဆစ်၌ အိပ်ခြင်းကြောင့်။ ဝေဠုကောတွေဝ အကံသု၊ ဝေဠုကဟူသာ ပြုကြ

မှည့်ကြပြီ။ တံ ပုတ္တသိနေဟေန ပဋိဇ္ဇေတော၊ ထိုမြွေငယ်ကို သား၌ ဖြစ်သော ချစ်ခြင်းဖြင့် မွေးမြူသောကြောင့်။ တာပသဿ နာမံ၊ ရသေ့၏ အမည်ကို ဝေဠုကပိတာတွေဝ အကံသု၊ ဝေဠုကဖခင်ဟူသော ပြုကြ၊ မှည့်ကြပြီ။

တဒါ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအခါ ဘုရားလောင်းသည်။ “ဧကော တာပသော၊ တစ်ပါးသော ရသေ့သည်။ အာသိဝိသံ ပဋိဇ္ဇေတိ ကိရ၊ မြွေကို မွေးမြူထား သတဲ့”။ ဣတိ သုတွာ၊ ဤသို့ ကြားရ၍။ တံ ပတ္တောသာပေတွာ၊ ထိုရသေ့ကို ခေါ်ခိုင်း၍။ “တံ အာသိဝိသံ၊ သင်သည် မြွေကို။ ပဋိဇ္ဇေသိ ကိရ၊ မွေးမြူသတဲ့ ဟုကြားရသည်ကား။ သစ္စံတိ ပုစ္ဆိတွာ၊ မှန်သလော”ဟု မေး၍။ သစ္စန္တိ ဝုတ္တော၊ မှန်ပါ၏ဟု ဖြေဆိုအပ်သော်။ “အာသိဝိသေန သဒ္ဓိ၊ မြွေနှင့်အတူ။ ဝိဿာသော နာမ နတ္ထိ၊ အကျွမ်းဝင်ခြင်းမည်သည် မရှိသင့်။ ဧဝံ မာ ဇဂ္ဂါဟိတိ အာဟ၊ ဤသို့ မမွေးမြူလင့်”ဟု ပြောပြီ။ အာစရိယ သော၊ အို ဆရာ ထိုမြွေငယ်သည်။ မေ ပုတ္တော၊ တပည့်တော်၏ သားပါတည်း။ အဟံ တေန ဝိနာ၊ တပည့်တော်သည် ထိုမြွေငယ်နှင့် ကင်း၍။ ဝတ္တိတုံ န သက္ခိဿာမိတိ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပါဟု လျှောက်ပြီ။ တေန ဟိ ဧတဿ သန္တိကာ ဧဝ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် ထိုမြွေ၏ အထံမှသာ။ ဇိဝိတက္ခယံ ပါပုဏိဿသိတိ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်ရလတ္တံ့ဟု ပြောပြီ။ တာပသော၊ ရသေ့သည်။ ဗောဓိသတ္တဿ ဝစနံ န ဂက္ခိ၊ ဘုရားလောင်း၏ စကားကို မနာယူပြီ။ အာသိဝိသမ္ပိ ဇဟိတုံ နာသက္ခိ၊ မြွေကိုလည်း စွန့်ပစ်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပြီ။ တတော ကတိပါဟစ္စယေနဝ၊ ထိုနေ့မှ နှစ်ရက်သုံးရက် လွန်သဖြင့် သာလျှင်။ သဗ္ဗေ တာပသော၊ အလုံးစုံကုန်သော ရသေ့တို့သည်။ ဖလာဖလတ္တာယ ဂစ္ဆန္တာ၊ သစ်သီးငယ် သစ်သီးကြီးတို့အကျိုးငှာ သွားကြ၍။ ဂတဌာနေ ဖလာဖလဿ၊ ရောက်ရာအရပ်၌ သစ်သီးငယ် သစ်သီးကြီး၏။ သုလဘဘာဝံ ဒိသ္မာ၊ ရလွယ်ကြောင်းကို တွေ့ရ၍။ ဒွေ တယော ဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်တို့ ပတ်လုံး။ တတ္ထေဝ ဝသိသု၊ ထိုအရပ်၌ပင် နေကြပြီ။ ဝေဠုကပိတာပိ၊ ဝေဠုကဖခင် ရသေ့သည်လည်း။ တေဟိ သဒ္ဓိ ဂစ္ဆန္တော၊ ထိုရသေ့တို့နှင့်အတူ သွားသော်။ အာသိဝိသံ ဝေဠုပဗ္ဗေယေဝ၊ မြွေကို ဝါးဆစ်၌သာ။ သယာပေတွာ ပိဒဟိတွာ ဂတော၊ အိပ်စေ၍ ပိတ်၍ သွားပြီ။ သော ပုန တာပသေဟိ သဒ္ဓိ၊ ထိုဝေဠုကဖခင် ရသေ့သည် တစ်ဖန် အခြားရသေ့တို့နှင့် အတူ။ ဒွိဟတိဟစ္စယေန အာဂန္တာ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်လွန်သဖြင့် လာ၍။ “ဝေဠုကဿ ဂေါစရံ ဒဿာမိတိ၊ ဝေဠုကအား

အစာကို ပေးမည် ကျွေးမည်ဟု တွေး၍။ ဝေဠုပဗ္ဗ ဥဏ္ဍါဋေတွာ၊ ဝါးဆစ်ကို ဖွင့်၍။
 “ဧဟိ ပုတ္တက၊ လာလော့ အို သားကလေး။ ဆာတကော အသီတိ၊ ဆာနေသည်
 ဖြစ်သလော”ဟု ပြော၍။ ဟတ္ထံ ပဿာရေသိ၊ လက်ကို ဆန့်လိုက်ပြီ။ အာသီဝိသော
 ဒွိဟတိဟံ နိရာဟာရတာယ၊ မြွေသည် နှစ်ရက်သုံးရက်ပတ်လုံး အစာမရှိသည့်
 အဖြစ်ကြောင့်။ ကုဇ္ဈိတွာ ပဿာရိတဟတ္ထံ ခုံသိတွာ၊ စိတ်ဆိုး၍ ဆန့်တန်းသော
 လက်ကို ကိုက်၍။ တာပသံ တတ္ထေဝ၊ ဝေဠုကဖခင် ရသေ့ကို ထိုနေရာ၌ပင်။
 ဇီဝိတက္ခယံ ပါပေတွာ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်စေ၍။ အရညံ ပါဝိသိ၊
 တောထဲသို့ ဝင်သွားပြီ။ တာပသာ တံ ဒိသွာ၊ ရသေ့တို့သည် ထိုဝေဠုကဖခင်ကို
 မြင်ရ၍။ ဗောဓိသတ္တဿ အာရောစေသုံ၊ ဘုရားလောင်းအား ပြောကြားကုန်ပြီ။
 ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ တဿ သရီရကိစ္စံ ကာရေတွာ၊ ထိုဝေဠုက
 ဖခင်၏ အလောင်းကောင်ကိစ္စကို ပြုစေ၍။ ဣသိဂဏဿ မဇ္ဈေ နိသီဒိတွာ၊
 ရသေ့အပေါင်း၏အလယ်၌ ထိုင်နေ၍။ ဣသိနံ ဩဝါဒဝသေန၊ ရသေ့တို့အား
 ဆုံးမသည့် အစွမ်းအားဖြင့်။

၄၃။ “ယော အတ္တကာမဿ ဟိတာနုကမ္ပိနော၊

ဩဝဇ္ဇမာနော န ကရောတိ သာသနံ။

ဧဝံ သော နိဟတော သေတိ၊

ဝေဠုကဿ ယထာ ပိတာ”တိ။

“ယော အတ္တကာမဿ (လ) ယထာ ပိတာ” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊
 ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

၄၃။ ယော အတ္တကာမဿ ဟိတာနုကမ္ပိနော၊ အကြင်သူသည် အကျိုး
 လိုလား၍ အစီးအပွားဖြင့် အစဉ်တစိုက်စောင့်ရှောက်သူ၏။ ဩဝဇ္ဇမာနော
 သာသနံ န ကရောတိ၊ ဩဝါဒပေးခံရပါလျက် ဩဝါဒကို မပြု၊ မလိုက်နာ။
 သော ဝေဠုကဿ ပိတာ ယထာ၊ ထိုသူသည် ဝေဠုက၏ဖခင် ရသေ့ကဲ့သို့။
 ဧဝံ နိဟတော သေတိ၊ ဤအတူ စင်းစင်းသေ၍ အိပ်နေရ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဧဝံ သော နိဟတော သေတိတိ၊ ဧဝံ သော နိဟတော
 သေတိ ဟူသော ပါဌ်၏။ ယော ဟိ ဣသိနံ၊ အကြင်သူသည်ကား ရသေ့တို့၏။
 ဩဝါဒံ န ဂဏှာတိ၊ ဩဝါဒကို မနာယူ။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဧသော တာပသော

အာသီဝိသမုခေ၊ ဤဝေဠုကဖခင်ရသေ့သည် မြွေခံတွင်း၌။ ပူတိဘာဝံ ပတွာ၊ ပုတ်သည့်အဖြစ်သို့ ရောက်၍။ နိဟတော သေတိ ယထာ၊ စင်းစင်းသေလျက် အိပ်ရသကဲ့သို့။ ဧဝံ မဟာဝိနာသံ ပတွာ၊ ဤအတူ ကြီးစွာသောပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်၍။ နိဟတော သေတိ၊ စင်းစင်းသေလျက် အိပ်ရ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဧဝံ ဟေဓိသတ္ထော၊ ဤသို့ ဘုရားလောင်းသည်။ ဣသိ-
ဂဏံ ဩဝဒိတွာ၊ ရသေ့အပေါင်းကို ဩဝါဒပေး၍။ စတ္တာရော ဗြဟ္မဝိဟာရေ ဘာဝေတွာ၊ လေးပါးကုန်သော ဗြဟ္မဝိဟာရတရားတို့ကို ပွားများ၍။ အာယု-
ပရိယောသာနေ ဗြဟ္မလောကေ ဥပ္ပဇ္ဈိ၊ အသက်အဆုံး၌ ဗြဟ္မာ့ပြည်၌ ဖြစ်ပြီ။

သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ “ဘိက္ခု တုံ၊ အို ရဟန်း သင်သည်။ ဣဒါနေဝ န ဒုဗ္ဗစော၊ ယခုအခါ၌သာ ဆုံးမခက်သည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ ဒုဗ္ဗစောယေဝ၊ ရှေးကလည်း ဆုံးမခက်သည်သာ။ ဒုဗ္ဗစဘာဝေနေဝ စ အာသီဝိသမုခေ၊ ဆုံးမခက်သည့် အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်လည်း မြွေခံတွင်း၌။ ပူတိဘာဝံ ပတ္တောတိ၊ ပုတ်သည့်အဖြစ်သို့ ရောက်ရပြီ”ဟု မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္တိ ယဋေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို စပ်တော်မူ၍။ “တဒါ ဝေဠုကပိတာ၊ ထိုအခါက ဝေဠုကဖခင်ရသေ့သည်။ ဒုဗ္ဗစ-
ဘိက္ခု အဟောသိ၊ ဆုံးမခက်သောရဟန်းသည် ဖြစ်လာပြီ။ သေသပရိသာ ဗုဒ္ဓပရိသာ၊ ကြွင်းသော ရသေ့ပရိသတ်ကား ဘုရားပရိသတ်တည်း။ ဂဏသတ္တာ ပန အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ဂိုဏ်းဆရာရသေ့သည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ”ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူ ပြီ။

ဝေဠုကဇာတကဝဏ္ဏနာ တတိယာ၊ သုံးခုမြောက် ဖြစ်သော
ဝေဠုကဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၄။ မကသဇာတကဝဏ္ဏနာ

သေယျော အမိတ္တာတိ ဣဒံ၊ သေယျော အမိတ္တာ စသော ဤတရား ဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ မဂဓေသု၊ ဘုရားရှင်သည် မဂဓတိုင်းတို့၌။ စာရိကံ စရမာနော၊ ဒေသစာရိကြွချီခြင်းကို ကြွချီလတ်သော်။ အညတရသ္မိံ ဂါမကေ၊

မထင်ရှားသော ရွာကလေးက။ ဗာလဂါမိကမနုဿေ အာရပ္ပ ကထေသိ ဖျင်းအ
လွန်းသော ရွာသားလူတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ကိရ၊ တစ်ဆင့်
စကား ကြားရဖူးသည်ကား၊ တထာဂတော ဧကသ္မိံ သမယေ၊ ဘုရားရှင်သည်
တစ်ပါးသော အခါ၌။ မဂဓရဋ္ဌံ ဂန္ဓာ၊ မဂဓတိုင်းသို့ ကြွတော်မူ၍။ တတ္ထ စာရိကံ
စရမာနော၊ ထိုမဂဓတိုင်း၌ ခရီးဒေသစာရိကို ကြွချီတော်မူသော်။ အညတရံ
ဂါမကံ သမ္မာပုဏိ၊ မထင်ရှားသော ရွာကလေးသို့ ကောင်းစွာဆိုက်ရောက်တော်
မူပြီ။ သော စ ဂါမကော ယေဘုယျေန၊ ထိုရွာကလေးသည်လည်း များသော
အားဖြင့်။ အန္ဓဗာလမနုဿေဟိယေဝ ဥဿန္ဓော၊ မိုက်ကန်းသော လူတို့ဖြင့်သာ
ပြည့်၏။ တတ္ထ ဧကဒိဝသံ၊ ထိုရွာကလေးဝယ် တစ်နေ့၌။ တေ အန္ဓဗာလမနုဿာ
သန္နိပတိတွာ၊ ထို မိုက်ကန်းသူတို့သည် စုဝေးကြ၍။ “ဘော အရည် ပဝိသိတွာ၊
အိုအချင်းတို့ တောသို့ ဝင်၍။ ကမ္ပံ ကရောန္တေ အမေ၊ အလုပ်ကို လုပ်ကုန်သော
ငါတို့ကို။ မကသာ ခါဒန္တိ၊ ခြင်တို့သည် ကိုက်ကုန်၏။ တပ္ပစ္စယာ အမှာကံ၊
ထိုခြင်ကိုက်ခြင်းကြောင့် ငါတို့၏။ ကမ္မစ္ဆေဒေါ ဟောတိ၊ အလုပ်ဖြတ်ခြင်း အလုပ်
ပျက်ခြင်းသည် ဖြစ်၏။ သဗ္ဗေ၊ ရွာသားအားလုံးတို့သည်ပင်။ ဓန္တနိ စေဝ အာဝုဓာနိ
စ၊ လေးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ လက်နက်တို့ကိုလည်းကောင်း။ အာဒါယ ဂန္ဓာ၊
ယူ၍ သွား၍။ မကသေဟိ သဒ္ဓိ ယုဇ္ဈိတွာ၊ ခြင်တို့နှင့်အတူ စစ်တိုက်၍။
သဗ္ဗမကသေ ဝိဇ္ဈိတွာ ဆိန္ဒိတွာ စ၊ ခြင်အားလုံးတို့ကို ပစ်ခတ်၍လည်းကောင်း
ခုတ်ဖြတ်၍လည်းကောင်း။ မာရေဿာမာတိ မန္တယိတွာ၊ သတ်ကုန်အံ့”ဟု
တိုင်ပင်ကြ၍။ အရည် ဂန္ဓာ၊ တောသို့ သွား၍။ “မကသေ ဝိဇ္ဈိဿာမာတိ၊ ခြင်တို့ကို
ပစ်ခတ်ကုန်အံ့”ဟု တွေး၍။ အညမညံ ဝိဇ္ဈိတွာ စ ပဟရိတွာ စ၊ အချင်းချင်း
ပစ်ခတ်၍လည်းကောင်း ရိုက်ပုတ်၍ လည်းကောင်း။ ဒုက္ခပတ္တာ အာဂန္ဓာ၊
ဒုက္ခရောက်ကြ၍ လာကြ၍။ အန္တော ဂါမေ စ ဂါမမဇ္ဈေ စ၊ ရွာတွင်း၌
လည်းကောင်း၊ ရွာလယ်၌လည်းကောင်း။ ဂါမဒ္ဓါရေ စ နိပဋိသု၊ ရွာတံခါးနား၌
လည်းကောင်း အိပ်ကြပြီ။

သတ္တာ ဘိက္ခုသံဃပရိဝုတော၊ ဘုရားရှင်သည် ရဟန်းအပေါင်းခြံရံအပ်လျက်။
တံ ဂါမံ ပိဏ္ဍာယ ပါဝိသိ၊ ထိုရွာသို့ ဆွမ်းအကျိုးငှာ ဝင်တော်မူပြီ။ အဝသေသာ
ပဏ္ဍိတမနုဿာ၊ ကြွင်းကျန်ကုန်သော ပညာရှိသူလူတို့သည်။ ဘဂဝန္တံ ဒိသ္မာ၊
ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြင်ရ၍။ ဂါမဒ္ဓါရေ မဏ္ဍပံ ကာရေတွာ၊ ရွာတံခါးအနီး၌ မဏ္ဍပ်ကို

ဆောက်စေ၍။ ဗုဒ္ဓပုဂ္ဂိုလ်သော ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာအား။ မဟာဒါနံ ဒေတွာ၊ အလှူကြီးကို ပေးလှူ၍။ သတ္တာရံ ဝန္တိတွာ နိသီဒိသု၊ ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုး၍ ထိုင်နေကုန်ပြီ။ သတ္တာ တသ္မိ တသ္မိ ဌာနေ၊ ဘုရားရှင်သည် ထိုထိုနေရာ၌။ ပတိတမနုဿေ ဒိသွာ တေ ဥပါသကေ၊ လဲနေသူတို့ကို မြင်တော်မူ၍ ထို ဥပါသကာတို့ကို။ “ဗဟူ ဣမေ မနုဿာ ဂိလာနာ၊ များစွာကုန်သော ဤလူတို့သည် နာကုန်၏။ ဧတေဟိ ကိ ကတန္တိ ပုစ္ဆိ၊ ဤလူတို့သည် ဘာကို ပြုအပ်သနည်း”ဟု မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ ဧတေ မနုဿာ၊ အိုရှင်တော်ဘုရား ဤလူတို့သည်။ “မကသယုဒ္ဓံ ကရိဿမာတိ ဂန္တာ၊ ခြင်တို့နှင့်စစ်တိုက်မှုကို ပြုကုန်အံ့”ဟု သွား၍။ အညမညံ ဝိဇ္ဇိတွာ၊ အချင်းချင်း ပစ်ခတ်၍။ သယံ ဂိလာနာ ဇာတာတိ၊ ကိုယ်တိုင် နာကုန်သည် ဖြစ်ကြပါပြီဟု လျှောက်ကြပြီ။ သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ “မကသေ ပဟရိဿမာတိ၊ ခြင်တို့ကို ရိုက်နှက်ကုန်အံ့ဟု တွေး၍။ အန္ဓဗာလမနုဿာ ဣဒါနေဝ၊ မိုက်ကန်းသူတို့သည် ယခုအခါ၌သာ။ အတ္တာနံ န ပဟရန္တိ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ရိုက်နှက်ကြသည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးကလည်း။ မကသံ ပဟရိဿမာတိ၊ ခြင်ကို ရိုက်ကုန်အံ့ဟု။ ပရံ ပဟရဏကမနုဿာ၊ အခြားသူကို ရိုက်နှက်ကြသူတို့သည်။ အဟေသံ ယေဝါတိ ဝတွာ၊ ရှိခဲ့ကုန်ဖူးသည်သာဟု မိန့်တော်မူ၍။ တေဟိ မနုဿေဟိ ယာစိတော၊ ထိုလူတို့သည် တောင်းပန်အပ်ရကား။ အတိတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတိတေ ဗာရာဏသီယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ ရန္တံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော ဝဏိဇ္ဇာယ၊ ဘုရားလောင်းသည် ကုန်သွယ်မှုဖြင့်၊ ဇီဝိကံ ကပ္ပေတိ၊ အသက်မွေးမှုကို ပြု၏။ တဒါ ကာသိရဌေ ဧကသ္မိ ပစ္စန္တဂါမေ၊ ထိုအခါ ကာသိတိုင်း၌ တစ်ခုသော ပစ္စန္တရစ်ရွာ၌။ ဗဟူ ဝဗ္ဗကီ ဝသန္တိ၊ များစွာကုန်သော လက်သမားတို့သည် နေကုန်၏။ တတ္ထ ဧကော ခလိတဝဗ္ဗကီ၊ ထိုရွာ၌ တစ်ယောက်သော ခေါင်းတုံးလက်သမားသည်။ ရုက္ခံ တစ္ဆေတိ၊ သစ်သားကို ရွှေဘော်ထိုး၏။ အထ အဿ၊ ထိုအခါ ထိုလက်သမား၏။ တမ္ပလောဟထာလကပိဋ္ဌသဒိသေ သီသေ၊ ကြေးနီခွက်အပြင်နှင့်တူသော ဦးခေါင်း၌။ ဧကော မကသော နိသီဒိတွာ၊ တစ်ကောင်သော ခြင်သည် နား၍။ သတ္တိယာ ပဟရန္တော ဝိယ၊ လုံဖြင့် ထိုးသကဲ့သို့။ သီသံ မုခတုဏ္ဏကေန ဝိဇ္ဇိ၊ ခေါင်းကို နှုတ်သီးဖြင့် ထိုးပြီ။ သော အတ္တနော သန္တိကေ၊

ထိုလက်သမားသည် မိမိ၏ အနီး၌။ နိသိန္နံ ပုတ္တံ၊ ထိုင်နေသော သားကို။ “တာတ မယံ သီသံ၊ အိုချစ်သား ငါ၏ ဦးခေါင်းကို။ မကသော၊ ခြင်သည်။ သတ္တိယာ ပဟရန္တော ဝိယ ဝိဇ္ဈတိ၊ လုံဖြင့် ထိုးဘိသကဲ့သို့ ကိုက်၏။ နံ ဝါရေဟိ ဣတိ အာဟ၊ ထိုခြင်ကို တားမြစ်လော့၊ ချောက်လော့”ဟု ပြောပြီ။ တာတ အဓိဝါသေဟိ၊ အိုဖခင် အောင့်နေပါဦးလော့။ ဧကပ္ပဟာရေနော၊ တစ်ချက်တည်းရိုက်ခြင်းဖြင့်ပင်။ တံ မာရေဿာမိတိ၊ ထိုခြင်ကို သတ်အံ့ဟု ပြောပြီ။ တသ္မိံ သမယေ ဗောဓိသတ္တောပိ၊ ထိုအခါ ဘုရားလောင်းသည်လည်း။ အတ္တနော ဘဏ္ဍံ ပရိယေသမာနော၊ မိမိအတွက် ပစ္စည်းကို ရှာဖွေလျက်။ တံ ဂါမံ ပတွာ၊ ထိုရွာသို့ ရောက်၍။ တဿာ ဝဗ္ဗကိသာလာယ နိသိန္နော ဟောတိ၊ ထိုလက်သမားတို့၏ ဇရပ်၌ ထိုင်နေသည် ဖြစ်၏။ အထ သော ဝဗ္ဗကိ ပုတ္တံ၊ ထိုအခါ ထိုလက်သမားသည် သားကို။ “တာတ ဣမံ မကသံ၊ အိုချစ်သား ဤခြင်ကို။ ဝါရေဟိတိ အာဟ၊ တားမြစ်ပါလော့၊ ချောက်ပါလော့”ဟု ပြောပြီ။ ဝါရေဿာမိ တာတာတိ၊ ခြောက်ပါမည် အဖေဟု ဆို၍။ တိခိဏံ မဟာဖရသံ ဥက္ခိပိတွာ၊ ထက်စွာသော ပေါက်ဆိန်ကြီးကို ချီမ၍။ ပိတု ပိဋ္ဌိပဿေ ဌတွာ၊ ဖခင်၏ ကျောဘက်၌ တည်၍။ မကသံ ပဟရိဿာမိတိ၊ ခြင်ကို ပုတ်ခတ်အံ့ဟု တွေး၍။ ပိတုမတ္ထကံ ဒွိဓာ ဘိန္နံ၊ ဖခင်၏ ဦးထိပ်ကို နှစ်ခြမ်း ခွဲပြီ။ ဝဗ္ဗကိ တတ္ထေဝ၊ လက်သမားသည် ထိုနေရာ၌ပင်။ ဇီဝိတက္ခယံ ပတ္တော၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။

ဗောဓိသတ္တော တဿ၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုသား၏။ တံ ကမ္မံ ဒိသ္မာ၊ ထို အပြုအမူကို တွေ့မြင်ရ၍။ “ပစ္စာမိတ္တောပိ ပဏ္ဍိတောဝ သေယျော၊ ရန်သူဖြစ် သော်လည်း ပညာရှိသည်သာ မြတ်၏ ကောင်း၏။ ဟိ သော ဒဏ္ဍဘယေန၊ မှန်၏ ထိုပညာရှိသည် ဒဏ်ဘေးကြောက်သောကြောင့်၊ မနုဿေ န မာရေဿတိတိ စိန္တေတွာ၊ လူတို့ကို မသတ်လတ္တံ့”ဟု တွေး၍။

၄၄။ “သေယျော အမိတ္တော မတိယာ ဥပေတော၊

နတွေဝ မိတ္တော မတိ ဝိပ္ပဟိနော။

မကသံ ဝဓိဿန္တိ ဟိ ဧဠမူဂေါ၊

ပုတ္တော ပိတု အတ္တိဒါ ဥတ္တမင်္ဂန္တိ။

“သေယျော အမိတ္တော (လ) အဋ္ဌိဒါ ဥတ္တမဂ်”ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာနက်ကား--

၄၄။ အမိတ္တော၊ ရန်သူဖြစ်သော်လည်း။ မတိယာ ဥပေတော သေယျော၊ ဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသူသည် ကောင်းမြတ်၏။ မိတ္တော မတိဝိပ္ပဟီနော နတွေဝ၊ မိတ်ဆွေဖြစ် သော်လည်း ပညာမဲ့သူသည် မကောင်း၊ မမြတ်။ ဟိ ဇဠမူဂေါ၊ မှန်၏။ တံတွေးယိုသော ခံတွင်းရှိသော လူအသည်။ ပုတ္တော၊ သားဖြစ် ပါလျက်။ မကသံ ဝဓိဿန္တိ၊ ခြင်ကို သတ်အံ့ဟု တွေး၍။ ပိတု ဥတ္တမဂ် အဋ္ဌိဒါ၊ ဖခင်၏ ဦးခေါင်းကို ထက်ခြမ်းခဲ့ပြီ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ သေယျောတိ ပဝရော ဥတ္တမော၊ သေယျော ဟူသည်ကား မြတ်၏တည်း။ မတိယာ ဥပေတောတိ ပညာယ သမန္နာဂတော၊ မတိယာ ဥပေတော ဟူသည်ကား ပညာနှင့် ပြည့်စုံသူတည်း။ ဇဠမူဂေါတိ လာလာမုခေါ ဗာလော၊ ဇဠမူဂေါ ဟူသည်ကား တံတွေးယိုသော ခံတွင်းရှိသော လူအတည်း။ ပုတ္တော ပိတု အဋ္ဌိဒါ ဥတ္တမဂ်န္တိ၊ ပုတ္တော ပိတု အဋ္ဌိဒါ ဥတ္တမဂ် ဟူသည်ကား။ အတ္တနော ဗာလတာယ၊ မိမိ၏ အလွန်းသည့်အဖြစ်ကြောင့်။ ပုတ္တော ဟုတွာပိ သားသည် ဖြစ်ပါလျက်လည်း။ ပိတု ဥတ္တမဂ် မတ္ထကံ၊ ဖခင်၏ ဦးခေါင်းထိပ်ကို။ မကသံ ပဟရိဿာမိတိ၊ ခြင်ကို ရိုက်အံ့ဟု တွေး၍။ ဒွိဓာ ဘိန္နိ၊ နှစ်ခြမ်းခွဲပြီ။ တဿာ ဗာလမိတ္တတော၊ ထို့ကြောင့် မိုက်အသော မိတ်ဆွေထက်။ ပဏှိတ- အမိတ္တောဝ သေယျောတိ၊ ပညာရှိရန်သူသည်သာ ကောင်းမြတ်၏တည်းဟု။ ဣမံ ဂါထံ ဝတွာ၊ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆို၍။ ဗောဓိသတ္တော ဥဌာယ၊ ဘုရား လောင်းသည် ထသွား၍။ ယထာ ကမ္ပံ ဂတော၊ ကံအားလျော်စွာ လားပြီ။ ဝမုကိဿပိ သရီရကိစ္စံ၊ လက်သမား၏လည်း အလောင်းကောင်ကိစ္စကို။ ဉာတကာ အကံသု၊ ဆွေမျိုးတို့သည် ပြုကြပြီ။

သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ “ဥပါသကာ ဧဝံ ပုဗ္ဗေပိ၊ အို ဥပါသကာတို့ ဤသို့ ရှေးကလည်း။ မကသံ ပဟရိဿာမာတိ၊ ခြင်ကို ရိုက်ကုန်အံ့ဟု တွေး၍။ ပရံ ပဟရဏကမနုဿာ အဟေသံ ယေဝါတိ၊ အခြားလူကို ရိုက်သူတို့သည် ရှိခဲ့ကြဖူး သည်သာ”ဟု မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္တိ ယဋေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို စပ်တော်မူ၍။ “တဒါ

ဂါထံ ဝတ္တာ ပက္ကန္တော၊ ထိုအခါက ဂါထာကို ရွတ်ဆို၍ ထွက်ခွါသွားသော။
ပက္ကိတဝါဏီဇော ပန အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ပညာရှိကုန်သည်သည်ကား
ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ”ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်
မူပြီ။

မကသဇာတကဝဏ္ဏနာ စတုတ္ထာ၊ လေးခုမြောက် ဖြစ်သော
မကသဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၅။ ရောဟိဏီဇာတကဝဏ္ဏနာ

သေယျော အမိတ္တာတိ ဣဒံ၊ သေယျော အမိတ္တာ စသော ဤတရား
ဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်း
တော်၌ နေတော်မူစဉ်။ အနာထပိဏ္ဍိကသေဌိနော ဧကံ ဒါသိ၊ အနာထပိဏ္ဍိ
သူဌေး၏ တစ်ယောက်သော ကျွန်မကို။ အာရဗ္ဗ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍
ဟောတော်မူပြီ။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ ရောဟိဏီ နာမ၊ အနာထပိဏ္ဍိသူဌေးအား
ရောဟိဏီမည်သော။ ဧကာ ဒါသိ အဟောသိ ကိရ၊ တစ်ယောက်သော ကျွန်မ
သည် ရှိပြီတဲ့။ တဿာ ဝိဟိပဟရဏဌာနေ အာဂန္တာ၊ ထို ရောဟိဏီ၏ စပါး
ထောင်းရာဌာနသို့ လာ၍။ မဟလ္လိကာ မာတာ နိပဇ္ဈိ၊ အသက်ကြီးသော
မိခင်သည် အိပ်ပြီ။ တံ မက္ခိကာ ပရိဝါရေတွာ၊ ထိုမိခင်ကြီးကို ယင်တို့သည်
ဝိုင်းအံ့၍။ သူစိယာ ဝိဇ္ဈမာနာ ဝိယ ခါဒန္တိ၊ အပ်ဖြင့် ထိုးကုန်သကဲ့သို့ ကိုက်
ကုန်၏။ သာ ဓိတရံ၊ ထိုမိခင်ကြီးသည် သမီးရောဟိဏီကို။ “အဗ္ဗ မက္ခိကာ မံ
ခါဒန္တိ၊ အို ချစ်သမီး ယင်တို့သည် ငါ့ကို ကိုက်ကုန်၏။ ဧတာ ဝါရေဟိတိ အာဟ၊
ထိုယင်တို့ကို တားမြစ်လော့”ဟု ပြောပြီ။ သာ၊ ထိုရောဟိဏီသည်။ ဝါရေဿာမိ
အဗ္ဗာတိ၊ တားမြစ်မည် အမေဟု ပြော၍။ မုသလံ ဥက္ခိပိတွာ၊ ကျည်ပွေ့ကို
ချီမ၍။ “မာတု သရီရေ မက္ခိကာ၊ အမေ၏ကိုယ်က ယင်ကောင်တို့ကို။ မာရေတွာ
ဝိနာသံ ပါပေဿာမိတိ၊ သတ်၍ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်စေအံ့”ဟု တွေး၍။ မာတရံ
မုသလေန ပဟရိတွာ၊ အမေကို ကျည်ပွေ့ဖြင့် ရိုက်၍။ ဇိမိတက္ခယံ ပါပေသိ၊
အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်စေပြီ။ တံ ဒိသ္မာ၊ ထိုအမေကို ကြည့်၍။ မေ မာတာ
မတာတိ၊ ငါ၏ အမေသည် သေပြီဟု။ ရောဒိတုံ အာရတိ၊ ငိုဖို့ရာ အားထုတ်ပြီ။

တံ ပဝတ္တိံ သေဋ္ဌိဿ အာရောစေသံ၊ ထိုသတင်းကို အနာထပိဏ်သူဌေးအား ပြောကြားကုန်ပြီ။ သေဋ္ဌိ တဿာ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးသည် ထိုရောဟိဏီ မိခင်၏။ သရီရကိစ္စံ ကာရေတွာ၊ အလောင်းကောင်ကိစ္စကို ပြုစေ၍။ ဝိဟာရံ ဂန္ဓာ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ သွား၍။ သဗ္ဗံ တံ ပဝတ္တိံ၊ အလုံးစုံသော ထို သတင်းကို။ သတ္ထု အာရောစေသိ၊ ဘုရားရှင်အား လျှောက်ပြီ။ သတ္ထာ၊ ဘုရား ရှင်သည်။ “ဂဟပတိ ဧဿ၊ အို သူကြွယ် ဤရောဟိဏီကျွန်မသည်။ မာတု သရီရေ အမေ၏ကိုယ်က။ မက္ခိကာ မာရေဿာမိတိ၊ ယင်ကောင်တို့ကို သတ်အံ့” ဟု တွေး၍။ ဣဒါနေဝ မုသလေန ပဟရိတွာ၊ ယခုအခါ၌သာ ကျည်ပွေ့ဖြင့် ရိုက်၍။ မာတရံ န မာရေသိ၊ မိခင်ကို သတ်ဖူးသည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ မာရေသိယေဝါတိ ဝတွာ၊ ရှေးကလည်း သတ်ဖူးသည်သာဟု မိန့်တော်မူ၍။ တေန ယာစိတော၊ ထိုအနာထပိဏ်သူဌေးသည် တောင်းပန်အပ်ရကား။ အတိတံ အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတိတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီသောအခါ ဗာရာဏသိမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ ရန္တံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော သေဋ္ဌိကုလေ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဘုရားလောင်းသည် သူဌေးမိုး၌ ဖြစ်၍။ ပိတုအစ္စယေန သေဋ္ဌိဌာနံ ပါပုဏိ၊ ဖခင်ကွယ်လွန်သဖြင့် သူဌေးရာထူးကို ရပြီ။ တဿာပိ ဒါသိ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏လည်း ကျွန်မသည်။ ရောဟိဏီယေဝ နာမ အဟောသိ၊ ရောဟိဏီသာ မည်သည် ဖြစ်ပြီ။ သာပိ အတ္တနော ဝိဟိပဟရဏဌာနံ၊ ထို ရောဟိဏီသည်လည်း မိမိ၏ မောင်းထောင်းရာ ဌာနသို့။ အာဂန္ဓာ နိပန္နံ မာတရံ လာ၍ အိပ်သော မိခင်ကို။ “အဗ္ဗ မေ မက္ခိကာ၊ အို ချစ်သမီး ငါ့ကို ကိုက်သော ယင်တို့ကို။ ဝါရေဟိတိ ဝုတ္တာ၊ တားမြစ်လော့”ဟု ပြောအပ်သော်။ ဧဝမေဝ မုသလေန ပဟရိတွာ၊ ဤအတူပင် ကျည်ပွေ့ဖြင့် ရိုက်၍။ မာတရံ ဇီဝိတက္ခယံ ပါပေတွာ၊ မိခင်ကို အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်စေ၍။ ရောဒိတုံ အာရဘိ၊ ငိုဖို့ အားပြုပြီ။ ဗောဓိသတ္တော တံပဝတ္တိံ သုတွာ၊ ဘုရားလောင်း သည် ထိုသတင်းကို ကြား၍။ “ဟိ အမိတ္တာပိ၊ အမှန်ပြောရသော် ရန်သူသည်ပင် ဖြစ်သော်လည်း။ ဣမသ္မိံ လောကေ ပဏ္ဍိတောဝ၊ ဤလောက၌ ပညာရှိသည်သာ။ သေယျောတိ စိန္တေတွာ၊ ကောင်းမြတ်၏”ဟု တွေးတော၍။

၄၅။ “သေယျော အမိတ္တော မေဓာဝီ၊
 ယဉ္ဇေ ဗာလာ နုကမ္ပကော။
 ပဿ ရောဟိဏိကံ ဇမ္ဗိ၊
 မာတရံ ဟန္တာန သောစတိ”တိ။

“သေယျော အမိတ္တော မေဓာဝီ (လ) ဟန္တာန သောစတိ”ဟူသော။ ဣမံ
 ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ရွတ်ပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

၄၅။ ယံ စေ ဗာလော အနုကမ္ပကော၊ အကြင်မည်သော လူအသည်
 အစဉ်သနားတတ်၏။ (တတော၊ ထိုအစဉ်သနားတတ်သော လူအ၊ထက်)။
 မေဓာဝီ အမိတ္တော သေယျော၊ ပညာရှိသော ရန်သူသည် ကောင်းမြတ်၏။
 ဇမ္ဗိ ရောဟိဏိကံ ပဿ၊ ဖျင်းအလွန်းသော ရောဟိဏိကို ကြည့်ပါ။ မာတရံ
 ဟန္တာန သောစတိ၊ မိခင်ကို သတ်ပြီး၍ ဝမ်းနည်းပူဆွေးနေ၏။

တတ္ထ မေဓာဝီတိ၊ ထိုဂါထာ၌ မေဓာဝီ ဟူသည်ကား။ ပဏ္ဍိတော ဉာဏီ
 ဝိဘာဝိ၊ ပညာရှိသူတည်း၊ ဉာဏ်ရှိသူတည်း၊ ထူးခြားစွာ ဖြစ်စေတတ်သူတည်း။
 ယဉ္ဇေ ဗာလာနုကမ္ပကောတိ ဧတ္ထ၊ ယဉ္ဇေ ဗာလာနုကမ္ပကော ဟူသော ဤပါဌ၌။
 ယန္တိ လိင်္ဂဝိပလ္လာသော ကတော၊ ယံဟု ပုံလိင်္ဂမှ နပုံလိင်္ဂဖောက်ပြန်မှုကို ပြုအပ်ပြီ။
 စေတိ နာမတ္ထေ နိပါတော၊ စေ ဟူသော သဒ္ဒါသည် အမည်အနက်၌ နိပါတ်
 ပုဒ်တည်း။ ယော နာမ ဗာလော အနုကမ္ပကော၊ အကြင်မည်သော လူအသည်
 အစဉ်သနားတတ်၏။ တတော သတဂုဏေန သဟဿဂုဏေန၊ ထိုသနား
 တတ်သော လူအ၊ထက် အဆတစ်ရာအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဆတစ်ထောင်
 အားဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဏ္ဍိတော အမိတ္တော ဟောန္တောပိ၊ ပညာရှိသည်
 ရန်သူပင် ဖြစ်သော်လည်း။ သေယျောယေဝ ဣတိ အတ္ထော၊ ကောင်းမြတ်သည်
 သာတည်း၊ ဤကား ရှေ့ဂါထာဝက်၏ အနက်တည်း။ အထ ဝါ ယန္တိ၊ တနည်း
 ယံ ဟူသည်ကား။ ပဋိသေဓနတ္ထေ နိပါတော၊ တားမြစ်ခြင်းအနက်၌ နိပါတ်
 ပုဒ်တည်း။ ဗာလော စေ အနုကမ္ပကော နော၊ လူအသည် အကယ်၍ အစဉ်
 သနားတတ်စေကာမူ မကောင်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား ယဉ္ဇေ
 ဗာလာနုကမ္ပကော၏ အနက်တည်း။ ဇမ္ဗိန္တိ လာမိကံ ဒန္တံ၊ ဇမ္ဗိ ဟူသည်ကား
 ညံ့သော ဖျင်းအသောတည်း။ မာတရံ ဟန္တာန သောစတိတိ၊ မာတရံ ဟန္တာန

သောစတိ ဟူသည်ကား။ မက္ခိကာ မာရေသာမိတိ၊ ယင်တို့ကို သတ်မည်ဟု
 တွေး၍။ မာတရံ ဟန္တာ၊ အမေကို သတ်ပြီး၍။ ဣဒါနိ အယံ ဗလော၊ ယခုအခါ၌
 ဤဖျင်းအလွန်းသူမသည်။ သယမေဝ ရောဒတိ ပရိဒေဝတိ၊ ကိုယ်တိုင်ပင် ငို၏၊
 မြည်တမ်း၏။ ဣမိနာ ကာရဏေန ဣမသ္မိ လောကေ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်
 ဤလောက၌။ အမိတ္တောပိ ပဏ္ဍိတော သေယျောတိ၊ ရန်သူဖြစ်သော်လည်း
 ပညာရှိသည် ကောင်းမြတ်၏ဟု ပြော၍။ ဗောဓိသတ္တော ပဏ္ဍိတံ ပသံသန္တော၊
 ဘုရားလောင်းသည် ပညာရှိကို ခိုးမွမ်းလျက်။ ဣမာယ ဂါထာယ ဓမ္မံ ဒေသေသိ၊
 ဤဂါထာဖြင့် တရားကို ဟောပြီ။

သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ “ဂဟပတိ ဧသာ၊ အို သူကြွယ် ဤရောဟိဏီသည်။
 ဣဒါနေဝ ယခုဘဝ၌သာ။ မက္ခိကာ မာရေသာမိတိ၊ ယင်ကောင်တို့ကို သတ်အံ့ဟု
 တွေး၍။ မာတရံ န ခေါ ယာတေသိ၊ အမိကို သတ်ဖူးသည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ
 ယာတေသိ ယေဝါတိ၊ ရှေးဘဝကလည်း သတ်ဖူးသည်သာ”ဟု မိန့်တော်မူ၍။
 ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဤတရားဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္တံ
 ယဋေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို စပ်တော်မူ၍။ “တဒါ မာတာယေဝ၊ ထိုဘဝက
 အမိသည်ပင်။ မာတာ အဟောသိ၊ ယခုဘဝ အမိသည် ဖြစ်လာပြီ။ ဓိတာယေဝ
 ဓိတာ၊ ထိုဘဝကသမီးသည်ပင် ဒီဘဝသမီးတည်း။ မဟာသေဌိ ပန အဟမေဝ၊
 အဟောသိန္နိ၊ သူဌေးကြီးသည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ”ဟု။ ဇာတကံ
 သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ရောဟိဏီဇာတကဝဏ္ဏနာ ပဉ္စမာ၊ ငါးခုမြောက် ဖြစ်သော
 ရောဟိဏီဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၆။ အာရာမဒူသကဇာတကဝဏ္ဏနာ

န ဝေ အနတ္ထကုသလေနာတိ ဣဒံ၊ န ဝေ အနတ္ထကုသလေန အစရှိသော
 ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ အညတရသ္မိ ကောသလဂါမကေ ဝိဟရန္တော၊
 ဘုရားရှင်သည် မထင်ရှားသော ကောသလတိုင်း ရွာကလေး၌ နေတော်မူစဉ်။
 ဥယျာနဒူသကံ အာရပ္ပ ကထေသိ၊ ဥယျာဉ်ဖျက်ဆီးသူကို အကြောင်းပြု၍ ဟော
 တော်မူပြီ။ သတ္တာ ကောသလေသု၊ ဘုရားရှင်သည် ကောသလတိုင်းတို့၌။ စာရိကံ

စရမာနော၊ ဒေသစာရီကို လှည့်လည်တော်မူသော်။ အညတရံ ဂါမကံ သမ္မာပုဏ်၊ တစ်ခုသော ရွာကလေးသို့ ကောင်းစွာ ဆိုက်ရောက်တော်မူပြီ။ တတ္ထ ဧကော ကုသုမ္ပိကော၊ ထိုရွာကလေး၌ တစ်ယောက်သော သူကြွယ်သည်။ တထာဂတံ နိမန္တေတွာ၊ ဘုရားရှင်ကို ပင့်ဖိတ်၍။ အတ္ထနော ဥယျာနေ နိသီဒါပေတွာ၊ မိမိ၏ ဥယျာဉ်၌ နေစေ၍။ ဗုဒ္ဓပုဗ္ဗေသေ သံဃဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်အား။ မဟာဒါနံ ဒေတွာ၊ အလှူကြီးကို ပေးလှူ၍။ “ဘန္တေ ယထာရစိယာ၊ အို အရှင်ဘုရားတို့ အလိုရှိသလို။ ဣမသ္မိ ဥယျာနေ ဝိစရထာတိ အာဟ၊ ဤဥယျာဉ်၌ လှည့်လည်တော်မူကြပါ”ဟု လျှောက်ထားပြီ။ ဘိက္ခု ဥဌာယ၊ ရဟန်းတို့သည် ထ၍။ ဥယျာနပါလံ ဂဟေတွာ၊ ဥယျာဉ်များကို ခေါ်ယူ၍။ ဥယျာနေ ဝိစရန္တော၊ ဥယျာဉ်ထဲ၌ လှည့်လည်ကြသော်။ ဧကံ အင်္ဂဏဌာနံ ဒိသော၊ တစ်ခုသော ကွင်းပြင်နေရာကို တွေ့၍။ “ဥပါသက ဣမံ ဥယျာနံ၊ အို ဥပါသကာ ဤဥယျာဉ်သည်။ အညတ္ထ သန္တုတ္ထာယံ၊ အခြားနေရာ၌ ထူထဲသောအရိပ် ရှိ၏။ ဣမသ္မိ ပန ဌာနေ ကောစိ ဤနေရာ၌ကား တစ်စုံတစ်ခုသော။ ရုက္ခော ဝါ ဂစ္ဆော ဝါ န အတ္ထိ၊ သစ်ပင်သည် လည်းကောင်း ချုံပင်သည်လည်းကောင်း မရှိ၊ ကာရဏံ ကိံ န ခေါ ဣတိ၊ အကြောင်းကား အဘယ်ပါနည်း”ဟု။ ဥယျာနပါလံ ပုစ္ဆိသု၊ ဥယျာဉ်များကို မေးကြပြီ။ ဘန္တေ ဣမဿ ဥယျာနဿ ရောပနကာလေ၊ အို အရှင်ဘုရားတို့ ဤဥယျာဉ်ကို စိုက်ရာကာလ၌။ ဧကော ဂါမဒါရကော ဥဒကံ သိပ္ပန္တော၊ တစ်ယောက်သော ရွာသားကလေးသည် ရေကို လောင်းသော်။ ဣမသ္မိ ဌာနေ ရုက္ခပေါတကေ၊ ဤနေရာ၌ အပင်ငယ်တို့ကို။ ဥမ္မူလံ ကတွာ၊ အထက်၌ အမြစ်ရှိသည်ကို (နုတ်သည်ကို) ပြု၍။ မူလပုမာဏေန ဥဒကံ သိပ္ပိ၊ အမြစ်ပမာဏဖြင့် ရေကို လောင်းပြီ။ တေ ရုက္ခပေါတကာ မိလာယိတွာ မတာ၊ ထိုအပင်ငယ်တို့သည် ညှိုး၍ သေကြပြီ။ ဣမိနာ ကာရဏေန ဣဒံ ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းကြောင့် ဤနေရာသည်။ အင်္ဂဏံ ဇာတန္တိ၊ ကွင်းပြင်သည် ဖြစ်နေပါသည်”ဟု လျှောက်ပြီ။ ဘိက္ခု သတ္တာရံ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ရဟန်းတို့သည် ဘုရားရှင်သို့ ချဉ်းကပ်၍။ ဧတမတ္ထံ အာရောစေသုံ၊ ဤအကြောင်းကို လျှောက်ထားကြပြီ။ သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ “ဘိက္ခဝေ သော ဂါမဒါရကော၊ အို ရဟန်းတို့ ထိုရွာသားငယ်သည်။ ဣဒါနေဝ န အာရာမဒူသကော၊ ယခုအခါသာ အရာမခြံကို ဖျက်ဆီးတတ်သည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ အာရာမ-

ဒူသကောယေဝါတိ ဝတ္တာ၊ ရှေးကလည်း အရာမ်ခြံကို ဖျက်ဆီးဖူးသည်သာ”ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတိတ် အာဟရိ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတိတေ ဗာရာဏသီယံ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ ရန္တကာရေန္တေ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗာရာဏသီယံ နက္ခတ္တံ ယောသယီသု၊ ဗာရာဏသီမြို့၌ နက္ခတ်ပွဲကို ကြွေးကြော်ကုန်ပြီ။ နက္ခတ္တဘေရိသဒ္ဓသဝနကာလတော ပဋ္ဌာယ၊ နက္ခတ်ပွဲကြော်ငြာသည့် စည်သံကို ကြားရာ အခါမှ စ၍။ သကလနဂရဝါသိနော၊ ဗာရာသီမြို့နေ လူအားလုံးတို့သည်။ နက္ခတ္တနိဿိတကာ ဟုတွာ ဝိစရန္တိ၊ နက္ခတ်ပွဲကို မှီကြသည် ဖြစ်၍ သွားလာလှည့်လည် ကုန်၏။ တဒါ ရညော ဥယျာနေ၊ ထိုအခါ မင်း၏ဥယျာဉ်၌။ ဗဟူ မက္ကဋ္ဌာ ဝသန္တိ၊ များစွာကုန်သော မျောက်တို့သည် နေကုန်၏။ ဥယျာနပါလော၊ ဥယျာဉ်များသည်။ “နဂရေ နက္ခတ္တံ ယုဋ်၊ မြို့ထဲ၌ နက္ခတ်ပွဲကို ကြေငြာအပ်ပြီ။ ဣမေ ဝါနရေ ဤမျောက်တို့ကို။ ဥဒကံ သိဉ္ဇထာတိ ဝတ္တာ၊ ရေကို လောင်းကြဟု ပြော၍။ အဟံ နက္ခတ္တံ၊ ငါသည် နက္ခတ်ပွဲကို။ ကိဋ္ဌိဿာမိတိ စိန္တေသိ ဣတိ၊ ကစားအံ့”ဟု ကြံပြီ ဤသို့ကြံပြီး၍၊ ဇေဋ္ဌကဝါနရံ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ သင်းအုပ်မျောက်ကြီးသို့ ချဉ်းကပ်၍။ “သမ္ပ ဝါနရဇေဋ္ဌက ဣမံ ဥယျာနံ၊ အို အဆွေ သင်းအုပ်မျောက်ကြီး ဤဥယျာဉ်သည်။ တုမ္ဘာကမ္ပိ ဗဟူပကာရံ၊ သင်တို့အားလည်း ကျေးဇူးများ၏။ တုမေ ဧတ္ထ၊ သင်တို့သည် ဤဥယျာဉ်၌။ ပုပ္ဖဖလပလ္လဝါနိ ခါဒထ၊ အပွင့် အသီး ရွက်နှုတ်တို့ကို စားကုန်၏။ နဂရေ နက္ခတ္တံ ယုဋ်၊ မြို့ထဲ၌ နက္ခတ်ပွဲကို ကြေငြာအပ်ပြီ။ အဟံ နက္ခတ္တံ ကိဋ္ဌိဿာမိ၊ ငါသည် နက္ခတ်ပွဲကို ကစားအံ့။ ယာဝ အဟံ အာဂစ္ဆာမိ၊ အကြင်မျှလောက် ငါသည် လာ၏။ တာဝ ဣမသ္မိ ဥယျာနေ၊ ထိုငါလာသည်အထိ ဤဥယျာဉ်၌။ ရုက္ခပေါတကေသု ဥဒကံ သိဉ္ဇတုံ၊ အပင်ငယ်တို့ကို ရေကို လောင်း ခြင်းငှာ။ သိက္ခိဿထာတိ ပုစ္ဆိ၊ စွမ်းနိုင်ကြအံ့လော”ဟု မေးပြီ။ သာဓု သိဉ္ဇိဿာမိတိ၊ ကောင်းပါပြီ လောင်းပါမည်ဟု ဖြေပြီ။ တေန ဟိ အပ္ပမတ္တာ ဟောထာတိ၊ ထိုသို့ စွမ်းနိုင်ကြလျှင် မမေ့လျော့ကြသည် ဖြစ်ကြလော့”ဟု မှာထား၍။ ဥဒကသိဉ္ဇနတ္ထာယ တေသံ၊ ရေလောင်းဖို့ အကျိုးငှာ ထိုမျောက်တို့အား။ စမ္ပကုဋေ စ ဒါရုကုဋေ စ၊ သားရေအိုးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သစ်သားအိုးတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒတွာ ဂတော၊ ပေးခဲ့၍ သွားပြီ။ ဝါနရာ၊ မျောက်တို့သည်။ စမ္ပကုဋေ စေဝ ဒါရုကုဋေ စ ဂဟေတွာ၊ သားရေအိုးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သစ်သားအိုးတို့ကိုလည်းကောင်း ယူ၍။

ရုက္ခပေါတကေသု ဥဒကံ သိပ္ပန္တိ၊ အပင်ငယ်တို့၌ ရေကို လောင်းကုန်၏။ အထ
 နေ ဝါနရဇေဋ္ဌကော၊ ထိုအခါ ထိုမျောက်တို့ကို သင်းအုပ်မျောက်ကြီးသည်။
 “ဘောန္တော ဝါနရာ ဥဒကံ နာမ ရက္ခိတဗ္ဗံ၊ အို မျောက်တို့ ရေမည်သည်ကို
 စောင့်ရှောက်ထိုက်၏။ တုမေ ရုက္ခပေါတကေသု၊ သင်တို့သည် အပင်ငယ်တို့၌။
 ဥဒကံ သိပ္ပန္တိ၊ ရေကို လောင်းကြသော်။ ဥပ္ပါဋေတွာ ဥပ္ပါဋေတွာ၊ နုတ်၍ နုတ်၍။
 မူလံ ဩလောကေတွာ၊ အမြစ်ကို ကြည့်၍။ မူလေသု ဂမ္ဘီရဂတေသု၊ အမြစ်
 တို့သည် နက်နက်သွားကုန်သော်။ ဗဟုံ ဥဒကံ သိပ္ပထ၊ များစွာသော ရေကို
 လောင်းကြလော့။ အဂ္ဂမ္ဘီရဂတေသု အပ္ပံ နက်နက်မသွားကုန်လသော် နည်းနည်း
 ကို။ (သိပ္ပထ၊ လောင်းကြလော့)။ ပစ္ဆာ အမှောက် ဥဒကံ၊ နောက်၌ ငါတို့အား
 ရေကို။ ဒုလ္လဘံ ဘဝိဿတီတိ၊ ရဲခဲသည် ဖြစ်လတံ့”ဟု။ ဧဝံ အာဟ၊ ဤသို့
 ပြောပြီ။ တေ သာဓူတိ သမ္ပဋိန္ဒြိတွာ၊ ထိုမျောက်တို့သည် ကောင်းပါပြီဟု ဝန်ခံ၍။
 တထာ အကံသု။ ထိုသင်းအုပ်မျောက်ကြီး ပြောသည့်အတိုင်း ပြုကြပြီ။

တသ္မိ သမယေ ဧကော ပဏ္ဍိတပုရိသော၊ ထိုအခါ တစ်ယောက်သော ပညာရှိ
 ယောက်ျားသည်။ ရာဇယျာနေ တေ ဝါနရေ မင်းဥယျာဉ်၌ ထိုမျောက်တို့ကို၊
 တထာ ကရောန္တေ ဒိသွာ၊ ထိုသို့ ပြုကြသည်ကို တွေ့၍။ “ဘောန္တော ဝါနရာ
 ကသွာ၊ အို မျောက်တို့ ဘာကြောင့်။ တုမေ ရုက္ခပေါတကေ၊ သင်တို့သည်
 အပင်ငယ်တို့ကို။ ဥပ္ပါဋေတွာ ဥပ္ပါဋေတွာ၊ နုတ်၍ နုတ်၍။ မူလပ္ပမာဏေန ဥဒကံ
 သိပ္ပထာတိ၊ အမြစ်ပမာဏဖြင့် ရေကို လောင်းကြသနည်း”ဟု။ ဧဝံ အာဟ၊ ဤသို့
 မေးပြီ။ ဧဝံ နော၊ ဤကဲ့သို့ ငါတို့အား။ ဝါနရဇေဋ္ဌကော ဩဝဒတီတိ၊ သင်းအုပ်
 မျောက်ကြီးသည် ဩဝါဒပေး၏ဟု။ တေ အာဟံသု၊ ထိုမျောက်တို့သည် ဖြေကြပြီ။
 သော တံ ဝစနံ သုတွာ၊ ထိုပညာရှိယောက်ျားသည် ထိုစကားကို ကြားရ၍၊
 “ဘော ဗာလာ အပဏ္ဍိတာ၊ အိုအချင်းတို့ အသူတို့သည် ပညာမရှိသူတို့သည်။
 အဟော ဝတ၊ အံဩဖွယ်ကောင်းစွတကား။ အတ္ထံ ကရိဿာမာတိ၊ ကောင်း
 ကိုးကို ပြုကြမည်ဟု တွေး၍။ အနတ္ထမေဝ ကရောန္တီတိ စိန္တေတွာ၊ အကျိုးမဲ့ကိုသာ
 ပြုမိကြ၏”ဟု တွေး၍။

၄၆။ “န ဝေ အနတ္ထကုသလေန၊ အတ္ထစရိယာ သုခါဝဟာ။

ဟာပေတိ အတ္ထံ ဒုမ္မေဓော၊ ကပိ အာရာမိကော ယထာ”တိ

“န ဝေ အနတ္ထကုသလေန (ပ) ယထာ ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤ ဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

၄၆။ အနတ္ထကုသလေန အတ္တစရိယာ၊ မလျော်ကျွမ်းကျင် အလျော် မကျွမ်းကျင်သူသည် ကြီးပွားဖို့ ပြုကျင့်ခြင်းသည်။ ဝေ န သုခါဝဟာ၊ စင်စစ် ကောင်းကျိုး ချမ်းသာကို မဆောင်တတ်။ အာရာမိကော ကပိ ယထာ၊ အရာမမြဲစောင့်သော သင်းအုပ်မျောက်ကဲ့သို့။ ဒုဗ္ဗေဓော အတ္တံ ဟာပေတိ၊ ပညာမဲ့သူသည် အကျိုးကို ဆုတ်ယုတ်စေ၊ လျော့စေ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဝေတိ နိပါတမတ္တံ၊ ဝေ ဟူသည်ကား နိပါတ်မျှသာတည်း။ အနတ္ထကုသလေနာတိ၊ အနတ္ထကုသလေန ဟူသည်ကား။ အနတ္ထ အနာယတနေ ကုသလေန ဝါ၊ မလျော်သည်၌ ကျွမ်းကျင်သူသည်လည်းကောင်း။ အတ္တ အာယတနေ ကာရဏေ အကုသလေန ဝါ၊ လျော်သည်၌ အကြောင်း ဟုတ်သည်၌ မကျွမ်းကျင်သူသည်လည်းကောင်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနတ္ထကုသလေန၏ အနက်တည်း။ အတ္တစရိယာတိ ဝုဗ္ဗိကိရိယာ၊ အတ္တစရိယာ ဟူသည်ကား ကြီးပွားမှုပြုခြင်းတည်း။ သုခါဝဟာတိ၊ သုခါဝဟာ ဟူသည်ကား။ ဧဝရူပေန အနတ္ထကုသလေန၊ ဤသို့သဘောရှိသော အတ္တမကျွမ်းကျင် အနတ္ထ ကျွမ်းကျင်သူသည်။ ကာယိကစေတသိကသုခသင်္ခါတဿ အတ္တဿ၊ ကိုယ်စိတ်၌ ဖြစ်သော ချမ်းသာဟု ဆိုအပ်သော အကျိုးကို။ စရိယာ န သုခါဝဟာ၊ ပြုကျင့် ခြင်းသည် ချမ်းသာကိုမဆောင်တတ်။ အာဝဟိတုံ န သက္ကာ၊ ဆောင်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်တည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား သုခါဝဟာအနက်တည်း။ ဂီ ကာရဏာ၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်း။ ဟိ ဧကန္တေနဝ၊ အကြံကြောင့် စင်စစ် အားဖြင့်သာလျှင်။ ဒုဗ္ဗေဓော အတ္တံ ဟာပေတိ၊ ပညာမဲ့သူသည် အကျိုးကို ဆုတ်ယုတ်စေ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ ဗာလပုဂ္ဂလော၊ ဖျင်းအသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္တံ ကရိဿာမိတိ၊ အကျိုးကို ပြုမည်ဟု တွေး၍။ အတ္တံ ဟာပေတွာ၊ အကျိုးကို ဆုတ်ယုတ်စေ၍။ အနတ္ထမေဝ ကရောတိ၊ အကျိုးမဲ့ကိုသာ ပြုတတ်၏။ ကပိ အာရာမိကော ယထာတိ၊ ကပိ အာရာမိကော ယထာ ဟူသည်ကား။ အာရာမေ နိယုတ္တော၊ အရာမမြဲ၌ ယှဉ်စပ်နေထိုင်သော။ အာရာမရက္ခနကော မက္ကဋ္ဌော၊ အရာမမြဲ စောင့်ရှောက် ပြုပြင်သော မျောက်သည်။ အတ္တံ ကရိဿာမိတိ၊

အကျိုးကို ပြုမည်ဟု တွေး၍။ အနတ္တမေဝ ကရောတိ ယထာ၊ အကျိုးမဲ့ကိုသာ ပြုဘိသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ယော ကောစိ အနတ္တကုသလော၊ အကြင် အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော သူသည် အတ္တမကျွမ်းကျင် အနတ္တကျွမ်းကျင်၏။ တေန အတ္တစရိယံ၊ ထိုသူသည် အကျိုး ပြုကျင့်ခြင်းကို။ အာဝဟိတုံ န သက္ကာ၊ ဆောင်ရွက်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်။ သော ဧကံသေန၊ ထိုသူသည် ဧကန်အားဖြင့်။ အတ္တံ ဟာပေတိယေဝ ဣတိ၊ အကျိုးကို ဆုတ်ယုတ်စေသည်သာတည်း ဤကား ဂါထာဖွင့်အပြီးတည်း။ ဧဝံ ပဏှိတော သော ပုရိသော၊ ဤသို့လျှင် ပညာရှိသော ထိုယောက်ျားသည်။ ဣမာယ ဂါထာယ၊ ဤဂါထာဖြင့်။ ဝါနရဇေဋ္ဌကံ ဂရဟိတွာ၊ သင်းအုပ်မျောက်ကြီးကို ကဲ့ရဲ့၍။ အတ္တနော ပရိသံ အာဒါယ၊ မိမိ၏ပရိသတ်ကို ခေါ်ယူ၍ ။ ဥဿာနာ နိက္ခမံ ဥဿာဉ်မှ ထွက်သွားပြီ။

သတ္တာပိ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း။ “ဘိက္ခဝေ ဧသော ဂါမဒါရကော၊ အို ရဟန်းတို့ ထိုရွာသားသူငယ်သည်။ ဣဒါနေဝ န အာရာမဒ္ဓသကော၊ ယခုအခါ ၌သာ အရာမခြံဖျက်ဆီးတတ်သည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ အာရာမဒ္ဓသကော ယေဝါတိ၊ ရှေးကလည်း အရာမခြံဖျက်ဆီးတတ်သည်သာဟု။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္တိ ယဇေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို စပ်တော်မူ၍။ “တဒါ ဝါနရဇေဋ္ဌကော၊ ထိုအခါက သင်းအုပ် မျောက်ကြီးသည်။ အာရာမဒ္ဓသကဒါရကော အဟောသိ၊ အရာမခြံဖျက်ဆီး တတ်သော ရွာသားသူငယ်သည် ဖြစ်လာပြီ။ ပဏှိတပုရိသော ပန အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ပညာရှိသော ယောက်ျားသည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ”ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

အာရာမဒ္ဓသကဇာတကဝဏ္ဏနာ ဆဌာ၊ ခြောက်ခုမြောက် ဖြစ်သော
အာရာမဒ္ဓသကဇာတ် အဖွင့်တည်း။

၇။ ဝါရုဏီဒူသကဇာတကဝဏ္ဏနာ

န ဝေ အနတ္တကုသလေနာတိ ဣဒံ၊ န ဝေ အနတ္တကုသလေန အစရှိသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို၊ သတ္တာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဝါရုဏီဒူသကံ အာရဗ္ဗ ကထေသိ၊

သေရည်ဖျက်သူကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ သဟာယော၊ အနာထပိဏ္ဍိသုဌေး၏ သူငယ်ချင်းဖြစ်သော။ ဧကော ဝါရုဏိ- ဝါဏိဇော၊ တစ်ယောက်သော သေရည်ကုန်သည်သည်။ တိခိဏံ ဝါရုဏိ ယောဇေတွာ၊ ထက်စွာသော သေရည်ကို ဖော်စပ်၍။ ဟိရညသုဝဏ္ဏာဒိနိ ဂဟေတွာ၊ ငွေရွှေစသည်တို့ကို ယူ၍။ ဝိက္ခိဏန္တော မဟာဇနေ သန္နိပတိတော၊ ရောင်းနေသော် လူအများသည် စုဝေးသော်။ “တာတ တံ မူလံ ဂဟေတွာ၊ အို အမောင် သင်သည် တန်ဖိုးကို ယူ၍။ ဝါရုဏိ ဒေဟိတိ၊ သေရည်ကို ပေးလေ”ဟု။ အန္တေဝါသိကံ အာဏာပေတွာ၊ အနီးနေတပည့်ကို စေခိုင်း၍။ သယံ နှာယိတုံ အဂမာသိ၊ မိမိသည် ရေခိုးခြင်းငှာ သွားပြီ။ အန္တေဝါသိကော မဟာဇနဿ၊ အနီးနေ တပည့်သည် လူအများအား။ ဝါရုဏိ ဒေန္တော၊ သေရည်ကို ပေးသော်။ မနုဿေ အန္တရန္တရာ၊ လူတို့ကို အကြားအကြား၌။ လောဏသက္ခရာ အာဟရာပေတွာ၊ ဆားပွင့်တို့ကို ဆောင်ယူစေ၍။ ခါဒန္တေ ဒိသွာ၊ စားသည်တို့ကို တွေ့၍။ “အယံ သုရာ အလောဏိကာ ဘဝိဿတိ၊ ဤသေသည် ဆားမပါသည် ဖြစ်လတ်။ လောဏံ ဧတ္ထ ပက္ခိပိဿာမိတိ၊ ဆားကို ဤသေရည်၌ ထည့်အံ့”ဟု တွေး၍။ သုရာစာဋိယံ၊ သေရည်အိုးတုတ်ကြီး၌။ နာဠိမတ္တံ လောဏံ ပက္ခိပိတွာ၊ တစ်စလယ်မျှသော ဆားကို ခတ်ထည့်၍။ တေသံ သုရံ အဒါသိ၊ ထိုသူတို့အား သေရည်ကို ပေးပြီ။ တေ မုခံ၊ ထိုသူတို့သည် ခံတွင်းကို။ ပူရေတွာ ပူရေတွာ ဆဋ္ဌေတွာ၊ ပြည့်စေ၍ ပြည့်စေ၍ ထွေးစွန့်ပစ်၍။ ကိံ တေ ကတန္တိ ပုစ္ဆိသု၊ အဘယ်ကို သင်သည် ပြုအပ်သနည်း”ဟု မေးကြပြီ။ တုမေ သုရံ ပိဝိတွာ၊ သင်တို့သည် သေရည်ကို သောက်၍။ လောဏံ အာဟရာပေန္တေ ဒိသွာ၊ ဆားကို ဆောင်ယူစေသည်တို့ကို တွေ့ရ၍။ လောဏေန ယောဇေသိန္တိ၊ ဆားနှင့် ယှဉ်စေ ပြီဟု ဖြေပြီ။ ဧဝရူပံ မနာပံ ဝါရုဏိ နာမ၊ ဤသို့သဘောရှိသော နှစ်သက်ဖွယ်သော သေရည်မည်သည်ကို။ နာသေသိ ဗာလာတိ၊ မင်းဖျက်ဆီး၏ လူအ၊ဟု။ တံ ဂရဟိတွာ၊ ထိုတပည့်ကို ကဲ့ရဲ့၍။ ဥဋ္ဌာယုဋ္ဌာယ ပက္ကန္တာ၊ ထ၍ ထ၍ ဖဲသွားကုန်ပြီ။ ဝါဏိဇော အာဂန္တာ၊ သေရည်ကုန်သည်သည် ရေခိုးပြန်လာ၍။ ဧကမ္ပိ အဒိသွာ၊ တစ်ယောက်ကိုသော်မှလည်း မတွေ့၍။ “ဝါရုဏိပါယကာ ကဟံ၊ သေရည် သောက်သူတို့သည် အဘယ်သို့၊ ဂတာတိ ပုစ္ဆိ သွားကြသနည်း”ဟု မေးပြီ။ သော တမတ္ထံ အာရောစေသိ၊ ထိုတပည့်သည် ထိုအကြောင်းကို ပြောပြပြီ။ အထ နံ

အာစရိယော၊ ထိုအခါ ထိုတပည့်ကို ပိုင်ရှင်ဆရာသည်။ “ဗာလ ဧဝရူပါ သုရာ
 နာမ၊ အို လူအ ဤသို့သဘောရှိသော ထက်သော သေရည်မည်သည်ကို။ တေ
 နာသိတာတိ ဂရဟိတွာ၊ မင်းသည် ဖျက်ဆီးအပ်ပြီ”ဟု ကဲ့ရဲ့၍။ ဣမံ ကာရဏံ
 အနာထပိဏ္ဍိကဿ အာရောစေသိ၊ ဤအကြောင်းကို အနာထပိဏ္ဍိကဿအား
 ပြောပြပြီ။ အနာထပိဏ္ဍိကော၊ အနာထပိဏ္ဍိကဿသည်။ ဣဒါနိ မေ၊ ယခုအခါ
 ငါ့မှာ။ ဣဒံ ကထာပါဘတံ အတ္တိတိ၊ ဤစကားလက်ဆောင်သည် ရှိ၏”ဟု
 တွေး၍။ ဇေတဝနံ ဂန္ဓာ၊ ဇေတဝနံကျောင်းတော်သို့ သွား၍။ သတ္တာရံ ဝန့်တော၊
 ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုး၍။ ဧတမတ္ထံ အာရောစေသိ၊ ဤအကြောင်းကို လျှောက်
 ထားပြီ။ သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ “ဂဟပတိ ဧသော၊ အို သူကြွယ် ဤတပည့်
 သည်။ ဣဒါနေဝ န ဝါရုဏိဒူသကော၊ ဤယခုအခါ၌သာ သေရည်ကို ဖျက်ဆီး
 တတ်သည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ ဝါရုဏိဒူသကောယေဝါတိ၊ ရှေးကလည်း
 သေရည်ဖျက်ဆီးတတ်သည်သာတည်း”ဟု။ ဝတွာ တေန ယာစိတော၊ မိန့်တော်
 မူ၍ ထို အနာထပိဏ္ဍိကဿသည် တောင်းပန်အပ်ရကား။ အတိတံ အာဟရိ
 အတိတံကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတိတေ ဗာရာဏသီယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ
 ရဇ္ဇံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော
 ဗာရာဏသီယံ၊ ဘုရားလောင်းသည် ဗာရာဏသီမြို့၌။ သေဌိ အဟောသိ၊
 သူဌေးသည် ဖြစ်ပြီ။ တံ ဥပနိဿယ၊ ထိုဘုရားလောင်းသူဌေးကို အားကိုးတစ်ခု
 အမှီကြီးပြု၍။ ဧကော ဝါရုဏိဝါဏိဇော ဇီဝတိ၊ တစ်ယောက်သော သေရည်
 ကုန်သည်သည် အသက်မွေး၏။ သော တိခိဏံ သုရံ ယောဇေတွာ၊ ထိုသေရည်
 ကုန်သည်သည် ထက်စွာသော သေရည်ကို ဖော်စပ်၍။ ဣမံ ဝိက္ခိဏာဟိတိ၊
 ဤသေရည်ကို ရောင်းလော့ဟု။ အန္တေဝါသိကံ ဝတွာ၊ တပည့်ကို မှာခဲ့၍။
 နှာယိတုံ ဂတော၊ ရေခိုးခြင်းငှာ သွားပြီ။ အန္တေဝါသိကော တသ္မိ ဂတမတ္တေယေဝ၊
 တပည့်သည် ထိုပိုင်ရှင်ဆရာသည် သွားကာမျှသော်သာလျှင်။ သုရာယ လောဏံ
 ပက္ခိပိတွာ၊ သေရည်၌ ဆားကို ထည့်၍။ ဣမိနာဝ နယေန သုရံ ဝိနာသေသိ၊
 ဤဆိုခဲ့ပြီးနည်းဖြင့်ပင် သေရည်ကို ဖျက်ဆီးပြီ။ အထ အဿ၊ ထိုအခါ ထို
 တပည့်၏။ အာစရိယော အာဂန္ဓာ၊ ပိုင်ရှင်ဆရာသည် လာ၍။ တံ ကာရဏံ ဥ တွာ၊

ထိုအကြောင်းကို သိ၍။ သေဌိဿ အာရောစေသိ၊ ဘုရားလောင်းသူဌေးအား ပြောပြီ။ သေဌိ၊ ဘုရားလောင်းသူဌေးသည်။ “အနတ္တကုသလာ ဗာလာ နာမ- အတ္တနားမလည် အနတ္တနားလည်ကုန်သော ဖျင်းအလွန်းသူတို့မည်သည်။ အတ္တံ ကရိဿာမိတိ၊ အကျိုးကို ပြုမည်ဟုတွေး၍။ အနတ္တမေဝ ကရောန္တိတိ ဝတ္တာ၊ အကျိုးမဲ့ကိုသာ ပြု ကြ၏”ဟု ပြောဆိုပြီး၍။

၄၇။ “န ဝေ အနတ္တကုသလေန၊ အတ္တစရိယာ သုခါဝဟာ။

ဟာပေတိ အတ္တံ ဒုမ္မေဓော၊ ကောဏ္ဍညော ဝါရုဏီ ယထာ”တိ

“န ဝေ အနတ္တကုသလေန (ပ) ဝါရုဏီ ယထာ” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

၄၇။ အနတ္တ ကုသလေန အတ္တစရိယာ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ အကျိုးနားမလည် အကျိုးမဲ့နားလည်သူသည် အကျိုးရအောင် ပြုကျင့် ခြင်းသည်။ ဝေ န သုခါဝဟာ၊ စင်စစ်ဧကန် ချမ်းသာကို မဆောင်တတ်။ ကောဏ္ဍညော ဝါရုဏီ၊ တပည့်ကောဏ္ဍညသည် သေရည်ကို။ ဟာပေသိ ယထာ၊ ဆုတ်ယုတ်စေ၊ ပျက်စီးစေသကဲ့သို့။ ဧဝံ ဤအတူ။ ဒုမ္မေဓော အတ္တံ ဟာပေတိ၊ ပညာမဲ့သူ၊ လူအ၊သည် အကျိုးကို ဆုတ်ယုတ်စေ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ကောဏ္ဍညော ဝါရုဏီ ယထာတိ၊ ကောဏ္ဍညော ဝါရုဏီ ယထာ ဟူသည်ကား။ ကောဏ္ဍညနာမကော အယံ အန္တေဝါသိကော၊ ကောဏ္ဍည အမည်ရှိသော ဤတပည့်သည်။ အတ္တံ ကရိဿာမိတိ၊ အကျိုးကို ပြုအံ့ဟု တွေး၍။ လောဏံ ပက္ခိပိတ္တာ၊ ဆားကို ထည့်၍။ ဝါရုဏီ ဟာပေတိ ပရိဟာပေတိ ယထာ၊ သေရည်ကို ဆုတ်ယုတ်စေသကဲ့သို့။ ဝိနာသေတိ ယထာ၊ ပျက်စီးစေ သကဲ့သို့။ ဧဝံ သဗ္ဗေပိ အနတ္တကုသလော၊ ဤအတူသာ တစ်ယောက်တည်း သာမက၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော အနတ္တနားလည် အတ္တနားမလည်သူသည်။ အတ္တံ ဟာပေတိ၊ အကျိုးကို ဆုတ်ယုတ်စေ၏တည်း။ ဣတိ ဟေဓိသတ္တော၊ ဤသို့ ဘုရားလောင်းသည်။ ဣမာယ ဂါထာယ ဓမ္မံ ဒေသေသိ၊ ဤဂါထာဖြင့် တရားကို ဟောပြီ။

သတ္တာမိ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း။ “ဂဟပတိ ဧသော၊ သူကြွယ် ဤတပည့် သည်။ ဣဒါနေဝ န ဝါရုဏီဒူသကော၊ ယခုအခါ၌သာ သေရည်ဖျက်ဆီး

တတ်သည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ ဝါရုဏိဒ္ဓသကောယေဝါတိ ဝတ္တာ၊ ရှေး၌လည်း
 သေရည်ဖျက်ဆီးဖူးသည်သာ”ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အနုသန္တိ ယဋေတွာ၊
 အနုသန္တေကို စပ်တော်မူ၍။ “တဒါ ဝါရုဏိဒ္ဓသကော၊ ထိုအခါက သေရည်
 ဆားထည့် ဖျက်ဆီးခဲ့သော တပည့်သည်။ ဣဒါနိပိ ဝါရုဏိဒ္ဓသကောဝ အဟောသိ၊
 ယခုအခါ၌လည်း သေရည်ဆားထည့် ဖျက်တတ်သော တပည့်သည်သာ
 ဖြစ်လာပြီ။ ဗာရာဏသီသေဋ္ဌိ ပန အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ဗာရာဏသီသုဋ္ဌေး
 သည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ”ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို
 ပေါင်းတော်မူပြီ။

ဝါရုဏိဒ္ဓသကဇာတကဝဏ္ဏနာ သတ္တမာ၊ ခုနစ်ခုမြောက်
 ဖြစ်သော ဝါရုဏိဒ္ဓသကဇာတ် အဖွင့်တည်း။

၈။ ဒေဗဗ္ဗဇာတကဝဏ္ဏနာ

အနုပါယေန ယော အတ္တန္တိ ဣဒံ၊ အနုပါယေန ယော အတ္တံ စသော
 ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည်
 ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ ဒုဗ္ဗစဘိက္ခု အာရပ္ပ ကထေသိ၊ ပြောဆို
 ရခက်သော ရဟန်းကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ ဟိ တံ ဘိက္ခု သတ္တာ၊
 မှန်၏ ထိုရဟန်းကို ဘုရားရှင်သည်။ “ဘိက္ခု တံ၊ ရဟန်း သင်သည်။ ဣဒါနေဝ န
 ဒုဗ္ဗစော၊ ယခုအခါ၌သာ ပြောဆိုရခက်သည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ ဒုဗ္ဗစော
 ယေဝ၊ ရှေးကလည်း ပြောဆိုရခက်သည်သာ။ တေနေဝ စ ကာရဏေန၊ ထို
 အကြောင်းကြောင့်သာလည်း။ ပဏ္ဍိတာနံ ဝစနံ အကတွာ၊ ပညာရှိတို့၏ စကားကို
 မပြု၍ မလိုက်နာ၍။ တိဇ္ဈေန အသိနာ၊ ထက်လှစွာသော သန်လျက်ဖြင့်။ ဒွိဓာ
 ကတွာ၊ နှစ်ပိုင်းကို ပြု၍။ ဆိန္နော ဟုတွာ၊ အဖြတ်ခံရသည် ဖြစ်၍။ မဂ္ဂေ နိပတိတ္ထာ၊
 လမ်းပေါ်၌ ပစ်ထားခံရပြီ။ တဉ္စ ဧကကံ နိဿာယ၊ သင်တစ်ယောက်တည်း
 ကိုလည်း အမှီပြု၍။ ပုရိသသဟဿံ ဇီဝိတက္ခယံ၊ ယောက်ျားတစ်ထောင်သည်
 အသက်ကုန်ခြင်းသို့။ ပတ္တန္တိ ဝတ္တာ၊ ရောက်ရပြီ”ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတိတံ
 အာဟရိ၊ အတိတ်ကို ဆောင်ပြီ။

အတိတေ ဗာရာဏသီယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌၊ ဗြဟ္မဒတ္တေ ရန္တံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဧကသ္မိံ ဂါမကေ၊ တစ်ခုသော ရွာကလေးက။ အညတရော ဗြာဟ္မဏော၊ မထင်ရှားသော ပုဏ္ဏားသည်။ ဝေဒဗ္ဗံ နာမ မန္တံ ဇာနာတိ၊ ဝေဒဗ္ဗမည်သော မန္တန်ကို တတ်သိ နားလည်၏။ သော မန္တော၊ ထိုမန္တန်သည်။ အနုဇ္ဈေါ ကိရ၊ တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်ဘူးတဲ့။ မဟာရဟော ကိရ၊ မြင့်မြတ်သူတို့အားသာ ထိုက်တန်သတဲ့။ နက္ခတ္တယောဂေ လဒ္ဓေ၊ နက္ခတ်ယှဉ်မှုကို ရအပ်သော်။ တံ မန္တံ ပရိဝတ္တေတွာ၊ ထိုဝေဒဗ္ဗမန္တန်ကို ရွတ်၍မန်း၍။ အာကာသေ ဥလ္လောကီတေ၊ ကောင်းကင်ကို မော်ကြည့်အပ်သော်။ အာကာသတော သတ္တရတနဝသံ ဝဿတိ၊ ကောင်းကင်မှ ရတနာခုနစ်ပါးမိုးသည် ရွာချ၏။ တဒါ ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုအခါက ဘုရားလောင်းသည်။ တဿ ဗြာဟ္မဏဿ သန္တိကေ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏ အထံ၌။ သိပ္ပံ ဥဂ္ဂဏှာတိ၊ အတတ်ပညာကို သင်ယူနေ၏။ အထ ဧကဒိဝသံ၊ ထိုအခါ တစ်နေ့၌။ ဗြာဟ္မဏော ဗောဓိသတ္တံ အာဒါယ၊ ပုဏ္ဏားသည် ဘုရားလောင်းကို ခေါ်ယူ၍။ ကေနစိဒေဝ ကရဏီယေန၊ တစ်စုံတစ်ခုသာ ဖြစ်သော ပြုဖွယ်ကိစ္စဖြင့်။ အတ္တနော ဂါမာ နိက္ခမိတွာ၊ မိမိ၏ ရွာမှ ထွက်၍။ စေတရဋ္ဌံ အဂမာသိ၊ စေတတိုင်းသို့ သွားပြီ။ အန္တရာမဂ္ဂေ စ ဧကသ္မိံ အရညဌာနေ၊ လမ်းခရီးအကြား၌လည်း တစ်ခုသော တောအရပ်၌။ ပဉ္စသတာ ပေသနကစောရာ နာမ၊ ငါးရာကုန်သော ပြန်ပေးဓားပြတို့မည်သည်။ ပန္နယာတံ ကရေန္တိ၊ လမ်း၌ဖျက်ဆီးလုယက်မှုကို ပြုကုန်၏။ တေ၊ ထိုပြန်ပေးဓားပြတို့သည်။ ဗောဓိသတ္တဉ္စ ဝေဒဗ္ဗဗြာဟ္မဏဉ္စ ဂဏှိယ၊ ဘုရားလောင်းကို လည်းကောင်း ဝေဒဗ္ဗပုဏ္ဏားကိုလည်းကောင်း ဖမ်းယူကုန်ပြီ။ ကသ္မာ ပန ဧတေ၊ အဘယ့်ကြောင့်ကား ထိုဓားပြတို့ကို။ ပေသနကစောရာတိ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ပေသနကစောရတို့ ဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်ကုန်သနည်း။ တေ ဒွေ ဇနေ ဂဟေတွာ၊ ထိုဓားပြတို့သည် လူနှစ်ယောက်တို့ကို ဖမ်း၍။ ဧကံ၊ တစ်ယောက်ကို။ ဓနာဟရဏတ္ထာယ ပေသေန္တိ ကိရ၊ ပစ္စည်းဆောင်ယူဖို့ရာ စေခိုင်းကြသတဲ့။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ပေသနကစောရာတွေဝ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ပေသနကစောရတို့ဟူ၍သာ ခေါ်ဆိုအပ်ကုန်၏။ တေပိ စ ပိတာပုတ္တေ ဂဟေတွာ၊ ထိုပြန်ပေးဓားပြတို့သည်လည်း သားအဖတို့ကို ဖမ်းယူ၍။ ပိတရံ၊ အဖကို။ “တွံ အမှာကံ၊ သင်သည် ငါတို့အတွက်။ ဓနံ အာဟရိတွာ၊ ဥစ္စာကို ယူဆောင်ခဲ့၍။ ပုတ္တံ ဂဟေတွာ၊ သားကို ခေါ်ယူ၍။

ယာဟိတိ ဝဒန္တိ သွားလော့”ဟု ပြောကြကုန်၏။ ဧတေန ဥပါယေန၊ ဤနည်းလမ်းဖြင့်။ မာတုဓိတရော ဂဟေတွာ၊ အမိသမီးတို့ကို ဖမ်းယူ၍။ မာတရံ ဝိဿလေန္တိ၊ အမိကို လွှတ်ကုန်၏။ ဇေဋ္ဌကနိဋ္ဌေ ဂဟေတွာ၊ အကိုညီတို့ကို ဖမ်းယူ၍။ ဇေဋ္ဌဘာတိကံ ဝိဿလေန္တိ၊ အကိုကြီးကို လွှတ်ကုန်၏။ အာစရိယန္တေ ဝါသိကေ ဂဟေတွာ၊ ဆရာတပည့်တို့ကို ဖမ်းယူ၍။ အန္တေဝါသိကံ ဝိဿလေန္တိ၊ တပည့်ကို လွှတ်ကုန်၏။ တေ တသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုပြန်ပေးစားပြတို့သည် ထိုအခါ၌။ ဝေဒဗ္ဗဗြာဟ္မဏံ ဂဟေတွာ၊ ဝေဒဗ္ဗပုဏ္ဏားကို ဖမ်းယူ၍။ ဗောဓိသတ္တံ ဝိဿလေသျံ၊ တပည့်ဘုရားလောင်းကို လွှတ်ကြပြီ။

ဗောဓိသတ္တော အာစရိယံ ဝန္တိတွာ၊ ဘုရားလောင်းသည် ဆရာကို ရှိခိုး၍။ “အဟံ ဧကာဟဒ္ဒိဟစ္စယေန၊ ကျွန်တော်သည် တစ်ရက်နှစ်ရက်လွန်သဖြင့်။ အာဂမိဿာမိ၊ လာပါအံ့။ တုမေ့ မာ ဘာယိတ္ထ၊ သင်ဆရာတို့သည် မကြောက်ကြပါလင့်။ အပိ စ မမ ဝစနံ ကရောထ၊ စင်စစ်အားဖြင့်ပြောရသော် ကျွန်တော်၏ စကားကို ပြုကြ၊ လိုက်နာတော်မူကြပါ။ အဇ္ဇ ဓနဝဿာပနကနက္ခတ္တယောဂေါ ဘဝိဿတိ၊ ယနေ့ ရတနာမိုးရွာစေတတ်သော နက္ခတ်နှင့် ယှဉ်ခြင်းသည် ဖြစ်လတ်။ တုမေ့ ဒုက္ခံ အသဟန္တာ၊ သင်ဆရာတို့သည် ဆင်းရဲကို မအောင့်နိုင်၍။ မန္တံ ပရိဝတ္တေတွာ၊ မန္တန်ကို မန်းမှု၍။ ဓနံ မာ ဝဿာပယိတ္ထ၊ ဥစ္စာမိုးကို မရွာစေပါကုန်လင့်။ သစေ ဝဿာပေဿထ၊ အကယ်၍ ရွာစေကုန်အံ့။ တုမေ့ စ ဝိနာသံ ပါပုဏိဿထ၊ သင်ဆရာတို့သည်လည်း ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကုန်လတ်။ ဣမေ စ ပဉ္စသတာ စောရာ၊ ဤပြန်ပေးစားပြငါးရာတို့သည်လည်း။ ဝိနာသံ ပါပုဏိဿန္တိ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြလတ်။ ဣတိ ဧဝံ အာစရိယံ ဩဝဒိတွာ၊ ဤသို့ ဆရာကို မကောင်းဖြစ်မည်ကို ပြောကြား၍။ ဓနတ္ထာယ အဂမာသိ၊ ဥစ္စာအကျိုးငှာ သွားပြီ။ စောရာပိ သူရိယေ အတ္တင်္ဂတေ၊ ပြန်ပေးစားပြတို့သည်လည်း နေသည် ဝင်သော်။ ဗြာဟ္မဏံ ဗန္တိတွာ နိပဇ္ဇာပေသျံ၊ ပုဏ္ဏားကို ဖွဲ့ချည်၍ အိပ်စေကုန်ပြီ။ တင်္ခဏဉေဝ ပါစီနလောကဓာတုတော၊ ထိုအခိုက်၌ပင် အရှေ့လောကဓာတ်မှ။ ပရိပုဏ္ဏစန္ဒမဏ္ဍလံ ဥဌဟိ၊ လပြည့်ဝန်းသည် တက်လာပြီ။ ဗြာဟ္မဏော နက္ခတ္တံ ဩလောကေန္တော၊ ပုဏ္ဏားသည် နက္ခတ်ကို ကြည့်သော်။ “ဓနဝဿာပနကနက္ခတ္တယောဂေါ လဒ္ဓေါ၊ ရတနာမိုးရွာစေတတ်သော နက္ခတ်ယှဉ်မှုကို ရအပ်ပြီ။ အနုဘူတေန ဒုက္ခေန မေ ကိ၊ ခံစားအပ်သော ဆင်းရဲဖြင့် ငါ့အား ဘာပြုအံ့နည်း။ မန္တံ

ပရိဝတ္တေတွာ၊ မန္တန်ကို မန်း၍၊ ရတနဝသံ ဝဿာပေတွာ၊ ရတနာမိုးကို ရွာစေ၍။ စောရာနံ ခနံ ဒတွာ၊ ပြန်ပေးဓားပြတို့အား ဥစ္စာကို ပေး၍။ ယထာသုခံ ဂမိဿာမိတိ စိန္တေတွာ၊ ချမ်းသာသည့်အားလျော်စွာ သွားအံ့”ဟု ကြံ၍။ စောရေ ပြန်ပေးဓားပြ တို့ကို။ “ဘောန္တော စောရာ တုမေ၊ အို ပြန်ပေးဓားပြတို့ သင်တို့သည်။ မံ ကိမတ္ထာယ၊ ငါ့ကို အဘယ်ကျိုးငှာ။ ဂဏှထာတိ အာမန္တေသိ၊ ဖမ်းယူကြ သနည်း”ဟု မေးပြီ။ ခနတ္ထာယ အယျာတိ၊ ဥစ္စာအကျိုးငှာပါ အရှင်ပုဏ္ဏားကြီးဟု ဖြေကြပြီ။ သစေ ဝေါ ခနေန အတ္ထော၊ အကယ်၍ သင်တို့အား ဥစ္စာဖြင့် အလို ရှိအံ့။ ခိပ္ပံ မံ ဗန္ဓနာ မောစေတွာ၊ လျှင်စွာ ငါ့ကို အဖွဲ့အချည်မှ လွတ်စေ၍။ သီသံ နှာပေတွာ၊ ဦးခေါင်းကို ရေခိုးစေ၍။ အဟတဝတ္ထာနိ အတ္တာဒေတွာ၊ အဝတ်သစ် တို့ကို ဝတ်ရုံစေ၍။ ဂန္တေဟိ ဝိလိမ္မာပေတွာ၊ နံသာတို့ကို လိမ်းကုံးစေ၍။ ပုပ္ဖါနိ ပိလန္ဓာပေတွာ ဌပေထာတိ၊ ပန်းတို့ကို ပန်စေ၍ ထားကြလော့”ဟု ပြောပြီ။ စောရာ တဿ ကထံ သုတွာ၊ ပြန်ပေးဓားပြတို့သည် ထိုပုဏ္ဏား၏ စကားကို ကြားရ၍။ တထာ အကံသု၊ ထိုပုဏ္ဏား ပြောသည့်အတိုင်း ပြုကြပြီ။

ဗြာဟ္မဏော နက္ခတ္တယောဂံ ဥ တွာ၊ ပုဏ္ဏားသည် နက္ခတ်ယှဉ်မှုကို သိ၍။ မန္တံ ပရိဝတ္တေတွာ၊ မန္တန်ကို မန်းမှုတ်၍။ အာကာသံ ဥလ္လောကေသိ၊ ကောင်းကင်ကို မော့ကြည့်ပြီ။ တာဝဒေဝ အာကာသတော၊ ထိုအချိန်၌ပင် ကောင်းကင်မှ။ ရတနာနိ ပတိံသု၊ ရတနာတို့သည် ကျလာကုန်ပြီ။ စောရာ တံ ခနံ သင်္ကမိတွာ၊ ပြန်ပေးဓားပြတို့သည် ထိုဥစ္စာတို့ကို စုရုံး၍။ ဥတ္တရာသင်္ဂေသု ဘဏ္ဍိကံ ကတွာ၊ အပေါ်ရုံတို့၌ ပစ္စည်းရှိသည်ကို (ပစ္စည်းထုတ်ကို) ပြု၍။ ပါယိံသု၊ သွားကြပြီ။ ဗြာဟ္မဏောပိ တေသံ၊ ပုဏ္ဏားသည်လည်း ထိုပြန်ပေးဓားပြတို့၏။ ပစ္ဆတော အဂမာသိ၊ နောက်မှသာ သွားပြီ။ အထ တေ စောရေ၊ ထိုအခါ ထိုပြန်ပေးဓားပြ တို့ကို။ အညေ ပဉ္စသတာ စောရာ ဂဏှိသု၊ အခြားကုန်သော ငါးရာကုန်သော သူခိုးဓားပြတို့သည် ဖမ်းယူကုန်ပြီ။ ကိမတ္ထံ အမေ ဂဏှထ၊ ဘာအကျိုးငှာ ငါတို့ကို ဖမ်းယူကုန်သနည်း။ ဣတိ ဝုတ္တာ စ၊ ဤသို့အမေးခံကြရသော်။ ခနတ္ထာယာတိ အာဟံသု၊ ဥစ္စာအကျိုးငှာဟု ဖြေကြပြီ။ ဝေါ ခနေန ယဒိ အတ္ထော၊ သင်တို့အား ဥစ္စာဖြင့် အကယ်၍ အလိုရှိအံ့။ ဧတံ ဗြာဟ္မဏံ ဂဏှထ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို ဖမ်းယူ ကြလော့။ ဒေသော အာကာသံ ဥလ္လောကေတွာ၊ ဤပုဏ္ဏားသည် ကောင်းကင်ကို မော့ကြည့်၍။ ခနံ ဝဿာပေသိ၊ ဥစ္စာမိုးကို ရွာစေပြီ။ အမှာကမ္ပိ ဧတံ၊

ငါတို့အားလည်း ဤပစ္စည်းကို။ ဧတေနော ခိန္နန္တိ ဤပုဏ္ဏားသည်ပင် ပေးအပ်
ပြီဟု ပြောကြပြီ။ စောရာ စောရေ ဝိဿဇေတွာ၊ နောက်ခိုးသားဓားပြတို့သည်
ရှေ့ခိုးသားဓားပြတို့ကို လွှတ်၍။ “အမှာကမ္ပိ ခနံ ဒေဟိတိ၊ ငါတို့အားလည်း
ဥစ္စာကို ပေးလော့”ဟု ပြော၍။ ဗြာဟ္မဏံ ဂဏှိသု၊ ပုဏ္ဏားကို ဖမ်းယူကြပြီ။
ဗြာဟ္မဏော၊ ဝေဒဗ္ဗပုဏ္ဏားသည်။ “အဟံ တုမှာကံ၊ ငါသည် သင်တို့အား။ ခနံ
ဒဒေယံ၊ ဥစ္စာကို ပေးလို၏။ ခနဝဿာပနကနက္ခတ္တယောဂေါ ပန ဣတော၊
ဥစ္စာမိုးကို ရွာစေတတ်သော နက္ခတ်နှင့်ယှဉ်ခြင်းသည်ကား ဤနေ့မှ။ သံဝစ္ဆရ-
မတ္ထကေ ဘဝိဿတိ၊ တစ်နှစ်အထက်၌ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ဝေါ ခနေန ယဒိ အတ္ထော၊
သင်တို့အား ဥစ္စာဖြင့် အကယ်၍ အလိုရှိအံ့။ အဓိဝါသေထ၊ ဆိုင်းငံ့ကြဦးလော့။
တဒါ ခနဝဿံ၊ ထိုအခါ ဥစ္စာမိုးကို။ ဝဿာပေဿာမိတိ အာဟ၊ ရွာစေအံ့”ဟု
ပြောပြီ။ စောရာ ကုဇ္ဈိတွာ၊ နောက်ခိုးသားဓားပြတို့သည် စိတ်ဆိုး၍။ “အမ္ဘော
ဒုဋ္ဌဗြာဟ္မဏ အညေသံ၊ ဟယ် . . ပုဏ္ဏားပျက် အခြားသူတို့အား။ ဣဒါနေဝ ခနံ
ဝဿာပေတွာ၊ ယခုပင် ဥစ္စာမိုးကို ရွာစေ၍၊ ရွာပေး၍။ အမေ အညံ သံဝစ္ဆရံ၊
ငါတို့ကိုကား အခြားသော နှစ်ပတ်လုံး။ အဓိဝါသာပေသီတိ၊ ဆိုင်းငံ့စေပြီဟု
ပြော၍။ တိဏှေန အသိနာ၊ ထက်စွာသော သန်လျက်ဖြင့်။ ဗြာဟ္မဏံ ဒွိဓာ
ဆိန္နိတွာ၊ ပုဏ္ဏားကို နှစ်ပိုင်းခုတ်ဖြတ်၍။ မဂ္ဂေ ဆဉ္ဇေတွာ၊ လမ်းပေါ်၌ ပစ်ထား
၍။ ဝေဂေန အနုဗန္ဓိတွာ၊ အဟုန်ဖြင့် အစဉ်လိုက်ကြ၍။ တေဟိ စောရေဟိ သဒ္ဓိ
ယုဇ္ဈိတွာ၊ ထိုရှေး ခိုးသားဓားပြတို့နှင့်အတူ တိုက်ခိုက်ကြ၍။ တေ သဗ္ဗေပိ
မာရေတွာ၊ ထိုရှေးခိုးသားဓားပြအားလုံးတို့ကိုလည်း သတ်၍။ ခနံ အာဒါယ၊
ဥစ္စာကို ယူ၍။ ပုန ဒွေကောဌာသာ ဟုတွာ၊ တစ်ဖန် နှစ်ဖွဲ့တို့သည် ဖြစ်ကြ၍။
အညမညံ ယုဇ္ဈိတွာ၊ အချင်းချင်း တိုက်ခိုက်ကြ၍။ အမုတေယျာနိ ပုရိသသတာနိ
ဃာတေတွာ၊ အခွဲနှင့်တကွ သုံးရာသော ယောက်ျားတို့ကို၊ ယောက်ျား ၂၅၀-
တို့ကို သတ်၍။ ဧတေန ဥပါယေန ယာဝ၊ ဤနှစ်ဖွဲ့ကွဲသော နည်းဖြင့် အကြင်
မျှလောက်။ ဒွေ ဇနာ အဝသိဌာ အဟေသံ၊ နှစ်ယောက်တို့သည် ကြွင်းကျန်
ကုန်သည် ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တာဝ အညမညံ ဃာတယိသု၊ ထိုနှစ်ယောက်သာ
ကျန်သည်အထိ အချင်းချင်း သတ်ဖြတ်ကြပြီ။ ဧဝံ တံပုရိသသဟဿံ၊ ဤသို့လျှင်
ထိုယောက်ျားတစ်ထောင်သည်။ ဝိနာသံ ပတ္တံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။

တေ ပန ဒွေ ဇနာ ဥပါယေန၊ ထိုကျန်လူနှစ်ယောက်တို့သည်ကား နည်း ဥပါယ်ဖြင့်။ တံ ဓနံ အာဟရိတွာ၊ ထိုဥစ္စာကို ဆောင်ယူခဲ့၍။ ဧကသ္မိံ ဂါမသမိပေ ဂဟနဌာနေ၊ တစ်ခုသော ရွာအနီး၌ ရှုပ်ထွေးဖုံးကွယ်သော နေရာ၌။ ဓနံ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ၊ ဥစ္စာကို ဖုံးအုပ်၍။ ဧကော ခဂ္ဂံ ဂဟေတွာ၊ တစ်ယောက်သည် ဂဟေတွာ၊ တစ်ယောက်သည် ဆန်တို့ကို ယူ၍။ ဘတ္တံ ပစာပေသု၊ ထမင်းကို ချက်စေခြင်းငှာ။ ဂါမံ ပါဝိသိ၊ ရွာသို့ ဝင်ပြီ။ ဧသော လောဘော စ နာမ၊ ဤ လောဘမည်သည်လည်း။ ဝိနာသမူလမေဝ၊ ပျက်စီးခြင်း၏ အကြောင်းရင်း သာတည်း။ ဣတိ ဓနသန္တိကေ နိသိန္နော၊ ထို့ကြောင့် ဥစ္စာအနီး၌ ထိုင်နေသူသည်။ “တသ္မိံ အာဂတေ၊ ထိုရွာထဲ ထမင်းချက်ဖို့ သွားသူသည် ပြန်လာသော်။ ဣဒံ ဓနံ ဒွေကောဌာသာ ဘဝိသန္တိ၊ ဤဥစ္စာသည် နှစ်ပုံတို့သည် ဖြစ်ကုန်လတံ။ အဟံ တံ အာဂတမတ္တမေဝ၊ ငါသည် ထိုသူကို ရောက်လာခါမျှပင်လျှင်။ ခဂ္ဂေန ပဟရိတွာ၊ သန်လျက်ဖြင့် ခုတ်ဖြတ်၍။ ယန္တုန ယာတေယန္တိ စိန္တေသိ၊ သတ်ရမှု ကောင်းလေစွ”ဟု တွေးပြီ။ သော ခဂ္ဂံ သန္တယိတွာ၊ ထိုဥစ္စာစောင့်နေသူသည် သန်လျက်ကို လွယ်၍။ တဿ အာဂမနံ၊ ထိုသွားသူ၏ ပြန်လာခြင်းကို။ ဩလောကေန္တော နိသိန္နိ၊ ကြည့်လျက် ထိုင်နေပြီ။ ဣတရောပိ၊ သည်ပြင် ရွာထဲ သွားသူသည်လည်း။ “တံ ဓနံ ဒွေ ကောဌာသာ ဘဝိသန္တိ၊ ထို ဥစ္စာသည် နှစ်ပုံတို့သည် ဖြစ်ကုန်လတံ။ အဟံ ဘတ္တေ၊ ငါသည် ထမင်း၌။ ဝိသံ ပက္ခိပိတွာ၊ အဆိပ်ကို ထည့်၍။ တံ ပုရိသံ ဘောဇေတွာ၊ ထိုစောင့်နေသူကို ကျွေး၍။ ဇီဝိတက္ခယံ ပါပေတွာ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်စေ၍။ ဧကကောဝ၊ တစ်ယောက်တည်းသာ။ ဓနံ ဂဏှေယန္တိ စိန္တေသိ၊ ဥစ္စာကို ယူအံ့”ဟု ကြံပြီ။ သော ဘတ္တေ နိဋ္ဌိတေ၊ ထိုရွာထဲသွားသူသည် ထမင်းသည် ချက်ပြီးသော်။ သယံ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ ကိုယ်တိုင် စားပြီး၍။ သေသကေ ဝိသံ ပက္ခိပိတွာ၊ အကျန်၌ အဆိပ်ကို ထည့်၍။ တံ အာဒါယ၊ ထိုထမင်းကို ယူ၍။ တတ္ထ အဂမာသိ၊ ထိုဥစ္စာထားရာသို့ သွားပြီ။ ဘတ္တံ ဩတာရေတွာ၊ ထမင်းကို ချထားပြီး၍။ ဌိတမတ္တမေဝ တံ၊ တည်ခါမျှသာ ဖြစ်သော ထိုထမင်းယူလာသူကို။ ဣတရော ခဂ္ဂေန၊ သည်ပြင် ဥစ္စာစောင့်နေ သူသည် သန်လျက်ဖြင့်။ ဒွိဓာ ဆိန္နိတွာ၊ နှစ်ပိုင်းခုတ်ဖြတ်၍။ တံ ပဋိစ္ဆန္နဌာနေ ဆဉ္စေတွာ၊ ထိုအလောင်းကို ကွယ်ရာ၌ စွန့်ပစ်၍။ တံ ဘတ္တံ ဘုဉ္ဇိတွာ စ၊ ထို

ထမင်းကို စားပြီး၍လည်း။ သယမ္ဗိ တစ္ဆေဝ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း ထိုနေရာ၌ပင်။
ဇီဝိတက္ခယံ ပါပုဏိ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ စ ဧဝံ တံ ဓနံ နိဿာယ၊
ဆက်ပြောရသော် ဤသို့ ထိုပစ္စည်းကို မှီ၍။ သဗ္ဗေဝ ဝိနာသံ ပါပုဏိသု၊ ခိုးသား
နှစ်ဖွဲ့အားလုံးတို့သည်ပင် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကုန်ပြီ။

ဗောဓိသတ္တောပိ ခေါ် ဧကာဟဒ္ဓိဟစ္စယေန၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း
တစ်ရက်နှစ်ရက်လွန်သဖြင့်၊ ဓနံ အာဒါယ၊ ဥစ္စာကို ယူ၍။ အာဂတော၊ လာသော်။
တသ္မိံ ဌာနေ အာစရိယံ အဒိသ္မာ၊ ထိုနေရာ၌ ဆရာကို မတွေ့ရ၍။ ဝိပုကိဏ္ဍံ ပန
ဓနံ ဒိသ္မာ၊ ဖရိုဖရဲကျဲနေသည်ဖြစ်သော ဥစ္စာကို တွေ့ရ၍။ “အာစရိယေန မမ ဝစနံ
အကတွာ၊ ဆရာသည် ငါ၏ စကားကို မပြုဘဲ။ ဓနံ ဝဿာပိတံ ဘဝိဿတိ၊
ဥစ္စာမိုးကို ရွာစေအပ်သည် ဖြစ်လတ်။ သဗ္ဗေဟိ ဝိနာသံ ပတ္တေဟိ၊ ခိုးသား
အားလုံးတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြသည်။ ဘဝိတဗ္ဗန္တိ၊ ဖြစ်ရာ၏”ဟု
တွေးတော၍။ မဟာမဂ္ဂေန ပါယာသိ၊ လမ်းမကြီးဖြင့် သွားပြီ။ ဂစ္ဆန္တော အာစရိယံ၊
သွားသော် ဆရာဝေဒဗ္ဗပုဏ္ဏားကို။ မဟာမဂ္ဂေ ဒွိဓာ၊ လမ်းမကြီး၌ နှစ်ပိုင်း။ ဆိန္နံ
ဒိသ္မာ၊ အဖြတ်ခံထားရသည်ကို တွေ့၍။ “မမ ဝစနံ၊ ငါ၏ စကားကို။ အကတွာ
မတောတိ၊ မပြု၍ သေရ၏”ဟု တွေး၍။ ဒါရူနိ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ ထင်းတို့ကို
ထုတ်ဆောင်၍။ စိတကံ ကတွာ၊ ထင်းကုလားပုံကို ပြု၍။ အာစရိယံ ဈာပေတွာ၊
ဆရာအလောင်းကို မီးရှို့၍။ ဝနပုပ္ဖေဟိ ပူဇေတွာ၊ တောပန်းတို့ဖြင့် ပူဇော်၍။
ပုရတော ဂစ္ဆန္တော၊ ရှေ့သို့ ဆက်သွားသော်။ ဇီဝိတက္ခယံ ပတ္တေ ပဉ္စသတေ၊
အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော ငါးရာတို့လည်းကောင်း၊ ပုရတော
အမုတေယျသတေ၊ ရှေ့တစ်နေရာ၌ ၂၅၀-တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ
အနုက္ကမေန၊ ဤသို့ အစဉ်အားဖြင့်။ အဝသာနေ ဒွေ ဇနေ၊ နောက်ဆုံး၌
နှစ်ယောက်တို့ကို။ ဇီဝိတက္ခယံ ပတ္တေ ဒိသ္မာ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်နေ
သည်တို့ကို တွေ့ရ၍။ “ဒွိဟိ ဦနံ၊ နှစ်ယောက်တို့ဖြင့် ယုတ်လျော့နေသော။ ဣမံ
ပုရိသသဟဿံ ဝိနာသံ ပတ္တံ၊ ဤယောက်ျားတစ်ထောင်သည် ပျက်စီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။ အညေဟိ ဒွိဟိ စောရေဟိ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ အခြားကုန်သော ခိုးသား
နှစ်ယောက်တို့သည် ရှိရဦးမည်။ တေဟိ သမ္ဘန္တိတုံ နသက္ခိဿန္တိ၊ ထိုနှစ်ယောက်
တို့သည်လည်း တောင့်ထားခြင်း ထိန်းထားခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကြကုန်လတ်။ ကဟံ
တေ ဂတာ န ခေါတိ၊ ဘယ်သို့ ထိုကျန်နှစ်ယောက်တို့သည် သွားကြကုန်

သနည်း”ဟု တွေး၍။ ဂစ္ဆန္တော၊ ဆက်သွားသော်။ တေသံ ဓနံ အာဒါယ၊ ထို ကျန်နှစ်ယောက်တို့၏ ဥစ္စာကို ယူ၍။ ဂဟနဌာနံ ပဝိဋ္ဌမဂ္ဂံ ဒိသ္မာ၊ ရှုပ်ထွေး ဖုံးကွယ်ရာသို့ ဝင်ရာလမ်းကို တွေ့၍။ ဂစ္ဆန္တော ဘဏ္ဍိကဗဒ္ဓဿ ဓနဿ၊ ဆက် သွားသော် အထုပ်ဖြင့် ထုပ်အပ်သော ဥစ္စာ၏။ ရာသီ ဒိသ္မာ၊ အစုအပုံကို တွေ့ရ ၍။ ဘတ္တပါတီ အဝတ္ထရိတွာ၊ ထမင်းခွက်ကို မှောက်ဖိ၍။ မတံ ဧတံ အဒ္ဓဿ၊ သေနေသော တစ်ယောက်ကို တွေ့ပြီး။ တတော၊ ထို့နောင်မှ။ “ဣဒံ နာမ တေဟိ၊ ဤမည်သော အမှုကို ထိုကျန်လူနှစ်ယောက်တို့သည်။ ကတံ ဘဝိဿတိတိ၊ ပြုအပ်သည် ဖြစ်လတ်”ဟု။ သဗ္ဗံ ဥ တွာ၊ အလုံးစုံကို သိ၍။ “သော ပုရိသော ကဟံ န ခေါ၊ အခုတ်ခံရ၍ နောက်ဆုံးသေသော ထိုယောက်ျားသည် အဘယ်မှာ နည်း”ဟု။ ဝိစိနန္တော၊ ရှာသော်။ တမ္ပိ ပဋိစ္ဆန္တဌာနေ၊ ထိုယောက်ျားကိုလည်း ဖုံးကွယ်ရာ ဌာန၌၊ အပဝိဒ္ဓံ ဒိသ္မာ၊ စွန့်ပစ်ထားအပ်သည်ကို တွေ့၍။ “အမှာကံ အာစရိယော၊ ငါတို့၏ ဆရာသည်။ မမ ဝစနံ အကတွာ၊ ငါ၏ စကားကို မပြု၍၊ မလိုက်နာ၍။ အတ္တနော ဒုဗ္ဗစဘာဝေန၊ မိမိ၏ အပြောရခက်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်။ အတ္တနာပိ ဝိနာသံ ပတ္တော၊ ကိုယ်တိုင်လည်း ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ တေန၊ ထိုငါ့ ဆရာသည်။ အပရမ္ပိ ပုရိသသဟဿံ ဝိနာသိတံ၊ အခြားလည်း ဖြစ်သော ယောက်ျားတစ်ထောင်ကို ဖျက်ဆီးအပ်ပြီ။ ဝတ အနုပါယေန အကာရဏေန၊ စင်စစ် မဟုတ်သော နည်းဖြင့် မမှန်သောအကြောင်းဖြင့်။ အတ္တနော ဝုဗ္ဗိ ပတ္ထယမာနာ၊ မိမိ၏ ကြီးပွားချမ်းသာမှုကို လိုလားသူတို့သည်။ အမှာကံ အာစရိယော ဝိယ၊ ငါတို့၏ ဆရာကဲ့သို့။ မဟာဝိနာသမေဝ ပါပုဏိဿန္တိတိ စိန္တေတွာ၊ ပျက်စီးခြင်း ကြီးစွာသို့သာ ရောက်ကြလတ်”ဟု တွေး၍။

၄၈။ “အနုပါယေန ယော အတ္ထံ၊ ဣစ္ဆတိ သော ဝိဟညတိ။

စေတာ ဟနိသု ဝေဒဗ္ဗံ၊ သဗ္ဗေ တေ ဗျသနမဇ္ဈဂ္ဂ”တိ။

“အနုပါယေန (ပ) ဗျသနမဇ္ဈဂ္ဂ” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

၄၈။ အနုပါယေန ယော အတ္ထံ၊ ဣစ္ဆတိ၊ မဟုတ်သော နည်းလမ်းဖြင့် အကြင်သူသည် မိမိကြီးပွားချမ်းသာမှုကို အလိုရှိ၏။ သော ဝိဟညတိ၊ ထိုသူသည် ပင်ပန်းပျက်စီးရ၏။ စေတာ ဝေဒဗ္ဗံ ဟနိသု၊ စေတတိုင်းသား

သူခိုးဓားပြတို့သည် ဝေဒဗ္ဗမန္တန်တတ်သည့် ပုဏ္ဏားကို သတ်ကြပြီ။ သဗ္ဗေတေ ဗျသနံ အဇ္ဈဂ္ဂ နှစ်ဖွဲ့လုံးဖြစ်ကုန်သော ထိုခိုးသားတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြပြီ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ သော ဝိဟညတိတိ၊ သော ဝိဟညတိ ဟူသည်ကား။ အနုပါယေန၊ မမှန်သော နည်းလမ်းဖြင့်။ အတ္တနော အတ္တံ၊ မိမိ၏ အကျိုးကို။ ဝိနိ သုခံ၊ ကြီးပွားမှုကို ချမ်းသာမှုကို။ ဣတ္ထမိတိ အကာလေ၊ အလိုရှိ၏”ဟု တွေး၍ အခါမဟုတ်သည်၌။ ဝါယာမံ ကရောန္တော၊ အားထုတ်မှုကို ပြုသော။ သော ပုဂ္ဂလော ဝိဟညတိ ကိလမတိ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ပင်ပန်းရ၏။ မဟာဝိနာသံ ပါပုဏ္ဏာတိ၊ ပျက်စီးခြင်းကြီးစွာသို့ ရောက်ရ၏တည်း။ စေတာတိ စေတရဋ္ဌ-ဝါသိနော စောရာ၊ စေတာ ဟူသည်ကား စေတတိုင်း၌ နေကုန်သော ခိုးသားဓားပြတို့တည်း။ ဟနိသု ဝေဒဗ္ဗန္တိ ဟနိသု ဝေဒဗ္ဗံ ဟူသည်ကား။ ဝေဒဗ္ဗမန္တဝသေန ဝေဒဗ္ဗောတိ၊ ဝေဒဗ္ဗမန္တန်အစွမ်းကြောင့် ဝေဒဗ္ဗဟူ၍။ လဒ္ဓနာမံ ဗြာဟ္မဏံ ဟနိသု၊ ရအပ်သော နာမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားကို သတ်ကြပြီတည်း။ သဗ္ဗေတေ ဗျသနမဇ္ဈဂ္ဂတိ၊ သဗ္ဗေတေ ဗျသနမဇ္ဈဂ္ဂ ဟူသည်ကား။ တေပိ စ အနဝသေသာ၊ ထိုခိုးသားတို့သည်လည်းပဲ အကြွင်းအကျန်မရှိကြဘဲ။ အညမညံ ယာတယမာနာ၊ အချင်းချင်း သတ်ဖြတ်ကြလျက်။ ဗျသနံ အဓိဂစ္ဆိသု ပဋိလဘိသု၊ ပျက်စီးမှုကိုသာ ရကြပြီတည်း။ ဣတိ၊ ဤကား ဂါထာဖွင့်အပြီးတည်း။

ဧဝံ ဗောဓိသတ္တော၊ ဤသို့ ဘုရားလောင်းသည်။ အမှာကံ အာစရိယော၊ ငါတို့၏ ဆရာသည်။ အနုပါယေန အဋ္ဌာနေ၊ မဟုတ်သော နည်းလမ်းဖြင့် မလျော်သည် နေရာ၌။ ပရက္ကမံ ကရောန္တော၊ လုံ့လကို ပြုလျက်။ ဓနံ ဝဿာပေတွာ၊ ဥစ္စာမိုးကို ရွာစေခြင်းကြောင့်။ အတ္တနာပိ ဇီဝိတက္ခယံ ပတ္တော ယထာ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်ရသကဲ့သို့။ အညေသဉ္စ ဝိနာသပစ္စယော ဇာတော ယထာ၊ အခြားသူတို့၏လည်း ပျက်စီးကြောင်းသည် ဖြစ်ရသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ ယော အညောပိ၊ ဤအတူသာ အကြင် အခြားသူသည်လည်း။ အနုပါယေန၊ မဟုတ်သော နည်းဖြင့်။ အတ္တနော အတ္တံ ဣစ္ဆန္တော၊ မိမိ၏ အကျိုးကို အလိုရှိ၍။ ဝါယာမံ ကရိဿတိ၊ လုံ့လကို ပြုအံ့။ သော သဗ္ဗော အတ္တနာ စ ဝိနဿိဿတိ၊ ထိုသူအားလုံးသည် ကိုယ်တိုင်လည်း ပျက်စီးလတံ့။ ပရေသံ ဝိနာသပစ္စယော စ

ဘဝိဿတိတိ၊ သူတစ်ပါးတို့၏ ပျက်စီးကြောင်းသည်လည်း ဖြစ်လတ်”ဟု။ ဝနံ ဥန္နာဒေန္တော၊ တောအုပ်ကို ပဲ့တင်ထပ်စေလျက်။ ဒေဝတာသု သာဓုကာရံ ဒဒမာနာသု၊ နတ်တို့သည် ကောင်းချီးကို ပေးကုန်စဉ်။ ဣမာယ ဂါထာယ ဓမ္မံ ဒေသေတွာ၊ ဤဂါထာဖြင့် တရားကို ဟောတော်မူ၍။ တံ ဓနံ ဥပါယေန၊ ထို ဥစ္စာကို နည်းလမ်းမှန်ဖြင့်။ အတ္တနော ဂေဟံ အာဟရိတွာ၊ မိမိ၏ အိမ်သို့ ဆောင် ယူ၍။ ဒါနာဒိနိ ပုညာနိ ကရောန္တော၊ ဒါနစကုန်သော ကောင်းမှုတို့ကို ပြုလျက်။ ယာဝတာယုကံ ဌတွာ၊ အသက်ထက်ဆုံး တည်နေ၍။ ဇီဝိတပရိယောသာနေ သဂ္ဂပထံ၊ အသက်အဆုံး၌ နတ်ပြည်လမ်းကြောင်းကို။ ပူရယမာနော အဂမာသိ၊ ပြည့်စေလျက် သွားပြီ။

သတ္တာပိ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း။ “ဘိက္ခု တွံ၊ ရဟန်း သင်သည်။ ဣဒါနေဝ န ဒုဗ္ဗစော၊ ယခုအခါ၌သာ အပြောရခက်သည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ ဒုဗ္ဗစော၊ ရှေးကလည်း အပြောရခက်သည်သာ။ ဒုဗ္ဗစတ္တာ ပန မဟာဝိနာသံ ပတ္တောတိ၊ အပြောရခက်သည့်အဖြစ်ကြောင့်ကား ပျက်စီးခြင်းကြီးစွာသို့ ရောက်ရပြီ”ဟု။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော် မူ၍။ အနုသန္တိ ယဋေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို စပ်တော်မူ၍။ “တဒါ ဝေဒဗ္ဗဗြာဟ္မဏော၊ ထိုအခါက ဝေဒဗ္ဗပုဏ္ဏားသည်။ ဒုဗ္ဗစဘိက္ခု အဟောသိ၊ အပြောရခက်သော ရဟန်းသည် ဖြစ်လာပြီ။ အန္တေဝါသိကော ပန အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ တပည့် သည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ”ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ဝေဒဗ္ဗဇာတကဝဏ္ဏနာ အဌမာ၊ ရှစ်ခုမြောက် ဖြစ်သော
ဝေဒဗ္ဗဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၉။ နက္ခတ္တဇာတကဝဏ္ဏနာ

နက္ခတ္တံ ပတိမာနေန္တန္တိ ဣဒံ၊ နက္ခတ္တံ ပတိမာနေန္တံ စသော ဤတရား ဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။ အညတရံ အာဇီဝကံ၊ မထင်ရှားသော တက္ကတွန်း

ကို။ အာရဗ္ဗ ကထေသိ၊ အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ သာဝတ္ထိယံ ဧကံ ကုလဓိတရံ သာဝတ္ထိမြို့က တစ်ယောက်သော အမျိုးသမီးကို။ ဇနပဒေ ဧကော ကုလပုတ္တော၊ ဇနပုဒ်က တစ်ယောက်သော အမျိုးသားသည်။ အတ္တနော ပုတ္တဿ ဝါရေတွာ၊ မိမိ၏သားအတွက် တောင်း၍။ “အသုကဒိဝသေ နာမ ဂဏိဿာမိတိ၊ ဤ မည်သော နေ၌ ယူအံ့”ဟု။ ဒိဝသံ ဌပေတွာ၊ နေ့ရက်ကို သတ်မှတ်ထားပြီး၍။ တသ္မိံ ဒိဝသေ သမ္ပတ္တော၊ ထိုသတ်မှတ်ထားသော နေ့ရက်သည် ရောက်သော်။ အတ္တနော ကုလူပကံ အာဇီဝကံ၊ မိမိ၏ အိမ်သို့ကပ်သော တက္ကတွန်းကို။ “ဘန္တေ အဇ္ဇ မယံ၊ အရှင်ဘုရား ယနေ့ တပည့်တော်တို့သည်။ ဧကံ မင်္ဂလံ ကရိဿာမ၊ တစ်ခုသော မင်္ဂလာကို ပြုကြပါအံ့။ နက္ခတ္တံ သောဘနံ န ခေါတိ ပုစ္ဆိ ကိရ၊ နက္ခတ်သည် ကောင်းပါ၏လော”ဟု မေးပြီတဲ့။ သော၊ ထိုတက္ကတွန်းသည်။ “အယံ မံ ပဌမံ အပုစ္ဆိတွာဝ၊ ဤသူကြွယ်သည် ငါ့ကို ပဌမဆုံး မမေးမူ၍သာ။ ဒိဝသံ ဌပေတွာ၊ နေ့ရက်ကို သတ်မှတ်ထားပြီး၍။ ဣဒါနိ ပဋိပုစ္ဆိ၊ ယခုအခါ၌ မေး၏။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေ၊ ရှိပါစေ။ နံ သိက္ခာပေဿာမိတိ၊ ထိုသူကြွယ်ကို သင်စေအံ့၊ သိစေအံ့”ဟု။ ကုဇ္ဈိတွာ၊ စိတ်ဆိုး၍။ “အဇ္ဇ နက္ခတ္တံ အသောဘနံ၊ ယနေ့ နက္ခတ်သည် မကောင်း။ အဇ္ဇ မင်္ဂလံ မာ ကရိတ္ထ၊ ယနေ့ မင်္ဂလာကို မပြု ကြလင့်။ သစေ ကရိဿထ၊ အကယ်၍ ပြုကြအံ့။ မဟာဝိနာသော ဘဝိဿတိတိ အာဟ၊ ကြီးစွာသောပျက်စီးခြင်းသည် ဖြစ်လတဲ့”ဟု ပြောပြီ။ တသ္မိံ ကုလေ မနုဿာ၊ ထိုအမျိုးက လူတို့သည်။ တဿ သဒ္ဒဟိတွာ၊ ထိုတက္ကတွန်းအား ယုံကြည်၍။ တံ ဒိဝသံ န ဂစ္ဆိသု၊ ထိုနေ့က မသွားကြပြီ။ နဂရဝါသိနော၊ သာဝတ္ထိမြို့ နေလူတို့သည်။ သဗ္ဗံ မင်္ဂလကိရိယံ ကတွာ၊ အလုံးစုံသော မင်္ဂလာမှုကို ပြု၍။ တေသံ အနာဂမနံ ဒိသ္မာ၊ ထိုဇနပုဒ်နေလူတို့၏ မလာမှုကို တွေ့ရ၍။ “တေဟိ အဇ္ဇ ဒိဝသော ဌပိတော၊ ထိုဇနပုဒ်နေလူတို့သည် ယနေ့ နေ့ရက်ကို ချိန်းချက်ထား အပ်ပြီ။ နော စ ခေါ အာဂတာ၊ လာလည်း မလာကြကုန်၊ အမှာကမ္ပိ၊ ငါတို့ သည်လည်း။ ဗဟု ဝယကမ္ပံ ကတံ၊ များစွာသော ကုန်ကျမှုကို ပြုအပ်ပြီ။ နော တေဟိ ကိ၊ ငါတို့အား ထိုဇနပုဒ်နေလူတို့ဖြင့် ဘာပြုအံ့နည်း။ အမှာကံ ဓိတရံ ငါတို့၏ သမီးကို။ အညဿ ဒဿာမာတိ၊ အခြားသူအား ပေးကြစို့”ဟု ပြော၍။ ယထာကတေနော မင်္ဂလေန၊ ပြုအပ်ပြီးတိုင်းသာ ဖြစ်သော မင်္ဂလာဖြင့်။ ဓိတရံ အညဿ ကုလဿ အဒံသု၊ သမီးကို အခြားသော အမျိုးအား ပေးကြပြီ။

ဣတရေ ပုနဒိဝသေ အာဂန္တာ၊ သည့်ပြင် ဇနပုဒ်နေလူတို့သည် နောက်နေ့၌ လာကြ၍။ “နော ဒါရိကံ ဒေထာတိ အာဟံသု၊ ငါတို့အား သူငယ်မကို ပေးကြပါ” ဟု ပြောကြပြီ။ အထ နေ သာဝတ္ထိဝါသိနော၊ ထိုအခါ ထိုဇနပုဒ်နေလူတို့ကို သာဝတ္ထိမြို့နေ လူတို့သည်။ “ဇနပဒဝါသိနော ပါပမနုဿာ၊ ဇနပုဒ်နေကုန်သော လူညံ့ဖြစ်ကုန်သော။ တုမေ ဂဟပတိကာ နာမ၊ သင်သူကြွယ်တို့မည်သည်။ ဒိဝသံ ဌပေတွာ၊ နေရက်ကို ချိန်းချက်ထား၍။ အဝညာယ န အာဂတာ၊ မထိမဲ့မြင် ပြုသဖြင့် မလာကြကုန်။ အာဂတမဂ္ဂေနေဝ ပဋိဂစ္ဆထ၊ လာလမ်းဖြင့်ပင် ပြန်သွားကြ။ အမေဟိ အညေသံ၊ ငါတို့သည် အခြားသူတို့အား။ ဒါရိကာ ဒိန္နာတိ ပရိဘာသီသု၊ သူငယ်မကို ပေးအပ်ပြီ” ဟု ရေရွတ်ခြိမ်းခြောက်ကုန်ပြီ။ တေ တေဟိ သဒ္ဓိ၊ ထိုဇနပုဒ် နေလူတို့သည် ထိုသာဝတ္ထိမြို့နေသူတို့နှင့် အတူ။ ကလဟံ ကတွာ၊ ငြင်းခုံမှုကို ပြု၍။ ဒါရိကံ အလဘိတွာ၊ သူငယ်မကို မရကြဘဲ။ ယထာဂတမဂ္ဂေနေဝ ဂတာ၊ လာလမ်းဖြင့်ပင် ပြန်သွားကြရပြီ။ တေနပိ အာဇီဝကေန တေသံ မနုဿာနံ၊ ထိုတက္ကတွန်းကလည်း ထိုလူတို့၏။ မင်္ဂလန္တရာယဿ ကတဘာဝေါ၊ မင်္ဂလာ အန္တရာယ်ကို ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်သည်။ ဘိက္ခုနံ အန္တရေ၊ ရဟန်းတို့၏ အလယ်၌။ ပါကဋ္ဌော ဇာတော၊ ထင်ရှားသည် ဖြစ်ပြီ။ တေ ဘိက္ခု၊ ဓမ္မသဘာယံ သန္နိပတိတာ၊ ထိုရဟန်းတို့သည် တရားသဘင်၌ စုဝေးကြသော်။ “အာဝုသော အာဇီဝကေန၊ ငါ့ရှင်တို့ တက္ကတွန်းသည်။ ကုလဿ မင်္ဂလန္တရာယော ကတောတိ၊ ဇနပုဒ်နေအမျိုး၏ မင်္ဂလာအန္တရာယ်ကို ပြုအပ်ပြီ” ဟု။ ကထယမာနာ နိသီဒီသု၊ ပြောကြလျက် ထိုင်နေကုန်ပြီ။ သတ္တာ အာဂန္တာ၊ ဘုရားရှင်သည် ကြွလာ တော်မူ၍။ “ဘိက္ခဝေ ဧတရဟိ၊ ရဟန်းတို့ ယခုအခါ၌။ ကာယ ကထာယ သန္နိသိန္နာ၊ အဘယ်စကားဖြင့် ထိုင်နေကြသည်။ အတ္တ နုတိ ပုစ္ဆိ၊ ဖြစ်ကြသနည်း” ဟု မေးတော်မူပြီ။ တေ ဣမာယ နာမာတိ ကထယီသု၊ ထိုရဟန်းတို့သည် ဤမည်သော စကားဖြင့်ပါဟု လျှောက်ထားကြကုန်ပြီ။ “ဘိက္ခဝေ ဣဒါနေဝ၊ ရဟန်းတို့ ယခုအခါ၌သာ။ အာဇီဝကော တဿ ကုလဿ၊ တက္ကတွန်းသည် ထိုဇနပုဒ်အမျိုး၏။ မင်္ဂလန္တရာယံ န ကရောတိ၊ မင်္ဂလာအန္တရာယ်ကို ပြုသည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ ဧသော၊ ရှေးကလည်း ဤတက္ကတွန်းသည်။ တေသံ ကုဇ္ဈိတွာ၊ ထိုလူတို့အား စိတ်ဆိုး၍။ မင်္ဂလန္တရာယံ အကာသိယေဝါတိ ဝတွာ၊

မင်္ဂလာအန္တရာယ်ကို ပြုဖူးသည်သာ”ဟု မိန့်တော်မူ၍။ အတိတ် အာဟရိ အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူပြီ။

အတိတေ ဗာရာဏသီယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ ရန္တံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ နဂရဝါသိနော ဇနပဒဝါသိနံ၊ ဗာရာဏသီမြို့နေလူတို့သည် ဇနပုဒ်နေသူတို့၏။ ဓီတရံ ဝါရေတွာ၊ သမီးကို တောင်း၍။ ဒိဝသံ ဌပေတွာ၊ နေ့ရက်ကို ချိန်းချက်ထားပြီး၍။ အတ္တနော ကုလူပကံ အာဇီဝကံ၊ မိမိတို့၏ အိမ်သို့ကြွသော တက္ကတွန်းကို။ “ဘန္တေ အဇ္ဇ အမှာကံ၊ အရှင်ဘုရား ယနေ့ တပည့်တော်တို့မှာ။ ဧကာ မင်္ဂလကိရိယာ (အတ္ထိ)၊ တစ်ခုသော မင်္ဂလာအမှုသည် ရှိပါ၏။ နက္ခတ္တံ သောဘနံ န ခေါတိ ပုစ္ဆိသု၊ နက္ခတ်သည် ကောင်းပါ၏လော”ဟု မေးကြပြီ။ သော၊ ထိုတက္ကတွန်းသည်။ “ဣမေ အတ္တနော ရုစိယာ၊ ဤလူတို့သည် မိမိတို့ကြိုက်သလို၊ ဒိဝသံ ဌပေတွာ၊ နေ့ရက်ကို ချိန်းချက်ပြီး၍။ ဣဒါနိ မံ၊ ယခုမှ ငါ့ကို။ ပုစ္ဆန္တိတိ ကုဇ္ဈိတွာ၊ မေးကြ၏”ဟု စိတ်ဆိုး၍။ “အဇ္ဇ နေသံ မင်္ဂလန္တရာယံ၊ ယနေ့ ထိုသူတို့၏ မင်္ဂလာအန္တရာယ်ကို။ ကရိဿာမိတိ စိန္တေတွာ၊ ပြုအံ့”ဟု တွေး၍။ “အဇ္ဇ နက္ခတ္တံ အသောဘနံ၊ ယနေ့ နက္ခတ်သည် မကောင်း။ သစေ ကရောထ၊ အကယ်၍ ပြုကြအံ့။ မဟာဝိနာသံ ပါပုဏိဿထာတိ အာဟ၊ ကြီးစွာသော ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြလတ်”ဟု ဖြေပြီ။ တေ တဿ သဒ္ဓဟိတွာ န ဂမိသု၊ ထိုဗာရာဏသီမြို့နေ လူတို့သည် ထို တက္ကတွန်းအား ယုံ၍ မသွားကြပြီ။ ဇနပဒဝါသိနော၊ ဇနပုဒ်နေလူတို့သည်။ တေသံ အနာဂမနံ ဥ တွာ၊ ထိုဗာရာဏသီမြို့နေ လူတို့၏ မလာမှုကို သိ၍။ “တေ အဇ္ဇ၊ ထိုဗာရာဏသီမြို့နေ လူတို့သည် ယနေ့။ ဒိဝသံ ဌပေတွာပိ န အာဂတာ၊ နေ့ရက်ကို ချိန်းထားပြီး၍လည်း မလာကြ။ နော တေဟိ ကိံ ငါတို့အား ထိုဗာရာဏသီမြို့နေသူတို့ဖြင့် ဘာပြုအံ့နည်း။ အညေသံ ဓီတရံ ဒဿာမာတိ၊ အခြားသူတို့အား သမီးကို ပေးကုန်အံ့”ဟု ပြော၍။ အညေသံ ဓီတရံ အဒံသု- အခြားသူတို့အား သမီးကို ပေးကုန်ပြီ။ နဂရဝါသိနော ပုနဒိဝသေ အာဂန္တာ၊ ဗာရာဏသီမြို့နေသူတို့သည် နောက်နေ့၌ လာကြ၍။ ဒါရိကံ ယာစိသု၊ သူငယ် မကို တောင်းကုန်ပြီ။ ဇနပဒဝါသိနော၊ ဇနပုဒ်နေသူတို့သည်။ “နဂရဝါသိနော တုမေ ဂဟပတိကာ နာမ ဆိန္ဒဟိရိကာ၊ မြို့နေကြသော သင်သူကြွယ်တို့မည်သည် ပြတ်သော ရှက်ကြောက်မှုရှိကုန်၏။ ဒိဝသံ ဌပေတွာ၊ နေ့ရက်ကို ချိန်းချက်ထား

ပြီး၍။ ဒါရိကံ န ဂက္ခိတ္တံ၊ သူငယ်မကို လာမယူကြကုန်။ မယံ တုမှာကံ အနာဂမနဘာဝေန၊ ငါတို့သည် သင်တို့၏ မလာသည့်အဖြစ်ကြောင့်။ အညေသံ အဒမ္မာတိ၊ အခြားသူတို့အား ပေးလိုက်ကြပြီ”ဟု ပြောကုန်ပြီ။ မယံ အာဇီဝကံ ပဋိပုစ္ဆိတွာ၊ ငါတို့သည် တက္ကတွန်းကို တစ်ဖန်မေး၍။ နက္ခတ္တံ န သောဘနန္တိ နာဂတာ၊ နက္ခတ်သည် မကောင်းဟု ပြော၍ မလာကြပါ။ နော ဒါရိကံ ဒေထာတိ၊ ငါတို့အား သူငယ်မကို ပေးကြပါဟု ပြောကုန်ပြီ။ အမေဟိ တုမှာကံ အနာဂမနဘာဝေန၊ ငါတို့သည် သင်တို့၏ မလာသည့်အဖြစ်ကြောင့်။ အညေသံ ဒိန္နံ အခြားသူတို့အား ပေးအပ်ပြီ။ ဒိန္နဒါရိကံ ကထံ၊ ပေးပြီးသော သူငယ်မကို အဘယ်ပုံ။ ပုန ဣဒါနိ အာနေဿာမာတိ၊ တစ်ဖန် ယခု ဆောင်ရကုန်အံ့နည်းဟု ပြောကြပြီ။ ဧဝံ တေသု ဤကဲ့သို့ ထိုတောနေမြို့နေလူတို့သည်။ အညမညံ ကလဟံ ကရောန္တေသု၊ အချင်းချင်း ငြင်းခုံမှုကို ပြုကြသော်။ ဧကော နဂရဝါသီ ပဏ္ဍိတပုရိသော၊ တစ်ယောက်သော မြို့နေသော ပညာရှိယောက်ျားသည်။ ဧကေန ကမ္မေန ဇနပဒံ ဂတော၊ တစ်ခုသော အလုပ်ဖြင့် ဇနပုဒ်သို့ ရောက်နေ၍။ “မယံ အာဇီဝကံ ပုစ္ဆိတွာ၊ ငါတို့သည် တက္ကတွန်းကို မေး၍။ နက္ခတ္တဿ အသောဘနဘာဝေန၊ နက္ခတ်၏ မကောင်းသည့်အဖြစ်ကြောင့်။ နာဂတာတိ ကထေန္တာနံ၊ မလာကြပါ”ဟု ပြောကြသော။ တေသံ နဂရဝါသီနံ သုတွာ၊ ထိုဗာရာဏသီမြို့နေလူတို့၏ စကားကို ကြား၍။ “နက္ခတ္တေန ကော အတ္ထော၊ နက္ခတ်ဖြင့် ဘာအကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဒါရိကာယ လဒ္ဓဘာဝေါ၊ သူငယ်မကို ရအပ်သည့်အဖြစ်သည်ပင်။ နက္ခတ္တံ နနုတိ ဝတွာ၊ နက္ခတ်ကောင်းခြင်း မဟုတ်လော”ဟု ပြော၍။

၄၉။ “နက္ခတ္တံ ပတိမာနေန္တံ၊ အတ္ထော ဗာလံ ဥပစ္စဂါ။

အတ္ထော အတ္ထဿ နက္ခတ္တံ၊ ကိံ ကရိဿန္တိ တာရကာ”တိ

“နက္ခတ္တံ (ပ) တာရကာ” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

၄၉။ နက္ခတ္တံ ပတိမာနေန္တံ ဗာလံ၊ နက္ခတ်ကောင်းကို မျှော်ခေါ်နေသော ဖျင်းအ သူကို။ အတ္ထော ဥပစ္စဂါ၊ လိုလားသော အကျိုးသည် ကျော်လွန်သွားပြီ။ အတ္ထဿ အတ္ထော နက္ခတ္တံ၊ အကျိုးလိုချင်သူအတွက် ရရှိအပ်သော ကောင်းကျိုးသည်ပင် နက္ခတ်ကောင်းမည်၏။ တာရကာ ကိံ

ကရိဿန္တိ၊ ကောင်းကင်က ကြယ်တာရာ နက္ခတ်တို့သည်
ဘာကိုပြုပေးနိုင်ကုန်အံ့နည်း။

တတ္ထ ပတိမာနေန္တန္တိ ဩလောကေန္တိ၊ ထိုဂါထာ၌ ပတိမာနေန္တိ ဟူသည်ကား
မျှော်ခေါ်နေသောတည်း။ ဣဒါနိ နက္ခတ္တံ ဘဝိဿတိ၊ ယခု နက္ခတ်ကောင်းသည်
ဖြစ်လတ်၊ ဣဒါနိ နက္ခတ္တံ ဘဝိဿတိတိ၊ ယခု နက္ခတ်ကောင်းသည် ဖြစ်လတ်ဟု။
အာဂမယမာနံ၊ မျှော်လင့်နေသောတည်း။ အတ္ထော ဗာလံ ဥပစ္စဂါတိ၊ အတ္ထော
ဗာလံ ဥပစ္စဂါ ဟူသည်ကား။ နဂရဝါသိကံ ဧတံ ဗာလံ၊ ဗာရာဏသီမြို့၌ နေသော
ထိုဖျင်းအသူကို။ ဒါရိကာပဋိလာဘသင်္ခါတော အတ္ထော အတိက္ကန္တော၊ သူငယ်မ
ရခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အကျိုးသည် လွန်သွားပြီတည်း။ အတ္ထော အတ္ထဿ
နက္ခတ္တန္တိ၊ အတ္ထော အတ္ထဿ နက္ခတ္တံ ဟူသည်ကား။ ယံ အတ္ထံ ပရိယေသန္တော
စရတိ၊ အကြင် အကျိုးကို ရှာမှီးလျက် သွားလာလှည့်လည်၏။ ပဋိလဒ္ဓေါ သော
အတ္ထောဝ၊ လှည့်လည်ရှာဖွေရရှိအပ်သော ထိုအကျိုးသည်ပင်။ အတ္ထဿ နက္ခတ္တံ
နာမ၊ အလိမ္မိဿအတွက် နက္ခတ်ကောင်းမည်၏တည်း။ ကိံ ကရိဿန္တိ တာရကာတိ
ကိံ ကရိဿန္တိ တာရကာ ဟူသည်ကား။ အာကာသေ ဣတရေ တာရကာ ပန၊
ကောင်းကင်က သည့်ပြင် ကြယ်တာရာတို့သည်ကား။ ကိံ ကရိဿန္တိ ဘာကို ပြုနိုင်
ကုန်အံ့နည်း။ ကတရံ အတ္ထံ သာဓေဿန္တိ၊ အဘယ်မည်သော အကျိုးကို ပြီးစေနိုင်
ကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား ကိံ ကရိဿန္တိ တာရကာ ဟူသော ပါဌ်၏
အနက်တည်း။ နဂရဝါသိနော ကလဟံ ကတွာ၊ ဗာရာဏသီမြို့နေသူတို့သည်
ငြင်းခုံမှုကို ပြု၍။ ဒါရိကံ အလဘိတွာဝ အဂမံသု၊ သူငယ်မကို မကြေဘဲသာ
သွားရကုန်ပြီ။

သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ “ဘိက္ခဝေ ဧသော အာဇီဝကော၊ ရဟန်းတို့
ဤတက္ကတွန်းသည်။ ဣဒါနေဝ ကုလဿ၊ ယခုအခါသာ အမျိုး၏။ မင်္ဂလန္တရာယံ
န ကရေတိ၊ မင်္ဂလာအန္တရာယ်ကို ပြုသည် မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ အကာသိ
ယေဝါတိ၊ ရှေးကလည်း ပြုဖူးသည်သာ”ဟု မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ
အာဟရိတွာ၊ ဤတရားဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္တိ ယဋေတွာ၊
အနုသန္တေကို စပ်တော်မူ၍။ “တဒါ အာဇီဝကော၊ ထိုအခါက တက္ကတွန်းသည်။
ဧတရဟိ အာဇီဝကောဝ အဟောသိ၊ ယခုအခါ တက္ကတွန်းသည်သာ ဖြစ်လာပြီ။

တာနိပိ ကုလာနိ၊ ရှေးက ထိုအမျိုးတို့သည်လည်း။ ဧတရဟိ ကုလာနိယေဝ၊
ယခုအခါ၌ အမျိုးတို့သည်သာတည်း။ ဂါထံ ဝတွာ ဌိတော၊ ဂါထာကို ရွတ်ဆို၍
တည်သော။ ပဏ္ဍိတပုရိသော ပန အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ပညာရှိ ယောက်ျား
သည်ကား ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ”ဟု။ ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို
ပေါင်းတော်မူပြီ။

နက္ခတ္တဇာတကဝဏ္ဏနာ နဝမာ၊ ကိုးခုမြောက် ဖြစ်သော
နက္ခတ္တဇာတ်အဖွင့်တည်း။

၁၀။ ဒုမ္မေဇောတကဝဏ္ဏနာ

ဒုမ္မေဓာနန္တိ ဣဒံ၊ ဒုမ္မေဓာနံ အစရှိသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ သတ္တာ
ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော၊ ဘုရားရှင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူစဉ်။
လောကတ္ထစရိယံ အာရတ္တ ကထေသိ၊ အများအကျိုး ကျင့်တော်မူမှုကို အကြောင်း
ပြု၍ ဟောတော်မူပြီ။ သာ ဒွါဒသကနိပါတေ မဟာကဏ္ဍဇာတကေ၊ ထိုအများ
အကျိုး ကျင့်တော်မူမှုသည် ဒွါဒသကနိပါတ်၌ မဟာကဏ္ဍဇာတ်၌။ အာဝိ
ဘဝိဿတိ၊ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်လတ်။

အတီတေ ဗာရာဏသိယံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီမြို့၌။ ဗြဟ္မဒတ္တေ
ရန္တံ ကာရေန္တေ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ ဗောဓိသတ္တော တဿ
ရညော အဂ္ဂမဟေသိယာ၊ ဘုရားလောင်းသည် ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်း၏ မိဖုရားကြီး
၏။ ကုစ္ဆိမိ ပဋိသန္ဓိ ဂဏှိ၊ ဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေကို ယူပြီ။ မာတုကုစ္ဆိတော နိက္ခန္တဿ
တဿ နာမံ၊ မယ်တော်ဝမ်းမှ ဖွားတော်မူသော ထိုဘုရားလောင်း၏ အမည်ကို။
နာမဂ္ဂဟဏဒိဝသေ ဗြဟ္မဒတ္တကုမာရေတိ အကံသု၊ နာမည်ယူရာ မှည့်ရာနေ၌
ဗြဟ္မဒတ် မင်းသားဟု ပြုကြမှည့်ကြပြီ။ သော သောဠသဝဿုဒ္ဓေသိကော ဟုတွာ၊
ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်းသားသည် ၁၆-နှစ်ရှိသည် ဖြစ်သော်။ တက္ကသိလာယံ သိပုံ
ဥဂ္ဂဏှိတွာ၊ တက္ကသိုလ်မြို့၌ အတတ်ပညာကို သင်ယူ၍။ တိဏ္ဍံ ဝေဒါနံ ပါရံ
ဂန္တာ၊ သုံးခုကုန်သော ဝေဒကျမ်းတို့၏ တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ရောက်၍။ အဋ္ဌာရသန္တံ
ဝိဇ္ဇဋ္ဌာနာနံ၊ ၁၈-ရပ်ကုန်သော အတတ်ပညာတို့၏။ နိပ္ပတ္တိံ ပါပုဏှိ၊ အပြီးအစီးသို့

ရောက်ပြီ။ အထ အဿ ပိတာ၊ ထိုအခါ ထိုဘုရားလောင်းအား ခမည်း
 တော်သည်။ ဩပရန္တ အဒါသိ၊ အိမ်ရှေ့မင်းရာထူးကို ပေးပြီ။ တသ္မိ သမယေ
 ဗာရာဏသီဝါသိနော၊ ထိုအခါက ဗာရာဏသီမြို့နေသူတို့သည်။ ဒေဝတာ-
 မင်္ဂလိကာ ဟောန္တိ၊ နတ်ကိုးကွယ်လျှင် မင်္ဂလာရှိသည်၊ ကုသိုလ်ရသည်ဟု အယူရှိ
 ကြသည် ဖြစ်ကုန်၏။ ဒေဝတာ နမဿန္တိ၊ နတ်တို့ကို ရှိခိုးကုန်၏။ ဗဟူ အဇ္ဈေက-
 ကုက္ကုဋ္ဌသုကရာဒယော ဝဓိတွာ၊ များစွာကုန်သော ဆိတ်၊ သိုး၊ ကြက်၊ ဝက်စသည်
 တို့ကို သတ်၍။ နာနပ္ပကာရေဟိ ပုပ္ဖဂန္ဓေဟိ စေဝ၊ အထူးထူးပြားပြားကုန်သော
 ပန်းနံ့သာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ မံသလောဟိတေဟိ စ ဗလိကမ္ပံ ကရေန္တိ၊
 အသားသွေးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း နတ်ပူဇော်ပသမှုကို ပြုကုန်၏။ ဗောဓိသတ္တော၊
 ဘုရားလောင်းသည်။ “ဣဒါနိ သတ္တာ ဒေဝတာမင်္ဂလိကာ၊ ယခုအခါ လူသတ္တဝါ
 တို့သည် ‘နတ်ကိုးကွယ်လျှင် မင်္ဂလာရှိသည်’ ကုသိုလ်ရသည်ဟု အယူရှိကြ၏။
 ပါဏဝဓံ ဗဟုံ ကရေန္တိ၊ အသက်သတ်မှုကို များစွာ ပြုကုန်၏။ မဟာဇနော
 ယေဘုယျေန၊ လူအများသည် များသောအားဖြင့်။ အဓမ္မသ္မိယေဝ နိဝိဋ္ဌော၊
 မတရားမှု၌သာ စွဲမြဲသက်ဝင်နေ၏။ အဟံ ပိတုအစွယေန၊ ငါသည် ခမည်း
 တော်၏ လွန်သဖြင့်။ ရန္တံ လဘိတွာ၊ မင်းအဖြစ်ကို ရသော်။ ဧကမ္ပိ အင်္ဂါလမေတွာ၊
 တစ်ကောင်တစ်ယောက်ကိုသော်မှလည်း မပင်ပန်းစေမူ၍။ ဥပါယေနေဝ
 ပါဏဝဓံ၊ နည်းလမ်းအမှန်ဖြင့်သာ သူ့အသက်သတ်မှုကို။ ကာတုံ န ဒဿာမိတိ
 စိန္တေသိ၊ ပြုခြင်းငှာ မယေအံ”ဟု တွေးပြီ။ သော ဧကဒိဝသံ၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်
 တစ်နေ့၌။ ရထံ အဘိရုယျ၊ ရထားကို စီး၍။ နဂရာ နိက္ခန္တော၊ မြို့မှ ထွက်သော်။
 ဧကသ္မိ မဟန္တေ ဝဋုရက္ခေ၊ တစ်ပင်သော ကြီးစွာသော ပညောင်ပင်၌။ မဟာဇနံ
 သန္နိပတိတံ၊ လူများစွာကို စုဝေးနေသည်ကို လည်းကောင်း။ တသ္မိ ရက္ခေ နိဗ္ဗတ္တ-
 ဒေဝတာယ သန္တိကေ၊ ထိုပင်ညောင်ပင်၌ ဖြစ်သော ရုက္ခဗိုး၏ အထဲ၌။ ပုတ္တမိတု-
 ယသနောဒိသု၊ သားသမီးအခြံအရံဥစွာ စသည်တို့တွင်။ ယံ ယံ ဣစ္ဆတိ၊
 အကြင်အကြင်အရာဝတ္ထုကို အလိုရှိ၏။ တံ တံ ပတ္တေန္တံ အဒ္ဓသ၊ ထိုထို လိုလား
 သည်ကို ဆုတောင်းနေသည်ကိုလည်းကောင်း တွေ့ရပြီ။ သော တံ ဒိသွာ၊ ထို
 ဘုရားလောင်းသည် ထိုစုဝေးနေမှု၊ ဆုတောင်းနေမှုကို တွေ့ရပြီး၍။ ရထာ ဩရုယျ၊
 ရထားမှ ဆင်း၍။ တံ ရုက္ခံ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ထိုပင်ညောင်ပင်သို့ ချဉ်းကပ်၍။ ဂန္ဓ

ပုဗ္ဗေဟိ ပုဇေတွာ၊ နံသာပန်းတို့ဖြင့် ပူဇော်၍။ ဥဒကေန အဘိသေကံ ကတွာ၊ ရေဖြင့် ရိုသေစွာ သွန်လောင်းမှုကို ပြု၍။ ရုက္ခံ ပဒက္ခိဏံ ကတွာ၊ ပညောင်ပင်ကို အရိုအသေကို ပြု၍။ ဒေဝတာမင်္ဂလိကော ဝိယ ဟုတွာ၊ နတ်ကိုးကွယ်လျှင် မင်္ဂလာ ရှိသည်၊ ကုသိုလ်ရသည်ဟု အယူရှိသကဲ့သို့ ဖြစ်၍။ ဒေဝတံ နမဿိတွာ၊ ပညောင်ပင်စောင့်နတ်ကို ရှိခိုး၍။ ရထံ အဘိရုယ နဂရံ ပါဝိသိ၊ ရထားကို စီး၍ မြို့သို့ ဝင်ပြီ။ တတော ပဋ္ဌာယ ဣမိနာဝ နိယာမေန၊ ထိုနေ့မှစ၍ ဤနည်းဖြင့်သာ။ အန္တရန္တရေ တတ္ထ ဂန္ဓာ၊ အကြားကြား၌ ထိုပညောင်ပင်သို့ သွား၍။ ဒေဝတာမင်္ဂလိကော ဝိယ ပူဇံ ကရောတိ၊ နတ်ကိုးကွယ်လျှင်မင်္ဂလာရှိသည် ကုသိုလ်ရသည်ဟု အယူရှိသူသည်ကဲ့သို့ ပူဇော်မှုကို ပြု၏။

သော အပရေန သမယေန၊ ထိုဘုရားလောင်းသည် တစ်ပါးသော အခါ၌။ ပိတုအစွယေန၊ ခမည်းတော်၏ ကွယ်လွန်ခြင်းကြောင့်။ ရဇ္ဇေ ပတိဋ္ဌာယ၊ မင်းအဖြစ်၌ တည်၍။ စတဿော အဂတိယော ဝဇ္ဇေတွာ၊ လေးပါးကုန်သော အဂတိတို့ကို ရှောင်ကြဉ်၍။ ဒသ ရာဇမေဓေ အကောပေန္တော၊ ဆယ်ပါးကုန်သော မင်းကျင့်တရားတို့ကို မပျက်စေဘဲ။ ဓမ္မေန ရဇ္ဇံ ကာရေန္တော၊ တရားသဖြင့် မင်းအဖြစ်ကို ပြုသော်။ “မယံ မနောရထော၊ ငါ၏ စိတ်ဆန္ဒသည်။ မတ္ထကံ ပတ္တော၊ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ပြီ။ ရဇ္ဇေ ပတိဋ္ဌိတော အမှီတိ၊ မင်းအဖြစ်၌ တည်ပြီးသည် ဖြစ်၏။ အဟံ ပုဗ္ဗေ၊ ငါသည် နှေးက။ ဧကံ ယံ အတ္ထံ ပန စိန္တယိ၊ တစ်ခုသော အကြင်ကိစ္စကိုကား တွေးကြံခဲ့ပြီ။ ဣဒါနိ တံ မတ္ထကံ ပါပေဿာမိတိ စိန္တေသိ၊ ယခု ထိုနှေးက တွေးကြံခဲ့သည်ကိစ္စကို အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်စေအံ့”ဟု တွေးပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ တွေးပြီး၍။ အမစ္စေ စ၊ အမတ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာဒယော စ၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်စသည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သန္နိပါတာပေတွာ၊ စုဝေးစေ၍။ “ဘော မယာ ကေန ကာရဏေန၊ အချင်းတို့ ငါသည် ဘာကြောင့်။ ရဇ္ဇံ ပတ္တန္တိ၊ မင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏ဟု။ ဇာနာထာတိ အာမန္တေသိ၊ သိကြသနည်း”ဟု မေးပြီ။ န ဇာနာမ ဒေဝိတိ၊ မသိကြပါ အရှင်မင်းကြီးဟု ဖြေကြပြီ။ ဝေါ အဟံ၊ သင်တို့သည် ငါ့ကို။ အသုကံ နာမ ဝဋ္ဋရက္ခံ၊ ဤမည်သော ပညောင်ပင်ကို။ ဂန္ဓာဒိဟိ ပုဇေတွာ၊ နံသာ စသည်တို့ဖြင့် ပူဇော်၍။ အဉ္စလိ ပဂ္ဂဟေတွာ၊ လက်အုပ်ကို ချီ၍။ နမဿမာနော အပိ ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗောတိ၊ ရှိခိုးသည်ကို မြင်ခဲ့ဖူးပါသလား”ဟု မေးပြီ။ အာမ ဒေဝိတိ၊ မြင်ခဲ့ရဖူးပါသည် အရှင်မင်းကြီးဟု လျှောက်ကြပြီ။ တဒါ

အဟံ၊ ထိုအခါက ငါသည်။ “သစေ ရန္တံ ပါပုဏိဿာမိ၊ အကယ်၍ မင်းအဖြစ်သို့ ရောက်အံ့။ ဗလိကမ္ပံ တေ ကရိဿာမိတိ၊ နတ်ပူဇော်ခြင်းအမှုကို အသင်နတ် မင်းအား ပြအံ့”ဟု ပြော၍။ ပတ္တနံ အကာသိ၊ ဆုတောင်းမှုကို ပြခဲ့ပြီ။ မေ တဿာ ဒေဝတာယ အာနုဘာဝေန၊ ငါသည် ထိုနတ်မင်း၏ တန်းခိုးကြောင့်။ ဣဒံ ရန္တံ လဒ္ဓံ၊ ဤမင်းအဖြစ်ကို ရပြီ။ ဣဒါနိ အဿာ၊ ယခုအခါ ထိုနတ်မင်းအား။ ဗလိကမ္ပံ ကရိဿာမိ၊ နတ်ပူဇော်ခြင်းအမှုကို ပြအံ့။ တုမေ ပပဉ္စံ အကတွာ၊ သည်တို့သည် ကြာမြင့်မှုကို မပြုမူ၍။ ဒေဝတာယ ဗလိကမ္ပံ၊ ပညောင်ပင်စောင့်နတ်မင်းအား နတ်ပူဇော်မှုပြုထိုက်သည်ကို။ ခိပ္ပံ သဇ္ဇေထာတိ၊ လျင်မြန်စွာ စီစဉ်ကြဟု ပြောပြီ။ ကိံ ကိံ ဂဏှာမ ဒေဝါတိ၊ ဘာကို ဘာကို ယူရကုန်အံ့နည်း အရှင်မင်းကြီးဟု လျှောက်ကြပြီ။ ဘော အဟံ၊ အချင်းတို့ ငါသည်။ ဒေဝတာယ အာယာစမာနော၊ နတ်မင်းအား တောင်းပန်သော်။ “မယံ ရဇ္ဇေ၊ ကျွန်ုပ်၏ နိုင်ငံ၌။ ယေ၊ အကြင်သူ တို့သည်။ ပါဏာတိပါတာဒီနိ ပဉ္စဒုဿီလကမ္မာနိ၊ သူ့အသက် သတ်ခြင်း အစရှိ ကုန်သော ငါးမျိုးကုန်သော သီလမရှိသူအမှုတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒသအကုသလ- ကမ္မပထေ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော အကုသလကမ္မပထတို့ကိုလည်းကောင်း။ သမာဒါယ ဝတ္တိဿန္တိ၊ ဆောက်တည်၍ ဖြစ်ကုန်အံ့။ တေ ယာတေတွာ၊ ထိုငါးပါးသီလ မလုံသူ စသည်တို့ကို သတ်၍။ အန္တဝဋ္ဋိမံသလောဟိတာဒီဟိ၊ အူခွေအသားအသွေးစသည်တို့ဖြင့်။ ဗလိကမ္ပံ ကရိဿာမိတိ အာယာစိ၊ နတ်ပူဇော်ခြင်းအမှုကို ပြပါမည်”ဟု တောင်းပန်ခဲ့ပြီ။ တသ္မာ တုမေ၊ ထို့ကြောင့် သင်တို့သည်။ “အမှာကံ ရာဇာ၊ ငါတို့၏ မင်းတရားကြီးသည်။ ဥပရာဇ- ကာလေယေဝ၊ အိမ်ရှေ့မင်းဖြစ်ရာအခါ၌ပင်။ သစေ အဟံ ရန္တံ ပါပုဏိဿာမိ၊ အကယ်၍ အကျွန်ုပ်သည် မင်းအဖြစ်သို့ ရောက်အံ့။ မေ ရဇ္ဇေ၊ အကျွန်ုပ်၏ နိုင်ငံ၌။ ယေ ဒုဿီလာ ဘဝိဿန္တိ၊ အကြင်သူတို့သည် သီလ မရှိကြသည် ဖြစ်ကုန်အံ့။ တေ သဗ္ဗေ ယာတေတွာ၊ ထိုသီလမရှိသူအားလုံးတို့ကို သတ်၍။ ဗလိကမ္ပံ ကရိဿာမိတိ၊ နတ်ပူဇော်အမှုကို ပြပါမည်” ဟု။ ဧဝံ ယာစိ၊ ဤသို့ တောင်းပန်ခဲ့ပြီ။ သော ဣဒါနိ၊ ထိုငါတို့မင်းတရားကြီးသည် ယခုအခါ။ ပဉ္စဝိဓံ ဒုဿီလကမ္ပံ၊ ငါးပါးအပြားရှိသော သီလမရှိမှုကိုလည်းကောင်း။ ဒသဝိဓံ အကုသလကမ္မပထံ၊ ဆယ်ပါးအပြားရှိသော အကုသလကမ္မပထကို လည်းကောင်း။

သမာဒါယ ဝတ္တမာနာနံ ဒုဿီလာနံ၊ ဆောက်တည်၍ ဖြစ်ကုန်သော သီလမရှိသူ တို့၏။ သဟဿံ ယာတေတွာ၊ တစ်ထောင်ကို သတ်၍။ တေသံ ဟဒယမံသာဒီနိ ဂါဟာပေတွာ၊ ထိုသူတို့၏ နှလုံးသားစသည်တို့ကို ယူစေ၍။ ဒေဝတာယ ဗလိကမ္ပံ ကာတုကာမော၊ ပညောင်ပင်စောင့်နတ်မင်းအား နတ်ပူဇော်ခြင်းအမှုကို ပြုတော် မူလို၏။ ဧဝံ နဂရဝါသိနော ဇာနန္တုတိ၊ ဤသို့ မြို့နေသူတို့သည် သိထား ကြလော့"ဟု။ ဧဝံ ဘေရိ စရာပေထာတိ၊ ဤသို့ စည်ကို လှည့်လည်စေကြ လော့ဟု မိန့်ပြီ။ စ ပန ဧဝံ ဝတွာ၊ ဆက်၍ အထူးပြောရသော် ဤသို့ မိန့်ပြီး၍။ "ဣဒါနိ ဣတော ပဌာယ၊ ယခုအခါ ဤနေ့မှ စ၍။ ယေ ဒုဿီလကမ္ပေ ဝတ္တိဿန္တိ အကြင်သူတို့သည် သီလမရှိသူအမှု၌ ဖြစ်ကုန်အံ့။ တေသံ သဟဿံ ယာတေတွာ၊ သီလမရှိသူ အမှု၌ဖြစ်ကြကုန်သော ထိုသူတို့၏ တစ်ထောင်ကို သတ်၍။ ယညံ ယဇိတွာ၊ ယဇ်ကို ပူဇော်၍။ အာယာစနတော မုစ္စိဿာမိတိ၊ တောင်းပန်ခြင်းမှ လွတ်တော့အံ့"ဟု ပြော၍။ ဧတမတ္ထံ ပကာသေန္တော၊ ဤအနက် အဓိပ္ပါယ်ကို ထင်ရှားပြလျက်။

“ဒုဗ္ဗေဓာနံ သဟဿေန၊ ယညော မေ ဥပယာစိတော။

ဣဒါနိ ခေါ ဟံ ယဇိဿာမိ၊ ဗဟု အဓမ္မိကော ဇနော"တိ

“ဒုဗ္ဗေဓာနံ (ပ) အဓမ္မိကော ဇနော"ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ အာဟဣဣမံ ဂါထံ အာဟ၊ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီ။ ဂါထာအနက်ကား--

ဒုဗ္ဗေဓာနံ သဟဿေန၊ ဉာဏ်မဲ့သူ၊ ဉာဏ်ပျက်မီးသူတို့၏ တစ်ထောင်ဖြင့်။ ယညော မေ ဥပယာစိတော၊ ယဇ်ပူဇော်မှုကို ငါသည် တောင်းပန်အပ်ပြီ။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ အဓမ္မိကော ဇနော ဗဟု၊ တရားမရှိသော လူသည် များပြား၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣဒါနိ ခေါ အဟံ ယဇိဿာမိ၊ ယခုအခါ စင်စစ် ငါသည် ယဇ်ပူဇော်အံ့။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဒုဗ္ဗေဓာနံ သဟဿေနာတိ၊ ဒုဗ္ဗေဓာနံ သဟဿေန ဟူသည်ကား။ ဣဒံ ကမ္ပံ ကာတုံ ဝဇ္ဇတိ၊ ဤအမှုကို ပြုခြင်းငှာ သင့်၏။ ဣဒံ န ဝဇ္ဇတိတိ အဇာနနဘာဝေန၊ ဤကား မသင့်ဟု မသိခြင်းကြောင့်။ ဝါ ပန ဒသသု အကုသလကမ္မပထေသု၊ တစ်နည်းသော်ကား ဆယ်ပါးကုန်သော အကုသလ

ကမ္မပထတို့၌။ သမာဒါယ ဝတ္တနဘာဝေန၊ ဆောက်တည်၍ဖြစ်သည့် အဖြစ်
 ကြောင့်။ တေသံ မေဓာ ဒုဌာ၊ ထိုသူတို့၏ ပညာကို ဖျက်ဆီးအပ်ပြီ။ ဣတိ၊
 ထို့ကြောင့်။ ဒုမ္မေဓာ၊ ဒုမ္မေဓမည်ကုန်၏။ ဒုမ္မေဓာနံ နိပ္ပညာနံ ဧတေသံ
 ဗာလပုဂ္ဂလာနံ၊ ဉာဏ်မဲ့ ဉာဏ်ပျက်စီးကုန်သော ပညာမရှိကုန်သော ထိုမိုက်သူ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဂက္ခိတွာ ဂဟိတေန သဟဿေန၊ ရေတွက်၍ ဖမ်းယူအပ်သော
 တစ်ထောင်ဖြင့်တည်း။ ယညော မေ ဥပယာစိတောတိ၊ ယညော မေ
 ဥပယာစိတော ဟူသည်ကား။ မယာ ဒေဝတံ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ငါသည်
 ပညောင်ပင်စောင့်နတ်ကို ချဉ်းကပ်၍။ ဧဝံ ယဇိဿာမိတိ၊ ဤသို့ ပူဇော်ပါမည်ဟု။
 ယညော ယာစိတော၊ ယဇ်ပူဇော်မှုကို တောင်းပန်အပ်ပြီတည်း။ ဣဒါနိ ခေါဟံ
 ယဇိဿာမိတိ၊ ဣဒါနိ ခေါဟံ ယဇိဿာမိ ဟူသည်ကား။ သော အဟံ ဣမိနာ
 အာယာစနေန၊ ထိုငါသည် ဤရှေ့ရှုတောင်းပန်မှုကြောင့်။ ရဇဿ ပဋိလဒ္ဓတ္တာ၊
 မင်းအဖြစ်ကို ရအပ်သည်အဖြစ်ကြောင့်။ ဣဒါနိ ယဇိဿာမိတိ၊ ယခုအခါ
 ယဇ်ပူဇော်အံ့တည်း။ ကိံ ကာရဏာ၊ ဘာကြောင့်နည်း။ ဟိ ဣဒါနိ၊ အကြံကြောင့်
 ယခုအခါ။ အဓမ္မိကော ဇနော ဗဟု၊ တရားမရှိသော လူသည် များ၏။ တသ္မာ
 ဣဒါနေဝ၊ ထို့ကြောင့် ယခုပင်။ နံ ဂဟေတွာ၊ ထိုဉာဏ်မဲ့ ဉာဏ်ပျက်စီးသူ
 တစ်ထောင်ကို ဖမ်းယူ၍။ ဗလိကမ္ပံ ကရိဿာမိတိ၊ နတ်ပူဇော်ခြင်းအမှုကို ပြုအံ့
 ဤကား ဂါထာဖွင့်တည်း။

အမတ္တာ ဗောဓိသတ္တဿ ဝစနံ သုတွာ၊ အမတ်တို့သည် ဘုရားလောင်း၏
 စကားကို ကြားရ၍။ သာဓု ဒေဝါတိ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်မင်းကြီးဟု ဝန်ခံ၍။
 ဒွါဒသယောဇနိကေ ဗာရာဏသိနဂရေ၊ ၁၂-ယူဇနာရှိသော ဗာရာဏသိမြို့၌။
 ဘေရိ စရာပေသု၊ စည်ကို လှည့်လည်စေကုန်ပြီ။ ဘေရိယာ အာဏံ သုတွာ၊
 စည်ဖြင့် ထုတ်ပြန်သော အမိန့်အာဏာကို ကြားရ၍။ ဧကံ ဒုဿီလကမ္မမ္ပိ၊
 တစ်ခုသော သီလမရှိသူအမှုကိုသော်မှလည်း။ သမာဒါယ ဌိတော ဧကပုရိသောပိ
 နာဟောသိ၊ ဆောက်တည်၍ တည်နေသော ယောက်ျားတစ်ယောက်သော်
 မျှလည်း မဖြစ်၊ မရှိပြီ။ ဣတိ ယာဝ၊ ဤသို့ အကြံမျှလောက်။ ဗောဓိသတ္တော
 ရဇ္ဇံ ကာရေသိ၊ ဘုရားလောင်းသည် မင်းအဖြစ်ကို ပြုပြီ။ တာဝ ဧကပုဂ္ဂလောပိ၊
 ထိုမျှလောက်ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ယောက်သော်မျှလည်း။ ပဉ္စသု ဒသသု ဝါ ဒုဿီလ-

ကမ္မေသု၊ ငါးပါးကုန်သော ဆယ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော သီလမရှိသူ အမှုတို့တွင်။
ဧကံ ကမ္မမ္ပိ၊ တစ်ခုသော အမှုကိုမျှလည်း။ ကရောန္တော န ပညာယိတ္ထ၊ ပြုသူသည်
မထင်ရှားပြီ၊ မရှိပြီ။ ဧဝံ ဗောဓိသတ္တော၊ ဤကဲ့သို့ ဘုရားလောင်းသည်။ ဧကပုဂ္ဂလမ္ပိ
အင်္ဂါလမေန္တော၊ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ကိုသော်မျှလည်း မပင်ပန်းစေမူ၍။
သကလရဋ္ဌဝါသိနော သီလံ ရက္ခာပေတွာ၊ တစ်တိုင်းပြည်လုံးနေထိုင်သူတို့ကို
သီလကို စောင့်စေ၍။ သယမ္ပိ ဒါနာဒိနိ ပုညာနိ ကတွာ၊ မိမိကိုယ်တိုင်လည်း
ဒါန အစရှိကုန်သော ကောင်းမှုတို့ကို ပြု၍။ ဇီဝိတပရိယောသာနေ၊ အသက်၏
အဆုံး၌။ အတ္တနော ပရိသံ အာဒါယ၊ မိမိ၏ ပရိသတ်ကို ခေါ်ယူ၍။ ဒေဝနဂရံ
ပူရေန္တော အဂမာသိ၊ နတ်ပြည်ကို ပြည်စေလျက် သွားပြီ။

သတ္တာပိ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း။ “ဘိက္ခဝေ တထာဂတော၊ အို. . ရဟန်းတို့
ငါဘုရားသည်။ လောကဿ အတ္ထံ၊ သတ္တလောက၏ အကျိုးကို။ ဣဒါနေဝ န
စရတိ၊ ယခုအခါ၌သာ ကျင့်သည်မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ စရိယေဝါတိ၊ ရှေး
ကလည်း ကျင့်ခဲ့ဖူးသည်သာ”ဟု။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ အာဟရိတွာ၊ ဤတရား
ဒေသနာတော်ကို ဆောင်တော်မူ၍။ အနုသန္တိ ယဋ္ဌေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို
စပ်တော်မူ၍။ “တဒါ ပရိသာ၊ ထိုအခါက ပရိသတ်တို့သည်။ ဗုဒ္ဓပရိသာ အဟေသံ၊
ဘုရားပရိသတ် တို့သည် ဖြစ်လာကုန်ပြီ။ ဗာရာဏသိရာဇာ ပန၊ ဗာရာဏသီ
မင်းသည်ကား။ အဟမေဝ အဟောသိန္တိ၊ ငါဘုရားသည်သာ ဖြစ်လာပြီ”ဟု။
ဇာတကံ သမောဓာနေသိ၊ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူပြီ။

ဒုမ္မေဇဇာတကဝတ္ထနာ ဒသမာ၊ ဆယ်ခုမြောက် ဖြစ်သော
ဒုမ္မေဇဇာတ်အဖွင့်တည်း။

အတ္ထကာမဝဂ္ဂေါ ပဉ္စမော၊ ငါးခုမြောက် ဖြစ်သော
အတ္ထကာမဝဂ်တည်း။

တဿ ဥဒ္ဓါနံ၊ ထိုအတ္ထကာမဝဂ်၏ အကျဉ်းချုပ်ခေါင်းစဉ်ကား--
လောသကတိဿကပေါတဝေဠုကံ မကသမ္ပိ စ၊ လောသကတိဿထေရ်ဖြင့်
မှတ်အပ်သော လောသကဇာတ် ကပေါတဇာတ် ဝေဠုကဇာတ်လည်းကောင်း

မကသဇာတ်လည်းကောင်း။ ရောဟိဏီအာရာမဒူသံ၊ ရောဟိဏီဇာတ်
အာရာမဒူသကဇာတ်လည်းကောင်း။ ဝါရုဏီဒူသဝေဒဗ္ဗံ၊ ဝါရုဏီဒူသကဇာတ်
ဝေဒဗ္ဗဇာတ်လည်းကောင်း။ နက္ခတ္တံ ဒုမ္မေဓံ ဒသ ဣတိ၊ နက္ခတ္တဇာတ်လည်းကောင်း
ဒုမ္မေဓဇာတ်လည်းကောင်း ဆယ်ဇာတ်တို့တည်း ဤသည်တို့တည်း။

ပဌမော ပဏ္ဍာသကော-ပဌမဆုံးဖြစ်သော ဇာတ်(၅၀)တည်း။

ဇာတကအဋ္ဌကထာ ပထမတွဲ

(စာမျက်နှာ ၁ မှ ၂၇၉ အထိ)

ဂါထာသုစိ

ဂါထာပထမပါဒ	အဋ္ဌကထာ	နိဿယ
အင်္ဂါလာသုနော ဝဏ္ဏုပထေ ခဏန္တာ၊	၁၂၅	၃၄၀
အက္ကမိတွာန မံ ဗုဒ္ဓေါ၊	၁၇	၄၈
အင်္ဂါရိနော ဒါနိ ဒုမာ ဘဒန္တေ၊	၁၀၀	၂၇၆
အစေတနံဝ ကောဋေန္တေ၊	၅၅	၁၅၃
အစေတနာယံ ပထဝီ၊	၅၆	၁၅၅
အလပါလရုက္ခမူလေ၊	၁၉	၅၆
အဇ္ဈာယကော မန္တဓရော၊	၄	၁၀
အဗ္ဗနသမဝဏ္ဏသုနီလကေသော၊	၁၀၅	၂၈၇
အညမညေဟိ တိတ္ထေဟိ၊	၂၀၀	၅၄၀
အဋ္ဌက္ခုရံ ခရာဒိယေ၊	၁၇၆	၄၇၅
အဋ္ဌဒေါသသမာကိဏ္ဏံ၊	၈	၂၃
အဋ္ဌိနဟာရသံယုတ္တော၊	၁၆၃	၄၃၉
အတိရဒဿိ လေမဇ္ဈေ၊	၅၅	၁၅၂
အတ္ထိ လောကေ သီလဂုဏော၊	၂၃၀	၆၁၄
အတ္ထိ ဟေဟိတိ သော မဂ္ဂေါ၊	၄	၁၂
အထဿ နဝဟိ သောတေဟိ၊	၁၆၃	၄၄၀
အထဿ သုသိရံ သီသံ၊	၁၆၃	၄၄၀
အဒံသု တေ မမောကာသံ၊	၁၆	၄၆
အဒွေဇ္ဈဝစနာ ဗုဒ္ဓါ၊	၂၄	၆၈
အနန္တာဒိနဝေါ ကာယော၊	၁၆၃	၄၄၀
အနာသဝါ ဝိတရာဂါ၊	၂၀	၅၇
အနိဋ္ဌဂန္ဓော ပက္ကမတိ၊	၂၃	၆၆

ဂါထာပထမပါဒ	အဋ္ဌကထာ	နိဿယ
အနိဋ္ဌိတေ မမောကာသေ၊	၁၆	၄၇
အနုပါယေန ယော အတ္ထံ၊	၂၇၃	၇၂၅
အနေကဇာတိသံသာရံ၊	၈၉	၂၄၃
အနောမဒဿိဿ အပရေန၊	၄၄	၁၂၁
အနောဝဋ္ဌေန ဥဒကံ၊	၂၃	၆၄
အန္တပူရော ဥဒရပူရော၊	၁၆၃	၄၃၉
အန္တရာ ဒွိန္ဒ အယုဇ္ဈပုရာနံ၊	၂၁၉	၅၈၈
အပဏ္ဏကံ ဌာနမေကော၊	၁၁၉	၃၂၄
အပိ အတရမာနာနံ၊	၁၅၃	၄၁၄
အပိ ပဿေန သေမာနော၊	၁၉၅	၅၂၆
အပ္ပကေနပိ မေဓာဝီ၊	၁၃၈	၃၇၆
အလ္လစမ္ပပဋိစ္ဆန္နော၊	၁၆၃	၄၄၁
အဝီစိမိ နုပ္ပဇ္ဇန္တိ၊	၅၃	၁၄၈
အသံသဌဝိဟာရေ၊	၂	၄
အသီတိဟတ္ထမုဗ္ဗေဓေါ၊	၃၆	၉၉
အဿမော သုကတော မယံ၊	၈	၂၄
အဟံ တေန သမယေန၊	၁၄	၄၂
အဟံ တေန သမယေန၊	၃၅	၉၇
အဟု ကပိလဝုဿာ ရမ္မာ၊	၁၉	၅၆
အာကာသဌာ စ ဘူမဌာ၊	၂၂	၆၃
အာယတယုတ္တသုသဏ္ဌိတသောတော၊	၁၀၄	၂၈၆
အာဝဇ္ဇေတွာ ဓမ္မဗလံ၊	၂၃၀	၆၁၄
ဣဒံ သုတွာန ဝစနံ၊	၂၁	၆၀
ဣဓ စေ နံ ဝိရာဓေသိ၊	၁၂၉	၃၅၀
ဣမံ တုံ အဋ္ဌမံ တာဝ၊	၂၉	၈၂
ဣမံ တုံ စတုတ္ထံ တာဝ၊	၂၇	၇၅
ဣမံ တုံ ဆဋ္ဌမံ တာဝ၊	၂၈	၇၈
ဣမံ တုံ တတိယံ တာဝ၊	၂၆	၇၃

ဂါထာပထမပါဒ	အဋ္ဌကထာ	နိဿယ
ဣမံ တွံ ဒသမံ တာဝ၊	၃၀	၈၅
ဣမံ တွံ ဒုတိယံ တာဝ၊	၂၅	၇၂
ဣမံ တွံ နဝမံ တာဝ၊	၃၀	၈၃
ဣမံ တွံ ပဉ္စမံ တာဝ၊	၂၇	၇၇
ဣမံ တွံ ပဌမံ တာဝ၊	၂၅	၇၀
ဣမံ တွံ သတ္တမံ တာဝ၊	၂၉	၈၀
ဣမဿ ဇနိကာ မာတာ၊	၂၀	၅၇
ဣမိနာ မေ အဓိကာရေန၊	၁၇	၅၀
ဣမေ ဓမ္မေ သမ္မသတော၊	၃၁	၈၇
ဥက္ကဋ္ဌိသဒ္ဓါ ဝတ္တန္တိ၊	၂၁	၆၀
ဥစ္ဆိန္တ သိနေဟမတ္တနော၊	၁၉၉	၅၃၆
ဥတ္တမင်္ဂရဟာ မယံ၊	၁၅၅	၄၁၉
ဥတ္တိဋ္ဌေ နပ္ပမဇ္ဇေယျ၊	၁၀၅	၂၈၉
ဥပ္ပဇ္ဇန္တေ စ ဇာယန္တေ၊	၁၄	၃၉
ဥပ္ပိဂ္ဂါ တသိတာ ဘိတာ၊	၃၂	၈၉
ဇတံ ခေါ သရဏံ ခေမံ၊	၁၁၃	၃၀၉
ဇတေ အဟေသုံ သမ္ပုဒ္ဓါ၊	၅၃	၁၄၆
ဇတ္တကာယေဝ တေ လောကေ၊	၃၁	၈၇
ဇဝံ ကိလေသပရိရုဒ္ဓေါ၊	၆	၁၆
ဇဝံ ကိလေသဗျာဓိဟိ၊	၆	၁၇
ဇဝံ ကိလေသမလခေါဝေ၊	၆	၁၆
ဇဝံ စေ သတ္တာ ဇာနေယျံ၊	၁၈၄	၄၉၆
ဇဝံ မေ သိဒ္ဓိပ္ပတ္တဿ၊	၁၄	၃၉
ဇဝံ သဗ္ဗင်္ဂသမ္ပန္နာ၊	၅၃	၁၄၈
ဇဝမေဝ အယံ ကာယော၊	၇	၂၀
ဇဝမေဝ မယံ သဗ္ဗေ၊	၂၁	၆၀
ဇဝမေဝိဟံ ဣမံ ကာယံ၊	၇	၁၉
ဇဝမေဝိဟံ ဣမံ ကာယံ၊	၇	၂၀

ဂါထာပထမပါဒ	အဋ္ဌကထာ	နိဿယ
ဧဝါဟံ စိန္တယိတွာန၊	၈	၂၂
ကိံ ဘဝိဿတိ လောကဿ၊	၃၂	၉၀
ကိံ မေ အညာတဝေသေန၊	၁၇	၄၉
ကိံ မေ ဧကေန တိဏ္ဍေန၊	၁၇	၅၀
ကကုသန္ဓဿ အပရေန၊	၅၂	၁၄၃
ကပ္ပေ စ သတသဟဿေ၊	၃၊	၉
ကဿစိ ဝရသမာပတ္တိယော၊	၃၅	၉၆
ကဿစိ ဒေတိ သာမညံ၊	၃၅	၉၅
ကာမံ တစော စ နှာရု စ၊	၈၃	၂၂၉
ကာမံ တစော စ နှာရု စ၊	၁၂၅	၃၄၂
ကာမံ ပတာမိ နိရယံ၊	၂၅၀	၆၆၈
ကာဠေ ဝါ ယဒိ ဝါ ဇုဏှေ၊	၁၈၁	၄၉၀
ကိမဇ္ဈတိ တဏှုလနာဠိကာယံ၊	၁၄၂	၃၈၄
ကိမေဝ ဒိသွာ ဥရုဝေလဝါသိ၊	၉၆	၂၆၄
ကုဠာ ကဝါဠာ သေလာ စ၊	၂၃	၆၆
ကုရုင်္ဂံ ကုတ္တုရဇ္ဇေဝ၊	၂၁၄	၅၇၄
ကုလာဝကဉ္စ နစ္စဉ္စ၊	၂၅၁	၆၇၀
ကုလာဝကာ မာတလိ သိမ္ဗလိသ္မိံ ၊	၂၁၉	၅၈၆
ကေသေ မုဠိတွာဟံ တတ္ထ၊	၁၇	၄၈
ကောဏာဂမနဿ အပရေန၊	၅၂	၁၄၄
ကောဏ္ဍညဿ အပရေန၊	၄၂	၁၁၄
ခတ္တိယသမ္ဘဝအဂ္ဂကုလိန္ဒော၊	၁၀၄	၂၈၇
ခေမာ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာ စ၊	၂၀	၅၇
ဂစ္ဆန္တော နိလပထေ ဝိယ စန္ဒော၊	၁၀၅	၂၈၇
ဂရဟိဿန္တိ တံ ဝိညူ၊	၁၄၆	၃၉၆
ဂဟကာရက ဒိဋ္ဌောသိ၊	၈၉	၂၄၄
ယဋ္ဌာနေကသဟဿာနိ၊	၃၂	၈၉

ဂါထာပထမပါဒ	အဋ္ဌကထာ	နိဿယ
စုတိ စ ဥပပတ္တိ စ၊	၂၃	၆၆
စက္ကဝရကီတရတ္တသုပါဒေါ၊	၁၀၄	၂၈၅
စက်မံ တတ္ထ မာပေသိံ၊	၈	၂၃
စတ္တာရိ သတသဟဿာနိ၊	၃၆	၉၈
စမ္ပကံ သလလံ နိပံ၊	၁၇	၄၈
စလတိ ရဝတိ ပထဝီ၊	၃၁	၈၈
ဆေတွာန မောဠိ ဝရဂန္ဓဝါသိတံ၊	၇၆	၂၁၀
ဇယော ဟိ ဗုဒ္ဓဿ သိရီမတော အယံ၊	၈၇	၂၃၉
ဇာတိကောဋိသဟဿေဟိ၊	၁	၃
ဇာတိဓမ္မော ဇရာဓမ္မော၊	၄	၁၁
ဇိဏ္ဏဉ္စ ဒိသ္မာ ဒုခိတဉ္စ ဗျာဓိတံ၊	၁၅၅	၄၂၁
ဇောတယိတွာန သဒ္ဓမ္မံ၊	၃၆	၉၉
ဉာတမေတံ ကုရုဏ်ဿ၊	၁၉၀	၅၁၂
တံ တံ ကာရုဏမာဂမ္ပ၊	၁	၄
တဏှင်္ဂရော မေဓင်္ဂရော၊	၅၂	၁၄၅
တတော ပဒက္ခိဏံ ကတွာ၊	၂၀	၅၇
တတော ဝါတာတပေါ ယောရော၊	၁၀၉	၂၉၉
တထေဝ စတူသု ဘူမီသု၊	၂၆	၇၂
တထေဝ တွမ္ပိ အဓိဋ္ဌာနေ၊	၂၉	၈၂
တထေဝ တွမ္ပိ အဟိတဟိတေ၊	၃၀	၈၄
တထေဝ တွမ္ပိ သစ္စေသု၊	၂၉	၈၀
တထေဝ တွမ္ပိ သဗ္ဗေသံ၊	၂၈	၇၉
တထေဝ တွမ္ပိ သုခဒုက္ခေ၊	၃၀	၈၅
တထေဝ တွံ သဗ္ဗကာလံ၊	၂၇	၇၅
တထေဝ တွံ သဗ္ဗဘဝေ၊	၂၆	၇၄
တထေဝ တွံ သဗ္ဗဘဝေ၊	၂၇	၇၇
တထေဝ ယာစကေ ဒိသ္မာ၊	၂၅	၇၁

ဂါထာပထမပါဒ	အဋ္ဌကထာ	နိဿယ
တထေဝိမံ ပူတိကာယံ၊	၇	၁၉
တဒါ တေ ဘောဇယိတွာန၊	၃၄	၉၅
တဿ ပါဒေ နမဿိတွာ၊	၁	၃
တဿ သမ္ပသတော ဓမ္မံ၊	၃၂	၉၀
တာနိ သဗ္ဗာနိ ဧကန္တံ၊	၁	၄
တာရာဂဏာ ဝိရောစန္တိ၊	၂၃	၆၄
တတ္ထ ဌတွာ ဝိစိန္တေသိံ၊	၁၆	၄၆
တတ္ထပ္ပဓာနံ ပဒဟိံ၊	၈	၂၃
တတ္ထပ္ပဓာနံ ပဒဟိံ၊	၁၃	၃၈
တတ္ထေဝ မဏ္ဍကပ္ပမ္ပိ၊	၄၆	၁၂၇
တတ္ထေဝ မဏ္ဍကပ္ပမ္ပိ၊	၄၇	၁၃၀
တတ္ထေဝ မဏ္ဍကပ္ပမ္ပိ၊	၄၈	၁၃၂
တတ္ထေဝ မဏ္ဍကပ္ပမ္ပိ၊	၄၉	၁၃၆
တတ္ထေဝ မဏ္ဍကပ္ပမ္ပိ၊	၅၁	၁၄၀
တိစီဝရဉ္စ ပတ္တော စ၊	၇၆	၂၁၁
တိဏ္ဍော တိဏ္ဍောဟိံ သဟ ပုရာဏဇဋိလေဟိ၊	၉၇	၂၆၈
တိဿော ဖုဿော စ သမ္ပဒွေ၊	၅၂	၁၄၆
တုဋ္ဌဟဋ္ဌော ပမုဒိတော၊	၁၅	၄၂
တေန ယောဂေန ဇနကာယံ၊	၃၅	၉၆
တေ မေ ပုဋ္ဌာ ဝိယာကံသု၊	၁၆	၄၅
တေသံ တဒါ သညာပေသိ၊	၃၂	၉၀
တေဟိ ထုတပ္ပသတ္တော သော၊	၃၄	၉၄
ထလဇာ ဒကဇာ ပုပ္ဖာ၊	၂၂	၆၂
ဒဒေယျ ဥဇ္ဇဘူတေသု၊	၁၀၉	၃၀၀
ဒန္တော ဒန္တေဟိံ သဟ ပုရာဏဇဋိလေဟိ၊	၉၇	၂၆၈
ဒသဝိသသဟဿာနံ၊	၃၅	၉၇
ဒသဝါသော ဒသဗလော၊	၉၈	၂၆၈

ဂါထာပထမပါဒ	အဋ္ဌကထာ	နိဿယ
ဒသသဟဿီ လောကဓာတူ၊	၂၂	၆၂
ဒဿနံ မေ အတိက္ကန္တေ၊	၂၁	၆၁
ဒဠိ ပဂ္ဂဏှ ဝီရိယံ၊	၂၄	၆၇
ဒိဗ္ဗံ မန္တာရဝံ ပုပ္ဖံ၊	၁၆	၄၈
ဒိဗ္ဗံ မာနုသကံ ပုပ္ဖံ၊	၃၃	၉၂
ဒိသ္မာ ပဒမနုတ္တိန္တံ၊	၁၈၇	၅၀၅
ဒီပင်္ကရဿ အပရေန၊	၃၇	၁၀၁
ဒီပင်္ကရော လောကဝိဒ္ဓါ၊	၁၉	၅၆
ဒီပင်္ကရော လောကဝိဒ္ဓါ၊	၂၁	၆၀
ဒုက္ခံ ဒုက္ခသမုပ္ပါဒံ၊	၁၁၃	၃၀၈
ဒုဂ္ဂန္ဓော အသုစိ ကာယော၊	၁၆၃	၄၄၁
ဒုမ္ပေဓာနံ သဟဿေန၊	၂၇၈	၇၃၇
ဒေဝါ ဒိဗ္ဗေဟိ တုရိယေဟိ၊	၁၆	၄၇
ဒေဝါ မနုဿေ ပဿန္တိ၊	၁၆	၄၇
ဒေါသော ရဇော န စ ပန ရေဏှ ဝုစ္စတိ၊	၁၃၄	၃၆၃
ဓမ္မံ စရေ သုစရိတံ၊	၁၀၅	၂၈၉
ဓမ္မဒဿိဿ အပရေန၊	၄၈	၁၃၃
ဓမ္မော ဟဝေ ရက္ခတိ ဓမ္မဓာရိံ၊	၃၉	၁၀၆
ဓိရတ္ထု ကဏ္ဍိနံ သလ္လံ၊	၁၇၁	၄၆၂
န ကိရတ္ထိ အနောမဒဿိသု၊	၂၄၅	၆၅၄
န ကိရတ္ထိ ရသေဟိ ပါပိယော၊	၁၇၄	၄၇၁
နက္ခတ္တံ ပတိမာနေန္တံ၊	၂၇၆	၇၃၁
နဂရံ ရမ္မဝတိ နာမ၊	၃၆	၉၈
နဂရံ သဗ္ဗင်္ဂသမ္ပန္နံ၊	၄	၁၀
နဂရေ အမရဝတိယာ၊	၄	၁၀
နတ္ထိ စိတ္တေ ပသန္နမ္ပိ၊	၂၄၅	၆၅၄
နန္ဒာ စေဝ သုနန္ဒာ စ၊	၃၆	၉၉

ဂါထာပထမပါဒ	အဋ္ဌကထာ	နိဿယ
န ဘဝန္တိ ပရိယာပနာ၊	၅၃	၁၄၉
န မံ ကောစိ ဥတ္တသတိ၊	၅၆	၁၅၄
န မံ သီတံ န မံ ဥဏှံ၊	၂၂၇	၆၀၆
နမဿနာဒိနော အဿ၊	၁	၃
န ဝေ အနတ္ထကုသလေန၊	၂၆၈	၇၁၃
န ဝေ အနတ္ထကုသလေန၊	၂၇၀	၇၁၇
န ဟေတေ ဧတ္တကာယေဝ၊	၂၅	၇၁
န ဟေတေ ဧတ္တကာယေဝ၊	၂၆	၇၃
န ဟေတေ ဧတ္တကာယေဝ၊	၂၇	၇၅
န ဟေတေ ဧတ္တကာယေဝ၊	၂၇	၇၆
န ဟေတေ ဧတ္တကာယေဝ၊	၂၈	၇၈
န ဟေတေ ဧတ္တကာယေဝ၊	၂၈	၈၀
န ဟေတေ ဧတ္တကာယေဝ၊	၂၉	၈၁
န ဟေတေ ဧတ္တကာယေဝ၊	၃၀	၈၃
န ဟေတေ ဧတ္တကာယေဝ၊	၃၀	၈၅
န ဟောတိ အရတိ သတ္တာနံ၊	၂၃	၆၅
န ဟောန္တိ ခုဒ္ဒကာ ပါဏာ၊	၅၃	၁၄၈
နိဂြောဓံ လက္ခဏံ ကဏ္ဍိ၊	၁၈၈	၅၀၈
နိဂြောဓမေဝ သေဝေယျ၊	၁၆၉	၄၅၅
နိဗ္ဗတာ နှန သာ မာတာ၊	၇၁	၁၉၇
နိရယေဝိ ဒသသဟဿေ၊	၂၂	၆၄
နာစွန္တံ နိကတိပ္ပညော၊	၂၄၀	၆၄၁
နာတိသီတံ နာတိဥဏှံ၊	၁၀၁	၂၇၆
နာရဒဿ အပရေန၊	၄၅	၁၂၄
နာလံ ကဗဠံ ပဒါတဝေ၊	၂၀၆	၅၅၃
နေရုဉ္ဇရာယ တီရမ္ပိ၊	၁၉	၅၇
နေတံ ခေါ သရဏံ ခေမံ၊	၁၁၃	၃၀၈

ဂါထာပထမပါဒ	အဋ္ဌကထာ	နိဿယ
ပစ္စန္တဒေသဝိသယေ၊	၁၄	၄၂
ပစ္စုဂ္ဂမနာ ဝတ္တန္တိ၊	၁၆	၄၇
ပညာယ ဝိစိနန္တောဟံ၊	၅၅	၁၅၂
ပဌမာဘိသမယေ ဗုဒ္ဓေါ၊	၃၅	၉၆
ပထဝီယံ နိပန္နဿ၊	၁၇	၄၉
ပဒုမံ ယထာ ကောကနဒံ သုဂန္ဓံ၊	၁၃၂	၃၅၉
ပဒုမဿ အပရေန၊	၄၅	၁၂၃
ပဒုမုတ္တရဿ အပရေန၊	၄၆	၁၂၆
ပလ္လင်္ကာဘုဇနေ မယံ၊	၂၂	၆၂
ပလ္လင်္ကေန နိသီဒိတွာ၊	၂၁	၆၁
ပဿထ ဣမံ တာပသံ၊	၁၉	၅၆
ပါပေါပိ ပဿတိ ဘဒြိ၊	၂၄၈	၆၆၂
ပုဏ္ဏစန္ဒနိဘော မုခဝဏ္ဏော၊	၁၀၄	၂၈၆
ပုဏ္ဏမာယေ ယထာ စန္ဒော၊	၃၄	၉၄
ပုတ္တော တျာဟံ မဟာရာဇ၊	၁၅၂	၄၁၀
ပုန နာရဒကုဋမိ၊	၃၅	၉၇
ပုရာဏစောရာန ဝစော နိသမ္ပ၊	၂၀၄	၅၄၈
ဖုဿဿ စ အပရေန၊	၅၀	၁၃၇
ဗဟံ ဝေ သရဏံ ယန္တိ၊	၁၁၃	၃၀၈
ဗိလာသယာ ဒရိသယာ၊	၂၃	၆၄
ဗုဒ္ဓဝံသဿ ဧတဿ၊	၁	၄
ဗုဒ္ဓဿ ဝစနံ သုတွာ၊	၂၄	၆၈
ဗုဒ္ဓဿ ဝစနံ သုတွာ၊	၃၃	၉၁
ဗုဒ္ဓေါတိ မမ သုတွာန၊	၁၆	၄၆
ဗောဓနေယျံ ဇနံ ဒိသွာ၊	၃၅	၉၆
ဘဒြောပိ ပဿတိ ပါပံ၊	၂၄၈	၆၆၂
ဘယံ တဒါ န ဘဝတိ၊	၂၃	၆၅

ဂါထာပထမပါဒ	အဋ္ဌကထာ	နိဿယ
ဘိက္ခာယ ဥပဂတံ ဒိသွာ၊	၅၄	၁၅၀
မင်္ဂလဿ အပရေန၊	၄၂	၁၁၅
မင်္ဂလော စ သုမနော စ၊	၅၂	၁၄၆
မစ္ဆေရဝိနယေ ယုတ္တံ၊	၂၁၈	၅၈၄
မညေ သောဝဏ္ဏယော ရာသီ၊	၂၄၂	၆၄၇
မနုညမေဝ ဘာသေယျ၊	၂၀၉	၅၆၁
မနုဿတ္တံ လိင်္ဂသမ္ပတ္တိ၊	၁၇	၅၀
မနုဿတ္တံ လိင်္ဂသမ္ပတ္တိ၊	၅၃	၁၄၇
မဟာပုရိသစရိယာနံ၊	၂	၄
မဟာရဇ္ဇံ ဟတ္ထဂတံ၊	၅၄	၁၅၁
မဟာဝါတာ န ဝါယန္တိ၊	၂၂	၆၂
မဟာဝိဟာရဝါသီနံ၊	၂	၅
မဟာသမုဒ္ဒေါ အာဘုဇတိ၊	၂၂	၆၄
မဟာဟနုသဘက္ခန္ဓော၊	၃၅	၉၆
မဟိံ သာသကဝံသမှိ၊	၂	၄
မာတာ ပိတာ န ဒေသော၊	၅၅	၁၅၃
မာတာပေတ္တိဘရံ ဇန္တံ၊	၂၁၇	၅၈၄
မာနုသကာ စ ဒိဗ္ဗာ စ၊	၂၂	၆၃
မာ မုနိကဿ ပိဟယိ၊	၂၁၃	၅၇၂
မိဂံ တိပလ္လတ္ထမနေကမာယံ၊	၁၇၉	၄၈၃
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိံ န သေဝန္တိ၊	၅၄	၁၄၉
မုတ္တော မုတ္တေဟိ သဟ ပုရာဏဇဋ္ဌိလေဟိ၊	၉၇	၂၆၈
မောဟော ရဇော န စ ပန ရေဏု ဝုစ္စတိ၊	၁၃၄	၃၆၃
ယံ နိဿိတာ ဇဂတိရူဟံ ဝိဟင်္ဂမာ၊	၂၃၂	၆၂၀
ယံနုနိမံ ပူတိကာယံ၊	၄	၁၂
ယဉ္ဇ အညေ န ရက္ခန္တိ၊	၁၅၈	၄၂၇
ယတော ယတော ဂရု ဓုရံ၊	၂၁၁	၅၆၈

ဂါထာပထမပါဒ	အဋ္ဌကထာ	နိဿယ
ယဒါ စ ဒေဝဘဝနမ္ပိ၊	၃၅	၉၇
ယဒါ ယဒါ ယတ္ထ ယဒါ၊	၁၉၇	၅၃၀
ယဒိ ဗုဒ္ဓဿ သောဓေထ၊	၁၆	၄၆
ယဒိမဿ လောကနာထဿ၊	၂၁	၆၀
ယထာ အန္တုယရေ ပုရိသော၊	၂၆	၇၄
ယထာ အရီဟိ ပရိရုဒ္ဓေါ၊	၆	၁၆
ယထာ အာပန္နသတ္တာနံ၊	၂၄	၆၉
ယထာ ဥစ္စာရဌာနမ္ပိ၊	၇	၁၉
ယထာ ဒိတ္တံ နဘေ လေဉ္စ၊	၂၄	၆၈
ယထာ ဂူထဂတော ပုရိသော၊	၅	၁၆
ယထာ နိက္ခန္တသယနဿ၊	၂၄	၆၉
ယထာ မနုဿာ နဒိံ တရန္တော၊	၂၁	၆၀
ယထာပိ ဥဏှေ ဝိဇ္ဇန္တေ၊	၅	၁၃
ယထာပိ ဥဒကံ နာမ၊	၃၀	၈၃
ယထာပိ ဩသမီ နာမ၊	၂၉	၈၀
ယထာပိ ကုဏပံ ပုရိသော၊	၆	၁၉
ယထာပိ ကုမ္ဘော သမ္ပုဏ္ဏော၊	၂၅	၇၀
ယထာပိ စမရီ ဝါလံ၊	၂၅	၇၂
ယထာပိ ဇုဇ္ဇရံ နာဝံ၊	၇	၁၉
ယထာပိ ဒုက္ခေ ဝိဇ္ဇန္တေ၊	၅	၁၃
ယထာပိ ပထဝီ နာမ၊	၂၈	၇၈
ယထာပိ ပထဝီ နာမ၊	၃၀	၈၅
ယထာပိ ပဗ္ဗတော သေလော၊	၂၉	၈၂
ယထာပိ ပါပေ ဝိဇ္ဇန္တေ၊	၅	၁၃
ယထာပိ ပုရိသော စောရေဟိ၊	၇	၂၀
ယထာပိ ဗျာဓိတော ပုရိသော၊	၆	၁၆
ယထာပိ ဘိက္ခု ဘိက္ခုန္တော၊	၂၇	၇၅

ဂါထာပထမပါဒ	အဋ္ဌကထာ	နိဿယ
ယထာပိ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊	၂၄	၆၈
ယထာပိ သမယေ ပတ္တေ၊	၃၃	၉၃
ယထာပိ သီဟော မိဂရာဇာ၊	၂၇	၇၇
ယထာ ယာ ကာစိ နဒိယော၊	၃၄	၉၄
ယထာ ယေ ကေစိ သမ္ပုဒ္ဓါ၊	၃၄	၉၃
ယထာ ယေ ကေစိ သမ္ပုဒ္ဓါ၊	၃၄	၉၄
ယထာ ရတ္တိက္ခယေ ပတ္တေ၊	၂၄	၆၈
ယမဟံ အဇ္ဇ ဗျာကာသိံ၊	၃၂	၉၀
ယမ္ဘိ ကာလေ မဟာဝီရော၊	၃၅	၉၇
ယဿ ဇိတံ နာဝဇိယတိ၊	၉၂	၂၅၃
ယဿ ဇာလိနိ ဝိသတ္တိကာ၊	၉၂	၂၅၃
ယာနိ ယေသု စိရံ သတ္တာ၊	၁	၄
ယာ ပုဗ္ဗေ ဗောဓိသတ္တာနံ၊	၂၂	၆၂
ယာဝတာ စန္ဒိမသ္မုရိယာ၊	၁၄၈	၄၀၂
ယာဝတာ နိရယာ နာမ၊	၂၃	၆၆
ယာဝတာ ပရိသာ အာသိ၊	၃၂	၈၉
ယေ ကုတ္တုရာ ရာဇကုလမ္ဘိ ဝဒ္ဓါ၊	၁၉၂	၅၁၈
ယေ ကေစိ တေန သမယေန၊	၃၆	၉၈
ယေ ကေစိ ဓမ္မံ သရဏံ ဂတာသေ၊	၁၁၃	၃၀၇
ယေ ကေစိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂတာသေ၊	၁၁၂	၃၀၇
ယေ ကေစိ သံဃံ သရဏံ ဂတာသေ၊	၁၁၃	၃၀၈
ယေ တတ္ထာသုံ ဇိနပုတ္တာ၊	၂၁	၆၁
ယေ ဝုဗ္ဗမပစာယန္တိ၊	၂၃၆	၆၃၀
ယော အတ္တကာမဿ ဟိတာနုကမ္ဘိနော၊	၂၅၈	၆၈၈
ယော အတ္တကာမဿ ဟိတာနုကမ္ဘိနော၊	၂၆၁	၆၉၆
ယော အတ္တကာမဿ ဟိတာနုကမ္ဘိနော၊	၂၆၃	၇၀၀
ယော စ ဗုဒ္ဓဉ္စ ဓမ္မဉ္စ၊	၁၁၃	၃၀၈

ဂါထာပထမပါဒ	အဋ္ဌကထာ	နိဿယ
ယော စီရော သဗ္ဗမိ ဒန္တော၊	၉၈	၂၆၉
ရလော နုဒ္ဓံသတိ ဥဒ္ဓံ၊	၂၃	၆၆
ရဟောဂတော နိဿိတော၊	၄	၁၁
ရာဂေါ တဒါ တန ဟောတိ၊	၂၃	၆၅
ရာဂေါ ရလော န စ ပန ရေဏု ဝုစ္စတိ၊	၁၃၄	၃၆၃
ရာမော ဓလော လက္ခဏော စာပိ မန္တိ၊	၆၆	၁၈၂
ရာဟုမုတ္တော ယထာ သူရိယော၊	၃၄	၉၄
ရုဒံ မနုညံ ရုစိရာ စ ပိဋိ၊	၂၂၃	၅၉၈
ရူပေ စ သဒ္ဓေ စ အထော ရသေ စ၊	၉၆	၂၆၄
ရေဝတဿ အပရေန၊	၄၃	၁၁၈
ရာဂါ တဒူပသမ္ပန္တိ၊	၂၃	၆၅
လတာ ဝါ ယဒိ ဝါ ရုက္ခာ၊	၂၂	၆၃
လောသကတိဿကပေါတ၊	၂၇၉	၇၃၉
ဝဋ္ဋသုဝဋ္ဋသုသဏ္ဌိတဂီဝေါ၊	၁၀၅	၂၈၇
ဝိစိတ္တပုပ္ဖာ ဂဂနာ၊	၂၂	၆၃
ဝိစိနန္တော တဒါဒက္ခိံ၊	၂၅	၇၀
ဝိစိနန္တော တဒါဒက္ခိံ၊	၂၅	၇၂
ဝိစိနန္တော တဒါဒက္ခိံ၊	၂၆	၇၃
ဝိစိနန္တော တဒါဒက္ခိံ၊	၂၇	၇၅
ဝိစိနန္တော တဒါဒက္ခိံ၊	၂၇	၇၆
ဝိစိနန္တော တဒါဒက္ခိံ၊	၂၈	၇၈
ဝိစိနန္တော တဒါဒက္ခိံ၊	၂၈	၈၀
ဝိစိနန္တော တဒါဒက္ခိံ၊	၂၉	၈၂
ဝိစိနန္တော တဒါဒက္ခိံ၊	၃၀	၈၃
ဝိစိနန္တော တဒါဒက္ခိံ၊	၃၀	၈၅
ဝိတ္တာရိကံ ဗာဟုဇညံ၊	၃၅	၉၈
ဝိပဿိဿ အပရေန၊	၅၀	၁၃၉

ဂါထာပထမပါဒ	အဋ္ဌကထာ	နိဿယ
ဝိမလော ဟောတိ သူရိယော၊	၂၂	၆၄
ဝိဟာရဒါနံ သံဃဿ၊	၁၀၉	၂၉၉
ဝိဟာရေ ကာရယေ ရမ္မေ၊	၁၀၉	၃၀၀
ဝါပိတံ ရောပိတံ ခညံ၊	၈	၂၃
ဝါပိတံ ရောပိတံ ခညံ၊	၁၃	၃၈
ဝေဒဇာတံ ဇနံ ဒိသွာ၊	၁၄	၄၂
ဝေဒယန္တိ စ တေ သောတ္တိံ၊	၃၃	၉၃
ဝေဿဘူဿ အပရေန၊	၅၁	၁၄၁
သံသာရသောတံ ဆိန္ဒိတွာ၊	၁၇	၅၀
သကျကုမာရော ဝရဒေါ သုခုမာလော၊	၁၀၄	၂၈၅
သစေ ဣမဿ ကာယဿ၊	၁၆၃	၄၄၀
သစေ မုစ္စေ ပေစ္စ မုစ္စေ၊	၁၈၅	၅၀၀
သစ္စဝါစံ အနုရက္ခန္တော၊	၅၅	၁၅၃
သတသဟဿာဝဿာနိ၊	၃၆	၉၉
သန္တိ ပက္ခာ အပတနာ၊	၂၃၀	၆၁၅
သန္နိပါတာ တယော အာသုံ၊	၃၅	၉၇
သဗ္ဗိတိယော ဝိဝဇ္ဇန္တု၊	၃၃	၉၃
သဗ္ဗေ ဒေဝါ ပဒိဿန္တိ၊	၂၃	၆၆
သမာဒိယိတွာ ဗုဒ္ဓဂုဏံ၊	၃၃	၉၁
သမောတတံ မောဟမဟန္တကာရံ၊	၁၉၉	၅၃၆
သမ္ပောဒမာနာ ဂစ္ဆန္တိ၊	၂၂၅	၆၀၂
သရဏာဂမနေ ကပ္ပိ၊	၃၄	၉၅
သဟ သစ္စေ ကတေ မယံ၊	၂၃၁	၆၁၇
သဟဿက္ခတ္တုမတ္တာနံ၊	၁၃၅	၃၆၅
သဟဿိယမ္ပိ လောကမ္ပိ၊	၂၁	၆၁
သာ စ ဣဒ္ဓိံ သော စ ယသော၊	၃၆	၁၀၀
သာဋကံ ပဇဟိံ တတ္ထ၊	၈	၂၃

ဂါထာပထမပါဒ	အဋ္ဌကထာ	နိဿယ
သိယံကိကာ စ နာသတော၊	၁၆၃	၄၄၀
သိယံကိကာယ ခေဋ္ဌဿ၊	၁၆၃	၄၄၀
သိဒ္ဓတ္ထဿ အပရေန၊	၄၉	၁၃၄
သိနိဒ္ဓနီလမုဒုကုဋ္ဌိတကေသော၊	၁၀၄	၂၈၅
သိနိဒ္ဓသုဂမ္ဘီရမဉ္ဇုသယောသော၊	၁၀၄	၂၈၆
သီတံ ဥက္ကံ ပဋိဟန္တိ၊	၁၀၉	၂၉၉
သီတံ ဗျပဂတံ ဟောတိ၊	၂၂	၆၂
သုခေန သုခိတော ဟောမိ၊	၂၁	၆၁
သုဇာတဿ အပရေန၊	၄၇	၁၂၉
သုဒ္ဓါဝါသေသု ဒေဝေသု၊	၅၄	၁၄၉
သုပုပ္ဖိတံ ပါဝစနံ၊	၃၆	၉၈
သုမင်္ဂလော စ တိဿော စ၊	၃၆	၉၉
သုမနဿ အပရေန၊	၄၃	၁၁၇
သုမေခေါ စ သုဇာတော စ၊	၅၂	၁၄၆
သုလေဟိ ဝိဇ္ဈိယန္တောပိ၊	၅၄	၁၅၁
သုသာနေ သေယျံ ကပ္ပေမိ၊	၅၆	၁၅၄
သေယျော အမိတ္တော မတိယာ ဥပေတော၊	၂၆၅	၇၀၅
သေယျော အမိတ္တော မေဓာဝီ၊	၂၆၆	၇၀၈
သောတဝေကလ္လတာ နတ္ထိ၊	၅၃	၁၄၉
သောဘိတဿ အပရေန၊	၄၃	၁၁၉
သော ဝုတ္တဝါသော ပရိပုဏ္ဏမာနသော၊	၁၉၉	၅၃၆
ဟတ္ထိသဒ္ဓံ အဿသဒ္ဓံ၊	၄	၁၀
ဟန္တ ဗုဒ္ဓကရေ ဓမ္မေ၊	၂၅	၇၀
ဟိမဝန္တဿာဝိဒူရေ၊	၈	၂၂
ဟိရိဩတ္တပ္ပသမ္ပန္နာ၊	၁၄၅	၃၉၃
ဟောတိ သီလဝတံ အတ္တော၊	၁၆၁	၄၃၄

ဇာတကအဋ္ဌကထာပါဌ် ပထမတွဲနှင့် ၎င်း နိဿယ

စာမျက်နှာအညွှန်း

ဌ-နှာ	နိဿယ-နှာ	ဌ-နှာ	နိဿယ-နှာ
၁	၃	၂၆	၇၁
၂	၄	၂၇	၇၅
၃	၇	၂၈	၇၇
၄	၁၀	၂၉	၈၀
၅	၁၂	၃၀	၈၃
၆	၁၅	၃၁	၈၆
၇	၁၈	၃၂	၈၈
၈	၂၂	၃၃	၉၁
၉	၂၅	၃၄	၉၃
၁၀	၂၈	၃၅	၉၅
၁၁	၃၀	၃၆	၉၈
၁၂	၃၃	၃၇	၁၀၀
၁၃	၃၆	၃၈	၁၀၃
၁၄	၃၉	၃၉	၁၀၆
၁၅	၄၁	၄၀	၁၀၉
၁၆	၄၅	၄၁	၁၁၁
၁၇	၄၈	၄၂	၁၁၄
၁၈	၅၁	၄၃	၁၁၇
၁၉	၅၄	၄၄	၁၂၀
၂၀	၅၇	၄၅	၁၂၂
၂၁	၅၉	၄၆	၁၂၅
၂၂	၆၂	၄၇	၁၂၈
၂၃	၆၄	၄၈	၁၃၁
၂၄	၆၇	၄၉	၁၃၄
၂၅	၆၉	၅၀	၁၃၇

ဌ-နှာ	နိဿယ-နှာ	ဌ-နှာ	နိဿယ-နှာ
၅၁	၁၄၀	၈၀	၂၂၀
၅၂	၁၄၃	၈၁	၂၂၂
၅၃	၁၄၆	၈၂	၂၂၅
၅၄	၁၄၉	၈၃	၂၂၇
၅၅	၁၅၁	၈၄	၂၃၀
၅၆	၁၅၄	၈၅	၂၃၃
၅၇	၁၅၆	၈၆	၂၃၅
၅၈	၁၅၉	၈၇	၂၃၈
၅၉	၁၆၂	၈၈	၂၄၀
၆၀	၁၆၅	၈၉	၂၄၃
၆၁	၁၆၈	၉၀	၂၄၆
၆၂	၁၇၁	၉၁	၂၅၀
၆၃	၁၇၃	၉၂	၂၅၂
၆၄	၁၇၆	၉၃	၂၅၅
၆၅	၁၇၉	၉၄	၂၅၈
၆၆	၁၈၁	၉၅	၂၆၁
၆၇	၁၈၄	၉၆	၂၆၃
၆၈	၁၈၇	၉၇	၂၆၅
၆၉	၁၉၀	၉၈	၂၆၇
၇၀	၁၉၃	၉၉	၂၇၁
၇၁	၁၉၅	၁၀၀	၂၇၃
၇၂	၁၉၈	၁၀၁	၂၇၆
၇၃	၂၀၁	၁၀၂	၂၇၉
၇၄	၂၀၄	၁၀၃	၂၈၂
၇၅	၂၀၇	၁၀၄	၂၈၄
၇၆	၂၀၉	၁၀၅	၂၈၇
၇၇	၂၁၂	၁၀၆	၂၈၉
၇၈	၂၁၄	၁၀၇	၂၉၂
၇၉	၂၁၇	၁၀၈	၂၉၅

ဌ-နာ	နိဿယ-နာ	ဌ-နာ	နိဿယ-နာ
၁၀၉	၂၉၈	၁၃၈	၃၇၃
၁၁၀	၃၀၁	၁၃၉	၃၇၆
၁၁၁	၃၀၃	၁၄၀	၃၇၈
၁၁၂	၃၀၅	၁၄၁	၃၈၁
၁၁၃	၃၀၇	၁၄၂	၃၈၄
၁၁၄	၃၁၀	၁၄၃	၃၈၆
၁၁၅	၃၁၂	၁၄၄	၃၈၉
၁၁၆	၃၁၅	၁၄၅	၃၉၀
၁၁၇	၃၁၈	၁၄၆	၃၉၄
၁၁၈	၃၂၁	၁၄၇	၃၉၇
၁၁၉	၃၂၃	၁၄၈	၄၀၀
၁၂၀	၃၂၆	၁၄၉	၄၀၂
၁၂၁	၃၂၉	၁၅၀	၄၀၅
၁၂၂	၃၃၂	၁၅၁	၄၀၇
၁၂၃	၃၃၅	၁၅၂	၄၁၀
၁၂၄	၃၃၇	၁၅၃	၄၁၃
၁၂၅	၃၃၉	၁၅၄	၄၁၆
၁၂၆	၃၄၂	၁၅၅	၄၁၈
၁၂၇	၃၄၅	၁၅၆	၄၂၁
၁၂၈	၃၄၈	၁၅၇	၄၂၃
၁၂၉	၃၅၀	၁၅၈	၄၂၆
၁၃၀	၃၅၃	၁၅၉	၄၂၉
၁၃၁	၃၅၅	၁၆၀	၄၃၁
၁၃၂	၃၅၈	၁၆၁	၄၃၃
၁၃၃	၃၆၀	၁၆၂	၄၃၆
၁၃၄	၃၆၃	၁၆၃	၄၃၉
၁၃၅	၃၆၅	၁၆၄	၄၄၁
၁၃၆	၃၆၈	၁၆၅	၄၄၄
၁၃၇	၃၇၀	၁၆၆	၄၄၇

ဌ-နှာ	နိဿယ-နှာ	ဌ-နှာ	နိဿယ-နှာ
၁၆၇	၄၄၉	၁၉၆	၅၂၇
၁၆၈	၄၅၂	၁၉၇	၅၃၀
၁၆၉	၄၅၅	၁၉၈	၅၃၂
၁၇၀	၄၅၈	၁၉၉	၅၃၅
၁၇၁	၄၆၁	၂၀၀	၅၃၇
၁၇၂	၄၆၃	၂၀၁	၅၄၀
၁၇၃	၄၆၆	၂၀၂	၅၄၂
၁၇၄	၄၆၈	၂၀၃	၅၄၅
၁၇၅	၄၇၁	၂၀၄	၅၄၈
၁၇၆	၄၇၄	၂၀၅	၅၅၀
၁၇၇	၄၇၆	၂၀၆	၅၅၃
၁၇၈	၄၇၉	၂၀၇	၅၅၅
၁၇၉	၄၈၂	၂၀၈	၅၅၇
၁၈၀	၄၈၅	၂၀၉	၅၆၀
၁၈၁	၄၈၈	၂၁၀	၅၆၃
၁၈၂	၄၉၀	၂၁၁	၅၆၅
၁၈၃	၄၉၃	၂၁၂	၅၆၈
၁၈၄	၄၉၅	၂၁၃	၅၇၁
၁၈၅	၄၉၈	၂၁၄	၅၇၄
၁၈၆	၅၀၁	၂၁၅	၅၇၆
၁၈၇	၅၀၃	၂၁၆	၅၇၈
၁၈၈	၅၀၆	၂၁၇	၅၈၁
၁၈၉	၅၀၉	၂၁၈	၅၈၄
၁၉၀	၅၁၁	၂၁၉	၅၈၆
၁၉၁	၅၁၄	၂၂၀	၅၈၉
၁၉၂	၅၁၆	၂၂၁	၅၉၁
၁၉၃	၅၁၉	၂၂၂	၅၉၄
၁၉၄	၅၂၂	၂၂၃	၅၉၆
၁၉၅	၅၂၅	၂၂၄	၅၉၉

ဌ-နှာ	နိဿယ-နှာ	ဌ-နှာ	နိဿယ-နှာ
၂၂၅	၆၀၁	၂၂၃	၆၇၄
၂၂၆	၆၀၄	၂၂၄	၆၇၇
၂၂၇	၆၀၆	၂၂၅	၆၇၉
၂၂၈	၆၀၉	၂၂၆	၆၈၁
၂၂၉	၆၁၁	၂၂၇	၆၈၄
၂၃၀	၆၁၄	၂၂၈	၆၈၆
၂၃၁	၆၁၆	၂၂၉	၆၈၉
၂၃၂	၆၁၉	၂၃၀	၆၉၁
၂၃၃	၆၂၁	၂၃၁	၆၉၄
၂၃၄	၆၂၄	၂၃၂	၆၉၆
၂၃၅	၆၂၇	၂၃၃	၆၉၉
၂၃၆	၆၂၉	၂၃၄	၇၀၁
၂၃၇	၆၃၂	၂၃၅	၇၀၃
၂၃၈	၆၃၅	၂၃၆	၇၀၆
၂၃၉	၆၃၇	၂၃၇	၇၀၉
၂၄၀	၆၄၀	၂၃၈	၇၁၁
၂၄၁	၆၄၃	၂၃၉	၇၁၄
၂၄၂	၆၄၅	၂၄၀	၇၁၆
၂၄၃	၆၄၈	၂၄၁	၇၁၉
၂၄၄	၆၅၀	၂၄၂	၇၂၁
၂၄၅	၆၅၃	၂၄၃	၇၂၄
၂၄၆	၆၅၅	၂၄၄	၇၂၆
၂၄၇	၆၅၈	၂၄၅	၇၂၉
၂၄၈	၆၆၁	၂၄၆	၇၃၁
၂၄၉	၆၆၃	၂၄၇	၇၃၄
၂၅၀	၆၆၆	၂၄၈	၇၃၆
၂၅၁	၆၆၉	၂၄၉	၇၃၉
၂၅၂	၆၇၁		

အရှင်သာသနဝရ ရေးသားထုတ်ဝေပြီး

ကျမ်းစာအုပ်များ

- ၁။ ဗုဒ္ဓဝင်နှင့် ဓမ္မစကြာ (တတိယအကြိမ်) (၂၀၀၉)
- ၂။ ဗုဒ္ဓ၏ ပုံတော်နှင့် ဂုဏ်တော်များ (၁၉၉၉)
- ၃။ မိဘမေတ္တာ (ဒုတိယအကြိမ်) (၂၀၀၉)
- ၄။ ဘဝငြိမ်းချမ်းအောင် နေမယ် (၂၀၀၀)
- ၅။ အနှိုင်းမဲ့ဗုဒ္ဓ၏ အနှိုင်းမဲ့တရားတော်များ
ဥပရိပဏ္ဏာသ (၁) (တတိယအကြိမ်) (၂၀၁၂)
- ၆။ အနှိုင်းမဲ့ဗုဒ္ဓ၏ အနှိုင်းမဲ့တရားတော်များ
ဥပရိပဏ္ဏာသ (၂) (တတိယအကြိမ်) (၂၀၁၂)
- ၇။ ဓမ္မလက်ဆောင် (၂၀၀၁)
- ၈။ အနှိုင်းမဲ့ဗုဒ္ဓ၏ အနှိုင်းမဲ့တရားတော်များ ပူလပဏ္ဏာသ (ဒုတိယအကြိမ်) (၂၀၁၁)
- ၉။ ပိဋက ဝိနိစ္ဆယကထာ (၁) (၂၀၀၇)
- ၁၀။ စိန်ရတနာ ဘိဠိသင်နည်း (ဒုတိယအကြိမ်) (၂၀၁၁)
- ၁၁။ ပရိတ်တော် အဓိပ္ပာယ် ကြည်ညိုဖွယ် (၂၀၀၈)
- ၁၂။ ပရိတ်တော် လင်္ကာများ (၂၀၀၈)
- ၁၃။ ပဌာန်းလင်္ကာများ (၂၀၀၈)
- ၁၄။ သဒ္ဓါအုတ်မြစ် (၂၀၀၉)
- ၁၅။ ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ (ပထမတွဲ) (၂၀၁၀)
- ၁၆။ ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ (ဒုတိယတွဲ) (၂၀၁၃)

ဖြန့်ချိရေး

- သစ္စာမဏ္ဍိုင်စာပေ၊ ရွှေတိဂုံတောင်ဘက်မုခ်

ဖုန်း-၀၁-၃၈၇၈၄၉၊ ၀၉-၅၁-၂၅၂၈၅

ဓမ္မဗိမာန်ထုတ် ကျမ်းစာအုပ်များ

- ၁။ ဂါထာသုစိ (ဒုတိယအကြိမ်) (၂၀၁၀)
- ၂။ ဗုဒ္ဓဘာသာအရေး ဓမ္မဒဿန အတွေးအမြင်များ (၂၀၀၃)
- ၃။ WHAT BUDDHISM HAS TO OFFER THE WORLD (2003)
- ၄။ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ ဗုဒ္ဓဝင် (၂၀၀၃)
- ၅။ ဣတိဝုတ်ပါဠိတော် နိဿယသစ် (၂၀၀၃)
- ၆။ သီလက္ခန္ဓ် အဋ္ဌကထာ မြန်မာပြန် (၂၀၀၃)
- ၇။ အဋ္ဌသာလိနီ စည်းမျဉ်းရောင်ခြည် (၂၀၀၃)
- ၈။ ပိဋကတ်ဝတ္ထုလမ်းညွှန် (၂၀၀၄)
- ၉။ ဗုဒ္ဓညွှန်ပြ အလှူကမ္ဘာ (၂၀၀၄)
- ၁၀။ မြန်မာနိုင်ငံနှင့် ဗုဒ္ဓသာသနာတော် (၂၀၀၄)
- ၁၁။ KHANDHĀ (THE AGGREGATES) AND THEIR NATURE (2005)
- ၁၂။ ဥဒါန်းပါဠိတော် နိဿယသစ် (၂၀၀၅)
- ၁၃။ သီလက္ခန္ဓ်စည်းမျဉ်း အဖြေ (၂၀၀၅)
- ၁၄။ နေတ္ထိအဋ္ဌကထာနိဿယ (ပထမတွဲ) (၂၀၀၅)
- ၁၅။ ဘာသာဋီကာလမ်းညွှန် (၂၀၀၇)
- ၁၆။ နေတ္ထိအဋ္ဌကထာနိဿယ (ဒုတိယတွဲ) (၂၀၀၇)
- ၁၇။ သုတ်မဟာဝါအဋ္ဌကထာ မြန်မာပြန် (၂၀၀၉)
- ၁၈။ မဟာဝဂ္ဂဋီကာနိဿယ (ပထမတွဲ) (၂၀၁၀)
- ၁၉။ မဟာဝဂ္ဂဋီကာနိဿယ (ဒုတိယတွဲ) (၂၀၁၀)
- ၂၀။ အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော် နိဿယ (ပထမတွဲ) (၂၀၁၀)
- ၂၁။ အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော် နိဿယ (ဒုတိယတွဲ) (၂၀၁၀)
- ၂၂။ အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော် နိဿယ (တတိယတွဲ) (၂၀၁၁)
- ၂၃။ အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော် နိဿယ (စတုတ္ထတွဲ) (၂၀၁၁)
- ၂၄။ အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော် နိဿယ (ပဉ္စမတွဲ) (၂၀၁၃)
- ၂၅။ ဇာတ်အဋ္ဌကထာ(ပဉ္စမတွဲ)နိဿယ (၂၀၁၂)
- ၂၆။ အဘိဓမ္မာဝိနိစ္ဆယကျမ်း (၂၀၁၃)
- ၂၇။ စူဠဝဇ္ဇဝံသမြန်မာပြန် နှင့် လေ့လာစိစစ်ချက် စာတမ်း (မောင်မောင်ညွန့်-မန်းတက္ကသိုလ်) (၂၀၁၃)
- ၂၈။ သတ္တမစတုဝိသတိဝဂ္ဂ ပဏ္ဍိတအာဂုံ မှတ်စု (၂၀၁၄)
- ၂၉။ ဇာတ်အဋ္ဌကထာ(ဒုတိယတွဲ)နိဿယ (၂၀၁၄)
- ၃၀။ ဇာတ်အဋ္ဌကထာ(ပထမတွဲ)နိဿယ (၂၀၁၄)